तात तांषु मारिध मी मटीन (ਪਹਿਲੀ ਪੋਥੀ) टीबाबाच डे थ्वाप्रव -ਸੰਚਖੰਡਵਾਸੀ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸੱਤ ਗਰਬਚਨ ਸਿੰਘ ਜੀ 'ਖਾਲਸਾਂ ਜਥਾ ਭਿੰਡਰਾਂ ਵਾਲਿਆਂ ਤੋਂ ਵਰੋਸਾਇਆ ਉੱਤਾਧਿਕਾਰੀ ਦਾਸ਼ਨਿ ਦਾਸ਼:- ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਖਾਲਸਾਂ

ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਗੁਰਦਰਸ਼ਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਮਹਿਤਾ (ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ)

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਤਨਾ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਬਹੁ ਸਾਗਰੂ ਭਰਿਆ ਰਾਮ॥ ਬਾਣੀ ਗੁਰਬਾਣੀ ਲਾਗੇ ਤਿਨੂ ਹਥਿ ਚੜਿਆ ਰਾਮ॥

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸਟੀਕ ਟਕਸਾਲ ਸ੍ਰੀ ਦਮਦਮਾ ਸਾਹਿਬ

(ਪਹਿਲੀ ਪੋਬੀ)

ਸ੍ਰੀ ਜਪੁਜੀ ਸਾਹਿਬ, ਸ੍ਰੀ ਰਹਰਾਸਿ ਸਾਹਿਬ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਕੀਰਤਨ ਸੋਹਿਲਾ

ਟੀਕਾਕਾਰ ਤੋਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ :--

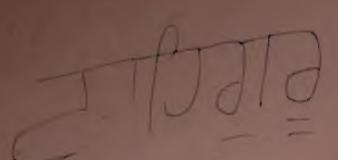
ਸੱਚਖੰਡ ਵਾਸੀ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸੰਤ ਗੁਰਬਚਨ ਸਿੰਘ ਜੀ 'ਖਾਲਸਾ'

ਜਥਾ ਭਿੰਡਰਾ ਵਾਲਿਆਂ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਹੱਥੀ ਵਰੋਸਾਇਆ ਉਤ੍ਰਾਧਿਕਾਰੀ

ਦਾਸਨਿ ਦਾਸ-ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ 'ਖਾਲਸਾ'

ਚੱਕਵਰਤੀ ਗੁਰਮਤਿ ਪ੍ਰਚਾਰ ਜਥਾ ਭਿੰਡਰਾਂ (ਮਹਿਤਾ) ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਗੁਰਦਰਸ਼ਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਪਿੰਡ ਤੋਂ ਡਾ: ਮਹਿਤਾ (ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ)

ਭੇਟਾ ਸਜਿਲਦ ੨੫) ਰੁਪਏ ਕੇਵਲ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨੇਟ–ਕੋਈ ਗੁਰਮੁਖ ੨੫) ਪੱਚੀ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵਧ ਭੇਟਾ ਨਾ ਦੇਵੇਂ ਨਾ ਲਵੇਂ ।

मत उस पुरुषिय है वाधद चल, धिउं ल विला बेही ता द्वाप ।

धरिष्ठी रात-३०००

क्रिय कृत्रे ठास्त्व मधीव ५०५, वह बॅडेव, ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਰਾਮਦਾਸ਼ ਸੀ ਦੇ ਅਵਤਾਰ ਕ੍ਰਦਪੁਰਬ ਸਮੇਂ ਪਹਿਲੀ ਪੰਥੀ ਪ੍ਰਵਾਸਤ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਕੇਸ਼ਰ ੨੦੩੧ ਭਿ. ੧ ਨਵੰਬਰ ੧੯੭ਚ ਈ ਨੂੰ

म्रेटा मिन्छर । २५ वप्ट बर्छ हेट -बेटो हो हुल्पुध ਇਸ ਤੋਂ ह्या बेटा का सहे का सहे

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ : ਦਾਸ਼ਤਿ ਦਾਸ਼-ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ 'ਖਾਲਸਾ ਚੰਕਵਰਤੀ ਗਰਮੀਤ ਪ੍ਰਵਾਰ ਜਥਾ ਭਿੰਡਰਾਂ (ਮਹਿਤਾ) ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਗੁਰਦੁਵਸ਼ਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼, ਪਿੰਡ ਤੋਂ ਡਾ. ਸਹਿਤਾ (ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ)

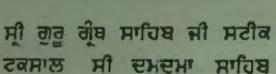
ਛਾਪਕ ਸੰਹਣ ਸਿੰਘ ਹਰਦਾਸ ਸ਼੍ਰੀਵਿੰਗ ਪ੍ਰੈੱਸ, ਰਾਣੀ ਬਾਜ ਦ ਸਰੀਵਪੁਰਾ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ-ਵੰਨ : 49386

ਪੌਥੀ ਮਿਲਣ ਦੇ ਪਤੇ :-

- ९. ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਗੁਰਦਰਸ਼ਨ ਪ੍ਰਕਾਰ, ਪਿੰਡ ਤੋਂ ਡਾ: ਮਹਿਤਾ (ਅੰਮਿਤਸਰ)
- ੨. ਭਾ. ਜਵਾਹਰ ਸਿੰਘ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸਿੰਘ, ਪੁਸਤਕਾਂ ਵਾਲੇ, ਮਾਈ ਸੇਵਾਂ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ
- ਭਾਈ ਹਰਬੰਧ ਸਿੰਘ ਜੀ, ਗਾਈ ਸ਼ਹੀਦ ਬੰਗਾ, ਨੇੜੇ ਕੋਲਸਰ, ਮਕਾਨ ਨੇ ੧੯੨੯/੪, ਆ ਮਿਤਸਰ
- в. ਭਾਈ ਗੁਰਦੀਪ ਸਿੰਘ ਜੀ 'ਬਜ਼ਾਜ', ਪਿੰਡ ਧਰਮ ਕੇਂਟ (ਫ਼ੀਰੋਜ਼ਪੁਰ)
- ਪ ਜਥੇਵਿਚੇ (ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਜਥਾ ਹੋਵੇ)

क कि मा जुड यूमर्ट ॥

ਟਕਸਾਲ

(ਪਹਿਲੀ ਪੋਥੀ)

ਸ੍ਰੀ ਜਪੂਜੀ ਸਾਹਿਬ, ਸ੍ਰੀ ਰਹਰਾਸਿ ਸਾਹਿਬ ਅਤੇ ਸੀ ਕੀਰਤਨ ਮੋਹਿਲਾ

X ਤਤਕਰਾ X

ਵੇਰਵਾ	ਅੰਗ	ਵੇਰਵਾ	ਅੀਰ
ਸ੍ਰੀ ਜਪੂ ਜੀ ਸਾਹਿਬ ਸਟੀਕ	9		B
ห์สส	q	ਅਰਥ ਪਤਨ ਵਾਲ ਖ਼ਵ ਸਿਘਾਂ ਦੇ ਨਾਮ	ч
'ਸ਼ੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ' ਦਾ ਮੰਡਲ		ਸੰਭ ਗਿ: ਕਰਬਚਨ ਸਿੰਘ ਜੀ 'ਖਾਲਸਾ'	-
ਤੋਂ ਅਲੋਕਾਰ	99	ਭਿੰਡਰਾ ਵਾਲੇ	
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮ ਦੀ ਮਹਿਮਾ	98	ਕਬਿੱਤ – ਤੇਰੀ ਕਿਰਪਾ ਸੇ	
ਸੰਤ ਗਿ. ਗੁਰਬਚਨ ਸਿੰਘ ਜੀ 'ਖਾਲਸਾ'		(ਸ੍ਰੀ ਜਪੂ ਕੀ ਸਾਹਿਫ ਦਾ ਸਿਧਾਰ)	1
ਦਾ ਮੰਗਲ	44	ਬਖਬਿਸ ਦੇ ਬਚਨ	
ਗੰਬ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ ਅਰਦਾਸ	96	ਸੰਪ੍ਰਦਾਇ ਪ੍ਰਣਾਲੀ	1
ਕਾਰਨ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਰੰਭਤ ਵਿਨਾਸ	95	ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਸਿੰਘਾਂ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਿਯਮ	97
ਸ੍ਰੀ ਸਪੂ ਜੀ ਸਾਹਿਦ ਕਿਲੇ ਉਰਾਰਨ ਕੀਤਾ	रव	ਗੁਰਬਾਣੀ ਦਾ ਅਦਬ	93
ਪ੍ਰਸ਼ਨ – ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਾਰਤ	9	ਯੂਸ਼ ਅੱਖਰ ਦਾ ਉਚਾਰਣ	96
ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਅਵਤਾਰ ਅਸਾ ਅਵੇਸਾ ਆਦਿ	31	ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਤੇ ਛਕੰਣ ਦੀ ਬਿਧੀ	55
ਵਿਕ, ਲੀਭਕ ਤੇ ਸ਼੍ਰੋ-ਪ੍ਰਮਾਣ ਦਾ ਨਿਰਟਾ	92	क्रिका के क्रिकेट से । विद्या	53
ਰਿਗਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਦੇ ਗੁਰੂ ਵਿਣ	32	੧ ਓ ਦਾ ਸੁੱਖ ਉਚਾਰਨ	
ਰਮੁਖੀ ਅੱਖਰ ਕਿੱਥੇ ਜ਼ਲ	84	ਅਭਰ ਪ੍ਰਾਰੰਭ	74
ਰਿਗਰੂ ਜੀ ਦਾਮੱਤ ਦ੍ਰੇਤ ਜਾਂ ਅਦ੍ਰੇਤ		ਓਅੰਕਾਰ ਦੇ ਵੁੱਚ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਭੇਦ	30
MINISTER CONTRACTOR OF THE PARTY OF THE PART	-	44 74 4 26	32

8

	3900
(H)	法规则的 第一
of the set of serious and seri	ফারী
A FUNDAMENTAL DESCRIPTION OF THE PROPERTY OF T	COM D 314 242 X
भी जार की प्रति के स्था से क्षा के क्	343
कार प्रस्ति का कि प्रस्ति हो तेत	कारी स्पष्ट 💥
के के किया के किया के किया के किया की किया किया की किया किया की किया किया की किया किया की किया किया किया किया किया किया किया किया	mort d
क्ष्म कर कर के क्ष्म कर के प्रश्न की उन्हें ती के क्ष्म की कर की	व कार २०० %
अंक करण करण करण करण अंक प्रशास करण	구설식
13 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1	age 🎉
그리 전에	208
The second secon	224 XX
The state of the s	4.75
ਜਿਸ ਦੁਸ਼ਰ ਕਾਂਤ ਕਰਨੇ ਸਦਾਨ ਸਮਾਜਨ ਵਜ਼ਤ ਕਰਨੇ ਸਦਾਨ ਸਮਾਜਨ ਸਮਾਜਨ (ਵੀਸ ਦੇ ਦੁਸ਼ਨਤ) ਵੱਡ ਜ਼ਿਸ਼ਤੀਆਂ ਤੋਂ ਹੁੰਦੀ ਦੀ ਨਾਮੋਂ ਜਨ੍ਹਾਂ ਜ਼ਿਸ਼ਤੀਆਂ ਤੋਂ ਹੁੰਦੀ ਦੀ ਨਾਮੋਂ	20d 20
ਕਾਰਨ ਵਗਤ ਦੀ ਸ਼ਾਹ ਦੇ ਪ੍ਰਮਾਣ) ਵਰ ਕਰਨ ਜਿਸਤੀਆਂ ਤੋਂ ਹੋਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਦਵ ਕਰਨ ਪ੍ਰਤੇ ਪ੍ਰਤੇ ਦੇ ਨਾਲ ਦਵ ਕਰਨ ਪ੍ਰਤੇ ਪ੍ਰਤੇ ਤੋਂ ਹੋਵਾਂ	292 MR
10 mm 日 日 下 10 mm 1 mm	२०६ 👷
409 may 18 1 man	263 B
्राच्या परेशे तेत्र वट्ट व्याप्त वट्ट व्याप्त परिशे प्रवेत्र वट्ट व्याप्त परेशे प्रवेत	२१६ ४४
	393 55
222 VES 1	329
Me and again and and again and a	325 (8)
विश्व में भी में	334 XX
ਸਨ ਤੇ ਬੜ ਹਵਾਰੇਹ ਜਨ ਦੀਆਂ ਪੰਜ ਹਿੰਤਾਜ਼	988 XX
द्वा क्षेत्र क्षेत्र क्षेत्र क्षेत्र प्रति क्षेत्र प्रति क्षेत्र प्रति क्षेत्र प्रति क्षेत्र क्षेत्र प्रति क्ष	664
No. 10 September 21 Hall	384 35
The state of the s	SA OPE
ਕਿਸ ਦੇ ਸ਼ਹਾ ਪਤਜ਼	F BU9 (8)
विको पर हमान यह प्राप्त अवत प्राप्त अवत प्राप्त स्वील होना ग्रेस अहरमा	3525
ਜ਼ਿਲ੍ਹ ਪਰ ਵਿਆਦਾ ਪ੍ਰਮਾਣਾ ਦਾ ਵਰਵਾਂ ਵਰਤਾ ਪ੍ਰਸ਼ ਪ੍ਰਦ, ਜਗਾਮ ਤੇ ਪੰਜ ਪੈਣ	BUS SPE
ON 6083 00 645 110	兴天
ਗਵਣ ਦੇ ਕਵੇਂ ਲੋਕਣ ਤਰਵੀ ਗੁਰਮਤਿ ਅਨੁਸਾਰ ਪੰਜ ਅਵਸਥਾ,	
ਮੰਤਰ ਦਾ 812 292 ਪੰਜ ਕਰੋਸ ਕੇ ਪੰਜ ਕਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ	- A
ਨਿਰਕਾਸ਼ਟ ਦਾ ਸੰਫੇਤ 222 ਬਾਲਜ ਦੀ ਸਹਿਮਾ	크나나 보를
अर्थ वर्षा गरिवा गुण्य । अस्ति वर्षा अस्ति अस्ति अस्ति ।	346 W
Real of the first of the first and	THE CHE
SON BUT BUT BY BYD	But XX
MW & Mar of the or	968
Man seed	X30
क्ष मार्थे क्ष प्राप्त अस्य विकास	ato W
ਲੇ ਅਸਦੀ ਪਰੋੜੀ ਪੂਰਤ ਕਿਸਾ ਕਿਰ ਦਾ ਨਿਰਟਾ	ata A
ਵੇਂ ਬੀਰਖ ਪੰਗੀਆਂ ਦੇ ਮੰਤੇ ਰਾਹ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦ ਭੰਗੇਤ	aca XX
ਭੰਗਨੀ ਸਿੰਘ ਦੇ ਨਾਮ ਵਪਤ ਸਿਤੀਆਂ ਦਾ ਨਿਰਟਾ	वस्य देश

🗱 ਵੇਰਵਾ	234	ਗਿ ਵੇਰਵਾ	ਅਰਿ
UU		ਾ ਬਦੇਜਾ ਬੀਰਾਂ ਦੇ ਨਾਮ	40
ਲੈਲੇ ਸ਼ਾਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਦਾਤੇ		ਰਾਹ ਹੁਰਾ ਦੇ ਵੱਦ, ਅਵਤਾਰ, ਰਾਜ ਤੇ	
ਮੌਨ ਦਾ ਜਿਹਣਾ ਫ਼ਿੰਨ ਪ੍ਰਕਾਹ ਦਾ ਰੂਪ ਅਤੇ	~	ਬਸਤਰਾ ਦਾ ਨਿਰਣਾ	सद
संद्र अग्रेट ज्या	Mi Bi	The second second	यह
ਮੈਨੇ ਅਨਾਰਵੀ ਪਉੜੀ ਪਾਰੋਵ	80	The state of the s	468
ਰੋਡਾ ਦਾ ਨਿਰਟਾ	80		460
ਹਾਹਾਂ ਦਾ ਨਿਤਣਾ।	80		606
ਨੂੰ ਉੱਗੇਗੇ ਪਉੜੀ ਪ੍ਰਾਰੰਭ		ਰੁਕਮਈਏ ਦਾ ਅਲੰਕਾਰ	éot
ਲੋੜ ਹੈ ਪੰਜ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੋ	कार अवस	ਤੋਂ ਗ਼ਿੰਗੀਆਂ ਦੇ ਬਾਲਾ ਪੰਥਾਂ ਦੇ ਨਾਮ	690
ਨੂੰ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਵੱਸਣ ਦੇ ਥਾਂ	सवर	ਪਾਰ ਦਾ ਅਲੇਵਾਰ	694
ਮੈਂਗਲੀ ਅਧਵਾ ਮੁਖ ਭਾਵ	833	ਉਨ੍ਤੀਵੀ ਪਰੋਤੀ ਪ੍ਰਾਰੰਤ	ह ं १५
अर्थ बीतवी" धर्मको प्रवेश	ម១ថ្ង	ਅਠਾਰਾ (ਮੁਖ ਤੇ ਗੌਣ) ਸਿੱਧੀਆਂ	690
क्षित्रीको पश्चित्री भूगतेल	840	ਛੱਤੀ ਪ੍ਰਵਾਰ ਦੇ ਭੋਜਨ	630
ੂੰ ਪ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੀ ਪੈਦਾਇਜ਼ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ	840	ਤੀਹਵੀ ਪਉੜੀ ਪ੍ਰਾਰੰਭ	ÉRB
੍ਹੇ ਪ੍ਰਤੇਮਵਾਦ ਤੋਂ ਬਿਖ਼ਗਤਵਾਦ	845	ਕਲਪਤਦ ਤਮ ਸਬੰਧ ਦਾ ਨਿਰਣਾ	हे २ ह
ਹੈ ਅਨਰ ਵਚਨੀ ਮਾਯਾ ਦਾ ਨਿਰਣਾ	७ ढंप	ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਰ ਦਾ ਜੋੜ	출국년
💥 ਏਵਿਆ ਦਾ ਨਿਰਣਾ	AQC	ਸੈਸਿਆ ਦਾ ਨਿਰਣਾ	630
(ਮ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਨੂੰ ਗੁਰਤਾ-ਗ੍ਰੀ	PCB fs	ਜੀਵ ਈਸ ਦੀ ਦਕਤਾ ਦਾ ਨਿਰਣਾ	ÉBR
ਉੱਤੇ ਦੇਹ ਧਾਰੀ ਗੁਰੂਆਂ ਦਾ ਖੰਤਨ	BtB	ਇਕੱਤੀਵੀ' ਪਉੜੀ ਪਾਰੰਭ	Ę38
ਨੂੰਨੂੰ ਬਾਈਦੀ ਪਉੜੀ ਪ੍ਰਾਰੰਭ	840	ਜੰਗ ਦੇ ਅੱਠ ਅੰਗ	488
ਉੱ ਚਾਰ ਕੜੇਬਾਂ ਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕਰਤੇ	859	ਬੰਤੀਵੀ' ਪਉੜੀ ਪ੍ਰਾਰੰਭ	ÉBU
ਕੁੱਟੀਵੀ ਪਉੜੀ ਪ੍ਰਾਰੰਭ	866	ਸੰਪਤ ਉਪਾਬਨਾਂ ਦਾ ਨਿਰਣਾ	East.
ਬ੍ਰੇਵੀਵੀ, ਜਲੁੰਤੀ ਮੈਂ.ਬੜ	404	ਪਹਿਲੀ ਭੂਮਿਕਾ ਪ੍ਰਾਰੇਭ	€84
ਕੁੱਧ ਗੁਆ ਲੇਣਾ	40g	ਸੱਤ ਵ੍ਰਮਿਕਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਤੋਂ ਵਿਆਖਿਆ	ÉUT
ਨੂੰ ਨਾਮ ਦੀ ਮਹਾਨਤਾ	490	ਅਗਿਆਨ ਦੀਆਂ ਸੰਤ ਭੂਮਿਕਾਂ	ÉHT
ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵ੍ਹ, ਸਉੱਤ੍ਹੀ ਮੰਤ੍ਰਤ	4139	ਤੇਤੀਵੀ' ਪਉੜੀ ਪ੍ਰਾਰੰਗ (ਦੂਜੀ ਭੂਮਿਕਾ)	
ਪ੍ਰੋਫ਼ ਪ੍ਰਭਾਰ ਦੇ ਕੱਧ	DEP	nealer near tree to fine	Édo
≅ਬ੍ਰੀਫ਼ੀ, ਸਊਤੀ ਪੈ.9≥	443	ਸਊਤੀਵੀ' ਪਉਤੀ ਪ੍ਰਤੇਰ (ਤੀਸਰੀ ਰੂਮਿਜਾ)	
ਸੰਗਤ ਹੱਟ ਤੇ ਅਮੁੱਲ ਦਾ ਨਿਰਣਾ		ਤਿੰਨ ਪ੍ਰਭਾਰ ਦੀ ਸੱਤਾ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਪ੍ਰਭਾਰਤ ਪ੍ਰਭਾਰ ਦੀ ਸੱਤਾ ਦਾ ਨਿਰਣਾ	ÉSE
ਧਰਮ ਦੇ ਦਸ਼ ਚਿੰਨ੍	पहंड	ਪੌ'ਤੀਵੀ' ਪਤ੍ਰੇਗ ਪ੍ਰਾਰੰਗ (ਰੰਬੀ ਭੂਮਿਤਾ)	Ętu
ਦਾ, ਦਾ, ਦਾ' ਦਾ ਉਪਦੇਸ਼ ਤਿੰਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ		ਰਿਵਜੀ ਦੇ ਗਿਆਰਾ ਅਵਤਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਮ	été
ਰਾਜਿਆਂ ਨੂੰ	1160	ਨੇ ਮੂਨੀ ਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਘਰ ਵਾਲੀਆਂ ਦੇ ਨਾਮ	
ਸਤਾਈਵੀ' ਪਉਤੀ ਪ੍ਰਾਰੰਭ	350	[내리 그 [내림 만에 [마라하기 등 다	र्ट्स
ਪੰਜ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਵਾਜੇ (ਤਤ ਭੇਤੀ ਆਦਿ)	-00	, का है। ਪਲੇਸ਼ ਪਾਰਭ (ਪੜਿਲੀ ਕਪਿਨਾ)	503
ਅੱਠ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਵਿਕਾਰ	ACLE IN	이로 다른 전 MER	204
	ALD H	ਤਿ ਸ਼ੁੱਧਾਂ ਦੇ ਨਾਮ	200
美兴兴兴兴兴兴兴	XXXXX	CNYXYYYYYY	245
N. C. V.	XXXXX	THE STREET STREET STREET STREET STREET	ALC: NO

	33व	a,
(月)	多数数	袋
(用)	গটা	3
of all all all and all all all all all all all all all al	043	2
Mg 4951	tes	100
U(S)	toá	160
वन्त्र विश्व क्षेत्र	8 t 9t	1
ਤਕਾ ਹੋਏ ਹੈ। ਜਿਸ ਹੈ। ਜਿਸ ਹੋਏ ਜਿਸ ਹੈ।	£02	100
ਵਰ ਤੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀ ਜ਼ਹੂਰ ਹੈ। ਜ਼ਹੂਰ ਕਰਦੇ ਹੈ। ਜ਼ਹੂਰ ਦਾ ਜ਼ਹੂਰ ਹੈ। ਜ਼ਹੂਰ ਕਰਦੇ ਹੈ। ਜ਼ਹੂਰ ਦਾ ਜ਼ਹੂਰ ਦਾ ਹੈ ਕਵਿੰਦਾ ਹੈ। ਵਿਚ ਜ਼ਹੂਰ ਪ੍ਰਤਾਰ ਦਾ ਹੈ ਕਵਿੰਦਾ ਹੈ। ਜ਼ਹੂਰ	단원국	
स्व कर को मार्थित कर को स्वर्ध कर स्वर्ध	-60	UE)
क्षा क्षेत्र का तीन वर्ष	466	200
WORK & COLUMN TO THE PARTY OF T	404	50
A CONTRACTOR A CONTRACTOR AS A	535	200
ਰਿਲ ਪ੍ਰਾਰ ਦਾ ਹੋਰ ਵਿਧਾਰ ਹੈ ਹਵਾਂ ਪ੍ਰਾਰ ਦਾ ਹੋਰ ਵਿਧਾਰ ਦਾ ਨਿਕਟਾਂ ਹਵਾਂ ਪ੍ਰਾਰ ਦਾ ਹੋਰ ਵਿਧਾਰ ਦਾ ਨਿਕਟਾਂ ਹਵਾਂ ਪ੍ਰਾਰ ਦਾ ਹੋਰ ਵਿਧਾਰ ਦਾ ਜ਼ਰਦਾਰ ਦਾ ਜ਼ਰ	Si Gac	1
DES MENT S WAR	€२३	1
भार पूर्वत कर तथा कर मुल-प्रदेश कर में स्वतंत्र है सेवट जीव कर में तथा कर मुल-प्रदेश ट्रिस में सेव कर में तिस्सा मटी स	੯੨੬	
ਸੀ ਰਹਰਾਸਿ ਸਾਹਿਬ ਸਟੀਡ cou ਸੀ ਕੀਰਤਨ ਸੋਹਿਲਾ ਸਟੀਕ ਵਿੱਚ ਸੀ ਰਹਰਾਸਿ ਸਾਹਿਬ ਸਟੀਡ cou		K.
The fill did have the same and		Ker
the feet feet of the control of the control	र्नरहं	1
स्वार से कुण में इस महिल हैं। हिंहें ट्यून पूर्वी कुल	र्दश्य	100
and and a set man, a half I kin a.	ਵਰਸ਼	€ }
(42) ANI BRILD 8. (42)	년3년	
The state of the s	५३१	×
	ਦੰਭਰ 👌	8
ਹ ਅਕਤਾ ਦੇ ਰਚਨ ਵਾਲ	495	S
and the property of the proper	EB0 3	1
कार भी ने सिक्त है। सिक्ता	र्थपर ३६	3
ਕਰਨ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਤ ਅਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹ	ਵੇਰਵ 🏋	Ç
ু কৰি জ বাহৰ প্ৰতিষ্ঠান প্ৰথম বিষ্ঠান	E29 M	2
ਸਤ ਪ੍ਰਤਾਮਾ ਚੌਥੇ ਪਾ ਜੀ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਪ੍ਰਤਾਜ਼ਿਆ ਵਕਤ ਕਿਤਵੇਂ ਸਨੇਤੀ, ਸੁਣਹ੍ਰ ਮਹੇ ਸੀਤਾਂ;	10e 53	2
	र्टिप के	5
ਰਾਫ਼ ਪ੍ਰਭਾਰ ਦਾ ਅਕਤਾ ਪ੍ਰਭਾਰ ਤੇ ਰਾਨਿੰਗ ਬਨਤੀ	due Sta	
बज व भह विश्ववीत पैटल, रहरे यहरे ए व मार्च	25	
	300	
	350	

-Signal

। ਦੇ ਸਤਿਗ੍ਰਤ ਪ੍ਰਸਾਇ ।।

ਹ)

ਤਤਕਰਾ ਸਾਖੀਆਂ ਦਾ

5 W	30.0		-
🎇 ਸੀਜਪੁਜੀਸਾ	้อย	ਵੇਰਵਾ	ਅੰਗ
ਖ਼ੁਲ ਵੇਰਵਾ	ਅੰਗ	ਸਿਖੀ ਮਫ਼ਿੰਦ੍ਰ ਨਾਰ ਦੀ	248
ਲੋਣ ਸਾਈ ਭਾਈ ਗੋਪਾਲਾ ਕੀ ਦੀ	CC	ੂ, ਵਿਸ਼ਵਾ ਮਿਤ੍ਰ ਤੇ ਵਸ਼ਿਸ਼ਟ ਜੀ	240
ਨੂੰ ਹਾਈ ਸ਼ਖੂਜੀ ਦੀ	-69	ੂ ਪੰਡਰ ਨਿੰਡਾ ਨੰਦ ਦੀ	국설의
਼ ਜਟ ਤੋਂ ਬਾਤਮਣ ਦੀ	чов	਼, ਬਾਬਾ ਅਟੱਲ ਰਾਇ ਜੀ ਦੀ	263
(ਸ) ਸ਼ਨੀ ਦੀ	404	ੂ, ਕੋੜ੍ਹੀ ਵਬੀਰ ਦੀ	Réé
🥰 ਤ੍ਰਿਸ਼ਨਾਲ੍ਹ ਦੀ	900	਼, ਬਾਲਮੀਕ ਬਣਵਾਰੇ ਦੀ	229
ਨੂੰ " ਭਿੰਸ਼ਨਾਸ਼ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦੀ	40%	਼ ਪਰੂਰਵ ਰਾਜੇ ਦੀ	ಇ೨€
ਅਵਲਾਤੂ ਦੀ	999	ੂ, ਜਗਤ ਮੱਲ ਸੇਠ ਦੀ	Rto
ਉੱਟ੍ਰੇ ,, ਰਾਜ ਜਨਮੌਜੇ ਦੀ	992	,, ਮਾਤਾ ਨਾਨਵੀ ਜੀ ਦੀ	359
ੂੰ ਘਾਰਸ ਨਾਬ ਦੀ	999	਼ ਭਾਈ ਗੋ'ਦਾ ਜੀ ਦੀ	ate
🥳 ,, ਖੀਰ ਖਾਣ ਸਿੱਚ ਤੋਂ ਮਿਹਰੇ ਧਾਤ		,, ਮਹਾਰਾਜਾ ਰਣਕੀਤ ਕਿੰਘ ਜੀ ਦਾ	
, ਸ੍ਰੀ ਖਡ੍ਰਰ ਸਾਹਿਰ ਦੋ ਜ਼ਿਮੀਦਾਰਾਂ	면 989	ਅਟਕ ਦਰਿਆ ਪਾਰ ਕਰਨਾ	253
ੂੰ ਮੁਲ੍ਹਕੇ ਚੰਧਰੀ ਦੀ	989	,, ਗੁਜਰੀ ਦੀ	੨੯੩
ਨੂੰ , ਭਾਈ ਮੈਗਤੀਆ ਜੀ ਦੀ	PEXERS	ੂ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ਼ ਜੀ ਦੀ	
ਲਿੱਟ " ਮੂਲੇ ਖੰਤਰੀ ਦੀ	984	ਜ਼ ਭਗਤ ਕਈਰ ਸੀ ਦੀ	548
, ਮੈਨਿਆਸੀ ਦੇ ਗਰੂ ਕਹਾਉਣ ਦੀ	9सद	,, ਪੰਜਵੇਂ ਪਾ: ਜੀ ਦੀ	262
, ਵਿਦਵਾਨ ਪੰਡਿਤ ਦੀ	446	,, ਭਾਈ ਜੀਵਣ ਜੀ ਦੀ	नर्स
ੂੱਵੇਂ ,, ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਤਪ ਕਰਨ ਦੀ	960	,, ਭਾਈ ਰਾਮ ਕੁਇਰ ਜੀ ਦੀ	308
ਨੂੰ ਨ ਭਾਈ ਆਦਮ ਜੀ ਦੀ	956	,, ਸਿੰਘਣੀਆਂ ਦੀ ਸ਼ਹੀਦੀ ਦੀ	크네딩
ਲਿੰਫੇ ਾਰਸਾਹ ਜੀ ਦੀ	959		국익은
ਨੂੰ , ਆਬਵੰਦ ਭਗਤ ਦੀ	956	, ਸਿੰਘਾਂ ਦੇ ਬਹੀਦ ਹੋਣ ਦੀ ਬਹੁਤ ਹੋਣ ਦੀ	358
ੂੰ ਤੱਜ ਜਾ ਲੋਟਾ ਮਾਰਾਂਗੇ	900	ੂ ਭਾਈ ਆਕੁਲ ਦੀ ਪ੍ਰਤ੍ਰੀ ਦੀ	自当の
(5) ., urasal el	200	ਜ ਭਾਈ ਬਿਧੀ ਹੋਏ ਜੀ ਦੀ	CEE
्रेट्ट ,, बंबी सी	238	, ਭਾਈ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਜੀ ਦੀ ਬੰਸ਼ਾਵਲੀ	180
ੂ ਰੁਲਸੀ ਦਾਸ ਜੀ ਦੀ	224	, ਖਾਬਾ ਅਤਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਮਸਤੂਆਣੇ ਵਾਲੇ	989
ੂ, ਬਫ਼ਮੀ ਤੋਂ ਕਰਮ ਦੇਵਰੇ ਦਾ ਸੰਗਾਦ	220 .	, ਪ੍ਰਾਣਾਂ ਤੇ ਇੰਦੀਆਂ ਦਾ ਸੰਗਦ	
, ਇਸਭੀ ਤੋਂ ਸੂਚੀ ਬਣਨ ਦੀ	356	, ਪਦਮਾਵਤੀ ਸਤੀ ਦੀ	384
ੂੰ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਜੀ ਦੀ	239	ਨਰਮਹ ਰਾਜੇ ਦੀ	वस्य
" मी बहु बीधंट विधा नी व			350
ਲੰਮੀ ਉਮਰ ਵਾਲੇ ਜ਼ੰਗੀ ਦੀ	국명실 "	Ban and and Ch	809
ਾ ਵੋਟੀਆਂ ਲੱਗਾਂ ਵਾਲੇ ਬੀੜੇ ਦੀ	280	ਨਿੰਦਿਆਂ ਕਰਕੇ ਕੋੜ੍ਹੀ ਹੋਣਾ	Bot 3
ਜ਼ ਰੀੜਿਆਂ ਵਾਲੇ ਸੰਪ ਦੀ	284 "	ਬਾਬਾ ਸੁੰਦਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਵਿੰਡਰਾਂ ਵਾਲਿਆਂ	8
IN MERCANDON AND AND AND AND AND AND AND AND AND AN	7011	A france a	828 5
が表現が表現を対象を	BANK KA	AMERICAN STRUCTURE	5
	********	NAKAK AR	

12)
	भारत
ut ay at writing	उद्देश हैं पर
11.7	4 4
19 July 201	
PORT - PURE P	क्ष्म प्राथन हो हुई ।
The state of the s	
10 14 M HE 11 W 1995	Lines Mark 2
	අයරුත් වේ අයදුරුත් වේ අතුව අත ක් වේ. සිද්ය
and the second section is	प्रभाग हो जाहा है जा भी हो है है । इस संहरमण है जाहा है जा भी है ।
Carlo	1 THE PARTY AND ADDRESS OF THE PARTY AND ADDRE
and the state of t	भारत हम्में हो हो छो अपन
	विश्व राह्य प्राप्ती हे हुँहै। हो २५१ वर्ग दिस राह्य संग्री
है जा न असम का भार प्र तहें है । वह । सह	स्थित होडा को दिल्ला होडा
음 #13 # # # # # # # # # # # # # # # # # #	
विश्वास्त्र है के दिला है कि विश्वास्त्र करेंग्रे	and the state of t
्रात्रा है है प्रवास की हो। प्रवास है । अवार है हो प्रवास की हो। प्रवास प्रवास है।	ਨ ਦੇ ਪੀਰਾਂ ਨਾਲ ਚਰਚਾ 262
	720
THE REAL PROPERTY AND ADDRESS OF THE PERTY ADDRESS OF THE PE	ਭਾਸਵਰਦ ਦੀ 220 igs ਕੀ ਦੇ ਪਹਿਰਦਾਰਾ ਦੇ
CONTRACT NO.	सहा एवट हो। ३०६
end to a first and the state of	
Leg in to look & Book aleg A	ੀ ਰਹਰਾਸਿ ਸਾਹਿਬ
acut call to much	
sale? Use 1 _a affast	ਦੀ ਪਰ ਖ ਵਰਵ ਮ
* - CO - CO	water will be to be the control of t
Court of the Parish of the Par	S MULL READER READER CON
THE RESERVE OF THE PERSON OF T	ਰਗ ਗ ਰਾਮ ਨੰਦ ਜੀ ਦੀ ਵਵਰ 🤰
- अ तन तथा हो हो	
A 2 4 (88% E) NV 912	ਕੀਰਤਨ ਸੋਹਿਲਾ
ा जब धंडरी हो। पढड	
विस् विराप्त में इस प्रति सा प्रति माने वृद्धमारी है	Hara al
ਭਾਵਨ ਅਣਕਾਰ ਦੀ ਵੇਲੀਕੁਆਂ ਦੇ ਹੰਕਾਰ ਦੀ ਨਵਿਚੜੀ ਪਾਟਰ ,, ਜੇਵਾ ਬਿਨਾ ਪਾਟਰਾ ਅਤੇ	ਸੰਬਰ, ਵਹਰ 🖔
ENTEN S DE DE CONTRE ME ME ME ME ME	ਬੂੰਕਾ ਬਘਿਆਤ ਦੇ ਹਵ
हत किये हैं।	ਗੰਗਾ ਇਸਨਾਨੀ ਦੀ ਵਵਰ
न यश्च मन्य हो है। य मन्या	- 68

ਭੂਲ ਦੀ ਸਧ

ਅੰਗ ਛੱਪ ਤੇ ਹੋਰਲੀ ਟੂਕ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਛਪ ਗਈ ਹੈ, ਸੰਧ ਕਰ ਲੈਣੀ ਜੀ !

ਸਤਿਨਾਮੂ ਕਰਤਾ ਪੂਰਖ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ॥ ਹੈ ਭੀ ਸਚ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭੀ ਸਚੁ॥।।।।

ਸ੍ਰੀ ਜਪਜੀ ਸਾਹਿਬ ਸਟੀਕ ਟਕਸਾਲ ਸ੍ਰੀ ਦਮਦਮਾ ਸਾਹਿਬ ਜੀ

ਕ੍ਰਿਤ:– ਪਰਮ ਪੂਜਨੀਕ, ਬ੍ਰਹਮ ਵਿਦਿਆ ਦੇ ਦਾਤੇ, ਨਾਮ ਬਾਣੀ ਦੇ ਰਸੀਏ, ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸੰਤ ਗਰਬਚਨ ਸਿੰਘ ਜੀ 'ਖਾਲਸਾ' ਜਥਾ ਭਿੰਡਰਾਂ ਵਾਲਿਆਂ ਤੋਂ ਵਰੋਸਾਇਆ ਹੋਇਆ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ 'ਖਾਲਸਾ' ਜਥਾ ਭਿੰਡਰਾਂ (ਮਹਿਤਾ)

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖਾਲਸਾ, ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਪੂਰਖ ਜੀ ਦਾ ਮੰਗਲ

ਤ੍ਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਨਰਾਜ ਛੰਦ ॥ ਅਗੰਜ ਆਦਿ ਦੇਵ ਹੈ ਅਭੰਜ ਭੰਜ ਜਾਨੀਐ॥ ਹੈ ਸਦਾ ਅਗੰਜ ਮਾਨੀਐ॥ ਹੈ ਸਦਾ ਅਭਵ ਸਮੱਸਤ ਸਿੱਧ ਬਿੱਧਦਾ ਸਦੀਵ ਸਰਬ

9. ਪ੍ਰਮਾਣ :—ਅਜੇਹਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰਮਾਣ ਨਹੀਂ ਜੋ 'ਇਕ ਓਅੰ', ਜਾਂ ਬਰਕੇ ਉਚਾਰਨ ਵਾਲੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਮਾਣ ਆਦਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਵਿਚ, ਸ੍ਰੀ ਦਸਮ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਅਤੇ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ ਦੀ DEH OH ਕਿਉਂਕਿ ਤਿੰਨ ਪ੍ਕਾਰ ਕਰਕੇ ਕਿਸੇ ਵਸਤੂ ਦੀ ਸਿਧੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅਰਥਾਤ ਉੱਤਰ:-'੧ ਓ' ਇਸ ਦਾ ਸੁਧ ਉਚਾਰਨ 'ਇਕ ਓਅੰਕਾਰ' ਹੈ। ਦਿਖਣੀ ਓਅੰਕਾਰ ਅੰਗ ਖੇਤਦ ਉਚਾਰਦੇ ਹਨ। ਕਈ ਗੁਰਪ੍ਸਾਵਿ ਕਿਉਂਕਿ ਕਈ ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਮਾਣ, ਦੂਜੀ ਸੰਪ੍ਰਦਾਇ, ਤੀਜਾ ਅਨੰਭਵ ਭਾਵ ਦਲੀਲ ਜਾਂ ਸੇਚ। ਯਬਾ:-ਆਦਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਵਿਚ:-''ਓਅੰਕਾਰਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਉਤਪਤਿ॥ ਓਅੰਕਾਰੁ ਕੀਆ ਜਿਨਿ ਚਿਤਿ॥ ਪਸ਼ਨ :- '੧ ਓ' ਇਸ ਦਾ ਉਚਾਰਨ ਕਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਓਅੰਕਾਰਿ ਸੈਲ ਜਗ ਭਏ ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਬੇਦ ਨਿਰਮਏ॥" ੧ ਓ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖ਼ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੁਰਤਿ ਅਜੁਨੀ ਸੈਂਡੰ ਗਰਪਸਾਦਿ 'ਏਕੰਕਾਰ ਓਅੰਕਾਰ' ਕਰਕੇ ਉਚਾਰਦੇ ਹਨ 9 ਆਦਿ ਸਚ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚ ॥ ਹੈ ਭੀ ਸਚ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭੀ ਸਚ॥१॥ || HT || (he) ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ?। 'ਇਕ ਓਅੰ' ਕਰਕੇ ਸ੍ਰੀ ਜਪਸੀ ਸਾਹਿਬ

ਸੀ ਜਦੂਜੀ ਸਾਹਿਬ ਅੰਗਿਕ ਉਤਪਾਤੀ ॥ ਕੀਆ ਦਿਨਸੂ ਸਭ ਰਾਤੀ॥" (ਸਾਰੂ ਮਹਲਾ ਪ ਘਰੁ ੪, ਅੰਗ ੧੦੦੩)

ਅੰਸ਼ੀਕਰੀਰ ਆਇ ॥ ਕਰਨੀ ਅਨਾਇ ॥"

(ਸ੍ਰੀ ਜਾਪੂ ਸਾਹਿਬ ਦਸਮ ਅੰਗ ਵ

ਮਿੰਗਿਸ ਦੇ ਅੰਕਾਰ ਰਿਨ ਕਹਾ ॥ ਕੇ ਧੂਨ ਪੂਰ ਜਗਤ ਮੈਂ ਰਹਾ।।" (ਦਸਮ ਅੰਗ ੧੫੮ ਚੌਪਆ।

ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ ਰਚਿਤ ਵਾਰਾਂ ਵਿਚੋਂ :-ਗੂਰਵਾਸ ਜਾ ਗਾਂਝਤ ਅਇਕ ਕਵਾਉਂ ਪਸਾਉ ਕਰਿ ਓਅੰਕਾਰਿ ਅਕਾਰੂ ਪਸਾਰਾ ॥" (ਵਾਰ ੬, ਪਓਡੀ ਮ)

ਪੰਜਾਬੀ ਅਕਾਰ ਕੀਰ ਇਕ ਕਵਾਉਂ ਪਸਾਉਂ ਕਰਾਇਆ ।।** (ਵਾਰ ਭ੯ ਪਉੜੀ ੨)

ਅੰਗ ਅਕਾਰ ਜਿਸ ਸਤਿਗਰ ਪਰਖ ਸਿਰੰਦਾ ਸਦੀ। ਇਕ ਕਵਾਉ ਪਸਾਉ ਜਿਸ ਸਬਦ ਸਰਤਿ ਸਤਿਸੰਗ ਵਿਲੋਈ॥" (ਵਾਰ ੪੦ ਪੳੜੀ ੧੨)

ਅੰਵਕ ਕਵਾਉ ਪਸਾਉ ਕਰਿ ਓਅੰਕਾਰ ਅਕਾਰ ਸਵਾਰੇ॥ ਪਾਰਬ੍ਹਮ ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਲਿਹਾਰੇ ॥" (हात ४०, यः १) "ਓਅੰਕਰਿ ਅਕਾਰੂ ਕਰਿ ਪਉਣੂ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੂ ਧਾਰੇ »" (इंग्त ४, ४; १)

ਅੰਗਿਕੰਗਰਿ ਅਕਾਰ ਚਲਿਤੂ ਰਚਾਇਆ ॥'" (इात २२, धः १) ਜਵਿਆਹ ਕਵਾਰ ਕਰਿ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਪੰਜ ਤਤ ਉਪਜਾਇਆ।।" (ਵਾਰ 3੯, ਪ: ੧३)

ਕਵਿੱਚ ਸਵੰਧ :- ਜਵੇਚ ਓਅਕਾਰ ਕੇ ਬਿਥਾਰ ਕੇ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੂ, ਸ਼ਬਦਿ ਸਰਤਿ ਸਾਹ ਸੰਗਤਿ ਸਮਾਵਈ॥" (व्यिष्टंड १६ पर्ध)

> ਮਜ਼ਾ ਕੇ ਓਲੰਕਾਰ ਕੇ ਬਿਬਾਰ ਕੀ ਅਪਾਰ ਗਤਿ, ਗਾਵਈ ॥" ਕੈਸ मीरा ਸ਼ਬਦ ਬਿਬੇਕ ਦੁਕ (অষিত্র ২০০ই)

ਮਜ਼ਾ ਕੇ ਓਅੰਕਾਰ ਕੈ ਅਕਾਰ ਹੈ ਨਾਨਾ ਪ੍ਰਕਾਰ, ਕੀਰਤਨ ਸਮੇਂ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਸ ਲਗਨ ਹੈ।" (অষিঁত ২৪০কা) "ਸ਼ਖ਼ਮ ਸ਼ਬੂਲ ਓਅੰਕਾਰ ਕੈ ਅਕਾਰ ofe, ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਰੌਕ ਬੁਧਿ ਭਏ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ ਹੈ ਹੈ (बचिंड हपरक्ष)

ਅਕਰਿਕ ਅਕਾਰ ਓਅੰਗਰ ਕੇ ਬਿਬਾਰ **ਅਹਿ**, ਨੰਦ ਕੇ ਨੰਦਨ ਕਰੇ ਕੋਨ ਪ੍ਰਭਗਈ ਹੈ।।"

(बर्धिंड पपर्दशं) ਸ਼ੇ ਸਭਿਗਰੂ ਜੀ ਨੇ ਧੂਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਵਿਚ ਸੂਧ ਉਚਾਰਨ ਆਪ ਹੀ ਦਸ ਵਿਤਾ ਹੈ। ਤੇ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ ਦੀ ਬਾਣੀ ਵਿਚ ਵੀ ਏਹੋ ਉਚਾਰਨ ਹੈ।

੨. ਸੰਪ੍ਰਦਾਯ :- ਜੋ ਪਰੰਪਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਹਾਰਾਜ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਤੋਂ ਜ਼ਿਊ ਕੀ ਤਿਊ ਸੀਨੇ ਬਸੀਨੇ ਚਲੀ ਆਵੇ ਉਸ ਦਾ ਨਾਮ ਸੰਪ੍ਰਦਾਯ ਹੈ। ਜੋ ਸੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲੇ ਖਾਲਸ ਗੁਰੂ ਘਰ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮੀ ਪੂਰਨ ਗੁਰਸਿੱਖ ਹਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਮਤ ਦੇ ਖਿੱਚੋਂ ਖਿੱਚੀ ਵਾਲੇ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਾਸੋਂ ਇਸ ਦੇ ਉਚਾਰਨ ਬਾਰੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰਨਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅੱਜ ਕੁਲ ਦੇ ਕਈ ਦੂਜੇ ਮਤਾਂ ਦੀ ਵਿਦਿਆ ਪਾਕੇ, ਗੁਰੂ ਘਰ ਦੇ ਅਭਿਪ੍ਰਾਯ ਤੋਂ ਬਮੁਖ ਅਨੌਕਾਂ ਪੂਰਬੌਕਤਿ ਗਲਤ ਪਾਠ ਦਸਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਪੂਰੇ ਗੁਰੂਘਰ ਦੇ ਜਣ 'ਇਕ ਓਐਕਾਰ' ਪਾਠ ਹੀ ਸਿੱਧ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅਰਥਾਂ ਦੀਆਂ ਸੰਪ੍ਰਦਾਯਕ ਟਫ਼ਸ਼ਾਲਾਂ ਸ੍ਰੀ ਦਮਦਮੇ ਸਾਹਿਬ ਵਾਲੀ ਬਾਬਾ ਦੀਪ ਸਿੰਘ ਜੀ ਤੋਂ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਸਾਹਿਬ ਵਾਲੀ ਜੋ ਭਾਈ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਜੀ ਤੋਂ ਸੀਨੇ ਬਸ਼ੀਨੇ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਮਹਾਂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਚਲੀਆਂ ਆ ਰਹੀਆਂ ਹਨ, ਵਿਚ 'ਇਕ ਉਅੰਕਾਰ' ਪਾਠ ਹੀ ਕਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ 'ਇਕ ਓਅੰਕਾਰ' ਪਾਠ ਹੀ ਸੰਪ੍ਰਦਾਕ ਵਿਚ ਸਿੱਧ ਹੈ।

੩, ਅਨੁਭਵ (ਦਲੀਲ ਜਾਂ ਸੋਚ) :-

'੧ਓ' ਇਸ ਨੂੰ ਪਦ-ਛੇਦ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਤਿੰਨ ਹਿੱ ਸੇ ਬਣਦੇ ਹਨ :-

ਸੀ ਜਪੂਜੀ ਸਾਹਿਬ

मी सम्मो मार्गिष

(9) [ER+(0) EN-()) RTO [, ਸ਼ੁਸ਼ਵਿਤ ਨੇ ਸੰਗੰਤ ਹੈ, ਉਚਾਰਪ ਜ਼ੁਘੂ ਹੈ। ਅਤੇ ਜੋ • 'ਦਾ ਸੰਸ਼ਵਿਤ ਦਾ ਸ਼ਬਦ ਕਾਰ ਆਖਦੇ ਹਨ। ਹਜ਼ਰ ਨੇ ਭੀ ਲਕੀਰ ਨੇ ਕਕੀਰ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਚ ਕਾਰ ਅਖਦੇ ਹਨ। ਹਜ਼ਰ ਨੇ ਭੀ ਲਕੀਰ ਨੇ ਕਕੀਰ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਜਾਰਾ ਦੇ ਕੇ ਚਉਕਾ ਕਢੀ ਕਾਰ ॥" (ਅੰਗ ਸ਼ਹੁਤ) ਕਾਰ ਕਿਹਾ ਹੈ। ਯੂਬਾ: "ਦੇ ਕੇ ਚਉਕਾ ਕਢੀ ਕਾਰ ॥" (ਅੰਗ ਸ਼ਹੁਤ) ਾਰਹ ਕੀਆਂ ਕਾਰਾ ਬਹੁਤ ਬਿਸਥਾਰ ॥" (ਬਸੰਤ ਮਹਲਾ ੧ ਅੰਗ ੧੧੬੪)

ਪਤਾਰੀ ਕਦੀ ਕਿਆ ਬੀਐ ਜੀ ਚਾਰੇ ਬੇਠੀਆ ਨਾਲਿ॥" (ਸਲੋਕ ਮ: १ ਅੰਗ ਦ।

ਵਿਸ਼ ਵਾਸਤੋਂ (੧) ਵਿਕ+(ਓ) ਓਅੰ+() ਕਾਰ, ਸਾਰਾ ਉਚਾਰਨ

ਰਿਕਕਾਰ ਸਹੀ ਗਾਵਰ, ਸਾਰੀ ਧੂਰ ਕੀ ਬਾਣੀ, ਦਸਮ ਬਾਣੀ ਵਿਚ ਤੇ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀ ਧੂਰ ਕੀ ਬਾਣੀ, ਦਸਮ ਬਾਣੀ ਵਿਚ ਤੀ ' ਇਕ ਓਲਕਾਰ ਸਹੀ ਹੋਇਆ। ਮਾਰਾ ਧੂਰ ਕਾ ਕਦਾ ਹੈ ਸ਼ਿੰਦ ਵਿੱਚ ਵੀ ' ਕਾਰ ਤੋਂ ਇਨਾ ਕੈਵਜ਼ ਵਾਰਾਂ ਅ ਵਿਕ ਗੁਰੂ ਘਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਗ੍ਰੇਥ ਵਿਚ ਵੀ ' ਸ਼ਾਰੀ ਬਾੜੀ ਕਿਸਤਾ ਵਿਨਾ ਕੈਵਜ਼ ਵਾਰਾਂ ਆਦਿਕ ਹੁਰੂ ਘਰ ਦਾ ਸਤਿਹਾਰ ਜੀ ਨੇ ਸਾਰੀ ਬਾਣੀ ਨਿਯਮ ਵਿਚ ਨਿਰੀ (ਵੀ) ਨਹੀਂ (ਕਵਿਆ ਹੈ। ਸਤਿਹਾਰ ਜੀ ਨੇ ਸਾਰੀ ਬਾਣੀ ਨਿਯਮ ਵਿਚ ਨਿਰੀ (ਵੇ) ਨਹੀਂ ਲਿਖਿਆ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਸਿਰਲੈਂਦ ਹੈ ਅਤੇ ਉਚਾਵਨ ਵੀ ਨਾਲ ਨਾਲ ਦਸਿਆ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਸਿਰਲੈਂਦ ਰਿਸ਼ਤ ਸ਼ੁਰੂਵਨ ਵਾਰਦ ਦੇ ਨਾਲ ਵਰਤੇ ੧, ੨, ੩, ੪, ੫, ਅੰਕਾਂ ਦੇ ਉਚਾਨਾ ਵਿਚ ਮਹੱਲਾ ਸ਼ੁਰੂਦ ਦੇ ਨਾਲ ਵਰਤੇ ੧, ੨, ੩, ੪, ੫, ਅੰਕਾਂ ਦੇ ਉਚਾਨਾ ਵਿਚ ਮਹਲਾ ਸ਼ਬਦ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਕੀ ਬੁਰੂ ਕੀਬ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਵਿਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਥਾਈਂ ਹਿਦਾਇਤ

- (੧) ਰਾਗੂ ਸ਼ਿਕੀਰਾਗੂ ਮਹਲਾ ਪਹਿਲਾ ੧ (ਅੰਗ ੧੪) ਅੰਕ ੧ ੩ ਮਿਲਦੀ ਹੈ :-
 - (੨) ਕੋਉਗੇ ਗੁਆਰੋਰੀ ਮਹਲਾ ਬ ਚਉਂਚਾ, ਅੰਕ ਖ ਨੂੰ 'ਚਉਂਚਾ ਪੜ੍ਹਾ है। (लीव प्रहेंब)।
 - (3) ਵਰਹੈਕ ਮਹਲਾ ਤ ਤੀਜਾ (ਅੰਗ ਪਵ ੨)।
 - (8) ਸੋਗੱਠ ਮਹਲਾ ਤ ਚਉਂਚਾ (ਅੰਗ Éou) ।
 - (ਪ) ਸੇਗੇਨ ਮਹਲਾ ੧ ਦੁਰੂਕੀ ਪਹਿਲਾ (ਅੰਗ ੬੩੬)।
 - (੬) ਧਨਾਸਤੀ ਮਹਲਾ ੩ ਤੀਜਾ (ਅੰਗ ੬੬੪)।
 - (2) ਬਸੰਤ ਮਹਲਾ ਤ ਤੀਜਾ (ਅੰਗ ੧੧੬੯)।

ਇਸ ਹਿਦਾਇਤ ਅਨੁਸਾਰ ਅਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਔਕਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾ, ਵਾਲ

ਕੀਜਾ, ਰਉਂਹਾ, ਪੰਜਵਾਂ ਅਤੇ ਨਾਵਾਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ। ਏਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੀ ਪਹਿਲਾਂ ਪੁਮਾਣ ਵਿਚ ਦਸ ਆਏ ਹਾਂ ਕਿ 'ਇਕ ਓਅੰਕਾਰ' ਦੇ ਉਚਾਰਨ ਬਾਰੇ ਵੀ ਸੰਤਿਗਰ ਜੀ ਨੇ ਆਪ ਹੀ ਨਿਯਮ ਬੰਨੇ ਹਨ।

(38)

ਹ ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਪ੍ਰਮਾਣ, ਸੰਪ੍ਰਵਾਲ, ਅਨੁਭਵ ਜਾਂ ਦਲੀਲ ਕਰਕੇ ਸੂਧ ਉਚਾਰਨ 'ਇਕ ਪਾਅਕਾਰ' ਹੀ ਸਿਧ ਹੈ। 'ਇਕ ਉਅੰ', 'ਏਕੰਕਾਰ ਓਅੰਕਾਰ', ਇਹ ਕਿਸੇ ਸਰਤ ਨਹੀਂ ਬਣਦਾ। 'ਇਕ ਓਅੰਗਾਰ' ਹੀ ਬਣਦਾ ਹੈ।

"ਓਅੰਕਾਰੇ ਬਿੰਦੇ ਸੰਜਗਤੀ"

ਇਸ ਕਰਕੇ 'ਇਕ ਓਅੰਕਾਰ' ਹੀ ਉਚਾਰਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਹਰ ਕੋਈ ਗ੍ਰੰਥ ਰਚਣ ਵਾਲਾ ਆਪਣਾ ਸੈਕੇਤ (ਨਿਯਮ) ਰਖਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਸਤਿਹਰ ਮਹਾਰਾਜ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਨੇ ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਰਚਣ ਲਗਿਆਂ ਜੋ ਚਾਅਕਾਰ ਦੇ ਉੱਪਰ ਕਾਰ ਪਾਈ ਹੈ, ਉਹ ਇਕ ਨਿਯਮ ਰਖਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਦਾ ਭਾਵ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰ 'ਉ' ਦੀ ਕਾਰਨ ਰੂਪ ਹੈ ਤੋ ਕਾਰ ਦਾ 'ਚੇ' ਪਦ ਕਾਰਜ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ 'ਚੇ (ਅ, ਚੇ, ਮ) ਤਿੰਨਾਂ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦਾ ਵਾਚਕ ਹੈ ਤੇ ਕਾਰ ਚੇਤਨ ਸੁਧ ਬ੍ਰਹਮ ਦੀ ਵਾਚਕ ਹੈ। ਦੇਵਤੇ ਚੇਤਨ ਬਿਨਾਂ ਜੜ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਕਾਰ ਦਾ ਕਾਰਜ 'ਓ' ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਹੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਉਮ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਸ੍ਰੀ ਜਪੂਜੀ ਸਾਹਿਬ

ਮੰਗਲ

ਜ਼ੋਪਈ :-

ਅੰਬਰ ਅਦ ਜੋ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਦੇਵਾ ॥ ਓਅੰਕਾਰ ਗੁਰ ਅੰਗਦ ਅੰਬਦਾ॥ ਅੰਝਕ ਅਦਨਾ ਕਾਰ ਅਮਰ ਪਿਆਰੇ॥ ਕਰਤਾ ਰਾਮਦਾਸ ਗੁਰ ਵਾਰੇ॥ ਸਤਿਨਾਮ ਕਾਰ ਅਮਰ ਪਿਆਰੇ॥ ਨਿਰਕੁਓ ਹਰਿਗੋਸਿੰਦ ਸਤਿਨਾਮ ਗੁਰ ਅਕਰ ਪਰਦ ਸੰ ਅਕਰਨ ਸ਼ਖਦਾਨੀ॥ ਨਿਰਭਉ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਘੁਨ ਖਾਨੀ॥ ਪਰਥ ਸ਼ਾ ਅਰਮਤ ਨਰਵੇਰ ਗੁਰੂ ਹੈ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਤਾਇ॥ ਅਕਾਲ ਮਰਤਿ ਹਰਿਤਿਸ਼ਨ ਧਿਆਇ॥ ਨਿਰਵੇਰ ਗੁਰੂ ਹੈ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਤਾਇ॥ ਅਕਾਲ ਮਰਤਿ ਹਰਿਤਿਸ਼ਨ ਧਿਆਇ॥ ਨਿਰਵੋਰ ਗੁਰੂ ਹ ਸਾ ਦਰ ਰਾਈ ॥ ਸੋਬੈਂ ਗੁਰ ਦਸਮਸ ਸਹਾਈ॥ ਅਜੂਨੀ ਤੌਰ ਸ਼ਹਾਦਰ ਰਾਈ ॥ ਸੋਬੈਂ ਗੁਰ ਦਸਮਸ ਸਹਾਈ॥ ਅਜਨ। ਤਰ ਗੁਰਪ੍ਰਸ਼ਾਵਿ ਕੁੰਬ ਗੁਰ ਗਿਆਨਾ॥ ਵਾਹਿਗਰ ਬੰਦਨ ਭਗਵਾਨਾ॥"

ਅਰਥ ਪਾਰੰਭ

਼ ਬਾਤਨਾਮ ਕਰਤਾ ਪਰਖ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰ ਅਕਾਲ ਮੁਰਤਿ ਅਜਨੀ ਸੋਫੇ ਗੁਰਪ੍ਰਸ਼ਾਇ ॥ ਜਪੂ ਬ ਆਇ ਸਚ ਜੁਰਬਾਇ ਸਚੂ॥ ਹੈ ਭੀ ਸ਼ਚ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਕੀ ਸਚ ॥੧॥

ਅਰਥ ਨੰਬਰ ੧

(੧)-ਜੋ ਇਕੋ ਇਕ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਹੈ ਅਦ੍ਰੈਤ ਸਰੂਪ ਅਖੰਡ।

(ਬੰ)-ਸ਼ਾਰਿਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਰ ਹੈ। (ਸੀਤ) ਨਾਸ ਤੋਂ' ਰਹਿਤ ਹੈ। (ਨਾਮੂ) ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹੈ। (ਭਰਤਾ) ਸਾਣੀ ਸ਼ਿਸ਼ਣੀ ਨੂੰ ਰਚਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। (ਪੁਰਖੁ) ਪੂਰਨ ਹੈ। (ਨਿਰਭਉ) ਵੈ ਤਾਂ ਰਹਿਤ ਹੈ। (ਨਿਰਵੈਰੂ) ਵੈਰ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ। (ਅਕਾਲ) ਬਾਲ ਤੋਂ ਰਹਿਤ (ਮੂਰਤਿ) ਸਰੂਪ ਹੈ। (ਅਜੂਨੀ) ਜੂਨਾਂ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ। (ਸੰਭੇ) ਸੁੱਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਰੂਪ ਹੈ। (ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਵਿ) (ਰੂਰ) ਚੰਤਨ ਸਰੂਪ ਹੈ, (ਪ੍ਰਸਾਵਿ) ਅਨੰਦ ਸਰੂਪ ਹੈ। (ਗ) ਅਗਿਆਨ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਕੇ (ਗੂ) ਗਿਆਨ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ। 'ਗ' ਕਰਾਂ ਦੀ ਕਿਪਾ ਕਰ ਕੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

(ਜਪ) ਬਾਣੀ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ।

(ਅਸਦਿ ਸਚ) ਸਾਰੇ ਜਗਤ ਦੇ ਆਦਿ ਵਿਚ ਸੱਚ ਸਰੂਪ ਸੀ।

(ਜਗਾਦਿ ਸਦ) ਜਦੋਂ ਸਤਿਜੁਗ, ਤ੍ਰੇਤਾ, ਦੁਆਪਰ ਆਦਿ ਜੁਗਾਂ ਦੀ ਮੁਕਾਦਾ ਬਾਪੀ ਉਦੇ ਭੀ ਸੱਚ ਸਰੂਪ ਸੀ।

(ਹੈ ਭੀ ਸਦ) ਹੁਣ ਭੀ ਸੱਚ ਸਰੂਪ ਹੈ।

(ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭੀ ਸਭੂ) ਸਤਿਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ ਫ਼ੁਰਮਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅੱਗੇ ਨੂੰ ਭੀ ਸੱਚ ਸਰੂਪ ਹੋਵੇਗਾ।

(ਅਰਬ ਨੰਬਰ ੨)

ਸਤਿਕਰ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨੂੰ ਤਾਰਦੇ ਹੋਏ "ਫਿਰ ਜ਼ਾਇ ਚੰਗ ਸਮਰ ਪਰ, ਸਿਧ ਮੰਡਲੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਆਈ॥" (ਪਊੜੀ ੨੮ ਵਾਰ ੧) ਜਿਸ ਵਕਤ ਸੁੰਮਰ ਪਰਬੱਤ ਤੋਂ ਗਏ ਹਨ, ਚੁਰਾਜੀ ਸਿਧ ਗੋਰਖ ਨਾਢ ਆਦਿਕ ਸ਼ਾਰੇ ਪੁਛਣ ਲੱਗੇ "ਸਿਧ ਪੁਛਣ ਸੁਣ ਬਾਲਿਆ, ਕੋਣ ਸ਼ਕਤ ਤਹਿ ਏਬੇ ਲਿਆਈ।" ਹੈ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ! ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਹੜੀ ਬਕਤੀ ਇਥੇ ਲਿਆਈ ਹੈ? ਤਾਂ ਸਤਿਗਰੂ ਮਹਾਰਾਜ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਨੇ ਉਤਰ ਦਿਤਾ "ਹਊ ਜਪਿਆ ਪਰਮੇਸਰੋ ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਸੰਗ ਤਾੜੀ ਲਾਈ॥" (ਪਉੜੀ ੨੮ ਵਾਰ ੧) ਹੈ ਸਿਧੋ! ਅਸੀਂ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ੧ ਓ' ਦੇ ਬਲ ਨਾਲ ਇਥੇ ਆਏ ਹਾਂ।

ਤਾਂ ਸਿਧਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ / ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਵੋਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਤਾਂ 'ਓਅੰ' ਮੰਤਰ ਹੈ, ਆਪ ਜੀ ਨੇ '੧ ਓ' (ਇਕ ਓਅੰਕਾਰ) ਕਿਉਂ' ਉਚਾਰਨ ਕੀਤਾ ?

ਤਾਂ ਉਸ ਵਕਤ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੱਚੇ ਪਾਤਬਾਹ ਜੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਕਿ ਹੈ ਜਿਹੇ ! ਜੋ ਓਅੰ ਮੰਤ ਹੈ ਉਹ ਤ੍ਰਿਧਾ ਰੂਪ ਹੈ। ਰਾਜਸੀ, ਤਾਮਸੀ, ਸ਼ਾਂਤਕੀ ਰੂਪ ਮਾਇਆ ਹੈ। "ਰਜ ਗਣ ਤਮ ਗਣ ਸਤ ਗਣ ਕਹੀਐ, ਏਹ ਤੇਰੀ ਸਭ ਮਾਇਆ।।" ਕੋ ਉਹ ਤਿਧਾ ਦਾ ਜਣਾਇਕ ਰੂਪ ਜਿਹੜਾ ਸ਼ਬਦ ਹੈ ਉਹ ਓਐਂ (ਅ, ਉ, ਮ) ਹੈ। ਅਸੀਂ 'ਇਕ ਓਅੰਕਾਰ' ਸ਼ਬਦ ਉਚਾਰਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਆਦਿ ਵਿਚ ਏਕੜਾ ਲਾਇਆ ਹੈ, ਜੋ ਅਦੇਤ ਰੂਪ ਦਾ ਜਣਾਇਕ ਹੈ। ਇਹ ਆਦਿ ਵਿਚ ਇਕ ਇਸ ਕਰਕ ਲਾਇਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਦੁਨੀਆਂ ਅੰਦਰ ਵੇਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਓਅੰਕਾਰ ਦੇ ਬਿਬਾਦ ਹਨ। ਸੱਤਾਂ ਮੱਤਾਂ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਨੇ, ਨੇ Hyrright and the state of the s

THE PARTY OF THE P

THE ALL THE STEEL ST. I

The state of the s

ੇ ਜਾਂਦਾ ਜਿਹਾਂਤ :-ਜਾਂਦਾ ਜਿਹਾਂਤ :-ਜ਼ਿਹਾਂਤ :-ਸ਼ਿਹਾਂਤ :-

्रा प्राप्त प्राप्तात्र त्या । स्टब्स्ट प्राप्तात्र त्या ।

हर हार्ड हर है जाता है के का किया है है के किया है है के किया है है के किया है है के किया है है कि किया है है

ੂੰ ਉਹ ਨੂੰ ਤੇ ਇੱਕ ਚੋਮਣਸਾ ਰੂਪ ਸੂਖਮ

्र कार्य व जना ने मुंच भीरह जा राज्य मान्य विभावें अपक् जा मान्य प्रकारिक जा कार्य कार्य कार्य कार्य जा कार्य कार्य कार्य कार्य जा कार्य कार्य कार्य कार्य कार्य

.. 'HIL '

- t1 SET 71

ਰਿਅੰਕਾਰ ਦਾ ਲਖਯ ਅਰਥ ਨਿਰਗੁਣ ਉਪਾਬਨਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਤੀਕ ਉਪਾਸਨਾ ਸਰਗੁਣ ਦੀ ਹੈ। ਅਹੰਗਰੈ ਉਪਾਸਨਾ ਨਿਰਗੁਣ ਦੀ ਹੈ। ਕਾਰਿ ਵਾਲੇ ਰਿਅੰਕਾਰ ਨੂੰ ਮਾਤਰਕ ਰੂਪ ਮੰਨਵੇ ਹਨ। ਈਸਾਈਆਂ ਦੁ ਮਤ ਵਿਚ ਰੂਹ ਮੁਕੱਦਸ, ਖੁਦਾ ਤੋਂ ਈਸਾ ਪੈਰੀਬਰ ਤਿੰਨ ਮੰਨੇ ਹਨ। ਸਨਵਾਲਾਂ ਨੇ ਖ਼ੁਦਾ ਤੇ ਪੈਰੀਬਰ ਦੇ ਮੰਨੇ ਹਨ।

ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਭੇਦ ਹਨ ਵਾੱਚੋਂ ਵੱਖਰੇ ਮੱਤਾਂ ਦੇ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਹਿਆਂ ਨੂੰ ਨਵਿੱਚਤ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਅਸੀਂ ਆਦਿ ਵਿਚ ਦਗਾ ਲਾਜਿਆ ਨੇ ਨਿਕ ਦਾ ਸਟਾਰ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰਾ ਜਿਹੜਾ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ, ਉਹ ਅਦੇਤ ਬਾਦ ਹੈ, ਦੇਤ ਬਾਦ ਨਹੀਂ । ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਕੋ ਦਾ ਕਬਨ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਇਕੋ ਕਾ ਵਿਚਾਟਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਇਕੋ ਦਾ ਪੂਜਨ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਇਕੱਦ ਸੇਦਕ ਆਪ ਭਣ ਹਾਂ, ਇਕ ਦੇ ਸੇਵਕ ਸਾਹਿਆਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਾਂ।

ਯਥਾ:-"ਸਾਹਿਬੂ ਮੋਰਾ ਏਕੋ ਹੈ ॥ ਏਕੋ ਹੈ ਭਾਈ ਏਕੋ ਹੈ॥" (ਆਸ ਮ: ੧, ਅੰਗ ੩੫੦)

ਪਊਕਮ ਏਕੈਕਾਰੂ ਨਿਰਾਲਾ ॥ ਅਮਰੂ ਅਜੋਨੀ ਜਾਤਿ ਨ ਜਾਲਾ ॥¹¹ (ਬਿਲਾ: ਮ: ੧ ਅੰਗ ੮੩੮)

ਪਣੁੱਕ ਦੇਕੁ ਕਹੈ ਸਭੂ ਕੋਈ ਹਉਮੈ ਗਰੰਬੁ ਵਿਆਪੈ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਦੇਕੁ ਪਛਾਣੇ ਇਉ ਘਰੂ ਮਹਲੁਸਿਵਾਪੈ॥

ਪ੍ਰਭੂ ਨੌੜੇ ਹਰਿ ਦੂਰਿ ਨ ਜਾਣਹੁ ਏਕੋ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਬਾਈ॥ ਏਕੰਕਾਰੁ ਅਵਰੁ ਨਹੀਂ ਦੂਜਾ ਨਾਨਕ ਏਥੁ ਸਮਾਈ॥੫॥" (ਰਾਮ: ਮ: ੧, ਦਖ: ਓਅੰਕਾਰ ਅੰਗ ੯੩੦)

ਅਮੇਰੇ ਕਈ ਸ਼ਬ ਇਕਾ ਜਾਣੇ ਹਾਉਮੈ ਦੂਜਾ ਦੂਰਿ ਕੀਆ ।'' (ਰਾਮ: ਮ: ੧, ਸਿਧ ਗੇਸ਼ਟਿ ਅੰਗ ੯੪੦)

ਅੰਨ੍ਕ ਸਰਵੇ ਤਾਂ ਗਤਿ ਸਤਿ ਪਾਵੇਂ ਆਵਣ ਜਾਣ ਰਹਾਈ ॥" (ਰਾਮ: ਮ: ੧ ਦਖ: ਖੁਅੰ: ੯੩੦)

ਫੇਰ ਪੀਜਵੀਂ ਸ਼ਰੂਪ ਵਿਚ ਫੁਰਮਾਇਆ ਹੈ:-

ਯਬਾ: "ਏਕੋ ਸਪਿ ਏਕੋ ਸ਼ਾਲਾਂ ਹੈ ॥ ਏਕ ਸਿਮਰਿ ਏਕੋ ਮਨ ਆਹਿ॥ ਸਕਸ ਕ ਰਾਨ ਗਾਊ ਅਨੰਤੇ॥ ਮਨਿ ਜਨਿ ਜਾਪਿ ਏਕ ਭਗਵੰਤ ॥ ਏਕ ਏਕ ਏਕ ਹੀਰ ਆਪਿ॥ ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਤਹਿਓ ਪ੍ਰਾਂਤੂ ਬਿਆਪਿ॥

26 hoodshahadada cantinaalisaa daiimiiniin dishihadada . L

Almun' n (B WATER AND THE WASTANCE TO SEE BEING भटन अने देश मुक्ति । भी महाला । प्रति स्टूम् मूर्य स्टूम मूर्य स्टूम मूर्य स्टूम मूर्य स्टूम मूर्य स्टूम मूर्य

सर्वे स्वतिम् र अ.स. १३ व व र प्राया कि

יית בל לה שין או אואף . , स्वर हम । म र सि ।

14 40 मधर 'H + H अता 54.

, रहं भ, ५ दे . . . भार संदर्भ भ , तथा थे। ।। אסדע לו בא אחז ים

নার সংস্কৃতির বিভিন্ন করে । বিভাগি कर्म प्रसार प्रशास प्रशास के किया के अनुवास के

12 3 +ES LW 21 - 12 E) M. 1 (23) , ਵਾਵਾਸ਼, ਦੇ ਵਿਜੀਆਕਾਰ ਸਰੂਆਂ ्रं वह प्रश्निम क्षेत्र । भेजान, क्ष्युन ਅ ਤਾਂ ਆ ਮ ਇਕ ਉਲਤਾਰ MAR

ੂ ਭਾਸ਼ ਪਨ ਅਰਧਾਂਬੰਦ ਪਹਿਚਾਨ॥ ਜ਼ਾ ਦੇ ਸ਼ਿਸ਼ੀਕਾਰ ਪਛਾਨ ॥³³

਼ਰ ਨਿਹਾ ਨ ਪ੍ਰਵਿਆ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ, ਕੀ ਤੁਹਾਡਾ ਮੰਤ विभावतः स्टाम्य व १

ੂਾਂ ਾ ਦੇ ਹਨ, ਹਾਂ ਇਹ ਵਿਆਗਰਣ ਦੇ

ਅਪਸਾਰ ਦੀ ਹੈ,

_{ਵਿਸ਼ਾਨ ਕ}ੇ ਵਾਲੇ 'ਖ਼ਲੀ^ਰ 'ਅਵੀਂ ਬਾੜੂ ਤੋਂ ਬਣਿਆ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। •ਅਵੰ ਪ - ਵਾ ਅਰਥ ਰਖਿਆ ਹੈ। ਜਿਸੜਾ ਰਖਿਆ ਕਰੋ ਉਸ ਦੇ ਭਾਈਂ ਬਸ਼ਾਰ ਨੂੰ 🕒 ਸ਼ਾਨਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਉਚਾਰਨ ਮਾੜ੍ਹ ਕੇ ਰਚਿਆ ਕਰਨ ਟਾਕ ਕਿ 'ਅਵ' ਧਾਤੂ ਤੋਂ ਬਣਿਆ ਹੋਣੇ ਕਰਕੇ ਇਸ ਵਿਚ fence - the true of

ਫ਼ੌਰ ਸਿਧਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰਸਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ, ਕੀ ਇਸ ਵਿਚ ਕਾਬਿ ਵੀ ਹੈ?

ਕਾ ਮਹਾਰਾਜ਼ ਸਾ^ਦ 18 ਜੀ ਨੇ ਉੱਤਰ ਦਿਤਾ, ਹਾ ਕਾਰਿ ਵੀ ਇਸ ਵਿਚ**ਹੈ**।

''ਅਕਾਰ ਮਕਾਰ ਉਕਾਰ ਪਨ ਅਰਧਬਿੰਦ ਪਰਿਚਾਨ॥ ਚਾੜ ਕੇ ਸਮਦਾਇ ਜੇ ਓਅੰਕਾਰ ਪਛਾਨ ॥"

ਇਸ ਵਿਚ ਅਕਾਰ, ਉਕਾਰ, ਮਕਾਰ ਤੇ ਅਰਥਬਿੰਦ ਮਾਤਕ ਪਦ ਸਨ। ਇਹਨਾਂ ਚੌਹਾਂ ਦਾ ਸਮੁਦਾਇ ਓਅੰਕਾਰ ਬਣਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਰਾਬਿ ਦੇ ਮਾਤਕ ਛੋਦਾਂ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਾਬਿ ਦੀ ਬਲਕ ਵੀ ਇਸ ਵਿਚ ਹੈ।

ਫੋਰ ਸਿਹਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹੈ ਸੇਂਚੇ ਖਾਤਬਾਰ ਜੀ ਇਸ ਪਵਿਤ ਬਾਣੀ ਦੇ ਅੰਕਰ ਆਪ ਜੀ ਨੇ ਕਾਬਿ ਵੀ ਤੋਂ ਵਿਆਕਰਣ ਵੀ ਦਸਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਰੀ ਜੀਜ਼ ਗਰਬਾਣੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆ ਗਈ ਹੈ। ਆਪ ਹੁਣ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਕੇ ਇਹ ਦਸ਼ੇ, ਕਿ ਆਪ ਕੀ ਦਾ ਕੋ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰੁਪ ਮੰਤੂ ਹੈ, ਇਸ ਦੇ ਆਦਿ ਵਿਚ ਆਪ ਜੀ ਨੇ ਸਕਾ ਕਿਸ਼ੀ ਲਾਸਆਂ ਹੈ ? ਵੇਦ ਵਿਚ ਤਾਂ ਇਸ ਦੇ ਆਦਿ ਵਿਚ ਦੇਗਾ ਨਹੀਂ ਲਾਇਆ ਹੋਇਆ ?

ਤਾਂ ਸਣ ਕੇ ਮਹਾਰਾਜ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਨੇ ਉਤ੍ਰ ਦਿੱਤਾ, ਹੋ ਸਿਧੋ ! ਸਾਡਾ ਮੱਤ ਸਮੀਰਆਂ ਦਾ ਸਥਾ ਹੈ। ਬੰਦ ਦੇ ਓਲੀ ਮੰਤ ਦੇ ਉਚਾਰਨ ਵਾਸਤੇ ਕੋਵਲ ਬਾ ਅਤੇ ਨੇ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਖੱਤੀ ਨੂੰ ਮਨਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਉਚਾਰਨ ਦਾ ਹੈ। । ਵਸ਼ਾਂ, ਤੇ ਸਦੂ ਨੂੰ ਉੱਕਾ ਹੀ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਚੌਹਾਂ ਵਰਨਾ ਰੀਆਂ ਨੂੰ, ਵੀਜ਼ਾਨ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਏਕਾ ਇਸ ਵਾਸਤ ਲਾਇਆ ਹੈ ਕਿ 'ਧ' ਅਦੇ ਰੂਪ ਤੇ ਸਭ ਵਿਚ ਹੈ, ਸਭ ਦਾ ਸਾਂਝਾ ਹੈ, ਸਭ ਨੂੰ ਹੱਕ ਹੈ

Ed of white it industrial historial it immorated as work of

महास ह्या

ਨਸ਼ਦ ਪ^{ਰ ਵ}ੇਂ ਜ^{ੀਵ ਕੇ} ਜ਼ਿਲੇਬਾਰ ਕਰਗਾ ਸਭ ਦੀ ਕਲਿਆਣ ਹੋਵੇਗੀ। (भारत ३००)

भवर्त्व भार भड देम झेल्डम स् इंग्ला १० (ਅਤਾ ਕਾਨ ਮੁਸ਼ੀ ਸ਼, ਪੂ

ਅ_{ਕ 'ਤੇ ਆਗ}ੇ ਕਹੇ ਕਾਰਡੀਆ ਕੇ ਜਾਂਹੇ ਤਿਸ਼ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥ਅ

में हम प्राम्थित है हामने हम मार्चिक के भे के किस के के किस के किस के किस के किस के किस के किस के किए के किस र भ भ के के स्थापन मित्रीभा भागां में तेन हे तह के हैं राज्य के स्थापन मित्रीभा भागां में तेन हैं तह के हैं कि मार्ग के प्रति स्थाप के स् क्षण के में में के मान में के से भी का मिसान स्तर भाग के कार के किया के सम्बद्ध के अभिनेत्र के स्थाप के का की का · 泰克克· 25 27 高 944 1天1

ਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਗੁਫ਼ਾ ਸੀਹ ਆਖਦੇ ਕੌਸਾ॥ इस् क्ष्रा। भीता २२९ ਗਉ: ਗੁਆ: प्र श्

ਾਂ ਤੋਂ ਨਵੀ ਖੀਤਿ ਪ੍ਰਿਚਮੀ ਸਚਾ ਵੱਲ।।। (हार र यहिंदी २० हों

ੱਕ ਪ੍ਰਾ.ਸਾ.ਕੀ। ਇਸ ਪ੍ਰਿਤਾ ਆਪੂ ਕੀ ਨ ੍ਰਾੜ ਤੇ ਵਿਚ ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਵੀਚਆਨ ਦੇ ਅੰਦਰ े रह र निर्मेश विस्ता (३) हर के मा व मेर वनने ने प्राप्त र म् सं व न है अरो राज्य से धना देखिला TWE THE STATE OF THE STATE AND wert, bat, better, bit mit la 3

ਕ ਅੰਤਕਰ ਫ਼ਾਰਿਬ ਜੀ ਨੇ ਡੂਰਮਾਇਆ 'ਕ 'ਕਸ'ਰ

ਫ਼ ਸਾਰੇ ਨਿਯਮ ਹਨ। ਸੌ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਹਾਰਾਜ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਇਸ ਵਿਚ ਸਾਰੇ ਨਿਯਮ ਰ ਦੇ ਜਾਂਦੇ ਅਜੀ ਜਿਸ ਪਰ ਦੇ ਉਚਾ ਦੇ ਕਵਦ ਹੋ।

(੧ ਓ) ਪਦ-ਛੇਂਦ ਕਰਕੇ ੧+ਓ। ਪਹਿਲਾਂ ਇਕ ਦਾ ਅਰਥ ਕਰਦੇ ਹਨ। (੧)≍ਇਕ ਕਉਣ ਹੈ ਜੋ ਅਦ੍ਰੈਤ ਰੂਪ ਹੈ। ਜਿਸ ਦਾ ਸਾਨੀ ਦੂਜਾ ਬੋਈ ਵੈੱਟ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਯਬਾ, ਅੰਨ ਰਾਸ਼ ਮੋਰ ਕਰ ਹੀ ਨਾਕ ਕੌਰਕ ਏਜਾਈ ।" ਅੰਗ ਪਵੇਂ । 🚅 - 'ਏਕ ਮੈਵਾ ਅਦੂਤੀ ਬ੍ਰਹਮ'। 🥶 ਕ ਜੋ ਸਜਾਤੀ, ਵਿਜਾਤੀ, ਸੈਗਤਿ ਭੇਦ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ।

ਸਜਾਤੀ:-ਉਸ਼ਾਕਿਕੇ ਜਾਵੀ ਦਾ ਸ਼ੁਰੂ ਵੀ ਹੁਣਾ ਪੰਜਵਾਂ ਸਾਬ ਦੀ ੂ- ਮੇਰੂ ਮੁਤੀ ਬਅਤ ਮਨੁਖ ਹੋਦ ਹਨ , ਇਉਂ ਪ੍ਰਮੁਸ਼ਰ ਦਾ ਸਜਾਰੀ ਕੋਈ 571-3

ਵਿਜਾਤੀ :-- ਦਸਰੀ ਕਾਤੀ ਵੀ ਹੋਈ। ਜਿਵੇਂ ਮਨਖ ਤੋਂ ਵੇਖਰੇ ਪਸ ਪੰਛੀ ਆਦਿਕ ਹੋਰ ਜਾਤਾਂ ਦ ਹਨ। ਇਉਂ ਵਿਸ਼ਾਤੀ ਭੇਦ ਭੀ ਨਾਹੀਂ ਹੈ।

ਮ੍ਰੋਗੋਤੋਂ ਵਾਜ਼ੋ (ਸ਼੍ਰੇ) ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ (ਗੜ) ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ, ਅੰਗ ਪਵੇਰਾ। ਜਿਵਾਂ ਬ੍ਰਿਫ਼ ਦਾ ਸਢ, ਭਾਰਣੇ, ਟਹਿਣੀਆਂ, ਫਲ, ਫ਼ਲ, ਪੱਤਰੇ ਆਦਿਕ ਹਨ ਅਤ ਸਰੀਰ ਦੇ ਅੰਗ ਸਿਰ, ਬਾਹਾਂ, ਹੱਥ, ਉਂਗਲਾਂ ਆਦਿਕ ਰਤ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਉਸ ਦੇ ਵਿਚ (ਸੈ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ (ਗਤ) ਪਾਪਤ ਹੋਏ ਅੰਗਾ ਦਾ ਕੇਸ਼ ਨੂੰ ਮੈਂ ਹੈ। ਉਹ ਮਿਕੇ ਇਕ ਚੇਟਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਰਪ ਹੈ। ਯਬਾ: 'ਖਬਾ ਦੁਆਰੇ ਨੂੰ ਲੋਕ ਸਮਾਇ ਜ਼ੇ" (ਅੰਗ ੧੧੬੭)

ਅੰਗਾਂ ਪ੍ਰਤੰਗਾਂ ਅਤੇ ਗੋਲਕਾਂ ਰੂਪ ਦੁਆਰਿਆਂ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਤਿੰਨਾ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਮਿਲਿਆ ਹੀ ਆ ੈ ਕਾਵ ਨਿਤਗਣ ਸਕੂਪ ਹੈ, ਜੋਤੀ ਸਕੂਪ ਹੈ,

ਸ਼ਰਾਂ, ਵੇਪਸ਼ਕ ਸਹਿ ਜੀਣ ਜੀਤ ਹੈ ਸੰਇ ॥ ਤਿਸ ਦੇ ਚਾਣਣਿ ਸਭ ਸਹਿ ਚਾਨਣ ਹੋਇ।" (ਅੰਗ ੧੩)

ਅੰਸਾ ਕੇ ਬ੍ਰਾਮ ਹੈ ਉਹ ਸ਼ਕਾਰੀ, ਵਿਕਾਰੀ, ਸ਼੍ਰੈਗਰ ਕੇਂਦ ਨਾਂ ਤਿਹੈ। ਅਤ ਦੂਸ, ਕਾਲ, ਵਸਤੂ ਪ੍ਰੰਛੇਦ ਹੀ 13 ਹੈ: Mark sanker staket stakes had ak ak a staket sank

nete home in he he had a

ਹੰਸ :-ਮਰਵਾਂ ਮਾਬਵਾ, ਮਾਬਾ, ਪੰਠੋਗਾਰ, ਧੰਨੀ ਹੈ। ਭਾਵਾਂ ਕ ਕਾਰੀ ਪਰ ਸਾਂਦ ਕਾਰ ਕਾਰੀ ਜੰਸ ਵਿਚ ਭੰਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਭਾਵਾਂ ਕ ਕਾਰੀ ਪਰ ਸਾਂਦ ਕਾਰ ਕਾਰੀ ਜੰਸ ਵਿਚ ਭੰਦ ਹੈ ਉਹ ਸੀਮਤ ਨੂੰ ਹੈ। ਸ਼ਰਬ ਵੀ ਹੈ ਕਿਹੇ ਕਾਰ ਵੀ ਇੱਕ ਡੰਡ ਹੀ ਉਹ ਸੀਮਤ ਨੂੰ ਹੈ। ਸ਼ਰਬ ਬਿਆਪਵੀ ਹੈ। ਜਵਦੀ ਬੀਕੀ ਕਵਿਆਂ ਆਪਿ ਯੋਗ --ਅਜਵਦੀ ਬੀਕੀ ਕਵਿਆਂ ਆਪਿ

ਨਾਤ ਬਰਸਤੇ ਨਸ ਤੁੜ ਨਸ਼ਤੇ ਕੁਸਾ।, (ਸੰਗੁ ਜ਼ਰ ਸਹੁਤ ਦ ਸਾਦੀ ਦੇ) ਸਮੂਦ ਸਤੇ ਹੁਣਾ ਦਾ ਕਰ ਵੇਡ ਸਤਤੇ ਨੌਂ॥, (ਸਗੁ ਸਰਕੇ)

ਕਾਲ : ਜਮਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਆਪਾਂ ਸਾਰੇ ਕੋਈ ਇਨ ਕੀਆਂ ਹੈ ਕਾਂ , ਨੂੰ, ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਉਹ ਕਾਲ ਕਰਕੇ ਬਾਨਾਬ ਸੁੰਦਾ ਹੈ, ਬਾਰ ਤਦਾ ਹੈ ਚ ਅਜਿਸਾਸੀ ਹੈ। ਸਦਾ ਬਾਇਮ ਰਹਿਣ ਬਾਲਾ ਸਰੂਪ ਹੈ। ਉਹ ਅਜਿਸਾਸੀ ਹੈ। ਸਦਾ ਬਾਇਮ ਰਹਿਣ ਬਾਲਾ ਸਰੂਪ ਹੈ। ਸਰ ਜਿਸ ਬਾਪੂ ਬਾਈ ਕਿਨਿ ਤੂੰ ਜਾਇਆ ॥²¹ (ਅੰਗ ਬਣਤਦੇ)

ਨਵਾਂ ਇਸ ਬਾਪੂ ਨਹੀਂ ਇਸ ਮਾਇਆ ॥ ਇਹ ਅਪਰੰਧਰ ਹੋਤਾਂ ਆਇਆ ॥" (ਅੰਗ ੮੬੮)

ਜ਼ਲ ਵਿਸ਼ਰ ਸਗਾਦਿ ਸ਼ੁਰੂ ਹੈ ਗੀ ਸ਼ੁਰੂ ਨਾਨਕ ਹੈਸੀ ਗੀ ਸ਼ੁਰੂ ॥" ਜ਼ਲਾ ਵਸ਼ ਵਿਚ ਕਾਲ ਕਰਕੇ ਕਦ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਬਿਨਾਸੀ ਹੈ, ਅਕਾਲ ਜ਼ਲਾ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਕਾਲ ਕਰਕੇ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜ਼ਲਾ ਕਰਕੇ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ

ਨਾ ਸ਼ਾਹਰ ਸ਼ਹੂਰ ਚੀਦ ਕੈ ਉਦੈ ਭਈ ਸਭ ਦੇਹ॥ ਹ ਸ਼ਹੂਰ ਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇਪਲਣਿ ਭਈ ਸਭ ਖੇਹ॥" (ਅੰਗ ੧੩੭੪)

਼ - ' ਅਕਾਲ ਪਰਖ ਹੀ (ਕਾਲ) ਭਾਵ ਸਮੇਂ ਦੀ ਹੱਦ ਤੋਂ

Level or bearing his hold . he

ਵਸਤੋਂ: ਅਸਤੇ ਕਿਸਾ ਹੈ। ਅਸਤੇ ਕਾਰ ਜੀਵ ਕੀਆਂ (ਤੇਣ ਵਸਤੇਆਂ ਹਨ: ਜਵਾਬ ਜਵਾਬ ਦਾ ਅਭਿਮਾਨੀ ਹੈ। • ' ਮੇਂ ਜੀਵ ਸੁਪਨ ਅਵਸਥਾ ਦਾ ਅਭਿਮਾਨੀ ਹੈ। • 'ਮੇਂ ਜੀਵ ਸੁਖਪਤ ਅਵਸਥਾ ਦਾ ਅਭਿਮਾਨੀ ਹੈ।

ਵਿਅਸਟੀ ਅਵਿਦਿਆ ਦੀ ਉਪਾਹੀ ਕਰਕੇ ਇਹ ਇੰਨ ਵਿੱਖ, ਜੀਵ ਜੀਆਂ ਉੱਕ ਵਧਾਅਤੇ (ਰਿਪਾਈਆਂ) ਸੰਤੀਆਂ ਮ

ਮੁੰਨੀਆਂ ਹਨ:

ਂ ੨, ਹਿਰਨਗਰਵ ੩, ਅੰਬਿਆਕ੍ਰਿਤ।

ੀ, ਵੇਰਾਂਟੇ:—ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਇਕੱਲੇ ਇਬੱਲੇ ਬੁਰੈ ਦਾ ਨਾਮ ਜ਼ਿਵ੍ਹਾਂ - ਮਰੇ ਇਵਾਂ ਦੇ ਸਮ੍ਹੀ ਦਾ ਨਾਮ ਬਾਗੇ ਹੈਵਾਂ ਹੈ ਇਸ ਹਕਾਰ ਸਮਸਟੀ, ਸਾਨਅ ਦੀ ਖ਼ਹਾਈ ਕਰਕ ਉਹ ਸਾਰੇ ਬ੍ਰਾਮੰਡਾਂ ਦੀ ਜਾਗ੍ਰਤ ਅਵਸਥਾ ਦਾ ਅਭਿਮਾਨੀ (ਵੈਰਾਣ) ਹੈ।

ਜਿਸ ਦੇ ਸਭ ਉਪਣਲ ਸਭ ਲੋਕ 35, ਚੰਦਨ ਸੰਭ ਹਾਤਾਲ, ਜੁਆਸ ਨਾਸ਼ਕਾ, ਭਵਰ ਵਾਸ਼, ਸਦਾ ਖ਼ਬਾ ਨੇਤੂ ਸੂਰਜ ਤੋਂ ਚੰਦੂਸਾ, ਸਦ (ਅਨਲ) ਅਗਨੀ, ਹਿਰਦਾ ਵਿਸ਼ਨੂੰ, ਦੋਵੇਂ ਬਾਰਾਂ ਸ਼ਿਵ ਜੀ ਬ੍ਰਹਮਾ, ਪੇਟ ਸਮੁੰਦਰ, ਨਾੜੀਆਂ ਨਦੀਆਂ, ਹੱਡੀਆਂ ਪਰਬੱਤ, ਰੋਮ ਸਾਰੀ ਬਨਾਸਪਤੀ, ਬੀਰਜ ਸੰਘ ਮਾਲਾ, ਅਗਲਾ ਹਿੱਸਾ ਧਰਮ, ਪ੍ਰਿਸ਼ਟ ਭਾਗ ਪਾਪ ਹਨ। ਇਸ ਪ੍ਰਬਾਰ ਦਾ ਵੈਰਾਟ ਸਰੂਪ ਹੈ।

੨. ਹਿਰਨਗਰਤ :—ਜੋ ਸਮਸਟੀ ਉਪਾਧੀ ਕਰਕੇ ਸਾਰਿਆਂ ਦੀ ਸੂਪਨ ਅਵਸਥਾ ਨੂੰ (ਤਿਕਨ) ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਣ ਦਾ (ਭਾਰਤ) ਨਾਮ, ਕਰਨ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਵਿੱਚਰਨ ਗਰਭ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।

3. ਅੱਬਿਆਕ੍ਰਿਤ :- ਸਮਸਟੀ ਉਪਾਧੀ ਕਟਕੇ ਸਾਰਿਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਵ ਸਬੰਧਤ ਅਵੱਸਬਾ ਦਾ ਜੋ ਅਗਿਆਨੀ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਅੱਬਿਆਕ੍ਰਿਤ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਨੂੰ ਇਹ ਮਾਇਆ ਕਟਕੇ ਤਿੰਨ ਵਸਤਆ ਸੰਤੀਆਂ ਹਨ।

ਮਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਵਅਸਟੀ (ਮਿਕ ਇਕ ਬ੍ਰਿਫ਼ ਦੀ ਨਿਆਈ, ਅਵਿੱਦਿਆ ਦੀ ਉਪਾਧੀ ਕਾਕ ਅੱਟ ਸਮਸਟੀ (ਸਮਾਰੇ ਬਾਗ ਦੀ ਨਿਆਈ) ਸਾਮਿਆ ਦੀ ਉਪਾਧੀ ਕਰਕ ਕਿਸ ਵਿਚ ਭਵੇਂ ਸਿਧੇ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਉਹ ਇਕ ਅਵੇਤ ਸਰੂਪ ਨ੍ਰੈੱਟ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਹੈ।

SK BES SI SK BURK BAKAKAKAKAKAKAKAKAKAKAKA BUK

H* 448 2 10 15

ਦੁਸ਼: ਜਾਰਵ ਸਾਧਵਾ, ਸਾਵਾ, ਪੰਣੀਸ਼ਾਰ, ਹਵੀ ਹੈ, ਜਿੰਗ੍ਰੇ स्मानिक मार्थ हैं के जह होते हैं का कर के के का ्भ हर प्रेस्ट के ही प्रेस के स्ट्री भी स्ट्रीसन का प्रेस्ट स्ट्री

ਕਰ -* ਦਾ ਸ਼ੂਹੀ ਦਰਸ਼ ਸ਼ਾਹਿ भारत प्राप्त सर्वस्था भी स्थान र विभवाई,

ਕਾਲ: " ਪ੍ਰਤਾ ਅਹਾ ਸਤੇ ਕਈ ਦਿੰਸ਼ ਦੇ ਆ ਹੈ ਕੋਈ करात व नव नव स्टाप्त हैं से हैं र रू है का है

THE THE THE STATE STATE BELLE ्ट नार केत हो र मार्टर केंद्र द व्यक्तिया ११ कर (294)

אור ב אוע ביא לפה אולצ או ਨ ਨਾਤੇ ਹਤਾ ਅਪਣਿਆ '' ਅੰਗ ਵ**ੱ**ਦ)

ਜ਼ਾਜ ਵਰਤ ਹੈ ਜ਼ਿਲ੍ਹ ਨਾਨਕ ਹੈ ਸੀ ਭਾਸ਼ਮੂ। " ਾ , 'ਭਦ ਵਧਾ ਤਾ ਵਿੱਚਦ ਸ਼ਹੀ' ਹੈ, ਅਚਿਸਾਸੀ ਹੈ, ਅਕਾਲ करा करा करा करा है हो । करा करा करा करा है से का करा है

T . N. H. . सर्व व स्था व्या मिल स्था ਾ ੂਕਾਟ ਭਈ ਸਭ ਚੋਹ ॥" (MGE 9398)

, ਜ਼ਰੂ ਹੀ (ਬਾਲ) ਭਾਵ ਸਮੇਂ ਦੀ ਹੱਦ ਤੋਂ

m 4 zgt - 2 3 1 . 'W ' - x SH - W. I. ;

ু করে সা

ਾ ਅਗਿਆਨੀ ਹੈ।

ਸ਼ੀਜਪਾ ਹੈ ਮ

🗸 🕠 ਮੰਜ ਜਾਂਦ ਸ਼ਪਨ ਅਵਸਥਾ ਦਾ ਅਗਿਮਾਨੀ ਹੈ।

਼ਾਜ਼ ਦਾਸੇ ਜਾਂਵ ਸੁਖੇਪਤ ਅਵਸਥਾ ਦਾ ਅਤਿਮਾਨੀ ਹੈ। ਾਰ ਸ਼, ਨਾ ਕਾਵਦਿਆਂ ਦੀ ਉਹਾਜ਼ੀ ਕਰਕੇ ਨਿਤ ਭਿੰਨ ਵਿਚ, ਜੀਵ THE METER PREPARE TO SEE SEE SEELS

ਮਾਨ ਸੰਕਰ

, ਸ਼ ' ਜ ਜਾਵਾਂ ਦੀ ਬਿੰਘਾਹਰ ਰਾਕਟ ਸ਼ਾਂਸਰ ਦੀਆਂ ਵਿਭਾਵਸਤਾ ਨੂੰ H Peril

, - , ਰਿਰਨਗਰਜ਼ 3, ਅੱਗਿਆਕਿਤ।

ਮਾਨ ਦਿ ਤੰਦੂ ਲੱਲਕੀ ਲਵੇਰ ਮਾਨਮ ਸਮੀ=: 5ਾਓ > . ੧ ਾਸ਼ਫ਼ 1 ਹ , । ਜ਼ਿਫ਼ਾ ਦੇ ਸਮੂਹ ਦਾ ਨਾਮ ਬਾਫ਼ਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਮੁਸ਼ਮਵੀ, ਸ਼ਾਂਟਆਂ ਦੀ ਉਪਾਧੀ ਕਰਕੇ ਉਹ ਸਾਰੇ ਬ੍ਰਹਮੰਡੀ ਦੀ ਜਾਗੜ ਅਵਸਥਾ ਦਾ ਅਭਿਮਾਨੀ (ਵੈਰਾਟ) ਹੈ।

ਿਲਾ ਦ ਸਿਰ ਉਪਰਲੇ ਸਭ ਲੋਕ ਹਨ, ਚਰਨ ਸੱਤੇ ਪਾਤਾਲ, ਸੁਆਸ ਨਾਮਕਾ, ਵਨ ਵਾਸ, ਸਦਾ ਖਬਾ ਨੌੜ੍-ਸੂਰਜ ਤੋਂ ਚੈਦਮਾਂ, ਮੁਖ (ਅਨਲ) ਅਗਨੀ, 1 ਤਵਦਾ ਵਿਸ਼ਨੂੰ, ਦੋਵੇਂ ਬਾਹਾਂ ਸ਼ਿਵ ਜੀ ਬ੍ਰਹਮਾ, ਪੈਂਦ ਸਮੁੰਦਰ, ਨਾੜੀਆਂ ਵਿਲਾ, ਤੰਡੀਆਂ ਪਰਬੱਤ, ਫੋਮ ਸਾਰੀ ਬਨਾਸਪਤੀ, ਬੀਰਜ ਸੰਘ ਮਾਲਾ, ਅਗਲਾ ਹਿੱਸਾ ਧਰਮ, ਪ੍ਰਿਸਟ ਭਾਗ ਪਾਪ ਹਨ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਵੇਰਾਟ ਸਰਪ ਹੈ।

੨_ ਹਿਰਨਗਰਤ : ਜੰ ਸਮਸਟੀ ਉਪਾਧੀ ਕਰਕੇ ਸਾਰਿਆਂ ਦੀ ਸਪਨ ਅਵਸਥਾ ਨੂੰ (ਹਿਰਨ) ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਣ ਦਾ (ਗਰਤ) ਨਾਮ, ਕਰਨ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਾਰਰਨ ਗਰਭ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।

੩. ਅੱਬਿਆਕ੍ਰਿਤ :–ਸਮਸ਼ਦੀ ਉਪਾਧੀ ਕਸਕੇ ਸਾਰਿਆਂ ਦੀ ਕੁਲੇਹ - ਅਵੱਸਥਾ ਦਾ ਜੋ ਆਵਿਸ ਨੀ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਅੱਢਿਆਕਿਤ ਕਹਿੰਦ ਹਨ ਨ । ਮਰੀਸ਼ਾਮ ਕਰਕੇ 144 ਵਸਤਾਸ਼ ਸੰਨੀਆ ਹਨ।

ਨਿਸ਼ ਪਕਾਰ ਵਅਸਟੀ ਵਿਕਾਇਕ ਬਿਛਾਈ ਨਿਆਈ। ਅਵਿੱਦਿਆ ਹੀ ਉਪਾਧੀ ਕਾਨ ਅਤੇ ਸਮਮਟੀ (ਸਮਾਚੇ ਬਾਗ ਦੀ ਨਿਆਈ। ਆਇਆ ਦੀ ਖ਼ਹਾਰੀ ਕਰਕ ਜਿਸ ਵਿਚ ਭਰ ਸਿਧ ਨਹੀਂ ਹਿੰਦਾ ਸੋਹ ਇਕ ਅਕੈਕਸ ਪ 5 ا د دانچ پ

bankler od il shop it shakakakakakakakakakakaka

a new . he he is

X . X X X X X X . . ਅਸੀਂ ^{ਸਵਾ}ੀ, ਫ਼ਿਸ਼ਾਸੀ, ਸਗਾਮ ਕਦ ਮਾਸ, ਦਾ ਤਾਰ, ਵਸਤੂ

My to The form

(6) Emara: -must fret via fa ton 22 pt ਅਤੇ ਪੰਡਾਬੀਆਂ ਪ੍ਰਤਾਰ ਸੀਵਿਆਂ ਸਬੰਧ ਤੇ ਸ਼ਹਿਸਲਾਂ, ਹੈ ਜੀਣ

ਅਨਰਮ ' ਕੀ , ਵਾਰਤ ਸੂਚੇ ਚੀਚਾਰਟ ਨਾਰ ਚੋਂ, ' ਸਾਡੀ , 1 = H + 11 = 141

ਵੰਸਮ ਹੁਆ ਦੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਸਭ ਤੋਂ ਤੀ ਸ਼ੁਰੂ the state state

ਦਿਅਤ - ਸ਼ਬਦ ਦਿੱਖਾਂ ^{ਹਵ}ਤਾਂ ਤੋ^ਰ ਦਾ क्ष . भी समें समें दें वर्ड म ੂ ਹਨ ਪੂਰ ਕਰਾ। ਕ ਨਹਾਂ ਨੇ (ਅੰਗ que ਸ੍ਰੀ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ) ਬਰ ਜਨਾ ਸਮਕਾਰ ਦੀ ਧੂਨੀ ਤਾਂ ਪਰਗਣ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ

·후 * = - ' 표명된 첫

੧ ਸੰਕੇਤੀ ਅਰਬ : ਜਗਰੂ ਸੰਕੇਤ ਅਨੁਸਾਰ ਜੋ ਸਾਗਿਆਂ ਦਾ

1、アンド はとる こと 中国のです。 र प्रता व प्राप्त क्षेत्रम सब तारी त्रा क्षेत्र 9003)

੨, ਵਿਆਕਰਰ ਅਨੁਸਾਰ :=ਅਵ ਧਾੜੂ ਤੇ *ਜੰਨਿ*ਆ ਹੈ the section is the section of the

ਤੇ, ਜੰਗਕ ਅਰਥ := - ਰਾਅ ਦੇ ਸਵ ਆਮਾਰ ਜ ਪ੍ਰਾਣਾਂ ਨੂੰ

ਾ - - - ਤੁਸਲਜਾਣ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਉਸ ਦਾ ਨਾਮ ਇਲੰਕਾਰ ਹੈ।

ਤ. ඎਨੇ ਮਤ ਅਨੁਸਾਰ ਅਬਵਾ ਭਗਤਿ ਅਰਥ ;⊷ ੇ ਕਿਹਾ ਤੋਂ ਅਧਾਰਮਾ ਨੂੰ, ਇਸ ਦਾ ਨਾਮ

ਦੀ ਸ਼ਬਦੀ ਸ਼ਾਇਰ

(49)

ਮਲ ਸੰਤਰ

much wares advantaged and allow above a ਨ ' ਬਰਾ ਅਰਾ ਨਿ ਹੈ '–ਜੋ ਇਸ ਓਅੰਕਾਰ ਦਾ ਭਜਨ ਕਰਨੇ ੂਹ ਨੇ ਜ਼ਰੂ ਦੇ ਜ਼ਰੂ ਤੇ ਆ ਬਚਨ ਮਹਾਰਾਜ਼ ਸਾਹਿਬ ਸੀ ਵੀ ਅੰਗੀਕਾਰ R 2+ 12/3/15 JA

ਯੂਸ਼ - 1 - 11 ਮੌਜੀ ਕਰਾਮਿਤ ਦੀਰ ਹੋਰ ਨ ਕੋਸੀ ਪਾਇਦਾ ਜੀ। (ਅੰਗ 909E)

ਪ. ਮਾਤਾ ਦੇ ਕਦ ਕਰਕੇ :-(ਅਕਾਰ) ਰਜ ਗੋਣ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਣਤਾ ਕ ਰਾਸ ਸਾਹਿਤ ਸਤੇ ਗੁਫ਼ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨਤਾ ਕਰਕੇ ਵਿਸਨੂੰ ਜਾ । ਮਾਮ ਸਾਤ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨਤਾ ਕਰਕੇ ਸ਼ਿਵ ਜੀ ਦਾ ਰੂਪ ਹੈ। ਾਲ ਹ ' · । ਸ ਜੋ ਇ । ਇਹਨਾਂ ਦਾ ਅਧਿਸ਼ਦਾਨ ਲੱਖ ਭਾਗ, ਪੁਲਾਸ਼ਤ ਸਿਰਿਆ ਤੋਂ ਦੇ ਹਨ।

੬. ਲੈ ਚਿੰਤਨ ਸੌ ਅਰਥ :~ ਜਿਥੇ ਜਾਗ੍ਰਤ ਵਿਖੇ ਖ਼੨ ਛਾਵ ਪਗਰ ਸਵਾਕ ਨੇ (ਪੰਜ ਕਰਮ ਇੰਦੇ, ਪੰਜ ਗਿਆਨ ਇੰਦੇ, ਚਾਰੇ ਅੰਗਰਨਨ ਸਵ, ਬਧ, ਚਿਸ, ਹੌਕਾਰ) ਚੌਦਾਂ ਇਹ, ਚੌਦਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ, ਅਤੇ ਚੌਦਾ ਇਨਾ ਦੇ ਦੇਵਤੇ ਪੋਰਕ ਇਹ ਫਰਨ।

, ਸਕਾਰ) ਤਿਸ਼ ਦਾ ਵਕਸਟੀ ਭੇਦ ਸ਼ੈ ਵਿਸ਼ ਨਾਮਾ ਜੀਵ ਅਭਿਮਾਨੀ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਦਾ ਅਭਿਮਾਨੀ ਵੈਰਾਟ ਹੈ ਅਤੇ ਓਕਾਰ ਮਾੜਾ ਵਿਸ਼ ਅਭਿੰਨ

ਵੈਰਾਟ ਦੀ ਵਾਰਕ ਹੈ। ਇਹ ਵਾਰ ਰੂਪ ਹੈ।

(ਅਕਾਰ) ਵਸਮਰੀ ਭੇਦ ਸ਼ੈ ਤੈਜਸ ਨਾਮੇ ਜੀਵ ਸਪਨ ਅਵਸਥਾ ਦਾ ਅਭਿਸਾਨ ਹੈ ਸਮਸਟੀ ਭੇਦ ਸ਼ੇ ਸ਼ਖ਼ਮ ਸਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਹਿਰਨਗਰਭ ਅਭਿਸਾਨੀ ਨੇ ਅਤੇ ਅਕਾਰ ਮਾਤਾ ਤੇਜ਼ਸ ਅਤਿੰਨ ਹਿਰਨਗਰਤ ਦੀ ਵਾਚਕ ਹੈ। ਇਹ ਵਾਚ ੂਪ ਹੈ। (ਮਕਾਰ) ਵਰਸਟੀ ਭੇਦ ਸੇ ਪਾਰਨ ਨਾਮਾ ਜੀਵ ਸਬੰਧਤ ਦਾ ਆ ਰਸਾਣੀ ਹੈ ਸਮਸਟੀ ਉਪਾਧੀ ਕਰਕੇ ਅੱਬਿਆਕ੍ਰਿਤ ਸਾਹਿਆਂ ਦੀ ਸਚੇਪਤ ਅਵਸ਼ਬਾ ਦਾ ਅਭਿਮਾਨੀ ਹੈ । ਅਤੇ ਮਕਾਰ ਮਾਂਤਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਾਚਕ ਹੈ। ਇਹ ਵਾਲੇ ਰੂਪ ਹਨ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਇਨਾਂ ਦਾ ਚਿੰਤਨ ਕਰਕੇ ਲੈ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ 🔐 ਬਰਨਾ ਹੈ।

ਵਿਸ਼ ਨਾਮਾਂ ਜੀਵ ਨੂੰ ਵੇਰਾਟ ਵਿਚ ਲੈ ਕਰਨਾ ਹੈ । ਤੇਜਸ ਨਾਮਾਂ ਜੀਵ ਨੂੰ ਜਿਹਤਰ ਸਕੁੰਵਰ ਲੈ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਪਾਰਾਸ ਨਾਮਾ ਜੀਵ ਅਬਿਆਫ਼ਿਤ ਵਿਚ ਲੈ ਡ[ੂ] ਹੈ ਅਤੇ ਅਬਿਅ ਕ੍ਰਿਤ ਨੂੰ ਸੂਧੂ ਬ੍ਰਹੂਮ ਵਿਚ ਲੈ ਕਰਨਾ ਹੈ।

KAKARIKA MAKAK MAK SAMUAT SA MAKISARARANAKAK Y

William or Marchant

B, 여 여기 기가 고

by I have a second ्भ गढ़ फाल (भगद भाष ब्रामा हम सिला) या प्राप्त प्र माधी राज वे अन्य माध्य प्रवास्त र वे साव र हास्त ते

हर , पार्थन पहिल्ली, भरितनेन दिल्ली अस्त, इलाम का नह है भाना प्रमासम् वर्ग सम् भागः वर्गः वर्गः स्थाः वर्गः वर्गः भागा स्थान कर्ष है । भार प्रवास समझ है । । । । । । अन्य सम्माद्ध प्रथम नम् है स्थम नम् दिख से स्टार नवस का माना कर निर्मा के का का ते पार प्रेमान है भिर्म ने मान रह कार्य भवित्र है पूजिशे दिस, पूजिशे हैं याथ सार देस ह

਼ (ਸਮੰਕਾਰ ਦਾ ਜਦੋਂ ਉਚਾਕਨ ਹਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪਰਾ ਚ ਲਹਿਸਾਂ ਪ੍ਰੈ ਤਰਸਕ ਸਮੀਰ ਨੂੰ ਉਚਾ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਰੋਵਕੇ 🔑 ਦਾ ਨਾਮ

੮ ਓਅੰਕਾਰ ਦੇ ਅੱਖਰਾ 'ਅਵੇ' ਧਾੜੂ ਕਰਕੇ ਸਿਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ Briard) ਅਸਰ ਹੈ ਪਾਲਣੀ ਅਤੇ ਰਖਿਆਂ ਜੇ ਇੰਸ ਦਾ ਭਜਨ ਕਟਾ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਉਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਤੇ ਰਖਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ , ਪਾਲਣਾ ਅਤੇ ਰ ਬਆ ਕਰੀਏ ਜਗ ਅਕੇ ਬੇਸ, ਸ਼ ਇਹ ਕੋਰਵਾ ਹੈ ਜ ਪਦਾਰਥ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨ*ੀਂ* 1 ਸਆ ਜਿਸ ਦੀ ਪੂਰਤੀਕਰ ਦੇਣੀ, ਇਸ ਦਾ ਨਾਮ ਜੋਗ ਹੈ। ਜੇ ਪੂਰਤ ਤੇ ਤਿਸਦੀ ਭਿਆ ਕਰਨੀ, ਇਸ ਦਾ ਨਾਮ ਬੇਸ ਹੈ। ਜੋ ਇਸ ਦਾ ਉਪਾਸਕ ਹੈ, ਤਿਸਨੂੰ। ਜੋ ਸੀ ਪ੍ਰਭਵ ਜਿਸ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਕਰ ਦੇਣੀ। ਜ ਪਦਾਵਥ ਤਿਸਨ ਚਾਸੀਆਂ ਵੇਸ਼ਮਜ਼ੀ ਕਰ ਸਬੂ ਹਾਂਸ਼ ਹੈ, ਤਿਸ਼ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ। ਭਾਵ ਅਤੁਸਤੀ ਦੀ ਤੁਤਤੀ ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਟਖਿਆ ਭਾਵ ਜੋ ਸਕਾਮੀ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ੰਜ ਦ ਪਦਾ ਹਰਾ ਬਲ, ਜ ਜਗਿਆਸੂ ਹੈ ਤਿਸ ਦੀ ਗਿਆਨ ਭੂੰਸਕਾ ਕ ਜਾਵਾ, ਜੋ ਗਿਆਂ। ਬੇਸਕਾ ਪ੍ਰਾਹਤ ਨਹੀਂ ਜਿਸ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਨ ਜ ਪ੍ਰਾਹਤ ਤੋਂ ਤਸਦੀ ਕੇ ਸਾਇਕਾਂ ਤੋਂ ਰਖਿਆ ਕੋਟੇਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਾਸਤ 172 व राष्ट्र सम्बद्धातीत है।

ਦ ਸ਼ਾਜ਼ਤਾਰ ਹਾਂ ਅਰਥ ਬ੍ਰਹਮ ਭੀ ਹੈ । ਜੋ ਓਅੰਕਾਰ ਦਾ ਉਚਾਰਨ , ਜਾਂ) ਖ਼ਿਸ਼ੂਰ ਸ਼ੜ੍ਹਮ ਰੂਪ ਹੀ ਕਰ ਇੰਦਾ ਹੈ।

ਾ ਸ ਪ੍ਰਤਾਰ ਇਹ ਉਲ੍ਹਾ ਦੇ ਅਰਥ ਹਨ।

(ਸਤਿ):— । ਭਾਲ ਅਬਾਧੇਤੀ ਸਗੋਤੀ॥ ਜੈ ਜਿਸ ਕਾਲਾ ਮੁਕ । । । । । । ਸਰੂਪ ਭਾਰੇਗ ਹੈ।

ਾਂ, ਆਂ ਵਚ ਸਤਾਹੈ ਅਤੇ ਸਭਾਨੂੰ ਮੌਤਾ ਸਭਾਵੀ ।

੍ਰ' ਬਾ-। ਮੰਤਾ ਕਰਕੇ ਮਾਇਆ ਜਿਹੜੀ ਜਰ੍ਹ ਹੈ, ਹਰਕਰ ਨਾਪ' ਤਾਮਸੀ, ਸ਼ਾਂਤਕੀ, ਸੁਭਾਵਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰਨ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ। . - ਅ ਵਿਚ ਸੱਚ ਸਰੂਪ ਹੈ।

(ਨਾਮ) = ।) ਪ੍ਰਸਿਧ ਹੈ। ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ, ਸਾਰੇ ਵੇਂਦ ਸ਼ਾਮਤ ਵੱਡਾ 5। ਜੋ ਲੁਕਿਆ ਫਿਪਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ੂ ਜਿਸਵਿਚ,ਨ)ਨਹੀਂ ਹੈ,ਸ) ਜਹੇ।

(a) (ਨ · ਆਮ) ਜਿਸ ਵਿਚ ਆਮ ਖਾਸ ਪ੍ਰਪੰਚ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(੪) (ਆਮ) ਨਾਮ ਰੋਗ ਦਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਵਿਚ ਰੋਕ ਆਦਿਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਯਥਾ:-⁴⁶ਰੋਗ ਰਹਿਤ ਮੌਤਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੋਗੀ॥³³ (ਅੰਗ ੧੧੪੦)।

(u) ਸਬੰਧਕ ਅਰਥ:-ਜਿਸ ਵਿਚ ਬੋਧਕ ਤਾਵ ਹਵ ਸੰ ਨਾਮ ਕਹੀਦਾ ਹੈ (ਸ਼ਤਿ) ਬੋਧ ਰੂਪ ਹੈ ਤੋਂ (ਨਾਮ) ਬੋਧਕ ਹੈ। ਇਉਂ ਬੋਧ ਬੋਧਕ ਭਾਵ ਸ਼ਬੰਧ ਹੈ। ਸਤ ਸਰੂਪ ਨੂੰ ਨਾਮ ਜਨੋਣ ਵਾਲਾ ਹੈ।

ਯੂਬਾ :-''ਵਡਾ ਸਾਹਿਬੂ ਊਚਾ ਬਾਊ । ਉੱਚੇ ਉਪਰਿ ਊਚਾ ਨਾਉ ,।'' (ਅੰਗ ਪ)

(ਕਰਤਾ):-(੧) ਸਾਰੇ ਜਗਤ ਨੂੰ ਰਚਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਸਾਜਨ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਸ਼ਾਜੀ ਸਿਸ਼ਟੀ ਬਸੇ ਦੀ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਹੈ।

(੨) ਜਿਸ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿਚ ਹੁਕਮ ਰੂਪੀ, ਰੋਜੀ ਰੂਪੀ, ਚੌਤਨ ਸੱਤਾ ਰੂਪੀ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਰੂਪੀ ਭਾਰ ਹੈ, ਸੋ ਕਰੀਏ ਕਰਤਾ।

(+) ਉਹ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਉਹ ਕਰਤਾ ਇਕੋ ਹੀ ਹੈ, ਸ਼ਾਕੀ ਸਾਰੇ ਕਾਰਜ ਰੁਪ ਹਨ 'ਵਾਂ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦਾ (ਕਰ) ਹਥ ਦੇ ਕੇ (ਤ) ਭਾਰਨ - ਵਾਲਾ ਹੈ।

a nor or a descent to be dannahar habe he hahe he hill

ਮਲ ਜੰਤਰ he has a halad I the short it is a with in (मी (व त्या) प्रांत्रित से त्यत यूम में त्यत । व ३ मार , ४ ਕ ਕਰ ਵਧਮ ਜਪ ਹੋ ਕ ਜਾਰਿਆ ਵਿਚ ਵਿਆਪਕ ਹੈ। ਯੂਬਾ - "ਜ਼੍ਰੂ ਕ੍ਰੂ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੋਇ ਕੈਮਿਸ਼ ਅ<u>ਾ</u> ਤ " (ਜਾਂ ਸਮਾਜ਼ ਦਸਤ ਸੰਗ ਹ (ਪਰਖ) ਵਿਕ੍ਰੀ ਪ੍ਰਤ ਹੈ ਸ਼ ਕਿਆਂ ਖਾਵਾ ਵਿਚੇ ੍ਰਸਤ ਤੇ ਪ੍ਰਤਾਜ਼ ਰੇ ਸਰੰਬ ਸਿਰੀ ਵੀ ਜੀ, ਹੀ ਜਿਸਕੇ ਪਾਲ ਸਮਾਜ ਜਾਂਜਾ • ੍ਕ ਦੁਸ਼ ਕਵਾਣੀ ਸੂਚੀ ਕਰੀ ਹਾਜ਼ਿਕਰਹੁਆਂ ਖ਼ਿਬਦਾਇ " ਅਤੇ ੧੨੭) ਤ ਇਕ ਉਹ ਪਰਬੂ ਹੈ. ਸਰਦ ਦੀ ਨਿਆਈ, ਬਾਕੀ ਮਾਰੀ ਸ੍ਰਿਸ਼**ਦੀ** FEE THAT! एड ' ''ਤ੍ਕਾ ਪੁਸ਼ਖੂ ਸਭਾਈ ਤਾਜ '' ···-म नर मी पुत्र इस है अह महासी मर्गन महारो। '' (ਅੰਗ ਪ੯੧) ਾ ਤੂ ਬੂਪੂ ਪੂੰ ਆਦਿਕ ਬਰਕਾਂ ਤੋਂ (ਰਖੁ) ਰਖਿਆ ਕਰਨ। ਼ ਲ ਟ੍ਰਾਸੰਤ ਹਿਰ ਪੂਰ ਪ੍ਰਤੀਆਂ ਵਾ ਦ ਸ਼ਾਂ ਰੂਪੀ ਪ੍ਰਤੀਆਂ, ₹⁷₩ 1 THE R P PART TO SHE AND SI ्रेक्टर प्राप्त केल हैं (व) श्रीस्थल संस्था है . r 3 mm 4 व ं व । इतः इस्ट्रेसन व र राषा है - ਭਗਰੀ ਕਮ ਕਾ ਵਾਲਾ ਹੈ। 一、日本日文新年中 . ਼੍ਰਾ ਾਕਸ਼ ਤਣਾਂ ਮਿਘਾ ਕਡਾਂਹ ॥" (ਅੰਗ ਖ੬੭) . • ਵਓ ਸੇ ਦੁਖੀਏ ਕੁਗ ਬਾਰਿ ॥" (ਅੰਗ ੩੪) 다 귀나라 바 년 मध्य भंगत ਰੂਪ ਪੂਰੀ ਦਾ ਵਾਜ਼ਕ ਦੀ ਜਿ ··• अ 'ਘਨਾਂ ਪੁਰਬ ਬਮਾਵਦੇ, ਸੇ ਅਪਵਿਤ ਅਮੇਧ ਬਲਾ ॥'' (ਅੰਗ ਭਰਉ) ... ਾਲ ਰਹੀਆਂ ਪੂਰਸ ਹੋਏ ਸਈਆਵ ।।" (ਅੰਗ ੧੨੪੨) ਼, · ਾ ਵਾਰਕ ਵੀ ਹੈ। "ਦੇਵਾ ਪਰਖ ਸ਼ਬਾਈ ਨਾਰ ॥" ਅਭਿਨ ਪਿਰ ਪਰਖ ਨ ਜਾਣਦੀ, ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਬੈ ਹੋਤ ਪਿਆਰਿ॥²⁾ (ਅੰਗ ਪੁੱਚ) (ਦੜ੍ਹੇ ਤਾ ਬਾਮਾ"ਰਸਾ ਨੂੰ ਵੀ ਕਿਹਾ ਹੈ। ਾਰਾਂ . ੀ ਅਲੀਬਾਜ਼ੇ ਜੋ ਚਲੇ, ਜੋ ਸਭਿ ਪ੍ਰਬੁਖ਼ ਬਲ ਭਲਾ ॥'' (ਅੰਗ ੩੦੪) 🚓 , । ਰੁਖ ਸਤਿਗਲਾਂ ਦਾ ਵੀ ਵਾਚਕ ਹੈ। ਜਰੀ ਭਾਵਤਾਰ ਅਵਾਸ਼ ਹੈ, ਜਿਸ ਅਦੂਰਿ ਰਹਿ ਉਹਿ ਦਾ ਜਿਆ।" ਅਸ਼ੀ ਕਰਾਜ ਕਰਬ ਦੇ ਦੁਆਲ ਹੈ ਜਿਸਨ ਸਮਤ ਸਭੂ ਕੋਇ ॥" (ਅੰਗ 300) (੨ਜ਼) ਪੁਸਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਨਾ**ਮ ਵੀ ਹੈ।** ਅਤਿੰਗ ਕਰਤਾ ਪਰਖ ਖਲੋਆ ॥ ਵਾਲ ਨ ਵਿੰਗਾ ਹੋਆ ॥" (ਅੰਗ £੨੩) ਅਕਰਤੈ ਪਰਖਿ ਤਾਲ ਦਿਵਾਇਆ ॥¹³ (੧੫) ਪਰਖ ਨਾਮ ਆਤਮਾ ਦਾ ਤੇ ਜੀਵਾਤਮਾ ਦਾ ਵੀ ਹੈ। ਜਪੂਰਬੇ ਪਰਬ ਮਿਲਿਆ ਸ਼ੁਖੂ ਪਾਇਆ, ਸਭ ਚੁਕੀ ਆਵਨ ਜਾਨੀ॥" (ਅੰਗ ੧੧੯੯) (੧੬) ਵਿਆਪਕ ਸੂਧ ਬ੍ਰਹਮ ਦਾ ਵਾਚਕ ਵੀ ਹੈ। ਅਜੋ ਪੂਰਬ ਨਿਰੰਜਨ ਹਰਿ ਪੂਰਬੂ ਨਿਰੰਜਨ, ਹਰਿ ਅਗਮਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ।⁵⁷ ••ਤ੍ਰੇ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸ਼ਰਬ ਨਿਰੇਤਰਿ ਜੀ, ਹੀਰ ਏਕ ਪਰਖ ਸਮਾਣਾ ॥" (ਅੰਗ 38੮) (੧੭) ਅਕਾਲ ਪਰਖ ਦਾ ਵਾਚਕ ਭੀ ਹੈ। ਅਤ੍ਰਿਸ਼ਤੀ ਸ਼ੁਸ਼ ਭਰਖ਼ ਕੀ ਨਿਜ਼ ਘਰਿ ਵਾਸ਼ਾ ਹੋਇ ਨੂੰ (ਅੰਗ ੯ਰਪ) (ਨਿਰਵਾਉ) :-(ਬ ਕੇ ਤੇ ਰਹਿਤ ਹੈ, ਉਹ ਸਦਾ ਇਕ ਨਿਜ਼ਕੁਸ਼ ਵੇਂ ਸਭਾ ਆਪ ਹੈ। anadar dadahar beh hakki hakkindah

ਯਬ",-**** (ਅੰਗ ਬ੬੪) ੂ ਨਿਰ) ਵਿਸ਼ਸ਼ ਕੰਦਕ ਮਾਨਿਆਂ ਦੇ ਜਾਮੀ ਆਪਣੇ (ਭਉ) है

ਯਦਾ ਅਤੇ ਵਿਚ ਕਵਾ ਵੱਸ ਸਵਾ ਵਾਉ। C . 5. 44 B. 24.

र शिक्ष करार अस इनोक्षण ।" (अंश सरेन

ਿਰ ਕ ਵਾਵਕ । ਵਾਬਸ਼ ਸਮਦਿਕ ਦੁਸੀਆਂ ਵਿਚ ਨਿਰਕੁਊ व नार असर सर्व है हि । व न छ युक्त थान रिका हा पान

ਰ ਵਿਲਾਖੇ ਵਾਂ ਇਸੀ ਵਿਸ਼ਸ ਕੋਸਕੇ ਕੋਦਨ ਵਾਲਾ ਹੈ к) ਕਵ ਪਸ ਕਮਿਸਾਣ ਦਾ ਹੈ (ਨਿਜ਼) ਵਿਸ਼ਸ ਕਰਕ (ਭਿਊ)

੍ਰ) ਕਵੇਂ ਨਾਮ ਉਕਰਕੇ ਦਾ ਹੈ। ਉਤਪਤੀ ਤੋਂ (ਨਿਰ) ਰਹਿਤ ਹੈ। 국· [보다 = 기구나 현

੍ਰਸੇ _{ਪ੍}ਰਵ ਸਾਮ ਸੰਸਾਰ ਦਾ ਹੈ। ਸੌਸਾਰ ਦੇ **ਪਾਪਾਂ ਪੁੰਨਾਂ ਤੋਂ ਭੀ (ਨਿਰ)** ਸਹਿਤ ਹੈ

ਪ੍ਰਸ਼ਨ :-ਨਿਰਭੇ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ?

ਉਤਰ :-- ਕਵਾਕਾਜ਼ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸੁਤੰਤ੍ ਹਨ, ਜੀਵ ਦੀ ਬੰਗ

क व सा . व कि सुरुखी। - ਮਾਂ ਨੂੰ ਜੀ ਕੋਈ ਅਗਿਆਨੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਗਿਆਨਵਾਨ • ਵ : - ਕਵਾ ਅਬਰ ਤਾਂ ਲਿਖਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇਕ

AT SERENT ਾ, 🔐 😘 🦽 ਜੰਮ ਕੇਤੇ ਰਾਮ ਹਵਾਲ ॥"

(ਆਸਾ ਅੰਗ ਲਵੰਸ਼)

... १ म्या मात्र इस्ट प्रते भवे दिस् प्रता ਾ ਨੂੰ ਜੀ ਇਸ ਜੀ ਨੇ 'ਨਿਟਕਉਂ' ਸ਼ਬਦ ਸਿਰਫ਼

ं भाग्य मध्य भित्रा भूषा "

राज परही बाजी राजसाम सी।

ਸੀ ਜਪਜੀ ਸਾਥਿ

..ਫ਼ (ਟਾਂਚ ਸਕਾਲ ਭਾਰ ਵਿਰਭਉ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸੋਇਜ਼ਾਂ² (ਅੰਗ ਪ੮€) ਾਰ (ਰਾ ਕਾਰ ') ਰਉ ਸਦੂ ਪਾਈਐ ਜਮ ਗਾ, ਦੂ ਲਏਗਾ ਸਾਹਾ ਹੈ॥" (พัส ขอนยา

(H9)

न्त्रा ि । वर्षे किए जीन दिनडि प्रिक्त एका हो।

ਤਿਨ ਕਾਂ ਭੁੱਝ ਸਭ ਗਵਾਸੀ "(ਅੰਗ ੧੫)

expended in Suffer or I make "" (Md YOU?, ਅਨਿਰਭੳ ਜਪੇ ਸਗਲ ਭੳ ਮਿਟੈ ॥¹⁷ (ਅੰਗ ੨੯੩)

ਸੇ ਜਿਥੇ ਅਕਾਲ ਪੂਰਖ ਦਾ, ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਵਾਦਕ ਹੈ, ਉਥੇ ਸਾਰੇ ਜ਼_{ਰਿਹਾ ਹ}ੋ । ਭਰੀ ਅੱਖਰ ਹੀ ਵਰਤਿਆ ਹੈ। ਇਕ ਦਾ ਵਾਰਕ ਹੋਏ ਕਰਕੇ। ੀਰ ਜਗਾਂ ਵਿਚ , को ਵਾਸਤੇ 'ਨਿਰਜ਼ੈ' ਸ਼ਬਦ ਹੀ ਵਰਤਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਰਿਸ਼ ਦੀ ਸ਼ੰਕਾ ਨਹੀਂ ਬਣਦੀ। ਏਥੇ 'ਨਿਰਭਉ' ਹੀ ਸੂਧ ਹੈ। ਕੇਵਲ ਨਿੰਦਕ ਲੋਕ ਹੀ ਗੁਰੂ ਕੀ ਬਾਣੀ ਤੇ ਬੰਕਾ ਕਰਦੇ ਹਨ।

(ਨਿਰਵੰਗੇ) :- ੧ ਵੱਰ ਤਾਂ ਰਹਿਤ ਹੈ। ਉਸ ਦਾ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਵੇਚ

ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਾਹਿਆਂ ਦਾ ਆਤਮਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ। ਾਤ ਨਿਰਵਰ ਸਤੇ ਤੌਰ ਨਿਰਮਲ।"

(ਅੰਗ ੧੦੮)

ਮਲ ਸੰਤਰ

ਅਨਿਵਰਾਰੀ ਕਸਵਾਨਿਰਵਰਾ " (ਅੰਗ ੯੮) ਾਰ(ਟ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰੇ ਖਿਨ ਮਹਿ ਕਰਤੇ ਬਾਰ ਨ ਲਾਗੇ ਹੋ ॥" (ਅੰਗ ੨੦੯) ਅਹੁਰਮਰਾਇ ਦਰਿ ਕਾਗਦ ਫਾਰੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਲੇਖਾ ਸਮਝਾ ॥¹¹ (ਅੰਗ ੬੯੮)

🌣 [ਿਸ ਵੇਰ (ਵੇਲ੍ਹ)] ਵੇਲਤਾਈਆਂ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਨਾ ਚਾਹ ਦਾ, ਨਾ ਅਫ਼ੀਮ ਦਾ, ਨਾ ਸੁੱਖਿ ਦਾ, ਨਾ ਡੋਡਿਆਂ (ਪੋਸਤ) ਦਾ, ਨਾ ਸਰਾਬ ਦਾ, ਕਿਸ ਪਕਾਰ ਦਾ ਵੈਲ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਅਬਵਾਂ :–ਉਸਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਭੀ ਵੈਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਰਾ :- ''ਨ ਕਾਮੀ ਨੂੰ ਕੋਧੀ ਨੂੰ ਲੱਭੇ ਨੂੰ ਮੋਹੀ॥'' (ਅੰਗ ੨੧ ਸ਼੍ਰੀ ਦਸਮ ਗੈਬ)।

ਰਾ :-(ਵੇਰ) ਵੈਲ ਆਦੜਾਂ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ।

a ਜਿਹੜੇ ਭਗਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਵੈਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਰਣਾਖ਼ਸ਼ ਆਦਿਕ ਹਨ, ਨਰਸਿੰਘ ਆਦਿਕ ਰੁਪ ਧਾਰ ਕ ਉਨਾ ਦ ਵੇਰ ਭਾਵ ਨੂੰ (ਨਿਰ) ਨਵਿਚੜ ਕਰਨ ਵਾਲ, ਸਟਨ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਅਸਾ ਉਹ ਨਿਰਵੈਰ ਸਰੂਪ ਹੈ।

ਕਾਰੇ ਨੂੰ ਅਉਂਕਿੜ ਲੜਾ ਹੋਣ ਕਰਕ ਇਕ ਦਾ ਵਾਚਕ ਹੈ।

A STATE OF STREET

. ' ਨਿਕਰਾਰ ਵਿਚ ਸਿਧਾ ਖੁਝਾ ''

रात न रही नाशी वाटराम सी।

+ + + 10 7

ਨਤ 👉 । ਕੀ ਨਿਰਭਰੇ ਸ਼ੁਰੂ ਪਾਣੀਅ ਜਮੂ ਗਾਵਿ ਲਏਗਾ ਸਾਹਾ ਹੈ ॥"। (भीता प्रवास) what to say for it from the thing to me at ਤਿਣ ਕਾ ਬੋਢੇ ਸਭ ਗਵਾਸੀ।", ਅੰਗ ੧੧, अभिनामि अभिना निकास (भाग नवसर) ਅੰਦ ਕੁੱਧ ਅਕ ਸੰਗਲ ਕੁਉ ਜਿਵਾਂ " indiate) ਬ ਦਿਸ਼ ਅਕਾਲ ਰਾਵ ਦਾ, ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਤ ਦਾ ਦਚਦ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਜਾਣ ਜ਼ਾਂ ਤੁਗਰੀ ਨੂੰ ਨਿਰਭਉ ਔਖਰ ਹੀ ਵਰਤਿਆ ਹੈ। ਇਕ ਦਾ ਵਾਚਕ ਹੋਣ ਕਰਕੇ। ਨੂੰ ੁਰ ਜਗਾ ਵਿਚ ਹੋਰਨਾਂ ਵਾਸਤੇ 'ਨਿਰਤੈ' ਸ਼ਬਦ ਹੀ ਵਰਤਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ 📈 :ਕੰਸ਼ ਦੀ ਸ਼ੰਕਾ ਨਹੀਂ ਬਣਦੀ। ਏਥੇ 'ਨਿਰਭਉ' ਹੀ ਸੂਧ ਹੈ। ਕੇਵਲ ਨਿੰਦਕ ਲੋਕ ਹੀ ਗੁਰੂ ਕੀ ਬਾਣੀ ਤੇ ਸ਼ੈਕਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। (ਨਿਰਵਰ) :- 9, ਵੈਰ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ। ਉਸ ਦਾ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਵੈਰ ਨਹੀਂ ਹੈ । ਸਾਰਿਆਂ ਦਾ ਆਤਮਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ। ਅਤ ਨਿਰਵੇਰ ਸੰਤ ਭੇਰੋ ਨਿਰਮਲ॥" (ਅੰਗ ੧੦੮) "ਨਿਰਹਾਰੀ ਕੇਸ਼ਵ ਨਿਰਵੈਰਾ ॥" (ਅੰਗ ੯੮) ਮਕੋਟਿ ਪਰਿਤ ਉਧਾਰੇ ਖਿਨ ਮਹਿ ਕਰਤੇ ਬਾਰ ਨ ਲਾਗੈ ਹੋ ॥" (ਅੰਗ ੨੦੯) ਪਾਰਰਮਰਾਇ ਦਰਿ ਕਾਰਦ ਫਾਰੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਲੇਖਾ ਸਮਝਾ ॥¹⁷ (ਅੰਗ ੬੯੮) ੨ [ਓਟਕ ਫੈਕ (ਫੈਲ)] ਫੈਲਤਾਈਆਂ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਨਾ ਚਾਹ ਜਾ, ਨਾ ਅਫ਼ੀਸ ਦਾ, ਨਾ ਸੰਬਿ ਦਾ, ਨਾ ਕੋੜਿਆ (ਪੰਸ਼ਤ) ਦਾ, ਨਾ ਸ਼ਰਾਬ ਦਾ, ਰਿਸ਼ ਪਕਾਰ ਦਾ ਵੱਲ ਨੂੰ ਸਿੰ ਹੈ ਅਬਵਾ: ਉਸਨੇ ਵਿਸ਼ ਵਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਭੀ ਵੈਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਰਾ : " ਕਾਮੰਨ ਕੋਧ ਨਲਕੇ ਨ ਸਹਾ।" (ਅੰਗ ੨੧ ਸੀ ਦਸਮ ਗੋਬ) ਵਾ :-(ਵੈਰ) ਵੈਲ ਆਦਤਾਂ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ। ਤ ਜਿਹੜੇ ਭਗਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਵੈਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਰਣਾਖ਼ਸ਼ ਆਦਿਕ ਨ, ਨਗਸੰਘ ਆਦਿਕ ਰੁਪ ਧਾਮ ਕੇ ਉਨਾਂ ਦ ਵੇਰ ਭਾਵ ਨੂੰ (ਨਿਰ) ਨਾਵਰਤ ਕਾਲ ਵਾਲ, ਸਟਨ ਵਾਲਾ ਹੈ ਅਸਾਉਹ ਨਿਰਵਾਰ ਸਰਪ ਹੈ। ਾਰੇ ਨੂੰ ਅਉਂਕੜ ਲੱਗਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਇਕ ਦਾ ਵਾਰਥ ਹੈ। NAMES SOUTH A STATE OF THE STAT

[52 1

ਮੂਲ ਮੰਤਰ

घी संधरी भगी छ

HE HITA

(ਮਰਤਿ) := - ਰਜਾ. ਸਾਹ ਸਮੀ ਹੈ। ਰੇ '- ਕਰਨ ਕੀ ਤਾਂ ਕਿ ਕੀ ਕੀ ਗਿਆਣ ਕਈ ("(੧੨੦੮) ਾ ਦ ਹੋ ਜੀ ਜਾ ਹੁਣ ਹੀ ਕਵਲ ਹੈ ਕੀ ਕਵਲ ਾਂ ਜਾਂ, ਉਹ ਸਦਾ ਸਵਾ ਦਿਕ ਰਸ ਹੈ। ਆਪਾ ਾਰ कर कि कि कि कि कि एक - 🔑 🔑 ਸ਼ਬਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। El Hat I He Lind 184 And was an ideas ੍ਰਤ ਹੈ ਹੈ। ਹੈ। ਕਿਸ ਵਿਚ ਹੈ। ਜਿਸ ਤਾਰ ਸਾਲ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਦਾ ਤਮਾਸ਼ਈਨ ਰਥਿਆ ਹੋਇਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਾ, , , ' ' ' ਖਾਮਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਆਪ ਉਹ ਸਤੰਤਰ ਹੈ, ਕਾਲ 4 200 19 1 ਸ਼ਮਾ ' - ' ਯ ਮਹਾਂ ਬਾਲਨ ਕੇ ਕਾਲ ਹੈ ॥ " t and the table •ਸ ਵਾਲ ਜਵਾਦ ਸਮੇਸ਼ੀ। ਪਸ਼ਵਾਰ ਦਾ , ਕਾ ਜਾਵਲ ਸੂਕਤਿ ਪ੍ਰਭ, ਹੈਗੀ ਹੋਵਨ ਹਾਰਾ ॥' (ਅੰਗ ੬੦੯) 'ਅਕ'ਲ ਅਤੇਵ 'ਦਸ ਕਦ ਨਾਹੀ ਖੳ ॥ 'ਕਾਲ ਟ .3 ਅਨਕਾਲ ਸ਼ਰੂਪਾ ∥ੈ (ਅਕਾਲ ਉਸਤਤ ਅੰਗ ੧੧) (ਮਰਤਿ) (ਮੂ) ਮੋਰੀ ਉਸ ਵਿਚ (ਫਤਿ) ਪੀਤੀ ਹੈ। ੮ (ਅ) ਵਿਸ਼ਨੂੰ (ਕਾ) ਬ੍ਰਹਮਾ (ਲ) ਲੈ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸ਼ਿਵ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਡੀਆਂ , ਕਰੀਤ) ਸ਼ਕਲਾ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਭੀ ਆਪ ਹੀ ਹੈ। (੯) (ਅਕਾ+ਲ) (ਅਕ) ਦੁਖਾਂ ਨੂੰ (ਲ) (ਲੈ) ਨਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ। (ਅਜੂਨੀ) :=੧ ਅਜਨਮਾ ਸਰੂਪ ਹੈ। ਜੂਨਾਂ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਆੜਾ ਦੇ ਗਰਭ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਜੰਮਨ ਮਰਨ ਤੋਂ ਦਹਿਤ ਹੈ। 'ਜਨਮਿ ਮਰਵਿ ਨਹੀਂ ਧੋਧਾ ਹੋਰ॥' ਅਮਾਦਿ ਅਜੋਨਿ ਅਜੈ ਅਬਿਨਾਸੀ, ਤਿਹਿ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਜਾਨੋ।

ਯਥਾ :~"ਮੈਂ ਸਬ ਜਲਬੇ ਜਿਤ੍ਹ ਕਰਹਿ ਠਾਕੁਰ ਜੋਨੀ ॥" (ਅੰਗ ੧੧੩੬)। ਜਿਹੜੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਨੂੰ ਜੂਨਾਂ ਵਿਚ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਮੁਖ ਸੜ ਜਾਣ।

੨ (ਅਜ ਉਣੀ) (ਅਜ) ਬ੍ਰਾਮਾ ਆਦਿਕ ਭੀ ਉਣ ਹਨ ਉਸ ਤੋਂ, ਉਸ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ। ਯੂਬਾ :- "ਕਾਲ ਹੀ ਪਾਇ ਭਇਓ ਬਹੁਮਾ,

S. milkering while physicial hold hardening a

ਗਹਿ ਦੰਡ ਕਮੰਡਲ ਤੂਮ ਭੂਮਾਨਯੋ ॥

HE HITA for such distributed in the stress will will ਸ੍ਰੀ ਜਹੂਜੀ ਸ਼ਾਹਿਬ ਕਾਲ ਹੀ ਪਾਣਿ ਸਦਾ ਸਿਵਜ. भव रंग घरम विस्थान ता मान ਕਾਲ ਹੀ ਪਹਿ ਕਲੋਂ ਮਿਟੇ ਗਲੇ, ਜਗ ਯਾਹੀ ਤੋਂ ਕਹਿ ਸਬ ਪਹਿਲਾ ਸ ਸ਼ਦ ਕੱਸ਼ ਕੇ ਕੋਦ ਸਬੇ ਸੀਜ਼ वर्म वाव दिवरिन्य भारत उ. ੍ਰਅੰਗ ਭਵਪ, ਭਤੀ ਸਵਾਰ, ਸ੍ਰੀ ਦਸਨ ਗ੍ਰੰਥ) ਭ (ਜਨੀ) ਨਾਮ ਮਾਕਿਆਂ ਦਾ ਹੈ ਕਾਰਨ ਰੂਪ ਜੋ ਮਾਕਿਆਂ ਹੈ ਉਸ ਤੇ ਵੀ (ਅ) ਟਾਹਿਰ ਹੈ ਮੁਚ ਸਰੂਚ ਹੈ। ਵਾ (ਅਜਨੀ) ਅਜਨਮੀ ਜਿਹੜੀ ਮਾਵਿਆ ਕਾਈ ਦੀ ', ਇਹ ਭੀ ਚੇਹਰੇ ਵਿਚ ਪ੍ਰਜ਼ਾ ਰੂਪ ਕਫ਼ ਰੂਪ) (ਚੂਨੀ, ਉਸ ਤੋਂ ਉਰ ਹੈ † ਸ਼ਸ਼ਾਰਿਆਂ ਫ ਉਹ ਪ੍ਰਸੰਜ਼ਰ (ਅ, ਵਿਸ਼ੰਸ਼ ਕਰਕ (ਜੂਣੀ) ਕਰਨ ਰੂਪ ਹੈ। ਵਿਚ ਪੂਟਨ ਰੂਪ ਹੈ। ੂ ਅ) ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਸਭ ਵਿਚ ਤੇ (ਜੂਨੀ) ਕਾਟਨ ਰੂਪ ਹੈ . ਸ਼ਾਟਿਆ ਦਾ (ਸੈਰੰ) :- ੧ ਸਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸ਼ਰੂਪ ਹੈ . ਕ ਚੋਵ- ਸੂ ਜ਼ ਕਰ ਆਕਿਕ ਜੋ ਖਟ ਜੋਤੀ ਮੀਨੇ ਹਨ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ • ਸਮਾ ਦੇ ਨੇ ਸਮੀਂ ਨੂੰ ਕੀ ਮਾਨਅਰ ਹੈ। ਕਈਆਂ ਨੇ ਬਾਣੀ ਡਾਈ ਸ਼ਾਪਸ ਵਿਕਾਸ ਸਾਹਾ ਵਿਕਾਸ਼ ਜੋਤੀ ਮੰਨਿਆ ਹੈ, ਾ. ਾ ਵਾ ਰਹਾ ਵੇਚੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਹੁੰਦ ਹੈ। ਇਤਿਆਦਿਕ ਧਟੋ ਕੋਤੀਆਂ ਦਾ र तर भवा वे क्लाहर **इस्राधी।** ਅਕ ਨੂੰ ਕਾਰੀਆਂ ਜੀਤ ਸਰੂਪ ੈ। (ਅਗਵੰਤਰ) ਼ ਵਿਕਾ ਨੂੰ ਕੇ) ਕਮਣ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਨਾਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਾ न न भी । र राम भन्य। we we were the more of owner historial days ਸੀ ਜੋਕਜ ਸ਼ਿੰਸ ਮਲ ਮੰਤਰ . I'm ord of when which , ਦੇਹ k ਹੈ, ਜ਼ਿਹ ਸਾਹਿਆਂ ਵਿਚ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਹਿਆਂ 💎 🥫 ਦੇ ਆਸਰੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਮਾਨ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ। . - ਪਾਰੀ ਜੀਨੀ ਸਾਰੀ ਰਚਨਾ ਹੈ, ਇੰਗੂ, ਪ੍ਰਾਵ, ਸਟ, ਮਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਣ ਵਾਲਾ, ਭੈਟਣ ਵਾਲਾ, ਤੋਂ ਪ੍ਰਲੇ ਬਰਨ grant of many (ਗਰ) . ਾ ਜਵਾ ਸਰੂਪ ਹੈ। ਸ਼ਾਰਿਆਂ ਦਾ ਗੁਰੂ (ਪ੍ਰਸਨੀਕ) ਹੈ। ਸਭ ਸ਼ਿਸ਼ਣੀ ਅਦਰ ਗਰ ਰੂਪ ਆਪ ਹੈ। ੂ (काम कार्व (तू) विभात सा भूकाप्र ਮਰਨ ਵਾਧਾ ਜ ਾਂ ਕ ਬਾਂਦੀ ਆਪ ਹੀ ਹੈ। ਸਿਵ ਸਾਵਰ (ਗੁ) ਨਾਮ ਅਨ੍ਹਰੇ ਦਾ ਹੈ। ਸਯਾਮ ਵੇਦ ਦੀਆਂ ਰਿਚਾ ਵਿਚ 🧸 ਾਮ ਚੇਤਨ ਦਾ ਹੈ, ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ ਦਾ ਹੈ। ਅਗਿਆਨ ਦੇ ਐੱਚਰੇ ਨੂੰ ਗੜਾਨ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਨਾਲ ਦੂਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ। ਅਗ ਤਮ ਨੂੰ ਮੁਆਰਿਆਨ ਅਨਿਤ । ਰ ਹਕਾੜ ਕੀਆ ਜਿਨਿ ਚਿਤ ॥²² ਯੂਗ:-*ਗਕਾਰਸਤੂ ਅਧੇਕਾਰਾ ਸ਼ਗਾਤ ਰਕਾਰਸਤਨੂ ਨਿਰੋਧਕ : ਅੰਧਕਾਰ ਵਿਨਾਸ਼ਤ੍ਰਾਤ ਗਰਰਿਤਸਭਿਧੀਯਤੇ ॥¹ ਸ਼ੀ ਮਖਵਾਕ : -ਾਬਾਣੀ ਸ਼ਖ਼ਹ ਉਚਾਰੀਐਂ ਹੁਇ ਰੂਸਨਾਈ ਮਿਟੇ ਅੰਧਿਆਰਾ॥" (ਵਾਰ ੧ ਪਉੜੀ ੩੯ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ) a, ਗਰ ਨਾਮ ਵੜੇ ਦਾ ਹੈ। ਵੜਾ ਹੈ ਵਾ ਮੁਢ ਰੂਪ ਹੈ। ਇਸ ਪ੍ਰਵਾਰ ਪਹਿਲਾਂ ਪਦ, ਪਦਾਂ ਦੇ ਅਰਥ, ਪਦਾਂ ਦਾ ਵਖਿਆਨ ਵਚੋਂ ਵਖਰਾ, ਪਦਾ ਦੀ ਯੋਜਨਾਂ ਕਿਉਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਹਨ । ਜਿਸ ਪਕਾਰ ਗਰ ਸ਼ਬਦ ਗੀ ਧਾਤੂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਲ, ਰਿਚ ਨਾਮ ਨਿਗਲਣ ਦਾ ਹੈ। ਜਿਹੜਾ ਅਗਿਆਨ ਆਦਿਕ ਨੇ ਨਿਗਲ ਜਾਵੇ, ਉਸ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਕਹੀਦਾ ਹੈ। ਾਲਬ ਲਭ ਕਾਮ ਕੋਧੂ ਮੋਹੂ ਮਾਰਿ ਕਵੇ ਤੁਸ਼ੂ ਸਪਰਵਾਰਿਆ ।।" ਵਾਰਸਤਾ ਬਲਵੰਤ ਅੰਗ ੯੬੮

My artigation of the state of t 'ਲਵੀਗਾ। ਜਿਹੇ ਬਾਲੀ ਵਿੱਚ ਬਾਲੀ ਅੰਮ੍ਰਿਸਾਰੇ • (B) (t+) ()

भागानी प्राप्ती हिल्लामा ਰਕਬਾਵੀ ਇਸ ਜਗਮੀ ਹ ਚਣਨ, ਕਾਮਿ ਵਸੈ ਸੀ। ਸਾਹਾ (P) [m)

(ਵੀ ਜ਼ਿਕ ਦਾਸ ਕਾਕੀ ਦਾ ਹੈ ਯਦਾ - "ਮਰ ਜੇ ਵਰਾ ਸ਼ਕਿਰ ਜ ਬਣਕ, ਜਿਵਿ ਕਲ ਰਾਈ ਜੇ ਜੇ ਵ (OUC TH,

19 fer's ਸ਼ਾਮ ਅਰਕ ਦਾ ਹੈ ਯਗ : "ਅਚਲ ਮੂਟੀਤ ਅਕਰੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਅਮਿਤਿਸ ਕੀ। ਜ ' ੍ਸੀ ਜਾਪੂ ਸਥੇ ਹਰ, ਦਸਮ ਅੰਤ ਵ

t ਰਿਕਿਤਾਜ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਕਿਆਂ ਦ ਅੰਦਰ ਪ੍ਰਕਾਸ ਰੂਪ ਹੈ।

ਯਥਾ:-'ਗ੍ਰਾਫ਼ਾਨੀ ਵਸਤੀ ਜਗ ਅੰਤਰਿ, ਇਸੂਬਣੀ ਤੇ ਹਰਿ ਸਾਮ ਪਾਨਿਕਾ 1 (min 9068)

ਦ ਰਿਖਣਨਾਮ ਪਹਾੜ ਦਾ ਹੈ। ਜਦਾ ਜਨੂੰ ਮੇਰੇ ਜੰਨੂ ਪ੍ਰਬਾਰ ਸੁਆਮੀ, ਬੋਟ ਗੁਰੀ ਮੈਂ ਵਿਲੇ।" (ਅੰਗ ੯੬੯)

•ा इत्रे स्थापती हरू। न प्रतिष्ठ मेता हमा ता_ल १ ਭਵ . ਜਾਵ ਸਵਾਧ, ਨਰਤ ਸਟਾਹ, ਪਸਵੀਕੇ, ਗਾਰ**ਤਾ**ਨੀ • कार कार्य कर देश कार से प्रतिति वर संस्थित अपनिती , ਜਦਾ ਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਲ੍ਹੀ, ਵੰਗਾ, ਪ੍ਰਾਰ ਦੀ ਨਿਆਈ।

(ਪੁਸਾਇ) := = = = = = = 하 ੇ ਮੁਸ਼ਤ ਸ਼ੁਲ ਕਾਜੋਂ ਦੂ ਹੈ। ਮੁਸ਼ਤ ਸ਼ੁਲ ਕਾਜੋਂ ਦੂ ਹੈ। ਮੁਸ਼ਤ ਸ਼ੁਲ ਨੂੰ (ਸਕਾ) ਦੁ ਅਧਿਸ਼ਵਾਵ ਕੁਪਤੇ। * - 21 + Fp+

be about the mention in the work of

h' don't

a to do a a section P. LANGERS

. रिकास धारतका हु अने क्षित्र में किएक ह र वे का दूर र अध्यक्त देश है। म रूप की र प्रकार

ਅਰਬ ਨੂੰ: ਭ

ਅਨਬੰਧਕ ਅਰਥ :-ਜਿਹਾ / ਜਿਹਾ ਮਹਾਬਕ ਸਥਾਬ ਜੀ ਦਾਸਲਾ ਪੂਜਾ ਤਾਂ ਜਸਤਾ ਦੇ ਅਜਰ ਸਿਸ ਜਿ ਜੁਹਾਰ ਜਿਸ ਸੰਤ ਵਿਚ ਵੀ ਵੀ ਜਾਂਕ ਮੀ?

ਨ ਲਹਾ ਦੇ ਮਾਹਿਤ ਜੀ ਕੇਜ਼ਨ ਕਰਦ ਹਨ , ਸਿੱਧੇ ਅਨੁਬੰਧ ਜ਼ਾਰਪਲਾਂਦ ਦੇ ਇਹ

ਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਆਈਰ । ੨ ਵਿਖੇ ਅਸਬੰਧ ਤ ਪ੍ਰਯਜਨ ਅਸੂਬੰਧ र वृद्धिय भारतिय

ਲਨਹ ਅਨਰੰਧ ਪਛਾਨੇ ਜੀ ਲੀ । ਰੀਜ਼ ਨ ਪਰਵਿਤਤ ਸਘਰ ਨਰ ਤਉਂ ਲਉਂ।"

ਅਨਬੰਧ :=(ਅਟ ਨਿਰੰਤਰ ਜੋ ਗ੍ਰੰਥ ਅੰਦਰ ਗ੍ਰੰਥਕਾਰ ਨੇ (ਬੰਧ, ਮਾਰਮ ਰੰਬਨ ਕੀਤੇ ਹੋਣ ਉਸ ਦਾ ਨਾਮ ਅਨਬੰਧ ਹੈ। ਸ਼ੀ ਤ_ੇ ਕੁੰਬ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਵਿਚ ਅਬਵਾ ਮੂਲ ਮੌਤੂ ਵਿਚ ਚਾਰ ਅਨੁਬੰਧ

fp 1 J7 :

੧. ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਨਬੰਧ:-

9 ਸ ਮੰਗਲ ਨਾਪ ਹੈ। ਸ਼ਤਿਆਮ ਅਹਿਤਾਰੀ ਅਨੁਬੰਧ ਹੈ ਾਸ਼ਸ਼ ਪੂਰਾਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਲਖਣ ਦਸਦੇ ਹਨ।

ਪਸਨੇ 1 ਸੀ ਗੁਕੂ ਗੰਬ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੈਣ ਹੈ ?

भूरे संघली प्रणीति

ु-39:- मा स्मात्र को अर्थ ने प्राप्ति रेख रे Carry of the training of the state of the st माधार देश हैं जा ता अने हमी स्वाहरण शिवह । जा मुली ਕਰ ਹੈ। ਹਵਾਲੇ ਜ ਖਟੇਸ਼ਖਰੀ ਸ ਸਖਤਿਆਂ ਸੀ। सम्बद्ध दली । स्थान अस्ति ।

ATHREAD THE TE ਬਿਬਕ : - - - - ਤਬਕਤੀ ਸ਼ੀਤ ਹੈ ਸਮ ਕਰਨਾ ਦਾ ਪ੍ਰ

ਅ ਜਾਂਦਰਾਤ ਹੈ ਜੋ ਜ਼ਿਸ਼ਕ ਪਹਿਚਾਨ ' 1 - 'ਚ ਕੀ ', ਪਛੇ ਕੀ ਸੀ, ਅਗੈ ਨੂੰ ਵੀ ਵਿਚਾ, ਲਜਾ ਕੇ

ਦਾ - 'ਨੂਕ ਨਿੰਡ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਭਵੇਂ ਸਾਹਿ। ਪੁਸ਼ਕਾ ਦ ਭੇ¹ਦੇ 1 ਮੁਲ ਜ ਾ ਜੀ। ਭਾਤ ਮਿਲਾ ਕ ਸੰਸ ਨਾ ਹ। "

ਿਸ਼ੇ ਸਵੇਂ ਸੂਲੇ ਵੇ ਚੋਰੇ ਭਾਨ੍ਹ ਵੀ ਨਾਲ ਹੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ੍ਰਤਾਰ ਹੈ ਹੈ। ਸਾਂ ਕਾਸ਼ਾ, ਉਥ ਵੇਰਾਗ, ਬਰ ਸੰਖਤੀ, ਮੋਖ ਇੱਛਾ ਦੀ

ਅ'ਰਵੇ ਇਸ ਵਿਚ ਸਮ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ੇ ਰ ਪ ਰ ਸਾਂ ਦੀ ਕਿਹਾ ਦੁਆਰਾ ਸਤਿਨਾਮੁ ਦਾ ਅਗਿਆਸੀ ੇ ਵਾਸ਼ਦੇ ਅੰਦੇ ਜੋ ਵੇ ਜੋ ਵਿਸ਼ਕ ਹੈ, ਬਟਸੰਪਤੀ ਹੈ, ਸੋਖ ਇੱਛਾ ਹੈ।

ਵੇਰਾਰੀ :-- 😘 🧺 🗷 ਗ੍ਰੇਗ ਜੋ ਕਾਕ ਬਿਸ਼ਟ ਸਮ ਜਾਨ॥ ੇ ਕਿ ਸ਼ਰਮ ਕਰ ਤਕ ਜ਼ਿੰਨ ਭੋਗਾਂ ਦੇ ਸੂਚ ਹਨ। ਼ੀ । ਜ਼ੁਸ਼ ਆ ਸਮਾਨ ਜਾਣ ਕੇ ਤਿਆਗ ਦਣਾ।

ਖਟ ਸੰਪਤੀ .--, ਸ਼ਕਸ਼ਸ਼ਤ ਵੇਸ਼ਗੈ ਸਮਾਧਾਨ ਉਪਰਾਸ ॥ ਾ ਤੋਂ ਹੈ ਦੀ ਜੀਏ ਇੰਨ ਵਿੱਚ ਯਹਿ ਨਾਮ ॥ e trop garif

਼ । ਕਨਾ ਰੱਕਣੀਆਂ। नवडा बाद दिमिलां दलें वेवटा।

. . man ho de de The

(md1 999)

ਸ ਮਸਾਂਕ ਨਵਾਉਣ ਨੇ ਜ਼ਿਵਦਾਨ ਹੋਵਾ।

, ਾ , ਮ≕ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਵਲੋਂ ਉਪਰਾਮ ਹੋਣਾ। ਵੇ, ਭਾਤਬਾ='ਆਗਿਆ ਮਹਿ ਰੁਖ ਸਦੀ ਕਤਿ ਸਥਾ

ਸੋਗ ਹਰਖ ਨਹੀਂ' ਕਾਨਿਓ ਮਾਂ (ਅੰਗ ੧੦੦੦)

ਅੰਸਾ ਤੁਤੀਖਨ ਸਭਾ ਹੋਣਾ ਮ

ਸੀ ਜ਼ਖ਼ਦੀ ਸ਼ਾਇਤ

ਕਬਾ 😘 ਸੂਬੂ ਦਹਿ ੩ ਤੁਝਹਿ ਅਰਾਹੀ ਸੂਬਿ ਡੀ ਤੁਥੇ ਧਿਆਈ॥ੈ

श्रीय १५१ ੍ਰਮੁੱਖ 'ਅ ਪਿਲ ਹੈ ਤੁਸ਼ੂ ਧਿਆਈ ॥ ਏਹ ਸੁਮਤਿ ਗਰ ਤੋਂ ਪਾਈ।' ਅੰਗ ਦਦੀ

ਕੁਝ 30 ਦੇਖ ਸੂਖ ਸਹਾਰਕੇ ਇਕ-ਰਸ ਜ਼ਰੇ ਰਹਿਣਾ। ਜ਼ਮੂਤਾਰ ਦੇ ਗੁਣ ਤੁਤੀਖਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਖ਼ਣ ਸ਼ੁੰਖਤੀ ਆ ਗਈ।

ਮੁੱਖ ਇੱਛਾਂ '= ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਿੱਛਾ ਹੁਣੀ ਕਿ ਸੈਨੂੰ ਮਕਤੀ ੁਧਤ ਵ ਹੋਰ ਸਾਰ ਪਦਾਰਥਾਂ ਵਲੋਂ (ਚੜ ਨੇ ਉਪਰਾਮ ਹੋ ਜਾਣਾ। ਾਵਸ਼ ੍ਰਕਾਰ ਚਾਰ ਸਾਧਨਾਂ ਦੇ ਜੋ ਸੰਜੂਗਤਿ ਹੈ, ਉਹ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੈ। ਏਸ਼ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ੂਪ ਬਾਣੀ ਦੇ ਪੜ੍ਹਨ ਦੇ ਲਾਇਕ ਹੈ। ਸੌ 'ਸਤਿਨਾਮੂ' ਦਾ ਜੋ ਜਾਪਕ ਹੈ ਓ ਹ ਰਾਰਮਤਿ ਦਾ, ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੈ। ਦਹਰਾ :- 'ਸਲ ਆਦਿਕ ਯਾਂ ਮੈ' ਅਹੈ, ਸੋ ਅਧਿਕਾਰੀ ਮੀਤ॥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਨੁ**ਓਪ ਕੀ ਸੂਚਨ ਕਰੀ ਸੋ ਰੀਤ**॥

ਸਭ ਸਾਧਨਾਂ ਦਾ (ਮਲ) ਮੁਢ ਬਿਬੋਕ ਹੈ। ਬਿਬੋਕ ਕਰਕੇ ਵੈਚਾਗ ਹੈ, ਵੈਰਾਗ ਕਰਕੇ ਖਣ ਸੰਪਤੀ ਵੌਰ ਮੇਖ ਇੱਛਾ ਹੈ। ਇਉਂ ਸਭ ਸਾਧਨਾਂ ਦਾ ਮਦ ਬਿਬੇਕ ਹੈ।

(ਸ਼ਬਿਵਾਮ) ਤੋਂ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਸਾਧਨ ਦਸੇ ਹਨ। ਇਹ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਨਬੰਧ ਹੈ।

੨, ਵਿਖੇ ਅਨਬੰਧ :--

ਪ੍ਰਸਨ :--ਸ਼ੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸ਼ਾਹਿਬ ਜੀ ਵਿਚ ਬਿਖਾ (ਵਿਸ਼ਯ) ਸਿਧਾਤ लो है है

me deade historialisted thick in this historial

.... भू माधि १८ व किसे भारती भारती सह स्वयं वित्रासीमा हत्तु

ਉਤਰ: - - ਪ=ਭ ਮੁਸ਼ਵਿਦ ਨਾ ਅ ਪਿ ਦਾ ਅ ਮ in teta of a graduit 'er ਵਿਚ 'ਕਰਤ' ਕਰ ਪਰਬਰ ਸਿ ਕੀ ਸਕਤਾ 'ਕ ਸ ਵਿਚ

न प्राचीर प्राप्त सीय साथ खाव पात्र शहर प्राचीर प्राप्त सीय साथ खाव प्राप्त सीय साथ साथ साथ प्राप्त सीय साथ सीय MULTH TO LEST HELD TO BH YOUR T

(ਨੇ9ਫ਼) ਜ਼_{ੂਸਤ ਵਰ} ਹੈ ਸੂਬ ਅਤੇ ਵੇਲਤ ਹੈ ਸਤੇ।

ਕਰ ਵਿੱਚ ਸੰਗਰ ਸਭਦ ਜੀਤੇ ਕਰਕੇ, ਜਿ. ਸ਼ਾਜਿਆ। ੍ਰੰ ਰਿਸ਼ਰ ਵਿੱਚ ਲੋ- ਦੇ ਸੀਵ ਦੇ ਸੰਖਰ ਸ਼੍ਰੀਸ਼ਰ ਨਿਹੇਸ਼, ਦੀ ਮਿਸੀਸ਼ੀ

ਕਿਨ ਵਿੱਸਤ ਜਿਹਾਕ ਹੈ ਸੀ ਗਾਟੂ ਗ੍ਰੰਢ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦਾ। ਾਰਤ ਵਾਵ ਵੀਸ਼ ਜੀ ਟੈਕਸਾ ਦਾ ਵਸ਼ਾ ਹੈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ

'हर न अस्य मान किस्सा ੇ ਕ ਦੂਨ ਤਾਰੀ ਪ੍ਰਕਾਵੀ (ਅੰਗਰ) ਦਿਲ ਸਾਲ ਵਿਦਾਰਾਰ (ਅੰਗਰ) ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਗੁਰਬਾਣੀ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇ ਰੂਪ ਕਰਕੇ

ਾਵਨ ਜਨ ਜ ਜ ਸ ਨੇ, ਵਾ ਕੇ ਕਰਤਾ ਜਇ। ੍ਰ ਸ਼ੁਕਾਸ਼ ਸ. ਪਰਖ਼ ਤਾਂਹਿ ਪਹਿਚਾਨ। व अम वे, साते प्राजन्सत॥ ਾ , ਹੈ ਸਾਹ ਹੈ ਜੀ ਮਾਹਿ ਉਲੋਖਾਂ। ੂ 🦟 ਅਨਬੰਧਨ ਮਹਿ ਦੇਖ॥

course addache of he he have अ. पलेसक अक्षिप :--

ਪਸ਼ਨ : ਜ਼ਮੀ ਕ ੂੰ ਬੁਸ਼ਾ ਸ਼ਿਸ਼ੀ ਵਿਚ ਪਰਮ ਪ੍ਰਯਕਨ ਕੀ ਹੈ ?

(up)

ਉੱਤਰ :-- ਮਹਾਰਾਜ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਨਿਰਡਉ

ਦੂ ਜਾਂ :-- ਸਟੇਸ਼ ਸਟਨ ਕੇ ਕੁਸ਼ੇ ਕਹਾ, ਨਿਰ ਨਵਿਰਤ ਯਾ ਮਾਹਿ॥ ਂ ਰ ਰਹਿਤ ਜੋ ਆਤਮਾ ਨਿਰਪਰਾਪਤਿ **ਕ**ਹਿ ਤਾਂਹਿ ॥

ਤੰਮਣ ਮਰਣ ਦਾ ਭੈ ਜਿਥੇ ਨਵਿਰਤ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਸ਼ਬਾ ' ਮਨਹ ਕਿਫ ਜਨਮੈਂ ਨਹ ਕਿਫ ਮਰੇ॥

MILA STAR MIL JAA I (ਅੰਗ ੨੮੦) ਜਿਹੜਾ ਵਿਸਤੀ ਹੀ 14 ਆਤਮਾ ਹੈ, ਉਸ ਦੀ ਜਿਥੇ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੋ ਜਾਵੇਂ , ਅਕਾਲ ਮੂਰੀ । ਵਰ ਪਾਇਆ ਅਦਿਨਾਸ਼ੀ ਨਾ ਕਦੇ ਮੂਰੇ ਨ ਜਾਇਆ ॥

(ਅੰਗ ੭੮) ਕੇ ਸੰਸਾਰ ਦੁਖ ਦੀ ਨਵਿਰਤੀ ਪਰਮਾਨੰਦ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਪਰਮ

ਪਲੰਜਨ ਹੈ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਇਹ 'ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੂ' ਵਿਚ ਪ੍ਰਯੋਜਨ ਅਨੁਬੰਧ

ਵਿਖਾਇਆ ਹੈ 1 ਡਰਰਾ :- ਪ੍ਰਯੋਜਨ ਅਨੁਬੰਧ ਕਾ ਕਹਾ ਸਰੂਪ ਬਨਾਇ॥ ਅੰਨਬੰਧ ਸਬੰਧ ਬਖਾਨ ਹੈ, ਸੁਨੇ ਸੰਤ **ਮਨ ਲਾਇ**॥1

੪ੂ ਸੰਬੰਧ **ਅਨੁਬੰਧ :**- 'ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸ਼ੱਭੇ' ਇਹ

ਸੰਬੰਧ ਅਨੁਬੰਧ ਹੈ। ਦੋਹਰਾ - ਸਿ ਗੰਬ ਕੋ ਨਾਮ ਹੈ ਤੋਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗਿਆਨ॥ ਜਨਯ ਜਨਕ ਸੋਬੰਧਤਾ, ਗਿਆਨ ਕੰਥ ਪਹਿਚਾਨ॥?

_{ਦੋਹਰਾ} ;– ਕਾਲ ਰਹਿਤ ਜੋ ਮੂਰਤੀ, ਸੋ ਪ੍ਰਤਿਪਾ**ਦ ਮਹਾਨ**॥ ਅਜਨੀ ਕਹੇ ਬੇਦ ਕੇ, ਤੋਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ੇ ਗਿਆਨ॥ (ਅਜੂਨੀ ਸੇਵੇਂ) ਜੋ ਅਜਨਮਾ ਰੂਪ ਬ੍ਰਹਮ ਹੈ, ਜੂਨਾਂ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਓਸ ਈਸ਼ਰ ਦੇ ਸੰਆਸ ਮੀਨੇ ਹਨ ਵੇਦ; (ਵੰਦੂ) ਨਾਮ ਹੈ ਗਿਆਨ ਦਾ।

KARAGAKAKAKAKAKAKAKAKAKAKAKACAAAA ACACA

1 2

H" - 4

El sin Hall El

ES TORE Y ALL GENERAL POPULATION feel a cox were मिश्वार मार्ग रें देनद्व मेरो प्राटन ए स्टून

(ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ) :=ਾਕਾਲ ਜੀ ਜ਼ਲਮ ਦੇ ਸਾਹਿਤ ਜੀ ਜ਼ਲਮ ਦੇ ਸ਼ਾਹਿਤ ਜੀ ਜ਼ਲਮ ਦੇ ਸ਼ਾਹਿਤ ਸ਼ਹਿਤ ਸ਼ਹਿ · crest d. BURNIAM AND STORY OF A HAM I TO A SH

मंदर्भ माल छेर है। ਪ੍ਰਸ਼ਾਵਿਤ ਸਹਾਕਾਜ਼ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਨ ਪੁੰਤਕਦਕੇ ਜਵਾਵੇਤ ਹੈ।

ਪ੍ਰਤੱਖ ਦੇ ਜਵਕੇ ਜਗੇ 20 20 ਕੇ ਭਾਵ ਸੰਦੇਧ ਦੇ ਸ਼ਿੰਨਿਆ ਹੈ ਸਿਹਮੀ ਦਾ ਸਾਬਣੀ ਦੇਸ਼ਕਰੇ, ਅਕਾਲ ਪ ਖਾਦਾ ਨੇ ਅਕਾਲ

ਇਸ ਪਲਾਕ 'ਅਨਾਲ ਸਕੀਤ ਅਦੂਨੀ ਜੋੜੀ ਵਿਚ ਨ੍ਰਿਜ਼ਕਾ ਤੇ ਮਲ੍ਹ भूग स्थापना वर्ग ते ਸ਼੍ਰੂ ਦਾ ਸ਼ਰਧ ਲਾਖ ਵਿਚੀ ਜਵਾਇਲਾ ਹੈ।

ਪ੍ਰਸਨ :--ਗਿਆਨ ਦਾ ਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦਾ ਕੀ igo j?

ਉੱਤਰ :-- ਹੁਲਾ :-

. . .

ਅੰਤ ਗਿਆਣ ਕੇ ਜਨਕ ਹੈ। ਜਨਯ ਗਿਆਨ ਪਤਿਉਨ ਤ ਜਾਂਦਾ ਕਟਕ ਸੰਬੰਧਤ, ਭਾਖਤ ਸਭ ਬੁਧੀਵਾਨ॥

ਦਾਵਤ ਸ਼ਹਿਤ ਦਾ ਜਿਸ਼ਾਵਤ ਜੀਬ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਪਿਆ ਸਪ ਹਨ।

· S KALL - HARATICAS ा वा ने भी ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਨ ਇਸ ੍ਰਾਵ । ਜਾਣ ਸ਼੍ਰੂਤ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਵ ਹੈਦ ਹਿਵਾ

. . . . मृत्य मिलिशिका सम्पन्न

ਾਂ ਦੇ ਹਾਲਦ ਸੰਪੰਨ ਹ, ਹਨ ਪਾਟਰ ਭਾਵ ਤ ਭਾ ਜ ਤੇ ਸਾਹ ਹਾਂ, ਸਾਸ ਦਿਸ਼ **ਦ ਵਿਚ**

ੂ ੂਰ ਹਨ। ਇਹ ਸੂਖਮ ਰੂਪ ਕਰਕ ਕਥਨ ਕੀਤੇ ਹਨ। (ਗਰਪਸਾਦਿ) :--ਡਾਜ਼ਾ

ੂਸ । । । । 'ਭਾਆਨ ਜੋ, ਬਿਨ ਗੁਰ ਕਰੂਨਾ ਨਾਹਿ॥ ਼ ਸੁਪ੍ਰਸ਼ਾਣਿ ਹੈ, ਸਭ ਅਨੁਬੰਧਨ ਆਹਿ॥। ੇ, ਲਾ ਨੂੰ ਪਾ ਗਿਆਨ, ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਹਾਰਾਜ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀ ੍ਰਹਾ 🚅 📑 🧵 ਸਕਦਾ । ਇਸ ਕਰਕੇ ਸ਼ਾਹਿਆਂ ਅਨੁਬੰਧਾ ਵਿਚ उत्त स लो ज्यारी सेंच है।

ਲ ਹ र ी र ਅਧਿਕਾਰੀਪੁਣਾਂ ਵੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਅਹਿਤ ਹੈ। ਦਾ ਸਾਹਾ ਸੰਕਰਤਿ ਹੈ।

१म एक तमा बतात में पर काम माणिस भी के अवर्ग भीदृहिस सावे MIED AC MA IT

ਅਰਥ ਨੂੰ: (੪) ਅਤੀ ਬਿਆਪਤੀ ਦੇਸ਼ ਨਿਵਿਰਤਕ ਅਰਥ

ਪ੍ਰਮੋਨ :-- ਸਿਧਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ਼ ਸਤਿਗਰ ਮਾਰਾਜ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਮੰਤ੍ਰਾਂ ਵਿਚ ਆਬਿਆਪਤੀ, ਗੌਰਵਤਾ ਅਤੇ ਅਤੀ ਾਲਆਪਤੀ ਦੱਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਆਪ ਜੀ ਦੇ ਮੌਤੂ ਵਿਚਕੋਈ ਦੇਸ਼ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ?

ਉੱਤਰੋ 8--ਤਾਂ ਸ਼ਹਿਤਾਰ ਮਹਾਰਾਜ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਸਿਧੇ ਾਇਹ ਮੌੜ ਇਹਨਾ ਦੇਬਾ ਤਾਂ ਰਹਿਤ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਮੌੜ ਉਚਾਰਕ ਇਹਨਾਂ ਦੇਸ਼ਾਂ ਜੀ ਨਿਵਿਰਤੀ ਭੀ ਕੀਤੀ ਹੈ।

* ਅਤੀ ਬਿਆਪਤੀ ਦੇਸ਼ :--ਜ਼ੇ ਆਪਣੀ ਅਸਲੀਅਤ ਨੂੰ ਭੀ

*ਅਤੀ ਬਿਆਪਤੀ ਦੇਸ਼:-

ਾ ਤੇ, ਅਲਖੂ ਵਿਰਤਤੇ ਅਤੀ ਰਿਆਪਤੀ ਹੈ । ਾਂ ਦ ਵਰਤਕੇ ਅਲਖ ਵਿਚ ਵਰਤ ਜਾਵੇਂ ਉਸ ਨੂੰ ਅਤੀਂ ਬਿਆਪਤੀ ਦੇਸ਼

इ ५० मा त्यां महे है जिल इंग्लंबर हातु हुन The state of the state of the page and from A CEREPUTE OF IC

19050

• ਫ਼^{ਟਿਆਣ ਕੇ} ਜ^ਣ x ਹੈ, ਜਵਯ ਗਿਆਨ ਵੀ ਸਚਾਨ॥ ਉੱਤਰ :--३ ਨਾ :-्रोल सर्व प्रेस्प्तर, कृष्यत प्रति स्पीराहर (*

਼ ਨੂੰ ਸਾਂਤ ਸ਼੍ਰੂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਹਿਬ ਜੀ ਤੋਂ ਕਦਾ ਜਿ

का कर में ते का प्रतिका साध्येषे

. . . ्र १००० । त्या पर मान दिसार हिस Flaur, Him

ਜ਼ਰਦ ਹੈ। '' ਮਰਮ ਹੁੰਤ ਕਰੋਕ ਕੇਬੋੜ ਕੀਤੇ ਹਨ।

(ਗਰਪਸਾਦਿ) :--ਵਾਵਾ

्रेत एक उट उपार से, जिल्लान कर राज्यों में THE PLANT HE HE WE THE WELL

ਵਰ । । ਸ਼ਤਰ ਇਸ ਕਰਕੇ ਸ਼ਹਿਆਂ ਅਤੂਰੰਧਾ ਵਿਚ 2 4 1 +1 + 1 + 1 - 1 - 1 23 .

ਅ 1. ੀ 4 ਅਹਿਕਾਜ਼ਾਦਵਾ ਵੀ ਕਿਹਾ (ਬਣਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਰਹਿਤ ਹੈ ਜ ਦਾ ਤ ਸਾਰਤਾ ਸਕਤਾਵਿ ਹੈ।

। ਇਸ ਪਤਾ ਸਾਤਰ ਤੂੰ ਮਹਾਰਾਜ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਨੇ ਮੜਾਂ ਮੌਤ ਵਿਚ ਚਾਰੇ MI EU ME, 154 121

ਅਰਥ ਨੀ: (੪) ਅਤੀ ਬਿਆਪਤੀ ਦੇਸ਼ ਨਿਵਿਰਤਕ ਅਰਥ

ਪੁਸ਼ਨੇ :- 'ਸਪਾਂ ਨੇ ਪੁਸ਼ਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ਼ ਸ਼ਹਿਗਰ ਮਹਾਰਾਜ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਮੌਤ੍ਰਾ ਵਿਚ ਅਬਿਆਪਤੀ, ਗੌਰਵਤਾ ਅਤੇ ਅਤੀ ਾਲਆਪਣੀ ਦੁਤ ਹਿੰਦ ਹਨ। ਆਪ ਜੀ ਦੇ ਮੰਤ੍ਰ ਵਿਚ ਕੋਈ ਦੇਸ਼ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ ?

ਉੱਤਰੋ ਵਿਵਾਸ਼ਾਂ ਸ਼ਹਿਤਾਣ ਮਹਾਰਾਜ਼ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਸਿਥੇ ਿਹ ਮੌਤ ਵਿਹਨਾ ਦੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਕਹਿਤ ਹੈ , ਅਸੀਂ ਮੌਤੂ ਉਚਾਰਕੇ ਇਹਨਾਂ ਦੇਸ਼ਾ ही सहस्रो की बाजी है।

ੱਸਤੀ ਇਆਪਤੀ ਦੇਸ਼ :-- ਜ਼ਿਆਪਣੀ ਅਸਲੀਅਤ ਨੂੰ ਭੀ

੧, *ਅਤੀ ਬਿਆਪਤੀ ਦੇਸ਼ :--

Driver warm her a war how how he had that he

- करम दिन कुलक 'इलावडी ह ਼ । । । ਤੁਆਵਰਵਿਰਵਰਤ ਗਵਾਉਕਤ ਅਤੇ ਇਆ ਗੁਜਸ

र पार के कार्य में किया है किया का ् १ व - जिल्ला कर्षा वस्तु वास्तुन कर जिला 81 9 05 B place \$ 20 C 18

. . he we be be he no

मी तपनी भागिष ਕਵਾ ਕਵੇਂ ਅਤੇ ਦੇਸ਼ਤੇ ਦਾ ਵੀ ਤੁਹ ਦਿਵਾਂ ਜਾਵੇਂ ਉਸ ਦਾ ਤਾਕ ਅਤੀ ਰਾਜ ਦਸ਼ ਕਾਰਦ ਹੈ। ਜਿਵਾਂ - ਸ਼ਿਗਾਅਜ਼ੀ ਗਅਤੇ ਮਿੰਡਾ ਵਾਲੇ ਨਾ

ਬਿਆਪਤੀ ਦਸ਼ ਕੀ , ਦੇ ਹਨ उत्र वम शंबती, मंध, धंलर, म निव नी हिंग 15

ਪ੍ਰਸਨ :- ਜਿਹਾ ਤੋਂ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਕੀ ਜਾ ਹੈ ਸਾ ਸਕਾਜ ਸਾਹਿਤ ਜੀ ਆਉਂ ਇਕ ਅਤੇ ਵਸਰਪ, ਇਲੰਕਾਰ ਸਾਰਿਆ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ ਹੈ (ਸੀਵ) ਸੱਚੇ ਸ਼੍ਰੂਪ ਹੈ, ਕਹਿ ਦਾ ਦੇ ਨਾਮ ਸਬਦ ਕਹਿਣ ਦੀ ਕੀ ਘਤ ਸੀ 🤊

ਉੱਤਰੋ: ਤਾਂ ਸ਼ਾਜਾਜ ਸ਼ਾਹਿਬ ਜੀ ਨੇ ਉਤਰ ਹੈ ਦਿਵਾ ਹੈ ਸਿਧਾ ਜੋ 'ਖਬੇ' ਨੂੰ ਕੋਵਲ 'ਸ਼ਹਿ' ਹੈ ਕਹਿ ਦਿੰਦ ਤਾ ਸਤਿ ਜੋ ਹੈ ਾਦਕਾ ਹਾਸ਼ਧਾ ਜ ਕਰ ਦੇ ਸਕਾਸ਼ ਨੂੰ ਵੀ ਮੀਟਿਆ ਹੈ। ਟਿਆਪਿਕ ਕਹਿੰਡੇ ਨਿਆਇਕਾਂ ਨੇ ਜਾਂਕੀ ਨੂੰ ਤੇ ਅਕਾਸ਼ ਨੂੰ ਵੀ ਮੀਟਿਆ ਹੈ। ਟਿਆਪਿਕ ਕਹਿੰਡੇ ਰਨਆਇਕਾਨ ਜਾਂਚਾ ਨੂੰ ਜਾਂਕਰ ਤੋਂ ਹੈ। ਪਿਲੇ ਸਮ ਜਾਵੇ ਦੇ ਪਤੇ ਕੀਤੂ ਹਨ ਜਾਂਦੀ ਸਨਖ਼ ਤੋਂ ਸਨਖ਼ ਬਣਿਆ ਹੈ। ਪਿਲੇ ਸਮ ਜਾਵੇ ਦੇ ਪਤੇ ਕੀਤੂ ਹਨ ਜਾਂਤਾ ਸਨਥ ਤੋਂ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਨਬ ਜਾਂਤੀ ਬਣੀ ਤਿੰਤੀ ਹੈ। ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਗ ਪੇਤ੍ਰਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਨਬ ਜਾਂਤੀ ਬਣੀ ਤਿੰਤੀ ਹੈ। ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੈ ਜਿਸ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਂਤੀ ਸਤਿ ਹੈ। ਸ ਦੇ ਤਵਾਦੀ ਇਸ ਕਰਕ ਇਹ ਨਿਆਇਕਾਂ ਦੇ ਮਤ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਂਤੀ ਸਤਿ ਹੈ। ਸ ਦੇ ਤਵਾਦੀ ਾ ਸ਼ਾਮ ਕਰਕਾਵਰ ਜ਼ਿਆ ਲੈਂਦ ਤੀ ਸ਼ੁਕੂ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਜਾਤੀ ਵਿਚ ਚਲੀ ਜਾਂਦੀ ਤੇ ਨੂੰ ਸ਼ਹੀਰ ਨੂੰ ਹੀ ਸ਼ਹਿਤ ਮੰਨ ਲੈਂਦ ਤੀ ਸ਼ੁਕੂ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਜਾਤੀ ਵਿਚ ਚਲੀ ਜਾਂਦੀ ਤੇ ਕੁਲ ਬਣੀ ਰਹਿੰਦੀ

्र सम् प्रक्रमास्त्री

੨. ਅਬਿਆਪਤੀ ਲਖ੍ਣ :- ਪ੍ਰਾਰਕਾਰ ਕਰ ਸਤਨ੍ਹਾਂ

੩, ਅਸ਼ੈਭਵ ਦੌਸ਼-ਲਖਣ :--

a merining or and better

੪, ਗੌਰਵਤਾ ਦੇਸ਼ :--

리 해내 보기 된

THE ST THE SET GIETRER TO THE HERTHER ! manager, ,

The first of the we want out of a to the or the off of , get be took a my to a took a war I was .

איצ איד איד באר ל טמין ואיבן אואט . ל ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜਾਣ ਨਾਲੀ ਸਭਦਾਨਾ ਕਾਂਡ ਦੇ ਜਾਣ ਉਹ ਜਾਣ ਸ਼ਹੂਲ ਦਾ ਲਖਣ ਨਹੀਂ ਸੀ ਹੈ ਸਕਦਾ ਦਿਖਤ ਨਿਆ ਇਕ ਨ ਦਾਵ ਨੂੰ ਤੇ ਅਕਾਸ ਨੂੰ ਮਾਂਚ ਪ੍ਰੀਜ਼ਿਸ਼ ਹੈ ਉਨ ਦਾ ਵਖਣ ਹੈ ਅਵਾ ਸੀ ਹਰ ਅਸੀਂ ਕਰਤ ਸੀ श भ का भारत । किस अन्त्र भाम, का अवस क्वर ਵਾਸ਼ਤ ਅਸੀਂ ਦਰਮ ਸ਼ਹਿਤ ਅੰਕਿਹਾ ਹੈ। ਜ ਕੋਏ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਤ ਹੈ ਉਹਦਾ ਨਾਮ ਭੀ ਸ਼ਹਿਰੇ ਉਹ ਆਪ ਭੀ ਸਤਿਹੈ। ਮਾਮਿਆ ਕੇ ਨਾਮ ਤੋਰਪ ਸਭ ਬਨ ਹਨ। ਪੰਜਲ ਦਾ ਨਾਮੂਤੇ ਸਰੂਪ ਸੱਚਾ ਹੈ ਇਸ ਕਰਕੇ ਅਸੀਂ ਸਰਪ But 8) (18 54 18 1

ਪਸ਼ਨ :-ਵਿਰ ਮਹਾਰਾਜ ਸਾਹਿਬ ਜੀ 'ਨਾਮ' ਸ਼ਬਦ ਹੀ ਕਹਿ ਉਂਦ, 'ਕਰਤਾ ਸ਼ਬਦ ਕਹਿਣ ਦੀ ਕੀ ਲੋੜ ਸੀ ? ਇੰਨ ਨਾਲ ∕ੇ ਹੀ ,ਸ਼ਖਾ ਨੂੰ ਬ੍ਰਹਮ ਰਿਆਨ ਹੈ ਜਾਇਆ ਕਰਦਾ । ਭਾਵ '੧ਓ ਸ਼ਤਿਨਾਮ' ਕਹਿ ਦਿਆਂ ਕਰਦੇ ?

ਜਿੱਤਰ:--ਤਾਂ ਮਹਾਰਾਜ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਭਾਈ ਅਸੀਂ 'ਕਰਤਾ' ਸ਼ਬਦ ਇਸ ਕਰਕੇ ਕਿਹਾ ਹੈ . ਕਿਓ ਕਿ ਨਾਮ ਤੋਂ ਸਾਕਿਆ ਦੇਰਧਾਰੀਆਂ ਦੇ ਵਖੋਂ ਵਖਰ ਹਨ। ਕੋਈ ਹਿੰਦੂ ਹੈ ਕੋਈ ਮਸਲਮਾਨ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਦਾ ਕੋਈ ਨਾਮ ਹੈ, ਰਿਸ ਦਾ ਕੋਈ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਨਾਮਾ ਤੋਂ ਲੋਕਾਦੀ ਕਲਪਨਾ ਹੈ ਜਾਣੀ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿੰਨ ਕ੍ਰਿਨ ਸ਼ਾਰਿਆਂ ਜੀਵਾਂ ਦਾ ਲੱਖਣ ਹੋ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਅਸੀ। ਕਰਨਾ ਮੀ ਲਾਮ ਦਾ ਲੰਖਣ ਵਿੱਚ ਚਰਕੇ 'ਕਰਤਾ' ਸ਼ਬਦ ਕਿਹਾ ਹੈ। ਕਾਸਮ ਦੇ ਜੀਵਾ ਦਾ ਕਿੰਨ ਕਿੰਨ ਨਾਮ ਤਾਂ ਹਨ ਪਰ ਕਰਤਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਟਤਾ ਇਕ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਹੀ ਹੈ, ਸਾਰ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਨਾਮ ਰੁਪ ਪ੍ਰਪੰਚ ਨੂੰ ਾਹਣ ਵਾਲਾ , 'ਦਸ਼ ਕਰਕੇ ਅਸੀਂ 'ਕਰਤਾਂ ਸ਼ਬਦ ਕਿਹਾ ਹੈ।

भी कर के

पन्नतः - अस्तिम् भन्ने स्वत्रः समस् वितर्दित देश र कियो र हर अस्ता, प्राप्त प्रवास स्थाप की जी

8:39 :- tuent prop para dis dell'ami il latti à 43 37 0 क्षित्रका संदर्भ संदर्भ से व्याप्त स्थान से प्रचारी। मारामान व्यापन स्थापन स्यापन स्थापन स्यापन स्थापन ਜ਼ਿਆ ਜਾ ਸੀ ਕੇਸ ਦੇ ਤੋਂ ਦੇ ਜ਼ਿਸ਼ ਹਨ। ਇਹ ਜਾ ਸੀ ਜੀ ਜ਼ਿਆ ਜਾ ਜਾਵੀ ਸੀ ਕੇਸ ਦੇ ਤੋਂ ਦੇ ਜ਼ਿਸ਼ ਹਨ। ਇਹ ਜਾ ਸੀ ਜੀ महाराम द्राप्त स्थाप के स्थाप होता है। स्थाप मार्थ स्थाप ਪਵਾਰਰ ਵਿੱਚ ਸਮਾਤ ਦੇਵਾ ਦੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ ਕੋਫ ਬਣਾਏ, ਜਿਵੇਂ ਸਹਨ ਵੀ ਜੀਵ ਸਤਕ ਹੈ ਕੀ ਰਚਤਾ ਸੁਪਨ ਵਿਚ ਹਰਦਾ ਹੈ, ਮੱਕੜੀ ਜਾਲਾ ਅਪਤੇ ਆਪ ਤੋਂ ਬਣਾਈ ਹੈ ਉਸ ਦਾ ਸੂਖਮ ਸ਼ਰੀਰ ਨਮਿਤ ਕਾਰਨ ਤੋਂ ਸਬਾਸ਼ ਸ[ੀ]ਰ ਉਹਾਦਾਨ ਕਾਰਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਉਂ ਅਭਿੰਨ, ਨਿਮਿਤ, ਸੂਬਲ ਸਾਰ ਚੁਕਵਾ, ਕਰਕ 'ਸ਼ ਕਰਤਾ ਕਾਦਰ ਕਈਮ ਦੇ ਜੀਆ। ਵੈਪਾਦਾਂ ਕਾਲੇ ਹਨ ਕਰਕੇ 'ਸ਼ ਕਰਤਾ ਕਾਦਰ ਕਈਮ ਦੇ ਜੀਆ।

ਆਪ ਸਾਹਿਬ ਆਪੀਨੇ ਰਚਿਓ ਨਾਉਂ (ਅੰਗ ਬ੬੩)। ਿਜ਼ਰ ਸ਼ਵਾੀ। (ਅੰਗ 894) ਜ਼ਰੂਡੀ ਨੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦਾ ਫ਼ਟਕ ਇਕਨਾ **ਹੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ** - ਜਾਸਾ ਸਵਾਦੀ ਹੈ ਅਕਾਲ ਕਰਬ **ਆਪਣੀ ਸਤਾ ਨਾਲ, ਫ਼ਰਨੇ ਨਾਲ,** ਵਾਲੇ ਜਾਂ ਤੇਸ਼ ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਦੇ ਦਾ ਹੈ ਤੋਂ ਆਪਣੀ ਰਚਨਾ ਵਿਚ (ਪੁਰਚ)

- s Try CM' ITEMY & AM. - . W. & BANK H. J. MARCH PHILESHI H. ਨ ਵਾਂ ਹਵੀ ਹਵਾ ਅਤੇ ਤਾਂ ਵਿਚ ਸਿਸਜਣ ਹਾਰ ਆਪ ਰਚ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਾ ਨੂੰ ਸਕਦਾ ਵਿੱਚ ਜੀ ਪਰ ਬਾਣੀ ਦੇ ਕਰਜ਼ ਵਾਸੰਨੇ ਹਨ, ਜਵਾ ਮੰਗੜੀ, ਸੁਪਨਾਵੀ ਜੀਵੇ, ਲੁਕਰੇ, ਜਾਣਾਰੀ, ਯੂਸਿਆਰ। ਪਰ ਉਹ ਨਕਸ਼ਕ ਨੂੰ ਜ਼ਿਆਪੜ) ਨਹੀਂ ਹਨ। ਸੋ ਇਹਨਾਂ ਕਰਤਿਆਂ। ਾ ਅਤੇ ਸੀ, ਇਸ਼ਵਿਚ ਸ਼ਜੀ ਗਿਆਪਤੀ . . . प्राप्तः इत्या प्री स्वास मा विष्यं जनवे , ਸਾਂਦੇ ਅਗ "ਪੂਰਬੂ (ਘੂਤ ਵ

ਪੁਸਨੇ - ਸਭ ਨਤਸਾਰ ਦੀ ਘ ' ਸ਼ਬਦ ਗਰਿ ਦਿੰਦੇ. . से बी में अभी ?

ਉੱਤਰ :- ਹੰ ਭਾਈ ! ਜੇ ਅਸੀਂ ਛੱਦਲ 'ਪਕਮ' ਸਕਦ ਗੀ, ਪੈ.ਐਹ., , ਦੂ ਹੈ। ਜਾਂਦ ਕੁਵੀ ਸਾਕਿਆ ' ਜਿਸ ਹੋਏ ਕੁਸ਼ੀ े के मा कार्य का नाम का कार्य का कार्य का कार्य का का N, (H र अस न न न के किस न असन न क्सिका छ प

ਾ, ਕ ਕੁਸ਼ਬੀਆਂ ਵੇ ਤੁਸ਼ਦ ਾਸ਼ ਤੁਜਾਣਾ ਸੀ ਜੋ ਅਤਿਅੰਤ ੀ ਅਨੁਕਤ ', ਹਰ ਅਮ' ਤੋਂ ਦੇ ਮੀ ਬੂਸ ਦੇ ਲਖਣ ਇਸ ਵਰਕ ਸ਼ੁਲ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਨੂੰ ਹਿਰਣਕਰਡ ਭਖਣ ਕਵਦ ') ਮੁਸ਼ਖੀਆਂ ਦੇ ਪੂਰਬੂ ਦੀਆਂ ਭਰਦੇ ਦੀਆਂ ਚੀਲਾਂ ਨਿਕਲ ਜਾਂਦੀਆਂ ੂਤ, ਇਸ ਕਰਕ ਉਹ ਨਿਰਭਉ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਨਿਰਭਉ ਤਾਂ ਕੇਵਲ ਅਕਾਲ ਪਾਤ ਹੀ ਹੈ ਪੁਰਬ ਤਾਂ ਮਰੂਬ ਨੂੰ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ :

ਪ੍ਰਰਖ਼ੀ ਬਿਰਖ਼ੀ ਤੀਰਥਾਂ ਤਦਾਂ ਮਿਘਾਂ ਖੇਡਾਂਹ।। (ਅੰਗ ੪੬੭) •ਪਰਖ਼^ਰ ਨਰ ਜਾਂ ਮਰਦ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ;=

•ਬਿਨ ਪਿਰ ਪ੍ਰਬੁਖ਼ ਨ ਜਾਣਈ ॥² (ਅੰਗ ਪਰ)

ਪਰ ਇਹਨਾਨੂੰ ਕਾਲ ਦਾ ਭੇਜੇ ਜੋ ਇਰਭਉਨ ਕਹਿੰਦੇ ਤਾਂ ਇਹਨਾਂ ਕਾ ਸ਼ਖਣ ਹੋ ਜ ਣਾਸੀ ਬਹੁਮ ਤੋਂ ਤਿਰਕੁਉ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਪਦ ਏਬੰ ਉਚਾ ਅਸ ਹੈ

ਪਸ਼ਨ :-ਮਹਾਰਾਜ ਸਾਹਿਬ ਜੀ 'ਨਿਰਡਉ' ਸਬਦ ਬਹਿ ਇੰਦ, ਨੁਕ ਨਾਲ ਸਿਖਾਂ ਨੂੰ ਰਿਆਸ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਅਤੇ ਨਿਹਾਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ।" ਖਨਰਵੰਗਾਂ ਸ਼ਬਦ ਕਹਿਣ ਦੀ ਕੀ ਲੋੜ ਸੀ ?

ु पुरुष १००५ वर्ष असे १०० धन मध्य उन् IN THE STATE OF STATE

ਉ×ਤਰ:- ਕੀ। ਕਰਾ ਵਿਕਾਰ ਬਬਦ ਇਸ ਕ ਕਰਿਗ त प्रार्थ के प्रश्नेत कर भी जाते मुख्यात मान विद्यालया ੀ ਜਾਂ ਦੇ ਜਾਂ ਜਾਂ ਜਾਂ ਜਾਂ ਦੂਸ਼, ਸੂਢ ਸੁਰਨਾਖਸ਼ ਮੈਂ ਹੀ ਸਭ ਕਾਰ ਸ ਦੇ ਵਾਲੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਮਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਕਥਾਉਂਦਾ ਸੀ। भन कर देखें हैल ने अग्री के अग्री में सहित है अग्री में सहित है है अग्री में सहित है है है अग्री में सहित है है भन र द्वारा सम्माधिय सर भ (रिमाचे र प्रत्ये अर अ) ਵਿਚ ਰਸਦ ਨਹੀਂ ਮੁੰਦਰਸ ਅੰਗ ਸਪ) ਅਤੇ ਜਿਹੇ ਆਗੜ ਵਾਲੇ। ਉ। ਵੀ ਪਾਰ ਹੈ ਮੁੰਦਰਸ ਅੰਗ ਸਪ) ਅਤੇ ਜਿਹੇ ਆਗੜ ਵਾਲੇ। ਉ। ਵੀ ਵ ਕਰ ਸਾਂ ਵਾਂ ਵੇ ਕਿਸ਼ਵੇਰ ਤੇ ਸਿੱਧਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ

ਅਸੀ ਕਵਾਈ ਗੁਜ ਦਾ ਲਖਨ, ਇਸ ਕਰਕ ਖੋਨ-ਵਰ ਜ਼ਬੂਜ਼ ਵਰਮਿਆ ਹੈ। ਪ੍ਰਸਸ਼ਟ ਨਿਗਤਉਂ ਗੋ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਿਕਵੇਰ ਗੀ ਹੈ। ਉਸਦਾ

ਪਸ਼ਨ :--ਫ਼ਿਕ ਪੀਕਰਵੈਕੂ ਸ਼ਬਦ ਹੀ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ, 'ਅਕਾਲ' ਸ਼ਬਦ ਕਿਸ ਵਾਲ ਵੇਰ ਤੋਂ ਵਿੱਚ

ਉੱਤਰ : - ਸ਼ ਸ਼ਤਿਗ੍ਰ ਜੀ ਕਹਿਣ ਲੱਗੇ ਭਾਈ ! ਅਸੀਂ ਇਸ रबिष्ट विस् मुन ਕਰਨ 'ਅਰਾਲ' ਪਦ ਕਿਤਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸੌਤ ਮਹਾਤਮਾ ਕਿਸ ਨਾਲ ਵੈਰ

਼ ਜੇ ਕਰਦੇ ਇਸ ਕਰਕ ਜ਼ਿਕਵੇਰ ਤਾਂ ਉੱਹ ਗੀ ਹਨ। ਭਰ ਵਸੰਧਰਕਰ ਨੇ। ਇਹ ਕਹੁੰ, ਸ਼ਬ ਕੇ ਹਿਤ ਸੈਂ ਵਰਵੇਂ ਅਤਿ ਹੀ।

ਾਸ਼ ਜਿਹੜੀ ਕਿ ਤਾਰਿਓ ਸ਼ਹਿਰ ਨੇ ਕੀਨੇ ਰੇਸੂ॥ ੍ਰਾਜ਼ ਸ਼ਿਲ ਵੱਲ ਹੈ ਸੁਕਾਰੀ ਕਿਲ੍ਹ ਨ ਦੀਨੇ ਦੇਸ਼ੁ॥ (ਅੰਗ ੧੦੧੭)

਼ । । । । । ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸ਼ਰੀਰ ਨੂੰ ਕਾਲ ਗੱਖਣ ਕਰ

ੇ ਕੁਸ਼ਤ, ਇਸ ਬਾਕੇ 'ਅਕਾਲ<mark>' ਸੋਹ</mark>ਦ

in a martinistical and historians

ਪਮਨ .= ''' 'ਅਹਨ' ਸਕਦ ਗ੍ਰਿਵਿੰਦ, 'ਸੁਗਤ' ਜਬਦ f. th. 19

ਉ ਤਰ ਜਾਮ ਦੇ ਸਬਦ ਦਿਸ਼ ਕਰਕੇ ਕਿਸ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਕਾਲ ह रहे रोप र अलेक रहा सिक्स तो है। वे बादशारी हिर्मिष्ठ ੂਲ ਨੂਆ । ਰ ਦ ਸਨ। ਜੇ 'ਮੂਰਤਿ' ਬਦਦ ਨਾ ਕਹਿੰਦੇ ਤਾਂ ਬਾਲ ਦਾ ਼ਾ, ਪਰ ਕਾਲ ਅਮਰੀਤ ਨਹੀਂ, ਮੁਰਤੀਮਾਨ ਪਵਾਰਥ ੀ ਮਿਰ, ਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ, ਦਿਨ, ਮਹੀਨਾ, ਵਰ੍ਹਾਂ ਆਦਿ ਇਹ ਮੁਰਤਿ ਬਣੀ।

ਿਲਾਵਾ ਦ ਤਰੀਕ ਨਾਲ ਹਰਕ ਅੱਖਰ ਵਿਚ 'ਅ' ਹੈ, ਸਿਹਾਰੀ ਰਾ ਸਮਾ ਵਿਚ ਨੂੰ ਹੈ। ਔਰੜ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿਚ 'ਚੇ' ਹੈ। ਇਉਂ ਇਥੇ ੍ਹੇ ਵਿਚ 'ਅ' ਸਮਝਣਾ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ 'ਅਸ਼ਰਤਿ' ਹੈ।

ਇਸ਼ ਕਰਕ ਇਕ ਬ੍ਰਹਮ ਦਾ ਲਖਣ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ 'ਮਰਤਿ' ਸ਼ਬਦ

ਕਿਹਾ ਹੈ।

ਦੀ ਜ਼ਬਾਰੀ ਸਾਹਿਤ

ਨਿਆਇਕ ਪ੍ਰਾਪੰਸ਼ਾ ਭਾਵ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਗਾਭਾਵ ਨੂੰ ਕਾਲ ਰਹਿਤ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪ੍ਰਧੁੰਸਾ ਭਾਵ ਨਿਤ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਘੜਾ ਨਾਸ ਹੋ ਜਾਵੇ ਫ਼ਟ ਕੇ ਠੀਕਰੀਆਂ ਹੋ ਜਾਣ, ਘੜੇ ਦਾ ਮਿਰ ਜਾਣਾ, ਟੂਟ ਜਾਣਾ, ਇਸਨੈ ਪੂਰੰਸ਼ ਭਾਵ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਘੜੇ ਦੀ ਨਿਵਿਰਤੀ ਤੋਂ ਵੀ ਜਿਹੜਾ ਸਮਾ ਬੰਦਾਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ। ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਿਸੇ ਨੇ ਪੱਖਰ ਲੈ ਕੇ ਘੜਾ ਰੂਤ ਵਿੱਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਦੀਆਂ ਠੀਕਰੀਆਂ ਮੁੱਦਤਾਂ ਤੱਕ ਪਈਆਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਸ ਨਾਸ ਦਾ ਨਾਸ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦੇ। ਏਸੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਧੰਸਾਭਾਵ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਰੀਰਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਹੈ ਜਾਣ ਦਾ ਨਾਮ ਵੀ ਪ੍ਰਾਪੰਸਾਭਾਵ ਲੋਕਾਂ ਨੇ

ਮੰਨਿਆ ਹੈ। ਦੂਜਾਂ :- ਪ੍ਰਾਗਾਭਾਵ :-ਜਿਸ ਵਕਤ ਅਜੇ ਘੜੇ ਦੀਆਂ ਦੇਵੇਂ ਕਪਾਲਾਂ ਬਾ ਮੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹੋਣ ਅਤੇ ਘੜੇ ਦੇ ਦੌਰ ਜੋੜ ਕੇ ਇਕੱਠੇ ਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ

ਉਮਨੂੰ ਪ੍ਰਾਗ ਕਾਵੇ ਕਹਿੰਦ ਹਨ। ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ.'ਕਾਲ਼' ਸਮੇਂ ਵਿਚ, ਜਦੋਂ ਅਜੇ ਘੜਾ ਨਹੀਂ

੧ ਕੋਨਾ ਡਿੱਗ ਪਵੇਂ ਤਾਂ ਘੜੇ ਦੀਆਂ ਨੀਕਰੀਆਂ ਲੁਕ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸਦਾ ਾ ਮੁਗਾਤਾਵ ਹੈ।

AFFEREN A LAKE I SANGERINA SONALAKARAKA

ਮੀ ਕਪੂਰੀ ਸ਼ਾਹਿਬ 205 00

ਸੀ ਬਾਂਟਆ ਪਥਾਲਾ ਹੈ ਬਣੀਆਂ ਤੁੱਟੀਆਂ ਸਨ। ਕਾਵ ਜਦੀ ਅਜੇ ਸੁਖਮ ਤੌਤ भी शहसा धसाला रा सहाता । जी शहस भी भाग रेन मी भी भी सह संग्रासी में अपने भी सहाता । मत्मवर्णात् हो। स्रो १६म वर्ग्य भागी मृत्र सम्बर्

fe3 31

ਪ੍ਰਸ਼ਨ : , ਮਾਕਾਰ ਸਾਫ਼ਿਬਰੀ ਆਪ ਅਕਾਲ ਸੂਚਿ ਕਾਂਹ (ਹੋਵੇਅਸ਼ਤੀਕੀਤ ਦੀ ਕੀ ਖ਼∶ਸੀ?

ਉੱਤਰ :-ਅਰੂਬੀ ਇਸ ਕੜਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿਲੇਕਿ ਪ੍ਰਮਾਵ ਗੈ ਅਮਰੀਕ ਹਾਂ ਰਿਕਾ ਅੱਕ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਦ ਨੂੰ ਜੰਗੀ ਧਿਆਣ ਹਰਲ ਦੁਸ਼ਦ ਅਸਰੀਕ ਹੈ। ਸਿਤੂ ਵੀ ਵੀ ਸਕਦ ਕਿਉਂਕਿ ਚਹ ਇਸ ਵਿਭਾਵ ਸੰਤ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇ ਜੇਵੇਕ ਦੁਣਕਾ, ਜਿੱਕ ਜੇਵੇਕ ਤਿਣਕਾ, ਇਸ ਪ੍ਰਤਾਰ ਰੁਲਕੇ। ਅਣਸਾਰ ਦੇ ਜਰਬ ਸਿਲਟੀ ਨੂੰ ਪੈਦਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਵਿਸ਼ ਕਰਤੇ ਅਜਨਮ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਸ਼ਖਮ ਏਸ਼ਕ ਸ਼ਿਸ਼ਟੀ ਨੂੰ ਬਦ ਕਰਦ ਹੈ। ਹਨ ਸੌਜੇ ਅਰੂਨੀ ਨਾ ਕਹਿੰਦੇ ਸ਼ਿਲੀਕਾ ਦੀ ਸਰਤੀ ਪ੍ਰਸ**਼**ਆਂ ਦਲ੍ਹ ਰੂਸ ਸੂਜ ਆਲੂ । ਚਲੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਇਸ ਕਰਕੇ 'ਸੂਰਤਿ' ਦੇ ਨਾਲ 'ਜਜੂਸੀ' ਪਦ

ਪ੍ਰਸ਼ਨ :- 'ਅਦੂਨੀ' ਕਤਿ ਵਿੰਦੇ 'ਸੈਵੇਂ ਕੰਪਣ ਦੀ ਕੀ ਲੋੜ ਸੀ ? इटरिया 🤊 .

ਉੱਤਰ :- (ਅਜਵੀ) ਅਜਨਮੀ ਤਾਂ ਮਾਇਆ ਨੂੰ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਪਤ ਨਹਾਂ ਕਿੱਥ ਤੇ ਕਦ ਜੇਮੀ ਹੈ। ਜੋ ਅਸੀਂ ਕਰਨਾ ਸੀ ਬ੍ਰਮ ਦਾ ਲੱਖਣ, ਪ੍ਰਾਵਿਤ ਕਰ ਸਕਦ ਦਾ ਇਸ ਕਰਕੇ ਸਿੰਭੇ ਕਿਹਾ ਹੈ। ਆਇਆ। ਹਰ ਪ੍ਰਸ਼ਿਲ ਜੀ, ਪ੍ਰਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਹੈ ਇਸ ਕਰਕ (ਸੇਰ, ਸਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕੀਤ

ਪ੍ਰਸਨ: - ਕਿਲ ਤੋਂ ਜ਼ਿੰਦ ਗੁਤ ਕਿਉਂ ਕਿਤਾ ਹੈ ?

ਉੱਤਰ :- ਕ 'ਜਿਸਕਰ ਕਿ ਜਾਂ ਹੈ, ਕਿਸੀਕ ਸੰਕ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਤਾਂ ਾ , ਜਾ, ਜਾ, ਵਿਚਲੀ ਅਧੇ। ਕੋਣ ਕੀ ਮੰਟਲ ਹੈ ਇਹਨਾ ਵਰ ਹੈ ਅੰਦਤ ਹੈ ਪੰਤਾ ਦੀ ਦਾ ਸਿਧੇ ਪ੍ਰਤੇਸ਼ ਜਾਣ ਹਨ। ਪ੍ਰਤ ਤ ਜ਼ਰਾ ਵਧਲਾਅ 🥬 ਪਰ ਅਖਾ ਵਿਚੰ ਵੇਖਣ ਵਾਲੀ ਜਤ 4.1 42.3

Se or Supplement his ्साराम न पण जन प्रेंस (जासफां हुए, र स साख भी) и 1' чик', яз СЭ',

1 . M. + + + + + + 1 x - 1 ,1 (ਅੰਗ ੯੨੨) ਨਾ । ਹਵਾਲੇ, ਅੱਖਾਂ ਵਿਚ ਵੇਖਣ ਵਾਲਾ ਜੋਤੀ ਸਨੂਪ ਹੈ। ਇਸ ਰਾਹ ਹੋਵਾ ਜ ਜ ਆਦਿਕ ਸੂਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਨਹੀਂ ਪਰਤੇ ਜ਼ਕਾਸ਼ ਹਨ। ੂ ਜ ਮੌਜੇ " ਜ ਜੀ 5ਲੀ ਤੰਤ ਨਹੀਂ ਨਿਕਸ਼ੈ।" (ਅੰਗ ਕਰਪ) ਕਾਲੇ ਤਵ

ਕਰ, 'ਮਾ ਮਹਿ ਕੋੜਿ ਜੀਤ ਹੈ ਜੋਵਿੰ॥

ਾ ਛ- ਚਾਨਣਿ ਸਭ ਮਹਿ ਚਾਨਣੂ ਹੋਇ॥ (ਅੰਗ ੧੩) (ਭਾ) ਰਾਵ ਸਕੂਪ ਨਹੀਂ ਹੈ ਸਕਦੇ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਬ੍ਰਿਸ਼ ਦਾ ਲਖਣ ੍ਰ ਜ ਲਾ । ਾ ਿ । ਹੈ। (ਗੁਰ) ਚੇਤਨ ਹੀ ਹੈ ਇਕੋ ਇਕ ਸੈਸਾਰ ਵਿਚ, ਜ਼ਿਕੰਦੀ = 1 ਹੈ।

ਰਚਾ - ਪੰਸਕ। ਬਾਣੀ ਇਕ ਗੁਰੂ ਇਕੋ ਸਬਦ ਵੀਚਾਰਿ॥ ਸ਼ਰਾ ਸਉਂਦਾ ਹੁਣੂ ਸ਼ੁਰੂ ਰਤਨੀ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ॥ (ਅੰਗ ੬੪੬)

ਪਸ਼ਨ :--ਵੇਤ ਮਹਾਰਾਜ ਸਾਹਿਬ ਜੀ 'ਗੁਰ' ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ 'ਪ੍ਰਜਾਇ' ਕਹਿਣ ਦੀ ਕੀ ਲੋੜ ਸੀ ?

ਉੱਤਰ :--ਗਰ ਤਾਂ ਵੱਡੇ ਦਾ ਨਾਮ ਵੀ ਹੈ। ਵੱਡੇ ਤਾਂ ਸੁਮੇਰ ਪ੍ਰਬੱਤ ਤੇ ਭਾਸ਼ੀਤ ਵੀ ਮੌਨ ਹਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ਾ ਜਿਹੜੀਆਂ ਲਕਾਂ ਨੇ ਵੱਡੀਆ ਮੁੰਡੀਆ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭੀ ਗਰ ਕਹਿ ਦੇਣਗੇ। ਪਰ ਉਹ (ਪ੍ਰਸਾਵਿ) ਅਨੰਦ ਸਟਰ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਕ੍ਰਿਪਾਲੂ ਨਹੀਂ ਹਨ । ਵੱਡੀਆਂ ਭਾਵੇਂ ਕਿੱਡੀਆਂ ਹਨ। ਨੂੰ ਕਰਕ ਪ੍ਰਸਾਵਿੰਕਿ ਸ, ਬ੍ਰੇਸ ਦਾ ਲਖਣ ਕਰਨ ਲਈ।

ਪੜਨ :-- ਫ਼ੋਰ ਮਹਾਰਾਜ ਸਾਹਿਬ ਜੀ 'ਪ੍ਰਸਾਇ' ਕਹਿ ਇੰਦੇ '੧' (ਇਕ) ਫਿਈ ਕਿਹਾ ?

ਉੱਤਰ :--ਅੰਦ ਕੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ (ਭੋਗਾਨੰਦ) ਭੋਗਾਂ ਨੂੰ ਭੋਗਣ ਵਿਚ ਤੇ ਮੀਤਿਆ ਹੈ। ਜੋ ਕਟੌਰ ਦੇ ਪਾਣੀ ਦੀ ਨਿਆਈ ਭਲ ਜਾਂਦਾ, ਜਨਾ ਹੈ ਼ਿੰਦਾ ਹੈ, ਜੱਜ ਤੇ ਨੌਵਾਂ ਤੇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋਗੀਆਂ ਨੇ (ਜਗਾਨੂੰਦ) ਮਿੱਠੀ ਕਫ਼ ਨੇ ਜਾਹੜ ਕਾਣਨ ,ਵਚ ਅਨੰਦ ਮੀਨਿਆ ਹੈ ਜੋ ਜੋਗਾਨੰਦ ਚਰਸਾਤੀ ਨਾਲ ਦੀ

Christophic Salaka Caraba Cara

care charenness had the & State

pt by mar 1

No the production of the nadice on w idily whated raids are me at length to gr ਰਗਾ ਹੈ। ਜਨਾ ਚਿਤਾ ਸਿੱਖ ਹੀ ਪੰਜਾਬ ਦਿੱਤ ਸਾਰਕ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਨਾਤ ਨੇ efforts to the girl at hack a Harry VI take & Charles & St. of the states AJ, the a charter of the हो। र मध्य सर्व प्रकार थे । यह हो साहित हो र । य ਦਿਕ (੧) ਸਬਦ ਵੋਵੀਗਸਾ ਹੈ

ਪ੍ਰਸ਼ਨ :--(੧) ਇਕ ਕੀਤ ਦਿੰਦੇ ਚ ਕਿਉਂ ਕਿਹਾ ?

ਉੱਤਰ :--ਇਕ ਦੇ ਮਾਇਆ ਵੀ ਹੈ। ਪਰ ਮਾਇਆ। ਜ਼ਰ ੧ ਚਿਹ ਵ੍ਰਹਮ ਸ਼ਰਿਆ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ ਹੈ ਇਸ ਕਰਕੇ 'ਏ ਕਿਹਾ ਹੈ ਬ੍ਰੀਮ ਦਾ ਲਬ੍ਵ ਕਰਨ ਵਾਸਤ

ਪ੍ਰਸ਼ਨ :-- ਚ ਚ ਕੀਤ ਵਿੱਚ ਸਿੱਤ ਕਹਿਣ ਦੀ ਕੀ ਲੋੜ ਸੀ ?

ਉੱਤਰ :--ਜ਼੍ਰੇਈ ਕਾਲ ਅਬਾਧ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਸ[ਿ]ਤ ਕਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਅਤੀ ਵਿਆਪਤੀ ਦੇਸ਼ ਨਿਵਿਰਤ ਕਰਕੇ ਬ੍ਰਹਮ ਦਾ ਲਖਣ।

ਰੀਤਾ ਹੈ

ਅਰਥ ਨੂੰਃ (੫)

ਹੰਤਕ ਅਰਥ ॥ ਅਭਿਆਸ ਵਾਸਤੇ॥

(९) । । ਕ ਅਸਤ ਸਰੂਪ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਹੈ।

ਪ੍ਰਸਨ :-- ਜਿਕ ਕਿਵਾਂ ਹੈ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ?

ਉੱਤਰ :- ਨਿਸ਼ਾ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ ਹੁੰਦੇ ਕਰਕੇ ਇਕ ਹੈ। ਚੰਦ ੂ ਅ^ਰ ਵ ਕਰ ਜਤੀਆਂ ਦੁਕਾਸ਼ਕੇ ਤਾਂ **ਹਨ ਪਰ ਪਰਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਤੋ**

पात -- लान मिश्री हा प्रवासन विशे है? 1 - 1 - 3

ਉੱਤਰੋ: ਮਾਰੂ ਤੋਂ ਕਾਲ ਅਚਾਧ ਰੂਪ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਸਾਰਿਆਂ ਦ ma and a market and . & & & days ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਜਮਾ ਜਸਤਿ ਕਿਵੇਂ ਹੈ ਨ

ਉੱਤਰ • ਾਮੂ) ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹੋਣ ਕਰਕੇ। ਸਾਰੇ ਬਦ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ ਉਸ ਨੂੰ ਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਕਰਕੇ।

ਪਸੈਨੋ:ਾਵਰ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ 'ਨਾਮੂ' ਪ੍ਰਜਿੱਧ ਜ਼ਿਵੇਂ' ਹੈ ਤੋਂ

(4+

ਉ 3ਰ . ਮ ਮਗਤ ਦਾ (ਕਰਤਾ) ਰਚਨ ਵਾਲਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ U'HO J

UHO: SPITTAR USTED ?

ੳ 3ਰ : (ਪਰਬ, ਸਾਰਿਆ ਵਿਚ ਸਾਰ ਪੂਰਨ ਹੁਣ ਕਰਕੇ ਕਰਤਾ ਨੇ। ਵਿਆਪਕ ਤਨ ਕੇਰਕਾਰ

ਕਰਾ:-ਸੀ ਮਖਵਾਰ:

'ਅਪਨੇ ਕਾਰਜ ਮਹਿ ਆਪਿ ਸਮਾਇਆ ॥' (ਅੰਗ ੨੮੧)

ਪਸ਼ਨ :--ਪੁਰਖੁ ਕਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ ?

ਉੱਤਰ :-ਨਿਰਭਉ ਹੋਵੇਂ ਕਰਕ ਪੂਰਨ ਹੈ। ਫ਼ੈ ਵਾਲਾ ਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ੂੰ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਕਰਕ ਪਰੇਖ ਪੂਰਨ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਨਿਰਕੁਉ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਕੋਈ ਕਿਸੇ ਪਕਾਰ ਦਾ ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਪਸ਼ਨ :-ਮਹਾਰਾਜ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਨਿਰਭੁੳ ਕਿਵੇਂ ਹੈ ?

ਉੱਤਰ , ਨਿਰਵੈਰ ਹੋਣ ਕਰਕੇ। ਜਿਸਦਾ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਵੈਰ ਹੋਵੇ ਉਹ ਨਿਰਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹ ਸਕਦਾ। ਉਸਦਾ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਖੜਕਾ ਦੜਕਾ ੍ਰਿਹਾ ਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਬ੍ਰਾਸ਼ ਸਾਗਿਆ ਦਾ 'ਆਤਮਾ' ਆਪਣਾ ਆਪ ਸਰਪ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਨਿਰਵੈਰ ਹੈ।

ਪਸ਼ਨ :-ਮਹਾਰਾਜ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਨਿਰਵੈਰ ਕਿਵੇਂ ਹੈ ?

ਉੱਤਰ: 'ਅਕਾਲ ਮੁਕੀਤੇ' ਜੋ ਕਾਲ ਤੇ' ਗੋਹੜ ਸਰਘ ਹਸਤੀ ਹੋਣ

. . . व्या रण मन्त्र भारतम् वर्षे वर्षे का स्था भार नाय का मान के के सम्मान के गण कर्ता कर्ता कराव सम्बद्धाः अस्तर अस्तर स्थापना अस्तर है।

THE STAIL SAIN MENT MENT STAIL STAIL

ਉ⁷38 - ਅਜਾਵੀ) ਅਜਾਵਸਾਂ ਦ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਾ ਜਿਸ ਬਾਪ ਨਾ भ हें स्वार न श्रीराम प्रभीत विश्वासी से विश्वी र । प्रवास ते भग्ना विकास स्थापन के अपने अस्ति । स्थापन ੍ਰਿਸ਼ ਅਤੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਲ੍ਹੀ ਅਜ਼ਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਸ਼ਕਦਾ। ਜ਼ਿਲਾਜ ਜ ਜਾਤ ਹੈ। ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਵਾਕ ਵਿੱਚ ਜੀ। ਅਜ਼ਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਲਦਾ। ਜਿਲਾਜ ਜ ਜਾਤ ਹੈ। ਵਿਚਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਕਨਮੇਂ ਹੁਆਂ ਚੀਜ਼ ਜੋ ਹੈ (ਉਂ) ਸਾਹ ਚੀ ਹੈ ਸ਼ਸ਼ਾ ਮਿੰਗ ਕਨਮੇਂ ਹੁਆਂ ਚੀਜ਼ ਜੋ ਹੈ (ਉਂ) ਸਾਹ ਚੀ ਹੈ ਜਲਾ ਸਵੰ ਵਧ ਕੋ. ਕੋ ਹੈ। ਜੇਲਣ ਤੋਂ ਗੱਤਣ ਹਵਾ ਹੈ ਅਜਵਮਾ ਜ਼ਾਲਤਾਨ ਸੰਵ ਵਧ ਕੋ. ਕੋ ਹੈ। ਜੇਲਣ ਤੋਂ ਗੱਤਣ ਹਵਾ ਹੈ र वरके।

प्रमुठ -'कसूर^{श द}वहें'ठे®

ਉੱਤਰ:- ਸਭੇਂ ਦੁੜੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਹੁਣੇ ਕਰਕੇ (ਅਜੂਨੀ, ਅਜਨਮਾ ਹੈ। ਤੂੰ ਤੁਹਾਰ ਹੈ ਉਹ ਅਜਨਮਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਸਕਦਾ ਇਸ ਕਰਕ ਆਪਣੇ ਹਵਾਸ਼ ਹੈ ਉਹ ਅਜਨਮਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਸਕਦਾ ਇਸ ਕਰਕ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੇ ਪ੍ਰਵਾਸ਼ ਜੇਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਉਹ ਬ੍ਰਹਮ ਅਜਨਮਾ ਹੈ

भूमत - मेरा भरे प्याम विदे है ?

ਉੱਤਰ - ਜਾਂਦਾ ਨੇ ਕਰਕੇ ਜਿਹੜੀ ਜਤ ਚੀਜ਼ ਹੈ ਉਹ ਦੂਤਰ ਹੈ। ਜ ਸਾਰਿਆ ਵਿਚ ਚੌਤਨ ਸਤਾ ਦੇਣ ਕਰਨ ਵਿਚ ਜੋਤ ਸਤਾ ਦੇਣ ੇ ਵਾਂ ੍ਹਾਂ ਤੇ ਪ੍ਰਵਾਸ਼ ਤੋਂ ਸਕਦਾ ਹੈ ਗੁਰੂ ਸਾਰਿਆ ਦਾ

ਾ 'ਸ਼ਸ਼ਝ ਰੁ'ਰ ਦੇਵ ਅਤਜਨਾ।

ਾ । । । । । । ਜ ਜਸਮਣੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਤਸਦੀ ਵੇ ਨਸ ਹੈ । । (व इस्ट प्रतृष्ट)

ੂ ਜਨ੍ਹਾਰ ਨੇ ਜ਼ਿਸ਼੍ਹਮਾ ਬਿਸ਼ਹੂ ਸਿਕਜੀ ਸਾਰਿਆਂ ਲ ਮ ਕਰਤ ਹੈ। ਤੇਸ 13 ਅਲੇ ਰੋ. ਦਿਸ਼ਾ ਦਾ ਭੋਗ

· - + , - 5 7 ; 1 . . as are a constitue diabate district মুদ্ধত কৰা কৰা কৰা

현취과 # * E

ि. 39. 'रेम के अरच अधेर के अपने शिम स किस ਕਰ ਨਿਕਸ ਨੇ ਉੱਤੇ ਜਰ । ਜਿੱਤੇ ਸਰਕਾ ਜਿਸ ਰਜਕ ਉੱਤੇ ਨ חיר שביי א שונה שב אב אב אב שב למנה (מאוה) ולת । ਜੋਲ੍ਹੀ ਨਾ ਵਾਲਾ ਨੂੰ ਲਿਖ ਆ ਉਹ ਜਲ ਨਾ ਅੰਤਰ ਜ਼ੈਪ ਤਾਮਲ ਮਹਾ, ਇਤੇ ਕਿਵਨਾ ਘੀਤਾ ਹੈ। ਆਦਾ ਸਦਾ ਲਈ ਦੇਵਦ ਵੇਚਦ ਜਸਤ ਨ ਮਾਰਕ ਪਸ਼ਤਾਰ ਗ੍ਰੇਤ ਸ਼ਾਹਿਬ ਰੂਪ ਤੇ ਕਵਿਤਪ ਕਰ ਤੇਤ ਤਨ ਕ

ਵਿਸ਼ ਪ੍ਰਭਾਵ ਜੁਵਪ੍ਰਸ ਦਿੰ ਪਰਚੇ ਪਕਾਰ ਦਾ ਜਣ ਜਿਕ ਵਾਰ੍ਹੈ।

ਪਸ਼ਨ ' ,ਪ੍ਰਸ਼ਾਵਿ) ਅਕੇਦ ਸਰੂਪ ਕਿਵੇਂ ਹੈ ?

ਉੱਤਰ :-(ਜਪ) ਮੁਪਣ ਜਗ ਹੋਏ ਕਰਕੇ ਉਹ ਅਨੇਦ ਸ਼ਰੂਪ ਹੈ।

ਪਸਨ: (ਜਪੂ) ਜਪਣ ਜੰਗ ਕਿਵੇਂ ਹੈ ਵ

ਉੱਤਰ:-(ਆਦਿ ਸਚ) ਜਗਤ ਦੇ ਆਦਿ ਵਿਚ ਸਚ ਸਰੂਪ ਹੋਣੇ ਕਟਕੇ (ਜਪ) ਜਪਣੇ ਜੋਗ ਹੈ।

ਪਸ਼ਨ :- 'ਆਦਿ ਸ਼ਚ' ਕਿਵਾਂ ਹੈ ?

ਉੱਤਰ :-(ਜ਼ੜਾਦਿ ਸਭੂ) ਜੁਕਾਂ ਆਦਿਕਾਂ ਵਿਚ ਸੌਚ ਸਕੂਪ ਹੋਏ . ਕਰਕੇ 'ਆਦਿ ਸੱਚ' ਹੈ

ਪਸਨੇ '-'ਜਗਾਇ ਸਚ' ਕਿਵੇਂ' ਹੈ 📍

ਉੱਤਰ : (ਹੈ ਭੀ ਸ਼ਖੂ) ਵਰਤਮਾਨ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਸ਼ੱਚ ਸਰੂਪ ਹੋਣ ਰਕਰ ਉਹ 'ਜਗਾਇ ਸਦੇ' ਹੈ।

ਪਸਨ : 🖄 ਭੀ ਸਦ' ਬਿਵੇ' ਹੈ ?

ਉੱਤਰ : (ਨਾਨਕ ਹੋਈ ਭੀ ਸਦ) (ਨਾਨਕ) ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਸ਼ਾਹਿਬ ਜੀ ਕਹਿੰਦ ਹਨ (ਹੋਸੀ ਭੀ ਸ਼ਚੂ) ਦ੍ਰੈਡ ਰਹਿਤ ਪ੍ਰਮਸ਼ਰ ਅੱਗੇ ਨੂੰ ਭੀ 🔊 His wirth the ser भागे । प्रीकार भाषा प्रमुखन है भने प्रत्य प्रत्य कर । Helding संविध राष्ट्र व्यक्त हैं है। है जी मसे हैं रह ते ते किसी के रिक्र कोस्ट न लग्नेट पार्टी स्टूटन दिला लहें हैं 9

IN TO HE HAM STAIN THE JA a the tone 10

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਅਰਥ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਅਰਥ ਨੰਃ(੬)-ਫਲ ਅਰਥ

ਪ੍ਰਸਨ: - ਜਿੱਧਾਂ ਨ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਕੀਤਾ ਆਪ ਜੀ ਦੇ ਸੰਤ੍ਰ ਦਾ ਦਲ ਕੀ ਹੈ ?

ਉੱਤਰ :- ਇਸ ਦਾ ਫਲ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ , ਅੰਨ੍ਹੇ ਕਰਤ। ਅੰਨ ਵੇਂ ਅਜਵੀ ਸ਼ੈਰੀ ਜ ਪ੍ਰਮਸ਼ਰ ਹੈ, ਉਸ ਦਾ '9 ਓ ਸਤਿਨਾਮੂ' ਾ ਸ਼ਾਮ ਜਾ ਅ' ਕੁਆਸ ਕੇ (ਪਟਬ, ਜੀਵ (ਗੁਰਪ੍ਰਸ਼ਾਦਿ) ਗੁਰੀ ਦੀ ੰ ਦੁਆਰਾ ਕੇ-ਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ 'ਨਿਸ਼ਕਊ ਅਕਾਲ ਮੁਰੀਤ ਕਰਤਾ' ਕਤ ਕ ਕਰਨ ਕਰਨ ਜਿਹੜ (ਮੂਰਤਿ) ਸਰੂਪ (ਕਰਤਾ) ਕਰਦ। ਰ ਹੈ। ਜਿਸ ਨੂੰ ਜਿਸ ਹੈ। ਇਸਨੂੰ ਵਿਚ ਫਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਅਰਥ ਨੂੰ (2)-ਲਖਣ ਅਰਥ

ਪਸਨੇ ' ਸਮਾਨੀਆ, ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਵਾਰ ਾਵਤਾ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਤੁਟੱਸਥੀ ਲਖਣਾਂ ਵਾਲੇ। ਼ ਼ ਼ ਸ਼ਖ਼ਣ ਕਿਹੜੇ ਅਤੇ ਤਟੱਸਥੀ ਲੱਖਣ

्राप्त भगन्न भारतीय से र देशसामिता, ... र रहर जीन प्रति . one on min he hehedilike

q. (ਸਰਪ ਲਖਣ) · ਜੇ ਲਖਣ ਸਰੂਪ ਨੂੰ ਜਵਾਉਣ ਲਈ ਸਦਾ ਨੇ ਹੁਣ ਮਹਾਂ ਨਾਵ ਪਾਵ ਸਭਾਰਤਨ ਅਨੰਦ, ਸਦਾ ਸਰਦਾਟੋਦ, ਅਸਤੀ ਗੰਤੀ ਆ C fund '5 ਸਤਰ ਦੇ ਸਰੂਪ ਲਖਣ ਜੋ ਸਦਾ ਇਕ ਰਸ ਪਨ ਪਰਿਸ਼ਧਾ HIU KATE OF THE

(जिल्ला) टेस्से १ मार १ मार प्रमान प्रमार ज्यान १ म क्रारभाषात्य १ तम हे जीत्र ने। (मेने, संबद्धात १

ਨਿਹਕ ਸਿਕਾਰਤ ਸਿਰਕਾਰਟ, ਇਹ ਸਰੂਪ ਸ਼ਖਤ ਹਨ। ਬ੍ਰਾਸ ਨੂੰ ਹਵਾ ਜਾਣ ਵਾਸਤ, ਸ਼ਾਇਸ ਮੌਤ ਵਿਚ।

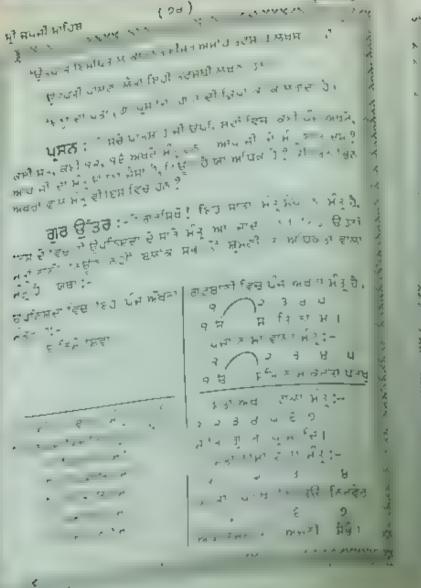
+) ਸ਼ਹਿ ਅਕਟੀ ਸਕੇ ਅਕਾਲ ਮਰੀਤੀ ਸਰੂਪ ਲਖਣ ਹਨ। 'ਸਤ ਚਿਤ ਅਨੰਦ ਰੂਪੜ੍ਹੋ ਈਸ਼ਰਹਿ ਸਰੂਪ ਲਖਸਣਤ੍ਰੈ॥' ਸਤ ਚੇਤਨ ਅਨੰਦ ਰੂਪ ਏਹੀ ਬ੍ਰਹਮ ਦਾ ਸਰੂਪ ਲਖਣ ਹੈ।

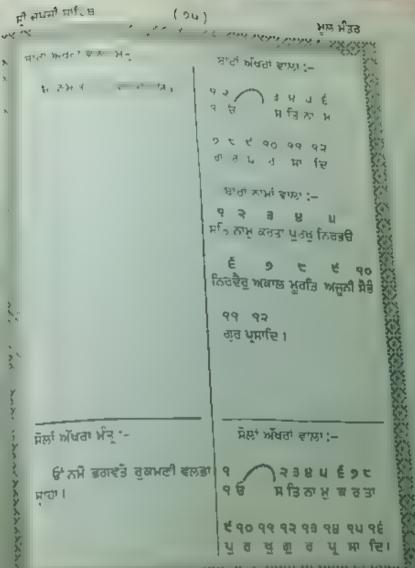
੨. (ਤਟਸਬੀ ਲਖਣ) :-ਜਿਹੜੇ ਕਿਸੇ ਵਿਚ ਸਦਾ ਨਾ ਰਹਿਣ, ਪਰ ਜੁਣਾ ਦੇਣ ਸ਼ਾਰਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਅਤੇ ਕਦੇ ਹੋਣ ਕਦੇ ਨਾ ਹੋਣ।

ਜਿਵੇਂ ਕਿਸੇ ਨੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਬਜਾਰ ਵਿਚ ਖੜੇ ਨੇ ਪਛਿਆ ਮੈਂ ਗੁਰਮੁੱਖ ਸੰਸੰਘ ਦੇ ਘਰ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਸਿਆਣ ਨੇ ਦਸਿਆ ਕਿ ਉਸਦਾ ਚੁਨੇ ਗਰ ਮਕਾਨ ਰੇ, ਚਿੱਟੀ ਕਲੀ ਉਸਤੇ ਕੀਤੀ ਹੈ । ਜਾ ਕੇ ਵਖਿਆ ਕਿ ਉਸ ਮਹੱਲੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮਕਾਨ ਹੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਨ , ਦੁਬਾਰਾ ਪੁੱਛਣ ਤੋਂ ਦਸਿਆ ਕਿ ਜਿਸ ਉੱਧਰ ਦੇਹ ਪੰਛੀ ਬੈਠਾ ਹੈ । ਉਹ ਪੰਛੀ ਉਸ ਮਕਾਨ ਨੂੰ ਦੁਜਿਆਂ ਨਾਲਾਂ ਵੱਖਰਾ _{ਜਣਾ}ਰੂੰ ਉੱਤ ਗਿਆ। ਸਦਾ ਉਸ ਸਕਾਨ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਬੈਠਾ ਰਹਿੰਦਾ। ਇਉ ਜੋ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਗੁਣ ਹੋਣ ਪਰ ਸਦਾ ਨਾ ਰਹਿਣ ਉਹ ਤਟਸਥੀ ਲਖਣ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਾਕਦਾਚਿਤ ਕੜੇ ਸਤਿ ਅਨ ਵਯਾਵਰਤ ਕਤਿੰਯ, ਤਦੱਸਬ ਲਖਸ਼ਦਤੀ॥ ਿਸੰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਜਦੋਂ ਜਗਤ ਨੂੰ ਰਚਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਵਕਤ ਉਸਦਾ ਸ਼ਾਮ 'ਕਰ ਹਾਂ ਹੈ ਅਤੇ (ਪੂਰਬ) ਪੂਰਨ ਹੈ, ਵਿਆਪਕ ਹੈ ਆਪਣੇ ਕਾਰਜ ਵਿਚ । ੂੰ-ਜਿਸਟੀ ਦੀ ਪਰਲੇ ਕਰਦਾ ਹੈ ਫਿਰ ਬਹੁਮ ਵਿਚ ਕਰਤਾਪਣਾ ਨਹੀਂ ਹਿਦਾ। ਸੈਂ ਇਸ ਮੰਤਰ ਵਿਚ :-

'ਓ ਨਾਮੂ ਕਰਤਾ ਪੂਰਖੂ[†] ਤਵਸਥੀ ਲਖ਼ਵ ਹਨ।

Additional Additional

भी संधनी पर्त उस

Hay with Sublice

ਹੋਰੇ ਰਾਮ ਹੋਰ ਜਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਹੋਰ उत्, र्स रिक्सर उर्द दिस्सर FRANCISH OF TH विकार प्रसर इंसीय वसी HATENSHE ,

> महायस मन भागमान नही ਅਕ-3 ਬੇਪਣ ਤੋਂ :-

व ३ व ४ ६ ६९ ६५०। खंबत बामा संस्थी हुई हुई तेम

बंद उड़का छो मही

there do he are is no being his height heighten

The But while it

Linker and the state of the sta

ਅਕਾਰ ਸਕ ਦ ਉਕਾਰ ਅਜਧਤਿੰਦ ਸਤਿਨਾਮ ਕਰਤਾ ਪਾਬਟਿਕਰੀ 40 44 45 43 48

ਨਿਰਵੈਰ ਅਕਾਲ ਮੂਜੀਤ ਅਜੂਨੀ ਸ਼ੇਰੇ

राम पर ਗੁਫ਼ ਪ੍ਰਸਾਇ .

ਚਵੀ ਅੱਖਰਾ ਮੰਤ੍ਹ:-

9 2 3 8 4 6 9 5 6 90 विकिम्बवङ प्वध 99 93 93 98 94 96 99 95 ਨਿਰਤ ਉਂ ਇਰਵੈਂਕ 43 45 13 2Hdr 46 40 46 46 50 54 45 53 58 ਅਕਾਲ ਮੂਰਤ, ਮੀ ਜਾਹ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਵੀ ਇਹ ਗਾਇ ਕੀ ਸੰਕ੍ਰ ਕਬਨ ਕੀਤਾ ਹੈ :--ਜ਼ਾਰਨੀ ਛੋਟ ॥ ਤ੍ਰਪ੍ਰਸਟਿ॥ कोडिस्॥ मुलम्॥ विरावे॥ ਅਪਾਰ ॥ ॥੯੪॥ ਹਰੀਅੰ॥ ਕਰੀਅੰ ॥ ਨ੍ਰਿਨਾਮੌ ॥ ਅਕਾਮੋ ॥੯॥॥ Been made a whale handher week his his his his ਗਰਮਤ ਅਨੁਸਾਰ ਪੰਝੀ ਅੱਖਰਾਂ ਵਾਲਾ ਮੰਤ

वर प्रतितामुख व अपूर्व भूति व इ ह 45 40 45 54 30 39 35 38 30 ਇਰਵੇਂ ਅਕਾਲ ਮੁਤਰਿ.

ਤੀਹ ਅੱਖਰਾਂ ਵਾਲਾ ਮੰਤ

व विवास मार्थ विवास विवास विवास विवास वर्ष महिलाम्बचनायुव सु तिव । ह وو عد ود عد عد دد دد دد ود عه عه وه غه ਰਿ ਹ ਵੇ ਹ ਅਕਾਲ ਮੂਰ ਤਿ ਅ ਜੂਨੀ ਜੈਤੈ।

ਚੌਤੀ ਅੱਖਰਾਂ ਵਾਲਾ ਮੰਤ

प्र ३8 पर्व t स्व० वर पर वर के कार्य कर ਬਰਨਾਮ ਕਰਤਾ ਪ੍ਰਬੁ ਨਿ ਰ ਫ ਉ ਨਿ ਰ ਵੈ ਰ of 20 29 22 23 28 24 26 29 20 25 50 39 32 39 34 ਅਕਾਲ ਮੁਰ ਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਂਡ ਗ੍ਰਪ੍ਰਸਾਇ।

ਛੱਤੀ ਅੰਖਰਾਂ ਵਾਲਾ ਮੌਤ

२ 3 84 ई 9 द र 40 99 92 93 98 94 ਸ਼ਤਿਨਾਮ ਕਰਤਾ ਪ੍ਰਬੁਖ਼ ਨਿਰ 🗷 🖰 वह वर्त वर वरं २०२१ वर वर वर रह रह वर्ष ३० ਨਿਰਵੇਰੂ ਅਕਾਲ ਮੂਰਫ਼ਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਂਡੀ

36 16 86 66 58 94

भी नाजी ना अ

E, Miley Land

4.6 ਮੌਤੂ ਕੇ ਜਾਪੂ ਦਾ ਫਲ

र तरमी प्रिंग र संग्रंत समित्राय की रा करण प्रशासिक स्थापन के जिल्ला के किए हैं कि प्रशासिक है। जा के किए के प्रशासिक है। जा किए के प्रशासिक है। जा क PART HAND THE PART A TO THE MET A RESTOR AS मर्गेत प्रश्नित है। इस्ति स्थापित है भारत न के क्लिंग है ये जिल्लाम है। भारत न के किल्लाम है H H LEGG A CHARLE THE CHARLES AND A STREET THE CONTRACTOR OF THE ਜ ਸ ਦਰ , ਸ ਸਥਾ 1 ਸੀਜ਼ ਉਹਾਜੀ ਕੇ ਸਥਾ ਹੈ। • ਜ ਜੀ ੇਵਸ਼ ਮੁਤਾਰ ਸਿਤ ਉਹਜੋਤ ਦਸ਼ ਇਦਸ਼ਣ ਕ ਗਿਸਤ ॥ ਹਨ।, ्रंग च भी सम्भूष प्रति अनुस्ति सनी सः न्यः अस्। ਜਿਹਤ ਪ੍ਰਵਾਸ਼ ਹੈ। ਜਿਹਤ । ਇਹਿਆ ਵਿਕੇ ਜੇ ਕਾਜ ਮਹਾਣ ਸਟੇਨ ਪ੍ਰਵਾਲ ਹੈ। ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀ ਕਰ ਸਿਮਰਨ ਸਾਰੀ 301

ਨ ਰਾਵੇ ਪ੍ਰਾਂਬਰ ਸਿਖ ਕਰਨ ਕਰਾਹ ਕਰਹਿਸ ਵਵਥ। ਦੇ ਦੇਵਵਾ ਵਾਹਿਆ ਸਮੇਂ ਸਕੇਵ ਕੀ ਸੰਘਰਨ ਸਮ੍ਹੇ॥ਤੇ। ਕਰਨ ਹੈ। ਪ੍ਰਸ਼ੇਤ ਪੁਰਤ ਦਿਵ ਨੀਠ ॥३२॥

ੇ ਜ਼ਬ ਵਿਖਟਾਵੇਂ ਸੀ ਬਚਨ ਉਬਾਰੇ। ਾ । ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਮਾਂ ਬਿੱਧਿ ਸਹਿਤ ਉਚਾਰੀ ॥੩੩॥

ੂ , ਦਾਨ ਦੇਨਿ ਔ ਲੰਨਿ। ਾਂ ਮਾਰਿ ਕਰ ਭਾਕਨੀ ਸੈਨ॥३८॥ ু , ১^ল, নান আনু সুধ্লাতি। ਾ ੂਾਜ ਜੋਗ ਉਤਸਾਹਿ ॥੩੫॥

. ਾ ਨੂੰ ਹੋਰ ਪ੍ਰਗੇਸ਼ਾ ਜਾੜ। was and lead

• • ਪਾਨ ਕਰੇ ਨਰ ਜੈਇ ॥३੭॥

, , । । । । মলম রিখন ই ধায়। - केटिक के में मेन खेरी मंत्रात संबद्धाः विकास

ा के अल्ला कार कर कर में भी किए भी प्राप्त के भी प्राप्त कर की स्थाप कर कर की किए किए किए किए किए किए किए किए क . I desire to I de la trada the . . .

, '. Had - Hill, 193 " TH A ST 413" . 🔑 সন্ত ম[া] ধ্<mark>রী মতি দীনক।।।১০।।</mark>

ਾ ਮਹਾਤਮ ਮੌਤ ਇਹ ਵਾਰ ਪਦਾਰਥ ਵਾਇ ॥ਖ਼੧॥

ਹੈ ਸ. ма ਛੱਤੀਸ ਪੰਚ ਪੁਨ ਪੱਚੀ ਤੱਰ ਸੂਜਾਨ। ਾ ਹਨਾਂ ਪਿੱਢ ਅੱਗ੍ਰ ਲਖਹੂ ਸਿੱਖ ਸ਼ੁਧਿਵਾਨ ।।ਖਣ।। ਅਨੂੰ ਬੁਰਮ ਸ਼ਕਤ ਅਨ, ਪੰਚ ਪ੍ਰਾਣ ਕੇ ਸੰਬ।

ਪੂਜੀ ਸੀਕ ਵਿਵਹਾਰ ਸੀ ਛੱਡੀਸ਼ ਲਖ ਗੁਨ ਸੀਬ ॥੪੩॥ ਜ਼ਵੀਜ਼ ਲਾਖ ਆਹੁਤਿ ਦੇ ਮੁਕਤ ਹੋਇ ਤਤਕਾਲ।

ਜਪ ਤੇ ਆਤਮ ਸੁੱਧ ਹੋਇ ਮਾਰਜਨ ਦੂਖਨ ਦਾਲ ॥ । । ।

(ਗੁਰ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸੂਰਜ ਗ੍ਰੰਥ)

संध

ਕ (ਜਪੁ) ਨਾਮ ਬਾਣੀ ਦਾ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀ ਜਪੁ ਸ਼ਾਹਿਬ ਬਾਣੀ ਉਚਾਰਨ ब्रह्मे प्रत

੨, ਜਪੂ ਨਾਮ ਬੰਦ ਦਾ (ਬੰਦ) ਨਾਮ ਗਿਆਨ ਦਾ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਮਾਂ ਗੁਰ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕਬਨ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਭੂ, (ਜਪੂ) ਜਪਣੇ ਜੋਗ ਹੈ। ^ਮਨਾਨਬ ਜ਼ਾਪੀ ਜਪੂ ਜਾਂਪੂ ॥' (ਅੰਗ ਵ੯੬) ਜ਼ਿਲਾ ਪਰਬਾਨ ਜਪ ਅਤੇ ਜਾਬ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੋਈ ਹੈ ਉਹ ਬੈਲਤਾ ਜਗ JEN JA

B. (ਜਪ) ਆਗਿਆ ਹੈ ਬਾਣੀ ਦੇ ਜਪਣੇ ਦੀ । ਅਬਾਲ ਪੁਰਬ ੍ਰਾਹਿਗਰ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਨਾਮ ਨੂੰ ਕਏ ਨਾ ਵਿਸਾਰੋ ਹੁਕਮ ਹੈ ਸਦਾ ਜਪਣੇ ਤੇ ਹੌਰਨਾਂ ਨੂੰ ਜਪਾਉ।

ਪ_ੂ (ਜਪ) ਅਨਵੈ ਕਰਕੇ 'ਪੂਜ' ਤੋਂ ਪੂਜਣੇ ਜੋਗ ਹੈ।

. a come aboundablaha de

area architecturateres in a his the sent of the sent that the sent of the sent of R. PH. F. JH. PH.

ग्राम्य १९५१ मा मा से भाग है यहिन व अन्ह Grantig, carlette

S 35 7 1

र तथ कार वेंगारी। हिमोदन हैंसा दिस सम्पर्धित मूखान सा पेर्टन

9. ਵਾਦਿਕ : ਜੰ ਸਪੱਸਟ ਸਮਾਜਾ ਵਿਚ ਕੀਤਾ ਜਾਣ ਜਿਸ ਨੂੰ

੨. ਉਪੀਸ: - ਜ਼੍ਹਾਂ ਅੰਦਰ ਬਹੁਤ ਧੀਆਂ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਣ ਕੇ ਮੂੰਨਾ ਅਕਾਬ ਸਮਝ ਸਕੇ।

ਜਵਾਜਿਸ ਨੂੰ ਬਾਜ ਪਾਸ ਬੈਠਵੇਂ ਵਾਲਾ ਕੀ ਨਾ ਸਮਝ ਸਰ ,

੩. ਮਾਨਸ :−ਜਮਨ ਦੇ ਚਿੰਤਨ ਤੋਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ੋਟ ਸ਼ਾਹ ਦੇ ਸਮੇਤੇ ਦੇ ਜਪ ਦੀ ਗਿਣਤੀ, ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਸਾਮਗ੍ਰੀ, ਅਤੇ ਕ ਜ਼ਾਮ ਦਾ ਅਕੁਸ਼ਾਰ ਜਾਣ ਹੈ। ਨੇ ਲਿਖ ਹਨ (ਮਹਾਨ ਕੇਸ਼ ਅੰਗ ਭ੭੮) ਜ਼ਿਸ਼ ਬਾਣੀ 'ਜ਼ਾ_ਰ' ਦ ਵਿਚ ਹ**ਰ ਵੇਲੇ ਜੁੜੇ ਰਹੋ। ਸਨ, ਬਾਣੀ, ਸ਼ੀਰ** ਭਰਕ ਜ਼ਪਦ ਰਹੇ ਚਾਰੇ ਬਾਣੀਆਂ, ਵੈਖਰੀ, ਮਧਮਾ, ਪਸੰਤੀ ਤੋਂ ਪਰਾ ਬਰਕੇ

408 C 1

+੫) ਜਹਨਾ ਉਚਾ-ਨਾ ਰਸ਼ਨਾ ਦੇ ਨਾਲ ਬੈਖਰੀ ਦੁਆਰਾ।

(ਅੰਗ ੨੬੩) ਦਬ - ਪ੍ਰਭਾਜੀ ਭੂਜੀ ਸਾਹ ਕੀ ਰਸਨਾ॥। ਨ ਪਰ ਪਰ ਸ਼ਹਿਲ ਕਿਰ ਕਟੀਐ॥ (ਅੰਗ ੧੩੬੩)

AND FARA OF MILLIE ਾ ਵੀ ਨਾ ਵਿਚ ਤੁਝੰਡ ਖ਼ਾਹ ਸ਼ਾਨੇ ਸ਼ਨੀਰ ਵਿਚ ਅੰਦੀ ਹੈ। ਪ੍ਰਸਤਰ

ਕ ' ਕ ਅਕਾਵੀ, ਘਰ ਗੁਪਤ ਹੈ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਨ । ਜੰਬਰ ਲ੍ਹਾਮੰਤ ਸੰਗ ਕਾ ਨਾਮ ॥ ਼ । ਮੇਂ ਇਸ ਕਾ ਬਿਸ਼ਾਮ ॥ (ਅੰਗ ਕਵੇਰ) . . he he ache helpha, hederal helphane IT HU H H

127 - 12 100 The state of the s . प्राच्या ११० परी किस छ । स्री THE CLEAN CONTRACTOR OF THE CO र म र भ र र वस र सर्व शास म ज सी सी र्रा . १ . . सर्म सामे के कहा रिपारी शक्ता त ", 44 . M 41 , MAY 7 42 , JI ELS MY SIMLON v . . .

का में रहा

ਫ਼ਜ਼ਾ ' ' । ' । ' ਵੱਲਤੇ ਆਦਿ ਜਗਾਦਿ ਸਮਾਦਿ ' (ਅਤੇ ਪਕਸ਼ਰ) ਨ । कर ਅਵਸਤਾ, ਰੇਸ ਸਰ ਕਸ਼ਾਨ ਦੀ ਨਿਆ ਸੀ ਬਾ ਜਾਂਦ ਮਰਨਵਿਚੇ ਜੀ ਕਰੋਣ ਕੀਤਾ ਕਾਕਾ ਹੈ।

ਾਰਟ ਸਾਂ ਬਾਰੇ ਸਾਂ ਤੇ ਮਾਤਰਿ ਧਿਆਵੇਂ । (ਅੰਗ ੯੪੧) ਦੀ ਅਵਸਥਾ ਪੂਰਤ ਵਿੱਚ ਰਾਸਤ ਦੇ ਅੱਗੇ ਜੋ ਬੋਲ-ਰਾਲ ਪਸ਼ੂ ਪੰਛੀ ਵੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਪੂਰ ਵਿਚ ਜ ਪੂ ਮੈਂ ਸਾਨ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਲਵਾ := ਜੇ ਭੋਕਕ ਹੈ ਮਿ੍ਗ ਮੀਨ ਪੰਚਿਰੂ ਸੂ ਬਿਨੂ ਹਰਿ ਜਾਪਤ ਹੈ ਨਹੀਂ ਹੋਰ॥ ਨਾਲਕ 🕫 ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਗਾਈਂ ਛੁਟਿ ਗਇਓ ਜਮ ਕਾ ਸਭ ਸੋਰ॥ (พัส **ฯ**ล£น)

ਸਭ ਰਿਦਿਆਂ ੨ ਵਿਚ ਜਾਪ ਸਣਨਾ।

ਰਗਾ: "ਸਭ ±ਟ ਕਾਮ ਬੋਲੈ ਰਾਮਾ ਬੋਲੈ ਰਾਮ ਬਿਨਾ ਕੋ ਬੋਲੈ ਰੇ॥^{*} ਾਸਕੇ ਜਹੀਨ ਜਾਂਪ ਜਿ ਮਖਰ ਦੋਲਾਂ ਦੁਆਂ ।'

ਇਸ - ਜਿੱਤ ਸਾਰੇ ਵੱਡਾ ਵਿਚ ਵੀ ਜਾਂਘ ਹੀ, ਸਿਮਵਨ ਹੀ ਸਾਵਾ ਹੈ।

ਹਰਾ :- 'ਸਿਮਰੇ ਧਰਤੀ ਅਰੂ ਆਕਾਸ਼ਾ॥ ਸਿਮਰਹਿ ਚੰਦ ਸੂਰਜ ਗੁਣਤਾਸ਼ਾ॥ ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਬੈਸੇਤਰ ਸਿਮਰਹਿ ਸਿਮਰੈ ਸਗਲ ਉਪਾਰਜਨਾ ॥....॥ (মূত্র ৭০৩খ)

'ਧਰਤਿ ਪਾਤਾਲੂ ਆਕਾਸ਼ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦੜੀਏ ਸਭੋ ਰੀਰ ਤਰਿ ਨਾਮ ਦਿਆਵ ਰਾਮ ' (ਅੰਗ ਪ੪੦)

ਜਾਪੂ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਜੋ ਗੱਲਾਂ ਸਰੂਰੀ ਹਨ

भारत् मह तह भैर छ। दे लेख एसन र पर । from a significant of the section of the section of प अतं सी हिल्लानना । २ अतीन सी उहें पता । जी जी ਮੇਟਰਾ, ਬਹਾ, ਬਲਵਾਵਲ ਖ ਸੰਬੇਖ਼ ਹਥਨਾ, 'ਆਬਾ ਲਾਗ - 'ਚ , ਜਸਵਾ ा अवार के संदर्गामन हूँ जैसी. ठास्ट में ट.

है किलान सम्माध्य सम्म ਅਮੇਸ਼ਿਤ ਵੇਲਾ ਸਦੇ ਵਾਉ ਵਿਕਿਸਾਈ ਵੀਦਾਰ , 1

୨ ਹੈਰਕਾ ਅਤੇ ਅਪਵਿੱਚ ਵੱਕੀ ਆਪ ਆਪਨੂੰ ਸ਼ਿਕਰਾ ਕਿ ਚੁਕਰਾ ਵਿਚ ਬੈਣਾ ਜਾਣਕੇ ਜਾਂਪ ਬਣਨਾ

ਵ ਇਸਟ ਦਵ ਸਮਿਤਾਰ ਸ਼ਾਹਿਬ ਜੀ ਵਿਚ ਵਿਸ਼ਚਾ ਹਵਾ

ਦ ਕਾਮਣਾ ਕੇ cf15 ਦਿਰਕਾਲ ਤੱਕ ਆਖਆਸ ਕਰ।

ਚਿਤ ਅ^ਰਚੀ ਵਿਚ ਜ਼ਿਤਿਆਂ ਹਵੇਂ । ਚੌਤਾ ਚਿਰ ਸਿਸਟਨ ਕਰਡੇ ਕਿਲਾ ਨ ਨਾਲ ਸੀ ਹੋਣ ਕੁਜਨੂੰ ਬੋਧਾ ਆਮੁੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ਼ਿਸ਼ ਨਾਲ ਖਾਣ

ਫ਼ਰ' '- 'ਸਵੇ ਕੀਤੀ ਮੈਂ ਖੀਆਂ ਜਿਸੀ ਸਚੇਂ ਸਚੇ ਧਿਆਂ ਸਆ। हारी में = वर्ग वर्ष वर्ष वर्ष महिल्ला । ਦ ੇ, ਨੇਲ ਵੇਂ ਰਹੁਣ ਅੰਤ ਪਾਣੀ ਚੋੜਾ ਚ ਨਿਆ ਜੋ (ਅੰਗ ਬਣਤ ्र अवस्य वार्या धर शिंग त्रामीन प्रति। हर - रहीं प्रदेश पानी वृत्याप्रसी ਭਾਵਾਵਾ ਪ੍ਰਾਹੀ ਰਾਹੰਟ ਭਾਰ ਆਸਮੀ ਹੈ। ਬਣੇ ਨਾ।

ਕਾਰਾ 🐪 ਕੁਲਿਆ ਜੋੜ੍ਹ ਸ਼ਹਿਰ ਸਾਥ ਜਾਮ ਹੈ ਸਾਹਿਰ ਹੈ (भवा ५२०५, ਸ਼ੀ ਜਪੂ-ੇ ਸ਼ਾਜਿਸ਼ (() 411 120 11 11 11 MARY A TRANS

इ. म. म. भ्राप्त भृति भ्राति। ਾ । ਸਮਾਨਾ ਦੁਉ ਸਾਂਗ ਸਮੂਜੀ (ਅੰਗ ਕਨ।) no the period of the

oft. " Hay y H , - M GAN ALG ! . के कार 1, दिन हिन्दी भाग निविध संचय कारी के अपना वस्तर है। • को अपने , पने देवति साथ करणा HELD OF A METERS HERE

मध् भेरत

ਜਾਂਤ ਜਾਂ, ਜਾਮ ਤਾਂ ਦੇ ਕਾਂ ਤੁਕਾ ਬੀਦਾਰਤ (ਅੰਗਵਰਜ਼, ਹੁਰੀਕਨ ਸ਼ਹੂਰਾ ਤੇ ਸ਼ਾਣੀ ਦਲਾਈ ਨਾਇ ਰਖਣਾ।

ਜ਼ਬਾ. 'ਨਾਨ ਦੇ ਸ਼ਾਹੂਕ 'ਸਮ ਤੀਆਂ ਵਿਸ਼ ਦੇ ਸ਼ੀ ਕਉ ਪਾਲਿ ', ਅੰਗ ਪਪਲ)

ਉਣਾ ਉਪਭੇਕਤ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਕੇ ਜਾਪ ਕਰਨ ਨਾਲ ਅਕਾਲ ਹੁ-ਚ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਛਾਵੀ ਸਾਚਿਆਂਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ

ਸੀ ਜਪੂਜੀ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦਾ ਮਹਾਤਮ

ਸੀ ਜਪਜੀ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਮਹਾਤਮ ਬਾਰੇ ਮਹਾਨ ਕਵੀ ਭਾਈ ਰੇਡਰ ਸਿੰਘ ਸਾਂ 18 ਜੀ ਲਿਖਦ ਹਨ •

ਮੀਸ਼ਬ ਰਾਤ ਕਾ ਹਾਇ ਗਾਇਰ, ਜਪੂਜੀ ਕੈਨੂਨ ਕੀਨ। ਪ੍ਰਦਾਸ਼ ਬਣ ਕਰ ਕਾਮ ਕਿਹ, ਤੌਜ ਸਿਖ ਕੇ ਚੀਨ। (ਗਰਬ ਗੌਜਨੀ ਸਟੀਕ)

ਜ਼ਿਵੇਂ ਚੌਲਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ (ਭਰ) ਵਸ, ਪਰਾਲੀ ਕਿਸ ਕੌਮ ਹੈ ? ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹਰਕੀ ਸ਼ਬੀ ਹੋਏ ਕੱਠ ਕੀ ਕੇ ਬਿਨਾ ਸਿੱਖ ਕੀ ਹੈ ?

ਸ਼ਰਿਗਰ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਸਥੀ ਹਬ ਜੀ ਨੇ ਸਤਿਗਰ ਅੰਗਦ ਦੇਵ ਸਥੀਤਥ _{ਕੀ ਨੂੰ} ਉਹਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਿਆ, ਮ੍ਰੀ ਜਪੂਜੀ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਮਹਾਤਮ ਬਾਰੇ ਬਚਨ

ਾਸ਼ਰਸ ਸਿਚਾਰਿ ਕੇ ਜਹਿ ਉਹ ਮਾਂਹੀ । ਮਕੀਕ ਹੋਇ ਸ਼ੇ ਸੈਸ਼ੇ ਨਾਹੀ।। ਜ਼ਪੂਜੀ ਜਵਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸ ਜਾਂਹੀ , ਸਮ ਸਮੀਪ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੁਣਿ ਭਾਰੀ ,ਵਿਆ।

and have received a comment of the manufacture of the second seco

뭐 하나라 뭐 ㅋ

Zat an late offerent litting a late of a late Total of the state of the factor and a factor of the state of the stat भागार स्थित के प्राप्त के प्रति के भाग के प्रति रिक्तावर प्रतिपृथ्विति अल्बाहरू सम्बद्धाः विकास RINGS TO SHE HE STORY OF STREET STREET STREET ਕਾਸਰ ਜਵਾਵ ਜ਼ਿਆਰੇ ਸਵਾਵਾਰ ਜ਼ਿਸ਼ਾ ਦੇ ਸ਼ਹਿਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਸਵਾਵੇਂ ਸ਼ਹਿਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਜ਼ਹਿਰ ਸ਼ਹਿਰ

ਸਤਿਆਰ ਅਸਾਦਾਸ ਸਾਹਿਬ ਸਹਾਰਾਜ ਜੀ ਨੇ ਸਿਖੀ ਦਾ ਸਭਤ ਸਤਕਰ ਕਰ ਸਾਹਿਬ ਸੀ ਗੋਵਵਵਲ ਸਾਂ 'ਚ ਚੌਰਖ਼' स्थान स्था त्रांचित्रा, प्रश्न सवार्थ है अत्यह स्पर्ध से स्थान े हाता प्रसम्भ नीय विषय हरा नेतु ।

ਿਜ਼ ਦ ਜ਼ਰੀ ਸ਼ਾ। ਹੋਰ ਵਿਚ ਇਸਾਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਯਮ ਦੇਸ਼ੀਦਾ -ਜ਼ਵਾਨ ਕੇ ਪ੍ਰਾਹਾ ਬਾਰੂ- ਸਟੈ ਕੇਸ਼ੀ ਵਿਸ਼ਾਨ ਕੋਵੇ, ਵਿਸ਼ਾਨ · ਜੋ ਜ਼ਿਵਦੀ ਸਿਕਸ਼ੇ ਵਿਕਾ ਲਾਕੇ, ਇਸ ਕਿ ਕਈ ਗੱਲ੍ਹ ਰਿਜ਼ਾ ਜ਼ਿਵਦੀ ਸਿਕਸ਼ੇ ਵਿਕਾ ਲਾਕੇ, ਇਸ ਕਿ ਕਈ ਗੱਲ੍ਹ ਪ ਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇਸ਼ ਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇਸ਼ ਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇਸ਼ ਸੰਸਥੇਸ਼ ਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇਸ਼ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇਸ਼ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇਸ਼ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇਸ਼ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇਸ਼ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇਸ਼ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇਸ਼ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇਸ਼ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇਸ਼ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇਸ ੇ ਜਿਲ੍ਹੇ ਹੈ। ਕਿੰਦਮੀ ਸ਼ਹਿਰੀ ਦਾ ਪਾਠ ਕੋਰੋ, ਵਿਚ ਜਿਲ੍ਹੇ ਜਿਲ੍ਹੇ ਦਾ ਪਾਠ ਕੋਰੋ, ਵਿਚ • , ॰ = 1 : १ -, र ० नर स्पेन्टिय अन्तरसी उसिही र ्राहरू का प्राहण के प्रतिस्था के स्वास्थित के स्वास्थ्य के स्विती के ला का मार्थ के देश देश में विशेष के मिला के मार्थ के मार्य के मार्थ के मार्थ के मार्थ के मार्थ के मार्थ के मार्थ के मार्य के मार्थ के मार्थ के मार्य के मार्य के मार्य के मार्य के मार्थ के मार्य क हा गुरु मूर्ग सम्बद्धी भारत भी से ६४ हा

ਰੂ ਮੁਕਾਨ ਅਤੇ ਹੈ। ਇਸਤੂਸਤਾ ਨਿਹਾ ਉਦ ਸਾਕੇ ਮਕਤ ਜੀਆ। " Tipe of

हर , प्र_व , किंद शहुद र , अस्त का ELS COMMENSOR STATES The second of the second of the second s , मान भारत क्षेत्र के सम्बद्धन . . रम्भा चिन्ह्य सम्बद्ध, रीव्यक्ष : स ल भी भा भेप है। महि सीव सेवी दिय विषय । মূল সভিত জোভন্তম নাম্মান্ত নুধান্ত্র লোভন্ত লোভন

ਸ਼ਹਿਰ ਹਨ ਕਰੋ, ਸ਼ਹਾਨ ਇਤਣ ਜਾ ਜੀ ਪਾਨ ਬਖਾਣ। ਕਾਂ ਨੂਮ ਨੂੰ ਕਾਰਯਾਨ। ਜਿਣਹਿਚਰ ਸੀ ਅਵੀਨ ਜਾਂਨ। ਜ ਪੂਰ ਭਵੇਧ ਨੇ ਭਵਾਵ ਗਾਤ ਕੇ ਜੀ ਜਿਵੀਂ ਹੈ ਜੂਨ ਵਿਤਾ ਕੁਸਨ ਕਵਨੀ, (त्रांप्र व, क्षेत्र पर, भी कु पुर मु: ग्री)

ਪੰਜਵੇਂ ਕਾਸ਼ਗ ਦੀ ਨੇ ਜ਼ਬੀ ਜੀਤ ਸਮਾਉਣ ਸਮੇਂ ਆਪ ਸ੍ਰੀ ਜ਼ਖਜੀ ਸ਼ਾਰਕੀ ਦੀ ਕਵਾ ਦਾਪਾਲ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬੰਬ ਤੋਂ ਪੰਜਾਬਣ इ. इ.स. इ.स.च. में से में से में में में

ੰਸ ਹਰਾਤ ਜਨਮ ਦਾ ਤਾਸ ਕਰਨ, ਤਿਲਫ ਜੈਂਦ ਦੀ ਰਚਿਆ, ਧਰਮ ਲ ਜੇਣ ਅਤੇ ਪਟਰੋਪਕ ਨ ਲਈ ਗਵੇਂ ਪਾਤਿਸ਼ਾਰਜੀ ਨੇ ਸ਼ਹੀਦੀ ਪ੍ਰਪਤ ਕਰਨ ਵਲ ਖ਼ਰੂ ਰ ਇਸਦਾਨ ਕਰਕੇ ਨੋਰਜ਼ਆਰਾ ਸੀਜ਼ ਗੇਜ਼ ਸਾਹਬ ਵਾਲੀ ਥਾਂ। ਰ , ੌਜੀ ਸਾਂ ਬਜੀ ਦਾ ਪਾਠ ਕਰਕ ਸ਼ਹੀਦੀ ਪ੍ਰਬਰ ਕੀਤੀ। ਸ਼੍ਰੀ ਜਪਜੀ वर्शालकात्रभनववार रियाला ने कारह है जो नहर ੂਰ ਤੁਸਰੇ ਪਤੀ ਦਾ ਕਰ ਤਾਕ ਅਸਾ ਸੀਮ ਬਤਾਵ कੇ ਅੰਤ ਫਿਰ ਉਤ ਹ भारती ना न भारती।

र प्रकार स्टाइ ना विशेष किया प्रकार प्रकार । का ਼ ਸ਼ੁਰੂ ਕ ਨੁਸਦੇਵੀ ਖਰ ਏਜ਼ੋਰ ਇਥ ਏਜ਼ਸਾਏ ੍ਰਵ੍ਹਿਕਰ ਲਾਕ੍ਰ ਜਮ ਬਲ ਗਾਣ। ਜਾਲ ਇਕਸਾਲ ਸੰਜਨ, ਕਿਏ । ਭਰ।

экаканаларын поопределений породинатыный

where I have been a der best on many in our a such he

ਬੀ ਜ਼ਬਜੀ ਮਾਲਿ

1 70

ਮਾਲ ਸੰਤਰ

र को वाद के निर्माण के हैं है, 14 रेश के जिल्ला का जी। र संस्थ असले १००१ मा समान्यस्थ समान्यस्थ र प्रकार महर्गाल यह सम्बंधित हर्गरस्य हेल्हे THE HERE THE LEWIS TO SEE THE STATE OF THE STATE OF THE SECOND SE भ नेतर नाम व प्राथम प्रति । भ राज न भिन हो उपस्य द धर्म है। प्र

ਰ ਦਸਮ ਮ ਹ ਵਿਚ ਜਾਇਸ ਵੇਕੀ ਨੇ ਮੁਸ਼ਾਕਾ, िर्म हिन्द प्रमा स्थाप में भी प्रमाण प्राप्त के महिन्द में भारति

ह मर्गम र हो ए पने रागर पने र हो मरोनामा राजी न ਜ਼ਾਮ ਕਾ _{ਕੀ ਕ}ਜ਼ਿਲਾ ਵਿਸ਼੍ਰੇਜ਼ਿਕਦੀ ਸ਼ਾਹਿਣ ਜੀ ਦੇ ਸ਼ਹਾਤ੍ਰਸ

ਦੇ ਵੱਕ ਹਾ ਜਾਂ ਕਿ ਸਾਰੇ ਦਿਹ ਬਤਾਇ ਸੰਸ਼ੇ ਚਿਤ ਨਾਚ ਖਰਜ਼ ਵੇ ਵੱਕ ਹਾ ਜਾਂ ਕਿ ਸਾਰੇ ਦਿਹੇ ਬਤਾਇ ਸੰਸ਼ੇ ਚਿਤ ਨਾਚ ਖਰਜ਼ कें मूर्व के पहले में हुए के प्रतीत की तहा प्रिश् E. A. SIM, P. ਕੇ: ਜਵੇਂ ਸਮ ਪਾਵੀਂ ਕੈਸੇ ਜਿਖਨ ਹੋਰ ਉਚਾਰ ਤੇਸੈ। ੧੪॥

ਜ ਜ ਰ ਰਵਜਾਇਆ ਹੈ। ਜਾਂਦੇ ਤੋਂ ਵੱਲ ਕੀਨ, ਅੰਮਿਤ ਫਲ ਕਿਸਹੂੰ ਕਰ ਲੀਨ। ੇ ਜ਼ਵੇਂ ਨੇ ਜ਼ਵੇਂ ਕਾਇ , ਕੁਖ ਵਿਖਾ ਕੀ ਦਖ ਬਿਨਸਾਇ ॥੧੫॥ ਰਾਜ ਨੇ ਨੇਸ਼ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਕੁਖ ਵਿਖਾ ਕੀ ਦਖ ਬਿਨਸਾਇ ॥੧੫॥ कर्त कर कि प्रति कर रहा सम्बद्धि स्पर्ध सम्बद्धि । कर्त् कर कर सम्बद्धि स्पर्ध सम्बद्धि स्पर्ध सम्बद्धि । ीं, हे तार्च प्रशास । से सेंसे से प्रशासकात्वसा,प्रहें,

स्थल इश्विक केल हें न्यारित संग्रहण्य विश्विष्ठ ੂ ਕਰ ਬਾਲ ਸਪੈ, ਸੂਰ ਸਾਧਨ ਮੈਂ ਤਸ ਜਿ ਖਾਰ ਾ, ਅਰੂ ਨਾਰਿ ਬਿਖੇ ਸਭ ਦਖ ਟਰ। : निप्त ਗੋ ਸਿਖ ਦੌਰਿ ਸੂ ਦੇਖ ਬਰੈ। । ्रा, भारतहला इच क्षाइ। न्त्र साथ दे धारि ।वस · · · · · · ·

and a consideration of the con-

advised has not a next ाले सम ६३. भाषात fue व मेंगे। क्रांच प्रताती तार, संचात भागि विकेश रजना rad H , of , was at the st ार के बंद प्रति सात एक रिन्म 1 सत्ता ा तती. प्राचित सम व ग्रीह ਼ਾਂ । ਕੇ, ਨਾਕੁਰ ਚਾਰੇ ਨਿਤ। ਾ, ''ਤ ਜਪ ਪੜ੍ਹੇ, ਤਿਸ ਤਿਹ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਤ।।।। ਚਿਨ ਲਾਇਕੈ, ਜੋ ਲਿਖਿ ਜ਼ੋਲ ਸ਼ਹੋਰ। ਜ਼ਿਜ਼ੀ, ਰਾਸ ਪਾਇਕੈ, ਤਰਿ ਹੈ ਸ਼ਖ਼ ਭ ਭੀਤ । ਖ਼ਵਾ, ਕ'ਰ ਉਹਦਾਸ ਗੁਰ, ਤਬੀ ਫਲੈ ਗੁਰਸਿਖ। ਸ਼ਤੀਤ ਜਨ ਕੇ ਜਦੇ, ਸਿਧ ਹੋਇ ਗੁਰਮੁਖ ॥੪੩॥ (ਰਿਤੁ ਪ ਵੀ, ਅੰਸੂ ੨੭)

[=[] ²² ਮਿਆਂ ਵਿਚ ਬਚਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ] • 'ਬਿਨ ਜਪ ਜਾਪੂ ਜਪੇ ਬਿਨਾਂ, ਜੋ ਜੋਵੈ ਪ੍ਰਸ਼ਾਇ॥ ਸੋ ਬਿਸਟਾ ਕਾ ਕਿਰਮ ਹੋਇ ਜਨਮ ਗਵਾਇਓ ਬਾਦ ॥[†] (ਰਹਿਤਨਾਮਾ ਭਾਈ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਸਿੰਘ)

ਬਿਨ ਜਪ ਪੜੇ ਪ੍ਰਸਾਦ ਜੂ ਪਾਵੈ। ਇਨ ਰਹਿਰਾਸ RHT ਕੀਰਤਨ ਪੜ੍ਹੇ ਇਨਾਂ ਸੋਵੈ ।... ਧਿਗ ਤਿਸ ਜਨਮ ਜ ਬਰਮ ਬਿਸਾਰੈ। (ਤਨਖਾਹ ਨਾਮਾ ਭਾ: ਨੰਦ ਲਾਲ ਜੀ)

ਮਵਾਹਿਗਰ ਪਨ ਮੌਤ੍ਰ ਸੂ ਜਾਪ। ਕਰਿ ਇਸਨਾਨ ਪੜ੍ਹੋ ਜਪ ਜਾਪ। ਸੰਤਾਰਾ ਸਮੇਂ ਮਨੇ ਰਹਰਾਸ਼ ਕੀਰਤਨ ਕਥਾ ਸਨ ਹਰਿ ਜਾਸ। ਇਨ ਪੈ ਨੌਮ ਜ ਏਕ ਕਰਾਇ। ਸੈ ਸਿਖ ਅਮਰਪੂਰੀ ਮਹਿ ਜਾਇ॥ (สโปรถาหา)

ਅੰਸ੍ਰੀ ਜਪ ਕੇਜ਼ਣ ਪਤਿਲ ਕਾ ਸ਼ਿਲ੍ਹ ਨਾਨਕ ਕੀਆ ਸੁਖਾਣ। ਕਰਾਤ ਉਧਾਰਨ ਕਾਰਣ ਧਰਾ ਹੁਆਂ ਵਕਮਾਣ। Although the time and is a members WINT OF THE RID ROOM OF 1 TAKE, भारत्य १ ० ३६ चर्च १ अप — ए सर्पी

ਸਾਬੀ :-ਵੇਵੇਂ ਪਾਤਸਾਹ ਜੀ ਨੂੰ ਭਾਈ ਗੋਪਾਲਾ ਜੀ ਦੀ ਸਪ ਪਾਠ ਸੁਨਾਉਣ ਦੀ

LUMB LEE LEE STRIKE LEE STRIKE STRIKE STRIKE STRIKE HERE Y YH LEE OF MITS JEEN S. C. र रेजर महोला प्र रिक्षाहोत्र स्ट्रा राष्ट्रकर व मृत्स्र हर साचा हो। ६४५ १ १ १ Sadrajes a lai

ਮੇ ਮੋਟੇ ਨੇ ਦ ਮਾਲਕ ਸ੍ਰੀ ਗਾ ਗਾ ਕਰਿੰਦ ਸਤ੍ਹਿਕ ਮੰਜ ਪਤਿਸਾਤ ਜੀ ਸੀ ਸੀ ਸਿੰਧ ਸਿੰਹ ਦੇ ਜੀ ਵਾਲਾ ਪ੍ਰਿਤਸ ਜੀ ਜੀ ਜੀ ਕਿਸਕ ਹੈ। ਜੀ ਸੀ ਸੀ ਸਿੰਧ ਸਿੰਹ ਸਿੰਹ ਦੇ ਜੀ ਵਾਲਾ ਜੀ ਸਿੰਘ ਜੀ ਜੀ ਕਿਸਕ ਹੈ। ਕੀ ਸ਼ਾ ਅ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ ਹਰ ਸੀ 'ਵਰ ਦੇਮ ਸਾ ਕਟੋਟ ਗਟ ਪਾ ਨਰ ਅੰਗ ਹਵਾਜੇ ਫੋਟ ਪਾਸ਼ ਹਰ ਸੀ 'ਵਰ ਦੇਮ ਸਾ ਕਟੋਟ ਗਟ ਪਾਸ਼ ਨਰ ਅੰਗ ्रा व हम हुँह प्राप्त भिन्न व बेग्रहार सम प्रदेश वराना वनो हातु. प्राप्त हम हुँह प्राप्त भिन्न व बेग्रहार सेंग व्याप्त सेंग ਜੀ ਜਨ ਦੇ ਸੰਭਰੂ ਜੀ ਨਾਲ ਸਕਾਰਨ ਵਿੱਚ ਕਰੋਨ ਲਹਾ। **ਹਜ਼ੂਰ ਨੇ ਉ** ਸੀ ਜਵਾਵ ਸਤਾ ਤ ਰਵਾਸ਼ ਕੰਵੇਕ ਚਾਲ ਜਾਵਾਗੇ, ਹਾਂ ਜਿਹਾ ਅਕਿਤਪਸ਼ ਰਸਤਾ ਅਤੇ ਤੁਆਸਾ ਦਿਆਸ ਕੰਵੇਕ ਚਾਲ ਕਿਤਿਆ। ਹਾ ਜਰਬਣ ਨੂੰ ਵਿੱਚ ਸਾਵ ਦੇ ਜੰਧਰ ਬੌਲਿਆ।

ਸੀਨ ਹੈ ਜੋ ਵੀ ਦੀਆਂ ਹੀ ਕੀ ਵੀ ਸਨਬ ਿਆ ਕਿ**ਂ**≕ त्र प्राप्त प्राप्त करणे हिन्दी करणे **वर्षे हिन्दी**

Term 70 , fat 4 2 fex 14 fan an the standards of delicar

क है है, र अलेट तर हैं है और प्रदेश , नेत्रणाति विभिन्न से लेखा । " - " To rafix a" a v sta.

· , we , f for my , sorger १ . १ . १ . १ . १ थाला बुडाले हारका

. . . me re being in him hickory

The Mag ੂਰ ਵੱਲ ਵੱਲ ਪਾਉਂ ਵੱਕ ਸਿਤ ਮੂਡ ਸ਼ਬਦ ਉਠਾਵੇਂ। ੍ਰਾਂ ਪਾ ਦੇ ਜਦ ਜ਼ਿੰਦਾਰੀ ਦੇ ਕੁਲ ਗੁਰੂ ਕੇ ਗਾਜਿ ਨਿਕਾਰੀਤ ॥੧੨॥ (ਅੰਸੂ ੨੯)

, ਜਵਾਬਣ ਵਿਚਾਵੇਖਕੇ ਹੋਰ ਕੁਵਿਆ।

ু র । দ -ম হালা বর্গরুম **তারটা ফুর বিহুল্**ল। (ਅੰਸ਼ ੨੯)

1, ਮ । ਮ । ਮਾ ਪਟਾ ਲਗਣ ਤੋਂ ਗੁਰ ਵੱਗੀ ਮਹਾਨ ਪਾਪੀ ਹੋਂਦ ਦੇ ਹਨ ਸ ਜਾਂ ਨ ਕਰਾਵਾਨ ਦਾਸ਼ ਘੈਕੜ ਦੇ ਪਤਰ ਵਰਨ ਚੰਦੇ ਨੇ ਪੰਦਰਾਂ ਜ ਵੱਜ ਸਮਾ ਦਲੰਧਰ ਦੇ ਸੂਝ ਅਬਦਲ ਖਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਭਉ ਸਤਿਗੁਰੀ ਤੋਂ ਜਾ ਸਾਮ ਦਾ ਮਹਾਨ ਯੂਧ ਹੋਇਆ। ਸੱਚੇ ਪਾਤਕਾਰ ਸੀ ਦੀ ਮਹਾਨ ਪ੍ਰਤ**ੂਸੀ ਸ਼ਾਮ ਕਰ ਕਰਗਾਂ ਦੀ ਸਾਰੀ ਫ਼ੌਜ ਮਾਰ ਦਿਤੀ ਤੋਂ ਅਗਲੌਂ ਦਿਨ** ਨਾ ਦਿਆ ਸਾਵਿਚ ਅਤੇ ਦਿਤੀ। ਅਤੇ ਰਤਨ ਚੰਦ, ਕਰਮ ਚੰਦ ਤੇ ਅਬਦਲ ਖਾਂ ਨੂੰ ਵੀ · ਮਾਰਾਦਾ ਮਸਦਮਾਨਾਂ ਦੇ ਮੌਤ ਅਨੁਸਾਰ ਵੱਡ ਵੱਡੇ ਜਰਨੈਲਾਂ ਦੀਆਂ ਲਾਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਨ ਇਹ ਦਾ ਇਕ ਨ ਕਰਕੇ ਦੱਬ ਦਿਤਾ ਅਤੇ ਉੱਪਰ ਦਸਦਮਾ ਸਾਹਿਬ ਰਚ ਕੇ, ਦੁਸ਼ਮਨਾਂ ਦੀ ਕਵਿਆਣ ਵਾਸਤੇ ਹਜ਼ੂਰ ਨੇ ਉੱਪਰ ਦੀਵਾਨ ਸਜਾਇਆ। ੁਲਮ ਕੀ ਜਾ ਕਿ ਕੁਈ ਕਈ ਐਸਾ ਪ੍ਰੇਮੀ ਸਿੱਖ ਹੈ, ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਜਪੂਜੀ ਸਾਹਿਬ ਤੀ ਦਾ ਨਾਗਾਮਾਵਰਾਂ ਸੇਧ ਕੇ ਸਥ **ਪਾਠ ਸਟਾਵੇ**। ਾ_{ਇਕੋ ਦਿਨ} ਬੈਠਿ ਦਿਵਾ**ਨ ਮੁਬਾਰਾ । ਸੁਤਟ ਸਿੱਖ ਤਹਿ ਸੁਭਤਿ ਹਜ਼ਾਰਾ ॥੧੯॥**

ਸ਼[ੰ]ਰੂ ਨਿਲਾਇ ਸ**ੰਦ ਬਖਾਨੀ । ਕੋ ਸਿਖ ਸੁੱਧ ਪਠਰਿ ਗੁਰੂ ਬਾਨੀ** ॥ ਜ਼ੜ ਜੇਤਾ ਮਾਣੂ ਅਤੂ ਬਰਟ । ਪਠਹਿ ਸੰਭਾਰਿ ਸੁਨਾਵਹਿ ਕਰਣ ॥੨੦॥ (ਗਸਿ ੬ਈ' ਅੰਸੂ ੪੬)

ਗਿੰਦਾਂ ਨੇ ਹੱਥ ਜੋੜ ਕੇ ਬੋਨਤੀ ਕੀਤੀ:-

ਜਾਵ ਹੀ ਪਾਠ ਕਰਹਿ ਗੁਰਬਾਨੀ। ਕੌਠ ਹਮਾਰੇ ਅਹੈ ਮਹਾਨੀ॥২৭॥ _{ਵਾਮ} ਹੋੜ੍ਹ, ਹਮ ਨੌਮ ਸਮੇਤਾ । ਰਟਹਿੰ ਪ੍ਰੇਮ ਤੇ, ਕਟਹਿੰ ਕਹੇਤਾ। ਸ਼ਾਮ ਪੁਣ ਰਾਜ ਕਰਯੋ ਹੈ ਨੀਕੀ। ਗਾਰਬਾਨੀ ਸ਼ੌਰਿਸ਼ ਪੀਤੀ ਹੀ ਕੀ। 246 ੂ ਜਿਵ ਜੋ ਹੋਇ ਸ਼ੁਧਿਵੰਤਾ। ਕਰਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਲੁਖਿ ਸ਼ਧੂ ਪਠੰਤਾ। ਸ਼ੇ ਅਤਿ ਸਨਮੁਖ ਬਿਰਹਿ ਹਮਾਰੇ। ਜਪੂਜੀ ਪਾਠ ਕਰਹਿ ਨਿਰਧਾਰੇ॥੨੩॥

HXX HIGH हो नचनी मर्ग छ A SIEGIAMA I A. HER THALL AS FER HERO OF CO. · ne real substitute registrates a second SAME OF BUSY TAME And the light a fix differential in the · # 호 및 # 1 및 1 보인 보증 위부 위 (여) 흔, THER IM STORY STORY OF SH 'इस में प्रकार के प्रकार के कि स्वास्त के कि स्वास कि समित कि समित कि समित के कि समित 'ਵਨਾ ਨੇ ਰੇ ਲੇ ਲੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿਲਾ ਸਤੇ ਹੈ ਸ_{ਿੱਧ} ਤੇ ਰਾਤ

ਣ ` ਼ ਾ- ਕ ਵਿਕਾ । ਜੀ ਜਾਣ ਸੰਕੇ ਬਹੁਤ ਵੀਵ ।, E UM M' - AME OF + OF A करें में सहित रहितान सिंह ने हिर राजा में लिए हैं ज Ser if is the 18 Harten o

्रोट में होते प्रेरेट मेर नाम भारत स्टब्स वर्ष र स्थाति। क्षा पर में से बर प्रेंड भी उच्च है - ਦੇ ਫ਼ਬਸ਼ ਦੇ ਦੇ ਪਰ ਇਹ ਨਾਸਵੰਤ ਹੈ। ੇ ਜਾਂ ਹੈ। ਜਾਂ ਬਖਸ਼ਣ ਵਾਸਤੇ ਹਜ਼ੂਰ ਜਾਂ ਹੈ। ਜਾਂ ਬਖਸ਼ਣ ਵਾਸਤੇ ਹਜ਼ੂਰ

The second second . ਇਹ ਤੂਕ ਪਠੀ ਪ੍ਰੀੜ ਕੇ ਨਾਲ।

or an an alone, and are a half the र प्राप्त भी र भी स्थाप करिया है ਼ ਾੱਕ ਦੇ ਖ਼ਰੀਦ ਕੇ ਭੇਟਾ ਲਿਆਏ ਸਟਾ ਦੁਤਾ ਾਜ . 'ਦਰ ਮਤਾਹੈ। ਜਿਸ ਤੋਂ ਮਵਾਲੱਖ ਦੀ ਸੁਨੋਹਰੀ • • • • • • ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਘੋੜਾ ਬਖਸ਼ਣ, ਇਹੋ ਾ ਨਾ । ਸ ਤਰ ਜਿਸਫਲ ਜਾਏਗਾ, ਸਤਿਗਰ ਜੀ ਤਾਂ ਉੱਠ ਾ ਇਹ ਸੈਕਲਪ ਜਾਣ ਕੇ ਅੰਤਰਜ਼ਾਮੀ ਜੀ ਬੈਠ ਕੁਏ। ਸ ਵਾਲੀ ਅਸੀਂ ਵੈਨੂੰ ਟਾ ਵਾਰਦੀ ਬਖ਼ਸ਼ਦ

(40)

हिला सं र ह न में सार तियोंत है, में सा बारों ने को देंत है, ਦੇ ਜ਼ਿਸ਼ ਦੀ ਵਸਤੂ ਹੈ ਉਸੇ ਨੇ ਜਿਲ**ੀ ਹੈ। ਤਰੂਕ ਨ ਪ੍ਰਜੇਨ**ੀ ਕੇ ਤੁਕਮ ਕਰਕੇ। ਸ਼ਾ 'ਨੂੰ ਨੇ ਸਮਾਂ ਤਾਂ ਕੀ ਸਮਾਜ਼ਿਆ, ਹਰ ਬਸਤ੍ਰ, ਗਹਿਣੇ ਹਨ। ਸ ਨੂੰਜਕ ਕੀ ਸ਼ਖ਼ਸ ਅੰਬਰੋਂ ਕੀ 4 ਸਿੱਖਾ ਵਿਜ਼ਗੀ ਹੁੰਦੇਸ਼ ਹੈ। ਸਥ ਸੀ। ਜ਼-ਦੇ ਸ਼ਾ ਬਜੀ ਦਾਬਣੀ ਦਾ ਪਾਠ ਸਣਾਇਆ ਹੈ। ਭਰਾਜੀਮਣ ਮਰਣ ਰੀ ਮਟਾਆਂ, ਚਾਸੀ ਦੇ ਰੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਨਾਹੀਂ ਪਵਾਂਗਾ, ਤੇਰੀਆਂ ਕਲਾਂ ਦਾ ਭੀ ਰਹਾਨ ਕੀਤਾ।

ਭਾ ਜਾਂ ਬਾਨ ਸੰਗਾਨੀ ਹੈ ਸਾਰੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਬਾਨੀ ਸਿੱਖ ਉਚਾਰੇ। ਸ਼ਾਂ ਜ਼ਰਾਕਸ਼ ਕਰਿ ਦਿਖਰਾਯੋ। ਨਹਿੰ ਤ੍ਰਿਲੋਕ **ਮੈਂ ਸਮ ਕੁਫ਼ ਪਾਯੋ** ॥੪੮॥

ਸੇ ਮੀਤਰਾਤ ਸੱਚੇ ਪਾਤਬਾਰ ਜੀ ਨੇ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਕੇ ਵਿਖਾ ੍ਰਿਤ੍ਰ ਕ ਕੇ ਭੀ ਗੁਰਸਿੱਖ ਸ੍ਰੀ ਜਪੁਜੀ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀ ਬਾਣੀ ਦਾ ਕਰ ਸ਼ਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਆਪ ਵਖਕੇ ਸ਼ਹ ਪਾਠ ਕਰੇਗਾ, ਉਸਦੀ ਭੇਵਾ ਦੇਣ ਵਾਸਤੇ ਼ ... । ਵਿਚ ਕੋਈ ਭੀ ਚੀਜ਼ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਸਿਵਾਏ ਗਰਤਾ-ਕੁੱਦੀ ਹੈ। ਹਨ ਦੀ ਦੇ ਅਧੀਰ ਸਾਰੇ ਸੌਥ ਪ੍ਰਮੌਕ, ਬੰਗ ਬ੍ਰਹਮੰਗ, ਦੇਵਤੇ ਦੇਤ, ਾਵਰ ਹਨ। ਕੋਈ ਸੁਖ ਭੀ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਜੋ ਪ੍ਰਾਪਰ ਨਾ ਹੋ ਸਕੈ। ਾ ਹੁਪਰੀ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦਾ ਪਾਲ ਅੱਖਰ ਲਗ ਮਾਤਰ ਸੋਧ ਕੇ ਸੂਧ ਕਰਨਾ . । ਇਸ ਹੈ ਜਿਸ ਬਾਹਕੇ ਸਤਿਗਰੂ ਜੀ ਦੀ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇ।

ਸਾਖੀ ਭਾਈ ਲੱਖੂ ਜੀ ਦੀ

• ਵੱ∷ਸ′ – ਅਤੇ ਅਤੇ ਸਟੇ ਦਵ ਜੀ ਜੇ ਪਿਆਰੇ ਵਾਈ ਲਖ਼ ਜੀ 'ਜਪ ਜੀ'

to a ship in a had had the had the his

* 112 C

ही सम्भी प्राप्तिष्ठ

El Markey and a service of the servi H telegistation of a day fight fraid the contraction

भ , अवत्रो अस्त्रोति स्थापित । .-THE REST OF STREETS ASSESSED THE FIRST BA अवस्था सं कामा वही अधा धनहत्वनी

भोभी भूनमान सी भी भी तीन प्रीमी (इस दिंद भागाना (स माम मुकारत हो मांच्य एजी अवस्ती ते , ह तथा पा छो सम्बद्धान हिन । ११ रहन १ अ अपने १ १ के अपने भी हा राम प्रमु भारप्रत विस्त प्रतिस्थ विस्त स्था विस्ति स ਗਿੰਦ ਤੀ ਵੇਂ ਖ਼ਿਆ ਕਿ ਚੋਂਟੀ ਜਿਹਾ ਸੀ ਜੀ ਸੀ ਕਾਰ ਹੈ ਹੈ। ਜੀ ਹੈ ਗਿੰਦ ਤੀ ਵੇਂ ਖ਼ਿਆ ਕਿ ਚੋਂਟੀ ਜਿਹਾ ਸੀ ਜੀ ਸੀ ਕਾਰ ਹੈ ਹੈ। अभिन जा हमाल विवाद स्पृत्ति प्रेन्स विभी विवाद स्पृत्ति प्रेन्स विभी विवाद स्पृत्ति प्रेन्स विभी विवाद स्पृत्ति मित्र में रहे भार भार थीं भी है से सा हिसे हिसे हैं ਅੰਦਵ ਕਰ ਕਰਾਅ ਹਨ ਕਰ ਅੰਦੂ ਤਵੇਰ ਕੇ ਸੱਭਾ ਤੇ ਤਲ ਅਤੇ ਸੂਚਣ ਜੰਗ ਕੇ ਸਕਦੀ ਲਈ ਉਹ ਹੈ ਤੋਂ ਅੱਖ ਤਵੇਰ ਕੇ ਸੱਭਾ ਤੇ ਤਲ ਅਤੇ ਸੂਚਣ ਜੰਗਰ ਸਮਾਰਾ ਲਾਵਾ ਵਦਾਦਾ ਹੈ ਜਿਲ ਹੈ ਉਕ ਵਿਚ ਜੀਜਾ ਹੋਵਾ ਸੂਖੀ ਕਿ ਸੈਨੂੰ ਕਿੰਗ ਅੱਜ ਚੰਗਾ ਹਨ ਜਨ ਜਨ ਹੈ ਜਨ ਵਚ ਜੀਜਾ ਹੋਵਾ ਅਪਵੇਰ_{ਵਨਾਂ} ਵਿੱਚ ਬਣੇ ਕੁਬਰਾ ਕੁਬਰਾ, ਬਾਰੂ ਅਤੇ ਦੁਸ਼ਾਲ ਹੁਸ ਜ਼ਿਸ਼ਤਿਕ ਸਹੂੰ ਕੁਝ ਅਸ ਬਣੇ ਬਾਰੂ ਅਤੇ ਜ਼ਿਸ਼ਤ ਤੋਂ ਸਹੂੰ ਤੇ ਸਹੂੰ ਅਪਰੀ ਦੇਸ਼ਨਾਂ ਵਿਚਾਰਵ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਛੋਫ਼ੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਗਾਂਸ ਪਹਿਸ ਹੈ। ਵਿਗਾਸ ਤਾਂ ਸਬੰਬ ਨਾਲ ਜਾਣੀਆਂ ਛੋਫ਼ੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਗਾਂਸ ਪਹਿਸ ਹੈ। ਰਤਾਮ ਤਾਸ਼ਬਵਨਾਲ ਸਵਾਜ਼ਤ ਲਈ ਮੇਲ ਜਾਂਟ ਤੇਆ ਸਾ। ਲਵੂੰ ਤੁਰੀ । ਕਰ ਨਾਮ ਤੇ ਆ ਹੋ ਕੇ ਵਿਆਹ ਲਈ ਮੇਲ ਜਾਂਟ ਤੇਆ ਸਾ। ਲਵੂੰ ਤੁਰੀ । ਰਤਸੰਵਰ ਵਿਚਾਰ ਕਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਉਂਕ ਨੂੰ ਤੋਂ ਪ੍ਰਿਚਰ ਕਾਰ ਵਿਤ ਹੋਰ ਨੇ ਸ਼ਾਂਅਮਾਤ ਕਰ ਦਿਖਾ ਕੇ 'ਦ ਸ ਮੈਂ ਲਖ ਧਾਤਵੀ ਹੈ.

ਕਰ । ਉਸ ਵੇਸ਼ਲ, ਮੁਕੂ ਦਾ ਨਾਸ ਸੂਤ ਕੁਝ ਤੇ ਕਰੀਆਂ ਤ कार कार कार का का का में हैं है है के अपनी अपने हिए की कार्या न

ter yernity

ं म ो र किला मंगर क्लोरिका भी धेर सेर वे प्रित्र है। उ राष्ट्रिय में र प्रमान व ना र सन्ते वेश न में नरल मानन हाल है, दह में ने अखना प्रति होता

и сем по синител с пода принаваний принаваний вани

A H 1 I ste ? at not divid their of office & of (보니(TP), 1945 . 3 - 하 및 역, 12 전 비 나고 는데 비를 다 했다. 그것 " " I Py at sH is you do His Hosper age, the post 10th and . ਜੁਨ੍ਹਾਂ ਤੀਆਂ ਉੱਤੀ ਹਿਜ਼ਾਰ ਜਾਂਦੀ ਵਿਚਾਕੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ 1. 21 x 4 0 3 अन्य tamets mi जार total के हे हुनारी मन्त्र महीमार । होरहे-। त्यो है से, अध्य रचन नीते, मही गर 19, , ਸਦ । ਜਿਸ ਬਾਲਾ ਜੀ ਤੇ ਜੀ-ਸਰਾ ਦਾ ਸਪਾਰ ਕਿਵਾਸ਼ੀ 🐼 हित्य हर भी भवत्यकाभी प्रत् भी वा तत्व सही राफ लेखा है भणात ੂਪੀ 'ਜ, ਸਵਾਰਮ ਕਾਕੇ ਆ ਸਿਆ ਹੈ, ਜ ਮ**ੀ ਸਮਣਾ ਪੂਰੀ ਹੋ ਸਕਦੀ** ਹੋਤ ਜੋ ਜਸਵਾਵ ਕੀ ਮੂਜਾ ਤੋਂ ਸਰਦਾ ਹੈ, ਜੋਨੂ ਸਕਾਵ ਦੇ ਕੋਨਾਸ ਕਰ (ਹਨਾਰਾ ।" 'ਮ ਤ ਰਚਣ ਸਣ ਕੇ ਲੱਖੂ ਦਾ ਚਿੱਤ **ਘਰਰਾ ਗਿਆ**, ਿਕਾਬਲਾਨ ਚੋ-ਸੀ ਪਾਰ ਬਣਤੀ ਕੀ ਹੈ ਕਿ ਐਨੂੰ ਬਾਪੀ ਨੂੰ ਬਖਲੇ, ਮੈਂ ਅੱਗੇਵਾਰਤ ਨਾਲ ਹੈ ਤੋਂ ਜੀ ਕਰਾਗਾ।

ਕਾਲੀ ਦਿਵਾਣਾ ਜੀ ਨ ਕਿਹਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤੂੰ ਗਹਿਣ ਤੇ ਬਸਤੂਲਾਂਹ ਹਨ, ਜੇ ਕਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਮੌੜ ਕਾਂ ਅੱਤੇ ਆੱਗੇ ਵਾਸਤੇ ਨੂੰ ਸ਼ਿਕੀਮ ਨੂੰ ਵੱਡੇ ਕੇ ਗੁੜ੍ਹੂ ਦਾ ਸਿੱਖ ਬਣ । ਲੱਖੂ ਨੇ ਹੱਵ ਜੋੜ ਕੇ ਕਿਹਾ ਜ਼ੜ ਬਦਾ ਜਿਵਾਂ ਆਪ ਨੂੰ ਮੈਂ ਉੱਸੇ ਤਰਾਂ ਹੀ ਕਰੀਗਾ।

ਬਚਨ ਮੰਨ ਕੇ ਟਸ਼-੍ਰੇਕਰੀ। ਦੇ ਲੈ ਕੇ ਵਾਪਸ ਗਿਆ ਅਤੇ ਬਾੜੀਆਂ ਉਹਕੇ ਬਣੀਆਂ ਰ**ਦੀਆਂ ਮਾਈਆਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਦੇ ਦਿੱਤੇ। ਫੋਰ ਆ** ਕੇ ਫ਼ਾਵਾਜ਼ੀ ਦੇ ਚੋਟ ਮੀ ਦਨਾਤੇ ਬਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣਾ ਸਿੱਖ ਬਣਾ। ਾ ਮੂ _{ਸੀ। ਕ}ੀ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਬੋਲੇਂ ਮੈਂ ਕੋਣ ਹਾਂ ਆਪਣਾ ਸਿੱਖ ਬਣਾਉਣ ੂ ਲਾ, ਮੈਂ ਵ ਆਪ ਸਿਖ਼ੀ ਦਾ ਜਾਰਕ ਹੀ। ਚੱਲ ਤੇਨੂੰ ਦੀਨ ਦਨੀ ਦੇ ਮਾਲਕ ਸ਼ਾਵਾ ਸ਼ਾਹਰ ਨੇ ਦਵਾਜੀ ਪਾਸ ਲੈ ਕਿ ਚਲਾਂ ਜੋ ਸਿਸਾਰ ਨੂੰ ਭਾਰ ਰਹੇ ਹਨ। ੂੰ ਹਾਂ ਦੇ ਪਾਵੇਵੇਂ, ਭਗਤ ਵਫਲੇ, ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਹਨ ਤੋਂ ਅਉਗਣਿਆਰਿਆਂ ੇ ਬੁਖਮ ਜਿਹਾ ਹਨ। ਦੋਵੇਂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਵਿਚ ਪਜੈ। ਸਤਿਗਰ ਿਕਾਸੇ, ਪਾਣ ਕੀ ਦੇ ਪਰਉਪਕਾਰ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸ਼ੰਨ ਹੈ। ਜਿਵ੍ਹਾਂ ਕੁਈ ੂ ੂਸ ਜ! - ਕਿਹਾ ਹੈ 'ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਗਰ ਪਿਆਰੇ।' 🙉 ਜੀ ਨੇ ਭਾਸ਼ੀ ੂਰ ਦੀ ਰਾਕ । ਨਿਦੀ ਸ਼ੂਰੀ ਆਦੇ ਤੋਂ ਕਰ ਕਿ ਕਿਲ ਆ ਲਈਆਂ ਚੀਜ਼ਾ

Little Called and a har a har had a hard a h

਼ਾਂ ਾਂ ਖਸਸ਼ ਐਂਟ ਵਾਸਤੇ ਗੁਰੂ ਕੀ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਵਿਚ ਼, , , ਪ੍ਰਤੇ ਮੰਬਾ ਟੌਕਿਆ। ਅਤੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਼ , ਅ ਚ ਰਾ ਰਿਸ ਉ ਕਿ ਆਵਾ ਪੌਵ ਜਾਵੇ । ਡੀ :

, ਭਾਰ 📑 ैਨ। ਸੁਨਿ ਇਸ ਕੋ ਪਿਥਿ ਕਰਿ ਕਹਿ ਬੈਨ। . . . ਜਹਾ ਜੀ ਜਾਵਿ। ਸੇਵਹੂ ਸਿੱਖਤਨ ਕੇ ਮਨ ਲਾਇ liquil ੁਤ ਮਾਂਤਾ ਵੀ। ਨੀਕੇ। ਕਰਹੁ ਮਨੌਰਥ ਪੂਰਨ ਕੀ ਕੇ। • । । । । । । । ਬੰਦਨ ਠਾਨੀ। ਪੁਨ ਆਯਹੂ ਲਵੰਧਰੀ ਮਹਾਨੀ ॥੧੬॥ (ਗੀਸ ਕ, ਅੰਸੂ ਉਦ)

ਮੇ . ਭਾਰਾ ਵਾਇਸ ਵਲ ਕਰਣਾ ਭਰੇ ਰਸੀਲੇ ਨੇੜ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਤੱਕ ਦੇ ਾ ਰ ' ਸਕਾ। ਰਾਕਸਿਖਾਂ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਸੇਵਾਕਰਨ ਤੋਂ ਤੇਰਾ ਤੂ- ਜਿ 1 ਹੋਵਤਾ ਜਾਣ ਕਾ ਲੰਗਰ ਤਿਆਰ ਕਰਕੇ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਫਕਾਵੀਂ ਤੇ ਕਰੀ 'ਸ਼ਬ ਭਾਰਾ ਨਾ ਲੋਕੀ । ਇਹ ਬਚਨ ਸੁਣ ਕੇ ਤੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਕੇ ਨਿਹਾਲ ੂ ਹੁਆ ਹੁਜ਼ਤ ਦ ਪਵਿੱਤ ਚਰਨਾਂ ਤੇ ਮੱਥਾ ਟੇਕ ਕੇ ਲਾਹੌਰ ਵਾਪਸ ਪਰੰਚਾ।

ਸ਼ਹਿਰਤਾ ਦੇ ਬਚੇਨਾ ਤੋਂ ਭਰੋਸ਼ਾ ਕਾਕੇ ਆਵੇ ਨੂੰ ਅਗ ਦਿਤੀ। ਕਬ ਵ. ਕਰ ਰੇ' ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਚੇਤੇ ਕਰਕੇ ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਸੁਆਦਲੇ ੍ਰਿਸ਼ ਨਿਸ਼ ਰ ਕਰ ਕੇ ਆਪਦੇ ਘਰ ਦੀਵਾਨ ਲਗਾਇਆ ਕਥਾ ਕੀਰਾਨ ਚ । ਅਤਰਾਸ ਕਰ ਕੇ ਪੰਤਤੀ ਲਾਈਆਂ ਸੰਗਤ ਲੰਗਰ ਛੱਕ ਕੇ • 🚅 देशी।

• ੇ ਤੂ- ਕੇ ਅਹਾਰ ਅਚਵਾਵੇਂ। ਸਦਨ ਆਨ ਆਫ਼ੇ ਤਿਪਤਾਵੇਂ। ਼ ਦੂ ਸੰਕਾਇਟ ਪਜ਼ਾਵੀ ਪਨ ਦੇਏ ਜਿਸ ਤੋਂ ਨਿਰ ਲਗਵੀ ਜ਼ਬਦ ਅਦੇਸ਼ ਜਦ ਤੋਂ ਕੀਨੀਸ਼ ਜਨ ਦੀ ਗੁਜਣ ਸ਼ਾਦਲ ਆਵਿਕ ਪ੍ਰਕਾਜ਼ੀ ्रामा सार वस्तार धनीत धार वस्ता श्रामा वस्ता ਪੂਰਮ ਕੀਰਤਨ ਕੇ ਕਰਿਵਾਯਹ । ਚਾਇ ਰਵਾਈ ਸ਼ਬਦ ਸਨਾਕਰ।

hapababababababan ar habababababababa

ਾ ਲਾਵਾਂਕ ਬੋੜ ਨੇ ਅਹਾਰਾ। ਅਚੇਵਨ ਕੀਨ ਸਮੁੱਕ ਪੁਕਾਰਾ। ਵਿਚ, (45, 2, 14H GE)

Contract of the first 1 x + x + 2 x 1 132 1 27 ्रोड़ी करी महिल और १ १,० स्ट unt , many tale for set , to

H TO KET STHE MILES OF STHEET ту тупту тупту - अव - प्रतिचार देखेलचार र

या यात क्षा प्रत प्रतिस्थ व किस द रू । में असे वह संस्था स्थित ताहु रें पर र ਵੇਲਾ ਕਵਾ ਕੀ ਰਾਸ਼ਵਾਵਰਿਆਂ ਧਾਮ ਕਿਰਾਵ ਦੀ ਜੀਵ ਹਾਂ ਸਥੀ। ਵਿਧਾ ਕਰ ਕਰਦਾ ਅਹੜੇ ਸਭਿ ਕਾਰਜ ਵਿਦੇ]ਜ਼ਾ। ਜਾ

ੈਂ ਤ ਹਮਣੇ ਉਸਤ ਹੋਰ ਮੇਂ] ਹਾਸਕਚਾਵ। ्र र र र अ ८० वहर विस् भष्ठ र उ

र, कर्णा राज्य वर्णाला सम्बद्ध वे व्यक्त : १२ - भेटर ਆਹਿਤ ਮੀਤੁਕਾਧੁਕਾ।।।।

7.1. 2 2 Kl. ा प्रकृतिस्वाचा । प्राप्तिक स्वाचा । प्राप्तिक स्वाचा । प्राप्तिक स्वाचा । प्राप्तिक स्वाचा । प्राप्तिक स्वाचा

र अभागांची कहाति है हैं। ਾ ਰਵਾ ਮਜ਼ਰ ਮਜ਼ਰੀ ਓਈ ॥Ё॥ ਸਪਯਾਹਣ ਵਿਹਾੜੀ ਪਾਵੈ। , ए । ਅਗਰਿ ਲਾਇਬੇ ਕੇ ਮਨ ਜਾਨਾ ॥৩॥ ਾ ਪਸ਼ਮ ਪਜੀਐ ਪਦ ਗਰ ਜੀ है।

्र प्रनिविक्ति उप**धी आरा**।

ne a be he at at at had

रे वस्त्री प्रभाव

A MAN A COM WAR WAS A CARACLE

मी का भी छ ि छ

भी सम्भी प्रतिस्था । १९९९ १९९९ १९९९ १९९९ १९९५ १ १ १ १ १ १ STATE OF THE STATE अस्र र प्रति १ वितार है प्रति है विता र र र र र र

· ਵਿੱਚ ਵੀਚ ਵਿਭਾਰਾ ਅਤਰ ਹਾੜੇ ਖਚਾਵੇ ਵਲਾ · LUNCTURE SHIP! STOLET AND A PHOTO HOLD . चूंच रख रा दी ! 'ता रहीर मिथ रे ला। मार्थित समिति पत्। प्राप्त प्रियम् - । ਸਮੇਂ ਜਿਹੜੇ ਜਮਕੇ ਕਿਲੀ ਸਦ ਸਦ ਤਾਂ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬਾਰਕਿ ਆਪ । ਕੋਧ ਕਰ ਹਮ ਦੁੱਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਪਣੇ

ਨ ਨੇ ਬਾਣੇ ਲ_{ੀ ਜੀ} ਨੇ ਸ਼ੇਰੀ 'ਕਾ ਬਧ ਦਾ ਆਵਾ ਕੰਗ ਨੀਤਾ, ਵਾਰ ਬਾਈ ਸ਼ੂਰੀ ਹੈ ਬਚਨ ਪੂਰੇ ਹੁਣਗੇ, ਸੂੰ ਅਸਾ ਕੋਣ **ਹੈ ਤੋਂ** ਨ ਹੈ ਜੋ ਤੋਂ ਦੇ ਕਟਾਉਣ ਵਾਧਾ ਦਿ ਅਤੇ ਬਾਬੇ ਲੱਖੂ ਜੀ। ਸਾਵਾਰ ਬਦਾ ਤੋਂ ਦੇ ਕਟਾਉਣ ਵਾਧਾ ਦਿ ਅਤੇ ਬਾਬੇ ਲੱਖੂ ਜੀ।

ੇ ਸ਼ੜ੍ਹੇ ਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਜ਼ਰੂ ਦੇ ਕਿਰ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨੇ। ਗਵਾਂ ਵਚੀ ਵਿੱਧੀ ਇਸ ਕੀਟ ਸਿਖਤ ਕੀਨਿ ਪ੍ਰਸਥਾਨ ਸਿ**੨੭**ਸ ਾ , ਜ ਜੀ ਕਾਵਾ ਗਿਆਣਾ ਜਿਹਾ ਸਿੱਖ ਹਾਂ ਸਮਵਾ ਕੱਚਾ ਹੈ। ੍ਰਿਜ਼ ਦਾ ਤੇ ਬਚਨ ਤਿਆਂ ਜਿਸ ਦਿਨ ਜਾ ਹੈ। - भ भ न्या रच र रूप रामा राज्य र राम र मा उसने पाउँ से व

⊶ਦੇ ਪਚਾਵਾ ਭਾਰਾ ਰਹੜੇ। ਮੂਲ ਨਵਾ ਕੁਫ਼ ਹਾਥ ਨ ਲਹਾਜੋ। ੇ ਮੂਤੇ ਦੇਤਿ ਜੈ ਕਰਜ ਘਨੇਗ ॥३२॥ 💮 , 🥱 (बा ਗਯੋਂ ਤਹਾਂ ਤੇ ਕੋਜਨ। ्र मुंद्र सुपु क्रत सेति **प्रेगरी ॥३३॥** े व्य प्रिंध उच सम्बद्धे आहि। भ ने की घस वीर तर

mar washington

🗱 ਮਿੰ ਭਾਖਯੋਂ – ਐਮੈ ਨਹਿੰ ਕੋਇ। ਸ਼ਤਿਗਰ ਬਾਕ ਮਿਟਾਵੇ ਜੋਇ – ਸ਼ ्री प्राप्ति र प्रीताली विक्रिय स्वाहाल क्रम क्रम स्वाहत । 🥍 ਇਕ ਹੋਈ ਮੂਬ ਤੋਂ ਯਹਿ ਭੂਲ। ਜਿਸ ਤੋਂ ਵਾਲ ਕਹਾਰੀ ਪ੍ਰਤਿਕੂਲ। ਨੂੰ ਜੋ ਆਵਤ ਸੈ ਸਭਿ ਕੈ ਸਾਬ । ਦੇਤਿ ਅਹਾਰ ਤ੍ਰਿਪਤ ਹੈ ਨਾਬ ॥੩੯॥

ਆਪ ਜੀ ਨੇ ਬਚਨ ਕੀਤੇ ਸਨ ਫਿ ਆਵਾ ਪਕੇਗਾ। ਪਰ ਕੱਚਾ ਹੀ ਿਕਾਰ 'ਚ ਪਰ ਸ਼ਿਆ ਲਗਭਗੇਗ ਸੀ । ਤਿਹਾ ਦੀ ਹਾਂ ਕੋਈ ਕ रहा . १ % अ का पर अपने अपने की साली सन ६ नवा ला तरी ਟੂਵਾਂ ਨੂੰ ਮੁਖਾਰਤ ਪਰੇਸ਼ 'ਹਾ। ਜ਼ਿੰਘੂ ਪੰਜਤ ਪਾਈ ਪਿਛੇ ਆ ਇਆ! ਹੀ ਉਸ ਜ਼ਿਲ ਜ਼ਿਲ ਹਨ ਮੰਨਾ ਹਿੱਤਾ, ਆਦਰਸ਼ ਸਮੇਂ ਉਸਨੇ fair ਆਵਾ ਤੱਚਾ ਸੰਗ੍ਰਾ

ਹਜ਼ਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਉਹ ਸਾਡਾ ਲਿਵ ਵਾਲਾ ਸਿੱਖ ਭਾਈ ਲੱਖੂ ਜੀ ਇੱਕੀ ਼ਹੂਰੀ ਦੇ ਪਾਨ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਉਸ ਦੀ ਰਸਨਾ ਤੋਂ ਵਸਦੇ ਹਾਂ, ਸ :

ਾਸਤੀ ਬਾਂਧੀ ਭਗਤ ਛੜਾਵੇ, ਬਾਧੇ ਭਗਤ ਨ ਛਟੇ ਮੋਹਿ॥ ਏਕ ਸਮੈਂ ਮੋਕਰ ਗਹਿ ਬਾਹੈ ਤੳ ਫੂਨ ਮੈਂ ਪੈ ਜਬਾਬ ਨ ਹੋਇ ॥

ਅਸੀਂ ਵੇਸ਼ਦਾ ਬਚਨ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਚੌਗਾ ਤੇ ਸੰਗਾਤ ਨੂੰ ਲੰਗਰ ਫ਼ਲਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਚਰਨਾਂ ਵਿਚ ਪਜਾ ਹੈ। ਤੇਗ ਆਵਾ ਰਹੇਗਾ ਤਾਂ ਕੱਚਾ ਪਰ ਪੱਕਿਆਂ ਦੇ ਭਾਅ ਵਿਕ ਜਾਵੇਗਾ।

🚽 ਮਿਰਤਿਕ ਕਾਲ ਜਬ ਬੈਠਯੋ ਰਹਯੋ। ਕਰਨਾ ਕਰੀ ਗਰ ਪਨ ਲਹਯੋ। ਕੂ ਜਿਕ੍ਰਤ ਵਾਲ ਨਿਟਯੋ । ਜਿਹ ਅਜਿੱਚ ਕੇ ਫ਼ਹਿਤ ਨੂੰ ਜਾਨਯੋ ॥3੯॥ ਗਰ ਸਿੱਖਯੂਨ ਕੇ ਬਾਕ ਅਚੱਲ ਹੈ। ਕਰੋਂ ਹਵਾਵਨ ਨਹਿਂ ਮੂਮ ਬਲ ਹੈ। ਸ਼ੀ ਨੂੰ ਕ ਪਿੰਦਰ ਹਵਾਵੇਂ। ਜਿਸ ਕੇ ਕਹਿਬ ਕੋਨ ਸਿਟਾਵੇਂ, ਉਹ ਜੋ ਮੰਗਤਿ ਹਿਤ ਕਰੇ ਅਹਾਰੇ। ਛਪਿਤ ਨ ਜਾਨਿ ਦੇਹਿਂ ਨਿਜ ਦਾਰੇ। . है ਪੂਰਨ ਕਰ ਪੂਰਬ ਪਛਾਨੇ। ਨਾਂਹਿਂ ਤਾਂ ਉਨੋਂ ਰਹਿ ਚਿਤ ਨਾਨੇ॥ਖ਼੧॥ ਇਹ ਮੇਰੀ ਸਿੱਖ ਮਾਨਹਿ ਜੋਈ । ਕਾਰਜ ਲਹੇ ਸਪੂਰਨ ਤੋਈ। ਗਰ ਸਿੱਖਸਨ ਤੇ ਹੈ ਨਿਤ ਕਰਨੇ। ਕਬਰੇ ਅਨਾਵਰ ਨਹਿੰ ਮਨ ਧਰਨੇ॥ਖ਼੨॥ ਸਿੰਖਰ ਬਚਨ ਕੇ ਜਾਨੈ ਮੀਨੇ। ਸਨਮਖ ਮਿਲਹਿੰ, ਲਹਹਿ ਚਿਤ ਈਨੇ। ਅਬ ਨ ਚਿੰਤ ਕਰ ਰਿਦੇ ਮਬਾਰ । ਬਾਰਜ ਤੇਰੇ ਦੇਹਿੰ ਸਵਾਰ ॥ਖਤ॥

ਾਂ ਬੁਟਿਤ ਗਰਤ ਅਮੇ ਬਰੋਟ ਖਿਬ ਅਨਾਵਨ ਹੈ ਦੇਖਦਰ ਹੈ। ਮੂਬ ਵਿਭਾਗਰਾ ਜਾਣ ਬਿਗੀਤ ਸੌਲ ਪਾਣੀ ਕੇ ਜੀਣ ਸਭਗ ਮੂਬ ਕਾਰਦੇ ਜੀਣ ਹਵਾਵੀ ਜਾਣ ਬਿਗੀਤ ਸਭਗ ਸ਼ੁਰੀ ਕਰਾ ਹੈ। ਵਿਕਾਰ ਸਾਰ ਕਰਵਾ ਜ ਪਾਈ। ਜਿਸਤ ਸਵਤ ਸਥੀ ਕਰਾਵਾਂ । ਵਿਕਾਰ ਉਤਰੀਤ ਅਤੇ ਨਹਾਂ ਜ ਪਾਈ। ਜਿਸਤ ਸਵਤ ਸਥੀ ਕਰਾਵਾਂ ।

ਕਥ ਸਮ ਅਰ ਵਿਚਾਤ ਸੀ 1 ਜਿਸਾ । ਸੰਸਤ ਬਾਜ ਦੀ ਕਾਰ ਦੋੜਾ ਪਾਰਸ਼ਾ ਦੇ ਬੰਦਲਾ ਨੂੰ ਇਹਾਂ ਦੀ ਸੰਤੇ ਪਈ ਜਿਹੜੀ ਦਾ ਸਿਧੀਆਂ ਕਰ ਤੋਂ ਪਾਰਸ਼ਾ ਦੇ ਬੰਦਲਾ ਨੂੰ ਇਹਾਂ ਦੀ ਸੰਤੇ ਪਈ ਜਿਹੜੀ ਜਾ ਜਿਹੜੀ ਪਾਰਸ਼ਾ ਸਰਦਾਸ਼ ਹੈ। ਪਰੀਆਂ ਦ ਕਾਲ ਇਕ ਕੇ ਕਈ ਦੀ ਸੀ। ਆਵੇਂ ਦੀਆਂ ਕੇਂਦੀਆਂ ਕਿਵੇਂ ਹੀ ਪਰੀਆਂ ਦ ਰਾਮਾ ਕਵਾਜ਼ ਦਾਮਾ ਕਵਾਜ਼ ਦਾਮਾ ਕਵਾਜ਼ ਦਾਮਾ ਕਵਾਜ਼ ਜਿਸ ਕਵਾਜ਼ ਜਿਸ ਜਿਖਦੀ ਸਮੇਂ 18 ਜੀ ਦਾ ਸਹਾਜ਼ ਜਿਸਦੇ ਹੈ। ਇਹ ਧਾਤਵਾਂ ਭੀ

'ਨਾਤਕ ਬੂਹੰਸ ਗਿਆ ਵੀ ਆਹ ਹਰਸੰਸਰ' ਚਾ ਗਿਆ , ਨਾਨਕ ਰੂਪਸ ਕਰ ਕਰ ਮਿਟਾਬੀ ਅਪਣ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਸ਼ਮ ਨਿਟ ਸਜੈ। ਮੀਸ਼ਸ਼ਤ ਬਾਕੇ ਨੇ ਕਰ ਮਿਟਾਬੀ ਅਪਣ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਸ਼ਮ ਨਿਟ ਸਜੈ। ਜ਼ਬੂਬ ਕੇ ਰਾਕ । ਪਾਣੀ ਕੇ ਮਨ ਕਾਰੇ ਫਿਕਾਈ। ਸ਼ਹਿਤ ਕੇ ਗਾ ਸਿਖਯਾਨ ਸਜਦ ਸੀ 1901

ਜਪੂ ਦੇ ਅੰਗ

ਜ਼ਿਵੇਂ ਵਦ ਵਿਚ ਰਿਸੇ ਮੰਦੇ ਦਾ ਸਾਪ ਕਰਨ ਲ ਗਿਆ ਸਿਲਾਂਡ ਼ਿਸ਼ਵ ਵਦ ਵਿਚ ਦੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਜਾਪਕ ਨੂੰ 'ਟਾਆ' ਨਾ ਦਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਟਿਸੇ ਸਰਾਂ ਗੁਰਚਾਣਾ

ਰਹ ਛੇ ਚਾਜ਼ ਹਨ। ਰ ਨਿਸਟ :- ਸੇਵਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਕਾਨ ਪ੍ਰਤਖ਼ ਹੀ ਇਸਟ ਦੇਵਤਾ ਹੈ। ਵਿਚ ਇਹ ਛੇ ਚੀਜ਼ਾ ਹਨ।

÷ 'ਕਈ'-ਓਚ ਕ ਵਾਲ, ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਹਨ

ੇ ਸ਼ਰਤੀ: ਪ੍ਰਵਾਰ ਰਾਜਦੇਤ ਵਾਲੇ ਜਿਸ ਦੇ ਕਰਕੇ ਸੀ। ਬਰ- - ਜਾਹਿਰ ਵਿਚ ਬੰਚਾਰਿਆ ਹੈ ਜੂੰ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਦੇਵ

ਸ਼ ਲਗ ਤੋਂ ਤੁਜ਼ੋਰੀ ਦੇ ਛੇਤਾ ਦੀ ਗਾਲ ਅੰਦਰ ਹੈ। ਸ਼ਵ--ਆਮ ਤੇ ਤੁਜ਼ੋਰੀ ਦੇ ਛੇਤਾ ਦੀ ਗਾਲ ਅੰਦਰ ਹੈ।

्र विकास स्थापता है है है स्थापित सी उठा माले हैं के किया है में बहु वीष प्राधिष्ठ सी सा प्रवृध करते J TAT HAM R'H') (

e sie er e Ga Bungal

মুম্র কিন্দ্রিক সালিল মণ্ডিক ्र स्ट्रिस् १५१० व्याप्त वन्त्र देशियाच्या I said he are i he are no ne He he are no necessariah his him

ਮਰਯੂਸ ਸੀਤਿ ਹੈ ਕਰ ਅਕਸ਼ਾਨਿਸ਼ ਜੀ ਗੜ੍ਹਿਆ ਹਿਰੇ ਕਾਲ ਵਿਚ ਸਚਾ ਨ੍ਹਿਆ ਅਰਹਾਂ ਕਾਰਗ ਕਾਲ ਚਾਰ ਟੂਟ (ਵਿਕ ਸੰਦੀ ਕਾਲ ਸਮਾਹ)। ਜੋ ਚਾਰ ਕ ਵਵਾਰ ਦਾ ਅਹੀਂ ਕੇ ਵਰ ਰਾਲ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਜ਼ਿਲ੍ਹੀ ਸਵਾਲ ਦਾ ਕਰਿੰਦੀਏ 🕻

ਉੱਤਰੋ: – ਤਾਂਸਤਾਰਕ ਸ਼ਹਿਬ ਜੀ ਤੋਂ ਕਿਹਾ, ਤੇ ਸਿਰੋ ! ,ਅਮੀਕ ਸ਼ਰ) ਸਾਰ ਕਰਾਣ ਦੇ ਅਕਿ ਵਿਰਾਸ਼ਰ ਸਰੂਪ ਹੈ। (ਜਰਾਵਿ ਸਰ) ਜੰਗਾ ਕਾਅ ਦਿਵਿਚ ਤੀਸ਼ਚ ਸਤੂਸ ਹੈ (੧ ਭੀਸ਼ਚ) ਵਰਤਮਾਨ ਸਮੇਂਵਿਚ ਵੀ ਮੁੱਚ ਸਾੜ੍ਹ ਹੈ ! (ਨਾਨਕ ਹੋੜੀ ਭੀ ਸਦੂ) ਸਤਿਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਰ ੍ਰੇਜ ਹਨ ਭਵਿੱਖਤ ਕਾਲ ਨੂੰ ਭੀ ਸੱਚਾ ਹੋਵੇਗਾ।

ਪਸਨ :--ਮਹਾਰਾਕ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ! ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਤਿੰਨ ਕਾਲ ਪਛ ਹਨ, ੂਪੀ ਦਾਰ ਕਬ ਜਿਵੇਂ ?

ਉੱਤਰ : ਤਾਂ ਮਹਾਰਾਜ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਨੇ ਫ਼ੁਰਮਾਇਆ, ਹੈ ਜਿਧੋ ! (ਆਦਿ ਸ਼ਰ) ਆਦਿ ਵਿਚ ਵੀ ਸੱਚ ਸਰੂਪ ਹੈ (ਜਗਾਇ ਸਚ) (ਜਗਾਇ) ਕਰਨ ਕਰਦੇ ਹਾਂ (ਸਦ) ਨਿਸਦੇ ਕਰੇ (ਹੈ ਡੀ ਸਦੂ) ਵਰਤਮਾਨ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਡੀ ਸੱਚ ਸ਼ਤੂਰ ਹੈ। (ਨਾਨਕ ਹੋਮੀ ਭੀ ਸਦ) ਸ਼ਤਿਗਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਭੁਵਿੱਖਤ ਕਾਲ ਵਿਚ ਭੀ ਸੱਚ ਸਰੂਪ ਹੋਵੇਗਾ।

ਪਸ਼ਨ :- ਸਿੱਧ ਫੇਰ ਕਹਿਣ ਲੱਗੇ, ਮਹਾਰਾਜ ਸੀ ਸੰਧੀ ਕਾਲ ਨਹੀਂ ਦੁਸ਼ਿਆਂ ?

ਉੱਤਰੇ: ਜਸਣ ਕ ਸ਼ਤਿਗਰ ਸ਼ਾਹਿਬ ਸੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਸਿਧੇ! ਦੱਸ ਆਏ ਹਾਂ, (ਜਗਾਦਿ ਸ਼ਰ) ਜਗ ਆਦਿਕਾਂ ਦਾ ਜੋ ਸੋਧੀ ਬਾਲ ਹੈ ਉਸ ਦੇ ਵਿਚ ਜ਼ੀ ਸੱਚ ਸਰੂਪ ਹੈ, ਨਿਸਚੇ ਕਰੋ।

ਇਉਂ ਸਣ ਕੇ ਸਿੱਧ ਚਰਨੀਂ ਪੈ ਗਏ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸਿੱਧਾਂ ਦੇ ਸੰਬਾਦ ਹੈ ਉੱਤਰ ਸਤਿਗਰੂ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਨੇ ਦਿਤੇ ਸਨ।

(ਅਰਬ ਨੰਬਰ ੨)

ਪ੍ਰਸ਼ਨ :- ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਨੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਤੇ ਸੱਚੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਜੀ ਪਮਸਟ ਕਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ ?

ਉੱਤਰ :–ਤਾਂ ਮਹਾਰਾਕ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਪ੍ਰਚਾ (ਆਦਿ

ਮਲ ਮੰਤਰ

मी प्राप्त मार्गम अल्ड कर्ड ता है। स्ट्रूट केंद्री तसी भी क्ला क्ला हो है है है है है है है अल कर ता के स्वाहर अर्थ अर्थ के स्वी मन प्रति के स्वाहर के स्वाहर के स्वाहर के स्वाहर के स्वाहर के स्वाहर के स Explipe and when the time of the party of the TETT EM TINTE HE TO HE () GHED TO THE

or tend the Him ? THE STREET HE STREET STORY STREET असे हे नहीं जार है जिस के अपने के में के अंग्रिस में प्रति के सम्बंधि हिंदिन के लंद भाग । से के हैं। अंग्रिस में प्रति के सम्बंधि हिंदिन के लंद भाग । से के हैं। 'Ed 815. 184 40 65 11.

(ਅਰਥ ਨੰਬਰ ੩)

ਪ੍ਰਸ਼ਨ : ਜੂਰ ਅੰਤਰ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਨੇ, ਬਾਰਾ ਸਹਿਤਾ ਸੀ : ਅਕਵਾਨ ਨੂੰ ਜਿਲ ਸੀ। ਤੇ ਸੀ। ਹੋ ਜੀ ਦੇ ਦੇ ਪਟਲਸ਼ਟ ਦੇ ਜਿਲ੍ਹੇ ਜਿਲ੍ਹੇ

राजांचा विषयुक्त उ€े? ् - १ हर्ग में हिन्दू ੇ ਹੈ। ਜਿਹਾ (ਹੈ) ਮੰਨਣ ਵਰੋਂ (ਭੀ) ਹੈ। ਜਿਹਾ ਹੈ। ਵੇਰ (ਨਾਨਕ ਹੋਈ ਤੋਂ ਹੈ।

2 ml + 1 1 4- ml to platement

Siderica and a superior

. . . ca has re whoheher while him him him 1, 2 ' MA P 2 1 1 1 1 H N 2 2 H MHAA 14 - Not and the state of the stat

19021

ਸਿਖ ਪ੍ਰਸਨ 🕒 4033 = H > 43H 5 + 5

ਉ 3ਰ :-- , ਮੇ, ਉਹ ਭਾਂ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ। ਵਿਵਰਤ ਆਏ ਘਟਦਾ ਼ੇ ਜਾਂਦੇ ਮਾਕੇ ਦੀ ਬਹੁਸ ਰੁਪ ਹੈ। ਸ਼ਚਾ ਹੀ ਸ਼ਚਾ ਹੈ। ਜਿਵਾਂ ਲੋਹਾ ਮਸ਼ਤ ਭਰਕੇ ਦੀ ਲੋਹਾ ਹੈ, ਸੋਨਾ ਤੋਂ ਪੜਤ ਕ ਵੀ ਸੋਨਾ ਹੈ। ਪਾਣੀ ਲਹਿਰ ਬਣਾ ਬਜ਼ਤਾਬ ਹੋ ਕੇ ਦੀ ਪਾਣੀ ਹੀ ਹੈ। ਇਉਂ ਬਹਮ ਜਗਤ ਰੂਪ ਹੋ ਕੇ ਵੀ ਰਤਮ ਤੋਂ ਹੈ।

ੇ ਜੀ ਮੋਹੀ ਮੋਹੀ ਤੋਹੀ ਅੰਤਰ ਕੈਸਾ। ਕਨਕ ਕਟਿਕ ਜਲ ਤਰੰਗ ਜੈਸਾ ॥' (ਅੰਭ ੯੩)

•੨੪ 🚁 🦠 🔞 3 ਨਾਰੀ ਅਬ ਤਰੀ ਮੈਂ ਨਾਰੀ ॥ ਅ 🖘 ਅਵਾਲ ਕੈਲ ਲਹੀਰ ਮਾਣ ਓਦਥਿ ਜਲ ਕੇਵਲ ਜਲ ਮਾਂਹੀ ॥' (ਅੰਗ ੬੫੭) ਿੰਨ - ਗੁ ਸਚੈ ਕੀ ਹੈ ਕੋਠੜੀ ਸਚੇ ਕਾ ਵਿਚਿ ਵਾਸ ॥' (ਅੰਗ ੪੬੩)।

ਸਭ ਵਦ ਹੈ ਸਭ ਗੋਬਿੰਦ ਹੈ ਗੋਬਿੰਦ ਬਿਨ ਨਹੀਂ ਕੋਈ ॥ ਜਾਵ ਸਭ ਸ਼ਣਿ ਸਤ ਸਰੰਸ਼ ਜੈਸ਼ੇ ਉਤਿ ਪੀਤ ਪ੍ਰਾਫ਼ ਸੋਈ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥

'ਜਲ ਤਰੰਗ ਅਰੂ ਫੋਨ ਬੁਦਬਦਾ ਜਲ ਤੋਂ ਭਿੰਨ ਨ ਹੋਈ॥ ਇਹ ਪਰਪੰਚ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੂ ਕੀ ਲੀਲਾ ਚਿਚਰਤ ਆਨ ਨ ਹੋਈ ਸ਼ਵਾ? (ਅਗ ਬਵਪ)

ਸਿੱਖ ਪਸ਼ਨ: ਦੇਰ ਮਹਾਰਾਜ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਉਹ ਬ੍ਰਹਮ ਕਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ ?

ਓੱਤਰੋਂ :–ਤਾਂ ਮਹਾਰਾਜ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦਸਦੇ ਹਨ (ਆਦਿ) ਮੁਢ ਨਿ. ਰੂਪ ਹੈ, ਸ਼ਰ) ਸ਼ਕ ਸਰਪ ਹੈ (ਜਗਾਦਿ ਸ਼ਰ) (ਜਗ) ਜੋ ਜੀਵ ਕ ਈਸ਼ਰ ਹਨ। ਇਨੀ ਦੇ ਆਦਿ ਵਿਚ ਭੀ ਸਭਾ ਮਾਤ ਹੈ । ਵਾ (ਜਗ) ਜੋ ਪਰਖ ਤੋਂ ਪੁਛਿਤੀ . ਼ ਦੁਆਂ ਦੁਵਦ ਗਾਨਤਾਮਾਤ੍ਹੀ। (ਹੈ ਭੀਸਦ) ਸਵਾਵਿਚ ਸਤਾਮਾਤ੍ਹੀ। C. L. Maria and Andreas and and and analytical and

of BEDB Ny Hang H (DB · ्रामी क्षेत्रस भगते क्षेत्रस्य (इसा)

'ਨਾਨਕ' ਪਦ ਦੇ ਅਰਥ

करें के रावस्थानमें ठाल एम का इसे मेरी। के के किए में स्थाप प्रकार के मार्थ में • अर्थन न न्यून में स्टेंड रो मिल स्थान है।

• । वर्षा । अस्ति ग्रंड त्य च एक्सि । अस्त रहार्। . २ ५ म स्वापिता ं । भरत सह हाथ है। प्र स स रहे।

2 Mid 12 (2) 1

· ਕਰਦ ਦੇ ਜੀ ਵਜਦੀ ਹੈ ਕੀ ਵਜੀਹ ਕਾਲ ` ਅੰਗ ੧੨੮੩ महार राज्य में कम्प्री महोशा है के - में मिल स्थ

ਾਣ ਵਲ ਤੇ 19ਵਿਸ਼ਤ੍ਤ ਸਤੂਪ ਯੂਜਸ਼ਤ ਹੈ। ਅਨਿਕ ਜੀਤਵ ਤ ਹੈ ਪ੍ਰਤਰ ਪ੍ਰਤਰ ਦਾ ਸ਼ਾਮ ਹੈ। (ਅਸ) ਨਰ ਨ ਨੇ ਨੇਸ਼ ਵੱਖ ਵਾਰੇ ਜੋ ਵੇਖਾ ਤੋਂ ਵੀ ਤਿੰਪ ਤ**ੇ ਪ੍ਰਸ਼ੇਸ਼** ਜਿਸ ਦੇ ਜਿਸ ਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਜੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੀ ਤਿੰਪ ਤੋਂ ਪ੍ਰਸ਼ੇਸ਼ਸ਼ ਰ ਜਾਣ ਕਵੇਂ ਜੋ ਉਹ ਸਕੂਪ ਸ਼ਹਿਰਾਵੇ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਸ਼ਾਹਿਵ ਹਵਾਲੇ ਜਾਣ ਕਵੇਂ ਜੋ ਜਿਲ੍ਹਾ ਸ਼ਹਿਰਾਵੇ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਸ਼ਾਹਿਵ ਸ਼ਾਂ ਜੋ ਸ਼ਾਂ ਸ਼ਾਂ ਸਾਪਦੇ ਕਤਾ ਹੈ। ਸੰਗਿਆ ਕਰਤ ਸ਼ਾਂ ਜੋ ਜੋ ਸ਼ਾਂ ਸ਼ਾਂ ਸ਼ਾਂ ਸ਼ਾਂ ਦੇ ਕਤਾ ਹੈ। ਸੰਗਿਆ ਕਰਤ

ਨ ਸਮਾਹਿਆ ਅੰਦਰ ਨਿਯੰਦਾ ਪ੍ਰਕਰ ਹੈ (ਅਕਤ੍ਰ) े दे कर हैं। प्रस्त बन ह स्था है वि दे जिलाहि। TOWN TO F NIE START

* 파이 나 M3 M3 - 4 15 전략 클 THE SECTION S.

· C YHT - YNGT - TT TYMTH 4 AT . . इ.र. कर[्]चन रे खुनेट होस्

was a see on his that the history to his how

💥 ਪਹਿਲੀ ਪਉੜੀ ਪ੍ਰਾਰੰਭ 💥

ਸੰਚ, ਸੇਚਿਨ ਹੋਵਈ; ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ॥ ਰਪੇ, ਚੁਪਿ ਨ ਹੋਵਈ, ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਭਾਰ॥ ਕੁਖਿਆ, ਰੂਖ ਨ ਉਤਰੀ; ਜੋ ਬੰਨਾ ਪੂਰੀਆਂ ਭਾਰ॥ ਸ਼ਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਰਿ; ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੇ ਨਾਲਿ॥ ਕਿਵ, ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ; ਕਿਵ, ਕੁੜੈ ਤੁਣੈ ਪਾਲਿ॥ ਹਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ; ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲਿ॥१॥

(ਅਰਬ ਨੰਬਰ ੧)

ਪਸ਼ਨ :- ਸਿੱਧਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਮਹਾਰਾਜ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸਰਪ ਦੀ ਸਾਖਿਆਤਤਾ ਵਾਸਤੇ ਅਨਮੱਤਾਂ ਵਾਲੇ ਚਾਰ ਸਾਧਨ ਦਸਦੇ ਹਨ :--

੧, ਸ਼ੁਕੀਰ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ। ੨, ਬਾਣੀ ਦੀ ਮੌਨਤਾ। ੩ ਬਰਤ ਆਦਿ ਰੱਖਣੇ । ਫ਼ ਸ਼ਾਸਤਾਂ ਦੀਆ ਸਿਆਣਾਰਾਂ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ।

ਕਿਰਪਾ ਕਰ ਕੇ ਆਪ ਜੀ ਦੱਸੇ, ਕੀ ਸਰਪ ਦੀ ਸਾਖਿਆਤਤਾ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ?

ਉੱਤਰ :-ਤਾਂ ਸਤਿਗ੍ਰ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਧਨਾਂ ਕਰਕੇ ਪਾਪਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਸਕਦੀ ਜੁਣੇ ਅਸੀਂ ਦਸਦੇ ਹਾਂ:-

(ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ) ਹੈ ਸਿਧੇ [ਜੋ ਬਾਹਰੋ ਸਰੀਰ ਦੀ (ਸੋਚੈ) ਪਵਿਤਰਾ ਕਰਨ ਲਗਾਇ, ਤਾਂ ਸਰੀਰ ਦੀ (ਸਚਿ) ਪਵਿਤ੍ਹਤਾ ਹੀ (ਨਾ ਹੋਵਾਈ) ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ।

(ਜੋ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ) ਜੈ ਲੱਖਾਂ ਵਾਰੀ ਵੀ ਇਸ਼ਨਾਨ ਆਦਿ ਕਰਕੇ ਸ਼ਰੀਰ ਨੂੰ (ਸ਼ਚੀ) ਕੁਵੱਤ੍ਰ ਕਰੀ ਜਾਈਏ ਤਾਂ ਸ਼ਰੀਰ ਕਵਿੱਤ੍ਰਨੂਤੀ ਹੁੰਦਾ ਅੱਖਾਵਿਚੇ ਰਿੱਤ ਅਚੀਦੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਨਾਸ਼ੀ ਕੰਨਾ ਵਿਚੋਂ ਮੌਲ ਨਿਰਲਦੀ ਸੀ ਜਪਜੀ ਸਾਹਿਬ

ME Hy MA IN THE WAS AT AT MARKET १ वर १ वर्ष वी वीर १ The same with the feat !

ਸ਼ਾਖ਼ੀ ਜੋਟ ਤ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦੀ

र्मित्र सम्बद्धाः १५ १वर्गस्य सर्^{वर १} १ स रिंग्स हे 19 इ.स. स माथ स्थाप्त १००० । संस्था भारत स्थापन भित्तम् हे तस्ति हे तस्ति स्थापति । स्यापति । स्थापति । भारताम न प्रमान होते तमने से स्वाहर स्थापन होते स्थापन होते. ਸਦਮ ਨੂੰ ਜੋਟੇ ਸਾਧਾਰਟ ਤੋਂ ਇਸ਼ਰਪਟ ਸੀ, ਕੀ 18 ਸੰਗ ਸਦਮ ਨੂੰ ਜੋਟੇ ਸਾਧਾਰਟ ਤੋਂ ਇਸ਼ਰਪਟ ਸੀ, ਕੀ 18 ਸੰਗ ਸਦਮ ਨੇ ਜ਼ਿੰਦੇ ਸਦਮ | ਸਕਦੀ ਹੈ, ਮੈਂ ਦੇ ਤੋਂ ਕਰਨ ਦੇਵਨੇ ਕੀ ਜ਼ਿੰਦੇ ਦਸ ਜ਼ਿੰਦੇ ਸਦਮ | ਸਕਦੀ ਹੈ, ਮੈਂ ਦੇ ਤੋਂ ਕਰਨ ਦੋਵੇੜੀ ਕੀ ਪਸ ਦੂਜ ਸਾਲ ਜਿਸ ਖੇਤ ਵਿਚ ਕਮਾਦ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱ ਵਾਜਤ ਸ਼ਹਿਆ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਜਿਸ ਖੇਤ ਵਿਚ ਕਮਾਦ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱ ਵਾਜਤ ਬਾਰਜ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਹੈ। ਹੋਈ ਸਵਾਸਟ ਜਿਹਾ ਲੋਕੇ ਸ ਵਿਸ਼ਵਿਚੋਂ ਵੇਰ ਦੀਆਂ ਹਿਤਾਂ ਦੀ ਪੰਟੀ ਹੋਈ ਸਵਾਸਟ ਜਿਹਾ ਲੋਕੇ ਸ ਵਿਸ਼ਵਿਚ ਹਨ ਦਾਆਂ ਹੁਣ ਹੈ ਜਾਣ ਸੰਗਾ ਸਿੱਖ ਜਿੱਟੀ ਕਿਆ ਉੱਦਾ ਸੰ, ਤੁਸੰਘ ਵਰ ਵਿਚ ਜਿੱਟੀ ਜੀ ਵਿਚ ਹੈ ਦਾ ਸਿੱਖ ਜਿੱਟੀ ਕਿਆ ਉੱਦਾ ਸੰ, ਤੁਸੰਘ

ਮਨੂੰ ਮੋਚੀ ਜਨ ਦੀ ਜਾਂਚ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਹੈ ਵੀ ਹੈ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹੋਵੇਂ ਲੈ ਆਇਆ ਤੋਂ ਬੈਨਤੀ ਕੀਤੀ ਪੰਡਤ ਜੀ। ਸ਼ਾਮ ਿਤ ਹੈ। ਸਿੱਧ ਕਿਸ਼ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਬਾਹਮਣ ਜੱਟ ਨੂੰ ਆਗਿਆਵਾਰੀ ਰਿਤ ਹੈ। ਸਿੱਧ ਕਿਸ਼ ਦੇਸ਼ ਦੇਸ਼ ਵਾਲੀ ਕਾਲੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਸ਼ਿਲ੍ਹੇ ਨੂੰ ਸ਼ਿਲ੍ਹੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਗਲੀ ਕੁੜਤਾ ਲਾਚ ਹੈ। ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਤੋਂ ਤੋਂ ਤੁਸ਼ਾਂ ਸ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਲਾਚ ਹੈ। さい さかしき インター ちょうは 350 のようかだ。 コルテ 是 次が、 र र होता भिर्म ता ल पुरुष्ता को को रक production for Barble WILL A HAM A HOLES יא לאו בא בין יי וליצא ליי 4. + 11 Hr E . + 5 HG HS &F. THE ME HE PLANT OF RESIDEN ਕਰੀਕਤਰ ਮਹਿਕਸ਼ਨ ਵਿਚਤੇ ਕਥੂਰ ्री से के ਕਰਲੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦੇ ਮੰਹ ਸਿਲ a him as he he had he hearthing

ਾਸ (ਬਾਰ ਬਿੱਧ ਕ ਜਲਿਆ), ਅਤੇ ਬੇਸਮਬ ! ਤੁਮ ਨੇ ਤੋਂ ਪ ਾ 🐤 🤝 । ਹਮਾਰਾ ਆਜ਼ ਕਾ ਇਸਨਾਨ ਔਰ 🦂 क क कर्म मेर्ड र में व बोर में। मेर भिन्न किर र मिर्ड भी ਰ ਜਾਂ, का ਜਾਂ ਕਾਲਾ ਸ਼ਹਾਰਤ ਦਰ ਹੈ ਹਵੀ ਸਿੰਸਰਾ ਹੈ ਾ ਅਲਾ ਹਿਆ। ਕ , ਦਾ ਹੋਇਆ ਚਲਾ ਗਿਆ।

· ANA . A A NA NE ON NAMED CARACAS.

ਾ ਦਾ ਦਾ ਦਾ ਦਾ ਬਾਚੇ) ਪਵਿੱਤ੍ਹੜਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੇ ਤਾਂ ਇਉਂ H 7. + 1 1 17 17

रार क पास प्रदेश में अध्यक्ष न अपन देती।"

(Mid 200)

ਾਸ਼ ਦੀ ਤਾਂ ਕਿਆਂ ਹੋਪੈ ਸ਼ੁਆਮੀ ਮਾਲਸ਼ ਕੀ ਗਤਿ ਓਹੀ॥' (ਅੰਗ ਵਵ੨) ਜਿਹ ਚੀਪ ਨ ਹਵੇਈ ਚੁਪ ਕਰਨੇ ਕਰਕੇ ਬਾਣੀ ਦੀ ਚੁਪੂ ਨਹੀਂ 1 HORT

(ਜ ਲਾਇ ਜਤਾ ਲਿਵ ਤਾਰ) ਜੋ ਵੇਲ ਧਾਰਾ ਵੱਤ ਲਿਵ ਲਾਈ ਰਖੀਏ, ਫ਼ਸ਼ ਵੀ ਬਸ਼ਸ਼ ਦੀ ਰੂਪ ਨਹੀਂ ਹੈ ਸਕਦੀ। ਕਦੇ ਨੂੰ ਕਦੇ ਬੋਲਿਆ ਹੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਈ ਸਾਕ ਬੋਠ ਕੇ ਬਲ ਹੋਵਿ ਹਨ, **ਕਈ ਸੱਤੇ ਪਿਆਂ ਬੜੇਵਿ ਹਨ। ਕਈਆਂ** र ਸੀ, ਜ. ਸਕਾਅਟਸਾਰ ਰੁਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ :

ਸਾਖੀ ਮੌਨੀ ਦੀ, ਪਾਤਿਸ਼ਾਹੀ ੧੦ਵੀਂ ਜੀ ਦੇ ਹਸ਼ਰ

ਿਸ਼ ਵਾਸ਼ ਸੀ ਗੁਰੂ ਗੁਰਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਸਹਾਰਾਜ ਸੀ ਅਨੰਦਪਰ ਲਾਉਣ 'ਬੁਕਜ਼ ਕਰ ਸਾਂ ਉਸ ਵਕਤ ਇਕ ਮੇਨੀ ਸ਼ਤਿਗਰ ਸ਼ਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਪਾੜ ਆਇਆ, ਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤੇ। ਉਹ ਕਦੇ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਬੋਲਿਆ ਹੀ ਨ ਕਰੇ। ਉਹ ਵੇਖ ਕੇ ਸਿਖ, ਸਭਿਗਰ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਨੂੰ ਕਹਿਣ ਲੱਗੇ। ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ! ਇਹ ਸੰਕਰਤਾ ਮੋਟੀ ਹੈ ਨਾ ਤਾਂ ਇਸਾਰ ਨਾਲ ਦਸਦਾ ਹੈ, ਨ ਲਿਖਰੇ ਜ਼ਿੰਦਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸ਼ ਨਾ ਰਾਸ਼ਦ ਹੈ। ਬੜਾ ਸਿੰਘਰੀ ਜ਼ੋਨੀ ਹੈ। ਪ੍ਰਬੰਤ ਨੂੰ ਬੰਤਨ ਵਾਲ ਮ ਕੀ ਜੀ ਨੂੰ ਜਿਸ ਸਭੀ ਦਾ ਕਰਾਤ ਜੇੜ ਖੁਲ ਕੇ ਦਿਖ ਈਏ। ਸਿਖ ਕ ਰਾਵਕਰ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਆਪ ਨੂੰ ਕਵੇ ਰਹੇ। ਭ ਸਤਰਾਂ ਆਖਿਆ ਚੰਗਾ ਭਾਸ਼ੀ ਕਲ ਨਵ ਜਦ

ਦਜ਼ੇ ਦਿਨ ਜਦੀ ਸੋਨੀ ਨੇ ਜੀਵਾਵ ਵਿਚ ਆ ਕੇ ਸ਼ਹਿਰਜਾ ਨੂੰ ਸੱਥਾ

KAKAKAGAKAKAKAKAKAKAKAK KAKAKAKAKA

ਸੀਜ ਜੀਸ਼ਾ ਰ

Man And S. Sankid . Nov. Environment Mannes And Andrew Mannes And Andrew Mannes Mannes And Andrew Mannes Mannes Andrew Mannes Mannes Andrew Mannes Ma र्वित्रार्थं के प्रतिस्था के भागतार्थं के प्रतिस्थात कार्य भागता कर कर । र्वित्रार्थं के प्रतिस्था के भागतार्थं के स्थापन के किया के स्थापन के स्थापन के स्थापन के स्थापन के स्थापन के स ਵਰਿਆ, ਹਾ ਸ਼ਾਵਰਾਤ ਕੀ ਜੀ ਬੁਸ ਸੰਤ ਦੀ ਵਾਗਆਈ ਵਿਚ ਵਾਲ ਗੁਸ ਬਿਨਾਇਆ, ਉਸਤੀਤ ਕੀ ਜੀ ਆਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਵਿਚ ਵਾਲ ਗੁਸ ਨ ਆਵੇ ਬਸਤੀਤ ਕਰਾਨਿਆਂ ਤੇ ਕਿਹਾਵਿਕਿਤ ਜਿਹਤੀ ਸਮੂਕ ਹੁਣ ਪਿਕ ਸਿਧ ਨੂੰ ਲੋਕਾਨਿਆਂ ਤੇ ਕਿਹਾਵਿਕਤ ਹਨ। ोस् । १४४ समय द्वार प्रतिस्था भने भनेत हैं भी ता ती हैं र न ते, भिन्न सम्म हो । सिंच वित्र भने सर्वे को किया की देखी है । देशा बेटा बनारें सिंच वित्र भने सर्वे की किया की देखी है । ਪਲਾਕਟ ਨੇ ਜੇ ਮਗੋਰ ਸਿਖ ਨੂੰ ਗਪਤ ਕਹਿ ਦਿਤਾ ਕੁ ਜ ਇਸਤ ਹੈ। ਸਮਾਕਟ ਨੇ ਜੇ ਮਗੋਰ ਸਿਖ ਨੂੰ ਗਪਤ ਕਹਿ ਦਿਤਾ ਕੁ ਜ ਇਸਤ ਹੈ। ਸਮਾਰਤ ਵਿੱਚ ਸਿਰ ਸਤਿਤਰ ਸਤ੍ਰਿਤ ਜੀ ਦੀ ਰਸਦ ਸਮਚ ਗਿਆ। ਵੱਚ ਵੱਲੋਂ ਅਤੀ। ਸਿਰ ਸਤਿਤਰ ਸਤ੍ਰਿਤ ਜੀ ਦੀ ਰਸਦ ਸਮਚ ਗਿਆ। ਕਿ ਇਸ ਦੀ ਪ੍ਰੀਬਿਆ ਕਰਨੀ ਚਾਹੁੰਦ ਹਨ

ਅ ਦਾ ਹੁੰਦ ਦੂਜ਼ ਵਿਵ ਸਿਖ਼ ਮੌਤੀ ਮਹਾਤਮਾ ਨੂੰ ਆਪਵੇਂ ਘਰ ਲੈ ਗਿਆ। ਉਸ ਦਿਨ ਜਿਸ਼ਵੀ ਨੇ ਕਈ ਵਾਲ ਸਭਜੀ ਤਿਆਰ ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਸੀ. ਆਪ ਭੀ ਮਿੰਤੂ ਸਮਰਵਾਨ ਕਰ, ਪ੍ਰਸ਼ਾਦੇ ਹੀ ਛੁਕੇ ਸਨ ਘਰ ਵਿਚ ਲਵੇਰੇ ਦੀ ਵੀ ਬੜ ਸੀ , ਸਿਖ ਨ ਮੋਨੀ ਸੀ , ਪ੍ਰਸ਼ਾਦ ਹਾਲਕਰਾ ਹਨਾ ਕ ਨਿਸੀ ਰੋਟੀ ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਦਾ ਜਨਾ ਰਖ ਦਿੱਤਾ ਬਿਠਾ ਕੇ, ਹਥ ਹਨਾ ਕ ਨਿਸੀ ਰੋਟੀ ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਦਾ ਜਨਾ ਰਖ ਦਿੱਤਾ ਬਿਠਾ ਕ, ਹਵਾ ਹੈ। ਬਸ ਮਨੀ ਜੀ ਤਾਂ ਅੰਦਰ ਅੰਦਰ ਸੰਪ ਵਾਊ ਵਿਸ਼ ਘਲਣ ਲਾਗਾ। ਮੂੰ] ਵਿਚ ਬਸ ਮਨਾ ਜਾਂ ਨਾ ਲੰਘ ਹੈ ਨੇ ਪਾਣੀ ਦੀ ਘਟ ਨਾਲ ਮਸਾਂ ਲੰਘਾਈ। ਅੱਚ ਬਰਕੀ ਪਾਈ ਜਾਂ ਲੰਘ ਹੈ ਨੇ ਪਾਣੀ ਦੀ ਘਟ ਨਾਲ ਮਸਾਂ ਲੰਘਾਈ। ਅੱਚ ਬਰਕਾਧਾਈ ਨੂੰ ਸਿਖ ਅੰਦਰੇ ਅਚਾਰ ਲੈਂਟ ਗਿਆ ਹੋ ਸੀ ਕਿ ਮਨੀ ਜੀ ਲ ਲ ਹੋ ਗਈਆਂ ਸਿਖ ਅੰਦਰੇ ਅਚਾਰ ਲੈਂਟ ਗਿਆ ਹੋ ਸੀ ਕਿ ਮਨੀ ਜੀ ਲੂਲ ਹੁਤਵਾਲੇ ਪਾਸ ਖੜ੍ਹੇ ਕੁੱਤੇ ਨੂੰ ਟੋਟੀ ਪਾ ਕੇ ਭੂਜ ਤੌਰ। ਜਿਵਾ ਕਾਇਰ ਆਦਮ ਪਾਸ ਖੜ੍ਹੇ ਕੁੱਤੇ ਨੂੰ ਟੋਟੀ ਪਾ ਕੇ ਭੂਜ ਤੌਰ। ਜਿਵਾ ਕਾਇਰ ਆਦਮ ਪਾਸ ਬੜ੍ਹ ਕੁਝ ਤੋਂ ਵਿਉਂ ਮੜ ਕੇ ਪਿਛਾਹ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿਆ। ਪਿੰਨ ਦੇ ਕੇ ਭੰਜ ਵਰਦਾ ਹੈ ਵਿਉਂ ਮੜ ਕੇ ਪਿਛਾਹ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿਆ। ਪਿਠ ਦੇ ਕੇ ਭੂਜ ਤਿਆਂ, ਜਿਥੇ ਦੌੜ ਪ੍ਰਤਾਰੀ ਸ਼ਹਿਰਤ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸਿੰਘ ਵੀਵਾਨ ਵਿਚੇ ਆ ਰਿਆਂ, ਜਿਥੇ ਦੌੜ ਪ੍ਰਤਾਰੀ ਸ਼ਹਿਰਤ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸਿੰਘ ਸਮੇਟ ਸਜ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਦੁਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਤਿਗਰ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਨੇ ਆਪਣ ਪਾਸ ਸਮਤ ਸਥਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਜ਼ਿੰਡ ਪਿਛੇ ਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸ਼ਤਿਗਰੂ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਨ ਸੰਬਰ ਹਨ ਕਿ ਕਰੀ ਬਲਾਈ ਹਜ਼ੂਰ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ ਸਿੱਖਾਂ । ਸੰਗਾਈ ਚੋੜੀ ਮਵਾਕਾਰੀ ਹੈ ਇਸ ਸਿੰਕਰਾਰਾ ਦਾ ਗਾਵੇਂ ਸਮਝ ਕੇ ਕਿਹਾ, ਹਾਂ ਮਹਾਰਾਜ਼ ਕਾਲਾਤ ਜੀ ਦੇ ਤਸਮ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਿਬਾਹਿਆ ਹੈ। ਬਸ ਮੌਨੀ ਜੀ, ਜਿਨਾਡ ਅਗੇ ਤੇ ਕਰ ਸਲ ਤਕੇ ਆ ਦਕਾ ਸੀ। ਸੂਹੇ ਕਦੀ ਦਰਵਾਜ ਦੇ ਬੁੱਲਾ ਹੁਹੈ। ਭੁਖਤ ਹੈ। ਕ ਕੇ ਵਾਕਾਈ ਹੈ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਹੈ ਗਿਆ।

ਕਰ ਸ਼ਹਾਨਾਜ਼ ਜੀ ਆਪ ਜੀ ਦੇ ਹੋਦ੍ਤ ਸ਼ਹਾਸ਼ਰ ਬੂਠ ਬੋਲਦਾ<u>ਹੈ</u>। अप मां क जिस की किस के भी पूजा, क्यों बीनी, ह बंही ਅੜ ਹੋਰਾਵ, ਨੂੰ ਹੀ ਕਚੋਵੀ, ਕੇਸ਼ ਵੀ ਨੂੰ ਛੋਕ ਇਆ। ਮਿੱਸੀ ਰੋਟੀ ਹੀ ਹੈ। ਨੇ 'ਜਸ ਦੀ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਬਾਜੀ ਸਥਾਪ ਨੀ ਦੇ ਆਸਰੇ ਤੇ ਉੱਗਲ ਨਾਲ। The horace marine ment & har har har har har

Thank to the Charles and State . Described the Colores . पुन के अंग का प्रकार के विकास अधिकात भारत सी विकासिका से ਸ਼ਾਹਰੇ - ਸੇਟੀ ਦੀ ਦਾ ਜਾਂਦੇ ਪਾਜ਼ ਵਿਚਟਰ, ਇਸ ਵੀ ਅਕਾਲਾਲ ਅਤ ਕਦੇ ਕਈ ਵਾਰਾਂ ਦੀ ਲੜੀ ਤੇਰੀ ਰੱਖੀ ਤੇ ਰਿਹਾ, ਚੰਗੀ ਹਰਮ ਦੀ ਖਾਲਨਾ ਜੀ ਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵੇਖ ਲਉ ਸਾਰੇ ਦੀਵਾਨ ਵਿਚ ਬਠ ਬੋਲੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕ ਲਵਾਵੇਰ ਪੂਜ਼ ਕਾਰਤਵਰੈ ਜ਼ਿਕਤ ਸ਼ੁਭੂ ਹੀ ਕੀ ਹੈ, ਜਾਰਾਜ਼ ਜੀ ਜਾ ਕੀ ਦੀ 🛶 🤊 ਕੇ ਜੋ ਮੌਰੇ ਘਰ ਵਿਚ ਹਾਜ਼ਰ ਸੀ। ਉਹ ਅਸੀਂ ਵਾਜ਼ਿਆ ਅਤੇ ਇਆ ਹੈ, ਲਬੇ ਕੇ ਤਾਂ ਕਥ ਰਖਿਆ ਨਹੀਂ। ਜ਼ਰੂਆਂ ਸਮਾਹੇ 'ਨੇ ਵਾਉਣ ਹਵਾਂ ਪਰ ਫ਼ੁਡਾ ਗਿਆ ਕੋਟੀਗਾਂ

ਸ਼ੂਰ ਦਾ ਮੀਨੇ ਸਮਝਾ ਕਰਿਆ ਜ਼ਿਨ੍ਹੇ, ਕਿ ਐਮ ਮੈਨ आर्थन मार्याय वर्ष भर सान र में क्या में स्वाहित अलाम अला हारिक प्रक्रियों से संक्रा अने प्रकार सरह है प्रेम्स अर्थ ह ਰਾਜ਼ ਦੇ ਮਹਿਤ ਸਟੀਦਾ ਹੈ। ਸਭ ਖਾਲਬ ਨੇ ਵੀ ਮੰਡਆ, ਸਟਾਉ ਖਾਲਬਾ ਜੀ ਵਰ ਸਿਸ ਜ ਮੌਨੀ ਦਾ ਮਨ, ਇਸ ਕਰਕੇ ਸ਼ਵਿਗਰ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਣ ਹੈ :-

¹ਲਬ ਲੌਭ ਅਹੰਕਾਰ ਤਜਿ ਤਿਸਨਾ, ਬਹੁਤ ਨਾਹੀ ਬੋਲਣਾ' ।। (ਅਨੰਦ ਸਾਹਿਬ)

ਸ਼ੌ ਇਸ ਪੜਾਰ ਚਪ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਚਪ ਕਰਨੇ ਕਰਕੇ ਬਾਣੀ ਦੀ ਬੋਲਨ ਦੀ ਚਪ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ।

(ਭਰਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ) ਭਰਿਆਂ ਆਦਮੀਆਂ ਦੀ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੀ ਕਿਸ਼ਨਾ ਰੂਪ ਭੂਖ ਕਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸੀ ਉਕਰਦੀ।

(ਜੋ ਉਨਾ ਪੂਰੀਆ ਭਾਰ) ਜੋ ਸਾਰੀਆਂ ਪੂਰੀਆਂ ਬਹਮਪੂਰੀ, ਵਿਸ਼ਨਪੂਰੀ ਆਦਿ ਦੇ (ਭਾਰ) ਪਦਾਰਥ ਬੰਨ੍ਹ ਕੇ ਦੋ ਦੋਈਏ ਤਾਂ ਵੀ ਭੁਖਿਆਂ ਦੀ ਭੁਖ ਨਹੀਂ ਉਤਰਦੀ।

ਸਾਖੀ ਨੰਬਰ (੧) ਤ੍ਰਿਸ਼ਨਾਲੂ ਦੀ

ਮਾਹ ਮੰਗਕ ਜੀ। ਕੈਵੀ ਕਿਸ਼ਟ ਲ ਪਰਲ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਪਵਾਰਥਾ ਦੀ ਕ ਇਛਾ ਲੋਕ ਬਿਟਾੜੀ ਦੀ ਉਪਾਸ਼ਨਾ ਕੀਤੀ ਜਦੋਂ ਸ਼ਿਵਜੀ ਪ੍ਰਸ਼ਟ ਹੋਏ ਤੋਂ ਨ ਕਿਹਾ ਕਿ ਵਨ ਮੰਗ ਜਾਣਿਸ਼ਟ ਲੈ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਾਇਆ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ੂ ਤੇ ਸ਼ਿਵਜੀ ਨ ਦਾਰ ਬਤੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਤੋਂ ਗਿਹਾ ਕਿ ਇਨ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾ। ਸੀਜ਼ - ਜਿਸ ਕ

while is it was a some or KIK KUCHEN

हिर्देश समार्थ प्राप्त हाला ती । एवं स्ट्रेस ਮੁਖਿਆ ਹੈ। ਕੀ ਕਿ ਸੰਸਥ ਦੇ ਸ਼ਿਕੀ ਕੀ। ਪੂਰ ਦੀ ਵਿੱਚ ਨੇ ਸਫ਼ਿਕੀ ਮੁਖਿਆ ਪਿਛਕੇ ਫ਼ੇਗ ਅਤੇ ਸੰਸਥ ਕੀ। ਪੂਰ ਦੀ ਵਿੱਚ ਨੇ ਸਫ਼ਿਕੀ भारता वर्ष का स्थापन And which is the first of the Hard was a fig. Hard of र्थाम रण तर रे समझ माने संस पानी पुत्र में नामा न्यन स्था स्थाप कर्ष कर्ष अने उर सव भी स सहास त्रास स कर वर्ग शहरे। यस सहा सन वर्ग सहा भी असरे । अस्त्र न अत्यं पत स्था विभ भूत मण १२२ ह्यो म व मून्स ह्यू ਕਰ ਕੇ ਘਰ ਦਲ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਹੈ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਦਾ ਇਸ ਲਿਖਿਆ। ਗਿਆ ਜਿਹ ਸੰਗੇ ਬੁਝੀ ਹਮਜੀ ਖਦੀ ਤਾਂ ਪ੍ਰਸ਼ਿਆ ਦਾ ਇਸ ਲਿਖਿਆ। ਗਿਆ ਜਿਹ ਸਦਾ ਹਨ। ਉੱਤੇ ਮਿੱਟੀ ਪਾਲੇ ਆ ਤਿਆ। ਵਜ ਕਮੀ ਕੋੜੀ ਤੋਂ ਕਾਂ ਵਾਵਿਰ ਲ ਜਾਵਾਜ਼ ਉੱਤੇ ਮਿੱਟੀ ਪਾਲੇ ਆ ਤਿਆ। ਕਾਂ ਦਾ ਕਿਰ ਅਕਾਵ । ਜਕਾਰ ਦੇ ਬਣ ਵਲ ਗਿਆ। ਬਣੀ ਬਝ ਵੱਧ ਸ਼ਹੀ ਪਈ ਤਾਂ ਜਪਾਣਆ ਹੈ ਜੇਵਾ ਕੇ ਜਾ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕੋਵਾਗਾ ਸਿਟੀ ਹਾ ਕੇ ਮ ਜਾਨਾ। ਵਿਸ਼ ਦਾ ਬਜ਼ੇ ਤਾਂ ਲੱਗਾਂ ਕਹਿੰਦਾ ਵਿੱਚ ਕੋਵਾਗਾ ਸਿਟੀ ਹਾ ਕੇ ਮ ਜਾਨਾ। ਵਿਸ਼ ਵਾਬਜ਼ਤਾਨਕ ਜ਼ਰਾਸ਼ਗਸੰਗਕ ਦੀ ਇਸ ਡੀਜੀ ਲੀ ਜਗਾ ਕੇ ਪਛੇਸ ਵੇਕੀ ਸੰਆ ਸ਼ੁੱਚੀ ਸੁੱਝਣ ਤੇ ਬਟ ਤੀ ਪੂਟੀ ਤਾ ਮਹਟਾ ਦਾ ਖਲ ਵਾ ਵੇ ਬਲਾਂ ਵੇਖਕ ਬੜਾਖਾ ਬਵਨ ਤੇ ਬਟਤਾ ਤੁਹੰ ਬ ਜਿ ਹਨ। ਪਰ ਜਿਵੀਂ ਪਾ ਕੇ ਖ਼ਜ਼ਾਨਾ ਬੰਦ ਕਵਾ। ਹਾਇਆ ਕਿ ਮਾਜ਼ਿਲ ਤੌਰ ਬਾਕ ਹਨ। ਪਰ ਜਿਵੀਂ ਪਾ ਕੇ ਖ਼ਜ਼ਾਨਾ ਬੰਦ ਕਵਾ। ਗਿਲਮਾਰ ਸਾਦਾ ਤੇ ਜ਼ਿਲਾ ਕਿ ਹੋਏ ਪੰਜਾਵਾਵਧ ਲਈਏ ਤੇਵੇਂ ਜ਼ਿਵਾਤੋਂ ਦਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਾਂ ਵਿਚ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਹੋਏ ਪੰਜਾਵਾਵਧ ਲਈਏ ਤੇਵੇਂ ਜ਼ਿਵਾਤੋਂ ਦਿਵਾਂ ਨੂੰ ਸਾਹਿਰ ਕੀ ਹੋਣ ਲੱਗਾ ਹੈ ? ਸ਼ਾਹਦ ਕੰਪੀ ਚਗੀ ਵਸਤੂ ਪ੍ਰਪਤ ਹੈ ਮਾਮ ਕੀਤਾ ਹੈ ਪਰ ਕੀ ਹੋਣ ਲੱਗਾ ਹੈ ? ਸ਼ਾਹਦ ਦੀ ਸ਼ਾਹਦ ਦ ਮਾਨਕਾਰ ਚੁੱਕਰ ਸੰਗਤ ਦੀ ਚਈ ਬੜੀ ਜਗਾ ਨੂੰ ਚੱਤ-ਵਾਲੀਗਲਾ, ਬੁੱਤ ਕਵੇਂ ਪ੍ਰੀਰ ਸੰਧ ਸੰਗਤ ਦੀ ਚਈ ਬੜੀ ਜਗਾ ਨੂੰ ਚੱਤ-ਵਾਲੀਗਲਾ, ਬੁੱਤ ਕਵੇਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਹੈ ਇਕ ਦਾਵਜਾ ਨਜ਼ਿਲ ਆਦਿਆ। ਖੋਲ ਕੇ ਅੰਦਰ ਵਿਸ਼ਨ੍ਹੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਹੈ ਇਕ ਦਾਵਜਾ ਨਜ਼ਿਲ੍ਹੇ। ਖੋਲ ਕੇ ਅੰਦਰ ਤੇ ਜਿਆ, • 'ਤੇ ਹੋ, ਪਾਂ ਦੂ ਤੁੱਧ ਕੂ ਕਿ ਹੁਣ ਹੋਏ ਹੋਏ। ਤ੍ਹਿ ਸੁੱਚਟ ਸਥਾਣ ਤੋਂ ਨਿਕੰਦ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁ ਕਿ ਹੁਣ ਹੋਏ ਹੋਏ। ਤ੍ਹਿ ਸੁੱਚਟ ਸਥਾਣ ਤੋਂ ਵਿਚਾਲ ਹੈ। ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਪੱਤਾ ਦਿਤਾ ਤੇ ਤੇਖਤੇ ਖਲੇ ਤੁਸ਼। ਸੰਵਰਾਜੀ ਪੰਜਾਬੀ ਹੈ। ਜਦ ਨੇ ਜ਼ਿਆ ਹੈ ਵਿਸ਼ਾ ਹਿੱਟ ਹਨ ਜਿਸ ਸਿੰਹ ਹੈ ਸਿਰ ਦ ਜਦ ਨੇ ਸਿਨ੍ਹਾਂਟਿਆਂ ਕਰਿੰਦਾ ਦੇ ਹੋਵਾਂ ਬਿਆਨ ਨੇ ਸਿਲ ਜਿਹੜ ਸਿੰਘ ਦੇ ਜਾਮਨੂੰ ਪਨ ਦਸ ਸਾਂ। ਤੀ _{ਬ੍ਰਿਸ਼ ਦ} ੱਤ ਵਿੱਚ ਦੇ ਜਵਾਵ ਪ੍ਰਿਸ਼ਾ ਪ੍ਰਸ਼ਸ਼ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਭੁਰਿਆ। THE STATE OF STANKS THE STANKS THE ग्रेटर के बहुआ है। उट बली राइन्क ई ं हर च च र्मक द्वार प्रकृति। ने स पर निवेद हर व आहित. ि . रूम नवर रेन्स प्वान प्राथ प्रकार सी अविकास प्रदेश सा пе попр с перапри принарання принарання при

200 y was a 1+ 483 AT 5 N 42 to the transfer of the transfe 4' - 0' "H 943, 1H 4-1

ਸਾਖੀ ਨੂੰ, (ਭ) ਤ੍ਰਿਸ਼ਨਾਲੂ ਬ੍ਰਾਹਮੁਦ ਦੀ

. . राजी[†] राज्यास्य क्राली के प्राप्ति वस्ति छ H H The SA COT The Foot I. We to WH anten em hi wither se lini a dignoft ਜ਼ਮਾ ਛੇ ' ਬਾਰੇ ਸ਼ਾਲ ? ਜਾਣੀ ਨ ਵਿਚਾ ਗਿ ਉਹ ਕਿੰਸ ਕਾਰਜ ਵਾਸਰੇ ਨਾਨ ਦਾ ਨੂੰ ਦੂਨ ਸ਼ਾਂ ਐਸੂ ਜੋ ਦੇ ਦਿਕਤੀ ਸ਼੍ਰਾਮਨ ਨ उर्देशन वराष्ट्री सीच् हुमें साम समा वनहीं है किए। ਨ੍ਹਿਲ ਤਾਮੇ-ਵਾਸਨਤੋਂ, ਮੌਤਾਵਾਨ ਦਾ ਜਜ਼ ਕੀਤੀ ਕਰਸਕਦੇ ਤਨ। ਬਾਰ ਜਨਾ ਜਲਾ ਗਿਆ ਤੇ ਦੁਜੇ ਦਿਨ ਆ ਕੇ ਰਾਜੇ ਤਘ ਪਾਸ ਰਾਣੀ ਦਾ ਦਾਸ਼ ਗੋਰਨਾ। ਰਾਜੇ ਨ ਹੁੰਦੀ ਨੂੰ ਦਾਣ ਕਰ ਦਿਵ ੀਫਰ ਬ੍ਰਾਂਸਟ ਦੁੱਖਿਆ ਨਿਸ਼ ਨੇ ਬਿਠਾਵਾਗਾ ਕਿਸ਼ ਦੇ ਤਾਰਾਮ ਦ ਮਾਹਿਕ ਦੇ ਦਿਹਾ। ਫਿਰ ਕਿ 'ਤਿਆਮਾਵਾਗਾ ਕਾਂ⁹ ਰਚ ਨੇ ਸਾਰੇ ਖ਼ਜ਼ਾਣ ਵੀ ਦੇ ਦਿਖ ਫਿਰ ਕਿ ਸਾਰ ਖ਼ਿਜਾਣ ਦੀ ਵਾਬੀ ਕੇਟ ਕਰਗਾ ? ਤਾ ਸਾਨੀ ਤੁੱਜ ਵੀ ਦ ਦਿਤੀ। ਫ਼ਿਰ ਰਾਮ 'ਕ ਫਜ ਦਾ ਖਾਚ ਕਿਵੇਂ ਚਸੇਗਾ ਨੇ ਸ਼ਾਰਾ ਦੇਸ਼ ਵੀ ਦੈ ਜਿੰਦ। ਇਸ ਰਵਾ ਤਿਸ਼ਨਾਲ ਬਹਮਣ ਦੇ ਸਾਰਾ ਰਾਜ ਰਾਘ ਰੁਜੇ ਕੋਲ੍ਹਾਂ ਜਨ ਕਾਵਾਸ਼ਿਆ ਤੇ ਰਜ ਨ ਨਾਲਗਾ। ਰਾਜੇ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਵੈਰਾਗ ਸੀ। ਇ ਪ ਅਵਸਥਾ ਜਾਣ ਕੇ ਤੱਕ ਕਰਨ ਚਲਾ ਰਿਆ। ਬਨ ਵਿਚ ਤੱਕ ਕਰਦੇ ਨੇ ਧਰਮਾਤਮਾ ਜਾਣ ਕੇ ਬਾਰਦ ਜੀ ਵਿਚਰਦੇ ਹੋਏ ਆਏ ਅਤੇ ਆ ਕੇ ਅਮਾਵਕ ਦੂ ਮੰਅਤ ਕਰਾ ਹੈ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਇਹ ਫਲ ਤੁਸੀਂ ਖਾਲਵੇ ਨੌਜਵਾਨ ਤਾਜਾਰਗ । ਰਾਜੇ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਰਸ-ਕਸ ਭੋਗੇ ਹਨ। ਅਜੇ ਜਵਾ ਦੇ ਦਾ ਸਾਮ ਦਿਆ ਹੈ ਜਾ ਹਨ ਬਿਧਾ ਅਵਸਥਾ ਵਿਚ ਤੁੱਧ ਕਰਨ ਅਰਾ ਹਾਂ '× 1 ਫਲ ਤ੍ਰਿਸ਼ਨਾਲ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿਆਂ ਬਿਉ'ਕਿ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਲਾਵ ਵੜੀ ਜਵਾਨ ਹੈ। ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਉਸ ਨੇ ਦੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਾਂਡ ਖਾ ਕ ਜਵਾਨ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਵਿਚਾਰਕ ਰਾਜੇ ਨੇ ਅਮਰ ਫਲ ਬਾਹਮਣ El Sens By B

अल्ये की किला के ?

ਾਜ਼ਸ਼ ਵਾਸ਼ਸ਼ ਇਹ ਕਰੇ ਕਿ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦੇ ਚਲ੍ਹੀ ਛੁਡਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲੀ ਨੂੰ ਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜਾਣ ਬ੍ਰਾਹਮਨ ਦੇ ਨਾਮਰ ਹੈ ਹੈ ਵਫ ਦਿਉਂ , ਪਾਰਬਦ ਸਤਰੀ ਸਲ ਹੈ ਹੀ ਉਥੇ ਆ ਗਏ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਚਲ੍ਹੀ ਫ਼ੁਡਾਉਣ ਲੱਗਾ ਸੀ। ਜਦਾ ਸ਼ਾ ਸਨ ਹਨੀਂ ਦੀ ਰਦੀ ਭਰ ਕ ਦਾਨ ਦਾ ਮੈਕਲਪ ਕੇਟ ਉਨ੍ਹ ਲੱਗਾ। ਕਲੇ ਟਰਵ ਨੇਸ਼ਬਦਾਨ ਬ੍ਰਾਸਨ ਨੂੰ ਦਾਹਮਾ ਵਿਚ ਧੰਡਾ ਦ ਦਿੱਤ । ਵਿਚ ੀ ਜਾਂਦਾ ਤੋਇਆ ਬਹੁੜੀਆਂ ਪਾਉਂਦਾ ਜਾਵੇ ਕਿ ਲੱਚ ਲਵੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਖਿਆ ਕਿ ਤੂੰ ਇਸ ਦਰਿਆ ਵਿਚ ਹੀ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰ੍ਰਿਸ਼ਨਾਲੂ ਬਾਹਮਣ ਨ ਮਾਰ ਦਿਤਾ।

ਸੋ ਭੂਖਿਆਂ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਦੀ ਤ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਦੀ ਭੂਖ ਨਹੀਂ ਲਹਿੰਦੀ ਭਾਵੇਂ ਵਿੱਨੇ

ਪਦਾਰਥ ਮਿਲ ਜਾਣ।

'ਤ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਵਿਰਲੇ ਹੋ' ਕੀ ਬਬੀ ਹੈ॥੧॥ ਰਹਾੳ॥ ਕੋਵਿ ਜੋਰੇ ਲਾਖ ਕੁਕੇ ਮਨ ਨ ਹੋਰੇ॥ ਪਰੇ ਪੂਰੇ ਹੀ ਕਉ ਲੜੀ ਹੈ॥੧॥ੈ (ਰਾਗੂ ਗਉੜੀ ਸ: ਪ ਅੰਗ ੨੧੩)

*ਸਹਮ ਖਣੈ ਲਖ ਕੳ ੳਿਠ ਧਾਵੈ। ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਆਵੇ ਸਾਇਆ ਖਾਡੇ ਖਾਵੇ॥² (ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ ਮ; ਪ ਅੰਗ ੨੭੮)

(ਸ਼ਹਸ ਸ਼ਿਆਣਪਾਲਖ ਹੋਰਿ) ਜੋ ਕਰਕੇ (ਸ਼ਹਸ) ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਪੁਸਤਕਾਂ ਦੀਆਂ ਲਖਾਂ ਸਿਆਣਪਾਂ ਹੋਣ।

, ਭ ਇਕ ਨੇ ਚਲੈ ਨਾਲਿ) ਤਾਂ ਵੀ ਪਰਲਕ ਨੂੰ ਇਕ ਵੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਚਲੜੀ ਸ਼ਾਇਤਾ ਲਈ ਵਾ ਕਾਲ (ਮੌਵ) ਦੇ ਨਾਲ ਕਿਸ ਦੀ ਇਕ ਵੀ ਸ਼ਿਆਣਪ ਚੱਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਕਾਲ ਫ਼ੋਰ **ਬੀ ਮਾਰ** ਹੀ ਲੈੱਦਾ ਹੈ।

ਸਾਖੀ ਨੰਬਰ (੧) ਅਫ਼ਲਾਤੂ ਦੀ

ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਅਫ਼ਲਾੜ ਸਿਕੇਂਦਰ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦਾ ਵਜ਼ੀਰ ਸੀ ਜੋ ਬੜਾ ਸ਼ਿਆਣਾ ਸੀ। ਇਹ ਆਪਦੇ ਸ਼ਰੀਰ ਵਰਗੇ ਕਲਬੂਤ ਘੜ ਲੈੱਦਾ ਸੀ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਦੀ ਇਸਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਸਮਾਂ ਆਇਆ ਇਸ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲਗ ਗਿਆ।

A S A PARTY A SA SA ANALONS AND SAND TATAMATE SALE STATE र रहे । प्राप्त है जिस साराजी का महिला है विकास के प्राप्त के स्थाप के ्रं क्षा भ त्याम है। ये भ नाय है क्या त्या है। विकास के स्थापन के स र साथ प्रतिस्था स्थाप स् ਸ ਦਿਸ਼ ਹੈ। ਜਿਸ ਹੈ। ਜਿਸ ਹੈ। ਜਿਸ ਹੈ। ਜਿਸ ਹੈ। र वर्ष र स्थानी न प्रतिस्था स्थानित स्थानित स्थानित हो। स्थानित the territory of the second section of the second section is म् मा १ ता हो है। देशका व हा वालह है

र प्रदेश के रूप रे के स्थाप ਰ ਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਨਹੀਂ ਜੇਣ੍ਹ ਨਾਰਦ ਜੀ ਸ ਤਾਕ ਨਾਕਦ ਨੇ ਸਮਾਬਿਆ ਸ਼ਾਂ ਨਾ ਸਿਵ ਜੀ ਪਾਸ਼ੋ *ਜਵਾ ਤੋਂ ਹਵਾ ਵੇ ਉਸ ਦੇ ਕਿ ਜੀ ਤਾਂ ਦਰਿਆ ਵਿਚ ्रेस प्रति हो तर त्या अर्थ राज्य के हे औ त्राह है . ज म असी त हा हूं हम हे उन् ग्रंग माहिता विकास र प्रमाण अस्ति भूग म्हर्स से रह 3 सिविस्त ੍ਰੇਜ਼ ਹੈ। ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਪ੍ਰੇਜ਼ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਰਜ ਨੂੰ ਦੀ ਤੋਂ ਜਿਲ੍ਹੇਗਾ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਦੂਸ ਰਾਜ ਦੇ ਦੂਸ

कह तम् मात । एको सह प्राय द . . .

र के ने ला कर जाताबुद्ध व ्र र सम्बद्धी हार्ग विकास AND THE PERSON OF THE PERSON O

਼ ਜਾ ਹੀ ਦਾਨ ਕਰ ਦਿਤਾ ਤਾਂ ਪ੍ਰਾ.

ਗੁਰੂ ਗੋਂਬ ਜੀ ਵਿਚ ਭੀ ਲਿਖਿਆ ਹੈ :--

ਸ਼ੁਲਾਵਾਂ ਛੰਦੂ ॥ ਰਾਜ ਕੇ ਗ੍ਰਿਹ ਪਾਇ **ਹੈ, ਜਨਮੰਜਾ ਰਾਜ ਮਹਾਨ ॥** 🔑 ਾੀਰ ਹਨੀ। ਤੁਪੀ, ਦਸ ਚਾਰ ਚਾਰ ਨਿਧਾਨ ॥

, ਸ਼ਾਦਸਮ ਲੰਗ ੧੪੧)

ਕਿ ਮਹਾਨ ਰਾਜਾ ਜਨਮੌਜਾ ਸ਼ਰਬੀਰ ਹਨੀ ਤੁਪੀ ਤੇ ਚੌਦਾਂ ਵਿਦਿਆ ਦਾ ਮੁਕਾ ਸੀ । ਪੰਜਾਬਦੀ ਨੂੰ ਪਾ ਕਿ ਯੱਗ ਆਇਕ ਹਰਮ ਦੇ ਕੌਮ ਕਰਨ : ਸਾਵਤੇ ਤਰ ਸਿਆਸ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਵਰਿਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਸ਼ੇਗ ਸੁਣਿਆ ਤਾਂ ਾਂ ਤੇ ਇਲਾਸ ਜੀ ਤੋਂ ਪੁਛਿਆ ਕਿ ਹੈ ਸੁਆਮੀ ਜੀ ਹਿੜੀ ਪ੍ਰਸੰਗ ਼ ਵਾਇਆ ਹੈ। ਕਿ ਸੀ ਕਿਸ਼ਨ ਜੀ ਪਾਂਡਵਾਂ ਦੇ ਸਹਾਇਕ ਸਨ। ਤਾਂ ਫੋਰ ਇਉਂ fatt jipm ?

ਾਸਵੀਂ ਪਾੜਵ ਕੁੱਸ ਮਜਕ।। ਜਿਨ ਕੇ ਸਆਨੀ ਰਹਿਤ ਹਦ੍ਹਿਰ ।।' (ਅੰਗ ੯੫੩)

ਪਾਂਡਵਾਂ ਦੇ ਸਆਮੀ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜੀ ਸਹਾਇਤਾ ਵਾਸਤੇ ਹਰ ਵਕਤ ਪਾਸ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ। ਪਰ ਫੇਰ ਵੀ ਪਾਂਡਵ ਦੁਪਤੀ ਨੂੰ ਮੁੱਏ ਵਿਚ ਹਾਰ ਕੈ ਤੋ ਸ਼ਹਾਰੀ ¹ਈ ਦੇਖਕੇ ਅਤੇ ਵੈਰਾਟ ਰਾਜੇ ਦੇ ਮਜ਼ਰ ਬਣ ਕੇ ਰੋਏ। ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ ਜ਼ੀ ਤਾਂ ਕੈਰਵਾਂ ਦੀ ਕਟਲ ਨੀਤੀ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਸਨ। ਉਹ ਪਾਂਡਵਾਂ ਨੂੰ ਸੂਚੇਤ ਕਰ ਦਿੰਦੇ, ਉਹ ਜੂਆ ਨਾ ਖੇਤਦੇ ਤੋਂ ਇਤਨੇ ਦੁਖ ਨਾ ਹੁੰਦੇ। ਬਿਆਸ ਜੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕੁਗਵਾਨ ਦੀ ਨੇਤ ਹੀ ਐਸੀ ਹੈ। ਜੋ ਵਰਤਾਰਾ ਵਰਤਣਾ ਹੈ ਸੇ ਵਰਤ ਕੇ ਹੀ ਗੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਹੈ । ਕਾਵੀ ਅਤੇ ਮੌਕ ਦਾ ਅੰਗੇ ਕਿਸੇ ਦੀ ਸਿਆਣਕ ਨਹੀਂ ਚਲਦੀ ੂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕ ਲਵੇ, ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਹੁਕਮ ਅਟੱਲ ਹੈ।

'ਸ਼ਾਹਾ ਹਕਮ ਨ ਵਲੋਂ, ਲਿਖਿਆ ਲੇਖ ਰਜਾਇ ਜੀਉ॥ੈ

ਜਨਮੋਜ਼ੇ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸਾਹਮਣੇ ਖੂਹ, ਟੁਆ ਦਿਸਦਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਫੋਰ ਜਾਣ ਭਵ ਕੇ ਉਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਡਿੱਗਦਾ। ਬਿਆਸ ਜੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਰਾਜਨ ! ਲੂਬ ਕੰਬਰ ਨਾਲ ਵਰਤਾਰਾ ਵਰਤਵਾ ਹੈ, ਜਿਵਾਂ ਕਰੀ ਮੌਕ ਆਉਨੀ ਹੈ ਸੋ ਕੈਨ 🕺 ਦਸ਼ਮ ਹਾਂ 🥍 ਤੋਂ ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੇ ਸਾਧਨ ਸਿਆਣਪਾਂ ਵਰ ਲੈ ਇਹ 🖍 ਮੀਏਟਲਤੀ ਕਿੰਦਾਜ਼ੀ ਦੱਸ਼ੇ ਵੈ ਕੈ ਬਿਆਸ ਜੀਨੇ ਕਿ ਮੂਤੇ ਬਜਨ ! ਨੂੰ ਕਾਸ਼ੀ ਦੇ ਭੜੇ ਦੀ ਪਤੀ ਮਾਲ ਪੇਰੀ ਸ਼ਾਦੀ ਇਕ ਤੋਂ ਦਾਜ਼ ਦਿਚ ਨਿਕ ਸਦਤ 🛌 ਰੂਪ ਵਾਲੀ ਗੋਲੀ ਆਵੇਗੀ 💈 ਉਸ ਦੇ ਨੂਪ ਤੋਂ ਕ੍ਸਕੇ ਉਸ ਨੂਪਟਰਾਵੀ () सन्दाना । फिल्लाची न सन्व मिल्ल माहें सा सम्ह वितान

वर्षती व EN CHARLES TO BE OF THE STATE O THE THE STATE OF THE SHARES THE THE PERSON OF THE PERSON O * STATE H '9 P '112 THE THE PERSON OF THE PERSON O

e that to the time of the many to the state of th The said that the said the sai The rest that was the first of the state of TE - S TONE THE THE STAN OF SHAME THE WAR WEST ON HICKORY S AS THE TERMS कर पर वंद मान तर्वाल न हिंस हेय उ मेर हे दिए ह

इन् भारतः १५ सम् ४ १ हदस्यामी य सेर्वेस्ट् The state of the total of the state of the s

, the tank to deep

ਸਾਬੀ ਨੂੰ (ਵ) "ਸਾਬੀ ਜਨਮੌਜਦੀ"

The state of the s The second second

war in a cherry and to de her

6443

I we should what

바 바다리 무슨동 17/17/2 1 ET TO A HOUSE HAVE THE TOTAL STATE OF THE The swife of the second of the second THE THE PARTY OF THE PARTY OF THE The rank is how a few go seed the first the first seed to the seed of the seed ੇ ਜ਼ਰੀ ਵਿਚ ਅਤੇ ਹੈ ਜ਼ਰੀ ਹੈ। ਜ਼ਰੀ ਜ਼ਰੀ ਹੈ ਜ਼ਰੀ THE USE OF STATE OF USE HIT PERSON मित्र प्रतिक के कि अपने के कि के स्थापन के प्रतिक के स्थापन के स्थापन के स्थापन के स्थापन के स्थापन के स्थापन रह रेक वीम मेर र हाने से उसी तर देन र अवास है किर में र रह कराम दिसे लेकर रहते हैं है । पहले सी के प्रमाण स्थापन के किया है कि साम के किया है कि साम किया है कि साम किया है कि साम किया है कि साम किया है कि मित्र क्ले असे अभार करते हैं। सन हैंस्त्री १ सन्दर्भ देह ्रेट से व्यवस्थान के तर हूं स्टेश कर में प्रश्वें देही

्रक्र में में स्टून में उद्देश में मुझे न दिल्ली लेंग कू में प्रकार कि मान क्षा के लिए में अव वहे. में पर The second of th ार विकास मान्य ने विकास मान्य असे संस्था । ं र रें मार्टिये व दे रिंग हामन येथी हा . म भ मरे मरे , रस ने व लड़ मने . र प्रतार र प्रतार र प्रतार स्थापन र प्राप्त - १९मा न प्राप्त न में जिट नेता ह • • र ठाउँ भारत समुद्र प्रतास्त्र The state of the s

accepted and al more her period has not her his hand he

ਫ਼ੇ , 15 , , , ਦੇ ਦੇ ਵਾ ਕਿ ਹੈ। ਇਕ ਲੜਕੇ ਨੇ ਖੀਰ ਦਾ ਕਿੱਟਾ 🛪 ਨਿਸ਼ ਦਾ ਦਿਤ ਤਾਂ ਜੋ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਵੇ ਫਿ ਉਹੀ ਹੈ ਕਿ ਹੋਰ ਾ ਤੇ ਜਦੋਂ ਦੁਬਾਰਾ ਸਾੜ੍ਹੀ ਬਦਲਕੇ ਆਈ ਤਾਂ ਇਉਂ ਖੀਰ ਦੇ ਛਿੱਟੇ ਤੋਂ ਅਤ ਜ਼ਿਆਵਕ ਕਿ ਉਹ ਹੈ, ਮੁਖਲ ਕਰਕ ਜਿ ਪਾ।

(994)

ਅਬਵਾਂ ਹਵਾ ਨਾਲ ਸਾੜ੍ਹੇ ਉੱਡੀ ਰਾਣੀ ਦੇ ਬੰਪੜਦ ਹੋਣ ਤੋਂ ਹੈੱਸੇ। . ਾੱਟ ਵਿਚ ਆ ਕੇ ਅਠਾਰਾਂ ਗੌਤ੍ਰਾਂ ਦੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੋ ਆਏ ਸਨ 2 - 1 -

ਾ ਜਾਂ ਜਨਮਜਾ ਦੇ ਮਤੀ, ਬਰਜ਼ਿ ਬਿਆਸ਼ਿ ਪੜਾਇਆ। ਾ 💴 ਕ'ਰ ਕਰ ਅਨਾਰਹ ਘਾਏ, ਵਿਰਤ ਨ ਬਲੇ ਚਲਾਇਆ ਸ਼ਖ਼ਸ਼' (ਅੰਗ ੧੩੪੪)

ਾਂ ਨ ਕਾਰ । ਗਿਆ ਰਾਜਾ ਦਖੀ ਹੋ ਕੇ ਰੋਇਆ। ਹਜ਼ਰ ਨੇ .: ਹੈ ਸਫ਼ਬੀਅ**ਨ**

ੇਟਵ ਜਨਮੇਜ਼ਾ ਖਇ ਗ਼ੁਇਆ ॥ ਇਕੀ ਕਾਰਣਿ ਪਾਣੀ ਭੁਇਆ ॥ (ਅੰਗ ੯੫੪)

ਗਰ ਤੋਂ ਬੇਮਖ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਣ ਕਰਕੇ, ਰਾਜਾ ਜਨਮੇਜਾ ਭੁਲਿਆ, ੍ਰ ਪੂਰੇ ਹੋ ਇਆ ਅਤੇ ਹੋਇਆ । ਰਾਜਾ ਹੋਕਾਰ ਛੱਡ ਕੇ ਬਿਆਸ ਜੀ ਦੀ ਚਰਨੀ **ਮੰਗਾ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਮੈਂ ਤਲ ਗਿਆ ਹਾਂ ਕਿਪਾ ਕਰਕੇ ਮੇਰਾ ਕੋੜ ਮੋਟਣ** ਦਾ ਜਤਨ ਕਰੋ । ਬਿਆਸ ਨੇ ਕੋੜ ਮੋਟਣ ਵਾਸਤੇ ਅਨਾਰਾਂ ਪਰਬਾਂ ਵਾਲਾ ਸ ਰਗਾਵਤ ਨਾਲ ਉਸ ਵਿਚ ਮੈ ਜੰਗ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਉਸ ਬਾਰ ਦਸਵਾਂ ਪਾਪੁਸ਼ਾਰ ਜੀ ਨੇ ਫਰਮਾਇਆ ਹੈ .-

> 'ਤਰਾਂ ਗਰਜ਼ਿਓ ਅਰਸਨੂੰ ਪਰਮ ਬੀਰੰ॥ ਧਨਰ ਬੇਦ ਗਿਆਤਾ ਤੌਜ ਪਰਮ ਤੀਰੇ ਸ਼ਖ਼ਗਣਆ। -ਜੀ ਬੀਰ ਬਾਨਾ ਵਰੀ ਬੀਰ ਚੋਤੀ॥ ਹ[ਣਓ ਭੀਖਮੀ ਸਭੇ ਸ਼ੋਨਾ ਸਮੇਤੀ॥ ਨ ਨਿਸ਼ਰ ਗਿਰ ਕੀੜਸਟ । ਜਯੇ ਪੱਤ ਪਾਇਓ ਸਮੇਂ ਪਾਡਵਣੇ॥"

ਸ੍ਰੀ ਸ਼ਬਦੀ ਮੁਖਤਿਸ਼

मा भारता मत्तवस्य १८०० १८ १८४८ ४८४५ १०४५ ५८४५ १८४५ १८४५ बीम भं , देएल से दिलाहर ने से एस बीमहर दे प्राप्ती सीम भर्द न संदेश हिन से प्रत्या भरे मा देखें हैं रहे हुए। स्था र भवात्र हिस स्थाप । इस १ एक स्थाप १ एक १ जिल्ला । स्थाप र भवात्र हिस स्थाप । इस १ एक स्थाप । इस १ एक स्थाप । Matin 1 16 m a state of the sta िताम भ कि अ अ र स त्यास स्थान हो मेर उन्हा

म रिमर रे मेर दें जिल्ला स्थाप प्रमुख प्रमुख रहा है। HAND OF THE PROPERTY OF THE PARTY OF THE PAR वर्त प्रथम के हो हो समाम हत के नियम कि समाम भी है ਰਿਵਾ ਸਮਝ ਨਿਆ। ਨੂੰ ਜਨਮਦ ਨੂੰ ਕਿੰਨ ਜਨਨ ਆਵਾਈ ਸ਼ੁਰੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਿੰਨਾ ਸਮਝ ਨਿਆ। ਨੂੰ ਜਨਮਦ ਨੂੰ ਕਿੰਨ ਜਨਨ ਆਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਸ਼ੁਰੂ ਜ਼ਿਆ ਸਰਭਾਵਨ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਨਾਲ ਕੀਤ ਕਿ ਸੂਬਰ ਜਾਵਾ ਪਰ ਸੰਤ ਨਲ ਵਿਕੇ ਕੀ ਸ਼ਿਲਾਣ। 8 20

ਅਰਥ ਨੰਬਰ ੨

ੱਸੂਊ ਸ਼੍ਰੀ ਕ ਵਿੱਤ, ਦੁਸ਼ਰ, ਖ਼ਸ਼ ਵਰਤ) मार्ग प्रेर्ड पहिल्ला वन्य सत्वत्य भीच, पहिल्ला वह यस दान संसा हाती सनीत सी भारतन रे बली साम्ये ੇ ਭਵਾ ਅਰਥ ਵੀ ਸਨ ਵਿੱਚ ਵਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਫਰਨੇ ਵੀ ਸਨ ਵੀ ਪਾਵੇਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਜਿਵੀਂ ਸਨ ਵਿਚ ਵਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਫਰਨੇ

中华 中山道 五

अर्थ नम् सम्बद्धाः स्थार स्थाप मात्र कड़ी. '(स्था २०० The standard of the standard · Errer, z - , z - , aga, - ; 2 = x 4, y 1, (m2 f + f ੇ ਨਾਲ ਵਲ ਹੈ ਕਰ ਮਨ ਪਤੇ ਸਨ ਵਿਲੇ ਪ੍ਰਸੇਸ਼ੀ ਦੀ ਸੋਚ . . वर पद दें, दें देने न वर्णे स्ट्रिंग

ਤ । ਚਿਤਵਨੀ ਕਰਾ ਕਰਕੇ ਜਾਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹ ਪ੍ਰਜੇਸ਼ਜ਼ ਕੀ ਸ਼ੁੱਚ तही संधी हा विस्तृत्या , वे क्षेत्रों ।

. . र प्राप्त स्थान स्थान को प्राप्त को मास्त्र को प्राप्त को मास्त्र को प्राप्त को स्थान को स्थान को स्थान को The water in it individuals individuality

ਯੂਬਾ ਬਾਮੁਖਵਾਰ,

👾 🕛 ਾਂ ਇਕਾਂਤੀ ਹਿਰਦੇ ਕਲਪਨ ਗਾਠਾ॥' (ਅੰਗ ੧੦੦੩)

, - ' ਮਾਲਿਕ ਤਾਰ) ਜੇ ਕਰਕੇ ਤੇਲ ਧਾਰਾ ਵੱਤੇ ਲਿਵ ਲਾਈ ਾਰ ਮਾਨ ਦੀ ਸੰਕਲਪਾਂ ਵਿਕਲਪਾਂ ਦੇ ਬੰਦ ਹੋਣ ਨੂਪ ਚੂਪ ਨਹੀਂ ਿੱਤ ਸਾਂ 🔻 5 ਕੋਈ ਸੇਕਲਪ ਵਿਕਲਪ ਉਠਾਉਂਦਾ ਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।

਼ ਵਿਖ਼ਆ ਭੁਖ਼ ਨ ਉਤਰੀਂ) ਬਾਹਰੋਂ ਬਰਤ ਰਖਣੇ ਕਰਕੇ ਅੰਦਰੋਂ ਮਨ ਨੇ 🧀 ਬਾਂ ਦੀ ਤ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਰੂਪ ਵਾ ਆਸ਼ਾ ਰੂਪ ਵੁੱਖ ਇਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਨਹੀਂ ਉਕ ਕਰੀ ਕਾਰ ਨਾੜੀ **ਲ**ਿਹੁੰਦੀ ਹੈ

(ਜੇ ਸਨਾ ਵਰੀਆਂ ਭਾਰ) ਜੋ (ਪੂਰੀਆਂ) ਇੰਦੀਆਂ ਨੂੰ (ਬੰਨਾ) ਦਮਨ ਕਾਵਾਂ (ਭਾਰ) ਪਦਾਰਥਾਂ ਵਲੋਂ, ਤਾਂ ਵੀ ਮਨ ਦੀ ਪਦਾਰਚਾਂ ਦੀ ਤਿਸ਼ਨਾ ਰਹ ਭੁਖ ਵਾ ਆਸਾ ਰੂਪ ਭੂਖ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਨਹੀਂ ਉਤਰਦੀ। ਮਨ ਵਿਚ ਭਖ ਬਣੀ ਹੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ।

(ਸ਼ਹਸ ਸ਼ਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਰਿ) ਜੋ ਕਰਕੇ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਪ੍ਰਸਤਕਾਂ ਦੀਆਂ ਲਖਾਂ ਸ਼ਿਆਣਪਾਂ ਪਰਖ ਦੇ ਪਾਸ਼ ਹੋਣ

, ੨ ਇਕ ਨੂੰ ਚਲੈ ਨਾਲਿ) ਤਾਂ ਇਕ ਵੀ ਸਿਆਵਪੂ ਸਨ ਦੇ ਰਕਣ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਚਲ ਸਕਦੀ। ਮਨ ਰੁਕਦਾ ਨਹੀਂ ਸੰਕਲਪ ਵਿਕਲਪ ਉਠਾਉਂਦਾ ਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ

ਸਾਖੀ ਪਾਰਸ ਨਾਬ ਵੀ

ਦੱਤਾ ਤੌਰੀ ਦੇ ਸਮਾਉਣ ਤੋਂ ਇਕ ਲੱਖ ਗਿਆਰਾਂ ਬਰਸ ਪਰੇ ਹੋਣ ਤੋਂ ਮਰਾਕਾਂ, ਸਿਵਾਕੀ ਦੇ ਅਵੱਤਾਰ ਪਾਰਮ ਨਾਬ ਕੀ 'ਰੋਹਾਂ ਰਹਲੇ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਸੈਂਦਰ ਜਵਾਦ ਸ਼ਹਿਤ ਪੈਜਾ ਹੋਏ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਚੋਹਰਾ ਤੇਜ਼ ਸ਼ਹਿਤ ਹੋਣ ਕਰਕ, ੍ਰਿਵਰ' ਦਰੇ' ਅਮੁਕਾਰ ਨੇ ਨਮਸਕਾਰਾ ਕੀਤੀਆ, ਕਰਾ ਦਿਤੀਆ, 😽 ਉਸ ਦਸ਼ ਦਾ ਰਾਜਾ ਭੀ ਰਾੜੀਆਂ ਸਮਤ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਚਰਨਾ ਵਿਚ ਆਇਆਵ ਮੋਖਾਤ ਹੈ ਕੇ ਆਪਣੀ ਪਤਰੀ ਦੇ ਦਿਸੀ। ਐਨਾ ਸ਼ੈਦਰ ਅਤੇ 🐱 ਤਿਸ਼ ਸ਼ਹਿਤ ਸੀ ਜ ਜੋ ਦੇਖਦਾਉਂ) ਸ਼ਹਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾਸ਼ੀ।

ਜ਼ਮਾਨ ਹੋਣ ਤੋਂ ਸ਼ਸ਼ਤ ਅਤੇ ਸ਼ਾਸਤਰ ਵਿਚ ਬੜਾਮ ਹਰ ਹੋ ਗਿਆ। ਸ਼ਾਸ਼ਤ ਵਿਚਨਆ ਨਾਲ ਸਭੂ ਪੰਤਤ ਵਿਦਵਾਨ ਜ਼ਿੰਤ ਲੋਵੇਂ ਲੋਵੇ ਸਮਤ ਵਿਦਿਆਂ ਨਾਲ ਸਾਰ ਤੁਕੇ ਕਿੰਟ ਲਏ। ਦੁਭਾਤੇ ਉਂਦਾ ਕੇ ਸਨਿਆਪ ਸਤ ਸੀ ਉਸ ਨੂੰ

भाग स्थाप्त प्राचित्त वर्णात्त समाप्त स स्थाप्त · N' N' 14 x , L to M' 1 m 2 A == रक्षा रह द्वारम असी, सहसर देमन र रूप रसक्त व्या रस्टिंश स्थार भाषी व HX 4 - 1 FT WE II HA H + 37 WESTERN न नाम १० दनार भरी ११४० । ०० ਅਧਾ ਹੈ ਜਿਸ ਸਿਕਾ, ਸ⁴ਜ ਮੁੱਧ ਹੈ। 'इत्रो भ्रह मार पत्री संग्रह र देखे पेसरा ALC: NO GRANAME HE WILLS BY IN. ਵੱਚ ਵਜੇ ਜੇ ਕੀ ਖਈਆ, ਹੋਈ ਸਮਾ ਸਮਾਰਟ ਵੱਚ ਵਜੇ ਜੇ ਕੀ ਖਈਆ, ਹੋਈ ਸਮਾ ਰੰਚ ਸਦ ਧਾ ਖਸ਼ਰ ਸਲਾ, ਦਖ਼ਹ ਸਮਝ ਸਮੇਂ ਸਾ

ਕਰ ਸੀ ਸਦਾ ਕੀਤਰ ਜੇ ਕਰਜ਼ੀ ਕਰਤ ਇਸ਼ਾਮਣ ਵਾਦੇਟ ਜੀ ਸਦਾ ਕੀਤਰ ਜੇ ਕਰਜ਼ੀ ਕਰਤ ਇਸ਼ਾਮਣ ਦਾਵਟ ਸ ਹਵਾਵ ਇਤਾਲ ਬਕੀ **ਬਕ ਲਾਵਤ, ਤਿਨ ਕਿਆ ਜਗੂ ਪਛਾਨਾ॥** ੀ: ਰਸਟ ਨਗਨ ਕੱਚ ਨਾਟਤ, ਐਸ ਚਰਿ ਹਿਤ ਕੀਜੈ॥ ੂ ਰਸਟ ਨਗਾ ਕੇ ਜਾਣੇ, ਪਰਮ ਪਯੂਬਹਿ ਪੀਜੇ॥ਐਈ।ਵਿਗ ਵਿੱਚ ਜਾ ਗਵਾ ਕੇ ਜਾਣੇ।

ੂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਨ ਦੇ ਅਸੀਂ ਸ਼ਰ੍ਹੇ ਸ਼ਵ੍ਹ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆ × ਸ਼ਿਆ ਨੇ ਸ਼ਵ੍ਹ ਪਾਜ਼ਸ਼ ਸ਼੍ਰ੍ਹ ्रक्र केंद्र केंद्री चातम राष्ट्र स्पे कर् ਰਜ਼ਤੇਨਮ ਵਿੱਚ ਜਿਹੜੇ ਤੇ ਜਾਂਦ ਦਿੱਤਾ ਜਿਹੜੇ ਤੇ ਰ

· porter is the mile mile also a high 12 Hot > 1 IN UP + 2 July 1 2 - 53 12 • × × र रहाम नामें दीव है, र मालीन प्रतर्देश ्रे के कार भी नमत देश नर वह - 10 m 2 ha 1 1-

dad the tak day was with white white all the ਕਵਾਰਮਾਰ ਵਕਾਰ ਜਲੋਂ ਵਿੱਚ ਮਾਰੀਕੇ ਤਬ ਹੋਏ ਹੈ। ਨਿ੍ਪ ਮੇਧ ॥ ਸਕ ਨੂੰਨ ਅਤਕ ਸਿੱਖਤ ਦੀਜ਼ੀਐਂ ਭਵਿੱਚਰ ॥ ਾਂ ਹਵਾ - ਗ ਏਬਰਿ ਦੀ ਜੀਐ ਅਵਚਾਰ॥ ় ব ্ । চুরু বী মূচ ভার ভারভারত ॥৭২৪॥ (ਸ੍ਰੀ ਵਸ਼ਮ ਡੀਬ ਜੀ)

ਿ ਸਣ ਕ ਪਾਰਸ ਨਾਬ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੋਨੇ, ਮਾਯਾ, ਪਦਾਰਥਾਂ, ਘੌੜਿਆਂ, ਾਲੀਆਂ ਜਾਵਿੰਦੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਸਿੱਹੈ। ਮਭ ਕਰ ਸਟਾਜ਼ਾਦ ਕਰਕੇ ਫਿਰ ਜਥਾ ਬਕਾਰਾ ਜਨ ਸਾਂਤੀ ਸਮਾਰ ਹੋ ਗਈ ਵਾਇਕ ਗਿਆਨ ਦੇਵ ਰਾਜ਼ੀਨੇ ਰਗਾ, ਕਿ ਮਹਾਰਾਜ ਜੱਗ ਤਾਂ ਹੈ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਸਭ ਕਾਜ਼ ਫ਼ਤਰ ਕੀਏ ਜਾਣ (ga ਰਾਜਾ ਅਜੇ ਵਰ) ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਬਾਕੀ ਹੈ। ਦਾ ਪਾਰਬ ਸਾਰ ਨੇ ਪ੍ਰਫਿਆ ਉ. ਫੋਰ ੈ, ਵਸ ਮੈਂ ਵਪ੍ਰਬਜਗਾ। ਤਾਂ ਗਿਆਣ ਦਵ ਰਾਜ ਨੇ ਰਿਹਾ, ਉੱ, ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਦਸ ਸਕਦਾ। ਉਹ ਸਫ਼ੌਦਰ ਨਾਥ ਦਸ਼ਗਾ। ਜ ਫ਼ੀਰ ਸਮੁੰਦਰ ਇਰ ਮੌਛੀ ਦੇ ਪੌਣ ਵਿਚ ਹੈ। ਵਾ ਪਾਜਸ ਨਾਰ ਤੋਂ ਅਸੇਵਾ ਜਤਨ ਕਰਕ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿਚ ਜਾਲ ਪਾ ਕੇ ਮੱਛ ਨੂੰ ਫੜਿਆ । ਫ਼ਰੀ ਨਾਲ ਪੈਟ ਚੀਰ ਬੋ ਮਛਿੰਦ ਨਾਲ ਨੂੰ ਕੇਂਢਿਆ।

ਪਛਿਆ ਮੂਨੀ ਜੀ ਮੈਂ ਵਿਦਿਆ ਕਰਕੇ ਸਭ ਪੰਤਰ ਜਿੱਤ ਲਏ ਹਨ ਅਤੇ ਬਲ ਕਰਕੇ ਸਭ ਰਾਜੇ ਜਿੱਤ ਲਏ ਹਨ । ਉਹ ਕਿਹੜਾ ਰਾਜਾ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂਦੋਂ ਜ਼ਿੱਤਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ। ਤਾਂ ਮੁਛਿੰਦ ਨਾਲ - ਕਿਹਾ :

> ਮੁਛਿੰਦ ਬਾਰ :–ਪਾਰਸ ਨਾਰ ਸੋ । ਜੇਮਰ ਛੇਦ । ਸਨ ਰਾਜ ਰਾਜਨ ਹੈਸ । ਭਵ ਭੂਮ ਕੇ ਅਵਿਤੇਸ । ਕੀਰ ਜੀ ਕੁਣ ਸਭ ਰਾਇ॥ ਪਰ ਸੈੱਨ ਜੀ ਤਲ ਜਾਇ। ੧੬੪॥ ਅਬਿਬੇਕ ਹੈ ਤਿਹਨਾਓ ਕਬਾਸ਼ੀਯ ਮੈਂ ਤਿਹਨਾਉਂ ਹ ਤਿਹੜੀਤ ਕੋਈ ਨੇ ਭੁਪਾਸਵਤਾ ਹੈ ਸਰੂਪ ਅਨੁਪਾਸ (ਦਸਮ ਅੰਗ éਵਵ)

ਹੁ ਰਾਜਨ ਜਿਸ ਨੇ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਜਿੱਤ ਲਿਆ ਹੈ, ਕਾਮ ਕੋਧ ਲੇਫ ਮੇਰ ਹੁੰਕਾਰ ਆਦਿ ਇਸ ਦੇ ਸੂਰਮ ਹਨ ਅਤੇ ਆਸਰੀ ਸੰਪਦਾ ਇਸ ਦੀ ਫ਼ੌਜ ਹੈ। ਜਿਸ ਨ ਬਹਮਾ, ਸਿਵ ਜੀ ਵਰਗੇ, ਪੀਰ, ਪੈਰਾਬਰ, ਰਿਥੀ, ਮਨੀ, ਸਭ ਜਿੱਤ ਲਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਆਪ ਉਹ ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਜਿੱਤਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ। ਉਹ ਅਗਿਆਨ At A 1 show of she washinklines white the in

By agray, starting of the whole whose while in a south H, MEN, Pet A भेर संदेश के प्रतिकार स्थान से प्रतिकार र्था मोट्स्पर व्यवस्थात्त्र स्थापना स् त्र भारत्यात विसं रचन भारत्य श्री मिं क्षेत्र प्रति या क्ष्मार्थ स्थाप ਜ਼ਮ ਸ਼੍ਰੀਜ਼ਿੰਦ । ਮ ਦਸਮ ਸ਼੍ਰੀਜ਼ਿੰਦ ਹਨ।

ੱਸ[਼] ਦ ਸਾਂ ਸਾਂ ਨੂੰ ਭਾਜੀ ਸਲ਼ੀ ਸਿੱਖ ਸਾਂ

THE STATE OF MAN HE WAS A STATE OF H-12 6 Maco 6 5 16 Hr 8 - 1 57 6 2' 42

ਦ ਵ ਾ ਼ੁਸ਼ਤ ਤਾਰੀ ਮਹੁੰਦ ਸਮਰਾਚਾ , ਜਰ ਹ ੇ ਦੇ ਦੇ ਦੇ ਦੇ ਦੇ ਦੇ ਕਾਰ ਅਤੇ ਮੋਰ ਬਲ ਪੌਰਖ ਸਭ ਚਾਕਾ॥੧੨੩॥।

ਕਾਰ ਨੇ ਜ਼ਿਲਾਨ ਕਰਕੇ ਸੜਨ ਵਾਸਤੇ ਚਿਚ ਕਾਰੇ ਜ਼ਿਲਾਨ ਕਰਕੇ ਸੜਨ ਵਾਸਤੇ ਚਿਚ - से । महर के पूर्व के अपने के किया कारों के हैं। ਵੀ। ਸਦ ਤਿਆਰ ਕਾਰਲੀ ਨਾਲ ਇਸ ਦੇ ਦੇ ਜੀ ਲੱਗੇ। ਕਿਹਾ ਹੈ ਗੜਾ। ਹਵਾਸ ਕੀਰਬ ਤੋਂ ਇਸ਼ਨਾਨ ਬਰਕੇ ਕੇਸ਼ਦੀ ਬੁਸਤਰ · तर प्रभाग वस्तु विकास स्मित् ਹ ਤੋਂ ਜ ਜ ਤ ਕੋਟਕੇ ਸਾਣਾ ਸਾਊ - -

> 10 10 10 1 7 27 B" A BOLD SO FOR ਦੀ ਜ਼ਿਆਦਪ ਨਹੀਂ ਚਲ-ੇ. ਵਵ

A ST STATE AND ALL TO BE ALLERANCES A TE THEN HE PARTS ד אכי וז יו אווי ע

ਾਵ ਨੇ ਜਿਲ੍ਹੇ ਨੇ ਦੇ ਜਿਸ ਦੇ ਗਿਰਪਾ ਹੋਇ ॥ (ਅੰਗ ੨੯੮) ਾ ਮਾਂ ਨਾ ਨਾਂ ਭਾਸ਼ਾਬਿ ਦੇਖੋ ॥ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਜਾ ਹਉਮੈ ਸੋਖੋ॥ יר אים אונים או ל למנים

ਿਤ ਕੇ ਪਰ ਮਹਿਸਨ ਨ ਦਿਖਾਬਣਿਆ ॥ੈ (ਅੰਗ ੧੨੪)। ਾਸ਼ਦ ਸ , , , ਸਾਣਾਪਾ ਪਿਆਰੇ, ਇਕ ਨ ਚਲੀ ਨਾਲਿ ॥ੇ (ਅੰਗ ੬ਚ੧) ੇ ਦਾ । ਸਿਆਣਪਾ ਕਿਤੇ ਬਾਮਿ ਨ ਆਈਐਂ॥ ਾਨ , ' ਨ ਜੋ ਦੇਵੇਂ ਸੋਈ ਸਖ ਪਾਈਐ ॥' (ਅੰਗ ਭ੯੬) काम किल्लिस का निम्न मनी चिल्लीके ਜਨ ਨਾਨਕ ਗਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਰਾਮ ॥³ (MOT 489)

ਅਰਥ ਨੰਬਰ ਭ ਕਾਕ ਉਕਤ ਨਯਾਯ ਅਰਥ

ਪਸ਼ਨ :- ਸਿਖ ਸਖ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਨ ਕੀਤਾ, ਹੋ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ਼ ਦੁਰਾ- ਸ਼ੀ ਕ ਅਸ਼ਾਂ (ਸੂਚੇ ਸੇਚਿਨ ਹੱਵਈ) (ਸ਼ੋਰੇ) ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਰਹੀਏ। ਾ ਕੀ ਸਾਨੂੰ ਪੁਮੇਸ਼ਰ ਦੀ (ਸਿੱਚ) ਵਿਚਾਰ ਪਰਾਪਤਿ (ਨਾ ਹੋਵਈ) ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ? (ਜੇ ਸ਼ੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ) ਜੇ ਲੱਖਾਂ ਵਾਰੀ (ਸੋਚੀ) ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਰਹੀਏ।

ਉੱਤਰ :- ਨ ਸ਼ਤਿਰਾਮ ਮਹਾਮਾਜ਼ ਸ਼ਾਹਿਬ ਜੀ ਨ ਵਟਮਾਇਆ ,ਸਚੈ ਉੱਦੇ ਨਾਵਨੀ) ਪ੍ਰਸ਼ਸ਼ਕ ਕ ਸਬੂਣ ਵਾਲੀ (ਸ਼ਬ) ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਵੀਚਾਰਨ ਕਰਕ ਭਾਰਤ (ਮੁੱਕਿ ਨ ਹਵਾਈ) ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਪ੍ਰਾਪਸ ਤੇਵਗੀ। ਕਿੰਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ ਜਾਵੇਗੀ। 'ਕਾਬੂ ਉਕਤਿ ਨਯਾਯ' ਇਹ ਜ਼ਰੂਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ।

(, ਜ਼ਰ੍ਹੀ ਸ਼ਬ ਵਾੜਾ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ,ਸ਼ਬ ਵਾਤ) ਲਈ ਵਾੜੀ ਉਸ ਪ੍ਰਸੇਸ਼ਤ ਹੀ ਵਿਚਕ ਧਰਨ ਵਾਸ਼ਕ ਬੋਲੀ ਸ਼ਚਦ ਤਹਰੀ ਤਾਂ ਤੁਸਨੂ ਕਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਸੋਚ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਨਹੀਂ' ਹੋਵੇਗੀ। ਕਿੰਤੂ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ।

ਪ੍ਰਸ਼ਨ :--(ਰੂਪੈ ਰੂਪਿ ਨ ਹੋਵਈ) ਰੂਪ ਰਹਿਣੇ ਕਰਕੇ ਮਨ ਦੀ (ਰੂਪ) ਕੀ ਕਿੰਸ ਪੁਕਾਰ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਥਦੀ ? ਵਿਰ ਮਹਾਰਾਜ਼ ਕੀ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵਿਗੀ ?

भी सम्भी प्रणीति

ਉੱਤਰ :- (ਜ ਘਾਂਟ ਜ ਸਵਿਵ ਤਾਰ) ਜੋ ਕਰਕੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਹਾਰਾਜ਼ ਮਰ ਨਾਲ ਵਿੱਚ ਸਿੰਦ ਨੇ ਵਾਸ਼ਤੀ ਨੇ ਤੇਲ ਧਾਰਾ ਵਤ ਲਾ ਕੇ ਰਖੋਗੇ ਤਾਂ ਮਾ ਨਾਜਾਂ ਨੂੰ (ਹਵਾਬਾਵਰ) ਸਤੇ ਵਾਵਕਤਾ ਨੂੰ (ਕੇ ਪੇ ਵਾਵੇਂ) (ਰੂਪ) ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਮਨੇਵ ਕਿੰਗੀ ਕੀਰ ਸਨ ਤੇ ਜੀਤਿ ਆਵੇਗੀ ਮਨ ਵਾਸ਼ਨਾਂ

ਪਸਨ: ਾ੍ਰਜਿਆ ਭੁਖ਼ ਵਚੈਂਹੀ ਭੁਖਿਆਂ ਜਾਂਹ ਕਰਕ ਕਰ Sty By C Withil

र गुरे ए दें तो व ਿ हर । ਜੀਨ ਕਾਰ ਜ ਤ ਕ (ਪਜੀਆ) ਇਕ ਆ ਨੂੰ (ਭਾਜ ਜਵਾ ਸ਼ਵਾਂ ਨਹ ਬਣ ਅਵਧ ਦਾ ਜਵਾ ਦਾ ਦੀ ਆਸ਼ਾ ਪੰਜ ਕੋਸ਼ਣ ਹੈ। ਜਿ. ਕੂੰ

सेनवली 'डीन धारत साहवी। ਪ੍ਰਸਨੇ : ਦਰ ਅਤੇ ਆਈ ਜੋ ਚੇ ਚਾਤਸਾ ਹ ਜੀ ! (ਸ ਸਮ ਸਿਆਣਾ, ਕਰ ਦੀ ਮੁਸ਼ਾਰਾਂ ਦੁਸਤਕੀ ਦੀਆਂ ਲੱਖਾਂ ਸਿਆਂ ਦਾ ਹਨ ਪ੍ਰਯੂ

FJ JA 5 1 1 9 833:- 2 3615 DE :-

ਲੂ ਤਹਾ, ਹੈ ਨਾਲ ਪਰ ਦਾ ਜਿਸਤਾ ਪ੍ਰਬ੍ਰੀਲ। ਪ੍ਰਿਕ ਸ਼ਰਕਿ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਨਾਲ ਪਰਖ ਦਾ ਜਿਸਤਾ ਪ੍ਰਬ੍ਰੀਲ। ਜੇਸ ਦੇ ਅਸਾਰ ਅਸਲਾ ਦੁਆਂ ਚਲਦਾ ਹੈ ਭਾਵਾਂ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ੇ ਨੂੰ ਸਾਰ ਜਿਸ ਤੋਂ ਨੂੰ ਨੂੰ ਜਿਹੜ ਦੀ ਸਾਂ ਲੱਖੀ। ਜਿਸ ਸਾਰ ਜਿਸ ਤੋਂ ਨੂੰ ਨੂੰ ਜਿਸ ਤੋਂ ਮੁਸਤਕਾਂ ਦੀ ਸਾਂ ਲੱਖੀ। ्राप्त र प्रमाण करें के प्रमाण करें हैं। विकास करें के प्रमाण करें के संस्थान करें हैं। IT. I'M IT 'NH I FRE THOMN YOU INCOME ਰਾ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਸਮਝ ਹੈ। ਜਿਸ ਤਿਜਿਸਾ ਅਭਿਸਾਨ ॥³ (भावा २५)

ਅਰਬ ਨੰਬਰ ੪

I were to seem have a not he have he he he had had he had

ਜ਼ਜ਼ਮ ਕ ਰਨਾਜ ਸ਼ੌਦੀ ਲਖ ਵਾਰ) ਰ ਕਰ ਮ ਕ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਵਾਲੀ (ਸੋਚਿ ਹੋਵਈ) ਜੇਚਨ ਼ਰਪੰ ਰੁਪਿ ਨ ਹੋਵਦੀ ਕੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰੇ) ॥

- (ਤਾਰ) *ਓਅੰਕਾਰ ਵਿਚ ਲਿਵ ਚ੍ਰਿਤੀ ਤੇਲ ਧਾਰਾ ਵਤ ਲਾ ਰੱਖੀਏ ਾ ਦੂਪ 'ਵ ਹੈ) ਅਕਰ ਪਦ ਦੀ ਵਾ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜ਼ਾਹ ਨੀ ਜੜਤਾ ਬ੍ਰਿਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ।

਼ ਜੇਬਆ ਕਰ ਨੇ ਉਤਰੀ ਦੇ ਬੋਨਾ ਪੂਰੀਆਂ ਭਾਰੀ ॥

਼ੇ [†]ਜਨਾ ਨੇ (ਪਤਾਅਾ, ਪੂਤਾ ਪਰਮਿਸ਼ਰ ਨੂੰ (ਫਾਰ) ਭਾਲ ਲਿਆ ੇ ਅਤੇ ਵਿੱਚ ਵਿੱਚ ਦੇ ਨਾਮ ਵਿਚ ਸ਼ੌਵ ਇਆ ਹੈ, ਤ੍ਰਿਤ, ਅਚੱਲ, ਪਾਂਤ ਕ ਜਸਮਾ ਹੈ। (ਕਬਿਆ ਕੁਬ ਉੱ, ਕਰੂਲ ਪ੍ਰਮੰਸ਼ਕ ਦੀ ਕੁਬ ਦੇ ਰੁਸ਼ ਹੁਸ ਅਸ ਜੋ ਜਾਨੇ (ਨਾਉਂ ਸੀ) ਤੇ ਤੋਂ ਕਿਸ ਪੁਲਾਜ ਦੀ ਤੁਸ਼ ਨਹੀਂ ਸੋਵੇਜਦੀ ਗਵ ਲਗਦੀ,

(ਸ਼ਰੂਬ ਸਿਆਣਪਾ ਸੂਬ ਹੈ। ਤੇ ਇਕ ਨੇ ਚੁਲੈ ਨਾਜ਼ਿ)। ਜ਼ਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਿਕ ਲਖ ਸਰਪ ਦੇ ਨਾਲ ਬਿੜੀ (ਚ ਲੈ) (ਚ) ਪਨਾ ਲੈ ੁਰਾਈ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੁਨਿਆਵੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਪ੍ਰਸ਼ਤੂਰਾ ਦੀਆਂ ਲੱਖਾਂ ਸਿਆਣਪਾਂ ਕੀ ਵਿੱਛਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ**, ਅਭਾਵ ਹੋ ਗਈਆਂ ਹਨ** ਕਰਾ :- 'ਬਧੀ ਬਾਜ਼ੀ ਉਪਜੈ ਚਾਉ॥ ਸਹਸ਼ ਸਿਆਣਪ ਪਵੈ ਨ ਤਾਉ॥ ।

(ma) 949)

ਅਰਥ ਨੰਬਰ ਪ ਭਾਵ ਅਭਾਵ ਵਿਹੁਣਕ ਅਰਥ ਸੋਜ਼ੇ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ :-

(ਲਖ਼ ਵਾਰ) ਜੋ ਸਭ ਦੇ (ਲਖ਼) ਜਾਨਣ (ਵਾਰ) ਵਾਲਾ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹੈ ਜ਼੍ਰੇ ਜੇ ਉਸਦੇ ਜਾਣਣ ਵਾਲੀ (ਸੋਚੀ) ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹ ਜਾਵੇਤਾ (ਸਚੈ) ਸ਼ਾਸਤਾਂ ਦੀ ਵੀਚਾਰ ਤੋਂ ਵਿਹਾਰਾਂ ਦੀ ਵੀਚਾਰ ਹੋਵੇਂ ਚਾਹੇ (ਸ਼ੋਚਿਨ) ਹੋਵੇਂ, ਇਕੋ ਜਿਹਾ ਹੀ ਹੈ, ਭਾਵ ਫ਼ਰਨਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਵਰਦਾ।

ਯਬਾ :- 'ਚਿੰਤ ਅਚਿੰਤਾ ਸਗਲੀ ਗਈ ॥

ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਨਾਨਕ ਨਾਲਕ ਮਈ ॥ (ਅੰਗ ੧੧੫੭)

ਵਦ ਵਿਚ ਓਅਰਾਰ ਦੇ ਦਸ ਨਾਮ ਇਸ ਪਕਾਰ ਹਨ ੧ ਓਅੰਕਾਰ। ੨ ਪ੍ਰਣਵਾਤ ਸਰਬ ਇਆ ਪੀ। ਖ਼. ਅਨੰਗ 1 ਪ ਰ ਫ ਸਕਲ 10 ਵੇਦਯੂਤ । ਦ ਹੋਸ । ਦੇ ਝਰਿਕ । ੧੦ ਬਰਮ ।

N 52 28 458- 1 The after Miest Ball & artest " inis ses

ਰੂਪ ਰੂਪਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ :--

र प्राप्त र स्टब्स् राजी संस्था ता संस्था संस्थी ह HAND THE WARRENCE OF THE STATE THE PERSON AND THE PROPERTY OF HEH! - Er du 12 E2 1 1 2 1 8 2 md 2 1 1 , M 84

Er 2. W. er z . J. M. Br. M. Spel z 3 31

ਭੂਖਿਆ ਭੂਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੋ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ :-क हेर कि है है है है है है कि है कि है है है

マナニ ヨロマルガラ トローララ ं विक्रमण्ड स्ट्री हुम्स व प्राम्य क्रान्य न व न ने आ , बुद्रस्थ स्ट्राह्म + 57 He

ਸ਼ਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਰਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੇ ਨਾਲਿ:-

· m z + 1 m z + 1 m z + A c sin ਭਾਜ਼ ਤੋਂ ਦੀਆਂ ਬ**ੰ**ਜੋਅਣਵਾਂ ਵ er a ferrera

.

(MIBS)

ਅਰਥ ਨੰਬਰ ੬ ਸਾਧਨ ਰੂਪ ਅਰਥ

(934)

ייאק בי אמן בי המען

ਜ਼ੀ ਤੋਰ ਸ਼ਹੂਟ ਜ਼ਜ਼ੀ ਜ਼ਿਸ਼ਗੀਰ ਦੀ ਪਵਿੱਤ੍ਹਾਣਰ ਕੇ, ਬਾਣੀ ਦੀ ਮਾਤ ਕਰਕ, ਲੱਗ ਸਿਆਣਪਾਂ ਤੇ ਕੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ , , - र ा ी औं । ਫਿਰ ਕੀ ਸਾਧਨ ਕਰਨਾ ਬਾਹੀਦਾ ਹੈ 🤊

ਉੱਤਰ :---- ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਦਸਦੇ ਹਨ।

ਸੰਚੇ ਸੋਚਿਨ ਹੌਵਈ : (ਮੰਮ) ਮੋਚ ਕਰਨ ਕਰਕ (ਸਾਚਨ ਹਵਲੇ ਵਿੱਚ ਦੀ ਸ਼ਹੀ ਦੀ ਮੈਦੀ

ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖਵਾਰ :-ਜੇ ਲੱਖਾਂ ਵਾਰੀ ਗੀ ਸੋਚੀ ਜਾਈਏ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਨਿਸ਼ਕਾਮ ਕਰਮ ਕਰਨੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ।

'ਸ਼ਵਾ ਕਰਤ ਹੋਇ ਨਿਹਕਾਮੀ॥ ਤਿਸ ਕੳ ਹੋਤਿ ਪਰਾਪਤਿ ਸੁਆਮੀ।' (배례 국민운)

ਚਪੇ ਚਪਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ :--

ਰੂ ਤੀ ਦੀ (ਬੋਲਣ ਦੀ) ਚੁੱਪ ਕਰਨੇ ਕਰਕੇ, ਮਨ ਦੇ ਸੈਕਲਪਾਂ ਦੀ ਚਪਾਨ ਹੈ ਤੇ ਸਕਦੀ ਜੇ ਜੇ ਲਾਹਾਰਾਵਤ ਵੀ ਲਿਵਲਾਈ ਰਚੀਏ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਸਮ ਦਮ ਸਾਧਨ ਕਰਕੇ ਮਨ ਦੀ ਵਾਸ਼ਨਾ ਰੋਕਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਭੁਖਿਆ ਭੂਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪਰੀਆ ਭਾਰ :-

ਕੁੰਬ ਅੰਤ ਕਰਨਾ ਦੀ ਭਾਵ ਜਿਸਨਾਲ ਮਨ ਦੀ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਉਤਰਦੀ, ਜ਼ ਕ ਤੇ ਸਿਰ ਜੀ, 'ਰਸਨਪਨੀ ਆਖਿਕਾ ਦੇ ਭਾਗ ਪ੍ਰਦਾਰਥਾ ਦੇ, ਦੇਰੀਏ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਵੈਰਾਗ ਧਾਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਸਰਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਰਿ ਤੁਇਕ ਨੂੰ ਚਲੈ ਨਾਲਿ :--

ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਪਸਤਕਾਂ ਦੀਆਂ ਲੱਖਾਂ ਸਿਆਣਪਾਂ, ਮਨ ਦੇ ਰੋਕਟ ਨਾਲ ਨਿਕ ਵੀ । ਰਿਸ਼ਦੀ ਇਸ ਕਰਕੇ ਬਿਤਕ ਹੋਆ ਜ਼ਾਹਿਆ ਹੈ।

ਯਦਾ: ਸ਼ੀਮਰਵਾਕ ਪੂ: ਵੀ ਜਿਸਪਾਇ ਹੋ ਕਰ ਜ਼ਿਰਿਆ ਜਾਉਂ ਜ ਯਾ ਕੀ ਜੀਨ ਜੋ ਰਾਮ ਬਸਤ ਹੈ ਮਾਚ ਤਾਹਿ ਪਛਾਨੇ । (ਅੰਗ ੧੨੯ ੬) ਸ਼ੀ ਜ਼ੁਪੂਜੀ ਸਾਹਿਬ

FINNE WELL र देश भी पर क्षेत्र अस्ति सम्बद्धाः हिल्ल हेलता. हे (+ con water profit it

6-1 1 - HAY 6 31 676 15 TARS :- : . HIT HELT HITME

3 30 1 1 PA NEEL 1 2 2 12 1 3 1 . . इत्राच्या मस्याप्यान्य

ਪ੍ਰਸ਼ਨ := 'ਤਵੇਵੇਵ ਪੰਘ ਜੀਵ ਦੀ (ਘਲਿ) ਵੇਟ ਕਿਵੇ ੂਰ ਦੀ ਪਾਲਿ) ਵਟ ਕਿਵਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੀ ਨਵਿਰਤੀ, ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ

ਉੱਤਰ :- ਕਾ ਵਸਦੇ ਹਨ ਤਰੀਜ਼ ਸਜਾਈ ਚਲਣਾ) ਪਰਸੇਸ਼ਰ ਜੋ ਰੂ ਤਹਾਂ ਕਰਮਸਰ ਜੋ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾ ਦਾਲਾਂ) ਉਸਨੂੰ ਰਾਜੀ ਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਕਰਕੇ ਕੁੜ ਦੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਕਰਕੇ ਕੁੜ ਦੀ

THE THE LAW OF THE OWNER OF THE

** * * * 3 \$\pi_4 \text{A} \text{M. 1} The state of the state of the state of the state of ਿੰਦ ਤੋਂ ਦੂ ਉਹ ਹਾਂ ॥ (ਅੰਗ ੧੩੦) ਵਾਹਰ ਜਾ ਆਹਰਿ ਹਰਿ ਜੀਓ ਪਰਿਆ॥

, । 'ਰਜਲ੍ਹ ਅਹਰਾ ਕਰਿ ਧਰਿਆ।' (ਅੰਗ 9 ਼ਾ ਬਣਾਈ ਹੈ ਪਿਛੇ ਜੀਵ ਬਣਾਏ ਹਨ। क्ष्मिल के। से प्रत्येष्ठ हैं। ਲਹ ਪ੍ਰਬਰ ਕ ਹਰਿਆ ਹੈ। ਬੇਸ਼ਰੇਬ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਜਾਣ

्राक्त वह प्रतीत से पास्तः पा me or a congress and

· mountaindadadad allah

ਪਸਨ :-ਸਿਖ ਮੁਖ ਦੁਆਰਾ-ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ भ कर्मा असी मिल्टी कुरत इसे वह अरि क्

ਕਾਰ ਇਸ है । ਉਸ के ਜਾਣ ਜਾਣ ਹੈ। ਜਿ. ਹ ਜਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਰੀ ਵਾਲ S Haller A

ਪਸ਼ਨ :--ਕਿਵ ਕੁੜੈ ਤੁਟੇ ਪਾਲਿ ਹੈ ਮਹਾਰਾਕ ਸਾਹਿਬ ਕੀ! ਕੜੇ ਸ਼ਰੀਰੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਪੌਸ਼ਣਾ ਕਿਵੇ' (ਕਵੈਂ) ਫੁੱਟ ? ਸੋਸ਼ਾਰ ਦੁਖ ਦੀ ਨਵਿਰਤੀ ਤੋਂ ਪਰਮਾਨੰਦ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪ**ੀ ਕਿਵੇਂ ,**ਵ**਼**

ਉੱਤਰੋ:--ਭਾਂ ਮਹਾਰਾਕ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕਹਿੰ ਦ ਹਨ:--

ਹਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ :-ਜੋ ਮਹਾਰਾਜ (ਰਜਾਈ) ਆਗਿਆ ਵਿਚ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਹੁਕਮ ਵਿਚ ਰਾਜ਼ੀ ਹੈ ਕੇ ਚਲਣਾ ਰ ਹੀਵਾ ਹੈ । ਹੁਕਮ ਵਿਚ ਚਲਣਾ ਇਹੋ ਹੈ, ਜੋ ਸ਼ਾਸ ਸ਼ਾਸ ਸਿਮਰਨ ਕਾਨਾ ਹੈ । _____ ਸਿਮਰਨ ਕਿਸ ਦਾ ਹੈ ਉਹ (ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲਿ) ਨਾਲ ਹੀ '੧ ਓ ਸਤਿਨਾਮ' ਲਿਖਿਆ ਹੈ।

ਯਬਾ : 'ਏਕੇ ਨਾਮੂ ਹੁਕਮੂ ਹੈ ਨਾਨਕ ਸ਼ਤਿਗ੍ਰਹਿ ਦੀਆਂ ਬੁਬਾਇ ਜੀਉ ਜ਼ੋ'

ਹੁਰ ਵਕਤ ਸਿਸ਼ਕਨ ਵਿਚ ਜਤਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਫੋਰ ਕਤੇ ਸ਼ਰੀਰ ਦੀ ਹਾਲਣ ਸਿਣ ਦੀ ਹੰਗਤਾ ਟੋਟਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਫਰ ਸੰਚ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੁਕਮ ਵਿਚ ਜ਼ਧਾ≈ ਕਰਕ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

'ਗਰਮੁਖਿ ਹਉਮੈ ਪਰਹਰੇ ਮਨਿ ਭਾਵੇ ਖਸਮੇ ਦਾ ਭਾਣਾ॥ ਪੈਰੀ' ਪੈ ਪਾ-ਖਾਕ ਹੋਇ ਦਰਗਰ ਪਾਵੇ ਮਾਣ ਨਿਮਾਣਾ॥ (ਵਾਰ ੧੮ਵੀ ਪਉੜੀ ੨੧)

'ਰਕਮੀ ਬੰਦਾ ਹੈ।ਏਕੇ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਹਕਮੇ ਵਿਚ ਰਹਣਾ॥ ਹਰਮ ਅਦੇ ਤ ਸਰਨਾ ਆਵਟਰ ਹੈ ਸਰਗਾ। ਦਿਲ ਦਰੀਆਊ ਸਮਾਊ ਕਰਿ ਗਰਬ ਗਵਾਇ ਗਰੀਬੀ ਵਹਣਾ ॥ ਵੀਰ ਇਕੀਰਿ ਉਲੰਘਿ ਕੈ ਸਾਰ ਸੰਗਤਿ ਸਿੰਘਾਸ਼ਣ ਬਰਣਾ॥ ਸ਼ਬਦ ਸ਼ਰਤਿ ਲਿਵਲੀਣ ਹੋਇ,ਅਨਜ਼ਊ ਅਘੜ ਘੜਾਏ ਗਹਣਾ॥

The Sale Sales भी संध्यों मंदित FIRS HOLD HAVE BEN SEE FACE RETAIN W. H. W. 1, co t 4. 15 70

中部日

A SHE THE WAR THE SHE WAS A FRANCE a and crain,

ਪ੍ਰਸਨ '-(ਪ੍ਰਨਾਲਕਾ) ਦਾ ਵਿਚ ਵਿਚ ਸਮੇਂ ਤ

용경점:- # -#, 도개약(* · . 9. ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲਿ ਜੜੇ ਲਾਜ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੀ

इ.रक्षेट अरझटरिस प्रत्ये हैं... के, बंद भारति होते व प्रति के कि कि के कि कि के कि ਸ਼ਾਮ ਤਾਰਤ ਹੈ। ਬਾਮਰਟਜ ਟਬੇ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਤੋਂ 40 ਸਾਲ ਹੈ। ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਮਾਂ ਪਤੇ ਬਾਮਰਟਜ ਟਬੇ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਤੋਂ 40 ਸਾਲ ਹੈ। ਦੇਸ਼ - ਕ ਵਿੱਚ ਆਪ ਦੇ ਪੂ-ਵਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲ ਤੇ : ਦੇਸ਼ - ਕ ਵਿੱਚ ਸਾਹਿਰ ਵਿੱਚ ਆਪ ਦੇ ਪੂ-ਵਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲ ਤੇ : ਦੀ ਜਾਂ ਤੋਂ ਗੁਰੂ ਜਾਂ ਸ਼ਾਲ ਹੈ। ਜਾਂ ਤੋਂ ਜਾਂ ਸ਼ਾਲ ਦੀ ਜਾਂਸਤ ਤਕ ਬਾਣਪ੍ਰਸਤੀ ਰਹੈ। ੂਰ ਦੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹ ਪ੍ਰਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਾਸਤ੍ਰੇ ਵਿਚ ਦੇ

э. ਗੁਰਮਤਿ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਨਾਲ**ਕਾ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ:**-। s - . "L G" - " 51

त्त्र प्रमाणकार ३ वर्ग स्त्री के प्रमाणिकार יקיב הות-אואי בי בב די רי אי ा . . में भी भी भी देश के से स्थितिसह 2 25 to TH TO X TO THE TOWN

and a construction of the second state and and

NA AGAGES COREA SE ACAMBIGAR OF COLOMONIAN MANINGARISMAN SERVICES ਇ ਜ ਸਟਯਾਗ ਬਾਦੀ ਵਿਚ ਲਿਖੀ ਹੋਈ ਹੈ ਇਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵੀ ਹੈ। - ਕਰ ਨੂੰ ਸੰਟੇ ਅਕਸਿਸ਼ ਵਿਚ ਪ੍ਰਸੈਨ ਹੈ ਕੇ ਚਸ।

(90H)

੩, ਇਕ ਪ੍ਰਨਾਲਕਾ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਵੀ ਹੈ:-ਾਮ 12 ਮੁਤਾ^{ਦੇ} ਸਿਤਾ ਕਾਂਦੇ ਨ**ੀ ਉਪਜੈ ਗਵ ਤਿਨੂੰ ਭਗਤਿ ਨਹੀਂ ਹੋਇ** ਤੇਰੀ ਜੀ

(ਅੰਗ ੬੯੪) ੂੰ ਲਾ ਮੌਤ ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇ, ਫੋਰ ਤੈ ਧਾਰਨ ਕਰੋ, ਫੋਰ ਪ੍ਰੇਮ ਪੈਂਦਾ ੁਰਾ ੇ, ਨਾ ਸਵਾ, ਜੰਨਰ, ਨਿਧਿਆਸਣ ਕਰੋ, ਵੇਰ ਸਰੂਪ ਦੀ ਸਾਖਿਆਤਤਾ ਿਜੇ ਹੁ 'ਮੁੱਕ ਲੜਾਵੀ ਨਾਲ ਹੀ ਸੱਚ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਜੀ ਨੇ ਲਿਖੀ ਹੈ।

੪, ਸੰਪ੍ਰਦਾਇ ਮਰਯਾਦਾ :--ਜ਼ਿੰਨਾ ਵਿਚ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਹੈ, ਅੱਧਾ ਵਕਤ ਹਵਾਈ ਕਰ ਅਤੇ ਅੱਧਾ **ਵਕਤ ਸੇਵਾ ਤੇ ਸਿਮਰਨ ਕਰੇ।** ਹੜਾਈ ਕੋਟਨ ਤੋਂ ਮਗਰੇ' <u>ਾ</u>

ਅਧਾ ਵਕਤ ਮਿਸਟਨ ਕਰ, ਅੱਧਾ ਵਕਤ ਸਵਾ ਤ ਸ਼ਾਸਤ ਵਿਚਾਰ ਕਰੇ। ਸ਼ਿਮਰਨ ਐਨਾ ਪਰਪੱਕ ਕਰ ਲਵੇ। ਯਥਾ ਸੀ ਮਕਵਾਲ :--ਾਗਰਮੁੱਖ ਰੌਸਿ ਰੌਸਿ ਹਰਿ ਧਿਆਵੇ ॥ (ਅੰਗ ੯੪੧)

ਦੀ ਅਵਸਥਾ ਪਾਪਤ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਾਮਾਨ ਪਹਰ ਜਿਸ ਵਿਸ਼ਰਹਿ ਨਾਹੀ। ਕਤਿ ਹੋਵੇਂ ਨਾਨਕ ਤਿਸ਼ ਲਗਿ ਪਾਈ॥¹ (ਅੰਗ ਭ੯੬)

ਫੇਰ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸੱਚੇ ਪਾਤਸ਼ਾਰ ਜੀ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਪਉੜੀ ਵਿਚ ਧਰਮ ਪਵਿ੨ ਓਪਦੇਸ਼ ਬਖਸ਼ਿਆ ਹੈ।

ਸੀ ਜਪੂਜੀ ਸਾਹਿਬ

ਸੰਗਲੀ (ਸਿਧਾਂਤ)

ען אין און און און און אין דער אין לפל עאדים न सब्द र र से असर म त्रिक्त अस्य मा ने साल स्थाप से मा ्रा प्रति विकास र रेड्ड क्या क्या का जिल्ला में के क्या का किया के किया का क्या का किया का किया का किया का किया का किया का किया A PERSON A ST FETCH HE WIN TO THE TOTAL ਕਰ ਜੋਲਵ ਕਰਵਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸਰੂਪ ਦੀ ਸਮਾਸ਼ਕਾਰਕਾ ਹਨ। ਹ

ਵਰਤ ਜੀ ਕੀ ਸੰਬੰਧਿ ਵੀ । (ਕੀ) ਉਸ ਬੰਸਿ ਦੀ ਹੈ।]= ।>

िट्टी र में कर दू जी मर्स मर्देष उरता ्राप्टा है भड़े प्रस्त बोर्ट घर वि भ ्रांटा से मार्ग उह सो ! मत्रे क्र प्रकृत के के क्र के स्वार्थ में कि स्वर्थ के के कर के स्वर्थ के स्वर्थ के स्वर्थ के स्वर्थ के स्वर्थ के स् ंहें कर हैं के करते वर्षे करते वर्षे करते वर्षे करते वर्षे करते वर्षे करते वर्षे चंडरता वर्गत वर्ग ਼ ਰਹਮ ਦੀ ਵਿਚਾਰ **ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ** ੇ ਜਾਈਆਂ ਦੋ ਦੀਆਂ ਹਨ। ਉ_ੱਰ ਨੂੰ , , हेताता चारते व्यवसे **सी प्रेम स**ध्य ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਮੌਨ ਧਾਰਨ ਕਰਵੇ • , • , • ਰੇ. ਚਪ ਕਰਨੇ ਕਰਕੇ ਮਨ ਦੀ ਚ. ਹੁੰਦੀ ਭਾਵੇਂ ਤੋਲ ਹ - P. T. Carlot of A &

रूप यह नम ने १० भीता हो इतर मार्गन तथ र वर्षे भी स्त्राही शिवाहर है का निवास में सिनमकी कहा जनीयर के बाना प्रकाल के लेके हते बाद द तेला है जीला है का प्रामा इसी मेर इसीन। ਸੂਕਰਾ ਕਰਾ ਸੰ ਵਕਸਾ ਸੂਜੀ ਜਿਆਣਪ ਰਕਰ ਸੁਖਤਿ ਹੈ। ਵਾਸ਼ ਦ ਹ ਸ਼ਾਜ਼ਗ ਜ਼ਾਹਿਬ ਦੀ ਰਾਹਿੰਗ ਨਿਆ ਜ਼ਿਸ਼ਰੀ ਕਸਤਰਾਦੀਆਂ ਲੱਖਾਂ ਨੂੰ ਪੁਲਾਵਰ ਦੀ ਕਾਰ ਕੀ ਕਿਰ ਸਭ ਜਗਦ ਨਾਲ ਅਤੇ ਗਾਲ ਅੰਗ ਕਿਸ ਦੀ ਇਕ ਵੀ ਮਿਆਣਪ ਨਹੀਂ ਚਲਣੀ। ਫੌਰ ਹੋਰ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਕੀਤਾ ਮਹਾਰਾਜ ੂਾੰ 18 ਜੀ ਸ਼ਬੂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇਂ ਹੈ ਤੇ ਸ਼ਬੂ ਦਾ ਸਕੂਪ ਕਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ੍ਰਿਸ਼੍ਰੇ ^ਦੂ ਕਾਂ ਕਿ ਹਨ ਕੂੜੀ ਦੇਰ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਦੀ ਰੰਗਤਾ ਟੂਟ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਹਰਤਾ ਕੀ ਅਤੇ ਸਦੇ ਸਾਸਤੂਰ ਤੋਕੀਦਾ ਹੈ। ਵੇਰ ਮਹਾਰਾਜ਼ ਜੀ ਕੁਝ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਪੋਸਟਾ ਕਿਵੇਂ ਟੁਟੇ ? ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਹੁਕਮੀ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਆਗਿਆ | ਵਿਚ ਰਜਾ ਵਿਚ ਚਲਣੇ ਕਰਕੇ। ਉਸ ਪਰਮੈਸ਼ਰ ਦਾ ਹੁਕਮ ਾਰ ਓ ਸਤਿਨਾਮੂ ਨਾਲਿ ਹੀ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਸਭ ਕੁਝ ਪ੍ਰਾਰਬਧ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਉਸ ਤੋ ਜ਼ਾਕਰ ਰਹੀਏ ਤਾਂ ਹੀ ਤ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਦੀ ਨਿਵਿਰਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੁਕਮ

(939)

ਵਿਚ ਚਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਹਾਰਾਜ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਪੳੜੀ ਤੋਂ ਮੂਲ ਮੰਤੂ ਵਿਚ ਉਪਦੇਸ਼ ਦਿਤਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਇਸ ਪਕਾਰ ਹਰ ਇਕ ਪਉੜੀ ਦਾ ਜਿਹੜਾ ਤੌਤ ਹੈ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਸ਼ਾਰਿਆਂ ਦੇ ਪੜ੍ਹਣ ਸੁਣਨ ਵਾਲਿਆਂ ਅੱਗੇ ਬੇਨਤੀ ਹੈ ਕਿ ਜੋ ਸ੍ਰੀ ਜਪਜੀ ਸ਼ਾਹਿਬ ਦਾ ਪਾਠ ਕਰਦਿਆਂ ਪ੍ਰਰਨ ਅਰਥ ਵਿਚ ਚਿਤ ਨ ਟਿਕੇ ਤਾਂ ਇਹ ਜੀਜ਼ ਜੀਸਰ ਚਾਰਬਣੀ ਕਿ ਇਸ ਪੋਏਗੇ ਵਿਚ ਸ਼ਹਿਰਾਰ ਮਹਾਰਾਜ ਸਾਹਿਬ

ੂਾ । ਇਹ ਆਗਿਆ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਵਿਚ ਇਹ ਕੀਤੀ ਹੈ :--

-3%-

B. HOH. M. J. 🐰 ਦੂਜੀ ਪਉੜੀ ਪ੍ਰਾਰੰਭ 💥

ਹੁਕਮੀ ਹੋਵਨਿ ਆਕਾਰ; ਹੁਕਮੁ ਨ ਕਹਿਆ ਜਾਈ॥ ਹੁਕਮੀ ਹੋਵਨਿ ਜੀਅ; ਹੁਕਮਿ ਮਿਲੇ ਵਡਿਆਈ॥ ਹੁਕਮੀ ਉਤਮ ਨੀਦੂ, ਹੁਕਮਿ ਲਿਖਿ, ਦੁਖ ਸੁਖ ਪਾਈਅਹਿ॥ ਇਕਨਾ ਹੁਕਮੀ ਬਖਸੀਸ; ਇਕਿ ਹੁਕਮੀ ਸਦਾ ਭਵਾਈਅਹਿ॥ ਹਕਮ ਅੰਦਰਿ ਸਭੂ ਕੇ; ਬਾਹਰਿ ਹੁਕਮ ਨ ਕੋਇ॥ ਹੁਕਸ ਅਦਾਰ ਜੰਭੂ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੈ ਜੇ ਬੁਝੰ; ਤ ਹਉਮੈ ਕਹੈ ਨ ਕੋਇ ॥२॥

ਅਰਬ ਨੰਬਰ ੧

ਪ੍ਰਸ਼ਨ :--ਜਿੰਗਾ ਨੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਕੀਤਾ ਹ ਸ਼ਤਿਗੁਰੂ ਮਹਾਰਾਜ ਸਾਹਿਬ ਜੀ! ਕੇ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਚਾਰ ਸਾਧਨੀ ਸ਼ਗੀਰ ਦੀ ਪਾਵੇਂਤ੍ਤਾ, ਬਾਣੀ ਦੀ ਮਨਤਾ, ਬਰਤ ਆਦਿ ਵੇਖਵੇਂ ਸ਼ਾਸਤਾ ਦੀਆਂ ਸਿਆਣਾ ਕਰ ਕੇ ਨਹ ਮਿਲਦਾ ਬਾਰ ਆਵੇ ਹੈ ਕੇ ਰਿਆਈ, ਹੁਣਾਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਜਕਮਾਵਰ ਜਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈ ਕਿ ਰਿਆਈ, ਹੁਣਾਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਜਕਮਾਵਰ ਚਲਣੇ ਕੇਟਕ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦਾ ਕਬਨ ਕਰੋ, ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਦਾ ਚਲਵਾਰ ਕਰਨ ਹੈ ? ਇਨਾਦਾ ਭਾਵ ਸੀ ਕਿ ਹਰਸ ਦਾ ਕੇਬਨ ਕਰਨੇ ਨੇ ਮੇਰਿੰਗ ਕੇ ਵਰਾਹੈ ? ਇਨਾਦਾ ਭਾਵ ਸੀ ਕਿ ਹਰਸ ਦਾ ਕੇਬਨ ਕਰਨੇ ਕਰਕੇ ਹਰਮੀ ਦਾ ਆਪ ਅੰਤ ਅੰ ਜਾਵਰਾ,

ਉੱਤਰ :--ਕਾ ਮੀਤਗਰੂ ਮਹਾਰਾਜ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਫ਼ਰਮਾਉਂਦੇ ਹਨ:-ਹੁਕਮੂ ਨ ਕਹਿਆ ਜਾਈ :-ਾਂ) ਜਿੱਧ ! ਉਸ ਪਰਜੇਸ਼ਣ ਵੇ ੀਕੇਸ ਦਾ ਰਸ਼ਾ ਵੜ੍ਹੇ ਹੈ ਮਕਦਾ, ਅਕੰਬ ਹੈ।

ਪ੍ਰਸਨ ਵਰਰ ਸਟੋਨਾਜ ਸਾਂਤਰ ਜੀ ! ਕਿਵੇਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਵੇਂ ? ਾਰਨ ਵੀ ਲਾਈ , ਤੱਕ ਤੀ ਨਕਈ ਹੈ। ਜਿਨਾ ਕਬਨ ਵਿਚ ਆ ਸਕਦਾਰੈ। 52 2 x2 8 8 4

ਹੁਕਮੀ ਹੌਵਨਿ ਆਨਾਰ ਆਜ਼ਾਦਾ ਜੰਮ ਸਮਾਜਾਰ ੂਾ। ਦੇ ਾ ਬ ੇਲਾ ਦੇ, ਸਿਲਕ, ਜਨਮ, ਮੋਤਜ, ਉਤਕ੍ਰ, ਜਿਸਿਉਪਾਤ सु रिक्षा कर लाग्न के लग कारिय के दिन १ में देवा है के प्र ਅਤੇ ਵਿੱਤਰ ਵਿੱਤ ਵੀ ਤਰਆ ਦੇ ਸਮੇਂ ਸ਼ੁਲੂਲ ਜ਼ਿੰਨ ਸ਼੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਸ਼ਵਾਰ ਹਨ ਨਿ ਮਾਂ ਰਿਸ਼ 'ਵਜ਼ ਹਰ ਹਨ । ਵਾਲ-(ਅਕਾਰ) (ਆ) ਉਸਨ ਦੀ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ, ਕਾ ਗੁਰਮ ਜੀ, (ਰ) ਰੰਗੂ ਜਿਵ ਸੀ, ਇਨ੍ਹਾਂ 1 अर के अप को से सर्वा, कर के अस किस ने के नहा

ਦਬਾ: ਾਰਾ ਸੰਬਰਨ ਕੀਤ ਅਵਤਾਰਾ, ਕੇਂਟ ਬੁ ਮੰਗ ਜਾ ਕ ਬਰਮਸਾਲ ਕਟਿ ਸੰਸ ਜੋ ਹਾਣਿ ਸਸਲੇ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ਜਗ ਸਜਨ ਲਾਏ ਹੈ

(ਅੰਗ ੧੧੫੬)

ਹਕਮੀ ਹੋਵਨਿ ਜੀਅ :--ਜ਼ਿੰਨੇ (ਕੀਅ) ਜੀਵ ਸੁਖਮ ਸਬੂਲ 35, ਸਾਤ (ਹਵਮੀ) ਵਾਹਿਬ ਦੂ ਦੇ ਹਵਮ ਵਿਚ ਹੋਏ ਹਨ।

ਵਾਂ: ਪਰਮੇਸ਼ਨ ਦੀ ਚਸਨ ਸੱਤ। ਕਰਕ ਮਾਤਾ ਦੇ ਗਰਭ ਵਿਚ ਵਾਹਿਰ ਤਾਂ ਦੇ ਹਕਮ ਅੰਦਰ ਹੈ ਫ ਮਹੀਤੇ ਵਿਚ ਅੰਗਾਂ ਪ੍ਰਤੰਗਾਂ ਸਹਿਤ ਪਰਾ ਸਟੀਰ ਬਣਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਵੈਲੇ ਅਪਣੇ ਪਿਛਲੇ ਸੈ ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਜੀਵ ਨੂੰ ਗਿਆਣ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਣਾਵਿਚ ਜੋ ਜੋ ਕਰਮ ਕਰਦਾਰਿਹਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਪਰਾ ਭਾਣੀ ਦਾਸ਼ਾਰਾ ਜਾਂਪ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਹੀ ਗੁਰਤ ਦੀ ਅੱਗ ਪੌਰ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ।

ਕਥਾ : - ਮੈਂਮੈ ਜਨਨਿ ਜਨਰ ਮਹਿ ਪ੍ਰਾਨੀ ਉਹ ਰਹਤਾ ਨਾਮ ਅਧਾਰਿ॥ ਅਨਦ ਕਰੇ ਸਾਸ਼ਿ ਸਾਸ਼ਿ ਸਮਾਰੇ ਨਾ ਪੌਹੈ ਅਗਨਵੰਗ ॥' (ਅੰਗ ੩੭੯)

ਰੁਕਮਿ ਮਿਲੇ ਵਿਡਿਆਈ :--ਉਸ ਬਰਮਸ਼ਰ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨਾਲ, ੜੇ ਪਿਛਲੇ ਨਿਸ਼ਕਾਮ ਕਰਮ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਜੀਵਾਂ ਨੂੰ ਵਭਿਆਈ ਿਲਦੇ ਹੈ।

ਵਾ:–ਹਕਮੀ ਦੇ ਹਕਮ ਵਿਚ ਚਲਣੇ ਕਰਕੇ ਇਕਨਾਂ ਨੂੰ, ਪ੍ਰਬੁਲ ਪੁੰਤਾ ਦੇ ਪਤਾਪ ਕਰਕੇ ਵੜਿਆਈਆਂ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹਨ।

ਹਕਮੀ ਉਤਮੁਨੀਚੁ:--ਵਾਹਿਗਰੁ ਦੇ ਹਰਮ ਵਿਚ ਹੀ (ਉਤਮ) ਨਿਸ਼ਤਾਮ ਕਰਮ ਕਰਨ ਵਾਲ ਹਨ ਤੋਂ (ਨੀਂਚ) ਨਵਿੱਚ (ਮੰਦ) ਕਰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਭੀ ਹਕਮ ਵਿਚ ਹੀ ਹਨ।

अस्ति विश्वस्था विश्वस्था

े जी है है ज सी दियों है अहर हमी व ते, आहें

मा । विषय प्रेमी पे भाग स्थान प्रमाहित हर ंद्रम पूर्व की हिन्म, विकास संदेश, वासमी होतु।

ित के प्राप्ति । किया वार्ति सेस र सी र से एन होते । किया प्राप्ति । किया वार्ति सेस र सी र से एन होते । में म एटन र सम्बद्ध हिंद वासी स्वेत राजा में रूप लेगा ने साम में अभारत सम्बंधि हैं। सिंग स्था प्रतिस्था राज्य या ते, वंशी प्रसामी जनमा है। हिस्तीय अस्त । यह इत्ताम में द्वित हमीय विकास में मिन को गर हिंद किए हैं। या दावा है, मेरी पन एक हिंदे हैं

ਤੇਗੀਆ ਵਾਤ ਹੈ ਨੂੰ 1 ਸਕ ਪਾਸ਼ਸ਼ਤ ਦੇ 1 ਵਸ ਵਿਚ Jx 1 ਹੁਕਮਿ ਲਿਖਿ ਦੁਖ ਸੁਖ ਪਾਈਅਹਿ :--ਪ ਐਸਨ ਦੇ ਹਰਨ ਰਿਸ਼ ਅਕਸਾਰ ਹੈ ਜੀਵਾ ਨੂੰ ਦੁਸ਼ ਕੇ ਸੂਬ ਦੀ ਪਾਖਕੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਵਾ: ਉੱਤਮ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ ਅਣਸ਼ਾਰ ਹੈ, ਆਫ਼ ਹੈ ਜਿਸ ਹੋਣਸ ਦੇ ਇਸ਼੍ਰੇ ਸੰਦਾਸ਼ਤ ਨ੍ਹਾਂ ਜਾੜ੍ਹਿਤ ਹੈ। ਜ਼ਿਸ਼ੀ ਅਣਸ਼ਾਰ ਹੈ, ਆਫ਼ ਹੈ ਜਿਸ ਹੋਣਸ ਦੇ ਇਸ਼੍ਰੇ ਸੰਦਸ਼ਤ ਨ੍ਹਾਂ ਜਾੜ੍ਹਿਤ ਹੋਏ। ਦ ਦੇ ਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਸ਼ਿਲ੍ਹੇ ਗੋਰਾ ਅਤੇ ਨੀਚ ਪਨਾਰਾਂ ਨੇ ਦੁਖ ਭਗਨਾ ਇਹ ਵ – ਦੇ ਦੇ ਪਨਾਰਾ ਦੇ ਸ਼ਿਲ੍ਹੇ ਗੋਰਾ ਅਤੇ ਨੀਚ ਪਨਾਰਾਂ ਨੇ ਦੁਖ ਭਗਨਾ ਇਹ ਸ਼ਕ ਕਿਸ ਵਿਖੇ ਹੈ ਹੈ ਤੋਂ ਦੇ ਹਕੇਸ਼ ਵਿਚੇ ਹੈ .

ਇਕਨਾ ਹੁਕਮੀ ਬਖਸੀਸ :- ਇਕਨਾਂ ਨੂੰ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦੇ ਹੁਕਮ ਾਰਜ ਨੇ ਬਕਸਤ ਬੰਡਮ ਵਿੱਚਆਂ ਦੀ, ਨਾਮ ਦੀ) ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਇਕਿ ਹਕਮੀ ਸਦਾ ਭਵਾਈਅਹਿ :--

्रिक र भरूप की अस्तिय हैं। संस्थे पर मा इत्यक्ष हैं ਰਾਬ ਨ ਵ ਾਨ ਤੁਸੀ। ਹਜ਼ਸ਼ਸ ਦੇ ਹਕਸ ਵਿਚ ਹੀ ਚਾਸਾ। ਕਾਰ ਕਾਰ ਦੂ: 'ਵੇਜ਼ ਤਵੇਂ ਦੇਜ਼ੀ, ਕਰਾਇਆ ਜਾਂਦ ਹੈ। ਜੂਟੀ ਵਿਚ ਸ਼ਾਂ यात मूर्व विभाग मार्थ मार्थ मार्थ मार्थ प्राप्त मार्थ के हैं Fort Industry 11

ਹਰਮ ਅੰਦਰਿ ਸਭੂ ਕੈ:-ਜਿਸ਼ ਕਾਈ ਜਾਣਗ ਕਰੇ 👪 रे प्रतार प्रतार प्रतारिक्त ति - a - who with the thought he will

ਬਾਹਰਿ ਹੁਕਮ ਨ ਕੇਵਿ –ਉਸ ਬਰਸਮਾ ਦੇ ਹੁਕਮ ਤੋਂ ਮਹਰ ਕੰਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਪੋਂ ਸੁਤੰਤਰ ਕੇਂਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਨਾਨਕ ਹੁਕਮ ਜੇ ਬੂਝ -**(ਨਾਨਕ) ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਹਾਰਾਜ ਸਾਹਿਬ ਕ ਼ਾ ਾ ਹਨ, ਜੋ ਜੀਵ ਉਸ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਹਵਮ ਵਿਚ, (ਹੁਣਮੀ ਬੈਦਾ ਨੂੰ ਬਾਰ ਗਾਰ ਦੁਆਰਾ (ਬੁਝੇ) ਸਮਝ ਲਵੇ, ਭਾਵ ਜਿਵੇਂ ਰਾਕਮ ਦੇ ਮੁ ਖ਼ਿੜਕੇ ਦਾ ਅਤੇ ਮੀ'ਰ ਦੇ ਤਿਲਕੇ ਦਾ ਰੋਸ਼, ਗੁੱਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਕਰੀਦਾ, ਦਿਉਂ ਪਰਮਜ਼ਰ ਦਾ ਹਕਮ ਸਮਝ ਕੇ ਪ੍ਰਸ਼ੰਨ ਰਹੈ।

ਵਾ:-ਹਕਮ ਵਿਚ ਹੀ ਸਾਰੀ ਸ਼ਿਸ਼ਟੀ ਹੈ। ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਗੂਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਬ ਲਵੇ, ਸਮਝ ਲਵੇ।

ਤ ਹਉਮੈ ਕਹੈ ਨ ਕੋਇ:--ਕਾਂ ਹੋਰਤਾ ਸਮਤਾ ਦਾ ਵਾਰ ਕੋਈ ਗੋ. ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦਾ। ਹਉਮੈ ਤੇ ਮੇਰ ਤੋਂ ਫਟ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਕਾਵ ਇਹ ਹਰਮ ਅਸੀਂ ਮੰਨਦੇ ਨਹੀਂ ਹੀ, ਜਦੇ ਕਿਸੇ ੨ ਵਰਤੇ ਉਸ ਭਵਤ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਭਾਣਾ ਵਰਤ ਗਿਆ, ਹੁਕਮ ਹੋ ਗਿਆ। ਜਦੋਂ ਆਪਤੇ ਵਰਤੋਂ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਹਿਰ ਹੋ ਰਿਆ। ਸੇ ਇਸ ਕਰਕੇ ਹੁਕਮ ਮੰਨਣਾ ਦਤਾ ਮਸ਼ਕਲ ਹੈ ਪਰ ਜਿਹੜਾ ਹਕਮ ਨੂੰ ਬਝ ਲਵੇ, ਸਭ ਕੁਝ ਰਜ਼ਾ ਵਿਚ ਮੰਨ ਲਵੇ, ਉਹ ਹੋਗਤਾ ਮਮਤਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਮਕਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਕਰਾ :~ ਤਕੀਮ ਮੀਨਿਐ ਹੋਵੈ ਪਰਵਾਣ ਤਾ ਖੁਸਮੈਂ ਕਾ ਮਹਲ ਪਾਇਸੀ ॥ (ਅੰਗ 왕9억)

ਾਹਕਮ ਮੰਨਹਿ ਤਾਂ ਹਰਿ ਮਿਲੇ ਤਾਂ ਵਿਚਹੂ ਹਉਮੈ ਜਾਇ॥' (ਅੰਗ ੫੬੦)।

ਪਰਮਾਤਮਾ ਤਿੰਨਾਂ ਗਣਾਂ ਤੋਂ ਅਤੀਤ ਹੈ। ਉਸ ਦਾ ਹਕਮ ਅਜੇ ਵਾਂਗ ਸ਼ਾਰਿਆਂ ਤੋਂ ਚਲਦਾ ਹੈ। ਜਿਹੜਾ ਉਸ ਦੇ ਹਕਮ ਨੂੰ ਬੁਝ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਹਉਮੈ ਸਮਤਾ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਹਕਮ ਦਾ ਬੰਬਣਾ ਸਤਿਗਰ ਮਹਾਰਾਜ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀ ਕਿਪਾ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਸਕਦਾ। ਇਉਂ ਜੋ ਹਕਮ ਵਿਚ ਚੱਲਣ ਵਾਲਾ ਹੈ।

'ਜਿਨੀ ਪਛਾਤਾ ਰਕਮ ਤਿਨ ਕਦੇ ਨ ਰੋਵਣਾ ॥' (ਅੰਗ ਖ਼੨੩)।

ਜਿਨਾ ਕੇ ਸਭ ਕੁਝ ਹੁਕਮ ਵਿਚ ਸਮਝ ਕਿਆਂ ਹੈ ਉਹ ਕਦੇ ਹੋਦ 8ਹੀਂ ਹਨ ਸਦਾ ਪੁਸਤ ਰਹੁਤ ਹਨ

말 뉴트 라 # [18]

E - - -

NA JAN AMERICAN JANGSANANANANANANAN SANANA ਅਰਥ ਨੰਬਰ ੨ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ, ਤਤ ਬੇਤੇ ਪ੍ਰਤੀ ਅਰਥ

भूमत : अस्य प्रमाणन प्राणिश ने प्रमाण सम्य of Gourdment att No An

ਉੱਤਰ : 🚗 ਮੀਕਰਾਤ ਮਹਾਰਾਜ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਦਸਦੇ 🤫 📜

ਹੁਕਮੀ ਹੋਵਨਿ ਆਕਾਰ:--, ਕਮੀ, ਕਮ ਨੂੰ ਸਨ੍ਭ ਵਾਸ਼ ਰਕਸ਼ਾ ਹਵਾਲੇ ਤਰਬੰਗ, ਬਹੁਸ ਗਿਆ ਹੈ ਦੇ ਹਰਮ ਵਿਚ ਸੂਨ ਾਕਮ ਵਿਚ ਚਲਣ ਵਾਲੇ ਅਕਾਰ ਧਾਰੀ ਤੇ ਜੀਦ ਹਨ। ਜ਼ਿਵੇਂ ਉੱਤੇ ਹੋਰ ਉਹਨਾਂ ਬ੍ਰਹਮ ਬੈਤਿਆਂ ਵਿ ਅਕਾਰ ਧਾਰੀ ਤੇ ਜੀਦ ਹਨ। ਜ਼ਿਵੇਂ ਉੱਤੇ ਹੋਰ ਇਸਦੀ ਘਟਨ ਨੇ ਆਕਾਰ ਧਾਰਾ ਹੋ ਜਾਣ ਹਨ ਹੁਕਮ ਵਿਚ ਸ਼ਾਰਾ ਜੰਸਾਰ ਵਟੇਰਣ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। (ਸ਼ਾਖੀ ਅਦਨ ਦੇ ਰਾਜੇ ਜੀ

ਹਕਮੂ ਨ ਕਹਿਆ ਜਾਈ :--(ਹੁਕਮੂ ਕਹਿਆ) ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਡੁ ਸਕਮ ਨੇ ਕਰਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਬਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੁਚ ਬੰਦੇ (ਨ ਜਾਈ) ਨ ਸਰ ਕੇ ਕਿਸ ਨ ਕਾਰਨ ਅਤੇ ਨਹੀਂ (ਜਾਈ) ਜੋਮ ਕੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਜੰਮਣ ਮਰਣ ਤੋਂ ਕਿਸ ਜਾਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਨਹੀਂ (ਜਾਈ)

ਕਬਾ ਦਸ਼ਾ ਸਕਦ ਜਨਮ ਸਕੰਨ ਦਵੇਰੂ ਜੀਤ ਨਾਤੀ ਜਨ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਆਇ ॥' (ਅੰਗ 985) ಕ್ರಾ∄ ೨≭ , ਕਥਾ :-ਸੀ ਸਖਵਾਰ :--ਸ ਸਰਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨੂੰ ਸ਼ਾਲ ਕਿਸੇ ਲੋਕ ਨੂੰ ਕਵਨ । ਵਾਂ ਨੇ ਵਾਲੀ ਬੁੱਖ ਗਿਆਨੀ ਦੇ ਪ੍ਰਾਣ ਕਿਸੇ ਲੋਕ ਨੂੰ ਕਵਨ ।

ਭਾਵਾਂ ਹਨ ਸਾਸਤ ਸ਼ਕਤੀ, ਜਿਮ੍ਤੀ, ਸਮਈ ਆਗਿਆ) ਇਸ ਹਰਮ メブラマージョ ਕਲ ਨੇ ਸ਼ਿੰਮ ਨੂੰ ਹਿਲ ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਉਹ ਤਰ ਬੇਤੇ ਜਾਂਦੇ। ਅਸ ਹੋਣ ਜੋ ਵਿਸ਼ਕ ਸਕੌਂਟ ਤੇ ਜੀ ਤਵੇਂ ਹੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ

ਹਰਮੀ ਹੋਵਨਿ ਜੀਅ :-ਜਜ਼ੀਤ ਸੀਅ ਸੰਤ ਹਨ ਸਾਰੇ ਸ਼ਾਮ

- m ਾ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿਚ ਜਿਸਦ ਹਨ। ਵ - ਜੋਜ ਸ਼ ਸ਼ ਗਿਆਨੀ ਨੂੰ ਇ੍ਕ੍ਰਤਾ ਹੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿੰਤੇ ਕਾਵ ਼ ਮਰ ਕਿਸੇ । ਨਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਭਾਵ ਹੁਕਮੀ ਨੇ ਹੀ ਸਾਰੇ ਅਭਾ ।

CANALAS ANAS CONTRACTOR OF CONTRACTOR AND ASSESSMENT OF THE PROPERTY OF THE PR ਹਰਮਿ ਮਿਲੇ ਵਡਿਆਈ :--ਉਨਾਂ ਬ੍ਰਾਸ਼ ਗਿਆਮੀ ਤਵ , ਅ^{*} => ਨੂੰ ਮੀਨਵੇਂ ਕਰਕੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ 'ਮਾਤਕ ਬੂਹਮ ਗਆਨੀ ਆ ਕ ਕਾਲਜ਼ ਨੇ ਵਤਿਆਈ ਮਿਲਦੀ ਹੈ।

ਾ. ਕਾਸ਼ ਪਾਰ ਦੇਸ਼ ਜੀ ਪਾਰਬਾਰ ਜੀ ਦਾ ਬਚਨ ਮੰਨ ਕੇ ਅੱਗ ਵਿਚ ਮਨ , ਨਾਰ ਸਾੜ ਨੇ ਸਵੀ। ਮਗਰੋਂ ਕਰ ਜਪ੍ਰਸੀ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਪਾਠ ਕਰਨ ਲਾ ਜਿਆ ਤੇ ਬਹੁਮ ਗਿਆਨੀ ਬਣ ਗਿਆ।

ਹਕਮੀ ਉਤਮ ਨੀਚ :-ਮਜ਼ਬ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਰ ਬੋਡੇ ਬ੍ਰਹਮ ਾਰ ਮਾ ਨੀਆਂ ਦਾ ਹੁਕਮ ਮੰਨਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਨੀਰ ਪੂਰਖ ਵੀ ਉੱਤਮ ਬਣ - F J7-

ਯਭਾ:-'ਨੀਚ ਜਾਤਿ ਹਰਿ ਜਪਤਿਆ ਉਤਮ ਪਦਵੀ ਪਾਇ॥ ਪਛੜ ਬਿਦਰ ਦਾਸ਼ੀ ਸੂਤੈ ਫਿਸਨੂ ਉਤਰਿਆਂ ਘਰਿ ਜਿਸ ਜਾਇ॥ (ਅੰਗ ੭੩੩)

ਵਾ:-ਜੇ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦੇ ਉਹ ਉੱਤਮ ਪੂਰਖ ਭੀ ਨੀਚ ਬਣ ਜ਼ਾਂਦੇ ਹਨ।

ਸਾਖੀ ਖੀਰ ਖਾਣੇ ਸਿੱਖ ਅਤੇ ਮੇਹਰੇ ਬਾਡਵੀ ਦੀ

•ਸੰਗਰਿ ਦਉਲਤਿ ਵੰਡੀਐ ਰਸੂ ਅੰਮ੍ਰਿਤੂ ਖੀਰਿ ਘਿਆਲੀ ॥' (ਅੰਗ ੯੬੭)

ਸ਼ਤਿਗਰ ਅੰਗਦ ਦੇਵ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਲੰਗਰ ਵਿਚ ਸੀ ਖਤਰ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਾਵਰੂ ਹਰ ਰੂੜ ਅੰਮਿਸ਼ਕਸ਼ ਭਰੀ ਪਿਊ ਵਾਲੀ ਖੀਰ ਵੰਡੀ ਜਾਦੀ ਸੀ ਹੈ ੍ਰਜ਼ਾਤਾ ਪੁੰਸ਼ ਨਾਲ ਵਰਦੀਆਂ ਸਨ। ਇਕ ਸਾਦਮੀ ਬਨਾਉਟੀ ਸਿੰਘ ਦਾ ਰੁਪ ਜ਼ਾਮ ਕਾਮਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਪੂਆੇ, ਸੰਗਤ ਦੀ ਪੰਗਤ ਵਿਚ ਬੈਠ ਕੇ ਬੀਰ ਬਾਲ ਕੋਨੜੀ ਦਾ ਬਾਰ (ਦਰਵਾਜ਼ਾ) ਬੰਦ ਕਰਕੇ ਸੋੱ ਰਿਹਾ ਕਰੋ। ਸਿੱਖਾਂ ਨੇ ਬਾਬਾ ਬੂਦਾ ਜੀ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਬਾਬਾ ਜੀ ਇਹ ਸਿੱਖ ਕੀਰਤਨ ਵਿਚਨਹੀਂ ਆਉ'ਦਾ। ਲੰਗਰ ਵਿਚ ਭੀ ਕੋਈ ਸੇਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਆਪ ਜੀ ਇਸ ਨੇ ਕਹੋ ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਇਸ ਦਾ ਭਲਾ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਸਟੋ ਕੇ ਬਾਬਾ ਬਦਾ ਜੀ मी तम नी प्रमीप्रध

WAXAGARASA A

ਨ ਕਿਹੇ ਬਰਕ ਸੰਗਕ ਸਹਿ ਕੁਝ ਰਹਾਵੀਨ। ਭੇਜਨ ਟਵੰਹੂਥ ਕਰ ਕਾਲ ਇਕ ਵਨ ਜਗਰ ਸ਼ਗਕ ਸਮਰ ਕੁਲ ਰਹਾ ਬੋਨ ਵੀ ਕਾਜ ਕਿਸ ਅਵਿ ਵੀ ਨਾ ਕੋਈ ਜ਼ਿੰਨ ਜਸ ਪਾਸਿ ਤਵ, भी बार प्रथम की की पर

ਕਾਈ ਜਿਹਾ ਸੇਵ ਕਿ ਕਿਆ ਕੋਰ ਤੋਂ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸਿੰਘ ਕਿ ਜਾ ਜਾ ਜੁੜ ਅਬਨੀ ਸਰਵਾ, ਸਹਰਾਜ ਸੀ ਕੇ ਅਬ ਪੱਸਾਸਾ ਜ ਕੀ ਨਿਸ਼, ਉਹ ਸਾਬਨਗਾ ਕਰਵਾ, ਸਰਚਾਸ਼ ਕੋਰ ਕੇ ਚਰਕਰ ਹੈ। ਉਹ ਜਨਾ ਹੈ। ਪੈਵਾ ਕਰਗੇ ਜ਼ਬਾਈ ਖਿਆ ਕੋਰ ਕੇ ਚਰਕਰ ਹੈ। ਉਹ ਜਨਾ ਹੈ। ਸਵਾਕਾਰ ਕਰੋ। ਇਉਂ ਫ਼ੇ ਮਹੀਨ ਲੋਕ ਗਏ ਇਕ ਦਨ ਦਨ ਇਹ ਸਾਹੀ ਕ ਸ ਸੂਤਾ ਪਿਆ ਸੀ ਕਿ ਲੰਗਰ ਫਕੇਟ ਵਾਸਤੇ ਪੰਗਤ ਲਗ ਗਈ, ਜਿਸ ਕੈਠੜੀ ਸਤਾ ਪਿਆ ਸ਼ਾਲ ਕਰਕਾਰ ਜੀ ਦਾ ਸਿੰਘਾਸਟ ਉਸ ਕੋਠੜੀ ਅੱਗੇ ਸਿੱਖਾ ਨੂੰ ਵਿਚ ਉਹ ਸੰਕਾਸ਼ੀ ਸ਼ਹਿਰ ਜੀ ਦਾ ਜਿੰਘਾਸਟ ਉਸ ਕੋਠੜੀ ਅੱਗੇ ਸਿੱਖਾ ਨੂੰ ਵਿਚ ਦਹ ਸ਼ਵਾਸ਼ ਕਾਰਤ ਤੂੰ ਸੀ ਪੰਗਤ ਵਿਚ ਆ ਕੇ ਸਿੰਘਾਸ਼ਣ ਤੋਂ ਸ਼ਵਾਸਕ ਨੇ ਗਏ ਸੰਗਤ ਸ਼ਬਦ ਪੜ੍ਹੋਨ ਲਗ ਪਈ। ਇਸ ਅਵਾਜ਼ ਨੂੰ ਸ਼ਵਾਦਮਾਨ ਹੈ ਗਏ ਸੰਗਤ ਸ਼ਬਦ ਪੜ੍ਹੋਨ ਲਗ ਪਈ। ਇਸ ਅਵਾਜ਼ ਨੂੰ ਸ਼ਵਾਵਮਾਨ ਹੈ ਸ਼ੁਣ ਤੋਂ ਇਹ ਖ਼ੀਰ ਖ਼ਾਣਾ ਸਿੱਖ ਸੰਤਾ ਪਿਆ ਜਾਰਿਆ ਤੋਂ ਅੱਖੀ ਮਲਦਾ ਸਕਦਾ ਸਦੇ ਕਾਰ ਸਿਕਲਿਆਂ ਤਾਂ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਹੈ ਜੀ ਦੇ ਦੇਟਸ਼ਨ ਕਟਕੇ ਸਥਾ ਟੇਕੋਣਾ ਹੈ। ਬਾਹਰ ਸਿਕਲਿਆਂ ਤਾਂ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਹੈ ਜਿੰਘ ਕਿੱਟ ਤੋਂ ਜਿਸ ਟੇਕੋਣਾ ਹੈ। ਬਾਹਰ ਨਿਕਾਲਾਂ ਪਿਆ। ਸਕਿਗਤ ਜੀ ਨੇ ਪੁਛਿਆ ਕਾਈ ਜਿੱਖਾ ਕਿੱਥ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ? ਤੇ ਗੋ ਪਿਆ। ਸਾਣਵਾ ਹੈ । ਚ ਤਰ ਦਿੱਤਾ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਮੈਨ੍ਹੇ ਇਥ ਅ ਇਆ ਫ ਮਹੀਰੇ ਕੰਮ ਕਾਦਾ ਹੈ । ਚ ਤਰ ਦਿੱਤਾ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਮੈਨ੍ਹੇ ਇਥ ਅ ਇਆ ਫ ਮਹੀਰੇ ਕਮ ਕਾਦ ਹੈ ਜਿਥੇ ਕਹਾਡੇ ਚਜਨਾਂ ਵਿਚ ਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਸਿੰਕਰਰੂ ਜੀਣ ਹੁੰਗੇ ਹਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰਵਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ? ਤਾਂ ਇਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਜੇਨੂ ਸਿਖਾ ਨ ਪੁਛਿਆ ਹੁਣ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰਵਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ? ਤਾਂ ਇਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਜੇਨੂ ਸਿਖਾ ਨ ਪਾਵਲਾ ਤਵਾਰਾ ਕਰਿਆ ਕਰ ਜੋ ਕਿਹਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਜਿਸ ਸੇਵਾ ਨੂੰ।

ਕਾਂ ਭਾਰਤ ਜੋ ਉਹ ਕਰਾਗਾ, ਭੂਗੜੇ ਜੱਟਾਂ ਦੇ ਆਖੇ ਨਹੀਂ ਲਗਣਾ। ਾਰਾਤ ਲਵਧਾ ਰਹ ਬਾਤ ਕਹੈ ਜਿਸ । ਟਹਲ ਕਰੋ ਤਿਸ ਭਾਂਤ ਭਲੇ ਤਿਸ। ਕਰਮ ਨਵਰ ਕੇ ਜਾਂਦੇ ਤਾਹੀਂ । ਯਹ ਨਿਸਦੇ ਮੇਰੇ ਮਨ ਮਾਹੀਂ ॥

ਪ੍ਰਜਵਤ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਪ੍ਰੇਮੀਆਂ ਤੇਗੇ ਉਸਰਤ। ਅੰਟ ਹੈ : ਹੈ ਸਿਲ੍ਹੇ ਕਰ ਤਨੀ ਹੈ ਅਨੂੰ ਪ ਹਰਾਵਿਚ ਅਸੀਂ ਜੇਰੇ ਹਾਸ਼ੇ ਕੀ ਜਵਾ ਕੇ ਵਾਲੇ ਨੇ ਨਿਕਰ ਅਗ ਕੀ ਦੇਸ਼ਦ ਹਾ ਮਾਡਾ ਬਚਨ ਮੰਟ ਹੈ। ਹੇ - ਵਿਚ ਜਾਂ ਦੇ ਜ਼ਿਲਾ ਲੋਕਾ ਤੇ ਆ ਜਾਂਤੇ ਕਰਕੇ ਸਭ ਜਾਂਤੇ, ਸਤ੍ਹਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੈ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਲਮ ਦੇ ਕਰ ਦਵਗ। ਸੰਤ ਸਭੇਤ ਕ ਕਰ ਸਨ ਵਿੱਚ ਕੀ। ਸੰਗਾ, ਸਿੰਘਾਨ ਬੀਰਨ,

ਹੁਣ ਦਿਸੀ ਸੀਮਕਾ ਕਰਕ ਸਤਿਗਰੀ ਪਾਸੇ ਇਹ ਬਚਨ ਕਰਾਰੇ 🗱 ਼ਾ ਮਿਲ ਮੈਂ ਜਹਾਰ ਵਿਚ ਜਾਕੇ ਚਿਰਾ ਬਣਾ ਕੇ ਅੱਗ ਲਾਈ ਤ ਉਵਾਲੇ 🕃 💢 ਦਾਕਾਲੇ ਫਿਰੀ ਜਾਵ। ਗੁਰੂ ਕੇ ਬਚਨੀ ਤੋਂ ਬਰੇਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਿਦਬ ਕੱਢ। . 😌 🕬 ਤੋਂ ਭਰਦਾ ਚਿਖਾ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਬੈਠ ਸਥਿਆ।

th. ਮਹਰਾ ਨਾਮੇ ਧਾੜਵੀ ਚੋਰੀ ਕਰਕੇ ਕਾਫੀ ਧਨ ਜਿਸ ਦੇ ਕੁਸ਼ ੀ ਆ ਨਿਕਲਿਆ। ਕਿਹਾ ਭਾਈ ਤੇਰਾ ਰੂਪ ਸਿੱਖ ਦਾ ਮਲੂਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤੇ ਅੱਤ ਕੇ ਉਕਾਰੇ ਭਾਰਿਆ ਵਿਤਕਾ ਹੈ। ਕੀ ਤੱਲ ਹੈ। ਕੀ ਜਾਰਮ ਕ ਲੰਗਰ ਵਿਚੋਂ ਖੀਰ ਖਾਂਦਾ ਸੀ ਸਿੱਖਾਂ ਨੇ ਸਤਿਹਾਰ ਜੀ ਪਾਸ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਕ ਈਰਥਾ ਕਰਨ ਨਵਾਂ ਦਿੱਕਾ ਹੈ। (ਭਾਵੇਂ ਜ਼ਿੰਦਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਿਕਾਇਕ ਸ਼ਾਈ ਹੀ ਨੂੰ ਸਿੰ भीते वा अस्ति

ੂਮਨ ਸ਼_{ਿਰ}ਰੂ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਤੇਰੀ ਉਮਰ ਅੱਠ ਪਹਿਤ ਹੈ, ਜਾਂਹ ਜਾਂਕੇ ਹੁਣ ਚਿਖਾ ਚਣਾ ਕੇ ਸੜ ਜਾਂ, ਤੇਰਾ ਉਧਾਰ ੍ਰੇਜ਼ਾਵੇਗ । ਮੁਤਕਲਾਂ ਹੁਣ ਸਭਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ। ਸਿਹਰੇ ਦੇ ਪ੍ਰਬਲੇ ਕਾਗ ਜਾਰਾ ਪਏ, ਕਹਿੰਦਾ ਆਹ ਲੈ ਧਨ ਪੜ੍ਹ ਹੋੜਿਆਂ ਤਕ ਖਾਂਦਾ ਰਹੀ ਤੋ ਸ਼ਤਿਗਰਾਂ ਦਾ ਬਚਨ ਮੈਨੂੰ ਅਰਦਾਸ਼ ਕਰ ਦੇ, ਕਿ ਮਕਤ ਹੋਣ ਦਾ ਬਚਨ ਤੈਨੰ ਦਿੱਤਾ ਉਹ ਧਨ ਲੈ ਕ ਬੜਾ ਖ਼ੁਸ਼ ਹੋਇਆ ਤੇ ਅਰਵਾਸ਼ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਮੋਹਰਾ ਸਾਤਵੀ ਛਤੀ ਹੈ। ਛਾਲ ਮਾਰ ਕੇ ਚਿਖਾ ਤੇ ਬੈਠ ਗਿਆ। ਸਾਧ ਸੰਗਾਰ ਜੀ ! ਉਸ ਵੇਲੋਂ,

'ਸਰ ਪ'ਰ ਤੋਂ ਬਿਬਾਨ ਚਲਿ ਆਵਾਂ ਸਾਦਰ ਕਹਿ ਕੈ ਤਰਤ ਚਵਾਵਾਂ. ਸ਼ੁਖ਼ ਅਨੰਤ ਮਹਿ ਜਾਇ ਰਹਕੇ ਹੈ। ਗੁਰ ਬੁਝ ਤੇ ਆਪ ਦੇਹਿ ਦਹਕੋ ਹੈ' ਸ਼ੁਝੁ੬ਜ਼ 'ਗਰ ਬਚਨ ਪਰ ਜਿਹ ਪਰਤੀਤਿ। ਤਿਸ਼ਹਿ ਮਿਲਹਿ ਉਚੋਂ ਪਦ ਨੀਤਿ।' (ਰਾਸਿ ੧, ਅੰਸ ੧੩)

ਬਿਬਾਣ ਤੇ ਬੈਠ ਕੇ ਬੈਕੰਠ ਨੂੰ ਚਲਾ ਗਿਆ।

ਿਤਣੇ ਚਿਟ ਨੂੰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਚੇਰੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਉਹ ਭੀ ਭਾਲਦੇ ਹੋਏ ਾਸ਼ਤਕ ਦਾ ਸਰਾਂ ਬਿਆ ਗਏ ਤੇ ਆ ਕੇ ਬੀਰ ਬਾਣ ਨੂੰ ਫ਼ੜ ਲਿਆ ਤੋਂ ੍ਰਕਾਸ਼ੀ ਕੀ ਜੀ ਉਹਨਾ ਦਾ ਧਨ ਉਸ ਪਾਸ਼ੀ ਫੜਿਆ ਗਿਆ। ਤੀ ਇਸ ਨੇ हर ते वरदास पाप्त से कर

'ਕਟਵਾਰ ਕੇ ਕਰਯੋਂ ਅਗਾਰੀ। ਕਿਨ ਦੇਖਕ ਸੋ ਗਿਰਾਉਂਚਾਰੀ।

By the training was was a was a second of the second of th

ਛੀਨ ਲਹ ਕਿਸ ਕੇ ਸਭੀ ਸਾਲ ਵਾਸੀ ਦਾ ਜਾਇ ਕਰਕਾਰ, ੍ਰੇਸ਼ ਮਨ ਗੁਸੀਂ ਜਿਸ ਗੁਰੂਸ਼ ਸੰਪਾਲ ਜਪੂਰ ਸੁੱਖ ਹੈ। । ਜਵ ੍ਰੇਸ਼ ਸਾਨ ਦੂਸਾ ਵਿਸ਼ ਤੁਜ਼ਹਿ ਬਾਕ ਧਟਿ ਲੱਗ ਬਿਸ ਲਾ ਚਾਵੀਚ ਨਰਕ ਜਾਵ ਇਕਾਲ ਜਿਜਦ ਕੋਰਵਾਲ ਨੂੰ ਚੌਰ ਸ਼ਸ਼ਵ ਕੇ ਫਾਂਟ ਦ ਕੇ ਸਾਰ ਦਿੱਤਾ ਅਨੇ ਪ**ਿ**ਜ ਨੂੰ

ਗਾਈ (ਸ ੰਜੀ ਦੀ ਬਾਬਰ ਹਿੰਦੀ ਤ ਹੋਬ ਵਿਚ ਵਿਚਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅੰਦਰ ਹੀ ਸਰ ਗਿਆ . ਭਾਈ ਨੂੰ ਸੰਗ ਸਾਰ ਜੀ ਤਰੀ ਸ਼ਕੀ। ਵਿਸ਼ੀ ਖਾਰ ਸਾਹਿਤ ਵਿਚ ਸਿਖਾ ਨ ਲ ਭਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਾਰਾ ਸਾਰਾ ਹੈ ਦੀ ਹੁੰਦੂਰੀ ਵਿਚ ਅੰ ਗਿਆਂ ਕ ਸ਼ਰਦਾ ਭਾਵਣਾ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕ ਸ਼ਰਿਕਾਰ ਹੈ ਦੀ ਹੁੰਦੂਰੀ ਵਿਚ ਅੰ ਗਿਆਂ ਕ ਸ਼ਰਦਾ ਭਾਵਣਾ ਨਾਲ ਸਮਲ ਕ ਸਾਵਾਰ ਸਾਹ ਜੀ ਦੇ ਅੰਮਿਤ ਬਚਨਾਂ ਤੇ ਭਾਸ਼ਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਨੂੰ ਬਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਆਪ ਜੀ ਦੇ ਅੰਮਿਤ ਬਚਨਾਂ ਤੇ ਭਾਸ਼ਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਨੂ ਕਨਤਾ ਕਾਰਜ਼ਆ ਨਹੀਂ। ਹੁਣ ਸਨੂੰ ਰਿਪਾ ਕਰਕੇ ਆਪਣਾ ਸਿੰਘ ਸ਼ੁਸ਼ਾ ਅੱਗ ਨੇ ਸਾੜਿਆ ਨਹੀਂ। ਹੁਣ ਸਨੂੰ ਰਿਪਾ ਕਰਕੇ ਆਪਣਾ ਸਿੰਘ ਸ਼ੁਸ਼ਾ ਅਰ ਨੇ ਸਾਬਕ ਹਨ। ਇਹ ਭਾਈ ਦੌਰੀ ਦਾ ਮਾਲ ਪੰਦਰਥ ਸਤੇਰ ਲਵੰਡੀ ਸ਼ਹਿਰਵੰਸ਼ੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਭਾਈ ਦੌਰੀ ਦਾ ਮਾਲ ਪੰਦਰਥ ਸਤੇਰ ਲਵ ਜਾ ਜਾਰੂਰ ਪਾਸ ੀ ਉਹ ਸਕ ਦਾ ਵਾਪਸ ਕਰਕ ਅਸ । ਅੱਗ ਵਾਸਤ ਦੇ ਜੈ ਨਾ ਕਰੂ, ਰਾਸ ਤੇ ਚਰ ਦੀਆਂ ਵੱਛੀਆਂ ਕੋਟੀਆਂ ਮੰਝਾਂ ਹਨ ਬਸ਼ਤ੍ਰ ਆਦਿਕ ਸਭ ਕਥ ਹੈ ਜਾਂਇਸ ਨੇ ਸਭ ਦੀਆਂ ਵੱਛੀਆਂ ਕੋਟੀਆਂ ਮੰਝਾਂ ਹਨ ਬਸ਼ਤ੍ਰ ਆਦਿਕ ਸਭ ਕਥ ਹੈ ਰਾਪਸ ਕੀਕੇ ਤੇ ਸਤਿਗਰੂ ਜੀ ਦਾ ਸਿੱਖ ਬਣ ਗਿਆ ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਾਂ।

ਰਨਹਾਲ ਵਾਣਾ ਸੁਸ਼ਤ੍ਰਿਗਰੂਜੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਮੰਨ ਕੇ ਨੀਚ ਚੇਰ ਉੱਤਮ ਬਣ ਗਿਆ। ਪਾ ਕੇ ਨਿਹਾਲ ਹੋਇਆ। ਹਕਮ ਨਾ ਮੰਸਣ ਕਸਕੇ ਬੀਰ ਬਾਣਾ "ਨੀਚ" ਅਧੋਗਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ। ਾਟਕਮਿ ਸੰਨਿਆ ਹਵੈ ਪਰਵਾਣ ਤਾਂ ਖਸਮੇਂ ਕਾ ਮਹਲ ਪਾਇਸੀ।.'

(MI H99

ਮਦੇਹਨਾਂ ਰਾਗੂ ਸੰਭੇ ਤੇ ਲਾਗੂ ਵਿਹਜ਼ ਗੁਰਸੂਥ ਦਿੜ ਅਤੇ ਜੋਇ। ਸਨਮੁਖ ਚੌਰਕ ਸਿੱਖ ਕੇ, ਸਿਖੀ ਉਕਟੀ ਹਇ॥੫੦,। ਸ਼ਹਿੰਸ਼ਾ ਸ਼^{ਰਿ}ਰਸਤ ਬਚਨ **ਕੀ, ਦੇਖਹੁ ਪੁੰਨ ਪ੍ਰਸਾਨ।** ਾਸ਼ਮਬ ਕਲ ਜਿਥ ਫਾਮ ਰਿਸ, ਤਸਕਰ ਸ਼ਰਗ ਮਹਾਨ॥੫९॥

ਹੁਕਮਿ ਲਿਖਿ ਦੁਖ ਸੂਖ ਪਾਈਅਹਿ :-ਜ਼ੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬ੍ਰਾਮ ਾਕਾਰੀਕ ਦੇ ਤਕਮ ਸੌਕਦੇ ਤੋਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਰਮਾਂ ਵਿਚ ਦੁਖ ਲਿਖਿਆ ਤੋਂ ोर्ट्स वेंड में वेंड से अस न में है कि। was a sea marker thinking in the thinking the time.

ਅਬਣਾ :- ਜੋ ਬੂਹਮ ਗਿਆਨੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰਿਦੇ ਅੰਦਰ ਲਿਖਦਾ ਹੈ ਉਹ ਹਰ' ਦੀ ਰਾਂ ਸਖ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ

ਸੀ ਜੋਖ ਜੀ ਸ਼ ਤਿਰ

ਸੀ ਖੜ੍ਹਰ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕੇ ਜ਼ਿਮੀ ਵਾਰਾਂ ਦੀ ਸਾਖੀ

ਦਿਕ ਵਾਰੀ ਸ੍ਰੀ ਖੜ੍ਹਰ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਵਿਚ ਪਸਲਾਂ ਦੀ ਰਾਜ 1 ਹੈ तुओं वित्ती तर रे प्राच प्राप्ती हाजील प्राप्त असला स्टब्स ਕਰ ਹਰ ਬੀਮ ਦੇ ਤਾਰਗੇ ਅੰਦ ਨਾਰਕ, ਸਮਾਦੀ ਸ਼ਹਾ ਵਾਰਕੇ ਸ਼ਹਿਤ ਨੇ ਨੇ ਦੇ ਦੇਵੇਂ ਮਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀ ਬਰਨ ਵਿੱਚ ਆਏ। ਬੀਮਾਰੀ ਹਵਾਉਣ ਵਾਸਤੇ ਬਣਤੀ ਭੀਜੀ। ਤੋਂ ਸ਼ਹਿਤ ਸੂਜਾਣ ਦੀ ਨੂੰ ਹਕਮ ਲੀ ਦਾਕਿ ਸਮਾਜ ਵਿਚ ਦਰ ਪਾਸਿਆ ਕਰ। ਸਾਂ ਬੀਮਾਹੀ ਹਵ ਜਾਵਗੀ, ਸਾਰ ਨੋਰਫ ਨਿਵਾਸੀਆ ਦੇ ਲੰਗਰ ਵਿਚ ਦੂਧ ਪਾਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਸਤਿਗਰੂ ਜੀ ਦੀ ਨਿਤਾ ਦਾ ਸਦਕਾ ਪਸ਼ੂਆਂ ਦੀ ਬੀਮ ਜੀ ਹਵਾਗਦੀ। ਇਸ ਕਰਾ ਸ਼ਤ੍ਰਿਗਜ ਦਾ ਤਰਮ ਮੌਨ ਕ ਸ੍ਰੀ ਖਤਰ ਸ਼ਾਹਿਬ ਦੀ ਦੇ ਜਿਸੀ ਵਾਰਾਣ ਸ਼ੁਖ਼ ਹਾਇਆ।

ਸਾਖੀ ਮਲੂਕੇ ਚੌਧਰੀ ਦੀ

ਸਤਿਗਰ ਅੰਗਦ ਦੇਵ ਸਪੀਹਬ ਜੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਸੀ ਖੜਰ ਸਪੀਹਬ ਜੀ ਵਿਚ ਮਲਕਾ ਪਿੰਡ ਦਾ ਚੌਧਰੀ ਸੀ। ਇਸ ਦੀ ਹਵੰਲੀ ਸ਼ਤਿਰ ਵਾਂਦ ਮੱਲ ਅਚਾੜਾ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਪਾਸ ਹੀ ਸੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਸ਼ਰਾਬ ਹੀਣ ਦੀ ਬੜੀ ਭੈੜੀ ਆਦਤ ਸੀ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਇਸ ਨੂੰ ਮਿਰਗੀ ਦੀ ਦੁਖਦਾਸ਼ਿਕ ਸ਼ੀਮਾਰੀ ਸੀ। ਛੋ ੲਤੇ ਇਲਾਜ ਕਰਨ ਕਰਕ ਵੀ ਨ ਹੋਈ। ਇਸ ਨੇ ਬੀਜਾਰੀ ਤੋਂ ਵੰਗ ਆ ਕੇ ਸੱਚੇ ਪਾਤਬਾਹ ਕੀ ਦੇ ਹਜ਼ੁਰ ਆ ਕੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ।

ਮਸ਼ਾਪ ਤੁਪਾ ਜੀ ਪਰਮ ਕਿਰਪਾਲ ॥ ਸਭ ਭਾਖਹਿ ਤੁਸ ਸੂਜਸ ਬਿਸਾਲ॥ ਦੇਵੇਂ ਹੱਖ ਜੋੜ ਕੇ ਬੋਨਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ਼ ਜੀ ਮੇਰੀ ਮਿਗੀ ਵੀ ਬਿਮਾਰੀ ਹਵਾਓ **ਂ**

•ਜੋਗ ਅਹਿਕ ਮੇਰੇ ਤਨ ਮਾਂਹੀ ॥ ਕਰਹੁ ਕਿਪਾ ਜਿਸ ਇਹ ਮਿਟ ਜਾਰੀ॥੨੩॥*

ਸਤਿਗਰ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਨੂੰ ਸਹਿਜ ਸ਼ੁਭਾਅ ਕਿਹਾ ਕਿ ਭਾਈ ਖੋਟੀ ਜ਼ਰਾਬ ਪੀਣੀ ਵੱਡ ਦੇਵੇਂ ਤਾਂ ਤੇਗੇ ਮਿਰਗੀ ਦੀ ਬੀਮਾਰੀ ਹਵ ਜਾਏਗੀ। ਪਰ ਇਹ ਗੱਲ ਚੜੇ ਰੱਖੀ" ਜਿਸ ਦਿਨ ਬਰਾਬ ਪੀਵਾਂਗਾ ਐਸੀ ਮਿਰਗੀ ਆਵੇਗੀ ਕਿ ਵੀ ਜਪ ਜੀ ਮਾਂ ਹੋਏ

भी संधानी मादिष्ठ

में। भूत म्यु समुद्रेष्ठ त्रभत्रप्रतात त्रित्रतात वर्तवर्त्रप्रताहत्वत्र त्रमेत्रप्रताहत्वत्र वर्तव्य वर्तवर्त्व वर्तवर्त्व वर्तवर्त्व वर्तवर्वित वर्तवर्व वर्तवर्वित वर्तवर्वे वर्वे वर्वे वर्तवर्वे वर्वे वर्तवर्वे वर्वे वर्तवर्वे वर्तवर्वे वर्वे वर्तवर्वे वर्तवर्वे ਿਵਨ ਹੈ ਸਨ ਹੈ। ਹੈ ਸਨ ਨਾਵਾਰਾ ਇਹ ਸਵਿਚਾਰ ਸਮਾਹਸ ती रहत प्रस्ति भवत हिंद संस्ति प्रीम ती है है कि ती। कर महार्थित हो का मिलती भी शिम लो हा आभी। हे 하지 나 나 나 아이 나 아이 하는 나 얼마 나 아이 아이 아이 아이 아이는 나 얼마 아이는 아이를 다 아이는 아이를 다 아이는 아이를 다 아이는 아이를 다 아이 होम र र पर र आफ मर रही हैरो पहेर समी, रियो रियो है ਦਾ ਸ਼ਵੀ । ਮੀ to ਕਿਹਾ ਸਕਿਆ। ਨੌਕਰ ਨੂੰ ਬਿਲੂ ਰਾ ਸਵਾ । ਜਾਂ ਸਵਾਸ਼ ਹੀ ਕੇ ਨੇਵਰਾ ਨੂੰ ਤਗਾਗਾ ਜਿਹਾ। ਪਾਲ ਵਾਣਿਸ । ਜਾਂ ਸਵਾਸ਼ ਹੀ ਕੇ ਨੇਵਰਾ ਨੂੰ ਤਗਾਗਾ ਜਿਹਾ। ਜਨਾਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਜ਼ਰੂਰ ਅਸ਼ੀਬਾਸਾਂ ਹੈ ਕਰ ਕੀ ਜਿਜ ਨਹੀਂ ਹੀ। ਆਵਿਕ ਹੋਣ ਤੋਂ ਜ਼ਰੂਰ ਅਸ਼ੀਬਾਸਾਂ ਹੈ ਕਰ ਕੀ ਜਿਜ ਨਹੀਂ ਹੀ। ਅਦੇ ਸ਼ਿਲ੍ਹੇ ਸ਼ਿਲ੍ਕੇ ਸ ਮਾਕਰ ਸ਼ੁਰੂ ਅਰਾਤ ਸਾਹਿਬ ਹੀ ਵਿੱਚ ਕੋਰਾ ਪਿੰ-ਲਾ ਸੀ ਵਾਵਾਨ ਗਾਦਸ ਸੰਕ ਅਰਾਤ ਸਾਹਿਬ ਹੀ ਵਿੱਚ ਕੋਰਾ ਪਿੰ-ਲਾ ਸੀ

ਸ਼ਕਿਰੀਕ ਦੇ ਵਿਸ਼ਕੀ ਇਹ ਕਲ ਸਭ ਕੇ ਕਿਹਾ, ਚੰਗਾ ਜੋ ਇਉਨ੍ਹ ਸਾਕਰਾਵ ਨਾਮਵਰੀ ਵੀ ਟਕਮ ਦੀ ਸ਼ੱਧੀ ਹੋਈ ਸੀ ਲੈ ਹੋਣ ਤੱਕਤਾ ਹੈ ਜਾਂ, ਮਿਤਗਾ ਵਾਸਟਗਾਵਾਦਰਸ਼ਟ ਕਰਿਣ ਵਿਸ਼ਦਗੀ ਪੈਣ ਕਰਕੇ ਅਟਾਰੀ ਤੋਂ ਗਿੱਚਚੇ ਵਾਅਤੀ ਇਹ ਬਚਨ ਕਰਿਣ ਵਿਸ਼ਦਗੀ ਪੈਣ ਕਰਕੇ ਅਟਾਰੀ ਤੋਂ ਗਿੱਚਚੇ

ੀਂ ਸਿੰਦ ਸਾਵੇਂ ਮਲੂਰੇ ਦੇ ਕਰਮਾਂ ਵਿਚ ਮਿਰਗੀ ਦੇ ਰੋਗ ਨਾਲ ਦੁਖ਼ ਹੈ Ha fami ਪਾਰਣਾ ਕਿਖਿਆ ਦਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਬਚਨ ਮੰਨ ਕੇ ਸ਼ਗਬ ਪਾਰਟ ਨੂੰ ਨੇ ਸਬ ਪਾਰਿਆ। ਸ਼ੈਂ ਸਤਿਗ੍ਰੇ ਜੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਮੰਨਣ ਨਾਲ ਦੂਆਂ ੀਨ ਤੋਂ ਕੇ ਸ਼ਹੂਰ ਤੇ ਅਤੇ ਦੇ ਨਾ ਮੰਨੀਏ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਲੂਕੇ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਫਨ। ਵੀ ਬਾ ਸ਼ਹੂਰ ਹਾਈਆਂ ਤੇ ਅਤੇ ਦੇ ਨਾ ਮੰਨੀਏ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਲੂਕੇ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਫਨ।

with the strain of the

ਾਰਣ ਸਦੇ ਸੂਸਿ ਨ ਪੀਰਈ ਜ ਲਾ ਪਾਰਿ ਵਸਾਇ॥ (ਅੰਗ ਪ੫੪) ਪ੍ਰਤਾ ਬਰੇ । ਸਾਨੂੰ ਸ਼ਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਬਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਫੇਜ ਵ ਰੂਟ ਬਰਿਕ ਨੇ ਸ਼ਾਨ ਬਾਰ ਮਤ ਮਾਰੀ ਕਾਲੀ ਹੈ, **ਅਧੋਗਤੀ ਨੂੰ** ਪ੍ਰਾਪ ਾ ੇ ਅ- ਮੈਂਦੇ ਕਰਮ ਕੇ ਸ਼ਰਾਬ ਕਰਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਪੀਣ ਤੋਂ ਹੈ • ਪ੍ਰਭਾਰ ਸਾਂਤਰ ਨੂੰ ਜੀ ਦੀਆਂ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਮੀਨ ਜ਼ '-', ' ' 'ਜਸ ਕਰਕ 'ਸਨ ਸਹੀ ਪ੍ਰਲੌਕ ਸੁਹੌਲੇ' ਹੋਈਏ।

ਇਕਨਾ ਹੁਕਮੀ ਬਖਸੀਸ: - ਸਿਕਟਾ ਨੂੰ ਬ੍ਰੀਮ ਕਿਸ਼ਤੀ ਕਰ ਦਾਸ਼ ਨੂੰ ਦਾ ਜ਼ਿਵਦਾਸ਼ ਅਤੇ ਆਪਦਾ ਦੂ ਸ਼ਿਕ੍ਰੀ ਸ਼ਿਸ਼ ਕੁਪਰ ਨਾ CANAL CO CONTRACTOR

LANGE A STANGARMAN KANAMAN ANGANAMANAMAN ਸਾਖੀ ਭਾਈ ਸੰਗਤੀਆਂ ਜੀ ਦੀ

ਮੁਧ ਮਾਤ ਦੀ ਉਹ, ਦਾ ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਦੀ ਜੀਵਾਂ ਦਾ ਉਧਾਰ ਰਕ ਕਾ ਮਾਂ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਮੌਲਾ ਆਦਿਕ ਹੁੰਦਾ ਭਾਵ ਦੁਨੀਆਂ ਇਕੱਠੀ ੀ ਜੀ ਬੀਰ ਕਾਰ ਕੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਬਖਸਦੇ ਅਤੇ ਜੀਵਾਂ ਦੇ ਤਾਈ ਨਿਹਾਲ ਕਰਦੇ। ਿਕ ਵਜੀ ਜਾਂ ਸਿਵਰਾੜ੍ਹੀ ਦਾ ਮੋਲਾ ਅੰਦਲ ਬਣਾਲੇ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਖਾਂ। ਮੁਤ ਸਟ ਸਿਧ ਆਏ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਵੀ ਉਥੇ ਪੂਜ਼। ਮਿਧਾ ਦੇ ਅਪਣੀ ਵਰਿਆਈ ਕਰਾਉਣ ਵਾਸਤੇ ਬਹੁਤ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਿਖਾਈਆਂ, ਹਾ ਮੀ ਜਮਾਈ, ਕਈ ਰੂਪ ਬਣ ਬਣ ਕੇ ਦਿਖਾਏ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਡਰਾਉਣਾ ਰਾਹਿਆ। ਪਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਭਰਨਾ ਤਾਂ ਕੀ ਸੀ? ਸਰੀ ਸਿਧਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ੁਰਤੀਆਂ ਖਿੱਚ ਲਈਆਂ। ਸਿਧ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ੁਕਤੀਆਂ ਖੁਹਾ ਕੇ ਬੈਠ ਗਏ ਜ਼ਿਵੇਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵਪਾਰ 'ਬੋਂ ਘਾਟਾ ਪਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਰਿੰਬ ਭਾਈ ਅਜਿੱਤਾ ਜੀ ਜੋ ਮਹਾਰਾਜ ਦਾ ਸਿਖ ਸੀ ਸਰੇਵਰ ਦੇ ਪਾਣੀ ਉਪਰ ਆਪਣਾ ਬਸਤ੍ਰ ਵਿਛਾ ਕੇ ਉਸ ਉੱਪਰ ਬੈਨ ਗਿਆ। ਬਸਤ੍ਰ ਬੜੀ ਵਾਂਗ ਉੱਪਰ ਤਰਨ ਲਗ ਗਿਆ ਪਰ ਪਾਣੀ ਨੇ ਬਸਤ ਨੂੰ ਛੋਗਿਆ ਨਹੀਂ। ਭਾਈ ਅਜਿੱਤਾ ਪਾਣੀ ਉੱਪਰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਤਰ ਕੇ, ਜੋ ਪੰਛੀ ਚਨੇਰੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮੂਟੇ ਪੁੱਦ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੱਢਾਂ ਨਾਲ ਛੜ ਫੜ ਕੇ, ਜੀਉਂਦੇ ਕਟ ਕਰ ਕੇ, ਉਡਾਈ ਵਾਏ। ਸ਼ਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਪੁਛਿਆ ਕੌਣ ਹੈ ਜੋ ਕਰਾਮਾਤ ਦਿਖਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ? ਕੀ ਸਿਧਾਂ ਕਿਹਾ, ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ! ਤੁਹਾਡਾ ਹੀ ਚੇਲਾ ਹੈ, ਸਾਡੇ ਵਿਚ ਸ਼ਕਤੀ ਬਿਊਹੈ ? ਸਤਿਗੂਰਾਂ ਨੇ ਪਾਸ ਸੱਦ ਕੇ ਸ਼ਕਤੀ ਖਿੱਚ ਲਈ, ਤਾਂ ਇਹ ਭੀ ਸ਼ਿਧਾਂ ਵਾਂਗ ਖਾਲੀ ਹੋ ਕੇ ਪਾਸ਼ ਬੈਠ ਗਿਆ।

ਉਸ ਵਕਤ ਇਕ ਮਿਸਤੀ ਸਿਖ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾਸ ਆਇਆ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਉਸਦਾ ਬਾਰਾਂ ਸ਼ਾਲਾਂ ਦਾ ਪਤ੍ਰ ਸੀ। ਜਿਸ ਦਾ ਨਾਮ ਭਾਈ ਸੰਗਤੀਆ ਸ਼ੀ। ਸ਼ਤਿਰਾਰ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨਾ ਤੇ ਮੱਥਾ ਏਕਿਆ ਅਤੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀਕਿ ਹੋ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ! ਮੌਰੇ ਘਰ ਪੜ੍ਹ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕੇ ਮਰ ਜਾਂਦੇ ਜਨ। ਮੈਂ' ਬਹੁਤ ਪੀਰ ਡਕੀਰ ਸਿਧ ਆਦਿਕ ਮਨਾਏ ਪਰ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਤੂ ਜੀਉਂਦੇ ਨਾ ਰਹਿ ਸਕੈ। ਜਿਸ ਵਕਤ ਆਪ ਜੀ ਦੀ ਮਹਿਸਾ ਬਣੀ ਤਾਂ ਸੰਗਤ ਵਿਚ ਅਰਦਾਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ 'ਹੈ ਮਹਾਰਾਕ ਜੀ ! ਜੇ ਸਰਾ ਪੜ੍ਹ ਜੀਉਂਦਾ ਰਹਿ ਜਾਵੇ ਤਾਸ਼' ਆਪ ਜੀ ਨ ਚੜਾ ਦਿਆਰਾ। ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਜ਼ਿਊਂਦਾ ਰੱਖ ਲਿਆ ਹੈ ਇਸ ਵਾਸਤ ਮੈਂ

ਗੀ ਜਪ ਜੀ ਸਪੀਹਣ

ਨੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਤਕਾ ਆਪ ਸੀ ਦੇ ਬੁਕਤ ਕਮਣਾ ਵਿਚ ਗੁਜ਼ਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਪ੍ਰਿੰਗ ਦੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿਹਾ ਹੈ, भू भन भी नेंद्र यूच की मिल्यों की ४ शिम सुवा समार में

क्रमणा भी के अविद्या किलतीओं जनवा किले आहे. रे में पर क्षेत्र के वहाँ किस ती शांति पर किस की किस कि ਅੱਗ ਪਵਾਰਤ ਨੇ ਸਿੰਘ ਤੇ ਸਿੰਘ ਤਾਰੀ ਮੁਤਾਰੀ ਸਿੰਘ ਤਾਰੀ ਮੁਤਾਰੀ ਹੈ। ਜਿਸ ਤਾਰੀ ਮੁਤਾਰੀ ਸਿੰਘ ਤਾਰੀ ਮੁਤਾਰੀ ਤੋਂ ਸਮਾਂਤ हर सं मही असमर पोत्त रेषो मित्र नाजो भवानो सावस्था वसो वस् ਪੂਰਤ ਵਾਂ ਜਵਾਸ਼ਾ ਅਗਨੀ ਸ਼ਨੀਰ ਨੂੰ ਸਾੜ ਨਹੀਂ ਸ਼ਕੀ ਸ਼ਿਲਿਸ਼ ਤਰਾਹ ਜਿਵ ਜਾਂਸ ਵਾਲ ਜਸਤ ਨਾ ਸ਼ਿਕਿੰਦ ਦੇਖ ਅਚੇਤਕ ਉਤਲੀਆਂ। ਜਿਵੇਂ ਜਿਸ ਹੈ। ਕਰਣ ਕ੍ਰਿਤਾਰਥ ਉਚਨੀ ਬਾਲੇ ਦ

ਸ਼ ਬੰਦੇ ਵੇ ਕੁਸਸਾ ਧੀਰਜ਼ ਵੇਖ ਕੇ ਤੇ ਹੁਕਮ ਮਨਣ ਦਾਸ਼ਾ ਆਰਿਆਬਾਰੀ ਜਾਣ ਕੇ ਗਰੂ ਜੀ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸ਼ੇਨ ਹੋਏ, ਤੇ ਬੱਚ ਦੇ ਜਨਮ x ਸਟੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਦਰਨ ਕਹੇ, 'ਹੇ ਬਾਲਕ ! ਤੇਤਾ ਜਮਾ ਦਾ ਜਾਲ ਨੂੰ ਸਫ਼ਲਾ ਕਰਾ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੂੰ ਅੱਗ ਵਿਚੇ ਨਿਕਲ ਕ ਬਾੜਕ ਰਿਆ ਵਾ ਤੂੰ ਨਿਹਾਲ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੂੰ ਅੱਗ ਵਿਚੇ ਨਿਕਲ ਕ ਬਾੜਕ

'ਸ਼ਾਮਕ 'ਸ਼ਸ਼ ਨੇ ਖ਼ਲ ਰਪਾਣਾ ਦੇ ਤੁਰਾਵ ਤੋਂ ਸ਼ਾਂਕਰ ਕਾਣਾ, ' אילי פי פי בי יי ਸ਼' ਗੈਵ ਕਾਲਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਉਤਰਾਰਧ ਅਧਾਰਾਕ 80)

ਸ ਮ ਜਾ ਨ - ਸਾ ਦੇ ਸਬੰਤ ਖਲ ਹੁੰਦੇ, ਅਗਿਆਨ ਤ ਕੁੱਖ ਨਿਵਿਲਾ ਤੋਂ ਕਿਸਤਿਆਂ ਪ੍ਰਤੇ ਗਿਆ ਦਿਸ਼ ਦਿਸ਼ਟੀ ਹੈ ਗਈ।ਜੈ ਕੁਝ ਪ • . ਜ . ਜ ਵਰੰ ਵੇਂ ਜਦੇ ਸੀ ਵਿੱਸ਼ਨ ਲੱਗ ਪਿਆ। ਮੋਦੀ ਅੰਗ ਵਿਚ

'ਮੂਟੇ ਵਾਜ਼ਬਦੀ ਚਾੜੀ ਜਵੇਂ ਸ਼ਿਲਬ ਫਿਲਮੀ ਨਾਹੀਂ ਹੈ נש סיקונות)

ਾ , ਭ , ਾ , ਾ , ਜੂ ਨੇ ਸਕਾਨ। ਕਰ, ਬਿਨਾਂ ਦੇਰੀ ਤੋਂ ਬਖਸ਼ ਇਆਂ।

--- 1, 4 H. Fazzz H. + B & . HILL WIGHT.

• • • • ਅਖੇਤ ਆਵਿਕ ਸਕਤੀਆਂ ਖਾਣ ਕੋ ਉਦਾਸਤਾਂ 1 1-18/1 1- WASHE CHARLES AND WASHINGTON

ੀ। ਹੈ। ਇਹਾ ਕਾਰ ਇਸੀ ਦੀਆਂ ਲਕਰੀਆਂ ਵਾਪਸ ਦੇ ਜਿਉਂ ਜੀ ਆਪ ਨਾ ਮੁਜੰਦੇਰ ਵਾਂ ਭਾਰੱਤ ਦੁਆਰਾ ਮਨਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਇੱਕ ਪਾਣੀ ਦੀ ਬੰਦ ਵਾਰ ਦਾ ਆਪ ਜੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਰੀਆਂ ਕਰਕੇ ਵੱਡੇ ਨਹੀਂ ਹੋਣ ਸਰਾਵ ਹ ਇਸ ਨੂੰ ਦ ਦਿਉਂ ਗੁੰਘਰਨ ਨਹੀਂ ਲੱਗੇ ਆਪ ਤਾਂ ਸਮੂਹ ਸ਼ਤ ਹੈਆਂ ਦੇ ਮਾਯਭ ਹੈ।

(984)

ਨਾ ਮਾਂਤਕਾਰਾ ਕੀ ਤਾਂ ਕਿ ਸਾ ਵਿੱਚ ਦਿਹ ਪਖੰਡ ਬਰਦੇ ਹਨ ਆਪਣੇ ਮ ਨ ਵੱਖਆਂ ਸੀ ਵਧਾਖ਼ਿਕ ਵਾਸਤੇ ਤੋਂ ਪੂਜਾ ਕਰਾਉਣ ਵਾਸਤੇ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਵਿਚ ਵੱਕ ਾ ਾਸਮ ਵਾਸਤ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਕਤੀ ਦੇਵੀ ਜੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰ ਕਰ 'ਕਾ ਮਹੀ" ਸਤਕ, ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਪਹਿਲੇ ਸਟ ਉਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸਕਤੀਆਂ ਸ਼ਹਿਤ ਹੁਜਾਵਗ। ਸਿਧ ਆਦਿਗ ਸਭਤੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਕੇ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸੈਨ D ਅਕ ਸਕ ਇਸ਼ੜੀ ਪੂਰਖ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਬੱਚੇ ਦਾ ਪਰਉਪਕਾਰ ਵੇਖ ਕੇ жਸਰਾ ਜ ਹੋ ਗਏ। ਸਾਰੇ ਗੁਰੂ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਦਾ ਹੈ ਜੈ ਕਾਰ ਉਚਾਰਨ ਲਗੇ।

ਸੇ ਬਾਲਕ ਨੇ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਦਾ ਹੁਕਮ ਮੀਨਿਆ ਅੱਗ ਵਿਚ ਬੈਠਾ ਤਾਂ ਰਾਮ ਜੀ ਨੇ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ ਦੀ ਦਾਤ ਦੀ ਬਖ਼ਸ਼ਸ਼ ਕੀਤੀ।

ਇਕ ਹਕਮੀ ਸਦਾ ਭਵਾਈਅਹਿ :-_{ਇਕ} ਉਨਾਂ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀਆਂ ਦੇ ਹਕਮ ਨੂੰ ਮੰਨ ਕੇ ਮਨ ਨੂੰ ਬੰਬਾਰ ਵਲੀ ਸਦਾ ਵਾਸਤ ਭੂਆ (ਫੇਰ) ਲੈ ਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਸਨਮੁਖ ਕਰ ਲੈਂਦਿ ਹਨ।

ਵਾ.-ਜ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਜੰਨਦੇ ਉਹ ਭਉਂਦੇ ਵਿਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸੰਸਾਰ ⊋ੀਆਂ ਜਨਾ ਵਿਚ :-

ੰਅਾਵੇਂ ਜਾਏ ਭਵਾਈਐ ਜੋਨੀ ਰਹਿਣ ਨ ਕਿਤਰੀ ਸ਼ਾਇ ਬੁੱਝਿਆ ।'

ਸਾਖੀ ਨੰਬਰ ੧ ਮੁਲੇ ਖੱਤੀ ਦੀ

ਸ਼ਾਹ ਮੌਜ ਮਾਜੀਵੀ 1 ਸਮਿਭਾਰ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਜੀ। ਸਿਸਟੀ ਦਾ ਉਧਾਰ ਭਰਦੇ ਹੋਏ ਸਿਆਲ**ੇਟ ਨਗਰ ਦੇ ਬਾਹਰ ਜਾ ਬੈਠੇ। ਜਦੋਂ ਕਵ ਸਮਾਂ ਬੀਤ** ਾਰਾਸ਼ਾ ਹੈ। ਸਰਦਾਨਿ ਸ਼ਹਿਤੇ ਦਾ ਟਕਾ ਦੇ ਕੇ ਕੋਜਿਆ ਕਿ ਜਾ ਕੇ ਇਸ ਭਰ ਦਾ ਸ਼ਰ ਵਿਚਨ ਖ਼ਾਜੇਰ ਕਾ 'ਲਾਆ। ਜਦੋਂ' ਸਰਦਾਨਾ ਜਾ ਕੇ ਦੋਕਾਨਾ ਤੋਂ ਪੁਰੇ ਤਾਸ਼ਕ ਸਨ ਕੇ ਨਿਕਰ ਨੇਨ। ਅਚੀਕ ਇਕ ਬਾਣੀਏ ਦੀ ਦੁਰਾਨ ਤੋਂ ਗਿਆ, ਜਦੋਂ ਉਸ ਤੋਂ ਪੁਛਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਬਾੜਾਜ਼ ਤੋਂ ਲਿਖ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਜ਼ੀ ਕਪ ਦੀ ਸ਼ਾਹਿਬ

ਕੇ ਮਰਣਾ ਸਦੇ ਜ ਦੀ ਹੈ। ਚੜੇ ਅਤੇ ਸ਼ਹਿਕੇ ਦਾ ਰਕ ਲਕਿਆ, ਚੈ। ਜੇ ਮਰਣਾ ਸਦੇ ਜ ਦੀ ਹੈ। ਚੜੇ ਜੀ ਨੇ ਦਿਤ ਦਾ ਹੁਣ ਹੈ। ਕੈ ਮਿਲਣਾ ਸਭ ਤ ਜ ਦੀ ਸਿੰਘ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੂੰ ਦਿਤ ਜਾ ਜਦੂਜੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। ਨੇ ਕਾਰਜ ਸਿਆ ਕੇਸ ਦੇ ਨੇ ਸਵਿਧਾਜ਼ ਹੈ, ਸਵਾਧਾ ਜਿਸ ਹੈ। ਨੀਕ ਹੈ, ਮੌਤਾ ਦੇ ਨੀਤ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸ਼ਹਾਰ ਸ਼ਹਾਰ ਲਗ ਨਿਲ ਹੈ ਸੋਜ ਜਿਸਦੇ ਨੇਸ਼ ਸਥਾ, ਤੇ ਬਲ ਕਿਆਦਾ ਸ਼ਹਿਤ ਕੀ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਹੈ। ਜਿਸਦੇ ਨੇਸ਼ ਸਥਾ ਤੇ ਬਲ ਕਿਆਦਾ ਸ਼ਹਿਤ ਕੀ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਹੈ। ਅਮਿਦ ਤਨ ਸਦਾ ਮਦੀ ਜੀ ਹੈ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਜ਼ਿਲੀ ਜਿ : ਸਾਹਾ ਤਾਂ ਜੀਵਨ ਤਨ ਸਦਾ ਮਦੀ ਜੀ ਹੈ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਜ਼ਿਲੀ ਜਿ : ਸਾਹਾ ਤਾਂ

ਸੀ ਹਾਂ ਨਾਮਕ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਉੱਤਰ ਰਹ ਅਧਿਆਣਿ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋ ਮੁਕਾ। ਜੂੰ ਇਹ ਨਿਸਦੇ ਵੀ ਕੀ ਜਾਂ ਹੈ ਕਿ ਅੰਦੀ ਗੱਲ ਹੀ ਬਣਾ ਵੇ ਜ਼ਿਲ ਵਿਸ਼ੇ ਹੈ ਤੋਂ ਇਸ ਵ ਹੋਂਬ ਜੰਗ ਹੈ ਕਿਹਾ ਕਿ 1 ਅਹਾਰਾਜ ਜੀ। ਜ਼ਿਲ ਵਿਸ਼ੇ ਹੈ ਤੋਂ ਇਸ ਵ ਹਿੰਦਾ ਹੈ 114 ਮਹਿੰਦਾਜ ਜੀ। ਜ਼ਮੂਬਾਵਤਾਰ ਮਾੜਾ ਧਾਸ ਦੇ ਲਾਲਚੇ ਕਰਕ ਕਿਥ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਘਰ ਮਾਂਦਿਲ ਵਿਚ ਇ ਮਾਤਾਪਤ ਦੁਕਲਾਰ ਚਾਤ੍ਹੇ ਪਾਕਿਵਿਤ ਨਿਸ਼ਰਾ ਦ੍ਰਿਕਕਰਾਦਿਊ ਹਾ ਸ਼ਹਿਤੀ ਤੁਜੀ ਨੇ ਕਿਜੂ ਚਾਤ੍ਹੇ ਤਾਕਿਵਿਤ ਨਿਸ਼ਰਾ ਦ੍ਰਿਕਕਰਾਦਿਊ ਹਾ ਸ਼ਹਿਤੀ ਤੁਜੀ ਨੇ ਕਿਜੂ ਚਿੰਦੇ ਅਤੇ ਇੱਛਾ ਹੈ ਨਾ ਮਾੜੇ ਨਾਲ ਹੀ ਰਹੇ ਜਤਤ ਦਾ ਮਾਜ਼ਿਤ ਕਿੰਦੇ ਅਤੇ ਇੱਛਾ ਹੈ ਨਾ ਮਾੜੇ ਨਾਲ ਹੀ ਰਹੇ ਜਤਤ ਦਾ ਮਾਜ਼ਿਤ ਾਕ ਜਾ ਸਮਾਂ ਤਕੀ ਇੱਛਾ ਪੂਟੀ ਕਰੇਗਾ। ਸੀਤਗਰੂ ਜੀ ਦਾ ਬਚਨ ਮੰਸ ਨੂੰ ਅਕਾਸ ਪਤਰ ਤਰੀ ਇੱਛਾ ਪੂਟੀ ਕਰੇਗਾ।

ਗ ਦਲ ਕਲ 'ਦਸ ਨੂੰ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਗੁਜਰਿਆ ਤਾਂ ਇਕ ਦਿਨ ਜਵਾਂ ਕੁਝ ਸਮਾਂ 'ਦਸ ਨੂੰ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਗੁਜਰਿਆ ਤਾਂ ਇਕ ਦਿਨ ਨਾਲ ਤੀ ਚਲ ਪਿਆ। ਸਵਿਤੇ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਇਹ ਤਿਲ੍ਹੇ ਤਿਹਾ ਵਿਚ ਵਿਰੋਧੀ ਆਦਮੀ ਨੇ ਤਰਤੇ ਸਾਲੇ ਹਨ ਹੈ, ਕਿ ਜੋ ਇਕ ਆਦਮੀ ਤੇ ਸਤਿਆ ਹੈ, ਕਿ ਜਲ੍ਹਾ ਸ਼ਵੀਕ ਵੇਰ ਤਿਆ ਹੈ ਤੇ ਜ਼ਬੂ ਅਤੇ ਵਾਲੀ ਜੀਦੂ ਦੀ ਚਿੱਖਾ ਬਾਲ ਕੇ ਸਵਨ ਸ਼ਵੀਕ ਵੇਰ ਤਿਆ ਹੈ ਤੇ ਜ਼ਬੂ ਅਤੇ ਵਾਲੀ ਜੀਦੂ ਦੀ ਚਿੱਖਾ ਬਾਲ ਕੇ ਸਵਨ ਸ਼ਹਾਕਵਰ ਤੇ ਸ਼ਾਹਰ ਤੋਂ ਜ਼ਿੰਦੂ ਅੱਜ ਘਰ ਪੂਜ਼ ਜਾਣੀ ਗੁੱਤੇਰਾ ਘਰ ਵਸਦਾ ਵਟੀ ਪਿਆਰ ਹੋ ਜਾਣੀ ਤੋਂ ਜ਼ਿੰਦੂ ਅੱਜ ਘਰ ਪੂਜ਼ ਜਾਣੀ ਗੁੱਤੇਰਾ ਘਰ ਵਸਦਾ ੇ ਕਰਦਾ ਹੈ 'ਤਰ ਜੋਣ ਕੇ ਇਸ ਦੇ ਜਨ ਵਿਚ ਭਾਰੀ ਦਖ ਹੋਇਆ ਤੇ ਰਿਤ ਕਾਰ ਤੋਂ ਜਾਂ ਜ਼ਰਾ ਘਰ ਇਹ ਕਾਰੀ ਦੂਰ ਹੈ ਹੁਣ ਜੈ। ਿਨ ਹਨ ਸਵਦੀ । ਤੇ ਆਪ ਕਿਸਾ ਕਰ ਮੰਗ ਪਰ ਵਸਿਆ ਰਹੇ। ੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਸ਼ਿਲ੍ਹੇ ਬੰਦ ਕਰ ਤਾਂ ਇਸ ਨੇ ਦੋਵੇਂ लंड कर वर्षात कर देने भोदा मुख्येका ना क्षाप्ट यत हिस हरू ਨ ਨੇ ਲਿਖ ਨੂੰ ਕਿਆਰ ਘੱਖ ਵਾਲੀ ਜ ਸਤਨ ਨੂੰ ਜਿਆਰ ਸੀ ਉਸਨੂ

ਲ- ਕਰੇ ਜਦੀ ਭੀਕਨ ਕ ਕਿਲੇ ਹਨ ਸੀ। ਜ਼ਰੂ ਜੀ ਮਿਲਾਲਕੈਟ ਨਰਤ ाम हा विश्व किया किया है कि से साथ किया से किया है कि 77: 17 m 138: 138: 1

AS EN AND MANAGEMENT SAME MANAGEMENT OF SANDE ਮੁਹੰਦੇ ਕਰਵਾਰ ਵ ਪਰ ਤੇ ਸਭੇ , ਕ ਦਾ ਜੋਸ਼ ਦੀ ਪਤਨੀ ਨੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ੍ਰੇ, ਤਾਂ ਸਵੀ ਬਚਾਬਿਆ ਸੀ ਵਖਕ ਕਿਸਾ, ਕਿ ਉਹੀ ਸਾਧੂ ਫੋਰ ਆ अप अर. म के काम में जान मक है जिले **सबसा। असा अर्थ** ਸ਼ਹਿਰਤ ਜੀ ਜੀ ਸਹਿਸਾ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਆਪ ਸੀ ਅੰਤਰਜ਼ਾਮੀ ਹਨ। ਸ 195 ਕਲਾ ਸਮਾਦ ਹਨ, ਪਰ ਘਰ ਵਾਲੀ ਤੋਂ ਬੋਟੀ ਕਿਸਮਤ ਦਾ ਪਰਿਆ। ਜ਼ਿਸ਼ ਮੌਕ ਤੋਂ ਅਤੇ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਉਸ ਗਹੁਰੇ ਵਾ ਗਹੀਰੇ दिस्तान मन विकास

> ਜ਼ਾਣ ਭੁਜਾਬੀ ਕਿਹਾਸ਼ਾ ਹੈ। 'ਸੁਸ਼, ਸੂਸ਼' ਉਚ ਅਲਾਈ ਜ਼ੀ (ਉਤਰਾਰਧ ਅਧਯਾਸ ਭਵ)

ਸ਼ਤਿਕਰ ਕੀ ਨਾਇਸ ਦੀ ਸਾਰੀ ਬਿਸ਼ਿਦਕਪੁਣ ਦੀ ਰੀਤੀ ਜਾਣਦਿਆਂ ਹੋਇਆ ਨਿਸ਼ ਦਾ ਨਾਮ ਕੇ ਕੇ ਅਵਾਜ਼ਾਂ ਮਾਰੀਆਂ ਤਾਂ ਇਸ ਦੇ ਘਰਵਾਲੀ ਗ ਹੁਣ ਸੱਗੀ ਕਿ ਉਹ ਤਾਂ ਘਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। **ਬਾਹਰ ਕਿਤੇ ਕੰਮ ਗਿਆ ਹੋਇਆ** ਹੈ। ਤਾਂ ਇਹ ਸਣ ਕੇ ਸਾਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਇਹ ਬੇਮਖ ਹੈ ਕਰਮਾਂ ਤੋਂ ਤੀਣਾ ਹੈ ਅਸੀਂ ਮਿਲਣ ਵਾਸਤੇ ਆਏ ਸਾਂ ਪਰ ਇਹ ਘਣ ਅੰਦਰ ਛਪ ਗਿਆ ਹੈ, ਆਪਣੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਦੇ ਕਹੇ ਲਗ ਕੇ, ਇਹ ਚੋਗਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਇਉਂ ਕਹਿ ਕੇ ਸਾਤਗਰੂ ਜੀ ਨੇ ਸ਼ਬਦ ਉਚਾਰਿਆ :--

ਸ਼ਬਾ: -'ਨਾਓਲ ਕਿਰਾੜਾ ਦੇਸਤੀ ਕੜੋ ਕੜੀ ਪਾਇ॥ ਮੁਕਰੂ ਨ ਜਾਪੂ ਮੁਲਿਆ ਆਵੇਂ ਕਿਤੇ ਥਾਇ। ਕਰਤਾ (ਅੰਗ ੧੪੧੨)

ਜਦੋਂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਇਉਂ ਕਹਿ ਕੇ ਤੁਰ ਪਏ ਤਾ ਉਸ ਵੇਲੇ ਕਾਲ। ਮਾਗੂ ਗਾਂ ਤਿਸਾ ਵਿਚੇ ਨਿਲਲਿਆ ਤੇ ਮੂਲ ਨੂੰ ਡੰਗ ਮਾਰਿਆ, ਉਤ ਗਾਇ ,ਸ਼੍ਰਿਸ਼ ਕੁਕਦਾ ਪਛੜੇ ਦਾ ਮਰ ਰਿਆ। ਸ਼ਹਿਗਰ ਜੀ ਬਾਹਰ ਇਕ ਸ਼੍ਰਿਸ਼ ਬਾ ਕੇਸ਼ਕੇ ਜਾਲਨ। ਇਹ ਸਾਰੀ ਗੱਲ ਤਗਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਫੈਲ ਗਈ ਕਿ ਯੂਤਿਗਰਾਤੇ ਬਲਬ ਪਣ ਕਰਕੇ ਲਲਾਮਰ ਗਿਆ ਹੈ। ਤਾਂ ਸ਼ਿਆਣ ਪਤਸਾਂ ਾਨਾ, ਇਸ ਨੂੰ ਚੋਕ ਕੇ ਰਾਜਾਂ ਪਾਸ਼ ਲੈ ਚੁਸ਼ੀਏ, ਜਿਸ ਰਜਰ ਇਸਦੇ ਗਨਾਹ ਬਖ਼ਬੇ ਜਾਣ । ਜਦੋਂ ਪਲੰਘੇ ਤੋਂ ਪਾ ਕੇ ਇਸ ਦੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਸ਼ਾਕਰ ਪਾਸ ਲਿਆਂਦਾ ਤਾਂ ਪਲੰਘੇ ਤੋਂ ਉਤਾਰ ਦੇ ਧਰਤੀ ਤੇ ਸਤਿਗਰ એ 🗸 ਭਾਣਾਂ ਵਿਚ ਰੱਖ ਦਿਤਾ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਲੋਕ ਆਏ, ਸਾਰਿਆਂ 🗦 👣 ਦੇ ਵਿਚ ਪ੍ਰੇਮ ਧਾਰ ਕੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ, ਕਿ ਹੈ ਗੁਰੂ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ !

ਬੀ ਜਪੂ ਦੀ ਸ਼ਾਈਸ਼

The second of th रिया वर्गाम है लीए से वर्ग भी राष्ट्रिय प्राप्त कि । विमानिसह ਨੇ ਵਿਚ ਕਰ ਜਿਸ ਨੂੰ ਜਾਂਦ ਦੇ ਰੋਕੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ` ਮੀਲ ਹੈ। ਜਿਸ ਲਈ ਇਹ ` ਮੀਲ ਹੈ। ਮਲੇ ਕਰਾਈ ਕਰਤਾ ਸਾਰ ਕਰਨਾ ਸਮੇਂ ਸਾਫ਼ ਦਰਸ਼ਣ ਹੈ। ਹਵਾ ਵਿਸ਼ਕਾਰ ਸ਼ੁਰੂ ਮਨੇ ਤਹੀਂ ਸ਼ਕਦਾ ਬਰ ਜੇ ਅੰਜ ਸਮੇਂ ਸਾਫ਼ੇ ਦਰਸ਼ਣ ਹੈ। ਹਵਾ ਵਿਸ਼ਕਾਰ ਸ਼ੁਰੂ ਮਨੇ ਰੂਬ ਤਿੰਗਾ ਕਰਦੇ ਅਸੀਂ ਦਸਦਾ ਜਾਂਜਾ ਪਹਿਰ ਗਾਤ ਇਸ ਨੂੰ ਜਸਨ। ਜਨ੍ਹੇ ਜ਼ਰਾ ਕਰਦੇ ਅਸੀਂ ਦਸਦਾ ਜਾਂਜਾ ਪਹਿਰ ਗਾਤ ਇਸ ਨੂੰ ਜਸਨ। ਕੋਲ ਵਿਚਸ਼ ਕਾਸ਼ਰ ਸਦੇ, ਤੋੜ ਇਹ ਸਿੱਧ 149 ਸ਼ੁੰਮ ਸਿਲਾਇਆ।

ਦਾਲਾਦਤ ਕਰਨ ਜਾਂਮਾ ਪਹਿਤਹਿ ਜਬਹੀ ਮਿਲਸ ਸਦਟ ਜ ਰੋਤ ਦੇ ਜਰਹੀ ਉਦਾਂ ਜਾਂਦਸਵਾ ਜਾਂਮਾ ਪਹਿਤਹਿ ਜਬਹੀ ਮਿਲਸ ਸਦਟ ਜ ਰੋਤ ਦੇ ਜਰਹੀ × ਵੀਆਂ ਦੇ !! ਪਾ ਜੀ। . व सं सरभ त्यारिय हो। मिलव ममा 'मन्द्र को से हो।

ਕੜਾ ਦਸਮ ਸਕੂਪ ਵਿਚ ਮਹੋਣਾਕ ਅਤੇ ਹਜ਼ੂਰ ਸਾਤਿਬ ਤੋਂ ਪਰ ਨੇ ਪ੍ਰਤਾਵ ਘਾਟ ਸ਼ਿਕਤ ਬਿਟਰੀ ਲਈ ਨਿਕਲ ਦਾ ਇਹ ਉਸਵਲ ਸਹੁਤੀ ਮਾਸਕਵੇ ਘਾਟ ਸ਼ਿਕਤ ਬਿਟਰੀ ਲਈ ਨਿਕਲ ਦਾ ਇਹ ਉਸਵਲ ਸਹੁਤੀ ਦੂਨ 'ਵਰ ਸੀ। ਕਾਰਸਵ੍ਹੇ ਪਾੜਸ਼'। ਅੀਂ ਨੇ ਤੀਕ ਮਾਰ ਕਾ ਕਿ ਦੀ ਕਾਲਿਆਣ ਛੌਾਰੀ ਵਿਚੀ ਇਹ ਬੰਸੀਤ ਜੂਨਾਂ ਕੋਗ ਕਾ ਮੁਕਤ ਹਾਂਦਆਂ ਹ

•ਕੇ ਕੇ ਗਏ ਤੋਂ ਵੇਜੂਬ ਹਵੇਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਰਿਗੁਰ ਸ_{ਕਤਿ}ਕ ਪਾੜੇ ਪਾਵ ਹੁਕੀਤ ਨੇ ਹੋਟਬੇ ਕੈਂਦੀ ਪਛੋੜੇ ਬਣਕੀਆਂ ਜੀਏ ਸੀ (ਅਤੇ ਦੇ ਸਾਹਿਬ) ੍ਰਮ ਤੇ ਬੰਸੂਬ ਹੋ ਕਵਲ ਦੇ ਗੋਤ ਵਿਚ ਪਣਾ ਹੈ।

ਸਾਖੀ ਨੰਬਰ ੨ ਸੰਨਿਆਸੀ ਦੇ ਗੁਰੂ ਕਹਾਉਣ ਦੀ

ੂਹ ਸੈਕਰ ਜੀ ਕੁਕਤ ਕਰੀਰ ਜੀ ਕਾਸ਼ੀ ਵਿਚ ਰਹਿ ਦਿਆ ਸ਼ਿਮਰਣ र र र र मेर स्था है वर से (र र सर । हैस दवने केंसे न समान निवाद में र अनु रे रु में जिस स सत में उने रहा ਾਲ ਦੇ ਲਾਹੜ ਲਾਕ ਨੂੰ ਰਾਜਕ ਸੂਚੇ ਦਾ ਸੀ। ਚੰਗਾ ਖਾਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਚੋਵ ਾ ਨੇ ਜ ਚੋਣ ' ਵਚ ਹਾ ਬੰਦ ਕਰਕੇ ਸੱਤੇ ਹੈ। । ਸੀ . मन्द्र वस र प्राचित्र । अपरीयत् स्वर्धास्य वस्तेत्र स्वर्थाः . . . 'ਵਰ ', 'याना अं डਗड भी ਨ लिए, विडारी, ੂ, ਵਾਲੇ ਵਿੱਚ ਵਾਲੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਲ੍ਹੀ ਦਾ ਖਾਈਏ। · ਭ ਰਣਾ ਪਵਾਧੇ , 'ਮੁਸ਼ਾਵ ਸ਼ਵ ਰਜਨ ਤੋਂ ਵਿਨਾਂ ਛੁਣ ਜਾਣਾ ਨਹੀਂ

ਹੈ ਮਕਦਾ 🧸 🥍 ਦੇ ਕੋਈ ਸ਼ਿਸ਼ਦਨ ਕੁਜਨ ਕੋਵੇਗਾ। ਜਦੋਂ।:

ਾਰ ਜਿ ਵਾਵੇਂ ਦੀਏ ਸਿਗ ਗੌਗ ਸਫ਼ ਤਸ ਕੇਸ਼ ਗਣਗਈ ਹੈ। क्षेत्र शहर हारा और **उच वड भग** करही है।प ਸ਼ੇਪ ਬਿਰਾਕ ਵਾਂ ਪਤਾ ਵਿੱਚ ਪਤ ਕੇਂਦਰੇ ਕੇ ਭੇਸ਼ ਖਈ ਹੈ।।ਵਰਚਾਊਰ उसी है। ਜ਼ਵਾ ਵਿਕਾ ਕਲਤ ਬਨ ਮਹੀਆਂ ਅਜ਼ਹੂ ਨੇ ਪੌਣ ਆਪਈ ਹੈ।। . ਭ ਕਰ ਨ ਕ ਕੇ ਨ ਮਾਣੇ ਕੀਓ ਅਪਨੇ ਪਈ ਹੈ।।।।। ਦਰ ਸਬ ਕੁਪਤ ਸੀ, ਕ੍ਰਿਸ ਮੌਤੇ ਅਦਿਕ ਜੁਣਿ ਭੋਪੋਸਨ। ਹੈ। ਰਜ਼ਣ ਜ਼ਵਮ ਬਣਿਸ਼ ਪ੍ਰਜ ਬਿਸ਼ਾਜ਼ਰ ਇਹ ਅਉਸਰੂ ਕਤ ਪਈ ਹੈ।।।। ਕੁਸਤ ਫਿਰਤ ਜੇਲਕ ਕੇ ਕਹਿ ਜਿਉ ਗਤਿ ਜ਼ਿਨੂ ਹੈਨਿ ਬਿਹਈ ਹੈ॥ ਨੂੰ ਕਬੀਰ ਰਾਮ ਨਾਮ ਇਨੂੰ ਮੂੰਡ ਧੂਨੇ ਪੜ੍ਹਤਈ ਹੈ॥॥॥॥॥ (พัส นลย)

ਫ਼ੇਕ ਕਦਾ ਚਾਰ ਪੈਰ ਹੋਏ ਅਤੇ ਮੁਖ ਤੋਂ ਗ਼ੁੰਗਾ ਭਾਵ **ਪਸ਼ੂ ਦੀ ਜੂਨ ਵਿਚ** ੂ ਗਿਆ ਵਾ ਫੋਰ ਭਜਨ ਕਿਵੇਂ ਕਰਾਂਗਾ ? ਤੋਂ ਅਗੋਂ ਕਹਿਣ ਲੱਗਾ ਅਸੀਂ ਵੱਤੇ ਹਾ. ਉ ਦੀ ਜਾਤੀ ਵਾਲੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹਾਂ, ਤੇ ਨਾਲੇ ਅਸੀਂ ਸਿੱਠਿਆਸੀ ਤੇ ਰੂਜਨੀਕ ਹੀ। ਸਾਨੂੰ ਦੂਜਨੀਕਾਂ ਨੂੰ ਭਜਨ ਕਰਨ ਦੀ ਕੀ ਲੌੜ ਹੈ ? ਅਸੀਂ ਨਾ _{ਇਸ}ੂੰ ਬਹੁਮਾਸਮੀ ਹੀ[?]। ਭਜਨ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਤਾਂ ਤੇਰੇ ਵਰਗੇ ਜਲਾਹਿਆਂ ਨੂੰ ਹੈ। ਇਹ ਸੁਣ ਕੇ ਭਗਤ ਜੀ ਚੱਪ ਕਰ ਗਏ।

ਜਦੋਂ ਕੁਝ ਸਮੀਂ ਗੁਜਰਿਆ ਤੀ ਉਹ ਮਰ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਗਿਰਸਤੀਆਂ ਦੇ ਘਰ ਵਿਚ ਗਉ ਦਾ ਵੱਛਾ ਬਣ ਕੇ ਜੀਮਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬੜੇ ਪਸ ਨਲ ਮੇਵਾ ਕਰਕ ਪਾਲਿਆ। ਜਦੋਂ ਜੁਆਨ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਜ਼ੇ, ਵਾਹਣ ਲਈ ਹਲ ਜੋੜਿਆ ਤਾਂ ਤੁਰੇ ਹੀ ਨਾ, ਬੈਠ ਜਾਵੇ ਤੋਂ ਇਹ ਉਨੂੰ ਹੀ ਨਾ। ਆਪਣੇ ਆਖ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਗੁਰੂ ਸਮਬ । ਇਸਨੂੰ ਪਿਛਲੀ ਸ਼ੋਈ ਸ਼ੀ। ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੁਣ ਕੁਣ ਕੇ ਚੰਮ ਚਹੜ ਦਿਤਾ। ਕਥੀਰ ਜੀ (ਮਸ਼ਦ ਪਾਸੇ' ਦੀ ਲੰਘੰਮਿਸ਼ ਨੂਕਟ ਪੈ ਦੀ ਵੇਖ ਕੇ ਕਿਹਾ, ਇਸਨੂਰਿਉਂ ਲਕਦ ਹੈ? ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਭਗਤ ਜੀ! ਇਹ ਤਰਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਬੜ ਜਤਨ ਕੀਤ ਹਨ ਕਵ ਕਵ ਕ ਭੀ ਹੰਭ ਗਏ ਹੈ। ਵੀ ਪਗਤ ਜੀ ਨਿਇਆਂ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਕ ਇਸ ਬਲਦ ਦੇ ਕਨ ਵਿਚ 'ਕਹਾ ਕਿ ਉਸ ਸਮਾਂ ਤੋਂ ਕਿਹਾ ਨਹੀਂ

THE STATE OF THE WAY WAY WAY A AND THE STATE OF THE STATE A MI HILL HILL STATE OF S MIN SIGN MUSE OFF IS IN 14 HILLIN HANDE 15 4 STAN EJE 126 FAB. MS & रहे भारत के मार्थ है। विशेष में मार्थ मार्य मार्थ मार्य मार्थ मार भ, हर है जिसके प्रश्निक प्रश्निक स्थिति है। HILL A THE STATE OF THE BURNESS OF T र भ र र र र सम लग् १० व रहे र र र र र स्थिति

ਹੁਕਮ ਅੰਗਰ ਸਭ ਕੈ: ਪਲ ਨੂੰ ਸਮਝ ਦਾ ਸਾਲਕ, Dan with the same of a regard to the of Box

ਬਾਹਰਿ ਹੁਕਮ ਨ ਕੋਇ 🗝 😁 🤔 🤫 🧸 🥫 🧀 ।

Faming + 124 - 유기는 무슨 사람이 모든 기가 되다. ਵਾਲੇ ਨੇ ਦੇ ਦੇ ਦੇ ਦੇ ਦੇ ਵਿੱਚ ਕੈਮੀ ਵਿਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਾ ਵਿੱਚ ਹੈ ਨੂੰ ਵੀ ਬਾਬ ਉਣ ਉਂਦਾ ਹੈ। ਬੰਸ ਗਿਆ ਨੂਆ ਦਾ ਹੈਆਂ ਬੰਦ ਦੇ

ਾਂ ਹੈ ਕਰਵ ਕਮਾਵੇਂ ਸੰਭਾਵ ਦੇ ਰਾਜਵਸਾਈ ਤਰੀਐ ॥* 1 = 3 = = F = 5 (MB 989)

ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੇ ਜੇ ਬੁਝ : - ਸ਼ਾਤਰ ਸ ਮਾਤਰ ਜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਲ

I wight a go a to prove when I

ਅਰਬ ਨੰਬਰ ੩ ਜਗਿਆਸੂ ਪ੍ਰਤੀ ਅਰਥ

1. 1. 14 14 14 14 14 14 14 14 14

⊾ै - घ नी प्राप्तिस (9,9) The salve sand when the and his and he had

रे भे प्रसार असून उस प्रेमरन र हा उत्रम रंभावन का ਹੋਵਲ ਜਵਨ ਕਰਕਾ ਵ੍ਹਾਂ ਲਾਗਰ ਕਰ ਹੋਏ ਹੈ ਹੈ। ਅਰਜ਼ਸ ਦੇਨਾ ਪ੍ਰੀ E HEN E BUTT O HILD SELL STAND OF THE E ੇ ਹਨ । ਜਿਵ ਮਰਾਰ ਦੀ ਵਿਚ ਹੱਥ ਹਨ। । ਜਿਉਂ ਹਕਮੀ ਵਿਚ I I I TOWN THAT I'M I

ਅਤ ' ' ' ਰ ਰਾ ਕਵਰ ਮੈਂ ਸੰਕਰਾ।

40 2 41 * 1 H ZH P 7 1 (18) 4 909 \$ ਅਕਮ-ੀਰ ਕਿਆਰਾ ਤੇ ਕਿਵੇਂ ਕੜਾ ਹੈ। ਦੇ ਕਾਲੀ ਵਿਚ ਪਣੀ ਮਿਲ੍ਹਾ ਡਰਾਊ ਨਿਊ ਸ਼ਤੀਰ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬ੍ਰਹਮ ਵਿਚ ਮਿਲ ਕਾਰ ਹਨ। ਯਤ:- "ਹੀ। ਦੀ ਜਜਨ ਦਮੀ ਮੇਰ ਹੈ ਜਿਸ ਰਿਗਾਜ ਕੜ੍ਹ ਨਹਿ। ਕਲ ਤੇ ਉਕਜ ਤਰੰਗ ਕਿਉਂ ਜਲ ਹੀ ਬਿਖੈ ਸਮਾਹਿ॥ (ਦਸਮ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ)

ਾਜਿਊ ਜਲ ਜਲ ਮਹਿ ਪੈਸਿ ਨ ਨਿਕਸੈ ਤਿਉ ਵੂਰਿ ਮਿਲਿਓ ਜਲਾਹੈ। (ਅੰਗ ੬੯੨)

ਹਕਮ ਨ ਕਹਿਆ ਜਾਈ :-(ਹਕਮ ਕਹਿਆਂ) ਬੇਵ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰਾਂ ਨ ਇਹ ਕੀਤਆਂ ਹੈ (ਨ ਜਾਈ ਉਹ ਬ੍ਰੀਮ ਗਿਆਨੀ ਸ਼ਰੀਰ ਦੇ ਕਰਮਾਂ ਨੂੰ ਭਤਣ ਵਾਸ਼ਤੇ ਕਿਸੇ ਜੂਨਾ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ । ਸਦਾ ਅਬਿਨਾਸੀ ਪਦ ਨੂੰ ਪੁਲਾਦਾਰੇ

ਹਕਮੀ ਹੋਵਨਿ ਜੀਅ :- ਉਨ੍ਹਾਂ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀਆਂ ਨੇ ਜਾਣਿਆ ਰੈ ਕਿ ਪੁਸ਼ਸ਼ਰ ਦੇ ਹੁਕਮ ਵਿਚ ਚਲਣੇ ਕਰਕੇ ਹੀ (ਜੀਅ) ਚੇਤਨ ਦਾ ਰੂਪ (ਹੋਰੀਕ ਤਿਸੀਦਾ ਹੈ, ਬਣੀਦਾ ਹੈ।

ਵ:–ਜਿੰਨੇ (ਜੀਅ) ਰਿਦੇ ਹਨ, ਸਪੰਗਆਂ ਵਿਚ (ਹਕਮੀ) ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਆਪ ਦੇ ਸਰਪ ਸ਼ਹਿਤ ਹੋਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਹਕਮਿ ਮਿਲੇ ਵਡਿਆਈ :- ਇਹ ਜਗਿਆਸ਼ਕ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਵੇ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਕਿ ਪਸਬਰ ਦਾ ਹਕਮ ਮੋਨੇਟ ਕਰਕ ਹੀ :-

ਿਨਾਨਕ ਬਹੁਮ ਗਿਆਨੀ ਆਪਿ ਪਰਮੇਸਰ ॥ (พิส 223) ਦੀ ਵਰਿਆਈ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਵਾ:–ਬ੍ਰਹਮ ਵਿਦਿਆ ਦੀ ਵਰਿਆਈ

MI HE MI HADE KARAMANAK KANBARSA ABARAWAK ਵੱਡੇ ਜਿਲਦੀ ਹੈ ਪੈਡੇ ਕਬਾ ਅਤਿ ਸਾਂਬ ਵਿਚਾਰਥੀਰ ਜਿਨ ਸੀਨ ਸਥਾ ਨਾਉ। ' (ਅੰਗ 95)

ਹਕਮੀ ਉਤਮੂ ਨੀ ਚ :--ਪ੍ਰਸਥਤ ਦੇ ਤਸ ਅੰਕਰ ਹੀ ਨੀਚ प्रमा प्राप्त प्रतिस्था स्थापन स् क्षा मार्थ के प्रथम अन अनुसार का स्थापन साम है। मार के प्रथम मन मान असर है। स्ट्रिट है अब शिर्म होंचु entiged age of Mits a fram , eta mite ay faithful

ਰੁਕਮਿ ਲਿਖਿ ਦੁਖ ਸੁਖ ਪਾਈਅਹਿ :-.. हैं जन्मे हैं ਾਲਖਿਆ । ਵੇ ਵੇਖ ਹੱਤਾ ਉਹ ਕਰਿਆਸ ਹੰਮੀ ਸਵਿਕਾਰ ਸਹਿਰ ਸਥੀਰ ।

ਜ਼ਿਲਿਆਂ ਵਿਵਾਸ਼ ਹੈ ਨਿਵਿੰਗਤੀ ਕਾਰ ਸਥ ਅਤਮਾ ਨੇਦੂ ਜੀ।

ਰਾਹਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਨੂੰ ਮੰਨ ਕੇ ਦੇਖ ਸ਼ਖ ਦਾ ਰਿਕਨਾ (ਪਾਈਆਂ) ਵਾਰਤ ਕੀ ਦੇ ਵਿੱਚ ਨੂੰ ਮੰਨ ਕੇ ਦੇਖ ਸ਼ਖ ਦਾ ਰਿਕਨਾ (ਪਾਈਆਂ) ् पर्ने ग्रह्म है उन ਹਾਈਵਾ ਹੈ ਕਵ ਜਟੀਦਾ ਹੈ, ਕਿ (ਲਿਖਿ) ਲਿਖਣ ਵਾਲਾ ਭੀ ਆਪ ਸਤੇ। ਅਤੇ ਦਖ ਸ਼ਖ ਗੋ ਉਸ ਦੇ ਤਕਮ ਅੰਦਰ ਹੀ ਹੈ

ਇਕਨਾ ਹੁਕਮੀ ਬਖਸੀਸ :ਾਇਕਣਾ ਜ਼ਿਕਿਆਸੂਆ ਨੂੰ ਹ ਸਾ-ਵਿੱਖ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਹਕਮ ਵਿੱਚ ਚਲਜੇ ਹੈ , ਗ੍ਰੀਸ ਵਿਦਿਆ।

- 'त्रमह प्या , मर्ग वै। ਰਾਸ ਪ੍ਰਾਹਨ ਨੂੰ ਕਮੀ ਵਲੋਂ ਬਖਬਬ ਹੋਈ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਤ**਼** אט אוטאר ב פון א י לאיאה

ਇਕਿ ਹੁਕਮੀ ਸਦਾ ਕੁਵਾਈਅਹਿ :- '⊬ਕ ਅਵਿਕ-. ਕਿਸ ਸਮੇਵਿਚ ਸਾਕੇ ਸਮਾ ਵਾਸਤੇ ਇੰਦ੍ਰ, **ਪੰਜ ਬਿਰਤੀਆਂ (ਪ੍ਰਸਤ** १ मार्ग ११ विमिन हे रिशे, मार्ग वह से हे ह The state of the s

ਾਵਾ ਦਾ ਰਾਜ ਉਕ । ਵਤਾ ਹੁੰਝ ਲੱਅ ॥ ਾ ਤ 🐣 🦽 । 😘 ਸਦਿ ਸੀਵਾ ਸਦੀ ਸ਼ੇਇ ॥' ੍ਅਤ ਨਰ੍ਹਾ

ਹਕਮੈ ਅੰਦਰਿ ਸਭੂ ਕੋ :-ਰਿਨਾ ਜਗਿਆਸੂਆਂ ਦੇ ਮਨ, ਇੰਦ੍ਰ, ਪੂ ਵਰਦ ਹੈ। ਜਹਿਨੀ ਅਜ ਵਿਚ ਚਲਦੇ ਲਹ

ਟ - ਮਾਨ ਲਆ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਿੰਨਾ ਸਾਰਾ ਸੰਸਾਰ ਹੈ ਵਾਹਿਗਰ BJH . H BJ

ਬਾਹਰਿ ਹੁਕਮਨ ਕੋਇ: ਖਨਾ ਜੀਗਆਸੂਆਂ ਦੇ ਹੁਕਮ ਪੁੱਚ ਪਾ ਪਾਲਾ ਹਮੂਵ ਗਾਲਜੜ ਨਹੀਂ ਚਲਦਾ ਅੱਥਾ ਕਢੇ ਰ ਵਾਲੇ ਵਿੱਚ ਕਿਲ ਨਿੰਦਿਆ ਵੱਲ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੇ।

ਨਾਨਕ ਹੁਕਮ ਜੇ ਬੁਝੈ :--ਹੁਕਮ ਕੀ ਹੈ ?

ਾਰ ਦੇ ਸ਼ਹਿਤ ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਹਕਮ ਹੈ। ਪਰ ਉਸ ਬ੍ਰਹਮ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਦਾ ਹੁਕਮ х ਜਾਂ ਹੈ ਚਸਦ ਵਿਚ 'ਓਆਂ' ਜਾਂ 'ਓਅੰਕਾਰ' ਆਦਿਕ ਜ਼ਬਦ ਕਲਪਤ ਵੂਹ ਹੈ। ਆਪ ਵੇ] ਸਾਧ ਬ੍ਰਹਮ 'ਚਅੰਕਾਰ ਆਦਿ' ਵਿਅੰਕਾਰ ਦਾ ਭੀ ਆਦੀ ਬ੍ਰਾਮ ਹੈ। ਕ ਉਸ ਬ੍ਰਹਮ ਵਿਚ ਹੁਕਮ 'ਚ' ਕਲਪਤ ਰੂਪ ਕਰਕੇ ਸਮਬ ਲਵੇ।

ਤੁਹਉਮੇ ਕਹੈ ਨ ਕੋਇ:—ਤਾਂ ਹੰਗਤਾ ਮਸਤਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਕਾਰੀਦਾ ਫਿਰ ਬ੍ਰਹਮ ਦਾ ਰੂਪ ਹੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉਸ ਵਿਚ ਹੈਗਤਾ ਸਮਤਾ ਨਹੀਂ ੜ िही। ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜਗਿਆਸੂ ਜਨ ਨਿਹਾਲ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

一张一

Mi Ma Hi Milla and Shith Man Shith Shith and it is 🤶 ਤੀਜੀ ਪਉੜੀ ਪ੍ਰਾਰੰਭ 😤

ਗਾਵੇ ਕੇ ਤਾਣੂ; ਹੋਵੇਂ ਕਿਸੇ ਤਾਣੂ॥ ਗਾਵੇ ਕੇ ਦਾਤਿ; ਜਾਣੈ ਨੀਸਾਣ।। ਗਾਵੈ ਕੇ; ਗੁਣ 'ਵਡਿਆਈਆ' ਚਾਰ॥ ਗਾਵੇ ਕੇ; ਵਿਦਿਆ ਵਿਖਮ ਵੀਚਾਰ॥ ਗਾਵੇ ਕੇ, ਸਾਜਿ ਕਰੇ ਤਨੂੰ ਖੇਹ। ਗਾਵੇ ਕੋ; ਜੀਅ ਲੈ ਫਿਰਿ ਦੇਹ॥ ਗਾਵੇ ਕੇ; ਜਾਪੈ ਦਿਸੈ ਸੂਰਿ॥ ਗਾਵੇ ਕੋ; ਵੇਖੇ ਹਾਦਰਾ ਹਦੂਰਿ॥ ਕਥਨਾ ਕਥੀ; ਨ ਆਵੇ ਤੌਟਿ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਕਰੀ; ਕੋਟੀ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ॥ ਦੇਦਾ ਦੇ; ਲੇਦੇ ਬਕਿ ਪਾਹਿ॥ ਜੂਗਾ ਜੂਗੰਤਰਿ; ਖਾਹੀ ਖਾਹਿ॥ ਹਕਮ ਚਲਾਏ ਰਾਹੁ॥ ਵਿਗਸੈ ਵੇਪਰਵਾਹ ॥३॥ तातवः

 ਪਸਨ :- ਸਿੰਧਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਕੀਤਾ, ਹੈ ਗ਼ਰੀਬ ਨਿਵਾਜ਼ ਅੰਤਰਜ਼ਮੀ ਸ਼'ਤਰਰ ਸਾਂ ਬ ਜੀ ਪ੍ਰਸਿਰ ਕਾਂ ਹਕਮ ਤਾਂ ਕਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕੀਦਾ, ਵਾਹਿਣ। ਭੇ ਤੁਲ ਕਾਨੀ ਤੋਂ ਕੁਸ਼ ਕਵੇਂ ? ਇਹ ਸਿੱਧਾ ਨੇ ਇਸ ਖਿਆਲ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਿਰ ਸੰਗਤ ਸੰਚ ਭਾਰਸਾ) ਸੀ ਸ**ਹਾ ਬਲ ਦੱਸਣਗੇ ਤਾਂ ਪਰਮਸਰ ਦਾਪ**ਰ ਸ਼ਰਜਵਰ ਜ਼ਿਵੇ ਗ੍ਰੀਸਵਾਨ ਦੇ ਬਲ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲਗ ਜਾਂਦਾਹੈਫਿ ਅੰਨਾ ਕਰ ਨੇ ਸ਼ੇਰ੍ਹੇ ਨਿਲੇ, ਬਹੁਥਿ ਤੇ ਬਲ ਤੋਂ ਉਸਦੇ ਸਰੂਪ ਦਾ ਅੰਦਰਾ Fir Ter "home as a rive whit, Sil he do he he he he had

ਉੱਤਰ : ∙ਗਾਵ ਕੇ ਤਾਣੂ ;--ਤਾਂ ਸੁੰਟ ਕੇ ਸਤਿਗ੍ਰੂ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਿਮੰਦ ਪੱਖ ਜਾਮਾ ਨਾ ਕਦਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਹੈ ਜਿਧੇ ! ਉਸ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ (ਭਾਣੂ) ਸ਼ੁਲ ਨੂੰ ਕੋਨ ਤਾਂ ਸ ਹਨਾਂ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਖਿਲ ਮਹਿ ਬਾਪਿ ਉਬਾਪਨਹਾਰਾ ।' अंध ३८६) , रमा, चड्ड समझा, 'अख ४९०৪) व , प्रवप्र इद्ध ਕਾਰਾ ਜਵਦਾ ਜਾਂ (ਅੰਗ ਕਵਲ)

ਜ਼ਿਹਤਾ ਅੱਖ ਦੇ ਖੋਲ੍ਵ ਤੋਂ ਮੀਚ**ਣ ਵਿਚ ਤ੍ਰਿਸ਼ਈ ਨੂੰ ਰਚ ਲੈਂਦਾ ਅਤੇ** ਪੂਰਮ ਕਰ ਲੈ ਦਾ ਹੈ। ਅੰਡੇ ਵੜੇ ਬਲੀ ਪਰਮੈਸਰ ਦੇ ਬਲ ਨੂੰ ਕੋਵ ਗਾ ਪੜਦਾ ਨੇ ਤਿੰਸ਼ ਵਿਚ ਭੀ ਸਮਰਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਹੋਵੇ ਕਿਸ ਤਾਣੂ: - ਮੇ ਕਿਸ ਵਿਚ (ਭਾਣ) ਬਲ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਹੀ ਕੀਰ ਸ਼ੁਰ 'ਵਾਂ' (ਪ੍ਰਸਮਸ਼ਰ ਜਿਹਾ) (ਭਾਣ) ਬਲ ਹੋਵੇਂ ਤਾਂ ਹੀ ਕੋਈ ਗਾ ਸਕੇ। ਕੇ ਪਰਮੰਸਰ ਜਿਹਾ ਕਿਸੇ ਵਿਚ ਬਲ ਹੀ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਬਲ ਨੂੰ ਕਉਣ ਗਾ ਸਕਦਾ ਹੈ?

ਪਸ਼ਨ :- ਹੋ ਮਹਾਰਾਜ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਜੋ ਬਲ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਤਾਂ ਵਾਹਿਗਰੂ ਦੀਆਂ ਦਾਤਾਂ ਹੀ ਦੱਸ ਦੇਵੇਂ ?

ਉੱਤਰ:–ਗਾਵੈ ਕੇ ਦਾਤਿ ਜਾਣੇ ਨੀਸਾਣੂ:-_{ਜੇ ਉਸ ਦੀਆਂ} ਕਾੜਾਂ ਕਿਕੀਆ ਹੋਈਆਂ ਹਨ (ਇਕ ਇਕ ਆਦਮੀ ਨੂੰ), ਉਹ ਡੀ ਗਿਣੀਆਂ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ। (ਕੋ) ਕੋਣ ਹੈ ਉਹ ਪੂਰਖ ਜਿਹੜਾ ਉਸ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀਆਂ ਜ਼ਿੱਤੀਆਂ (ਸਮੱਗ੍ਰ) ਵਾਤਾਂ ਨੂੰ (ਗਾਵੈ) ਕਾ ਸਕੇ।

(ਜਾਣੈ ਨੀਸਾਣ) ਜਿਹੜਾ (ਨੀਸਾਣੂ) ਪ੍ਰਗਣ ਬਰਕੇ ਜਾਣੇ ਤੋਂ ਦਸ ਸਕੇ ਉਹ ਸੀ ਰਸਵੇਂ। ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀਆਂ ਦਾਤਾਂ ਨੂੰ (ਨੀਸ਼ਾਣ) ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਕੇ ਕੋਈ 🛣 ਭੀ ਨਹੀਂ ਕਾ ਸਭਦਾ। ਵਾਹਿਗਰੂ ਦੀਆਂ ਦਾਤਾਂ ਬੋਅੰਤ ਹਨ।

ਪਲਿਨੇ := ਹੈ ਮਹਾਰਾਜ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਜੋ ਦਾਤਾਂ ਨਹੀਂ ਦੱਸੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਤਾਂ ਕੋਰ ਉਸ ਦੇ ਨੀਸ਼ਾਣ ਹੀ ਦਸ ਦੇਵੇਂ ?

ਉੱਤਰ :-(ਜਾਣੇ ਨੀਸਾਣੂ) ਜੋ ਕੋਈ ਜਾਣਦਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਕੋਈ ਉਸ ਦੀਆਂ (ਨੀਸ਼ਾਣੂ) ਨੀਬਾਨੀਆਂ ਦਸ ਸਕ।

High Hall Barrens (dar) ਗਾਵੇ ਕੇ ਜੀਅ ਲ ਫਿਰਿ ਦੇਹ :--ਹੇ ਸਿਧੇ । ਕਰਵ ਉਸ ਪਾਜੰਬਰ ਵੱਗਾ ਸਤਦਾ ਹੈ। ਜੀਵ ਐਂਡਾ ਸ਼ਖ਼ਮ ਹੈ ਪਉਣ ਦੀ ਨਿਆਈ, ਪਰਸਾਰ ਵੱਗ ਸਕਦਾਰੀ ਕਵਾ ਨੂੰ ਇੱਕਗਦਾ ਕਿਸਰ ਚੁਣਿਆ ਜੋੜਾ ਜਦਦੇਹ ਵਿੱਚੋਂ ਵਿਕਤਾ ਹੈ, ਕਵਾ ਨੂੰ ਇੱਕਗਦਾ ਵਿੱਚ ਸਭ ਹੈ अन् नगरिन हिंद्या स्थापन भाषा दिहे अह सी ना है चैको े प्य अभाग रामन प्रभाग औरलाअमा है रह राजान प्रकेश रियास है। संग्रामित संभाग से जिल्ला है। है है। ਵਿਸ਼ਦ ਹੈ। ਜਾਵਸਵਾਦ ਆਜਾ ਜਾਵਸਾ ਹੈ, ਵਿੱਖਾਂ ਜ਼ਿਜ ਪੜਾਜਥੂਥ ਨਹੀਂ ਕਿ ਅਤੇ ਪ੍ਰਧਾ ਜ਼ਿੰਨ ਦੇਵੀ ਵਿਕਦਾ ਹੈ, ਵਿੱਖਾਂ ਜ਼ਿਜ ਪੜਾਜਥੂਥ ਨ ਜਾਂ ਤਿੰਕ ਅਤੇ ਇਤੀ ਅਤੇ ਇਦੀ ਪਤਮਿਸ਼ਟ ਦੀ ਵਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾਰਬਧ ਅਨਸਤ ਵਾਹਿਤ ਵੇਂ ਸ਼ਰਸ਼ੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਦੀ ਕੀ ਤੁਝ ਤਾਂ ਟਰ ਦੇ ਸ਼ਾਹ ਹੈ ਅਨਸਤ राजिस इस्तास तामन त्या भी उत्तर में दन की करा ने जेत्र हैं। राजिस के का भागमध्य पत्री उत्तर मा एकला ने ਦਦਾ ਹੈ, ਕਰਵਾ ਸਦਾ ਹੈ। ਉਸਤੂ ਕਚੋਟ ਗਾ ਸਕਦਾ ਹੈ

ਗਾਵੇ ਕੇ ਜਾਪੇ ਜ਼ਿਸੇ ਦੂਰਿ :-ਉਸ ਵਾਂ ਤਰ੍ਹ ਦੇ ਬਲ ਨੂੰ ਹ ਜਿਹ। ਕਣ ਗਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਹੜਾ (ਬਧੀ ਕੇਤਕੇ ਜਾਪੂ ਜਾਨਣ ਤੋਂ ਗੁ ਨਾ ਸ਼ਹਾ ਕਰ ਗਾ ਜਹਦ ਜੁਣ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ ਵਾਹਰੀ ਨੂੰ ਦਿਸੇ (ਅੱਖਾ ਨਾਲ) ਦਿਸਤ ਤੋਂ ਗੋ (ਦੂਸਿ) ਜੁਣ ਜੁਣ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ ਵਾਹਰੀ ਨੂੰ ਦਿਸੇ (ਅੱਖਾ ਨਾਲ) ਰੂਕ ਹੈ. ਅਕ ਜ ਵਾਰਕਾਰੂ (ਵਿੱਚੀ ਪੈਂਦੀ, ਨੇ ਸ਼ ਕਾ ਕੇ ਅਤੇ ਬੁਧੀ ਆਪਣ ਵੇਂ ਦੇਸ਼ਦੇ ਸੰਭੂਪ ਦੀ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦੀ, ਨੇ ਸ਼ ਕਾ ਕੇ ਅਤੇ ਬੁਧੀ ਆਪਣ ਬਲ ਕਰਕੇ ਜਿਸਦੇ ਸ਼ਰੂਪ ਨੂੰ ਜਾਣ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ

ਜਿਸ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਸੌਤਾ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਨੇਤ੍ਰਾਂ ਨਾਲ 'ਦੂ ਹੈ' ਤਕ ਦੇਖ ਸਰਚੇ ਾ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੀ ਸਤਾ ਕਰਕੇ ਤਿਸਦੇ ਨਾਲ ਦੁਖ ਸਖ ਮਹਿਸੂਸੇ ਕਰਦੇ ਹੈ। ਜ਼ਲ ਪਰਜ਼ਤ ਦੇ ਬਲ ਨੂੰ ਹੋ ਸਿਧੇ! ਫੱਲ ਗਾ ਸਕਦਾ ਹੈ . (ਨਹੀਂ ਗਾਇਆ बा प्रवर्भ का पार्म ।

ਗਾਵੇਂ ਕੇ ਵੇਖ ਹਾਦਰਾ ਹਜ਼ੂਰਿ :--) ਜਿਧੇ ! ਪਰਮਾਸ਼ ਵ ਵਕ ਨੂੰ ਸਾਲ ਰਾ ਮਨਦਾ ਹੈ ਜਿਹੜਾ (ਸੂਦਰਾ) ਨੇਵੇ ਤੋਂ ਨੌਵੇ ਹੈ ਅਤੇ PERSON OF STATE STATES

ਕਰ - ਜਦ , ਵਦਾ ਜਦ ਵੇਕਦਾ ਸਬਦਿ ਸੀ ਸਿਆ ਗੁਰ**ਪੁਰਿ॥ (ਅੰਗ 824)** : • • • • • ਦਕਤਾ ਰਿਏ ਸਕਾਫ ਪੁਲਿਆ ਜਾਇ॥' (ਅੰਗ 3É) : ਾਲਾਵਕ ਹਨ ਜਾਂ ਕੁਲਾਵਾਂ ਵਿਚਾਰ । ਇਨ ਸਹਿ ਪ੍ਰਗਟ ਹੈਹਿ ਸੰਸਾਰ ਵੱ ਨੂੰ ਜਾਵ ਦਾ ਭਾਵੇਂ ਸਾਖਾ ਕੀ ਵੇਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋ ਅਸੀਂ ਵਿਕਾਰ। ਾਵ ਦਾ ਾਂ ਦਾ 'ਕਰ ਕੋਸ'ਉਂ ਦਾ ਸਾ, ਜਿਸਸਤ ਦੀ ਬਕਤੀ ਚਾਮ I about no representation that the I have been the

ਸ਼ਣਾ ਦਾ ਅਸਮਣੇ ਸ਼ਾਹੇ ਦਾ ਜਿਸਾਵਿਚ ਤਵ ਲਗਾ ਜਦਾ ਹੈ। ਇ**ਉ' ਪਰਮੇਸ਼ਰ** ਫ਼ ਅੰਤਰਾਮੀ ਰਾਕਦਾ ਹੈ।

ਕੁਖਨਾ ਕੁਬੀ ਨੂੰ ਆਵੇਂ ਤੋਂਟਿ :-ਹੇ ਸਿਖੇ ! ਇਸ ਪਰਮਸਰ ਦੀ ਕਥਾ ਕਰ ਦ ਕਈ, ਕਰਨ ਰਜਨੇ ਕਰਨ (ਨ ਆਏ ਜੰਦ) ਸਟਾ ਵਾਣਾ ਾ ਹੈ। ਅ'ਸਕਦਾ। ਉਸਦੀ **ਕਥਾ ਕਿਸ਼ ਪਾਸ਼ੋ' ਕਥਨ ਨਹੀ**ਂ ਸਕਦੀ।

ਪਸਨ :--) ਮੁਸਾਰਾਜ ਸਾਹਿਬ ਸੀ ! ਇਸ ਵੱਗੇ ਨੇ ਕਥਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੁਨੀ। ਜ ਕਬਨ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇਂ ਤਾਂ ਤੋਵਾਂ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈ ਹੈ

ਉੱਤਰ :–ਕਥਿ ਕਥਿ ਕਥੀ ਕੋਟੀ ਕੋਟਿ ਕੈਟਿ :–(ਕੋਟੀ) ਕੋੜਾਂ ਤ ਸੁਸਿਆ ਨੂੰ (ਕੋਟਿ) ਕੋੜਾਂ ਬਿਵਾਂ ਨੇ (ਕੋਟਿ) ਕੋੜਾਂ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਭਗਵਾਨਾਂ ਨੇ ਵਾਹਿਗਰ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ (ਕਬਿ) ਕਚਨ ਵਾਲੇ ਹੋ ਕੇ (ਕਬਿ) ਕਥਾ (ਕਥੀ) ਕਬੀਆਂ ਫਰ ਭੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦੀ ਕਬਾ ਦਾ ਤੌਟਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਦੇਵਤਿਆਂ ਤੋਂ ਵੀ ਨਹੀਂ ਅਦ ਸਕਿਆ।

ਪ੍ਰਸ਼ਨ : ਜਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ! ਐਵੇਂ ਕਰਨ ਕਰੀ ਗਏ ਹੋਣੇ ਹਨ, ਕੋਈ ਜਗਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿਤੀ ਹੋਣੀ ?

ਉੱਤਰ:--विष विष विषी वेटी वेटि वेटि:--(व्रवि) ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਥਾਕੜ ਹੋ ਕੇ (ਬਚਿ) ਕਥਾ ਤਾਈ (ਕੋਟਿ) ਕ੍ਰੋੜਾ ਜੀਆਂ ਨੇ (ਕੋਟਿ) ਕੜਾ ਕੌੜਾਂ (ਕੌਣੀ) ਜੁਗਤੀਆਂ ਦੇ ਏ ਕੇ (ਕਥੀ) ਕਰਨ ਕੀਤਾ। ਫੋਰ ਵੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਕਥਾ ਦਾ ਤੌਦਾ ਨਹੀਂ ਆਇਆ।

(੨) ਬਿਧੀ ਪਖ਼ ਦੁਆਰਾ

ਪ੍ਰਸ਼ਨ := ਸਿਧਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਹੈ ਮਹਾਰਾਜ ਸਾਹਿਬ ਸੀ ਫੈਰ ਆਪ ਜੀ ਦੇ ਬਹਿਣ ਅਨੁਸਾਰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਬਲ ਨੂੰ ਕੋਈ ਡੀ ਨਹੀਂ ਗਾ ਸਕਦਾ ਹੈ

ਉੱਤਰ :--ਗਾਵੈ ਕੇ ਡਾਣੂ :--(ਬੋ) ਬੋਈ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦੇ (ਭਾਵੂ) ਬਲ ਨੂੰ ਗਾਉਂਦਾ ਹੈ।

Experience Par are should have harded it is had

ਹੋਵੇਂ ਕਿਸੇ ਤਾਣੂ :--ਜ਼ਿੰਨਾ ਕਿਸੇ ਵਿਚ (ਤਾਣੂ) ਜ਼ੋਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ,

High that High the state of the वर्षा राष्ट्र माध्यस्त्य प्रस्ति हा स्टब्स् The state of the s ਗਾਵੇਂ ਕੇ ਦਾਤਿ ਜਾਣੇ ਨੀਸਾਣ ਨਾਲ ਦਾ ਸਕਤਾਕ

ETAT THE TOTAL TO THE PROPERTY OF THE PROPERTY ਗਾਵ ਕੇ ਗਣ ਵਰਿਆਈਆਂ ਚਾਰ :- ,

THE A DIC TO STAND IN FACE OF THE स्याप्त । भारतास्त्रम् । भारतास्त्रम् । भारतास्त्रम् । भारतास्त्रम् । भारतास्त्रम् । भारतास्त्रम् ।

यह व प्रस्तित ਗਾਵੇ ਕੇ ਵਿਦਿਆਂ ਵਿਖਮ ਵੀਚਾਰ -- ਲਾਕ (ਵਿਖ਼ਮ ਰਾਵ ਕਾਲ ਜਾਵਿਕ ਸ਼ਾਸ਼ਤਾਂ ਨੂੰ ਪਾ ਜਾਵਿਕ ਤੇ ਕਿ ਜਾਵਿਕ ਜਾਵਿਕ ਜਾਸ਼ਤਾਂ ਨੂੰ ਪਾ ਜਾਵਿਕ ਤੇ ਕਿ ਜਾਵਿਕ ਜਾਵਿਕ ਜਾਸ਼ਤਾਂ ਨੂੰ ਪਾ ਜਾਵਿਕ ਤੇ ਕਿ ਜਾਵਿਕ ਜਾਵਿਕ ਜਾਸ਼ਤਾਂ ਨੂੰ ਪਾ ਜਾਵਿਕ ਤੇ ਅਤੇ ਤੋਂ ਜਾਵਿਕ ਜਾਵਿਕ ਜਾਸ਼ਤਾਂ ਨੂੰ ਪਾ ਜਾਵਿਕ ਤੇ ਅਤੇ ਤੋਂ ਜਾਵਿਕ ਜਾਵਿਕ ਜਾਸ਼ਤਾਂ ਨੂੰ ਪਾ ਜਾਵਿਕ ਤੇ ਅਤੇ ਤੋਂ ਜਾਵਿਕ ਜਾਵਿਕ ਜਾਸ਼ਤਾਂ ਨੂੰ ਪਾ ਜਾਵਿਕ ਤੇ ਅਤੇ ਤੋਂ ਜਾਵਿਕ ਜਾਵਿਕ ਜਾਸ਼ਤਾਂ ਨੂੰ ਪਾ ਜਾਵਿਕ ਤੇ ਅਤੇ ਤੋਂ ਜਾਵਿਕ ਜਾਵਿਕ ਜਾਸ਼ਤਾਂ ਨੂੰ ਪਾ ਜਾਵਿਕ ਤੇ ਅਤੇ ਤੋਂ ਜਾਵਿਕ : फर्ने वह है। ਦ है ਅੱਗ ਜਿਖਿਆ, x ਪ , f z ਨਕਤ, ਜੋਤਸ, ਦ ਅਵਿਚ ਪ੍ਰਤਾਨ ਹੋਵੇਂ ਫੋਰ ਕੀ ਉਸ ਦੇ ਬ੍ਰੇਸ਼ ਵਿਚਿਆ ਨੂ ਵਦ ਤਰਮ ਵਿੱਚ ਵਿਚੇ ਕਹਿ ਕਿ ਜਿਹੜ ਸਿਲ ਦਾ ਸਾ

ਗਾਵੈ ਕੇ ਸਾਜਿ ਕਰੇ ਤਨ੍ਹ ਖੇਹ :- ਕਰੀ ਕੋਕ ਇਸ ਪ੍ਰਵਾਵੀ

, ~1 ' , ' n ' mg ttt

a contract of the second र र राजा भूटिक हो ^१ क्रिकेट वर्ष

ਭਾਵ ਕੇ ਕੇਅ ਲ ਵਿਰਿ ਦੇਹ ਲੇ ਵਿ, ਪਾਲੇਜ਼ਰ है कि St. De of the william will a prince

XXXAA

er was per

xx 1. 2 1

ਬੀਜ਼ ਦੀਸ਼ਾਹਿਣ

਼ ਕੇ ਜਾਪੇ ਇਸੇ ਦੂਰਿ) ਕੋਈ ਇਉਂ ਗਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਵਿ . ਜੋ ਅਤੇ (ਦਿਸ਼ੇ) ਦੇਖਣ ਤੋਂ 'ਦਰਿ' ਹੈ। ਇੱਡਾ ਬੋਅੰਤ ਹੈ।

- ? ੀਜੇ ਹਾਦਰਾ ਹਦੂਰਿ) ਕੋਈ ਇਉ<mark>ਂ ਸਮਬਕੇ ਗਾਉਂਦਾ</mark> ਲਾ ਦਾ ਜਿਆ ਦੇ (ਹਾਦਰਾ) ਨੰਡੇ ਹੋ ਕੇ (ਹਦੁਰਿ) ਸ਼ਾਹਮਣੇ ਹੋ ਕੇ 72.

(ਕਬਨਾ ਕਬੀ ਨ ਆਵੇ ਤੋਂਟਿ) ਹੈ ਜਿਧੇ | ਇਉਂ ਡੀ ਜੋ (ਕਬਨਾ) ਨਾ. • (ਕਬੀ) ਕਬਨ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਇਸ ਕਰਕੇ ਡੀ (ਨ ਆਏ ਤੋਇ) ਤੋਟਾ ਅਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਾ ਅ ਰੱਬ ਕਬੀ ਕੋਟੀ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ) ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਕਥਾ ਦੇ ਗਈ ਭਤ ਕਾਲ ਵਿਚ (ਕੋਟਿ) ਕੋੜਾਂ ਨੇ (ਕਬਿ) ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੋ ਕੇ ਕਰਨ ਕੀਤਾ, ਹਰ ਵਰਤਮਾਨ ਸਮੇਂ ਵਿਚ (ਕੋਟਿ) ਕੋੜਾਂ (ਕਬਿ) ਕਬਨ ਵਾਲੇ ਹੋ ਕੈ ਫ਼ਰਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਭਵਿੱਖਤ ਕਾਲ ਵਿਚ (ਕੋਈ) ਕੋੜਾਂ (ਕਈ) ਕਬਨ ਵਾਲ ਹ ਕੇ ਕਵਨ ਕਰਨਗੈ।

ਪੁਰ ਵਿਰ ਭੀ ਪਰਮਸ਼ਰ ਦੀ ਕਥਾ ਦਾ ਤੋਟਾ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

ਬੋਅੰਤ ਹੀ ਹੈ। ਯੂਗ:- 'ਵਿਅੰਤ ਬਿਅੰਤ ਬਿਅੰਤ ਕੇ ਕਰੰਤ ਪਾਠ ਪੋਖੀਐਂਤ' (ਦਸਮ ਅੰਗ ੨੭) ਪਕ਼ਗ਼ੀਰ ਸਾਰ ਸਮੰਦਰਿ ਮਸ ਕਰਦੇ ਕਲਮ ਕਰਦੇ ਬਨਰਾਇ॥

ਬੁਸ਼ਧਾ ਕਾਗਦੂ ਜਦ੍ਹੇ ਬਰਚੇ ਹਰਿ ਜਸ ਲਿਖਨ ਨ ਜਾਇ॥ (ਅੰਗ ੧੩੬੮) ਭ, (ਗਾਵੇ ਕੇ ਤਾਣੂ ਹੋਵੇ ਕਿਸੈ ਤਾਣੂ) (ਹੋਵੇ ਕਿਸੈ ਤਾਣੂ) ਜਿਵੇਂ

ਨਿਸ਼ ਦੀ(ਵਾਣ ਤਾਣ ਰੱਖਿਆ ਹਈ ਹੈ ਉਵੀ ਉਹ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਬਲ ਨੂੰ ਰਾਜ਼ਿੰਦ ਹਨ ਕਿ ਮੇਰੀ ਵਾਹਿਕਰ ਜੀ ਨੇ ਇਸ ਤਰਾਂ ਰਖਿਆ ਕੀਵੀ ਹੈ।

(ਗਾਵੇਂ ਕ ਦਾਕਿ ਜਾਵ ਨੀਸ਼ਾਣ) ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੁੱਚ ਤੋਂ (ਨੀਸਾਣ) ਲੇਖ ਕਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਉਹ (ਕਾਣੇ) ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਵਾਹਿਗਰ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਦਾ ਦਾ ਦਿਤੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਪਛਾਰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਜਸ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। (ਨੀਸਾਣ) ਪ੍ਰਗਟ ਹੀ।

੍ਹਾਂ ਵੇ ਕੇ ਗੁਣ ਵਰਿਆਈਆਂ ਚਾਰ) ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਹਾਰਾਜ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ੇ (ਕਨ) ਸਭ, ਸੈਵੇਬ, ਦੀਮਆ, ਧਰਮ, ਵੀਚਾਰ ਆਦਿਕ ਗਣ ਬਖਸ਼ ਹਨ। # ਭ ਇਹਨਾ ਗਣਾ ਦ ਸ਼ਹਿਤ ਪ੍ਰਮਸ਼ਰ ਦੀਆਂ (ਚਾਰ) ਸ਼ੈਦਰ ਵਰਿਆਈਆਂ ਨੂ

'ਦ ਹਨ। ਰਾਵੇ ਤੋਂ 'ਵੀਦਾਮਾਂ ਵਿਖਮ ਵੀਚਾਰ) ਕਈ ਇਉਂ ਗਉਂਦਾ ਹੈ, ਜ਼ਿ ਪਰਸੰਸ਼ਰ ਦੀ ਵੀਚ ਰ ਵਿਦਿਆਂ ਤ੍ਰਾਂ ਭੀ (ਵਿਚਸ) ਕਠਨ ਹੈ ਵਿਚਵਾਨ ਬਣਕੇ 18 40 But 3x 1

ਵੀਸ਼ੀ ਹੈ। ਉਸੀ ਹੈ। ਕੁਸ਼ਾਜ਼ ਕਰ ਤੋਂ ਬੋਹ) ਕੁੰਮੀ ਇਉਂ ਗਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ (ਬੋਹ)। ਪੰਜਾ ਤੋਂ ਦੀ ਸਿਟੀ ਦੀਆਂ ਹੈ (ਕਿਹੇ ਜੀ) ਕਿਸੀ (ਜੀਆਂ ਜੀਵਾ ਕੀਤੇ ਹੁਣ ਰਾਵੇਂ ਕੇ ਜੀਅ ਲੈ ਵਿੱਚਿ ਦਹ) ਕਈ (ਜੀਅ) ਜੀਵਰ ਭਾਵ ਨੂੰ ਲੈ। ਰਾਵੇਂ ਕੇ ਜੀਅ ਲੈ ਵਿੱਚਿ ਦਹ) ਕਈ (ਜੀਅ) ਜੀਵਰ ਭਾਵ ਨੂੰ ਲੈ।

ਕਰਤੇ ਜੀਵਤ ਗਵ ਨੂੰ ਸੋਟਕੇ) ਕਰ (ਵੇਹ) ਦੇਹ ਵਿਚ (ਇਸਥਿਤ ਹੈ ਕਾ

ਰਹਨ ਰਾਵੇ ਕੇ ਜਾਹੇ ਦਿਸ਼ੇ ਦੂਰਿ) (ਕੇ) ਕੋਈ ਇਉਂ ਕਿ) ਕੇ ਗਾਉਂਦੇ Jx ਰਿ ਸੰਸਾਰ ਕੇ ਮਨ ਕਰਕੇ (ਜਾਪੈ) ਜਾਣੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ (ਦਿਸੈ) ਨੇਤਾ ਕਰਕੇ।

ਦੌਖਾਂਦਾ ਨੇ ਇਸ ਦਾ ਵਾਹਿਗੜੂ (ਦੂਰਿ) ਪਰਾ ਰੂਪ ਹੈ। ਰਾਵੇਂ ਕੇ ਵੇਕੇ ਹਾਦਰਾ ਹਦੂਰਿ) ਕੋਈ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੂੰ ਸਭ ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਣਾ। (ਗਾਵੇਂ ਕੇ ਵੇਕੇ ਹਾਦਰਾ ਹਦੂਰਿ) ਕਈ ਹੈ ਨਹ

ਰੂਪ ਤੇ ਹਾਜ਼ਰਾ ਹੁੰਦੂਰਿ ਦੇਖਦਾ ਜਾਣਕੇ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਭ ਪ੍ਰਸ਼ਨ -ਹੈ ਸਭਿਗ੍ਰਫ਼ ਸਾਹਿਬ ਜੀ! ਕਿਸੇ ਦਾ ਪ੍ਰਮਾਣ ਤੀ ਦੇਵੇਂ

ਵਾਰ ਚ ਹੈ ਹੈ ਤੇ ਤੋਂ ਉਹ ਕੋਵਾ ਹਨ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਬ੍ਰਸ਼ ਓ ਤਵੇਂ '-(ਰਾਵੇਂ ਕੇ ਤੋਂ ਵੇਂ) ਉਹ ਕੋਵਾ ਹਨ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਬ੍ਰਸ਼ बेंट बेंट वामुंचे उत्र ? ਭਾਵਾਂ ਰਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਹਿੰਦੇ ਅਨਾਰਾ ਪੁਰਾਣਾ ਨੂੰ ਹਰਣ ਵਾਲੇ ਬਿਆਸ ਜੀ ਵਾਦੇ ਪ^ਨ -ਬਿਆਸ ਬੀਚਾਰਿ ਕਹਿਓ ਪਰਮਾਰਥੂ ਰਾਮ ਨਾਮ

ਸੰਦ ਨਾਹੈ ' ਅਗ ਰਵਰਤ ੍ਰਵ ਕਿਸੇ ਵੜ੍ਹੇ ਕਿਵਾਂ ਕਿਸ ਦੀ (ਕਾਣ੍ਹ) ਵ੍ਰਾਣ ਰਖਿਆ ਹੋਈ ਹੈ। ਦਿਵੇਂ ਪੂੰ ਸ਼ਾਦ ਕਰੋਟ ਦੀ ਸਬਿਆ ਕੀ ਹੈ। ਬੂ ਭਗਤ ਜੀ ਨੂੰ ਦਰਸ਼ਨ ਦਿਤੇ।

mistight + mis pigis 151

ਭਾਰਾ, ਦੇਵਸ਼ ਅਸਟੀ ਜਿਲ ਏ**ਕੇ ਕਹਿਆ**॥ ਤਾ ਕੀ ਜ਼ਰੀ ਫਦ ਨ ਲਹਿਆ ॥⁹⁹ (ਅੰਗ ਵਵੜੀ) ਾ ਦੇ ਤੇ ਕਾਂਤ ਕਾਲ ਕੇਸ਼ਾਨ, ਪੰਚ ਗੜ੍ਹ ਗ੍ਰੰਥ ਨਾਰਦ ਮੂਨੀ ਜੀ है। ह कि के कि दिन ਗਿਆਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਭਗਤੀ ਕਬਨ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਰਿਸ਼ਤ ਪ੍ਰਸਤ ਦੀਆਂ (ਦੀਤ, ਦੀਤੀ ਨੂੰ (ਜਾਣੇ) ਜਾਣ ਨ ਕਰਨ ਕਰਚਾਦ ਹੈ।

ત્તું કર્ત્યું હતું કર્ત્યું પ્રત્યું કાર્યું પ્રત્યું પ્રત્યું પ્રત્યું કર્યું હતું કર્યું કર્યું કર્યું કર્ય ત્યું કર્યું હતું કર્યું ક્લામાં પ્રત્યું પ્રત્યું પ્રત્યું પ્રત્યું કર્યું કર્યું કર્યું કર્યું કર્યું કર્યું (ਭਾਵੇਂ ਕ, ਗੁਣ ਵਰਿਆਈਆ ਚਾਰ) (ਕ) ਕੋਈ, ਕੋਂਟ ਸਾਂਖ ਸ਼ਾਸਤ੍ ਦਾ ਕਰਤਾ ਜੋ ਕਪਲ ਮਨੀ ਹੈ । ਇਹ ਅਨੀਜ਼ਰਵਾਈ ਹੈ । ੨੪ ਤੱਤ ਮੰਨਦਾ ੈ। ਕਪਵਾਂ ਪਰਖ ਨੂੰ ਮੰਨਦਾ ਹੈ। ਪੂਰਖ ਕਿਸੇ ਦਾ ਕਾਰਨ ਵਾਰਜ ਨਹੀਂ ਸੰਕਦਾ । ਅਮੇਤਾ ਹੀ ਅਯੋ ਪੂਰਖਾ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ । ਤਿੰਨਾਂ ਗੁਣਾਂ ਦੀ ਸਮ ਅਵਸਥਾ ਨੂੰ ਪਾਧਾਨ ਬਹਿੰਦਾ ਹੈ।

ਾਂ ਹੈ ਨੂੰ ਗਣਾ ਕੀ ਸ਼ਾਮਾਯ ਜੋਈ । ਨਾਮ ਪਰਧਾਨ ਕਹਾਵੇ ਸੋਈ ਹੈ ਤ ਪ੍ਰਧਾਨ ਨੂੰ ਹੀ ਪ੍ਰਕਿਤੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਸਕੂਪ ਨਹੀਂ ਮੰਟਦਾ। ਇਸ ਸਾਂਖ ਸ਼ਾਸਤ ਦਾ ਕਰਤਾ ਕਪਲ ਮਣੀ ਹਰਮੇਸ਼ਕ ਦੇ ਗਣ ਤੋਂ (ਚਾਰ) ਸੰਦਰ ਵੜਿਆਈਆਂ 'ਸਾਖੀ ਚੇੜਾ ਨਿਰਗੁਟ ਸਚ' ਤੇ 'ਅਸ਼ੋਗੋ ਹੀ ਅਯੋ ਪਰਖਾ³ ਕਰਕੇ ਕਖਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ,

(ਗਾਵੈ ਕੌ, ਵਿਦਿਆ ਵਿਖਮ ਵੀਚਾਰ) (ਕੋ) ਕੋਈ ਕੋਟ ਗੋਰਮ ਰਿਖੀ ਨਿਆਇ ਸ਼ਾਸਤ ਦਾ ਕਰਤਾ। ਇਸ ਦੇ ਸ਼ਾਸਤ ਦੀ ਵਿਦਿਆ ਦਾ ਵੀਚਾਰ ਬੜਾ (ਵਿਖਮ) ਕਠਨ ਹੈ। ਜਿਸ ਵਿਚ ੯ ਦਵ* ਤੇ ਸਤ ਪਦਾਰਥ (੧. ਮਨ, ੨, ਗਣ, ੨, ਕਰਮ, ੪, ਸਮਾਨਯ, ੫, ਵਿਸੇਸ਼, ੬, ਸਮਵਾਇ, ੭, ਅਭਾਵ) ਮੰਨਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਮਾਣੂਆਂ ਤੋਂ ਸ਼੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੀ ਉਤਪਤੀ ਮੰਨਦਾ ਹੈ। ਜੀਵ ਈਸ਼ ਦਾ ਭੇਦ ਗਿਆਨ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਮੰਨਦਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਤਾਈਂ ਅਧਾ ਕੜ੍ਹ ਤੇ ਅਧਾ ਚੇਤਨ ਮੰਨਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਜੀਵ ਸੁਖੋਪਤ ਅਵਸਥਾ ਵਿਚ ਪਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਵੋਲੇ ਆਤਮਾ ਜੜ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਸੁਪਨ ਤੋਂ ਜਾਗੂਤ ਅਵਸਥਾ ਵਿਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਵੇਲੇ ਚੇਤਨ ਹੈ । ਇਹ ਮਨ ਦੀ ਹਾਲਤ ਤੇ ਅਨੇਦ-ਮੈਂ ਕੋਸ਼ ਨੂੰ ਹੀ ਆਤਮਾ ਮੰਨਦਾ ਹੈ । ਦੀਸ਼ਵਰਵਾਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਈਸ਼ਰ ਨੂੰ ਇਕ ਦੇਸ਼ੀ ਮੰਨਦਾ ਹੈ। ਜਗਤੀ ਪ੍ਰਧਾਨ ਹੈ।

ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਗੋਤਮ ਰਿਖੀ ਨਿਆਇ ਸ਼ਾਸਤ ਦਾ ਕਰਤਾ (ਵਿਖਮ) ਕਠਨ ਵਿਦਿਆਂ ਦਾ ਵੀਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ, ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਜਸ ਨੂੰ ਇਕ ਦੇਸ਼ੀ ਰੂਪ ਕਰਕ ਬਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਪਾੜਿਸ਼ਾਹ ਵਿਲਾਇਤ ਵਿਚ ਬੈਠਾ ਹਕਮ ਦੁਆਰਾ ਸਾਰਿਆ ਦੇਸ਼ਾ ਦਾ ਪਬੰਧ ਕਰਦਾ ਹੈ ਵਿਚੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਇਕ ਦੇਸ਼ੀ ਹੈ।

The State of the Hall the State of the Hall the ਦਵਾ ਆਜ਼ਮਾ

भी पति सा सामन (जार ने मणम वर्ग पड़ा (व) वर्श वेट वर्णाल कर्ने (कार्य मान व महिम्मव (हमवव) मान स वनक) ਕਿਸ਼ਤ ਦੀ ਕੀ ਦੇ ਹੋਣ ਜਿਲਦੀ ਪੰਚਾ ਹੋ। ਇਹ ਤੋਂ ਜ਼ਬਾ ਹੈ। ਕਾਰਵਾਵੀ ਜਿਸਦੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕੁਝ ਸਾਵਾ ਹੈ। ਇਹ ਤੋਂ ਜ਼ਬਾ ਹੈ। ਕਾਰਵਾਵੀ ਜਿਸਦੀ ਉਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹਨ ਹੈ। ਜ਼ਬਾ ਹੈ। ਕਾਲ ਕਮ ਰਹੀ ਸਿਸਟੀ ਪੰਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ (ਕ ਘ) ਸਮਾਂ ਸਿਰ ਕਾਲ ਕਮ ਰਹੀ ਹੈ ਸ਼ਹੀ ਮਿਸਟੀ ਪੰਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ (ਕ ਘ) ਸਮਾਂ ਸਿਰ

ित्र स्ट्रिस सिंह र व्यानी पंता सारा आपं होता ਹੀਲ ਹੈ, ਜੀ ਹੈ जिस सर्वे अर्थ हो स्थाप हो तीन तर कि १ र सम भून पर स्थारत अर्थ हो स्थाप हो सान पर कि पड़ रोर्ट पर हिंदी में मिल हो प्राप्त पर हिंदी है में हिंदी है के हिंदी है के प्राप्त है कि प्राप्त ਦਵਾਰ ਹੈ। ਜਿਵਦੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਸਿੰਘ ਨਾਲਰਫ਼ੈਰੀ ਨੂੰ ਵਿਕ੍ਰੀ ਜ਼ਿਵਦੀ ਤੋਂ ਮਿਸ਼ਟੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਸਿੰਘ ਨਾਲਰਫ਼ੈਰੀ ਨੂੰ

एड नेवस पार हाम विष घटा। तस्य धर्म, भरमू अस्पन ATH WITSOIL ਰਾਲ ਪਾਇ ਕੋਰ ਕਿਸਤ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ । ਸਕਲ ਕਾਲ ਤੋਂ '' ਅ' ਤਮਸਸ ।'

ਦਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਵਾਦਿ ਵਿਚੀ ਇਹ ਨਿਸਦੇ ਕਾਸ਼ ਕਿ ਵਾਹਿਤਕ ਸਮਾ ਅਵਾ ਦੇ ਸਵੀਦਾ ਨੂੰ ਸਾਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਮਾ ਅਤਮ ਤੋਂ ਸਵਾਦਾ ਨੇ

ਸਾਮ ਤਾਂ ਜਿੰਦ੍ਹਾਂ ਹੈ। ਪ੍ਰਸਟੈਂਕ ਦੇ ਜਾਂਸ਼ ਨੂੰ ਹ ਵੀਦਾ ਹੈ। ਾਵਰ ਹੈ, ਜੀਅ ਲ_{ਿੰਗ}ਾ ਰਹੈ) (ਕੇ, ਕੇਂਟ ਕੈਂਸਨ ਰਿਖੀ ਹੈ।

ਪੂ-ਬ ਜੀਆਂਸ ਦੇ ਰੋਟਕਾਰੇ ਇਹ ਕਾਮਵਾਦੀ ਹੈ। ਕਾਹੁੰਦਾ ਹੈ:-ਰਿਵੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਕੇ ਕੋਟਮ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਅਤੇ ਤੇ ਨ **ਖੀਲਤੇ** ।

ਹਾਰ '-'ਰ 'ਸ਼ਵਰ ਹੈ ਨੂੰ ਕਰਮ ਹੀ ਬੋਲਵਨ '

ਹਾਣਤੇ ਜੇਵ ਜੇਵ ਕਰਮੀ ਅਣਮਾਰ ਦਖ ਤੋਂ ਸੂਖ, ਆਉਣਾ, ਕ੍ਰਮਾ, *ਵਸਨੂ, ਸਿਵ ਜੀ ਦੇ ਅਕਰ ਕੀ ਕਰਮਾਕਤ F-1 plant

ਾ , ਪ੍ਰਾਹ ਮਾ ਅਨੁਸਾਰ (सीआ ਲੈ) ਜੀਵ ਦੇਹਨੁੰਡੇ। 5 x 1 42+ 1

. ... स्था प्राप्त स्थाप्त स्थाप्त स्थाप्त प्रमाण्या । सम्बद्धाः

र्कत मासन् स्वन्ता प्रदेशस दिव · MAN ANTONIA MANAGE

A SARABANASA CARLARIA AK LAMBANAKA JARBAR ਜ਼ਰ ਦਾ ਅਵਤਾਰ ਸਾਣਕ ਹੈ। ਬ੍ਰਾਮ ਯੋਗ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨੂੰ ਮਬਤੀ ਸਨਾ ਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹ ਨਿਸਟੀ ਦੀ ਉਤਪਤੀ ਮੰਨਦਾ ਹੈ। **"ਸਗਸਰ ਦਿ**ਤ ਜਾਂ ਭਾਵਾ ਦੇਜ ਦੀਆਂ ਤ੍ਰਿਤੀਆਂ ਦਾ (ਵਿਰੋਧ) ਤੋਕਣਾ ਜੇਗ ਕਰਕੇ ਸ਼ਾਰ ਹੈ। ਹਵਾਲੇ ਕੇ ਪ੍ਰਸਮਤਾਨ ਜ਼ਰਾਤਆਂ ਜ਼ਰਾ ਹੈ। ਜੇਗ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਪਨਾ । । ਮਟਨ ਤੋਂ ਦਿਸ਼, ਦਿੰਸ਼ਨ ਤੋਂ ਦੂਰ ਹੈ। ਇਉਂ ਯੋਗ ਸ਼ਾਸਤ at the state of mile prints

਼ ਨੇਵਰ ਹੁੰਦਰ ਹੁੰਦਰ) ਏਜਾਰ ਸ਼ਾਮਕ ਦਾ ਕਰਤਾ ਜੋ ਖ਼ਿਆਸ भू ते । प्रतिमार विषय का धरा मां विषय र मा र नवड़ राष्ट्र ਮਹਾ ਹ ਸਨਦਾ) ਹੁੰਦੂਸ਼ ਦਿੱਸ਼ਣ ਵਾਲਾ ਮਿਚਿਆ ਨ ਜ਼ਿਸ਼ਟਾ, ਦੁਖਣ ਵ ਲਾ ਸਭ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਵੇਦਾਤ ਸ਼ਾਮਰ ਦਾ ਕਰਤਾ ਬਿਆਸ ਚਿਖੀ। ਜ ਮ ਨ ਕਿਸਾ ਹਵਾਰੇ ਵਿੱਚ ਜੀ ਨੇਤ ਆਪਣਾ ਆਰਮਾ ਸਰੂਪ (ਵਖੇ) ਕਰ ਕ ਗਈਦਾ ਹੈ।

੍ਕਰਨਾਕਰੀਨ ਆਵੇ ਤੋਂਟਿ) ਹੈ ਸਿਧੇ ! ਇਉਂ ਦੇ ਸ਼ਾਸਤੀ ਵਾਲੇ ਪਰਮਾਸ਼ਰ ਨੂੰ ਗਾਉਂ ਦੇ ਹਨ (ਨਾਅ ਦੇ ਤੋਂਟਿ) ਪਰ ਇਉਂ ਸਕਤੀ ਚਿਤੀ ਕਰਕੇ ਕਬਨ ਕਰਨ ਨਾਲ ਤੱਕਾ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਬੇਅੰਤ ਹੈ ਉਸ ਦੀ ਕਥਾ।

ਕੀਬ ਕੀਬ ਕਬੀ ਕੋਟੀ ਕੀਟ ਕੋਟਿ) ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਪ੍ਰਾਣਾਂ ਵਾਲੋ, ਤੋਂ ਸੰਖ, ਇਆਇ, ਵਿਸੇਖਕ, ਪਰਬ ਮੀਮਾਂਸਾ, ਜੇਗ, ਵੇਰਾਂਤ ਬਾਸਤਾਂ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਕਵਾਨ ਕੇਂਟ ਜ਼ਰੂਤੀਆਂ ਦੂ ਕ ਕਬਨ ਕੀਤਾ ਫੈਰ ਤੀ ਕਥਾ ਦਾ ਤੋਂਦਾ ਨਹੀਂ ਆਉਂ ਦਾ।

ਪ ਪਸ਼ਨ:-(ਗਾਵੈਂ ਕ ਤਾਣੂ) ਹੈ ਮਹਾਰਾਜ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ! ਗੁਰਸਿਖ ਸ਼ਰਿਆ ਸ. ਅਧਿਕਾਰੀ, ਤਾਈਂ ਉਸ ਬ੍ਰਹਮ ਦੇ ਬਲ ਨੂੰ ਆਪ ਜੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੇਣ ਗਾ ਕੇ ਦੁਸ਼ੇ ?

ਝਾਂ ਤਰ :–(ਹੋਵੈ ਕਿਸੇ ਤਾਣੂ) ਜੋ ਅਿਸੇ ਵਿਚ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ! ਆਪ ਜੈਸਾ ਬਲ ਹੋਏ ਤਾਂ ਹੀ ਕਾਕੇ ਦੱਸ ਸਕੇ।

ਅਸਵਾ : (ਕ) ਕਈ ਕੋਈ ਬਹਮਬੇਤਾ ਜਿਸ ਵਿਚ ਬਹਮ ਗਿਆਨ ਦਾ ਤਾਣ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਕਿਸੇ ਵਿਚ ਸਾਧਨਾ ਦਾ (ਤਾਣ) ਬਲ ਹੈ। ਉਹ ਵੀ ਜਗਿਆਸ ਜਾਈ ਉਸ ਪਟਸਬਰ ਦੇ ਬਲ ਨੂੰ ਲਖਣਾ ਬਿਤੀ ਦੁਆਰਾ ਗਾ ਕ ਦਸ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੋ, 'ਇਕ ਅਧੂ ਨਾਇ ਰਸ਼ੀਅੜਾ ਬਾ ਵਿਰਲੀ ਜਾਇ ਵੁਨੀ॥' (ਅੰਗ -२९६) ਹੈ। ਸ਼ਕਤੀ ਬ੍ਰਿਤੀ ਕਰਕੇ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਗਾ ਸਕਦਾ।

ਸ਼ਾਂ ਜਪੂ ਜੀ ਜਾਹਿਤ

HI THE THE THE THE PROPERTY OF ्ताहे वं रुपितों ने मित्रान भी। याम हिल्ला सी स्वत्वेह प्रे ਕੋਟੋ ਗਾਉਂ ਕੇ ਵੇਖਣੀ ਹੱਲਾਵਾਂ ਦੇ ਸ਼ਹਿਤ ਜੀ ਤੀ ਗਾਂਕ ਦਸ ਸਕਕ ਨੂੰ ਕੋਲ ਕੀ ਗਾਂਕ ਵੱਧ ਸਕਕ ਹੈ। (ਜਾਂਨ ਨੀਮ ਨੇ) ਸ਼ਹਿਤ ਜੀ ਤੀ ਗਾਂਕ ਦਸ ਸਕਕ ਨੂੰ ਗਾਂਕ ਦੇਸ਼ ਸਕਕ ਨੂੰ ਜ਼ਿਸ਼ ਗਾ ਕੇ ਵੱਧ ਸਕਦੇ । (ਜੀ ਕਾਰੀ ਜਾਣਦੇ ਹੁਣ ਅਤੇ ਜਿਥੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਸ਼ੋਟ ਕਰੇਸ਼ ਹਵਜੇ ਵੀਸ਼ਾਣ) ਵਜਵੇਂ ਕਾਰੀ ਜਾਣਦੇ ਹੁਣ ਅਤੇ ਜਿਥੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਸ਼ੋਟ ਕਰੇਸ਼

ਸ਼ਿੰਦ ਹੈ^{ਨੇ} ਸ਼ਿੰਦ ਹੈ ਜਿਸ ਜ਼ਿੰਦ ਹੈ ਜ਼

अ तं सम्भवतं गर, गर्गालम र सी ता ले सम्हा ने व ਰਸ ਸਕਦ ਹਨ। ਰਾਜਸਾ ਗਾਰ) ਹੈ ਸੀ ਹਨ। ਜੀ । ਪ੍ਰਸਸਤ ਦੂ ਸਰ ਚੋਟਨ ਅਵਿੱਚ ਹਰਣਾ ਨੂੰ ਕੋਟ ਗਾ ਕ ਦਸ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਤਿਗਰ ਗੈ ਸਰ ਚੋੜਨ ਆਵੇ ਕਰ ਗਏ ਹੈ ਹੀ ਕਾ ਸਤਦੇ ਕਿ ਜਾਂ ਪਨਕੇ ਬਹੁਸ ਗਿਆਨੀ ਆਖਿ ਪਕਸਸਕੇ ਕੂਪ ਚਿਸ ਹੀ ਕਾ ਸਤਦੇ ਕਿ ਜਾਂ ਪਨਕੇ ਬਹੁਸ ਗਿਆਨੀ ਅਖਿ ਪਕਸਸਕੇ ਕੂਪ ਚਿਸ

ਸੰਦੇਰ ਵੀਤਆਪੀਆਂ ਬੁਤਸ਼ਣੇ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਵਰਿਆਨਆ ਬਰਸਟ ਅਬਣਾ - ਮਿਲ ਬਰਮ ਬੰਤਿਆ ਨੇ ਸਰੂਪ ਦੀ ਸਾਖਿਆ ਹਨਾ ਵਾਲੀਆਂ ਵ ਅਬਣਾ - ਮਿਲ ਬਰਮ ਬੰਤਿਆ ਨੇ ਸਰੂਪ ਦੀ ਸਾਖਿਆ ਹਨਾ ਵਾਲੀਆਂ ਅਰਵਾ ਤੁਸੀਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਧਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਹ ਵੀ ਗਾ ਕੇ ਵਜ਼ੀ (ਰਾਣੇ ਸ਼ੌਵਰ ਵਿੰਡੁਆਈਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਧਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਹ ਵੀ ਗਾ ਕੇ ਵਜ਼ੀ

੍ਰਤ ਵੇਂ ਕੇ ਵਿਦਿਆਂ ਵਿਖ਼ਮ ਵੀਚਾਰ) ਹੈ ਸਦ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਜੀ । ਹੈ। ਬਹਮ ਵਿੱਦਿਆਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਮ) ਕਉਣ ਵੀਚਾਰ ਹੈ, ਜੀਵ ਸ਼ੀਸ਼ ਦੇ ਅਕਦਤਾ ਹੈ। ਗਾਹ ਜਾਂ ਹੈ ਬਹੁਮ ਵਿੱਚਆਂ ਦੇ , ਦਰ ਸੰਗਰ ਤੋਂ ਕਰਕੇ ਸ਼ੱਖ ਅਰਥ ਨੂੰ ਗ੍ਰਹਣ ਬਣਾ ਰਿਆਨ ਦੀ, ਵਾਚ ਅਰਥ ਦਾ ਤਿਆਰਾ ਕਰਕੇ ਸ਼ੱਖ ਅਰਥ ਨੂੰ ਗ੍ਰਹਣ ਬਣਾ ਰਿਆਨ ਦੇ, ਵਾਚ ਅਕਰ ਦੇ ਤੁਸੀਂ ਕੋਣ ਗਾ ਕੇ ਦਸ ਸਕਦਾ ਹੈ ? ਆਪ ਜੀ ਹੈ ਵਿਸ਼ਾ ਨੂੰ ਆਪ ਜੀ ਹੈ ਵਿਸ਼ਾ ਤੇ ਅਕਤਾ ਹੈ ? ਆਪ ਜੀ ਹੈ ਵਿਸ਼ਾ ਤੋਂ ਆਪ ਜੀ ਹੈ ਵਿ

ਅਦਵਾਂ-ਜਿਸ ਬਹੁਮ ਬੇਟਿਨ ਲਖਵਾ ਬ੍ਰਿਤੀ ਵਾਅਦਾ ਜਾਣਿਆ ਤੇ | ਲ ਦਵ ਤੀ ਰਾਜ਼ਾ ਵਾਲਾਮਾ ਦੇ ਵੀਚਾਰੇ ਤਾਈ ਗਾ ਕ ਲੱਖਣਾ ਬ੍ਰਿਤੀ ਦੁਆਣ

ਰ ਟੈਕੋਸ਼ੀਦ ਕਰੇ ਰਣ ਬੋਹ) ਹੋ ਸ਼ਤਿਗਰੂ ਦੀ ! ਜਿਹੜਾ ਪਰਮੇਸ਼ਣ । ਿੰਦਾ ਕਰੋ ਦੇ ਸਕੀਤ ਸਾਜਿ ਸਾਜਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਤਾਈ ਕੋਟ ਗਾ ਕੇ ਦਾ ਸਕਦ ਨੇ ਹੈ ਜਨ੍ਹਾਂ ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸ਼ਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਸਿਖਾ ਦੇ (35 ਦ

ਆ ਮਾ ਨੇ ਤੇ ਇਕ ਕੋਲਤ ਵਾਲੇ ਹੀ ਸਾ ਕੇ ਦਸ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਅਪਵਾ ਨੇ ਕਰ ਕਰ ਜਿਹੜਾ ਬੁਹਮ ਬੇਤਾ ਇਸ (ਤਨ੍ਰ) ਸਰੀਰ - ਦ ਨੂੰ ਜਵੀ ਜ਼ਰਾਵ 'ਆਬਾਆ ਨਿਸਚੇ ਕਰ ਲਵੇ ਉਹ ਗੈਗਾ। ਦਿਸ਼ਾ ਸਾਹ

ਾਵਕ ਜੇਅ ਲਵਿੱਕ ਦੇ), ਹੈ ਸਤਿਕਾਰ ਜੀ ! ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਟਰਵਾ

ਕੁਣ ਗਾਕਦਸ਼ ਸਭਦਾ ਹੈ ⁹ ਕਵਲ ਸ਼ਤਿਗਰੂ ਜੀ ਜ਼ਿਹਤ (ਜੀਆ ਲੈ) ਜੀਵ ਭਾਵ ਨੂੰ ਅ ਕਰਕ ,ਿਰਜਿ ਦੇ ਹੋ, ਫਰ ਸਰੂਪ ਦਾ ਗਿਆਨ ਦੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ

ਅਮਵਾ '-ਕਿ ਤਿੰਬ ਬੁੱਸ ਬੇਚਾ (ਜੀਆ ਲੈ) ਜੀਵਰ ਚਾਵ ਨੂੰ ਲੈ (ਮਟ ਕਟਕੇ (ਅੰਟ ਦਹ) ਕਰ ਦੇਹ ਅਭਿਆਨ ਤੋਂ ਗਾਂਹਤ ਹ ਕੇ ਬ੍ਰਹਮ ਵਿਚ ਲੀਨ ਹੋਵੇਂ, ਉਹ ਵੀ ਗਾਕ ਵਸ ਸਕਦ

(ਗਾਵ ਕੇ ਕਾਰੇ ਵਿਸ਼ੇ ਦੀਰ) ਕਿਹੜਾ ਕਾਲਣ ਤੋਂ ਵਿਸ਼ਟ ਤੋਂ ਦੂਰ ਹੈ ਬਕਸਸਰ, ਉਸ ਨੂੰ ਕੌਣ ਗਾ ਕੇ ਜਸ ਸਕਦਾ ਹੈ ? ਜਿਸਣ ਤਾਂ ਦੂਰ ਜ ਬ੍ਰਹਮ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਸ਼ਤਿਰਾਰੂ ਜੀ ਹੀ (ਜਾਂਪੈ, ਜਣਾ ਦਾਜੇ ਹਨ, ਗਾਂਕੇ (ਕ) ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜ ਪੰਡ

ਅਬਵਾਂ ,-ਜਿਹੜਾ ਬ੍ਰਹਮ ਬੇਤਾ (ਜਾਪੈ) ਜਾਨਣਾ ਬਧੀ ਕਰਕੇ, ਸ਼ੌਕਲਹਾਂ ਕਰਕੇ ਤੇ (ਜਿਸੈ) ਦੇਖਣਾ ਦਿਸ਼ਟੀ ਕਰਕ ਇਸਦੇ ਅਭਿਮਾਨ ਤੋਂ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਵੇ, ਉਹ ਵੀ ਗਾ ਕੇ ਦਸ ਸਕਦਾ ਹੈ

(ਗਾਵੈ ਕੋ ਵੇਬੇ ਹਾਦਰਾ ਹਦ੍ਹਿਰ) ਜਿਹੜਾ ਨੇਤੇ ਤੋਂ ਨੇੜੇ ਹੈ ਕੇ ਦੇਖਣ ਵਾਲਾ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਕਉਣ ਹਾ ਕੇ ਦਸ ਸਕਦਾ ਹੈ?

ਸਤਿਗਰੂ ਜੀ ਜੋ (ਹਾਦਰਾ) ਨੇੜੇ (ਹਦਰਿ) ਸਾਹਮਣੇ ਸਾਖਿਆਤ ਕਰਕੇ ਪਰਮੰਸ਼ਰ ਦਾ ਸਰੂਪ (ਵੱਖੋ) ਵਿਖਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਗਾ ਕੇ ਦਸ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਅਬਣਾ :-ਜਿਹੜਾ ਬ੍ਰਹਮ ਬੇਤਾ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੂੰ ਨੇੜੇ ਤੋਂ ਨੇੜੇ ਆਪਣਾ ਆਤਮਾ ਰੂਪ ਕਰਕੇ ਦੇਖ ਲਵੇ, ਉਹ ਵੀ ਗਾ ਕੇ ਦਸ ਸਕਦਾ ਹੈ।

੬. ਪ੍ਰਸ਼ਨ: –ਹੈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੱਚੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਜੀ! ਜੋ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਤਾਈਂ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੀ ਫਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ 🕻 ਤਾਂ ਦਸਦੇ ਹਨ।

(ਗਾਵੇ ਕੇ ਤਾਣੂ ਹੋਵੇਂ ਕਿਸੇ ਤਾਣੂ) ਜਿਸ ਕਿਸੇ ਨੇ (ਤਾਣੂ) ਬਲ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਕੀ ਵਾਸਤੇ ਪ੍ਰਸੇਸ਼ਰ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਗਾਉਣਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ (ਤਾਣ). ਬਲ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈ।

ਯਬਾ := 'ਤੇਖੇ ਹੀ ਬਲੂ ਰਾਮ ਲੈ ਨਾਲ ਬਾਣਾ ਦਹਸਿਰ ਘਾਇਆ ॥ ਤੈਬੇ ਹੀ ਬਲ ਫ਼ਿਸਨ ਲੈ ਕੌਸ਼ ਕੋਸ਼ੀ ਪਕੜਿ ਗਿਰਾਇਆ।। (ਦਸਮ ਅੰਗ ੧੧੯ ਚੰਡੀ ਦੀ ਵਾਰ)

म् । भारतम् व्यवस्य विश्वस्य मणी स्थान सङ्ग्रहा माभा र क्षत्र सम्भानी हो उन्में व स्थान ने ने प्रति के सह र मार्ग्यंत्रा अस्त स्थापित

हार रा क्रिका माम प्रमुख्या प्रमुख्या १ कि.स.

ਕਿਤ ਕਰਦੇ ਵੇਖ ਨ ਆਕਾਸ਼ ਬਾਣੀ ਹੁੰਦੀ ਪ੍ਰਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤਵ੍ਹ ्यान सन्दर्भ के । स्ति को ति स्त्री कि से विकास स्त्री कि से विकास स्त्री कि से विकास स्त्री कि से विकास स्त्री ंड्ड पर्य गरेण वर प्रवस्य है। प्रतिबद्ध प्रत्ये (स्मेड हे हे ने बहु ਜਾਵਾਂ ਦ ਦਵ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਸ਼ਹਾਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਹੀ ਜੀ ਵਾਰੀ ਜਦੋਂ ਸੰਹ ਵਰੇ ਦੀ ਹੈ, ਤੇ ਵੇਅਦਬੀ ਸਹਾਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸਾਲੇ ਤੇ ਹਨ ਵਰਦੀ ਜਾਵਦ ਦੇ ਸ਼ਿਗ ਪਿਆ, ਜ਼ੌਲੇ ਨੂੰ ੧੮ ਜਗ ਪ੍ਰਸਤਾ ਦੀ ਰਾਜੀ ਜਾਵਦ ਦੇ ਨਾਲੀ ਦੇ ਬਿਗ ਪਿਆ, ਜ਼ੌਲੇ ਨੂੰ ੧੮ ਜਗ ਪ੍ਰਸਤਾ ਦੀ ਕਰਨ ਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਹੋਏ ਕਾਰ ਸ਼ਿਲ੍ਹੇ ਰਿਸ਼ਸ਼ ਸ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇਵੀ ਹੈਏ ਕਸਾ, ਪ੍ਰਸ਼ਿਸ਼ਟ ਸ਼ਿਲ੍ਹੇ ਸ਼ਿਲ੍ਹੇ ਸ਼ਿਲ੍ਹੇ ਸ਼ਿਲ੍ਹੇ ਸ਼ਿਲ੍ਹੇ ਸ਼ਿਲ੍ਹੇ ਸ਼ਿਲ੍ਹੇ ਸ਼ਿਲ੍ਹੇ ਸ਼ਿਲ੍ਹੇ ਤਰਸ਼ ਬਰਾ ਸਨੂੰ ਨੂੰ ਵਾਲੇ ਬਾਹਰ ਕੱਢ । ਮੈਂ ਤੋਂ ਬਰਲ ਦ ਰਾਜਵਾਜ਼ ਦਾ ਜਾਵਲਾ ਹੈ। ਪੁਰਜਸਾ ਨੇ ਬੋਨਤੀ ਸੁਣਕੇ ਇਸਨੂੰ। - . इन हे । र्यस्ता हिर्देश के के से से समाप्त है हैं। - . . . इन है । र्यस्ता है हैं। ्रेड के प्रत्यक्त मार्थ मिनम्युक्त १७ विस्तर्थिक १७ विस्तर्थिक १७ विस्तर्थिक १७ विस्तर्थिक १७ विस्तर्थिक १७ विस् प्रकृति के प्रमान आके विश्वतीला वातीला विश्वतिहास । ੍ਰੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸ਼ਬਾ ਹੈ। ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸ਼ਬਾ ਤੋਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸ਼ਬਾ ਤੋਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸ ार प्रदेश होता है यस व्योग से प्रिस्टो त्स्र है। स्थापन वस्ति स्थापन , अर्थ प्र_{में भिन} स्ट प्रमुख्यात्राहे ांच हें क्षेत्र हुए को तुर्वनी अपनी अपनिक्षा करें।

ੇ . * . * : : . ਦਾਤਾਂ ਦਰਮ, ਅਰਥ, ਵਾਸ਼ ...

SECTION OF THE PROPERTY OF THE ਨਾ ਮੁੱਖਰ । ਭਾਈਆਂ ।ਨ

ਸੀ ਜਪੂ ਜੀ ਸਾਹਿਬ

ਜ਼ਿਵੇ^ਦ ਭਾਈ ਆਦਮ ਨੂੰ <mark>ਫੌਥੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਵਿਚੋਂ ਪੁਤਰ ਦੀ</mark> ਦਾਤ ਕਾਰਕ ਹੋਈ ਦ

> अक्ष^{ा '}क**पी इं**ठी रुपी **इन्द्र** ॥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਅਨਾ ਕੀਨੀ ਦਾ ਵਿੱਚ ।" (ਅੰਗ ਭ੯੬)

ਸਾਖੀ ਭਾਈ ਆਦਮ ਜੀ ਦੀ

ਿਸ਼ਧ ਕਲ ਭੁਲਰ ਗੇਂਡ ਦਾ ਭਾਣੀ ਆਦਮ ਜੀ ਜ਼ਿਮੀਦਾਰ ਸੀ। ਆਪਣੇ ਿਕਤਾ ਤੁਲਈ, ਵਾਹੀ ਦੀ ਧਰਮ ਦੀ ਕਿਰਤ ਕਰਦਾ ਸੀ।ਪਰ ਇਸਦੇ ਘਰ ਵਿਚ ਕਈ ਪੁਕਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪੂਤਰ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਵਿਚ ਸਮੀ ਗੁਜਾਰਦਾ। ਬਹੁਤ ਸਾਰ ਪੀਰਾਂ ਛਕੀਰਾਂ ਨੂੰ ਸਰਧਾ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਸਾਲ ਮਨਾਉਂਦਾ ੍ਰਿਹਾ। ਪਰ ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਵੀ ਇਹ ਮਨੌਰਥ ਪੂਰਾ ਨਾ ਹੋਇਆ। ਜਿਉਂ ਜਿਉਂ ਚੋਮਤ ਵੜੀ ਹੁੰਦੀ ਗਈ ਸੌਰਾ ਵਧਦਾ ਗਿਆਂ ਇਕ ਗੁਰੂ ਕਾ ਸਿਖ ਦੇਵਨੇਤ ਨਾਲ ਇਸ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ। ਉਸਦੇ ਪਾਸ ਭਾਈ ਆਦਮ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਦੁਖ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਸਣ ਕੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਦਿਤਾ ਕਿ ਜਗਤ ਗੁਰੂ ਸਰਬ ਕਲਾ ਸਮਰਥ 'ਸਤਿਹਾਰ ਗੁਰੂ ਰਾਮਦਾਸ ਜਿਨ ਨਾਮ । ਪੂਰਨ ਕਰਹਿੰ ਸਪੂਰਨ ਕਾਮ। ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਤਿਨ ਕੀ ਅਬਿ ਜਾਇ॥ ਪੱੜ ਕਾਮਨਾ ਤਹਿੰ ਤੇ ਪਾਇਂ॥੭॥

(ਰਾਸ ੨ ਅੰਸੂ ੪੧)

ਇਹ ਸਰ ਕੇ ਆਦਮ ਨੇ ਬ੍ਰਿਧ ਅਵਸਥਾ ਹੋਈ ਵਿਚਾਰਕੇ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਸ ਕੇ ਇਛ ਨੂੰ ਫਲ ਨਹੀਂ ਲਗ ਸਕਦੇ। ਮੈਨੂੰ ਪ੍ਰਤ੍ਰ ਹੁਣ ਕਿਵੇਂ ਮਿਲੋਗਾ 📍 ਫ਼ਿਰ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੀ ਸਤਿਚਾਰਾਂਦੀ ਸਵਾ ਜ਼ਰੂਰ ਕਰੀਏ। ਪ੍ਰਤੂ ਭਾਵਾਂ ਨਾਵੀ ਹੋਵੇਗਾ ਪਰ ਪਟਲਕ ਵਿਚ ਤਾਂ ਭਲਾ ਜ਼ਰੂਰ ਹੁਵੇਗਾ। ਇਉਂ ਨਿਸ਼ਚਾ ਕਰੜੇ ਸਮਤ ਸਪਤਨੀ ਰੇੱਥੇ ਸ਼ਤਿਗਰਾ ਦੀ ਸ਼ਰਨ ਆਇਆਂ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਕੇ ਸੰਗਤ ਵਿਚ ਟਿਕਾਣਾ ਕਰਕੇ ਪਤੀ ਸ਼ੜੀ ਬਹਿਣ ਲਗ ਪਏ। ਜੰਗਲ ਵਿਚ' ਦੇ ਭਾਰ (ਪੰਡਾ) ਲੱਕੜਾ ਦੀਆਂ ਲਿਆ ਕਾਇਕ ਲੰਗਰ ਵਿਚ ਦੇਵਿਾ ਹੈ। ਇਕ ਜਮਾਂ ਰੂਬੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਘਰਵਾਲੀ ਸਪਤਨੀ ਲੰਗਰ ਪੁਕਾਉਂਦੀ ਸੰਗਤ ਦੇ ਜਨੂੰ ਭਾੜ ਮਾਜਦੀ । ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਇਉਂ ਦੋਵੇਂ ਸਵਾ ਤੇ ਸਿਮਰਨ ਵਿਚ ਲਗੇ। ਰਹਿੰਦੇ। ਲੰਗਰ ਆਪਣੇ ਪਾਸਾਂ ਹੀ ਫੱਕਦੇ। ਫੇ ਮਹੀਨੇ ਗੁਰ ਚਰਨਾਂ ਵਿਚ

ਕੀ ਰਿਆ ਹੈ ਜ਼ਾਰਰ ਗਏ ਇਕ ਦਿਲ ਬੋਰੀ ਵਿੱਲੀ ਤੋਂ ਸਗਰਾ ਹੈ। ਜੀ ਰਿਆ ਹੈ ਜ਼ਾਰਰ ਗਏ ਸਾਡੇ। ਕਰ ਦਿਲੀ ਤੋਂ ਸਗਰਾ ਹੈ। ਕਹਿੰਦਿਆਂ ਹੈ ਗਰਰ ਗਏ (ਇਕ ਦਾ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿਲੀ ਤੋਂ ਮਹਾਰਾ ਪੰਜਾ ਵਾਪਸ ਤੇ ਬਾਹਰ ਤਜ਼ੀਰ ਵਿਚ ਚਰਨ ਪਾਏ। ਕੁਫ ਵਿਲੀ ਤੋਂ ਮਹਾਰਾ ਪੰਜਾ ਵਾਪਸ ੇ ਬਾਹਰ ਨਗਰ ਵਿੱਚ ਚਰਨ ਜੋ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀ। ਠੰਢ ਦੀ ਰੁਝ ਸੀ ਉਸ ਨਾ ਆਏ ਬਹੁਤ ਸੰਗਤ ਵੀ ਆਂਚ ਜੀ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀ। ਬਾਰਿਆਂ ਦੇ ਕੱਢ ਨੇ ਅਦਾ ਬਹੁਤ ਸੰਗਤ ਵਾ ਆਪ ਸ ਮਾਰਤ ਹਵਾ ਕਾਰਨ ਸਰਦੀ ਅਧਿਅੰਤ ਸੀ। ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਹੱਥ ਪੈਰ ਨੇਜ਼ ਸੀਰ ਤੁਹਵਾ ਕਾਰਨ ਸਰਦੀ ਅਧਿਅੰਤ ਸੀ। ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਹੱਥ ਪੈਰ ਨੇਜ਼ ਜੀ ਹ ਤੁਹੁਵਾ ਕਾਰਨ ਸਰਦਾ ਸ਼ਹੀਰ ਕੰਬ ਰਹੇ ਸੀ। ਭਾਈ ਆਦਮ ਸਿਹੂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸੰਨ੍ਹਾਂ ਤੁਹੁੰਸਨ ਸਰੀਰ ਕੰਬ ਰਹੇ ਸੀ। ਭਾਈ ਆਦਮ ਸਿਹੂ ਦੇ ਗਾਰਟ ਸੰਨ ਤ ਰਹਾਸਨ। ਜਹਾਜ਼ਟਕ ਚਿਤ ਵਿਚ ਪ੍ਰਸੰਨ । ਇਸਮਾਂ, ਉਹਸ ਸੰਗਤ ਦੀ ਦੀਵਦੀ ਸਵੀ ਦਾ ਸੰਕਾ ਜਾਣਕ ਚਿਤ ਵਿਚ ਪ੍ਰਸੰਨ । ਇਸਮਾਂ, ਉਹਸ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਬਣਦੀ ਸਵਾਦ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕਿਸਾ ਸੀ, ਸਭ ਸਭਤ ਵਿਚ ਵਿੱਚਆ ਕਰਕੇ ਸ਼ੁਰੂ ਜੇ ਸੰਕਰਤਾ ਦਾ ਵਰੇ ਕਮਾ ਸੀ, ਸਭ ਸਭਤ ਵਿਚ ਵਿੱਚਆ ਕਰਕੇ ਯੁੱਕ ਬੁਝਕ ਜੋ ਲਕਤ ਦੇ ਅੰਗੀਨੇ ਲਾਂ ਦਿਤੇ ਸਭ ਸੰਭਤ ਕੀ ਸੀਤ ਦੂਰ ਸਾਰਿਆ ਦੇ ਗੇ ਤਲੀ ਵਿਚ ਅੰਗੀਨੇ ਲਾਂ ਦਿਤੇ ਜੀ ਸੀਤ ਦੇ ਸਿੰਤ ਦੀ ਸੀਤ ਦੂਰ ਸਾਬਿਆ ਦੇ ਗਾ ਸਮਾ ਵਿੱਚ ਲਲਣ ਕੇ ਬੜਾ ਚਾਨਣ ਹੋਏਆ। ਸ਼ਿਰੂਰ ਨ ਕਰਕ ਆਰਾਮ ਦਿੱਤਾ। ਅਗੇ ਬਲਣ ਕੇ ਬੜਾ ਚਾਨਣ ਹੋਏਆ। ਸ਼ਿਰੂਰ ਨ ਕਰਕ ਆਰਾਸ ਦਿੱਤਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਸ਼ੁਰੂ ਮੁੱਛਿਆ, ਕਿਸ਼ਵੇਂ ਇਹ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ , ਵਾਖਿਆ ਚਿਤ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੁੰਦੇ , ਪੁਛਿਆ, ਕਿਸ਼ਵੇਂ ਇਹ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ , ਵਾਬਆ ਚਿਕਾਵਰ ਬੜਾ ਹੈ 9 ਸੰਗਰਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਬਾਬਾ ਆਦਮ ਜੀ ਸਾਡ ਹੈ, ਸੰਗਰਾ ਨੂੰ ਸ਼ਬਦਿਤਾ ਹੈ 9 ਸੰਗਰਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਬਾਬਾ ਆਦਮ ਜੀ ਸਾਡ ਹੈ, ਬਰਾਕਾ ਨੂੰ ਸਥਾਵਤ ਹੈ। ਲਹਿਰ ਸਿੱਖ ਦੇ ਵੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤਾ ਡੇਰਿਆਂ ਵਿਚ ਲੱਝਤਾ ਦੇ ਤਿਆ ਹੈ। ਲਹਿਰ ਜਿਸ ਇਕ ਕਾਰ ਵਿ ਭੁਰਿਆਂ ਵਿਚ ਲਕਤ ਦੇ ਹੈ ਹੋਰ ਦੇ ਵਿਚ ਵੀ ਹੋਰ ਦੇਜ਼ ਇਕ ਕਾਰ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ ਹੈ ਹਜ਼ੂਰ ਦੇਹ ਸੰਖ ਲੰਗਰ ਵਿਚ ਵੀ ਹੋਰ ਦਿਸ ਨੇ ਐਂਟੀ ਹ ਤਜੂਰ ਚਹ ਸਥ ਅਕਾਰ ਹਜ਼ੂਰ ਵਾਲਕੇ ਲਿਆਉ, ਜਿਸ ਸਿੰਘ ਨੇ ਐਸੀ ਘਾਲ ਘਾਲੇਹੈ। ਹਜ਼ੂਰ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਭਾਲਕੇ ਲਿਆਉ, ਜਿਸ ਸਿੰਘ ਨੇ ਐਸੀ ਘਾਲ ਘਾਲੇਹੈ। ਹੁਵੇਰੇ ਵਾਕਰਾ, ਭਾਰਤ ਆਦਮ ਪਾਸ ਗਏ ਕਿਹਾ ਕਿ ਵੇਰ ਵੱਡ ਭਾਰ ਨੇ। ਹਰਮ ਸਟ ਕੇ ਸਿੱਖ ਭਾਈ ਆਦਮ ਪਾਸ ਗਏ। ਕਾਈ ਆਦਮ ਦੇ ਭਾਰਤ ਨੇ ਹਰਮ ਸਟਾਕਾਸਰ ਤੋਂ ਦੇ ਛੋੜੀ ਚਲ। ਭਾਈ ਆਦਮ ਨੇ ਸ਼ਤਿਗਰਾਂ ਝ ਤੋਂ ਸ਼ਤਿਗਰਾਂ ਝ ਤੋਂ ਸ਼ਹਿਰ ਨੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਅਧਿਅੰਤ ਪਨਿਸਤਾ ਗਤੀਬੀ ਨਾਲ ਹੱਥ ਬੰਨ੍ਹ ਦੇ ਹੈ। ਬਰਨਾ ਵਿਚ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਅਧਿਅੰਤ ਸਨਮਤਾ ਗਤੀਬੀ ਨਾਲ ਹੱਥ ਬੰਨ੍ਹ ਦੇ ਹੈ ਰਕਲਾ ਜਵੰਦ ਪ੍ਰਸਥਾਜ਼ਨ ਬਚਨ ਫਰਮਾਏ, 'ਤੇਰੀ ਘਾਲਿ ਪਰੀ ਸਭ ਚਾਏ। ਨ ਨਮਸਰਾਜ ਕਰਾ। ਹਵਾ ਹਾਇ * (ਟਾਸਿ ੨ ਅੰਸੂ ਖ਼੨) ਸੂਣ ਕੇ ਭਾਈ ≥ ਵਿ ਮਾਰਾ ਕਰਾਬਰ ਸਿੰਘ ਬ ਮਾਰਾ ਕਰ ਬਰ ਸ਼ਹੀ ਦੇ ਜ਼ਿਹ ਅਵਸਥਾ ਵੇਖਕੇ ਪ੍ਰ ਦੀ ਦਰ ਹੈ ਮਾਰਵ ਅ ਪਣੀ ਦੇ ਘਰਵਾਲੀ ਦੇ ਜ਼ਿਹ ਅਵਸਥਾ ਵੇਖਕੇ ਪ੍ਰ ਦੀ ਦਰ ਹੈ ਮਾਵਰਾਸ਼ ਹੈ। ਹੈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਆਪਣੇ ਦਰਸ਼ਨਾ ਦਾ ਹੈ। ਮੰਤਕੋਵੀ ਬਾ ਬੰਧੀ ਕੀਤੀ। ਹੈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਆਪਣੇ ਦਰਸ਼ਨਾ ਦਾ ਹੈ। ਅਤਰ ਦੇ ਸ਼ਿਆ ਸੀ ਸ਼ਤਿਰਾਟਾ ਨੇ ਕਰਮਾਇਆ ਹੈ ਸਿਥਾ ਜੈ ਤੋਰੇ ਸ਼ਤੂ ਦੇ ਵੱਡ ਹੈ ਜੋ ਵਿਕਰ ਨਹੀਂ ਦਸਦਾ ? ਭਾਈ ਫੋਰ ਸੈਕੇਚਿਆ। ਹਜ਼ਰਨੇ ਹੈ

(990)

र त ने ने ने ने न र मी है पर आहा बरमान। FER & JRH "HT :-मरा रियो प्रदेश गुर्ग झाइन ह अनुसन् । १४०. (त्राम २ भाग प्र

ਕਵੀਆਰਜ ਅਪਤੇ ਵਰ ਪਹੁੰਚਾ, ਸ਼੍ਰਾਨੀ ਪਛਣ ਲਗੀ, ਸੀਵਣ ਜਾਂਦੇ ਨੇਸ਼ ਹਵਾਲਾ ਕੇ ਜਾਂਗਾਆਂ ਹੈ ਕਿ ਨਹੀਂ ? ਭਾਈ ਨੇ ਕਿਹਾ । ੍ਨੇ ਆਪਣੀ ਦੇ ਤਾਂ ਦੀ ਬਿਧ ਅਵਸਥਾ, ਸਰੀਕ ਬਮਜ਼ੋਰ, ਕੇਸ਼ ਚਿੰਟ ਹੈ ਚੁਕ ਹਨ। ਉੱਤੇ ਪੁਲਾ ਜ਼ਰਕ ਮੰਨੂ ਪਾਰ ਮੰਗਦਿਆਂ ਬੜੀ ਬਰਮ ਆਈ ਹੈ। ਮੈਂ ਕਾਂ ੍ਰੀ ਭੂਜਾਮਰਾ ਸ਼ਹਿਆ, ਭਾਈ ਦੀ ਸੁਪਰਨੀ ਨੇ ਬੜਾ ਅਫਸੰਸ ਕੀਤਾ। ਕਿ ਸ਼ੀ-ਸਰਾ ਦੀ ਪ੍ਰਸੰਤ कि है की का कਹੀ ਸੰਗਿਆ ਬੜਾ ਬੁਰਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਸਮਾ ਸਮਾ ਇਹ ਸੁਭਾਗ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਸ਼ੁੰਮ ਦਾ ਧਨ ਗੁਆਰ ਾਵਾ, ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਜੋਗ ਵਿਚ ਹਾਸ ਜਾਵੇਂ। ਕੋਈ ਉਜਾਤ ਵਿਚ ਲੁਟਿਆ ੂਰਵ ਿੱਲੋਂ ਇਨਾ ਦੀਆਂ ਆਮਾਂ ਦਾ ਉਸ ਗਿਆ ਮੰਦਰ **ਦਹਿ ਗਿਆ। ਵੈ**ਰਾਗ ਵਿਚ ਕੇਣ ਲਾਗੀ ਕਿ ਫਿਕ ਐਸਾ ਸਮਾਂ ਹਥ ਨਹੀਂ ਆਉਣਾ । ਭਾਈ ਆਦਮ ਉਸ ਸਮੇਂ ਘਰ ਵਾਲੀ ਨੂੰ ਬਹੁਤੀ ਚਿਤਾਤਰ ਵੇਖਬੇ ਕਹਿਣ ਲਗਾ ਹੈ ਭਾਗਾਂ ਵਾਲੀਏ ! ਸਾਂਪਰਾਤ ਤਿਹਾਲ ਜੀ ਨਾਇਕ ਸਮਾਂ ਫਲਕ ਦਾਫਿਰ ਇਤਾ ੀ ਫਿ ਪਤੀ ਸਤੀ ਕੋਵੀ ਸਲਾਹ ਕਰਕੇ ਮੰਗ ਲੈਣਾ । ਸੇ ਹਾਲ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਬਖਸ਼ਸ਼ ਕਰਨਗੇ । ਇਹ ਸੁਣਕੇ ਸਿਖਣੀ ਚਿਤ ਵਿਚ ਪ੍ਰਸੈਨ ਹੋਈ। ਬਹਿੰਦੀ ਮੈਂ ਨਾਲ ਜਾਕੇ ਸਤਿਗਰੂ ਜੀ ਪਾਸ਼ੋਂ ਪੂਤਰ ਦਾ ਦਾਨ ਮੰਗਾਂਗੀ। ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਸਵਰੇ ਹੀ ਸਤਿਗਰਾਂ ਨੇ ਇਕ ਸਿਖ ਗਈ ਆਦਮ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣ ਫ਼ੇਜ਼ਿਆ। ਦੇਵਾਂ ਬੜੇ ਪ੍ਰਸੈਨ ਹੋਰ ਹਜ਼ੂਰਾਂ ਵਿਚ ਪਹੁੰਚੇ। ਸ਼ਹਿਗਰਾਂ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਕੇ ਨੌਤਰਾਂ ਦਾ ਹੋਣਾ ਸਫਲਾ ਕੀਤਾ । ਤਾਂ ਸਤਿਗਰ ਰਾਮਦਾਸ ਜੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, 'ਜਾਂਚਰ ਬਰ ਬਾਂਫਤਿ ਜੋ ਅਹਾਂ ਸ਼ਤ੭ ਦੇਹਾ ਨੇ ਬੈਨਤੀ ਕੀਤੀ ਪਤਰ ਦੀ ਦਾਤ ਬਖਸ਼ੇ । ਸਣਕੇ ਹਜਰ ਨੇ ਧਿਆਨ ਲਾਕੇ ਵਾਖਿਆ ਬਚਨ ਕੀਤੇ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਘਰ ਪ੍ਰਤਰ ਹੋਣਾ ਨਹੀਂ ਲਿਖਿਆ । ਤੁਹਾਡੇ ਭਾਗਾਂ ਵਿਚ ਪ੍ਰਤਰ ਨਹੀਂ। ਦੇਬਾਰਾ ਬੋਨਤੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਫਿਰ ਇਹੋ ਬਚਨ ਕਹੇ। ਪਰ ਇਧਰੋਂ ਸਿਖ ਸਿਖਣੀ ਦੇਹਾਂ ਦਾ ਨਿਸਚਾ ਤੋਂ ਇਕੋ ਇਕ ਪਤਰ ਦੀ ਹੀ ਮੰਗ ਜਾਣਕੇ ਕੀਬਰੀ ਵਾਰ ਬਚਨ ਕਹੇ, 'ਭਲੀ ਭਾਂਤਿ ਹਮ ਖੋਜਨ ਕੀਨਾ। ਤੋਹਿ ਭਾਲ ਹੈ ਸੰਤਤਿ ਹੀਨਾ ॥੪੧॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸਵਾ ਕੀਨਿ ਮਹਾਂਨਾ । ਜਿਸ ਤੋਂ ਹਮ ਨੇ ਬਾਕ ਬਖਾਨਾ। ਤੁਹਾਡੇ ਘਰ ਪੁਤਰ ਦੀ ਦਾਤ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਭਗਤੀ ਦੀ ਅੰਸ਼ ਵਿਚੇ ਬਖਸਦੇ ਹਾਂ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਭਾਈ ਭਗਤੂ ਰਖਣਾ। ਇਹ ਬਰਨ ਸਟਕ ਦੇਵੀ ਪਤੀ ਸਤੀ ਚਿਤ ਵਿਚ ਡਾਢੇ ਪਸ਼ੰਨ ਹੋਏ। ਜਿਵੀਂ ਜਨਮ ਵੇਂ ਬੰਗਾਲ ਨੂੰ ਕਲਪ ਬਿਫ਼ ਮਿਲ ਗਿਆ ਹਵੇ । ਜਿਵੇਂ ਖਾਰਸ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਕਸ਼ੇ ਨੂੰ ਹੋਵੇਂ ਮਾਣੇ ਅਨਾਰਾ ਸਿਧੀਆਂ ਨੇ ਨਿਧੀਆਂ ਹੀ ਪ੍ਰਪਤ ਹੋ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਵਰ ਲੋਕੇ ਆਪਣੇ ਨਗਰ ਜਾਂ ਵਸੇ । ਬ੍ਰਿਧ ਬੈਸ ਤਨੂੰ ਜਰ ਜੋ ਗ੍ਰਾਸ਼ੀ।

Andrew Krale Krale Kale Krale ਰੰਗੀ ਸ਼ੁਲੇ ਅਸੇਵ ਅਵਾਸ ਸਿੰਘ ਏਕ ਬੁਕਬ ਜੀਬ ਬੀਜਲ ਕਾਲ ਜਨਮ ਤੋਂ ਰੰਗੀ ਸ਼ੁਲੇ ਅਸੇਵ ਅਵਾਸ ਸਿੰਘ ਏਕ ਬੁਕਬ ਜੀਬ ਬੀਜਲ ਕਾਲ ਜਨਮ ਤੋਂ ਵੇਰੀ ਸ਼ੁਰੂ ਅਚੇਵ ਅਵਾਸ ਜ਼ਿਲ੍ਹ ਸ਼ੀਨ ਬਰਕਾਰਾ ਸ਼ੁਰੂਲ ਦੇਖੋਟ ਕੋਏ ਪ੍ਰਸੰਨ ਬਿਸ਼ਾਲ । ਗੁਰੂ ਕੇ ਸਿਸਤਾ ਹੈ ਸ਼ੀਨ ਬਰਕਾਰਾ ਸ਼ੁਰੂਲ ਦੇਖੋਟ ਕੋਏ ਪ੍ਰਸੰਨ ਬਿਸ਼ਾਲ । ਗੁਰੂ ਕੇ ਸਿਸਤਾ ਹੈ

भारता राष्ट्र असे। (तापि न असूचित ਸ਼ੇਰਿਨੀ ਨੇ ਸੰਸਾਰੀ ਵਾਤ ਅੰਗਣ ਲਈ ਸ਼ੁਰਿਆ, ਸੰਵਿਆ, ਉਹ ਸ਼ਾਜਨਾਨ ਸਮਾਜ ਦਿੱਤੀਆਂ ਦਾਤਾ ਨੂੰ (ਨੀਸਾਣ) ਪ੍ਰਗਰ ਕਰਡੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਿੱਚ ਗੁੜ੍ਹ ਕੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਦਾਤਾ ਨੂੰ (ਨੀਸਾਣ) ਪ੍ਰਗਰ ਕਰਡੇ

XXXXXX

(ਜਾਣੇ ਕੀਸ਼ਾਣ) ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸੰਸ਼ਰ ਦੇ ਸ਼ਰੂਪ ਨੂੰ (ਨੀਸ ਨੂੰ) ਪ੍ਰਗਰ ਗ ਦੇ ਦਾ ਜ ਕਰਕੇ , ਕਾਣੇ) ਜਾਵਣ ਵਾਸਤੇ ਗਾਇਆ। ਉਨ੍ਹੀਂ ਨੂੰ ਸਰੂਪ ਦੀ ਸਾਖਿਆਤਤਾ

ਰ ਜਿਵੇਂ ਭਾਈ ਵੇਂ ਲਾਲ ਜੀ ਨੂੰ ਹੋਈ। ਸ਼ਰੂਪ ਦੀ ਸਾਖਿਆਤੜਾ ਹੋਣ ਹੋ ਗਮੀ

ਤੇ ਹੀ ਉਹਾ ਨੇ ਉਗਾ_{ਤਿਆ} : ਾਣਕ ਦੂਰ ਹੁਕ ਚਲਮ ਗਰ ਗੋਜਿੰਦ ਸਿੰਘ। ਰੂਹ ਦਰ ਹਰ ਕਿਸਮ ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ। ਬਦਾ ਹਾਇਰ ਝਵਰ ਦਾਯਮ ਬਬੀ ਦੀਦਾਰ ਪਾਰਸ ਨਾ। ਦੀਸ਼ਰ ਹਾਜਰ ਹੈ ਹਮਸ਼ਾ ਦੇਖ ਦਸਸਨ ਪਵਿਤ੍ ਨੂੰ। ਣਾ _{ਗਿੰਨਬਾਦੇ} ਦਰੋਹਾਇਲ ਨ ਦਰਿਯਾਓ ਨ ਸਾਹਿਲਤਾ, ਨਾਰਾ ਘੇਮਣ ਘੇਟੀਆਂ ਉਸ ਵਿਚ ਰੁਕਾਵਣਾ ਨ ਦਰਿਆ ਤੇ ਕੋਢੇ। ਸ਼ਾਈ ਹਰ ਜਾ ਜਾਹਰ ਦਿਸਦਾ, ਖੁਲ ਕਰ ਦੀਦਾਰ – ਸੇਰੇ ਪਿਆਰੇ॥ ਨਾ ਕੰਮੀ ਪੰਜਣ ਪੰਜਾਵਿਸ਼ ਵਿਚ ਨ ਕੋਈ ਨਦੀ ਕਿਨਾਰੇ, ਨਹੀਂ ਅੰਗਰੇ।

ਚੂੰ ਭੈਕ ਅਜ ਜ਼ਾਕਿ ਹਾਕੇਸ਼ ਨੌਸ਼ਤ ਦਰ ਹਰ ਜਾਂ ਕਿ ਮਿ-ਬੀਨਮ॥ ੂੜ ਦੂਜਾ ਭੂਜੀ ਸਵਾਨ ਪਵਿੱਤ੍ਰ ਜਾਂਤ ਦੇ ਨਹੀਂ ਹੈ ਵਿਚ ਹਫ ਜਾਰਿ।

frafencia n eter y ਸ਼ਾ ਮੇਲ ' ਕੁਜਾ ਬਿਗੁਜ਼ਾਰਮ ਦੀ' ਦੁਨੀਆਓ ਅਹਲਿਲਹਾ॥ ਿਲ ਵਾਂ ਾ ਦਸ ਐ 'ਗੋਯਾ' (ਤੂੰ) ਕਿਥੇ ਫਫ ਜਾਵੀ ਦੇਸ਼ ਦੁਨੀਆਂਤੇ। ਕਰ ਵਲਤਾ ਨੂੰ ? ਜਿਥੇ ਦੇਖਾਂ ਤਿੱਥੇ ਸਾਈ ਗੈਰ ਨ ਕੋਈ ਦਿਸਦਾ, ਦੂਜ - x 220 1924 5 9 2 , 12. 11 The white the season with the second of the

भी संघ भी प्रशिक्ष

(ਭਾਵ ਕ ਰਾਣ ਵ'ਡਾਆਈਆ ਚਾਰ) ਜਿਨ੍ਹਾ ਨੇ ਗੁਣ ਸਭ ਸੰਤੇਖਾਇ ਦੀ ਹਰ ਦੇ ਵਾਸ਼ ਪਰਮਸਰ ਨੂੰ ਗਾਉਣਾ ਕੀਤਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗੁਣਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਼ ਤੁਣੀ , ਯਬਾ, 'ਧਾ ਧਾ, ਭਾਗ ਤਿਨਾ ਸਾਧ ਜਨਾ ਹੀਰ ਕੀਰਤਨ ਗਈਏ।

ਨ भी ਜਨ ਬਣਤਿਆ ॥ (ਅੰਗ ੬ੇਜ਼ਵ) ਰਹ ਰਸਾਨੇ ਬਾਹਿ ਹੜ ਆਮਦ ਅਦਰ॥ ਕਾਵਨ ਲਈ ਰਾਹ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦੇ ਆਇਆ ਦੇ ਅਦਬ (ਨਿੰਮ੍ਰਤਾ)। ਼ਮ ਦਾਦਿਲ ਯਾਦੇ ਖਦਾਓ ਹਮ ਬਲਬ॥ ਿਲ ਵਿਚ ਵੀ ਯਾਦ ਆਵ ਭਰਧਾਰ, ਤੁਸਲਾ ਤੁਵੀਂ

ਸਮੂਦ ਜਿਵਾ ਸ਼ਤਿਗਰ ਦਾ ਕੀਤਾ ਵਾਦ ਗੜ੍ਹ ਰਬਾਨੀ, ਹੁਤਾ ਨਿਸ਼ਾਨੀ । ਦਿਲ ਵਿਚ ਜ਼ਿਕਰ ਸਾਈ ਦਾ ਕਰਦੇ ਜਪਦੇ ਨਾਮ ਜ਼ਬਾਨੀ, ਰਹਿਨ ਧਿਆਨੀ। (ਗ਼ਜ਼ਲ ਪਵੀ" ਭ : ਸੌ: ਲਾ: ਜੀ)।

੍ਵਾਂ ਹਮਾਈਆਂ ਚਾਰ। ਜਿਨਾ ਨੇ (ਚਾਰ) ਸੌਜਰ ਵੜਿਆਈਆਂ ਦੀ ਪਾਪਤੀ ਵਾਸਤੇ ਗਉਣਾ ਕੀਤਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੜਿਆਈਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਪਤੀ ਹੈ ਗਈ। ਯਬਾ:- 'ਸਭਿ ਸਤ ਸਭਿ ਤਪ ਸਭਿ ਚੀਕਾਆਈਆ ॥

ਸਿਧਾ ਪਰਖਾ ਕੀਆ ਵੜਿਆਈਆ ॥ ਤੁਧ ਵਿਣ ਸਿਧੀ ਕਿਨੈ ਨੂੰ ਪਾਈਆਂ ॥" 'ਹਰਿ ਭਗਤਾ ਦੇਇ ਵਤਿਆਈ ਗਰੀਬ ਅਨਾਚਿਆ ॥' (ਅੰਗ ੯੦) ੂਰਰਿ ਆਪਣੀ ਭੁਗਤਿ ਕਰਾਇ ਵੀਡਆਈ ਵਖਾਲੀਅਨ । ' (ਅੰਗ ੯੦)

(ਰਾਵੈ ਕੇ ਵਿਦਿਆਂ ਵਿਖਮ ਵੀਚਾਰ) ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ (ਵਿਖਮ) ਕਠਨ ਵਿਦਿਆਂ ਦੇ ਵੀਚਾਰ ਦੀ ਪਾਪਤੀ ਵਾਸਤ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੂੰ ਗਾਉਣਾ ਕੀਤਾ ਉਨਾ ਨੂੰ ਉਹ ਵੀਚਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਗਈ।

(ਗਾਵੈ ਕੇ ਸਾਜਿ ਕਰੇ ਤਨ ਬੇਹ) ਜਿਸ ਕਿਸੇ ਨੇ ਬ੍ਰਮ ਗਿਆਨ ਦੀ ਸ਼ਾਜਨਾ ਕਰਕੇ ਤਨ ਦੇ ਅਭਿਮਾਨ ਨੂੰ (ਬੇਹ) ਨਾਸ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਗਾਇਆ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੋ ਗਈ।

ਜ਼ਿਵੇਂ ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਭਾਈ ਤਾਰ ਸਿੰਘ ਸੀ ਬਹਮ ਗਿਆਨੀ ਜੋ ਅੰਮਿਤਧਾਰੀ, ਰਹਿਤਵਾਨ, ਨਾਮ ਰਸ਼ੀਏ, ਬਾਣੀ ਦੇ ਨਿਤਨਮੀ, ਜ਼ਰੀ, ਸਤੀ, ਕਪੀ, ਸਰਬੀਰ, ਭਾਵਰ, ਧੀਰਜਧਾਰੀ, ਪਰਉਪਕਾਰੀ, ਧਰਮ ਦੀ ਖੇਤੀ ਦੀ ਰਿਕ ਕਰਕੇ ਵੱਲੋਂ ਕੇ ਛਕਣ ਵਾਲੇ, ਪੰਥ ਦੇ ਹਰ ਹਰਮ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਰਚਨ ਵਾਲੇ, ਜਿੰਨਾਂ ਦਾ ਜਨਮ ਨਗਰ ਪਿੰਡ ਪੂਰਲੇ ਭਿਖੀ ਢਿੰਡੀ ਦੇ ਨੇੜੇ ਜਿਲਾ

the are at Huga ਅੰਮ੍ਰਿਸਟ ਪ੍ਰਸ਼ਾਣਾ ਜ਼ਿਲਾ ਲਾਹੌਰੀ ਵਚ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਦਹ ਅਭਿਸਾਨ ਅੰਮ੍ਰਿਸਟ ਪ੍ਰਸ਼ਾਣਾ ਜ਼ਿਲਾ ਲਾਹੌਰੀ ਸੰਗ ਸਿਟਿਆ (ਅਮਰ ਨੀ ਅੰਮ੍ਰਿਕਸਰ ਪ੍ਰਤਾਣ ਜਿਲਾ ਆਹਾਂ। ਸ਼੍ਰਿਕਸਰ ਪ੍ਰਤਾਣ ਜਿਲਾ ਅੰਸਾ ਮਿਟਿਆ । ਅਖ ਕੀ ਦਾ ਭਾਵਾਂ ਵਿ ਸ਼੍ਰਿਕਸਰ ਦੇ ਪ੍ਰਿੰਕ ਦਾ ਸਦੇਵਾਂ ਐਸਾ ਜਿਵਿਆ । ਅਪ ਕੀ ਦਾ ਭਾਵਾਂ ਵਿ ੇ ਬ-ਸਿਕਰੀ ਦੀ ਕਿਹਾ ਦਾ ਜਦੂਰ ਜਿਲਾ, ਹਰ ਸਾਹਿ ਤੇਰ ਵੀ ਕਰੋ ਦਿਨ। ਨੇਸੀਆ ਨਾਲ ਬਧਕੇ ਲਹੇ ਵਿੱਚ ਜਿਲਾ, ਹਰ ਸਹਿ ਲਹਿਰ ਹੈ ਕਰੋ ਦਿਨ। ਰੇਸ਼ੀਆ ਨਾਲ ਬਧਰ ਕਾਰ । ਅਤੇ ਵੀ 4 ਹੋਏ ਬਚੇ ਆਨਸਾਰ ਸ਼ਬ ਜਕਰੀਆ ਸਮਾਹੀ ਵਿਚ ਇਸੰਬਰ ਤੋਂ 11 ਅਤੇ ਵੀ 4 ਹੋਏ ਬਚੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸ਼ਬ ਜਕਰੀਆ ਸਮਾਗਾਵਿਚ ਦਸ ਹਾਂ ਬ ੇ ਨੂੰ ਫਿਵਰਾਂ ਦਾ ਅਤੇ ਘਾਰੇ, ਵਰ ਸ਼ਬਬੰਧ ਨੂੰ ਫਰ ਤਾਲੇ ਕੇ ਗੋਏ ਸਨ।

ਅਨੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੀ ਕਾਣੀ ਜ਼ਾਈ ਤੋਂ ਗਾਈ ਮਨੀ ਜ਼ਿੰਘ ਜੀ, ਕ ਹੈ ਸਦੀ ਗੁਰੂ ਅਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੀ ਕਾਣੀ ਜ਼ਾਈ ਤੋਂ ਗੁਰੂਆਰ ਜਨ੍ਹਾਂ ਜੀ, ਕ ਹੈ ਸਦੀ ਗੁਰੂ Er of the France HAT ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ। ਅਤੇ, ਸਾਈ ਵਿਆਨਾ ਦੀ ਆਵਿਕ ਬੋਅੰਟ ਗਰਮਥਾ ਦੇ ਦੇ ਆਕਿਸਾਣ ਤੋਂ ਪਰ

ਜਹਾਦਾਆਂ ਪ੍ਰਧਾਤ ਹੈ। ਇਕ ਜਿਸ ਤਿੰਕ ਦਿੱਤ ਹਿੱਕ ਦੇਰ ਅਗਿਆਨ है। ਮੁੱਜ ਵੀ ਪ੍ਰਸ਼ਸ਼ਜ ਨੂੰ ਇਕ ਜਿਸ ਦੇ ਸ਼ਹਮਤੀ ਤੋਂ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਹਕ ਸ਼ਹੀਦੀਆਂ ਪ੍ਰਧੁਤ ਕੀਤੀਆਂ ਦੂਰ ਹੋਣ ਵਾਸ਼ਤੇ ਗ ਢੇ ਦਾ ਹੈ ਚੇਸਨੂੰ ਉਹ ਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

੍ਰਗਵੈ ਕੇ ਜੀਅ ਲੈ ਫਿਰਿ ਦੇ ਹੈ। ਜਿੰਨਾ ਨੇ ਪਰ ਕਾਇਆ। ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਜਿਹਾ। ੍ਰਾਵ ਕ ਜਾਮ ਲਾ ਤਾਰ ਕਿ ਜੇ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਵਿਚੇ ਜੀਵ ਨੂੰ ਲੈਵੇ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਵਾਸਤੇ ਰਾਚੇਣਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜੇ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਵਿਚੇ ਜੀਵ ਨੂੰ ਲੈਵੇ ਭਾਵ ਕਰ ਕੇ ਵੋਟ ਦੂਸਰੇ ਦੀ ਦੇਹ ਵਿਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਸਕੀ । ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸਦੇ।

ਿਵੇਂ ਮਵਿੰਦਰ ਨਾਬ ਨੂੰ ਹੋਈ ਸੀ ਸ਼ਿਵਨਾਰ ਜੋ ਸੰਗਲਾ ਦੀ**ਪ** ਦ ਰਾਜਾ ਸਾ ਜਿਸ ਤੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਸਦੇ ਰਾਜ਼ ਸਾਲਤ ਪ੍ਰਤਾ 'ਅਮਰੂ' ਨਾਜ਼ ਵਾਜ਼ ਨੇ ਜਦੋਂ ਚੜ੍ਹਾਈ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਮਵਿੰਦਰ ਨਾਥ ਪ੍ਰਚ ਕ" ਦੁਆ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ 'ਸ਼ਹੀ' ਵਾਆਰਾ ਉਸਦੀ ਦੇਹ ਵਿਚ ਜਾ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਹੋਇਆ ਤੋ ਪਵਾਵੀ ਕੇ ਵਿਸ਼ੇ ਸੂਬ ਮਾਨਣ ਵਿਚ ਲਗ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਿਚ ਗੌਰਖ ਨਾਥ ਨੇ ਕਾ ਕੇ ਭਵਾਰਾ ਵਜਾ ਕੇ ਛਾਪੂ ਸਾ **ਦੇ ਧੂਨ ਕੱਦੀ, 'ਜਾਗ ਮ**ਿੰਡੰਦਰਾ ਗੋਰਖ ਆਏ' ਵਿਸ਼ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਦਾ ਵਿਚੇ ਨਿਕਲਕੇ ਆਪਣੀ ਅਸਲੀ ਦੇਹ ਵਿਚ ਪ੍ਰੇਜ਼ ੋਟਰਨਾ ਰੇਵਬ ਗੁਰੂ ਨਾਨਫ ਸ਼ਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ ਹਜ਼ਤੂਤੇ। ਵਾਜੰਸ਼ ਦੇ ਕੇ ਕਿ ਸਾਲ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਰਾਜਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧॥ ਸੁਣਿ ਮਾਵੰਦ ਜ਼ਾਣਕ ਨਾਲ ਵਜ਼ਾਤਿ ਪੰਚ ਕਰੇ ਨਹ ਫੋਲੈ॥ ਐਸੀ ਜੂਗਤਿ ਜੋਗ ਕੀ। ਅੰਘ ਤੇ ਮਰਲ ਕਲ ਤਾਰੇ ਖਰ ਸ਼ਲਿਉਧਤ ਐਜੀ ਸੀਤਿਆਵੇ ਲੇ ਕਰ ਨੇ ਸਿੰਘ ਸ਼ਿਲ੍ਹੀ ਸਮਾਵੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉਂ ॥ (ਭਾਰਲ) ਭਾਣ ਭਰਤ • ਭਵਾ ਵਿਸ਼ਾਤਿ ਸੰਤੋਖਿ ਅਮੁਲੈ ॥ ਧਿਆਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਿਤੇ ਏ ਆਸਟੇ ਤੋ ਼ਵ ਸਾਚ ਨਾਜ ਭਾਰੀ ਚਿਤ ਲਾਵੇ ॥੨॥ ਨਾਨਕ ਬੋਲ ਅੰਜ੍ਵ ਥਣੀ TO THE PARTY OF TH ਸੀ ਕਪੂਜੀ ਜਾਹਿਬ

나당하다 3

ਸ਼ਾਣ ਸਾਤਿਆ ਅਉਂਧ ਨੀਸ਼ਾਣੀ ॥ (ਅੰਗ ੮੭੭)

ਪੇ ਪਰਗਾਇਆ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਸਿੱਧੀ ਵਾਸਤੇ ਜਿੰਨਾ ਨੇ ਗਾਇਆ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੋ ਗਈ। ਪਰ ਕਲਿਆਣ ਗੁਰੂ ਕੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਨੂੰ

੍ਰਗਾਵਾਂ ਕੋ ਜਾਪੇ ਦਿਸੇ ਦੂਰਿ) ਜ਼ਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਸ਼ਰੂਪ ਨੂੰ ਦੂਰ ਤੋਂ ਨਤ ਦੇ ਫ਼ਰਕ ਤੋਂ ਰਹਿਰ ਆਪਣਾ ਆਤਮਾ ਰੂਪ ਕਰਕੇ ਜਾਨਣ ਵਾਸਤੇ ਗਾਇਆ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਕੀ ਆਦਿਕ ਭਗਤਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੋਈ।

ਯਬਾ :- * ਰ ਬਾਹੀ ਦੂਰਿ ॥ ਨਿਜ ਆਤਮੈ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥" (ਅੰਗ Eus) 'ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਹਾਥ ਪੈ ਨੇਰੈ ਸਰਜੇ ਹੋਇ ਸੂ ਹੋਈ ॥' (ਅੰਗ ੬੫੮) "ਦੂਰਿ ਨ ਨੇਰੈ ਸਭ ਕੈ ਸੰਗਾ॥" (ਅੰਗ ੨੩੬)

ਹਰ ਕੁਜਾ ਦੀਦੇਮ ਅਨਵਾਰੇ ਖ਼ੁਦਾ॥ ਹਰ ਬਾਂ ਮੈਂ' ਦੇਖਿਆ ਨੂਰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਜੀ ਦਾ। ਬਸਕਿ ਅਚ ਸਹਬਤ ਬਜ਼ਰਗੀ ਸਦ ਜਜ਼ਬ॥ ਗੱਲ ਕੀ ਕਿ ਮੈਂ ਸੰਗਤ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਵਿਚ (ਮੈ) ਪਿਆ ਹਾਂ ਰਥ। ਜਿਤ ਵਲ ਦੇਖਾ ਨੂਰ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਜਾਇ ਨ ਕਾਈ ਖਾਲੀ ਬਹੁਤ ਸੰਭਾਲੀ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀ ਸੰਗਤ ਤੋਂ ਸਾਨੂੰ ਮਿਲ ਗਈ ਨਜ਼ਰ ਨਿਰ ਲੀ ਸੰਤਾ ਵਾਲੀ।

(ਗ਼ਜ਼ਲ ਪਵੀ ਭਾ: ਨੂੰ: ਲਾਲ ਜੀ) (ਗਾਵੇਂ ਕੋ ਵੇਖੇ ਹਾਦਰਾ ਹਦੁਰਿ) ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੂੰ (ਹਾਦਰਾ) ਨੇੜੇ (ਹਦਰਿ)ਸਾਹਮਣੇ ਪ੍ਰਤੱਖ ਕਰਕੇ ਵੇਖਣ ਵਾਸਤੇ ਗਾਇਆ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੈ ਗਈ। ਜਿਵਾਂ ਭਗਤ ਪ੍ਰਯਾਦ ਨੇ ਪਿਤਾ ਦ ਮੋਢ ਤੇ ਰਖੀ ਤਲਵਾਰ ਦੇ ਗਲ -ਤਕ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਕੇ ਵੇਖ ਲਿਆ ਸੀ। ਯਬਾ: - 'ਕਾਵਿ ਖੜਗ ਸ਼ੋਪਿਓ ਰਿਸ਼ਾਇ॥

ਤਬ ਰਾਖਨਹਾਰੋ ਮੋਹਿ ਬਤਾਇ॥ ਪ੍ਰਭ ਬੰਭ ਤੋਂ ਨਿਕਸੇ ਕੇ ਬਿਸਥਾਰ ॥ ਹਰਨਾਖਸ਼ ਫੇਵਿਓ ਨਖ ਬਿਦਾਰ ॥ (ਅੰਗ ੧੧੯੪ ਬਸ਼ੰਭ ਭਗਤ ਬਾਣੀ)

ਪਸ਼ਨ: -ਫਰ ਸਿੱਧਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਮਹਾਰਾਜ਼ ਜੀ ਇਤਨਿਆਂ ਦੇ ਕਬਨ ਕਰਨ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਕਥਾ ਦਾ ਤੌਟਾ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ 📍 ਉੱਤਰ-(ਬਚਨਾ ਕਥੀ ਨਾ ਆਵੇ ਤੋਂ(ਟ)ਹੈ ਸਿਧੇ ! ਪ੍ਰਮਸ਼ਰ ਦੀ ਕਥਾ ਦਾ ਕਥਨ ਬੀ ਕਪੂ ਜੀ ਸਪਹਿਲ

ਸ੍ਰੀ ਜਪ ਜੀ ਮਾਹਿਬ

में सा था मायब ति सा था मायब

ਕਰਨ ਕਰਕ ਹੈ। ਵਜੇ ਆ ਖਕਦਾ। ਬੁਸੰਤ ਹੈ ਉਸ ਦੀ ਕਥਾ। कर्न ने प्राप्त के स्थाप असी असार असार स्थाप्तिओं साही।

ਅੱਜ ਵੀ ਅਦੀ ਦਾ ਜੇਵਾ ਵੀ ਅਦੀ ਦਾ ्रविष्ठ वेष अभी इन विट वोट) विधा विष्ठ स्वतर स्वित्व र (तथा) दवा र र प्रध वहर वोनो ते। युरार येति सरमा हिस् ਵਰਕਪਾ। ਕਥਾ ਕੋਟਾਨ ਕਟਿੰਪਕੋਟੀਆਂ ਜਗਤੀਆਂ ਦਾਣ ਤੋਂ, ਕੰਤਾ ਰੂਪ 6 ਵ ਪੰਜਾਬ ਦੇਸ਼ ਵਾਂ ਕੋਟਾਨ ਕਟਿੰਪਕੋਟੀਆਂ ਜਗਤੀਆਂ ਦਾਣ ਤੋਂ, ਕੰਤਾ ਰੂਪ 6 ਵ ਪੰਜਾਬ ਦੇਸ਼ ਵਾਂ

ਉਸ ਦੀ ਕਬਾ ਦਾ ਜਵਾ ਦੇ ਸੀ। ਆਉਂਦਾ ਹੈ. ਅਬਵਾਦਾ ਜਵਾਦੀਆਂ ਪਿਛੇ ਕਬਤ ਕੀ ਕੀਆਂ, ਵਿਚਾ**ਆਂ ਹੁਣ ਕਬਤ** ਅਬਵਾਦਾ ਜੀਕਕਵੀਆਂ ਪਿਛੇ ਕਬਤ ਕੀ ਕੀਆਂ, ਕਰਦ ਹਨ ਲੈਂਟ ਸੇ ਅਗੇ ਨੂੰ ਜਗਦੀਆਂ ਦ ਦੇ ਕ ਕਾਮ ' ਕਰਿਨਗੇ। ਫੋਰ ਗੈ। ਕਰਦ ਹਨ ਲੈਂਟ ਸੇ ਅਗੇ ਨੂੰ ਜਗਦੀਆਂ ਦ ਦੇ ਕ ਕਾਮ ' ਕਰਿਨਗੇ। ਫੋਰ ਗੈ।

ਕਰ ਦੇ ਤੋਂ ਵਿਖੇ ਅਦ੍ਰਿਹ। ਦੂਕਰ ਵਰ ਸਾਕਰਾਕੂ ਕੀ ! ਜਿਸ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਕ ਦੀ ਆਪ ਕੀ ਨੂੰ ਕਾਂਗ ਅਗੱਚ ਪ੍ਰਸ਼ਕ' ਦੇ ਸਾਕਰਾਕੂ ਕੀ ! ਜਿਸ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਕ ਦੀ ਆਪ ਕੀ ਨੂੰ ਕਾਂਗ ਅਗੱਚ ਕਰਾਂ ਹੈ, ਉਹ ਕੀਵਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਦਾਨ ਵੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ? ਦਾਨ ਦਾ ਅੰਤ ਆ ਜਾਵੇਗਾ।

(ਸੇਵਾ ਦੇ ਲੈਂਟੇ ਬੀਕ ਪਾਹਿ) ਹੈ ਜਿਹੇ ! ਉਹ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਸਾਰੇ ਜੀਵਾਂ (ਸਦਾ ਦ ਲਦ ਹੈ (ਲੈਂਦ) ਲੈਂਦ ਵਾਲੇ ਸ਼ਹੀਰ ਬਕਕੇ ਫ਼ਿਰ

ਹੈਦ ਹਨ, ਮੋਹ ਜੂਕ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਲਬ '- 'ਖਾਣਿਆ ਖਾਣਿਆ ਮਹਾ ਘਠਾ ਪੈਵਿਦਆ ਸਭ ਅੰਗ। ਲਬ ਤੋਂ ਬੂਟੀ ਹੈ ਕਿਨਾਂ ਦਾ ਜੀਵਿਆਂ ਜਿਨ ਸ਼ਚਿ ਨ ਲਗ ਰੋਗ .(ਅੰਗ uk)

ਾਬਾਵਿਕ ਵਾਗੀ ਹੋਉ ਸਭ ਕਿੰਦੂ ਸੰਗਾ ॥ हरे वित कावी पूड वेसा ' (भेस रेस)

੍ਰਕ ਦ'ਤੇ' ਪਰਮਕਰ ਫੋਰ ਡੀ ਰੋਜ਼ੀ ਦਿੰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਾਰਤਿ ਕਰਾਰ । ਪ੍ਰਾਭੂ ਨਾਇਕ ਦੇਦੇ ਤੌਰਿ ਨਾਹੀਂ ਭੈਂਡਾਰੂ॥ ਸਮਰੇ ਜਾ ਰਿਕ ਕ੍ਰੈ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤਾ ਦਾਤਿ ਕਰ ਅਪੁਨੇ ਬੀਚਾਰ॥ (भीता ५०४ तानती भा भी

ਅਬਣਾ ਤਿਹਾ ਤੇ ਜੀਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬਰਮਣਾਂ ਵਲੋਂ ਬਰ ਕੇ, ਸਾਰੇ ਸਾਹਮ हर मुख्ये, साम होर वे मिरियामां सी सतती थे सांसे एत पत ਰਾਜੀਆ ਕਾਲ ਨੂੰ ਜੋ ਅਤੇ ਗਾ ਜੂਨਾ ਵਿਚ ਭਰਮਦਾ ਕ ਬਣ ਕੇ ਹਰ ਚ ਨੂੰ ਕਿਲਾ ਕਰਮ ਕੇ ਵੀ ਗੁੱਟ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਲਹੂ ਰਾਮ ॥ ਰੂ ਜਿਤੇ ਕਾਇਸ ਕੁਸ ਬੀਕ ਆਏ **ਪ੍ਰਭੂ ਕੀ ਸਾਮ ॥ (ਅੰਗ ੧੩੩**

ਾਜ ਜ ਜਨੀ ਅਖੇਸ਼ਸ਼ ਜਿਹ ਤਿਹ ਉਰਬਾਇਓ॥ ਮਾਤਮ ਜਤਮੂ ਸਜ਼ ਗ ਜਾਇਆਂ ਵੇਂ (ਅੰਗ ਵੇਦ ਜ਼ੈ)

ਨ ਕਾਰਨ ਨਾਲ ਮਨੁਖਾ ਜਨਮ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੂੰ-ਟਾਜੀ ਬਰਮ ਵਿਦਿਆ ਦਾ ਉਪਦੇਸ਼ ਸ਼ਖ਼ਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਉਹ ਹੈ। 🗷 🗸 🗷 ਲ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜੰਮਣ ਮਰਣ ਤੋਂ 'ਰਹਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਜ਼ਤਾ ਜਗੇਤਰਿ ਬਾਹੀ ਬਾਹਿ) ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾਤਾਂ ਦੇਈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ fs i प्रतिस्ता, देश, सुलापत, अलसुत चैर्ण सूनां है सीर ਰਸਤੰਤਾਂ ਜ਼ੜ੍ਹਾਂ ਜ਼ੜ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਸ ਦੇ ਦਿਤੇ ਪਦਾਰਥਾਂਦ (ਖਾਹੀ) ਜਾ ਸਵਾਨ 1 ਕ ਵਾ ਹੈ) ਬਦਿ ਹਨ।

ਅਬਵਾ ' (ਖਾਹੀਂ) ਜੋ ਪਦਾਰਥ ਸ਼ਹੀਰਾਂ ਦਾ ਹੀ ਭੋਗ ਪਾਈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਉ ਦਾ ਦੀ ਤੀ (ਖ਼ਾਜਿ) ਖ਼ਾਹਸ਼ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਖ਼ਾਹਸ਼ ਦੇ ਖ਼ਾਹ ਹੋਏ ਹਨ। ਾਕਰਾਤਾ ਜਾਨ ਭਗ ਮੈਂ ਭੋਰਾ, ਉਲਟਾ ਭੌਗਨ ਭਗਿਆ ਮੋਹਿ ।' (ਵੇਰਾਗ ਸ਼ਤਕ)

ਅਬਵਾ :- ਸਤਿਗੁਤ ਮਹਾਰਾਜ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀਆਂ ਬਖਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਖਾ ਕੇ ਕਰਾ ਜਤਾ ਦ ਅੰਦਰ ਤਰਮ ਗਿਆਨੀ, ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੀ ਜੋ ਖਾਹੜ (ਖ਼ਾਹੀ) ਖਾਣੇ ਜੋਗ ਹੈ ਭਾਵ ਮੈਟਣ ਜੋਗ ਹੈ ਇਸ ਨੂੰ (ਖਾਹਿ) ਖ਼ਾ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਖਾਹਬ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ।

ਅਧਵਾ :-ਦਨੀਆਂ ਦੀ ਖਾਰਬ ਜੋ ਜੀਵਾਂ ਭਾਈ (ਖਾਰੀ) ਖਾਈ ਜਾ ਟਹੀਂ ਹੈ, ਗਰਮੁਖਾਂ ਨੇ ਇਸ ਤਾਈਂ (ਖਾਹਿ) ਖਾ ਲਿਆ ਹੈ, ਨਾਸ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ।

ਅਬਵਾ :-(ਜੁਕ) ਜੋ ਚਾਰ ਬਹਿਰੰਗ ਸਾਧਨ ਹਨ ਅਤੇ (ਜੁਕ) ਜੋ ਚਾਰ ਅੰਤਤੰਗ ਸਾਧਨ ਹਨ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਧਨਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇਸ਼ਬਿਤ ਹੁਕੇ(ਜ਼ਗ) ਜੋ ਜੀਵ ਹੈ ਈਸ਼ਰ ਹੈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਅੰਦਰ ਜਿਹੜਾ ਅੰਤਰਾ ਹੈ ਪੜਦਾ ਹੈ ਅਲਪਗਤਾ ਤੇ ਸਰਬਗਤਾ ਦਾ, ਏਸ ਅੰਤਰੇ ਨੂੰ (ਖਾਹੀ) ਖਾਣ ਵਾਲੇ ਹੋ ਕੈ (ਬਾਹਿ) ਬਾ ਜਾਂਦੇ ਹਨ । ਗਿਆਨਵਾਨ ਨਾਸ਼ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

ਅਬਵਾ :-ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਜੋ ਜਗਾਂ ਜਗਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਿਆਪਕ ਹੈ ਉਸਦੇ ਖਾਣੇ ਜ਼ੋਰਾ ਬੁਹਮਾਨੇਵ ਰੱਖ ਪਦਾਨਥ ਨੂੰ (ਖਾਹੀ) ਖਾਣ ਵਾਲੇ ਹੋ ਕੇ ਭਰਬੇਸੇ (ਖਾਹਿ) ਬ ਦੇ ਹਨ, ਭੋਗਦ ਹਨ, ਅਨੰਦ ਮਾਣਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਉਹ ਅਨੰਦ ਨਿਬਟਦਾ ਨਹੀਂ। ਪੁਸ਼ਕ: ਫਰ ਮਹਾਰਾਕ ਕੀ ਉਹ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੁਝ ਕਰਦੇ ਵੀ ਹਨਕਿ ਨਹੀਂ 🕺 ਓ ਤਰ: (ਹਕਮੀ ਹਕਮ ਚਲਾਏ ਰਾਹ) ਹਾ ਉਹ ਕੌਮ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਵਾਹਿਗਰੂ ਹਰਮੀ ਦੇ ਹਕਮ ਵਿਚ ਚਲਕ ਆਪ ਭਾਣਾ ਮੰਨਵ ਹਨ, ਅਤੇ ਹਕਮੀ ਬਣਕੋ

as . . . de ou chance the the the tred to decide the

Harry Harry Andrew Control Control Andrew Andrew Andrew Andrew Control Control Andrew Andrew Andrew Control Co

र्रे मेल राजीय है या में वाजा से माउन्हां बाद है में के काहत

੍ਕੇਸ਼ ਵਿਚੇ ਚੋਲਾਉਂਨ ਦਾ ਨਹੀਂ ਤਵੰਦੇ ਹੋਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ -= (ldh) ਸ਼ਹਿਰੀ ਨੇ ਕੰਜ ਦੂਲ ਹੈ , ਚੁੱਧ ਹੈ] ... Tre Galler (1944 - 194 Dr. Ern letam, miteur fi Bir lea mers, jur gantur BOY STRIPE THE THE STREET OF GOT TO MEN TO BUT क्षात्रीक्षा प्रश

र अस्ति है । भित्रीत राज्य रहे भी दाम पिन ਕਸਦ ਹਿਵਿਚੇ ਚੋਹਾਈ ਦਾ ਹੈ ਹਨ, ਉਹ ਵੇਰਵਵ ਹੋ ਪ੍ਰਸਾਰ ਸਦਾ ਚਿਤਿਆ ਹੈ। ਦੀ ਹੈ। ਪ੍ਰਸੰਤ ਵਿਚਾਹੈ। ਹੈ। ਹਨ, ਉਹ ਵੇਰਵਵ ਹੈ ਪ੍ਰਸਾਰ ਸਦਾ ਚਿਤਿਆ ਹੈ। ਦੀ ਹੈ। ਪ੍ਰਸੰਤ ਵਿਚਾਹੈ। ਹੈ। ਜ਼ਿਸ਼ਵ : -ਜ ਜੀਵ ਵਧਾਵਾਹ ਪੁਜਮਸਤ ਨੂੰ ਵੇਖ ਨੂੰ ਵਹੜ, ਖ਼ਿਤ੍ਹੇ ਨੂੰ ਅਬਵ : -ਜ ਜੀਵ ਵਧਾਵਾਹ ਪੁਜਮਸਤ ਨੂੰ ਵੇਖ ਨੂੰ ਵਹੜ, ਖ਼ਿਤ੍ਹੇ ਨੂੰ

ਹਨ, ਪ੍ਰਮੇਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਉੱਤੇ ਵਧਵਵਾਹ ਹੈ ਜਾਂਦੇ ਹੈ, ਅਰਵਾਂ:-ਇਹ ਕੋਵਜ ਵਿਚਤਾ ਰੋਕਵ 1ਨ, ਕਿ ਵੀਬਆ ਮੈਂ ਐਂਡੂ: ; ਬੁਲੀ ਹਾ, ਜੋ ਇਹ ਕਾਰਬ ਕੀਤਾ, ਮੌਰੇ ਇਥਾ ਕੌਜ ਮਹਾਨਹੀਂ ਸੀ ਹ ਬੁਸ਼ਾ ਹਾ. ਸਾਹਿਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਬੁਪਟਵਾਰ, ਬੁਖਾਰਸ, ਵਖ ਕੇ, ਵਿਕਸਦਾ ਤੋਂ ਸ਼ੁਕਵਾ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸਾਹੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੈ ਤੇ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਸ਼ੁਰੂ ਸਕਦਾ, ਨੂੰ ਕਹਿੰਦਾ ਤੇ ਕਿਵਿਚ ਮਿਰੇ ਸੰਭਾ ਨਾਲ ਸਭ ਕਬ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਜਿ, ਬਰਵਾ ਹੈ, ਕਹਿੰਦਾ ਤੇ ਕਿਵਿਚ ਮਿਰੇ ਸੰਭਾ ਨਾਲ ਸਭ ਕਬ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਜੀਵ ਅਵੀਂ ਹਿਕਾਰ ਗੋਵਤ ਅ ਕੰਡ ਫਿਰਦੇ ਹਨ।

ਅਵਾ ਹਕਾਰ ਜੀ ਵਾਸ਼ ਰਿਆਸੀ ਸਤੰਤੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪਰੇਤੂ ਤੋਂ ਉਂ ਨੇ - ਕਮੀ ਕਿਸ ਚਲਾਉ ਰਾਹ ਨਾਨਕ ਵਿਗਸ ਵਧਕਵਾਰ। ਬੂ ਜ ' ਜ ਨੂੰ " ਤੂ- ਕਿੰਜ ਚੀਦ ਦੇ, ਕਿਸ ਸਾਹਨ ਦੇ, ਕਿਸ ਉਪਾਲਨਾ ਹੈ E H IN TO MISSE IN IS ENTER OF MUSE ਮਰਦ ਮਰਾਬ ਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਿਤ ਸ਼ਹਿੰਦ ਹਨ। ਆਦਿ ਦੇ ਸ਼ਹਿਤ ਗੱਤਿਵੇਂ ੂੰ ਨੂੰ ਵੀ ਪ੍ਰਸ਼ਵਿਚ ਚਲਦੇ ਹਨ। ਸਨ ਦੀ ਹੁਕਸ ਅੰਦਰ ਹਨ ਦੂ ਹੈ ਨੂੰ ਚੰਧਾਰ ਹੈ। ਅਸਤੇ ਹੋ ਹੋ ਰਿਆ **ਪਸੂ ਦੀ ਨਿਆਈ**

ਅਸਵੀ , ਇਨਾਨ ਜਿਸਤੇ ਪਾਜਿਸਤੇ ਆਪਣੇ ਹਰਮ ਸੰਭਰਵੇਗਾ र अस्ता विक्षा के पूजनी विक्षा में हैं ने पुर

🤲 ਚਉਥੀ ਪਉੜੀ ਪ੍ਰਾਰੰਭ 🦚

ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬ, ਸਾਚ ਨਾਇ; ਭਾਖਿਆ ਭਾਉ ਅਪਾਰ॥ ਆਬਹਿ, ਮੰਗਹਿ, ਦੇਹਿ ਦੇਹਿ, ਦਾਤਿ ਕਰ ਦਾਤਾਰ॥ ਫਰਿ, ਕਿ ਅਗੇ ਰਖੀਐ; ਜਿਤ ਦਿਸ ਦਰਬਾਰ॥ ਮਹੇ, ਕਿ ਬੋਲਣ ਬੋਲੀਐ; ਜਿਤ ਸੁਣਿ ਧਰੇ ਪਿਆਰ॥ ਅੰਮਿਤ ਵੇਲਾ ਸਚ ਨਾਉ; ਵਡਿਆਈ ਵੀਚਾਰੂ॥ ਕਰਮੀ ਆਵੇਂ ਕਪੜਾ; ਨਦਰੀ ਮੌਖੂ ਦੁਆਰੂ॥ ਨਾਨਕ, ਏਵੰ ਜਾਣੀਐ; ਸਭੂ ਆਪੇ ਸਚਿਆਰ॥ ।।।।

੧ ਪਸਨ,-ਸਿੱਧਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਸਤਿਗਰੂ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਜਿਵੇਂ ਦੁਆਂ ਦ ਬਾਦਬਾਰ ਰਾਘੂ, ਪ੍ਰਿਥੂ, ਮਾਨਧਾਤਾ, ਦੁਲੀਪ ਆਦਿਕ ਹੋ ਕੇ ਕਸ਼ਰ ਚੱਕ ਹਨ, ਕਈ ਹੁਣ ਹਨ, ਅਤੇ ਕਈ ਹੁੰਦਗੇ । ਏਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਪ੍ਰਸਿਧ ਵੀ ਕਿਸ ਸਮਾਂ ਵਿਚ ਪਾ ਸਮਾਹ ਹੋਣ। ਹੈ ਨੂੰ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਬਾਦਬਾਰਾਂ ਦੇ ਮਰਨ 🖫 ਉਣਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਵੀ ਨਾਲ ਹੀ ਖਤਮ ਹੋਂ ਕਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਪ੍ਰਬਾਰ ਪਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਨਾਮ ਵੀ ਮਿਟ ਚਕਾ ਹੋਵੇਗਾ ?

ਉਤਰ:–ਤਾਂ ਸੁਣਕੇ ਸਤਿਗਰੂ ਮਹਾਰਾਜ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸਿੱਧਾਂ ਦੇ ਪਰਬਾਇ ਿਊ ਕਰਿੰਦੇ ਹਨ, ਹੈ ਸਿਧੇ ! ਉਹ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਵਰਗਾ ਣ ਹੀ' ਹੈ। ਸਵੇਂ ਅਸੀਂ ਦਸਦ ਹਾਂ :-

ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬ:--ਉਹ ਪੁਲੇਸ਼ਰ (ਸਾਚਾ) ਸਦਾ ਹੈ। ਤਿੰਨੀ ਕਾਲਾਂ ਵਿਚ ਨਾਸ ਨਹੀਂ ਹੋਂਦਾ। ਸਦਾ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਸ਼ਚਾ:-

'ਅਮਦਿ ਸਦ ਕਰਾਇ ਸਦ॥ ਹੈ ਵੀ ਸਦ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਵੀ ਸਦ॥¹ 'ਕਾਇਮ ਦਾਇਮ ਸਦਾ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹੀ॥' (ਅੰਗ ਭਰਪ) 'ਦੀਗਰੇ ਲਾਅਜ਼ ਕਜ਼ਾ ਆਰੇਸ਼ ਮਾ।' ਦਸ਼ਟ ਨੂੰ ਕਿਥਾਂ ਲਿਆਈਏ ਅਸੀਂ

मी स्थ नी प्राधिष्ठ

ਾਸੌਤ ਵੇਰ ਆਬੂਸ ਯਹਿੰ ਅਵਗੇਵਰ ਅਸ਼ ' (ਕਵ ਕਿ ਅੰਦਵਲੇ) ਜਰਾਜ ਵਿਚ ਸੌਵ ਇਕ ਨੇ ਪਾਇਆ ਹੈ. ਜਿਵਾਰ ਆਈ ਹੈ। ਇੱਕੋ ਆਹਾਂ ਇ ਕੇਵ ਸੀ ਇੱਕ ਸਰ ਸਚਾਯਾ, ਜੁਝ ਵਸਮਾਯਾ। ਾਦ ਕਾਲਾਹਾ ਅਸੀਂ ਫ਼੍ਰੇਕ ਬਕਤਾ ਵਜਾਤਜ਼ਾਤ ਨਾਅ ਕਾਂ, 'ਚਤ ਨੂੰ ਭਾਸ਼ਾ ਵਸ ਲਗਵਾਅਸੀਂ ਫ਼੍ਰੇਕ ਬਕਤਾ ਵਜਾਤਜ਼ਾਤ ਨਾਅ ਕਾਂ, 'ਚਤ ਨੂੰ ਭਾਸ਼ਾ ,तमा रशे का देश माम भी,

ਪਾਤਿਸਾਹਾ ਪਾਤਿਸਾਹ ਹੈ ਅਵਿਚਲ ਰਾਜ ਵਜੇ ਹਾਵਿਸਾ ਹੈ , (रात वर शी धरी व ना व ताता)

ਅਤੇ ਮਾਇਆ ਬ੍ਰਿਤੀ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਗਿਆ ਦਾ (ਸਾਹਿਣ) ਮਾਲਤ ੈ ਯਥਾ:-ੇ ਮਾਇਆ ਬ੍ਰਿਕ ਵਿੱਚ ਹੈ ਨਿਰੰਜਨ। ਤੂਰੇ ਸਦੇ ਅਤੇ ਮਾਵਿਆ। ਮਹਾ ਜਵੇਰੇ ਦਾ ਤਾਂ ਤੂਰੇ ਨਿਰੰਜਨ। ਤੂਰੇ ਸਦੇ ਅਤੇ ਮਾਵਿਆ। ਸਦੇ ਸਿਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਸਦੇ ਸਦੇ ਨਾਇਆ। (ਅੰਗ ਭ**਼ਧ ਗਉੜੀ ਕੀ ਬਾਰ**) ਸ਼ਚ ਸਟ ਸ 'ਕਉ ਹੀਰ ਸ਼ਘਾਨਿ ਨਹੀਂ ਰਾਜਾਂ। ਏ ਭੂਪੀ ਵਸਤੇ ਦਿਵਸ ਚਾਰਿ ਕੇ

ਬੁਣ ਕਾਰਤ ਦਿਵਾਜਾ । (ਅੰਗ ਵਪਏ) •ਤੂੰ ਸਦਾ ਸਾਹਿਬ ਸਿਫਤਿ ਸੁਆਲਿਉਂ ਜਿਨਿ ਭੀਤੀ ਸੰਚਾਰ ਪਾਇਆ। •ਤੂੰ ਸਦਾ ਸਾਹਿਬ ਸਿਫਤਿ ਸੁਆਲਿਉਂ ਜਿਨਿ ਭੀਤੀ ਸੰਚਾਰ ਪਾਇਆ।

•ਸਰੇ ਮੋਟੇ ਸਾਹਿਬਾ ਸਦੀ ਤੇਰੀ ਵਾਂਜਆਈ । (ਅੰਗ ੪੪੩) ਅਰ ਸਾਹ ਅਮਰੂਬਕ ਮੂਟਿ ਤੁਸਿੰਬ ਬੁਧੇ ਸ਼ੁਰੂ ਸ਼ਾਹ ਬੰਦੀ ਮੌਚ ॥³ (ਅੰਗ 228)

ਸਾਚ ਨਾਇ :- ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਵੀ ਸੰਚਾ ਹੈ। ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਬਾਦਸਾਰ

हरी प्रकृतिक है जाता --ਵਾਗੇ ਬੋਟੇ । ਨਿਕਾਰ ਜੀਤ ਹਵਿਸ਼ਾ ਗੋਆਂ ਕੁਤੀਆਂ ਨਾਮਿ ਰਤੋਂ ਪਾਤਸਾਗ।' (ਅੰਗ ੧੪੧੩ ਨ ਕਰਾਵ ਉਸਦਾ ਨਾਲ ਸਾਂਚ) ਸ਼ੁਰਾ ਹੈ। ਸਦਾ ਕਵਿਸ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾਹੈ।

ਾਸ਼' ਕਰ ਸੂਚਾ ਹਾਕਿਸ਼ਾਹੂ ਕੂੜੇ ਬਾਦਿਸ਼ਾਹ ਦੁਨੀਆਵੇ॥ (ਵਾਰ ੧੫ ਪਉੜੀ ੧ ਭਾ: ਗ: ਜੀ)

· ਜਾਂ ਰਾਜਿਸ਼ਾ ਹੈ ਪ੍ਰਿਸ਼ਾ ਹਾਂ ਪਾਜਿਸਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ। (ਵਾ: २६ थਉ: ९। •ਸ਼'ਤ ਕਰੇ ਵਾਤਿਸਾਹੂ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਸਕੂ ਖੰਗੂ ਵਸਾਇਆ।

(ਵਾਰ É ਪਉੜੀ ੧)

भू कि अपने स्वाधिक सिंड बुद प्राधिक सका प्राप्ती। (ਵਾਰ 3੯ ਪੳੜੀ ੨੧)

Shirling whish the which the hard the the

ਸਮਾਨ ਕਰ ਕਰਿਸਾਹੁ ਗਰੋਸ਼ਬਿ ਹਾ ਕੀ ਰਾਹੂ **ਚਲਾਇਆ।**। (हात ५ वरिजी १३ ਸਾਖੀ "ਸੰਚੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਦੀ" ਪਾਂ: ੬

੍ਰਦਲ ਹੌਕਣ ਗੁਰੂ ਸ਼੍ਰਮਾ ਵਰ ਜਥਾ ਬਹੁ ਪਰਜ਼ੋ ਕਾਰੀ)

ਮੀਨੀ ਪੀਰੀ ਦੇ ਮਾਲਬ, ਬਸਤ੍ਰਾਂ ਦੇ ਧਨੀ, ਸੁਰਬੀਰ, ਪਰਉਪਕਾਰੀ, ਭੁਕਾਰ ਰਦਲ ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ, ਪਸ਼ੂਆਂ ਪ੍ਰਤੇ ਨੂੰ ਤਾਰਨ ਵਾਲੇ, ਜ਼ਲਮ ਨਾਲ ਪਿ. ਤੀ ਜਾਂ ਪਹੀ ਪੂਜਾ ਨੂੰ ਸ਼ਸ਼ਤ ਪਕਤਾਰ ਸੈ ਰਵਿਆ ਗਰਨ ਦਾ ਚਲ ਬਖਸਨ ਵਾਲ, ਜਧਾਮੀ ਦੀਆਂ ਜੰਮੀਰਾ ਜੇ ਰੋਮ ਨੂੰ ਸੰਜੇਤਰ ਕਰਨ ਵਾਲ, ਤੁਖਾ ਰਚਣ ਵੂਲ, ਭਰ ਵਿੱਚ ਦਿਨਵਿਚ ਲੱਖਾਂ ਜੋਬਿਆਂ ਨੂੰ ਮੈਦਾਨੇ ਜੇਗ ਵਿਚ ਲਿਵਾਂ ਜਨ ਵ ਲਾ. ਵੱਧਰਵਾ ਨ ਬੰਮੁਹਤਾਜ, ਪਾਤਿਸ਼ਾਹਾਂ ਦੇ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹ ਸਤਿਭਾਰੂ ਹਰਿਗੋਂ ਸਿੰਦ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਮੁਤਾਕਾਜ਼ ਜਹਾਂਗੀਰ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੇ ਬਨਤੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਜਦੇ ਦਿੱਲੀ 👢 ਪਹੁੰਚ 🖎 ਮਹਾਰੀਰ ਅਗੇ ਸਤਿਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਆਇਆ। ਸਤਿਕਾਰ ਜੀ ਦੇ ਦਰਸਨ ਕਰਕੇ ਸ਼ਾਹਾਨਾ ਲਿਬਾਸ਼ ਦੇਖ ਕੇ, ਨਾਲ ਸੁਰਬੀਰ ਬਸਤੁਧਾਰੀ ਸ਼ਿਖ਼ ਦੁਖ਼ ਕ ਬੜਾ ਅਸਚਰਜ਼ ਹੋਇਆ । ਸੋਚਣ ਲੱਗਾ ਪਹਿਲੇ ਸਫ਼ਿਗੰਜੂ ਜੀ ਤਾਂ ਸਭ ਦੇ ਸਾਝੇ ਬਣ ਕੇ ਰਹੇ ਹਨ, ਹੁਣ ਇਹ ਕਿਤੇ ਬੀਤ ਸਮੀਂ ਸੂਚਾ ਵਿਚ ਆ ਕੁ ਮੇਰਾ ਰਾਜ ਭਾਗ ਹੀ ਨਸ਼ਵ ਨਾ ਕਰ ਦੇਣ । ਇਉਂ ਵਿਚਾਰਦਿਆਂ ਚਿੱਤ ਵਿਚ ਤੇ ਧਾਰ ਕ ਬੜ ਆਦਰ ਸਤਿਕਾਰ ਸਹਿਤ ਬੁਕ ਕੇ ਨਮਸਕਾਰ ਕੀਤੀ। ਕਛ ਸਮ'ਂ ਵਾਸਤੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੇ ਬੋਨਤੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਹਜ਼ੂਰ ਦਿੱਲੀ ਵਿਚ ਠਹਿਰ ਗਏ। ਦਿੱਲੀ ਰਹਿੰਦਿਆਂ ਇਕ ਦਿਨ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਬੇਨਤੀ ਕਰਕੇ ਸੱਚ ਪਾਸਲਾਹ ਜੀ ਨੂੰ ਬਿਕਾਰ ਖੇਡਣ ਵਾਸਤੇ ਬਾਹਰ ਲੈ ਗਿਆ। ਜਿੱਥੇ ਹਜ਼ੂਰ ਨੇ ਅਕਬਰ ਬਾਦਬਾਹ ਦਾ ਭਰਾ ਕਾਸਮ ਬਣਾ ਜੋ ਸ਼ੌਰ ਦੀ ਜੂਨ ਵਿਚ ਪਿਆ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਹੱਥੀਂ ਮਾਰ ਕੇ ਉਸ ਦਾ ਉਧਾਰ ਕੀਤਾ।

ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਿੱਲੀ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦਿਆਂ, ਸੰਗਤਾਂ ਦੂਰੇ' ਦੂਰੇ' ਦਰਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਪਹੁੰਚਣ ਲੱਗੀਆਂ। ਜੋ ਸਿੱਖ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦੇ ਪਵਿੱਚ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਵਾਸਤ ਆਵੇ. ਉਹ ਹੀ ਆਪ ਜੀ ਨੂੰ ਸਿੱਚ ਪਾਜਿਸ਼ਾਹ ਕਿਹਾ ਕਰੇ ਜਹਾਂਗੀਸ ਨੇ ਦਿਲ ਵਿਚ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਕੰਦ ਕਿਸੇ ਅਹਿਲਕਾਰ, ਵਜੀਰ ਜਾ ਪੜ੍ਹਾ ਦੇ ਬੰਦ ਨੂੰ ਸੱਚਾ ਪਾਕਿਸ਼ਾਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ, ਇਨਾ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ? ਇਹ ਸੋਚ ਕੇ ਇਕ ਦਿਨ ਸਤਿਗ੍ਰੂਰ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨਾ ਵਿਚ ਫੋਨ ਹੈ ਕੀਤੀ. ਕਿ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ! ਮੌਰਾ ਇਤਨਾਂ ਵੱਡਾ ਰਾਜ ਹੈ, ਜਾਰਾ ਦੇਸ਼ ਮੌਰੇ ਅਧੀਨ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਕੁੰਦੇ ਕਿਸੇ ਨੇ ਸੱਚਾ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ, ਕੀ ਮੇਂ ਬਠਾ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹ

to the Figure And Andrews Andrews Control of the Ball & ਮੀ ਜਪੂਜੀ ਸ਼ਜੀਹਰ ਰਿਹਾ ਤੇ ਜ਼ਿਸ਼ਦ ਹਾਸ਼ਸ ਨਿਸ਼ੇ ਵਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਨੇ ਜ਼ਿਸ਼ਦ ਹੈ ਜ਼ਿਸ਼ਦ ਹੈ। ਜ਼ਿਸ਼ਦ ਸ਼ਿਸ਼ਦ ਹਾਸ਼ਸ ਨਿਸ਼ਦ ਦੀ ਸ਼ਿਸ਼ਦ ਸ਼ਿਸ਼ਦ ਹੈ। ਹੀ ਹੋ ਤੋਂ ਜਵੰਸਦ ਹਾਤਨ । ਜਵੰਸਦ ਸਭ ਪਤ ਸੰਸਥੇ । ਅਸੀਂ ਤੇ ਕੋਈ ਜਿਵੇਂ ਨੇ ਜਿਸ ਹੈ ਜਿਸ ਸਭ ਸ਼ਾਹਿਤ ਹੈ। ਜਿਸ ਸਭ ਸ਼ਾਹਿਤ ਹੈ। ਜਿਸ ਅਸੀਂ ਤੇ ਕੋਈ ਜਿਵੇਂ ਨੇ ਜਿਸ ਜਿਵੇਂ ਜਿਸ ਸਭ ਸ਼ਾਹਿਤ ਹੈ। ਜਿਸ ਸਭ ਸ਼ਾਹਿਤ ਹੈ। ਜਿਸ ਸਭ ਸ਼ਾਹਿਤ ਹੈ। ਜਿਸ ਸਭ ਸ਼ਾਹਿਤ ਹੈ। ਜਿਸ ਸਭ ਅਮੀ ਕਾਰਵਾਵਾ ਹਨ ਹੈ ਦੇ ਹਵਾਦ ਹੈ। ਜਿਸ ਬੁਆ मिल्यो सम्बद्धाः राष्ट्र चिल्यो सम्बद्धाः चिल्यो स्थापना स्थापन . . ११ देम रेख में १९००

र्च मध्ये महाना श्री स्थान विश्वेष स्थान लच्च की ्षा म भी दती चंदरी तथरे हाक में के लिख है नहार ਼ਸ਼ਾ ਗਾ ਜਾਵਕ ਤਾਰੇ ਅਗਰ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦਿਆਂ ਵਤਨ ਤਰਸ਼ ਵਿਚਾ ਅਤੇ ਵਾਰੇ ਅਗਰ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦਿਆਂ ਵਤਨ ਤਰਸ਼ · 대학 현무주 중 - 4 원소설 교육의 작가보 또 해 [HAN] 국 * + 보호[변경 THE GARAGE THE 3, BIY OR AS WELL WHY SOF ੇ ਆਵਾਮ ਰਾਸ ਵਸਤੇ ਜਰਾਪ ਜਾਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਕੇ ਸੰਪਣੀ है। ਅਤ ਤ ਅਦਿਸ਼ਕ ਹੈ। ਹਿਮਨ ਦੇ ਛੋਟ ਤੋਂ ਕਛਲ੍ਵ ਸਥੇ ਤੋਂ ਮਹਾਲੂਤ ਸਵੇ- ਦ ਵਖਕੇ ਨ ਕੀਤਾ। ਹਮਨ ਦੇ ਛੋਟ ਤੋਂ ਕਛਲ੍ਵ ਸਥੇ ਤੋਂ ਮਹਾਲੂਤ

ਕਲੇ ਜਿਵ ਨੂੰ ਇਕ ਪ੍ਰਮੀ ਕਿਖ ਜੋ ਆਹ ਚੌਕ ਕੇ ਸੀ। ਤੇ ਵਿਚ ਵੇਖਤੇ ਕਵਾਰ ਕਾਂਦਾ ਸੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹ ਦੇ ਸ਼ੁਰ ਦਾ ਸਨ ਕਰਨ ਵਾਸਤ **ਘਾਰ ਦੀ ਹੈ** ਟਰਾਨ ਕਾਰ ਸ਼ਿੰਦ ਕੰਕੜਾ ਚੰਡ ਉਣ ਵਾਸ਼ੀ ਲੇ ਕੇ ਆਇਆ। ਤੇ ਪੁੱਛਿਆ ਵੇਜ਼ ਕਾਰਤ ਟੇਡਾ ਵੱਟ ਕੰਕੜਾ ਚੰਡ ਉਣ ਵਾਸ਼ੀ ਲੇ ਕੇ ਆਇਆ। ਤੇ ਪੁੱਛਿਆ ਵੇਚ ਕ ਪਰਿਸ਼ਾ ਹੈ ਜੀ ਜੀ ਵੇਖਕ ਕਰਸਟ ਕਰਨੇ ਹਨ। ਉਹ ਰਿਸ਼ ਦਿਨ੍ਹੇ ਸਦੀ ਪਰਿਸ਼ਾ ਹੈ ਜੀ ਜੀ ਵੇਖਕ ਕਰਸਟ ਕਰਨੇ ਹਨ। ਉਹ ਰਿਸ਼ ਜ਼ਾ ਆਵਾਜ਼ ਕੋਟ ਨੂੰ 12 % ਜ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੇ ਚਾਕਰਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਜਿਸ ਚ ਜ਼ਾ ਅਤੇ ਦੇ ਰਾਸ਼ ਦੀ ਮਿਆ ਹਾਂ - ਆ ਸੀ, ਉਸ ਦਾਂ ਤੌਜ ਦਿਤਾ। ਸਿੰਘਰ ਼ਾਂ ਦਾ ਜਾਂਦਾ ਜੀ ਦੇ ਜਾਮਦਾ ਸਾਂਕਿਤਿ ਸਨ। ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨੂੰ ਵੇਖਰ 'तर का नव न ना से का जो ।

· ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਸ਼ ਘਾਜੇ। ਅਧਿਕ ਅਨੰਦ ਧਾਰਿ ਉਹ ਸਾਂਦੀ ॥៥॥ ਆਰ ਵੋਕੇ ਵੇਖਾਂਅਕਰਨ ਤੋਂ ਸੰਦਨ ਕਰੀ ਸਿੰਘ ਹੋਇ ਜਿਸਤੇ ੍ਹਵੇਂ ਪ੍ਰਤਾ ਅਕਾਰ ਸ਼ਜ਼ਾਨੀ। 'ਸਾਚੇ ਪਾਂਤਸਾਂ ਮੈਂ ਗੌਕ ਕਾਰੀ ,੧੦ • , र लो लायर प्रांती प्रशापत संविधनी है से - ਾ ੇ ਮਾਤ ਲਹੇ। ਸਾਫੇ ਪਾਤਿਸਾਹੁ–ਇਮ ਕਰੋਗਿਆ। • • • • • • । ਬਨਹੁ ਸਹਾਇ ਮ੍ਰਿਤੂ ਜਾਂਬ ਹੋਗੇ।

in with the first had been to me to the second

The water what the state of the water water and the भाग । र भाग कुर्र ६ व्यक्ति ६ व्यक्ति

(ਰਾਸਿ ਦ ਸਾਲ ਹਨ ਹੈ ਹਨ ਦੇ ਸ਼ੁਲ ਦੇ ਬੀਵਰ) ਸਿਖ ਦੀ ਬੋਨਤੀ ਸੁਣ ਕੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਚੱਤਕਾ, ਗਿਆ ਸਚਣ ਕੰਗ ਕਿ ਮੈੱ ਪਲੌਕ ਵਿਚ ਤੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਹੀਂ ਬਰ ਸਕਦਾ ਜਿਸਾਨ ਵਚ ਕਰ ਸਕਦਾਰੀ। ਇਉੱ ਵਿਚਾਰ ਕੇ ਸਿੱਖ ਨੂੰ ਕਿਹਾ. ਜੋ ਕੁੱਤਾ ਪਨ੍ਹ ਤੇ ਜੋ ਸ਼ਵਾਰਕਾਰ ਦੇ ਕੋਵਾ ਜਿਸ ਭਰਕੇ ਵਿਖੇ ਗਾ ^{ਮੌ}ਬੀ ਭਣੀ ਜ ਵ, ਵਜ ਅ' ਹਲਕਾਰ, ਦਾ, ਦਾ ਨਾਲ ਸ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਦੇਸ਼ ਦੇਸ਼ ਸੰਗ ਸੰਗਰਿਹ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਦੇਸ਼ ਦੇਸ਼ ਸੰਗਰਿਹ ਚ ਹੋਵਾ ਹੈ ਲਈ ਸਣ ਤੇ ਮਿਖ ਤੇ ਵਰ ਹਿਤਾ, **ਸਚੇ ਪਾਤਬਾਰ ਜੀ** | - - ਤ' ਜਿਹਾ ਦਾ ਸਕਕਾ ਹਨ ਤਾਂ ਘਾਹ ਵੱਚ ਕੇ ਗ੍ਰੇਜ਼ਾਰਾ ਚੱਲੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮਾ ਮਾਮ ਦੀ ਵਿਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਇਛਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪ੍ਰੋਫ਼ਕ ਵਿਚ ਸਹਾਇਤਾ ਰ ਕਰ। ਮਨ ਕ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਬੜਾ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇਆ, ਕੀ, ਕਲੇਗਾ ਰਿਸ਼ੇ ਤਾ ਕਿਸਲੇਤ । ਬਦਸਤ ਹਾ, ਪ੍ਲੋਕਵਿਚ ਸਾਇਣ ਨਹੀਂ ਕਰਸਕਦਾ, ਉਬੇ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਵੀ ਸਹਾਇਤਾ ਦੀ ਲੌੜ ਹੈ । ਲੌਕ ਪ੍ਰਲੌਕ ਦੇ ਸਹਾਇਕ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਚੇ ਪੰਜਸਾ। ਜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂਦਾ ਫ਼ੋਰਾ ਆਗੇ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ਣਾਦਿਆਂ ਸਾਰ ਹੀ ਵੇਪਰਵਾਹ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਵੇਪਰਵਾਹ ਸਿੱਖ ਭਾਵੇਂ ਗਰੀਬ ਸੀ, ਪਰ ਨਿੱਭਰਨਾ ਨਾਲ ਬੌਟ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੇ ਅਗ ਟਕਾ ਬਰ ਲਿਆ,

- ਇਸ ਸ਼ੀਨ ਟੋਕਾ ਉੱਠਾਇ ਸ਼ੁਘਾਸੀ। ਗਮਨਯੋਂ ਅਪਰ ਨਰਨ ਕੇ ਪਾਸ਼ੀ ਮ ਸਾ ਮਗੇਵਿੰਦ ਸ਼ਰੇ ਪਰਿਸ਼ਾਹੂ ਉਤਰੇ ਕਰਾਂ ? ਦੇਖਿਕ ਚਾਹੂ, ੨੦। ਮੀ) ਸਾਵਾ ਸੰਧਾ ਸਥਾਨ। ਬਿਦਾਰ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ਼ ਮੁਸ਼ਾਨ। ਸਨਲਣ'ਨ ਰਾਰ ਚਾਣ ਬੁਤ'ਲੇ, ਜਹਿ ਤਰੂ ਫ਼ਾਯ ਅਤ ਸ਼ੁਸ਼ਾਲੇ। ੨੧

(ਰਾਸ਼ਿਲ , ਅੰਜ ੨੭) ਸਿਖਦੇ ਮਗਰ ਮਗਰ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਕੀ ਹੋਈ ਕਵਰ ਹਨਾ ਕਿ ਅੱਜ ਦੇਖਲੇ ਹਾ ਕਿ ਸ਼ਹਿਰਾਟ ਜੀ ਕੀ ਉੱਤਰ ਇੰਦ ਹਨ ਹੈ ਸਿਖ ਨਵਰੀ ਹੀ ਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤੇ। ਬੜੇ ਅਦਬ, ਸਤਿਕਾਰ, ਸ਼ਰਧਾ ਦੇ ਸਹਿਤ, ਚਿੱਤ ਵਿਚ ਪ੍ਰਸੇਤ ਤੋਂ ਕੇ ਕਿਹਾ, ਕਿ ਸ਼ੁਕਰ ਹੈ ਹਜ਼ੂਰ ਦੇ ਪਵਿਤਰ ਦਰਸ਼ਨ ਹੋਏ ਤਾਂ ਜਿਨਾ ਦਰਸ਼ਨਾ ਨੈ ਰਿਖੀ, ਮੂਨੀ, ਪੀਰ ਪੈਂਡੀਬਰ ਤਰਸ ਰਹੇ ਹਨ, ਉਹ ਪਵਿਤਰ ਕਰਸਨ ਅਜ ਮੈਨੂੰ ਜਾਵੇਸ਼ ਨੂੰ ਭੀ ਪ੍ਰਤ ਹੋਏ ਹਨ ਇਉਂ ਪ੍ਰਸ ਦੇ ਸ਼ਹਿਤ ਹੋ ਕੋਨੜੇ ਪਹੁੰਚ ਲੇ ਸ਼ੀਰਗਾਨ ਦੇ ਅੱਗ ਟਕਾਰੱਖ ਕੇ ਮੌਬ ਟਕਿਆ, ਅਤੇ ਅਦਬ, ਸਤਿਕਾਰ

the me abounded which which and abound a see the

ALL CONTRACTOR AND ALL MANAGEMENT OF A STATE ਮੇ - ÎB ਦੜੇ ਵਿਖੇ ਪ੍ਰੇਗਿਆਂ ਸ਼ਿੰਮਵੀਆਂ ਕਿ ਤੋਂ ਪ੍ਰਿਥ ਮੇ . ਇ ਦੀ ਵਿੱਚ ਨੇ ਕਰਿੰਕ ਅਤੇ ਕੀ ਸਿੰਘ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜਿਹਾ ਹੈ ਤੋਂ ਪ ਦੁੱਕਿ ਸੀ ਸਿੰਘ ਕੇ ਕਰਿੰਕ ਅਤੇ ਨੇ ਸਮਝਕ ਕਾਰ ਚਾਰਤਿੰਦ भन रेल में पूर्व मी विसर्वांट र प्रमास्त्री। विसर्वास्त्री भाग रेल में स्टून र प्रता भाग प्रता कर ने व मेर क्या अपनित्वान व राजे अपना क रिकेट से स्थापना THE WH VOI

ਿਉਂ ਪਿੱਲ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਸ ਤੋਂ ਸਮਧਾ, ਨਿਸ਼ਤ ਵਿਚ ਵਜੇਆਂ ਬਣਵੀਆਂ र प्रतिस्थित स्थार स्ट्रिय, सोग्नेस्थार, अर सास्त्रेश्च इ. इ.स. १९४१ वर्षे म रेले. प्राप्त प्रस्ति के प्रमान की र 'प्राचित्रक

र सम्भूष इस रेंब व प्राप्त 1 व किए:-ਜ਼ਬਾਜ਼ਿਬ ਵੇਲ ਕਰ ਹੈ। •ਸਾਵ ਸੀ ਕੀ ਹੈ। ਜ਼ਬਾਜ਼ਿਸ਼ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾ ਸੀ ਕਿਸ ਨਾ ਜ਼ਬ੍ਹ ਬਰਮ ਕਿਵਤ ਕਾਂਤ ਖਾਹੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦਿੰਦ ਤੇ ਸਦੀ ਸਥਾਤਾ। ਧਰਮ ਕਰਤੇ ਨਾਂਹ ਜਮਦੂਤ ਦੇਖਬੇ ਪਾਣੀ ਹੈ ਕਰ ਦ ਕਰਿ ਸੰਤਰੀ ਬਚਾਵੀ ਹੈ। ਸਹੂ ਜ਼ਰਦੂ । ਸ਼ਾਤਤੂਰ ਜੀ ਭਵੀ ਪ੍ਰਸ਼ੇਕ ਵਿਚ ਰਖਿਆ ਕਰਨਗ । ਸਿੱਖਾ। ਾਵਾਂ : ਸਿੰਗ ਤੁਸੀਆਂ ਰੁਕਾਂ ਦਾ ਗੇ ਉਧਾਰ ਕੀਤਾ। ਤੂੰ ਕ੍ਰਿਤਾਰਥ

ੂੰ ਜਾਲ ਖ਼ੀਟ ਹਵੀ ਹੈ ਪਰੇ ਸੰਤੇਖ ਨੂੰ ਭਾਗ ਲੱਗੇ ਹਨ। ਾ ਤੇ ਕਰ ਕਾਰੇ ਕੀ ਜਾਵਾ ਕਾਵੀ। ਅਧਿਕ ਅਨੰਦ ਧਾਰਿ ਉਹ ਮਾਂਗੀ। ਪ ਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿਹਾ ਕੋਈ ਸੁਣ ਕੇ ਜਹਾਂ ਤੀ ਹੈ ਸਕਝ ਪੈ ਜਦ ਨਿ ਼ਾਂ ਸੀ ਨਾਂ ਦੇ ਗੋਬ ਨਿਵਾਜ਼ ਮੌਚ ਪਾਰਸ ਤੇ ਹਨ ਜੈ ਬਣਾ। ਸ਼ਰਦ ਹੈ। ਜੁੜ੍ਹਾਜ਼ ਸ਼ਰਦ ਵੀ ਜੀ ਸਹਾਇਦ ਨਹੀਂ ਗ र र व संस्थान राज्य खर प्रेड दिस प्राप्तर अत्हें। ਜ਼ਿੰਦਾ ਦਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਅਕਤੀ, ਪ੍ਰਸ਼ੇਰ ਦ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦਾ ਦਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਼ਾਦਾ । ਇਕਾਰ ਸਾਹਿਤ ਦੀ ਸ਼ਾਹਰ ਦੀ ੂ - ਸਾਮਾ ' ਅਲ ਦ ਸਾਂ ਜਲ ਜੀ ਸੀ ਦੇਖ ਜਿਥ ਨੇ ਗਿੰਗ ਜ਼ਿਥ ਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਹੈ ਸਿੰਹ ਦੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਼ ਮੁੱਖ ਦੇ ਤਿਆਗ ਤੇ ਮੁਖਾ ਨੂੰ ਭਾਰ ਲੱਗ ਲੱਗ ਅ. ... : " ਮਿਲੀ।

੍ਰਾਹਰ ਤੋਂ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇਆ ਕਿ ਕਰੇ ਕਥਾ_{ਕਿਸ}ਤ

, १०। ਵਾਰ, । 'ਚ ਦਾ ਮਹਿਤਾਰ ਦੀ ਨੂੰ ਕਿਵਾਂ ਪਤਾ ਲੱਗਾ, ਸ਼ਿੰਗ ਤੇ ਅੰਦ ਦੀ ਕਾਨਿਆ ਅ ਇਸਟਿਸ਼ਗਾਕੀ ਪਿੰਡ ਨੀਕ ਸੋਇਸਬੋਦ 💱 ਲ ਮੀਵ ਲਈ ਦੇ ਸਹਾਇਕ ਹਾਂ। ਇਉਂ ਸਰਧਾ ਧਾਰਕੇ ו לאל אויא אויש בב ביטא או לגל אינבאיון

ਹਾਨ, ਦੇਨ ਜਿਹ ਕਹਿਣ ਲੱਗੇ ਮਹਾਰਾਕ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਜਿਵੇਂ ਨ ਵਲ ਦਾ ਜਾਂ ਸਾੜ੍ਹਾਂ ਦੇਸ਼ੀ ਦੀਆਂ ਵਥੇ ਵੱਖ ਬੋਲੀਆਂ ਹਨ ਵਿਉਂ ਰ ਸਮਾ ਦਾ ੀ ਪੂਜੀ ਵੱਖਰੀ ਬੋਲੀ ਹੈ 📍

ਭਾਦਿ**ਆ ਭਾਉ ਅਪਾਰੁ :**–੍ਹਾਂ ਸ਼ਹਿਰਕ ਜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਜਵਾ । ਪੁਰਤਸੰਸਰ ਦੀਆਂ (ਅਪਾਣ) ਪਾਰਾਨਾਰ ਤੋਂ ਗੋਰਤ, ਜ਼ਿਲਤ ਹੈ ਕਰ ਪਣ ਕਰੀਆਂ (ਗੁਬਿਆਂ) ਦੇਸ਼ੀਆਂ ਹਨ।

ਖਕ ਸਮਮਕਲ ਕਲਾਮ ਹੈ। ਸਾਰੀਆਂ ਭਲਾਮਾਂ ਰੇਕੀਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪੰਜਸ਼ਰ ਵਿਆਪਕੀ। 'ਸਰਸ ਭਵਨ ਕੀ ਮਰਤ ਵਕਾ ਸ਼ਖ ਤੇਰੇ ਵਕਸਾਲਾ 'ਜਿੰਨੇ ਜ਼ਿਸ਼ਟੀ ਦ ਕੀਵ ਆਪੋ ਆਪਣ ਮੁਖ ਤੋਂ ਵੱਖੋਂ ਵੱਖਰੀਆ ਬੋਲੀਆਂ ਬੋਲਦੇ ਹਨ, ਤਾ-ਮੁਖੀ, ਿੰਦੀ, ਅੰਗਵੜੀ, ਪਹਿਲਵੀ, ਪਸਤਵੀ, ਚਾਰਸੀ ਆਦਿ, ਇਹ ਸਭ ਪੁਸ਼ਸ਼ਰ ਦੀਆਂ ਹੀ ਭਾਖਾਂ ਹਨ। ਹਰ ਕੋਈ ਵਖਰੀ ਬੋਲੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਪਸ਼ਨ :- ਫ਼ਰ ਹ ਸਾਚੇ ਪਾਤਬਾਰ ਜੀ ! ਉਸਦਾ ਕਿਸੇ ਬੋਲੀ ਦੇ ਨਾਲ ੜਾਂ ਪਿਆਰ ਹਵਰਾਂ ?

ਉੱਤਰ:-ਭਾਖਿਆ ਭਾਉ ਅਪਾਰ:-ਭਾਂ ਹਜੂਰ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਿਸ ਕਿਸ ਨੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬੋਲ। ਵਿਚ ਉਸ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਨੂੰ (ਭਾਉ) ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਲ। (ਭਾਖਿਆ) ਸੇਚਾਨਤ ਕੀਤਾ ਹੈ (ਅਪਾਨ) ਪਾਰਾਵਾਰ ਤੇ ਰਹਿਤ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦਾ ਓਸੰ , ਭ ਬਿਆਂ) ਬੋਲੀ ਨਾਲ ਪਰਮ ਹੈ।

ਪ੍ਰਮਾ : ਓਸ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਨਾਮ ਨੂੰ ਜ ਕੋਈ ਉਚਾਰਨ ਕਰੇ ਵਾ ਉਸਨੂੰ ول الما يوم و الما الم

ਉੱਤਰ:-ਭਾਖਿਆ **ਭਾਉ ਅਪਾਰ**:-ਜ਼ਪੂਸਬਰ ਦੇ ਤਾਈ ੍ਰਕਾਰ) ਪ੍ਰਸ਼ ਨਾਲ (ਭਾਰਿਆ) ਉਚ ਰਦੇ ਹਨ, ਉਨਾਂ ਨੂੰ 'ਅਧਾਰੂ' ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ 🌠 प्रको हैन है।

ਅਬਣਾ :- ਉਨਾ ਨੂੰ (ਅਪਾਰੂ) ਚਾਤਾਵਾਟ ਤੇ ਰੀਤ (ਭਾਉ) ਪ੍ਰੇਮ 443 Je 01

SENDED THE SENDENCE OF SELECTION ੧. ਸਾਖੀ ਆੜਵੰਦ ਭਗਤ ਜੀ ਦੀ

ਇਕ ਪੁਸੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦ ਮਿਲਣ ਦਾ ਪ੍ਰੇਸ਼ ਜਾਗਿਆਂ ਤਾਂ ਉ। ਇਕ ਇਕ ਪੰਜਾਨ ਪ੍ਰਸ਼ਸ਼ਦ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਜੀ ਦੇ ਕਰਾਵ ਦੂਸ਼ ਰਿਹਾਮਾ, ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਮੰਤੂ ਦੁਸ਼ੇ । ਉਸਨੇ ਜਾਂਦਾ ਗੁਆ ਵਿਸ਼ਣ ਜਾਂਦ ਕਰਾਵ ਦੂਸੀ ਵਰ ਸਟੂਪ ਤੇ ਕਿਬਾਸ ਦੁਸਿਆ। ਕਿ ਸਿਤ ਤੋਂ ਦਾ ਉਪਦਸ਼ ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਦੂਸੀ ਵਰ ਸਟੂਪ ਤੇ ਕਿਬਾਸ ਦੁਸਿਆ। ਕਿ ਸਿਤ ਤੋਂ ਵਾਲਪਵਸ਼ ਸਾਲਿਆ, ਸੋਹਵਾ ਵੱਕ ਤੋਂ ਕਿ ਆ ਵਿੱਚ ਕਬ ਜ਼ਿਹਾ ਪ ਮਕਟੇ, ਗਾਲ ਵਿਚ ਮਾਲਾ, ਸੋਹਵਾ ਵੱਕ ਤੋਂ ਕਿ ਆ ਵਿੱਚ ਕਬ ਜ਼ਿਹਾ ਪ ਮਰਟ ਰਾਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਹਿਆਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਸ ਮਹੀ ਵਾਰ ਕਲ ਗਿਆ, ਸਤਾ ਜਦਰ ਸਟੇਕ ਸਮਾ ਕੁਮਨ ਕਰਨ ਖੇਠੀ ਤਾਂ ਕਵਲ ਆਤਵੰਦ ਹੀ ਯਾਦ ਅਹਿ ਗਿਆ, ਇਸ ਨੇ ਗੁਜਨਕਰਨ ਰਹੇ ਹੀ ਨੂਮ ਜਾਣਕੇ ਪ੍ਰੇਮ ਨੂਲ ਕਖਣਾ ਕਾਣਾ ਇਕ ਦੀ ਉਠਕੇ 'ਅਸਸ਼ਵ੍ਵਿਰ' ਹੀ ਨੂੰ ਮੁਜ਼ਾਵਕ ਪ੍ਰਾ ਮੁਸ਼ਾਤਵੰਦੀ ਜਪਣ ਲਗ ਪਿਆ। ਜਦੀ ਪ੍ਰਮੂਸ ਨਾਲ ਜਪਦੇ ਨੂੰ ਕੁਝ ਦਿਨ ਬ੍ਰੀਤ ਾਅਤਵਦ ਸ਼ਹੂਟ ਹੈ। ਹੋਏ ਤਾਂ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ ਦੀ ਬਿਚ ਵਿਸ਼ਨੂ ਜੀ ਨੂੰ ਹੁਣੀ। ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਜੀ ਅੰਤਰਜ਼ਾਸਤਾ ਨਾਲ ਹਨ ਤੇ ਖ਼ਾਨ ਜਾਣਕੇ ਤੰਜ, ਅਤੇ ਲਛਮੀ ਨੂੰ ਕਹਿਣ ਲਗੇ। ਮੇਰਾ ਇਕ ਨਵਾ ਭਗਤ ਹੋਇਆ ਗੇ ਰਿਸ਼ ਮੇਰ' ਬਾਮ ਵੀ ਨਵਾਂ ਹੀ ਰਖਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਮ ਦਾ ਬੇਸ਼ਨਾਗ ਤੇ ਹ, ਰਸ਼ਾ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਚਲ ਉਸ ਪਾਸ ਚਲੀਏ (ਲਛਮੀ ਹੈਜਾਨ ਰਹਿ ਗਈ ਵ ਵੀ ਨਹੀਂ ਬਰਾਕਵਲ ਨੂੰ ਚਲ ਪੁੱਟ ਅਦੇ ਨੇਤੇ ਆਈ ਤੀ ਲਵੰਸੀ ਦੇ ਦਿਸ਼ ਵਰੂਹ ਚ ਭਰ ਸ਼ਿਲ੍ਹ ਤੋਂ ਲਈਏ। ਐਵੀਂ ਵਿਸ਼ਨੂ ਸੀ ਹਾਸਾ ਨਾ ਕਰਦ ਹੋਣ ਵਿਚ ਨੂੰ ਜੀ ਨੂੰ ਕਿਸਾ ਤੁਸੀਂ ਐੱਸ ਖੂਹ ਤੋਂ ਬਠੇ ਜਿਸਦੀ ਮਣ ਢੂਠੀ ਹੋਈ ਜੋ. ਵਿਸ਼ਨ੍ਹੇ ਦੇ ਉ ਤੂੰ ਸੀ ਹੀ ਖ਼ਿਸ਼ ਕੱਫ ਆਈ। ਵਿਸ਼ਨ੍ਹੇ ਜੀ ਬੋਲੇ ਘਬਰਾਵੀ ਨਾ । ਲਫਮੀ ਉਸ ਵਾਰ^ਨੇ ਇਬੇ ਕਈ ਦਿਨ ਦਾ ਭੂਖਾ ਬੈਠਾ ਭਜਨ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਪੁੜਿਆ। ਰਿਸ਼ਦਾ ਕਰਨ ਕਾਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅੰਗਿਆ ਬੈਠਾ ਸੀ। ਬਿਸ਼ਡੇ ਿਤ ਹ ਕੋਰੇ ਖਸ਼ਰ ਦਾ , ਸਵਮੀ ਨੇ ਸ਼ਿੰਦਿਆਂ ਇਹ ਅੰਤਰਕਾਮੀ ਹੈ ਹੋਰ ਭਾ ਵਾਰਆ ਸਨੇ ਪੰਡਆ ਕਿ ਉਹ ਕਿਬੇ ਬੈਠਾ ਹੈ, ਕਹਿੰਦਾ ਵੱਠ ਸ਼ਹ ੂੰ ਤੇ ਰਾਜੀ ਜ਼ਰੀ ਕਿ ਇਹ ਵਾਲੀਕ ਅਤਿਰਸ਼ਾਮੀ ਹੈ। ਵਾਪਸ ਆਈ। ੍ਰਿਜ਼ਾਵਾ - ਜਵਾ ਭਗਤ ਅੰਤਰਜ਼ਾਮੀ ਹੈ। ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਜੀ ਨੇ ਉਥਾਉਨ ੇ ਸਕਦੇ ਵਿਕਤ ਕਿਹਾ ਭਰਤਾ ਨੂੰ ਨਵੀਂ ਦੀ ਨੀ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਜਿਸ ਨਾਲ ਾ ਵਾਜ਼ ਦੇ ਸਾਨੂੰ ਦਰਸ਼ਨ ਦੇਏ ਪਏ ਹਨ। ਇਉਂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਅੰਤਰਸ਼ਾਮੀ ੂ ਵੇ ਕੁਝ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਾਮ ਦੁਆਰਾ ਭਜਨ ਕਰੇ। ਸੌ ਪ੍ਰਾਪਤੀ, ਪਰੈਮ ਲਾਘ ਉਜਾਰਨ ਵਿਚ ਹੈ।

ਹੋਣ -ਆਵਣਕ ਗੁਣ ਆਧਰਾ, ਪੁੱਤਦਾ 'ਕੋਣ' ਵਾਲਾ।

he as no no describerry in the new he had abstractions

੨. ਸਾਖੀ–ਭੱਜ ਜਾ ਲੱਟਾ ਮਾਰਾਂਗੇ

ਸਆਮੀ ਰਾਮਾ ਤੌਜ਼ ਜੀ ਦੀ ਮਸਤੂਰੀ ਬਹੁਤ ਹੈ ਗਈ ਸੀ ਹਰ ਵੇਲੇ ਆਲ ਹਾਲਾ ਪੰਜੀਆਂ ਹੀ ਜੀਤ ਲਗੀ ਰਿਹਾ ਲਹੇ। ਇਕ ਦਿਨ ਇਲ ਰਾਵਸਥ ਉਹਦਸ਼ ਸ਼ਣ ਵਾਸਤੇ ਸ਼ਾਇਆ। ਭੀਤ ਫ਼ੌਸਤਕ ਉਸਟੇ ਸ਼ੈਰਿਆ ਕਿ ਕਦਾ ਨਿਕੱਲ ਤਕਰ ਤੋਂ ਉਪਦੇਸ਼ ਲਵਾਰਾ ਦਿਉ ਕਈ ਦਿਨ ਲੰਘ ਗਏ। ਇਕ ਲਾਜਿਕ ਹੀ ਨਾਂ। ਅਬੀਕ ਇਕ ਦਿਨ ਜਦੋਂ ਬੋਗਾਗਾਰ ਵਾਸਤ ਗਏ ਤਾਂ ਦੋ ਮੁਵਕ ਨਾਲ ਸਨ ਜ਼ਿਸ਼ਾ ਵੀ ਨਾਲ ਚੁਲਿਆ ਗਿਆ। ਜਦੋਂ ਸ਼ੁਆਮੀ ਜੀ ਲੋਵਾਂ ਲੋਕ ਸਦਾਨ ਵਾਸਤ ਗਾਮ, ਤਾਂ ਇਸਤੇ ਸ਼ੇਗਿਆ ਕਿ ਹੁਣ ਇਕੱਲੇ ਚਲ ਨ। ਜ਼ੁਲੀ ਮੇਟਰਾ ਤੇ ਬੇਤੀ ਵਿਚਾੜੇ ਗਏ ਤਾਂ ਇਸਨੇ ਹੌਲੀ ਜ਼ਿਹੀ ਜਾਵੇਂ ਬੇਨਤੀ। ਕੀਵੀ, ਕਿ ਮਹਾਰਾਕ ਮੈਨੂੰ ਉ**ਪਦੇਸ਼ ਦਿਓ। ਉਨ੍ਹਾਂ** ਆਖਿਆ ਹਵਾ ਕਿਹੜਾ ਵੱਲ ਹੈ। ਇਹ ਪਿਓਘਆਂ ਕੇ ਚਰਨੀ ਹੈ ਗਿਆ ਤੇ ਚਰਨ ਨਾ ਛੜੇ। ਇਸ ਤੇ ਰਾਮਾਨੰਦ ਜੀ ਤੇ ਕਾਂਤਲੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ, 'ਭਜ ਜਾਂ ਲੋਟਾ ਮਾਰਾਗੇ' । ਇਹ ਏਸ਼ੇ ਨੂੰ ਉਹਦੇਸ਼ ਸਮਝਕ, ਅਜੇਹਾ ਅਭਿਆਸ ਵਿਚ ਜੋੜਿਆ ਕਿ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਪਰਸੰਨ ਹੋ ਕੇ ਦਰਸ਼ਨ ਦਿਤੇ । ਇਸ ਦੀ ਪ੍ਰਭਤਾ ਬਹੁਤ ਵਧ ਗਈ । ਤਾਂ ਰਾਮਾ ਨੰਦ ਜੀ ਦੇ ਦੂਜ਼ ਚਲੇ ਕਹਿਣ ਲਗੇ, ਕਿ ਸਆਮੀ ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਕੋਈ ਚੰਗਾ ਸੰਤਰ ਦਿਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਘਟੀਆਂ । ਉਸਦੀ ਵੜਿਆਈ ਬਹੁਤ ਵਧ ਗਈ। ਹੈ। ਰਾਮਾ ਨੰਦ ਕੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕੋਈ ਉਪਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿਤਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭਰਮ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਨ ਮੰਨੇ, ਅਖੀਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਭਰਮ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ। ਸੁਆਮੀ ਜੀ ਨੇ ਉਸ ਪਰੇਮੀ ਨੂੰ ਸ਼ਾਦਿਆਂ ਅਤੇ ਪੁਛਿਆ, ਕਿ ਤੈਨੂੰ ਕਿਸਨ ਉਪਦੇਸ਼ ਦਿਤਾ ਹੈ ? ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, ਮਹਾਰਾਜ ਆਪ ਜੀ ਨੇ ਪੁਛਿਆ ਕੈਹੜਾ ਮੌਤ ? ਤਾਂ ਦਸਿਆ ਕਿ ਆਪ ਜੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ 'ਭੱਜ ਜਾ ਲੋਟਾ ਮਾਰਾਰਾ । ਮੈਂ ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਸਮਝਿਆ, ਕਿ ਦੇਹ ਅਭਿਮਾਨ ਰੂਪੀ ਲੋਟੇ ਵਲੋਂ ਭੂਜ ਜਾ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਜੂਨਾ ਵਿਚ ਪਾ ਕੇ ਮਾਰਦੇ ਰਹਾਗੇ ਨ ਸਣਕੇ ਸਾਰੇ ਹੱਸ ਪੁੰਸ ਰਾਮਾ ਨੰਦ ਜੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਭਾਈ ਇਸਦੀ ਸ਼ਰਧਾ, ਭਗਤੀ, ਕਮਾਈ, ਨਿਸ਼ਚ, ਪਰੇਸ਼ ਨੂੰ ਇਹ ਫਲ ਲਗਾ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਹਾਲ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਵਾਹਿਗਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਬੋਲੀ ਵਿਚ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਯਾਦ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਬਖਸ਼ਸ਼

ਪ੍ਰਸ਼ਨ :=ਹੇ ਮਹਾਰਾਕ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਜਿਵੇਂ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੇ ਪਾਸ ਮੰਗਤੇ

the had a district tentiment - Markenerich ਹਵਾਹਨ, ਇੱਕ ਬਾਮੌਮਤ ਦਾ ਹਾਸੇ ਸੰਭਾਵ ਵਾਲੇ ਵੀ ਹੁਰ ਤੋਂ

ਆਖਰਿ ਮੰਗਰਿ ਦੇਹਿ ਦੇਹਿ :- ੂ ਪੈ ਹੈ ! ਅਸਕ ਸੰਤਵੇਂ ਲ मा का का होता कत्ममद र पर भाषा अस्य मेर्ड (120 E) (4) (1) 421 July 61 24 (8 4) 61, H H 15, H mide to his wife , his , ma mid din de marin Ray stour de letel ton, motoriet and

THE TARREST OF THE CALL CONTAINS ਮਰਬਾ ਦੋਹੋ ਵਿੱਖ ਨੂੰ ਦਵਿ ਅਸੀਂ ਪੰਤ ਦਾਨ ਕਰੀ , ਜੰਦ ਹੈ ਨੇ ਵਾਲ ਮਰਬਾ ਦੋਹੋ ਵਿੱਖ ਹੈ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਪੰਤ ਦਾਨ ਕਰੀ , ਜੰਦ ਹੈ ਨੇ ਵਾਲ अर्थे ते भेरे हो ते भिन्दी हर भरे हैं के भेर के प्रकार ਕਥਾ '=ੇਵੀ ਵੀ ਸੂਆ ਦੇ ਸਕ ਕੋਈ ਜੋ ਭਾਵੇਂ ਤਵਾਂ (ਅੰਗ ਦੇ 34 ਮਿਰਕ ਅਦੀਕ ਤੋਂ ਵਿੱਚ ਨਾ ਸਾਰਾਹਿ ਹਾਥ ਹਨ ਹੈ ', ਅਤਾ 409, ਪ੍ਰਸ਼ਾ :- ਮਹਿਰ ਜੀ ਉਕ ਤੇ ਮੰਗਦੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤੇ ਹਨ, ਪਰ ਉਹ ਦਵ

ਕੀ ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਨਹੀਂ ਹੈ ਦਾਤਿ ਕਰੇ ਦਾਤਾਰੇ :-ਪਾਸੰਸਰ ਹੈ ਹੈ ਦਾਵਾਂ) ਦਾਵਾਂ; ਹਨਵਾਂ ਜੋ ਜੋ ਜਿਸ ਦੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹ ਦਿੱਤ ਕਰਕੇ ਸੰਗ ਦਿੱਤੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਕਾਰ ਹੈ ਦਾ ਪਾਰ ਹੈ ਕੇਸਟ ਨੂੰ ਮੈਂ ਵਿੱਚਆਂ, ਸ੍ਰੀਮੈਂ ਵਿੱਆਣ, ਮੁਝਤੇ। ਨੇ ਨੂੰ ਜਿਸਾ ਹੈ ਹਿਲਿਆਂ ਨੂੰ ਜਾਂਦੇ ਜਿਸਾਦਾਰੇਤਾ ਸ਼ੁਰੂ प रहार विमाद को वे अब तक्की है कि है।

ਫਰਿ ਕਿ ਅਗੈ ਰਖੀਐ ਜਿਤੁ ਦਿਸ ਦਰਬਾਰ :-

ਜ਼ਮੂ ਨੂੰ ਜ਼ਮੂ ਦੇ ਸਾਹ ਸੰਭਾਸ਼ ਦੇ ਦਾ ਸਨ੍ਹੇ ਜਾਣ ਤਾਵੇ-The made the transport of the man

ਮਹੇ ਕਿ ਬੋਲਣੂ ਬੋਲੀਆਂ : ਜ਼ਰਮ ਸਮਨ ਵਾਸਤ ਸੂੰ ਹੋ ਕਿਹੜੇ ਦਾ

ਜਿਤ ਸੀਣ ਪਰੇ ਪਿਆਰੂ :-- ਨੂੰ ਨੂੰ ਸਟ ਕੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਸ਼੍ਰ

, , we was as as as as and a hadron hadrathankand

. . . . मा मा १९२४ मा १९४८ वर्ष **हिए स्था**ष्ट

ਸੀ ਨਾਮ ਦੀ ਸ਼ਾਹਿਤ

ਜ਼ਾ ਕਿ ਪਰਮਮਿਸ ਨੇ ਕਲ ਅਤੇ ਜ਼ਵਾਨਿ ਹੈ ..

ਅੰਮ੍ਤ ਵੇਲਾ ਸ਼ਬੂ ਨਾਊ :- ਜੇਸਵਾਪਹਿਰ ਦੇ ਤੜਕੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ੍ਰਕਾਰ । ਜਾਂ ਜਾਮ ਸਭੀ ਕੇ ਸਾਵਧਾਨ ਹੋ है, ਇਸ਼ਨਾਨ ਕਰਕੇ) ਨਿਆਂ) - ', 'ਤੇਵਾ ਵਧਾਕੇ (ਸਿਦੀ ਪ੍ਰਮਾਤਾ ਹੋਵਗੀ। ਇਸ ਕਰਕੇ।

(954)

ਹਾਤਾ 👓 👊 ਉੱਠ ਨਾਮੂ ਕਹਿ ਨਿਸ਼ਿ ਬਾਸੂਰ ਆਰਾਹਿ। ਕ ਤਵੇਂ ਨ ਜ਼ਿਆਪਈ ਨਾਨਕ ਮਿਟੇ ਉਪਾਉਂਹ॥³ (ਅੰਗ ੨੫੫). ਾ ਮਾਂ । ਮਹਿੰਬ ਰਾਸਤਾ ਵਾਲ **ਵੀ ਪਛਾ ਗਤਿ**॥। ਜੰਜਾਰ ਨਿਲੰਸਿ ਸੇ ਸਾਈ ਕੈਨੇ ਦੁਸੰਤ (ਅੰਗ ੧੩੮੪, ੰਦੀ ਸ਼ ਪਹੁੰਦ ਸਭਾਹ ਕੇ ਸ਼ਰਤਿਆਂ ਉਪਜੈ ਚਾਉਂ। ਿਤਾ ਵਰੀਆਵਾ ਸਿਊ ਦੌਸਤੀ ਮਨਿ ਮੁੱਖ ਸੂਚਾ ਨਾਊ (ਅੰਗ ੧੪੬) 'ਉਦਮ ਕਰ ਭਲਕੇ ਪਰਭਾਤੀ ਇਸਨਾਨ ਕਰੇ ਅੰ ਜ਼ਿਤਸਰ ਨਾਵੇਂ **'**

'ਬੰਦਾਰ' ਅਸਤ ਜ਼ਿੰਦਗੀਏ ਸਹਿਬਾਨਿ ਸ਼ੌਂਕ।' ਜ'ਰਣਾ ਹੈ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਪ੍ਰੰਮੀਆਂ ਲਈ (ਤੋਂ ਇਸ ਕਰਕੇ) । ਾਰਦਾ^{*} ਹਰਾਮ ਕਰਦਮ ਅਜ਼ ਆਇੰਦਰ ਪ੍ਰਾਬਿ ਸੂਬਰ ^{*} ਾ ਯਾ । ਹਰਾਮ ਕਰ ਦਿਤਾ ਹੈ ਅਗ ਤੋਂ ਨਾਂਦਰ ਸਵੇਚ ਦੀ .. ਿਲਾ ਅੰਦਰਿ ਸ਼ੇਕ ਸਾਂਦੀ ਦਾ ਤਿਨ੍ਹਾ ਨੀ ਦ ਨ ਆਈ, ਹ**ਯਾਤੀ ਪਾਈ।** ਅੰਮਿਤ ਵੱਲੇ ਨੀ ਦ ਅਸਾ ਭੀ 'ਗੋਯਾਂ' ਸਿਰੋਂ ਗੋਵਾਈ, ਨਿਲੀ ਵਡਾਈ ।

(जासस १० ही हा: है: सा:) 'ਸ਼ਰਕਾਨੀ ਵਿਨਾ ਗਰਬਿਥਾ ਵਿਫਲਿ **ਰਾਤੀ ਉਠਿ ਬ**ਰਿੰਦ ं वघाटी दिका वार्वाप्रधा भीति इ रेले ਰ ਨਾਲਾਣੀ ਜਿਨਾ ਤਾਨਸਿਆ ਹੋਇ ਇਕ ਮਨਿਗਰ ਜਪੂਜਪੀਦੇ। ਕੁਸ਼ਦਾਣੀ ਤਿਨਾ ਗੁਲਾਬਿਖਾ ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਚਲਿ ਜਾਂਦ ਜਤੰਦੇ ਕਰਮਾਣੀ ਕਿਨਾ ਕਾਰਾਸਥਾ ਗੁਰਬਾਣੀ ਨਿਤਿ ਰੱਧ ਸੁਕੰਦੇ। ਕਾਰਾਣੀ ਵਿਧਾ ਗਰਮਿਖਾ ਮਨ ਮੇਲੀ ਕਰਿ ਮੱਲ ਮਿਲੰਦ। ਕੇ ਬਣੀ ਕਿਲਾ ਗਰਸਿਖਾ ਭਾਇ ਭਗੀਤ ਗਰਪੂਰਬ ਕਰੇਦੇ ਹੈ ਗਾ- ਸਦਾ ਰੋਲ ਸਫਲ ਫਲਦੇ (ਵਾਰ ੧੨ਵੀ ਪਉੜੀ ੨ ਭਾ: ਗੁਰ:)

SECRETARIA SECRETARIA SECRETARIA SE SECRETAR

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲਿਆਂ ਦੀ ਵੀਚਾਰ :-੧ ਮੁਬਰ ਜਨਮ _{ਭੀ ਅੰਮਿਤ} ਵੇਲਾ ਹੈ ਵਿਜ ਲਖ ਦੂ ਜ ਜ ਜ ਦੂ ਪ੍ਰਤ ਸਿਆ ਹੈ।

ਅਤੇ ਕਰਾਹੀਕ ਸਾਖ਼ ਕਰਨੀਆਂ,

ਕੋਈਦ ਸਿਮਨ ਕੀ ਜ਼ਰੀ ਸ਼ਕੀਆ। ਅੰਗ ਪ੍ਰਮ

- ford , k ਲ of maker of miles ਦੇਸ਼ਾ ਹੈ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾਰ ਜਿਸ ਹੈ। ਜਿਸ ਹੈ। ਇਹ ਜਿਸ ਕਿਸ ਹੈ। ਜਿਸ ਨੇਵਾ ਹੈ ਸ਼ਹੂ ਹੈ। ਜਿਸ ਵਿਚ ਜਿਵਲ ਕੈਸਮਾਂ ਦੇ ਸੰਸਕਾਰ ਕੇਸ਼ ਹੋਏ ਹਨ ਸਮਾ ਨਵਾਂ ਹੈ ਸ਼ਹੂ ਨ ਨੂੰ ਦੇ ਇਸ ਅਨਾਸਬਾ ਨਿਜ਼ ਸੰਸਾਤ ਹੈ। ਅਤੇ ਭਾਵਤ ਦੇ ਪ੍ਰਸਥਮ ਤੋਂ

4 27 L 2 L1

क सरा अवस्थ नी मीमिन केंद्र है। विसे कि ਾਫ਼ਵ ਸਾਰਕ ਕੇ ਕਰਨ ਕੇ ਕਰਨ ਅਵਸ਼ਚ ਆਉਂ, ।

ਲ ਇਹ ਅਵਸਥਾ ਵੀ ਅੰਮਿਤ ਵੇਲਾ ਹੈ ਕਿਉਂਤ ਕਨਿਆਵੀ

ਕਾਰ ਵਿਸ਼ਾਰ ਕਰ ਚੁਕਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੌਤ ਨਤ ਦਿਸਦੀ ਹੈ। ਕ ਚੰਤੂ ਕਰਾ ਦੇ ਕਲਜਗ ਦਾ ਸਮਾਂ ਵੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵਲਾ ਹੈ

ਯਥਾ - 'ਸ਼ਤਜ਼ਵ ਤ੍ਰਾਂ ਵਾਆਪਣ ਭਣੀਐ ਕਲਿਜ਼ਗ ਉਤਮੇ ਜਗਾ ਮਾਹਿ।' (भीवा ४०६,

'ਸ਼ਤ੍ਰਿਸ਼ਰਿ ਸਤ੍ਰ ਭਰਾ ਜਗੀ ਦੁਆਪਰਿ ਪੂਜਾ ਚਾਰੇ॥ ਤੀਕ ਮੰਗ ਤੀਕਾ ਦੂਤੇ ਕੀਲ ਕਵਲ ਨਾਮ ਅਧਾਰ 🤚 (भीता उप्तरी)

ਾਅਣ ਕੁਝ ਆਖਿਓ ਤੋਂ , ਇਕੂ ਨਾਮੂ ਬਵੇਹ ਬਵੇਹ ॥ ਅਣ ਵਿੱਚ ਨਾਲੇ ਨਾਰੀ ਅਤੇ ਭਰਮਿ ਭੂਲਹੇ ਭੂਲਹੇ ਪ੍ਰਾ (ਅੰਗ ੧੧੮੫)

ਾਰ ਜੋ ਧਰਤ ਪਾਰੀਤ ਜੋ ਦੀ ਸੀ 2 ਤਿਨ ਜਜ਼ ਜਾਗਾਤੀ ਲਵੈ॥ ਮਕਰਾਨ ਕਾਂ-ਕਨ ਵਾਵੇਂ ਕਰਕੇ ਕਾ ਨਿਸਖ ਸਿਮਰਤ ਜਿੜ੍ਹ ਛੁਟੈ॥ (Mg 285)

ਨੂੰ ਦੇ ਵਿੱਚ ਤੀ ਸ਼ਹਿਤ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦਾ ਨਿਰਪੱਖ ਤੇ ਸਭ ਨੂੰ ੂਬ ਵਿਕਾਸ ਪ੍ਰਤ ਤੋਂ ਸਮਾਹੈ ਹੁਣ ਤੀ **ਬਾਣੀ ਨੂੰ** –

ਾ, ' ਸੰਵੇ ਕ 🛂 ਕੋਈ ਕਰੈ ਬੀਚਾਰੂ॥

ਕ ਮਾਲ ਕੇ ਜਿਵੇਂ ਤਿਸ ਕਾ ਹੋਇ ਉਧਾਰੂ॥ (ਅੰਗ 300)

. , ਮ ਮ ਮ ਮ ਮ ਮ ਦੇ ਕੋ ਉਚਰਿ ਸੁਨਾਵੀ॥

• * * * * * ਮਲ ਉਤਰੇ ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ **ਪਾਵੇ**।

ਸੀ ਜਪ ਜੀ ਸ਼ਖ਼ੀ ਬੁ

(950)

The The The San Strain St. St. ਮ 🤝 ਮਟੀਐਂ ਹੀਰ ਕ ਗਣ ਗਵੇ। ਲਾਹਿ ਤਰਹਿ ਮੌਗੀ ਤਰਾਂ ਸਭ ਕਰੰਬ ਤਨਾਵੇਜ਼ਾਂ (ਅੰਗ ਵਰਪਵ) *ਬੜ੍ਹੇ ਬ੍ਰਹਮ * ਸਦ ਵੇਸ਼ ਉਪਦਸ ਰਹ ਵਰਨਾ ਕਉ ਸਾਵਾ ॥ ਰਾ ਮਾਬਿਨ ਸਕਪ ਉਧਰੇ ਮੇ ਕਲਿ ਸਹਿ ਘਵਿ ਘਣਿ ਕਾਨਵ ਸਾਵਾ॥*

ਦੇ ਮੰਗਤ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦਾ ਸਮਾ ਵੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲਾ ਹੈ। (भीता २४६) ਨ ਸਾਤਰਾਜਾ ਦੀ ਬਰਟ ਆਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਵੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵਲਾ ਹੈ।

੮ ਪ੍ਰਬੇਸ਼ ਸ਼ੇਤ ਦਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਕਟ ਦਾ ਵੇਲਾਈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲਾਹੈ. ਕਿਉਂਕਿ-ਮਿਰਿ ਨਰ ਮੂਨਿ ਜਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਖੇਜਦੇ ਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗਰਤੇ

ਿਛੀਵਰ ਪਾਰਲ ਖੰਡੇ ਧਾਰ ਸੰਸ਼ ਜਨਮ ਸਰਲਾ। ਰਾਤ ਸੰਗਤਿ ਕੀਨੀ ਬਾਲਸਾ ਮਨਮਖੀ ਦੁਸਲਾ।

(ਵਾਰ ੪੧ਵਾਂ ਪੳੜੀ ੧) (ਦੂਜ ਪ੍ਰਸ਼ਨ (ਮੂਤੋਂ ਕਿਹੜ ਬੋਲ ਬਲੀਏ) ਦਾ ਉਂ ਤਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ }

(ਵਤਿਆਈ ਵੀਚਾਰ) ਹੈ ਸਿਧੇ ! ਵਾਹਿਗਰੂ ਦੀਆਂ ਵਤਿਆਈਆਂ ਕੀ ਵੀਚਾਰ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਬੋਲ ਬੋਲਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਜੋ ਵਾਹਿਗਰ ਦੀਆਂ ਵਤਿਆਈਆਂ ਹਨ:-

ਖੰਛਨ ਮਹਿ ਰਾਉ ਰੰਕ ਕੋਉਂ ਕੋਰਈ ਗਉਂ ਰੰਕ ਕਰਿ ਡਾਰੇ .

ਰੀਤ ਭਰੇ ਭਰੇ ਸ਼ਖਨ ਦੇ ਸ਼ਹ ਤਾਂ ਕੇ ਬਿਵਹਾਰੇ (ਅੰਗ ਪਰ੭) ਹੀਰ ਜੀਉ ਨਿਸ਼ਾਣਿਆਂ ਤੁਸਾਣ ।

ਨਿਚੀਜ਼ਿਆ ਚੀਜ਼ ਕਰੇ ਮੌਰਾ ਗੋਵਿੰਦ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਕਉ ਕੁਰਬਾਣ੍ ॥

ੇਅਕਿਰਕਘਣਾ ਨੂੰ ਪਾਲਦਾ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਖਸਿੰਦ। ੈ (ਅੰਗ ੪੭) ਾਸ਼ੈਲ ਪੁਬਰ ਮਹਿ ਜੌੜ ਉਪਾਏ ਤਾਂ ਕਾ ਰਿਜਕ ਆਗੇ ਕਰਿ ਖ਼ਰਿਆ। (ਅੰਗ ੧੦). 'ਪਰਿਭ ਹਨੀਤ ਕੀਏ ਬਿਨ ਭੀਤਰਿ ਸਗਲਾ ਰੇਗ ਬਿਦਾਰਿਆ ।' (ਅੰਗ ੬੭੪)

ਪਰਿਤਕ ਪਾਵਨ ਮਾਬਊ ਬਿਰਦੂ ਤੇਰਾਜ਼ੀ (ਅੰਗ ਵੇਦੰਬ)

'ਜ਼ਿਕਰਿ ਵਸਫ਼ਸ਼ ਬਰ ਜ਼ੁਬਾ ਬਾਸਦ ਲਦੀਦ।' ਜ਼ਿਕਰ ਮਿਫ਼ਤਾਂ ਉਸ ਦੀਆਂ ਦੂ ਉਪਰ ਜੀਭ ਦ ਹੁੰਦਾ ਦੁਸਵਾਦਲਾ ਨਾਮਿ ਓ ਅੰਦਰ ਜਹਾ ਬਾਬਦ ਲਜ਼ੀਜ਼।'

He we be made ਕਾਮ ਵਿੱਚਦੇ ਅੰਸਤ ਤਕ ਦੇ 1ਵ ਮਿੰਡਾ ਮਿੰਡਾ क्षा मार्थित है . . . दूसरे तर प्रभावी प्रदेशों, मार है स्वास ਰੀਲ ਸਿੱਧ ਵਿੱਚ ਵਿੱਚ ਦੇ ਜਿਸ ਜਨਦੀ, ਜਨਦੀ ਸ਼ੁੰਨੜੀ ਰਸਵ ਸਵੀਅਵੜੀ ਸਦੇ ਚਿਤ ਵਿੱਚ ਦੁਨੀਆਂ ਜਨਦੀ, ਜਨਦੀ ਸ਼ੁੰਨੜੀ

of a work, and the plant of more, and fatige र आहर र अयम्भा स्रोतिय मेर र । । सन् रूप

เสลา นุยรา (สถารทางหากครา ครางกุม) func dist ਨ ਕਿਸ਼ਸ਼ਦ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀ ਹੁ ਸਕਦੀ ਹੈ ?

ਕਰਮੀ ਆਵੇ ਕਪੜਾ :=== ਵੀਜ਼ ਪ੍ਰਾਹਿਤ ਕਰਮ म्यम नंत्रम हे तत्र वत्त्र मं (आहे व्यन) + ? 'न व्यक्तिम ਸ਼ਕਸ ਕਰਮ ਦੇ ਪ੍ਰਾਹਤ ਹਵੰਗਾ। ਕਾਵ ਵਾਲਣਾ ਅਣਸ ਕਰਤ। ਦੇਰੂ ਕ ਤਿਕਸ ਕਰਮ ਦੇ

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-ਫਰ ਸ਼ਕਿਗ੍ਰਾ ਜੀ ਮਕਤੀ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਕਿਕਾਵਤੀ ? الأوام المعالم المعالم

ਉੱਤਰ -ਨਦਰੀ ਮੌਖੂ ਦੁਆਰੁ : ਦਵਾ ਰਿਹੁ ਦੀ (ਨਦਭ ੍ਰਿਹਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨੂੰ ਦੁਆਰਾ ਸੰਸਾਰ ਤੋਂ ਅਤੇ ਇਸ ਦੁਆਰਿਆ ਵਾੜੇ। ਾਰਪਾ ਦੁਸ਼ਟ ਕਮੀਰ ਵੇ ਜਿਸਦੇ ਵੇ ਰਾਲਤਾ ਰੂਪ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਹਨ। ਸਭਾਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈਜੀਨ ੇ ਨੇ ਅਵੇਸ਼ ਤੇਸ਼ ਗੁਸ਼ਜ਼ਏ ਜ਼ਿੱਕਵਾਨ ਉੱਤੇ ਜ਼ਿੰਕਵਾਨ ਉੱਤੇ ਵੱਡ ਦੇ ਦਿਆਂ ਸਰਦਾ ਵਾਲ ਨਖਰ ਬਿਜ ਸੀਆਂ ਦੀ ਜ਼ਰੀਆਂ ਜੀ ्रिक रिंड , भी रह्मारिय सम स्थल रिनिक रेन भाग ਵਿਤ ਵਿਤ ਵਿੱਚ ਬਖਸਣ ਵਾਲੀ ਬਸ ਹੈ ਦੇਵਬਾਰੁਸ਼ੈਣ ्या दल रिमर्टन्स भी में थे रास दिनाय, रेट प्रेशकें ਮੇਟ ਦੇ ਕਰਮ ਦੀ ਭਾਫ਼ੀ ਵਲ ਅਮਾਤੇ ਵਲ, ਤੱਕ ਨਿਜ਼ਲ (उस्कार व वा देश माम व

ਾ ਅਦਵਾ:-ਕਰਮੀ ਆਵੇਂ ਕਪੜਾ:-ਜਹਰਥਾਲਿਆ,

TO THE STANKING NEWS TRANSPORTED TO THE PERSON OF THE PERS ਮੈਲੇ ਕਵਾ ਤਕ ਜੀ ਵਕਤਾ ਪ੍ਰਤਰ ਹੁੰਕਾ ਹੈ ਤਾਂ ਵੇਰ (ਨਦਰੀ ਮੈਖੂ ਦੁਆਰ)

ਨਾਨਕ ੲਵ ਜਾਣੀਐ;=ਸਤਿਗਰੂ ਸ਼ਾਹਿਬ ਜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜਿਹ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜਿਹ ਪ੍ਰਕਾਰ (ਜਾਣੀਐ) ਜਾਣ ਲਈਦਾ ਹੈ। ਕਿ :=

ਸਭੂ ਆਪੇ ਸਚਿਆਰੂ :—ਉਹ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਸ਼ਾਰਿਆਂ ਵਿਚ ਆਪਣਾ

·, · · ਜੀ ਸੁਣਿ ਸਾਚੀ ਸਾਚੀ ॥ ਜੋ ਬੋਲਹਿ ਜੋ ਪੇਖਹਿ ਆਖੀ ॥ ਨ ਦੇ ਹੈ ਜਿਲ੍ਹੇ ਹੈਨਿ ਨ ਪਾਪਿ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾ ਪ੍ਰਾਫ਼ ਆਪੇ ਆਪਿ ॥

ਸਵਿਆਨ) ਸਰ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਕਰਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ , ਅਬਵਾ ਸ਼ਾਰਿਆਂ ਵਿਚ ਸਚਾ ,ਅ ਕ) ਪ੍ਰਾਪਤ ਰੂਪ ਹੈ।

'ਚੜਮਿ ਮਾ ਡੀਰ ਅਜ਼ ਜਮਾਲਸ ਵਾਨ ਸ਼ੁਦ।' ਅਖ ਮੇਰੀ ਇਨਾਂ ਜਮਾਲ ਓਸ ਦੇ ਤੋਂ ਖਲਦੀ ਨਹੀਂ। ਾਜਾਂ ਕਿ ਜਮਲਰ ਖਲਕ ਤਾ ਦੀਦੇਸ਼ ਰਬ। ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼ਾਰੀ ਖਲਕ ਵਿੱਚ ਅਸ਼ਾਂ ਵੇਖਿਆ ਹੈ ਰੱਬ। ਜ਼ਿਰੂ ਵੇਖਾ ਦੂਸਨ ਤਿਸੀ ਦਾ ਡੈਰ ਨ ਵਿਚ ਸਮਾਵੇ, ਨਜ਼ਰ ਨਾ ਆਵੇ। ਰੂਪ ਸਾਈਂ ਦਾ ਸਾਰਾ ਜਗ ਹੈ ਹੋਰ ਨਿਗਾਹ ਨਾ ਜਾਵੇ, ਚਿਤ ਨ ਭਾਵੇਂ। (ਸ਼ਜ਼ਲ ਪਵੀ' ਭਾ: ਨੰਦ ਲਾਲ ਜੀ)

ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਦਾਮਾਰਾ ਕਾਨਣਾ ਕਰੀਏ, ਤਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ਣਕ ਸਿਧਾ ਨੇ ਨਿਮ੍ਤਾ ਸਹਿਤ ਨਮਸਕਾਰ ਕੀਤੀ

ਅਰਥ ੨, ਦੰਡਕ ਅੰਨਵੇਂ ਕਰਕੇ

ਅੰਸਵੇਂ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਰੀਦਾ ਹੈ।

੧ (ਦੇ ਤਕ ਅੰਨਵੈਂ) :- ਸਾਰੀਆਂ ਜਗਾਂ ਦਾ ਅੰਨਵੈਂ ਕਰਕੇ ਅਰਬ ਕਰਨਾ। ਕ (ਬੰਤਕ ਅੰਨਵੇਂ) :- ਛੋਟੇ ਛਟੇ ਪਦਾਂ ਨੂੰ ਵਾਬ ਵੱਖਰੇ ਅਰਥ ਕਰਨਾ ਮ ਤੇ ਬ ਦੜਕ ਵੀਤੀ ਅਨੁਸਾਰ ਅਰਥ ਹੈ।

1 Shi I'm with Inhahadada भी सम्भी भर्गः ख रण तारकात में यम अक्षत मंद्र मा । त्रिय त नक्षाति

गुरु रहत वह भी भू गे प्राप्त तीन प्रा ਨਕਦਵ ਜਾਲ ਭਾਰਗ ਨਾ ਸ਼ਿਰਗਾ ਨਾ ਇਸ ਜੀ ਆ ਸ਼ਿਰਗਾ ਮਾਰਿਕਲ ਵਿਲਾਗਿਆ ਹੈ ਸ਼ਿਰਗਾ ਨਾ ਇਸ ਜੀ ਆ ਸ਼ਿਰਗਾ ਕਰਵਾਈ ਕ ਜਿਸਤੂਸ ਦੇ ਸ਼ੀ-ਗੁਜੀ ਹਾਸ ਜ ਕੇ ਸੇ ਕਿਸ ਪ੍ਰਭਾਰ

क श्रवर संघर व ्यून देर हैं। व ਮੀਰਤ ਜੀ ਸਿਖ = ਕ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਵਿੱਲੀ ਗੁਸਤ ਜਾਂਦ ਜੀ

ੇ ਬਾਰ ਜਨਮ ਨਿਕ ਬੁਲ ਧੋਉਂ ਜਿਹ ਜਨਮ ਕਲ ਹੁਕਤ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚੁ 'ਕਈ ਜਨਮ ਕੀ ਕੀਟ ਪੜ੍ਹਾਂ ਕਈ ਜਨਮ ਗੁਜ ਮੀਨ ਤਾਜ਼ਾਂ

ਰਵੀ ਜਨਮ ਪੰਥੀ ਸਵਧ ਹੋਇ ਵਾਰਦੀ ਜਨਮ । ਵਰ ਨਿੰਘ ਜੀ ਜਦ । ਾਮਕ ਜਗਦੀਸ਼ 'ਮਾਧਨ ਕੀ ਬੁਰੀਆ ॥ ਚਿਰਕਾਲ ਇਹ ਦਹ ਸੰਸ਼ਰੀਆ। ਪੰ_{ਵਾਰ} 'ਵੇਟਰੋਵਕ ਆਵਿਆ ਪਟਿਆ , ਉ ਸਤਨਾਵੇ,

ਨਾਤ ਕੀ ਪ੍ਰਤ ਬਾਰੀ ਅਪਣੀ ਭਗ ਦੀ ਲਾ'ਣ (ਅਤਾ ਕਵਦ)। ਨਾ ਕ ਹੈ ਨੇ ਮੈਂਟਰ ਸਟਨਾਸ਼ ਜਿ ਅਕੇ ਦਾਨ ਪ੍ਰਭ ਦੀ ਅੰਗ 90 ।। ਕਰ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਏਸਤੀ ਕਰੇ । ਸ਼ਵਿਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਮੈਨ੍ਹੇ ਆਪ

ਜੀ ਦੀ ਪਵਿੱਚ ਸ਼ਰਨ ਵਾਪਤ ਹੋਈ ਹੈ। है ਕੇ ਜੀਵੇ ਸ਼ਿਲ੍ਹੀ ਵਿਚ ਵਿਚਕਦਾ ਹੁਤ। ਵਿਚ ਫਟਕੇਦਾ ਬੰਤ ਚੋਕਾ ਸਿੰਡਿਆ ਅਸਤੀ ਸੇਰਵੇਕ ਵਿਚਕਦਾ ਹੁਤ। ਵਿਚ ਫਟਕੇਦਾ ਬੰਤ ਚੋਕਾ ਸਿੰਡਿਆ ਸਮੇਂ ਜਿਵਦੇ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਦੇ ਹਨਾ ਬਚਨਾ ਨੂੰ ਜਿਵਿਕੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਭਾਤਕ ਕੇ ਤਿਰਾਬਕ ਵਿੱਚ ਕੇ ਜਤਿਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ

いん コールがっ ピーラ ス

਼ਰਾਵ: ਜ਼[ਾ] ਕਿ ਬਧਾ ਬਲੀਐ, ਪੂਰਨ ਸਤਿਹਾਰਾ ਨੂੰ ਸਿਖ ਪ੍ਰਤ \$ +38 43 + 2 56, 48 202 A 46 1x 3

ਵਾਰਤ ਹੈ। ਕਰਨ ਕਿ ਜੋ ਸਿਖ ਹਵੇ ਵਿੱਚ ਦੇ ਸਾਹਜ਼ ਰਾ ਸੋਟਰ ਸਮੇਂ ਤੇ ਉਹ ਦੇਸ਼ ਟਿਆ ਹੋਵੇ, ਪ੍ਰਸੇਸ਼ਰ ਦੇ ਮਿਲਣ ਵੀ से नेरान्त सात्र ने सम रह सम्मान में भेरत हिंगा है

나는 가는 나는 나는 하는 하는 사람에 아무리 !! . . . । । । । । । । ਹਰੀ ਦੂਬ ਨਿਕੰਦਨੇ। ਨਨ' ਹਨ ਪੁਸ਼ਤ ਯੂਰੀ ਧਰਮ ਸਨਾਤਨ।

· ਅਸ਼ਕਾਬ ਸ਼ਰੀਆਂ ਹਰੀਆਂ ਤਿੜਾਂ ਵਾਲਾ ਼ਾਨ । ייਨ । ייਨ ਹੈ ਹਨ ਦੇ ਹੀ ਸਨਾਤਨ ਪਰਮ ਹੈ। ਜੀ

Kr. dananazanazinkwinanakakwinakakkishikikikiki ਜਿਹਾੇਆਂ ਮਿਧੀਆਂ, ਸੋਟਣ ਦੇ ਸਬੂਕੀ ਪ੍ਰਾਧਤੀ ਦਾ ਉਪਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ ਆਦਿ ੍ਰਿਹ ਸੰਦਵ, ਸ਼ਗਾਂ ਸ਼ਵਿਤਾਜ ਐਸ ਵਜਾਗ ਸਦੀ ਸ਼ਚਣ ਬੋਲਣ (ਜਿਸ ਸੀਨ ਪ੍ਰਤ ਪਿਆਰ) ਜਿਣ। ਨੂੰ ਸੀਣ ਕੇ ਸਿਖ ਸਤਿਗਰਾ ਨਾਲ

ਿਲ ਕ ਕਰੇ. ਕਾ ਮਨ ਧਨ ਸ਼ਿਉਂਪ ਜਵ ਾਜ਼ਨ ਸਨ ਧਨ ਕਰ ਸ਼ਰੀਪਿ ਰਾਜ ਕਰੀ ਹਕਾ। ਸੰਨਿਆਂ ਪਾਈਆਂ।"

ਮਾਤਰ ਕਰਦੇਸ਼ ਨਿੰਦ ਰਾਈਨ ਹਿੰਦ ਜਾਵਣ ਵੇਜਾ ਰਾਜ , वरमध किए प्रानाची तता अधि प्राचन समा ਦਨ ਸਨੇਸ ਜਨਜਿਨ ਨਿਆ ਤਿਨ ਭਾਗ ਸੰਕਰਾਗਾਮ। ਰ ਤੋਂ ਪਾਣ ਹੀਰੇ ਗਾਬੂ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਜਨੂੰ ਤੌਰਾ ਰਾਮ ॥*

ਪੁਸਨ : ਵਾ ਸਿਖ ਕੀ ਕਰੇ ?

ਉੱਤਰ :-(ਕਰਮੀ ਆਵੇਂ, ਮੇਖ ਦੁਆਰੂ ਕਪਤਾ) ਦੇਹੋਂ (ਕਰਮੀ) ਨਿਸ਼ਕਾਮੀ ਜੋ ਸਿਖ ਹੈ ਜਾਂਤਗਰੂ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀ ਸ਼ਰਨ ਵਿਚ ਆਵੇ ਤਾਂ ਬੋਲਤੀ। ਕਤੇ ਹੋ ਸਦੇ **ਾਤਬਾਹ ਦੀ ਆਪ** 'ਮੌਖ ਦੁਆਰ ਕਪੜਾ' ਉਹੱ। ਜਿਸ ਕਰਵੇ ਸੰਸਾਰ ਤੋਂ (ਅਖ) ਮੁਕਤੀ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਐਸਾ ਮਕਤੀ ਦਾ (ਦੁਆਰ) ਗਿਆਨ ਰੂਪੀ (ਕਪੜਾ) ਬਸ਼ਕ ਬਖਸ਼ੇ ਜੀ।

ਉਸ ਵੇਲ ਜਦੋਂ (ਆਖਹਿ ਦਾਤਾਰ ਦਾਤਿ ਕਰੇ ਦੇਰਿ) ਜਿਖ ਇਉਂ ਬੰਨਤੀ ਕਰ ਤਾਂ ਦਾਤਾਰ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਹਨ (ਆਖਰਿ) ਨਾਮ ਦੀ ਦਾਤਿ ਆਖ ਕਰਕੇ (ਦੇਹਿ) ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਉਂ ਨਾਮ ਦੀ ਦਾਤਿ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਕੇ ਫ਼ਿਰ ਉਹ ਰਾਜਸਿਖ ਕੀ, ਹ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਜੈ ਸਰੂਪ ਦੀ ਸ਼ਾਖਿਆਤਰਾ ਕਿਸ ਪਕਾਰ ਕਰਾਂ ?

(ਅੰਮ੍ਰਿਦ ਦੇਸ਼ਾ ਸ਼ਰਨਾਓ) ਤਾ ਕਹਿੰਦ ਹਨ, ਹੋ ਸਿਖ! (ਅੰਮ੍ਰਿ) ਮਿਕਰੀ ਹੁਣ ਦਾ ਤੇਗਾ ਵਲਾ ਹੈ (ਸਚਨਾਉ) ਇਸਦੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਹਿਨਾਮ ਦਾ ਉਚਾਜਨ ਕਰ ਵਰਨਿ ਜਪਦਿਆਂ ਖਿਨ ਦਿਲ ਨ ਕੀਜਦੀ। ਸ਼ੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦ ਭਾਸ਼ ਸਤ੍ਰਕਿ ਜਾਂਹ ਸਾਹੂ ਆਵੇ ਕਿ ਨ ਆਵੇ ਰਾਮ ।' (ਅੰਗ ਪ੪੦)।

(ਸਾਚਾ ਸਾਂ ਤਰ ਸਾਚ ਨਾਕਿ) ਉਹ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬ ਮਾਲਿਕ ਜੋ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਹੈ (ਉਸਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦਾ ਸ਼ਾਧਤ) ਸ਼ਚਾ ਨਾਮ ਜੀ ਹੈ।

(ਫੀਰ ਕਿ ਅਗੇ ਰਚੀਐ ਨਾਮ ਦੀ ਦਾਤ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ

ਸ੍ਰੀ ਜਪ ਜੀ ਸਾਹਿਬ

भी भा भा भागव ਹੈ। ਜਗਿਆ ਸਾਹਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਨਾਰ ਸ਼ੋਧਾਰੀ ਨਹੀਂ । ਸਦੀ ਹਾਰਸਾਂ, ਜੀ ਅਤੇ ਸ਼ਵਕ ਨੂੰ ਜੀ ਜਗਿਆ ਸਾਹਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਨਾਰ ਸ਼ੋਧਾਰੀ ਨਹੀਂ ਤੋਂ ਜੀ ਮੈਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਵਕ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਸ਼ਬਜ਼ੀ, ਸਨ ਵਿਗਿਆਣ ਸ਼ਬਜ਼ੀ, ਤਰ ਕੀ ਮਨ੍ਹੀ ਦਾ ਹਨ, ਵੀ ਸੰਗਣ ਗਿਆਨ ਸ਼ਬਜ਼ੀ, ਸਨ ਵੀ ਗਿਆਣ ਸ਼ਬਜ਼ੀ, ਤਰ ਕੀ ਮਨ੍ਹੀ ਦਾ ਹਨ, ਵੀ ਸੰਗਣ ਰਿਆਨ ਬਬਸ਼ ਸਾਹ ਬਬਸ਼ੇ ਵਰ ਬੰਨਵੀ ਕਰ ਮੈਨੂੰ ਪ੍ਰਾ ਗਿਆਨ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀ ਜੀ ਵਰ ਕੰਪ ਜੀ ਕਿ ਜਾ ਕਾਕ ਅਜੂਬ ਗਿਆਣ ਦੀ ਦ ਤਿਵੰਤਾ

ਨਿਸ਼ ਪ੍ਰਕਾਰ ਬਾਜੀ ਸ਼ਤਿਕ ਸੀ- ਚ ਸ਼ਾਹਿਤ ਹੈ ਜਿਸ ਹੋ ਤੁਸਤ ਰਪਦਸ਼ ਦਾ ਹੈ ਦੇ ਤਾਮ ਦਾ ਸਮਦਣ ਕੋਰ (ਅਹਾ ਮਾਂ ਜ਼ਰੂਰ) ਮ ਰਿਧਿਆਸਰ ਕਰ, (ਰਖੀਐ) ਤਰ ਤੋਂ ਦਾ ਸਧਨ ਨੂੰ ਮੁਕਤਰ भवंध वृद्ध ।

ਪਨ : (ਜਿੜ੍ਹ ਦਿਸੈ ਦਰਬਾਰ) ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਹੋ ਰਾਜੀ : ' ਾਨੂੰ ਵਾਜ਼ਿਤ੍ਹ-ਪਰਮੈਸ਼ਰ ਦਾ ਦਰਬਾਰ ਸੱਚਖੰਡ ਦਿਸ ਪਵੇ। ਪਰਗਣ 👵 👝

ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਮਹਾਰਾਜ ਸਾਹਿਬ ਜੀ (ਵਡਿਆਈ ਵੱਖ ਾ ਸਰੂਪ ਦੀਆ ਜੋ ਵਰਿਆਈਆਂ ਹਨ ਤਕ ਤੋਂ ਦਾ ਸੰਧਨ ਕਰਾ ਕੇ, ਜਾਂ ਸੀਸ਼ ਦੀ ਮੈਕਰ ਕਰ ਕੇ, ਜੀਵ ਦੀ ਅਲਪਗਤਾ ਖਰ ਵਿਕਾਰ ਛਾ ਕ ਾਸਰ ਦੇ ਫੇਗਰ ਸਰਬਗਾਰ ਛੱਡਾ ਕੇ ਦੋਹਾਂ ਦੇ **ਵਾਦ ਅਰਥ ਦਾ** ਤਿਆਰ ਕਰਾ ਤੇ ਲਖ ਅਰਥ ਵਿਚ ਏਕਤਾ ਕਰ ਉੱਦੇ ਹਨ। ਸਾਰਿਆਂ ਵਿਚ ਆਤਮ-ਸੂਤ ਵਿਚ ਪ੍ਰਸ ਸਰਪ ਸਤ ਚੌਰਨ ਅਟੰਦ ਸਰੂਪ ਦੀ ਵਿਚਾਰ ਸਿਖ ਤਾਈ ਬਖਸਦ ਹਨ

ਜਿਸ ਨੁਣਿਸ ਪ੍ਕਾਰ ਦੀ ਸਤਿਗਰੂ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦਾਤ ਬਖਸਦੇ ਨ ਉਸਦੇ ਭਾਈ (ਅਧਾਰ) ਪਾਰਾਵਾਰ ਤੋਂ ਗ੍ਰੀਤ ਪਰਜਸ਼ਜ ਦਾ (ਕਾਉ) ਪ੍ਰਭਾਵ ੂ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕਰਕੇ (ਨਾਨਕ ਏਵੈ ਜਾਣੀਐ) ਉਹ ਸਿਖਾਇ ਰਕ ਰ ਜਾਂ ਬਲ ਦਾ ਹੈ ਆਪਣਾ ਆਜਮਾ ਸਰਪ (ਸਭੂ ਆਪ ਸ਼ਚਿਆਰ) ਇਹ ਵਾਹਿਰ ਪੁੰਸਰ ਸ਼ਵਿਆਂ ਵਿਚ (ਸ਼ਚ) ਸਚਾਂ (ਆਰੂ) ਪ੍ਰਾਪਤ ਰੁਪਣ

ਅਬਵਾ :-(ਦੂਸਰੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅੰਨਵੈਂ ਕਰਕੇ) ਉਹ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਕੈਸਾ ਹੈ ।

(ਮਾਰਾ ਸਾਹਿਬ, (ਸਾਰਾ) ਤ੍ਰੇਸੀ ਕਾਲ ਅਬਾਧਰੀ ਸਤਰੀ, ਨਾਸ ਗ੍ਰੀ: ਸ਼ਾ ਹੈ। (ਸਾਹਿਬ) ਮਾਇਆ ਬ੍ਰਿਤੀ ਦੁਆਰਾ (ਮਾਇਆ ਸ਼ਬਲ ਹੈ। ਹਿਲਵਾਜ਼ (ਭ. ਜਿ) ਪੜ ਲਾਵਾਂ ਜ ਵੇ

ੂਸ਼ਾ ; ਉਸਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦਾ ਸਾਧਨ ਕੀ ਹੈ ?

ਜੰ ਕਰਮ ਸਾਹਿ ਸ਼ਹਿਰ ਨਾਇ) ਉਸਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦਾ ਸਾਧਨ ਸੱਚਾ ਨਾਮ ਹੈ।

The state of the first to an or the first Toping a many to a A STER STER STEEL r on 5 that the of one

म प्राप्त कर के माने कारण है भी भी के राज्य कि स्थाप भ SAN - A TEMPS SER, MAS JOHNS BREE SALUMINE 'देश = .. - 'रश प्यात भनवनाती भी एटक जामान . 3) 292 - " - 34 177 5, 8 B 245, 08 1 955 (21 Mist '517) ਵਰਸਕੇ ਨੂੰ ਜੰਜ ਦਾ ਨਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਨਿਰਿਆਸਣ ਗਿਆਨ ਤਖਸਕੇ

ਵਾ '- ਆਬ'ਾ, ਸਿਖ ਆਖਣਾ ਹੈ ਕਿ ਹੈ ਸਟਿਗਾਰੂ ਗੁਜੀਬ ਨਿਵਾਜ਼ ਜੀ ਮੇਸ ਵਾਲਿ ਪਾ ਕਰਕ ਪ**੍ਰਿਲਾ ਸ਼ਵਣ ਰਿਆਣ ਦਾ ਉਪਰੇਸ਼ (ਦਰਿ)** ਣਖਸੇ। ਉਸ ਵਲ ਗੁਟ ਸਖ ਨੂੰ ਸ਼ਤਿੰਗਰ ਸੰਚ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਜੀ (ਮੰਗਰਿ) ਮੰਗਤਾ ਜਾਣ ਕੇ 15ਵਕੇ ਮ ਕਰਮਾ ਦੇਸ਼ਾਰਾ ਵੇਰਾਗ, ਬਿਬਕ, ਬਣ ਮੌਵਜੀ, ਮੌਥ ਇਛਾ ਅਪ੍ਰਿਤ (ਦੀ) (ਬਾਰ ਹਨ।

(ਮਾਣ ਕਰ ਦਾਤਾਰ, ਇਸਪੁਕਾਰ ਦਾਤੇ ਸ਼ਹਿਰ ਨੂੰ ਜੀ ਬ੍ਰਿਸ਼ ਵਿਜਿਆ, ਲ਼ਾਮ ਰਿਆਜ਼ ਕੀ ਦਾਖ਼ ਬਖਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

(ਰਾਜੀਕ ਅਤੇ ਰਥੀਅ, ਵੇਰ ਕੀ ਖਟ ਚਿੰਨਾਂ ਕਮਕੇ ਸਵਣ ਕਰੀਦਾ ਹੈ, ਵਰ ਸੰਮਣ ਕਰੀਦਾ ਹੈ ਕਦ ਕੀਆਂ ਬਾਧਕ ਅਤੇ ਅਕਦ ਕੀਆਂ ਸਾਧਕ ਜਰਾਵੀਆਂ ਦਾਸ਼ਾਰ, ਵੱਜ (ਅਗੇ) ਨਿਧਿਆਸਣ ਕਰੀਦਾ ਹੈ। ਸਜਾਵੀ ਬ੍ਰਿਵੀ ਦਾ ਪ੍ਰਵਾਰ ਪਾਣ ਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਾਤੀ ਬ੍ਰਿਤੀ ਦਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ਕਾਰ ਕਰਦਿ ਹੈ (ਰਥਾਅ) ਤਰ ਤੋਂ ਦਾ ਸੰਧਨ ਕਰੀਦਾ ਹੈ , ਵਾਰ ਅੰਬ ਦਾ ਤਿਆਰਾ

(ਜਿਤੂ ਕਿਸੇ ਦੌਕਬਾਰ) ਜਿਸ ਕਰਕੇ (ਦਰਬਾਰ) ਸਰੂਪ ਸਾਖਿਆਤ ਹੈ ਜ਼ਾਦਾ ਹੈ। ਦਿਸ਼ ਹੋਵਾ ਹੈ।

Hy my my man ੍ਰਮੀ 'ਕਰੋ ਵਸ਼ਹੀਲੇ ਮਿਖਤੂਸ , 'ਤੀ ਕਿ ਤੋਂ ਸ਼ਬੂਤ ਅਤੇ ਨੂੰ

ak gole 11- - Me 7 (6 Min + 1-12) & Me 1 & Me Aut with the to the to the to the to the to אים ביא לי בין לי החמאה הי לי ביל ניביל ליב שלים अस्र व प्रचार से राज सिम राज क्षेत्र मान्यान सहक्रा क्ष

ਕਰਵਿਤਾ ਦਿਲਤਾ ' ਅਸਨਾ ਵਿੱਚਾ ਸਕਤ ਤਾਰ (ਉਹ ਵੇਰ 3 Elmin & Har by and for the State State State A ar hu for a forth to go for eather atm falls w ਮੈਂ ਹੁਣ ਦਾ ਅਸ- ਤੋਣ ਦਾ ਦੁਕਾ ਹੈ। ਸਕੇਟ ਹੋਣ ਦੇ ਵਧਾ ਹੈ ਸੁਣਬ ਜਾਂਸ਼ ਜਿਸ ਵਿਚ ਸਦੇ ਪਾਸ ਦਾ ਅਗਿਸ ਸ ਕੋਟੇ ਅਵਿਤੇ ਸਕਤੀ ਵਾਸਤੇ। ਸ਼ਰੂਤ ਐਂਡੈ ਪ੍ਰਾਹਤੀ ਵਾਸ਼-

ਵਰਿਆਈ ਵੀਚਾਤ) ਜੀਵ ਈਸ਼ ਦੀ ਦਕਤਾ ਲਈ (ਵੜਿਆਈਆ ਵਾਰ ਅਰਬ ਦਾ ਬਿਆਗ ਕਰਕੇ ਬ੍ਰਾਮ ਦੇ ਜਵਪਦ ਦੇ ਲੁਖ ਅਜ਼ਬੂਦ ਵੀਚਾਰ ਕਾ∗।

⊱ੀਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸਮਝਰਾ≍ਾ ਦੇ ਉਂ ਗਣ :∽

ਦੇਰਗ : ਮਰਣਮ ਸ਼ਜ਼ਸ਼ ਵੈਂਟਾਰ ਪਨ ਐਸਰਮ ਸ਼ਰੇ ਬਿਗਿਆਨ

ਕ ਖ਼ਵ ਭਗਾ ਸੰਪੰ² ਜੋ ਜਾਂ। ਕਹੁਤ ਭਗਵਾਨ •

ਿ_{ਦਹ}ੀਸ਼ ਵਿਚ ਮਾਇਆ ਸ਼ਬਲਪ ਤੇ ਕਸਕ ਖਟ ਗੁਣ ਹਨ। ਜੀਆ ਤੀ, ਰ ਲੁਕਪਤੀ ਨਰਨੀ, ਹ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ, 3. ਲੈਤੀ ਕਰਨੀ ਨ ਅੰ- ਅਮਰਾ, । ਕਰਮਾ ਅਨਸਾਰ ਫ਼ਲ ਦਰਾ, हे ਜੂਨਾ ਦੀ ਤੁੜਾਵਾਂ ਼ ਜੋ ਦੂਜ ਨਾਲ ਆਇਆ ਸਲਲ ਈਸਤ ਵਿੱਚ, ਆਇਆ ਉਪਾਹੀ ਨਾਤ , ਵ. ਜਿਸਤ ਛ.ਕੇ ਉਸਦੀ ਸਤ, ਚੇਤਨ, ਅਸੰਕ ਰੂਪ ਕਿ,ਤ ਲ ਨੂੰ ਤੇ ਤੇ ਜ਼ਿਵਤ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਜੀਵ ਵਿਚ ਖਟ ਇਕਾਜ਼ ਨੂ

1, 2 3 + 5/1 2 1

व स्म । मारा कि व से व स्था में, व वनधार प्रेक्ता ਹਾ, ਤ ਨੇ, ਤ ਕਰ, ਏ ਦ ਨਿਆਸ, ਤੁਨਾਵਾ ਧਰਮ ਹੈ ਜਿਹੜਾਵ म् प्रतार कार्य वर्ण साली मन् संनद अत्र न्यू में श्री

The Real of the State and Arthresh Color C

ਸੀ ਜਪ ਜੀ ਸਾਹਿਬ

ਕਰਨੀ ਹੈ। ਇਉਂ ਵਾਰੇ ਅਤਰ ਦਾ frond ਕਰਕ ਲਗ ਆ ਹੈ। ਹੈ ਕਤਾ

भूमा भी भवस्या । न भूक की अधार कर भू भूमा स्तर प्रदर्भ भवत म स्तर है और ने किस का अपना का अपना का अपना का का अपना का का अपना का

(ਕ ਜਮੀ ਆਵੇ ਕਰਤਾ) ਲੋਕ ਬਿਖ ਨੂੰ ਸ਼ਹਿਰਤਾ ਦੀ ਸ਼ਾਨ ਵਿਚ ਆ ਲੋ हरती पन्ती सं हैं। है वि वेस महत्त्र से कि हैं। से प्रकार की विकार ਕਰਕੇ ਸਨ ਪੰਜਮ ਰੂਪੀ ਸਿਜਧਾਉ (ਕਪੜਾ) ਪ੍ਰਾਪਤ ਹਵ

ਹਾਂ ਸ਼ਹਿਰੀਕ ਸ਼ਹਿਰ ਜੀ ਕਹਿ ਦੇ ਹਨ ਜੋ ਤੋਂ (ਕਰਮੀ) ਕਰਮ ਕਰਦਾ ਰਹਾ ਤਾਂ ਵੱਖ ਦੌਰ ਰੂਪੀ ਕਪੜਾ ਹੀ (ਮਲੜਾ ਹੈ), ਬਾਰ **ਸੰਸਦਾ**

(ਨਵਜੀ ਸਬ੍ਰਦੂਆਰ) ਸ਼ਤਿਗਰੂ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀ (ਨਦਗੈ) ਕਿਰਪਾ ਵੁਆਰਾ ਹੀ (ਦੁਆਰ) ਸੇਸਾਰ ਤੋਂ (ਮੁਖ) ਮਕਤ ਹੋਵਾਂਗਾ

ਵਾ :--(ਕਰਮੀ ਆਵੈ ਕਪੜਾ ਨਦਰੀ ਮੇਖ਼ ਦੁਆਰ) ਜਿਹਵਾ (ਕਰਮੀ) ਆਧਿਕਾਰੀ 'ਸ਼ਖ ਸਤਿਗ੍ਰੂ ਸਾਹਿਰ ਜੀ ਦੀ ਸਫਨ ਵਿਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਵਲੇ (ਨਦਰੀ) ਗਿਆਨ ਦੀ ਨਵੇਰਿ ਵਾਲੇ ਸਭਿਗ੍ਰਹਾਂ ਪਾਸ ਸਿਖ ,ਮੱਖ) ਮਕਤੀ ਦਾ (ਦਾਮਾਰੁ) ਗਿਆਨ ਰੂਪ ਕਪੜਾ ਮੰਗਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਤਿਗਰੂ ਸਾਹਿਬ ਜੀ

(ਨਾਨਕ ਏਵੇਂ ਜਾਣੀਐਂ) ਸ਼ਹਿਰਾੜੂ ਨਾਨਕ ਦਵ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕਹਿੰਦ ਟਨ ਕਿ (ੲਵ) ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ (ਜਾਣੀਅ) ਜਾਣ ਲਈਦਾ ਹੈ।

(ਸਭੂ ਆਪੋ ਸਚਿਆਰੂ) ਸਾਰਿਆਂ ਅੰਦਰ ਆਪ ਹੀ ਸੱਚਾ ਸਰੂਪ ਹੈ। ਇਉਂ ਜਾਣਕੇ ਗਰਮਿੱਖ ਨਿਹਾਲ ਤੇ ਜਾਂਦ ਹਨ।

ਇਸ ਪਰਿੰਡੀ ਵਿਚ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਕਰਤਾਰਪੁਰ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਵਿਚ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਦਵ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਪ੍ਰਸਨਾਂ ਦਾ ਉੱਤਰ

(ਸਿੱਖ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਰੂਪ ਅਰਥ)

(ਸਾਰਾ ਸਾਹਿਬ) ਸੂਚਾ ਸਾਹਿਬ ਜਾਣਕੇ ਜਿਸ ਸਿੱਚ ਨੇ ਉਚਾਰਿਆ ਹੈ।

ਹ ਕਲਾਣ ਹਨ ਅੰਸੂਤ ਵੇਲੇ ਸਰ ਨਾਉਦਾ॥

📉 🔒 ਵਜ਼ਾਨ ਕੋ ਪ੍ਰਮੁਸ਼ਤ ਦੀ ਸੁਰਭਿ ਕਰੋਗਾ॥

SECTION AND MARKET MARKET SECTION OF THE SECTION OF

(With way

ਸੀ ਜਪ ਦੀ ਮਾਹਿਬ । एक्ट स्ट्रिसिक है योज हो एक एक मार्थ ਸਭ ਸਵਾ ਸਿਟਾਇਕ ਦੇਸ਼ ਜਿਹਾ ਹੀ ਸਦ ਕਰੋੜਾ। 1. 41 - 414 उत्पाद को श्री धनार का मार्गट क्षेत्र की । ਾਂ ਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹ ਕਾਰ ਰਿਵੰਧ ਨਾ ਰਾਜ਼ ਸ਼ਹੂਰ ਜ णण, कार के अपूत्र का निका निका सब एका। 'ਚ । । । । विश्वान बन्दे बन्दे (वित्रामानी) सम्पापन ੍ਰਾਂ ਦੇ ਪੰਸਾਵ ਕਾਵੇ (ਕੁਦਮੀ) ਵਜਸਬ ਦੇਅਤੀ ਨਰਮ ਪੰਜਾ ਰਿਜ਼ਾਂ ਦੇ ਪੰਸਾਵ ਕਾਵੇ (ਕੁਦਮੀ) ਵਜਸਬ ਦੇਅਤੀ ਨਰਮ ਪੰਜਾਵ الإحديد الديم ਯੂਸਾ '= 'ਪ੍ਰੇਸ ਪਾ ਕਾ ਵੇ ਸੀ। ਦਿਤਾ ਦੇਕਨ ਕੂ ਪਤਿ ਸਦੀ।' (ਅੰਗ ੫੨੦) (ਰਵਾਜੇ ਮੌਬ ਜਾਮਾਜ) ਨਜ਼ਰੀ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ (ਦੁਆਰ) ਗਿਆਨ ਦੁਆਰਾ ਮਕ ਤੀ ਪ੍ਰਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਨਾਨਕ ਸੰਵੰ ਜਾਣਾਅ, ਸਤਿਗ੍ਰਤੂ ਨਾਨਕ ਦਵ ਸੀ ਵਰਮਾਉਂ ਦੇ ਤਨ_੍ਰਵੇਂ) ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਗੁਰੂ ਤੋਂ ਸਿਖ ਦੀ ਏਕਤਾ ਦੁਆਰਾ ਜਾਣਿਆ ਜਾੜਾ ਹੈ (ਸਭ ਆਪ ਸਚਿਆਰ) ਕਿ ਸਾਵਿਆਂ ਵਿਚ ਆਪ ਤੀ ਸਚਾ ਸਰੂਪ ਹੈ , (ਵਾ) ਇਥ ਸੀ ਗੁਰਾਂ ਦੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦੁਆਰਾ ਜਾਣਦਾ ਹੈ , ਸਾਰੇ ਹੀ ਚਤਨ ਦੀ ਅੰਸ਼ ਹੋਣੇ ਕਰਕੇ ਸ਼ਚ ਦਾ ਰੂਪ ਹਨ। ਲਬਾ :-*ਜਨ ਬਲ ਮਾਹੇ ਆਪਹਿ ਆਪ । ਆਪੈ ਜਪਹੁ ਆਪਨਾ ਜਾਪ ।*

(अवा ३म३)

TO THE STATE OF THE SECRETARY SECURITY STATES AND THE SECOND 🤹 ਪੰਜਵੀਂ ਪਉੜੀ ਪ੍ਰਾਰੰਭ 📚

ਬਾਪਿਆ ਨ ਜਾਇ; ਕੀਤਾ ਨ ਹੋਇ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ; ਨਿਰੰਜਨੂ ਸੋਇ ॥ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ; ਤਿਨਿ ਪਾਇਆ ਮਾਨ ॥ ਨਾਨਕ ਗਾਵੀਐ; ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨ ॥ ਗਾਵੀਐ ਸੁਣੀਐ; ਮਨਿ ਰਖੀਐ ਭਾਉ ॥ ਦਖ ਪਰਹਰਿ; ਸੁਖੂ ਘਰਿ, ਲੈ ਜਾਇ ॥

ਗਰਮੁਖਿ ਨਾਦੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੇਦੇ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ॥ ਗਰ ਈਸਰੁ ਗੁਰੂ ਗੋਰਖ਼ ਬਰਮਾ ਗੁਰੂ; ਪਾਰਬਤੀ **ਮਾਈ**॥ ਜੇ ਹਊ ਜਾਣਾ, ਆਖਾ ਨਾਹੀ; ਕਹਣਾ ਕਥਨੂ ਨ ਜਾਈ॥ ਗਰਾ; ਇਕ ਦੌਹਿ ਬੁਝਾਈ ॥

ਸਭਨਾ ਜੀਆਂ ਕਾਂ ਇਕੁ ਦਾਤਾ; ਸੋ ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਰਿ ਨ ਜਾਂਈ ਸ਼ਪ੍ਰ,

ਸ਼ਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਪਹਿਲੀਆਂ ਚਾਰ ਪਉੜੀਆਂ ਵਿਚ ਤਤ ਪਦ ਦਾ _{ਕੋਬਨ} ਕੀਤ ਹੈ। ਹੁਣ ਪੰਜਵੀ ਪ੍ਰਤੇਵ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਸਿੰਗ ਨੇ ਛੇ ਪ੍ਰਸਨ ਕੀਤੇ 'ਕ ਪ੍ਰਤਮਸ਼ਰ :-

9 x 2 3 '8 2 (2) 39

ਸ੍ਰੀ ਜੂਨ ਜੀ ਸ਼ਾਹਿਬ

उ मुन्द ने विश्व प्रदेशत ?

ਪੂਲਾਇਆ ਜਕੂਸ਼ੀ ਤੀ ਕਿ ਇੰਸਥੂ ਹੈ 9

ਚ-- _{, ਮਾਵੀ} ਨਾਦੀ ਦਿਆਦਾ ਉਸ ਨੂੰ ਕਹੀਦਾ ਜੋ ਸ਼ਬਦਤ ए केंग न व निष्य में महत्त्व छन। सिंह गांच प्रेम पिकारिका है।

B R- 323 WHE 2 HE , W # J- , 8 0 JE)

. .. ''-में मार 'मा मामहेप करके थैरा उँके ਉਹ विशे

😁 💄 🚉 🦮 😘 😅 ਜਾਂ ਦੇ ਸਾਹਿਬਕਾਵੇ ।

ਬਾਪਿਆ ਨ ਜਾਇ : ਹੋ ਸਿੱਧੋਂ ! ਜਿਵੇਂ ਕਿਸੇ ਚੋਲੇ ਨੂੰ ਗੱਦੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਦੇ ਮਾਸਕ ਬਾਰ ਜ਼ਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤੰਗਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਨੂੰ ਗੰਦੀ। (ਮਾਰਿਲ) ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਹੋ ਸਲਾ ਨੇ ਮਾਸਕ ਗਿਲ ਦਾ ਰਸ਼੍ਰਿਲ ਹੋ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਹੈ ਸਲਾ ਨੇ ਮਾਸਕ ਗਿਲ ਦਾ ਉਮਾਦ ਤੇ 'ਤੇ। ਜਿਵੇਂ ਕਮੀ ਲੋਕ ਕਹਿੰਦੇ 78 ਕਿ ਪਰਮਜ਼ੋਰ ਕੋਈ ਵੱਡਾ ਲ ਦ ਸਤੇ ਨੇ ਨੇ ਸ਼ੇਕਾਂ ਨੇ ਜੰਬ ਹੱਬ ਕਹਿ ਦੇ ਬਾਪ ਜਿਤਾ ਹਵੇਗਾ। '> ਨਸ਼ਾਨਾ ਚਾਰ ਵਾਗੇਆਂ ਤੇ ਸਾਂਬੀਆਂ ਦੇ ਉਨ ਬਿਆਲ ਤਨ ਸੋ ਸਤਵਰਮ ਸ਼ੁਜੀ ਕਹਿੰਦੇ 1ਨ ਇਉਂ ਪਰਮਸਰ ਕਿਸ਼ਦਾ ਗੱਦੀ ਨਸ਼ੀਨ

ਕੀਤਾ ਨ ਹੋਇ:--ਕਿਵਾਂ ਕਿਸੇ ਦਾ ਪਤਰ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਿਸ਼ ਵਰੀ। ਤੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਬਿੰਦੀ ਉਸ਼ਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿਸ ਦਾ ਪੈਂਦਾ ਕੀਤਾ। ਹਵਾਲੇ ਦਾ ਪੈਂਦਾ ਕੀਤਾ। ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜ ਤੁਸੀਂ ਕੁਰਗੋ ਕਿ ਉਸ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਕੋਈ ਪਿਤਾ ਹੋਣ। ਹੈ। ਜਿਸ ਨੇ ਪੰਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਤੋਂ ਫੋਰ ਉਸਦਾ ਵੀ ਕੋਈ ਪਿਤਾ ਹੋਵਗਾ। ਫੋਰ

਼ਰਮ ਚ ਕਰਤ ਹੁੜੇ ਪੂੰਚ ਕੁ ਪ੍ਰਚੰਦ ਪੂਰ ਸੇ ਪੂਰਪੰ ਕਾ ਕੁਤੇ। ਧਰਨਿ ਅਕਾਸ਼ ਜਸੇ ਵਿਸ਼ ਨਾਹੀ ਤਬ ਇਹ ਨੰਦੂ ਕਹਾ ਥੇ ਹੈ।'(ਅੰਗ 33t)

ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਦੂਸਰੇ ਦਾ ਪ੍ਰਤ੍ਰੇਬ ਨੂੰ ਮੀਨਗੇ ਤਾਂ ਇਸ ਵਿਚ ਅੰਨ੍ਰੇ ਅੰਨ ਆਸਰ ਦਸ਼ ਆਵਰਾ । ਦੂਸਰ ਵਿਚ ਦੂਜੇ ਦੀ ਕਲਪਨਾ। ਦੂਜੇ ਦਾ ਪ੍ਰਤ੍ਰਦੂਜਾ,

ਜ ਕੀਜਾ ਕਹੇਗੇ ਚੱਕਕਾ ਦੋਸ਼ ਆਵੇਗਾ। ਚੌਕਕਾ ਦੇਸ਼ ਉਹ ਹੈਦਾ ਹੈ ਕੇ ਹਹਿਲਾ ਦੂਜ ਦਾ ਜਣਿਆ, ਦੂਜਾ ਤੀਜੇ ਦਾ, ਤੀਜਾ ਪਹਿਲ ਦਾ, ਏਸ਼ੇ ਪੁਰਾਵ ਸੰਪ੍ਰਿਸ਼ਾ ਦੂਜੇ ਦਾ ਇਸ ਤਰਾ ਕਾਰਜ ਕਾਰਟ ਭਾਵ ਭੈਣਾ ਹੋਵਗਾ। 'ਮੁਦੇ' ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਰਨ ਕਾਰਨ ਸਿਧ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਕੇ ਚਉਚਾ ਮੌਨਰੇ ਤੋਂ ਅਨੁਅਵਸਥਾ ਦੇਸ਼ ਆਵੇਗਾ। ਅਨੁਅਵਸਥਾ ਵੱਲ ਇਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਚਉਸ਼ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾ ਮੰਨ ਲੈਣਾ, ਪਹਿਲੇ ਨੂੰ ਚਉਥਾ ਮੰਨ ਲੈਣਾ।

ਕੇ ਸਕ ਤੋਂ ਪਿਛਲੇ ਨੂੰ ਕਰਤਾ ਮੀਨਗੇ ਤਾਂ 'ਪ੍ਰਾਗਲੋਹ' ਦੇਸ਼ ਆਵੇਗਾ । ਜੋ ਪਹਿਲਿਆਂ ਨੂੰ ਅਲੰਪ ਕਰਕੇ ਪਿਛਲੇ ਨੂੰ ਮੰਨ ਲੈਣਾ , ਇਉ ਇਹ ਅਗ ਤੋਂ ਅਗੇ ਤੁਰਿਆ ਚਲੇਗਾ, ਫ਼ੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕਵੇਂ ਸਬੇਗੇ। ਕਿ ਉਸੰ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਕਰਤਾ ਕਉਣ ਹੈ ? ਕੋਈ ਹੈ ਹੀ ਨਹੀਂ , ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ ਆਪ ਹੀ

(203) ਲ੍ਹੀ ਜਦੂ ਜੀ ਮਾਹਿਬ y miles ਪ੍ਰਸ਼ਵਾਨ ਦੇ 180 ਦਾ ਘਦ ਕੀਤਾ ਹਟਿਆ ਜਾਂ ਦੀਦਾ ਨਸੀਨ ਬਾਜਿਆ J' - 1947 x J3 3 to the time the late automi . We doubt ्मी साथ मार्गत क्र राजनात्रे राजमानियमि स्थन् ५ वेतर सामा ५ स्वीत . प्राप्त कार्य कार्य के कार्य के अपने कार्य कार्य

Pr Re HH'es यूमर - हार्ति भारत है कि परिना न

ਉੱਤਰ :-ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੌਇ :- ਆਪੇ ਆਪ ਅਤੇ ਅਦਸਤਦ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ (ਸ਼ਬਕਰਕੇ ਉਹ 1 -- " -- + 7 1

ਭੇ, ਭੂਜ ਕਰਮ ਅਮਲ ਸੀ ਸਿਹੇ ਕਿਸ਼ਦ ਸਮਹ ਨੇ ਐ ਰਾਵੀ ਦ '= ਜਾਂਦ ਉਹ (ਨਿਰਜਵ, ਅਧੇ ਸ_ੂ ਰਹੇ। ਜਾਂਦਿਆ ਦੀ 5 TH C . T S S F . L D

ਰੂਸ ਤਰ ਰਿਹਾ ਛੋਸ਼ਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਨਾ ਦੇ ਉਤਰ ਜਿਤ

ਹਜ਼ ਤੇਰ ਮਾਰ ਸਭ ਪਾ: ਜੀ ਜਿਸ ਤਕਰ ਹੀ ਲਾਇਕੇ हा व वे हे हे जा कीन पहारम नत प्रमान प्राप्त हुए

ਓਤਿਰ:–ਆਪੋ ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨੂ ਸੋਇ:→ ਸਤਿਗਰ ਐ של איני או בי און בי (אונואו לען אוני אוני של א · · · · ਸਕਤਕ ਦੀ ਉਹ ਇੰਜਾ, ਲੁਧ ਸ ਪਰੇ,

ਜ਼ਿੰਨਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਪਾਇਆ ਮਾਨੂ:- ਜਿਹੇ। ਜ਼ਿਲ र मार्थित वस्त्र वस्त्र वस्त्र वे स्वारा हे हैं। हे हिस्

- ਦਾ ਦਾ ਵੀਤਾ ਦਿਹਦਾ ਸਮੀਦਾਨ ਕੈਂਸ਼ਾਂ (nidi tut)

no other to a real has north hands to the the the to

धी संध में प्राधिष्ठ

A CARACA A WASHANA + RECORDAD ALMA 'र भव रण्या भव न भेडे भा व जिल्हे श्रीमामा विवासक ! में , , र र व र नवाल सार्व मार्व सर महस्य स्थादन र , יים אואר כל ייש אינא כל לאג לבעדיף לא האאר ביים ל

ਿਹਾ ਜਾਂ ਦੇ ਜਿਲ ਜਾਤ ਹੈ ਕੀਰ ਕੀਰ ਕੇ ਸਬਰ

ਨਾਨਕ ਗਾਵੀਐਂ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨ :-ਸ਼-ਰਾਜ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਕੀ ਕਹਿ । " ਪ੍ਰਸਥਰ ਨੂੰ (ਗਾਵੀਨ) ਭਾਉਣ। ਹੁਕੀਏ ਉਹ ਸਾਰਿਆਂ

ਉਸਤ ਤਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਗਾਈਏ 9 ਕਾ ਕਿ ਮਾਂ - 1 ਜਿਹੇ ! ਉਸਤੇ ਗਗਾਂ ਦਾਸ ਰਾ ਰਾ ਵਾ ਜਾਂਚਾਰਨਾ ਕਰੀਏ, ਜੇ ਗੁਣਾ ਦਾ (ਨਿਧਾਣ) ਖਜਾਣਾ ਹੈ ਪਸਤ : ਹੈ ਮਹਾਰਾਜ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕੇਵਲ ਜਾਂਦੀ ਹੀ ਜਾਂਦੀਵ ਜ

ਉਤਰ :--ਗਾਵੀਐਂ ਸੁਣੀਐਂ ਮਨਿ ਰਖੀਐਂ ਭਾਉ :--, ਬਾਵੀਆਂ, ਸਦਾ ਗਾਵੀਆਂ ਉਂਦਾ ਕੀ (ਭਾਉ) ਪਰਮ ਰਥੀਆਂ, ਜਦਾਂ ਸਤੀਏ

ਉਦੇ, ਗ੍ਰੇ (ਅ੍ਰੇਪ) ਜਦ ਵਿਚ (ਕੁ ਉਂ) ਗੁੱਛਣ, ਪਸ਼੍ਰੀਫ਼ ਫੁਰ ਨਾਹਿਗਯੂ ਨਾ (ਕਾਉਂ)

ਵਾਵਾਂ (ਰਾਵੀਆਂ) ਪ੍ਰੀਤ ਨੂੰਦੀ ਰਸਨਾ ਨਾਲ ਰਾਈ ਭੀ ਆਈਏ ਅਤੇ ਨੇਤ (L ਜੇਅ) ਸਰਧਾ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ਼ ਰੂਪੀ ਕੰਨਾ ਨਾਲ ਸਣੀ ਭੀ ਜਾਸੀਏ ਅਤੇ ਫੋਰ ਮਿਣ ਕੇ ਕੇ (ਮੀਤ, ਮਨ ਵਿਚ ਮੌਨਣ ਕਰੀਏ (ਰਗੇਅ, ਨਿਰਿਆਸਣ ਕਮਾਈ ਤ

ਵਾ:-ਜਦੇ ਗਾਈਏ ਤਾਂ (ਭਾਉ) ਭਾਵਨਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰ ਨਾਜ਼ਰ ਪ੍ਰਬੱਖ ਸ਼ੁਣ ਰਹੇ ਹਨ ਸੌਂ" ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸੇਵਕ ਸਨ। ਰਿਹਾ ਹੈ । ਜਾਕਿ ਸੰਸਤਿਗਰੂ ਜੀ ਦੀ ਗੋਦ ਵਿਚ ਬਠਾਹਾ ਸਤਿਗਰ ਜੀ ਆਪ ਉਂਚਾਰ ਕ ਸੁਣਾ ਰਹੇ ਹਨ । ਇਉਂ (ਭਾਉ) ਸੁਰਧਾ ਭਾਵਨਾ ਪਰਮ ਤੇ ਭੇ ਰਥ'ਮ ਜਾ ਉਸ ਵਾਲਿਤ ਪਰਮਸਰ ਦਾ (ਭਾਉ, ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਵਾਂ: ਪਲਿਕਾਰਤ ਗਾਵੀਰ ਓਦੇ ਅੱਖ ਵੀ ਸਰਧਾਤ ਵਿਸਵਾਸ਼ ਲਾਨ ਪਨੁੰਛੇ ਪਿਸੂ ਸਾਤਸ਼ਤੀ है ਜਹੂਰਸ ਤੇਜ । ਉਤਿਸ ਲਾਨ ਨਰ ਪਿਸ

क्षित्र के क्षेत्रकेर्वे स्वेत्रक स्वत्रक स्वाप्त क्षेत्रक स्वेत्रक स्वत्रक स्वत्रक स्वत्रक स्वत्रक स्वत्रक स्व ਨੂੰ ਮੁਣੀਣ ਉਦ ਮਨ ਵਿਚ ਵੀ ਪ੍ਰਤੇਸ਼ ਤੁਰੀਏ ਜਾ ਬਣੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਮੁਣੀਣ ਉਦ ਮਨ ਵਿਚ ਵੀ ਪ੍ਰਤੇਸ਼ ਤੁਰੀਏ ਜਾ ਬਣੀ ਹੈ। ੱਲ ਮਣੀਏ ਉਦੀ ਸਨ ਕਿਵੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਬਿਸ਼ਕਨ ਕਰੀਏ ਜਾਂ ਬਾਣੀ ਪਤੀ ਹੈ ਜਾਂ ਸਾਹੁੰ ਅੰ ਲਗ ਜੀਦਾ ਹੈ ਕਿਵੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਬਿਸ਼ਕਨ ਕਰੀਏ ਜਾਂ ਬਾਣੀ ਪਤੀ ਹੈ ਜਾਂ ਸਾਹੁੰ ਕੈ ਮੇਸ ਦੀਦਾ ਹੈ। ਕਦਾ ਜਦਾ ਆਪਣ ਕੋਟ ਸਵਣਗੇ ਜਾ ਮਨ ਇਭਾਗਤ ਕੈ ਮੇਸ ਨੂੰ ਵੀ ਸਭ ਦੇ ਹੁੰਜਦਾ ਆਪਣ ਕੋਟ ਸਵਣਗੇ ਜਾ ਮਨ ਇਭਾਗਤ 1 Highly ton .-

ਮੁਜਾਵਗਾ । ਜਾਵਾ 'ਮੁਜਾਵਗਾ । ਜਾਵਾ ਦੇ ਜਾਵਾ ਦੇ ਆਈ । ਕਾਲ ਫਾਸ ਕੇ ਬੀਦ ਨੂੰ ਆਉਂ ॥' ਪ੍ਰਸਨੇ: ('ਮਦ' ਜ ਸਾਬਿਜੀ ਇਸ ਦਾ ਲਲ ਕੀ ਹੁੰਕਾ ਨੂੰ ਹ

ਦੁਖੂ ਪਰਹਰਿ ਸੁਖੂ ਘਰਿ ਲੈ ਜਾਇ: ਹ ਜਿਹੇ । ਜੇ ਜਿਹ ਦੇਸ਼ ਹੁਣ ਜਨ ਨਾਲ ਜਿਥਾ (ਸਤੀ ਹੈ) ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਵਾ ਅਤੇ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਲੰਗ ਪ੍ਲੇਕ ਰੂਪ ਪ ਵਿਚ (ਜੀਣ) ਜਾਣੀ ਦ ਹੈ।

ਪ੍ਰਸ਼ਨ: 🦿 ਮਹਾਰਾਕ ਸ 'ਹੁਭ ਤਾਈਦਾ ਕਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਤ੍ਰਿਕ

ਪ੍ਰਸ਼ਨ :- ਸਹਾਰਾਜ਼ ਜੀ ਉਪਦੇਸ਼ ਤਾਂ ਵੇਦ ਜ਼ੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ,

ਉਕਰ:-ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੇਦੀ:--ਹੇ ਸਿਧੋ ! (ਗੁਰਮਾਖਿ) (ਗੁਰ

ਸ਼ਤਿਕਰ ਜੀ ਦੇ (ਮੁਖਿ) ਸਖ ਵਿਚ ਹੀ (ਵੇਂਦ) ਵੇਂਦ ਹਨ। ਪਸਨ:-ਹ ਮਹਾਕਾਜ਼ ਜੀ! ਕਹਿੰਦ ਹਨ ਕਿ ਟੀਸ਼ਰ ਦੇ ਮੁਖਾਇਵੇ

ਵੇਦ ਨਿਕਲੇ ਹਨ ? ਆਪ ਜੀ ਸ਼ਕਿਰਾਰਾ ਦੇ ਸਬ ਵਿਚ ਵਸ਼ਜ਼ ਹੋ?

ਉੱਤਰ :--ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ :-- ਜਿੱਚ , ; ੍ਰਸ਼ਵਿਤ ਸੂਬੀ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਟ ਹੈ ਉਸ ਦੇ ਵਿਚ ਹੀ (ਗਰ) ਗੁਰੂ ਸਮਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਰ ਪਰਮੇਸ਼ਟ ਇਕ ਹੈ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ । (ਅੰਗ ਪਤ ∉ੁੱਪਸੇਸ਼ਕ ਤਰਾਦੇ ਵਿਚ ਅਭੇਵ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਸ਼ੇਸ਼ਾ

ਵਿਦੇ ਅਕਦੇ ਹੋਨ।

• 'ਜ ਭੁਜ ਸਮਾਂ- ਵਿਕਾ ਵਰਕੇ ਨਾਨਕ ਹੀਰ ਗੁਰ ਭਾਸ਼ਿਆ। ' (ਅੰਗ ੧੦੪-ਅਬਣੀ :- ਨੇਸ਼ ਹੈ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ਼ ਜੀ ! ਸਤਿਗੁਰੂ (ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ) ਦਾ ਸ਼ਾਹ

ਾ ਨੇ, ਆ ਤੂੰ, ਪਾਲਰਕੇ ਦਸੋਜੀ ?

ਤਰ ਕੀਮਕ ਜਿੱਥੋਂ! ਉਹ (ਈਸਰੂ) ਜ਼ਿਵ ਜੀ ਦਾ ਵੀ ਕਰਨੇ ਾ । । (ਹ ਪ੍ਰਸ਼ਵੀ ਦੀ (ਰਖੂ) ਰਖਿਆ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਸ਼ਨ੍ਹ । । Carrier a market shakes

אל בינ אל איי זא

क ने हत्या वान संस्थान को विकास के का मा भी का मी व है कि सन् भारत - असनी भन्ता है सिक सा का की HERMAN HARD J. CARD HI SHE WAS THE HERMAN HE HARD WE TH

मननो (ाल स्वीमः शत्न हिस्सू वायन स्टूम असत्। उ म मला र काममंक्रम अप्रमान में ग्राम मध्य र साउ ? न्य त्रीक है एक्समर हिस है कि हा नेस के कर में उन्तर में ਸ਼ਾਜਿਆ ਦਾ ਹੈ ਗਰ ਹੈ

ਪ੍ਰਸਨ ' ਕੀ ਪ੍ਰਸੀ ਨਿਜੇਕਨ ਤੋਂ ਜਨਾ ਸੀਸ ਪ੍ਰਸ਼ਿਵ, ਵਿਸ਼ਵੂੰ, ਬ੍ਰਾਮ ਆਦਿ ਸਭਰ ਤੋਂ ਪਾਰਬਤੀ, ਲੱਛਮੀ, ਸਰਸਤੀ ਆਦਿ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ

ਉ ਹਨ : ਹ ਜਿੱਥੇ ! ਗਰੂ ਹੀ ਮੇਰਾ ਜ਼ਿਵ ਹੈ, ਗਰੂ ਹੀ ਮੇਰਾ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਹੈ, ਰਟ ਹੀ ਮੌਰਾ ਬ੍ਰਹਮਾ, ਰਾਜ ਹਾਂ ਮੌਰੀ ਪਾਰਬਤੀ, ਲੱਛਮਾਂ ਤੇ ਸਰਸਤੀ ਨੂੰ

ਅਬਵਾ :- (ਰਾਜ ਦੀਸ਼ਾਰ) ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਜ਼ਿਵਜੀ ਦੀ ਨਿਆਈ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਇਵਜੀ ਸ਼ਿਸ਼ਰੀ ਨੂੰ ਸੰਘਾਰਤ ਦਾ ਕੌਮ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਜੀ

·ਲਬ ਲੁੱਖ ਕਾਮ ਤੁੱਧ ਸਹੇ ਸਮ੍ਤਿ ਕੁਵੇਂ ਤੁੱਧੇ ਸ਼ੁਰੂਰਵਾ ਰੂਆ , (ਅੰਗ ਵੋਵੇਂਦ)

(ਗੁਰੂ ਗੌਜਬ) (ਗਰ) ਸਤਿਗਰੂ ਜੀ (ਗੇ) ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਦੀ (ਰਥ) ਜੀਖਿਆ ਕਰਨ ਵਲ ਵਿਸਨੂੰ ਭਗਵਾਨ ਦੀ ਨਿਆਈ ਹਨ। ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਜੀ ਸਿਸ਼ਦੀ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਰਿਗਰੂ ਜੀ ਸਿਖਾ ਦੇ ਹਿਰਦੇ ਵਿਚ ਗਿਆਨ ਦੀ ਅਤੇ ਸੰਭ ਸੰਭੇਖ ਆਦਿ ਸਭ ਗਣਾ ਦੀ ਪਾਸ਼ਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ।

(ਬਰਮਾ ਗਰ) (ਗਰ) ਸਤਿਗਰੂ ਜੀ ਰਹਮਾ ਦੀ ਨਿਆਈ ਹਨ। ਬਹਮਾ ਜੀ ਸਿਸਟੀ ਨੂੰ ਪੈਸਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਤਿਗਰੂ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸਭ ਗਣ ਵੇਂਟ ਗ ਬਿਬਕ ਖਟ ਸੰਪਤੀ ਮੇਖ ਇਛਾ ਅਤੇ ਸ਼ਵਣ, ਮੰਨਣ, ਨਿਧਿਆਸਟ ਆਦਿ ਸਿਖਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪੈਦਾ ਕਰਦੇ ਹਨ।

(ਪ ਰਬਤੀ ਮਾਈ, ਸ਼ਤ੍ਰਿਰੂ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਗਰਬੜੀ ਜੀ ਨਿਜ ਈ ਪਨ। ਪਾਰਬਤੀ ਦਾ ਨਿਸ਼ਚਾ ਅਕੇਲ ਸੀ। ਪਹਿਲ ਜਨਮ ਵਿਚ ਇਸ ਦ ਨਾਮ ਸਤੀ। ਸੀ। ਵਰ ਦੱਛੋਂ ਪਰਜ਼ਾਵਤ ਦੀ ਪੁਤਰੀ ਸੀ। ਸਦਾ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਚੰਦਰ ਜੀ ਸੀਤਾ

H, " " " " "

परिझी ८

ਸ਼੍ਰੀ ਕਪੂ ਕੀ ਸਾਹਿਬ म्। स्य मी मर्गाउध १९४१ - १९४१ होता क्रिक्ट क्रिक्ट स्थान स्थापन ਨੇ ਦੇ ਵਿਸ਼ਗ ਵਿਚਾਰਨ ਚੰਡੀਆ ਜੋ ਸੀ ਪਨੂੰ ਹਵਜ਼ ਵਿਕਾਰ ਜੋਵ ਤਾਂ ਸਾਰਬੜ੍ਹੀ ਨੂੰ ਵਿਕਾਰ ਜੋ ਵਿਚਾਰਨ ਦੇ ਤੋਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਹੈ ਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਹੈ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਤੋਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਹੈ ਜ਼ ਨੇ ਦੇਵਿਸ਼ੀਵਿਚ ਹੈ ਸ ਦੇਵੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ਲਾ (ਇਸ ਤੇਸ਼ ਹੈ ਨੂੰ ਤੁਕਾ ਮੋਕਿਸ਼ੀ ਸ ਦੇਵੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ਲਾ (ਇਸ ਤੇਸ਼ ਹੈ ਨੂੰ क दा अविस्त के क्या अधान करित्रमा तेत्र है भी नाम दुरुवन के रहे के की के स्वाप्त करित्रमा तेत्र है भी नाम ਦੀ ਮਹਾਲ ਲਵਦੀ ਸ਼ਿਕਤੀ ਜੀ ਜੀ ਹੈ ਨਿਹੁਸ ਦੀ ਜੀ ਗੁਸ਼ ਦੀ ਜੀ ਕੋਲ, 'ਸਕਾਨੀ ਵਿਚ ਜੀ ਜੀ ਹੈ ਕੇਲ ਦਾ ਜੀ ਸ਼ਾਲ, ਜਾਂ ਹੈ। ਨੂੰ ਸੀਜਾ ਬਣੀ ਸੀ, ਅੰਦੀ ਦਾ ਕਾਲ ਕੀਜ਼ਾ ना र भारती यो वर सारा अंतर सारल मर पर का ने विद्या ੀਰ' ਕ ਮੇਰ ਦੇਸ਼ ਦਾ ਸ਼ਹਿਤਾਰ ਨਾ ਕੀਤਾ । ਤ ਤਾਂ ਇਸ ਤੋਰ ਦੂਜੀ ਤਾਂ ਦੇਸ਼ ਦਿਰ ਦਾ ਸ਼ਹਿਤਾਰ ਨਾ ਕੀਤਾ । ਤ ਤਾਂ ਇਸ ਤੋਰ ਦੂਜੀ ਮੀਅਤ ਦੂਜਾ ਜੱਗ ਹੈ ਜਿਹਾ ਸੀ ਉਸ ਵਿਚ ਸਿਤਰੀ ਤੋਂ ਭਾਗਨ। ਜ਼ਮੀ ਮੀਅਤ ਦੂਜਾ ਜੱਗ ਹੈ ਜਿਹਾ ਸੀ ਉਸ ਵਿਚ ਸਿਤਰੀ ਤੋਂ ਭਾਗਨ। ਰ ਬਲਾ ਨਿਲ ਕਾਰ ਸਦੀ ਹੋ ਹਨ ਜੀ, 'ਤ ਦੂਰੀ ਲਾਗ ਰ ਬਾਲਾ ਵਿਸ਼ਵ ਰਿਸਲ ਜਿਥੀ ਦ ਘਰ ਵਿਚੇ ਜਾਂ ਕੇ ਜਾਂਜ ਹਾਰਿਆ ਤੋ ਦਿਸ਼ ਹੈ ਜਿਸ ਪਰਬਰੀ ਹੋਇਆ। ਜਿਸ ਦੀ ਮਾਤਾ ਦਾ ਨਾਮ ਨਿਸ਼ ਮੁੰਡ ਵੇਕੀ ਸੀ 'ਵਿਲਵਾਦ ਘਰ ਵਿਚ ਜੰਮਦਿਆ ਹੈ ਤੱਹ ਕਰਨ ਲੱਗੀ ਵਿ ਸ਼ਾਰਤ ਜੀ ਨੂੰ ਵਰਨਾ ਹੈ। ਅਪ ਕਰਦੀ ਕੋਲ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਨਾਰਤ ਮੈਂ ਸਿਵ ਜੀ ਨੂੰ ਵਰਨਾ ਹੈ। ਅਪ ਕਰਦੀ ਕੋਲ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਨਾਰਤ ਮਾਮਵ ਜਾਰੂ ਹੀ ਆਮ, 'ਰਮਾਮਣ ਵਿਚ ਪ੍ਰਸੰਗ ਆਉਣਾ ਹੈ, ਅਕੇ 'ਕਹਾ ਹੈ ਪਾਰਬੜੇ ਹਾ ਆਨੇ ਹੈ। ਭੋਵਿਸਤ ਨੂੰ ਵੱਖ ਲੋ, ਜਿਵ ਜੀ ਤਾਂ ਸੰਘਾਂ ਦੀਆਂ ਮਾਲਾਂ ਗੱਲ ਵਿਚ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਸੁਆਰ ਮਲਦਾ ਹੈ, ਅੱਕ ਧੂਰਾ ਬਾਂਦਾ ਹੈ, ਮਸਾਣਾਂ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਾਲੰਕ ਸ਼ਤੂਜਾ ਖਾਵਾ ਰਾਹਾਂ ਵਾਸਾ ਮੜੀ ਮਸਾਣੇ॥' (ਵਾਰ ੧੧, ਪਉੜੀ ਦ ਰਜ਼ ਦ ਮਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਕੇ ਤੂੰ ਕੀ ਲੈ ਨਾ ਹੈ, ਚਲ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਸਹਣਾ ਹੈ ਚੋੜ ਦੇ ਨਾਲ ਜ਼ਾਦੀ ਕਰ ਲੇ ਪਾਰਬਤੀ ਨੇ ਆਪਣਾ ਨਿਸਚਾ ਦਸਿਆ ਸੀ, ੰਜਨਮ ਸਨਮ ਕੀ ਮਗਰ ਹਮਾਰੀ। ਵਰੋਂ ਸ਼ੌਭ ਨਤ ਰਹੇ ਕੁਮਾਰੀ (ਰਾਸਾਇ _ਕ਼ਾਮੀ, ਸਮਾਜਨਮਾ ਦੀ, ਸਿਵ ਜੀ ਨੂੰ ਵਰਨ ਵਾਸਤੇ ਮੇਤੀ ਭੋਤਵਾ ਾ ਜਦਾ ਹੋੜ੍ਹਾ ਜਾਪਤ ਦੀ ਲੜਕੀ ਸੀ ਉਹਾਂ ਵੀ ਸ਼ਿਵਜੀ ਨੂੰ ਹੀ ਵੀਆ। ਼ ਕੀ ਸਿਵਜੀ ਨੂੰ ਵਜਾਗੀ ਨਹੀਂ ਜੀ ਕਮਾਰੀ ਦਹਾਂਗੀ। ਨਿ ਜ਼ਬੂ ਸੀ ਤਕਰਤੀ ਦੇ ਅੰਦਰ । ਇਉਂ ਸਤਿਗਰ ਸਾਹਿਬ ਸੀ ਗਰਸ਼ਿਆਂ। ਾ ਹਨ ਮੁਰਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਇਉਂ ਪਾਰਬਤੀ ਦੀ ਨਿਅ ਜੀ ਹਵ

• _{- ਜੀ ਤੋਂ} ਮਤਿ ਅਚਲ ਹੈ ਚਲਾਇ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ॥ (क्षेत्रा पत्

· , - ' f-' ਰ ਜਿਉ ਅੰਕਸੂ ਹੈ ਅਹਰਣਿ ਜਿ<mark>ਉ ਸਿਰੂ ਵੇਇ ॥</mark>

ਨ - ਅ ਰਾਖਿ ਕੈ ਉਤੀ ਸ਼ਿੰਦ ਕਰੋਇ॥ (ਅੰਗ ੬੪੮) Shi was the water to describe

A . A. MANASCHAR AMANACAMANANA CALLEN or and distance in the second I HIS STREET AT STREET, BITTER, - अ र देशने वक्ताती मो म नी ने भारतार · DI ST. O R. HOL SAIN A AM SCATH OF TH 4-200 12 1 12 North 12 M 7 75 = ਸਾਰ ਆਫ਼ੀਆਂ ਜਿਹਤ ਸੰਗਰ ਜੀਜ ਦਿਸੰਗ ਜਵ)

see the same of the participations

म सम्बन्ध नक नी वर्षित प्रमेश (र्वा (र्वा (र्वा (र्वा) The second we take me at any of the state - ਭਾਰੂਨਿਕ ਵਿੱਚੋਂ ਮੈਡਾਇਤਾ ਦੇਵਰ ਤੇ ਨੂੰ 14 ਵਿਦਿਆ ਮ ਨੂੰ ਵੇਬਸ਼ਦ ਹਨ। ਇਸ ਕਰਕ ਸਰਸਤੀ (ਨੁਆਸ਼ੀ) ਹਨ। ਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਨ ਰਾਣ ਲੇ ਕੇ ਅਰਬ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਉਸ ਤਰਾਂ ਤਾਂ ਚ ਮਾਜ਼ ਸਾਰਿਆ ਦੇਣ ਤੇਆਂ ਤੇ ਸਾਜ਼ੀਆਂ ਸਕਤੀਆਂ ਅ'ਦ ਦਾ ਦੂਪ ਤਨ, 'ਸਭਿਗਾ ਪਰਮੰਸਰ ਮੇਲਾ " (ਅੰਗ tts)

ਰਾ ਦਾ ਦੇ ਦੇ ਹੈ ਸਭੇ ਮਹਿਲ ਸਮਾਇ। (ਅੰਗ ਪਤ) ਮਰ ਦੇ ਹਾਂ-ਰਹਨਾਟਕ ਜਿਵਿਕਲ ਰਾਖੀ ਸ਼ੇਰੀ (ਅੰਗ 240) ੁਣ ਾਵਾ ਮਹਾਰਾਜ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਕੇ ਆਪ ਉਸ ਪਰਮਸ਼ਰ न १० सव≍ का नम ने सी है

ਉੱਤਰ (ਕ ਹੋਊ ਜਾਣਾ ਆਬਾ ਨਾ ਸੋ) ਜੋ ਭ ਵੇਂ (ਹਉ) ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਵਕਵ ਦਾਅ' ਨਾਜਾਣਦ ਹਾਂ ਤਾਂ ਫ਼ੁਕ ਵੀ (ਆਖਾ) ਕਹਿੰਦੇ ਨਹੀਂ। ਕਿਉਮੋਕ (बच्टा वस्त र मधी चे प्रिचे सबनी (सवनी तथ्य अस्त बतरे सत्वे ਉਸ ਵਾਹਿਗਰ ਦਾ ਰੂਪ ਚੰਗ ਆਦਿਲ (ਕਾਣਾ, ਕਿਹਾ ਨ**ੀ'ਜਾ ਸਕ**ਜ਼ਾ ्न्य र नव न वेवा लिल्ल वि यु वास ने ध्वा चित में (wan ata)

(ਗੁਰਾ ਇਕ ਦੇਹਿ ਸਬਾਈ) ਹੈ ਸਿਧੇ ! ਗਰਾ ਨੇ ਇਕ ਸਿਖਿਆ। ਾ ਚਾਮੀ ਸਮਝਾ (ਦੀਨ, ਦਿਸੀ ਹੈ ਕਿ :~ (ਸ਼ਫ਼ਨਾ ਜੀਆ ਕਾ ਇਕ ਦਾਤਾ)। ਸ਼[ਾ]ਰਆ ਜੀਆਂ ਦਾ ਇਕ (ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ) ਦਾਤਾ ਹੈ। (ਸਾਖ਼ੀ ਮੂਸੇ ਪੈਗੰਬਰ ਦੀ) (ਮ ਮੌ 'ਵਸ'ਰਨ ਜਾਈ) (ਸ) ਉਹ (ਸੈ) ਸਾਨੂੰ ਕਵੇਂ ਭੁਲਨ ਜਾਵਾ, (इ.) वर्ष क्षत्र भा, सामा १। ਸ੍ਰੀ ਜਪ੍ ਜੀ ਮਾਹਿਬ

ਅਰਥ ੨ :-ਸਿਖ ਪ੍ਰਤੀ ਉਪਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਨ

ਹ ਸਿਖ ! ਉਹ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਸਰੂਪ ਐਸ ਹੈ, ਨੇ ਨਿ ਤੀ ਸ਼ਬਾ ਬੁੱਧ ਕੀ ਹੈ। (ਬਾਕਿਆ ਨਾ ਕੀ ਮੈਂ) ਕਿਸੇ ਦੇ ਗਿਆਨ ਦਾ ਵਿਜ਼ਾ ਬਰਕੇ, ਬਈ ਉ। ਜੋ (ਬਾਪਿਆ ਨਾ ਕਾਰ ਸਿੱਚ ਬੰਹੇ ਵਲੇ ਵਿਸ਼ਤ੍ਰੇ ਵਿੰਨ ਤਰਰ ਵਲ ਸਿਰਕ ਨਿਆਈ ਹੈ, ਸਥਾਪਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਪੰਜਾਬ ਮੈਨ ਆਵੇ ਤਾਂ ਲੈ ਧਿਆਨ ਕੀਜੈ ਧਿਆ ਕੀ_{ਐ ਨੂੰ} (ਦਸ਼ਮ ਅੰਗ ੧੩੨)

ਾਜ਼ਿਹ ਰੇਖ ਰੋਗ ਨੂੰ ਰੂਪ ॥ ਸੋ ਜਾਨੀਐ ਸਮਰੂਪ ।।

ਉਹ ਸਮਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸਾਰਿਆਂ ਵਿਚ 'ਸਮਾਂ ਵਿਆਪਕ ਰਹੁਤ੍ਹੇ, ਉਂ ਕਿਸ ਦੇ ਧਿਆਨ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਬਣ ਕੋਟਕੇ ਮੁਨਤੀਆਨ ਪਦਾਰਥ ਨਹਾਂ ਹੈ ਦਾ ਕਿਸਦ ਹੈ, ਸੰਹ ਦੀ, ਜਾਂ ਪੱ**ਰਰ ਦੀ** ਸਰਕੀ ਆਦਿ ਕਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਦੇ ਕਾਰਜ ਦਾ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਵੀ ਕਿਸੇ ਦਾ ਬਾਪਿਆ ਹੋਇਆ। ਉਕਰੀ ਹੋਈ ਮੂਰਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਵੀ ਕਿਸੇ ਦਾ ਬਾਪਿਆ ਹੋਇਆ। ਬਾਪਿਆ ਨੂੰ ਹੈ ਜਾ ਸਕਦਾ।

(ਕੀਤਾ ਨ ਹੋਇ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਲਪਣਾ ਕਰਕੇ ਕਿ ਗਣੇਸ਼ ਦੀ ਮੁਰਗੇ ਹੈ, ਆਦਮੀ ਦੇ ਧੜ ਤੇ ਹਾਈ ਦਾ ਜਿਹ ਲਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਜਾਂ ਕੋਵਰਾ ਨਦੀ ਦਾ ਪਬਰ ਹੈ। ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਜੀ ਨੂੰ ਜਦਾਂ ਬਿੰਦਾ ਰਾਖਸ਼ਣੀ ਨੇ ਸਤ ਤੇਜ਼ਨ ਤ ਸ਼ਰਾਪ ਦਿਤਾ ਸੀ ਕਿ ਜਾਂ ਹ ਪੱਥਰ ਬਣ । ਉਦੀ ਦਾ ਗੈੜਕਾ ਨਦੀ ਦਾ ਪੱਛਣ ਭਵਿਆ ਹੈ'ਏਆ ਹੈ। ਉਸ ਕਾਲ ਪੱ**ਬਰ ਵਿੱਚ ਚਿੱਟੀ ਜਿਹੀ ਧਾਰ ਹੈ** । ਉਸ਼ਤ ਕਾਂਹਿੰਦ ਤਾਂ ਜਨੇਉਂ ਪਾਣਿਆਂ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਕਲਪਣਾ ਹੈ ਇਸ ਾਹ ਕੀਕ ਉਹਾਸ਼ਨਾ ਹੈ ਜੀ ਦਿ ਹਨ। ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦੀ ਸਿਆਮ ਮੂਰਤਿ, ਚਤੁਰ ਤੜ੍ਹਾ ਕਲਪਨਾ ਕਰਕੇ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਉਂ ਕਲਪਨਾ ਕਰਕ ਪ੍ਰੀਕ ਉਪਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਉਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਸਕਦਾ।

ਲਈ ਅਹੰਤ ਚਹਾਸਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਕਿ ਸੈ ਬ੍ਰਮ ਹਾਂ। ਉਹ ਪ੍ਰਦਾ ਚੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀਤਾ, ਅਰੰਗਰੇ ਉਹ ਸਨ ਦੁਆਰਾਤੀ ਸਧਾਨੀ ਹੈ ਸਕਦਾ।

ਅਸਵਾ: - 'ਰਾਂ ਨ ਹੋਇ) ਸਾਧਨਾ ਕਰਕੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਦਾ 🖖 ਜੋੜਿਆ ਜਾਖਿਆਤ ਨਹੀਂ ਹ ਸਕਦਾ। ਅਬਵਾ:- ਯਤਨ ਕਰਨੇ ਭਰਭ ਵ ਉ_{ਹ 'ਕੰਮ} ਹਾਮੇ' ਅਨੁਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਸਕਦਾ।

Suntaine and and addition of the State State State Sand State Stat

ਬੀ ਜਾਂਦ ਜੀ ਸਾਵੇਂ ਬ

" SA TO SAME NA TANK AND A मुलक व्यासी अम्म मन्द्री १ ए - अ प अर्थ कि तथा भीमा अर्थ और अप है, अर्थ अध्या ने के के हिंद कार मिल में में किस में के के के का क्षाच

ਜਿਸ ਹੈ। ਹੋ ਹਵਾ ਦਾ ਲੇਖ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਸ਼ ਖਟ ਵਿਲਾਕ ਅਵਿਦਿਆਂ ਦੀ भ मान - असर केरा, भा रेड मोड़ केरा गुर , अस्ति , दर तक हा सम भारत सद् १० व भारतभार प्रमुख्य प्रमुख्य में। किस्ते बोकां ਦ (ਵਾਰੇ ਸਮਾਹ ਨੇ ਜਿਸਾਗ ਕਰਕ (ਜਿਊਪਕ ਸਾਇਆ ਉਸ ਸ਼ਹਮ ਵਿਚ ਕੇਮ ਪਰ ਨੇ ਹੈ ("ਮਾਇਆ ਅਵਿਦਿਆ ਜਿਲ ਜਿਲ੍ਹ ਤੇ ਜੇ। ਮਗਰਾ ਕੇ ਉਹ ਸ਼ੁਰੰਹ ਸ਼ੁੱਖ ਲਗਾਰ ਸਰੰਧ ਸੰਸਥੇ ਹੈ ਸੀਵ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂਚ ਦੀ ਸੰਕਾਸ਼ਤਾਂ म राज्य अन् राज्यक का मानी है र रे बद्ध प्रवास किए है प्रवास कर रे ਨਦ ਰੂਪ ਹੁ ਕੇ ਜੀਵ ਸੀਸ਼ ਦੇ ਭੇਦ ਗਿਆ ਨੇ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਕ ਕੁ ਸਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ

ਅਬਵਾ: (ਆਪੋ ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨ ਸੇਇ) (ਸੋਥਿ, ਉਹ (ਆਪੋ ਆਪਿ) ਆਪਣਾ ਅ'ਖ ਰੂਪ ਹੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਰਿਆਂ ਵਿਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਰੂਪ ਹੈ। 'ਆਪ' ਹੀ ਸਾਰਿਆ ਅੰਤਰਕੋਰਨਾ ਦਾ ਸਾਖੀ ਤੋਂ ਕੇ, ਤੋਂ (ਆਪਿ) ਆਪੇ ਹੀ ਅਦ੍ਰੈਤ ਅਨੰਦ ਸਰੂਪ ੇ ਕ ਸਾਖਿਆ ਦੇ ਅੰਦਰ (ਨਿਰੰਜਨ) ਸੂਚ ਸਰੂਪ ਬਿਰਾਜ ਰਿਤਾ ਹੈ

ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਪਾਇਆ ਮਾਨੂ :-(ਪਿਨਿ ਸਵਿਆ) ਹੇ ਗੁਰਸਿਖ! ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਜਿਨਾਂ ਨੇ ਉਸਦਾ ਸੇਵਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਭਾਵ ਚਿੰਤਨ ਕੀਤਾ ਹੈ (ਤਿੰਨ ਪਾਇਆ ਮਾਨ) ਉਹਨਾ ਨੇ ਉਸ ਵਾਹਿਰਤੂ ਦੇ ਪਾਸੇ (ਮਾਨ) ਸ਼*-ਕਾਰ ਪਾਇਆ ਹੈ। ਵਾ :-(ਮਾਨੂ) ਮੰਨਣ ਨੂੰ ਪਾਇਆ ਹੈ।

ਵਾ :-(ਪਾਇਆ ਮਾਨੂ) ਪਾਇ ਆਮਾਨ, ਮਾਣ ਤੋਂ ਰਹਿਤ, ਨਿਰਤੰਗਰ ਪਣਾ ਭਾਵ ਨਿਰਮਾਣਤਾ, ਨਿੰਮੂਤਾ ਨੂੰ (ਪਾਵਿ) ਪ ਇਆ ਹੈ।

ਵਾ :--ਮਾਨ ਕੇ ਖਣ ਪ੍ਰਮਾਣਾ ਦਾ ਬਿਧੀ ਪੱਖ ਕਰਕੇ ਕਰਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਖਰ ਪ੍ਰਮਾਣਾਂ ਵਾਲੇ।

੧ ਪ੍ਰਤਾਬ ਪ੍ਰਮਾਣਾ ਨੂੰ ਸਭਿ ਮੰਨਦ ਹਨ । ਜੋ ਕੁਝ ਜਿਸ ਜ਼ਿਹਾ ਹੈ ਦਿਹੋ ਸ਼ਤਿ ਰਾਸ਼ ਹੈ 'ਸੰਹੂ ਵਿਸ਼ ਸੌਸ਼ਾਰੂ ਰੂਮ ਦੇਖਦੇ ਸਹੁ ਹਰਿ ਕਾ ਰੂਪ ਹੈ ਹਰਿ ਰੂਪ धविश्वी भ

ਜਿਸ ਕਰਕ ਸਮੱਲਮ ਦਾ ਗਿਆ ਨੇ ਹਵਾਰੇ । ਇ. ਚ ਤ ਰੂਜੇਵ ਹੈ। ਹੈ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਰ ਪ੍ਰਬੰਧ ਪ੍ਰਸਟੀ ਦਾਅ ਕ ਇਹੀ ਪੱਲ ਵਲਾਂ ਸਮਝਣ ਹੈ। व भारत युगा स्था । भारता स ten matheure am estal in the estal in the water or the word man a the vie of streets साउप है पर लोग के न समल न विसे - भर ਜਤਾ ਜਮਦਾ ਕਾਰਜ ਹੈ, ਉਹ ਕਰਾ ਪ੍ਰਸ਼ਸਤ ਹੈ। ', ਵਰ ਵਰ मत्र समर्थ वानीवन में निया हारी प्रत्य मत्रम, ना भार से वे मेम्ब ਸਕਨਵਾਰ ਤੇ ਬਣਾਉਣ ਵਲਾਵੀ ਕਈ ਹੈ। ਫਿਰ ਅਨੇਸ਼ਨ ਨਾਲ ਜਿਹਾ ਪ੍ਰੇਸ਼ 단체 가 되워졌 수 ,

ਤ ਦੇਵਸਾਨ ਦੁਸਾਣ ਦੁਸਾਰਾ :-ਕਿਸੇ ਦੀ ਉਂ.ਸ ਦ ਕ ਸ਼ਮਬਾਉਣ

किह से अप प्राप्त ते विकास है है

ਜਵਾ-ਰਿਸ਼ਨ ਸਬਨ ਸੀ ਸੀ ਵਿਖਿਆ ਜਜਾਵਲੇਨ ਦੁਸ਼ਤ ਿਕ ਨਥ ਹਾਈ ਵ-ਵੀ ਹਵਾ ਹੈ ਕਵਾਰ ਉੱਦ ਰਾਲ ਵਿਚ ਵਲ ਜਿਹਾ ਹਵ ਹੈ। ਦਸ ਤੇ ਵਿਸ਼ਹਿਸ ਪ੍ਰਕਰਟਿਸੰਨ ਨਲ ਉਪਸਾ ਦੁਆਰਾ ਕ ਚੰਜ ਤੇ ਸਮਝ ਉਣਾ ਇਹ ਉਪਜ ਨ ਪ੍ਰਸਾਣ ਹੈ।

मार् भारति राम । पर सिमाधरी पिरामा रेह राजे

ਨ ਜਿਵ ਵੇਲ ਕਰ ਨੇ ਪੈਂਟਾ ਹੈ ਉਹ ਆਕਾਸ ਵ ਜ ਵਿਆਪਕ ਹੈ। ਹੈ। ਕੇ- 1.24 ਸ਼ਹਮ ਵ ਨੇਸ਼ਵ ਦੇਸ਼ਵ , 80] ਰਜ ਚਆਪਤ, ਸਮੜੀ

ਮ ਭੇਵਨ ਕੁਸ ਦੇ ਦਾਸ਼ ਹਵੇੜ੍ਹਾਂ ਕੇਸ਼ ਆਸ਼ਾਵਰ ਸ਼ਾਜ਼ ਦੇ ਰੋਬਟ ਦੇਸ਼ਾਜ਼ ਮਾਰ - '-' ਅਦਾਰਾਨ ਮੇਕਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੋ ਸ਼ਗ਼ ਕਉਣਾ . . . र " में ने मार्ज राखें ए 'त का कि मेर समूत . . + = ਕਰ ਸਮਦਰ ਹ ਰਿਆ ਹੈ। ਇਚ ਯਥਾ-ਬ ਬਰਤ:

, : - ७ । त्य ति । सहस्य पुलाय है।

--- ਦੇ ਦੇ ਜਨਦ ਹੈ ਮਹੀਂ ਵਾਕੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿਣ ਜਨ ਦੇ ਜਨਾ ਸਦਾ ਸਨਾ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਪ੍ਰਮਾਣ ਦੁਆਰਾ s.

a ash mes 1

PATANIA NH PANNAST 1 V. W. A. 1. DORDER 2 4 6 . Q + 15 + 1 4 2 5 1 1 1 1

A SECTION OF THE PROPERTY OF T · · At a Co A, H was Hand A. A. 3 - अस्त नलक्षात् विक्ता । जर भू-ग्रंथ सह the set was to

TO ME & A DE SUIN THE SEE STEEL POR सर स्वर के महिला है आन व संभा को में वी ि म र म र त्याच) स्त्रों) स्व अभी सहस्र सेवल ੇ ਨੇ ਵੇਸਦਾ ਸਾ ਭਾਵਤਾ ਹੁੰਸਟੇ ਅਸਾਰਾ ਬੋਧੀ ਵਿਚ

€ ਸਾਰ ਪਸ਼ਬਲੀ ਪ੍ਰਸਾਲ ਜਾਂ ਅਈਏਜ਼ਗ ਰੁਮਾਣਾ ਜੀਕਵਾਂ ਵਦ ਸ ਸੇਕਰ ਦਿਲੇ ਕਿਸ ਨੇ ਇਹ ਰਾਲ ਨਹਾਂ ਲਿਖਾ ੀਵੀ ਕਿ ਇਸ ਬਾ ਦੇਉਂ ਦਾਹਦ ',' '' ਰਹੇ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਸੁਣਕੇ ਹੀ ਸਾਵੇ ਕਰੀ ਜਾਦੇ ਹਨ ਪਰੰਪਰਾ ਰਲੀ ਅਸਲਾਵੀ " 'ਤ ਇਹ ਦਵਖਤ ਪੰਜਾ ਹੈ ਵਚੋਂ ਪ੍ਰੇਡ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ

'ਚਾਰਪਭ ਗੇਹਨਤ ਮਰੀਹ । ਖਰ ਭੀ ਏਗ ਦਾਤਵਿਧਨਹਿ। ਦਸ ਨਾਲਵੀ ਮਹੱਲ ਵੇਕੇ ਕਾਰਮਾ। ਤਾ ਭੀ ਜਗੀ ਭੇਦ ਨ ਲਹਿਆ।"

ਵੱਖਆ ਭਾਵੇਂ ਕਿਸੇ ਰਹੀ ਪਰ ਕੋਰਨ ਸਾਹੇ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪ੍ਰਜੇਸ਼ਰ ਦੇ 'ਨਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਅਵਾਰਿਕਕ ਪ੍ਰਮਾਣ ਵੁਆਰਾ **ਵਿਧੀ ਪਖ ਦੁਆਰਾ ਨਿਸਚਾ** ਹੁੰਦਾ ਹੈ 'ਸ ਇਨ ਜਨਾ ਨੇ ਬਣੇ **ਪ੍ਰਮਾਣਾਂ ਦੇ ਇਹੀ** ਪਖ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਵਿਆ ਹੈ। ਫ਼ਿਲ ਨੇ ਪ੍ਰਸਵਰ ਦੇ (ਸ ਨੇ, ਸੰਦਵ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਪਾਦਆਂ ਹੈ ਵਾਂ (ਸਾਨ)

ਪਾਸਮ , ਤਾਂ ਮੈਂ ਅਟਭਵ ਪ੍ਰਮਾਨ ਸ਼ਰੂਪ ਇਕ ਹੈ ਅਤੇ ਖਟ ਪ੍ਰਮਾਣ ਦ आदिमें है।

| 'ਖਰ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਵੇਰ**ਵਾ** :--

੧. (ਪ੍ਰਤੱਖ ਪ੍ਰਮਾਣ) ਕਰਕੇ ਬ੍ਰਹਮ ਨਹੀਂ ਕਾਇਆ ਜ ਦਾ , ਕਿਉਂਕਿ ਨੌੜ੍ਹਾਣਿ ਇੰਦ੍ਰੀਆਂ ਅਕਾਰ ਵਾਲੀਆਂ ਚੀੜਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਦੀਆਂ ਹਨ। ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ

ਸ਼੍ਰੀ ਜਪੂ ਜੀ ਸ਼ਾਹਿਬ

ਕੇ ਪ੍ਰਮਾ ਰਖਕੇ ਅਕਾਨੀ ਦੇ ਰਿਆਏ ਹੈਰਾ ਹੈ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਬ੍ਰੀਮ ਨਿਕਾਰਾ, ਪ੍ਰੈਫ ਕਰਕ ਦਿ 15 ਚੜ੍ਹੇ ਕਰਾ। ਕੀ ਸਾਇੰਦੀਆਂ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਜੇਖ ਸ਼ਹੂਰ ਪ੍ਰੇਫ ਕਰਕ ਦਿ 15 ਚੜ੍ਹੇ ਕਰਾ। ਅਦਿਸ਼ ਹੈ। ਕੀ ਜਿਵੇਂ ਕੁਸ਼ੇਬ ਪ੍ਰਮਾਤ ਭਾਵਾਬ੍ਰਹਮ ਅਦਿਸ਼ ਹੈ।

ਤੇ ਅਮਰਦ ਪ੍ਰਸ਼ਾਣ) ਕਾਰ ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਿਆ ਜੀਣਾ ਕੈ ਤੇ ਅਸੰਸ ਸਮੇਂ ਵਸਤ ਦੀ ਜਿਸ ਤੇ ਜੇਖਕੇ ਬਹੁਮ ਦਾ ਬੋਹ ਕ ਵਿਵਲੇ ਦ ਲੀ ਕੀ ਅਸੀਂ ਵਸਤ ਦੀ ਜਿਸ ਤੇ ਜੇਖਕੇ ਬਹੁਮ ਦਾ ਬੋਹ ਨ ਵਿਚ ਦੇ ਦੇ ਕੇ ਕੇ ਜਾਂਦੇ ਕੇ ਕਿ ਕਾਰ ਆਇਸੇ ਹੈ। ਅਵੈਤ ਰੂਪ ਆਤਜ ਨਿੰਡ ਰਿੱਖ ਨਿਲ ਹਵਾਲੇ ਅਧਾਰ ਵਿਸ਼ਾਨ ਦੇ ਅਵਿਸ਼ੈ ਹੈ।

ੂ ਉ । ਨ ਪ੍ਰਸ਼ਾਵ ਕਰਗ ਸਪਾ ਲਈ ਅਵਿਸ਼ ਹੈ, ਜ਼ਿਊਵਰ ਚੋਰਮ

· x 2+0" " THE AS AND " " 1 GB" : वहरवन वरे दे रे र भी व स्टिविनि मि। पार (भन ६०) ਲ ਅਰਪ ਦੇ ਪਸਤ) '- ਕਰਕ ਇਸ ਲਈ ਅਵਿਸ਼ ਹੈ, ਜ਼ਿਉਂ'ਤ ੈ ਜਿਵੇਂ ਬਾਧ ਸ਼ਹੀਰ ਕਰਤਾ ਅੰਧ ਖਣਾ ਦਾ ਬੋਧ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਉਂ ਅੱਜ .ਨੇ ਦਾ ਬਧਾ ਕਿਸ ਕਦ ਕਰਕ ਨਹੀਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ। ਬ੍ਰਹਮ ਮਨ ਗਈਤ

ਮੂੰ ਅਵਿਸ਼[ੀ] ੂ (ਅਨਊਪਲਰੂਪੀ ਪ੍ਰਮਾਣ) ਦੇ ਅਵਿਸ਼ੇ ਇਸ ਲਈ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਵੇਸ਼ ੍ਰਾਲ ਰੁਸ਼ਤੂ ਕਰਕ ਉਸਦਾ ਦੀ ਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਭਾਵ ਸਰਬ ਵਿਆਪਕਤੇ ਰਾਰ: 'ਜਾਂਕ ਚ'ਲ ਮ ਸ਼ੀਅਲਿ ਪੂਰਿਆ, ਸਮਾਮੀ ਸਿਰਜਨਹਾਰ '(ਅੰਗ ੨੯g

ਕੁਤ ਭਵਿਖਤ ਵਾਪਮਾਨ ਵਿਚ ਸਤਾਬ ਜਗਾ ਵਿਆਪਕ ਹੈ।

ਨ ,ਜਬਦ ,ਮਾਨ ਕਰਨ ਤੀ ਅਵਸ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਅਕਰਨ ਬਾਲ ਕਉਂ ਕੀ ਸਤੀ, ਜੇ ਕਬ ਜਿਸ ਬਣਿ ਅਵੇਂ (ਅੰਗ ਵਵਤ) ਅਥਵਾਂ ਹ ੂ ਅਰਾਲ ਅਤੇ ਅਤਾਇ, ਆਦਿ ਜਿਸ ਕੋਇਨ ਜ ਤੋਂ (ਅੰਗ 980a ਾਜ ਪ੍ਰਦਾਸ ਬ੍ਰਾਜ ਬਰ ਪ੍ਰਸ਼ਾਣਾ ਦੇ ਅਵਿਜੇ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੇ ਅਨੁਭਵ ਪਸਤ ਪ ਜਵਪਾਰਕ ਨੇ ਅਤੰਕਵ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ , ਨਿਸ਼ਦਿਨ ਅਨਾਸ ।। (ਜੀਪ ਸ਼ਾਹਿਰ ਰਗੇ ਜਾਂਦਰ ਤੇ ਸੀਨ ਵਿਸ਼ਦੇ ਚਾਨਣਿ ਸਕਮਹਿੰਦ ਨੂੰ ਘੜ

., ਭੂਪੂ ਪੂਸ਼ ਵਿਕਾਸ ਵਾਪ ਨਾਸਕ ਕਾਪੂ ਗੁਆਪ ਆਪਿ ਪ੍ਰਿਆਦਾਰ

ਨ ਜਾਂ- ਅਨੁਦਘਟ ਸ਼ਚਦ ਸਿਖ ਅਣਚ॥ ਕਾਸ਼ਨੇ ਅੰਦਾਰਹੀਤ ਹੈ ਆਜਮ ਸਾ, ਹਵਾ

ਾ ਨੂੰ ਦਵਾਨ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੂ) (ਨਾਨਕ) ਸਤਿਗ੍ਰਬੂ ਨਾਨਕ ਕਵਤ

व्यं स्थानी प्रातिष

and a discharge inhalted his a since अहिं के कार्या का किए असर में सिम्ह कार्या Service the service of the service o प्रति का में किसी किसी है जाती, सिंग के दानी का दानी, मा तमा कारील में उन्ने समी प्रवर्ग मुनो जनस्य में स्वी अस्त । मित्रवान नी सम्वा नियों स्तव क्षा व चनार है के प्रवाह

(ਤਾਂ ਵੀਆਂ ਮੜੀਐਂ ਅਤਿ ਵਧੀਐਂ ਭਾਉਂ ਜਿਸ ਵਲੇ ਸ਼ਹਿਗਰ ਸਾਹਿਤ भी (द. द.भ थे हैं के प्रमेश र विसर्ध में वृष्ट्र प्रथम के प्राप्त के प्रथम के प्राप्त के प्रथम के प्राप्त के प्रथम के प

ਪੁਸ਼ਨ : ਸੰਵਵ ਦਾ ਸਰੂਪ ਕੀ ਤੋਂ ਵ

ਦਿ ਤਕ '- ਕਿਕ ਅੰਦ ਤੋਂ ਬਰੂਪ ਰੋਪਸ ਦੇ ਜਾਰਪਰਕ ਦੇ ਨਿਰਨੇ ਦਾ ਨਾਮ ਸਵਣ ਹੈ ਅਬਵਾ : ਅਮਰਮ ਨਿਰਮ ਕਹੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਭ ਦੇਵੇਂ ਲੌਕ ਸਦਾ ਨਿਆ ਦੇ ਸਦਾ ਦਾਕਾ ਅਨੁਸਾਰ ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬਾਣੀ ਦੇ ਨਿਗਮ ਤੋਂ ਅਤਮਾ ਦੇ ਪਾਠ ਅਤੇ ਸ਼ੇਕਤਾਂ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਵਾਕ-ਅਤਰ ਦੇ ਤਾਪ੍ਰਯ ਦਾ ਜਿਸਦਾ ਮਵੇਣ ਦਾ ਲੱਛਣ ਹੈ। ਅਥਵਾ -- ਸੂਵਲ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਹੈ:--

व मिनिनानां हैं भर्ता हाला हा महत बेंदरा, सिम है मृहत ਕਰਨ ਨਾਲ ਆਤਮਾ ਦਾ ਬੁੱਸਮ ਰੂਪ ਤੇ ਅਨੁਕਵ ਹੋਵੇ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਆਤਮਾ ਬ੍ਰਹਮ

੨. ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਕਾਖਣ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੇ ਲਿੰਗੀ ਸ ਏਕ ਅਦਤੀ ਸਭ ਰੂਪ ਬਹੁਮ ਮੈਂ ਸਰਬ ਵਾਕਯ ਕ ਤਾਤਪਰਯ ਕਾ ਜਾਨਨਾ ਰੂਪ ਸੁਵਣ) ਜੇ ਬਣ ਪੰਕਾਰ ਕ ਇੰਗ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹਨ।

੧, ਉਪਕਰਮ ਉਪਸੰਹਾਰ --ਮਿਸ਼ ਪ੍ਰਕਰਣ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨਾ ਉਸ ਪਕਰਣ ਤੇ ਸਮਾਪਤ ਕਰਨਾ। ਜਿਵੇਂ :--

'ਆਦਿ ਸ਼ੁਰੂ ਮੁਰਾਇ ਸ਼ੁਰੂ ॥ ਹੈਭੀ ਸ਼ੁਰੂ ਨਾਨਕ ਤੇਸੀ ਵੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੈ।

ਆਦਿ ਵਿਚ ਭੀ ਅਦੇ ਹ ਦਾ ਕਬਨ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿਚ ਭੀ ਅਦੇ ਹ ਰਚਨ, ਸਦ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਉਸ ਪ੍ਰਕਰਣ ਵਿਚ ਸੰਪੂਰਨ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ 'ਆਦਿ ਸਦੂ' ਕਿਹਾ, ਉਸ ਨੂੰ 'ਨਾਨਕ ਹੋਈ ਗੈ ਸਦੂ' ਕਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ

ਕ ਅਭਿਆਸ: – ਬਾਰ ਬਾਰ ਅਦ੍ਰੇਤ ਦਾ ਚਿੰਤਨ ਕਰਨਾਂ ਕਦਾ: -•ਗੋਰ ਏਕ ਸਿਮਰਿ ਏਕੂ ਸਿਮਰਿ ਏਕ ਸਿਮਰਿ ਪਿਆਰੇ ਹੈ। (ਅੰਗ ੬੭੯,

पहेंडी ਸ਼੍ਰੀ ਕੁਪੂ ਜੀ ਸ਼ਾਹਿਬ AT HE HE WILL AND A PARTY TON A TO THE PARTY TON A TON न मार्थ प्रता-भ्याने कानां प्रता के प्र EN JUNE PLAT STATE भाग त्राह्म क्षेत्र को आग वास्त्र हेर्स के स्थित के स्थान कर के स्थान कर के स्थान कर व

व एक र सम्भादकी एवली। THE WALL OF A LANGE A STANFORM OF A BALL OF

ਪ m ਤਰਨ ਅਦੇਵਦੇ ਸਦਾ ਜਦਦ ਨ ਅ ਜ ਕੋਵਰੇ। ж सरिस 'स् बो 'घड़ो दे व्यक्तरा

सिंद्याल इस्तिमा उहिन्दी त्रा । अत्यक्त

ह हो . . ने १ अने नहान ने उपर दिस नियंत्री स्तुल ਪ੍ਰਸ਼ਿੰਦਰ ਅੰਗ ਦਾ,

भीत मात्र मात्र माल्या हेरम् अ असि धुन्य न से (Mai 484) ਰਜ਼ਨਾ ਤਾਂ ਜੇਵ ਕਾਰੇ ਸ਼ਵਣ ਕਾਨ , ਇਹ ਦੂਸਰ ਸ਼ਵਾ ਤ ਦੇ ਜ਼ਿਵਾਈ ਸੀ। ਕਿੰਦ ਕਾਰਦ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੂ ਹੈ। ਾਂ ਦਾ ਵਾਲੇ ਜਿਵਾਨ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂ ਸਮੁੱਤੇ ਜ਼ਰੂ ਅਤੇ ਭੇਵੇਂ ਵੀਨ - 3 - 10 -114 Med and Me that ditt 14 1922 - , 'r - (* elm' 5 Uo + , "h - 198) -਼ਾ, । ਮਨਾ ਜਿਸ ਤੇਸੇ ਉਦ ਨਰਾ ॥'(ਅੰਗ ੧੧੬੩)

. . . . , ਮ ਪ ਹੈ ॥ ਭੈ ਤਾਕਹੁ ਯਹ ਬੇਦ ਉਚਾੜੇ ॥"

man a compagni

्राप्तिक के स्टब्स के मार्ग के स्टब्स के

• 👚 • 🖟 ਦਾ ਦਾ ਲਾਂ ਘਾਂਟ ਪੱਟ ਮਾਪੂਚੋਂ ਜ਼ਾਂਆ ਸ਼ੁੰ (ਅਗ ਸਿਤ)

BONNE A STANDARD CONTRACTOR ABOUT भारत समान सेम स्राजन का (महा महत्व साह देते ूर्ण कर का का निवास अने सम् से भिन्नी आ ें दिक्ता के दूरते हाशीओं स्वितीय का प्राण प्रस्त है सम ਨ ਦਾ ਜਿਵ**ਾਰ ਹਰਿ ਲੋਗੂ ਮੋ**ਹ ਅਹੁੰਕਾਰ ਤਕਾਰਿਆ ਕ

ਜ਼ਾ ਦਾ ਰਾਜ ਸ਼ਰਮ ਨਾਮ ਦਾਨ ਜਿਸਤਾਰ ਵਿਤਾਇਆ ਪ੍ਰਾ

ਿ, ਼ੁਰੂ ਅਦੇ (ਰ ਵੀਆ, ਟਾਰੇਵਾ ਕਰੀਏ ਅਤੇ ਸਰਧਾਰੇ (ਵਸ਼ਵਾਸ ਤੋਂ ਨੇ ਨਾਲ ਸ਼੍ਰਵਣ ਭਜੀਏ, (ਅਨਿ) ਮੰਨਣ ਭਰੀਏ (ਰਚੀਐ) ਿਲਸਵਾਜ ਜਿਸ ਬਾਅਲ ਦਾ ਲਾਗਵੇਂ ਦੇਜ (ਕੋਲੋਂ, ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਸਰੂਪ ਦਾ ਪਸਨ :- ਜਰ ਮਹਾਰ ਜ ਜੀ ਫਲ ਕੀ ਪ੍ਰਧਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ?

ਉ ਜਨ:-(ਜਬ ਪਰਹਰਿ ਸਬੂ ਘਰਿ ਲੈ ਜਾਇ) ਰਾਚੀਬ ਨਿਵਾਜ਼ ਜੀ ਕਰਿੰਦੇ ਨੇ ਦੇਖ ਪਰਮੁੱਖ) ਦੁਖ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪਰਹਰਨ (ਦੂਰ) ਹੇ ਜਾਂਦ ਹਨ। ਦਖ ਨਾਸ ਹੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤੋਂ (ਸਖ਼) ਸ਼ਖ਼ ਸਰੂਪ ਵਾਨਿਗਰੂ ਪਟਮੇਸ਼ਟ ਜੋ ਪੁਲਮਾਟੰਦ ਸਰੂਪ ਹੈ (ਘਰਿ ਲੈ ਜਾਇ) ਉਸਦੇ (ਘਰਿ) ਸਰੂਪ ਵਿਚ ਜਾ ਕੇ ਰਿਤੀ ਨੂੰ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸੂਬ ਸਰੂਪ ਤੁਰੀਆਪਦ ਰੂਪ ਘਰ ਵਿਚ ਜਾਰ ਵਿਸ਼ਚਿਤ ਹ ਜਾਣੀਦਾ ਹੈ। ਨੀਸ ਸਰੂਪਾਨੰਦ ਦੀ ਪ੍ਰਾਹੀ ਹੰਦੀ ਹੈ। ਮੌਸਾਰ ਦੇਖ ਦੀ ਨਵਿਰਤੀ ਭਾਵ ਅਗਿਆਨ ਜੈਨਰ ਸਾਰੇ ਦੁਖਾ ਦੀ ਨਿਵਿਰਤੀ ਅਜੇ ਪਟਮਾਵਿਕ ਦੀ ਪ੍ਰਪੰਜੀ ਵਪ ਸੂਬ ਪ੍ਰਪਰ ਹੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਦੁਖ ਨਿਵਿਰਤ ਰਵਲ ਸਬ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਵਲ ਸ਼ਚਬੰਡ ਘਰ ਵਿਚ ਜਾਈਦਾ ਹੈ।

ਪ੍ਰਸਟ : ਵਰਗੰਬ ਨਿਵਾਜ਼ ਜੀ ਅੰਸੇ ਜਿਹੜੇ ਗੁਰਸੂਬਿ ਗਿਆਨ ਦੀ ਾਪਤੀ ਵੱਲ ਹਨ ਉਹ ਸ਼ਾਧਨ ਕੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ?

ਰ ਕਰ : ਕੀ ਸਭਿਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹੈ ਅਧਿਕਾਰੀ ਰ ਕੰਬਰ ਸੁਣ ! (ਗੁਰਸੂਬਿ ਨਾਦੇ) ਓਹ ਗਰਮੁਬਿ ਜੀ ਤੀ (ਨਾਦੇ) ਸ਼ਬਦਾ ਜਾ ਗੀਰਤਨ ਕਰਦੇ ਹਨ । ਮਨ ਨੂੰ ਵਸ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ (ਵਿਕਾਉਂ ਵਾਸਤੇ) ਜਦੋਂ ਮਨ ਕੀਰਤਨ ਵਲੋਂ ਬਕ ਜਾਵੇਂ ਉਦਾਂ (ਗਰਸ਼'ਖ ਵਦੇਂ) (ਗਰਸ਼ਖਿ) ਮਖੀ ਗੁਰਾਂ ਦੇ (ਵੋਮੈ) ਸ਼ਬਦ ਦੀ (₹) ਸਰੂਪ ਦੇ (₹ਦ) ਗਿਆਨ ਦੀ ਵੀਚਾਰ ਕਰਦੇ ਵਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਕੀਕਤਨ ਕਰਨ ਤੇ ਕਬਾਂ ਵੀਚਾਰ ਕਰਨਾਂ ਚੱਕ ਜਾਣ ਤਾਂ। Endanted Carling Statistics Stati

ਸ੍ਰੀ ਜਪੂ ਜੀ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਉਸ ਵਾਸ ,ਗ ਸਾਰਿ ਰਹਿਆ ਮਸਾਈ। ਗਰਮਾਰਾ ਦਾ ਮਾ ਵਿਸ਼ਵਰਾਜ਼ ਨੇ ਉਸ ਵਾਸ ,ਗ ਸਾਰਿ ਦੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਇਜ਼ਾ ਹਿੰਹ। ਉਸ ਦਲ ,ਗਰਮਬ ਰਾਜ਼ਸ਼ਾਬਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਇਚਾ ਹਿੰਦਾ ਹੈ ਸ਼ੜ੍ਹ ਵਿਕਸ਼ ਸਮਾਹੀ ਵਿਚ ,ਸਮਾਪੀ (ਪਾਸ਼ਸ਼) ਵਿਚ ਹੈ। ਗ੍ਰਤਮੁਖਾ ਨੇ ਸਨ ਨੂੰ ਵਸ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਮੰਗਿਆਂ ਰਿਆਂ ਸਿਸਰਵ ਮਿਲੈ ਪੀ ਅਧਿਸ਼ ਅਸਤੀ , (8,4 44 4, 3)

ਵਾਂ ਕੇ ਸਰਪ ਗੀਤ ਗਾਵੇਂ। ਕੇ ਸਰੂਪ ਦਿਆਨ ਲਾਵੇ, ਜਾ ਰਾਜਸ਼ਰ ਸਰਪ ਦੇ ਗੀ ਦੀ ਦੀ ਦੇ 15 ਜ ਗਰਸਥਿ ਸਰੂਪ ਦਾ ਧਿਆਨ ਕਰਦ ,* ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਮ ਗ਼ਮਮਖਾ ਨ ਆਪਣੇ ਮਨ ਨੂੰ ਵਲ ਕੀਤਾ ਹੈ

੍ਰਗਰਮਬਿ ਗੀਆ ਸਮਾਈ, ਗਰਮਥਾ ਦਾ ਮਨ ਵਾਲਿਗਰ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਤ ਵਿਚ ਮਸਾਇਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਹਰ ਵਕਤ ਵਾਹਿਗਰ ਵਿਚ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਹੈ। ਵਿਚ ਸਮਾਦਿਆਂ ਹਾਂ ਗਰਮੁਖਾ ਦਾ ਅਗਿਆਸ ਹੈ ਅਥਵਾਂ:-ਜਾ ਗਰਮੁਖ ਹੈ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਗਰਮੁਖਾ ਦਾ ਅਗਿਆਸ ਹੈ ਅਥਵਾਂ:-ਜਾ ਗਰਮੁਖ ਹੈ ਇਸ ਪ੍ਰਾਹ ਡੀਰਤਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਾ ਗਰਮੁਖਿ ਸਰੂਪ ਦੀ ਵਿਚਾਰ ਕਥਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਬਿਤੀ ਜੋੜਕੇ ਵਾਹਿਤਾਰੂ ਪ੍ਰਮਸ਼ਰ ਵਿਚ ਸਮਾਏ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ

ਵਾ :- (ਗ-ਮੁੱਖ ਨਾਦੇ) ਸਕਿਗਰ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦ ਮੁਖਾ ਜਦੋਂ (ਨਾਵੇ) ਸ਼ਬਦ ਉਪਦੇਸ਼ ਗੁਰਾਸਿਖ ਨੇ ਸ਼ਨਣਾ ਕੀਤਾ ਤਾਂ (ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੇਲ (ਗੁਰਮੁੱਖ, ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਵਿੰਦੀ ਵੀਚਾਰੇ ਕੀਤੀ ਤਾਂ (ਗੁਰਮੁੱਖ ਰਾਹਿਆਂ ਸਮਾਨੀ ਮੁਖੀ ਹਾਂ, ਜੇ ਫ਼ਾਮ ਹੈ ਉਸ ਵਿਚ ਗਟਸਿਖ ਦਾ ਚਿਤ ਸਮਾਦਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਅਕਦ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਏਕਤਾ ਪਾਲਾਂ ਦਾ ਹੈ।

ਪੁਜਿਲਾ ਗੁਰਜ਼'ਬ ਸ਼ਤਿਗ੍ਰ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਮੁਖੀ ਹਨ। ਦੂਜਾ :- ਕਾ ਸਬਿ, ਅਧਿਕਾਰੀ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ। ਰੇਮਾ: ਸਤਮੁੱਖ) ਮੁਖੀ ਗੁਰ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਚੇਤਨ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ। ਹੁੰਦ ਜਾਣਾ ਆਖਾ ਨਾਹੀ) ਹੈ ਗੁਰਸਿਖ ਜੋ **ਅਸੀਂ ਵਾਹਿਰ੍ਹ**ੇ ਸ਼ਹ ਮ ਪੁਕਾਕ ਕੜਕੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਕਬਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ।

ਪੂਸ਼ਵ -ਸ਼ਵਕਰਜ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਆਪ ਕਬਨ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਲ ਾ ਰਿਸ਼ਨ ਨਾ ਜਦੀ ਹੈ ਜੋ ਸਿਲ ਸਭਗੇਤ ਭਰਤ ਰਿਹਾਨ ਦਿ ਜਾਵਾ ਲਸਤਾ ਕਿ ਦੀ ਹਨ ਹੈ ਬ੍ਰੀਮ ਦਾ ਲਬਣ ਹੈ। ੍ਰਕਾਰੀ ਕ ਜਾਂ ਸਥਾਨੀ। ਰੀਨਾ, ਸ਼ੀਜਰੀਨ ਸਾਹਿਬ ਜੀ है। एक ਾ ਕੇ ਲਗ । ਸ਼ਾਵਿਆਨਾ ਉਸ ਵਾਹਿਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮੁਸ਼ਰ ਦਾ ਜਾਣਣਾ ਸਮਝਾ ਨਾ र र लवर सर्भान करते रा) रिमा दिया बनव (सहरे कर LAND COLOR DE DE DE SERVE NEED AND DE DE

Service of the servic

ਮਕਾ ਜਾਂਅ ਕਾ ਇਕ ਜਾਵਾ, (ਸਭੂਨਾ) ਸ਼ਾਜਿਆਂ ਜੀਆਂ ਦਾ ਇਕ May Har Sal But Sal 91

ਮਿਸ ਵਿਸ਼ਜ਼ਿੰਨ ਜਾਂਸੀ) (ਸੇ ਮੈ) (ਸੇ) ਉਹ (ਮੈ, ਮਿਜ਼ਾ ਆਪਣਾ ਮਰਤ ਤੇ ਅਸਤੇ ਗੁਰਾ ਦਾ ਵਾਰਤ ਸਿਖ ਨੇ ਨਿਸ਼ਚਾ ਕੀਤਾ ਅਹੈ

ਾਰ - ਸਾਹਿਤ ਸਮੀਸ਼ ਜੀ ਉਹ ਸਰੂਪ ਕਦੇ ਭੂਲ ਦੀ ਜੀਦਾ ्राप्त है ना कर्र न आधार समित हो जम वृक्षका है। (विस्तित के ਜਨੀ ਅੰਨੇ ਪਹਿਤ ਕਲਦਾ ਨਹੀਂ। 1ਹੋਂ ਕਿਤੇ ਸ਼ਬਿਆਤੇ ਸਹੂੰਪ ਹੈ। ਹਰ

ਅਰਬ ਨੰਬਰ ੩ (ਅੰਨਵੈ)

(ਅਰਥ ਤੁਕਾਂ ਦੇ ਉਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹਨ ਸਿਰਫ ਔਨਵੈ ਕਰਨਾ ਹੈ)

(ਨਾਨਕ ਗਾਦੀਐ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨ) (ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨ) ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਸ਼ਰਿਗੁਰੂ ਜੀ ਗਾਉਂਦ ਹਨ। (ਗਾਵੀਐ ਸਨੂੰ ਐ ਮਨਿ ਰਖੀਐ ਭਾਉ) ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਾਤਗਾਰੂ ਜਾ ਹਾਰ ਸਤਾ ਤੋਂ (ਗਾਵੀਐ) ਗਾਉਂਦਿਆਂ ਤੋਂ (ਸੁਣੀਐ) ਸ਼ਵਣ ਕਰੀਏ (ਮਨਿ) ਫੋਰ ਮੁੱਟਣ ਕਰਕੇ (ਰਖੀਐ) ਨਿਰਿਆਸਣ ਕਰੀਏ । ਫੌਰ (ਭਾਉ) ਗਿਆਨ ਦਾ ਪੁਕਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। (ਬਾਪਿਆ ਨ ਜਾਣਿ) ਹੋ ਗੁਰਸਿਖ ਕਿਸੇ ਦੇ ਧਿਆਣ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਕਰਕ ਉਹ ਸਰੂਹ ਰਾਪਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ। (ਕੀਤਾ ਨਾ ਹੋਇ) ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸਾਧਨ ਕਰਕੇ ਸਿਧ ਣ ਹੀ। ਤੇ ਸਕਦਾ । (ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨ ਸ਼ੋਇ) ਆਪਣਾ ਆਪ (ਨਿਰੰਜਨ) ਸਧ ਸਰੂਪ ਹੈ। (ਸੇਇ) ਭਰੋਪਦ ਦਾ ਲਖ ਅਰਚ ਹੈ (ਜ਼ਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਰਿਨਿ ਪ ਨਿਆਂ ਮਾਟ) ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਗੁਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦਾ ਸ੍ਵਣ, ਮੰਨਣ, ਰਿਗਿਆਸਨ ਰਹੇ ਸੇਵੰਨ ਕੀਤਾ) ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਉਸਦੇ (ਮਾਨ) ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਰ ਨਿਆ ਹੈ।(ਕਬ ਪਰਹੀਰ ਸ਼ੁਬ ਘਰਿਲੇ ਜਾਇ) ਗਰਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲਕੇ ਹੀ ਸਾਰੇ ਦਬਾਦੀ ਸਵਿਸਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸੂਬ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੁੰਦੀ। (ਗੁਰਮੁੱਖਿ ਨ ਦੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੱਦੀ ਗੁਰਮੁੱਖਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ) ਗਰੂ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਮੁਖ ਦੁਆਰਾ ਜੋਂ (ਨਾਦੇ) ਸ਼ਬਦ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਕਰਕ ਹੀ ਸ਼ਖ ਸਰੂਪ ਦੀ ਹਾਪਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਇਹੋ ਹੀ ਸ਼ਬਦ ਹੈ ਜਿਸ (ਗੁਰਮੁਖਿ) ਆਬਕਾਰੀ ਨੇ (ਵਦੇ) ਵੀਰਾਰਿਆ

(२१६) परिजी प मी नप नी घर्ड । ध A AA S SHA SHA WE ਉਸ ਵਲ (ਗਤਮੁੱਖ ਰਹਿਆਂ ਸਮਾਮੀ) ਗਰਮਖਾ ਦਾ ਸਾਂ ਨਿਰਵਿਤਲਪ ਸਮਾਹੀ ਵਿਚ (ਸਮਾਜੀ ਸਮਾਜਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਜਿਥੇ ਵਿੰਨਾ ਹੁਲ ਦਾ ਵਿਚ ਗਰਮਥ ਨੇ ਮਨ ਨੂੰ ਵਸ ਕੀਤਾ ਹੈ। • ਗਿਆਨ ਰਿਸਾਨ ਮਿਸਕਣ ਮਿਲੇ ਪੀ ਅਹਿਰ ਅਜੇਗੇ • (e'd 9d 4' 3) ਵਾ -(ਕੇ ਸਰਪ ਗੀ- ਗਾਵੇਂ . ਕੇ ਸਰੂਹ ਚਿਆਨ ਲਾਵੇਂ ਆ ਗੁਰਜੀਸ਼ ਸ਼ਕਰ ਦੇ ਗੀਤ ਗਾਉਂ ਦੇ ਹਨ ਜਾ ਗਟਮੁਖਿ ਸ਼ਰੂਤ ਦਾ ਧਿਆਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇੰਸ਼ ਪੜਾਰ ਗੁਰਮੂਬਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਨ ਨੂੰ ਵਸ ਕੀਤਾ ਹੈ। (ਗਰਮੁਖਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਣੀ) ਗੁਰਮੁਖੀ ਦਾ ਮਨ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਵਿਚ ਸਮਾਇਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ , ਹਰ ਵਕਤ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਵਿਚ ਮਿਲਿਆ ਕਹਿਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਰ ਗੁਰਸਥਾ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਹੈ। ਅਬਵਾ: ਜਾ ਗੁਰਸਦਿ ਕੀਨਵਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜਾ ਗਰਮੁਖਿ ਸਰੂਪ ਦੀ ਵਿਚਾਰ ਕਦਾ ਕਰਦੇ 15 ਜਾਂ ਬਿਤੀ ਜੇਵਕੇ ਵਾਹਿਗਰੂ ਪ੍ਰਮਸ਼ਰ ਵਿਚ ਸਮਾਦ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਵਾਂ : -(ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਦੇ) ਸਤਿਗਰੂ **ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਮੁਖਾਂ ਜਦੋਂ (ਨਾਦੇ**) ਸ਼ਬਦ ਉਪਦਸ਼ ਗੁਰਸਿਖ ਨੇ ਸੁਨਣਾ ਕੀਤਾ ਤਾਂ (ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਚ (ਗੁਰਮਾਬ) ਅਧਿਕਾਰੀ ਨ (ਵੇਦੇ) ਵੀਚਾਰ ਕੀਤੀ ਤਾਂ (ਗੁਰਮਾਬ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ਮੁਖੀ ਗੁਰੂ ਜੋ ਬ੍ਰਾਮ ਹੈ ਉਸ ਵਿਚ ਗੁਰੂਸਿਖ ਦਾ ਚਿਤ ਸਮਾਇਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਅਰੰਦ ਹੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਏਕਤਾ ਦਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲ ,ਗੁਸਮੁੱਖ, ਸ਼ਹਿਰਾਨ ਸ਼ਹਿਰ ਜੀ ਸੂਖੀ ਹਨ , ਦੂਜਾ : ਜਗਤਮਬਿ, ਅਧਿਕਾਜੀ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ । ਤੀਜਾ, ਭਾਤਮਾਬ ਸਥੀ ਗੁਰ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਚੇਵਨ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ। ਜੇ ਸੀ ਜਣਾ ਆਖਾ ਨਾਹੀ। ਮੁਗਰਪਿਖ ਜੇ ਅਸੀਂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਨੂੰ ਸ਼ਹ ਸਰਪ ਕਰਕੇ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਕਥਨ ਨਹੀਂ' ਕਰਦੇ । ਰਸਤ ਕਰਿਗਰ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਆਪ ਕਬਨ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ? *पं - त:−(ਕ हो बच*ਨੂ ਨਾ ਜਾਈ) ਹੋ ਗੁਰਸਿਖ ! ਸ਼ਕਤੀ ਚਿਤੀ। ਕਰਕ 'ਕਰਾ ਨਹੀਂ' ਜਾਂਦਾ। ਲਖਣਾਂ ਇਹੀ ਕਰਕੇ ਬਹੁਮ ਦਾ ਲਖਣ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਭਰਾ ਇਕ ਦੇਹਿ ਬੁਝਾਈ) (ਗੁਰਾ) ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਨੇ (ਇਕ) 'ਸਕੇ ਅਬਾਾ ਬ੍ਰਿਤੀ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਵਾਹਿਰਾਨ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਨ ਦਾ ਜਾਣਨਾ ਸਮਝਾ ਸ਼ਅ है ह मर्बर भुन्य भाजा था, है हिना दिया बनवे (वहां भी) वहां है

म् लंध ही धर्म हम See Straight of the See St इत्या भीता का कि र का में) (मब्दा) महिलामा भीता का दिल mora se va e e 15 4 or 30 31 ਸ । (ਮ ਸ ਰਵਾਜ਼ ਦਾ ਰਾਹ। ਸ । (ਮ ਸ ਰਵਾਜ਼ ਦਾ ਦਾ) (ਸ ਮੇ, ਸੇ) ਉ , (ਮੇ) ਮੇਰਾ ਆਪਣਾ ਰਵਾਜ਼ ਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਗੁਰਾ ਦਾ ਦਾ ਹੈ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਨਿਸ਼ਲ੍ਹਾ ਕੀਤਾ 'ਅਹੈ क्षा भारत वर्ग के ती प्रतित वर्ग की महिए ਦਿਤਾ ਤੇ ਹੋ ਤਾਂ ਦੇ ਆਪਣਾ ਸਰੂਪ ਵੀ ਸਰੂਪ ਕਦ ਕੁਲ ਦਾ ਜਾਂਦ ਅੰਤਰ ਤੇ ਤਾਂ ਦੇ ਆਪਣਾ ਸਰੂਪ ਵੀ ਕੁਝ ਰੋਲਦਾ ਹੈ। (ਵਿਸ਼ਹਿਨ ਜੰਦ) ਅੱਨ ਪਹਿਰ ਭਰਵਾਣ ਹੈ। ਹੋਰ ਭਰਤ ਭਰਵਾ ਹੈ। (ਵਿਸਾਰਨ ਅਰਬ ਨੰਬਰ ੩ (ਅੰਨਵੈ)

(ਅਰਥ ਤੁਕਾਂ ਦ ਉਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹਨ ਸਿਰਫ ਅੰਨਵੈਂ ਕਰਨਾ ਹੈ) (ਨਾਨਕ ਗਾਵੀਐ ਗਣੀ ਨਿਧਾਨ) (ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨ) ਗੁਣੀ ਦੇ ਖੁਜ਼ਾਨੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। (ਗਾਵੀਆਂ ਸੁਣੀਐ ਮਨਿ ਰਬੀਐ ਭਾਉ) ਸਤਿਗਰੂ ਸਾਤਰਾਨ ਜਾ ਰਾਹੀ ਹੈ। ਸਾਹਿਬ ਸੀ (ਗਾਣੀਆਂ ਗਾਉਂਦਿਆਂ ਤੋਂ (ਸਦੀਅਂ) ਸੰਵਣ ਕਰੀਏ (ਸਨਿ) ਵਰ ਜਨਣ ਕਰਕੇ (ਕਬੀਐ ਨਿਰਿਆਸਣ ਕਰਾਏ । ਵੇਰੇ (ਭਾਉ) ਗਿਆਨ ਦਾ ਰਕਾਸ਼ ੇ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਸਵੰਦਗਾਰ ਸਥਾਹਬ ਜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। (ਬਾਪਿਆ ਤ ਜਾਣਿ, ਹੋ ਗਰਜਿਥ ਕਿਸ ਦੇ ਰਿਆਨ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਕਰਕੇ ਉਹ ਸਰੂਪ ਬਾਪਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ , (ਕੀਤਾ ਨਾ ਹੋਇ) ਕਿੰਸ ਪਕਾਰ ਜਹਾ ਸਰੂਪ ਬਲੇ ਸ਼ਰਾ ਨਹਾਂ ਜਾਂਦਾ , (ਕੀਤਾ ਨਾ ਹੋਇ) ਕਿੰਸ ਪਕਾਰ ਨਹਾਂ ਕਰਕੇ ਸਰੂਪ ਲਾਪਆ ਹੈ ਸਕਦਾ । (ਆਪੋ ਆਦਿ ਨਿਰੰਕਣ ਸ਼ੋਦਿ) ਆਪ (ਨਿਰੰਕਣ) ਸ਼ਧ ਸਾਰ ਹੈ। (ਸੀ। ਜਰ ਪਰ ਦਾ ਸ਼ਖ ਅਰਥ ਹੈ। (ਜਿਨ ਸੰਵਿਆ ਤਿਨਿ ਰਹ ਸਾਲ ਮਾਣ) ਜਿਨਾ ਜਿਨਾਂ ਤੇ ਗੋਰਾ ਦੁਆਰਾ ਉਹ ਦਾ ਸਵਣ, ਮੰਨਣ, ਜਿਹਿਆਸਨ ਰਹਾ ਸਵੰਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਹਤਾ ਨੇ ਉਸਦੇ (ਮਾਨ) ਗਿਆਨ ਨੂੰ ੂ ਨਿਆ ਹੈ (ਦੇਖ ਪਰ ਹਿੰਦ ਸ਼ਖ ਪਰਿ ਲੈ ਜਾਣਿ) ਗੰਜਾ ਨਾਲ ਜਿਲਕੇ ਹੀ ਸਾਂਗ ਦਲ ਦੀ ਸ਼_ਵਵਦਾਰੀ ਦੇਵੀ ਹੈ ਸਮਾ ਸ਼ਬ ਦਾ ਸਮਝੀ ਹੁੰਦੀ (ਗਰਮਿਸ਼ ਨਾਉ ਵਲਾਵਾ ਵਲਾਬ ਵਜੇ ਗੁਜ਼ਮੀਬ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ) ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਮੇਬ ਦੁਆਰਾ יסימים בא או לנ הסה עמל ול יקתה או שבת יב י ਦਾ ਬਾਵਿਤ ਹੈ ਜਿਸ (ਗੁਰਸਥਿ) ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ (ਵਦੇ) ਵੀਚਾਰਿਆ

ਸੀ ਜਪ ਜੀ ਸਾਹਿਬ (220) All Andrewsky Same Landard of Lan ਤੇ, (ਗਾ-ਸਥਿ ਕਾਂਤਿਆ ਸਮਾਈ, ਉਤ ਸਥੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਨ ਵਿਚ ਜਿੰਘਿਆ ਜਾਂ ਦਾ ਹੈ। ਕਰ ਤੀਸਰ ਕਰ ਗੈ ਬ ਬਦਮਾ ਗਰ ਪਾਤਮ ਹੈ ਸਦੀ ਸਾਂ प्रतिष्ठ हो। है है है है सार अने निका अवनी आ भी रहा भी । ਨੇ ਸੰਤ (ਜਹੀਂ ਜਾਣਾ ਆਬਾ ਨਾਹੀਂ ਜ ਅਜਾ ਉਹ ਅਤੇ ਨੇ ਤੋਂ when the sand it are or tall the fact on it object to the tart of them ! (at the extra to) ਸਨੁਸਤਿੰਗਰ ਸਹੇ ਨਕ ਸਾਹਬ ਜੀ ਨੇ ਨਿਕ ਸਿੰਬਲ ਸਭਾ '• ਜ \ \ v ਸਭਨਾ ਕੀਆ ਤਾਂ ਇਕ ਦਾਵਾਂ ਸ਼-ਿਆ ਕੀਆਂ ਦੇ ਇਕ ਅਦ-ਸਤਪ स्ना वनमा वे (म में रियोन र नामा) है। मार्ने तम अब त सह । ਨਿ ਜਿ ਕੇ ਹਰੇ ਹੀਆਂ ਕਰਾ। ਅੰਨਵੇਂ ਕਰਕ ਵਿਚਾਰ ਸਦ ਹਨ ਅਰਸ ਜੋ with the state of the ਅਬਦਾ (=ਿੱਕਰ ਅੰਟਵ ਅਟਬ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਭੀ ਕੋਰਦੇ ਹਨ। ਪੁਲਾ -ਉਸਨੇ ਕੋਟ ਕਸੂਤ ਕੁਰੇ ਐ ਦੇ ਤਰ : ਨਨਕ ਗਾਵੀਐ ਗਈ ਨਿਧਾਨ) ਰਾਜ਼ਾਂ ਦ ਨਿਧਾ " ਖਦਾਨ ਸਾ-ਭਾਵ ਸਾਂ ਭ ਜੀ ਜ਼ਿਲ ਹੁਵੀਂ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ੁਲਾ : ਰਾਜਾ ਵਿਚ ਕਾਵਨਾ ਕਿਸ ਕਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਰਨਾ ਚਾੜੀ ਜਾਂ ਨੂੰ ਨੂੰ ਜੰਜਨ:-(ਭਾਰ ਦੀਮਰ ਜਦੋਂ ਗੜ੍ਹੀ ਭਾੜਤ ਉਪਦੇਸ਼ ਦਦ ਗ 'ਸਵ ਕਾਵਾ। ਕਰਤੀ ਦਾ ਮੋਦੀ ਹੈ। ਗ੍ਰੰ ਗੋਰਥ ਸਦਾ ਗਾਂਕ ਦੀ ਸਿਹੀ ਵਜ਼ਾਪਤ ਦਾ ਬਦਨ ਦਾ ਵਿਸ਼ੜ੍ਹ ਵੱਖੋਂ । ਵਜ਼ਮਾ ਗੁਰ, ਸਦੀ ਗਣਾ ਦੀ 11-12, 0-2 - BON, 55; (ALGBIJ) is citami act 3; ਪਾਰਕਵੀ ਵੜ੍ਹੇ 'ਅੜਸ ਅੜਸ ਕੀ ਜਗ- ਹੋਮਾਂਵੀ !' (ਸਾ) ਵਗਾ ਦੇ ਗੜ੍ਹੇ ਸਮਬ ਕ ਸਫ਼ਮੀ ਵਰ, ਵੀ ਸ਼ਾਮ ਵਿਦਿਆ ਦੇ ਦਾਤ ਸਮਬ ਕ ਸ਼ਤਸਤੀ ਾਰਵਣ ਕੌਂ ਪਸ਼ਵਾ-ਫ਼ਾਕਟਬ ਸਾਧਨ ਕੀ ਕਕਦੇ ਸਨ ?

ਜ - - ਰਾ ਸਥਾਜ਼ਬ (ਤਾਦਾ ਸ਼ਬਦ ਕੀ ਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ । ਵਰ - - 1 - 0 ਅਵੇਵੇਂ ਗੋਟਸ਼ੀਬ ਦੀ ਆ ਸਮ ਹੈ। ਨਿਜ ਸਰ੍ਹ ਵਿਚਾ ਜਸ਼ਵਦ ਤੋਂ ਜਿਲ੍ਹੇ ਜ਼ਬਦ ਕੀ ਜਨ।

변, 뉴셔 비, 변식 1의 Es ma et al a l'ema ave du tes on a sil a sul de to the state of th A TAX SEE SEE STATE OF SEE STAT त . भूष भूष व त्रीम है (भूष) भूष अपास है कार्य (भूषी भूषे) ਮਿਲ ਦੇ ਸਾਲ ਸਾਹਕਾਂ ਕਰਕੇ ਪਾਪਤ ਜਿਸ ਹੈ ਉਹ ਕੇਸ਼ ਜੈਤੇ (ਦ ਜਿਲ ਨੇ ਜ਼ਾਇ ਕੀਤੇ ਨੇ ਹੁੱਛ) ਕਿਸੇ ਦਾ (ਬਾਧਿਆ) ਕਿਸਾਬਤ ਪੰਦਾ ਕਾੜਾ ਜਿਆ ਕੀ ਨਾਜ ਹੈ। ਪ੍ਰਸ਼ਨ :- ਵਰ ਉਹ ਜਿਸ ਹੈ ? ਉ ਤਵੇਂ -ਹੋਣ-ਜੁਣ ਸੋਵਿ ਆਪ ਆਪਿ) ਵਧੇ ਸ਼ਹਾਰ ਆਪਣ ਆਪ (ਸੈੱਤੇ) ਪੁਲ ਸ਼ ਸ਼ਰੂਪ ਹੈ ਅਤੇ ਮਾਸ਼ਵਾਸ਼ਾ ਅੰਜਨ ਤੋਂ ਗੀ 1ਤ ਹੈ। ਰੇ ਜਾਂ ਦੇ ਹੈ। ਸੂਸ ਜਾਂਦੇ ਤਿਉਹ ਸੂਸ ਸੰਦੇ ਵਿੱਚ ਦੇ, ਉਹ ਬਾਰਾ ਸਾਹਾ ਦੇ ਹੋਏ ਸੂਸ ਸਾਂਦੇ ਤਿਉਹ ਸੂਸ ਸੰਦੇ ਤਿੰਦੇ, ਉਹ ਜੇ ਬ੍ਰਤਮ ਹੈ. ਜੇ ਮੇਂ ਉੱਤੇ ਸਰੂਪ ਹਾਂ ਅੱਸੇ ਜਾਣਤਾ ਕਰ (dulin a ਉ। ਵਿਸ਼ਵਿਤ ਜੜ੍ਹੀ ਹੋ ਜਿਥ ਅਜੇ ਸਵੂਪ ਮੇਂ ਤਿਹਿਆਸਣ ਕਰ, र्मेका: अ की ५५३ टेरेका १ हि वह:-(अह, किस हा ਪੰਬਣ :- ਦੇਰ ਉਹ ਵਿਸ਼ਖ ਸ਼ਾਂਦਾ ਨਵਕਾਂ ਨੇ ਉ ਤਰ :- ਉਹ ਵਿਸ਼ਖਨ। ਨਹੀਂ, ਆਪਣਾ ਆਪ ਸਰੂਪ ਹਵੇਂ ਤੇ। ਪ੍ਰੀਜ਼ : - ਆਪਣਾ ਜੇ ਸਰੂਪ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਕਹੇ ? ਉੱਤਰ :- (ਜੇ ਸਿਊ ਜਾਣਾ ਆਬਾ ਨ ਹੀ। ਜਦ ਕਿ ਜਸੀ ਉਸਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ, ਸ਼ੁੰ ਅਨੇਭਵ ਕਰਕੇ। रमं भी भाष्ट्र है। विस् १ (वर्ग वर्ग है सारी) अपन अबे 88% 3" Was 31 ਪ੍ਰਸ਼ਨ :-ਕਬਨ ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ ਫੇਰ ਕਿਆ ਕਰੇ ? ਉੱਤਰ :-(ਦੇਖ ਪੰਜਰੀਰ ਸ਼ੇਖ ਘੀਰ ਲੈ ਜਾਇ) ਦੇਹ ਅਧਿਆਸ ਰੂਪੀ ਵੁਖ ਨੂੰ ਨਾਸ਼ ਕਰਕ ਨਿਜ ਸਰੂਪ ਰੂਪੀ ਘਰ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਭਦ ਕੋਰੋ।

E SE THURSDAY TO AND SECTION ੱਟੇ ਹੈ। (। панты чтом ਸਮ भो) ਉੱ, ਸਬੀ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਵਿਚ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਦਾ ਕੇ ਹੈ ਜਾ ਕਿਸਤ ਰਜ਼ਬ ਬਰਮਾਰਾ ਪਾਰਬਤੀ ਮਾਈ)। ਸੀ ਜ . में सर्वाश को विकार स्ट्रिक्स अन निका प्रवचीता सी विकार स NATION OF THE STANISH STATES HE HE HE TO A STANISH STA ਜ਼ਬਾਨਾਲ ਹੈ ਜਾਰਫ਼ਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹਾ ਰਿਵਿੱਖ ,ਕ ਕਰਨੂਨ ਜਾਈ) ਕਲੇਕ ਵਿਕਾਰ ਕਿ, ਨਹੀਂ ਜਵਾਂ (ਗਰ ਇਕ ਵੀਰ ਸੁਬਾਈ) ਇਹ म देशांच पर सामन समा असा ने कि मिन भिन्त तथा । । । १ % (ਮਰਮਾਜੀਆ ਦਾ ਨਿਕ ਦਾਤ) ਸਮੁੰਗਆ ਅਹਿਆ ਦਾ ਨਿਕ ਲਾ ਹੈ। ਹ ਦਾਤ чаны ਹੈ, н н (ембал нты) ਉ) н ਨੇ ਤਦ зо ч с с ਇਹੀਸ ਵੇਧੀਆਂ ਜਕਾਂ, ਅੰਨਵੈ ਕਰਕੇ ਦਿਖਾਈਆਂ ਤਾਂ ਅੰਘੜੇ

ਪਹਿਲਾਂ ਲਾਇਆ ਹੈ ਉਹੋਂ ਹੀ ਲਾਵਣਾ। ਅਖੇਵਾਂ :-ਇਹ ਅੰਨਵੇਂ ਅਰਥ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਰ ਭੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ

्मर - दिमहे केंद्र इसर ब्यु है ਚ ਕਰ - ਨੂੰ ਨੂੰ ਗਾਈਆਂ ਗਈ ਨਿਧਾਨ) ਗ੍ਰਣੀ ਦੇ ਨਿਧਾਨ ਖਜਾਨੇ

ਸੰਵਰ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸਿਖ ਪ੍ਰਤੀ ਗਾਉਂਦ ਹਨ।

ਪ੍ਰਸ਼ਾ :-ਗੁਜਾਵਿਚ ਭਾਵਨਾ ਕਿਸ ਸਦੂ। ਦੀ ਕਮਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ 🤊 ਵਿਜਾ ਰਾਜ ਈਸ਼ਜ) ਜਦੋਂ ਗਰੂ ਜੀ ਤਾੜ ਕ ਸੀਪਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਗੰ ਸਿਵ ਕਾਵਾਂ ਕਾਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। (ਗੁਰੂ ਗੁਰੂਬ੍ਹ, ਜਦੇ ਗੁਣੀ ਦੀ ਬ੍ਰਿਹੀ। ਨ - ' - ਮਟਾਕਰ । ਵਿਸਨੂ ਵੇਰ ! (ਬਰਮਾ ਗੁਰ) ਜਦਾ ਗਣਾ ਦੀ F-4-1 a T ਤੇ ਬਹੁਸਾਂ ਵੱਤ! (ਪਾਰਬਰੀ) ਜੋ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਕਰਨ ਤਾ ਪ ਸਮੇਵਿਤ, ਜਿਨਸ਼ ਜ਼ਬਜ਼ ਕੀ ਰਗੁਰ ਹਮਾਰੀ। (ਮਾ) ਵਗੋਂ ਦੇ ਦਾਤੋਂ ਸਮਝ ਕੇ ਲਫ਼ਮੀ ਵਰ। (ਈ) ਬ੍ਰਦਮ ਵਿਦਿਆਂ ਦ ਦਾਤੇ ਸਮਝ ਕੇ ਸੁਤਸਤੀ ਪੂਰ ਕਰ ਪੂਰ ਦੇ ਜ਼ਿਕਾਮਬ ਸਾਧਨ ਕੀ ਕਰਦੇ ਸਨ ?

ਵ ਜਗਾਜ਼ਬ ਜਿਥ ਨਹੀਂ ਸਬਦ ਕੀਜਰਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਾ ਜ਼ਰੂ ਖ਼ਬ ਜ਼ੁਜ਼ੇ ਹੁਣ ਤਾਂ ਵਾਲ ਗਿਆਨ ਦੀ ਵਿਚਾਰ ਬਰਦੇ ਹਨ। ਵਿਚਟ ਨ ਸੰਤ ਕੇ ਅਪੰ ਰਾਟਸੂਬਿ ਰਹਿਆ ਸਮ ਈ। ਨਿਜ ਸਰਪ ਵਿਚ

ਰਸਨ : ਮਿਸ ਕਾਰਨ ਲਉਨ ਨੂੰ ਮਿਲਵ ਕੀ ਹੈ? ਦੇ ਤਾਂ ਜੰਨ ਸੇ ਰਾਮਾ ਤਿਨਿ ਪਾਇਆ ਸਨ ਜਿਨਾਨ ਐਸਾ 🗴

ਹੀ ਕੁਦ ਦੀ ਸ਼ਾਹਿਬ AND AND AND AND AND AND

हैं प्रहार और है के प्रकार करते तुर, से से हैं प्रवृत की मूचती हैं।

(-77)

ur । अभिवास अभावन अला प्राप्त केलो ५१

ਉੱਤਰ :-(ਗੁਰਾ ਇਕ ਦੇਹਿ ਬਬਾਮੀ)। ਜਾਂ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਜੀ ਜੀ ਜ਼ਿਲਮ ਪਾਰਤ ਲਭਣ ਤੋਂ ਅੱਜੀ ਵਿਚਾਦ ਪੰਜਰ 'ਸੀ ਹੈ (ਸਫ਼ਤ ਅੰਘਰ ਯੁੱਤਰ ਵਿੱਚ ਜੀਆ। ्र पर पर का कार्य कोडा सा विश्व स्थाना है (सबस सामा ्राह्म प्राण मुद्दा व कि र (महित) भेरक छतीर (समीकी)

ਸੰਨਾ : ਜੇ ਮੰਨਣ ਆਦਿ ਸਾਧਨਾਂ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਕੈਸਾ ਹੈ? ਸ਼ੁਰੂ (ਬਾਪਿਆ ' ਜਾਇ ਕੀਤਾ ਨ ਹੋਇ) ਕਿਸ ਦਾ (ਬਾਪਿਆ) ਇਸੰਬਤ ਦਸ਼ ਸ਼ੁਰੂ ਜ਼ਰੀ ਵੇਲਾ ਹੈ ਜ਼ਰੀਬਾਨਿਥੀ ਵੇ ਜ਼ਿੰਨ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਤੇ ਅਤੇ ਇਕ ਪ੍ਰਤ ਹੁੰਦਾ ਕੀ ਜਾ ਹੋਇਆ ਕੀ ਨੂੰ ਹੈ ਪ੍ਰਸ਼ਨ :- ਫੇਰ ਉਹ ਕੇਸ਼ਾ ਹੈ?

ਉ ਰਹ : (ਤੁਸੰਦਰ ਸ਼ੀਨ ਆਪ ਆਪਿ) ਵਾਹਿਰਾਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵੱਡੇ ਪ੍ਰਕਾਸ ਸਨੂ । ਤੇ ਅਤੇ ਮਾਇਆ ਅੰਜਨ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ।

ਸੰਕਾ:-ਜਵਾਸ-ਖਕਸਾ ਹੈ?

ਊ ਰਟ :-(ਸ ਮੈ) 'ਸੇ' ਹੈ ਹੈ। ਅੰਸਾ ਜਾਣ ਕਿ ਉਹ ਮੈਂ ਹਾਂ। ਭਾਵ 'ਜੇ' ਉਹ ਸ਼ੁਰੂਟਮ ਹੈ, 'ਸੰ ਮੇਂ ਉਹ ਸ਼੍ਰੂਪ ਹਾਂ ਐਸ ਜਾਣਣਾ ਕਰ। (ਰਖੀਐ ਭਊ, ਨੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾਣ ਨੇ ਜਾਣ³, ਹੈ ਸਿਖ ਅਸੇ ਸਰੂਪ ਜੋ ਨਿਧਿਆਸਣ ਕਰ। ਜੰਕਾ : - ਜਾਂ ਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਜ਼ਗਾ ? ਉ ਤਰ : - (ਭਾਉ) ਗਿਆਨ।

ਪ੍ਰਸ਼ਨ :- ਫੌਰ ਚੇਂਹ ਵਿਸ਼ਰ ਜਾਂਦਾ ਹੋਵਗਾ ? ਉ ਤਰ :-ਉਹ ਵਿਸ਼ਰਦਾ ਨ ਨਹੀਂ, ਆਪਣਾ ਆਪ ਸਰੂਪ ਹੋਣ ਹੈ।

ਪਸ਼ਨ:-ਆਪਣਾ ਜੇ ਸਰੂਪ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਕਰੋਂ ? ਉੱਤਰ:-(ਜੇ ਹੁਊ ਜ਼ਾਣਾ ਆਖਾ ਨਾ ਹੈ) ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ, ਸ੍ਰੇ ਅਨਰਵ ਕਰਕੇ ਼- ਭੀ ਆਬਦੇ ਨਹੀਂ। ਕਿਉਂ ? (ਕਰਣਾ ਕਬਨੂ ਨ ਜਾਈ) ਕਰਣ ਅਤੇ ਰਜ਼ਾ ਤੋਂ ਅਕੂਬ ਹੈ।

ਪਸਨ :- ਕਬਨ ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ ਫੇਰ ਕਿਆਂ ਕਰੇ ਨੂੰ ਚੇ ਤਰ :- (ਦੂਬੂ ਪੁਰਹਰਿ ਸਬੂ ਘਰਿ ਲੈ ਜਾਇ) ਦੇਹ ਅਧਿਆਸ ਰੂਪੀ ਵਰ ਨਾਸ਼ ਕਰਕੇ ਨਿਜ਼ ਸ਼ਰੂਪ ਰੂਪੀ ਘਰ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਭਵ ਕਰੈ।

SE SERVED MANAGE SE CASARA 💥 ਛੇਵੀਂ ਪਉੜੀ ਪ੍ਰਾਰੰਭ 💥

ਤੀਰਬਿ ਨਾਵਾਂ, ਜੇ ਤਿਸ਼ ਭਾਵਾਂ; ਵਿਣੁ ਭਾਣੇ, ਕਿ ਨਾਇ ਕਰੀ॥ ਜੇਤੀ ਸਿਰਠਿ ਉਪਾਈ ਵੇਖਾ; ਵਿਣ ਕਰਮਾ, ਕਿ ਮਿਲ ਲਈ ॥ ਮਤਿ ਵਿਚਿ ਰਤਨ ਜਵਾਹਰ ਮਾਣਿਕ; ਜੇ ਇਕ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸੁਣੀ ॥ ਗੁਰਾ; ਇਕ ਦੇਹਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਕਾ ਇਕਦਾਤਾ; ਸੋ ਮੈ ਵਿਸ਼ਰਿ ਨ ਜਾਈ ॥੬॥

ਅਰਥ ਨੰ: ੧

ਸਿੱਧਾ ਨੇ ਸ਼ਤਿਗਰੂ ਮਹਾਰਾਕ ਸ਼ਾਹਿਬ ਜੀ ਨੂੰ ਪਰਖਣ ਲਈ ਸਰੋਵਰ ਵਿਚਾ ਜਲ ਲਿਆਉਣ ਵਾਸ਼ਤ ਖੰਪਰ ਦਿਤਾ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਪਾਣੀ ਦੇ ਚਾ ਹੀਰੇ ਜਵਾਹਰਾਕ ਚਮਕਦੇ ਦਿਖਾਏ ! ਸ਼ਤਿਗਰੂ ਜੀ ਵੇਖਕੇ ਮੁੜ ਆਏ ਉਨ੍ਹਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪਰਚੇ। ਸਿੱਧਾਂ ਦਾ ਖਿਆਲ ਸੀ ਕਿ ਹਜਰ ਨੂੰ ਲਾਲਚ ਵਿਚ ਲਿਆ ਕ ਆਪਣ ਪੰਚ ਵਿਚ ਮਿਲਾ ਲਈਏ । ਤਾਂ ਸਾਡਾ ਮੌਤ ਬੜਾ ਪ੍ਰਗਣ ਼ਵਗਾ ਪ੍ਰਸਿਧੀ ਵਧੇਗੀ। ਪਰ ਸਮਰਥ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਬੂਠੀ ਮਾਇਆ। ਵਚ ਕਉਣ ਫ਼ਸ਼ਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ? ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਾਇਆ ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਬ ਗੋਂ ਬਾਰਾਂ ਰੌਹ ਦੇਰ ਰੰਬੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਰੂ ਪ੍ਰਾਈਆਂ ਨੂੰ ਮੇਂਹ ਸਮਤਾ ਤੋਂ ਆਇਆ ਵਿੱਚ ਵੰਚਰ , ਇਆ ਨੂੰ ਉਪਦਸ਼ ਦੇ ਕੇ, ਵਰਾਗ ਬਖਸਕੇ ਨਿਹਾਲ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਭਾਈ ਗਰਦਾਸ਼ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਨੇ ਇਉਂ ਉਚਾਰਿਆ ਹੈ :-

ਾਜ਼ਹੀ ਸਨੇ ਬੀਚਾਰਿਆ, ਨਿਵੇਂ ਦਰਸਨ ਏ ਲੋਵੇਂ ਬਾਲਾ। ਅਮਾ ਜੋਗੇ ਕਲੀ ਸੀ। ਹਮਰੇ ਪੰਚ ਕਰੇ ਉਜਿਆਲਾ। ਬੰਧਰ ਦਿਤਾ ਨਾਬ ਜੀ, ਪਾਣੀ ਭਰ ਲੈਵਰਿ ਉਠਿ ਚਾਲਾ। ਬਾਬਾ ਆਵਿਆਂ ਪਾਣੀਐ, ਫਿਨੂੰ ਰਵਨ ਜਵਾਹ। ਲਾਲਾ। ਮਾਤਰੀਰ ਅਰਜ ਅਗਾਹਿ ਪਰਖੂ, ਕੇ ਹੜਾ ਢਲੇ ਗਰੂ ਦੀ ਬਾਲਾ। ਫ਼ਿੱਟ ਅਵੇਸ਼ਆ ਹਾਟ, ਨਾਬ ਜੀ! ਪਾਣੀ ਠਉੜ ਨਹੀਂ ਉਸਿ ਤਾਲਾ। ਸ਼੍ਰੀ ਜਪੂ ਜੀ ਸਾਹਿਬ { 223 1

ਸੂਬਾਂਦ ਜਿਸੀ ਸਿੰਘ ਮੰਤਲੀ, ਕੀਤਮ ਆਪਣਾ ਪੰਚ ਨਿਰਾਲਾ ਸ਼ਾਹ ਜ਼ਿਲਿਜੇਰਾ, ਨਾਟਕਨ ਸੰਸੂਚਾਲਾ ਤੇ । €ਾਰ ੧ ਪਾ ਤੇ ੧) ਕਦੇ ਮਿਤਿਤਰ ਦੀ ਨੂੰ ਤੀਰ ਰਤਨ ਦਵਾਹਰਾਤ ਵਿਖਾਕੇ ਤੁਆ ਹੈ। ਮੁਕੇ ਜਾ ਮਿਧਾ ਕਿ ਤਾਂ ਚੋਲੇ ਮਾਤਾਜ਼ ਜੀ ਆਪ ਜੀ ਨੂੰ ਵੀਆਈ ਤੋਂ ਇਸ਼ਨਾਨ ਸਕੇ ਜਾਂਦਰ ਭਾਵਾਬਿਆ ਹੈ । ਜਿੱਧਾ ਦਾ ਖਿਆਲ ਸੀ ਕਿ ਸੀ ਜਾਜ ਜੀ ਸਾਜ਼ ਤਰਾਂ ਕੁਤਵਾਂ ਨਲ ਓਤੇ ਨਹੀਂ ਸਕਣਗੇ ਤਾਂ ਸਾਡੀ ਜ਼ਿੱਤ ਹੁੰਜਾਵਗੇ ਇਹ ਸਟਕ

ਤੀਰਥਿ ਨਾਵਾਂ ਜੇ ਤਿਸ਼ ਭਾਵਾ:-ਹੈ ਸਿਥੀ! ਭੀਰਥਾਂ ਤੇ ਤਾਂ ਨਾਉਣ ਜਾਈਮ ਜੋ (ਵਿਸ਼) ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਨੂੰ (ਭਾਵਾ) ਭਾਈਮ, ਜੋ ਤਿਸ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨਾਉਣ । ਕੀ ਰਜ਼ਾ ਵਿਚ ਚਲੀਏ ਵਾ ਭਾਵਨਾ ਸਰਧਾ ਹਵੇ। ਜੋ ਤਿਸ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਗਣਾ ਮੰਨੀਏ।

ਏਸ਼ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਿੱਧਾਂ ਨੇ ਹੋਰ ਬਾਈ ਵੀ ਵੀਰਥਾ ਦੇ ਇਸ਼ਨਾਨ ਬਾਰੇ ਰਾਂਗਆ ਸੀ ਪਰ ਸਤਿਗਰੂ ਜੀ ਨੇ ਉੱਤਰ ਦਿਤਾ :--

ਪੀਰਬਿ ਨਾਵਣ ਜ ਉ ਤੀਰਥ ਨਾਮ ਹੈ ਤੀਵਬ ਸਬਦ ਬੀਚਾਰੂ ਅੰਤਰਿ ਗਿਆਨੂ ਹੈ॥ (ਅੰਗ ੬੮੭)।

ਹੈ ਮਿਧੇ ! ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਜਾਉ ਤੀਰਥਾਂ ਤੇ ਇਸ਼ਨਾਨ ਕਰੇ, ਸਾਭਾ ਤੀਰਥ ੂ ਪਰਮੇਸ਼ਕ ਦਾ ਨਾਮ ਹੀ ਹੈ .

ਵਿਣ ਭਾਣੇ, ਕਿ ਨਾਇ ਕਰੀ :-ਤਿਸ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦਾ (ਭਾਣੇ) ਕਣਾ ਮੰਨੇ ਤੇ ਬਿਨਾ ਨਹਾ ਕੇ ਕੀ ਕਰੋਗੇ ? ਵਾ:-ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੂੰ (ਭਾਣੇ) ਰਾਉਂਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਨਹਾ ਕੇ (ਕਿ) ਕੀ (ਕਰੀ) ਕਰੀਏ? ਵਾ:−ਬਿਨਾ ੂਰਮੰਸਰ ਦੀ (ਭਾਣੇ) ਚਾਹਨਾਂ ਤੋਂ ਨਹਾ ਕੇ ਕੀ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗਾ 📍 ਨ। ਉਣਾ ਕੀ ਕਰੇਗਾ ? ਭਾਵ ਕੁਝ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ੂੰ ਅੰਤਰਿ ਮੇਲੂ ਜੋ ਤੀਰਥ ਨਾਵੈ ਤਿਸੂ ਬੈਕੂੰਠ ਨ ਜਾਨਾ ।" (ਅੰਗ ਬੁਖ਼ੁੁੂੂੂੂ) ਾਡੀਰਬਿ, ਤੇਜ ਨਿਵਾਰਿ ਨ ਨੂੰ ਤੇ: ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੂ ਨੁਭਾਇਆ। (ਅੰਗ ੧੨੫੫)।

ਮਨਾਵਣ ਚਲੇ ਤੀਰਥੀ ਮਨਿ ਬੋਟੇ ਤਨਿ ਚੌਰ ॥ ਇਕ ਭਾਉਂ ਲਬੀ ਨਾਤਿਆਂ ਦੁਇ ਤਾਂ ਚੜੀਅਸ਼ ਹੋਰ 1 (ਅੰਗ ੭੮੯) ਪਾਪ ਕਰਹਿ ਪੰਚਾ ਕੇ ਬਸਿ ਹੈ॥ ਤੀਰਥਿ ਨਾਇ ਕਰਹਿ ਸਭਿ ਉਤ੍ਹੇ।

ਜੀ ਵਾਹ ਸੀ ਸ਼ਾਜ਼ਿਸ਼

Manager State of the state of t ਬ ਨਿਕਮ ਵੀਤੇ ਸੋਣ ਵਿਸ਼ਕੇ ਹ ਅਮਰੀਰ ਸ਼ਹਿ ਖਰ ਕ ਘਾ, ਹ

व्योग राज्य भागमा जीतो तो प्रधार को ता । एस र र वस्यो प्यान है।

੧, ਸਾਖੀ ਤੂੰਬੀ ਦੀ

ਕਾਰ ਸ੍ਰੀ ਕਰੀਰ ਜੀ ਕੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਕਿ ਜਿਸ ਕੁਪੂਸ ਦੇ ਜਿਸ ਨ ਕਾਰ ਸ਼੍ਰਿਆਰ ਦਾ ਕਾਰਨ ਦੇ ਸ਼ਿਲ੍ਹ ਨੂੰ ਜਾਂਦੇ ਸ਼ਿਲ੍ਹ ਕਾਰ ਵਿਚ ਦੇ ਸ਼ਹਿਰ ਸੋਧੇ ਨੂੰ ਵਾਜੀ ਪੁੱਤ ਜਿਸਤ ਪ੍ਰਤ੍ਰ ਕਾਰ ਵਿਚ ਦੇ ਸ਼ਹਿਰ ਸ਼ਹਿਰ ਹੈ। वर हिन र क्षेत्री विश्व स्थित । स्थापित के स्थाप्त के स्थापत के स्यापत के स्थापत के स्यापत के स्थापत के स ਜ਼ਵਾਰੀ ਜ਼ਬੂਰ ਸ਼ਬੂਰ ਦੇ ਜ਼ਬੂਰ ਹੈ ਸ਼ਬੂਰ ਹਵਾਲੇ ਅਤੇ ਜ਼ਬੂਰ ਜ਼ਬੂਰ ਸ਼ਬੂਰ ਹੈ ਸ਼ਬੂਰ टा भी ने सार्व प्रवास कर से से से से सार्व जो असाल पुरुष हा। ਵਾਲੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਪ੍ਰਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਕਿ ਚੱਲੋਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿਸ਼ਵੇਤ ਕੀ ਨੀ ਕਿਹਾ ਦੇਗਾ ਸ਼ੜੀ ਇਹ ਕਈ ਲੈ ਜਊ। ਐ ਾਂ ਜੋ ਦੂਲੇ ਹੋਈ ਤਰਾ ਇਸ਼ਨਾਨ ਕਰਦਾ ਕੇ ਇਆਾਰਿਊ ਦਿਹਾ। ੋੜ੍ਹੀ ਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹੀ ਸ਼ੂਲੀ ਚੁੱਝ ਪਏ ਕਥ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਦ ਵਿੱਚ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਲ੍ਹੀ ਸ਼ੁਲੀ ਚੁੱਝ ਪਏ ਕਥ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਦ ੍ਰਤਾ ਹਨ ਨੂੰ ਦੂਜਾ ਸਾਊ, ਵਾਂ ਕਢੀਰ ਜੀ ਨੇ ਸ਼ੁਤੂਸੀ ਦਾ ਬੜਾ ਭਾਜੀ। ਮੁਤੂਸਰ ਨੂੰ ਨਾਤ ਸਾਊ, ਵਾਂ ਕਢੀਰ ਜੀ ਨੇ ਸ਼ੁਤੂਸੀ ਦਾ ਬੜਾ ਭਾਜੀ। ਰਵਾਈ ਦੀ ਸ਼ਾਹਿਤ ਸ਼ਹਿਤ ਤੋਂ ਨਾਲ ਆਏ ਹੈ? ਕਹਿੰਦੂ ਨੇ ਾ ਦੇ ਵੀ ਵਿਸ਼ਨਾਨ ਤੀ ਸਾੜੀ ਹੁੰਦੀ ਦੇ ਵੀ ਵਿਸ਼ਨਾਨ रमा से वर्ष हिया जा मी अभी आप से बहें है े देशों के प्रत्ये हिन मह देशत है में फे : ਅਤੇ ਉਸ ਤੂੰਬੀ ਦਾ ਤੁਰਤ ਪਲਾ (ਚਟ**ਣ**) ਼ . । ਜਦੋਂ ਤੁਰਤ ਪਲਾ ਜਾਣਕ ਗਰਾਗੇ ਼ ਾ ਹੈ ਵੇਂ ਬਾਹਰ ਨੂੰ ਆਵੇ । ਕਹਿਣ ਲੱਗੇ ਾ । । । । । से ब्रेग्टर ਫ਼ਲਾਗੇ ਪਿਛੇ ਦਿਹ ਸਦੇਸ਼ 🗸 ं है वी बीच डवाशे है ! इवड मी : - . . ਦਾ ਪ੍ਰਸਾਵਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਵ-ਜਿਆ) 🛝 . . 3 ਦਿਸ਼ਨਾਨ ਕਰਵਾ 🛊 फਿलार दो 🚜 ਕੌੜੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਕਬੀਰ ਜੀ ਨੂੰ ਉਸ ਵਾਸ ਦੇ ਪ੍ਰੈ

As a show a that a history

ਨੂੰ ਅਦਰੀ ਅਨੁਸਤ ' ਬਣ ਸੀ ਤਉਹਾਪਨ ਕਉ ਨੁਕਾਸੀ ।)' (ਅੰਗ € ,€) ਨੇ। ਜ਼ਿਵਾਵ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਕੇਵਲ ਸਗੋਰ ਵੈ ਕੀਤਾ ਹੀ ਪਾਣਾ ਵਿਚ ਸੁਆਉਂ ਹੈ। ਵਿੱਚ ਸੁਆਉਂ ਹੈ। ਨੂੰ ਸਭਾਵ ਵਿਚ ਉਹ, ਪਰ ਅੰਦਰੋਂ ਪਾਪਾਂ ਵਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਮੈਲ ਨੂੰ ਸਿਲ ਹੈ। ਸਾਹੀ ਤਾਂ ਤੁੰਸ਼ੀ ਵਾਰ ਹੈ। ਸਿਵ, ਲਾਜੇਰ ਭ ਨਰ ਦੌਰ ਉੱਦ ਬ, ਵੀ ਭਰੁੱਧੀ ਹੀ ਤੁਹੂ। ਇਸ ਕਿੰਪ ਸ भिन्न ह कि का श्रीतकों है क्षित्रकार खार है, बड़ी कान एसा उसे म ੂਨਾ ਜਨ 'ਤ । ਹੀ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀੜੇ ਤੀ ਵੇਵਲ ਨਹਾਂਉਣ ਦਾ ਕਮੀ

ਮਨਾਤ ਫਿਰਿਓ ਲੀਏ ਸਾਤ ਸਮੁੰਦ੍ਨ ਲੋਕ ਗਦਿਓ ਪਰਲੋਕ ਗਵਾਇਸ਼ (मुळेशाः २० मृज्य भय)

ਜ਼ੇ ਮਨ ਵਿਚ ਹੋਰ ਵਾਸ਼ਨਾ (ਲੀਏ) ਲੈ ਕੇ ਭਾਵੇਂ ਸਭਾ ਸਮੰਕਰਾਂ ਵਿਚ ਵੀ ਨਹੋਂ ਦਾ ਫਿਰੌਂ। ਸਿਮਰਨ ਤੋਂ ਹੀਣਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਉਸ ਦਾ ਇਹ ਲੋਕ ਵੀ ਗਿਆ ਤੋਂ ਪਰਲੋਕ ਵੀ ਕਲਿਆਣ ਨ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਗਵਾ ਲਿਆ।

੨, ਸਾਖੀ ਤੁਲਸੀ ਦਾਸ ਜੀ ਦੀ

ਭਗਤ ਤੁਲਸੀ ਦਾਸ ਜੀ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰੇ ਭਗਤ ਕਾਂਸੀ ਫ਼ਿਰ ਹੋਏ ਹਨ। ਇਕ ਵਾਰੀ ਜਗਨ ਨਾਥ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਕਰਨ ਗਏ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦ ਹੈ। ਮੂਹਤੀਆਂ ਸਸਤੀਆਂ ਵਿਕਦੀਆਂ ਵੇਕੀਆਂ ਜਲ ਲੈ ਲਈਆਂ ਲ ਤਰੋਵ ਬਣਾ ਬਣਾਵਾਂ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਸਾਧੂ ਦਾ ਭੇਸ਼ ਧਾਰ ਕੇ ਇਨ੍ਹਾਂ **ਦ** ਅਤ ਵਰਕ ਅਤੇ ਪਾਛੋਂ ਅ^{*} ਤੇ ਭਰਾਤ ਜੀ ਕਿੱਚ ਹਨ ? ਉਣਾ ਦੇ ਜਰਬਣ ਼ੇ ਹਨ ਸੇਵਵਾਂ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿਤਾ ਕਿ ਉਹ ਜਗਨ ਨਾਥ *ਦੀ ਯਾਤ*ਰ ਾ ਹੈ। ਸਹਿੰਕਮ ਵਿਚ ਪਰਜੇਸ਼ਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਾ ਤਾਂ ਜੈਕਾ ਜ਼ਹਿਤ ਜਹੇ ਹਨ, ਵਾਲ ਨੇ ਭਰਵ ਨਹੀਂ ਗੌਜੇ ਅਪਤ ਕੀ ਇਹ ਤੱਕ ਬਾਂ, ਚੇ 6. 6. 4.

. The was and mig to de seek weather . अंड के उन्हें प्रेट्स कि कि कर ਮੁਕੜ ਵਾਸ਼ਤ ਆਇਆ ਸੀ ? ਸੇਵਰਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਰ ਸਾਹ ਰਵਾ ੂ ਆਰੇ ਆਏ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪ ਕੀ ਕੇ ਬਾਕ ਵਿਆ ਵਿਖੇਸ਼ 中文文本中,人名中田 明末 五年 32 年 1 日 日 日

日 ・・・・・ 日 ルン サイト 本事 38 中のき マイクト ライ

뭐 귀나 네 귀하 그

भागार्थ । अर्थार्थक्ष्रक्ष्रिक्ष् ਇਹ ਸਨਕ ਕਰਸੀ ਵਾਸ਼ ਦੀ ਤੋਂ ਅਕਸਮ ਕੀ ਹਾਕਿ ਸ ਗਾਵ ਹੈ ਕੀ ਜਾਂ

ਦਿਹ ਸਾਰ ਕਰਮਾਦ ਹੈ ਸਮਤਾ ਜਾਣ ਕੇ ਖ਼ਹੀਦ ਕਿ ਸ਼ਹਿਰਸਾ ਹੈ ਜੋ ਭਗਵਾਨ ਦੀਆਂ ਮੂਰਗੇਆਂ ਨੂੰ ਸਮਤਾ ਜਾਣ ਕੇ ਖ਼ਹੀਦ ਕਿ ਸ਼ਹਿਰਸਾ ਹੈ ਜੋ ਭਗਵਾਨ ਦੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪ ਹੈ। ਹੀ। ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਤੋਂ ਮੋਲੀ ਸਰਧਾ ਕੀ ਹੁਈ ? ਕਗਤ ਜੀ ਬਲੇ ਕਗ ਹੈ। ਸਮਤੀਆਂ ਵਾਪਸ ਕਵਨ ਚਲੇ ਗਏ। udiend ਵਿਚ ਸਾਧੂ ਜਾਂ ਜਾਂ । ਕੇ

ਭਗਤ ਜੀ ਦੇ ਘਰ ਅਤੇ ਲਿੱਡ ਹੋਨ ? प्रदेश र से पन हिन्द वि संगत रूप भी भी सं पन लेनर ਸਵਕਾਰ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਕਿ ਨਹੀਂ ਉੱਡ ਤੇ ਸੰਦਾ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਗਏ। ਗਏ ਹਨ। ਪ੍ਰਸ਼ਮਰ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਕਿ ਨਹੀਂ ਉੱਡ ਤੇ ਸੰਦਾ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਗਏ।

ਹਨ ਇੰਨੀ ਗੱਲ ਕਾਹਿ ਕੋ ਦੋ ਦਾ ਚੁਕੇ ਹਾਏ। ਨ ਕਰ ਵਾਪਸ ਕਰਕੇ ਜ਼ਬਮੀ ਦਾਸ਼ ਮੀ ਆਏ ਦਾ ਸੰਵਵਾਂ ਦਾ . . ਕਿ ਨਿਕਰਵਾਰਸ ਕਰਦ ਇੱਕ ਸ਼ਹ ਆਪ ਜੀ ਦੇ ਦੇਖਾਉਨਾਂ ਲਈ ਆਏ ਸਨ ਸਾਥ ਪ ਛਾਆਂ, ਕਿ ਵਿਕਾਸ ਦਾ ਸਮਾਦ ਕਾਵਾਦ ਦੀ ਸ਼ਿਆ, ਕਿ ਯਾਤਰਾ ਕਰਨ ਗਾਲ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਰਤ ਜੀ ਕਿੰਦ ਹਨ ਨੇ ਅਸੀਂ ਦੀ ਸ਼ਿਆ, ਕਿ ਯਾਤਰਾ ਕਰਨ ਗਾਲ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ

ਣ ਕਿਹਾ, ਕਿ ਨਹੀਂ ਉਹ ਤਾਂ ਸੰਦਾ ਵਪਸ ਕਰਨ ਗਏ ਹਨ

ਿੰਦਰ ਸਾਣੀ ਗਲ ਸ਼ਣਕੇ ਭਗਤ ਜੀ ਤੋਂ ਵਿਚਾਰਿਆ, ਕਿ ਸ । ਯਾਤਣਾ ਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਕਾਮਨੀ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ ਕੇ ਫਿਰ ਯਾਤਰ ਕਰਤਗਏ। ਸਫਲ ਨਹਾਂ ਹਵਾ ਕਰਦ ਤੋਂ ਰੂਪ ਵਿਚ ਆਏ ਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਭਗਤ ਜੀ ਦੇ ਹਰਮੇਸ਼ਰ ਵਿੱਚ ਮਹਾਂਤਮਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਆਏ ਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਭਗਤ ਜੀ ਦੇ ਹਰਸਮਰ ਵਿੱਚ ਸਿਵਕਾ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿਤਾ, ਕਿ ਉਹ ਜਰਾਨ ਨਾਥ ਜੀ ਦੀ ਦਾ ਸ਼ਨ ਕੋਟਨ ਹੋਣ ਸਿਵਕਾ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿਤਾ, ਕਿ ਉਹ ਜਰਾਨ ਨਾਥ ਜੀ ਦੀ ਦਾ ਸਨ ਤਰਨ ਹਨ। ਪੁਸੇਸਰ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਹਾ ਭਾਈ ਹੁਣ ਠਿੱਕ ਹੀ ਉਹ क ना बन्द वर्ष उठा उट होता से प्राप्तका प्रदेख उमी है।

ਕਵਾਮਤ ਕਾਸਨਾ ਅਤੇ ਸਾਇਕੀ ਲਾਲਚ ਤਾਂ ਨਹਿਤ ਹੈ ਕੇ ਇਸ਼ਨਾਨ ** ਮਾਂ ਹੋਣ ਅਤੇ ਸਾਕਿ ਨਾਲ ਬਾਵਾ ਜੀ ਦ ਦਜਸ਼ਨ ਨਲੇ (ਮੰਵ)

ਿਤ ਵਿੱਚ ਜਿਥ੍ਹਾਂ ਅਸਲਨ ਕੀਜੇ ਸਵੱਲ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਹਲਨ '_{ਲੋਟ} ' ਹੁੰਛੂਆ 'ਕ ਹੋ ਸ਼ੱਚੇ ਖਾਤਸ਼ ਹ ਜੀ ! ਇਨਾ ਭਾਗਾ। 12 14 12 Per y tar 8079

ਉੱਤਰ :-ਜੰਤੀ ਸਿਰਠਿ ਉਪਾਈ ਵੇਖਾ:-() ਸਿਥੇ!(ਜੇਤੀ) · ਮੈਂ ਨੇ ਨੇ ਨੇ ਸ਼ਿਸ਼ਟੀ ਸ਼ੂੰਕਰੀ ਹੁੰਦਾ ਕੀਵੀ ਹੁਣੀ (ਵਖਾ, ਵੇਖਦੇ ਗੱ,

ਵਿਟ ਕਰਮਾ ਕਿ ਮਿਲੈ ਲਈ:-ਬਿਨਾ (ਕਰਮਾਂ) ਭਾਗਾ ਤੋਂ ੂੰ ਜਿਲ ਕੀ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿਸ ਨੇ ਕੀ

हा भारताल के वे बाद किया बेंस की किए है ? जाता ਾ ਾ ਸੀਆ ਜੋ ਜਿਹੇ ਤਾਂ ਸਭ ਕੇ ਭਾਗਨ ਤੋਂ ਇਸ

ਰ ਰ ਵੜ੍ਹਾਂ ਕਿਸਰੇ ਜੇ ਲਹੈ ਸਭ ਕੋਇ ("(ਅੰਗ ੧੮)

੧ ਸਾਖੀ ਲੜਮੀ ਤੇ ਕਰਮ ਦੇਵਤੇਦਾ ਸੰਬਾਦ

ਜ਼ਿੱਤ ਦਾ । ਮਾਮ ਦੇਵਤੇ ਅਤੇ ਲੱਡਮੀ ਦਾ ਸੰਬਾਦ ਹੋਇਆ। ਲੱਡਮੀ ਼ 👝 🕟 📁 🥦 । ਮੈੰ ਦੀ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰ ਤੋਂ ਕਰਾ ਸਕਦੀ ਦਾਂ। ਹੱ ਕਰਮ ਤਰਕਾ ! . ਾ ਮਾਤਰ ਹੈ । ਕਰਮ ਦੇਵਤੇ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਕਰਮੀ ਤੋਂ ਬਿਨੀ ਤੋਂ ਕਰ ਹੈ। ਜੋ ਮੈਂ ਕਿਰਪਾਨਾ ਕਰੀ ਤੀ ਤੇਗ ਦਿਤਾ ਸਫਲਾ ਰੀ। ਹੁੰਦਾ। ਜੀਵ ਕੰਗਾਲ ਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵਹਿੰਦੀ, ਕਿਵੇਂ ? ਕਰਮ ਕਵਤ ਮਾਲ ਨੂਆ, ਅਜਮ ਕੇ ਵੱਖ ਲੈ ! ਸਾਧੂ ਸੰਗਤ ਜੀ ! ਉਹ ਵਕਤ ਲੱਛਮੀ ੀ ਇਕ ਵਲੀਬ ਲਬੜਤਾਰੇ ਨੂੰ, ਜੋ ਜੇਗਲ ਵਿੱਚੋਂ ਲੱਕੜਾਂ ਚਗਕੇ ਗ਼ੁਜ਼ ਜਾ ਕਟਤਾ ਸੀ। ਉਸਦਾ ਕੰਗਾਲਪਣਾ ਚੱਕਣ ਵਾਸਤੇ ਪੰਜ ਸੈ ਜਿਹੜਾ ਵੀ ਬੋਹਾਂ ਵਿਵੀ ਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਮੌਜਾਂ ਮਾਣ। ਜਦੋਂ ਬੈਲੀ ਲੈ ਕੇ ੍ਰਹ ਆਇਆ। ਉਸ ਵਕਤ ਘਰ ਵਿਚ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਬੈਲੀ ਕੈਂਧ ਉਤ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟੀ, ਤਾਂ ਗੁਆਂਢਣ ਨੂੰ ਖੜਕਾ ਸੁਣ ਗਿਆ। ਲਕੜੇ ਹਾਰਾ 🛶 ਵਾਲੀ ਨੂੰ ਸਦਣ ਗਿਆ । ਮਗਰਾ ਗੁਆਂਢਣ ਮੇਹਰਾਂ ਦੀ ਬੇਲੀ ਚੁਕ ਕੇ ਘਰ ਲੈ ਗਈ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਘਰ ਵਾਲੀ ਨੂੰ ਸੇਂਦ ਕੇ ਲਿਆਇਆ, _{ਉਲੀ} ਉੱਕ ਨਹੀਂ[:] ਸੀ। ਇਹ ਵੇਖਕੇ **ਬਹੁਤ ਹੀ ਦੁਖੀ ਹੋਇਆ** ।

ਇਕ ਦੂਜੇ ਦਿਨ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਲੱਕੜਾਂ ਲੈਣ ਗਿਆ। ਲੱਛਮੀ ਮਿਲੀ ਤੇ ਰਿਹਾ, ਕੈਨੂੰ ਮਾਰਾ ਦੀ ਬੋਲੀ ਦਿਤੀ ਸੀ ਉਸ ਦਾ ਕੀ ਕੀਤਾ ਹੈ? ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਤਾਜ਼ਿਆ, ਕੋਈ ਚਕਕ ਲੈ ਗਿਆ ਹੈ। ਤਾਂ ਫਿਰ ਲੱਛਮੀ ਨੇ ਇਕ ਹੀਰਿਆਂ ਦਾ ਾਰ 'ਦੱਤਾ ਅੱਟ ਪੱਕਿਆਂ ਕੀਤਾ, ਵੇਖੀ ਕੱਲ੍ਹ ਵਾਂਗ ਨਾ ਗਵਾ ਲਈ । ਇਸ ਵੇ) ਸ਼ੁਸ਼ਮੀ ਨਾਲ ਪੰਗਾਵਿਚ ਟੇਗਾ ਲਿਆ ਤੇ ਤੁਰ ਪਿਆ। ਗਰਮੀ ਲੱਗੀ ੍ਹਾਂ ਪੂ'ਣੀ ਵੇਖਡੇ ਸਿਸ਼ਨਾਨ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਕਪੜੇ ਲਾਹਕੇ ਰੱਖ ਦਿਤੇ। ਹਾਰ ਸਮਤ ਪੰਗ ਕੀ ਕੋਬ ਦਿਵੀਂ। ਇਹ ਇਸ਼ਨਾਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਕ ਸਿੱਲ ਲ ਸੀ ਖਾਣ ਵ ਸੀ ਵਸਤ ਸਮਝਕ ਹਾਰ ਸਮਤ ਪੱਗ ਚੁਕ ਕੇ ਲੈ ਗਈ।ਤੇ ਅ ਪ੍ਰਤੇ ਆਲਣੇ ਵਿਚ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਖਾਲੀ ਦਾ ਖਾਲੀ ਮਨ ਵਿਚ ਬੁਰਦਾ ਾ ਹੈ ਕੀਹ ਗਿਆ।

ਸ਼ੀ ਜਪ ਜੀ ਸ਼ਾਹਿਤ

/ ਸ੍ਰੀ ਜਪ ਜੀ ਸਾਹਿਬ

To will which had a like to be the want हन नीस रिक मिते हैंगा अलंद क्षिन सहस्र रहत जिला। ਲੱਡਮੀ ਨੇ ਹੈਵਾਣ ਹੋ ਕੇ ਪੀਛੀਆਂ, ਜਹੇ ਨਾਲ ਕੀ ਗਲ ਬਣੀ ? ਜਾਂਜਿਸ ਨ ਸਰੀ ਵਾਰਤਾ ਸਵਾਈ। ਸਭ ਕੇ ਦਾ ਇਕ ਬਤਾ ਕੀਸਤੀ ਲਾਕ ਦਿਤ , ਅਤ ਮਿਰਾਵਰਤ ਸਦ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹਵ ਚੰਗੀ ਜਰ੍ਹਾਂ ਸਾਰਕ ਰੱਖੀ' ਉਸਨੇ ਸ਼ਿਝਾਲ ਕੇ ਉੱਤਾਕੀ ਜਬ੍ਹ ਵਿਚ ਹਾ ਜਿਸਦਾ ਵਸਕੇ ਵਿਚ ਕਰ ਆਉਣ ਨੂੰ ਇਸਾਸ ਲੱਗੀ। ਦਾ ਸਾਦ ਵਿਚ ਤਿਰ ਪਿਆ। ਅਤੇ ਸੰਭੀ ਨ ਵਿਸ਼ਾਲ ਇਸਲਾਂ ਦਾ ਅਵਿਸ਼ਾਵਤ ਹੈ ਕਈ ਤਕ ਪਰ ਰਿਆ। ਮਾਇਆ ਨੇ ਹੋਰ ਚੰਬੇ ਦਿਨ ਉਸਨੂੰ ਜੰਗਲ ਵਿਚ ਪੰਕ ਵਾਗ ਲਫ਼ਤਾ ਸਨ ਜਾਂਦਾ ਵਧਿਆਂ ਵਿਚਿਆਂ ਪੁਛਣ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲਗਾ 'ਕ ਭਾਵੀ ਪੀਣ ਸਮੇਂ ਲਾਲ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਤਿੱਗ ਪਿਆ ਤੇ ਇਹ ਗਰੀਬ ਦਾ ਜ਼ਰੀਬ ਹੀ ਜ਼ਿਹਾ, ਜ ਨਾਲ ਕਰਮਾ ਕਿਛ ਪਾਈਐ ਨਾਹੀ, ਜੋ ਬਹੁਤੇਗ ਧਾਏ ॥' (ਅੰਗ ੭੨੨)

ਕੇ ਲਫ਼ਮੀ ਨੇ ਕਰਮ ਵੇਵਤੇ ਨੂੰ ਆਖ਼ਿਆ, ਕਿ ਮੈਂ ਹਾਰੀ। ਹੁਣ ਤੂੰ ਸਲਵਾਜਨ ਕਰ ਤੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ਕੁਝ ਦੇਹ। ਕਰਮ ਦੇਵਤੇ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਮੈਂ ਬਰਕ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ, ਕਵਾਸ਼ ਦੇ ਹੈਸੇ ਹੀ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਸੋ ਕਰਮ ਦੇਵਤੇ ਨੇ ਲਤਕਾਰੇ ਨੂੰ ਦੇ ਪੇਸ਼ ਹੀ ਵਿੱਕੇ ਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਬਾਜ਼ਾਹੋਂ ਕੁਝ ਲੈ ਕੇ ਖਾ ਲਈ। ਲਭਰ ਹੈ ਹੈ ਹੈ। ਇੱਕ ਸਿੱਛੀ ਸ਼ਹੀਦ ਕੇ ਘਰ ਲੈ ਉਹਰ ਵੀਏ ਦੇ ਪ੍ਰੈਸ ਲੈ ਕ ਰਿਆ ਹੈ ਤੇ ਜ਼ਹੀਦ ਕੇ ਘਰ ਲੈ ਰਿਆ। ਕਰਕਤੀ ਇਹ ਉਹੀ ਸੱਛੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨ ਉਹ ਲਾਲ ਨਿਗਲਿਆ ਸੀ। ਸੰਫੀ ਚੀ ਕਰ ਵਿੱਚ ਉਹ ਲਾਲ ਨਿਕਲ ਆਇਆ, ਵਖਕ ਲਕੜਚਾਰਾ

ਖ਼ਸ਼ ਹੋ ਕ ਕਾਂਹਰ ਲਗਾ, ਕਿ ਲੱਭ ਪਿਆ, ਲੱਭ ਪਿਆ। ਾਣ । ਸਣ ਕੇ ਗੁਆਂਵਣ ਭਰ ਗਈ ਕਿ ਮੌਰਾ ਪਤਾ ਲੱਗ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਮੌਤੀ ਦੀ ਬੈਲੀ ਕੋਧ ਦੇ ਉਤੀ ਦੀ ਚਲਾ ਕਿ ਲੜਕਗਰੇ ਵੇ ਦੂਜ ਵਰਸਟ ਵਿਜੀ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਉਹ ਧਨ ਗੈ ਆ ਰਿਆ। ਵਿਚ

ਸ਼ਾਮ ਦੇ ਜਾਂ ਇਕ ਵਿੱਖਲ ਤੋਂ ਲੱਕੜੀ ਲਾਹੁਣ ਵਾਸਤੇ ਚੜਿਆ। ਨ ਤਾਂ ਤੋਂ ਵੇ ਬਾਲਾ ਤਿਲੇ ਦੇ ਅ ਲਣ ਵਿਚੌਂ ਹਾਰ ਸਮੇਤ ਉਹੋ ਹੀ ਪੱਗ ਮਿਲ ਾ ਵਿਤਾ ਤ ਕੁਸੀ ਸੂਸੀ ਪਰ ਆਇਆ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ

•== ਕ ਵਿਕਾਸਰ ਭੇਵਰ ਵਿੱਗੋ। ਲੱਛਜੀ ਨੇ ਹੌਜ ਸੰਨੀ ਅਤੇ ਕਰਮ

ਮਰ ਨੂੰ ਕਾਰਨ ਸ਼ੀਉਂ ਹਨ ਵਿ ਾ, ਾ (ਕ ਜਿਲ੍ਹ ਸ਼ਬੀ) ਇਨਾ ਕਰਮਾਂ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕੀ ਮਿਲਦਾ The tree has a morning the mount

\$12 startes distinct side and control to the side ਰੈ? ਕ ਕਿਸੇ ਨੇ ਲੈ ਵੀ ਲਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਪਾਸ ਕੀ ਜਿਹ ਹੈ? ਭਾਵਣਗੇ⁴ (ਨ), ਲਭਗਾਰ ਦੀ ਨਿਆਈ (ਲਫ਼ਮੀ ਮਹਰਾਂ ਦੀ ਬੇਲੀ, ਹਾਰਅਤ ਕਲ ਦ ਰਕੀ। ਪਰ ਕਬ ਵੀ ਪ੍ਰਾਹਤ ਨਾ ਹੋਇਆ। ਕਰਮਾ ਕਰਕੇ ਸਭ ਕਥ ਜ਼ਿਲ੍ਹਿਆਂ ਸੀ ਮਖਵਾਕ:

ਅਤਿਤਾ ਕਰਮਾ ਕਿਵੇਂ ਨੇ ਪਾਈਐ ਕੇ ਬਹੁਤ ਲੱਗਾ ਜੋ . ' (ਅੰਗ ਤੇਹਵੇਂ 4) ਮੜੇ ਕਾ ਵਿਜਾ ਸੰਜੀ ਨੂੰ ਵਿਲਾ ਕਰਮਾ ਪਾਦਿਆਂ ਨੂੰ ਜਾਂਦ ਹੈ (ਅਗ ਵੱਚਣ) ਮੀਵਾਵ ਕਰਮਾ ਵਿਕ ਕਾਮੀਅ ਨਹੀਂ, ਗਿਆ ਕੀ ਕੁਤਿਆ ਜ਼ਾਮਿ ਨੂੰ ਅੰਤਾਸਤਰ)

੨, ਸਾਖੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਤੋਂ ਸੂਰੀ ਬਣਨ ਦੀ

ਇਕ ਆਦਮੀ ਤੋਂ ਇਕ ਉਸਦੀ ਇਸਤ੍ਹੀ ਤੇ ਤੀਜ਼ਾਇਨਾ ਦਾ ਪ੍ਰਭੂਸੀ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਭਾਰਾਬ ਸਨ। ਜੰਗਲ ਚਾੰਲਕੜਾਂ ਆਦਿ ਇਕੱਠੀਆਂ ਕਰਕੇ ਰਜ਼ਾਰ ਵਿਚ ਵਚ ਕ ਉਸ ਦਾ ਅੰਨ ਆਦਿ ਲੈ ਕੇ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਕਰਦ ਸਨ। ਇਕ ਦਿਨ ਉਸ ਗਰੀਬ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਇਕ ਸ਼ਿਵਜ਼ੀ ਦਾ ਉਪਾਸ਼ਕ ਮਿਲਿਆ ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਗਰੀਬੀ ਦਾ ਹਾਲ ਦਾਸਿਆ । ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਤੇ ਤਰਸ ਆਇਆ ਤੇ ਕਿਹਾ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਿਵ ਭਗਵਾਨ ਦੀ ਉਪਾਸ਼ਨਾਂ ਕਰੋ, ਉਹ ਛੇੜੀ ਪਸ਼ੰਨ ਹ ਜਾਂਦੇ ਹਨ । ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਾਸ਼ਾਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਗੂਰੀਬੀ ਦੂਰ ਕਰਵਾ ਲਾਉਂ ਦੇ ਸਿਹ ਸਨ ਕੇ ਤਿੰਨ ਹੀ ਜੰਗਲ ਵਿਚ ਜਾਕੇ ਸ਼ਿਵਜੀ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਵਿਚ ਜੜ ਗਏ , ਕਬ ਸਮਾ ਬੀਤਣ ਤੋਂ ਪਿਛੇ ਸਿਵ ਭਗਵਾਨ ਪ੍ਰਸੈਨ ਹੋਏ ਆ ਕੇ ਉਸ ਪਰਸ਼ ਦੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਨੂੰ ਕਿਹਾ 'ਵਰੰਭੂ' ਵਰ ਮੰਗ! ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਮੇਰਾ ਸਰੂਪ ਸੰਦਰ ਤੇ ਸਰੀਰ ਨੌਜਵਾਨ ਹੈ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਸ਼ਿਵਜੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਾਰਬਾ ਅਸਤੂ । ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਸੇ ਵਕਤ ਉਸ ਦਾ ਸ਼ੈਦਰ ਸਰੂਪ ਹੈ ਗਿਆ। ਇਤਨੇ ਚਿਰ ਨੂੰ ਇਕ ਰਾਜਾ ਘੰੜੇ ਜੋ ਚੜਿਆ ਸ਼ਿਕਾਰ ਚੋੜਦਾ ਚੜਦਾ ਇਸ ਪਾਸ ਅ। ਨਿਕਲਿਆ। ਜਦੋਂ ਇਸ ਇਸਤ੍ਰੀ ਦਾ ਸ਼ੈਂਦਰ ਸਰੂਪ ਵੇਖਿਆ ੍ਹਾ ਉਸ ਦਾ ਚਿੱਤ ਲਭਾਇਮਾਨ ਹੈ ਗਿਆ ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਗਣੀ ਬਨੌਣ ਭਾਰਤ ਆਪਣੇ ਪਿ ਛੇ ਚੜਾ ਲਿਆਂ ਤੇ ਸ਼ਹਿਰ ਵਲ ਵਾਪਸ ਤਰ ਪਿਆ।। ਇਸ ਇਸ਼ਕੀ ਦੇ ਪੂਰੀ ਨੂੰ ਇਹ ਵੇਖ ਕੇ ਕੇਧ ਆਇਆ ਕਿ ਮੌਰੀ ਇਸਤੀ ਕਿਸ ਹੋਰ ਨਾਲ ਤੌਰ ਚੱਲੀ ਹੈ। ਇਹ ਇਉਂ ਵਿਚਾਰ ਹੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿਸ਼ਿਵ ਜੀ ਨ ਇਸਨੇ ਆ ਕੇ ਦਰਜ਼ਨ ਦੌਕੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਪ੍ਰਸ਼ਾ ! ਵਰ ਮੰਗ ਤਾਂ ਇਸ ਨੇ ਗੰਸ਼ੇ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਮੌਰੇ ਘਰ ਵਾਲੀ ਸੂਰੀ ਬਣ ਜਾਵੇ । ਤਾਂ ਸ਼ਿਵਜ਼ੀ ਨੇ ਕਿਹਾ

293 €

MANAGERIC OF DENKARTHANDANA CONSTRUCTION OF THE PARTY OF THE PROPERTY OF THE PARTY ਨੇ ਨੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਹੈ। ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਇਸ ਜਾ ਹੈ। ਇਸ ਜਾ ਸਾਲ ਹੈ। ਇਸ ਦੇਸ਼ ਜਾ ਬਲਾ ਹੈ। ਹਵਾਲੇ ਤੇ ਬਸ ਜਿਹੇ ਸ਼ਵਿਆ ਇਹ ਜਾ ਕੋਈ ਜੇਤਰ ਜਾ ਬਲਾ ਹੈ। िर्मा निर्मात स्थापन किम र तर्व व मार जिला के तिसार के देश का का करें। अर्थ के स्वार्थ के स्वर्ध के स्वार्थ भगरतम वस्ति । स्वास्ति क्षण देश र प्रेम । तसी मनार्तिम र स्वार्थित ना आधटी सिंगित मी उंड श्रीती अस नव्यूमी प्रतिस्थान सिंग ना आधटी सिंग मी उंड श्रीती अस न्या प्राप्त कि से सह स्थान के स्था ਸਵਾਜੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਰ ਸਮਝ ਹੈ। ਇੱਕ ਸਨੀ 1 ਜਿੱਥ ਨੇ ਕਰ ਸਿੰਗ ਬਦਸਤ ਪ੍ਰਿੰਘ ਹੈ ਜਗੇ (ਏਕੇਸਟੀ ਸੀ ਸਿਲਕਰ ਦ

ਕੁਣ ਤ ਪ੍ਰਧਾਰ ਗੈ ਕੁਝ ਨਾ ਹੁੰਦੀ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਵਾਕ :--ਕਰ ਹੈ ਕਰ ਵੀ ਸ਼ਰੂ ਹਿਆ ਈਆਂ ਵਿਸ਼ੰਧੇ **ਪ੍ਰਤਰ ਲਿਖ ਕੀ** ਚਾਜੀਆਂ ਜਾਂ

ਸਿੰਗ੍ਰੇਸ਼ੀ ਦੀ ਪ੍ਰਾਹਸੀ ਵਾਸਤੇ ਸਿਵਜੀ ਨੂੰ ਗਿਆ ਦੀ ਜੇ, ਗਿਆਉਂਦੇ ਨੇ ਮਾਬਕੂਤਾ ਦਾ ਹੈ ਹੈ , ਪ੍ਰਤਲੰਗ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਚੰਗ ਕਰਮ ਹੋਣ ਤਾਂ ਹਵਾਪੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਵਜੀ ਹੁੰਦੀ , ਪ੍ਰਤਲੰਗ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਚੰਗ ਕਰਮ ਹੋਣ ਤਾਂ ਹਨ ਨੂੰ ਜੀ ਦੇ ਹੈ ਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਹਿੰਦਾ ਵਾਰੀ ਸ਼ਾਲੀ ਹੈ। ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ੀ ਦਾ ਹਨ। ਜਾਂਦਰ ਕਰਮਾ ਕਿ ਜਿਲ੍ਹੇ ਲਈ ਚਿਤਾਂ ਕਰਮਾਂ ਤੋਂ ਕੀ। ਮਿਸਵਾਸ ਵੇਂ ਵਿੱਚ ਕਰਮਾ ਕਿ ਜਿਲ੍ਹੇ ਲਈ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਤੋਂ ਕੀ। ਕਿਸ ਵਾਸਤ ਵਧ ਕਰ ਨੂੰ ਮਿਲਦਾ । ਯਥਾ :-ਵਿਣੂ ਕਰਮਾ ਕਿਵੂ ਨੂੰ ्र अर्थ १८६, नवा चाहे । (mga १२२)

ल र रा रा ल र न तम विसे प्या है जी ने हैं

ਉੱਤਰ :-(ਮਤਿ ਵਿਚਿ ਰਤਨ ਜਵਾਹਰ ਮਾਣਿਕ) ੇ ਦੀ ਜ਼ਰੂ ਵਿਚ ਹੀ ਜਤਨਾ ਜਵਾ ਸ਼ਰਾਜ਼ਾਂ ਅਤੇ (ਮਾਣਿਕ) ਅਤ ਦਿੱਤੀ ਭਾਵ ਜੋ ਸਕੀਰ ਵਿਚ (ਮਰਿ) ਬੁਧੀ ਹੋਵ ਤਾਂ ਹੀ ਉ ਾ ਸਾਮਕ ਦੀ ਪਰਖ ਤੋਂ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤੋਂ

ੂ ਜੂਤੀ ਬੰਬਰ ਅੰਧਾ ਨਿਕਸਿਓ ਆਇ॥ none to the in ਾ ਕਰ ਦੇ ਸ਼ਹੀ ਸਨ ਤੋਂ ਜਨ ਤੋਂ ਉਹ ਹੈ ਜਾਹਿ ॥ (ਅੰਗ 9390 activities of the state of the

ਜੇ ਇਕ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸੂਣੀ :-ਜ ਸ਼ਟਿਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀ ਕੁਵਲ ਇਕ ਸਿੱਖਿਆ ਸਦ ਲਵੇ ਤਾਂ ਹੀ ਬੁਖੀ ਵਿਚੋਂ ਇਹ ਸਾਰੇ ਗੁਣ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਅਥ 🐪 ਜੋ ਕਰਕੇ (ਮਤਿ) ਬੁਧੀ ਵਿਚ ਗੁਰਾਂ ਦੀ ਇਕ ਸਿਖਿਆ (ਸ਼ਣੀ) ਸ਼ਣੀਏ ਭਾਵ ਧਾਰਨ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਰਤਨ, ਜਵਾਹਰ, ਮਾਣਿਕ ਆਦਿ ਅਮਲਕ ਪਰ ' ਨ ਹੋ ਕਿ ਹੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਸਾਖੀ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨੇ ਦੀ

ਜ਼ਰਾ, "ਜ਼ਾਹਰ ਪੀਰ ਜਗਤ ਗੁਰ ਬਾਲਾ"। ਸਤਿਗਰ ਜੀ ਜੀਵਾਂ ਦਾ ਉਧਾਰ ਕਰਨ ਲਵੇਂ ਭਵੇਰ ਹੋ ਸਨ। ਜਾਂ ਇੱਕ ਸਮੇਂ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਦੀ ਨੇ ਬਨਤੀ ਕੀ ਹੈ ਕਿ ਸੰਚ ਪ੍ਰਮਾਹ ਜੀ ਘਰੇ ਨਿਕਲਿਆਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਮਾ ਹੈ ਗਿਆ ਹੈ. ਪਿਛੇ ਬਾਲ ਕੀ ਜ਼ਾਮ ਦਾ ਕੀ ਹਾਲ ਹੋਵੇਗਾ ? ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਾਂ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਪ੍ਰਸੰਸ਼ੰਬ ਵਾਸਤ ਹੀ ਵਾਪਸ ਚਲੇ, ਪਰਵਾਰ ਦੀ ਖ਼ਬਰ ਲੈ ਆਈਏ। ਮਰਦਾਨ ਦੀ ਬਨਤੀ ਪਵਾਨ ਕਰਕੇ ਸ਼'ਤਰ ਨੂੰ ਜੀ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਮਰਦਾਨਿਆ ਮੀਟ ਅੱਖਾਂ" ਆਪ ਧਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਦਾ ਕੀਜ਼ਾਨ ਆਵੰਭ ਕੀਤਾ ਤੇ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਪਿਛੋਂ ਕਿਹਾ, ਅੱਖਾਂ ਖੋਲ ਕ ਵੇਖ ਕਿਬੇ ਆ ਰਏ ਹਾਂ ? ਤਾਂ ਕਿਹਾ ਜੀ ਇਸ ਵੇਲੇ ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਜੀ ਦੇ ਪਤਾ ਚੰਦਰ ਭਾਨ ਜੀ ਦੇ ਖੂਹ ਤੋਂ ਰਾਏ ਭੇਏ ਦੀ ਤਲਵੰਡੀ ਵਿਚ ਬੈਠੇ ਹਾ , ਜਦੋਂ ਰੂ ਘੜੀਆਂ ਗੁਜਰੀਆਂ ਤਾਂ ਇਸਨੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਮਹਾਰਾਜ ਆਗਿਆ ਿਊ ਮੇਂ ਘਰ ਜਾਕ ਪ੍ਰਵਾਰ ਦੀ ਖਬਰ ਲੈ ਆਵਾ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਾਕੇ ਖਬਰ ਤਾਲੇ ਆਪ੍ਰੇਤੂ ਪਰਵਾਰ ਦੇ ਮਹ ਵਿਚ ਨਾ ਫਸੀ ਛੇਤੀ ਵਾਪਸ ਆ ਜਾਵੀਂ ਸਤ ਬਚਨ ਕਹਿ ਕੇ ਸਰਦਾਨਾ ਤੁਰਨ ਲਗਾ ਤੇ ਬੈਨਤੀ ਕੀਤੀ, ਜੀ ਇਤਨੇ ਸਮੇਂ ਪਿਛਾਂ ਮੈਂ ਘਰ ਚਲਿਆ ਹਾਂ ਬੱਚੇ ਮੇਰੇ ਹੱਥਾਂ ਵੱਲ ਤੱਕਣਗੇ ਜੇ ਕੁਝ ਪਲੇ ਵਿਚ ਹੋਏ ਤਾਂ ਮੈਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇਵਾਗਾ ਤਾਂ ਉਹ ਪਰਚ ਜਾਣਗੇ, ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਸਣਕ ਸਤਿਗਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਲੈ ਫਿਰ ਪੱਲਾਕਰ, ਜਦੂੰ ਪੱਲਾ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਤੇੜਾਂ ਦਾ ਬਕ ਭੱਰ ਕੇ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਤੇ ਕਿਹਾ ਬੰਨ ਕੇ ਲੈ ਜਾ ਤੂੰ ਘਰੇ ਜਾਂ ਕੇ ਖਲ੍ਹੀ' ਜੋ ਤਰੀ ਇੱਛਾ ਹੈ ਕਰਤ ਰ ਪੂਰੀ ਕਰੇਗਾ। ਜਦੋਂ ਸਿਦਕੀ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਜੀ ਘਰ ਪਹੁੰਚੇ ਪਰਵਾਰ ਨੂੰ ਮਿਲੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਏ ਤੇ ਗੈਵ ਖੋਲ੍ ਕ ਵਖੀ ਤਾਂ ਸ਼ਚਮਚ ਉਹਨਾਂ ਰੋੜਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਕੀਮਤੀ ਰਤਨ ਜਵਾਹਰਾਤ ਆਦਿਕ ਬਣ ਵੇਖਕੇ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਕੇ ਆਪਣੇ ਪਰਵਾਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਤੇ ਸਰਦਾਨਾ ਧੈਨ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦੀ ਧੂਨੀ ਵਿਚ ਯੂਮਣ ਲੱਗ ਪਿਆ। ਸ਼ੌ ਜੇ (ਮੀਂਤ ਵਿਚਿ) ਬੁਧੀ ਵਿਚ ਕਰਨ ਨੇ ਨੇ ਨਰਨ ਨੇ ਸੰਗਰਨ ਨੇ ਨੇ ਨੇ ਨਰਨ ਨੇ ਨਰ ਸ੍ਰੀ ਬਾਸ਼ ਬ੍ਰੀ ਬਜ਼ਹੂਰ रे फिर रन ८ रन में पन भी जी सिर्मिश्वर प्रती दे अन्या राष्ट्र भीती रा

ਾਅਤ ਵਰ ਕ ਮਾਣਕ ਜ਼ੁਕ ਕਿਕਪਤ ਵਿਲੀ ਕ CO THURS OF THE GREET 'भाग प्रथम न तर जन भाग ज मेरी विश्व में सीम्ब मही ही (र्भाग २४५ए) सर्वात वर्ण भन्नार भी हना प्रश्नित भी ग्रेस्ट हो है

प्रत्य राज्य से प्रमान में अभियात सहाराय र मार्ग्य नेत्रे हेन

おっているいいとない ぬいう

੍ਵਿਚਾਲਾ 'ਸ਼ਵਿਆ ਸਮਥਾ', ਦ ਹੈ) ਦਿ ਸੀ ਹੈ ਸ਼ਵਨਾ ਜੀਆ ਕਾ ਇਕ ਦਾਤਾ :--ਸਾਰਿਆ ਕੀਅ ਦਾ ਇਕ

ਅਵਤ ਸਟੂਪ ਵਾ ਤਿਹੁਤ ਹੀ ਦਾਤਾ ਹੈ। ਸੌ ਮੌ, ਵਿਸ਼ਰਿਨ ਜਾਈ: -(ਸੌ) ਉਹ (ਮੌ) ਮੈਨੂੰ ਕਵੇ

ਅਰਥ ਨੇ ਵ-ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-ਸੀਰ ਰੂ ਅੰਗਰ ਦਵ ਜੀ ਨੇ ਸਿਖਾਂ ਸਮੇਤ (विमार क्ष्र म सहै। ਅਹਰ ਹੈ ਸਿੰਤਰਾ ਸਹਿਬ ਜੀ 'ਅਸਟੇ ਆਤਜਾ ਰੂਪੀ ਤੀਰਥ

* 15 -4 FE RE 18 8 9 ਵਿੱਚ । कि । अहा की ਤਿਸ਼ ਭਾਵਾਂ) ਜੋ ਸ਼ਾਗਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਰਮ ਹੈ ਹੈ ਹੈ ਜ਼ਿਲ੍ਹੀ ਉਸ ਵਿਚ-ਪਿਲਿਆ ਮੰਨਿਆ ਮਨਿ ਅ - " ਅ ੪) ਰੂਪ ਇਸਨਾਨ ਤੂੰ ਤਾਂ ਤਰ ਸਵਾਗਾ (ਜ ਤਿਸ ਭਾਵਾ)

- प्रमान के क्षेत्र के क्षेत्र के किसी। 'ਮ ਕਰਨ ਨੇ ਜਿਸਦੇ ਕਰਨ ਕਰਨ ਨੇ ਜਾਇ॥ (ਅੰਗ ਵਰਦ)

ਜ਼ਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹ ਤੋਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹ ਹਰੀ ਕੀਰ ਇਸਨਾਨ ॥

. , . , ' ਅ ਸਮਾਤ ਅਕੇਨਾ ਤੇ ਕਰਿ ਦਾਨੁ॥' (ਅੰਗ ੧੩੫) ਾ ਤੇ ਕਰ ਕੀਤ ਦੀਜ਼ ਬਿਣ ਨਾਵੇਂ ਅਵਰੂ ਨ ਗੁਇਆ ਹਾਮ।

-- ਕ । द र 'ह अरी) (दिन् ग्रन्टे) सावित्तृ सा बहर Control of the sand t (ਕਿ) ਮਾਂ- - ''ਸ਼ਾ, ਕਾਵ ਕਮਾ ਵਿਚ ਚਲੇ ਬਿਨਾ ਆਪਸਾ ਨੂਪੀ ਤੀਰਥ ਮ (ਕਿ) ਮਿਟ ਤੋਂ ਤੋਂ ਜਿਸਟਾਨ ਕੇਵਾਰਾ ਨੇ ਸ਼ਕਿਰਾਰ ਸ਼ਹਿਬ ਜੀ ਦੀ ਕਿਸਾ ਤੋਂ ਭਿਨਾਸਵਨ, ਮੰਤ, 'ਮ'ਰਆਸਨ ਰੂਪ ਇਸ਼ਨਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਣਾ। ਸਰਦਾ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਰਹਾ ਵਿਚੇ ਚੋਪ ਬਿਨਾ ਨਿਸ਼ਨਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਸਕਦਾ।

(333)

ਗਾ ਮੋਜ਼ਨ ਜ਼ਿਕ ਵਾਹਿਗੜ੍ਹ ਕ ਭਾਵਲਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਭਾਵਾ ਦੀ ਸੰਦਾ। ਉਂ ਭਾਰਿਤ ਵੀਰਥਾ ਤੇ ਨਾਕ ਕੀ ਕਰੀਗਾ? ਕੀਰਲ ਹੁਤਕ । ਪੁੱਤਮ ਦੂਤੀ ਤੀਰਬ ਤੇ ਤਰਾ ਇਸ਼ਨਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਸਕੇਗਾ। (ਜਵਾ ਸਾਨ ਉਤ ਸੀ ਵਖ਼, ਕਵੀ ਜਿਤਨੀ (ਸਿਗਨਿ) ਜ਼ਿਸ਼ਟੀ ਹੈ। ਖ਼ ਹਮ, ਸਫਮ, ਕ ਨੁਸਟੇ, ਕੁਜ ਵਸ ਸਭ ਆਦਿ ਪਰਮਸ਼ਰ ਦੀ (ੳ - ਮੀ) ਪੈਦਾ ੂੰ ਗੇ ਹੁਆਂ ਹੈ। ਉਹ ਸਾਰੀ ਨੂੰ (ਵੇਖਾ) ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਰਪ ਹੈ ਕੇ ਵਖਰਾ ਹੈ।

(ਵਿਣ ਕਰਮਾ ਕਿ ਮਿਲੇ ਲਈ) (ਵਣ ਕਰਮਾ) ਬਿਨਾ (ਕਰਮਾ) ਨਿਸ਼ਕਾਮ ਕਰਮ ਤੋਂ ਜਾ ਆਪ ਕਮਾਈ ਕੀ ਹੈ ਤੋਂ ਬਗੈਰ ਕਿਸ ਨੂੰ (ਕਿ ਮਿਲੈ ਲਈ) ਕੀ ਜਿਲਿਆਂ ਹੈ? ਜੋ ਜਿਲਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕੀ ਸਾਂਭ ਕੇ ਰਖਿਆ ਹੈ ?

'ਕਵਨ ਸ ਦਾਤਾ ਲੈ ਸੰਚਾਰੇ॥' (ਅੰਗ ੧੮੧) ਪ੍ਰਮਾਨੀ ਵਸਤ ਤੋਂ ਆਪਿ ਪਛਾਨੂ ॥ (ਅੰਗ ਵ੯੨)

ਕਈ ਪਾਠੀ 'ਕਿਮਿ ਲੈ ਲਈ' ਪਾਠ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਿਨਾਂ ਕਰਮਾਂ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਨ ਕਿਵਾਂ ਲ ਲਿਆ ਹੈ ? ਪੰਤਿਤ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦਾਖੇ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਭੀ 'ਕਿਮਿ ਲੈ ਲਈ' ਪਾਠ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਪਾਠ ਨਹੀਂ ਹੈ। _{-ਰਿ} ਮਿਲੇ ਲਈ ਸੂਧ ਪਾਠ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਸਚਾ ਕਰੋ ਜੀ।

ਫ਼ਾ :--(ਵਿਣ ਕਰਮਾ) ਬਿਨਾਂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀ (ਕਰਮਾ) ਿਰਟਪਾ ਤੋਂ ਕਿਸ ਨੂੰ ਕੁਝ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਨ ਕਿਸੇ ਨੇ ਕੁਝ ਲਿਆਂ ਸ਼ੇ ਸ਼ਹਿਤਾਰ ਜੀ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਦ ਪਾਤਰ ਬਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਸ਼ਤਿਗਰ ਹੋਇ ਦਇਆਲ ਤ ਸਰਧਾ ਪਰੀਐ॥ ਸ਼ਤਿਗਰ ਹੋਇ ਦਇਆਲ ਨ ਕਬਤੇ ਬਰੀਐ॥ ਸ਼ਤਿਗਰ ਹੋਇ ਦਇਆਲ ਤਾਂ ਦੇਖ ਨ ਜਾਣੀਐ॥ ਸਤਿਗਰ ਹੋਇ **ਦਇਆਲੂ ਜਾ** ਹਰਿ ਤੰਗ ਮਾਣੀਐ। ਸਤਿਗ੍ਰਰ ਹੋਇ ਦਦਿਆਲੂ ਤਾਜਮ ਕਾਡਰ ਕੈਹਾ। ਸਤਿਗਰ ਹੋਇ ਦਇਆਲ ਤਾ ਸਦ ਹੀ ਸਖ ਦੈਹਾ। Mr. 1 the 16 described the history of health and health and he ਵੇਂ ਜ਼ਿਵਾਰਤ ਸਕੇ ਬੰਦੀ ਦੀ ਜ਼ਿਥਿਆ ਸਨੀ ਤੇ ਸਕਲਾਤ ਚ ਮੌਤੀ ਜ

्रभारत्ये प्राप्त ग्रेस्ट विध्योत्त

ਾਕੰਵਾਰ ਜਵਾ ਜਵਾਵ ਸਵਾਲੇ ਗਰ ਕਿਰਖਾ ਤੋਂ ਲੀਜ਼ੈ ॥ ਪਗਰਾਤ ਜਤਦ ਜਦ । ਪਗਰਾਤ ਜਤਦ ਜਦ । अधादित ਸਵ । ਸਿਖੂ ਸੇ ਬੋਜਿਸ ਲੀ । । (ਅੰਗ ਪਤਰਵ) ਜੀ ਸ਼ਿਸ਼ ਕਈ ਮਾਨਾਨੇ ਜੀ ਵੀਗ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਤੇ ਸ਼ਾਜ਼ਸ ਕਾਂ ਸ਼ਿਲ੍ਹੇ ਸਮੇਲਿਕ ਜਵਾਹਰਾਤ ਦੇ ਮਾਰਕ ਮੌਤੀ ਚੋਜ਼ ਸ ਹ ਪਲ ਦੇ ਸਮੇਲਿਕ ਜਵਾਹਰਾਤ ਦੇ ਮਾਰਕ ਮੌਤੀ ਚੋਜ਼

य र ने वह पूर्व व से मा है

ਗਰਾ, ਇਕ ਦੇਹਿ ਬੁਝਾਈ : ਸਮਿਤਾ ਸਾਹਿਤ ਜੀ ਸੇ ਇਕ

ਨਜ਼ਾਨੀ ਜਿਖਿਆ ਸਮਚਾ ਦੇ ਹੈ। ਕਿਤੀ ਹੈ। ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਕਾ ਇਕ ਦਾਤਾ :-ਸਾਰਸਾ ਸੰਘ ਦਾ ਇਕ

ਅਵੇਰ ਸ਼ਾਪ ਵਾਲਗਰੂ ਹੀ ਦਾਸਾ ਹੈ।

ਸੇ ਮੈ, ਵਿਸ਼ਰਿਨ ਜਾਈ: -(ਸੇ) ਉਹ (ਜੇ) ਮੈਨੂੰ ਕਵੇ

ਅਰਥ ਨੇ ੨-ਪਸ਼ਨ:-ਸੀਰਰੂ ਅੰਗਦ ਦਵ ਜੀਨੇ ਸਿਖਾਂ ਸਮੇਤ िटमीत इस सामें - । । । । । प्रित्त प्राधिष्ठ सी । ਅਸੀਂ ਆਤਮ ਰੂਪੀ ਤੀਰਬ

: 'yered - # - * + 1 to 9 ਵਾਰ ਕਰਦਾ ਜੋ ਤਿਸ਼ ਗਾਵਾ) ਜੋ ਸਾਗਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਕਰ ਹੈ - - ਵਿਚਾਸ਼ਾਲਆ ਸੰਨਿਆ ਸਨਿ

਼ ਕਾਵਾ ਭਵਨਾ ਵਗੀ, ਸ਼ਰਧਾ ਵਿਗੀ,

ੰ ਜ਼ਰੂ ਹੈ ਜਿਵ੍ਹੇ ਤਿਲੂ ਨੇ ਨੇ ਜ਼ਰੂ ਮਾਂ (ਅੰਗ ਦੇ ਤੇ ।

ਾਸਾ ਸਕਤ ਉਸਤ ਜ਼ ਬੁਆ ਧੜੀ ਕਰਿ ਇਸਨਾਨੂ ॥

- - , ਸਤਾਮ ਕਰਾ +ਤਣ ਦੂਜੇ ਚਿਤ ਨ ਲ ਜਿਆ ਜਾਮ।

उत्हार वर्त (दिन के हें) हो। तित सा के हा 一一一一一个大学的大人的大人的人的人的人的人的人的人 🛠 ਸੰਤ, ਵਾਇਦ, ਭਾਵ ਰਜਾ ਵਿਚ ਚਲੋਂ ਬਿਨਾਂ ਆਦਮਾ ਰੂਪੀ ਤੀਰਬ ਤੋਂ (fa) ਕਿਵਾਂ (ਸਾਣ ਕੋਸੀ) ਇਸਨ ਨ ਕਰਾਗ ਨੇ ਸ਼ਤਿਗਰ ਸਮੂੰ 18 ਜੀ ਦੀ ਵਿਧਾ ਤੋਂ ਫ਼ਿਲਾ ਸੁਵਕ, ਜਾਣ, ਨਿ'ਹਆਸਕ ਰਹੁਸਿਸ਼ਨਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਸਕਣਾ, ਸਰਹਾ ਜ਼ਵਾਨ ਅ ਵਰਜ਼ਾਵਿਚ ਚਾਨ ਬਿਨਾ ਵਿਸ਼ਨਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਸਕਦ। 1

ਵ : 'ਜੰਮ ਚਿਤ ਵਾਹਿਤਰੂ ਤੇ ਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਭਾਵਾਂ ਵਜੀ ਮੰਦ । ਉਹਾ ਦਿਸ ਮਾਰਥਾਂ ਤੋਂ ਨਾਕੇ ਕੀ ਕਰਗਾ? ਕੀ ਫਲ

(ਜ਼ੜੀ ਜਵਾਨ ਉੱਤ ਜੀ ਵਚਾ, (ਜ਼ੇੜੀ) ਜ਼ਿੜਲੀ (ਸਿਰਹਿ) ਸ਼ਿਸ਼ਟੀ ਹੈ। ਦੂ ਤਸ, ਸਹਮ, ਕੇ ਨਸਟ, ਜੁੜੇ ਤਮੇਂ ਸਤੇ ਆਦਿ ਪ੍ਰਸੰਸਰ ਦੀ (ਉਹਾਈ) ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਉਹ ਸਾਰੀ ਨੂੰ (ਵਰਾ, ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਰੂਪ । ਕ ਵਖਦਾ ਹੈ।

(ਵਿਣ ਤਾਮਾ ਕਿ ਮਿਲੇ ਲਈ) (ਵਿਣੂ ਕਰਮਾ) **ਬਿਨਾ (ਕਰਮਾ**) ਨਿਸ਼ਕਾਮ ਕਰਮਾ ਤੋਂ ਜਾਂ ਆਪ ਕਮਾਈ ਕੀਤੀ ਤੋਂ ਬਗੈਤ ਵਿਸੇ ਨੂੰ (ਕਿ ਮਿਲੋ ਲਈ) ਕੀ ਮਿਲਿਆ ਹੈ? ਜੇ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਨੇ ਕੀ ਸਾਂਭ ਕੇ ਰਖਿਆ ਹੈ ?

'ਕਵਨ ਸ ਦਾਤਾ ਲੇ ਸੰਚਾਰੇ ਹੈ (ਅੰਗ ੧੮੧) 'ਅਪਨੀ ਵਸਤ ਤ ਆਪਿ ਪਛਾਨ ॥ (ਅੰਗ ਦ੯੨)

ਕਈ ਪਾਠੀ ਖਿਕਮਿ ਲੈ ਲਈ ਪਾਠ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਿਨਾਂ ਕਰਮਾਂ ਤੋਂ ਰਿਸ਼ ਨਾਕਿਵੇਂ ਲੈ ਲਿਆ ਹੈ ? ਪੌਤਿਤ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦਾਖੇ ਵਾਲਿਆਂ ਵੇਡੀ ਵੰਡਮਿ ਲੈ ਲਈ ਪਾਠ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਪਾਠ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਰ ਪਲੰਲਈ ਸ਼ਹ ਪਾਠ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਾ ਕਰੋ ਜੀ।

ਵਾ:-(ਵਿਣ ਕਰਮਾ) ਬਿਨਾਂ ਸਭਿਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀ (ਕਰਮਾ) ਕਰਪਾ ਤੋਂ ਕਿਸ਼ ਨੂੰ ਕੁਝ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਨ ਕਿਸ਼ ਨੇ ਕੁਝ ਲਿਆ ਨ। ਸ਼ੋ ਸ਼ਹਿਰ ਜੀ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਪਾਤਰ ਬਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਸ਼ਤਿਗਰ ਹੋਇ ਦੁਇਆਲ ਤ ਸਰਧਾ ਪਰੀਐ॥ ਮਤਿਕਾਰ ਹੋਇ ਦਇਆਲ ਨ ਕਬੂਹੀ ਬਰੀਐ॥ ਸ਼ੀਤਗਰ ਹੋਇ ਦਇਆਲ ਤਾਂ ਦੇਖ ਨ ਜਾਣੀਐ॥ ਸ਼ਤਿਰਾਰ ਹੈਇ ਦਇਆਲੂ ਤਾਹਰਿ ਰੰਗੂ ਮਾਣੀਐਂ॥ ਸ਼ਾਤਗਰ ਹੋਏ ਦੇਇਆਲ ਤਾਂ ਜਮ ਕਾਂ ਤਰ ਕੋਹਾ। ਸ਼ਾਕਗਰ ਹੋਇ ਵਇਆਲ ਤਾਂ ਸਦ ਹੀ ਸਖ ਦੇਹਾ॥ ਸੀ ਜਾਮ ਜੀ ਸਾਹਿਬ

KR vesky service kind kind kind and mand and mand of the service and service a ਸ਼_{ਿਰਾ} ਪੁਣਿ ਦ_{ਿਆਲ} ਦ ਨਵਨਿੱਧ **ਪਾਈਐ॥** ਸ਼ਾਜਰਾ ਹੈ। ਸ਼ਰਿਤਾਰ ਵਿੱਚ ਦੁਸ਼ਿਆਲੂ ਤੋਂ ਸ਼ਹਿ ਸਮਾਈਐ॥ (ਅੰਗ ੧੪੯) ਸ਼ਾਰਤਕ ਸਾਹਿਰ ਸਾਹਿਕ) (ਮਤਿ) ਆਤਮ ਵਿਸ਼ੇਣੀ ਸੀ। ਵਿਚਿ ਕਰਨ ਸਵਾਹਰ ਸਾਹਿਕ) (ਮਤਿ) ਆਤਮ ਵਿਸ਼ੇਣੀ ਬਈ ਦ ਵਿੱਚ (= x) ਜਿਸ ਕ । ਕੇ ਹੋਰ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੀ (ਰਤ) ਪ੍ਰੀਤ (ਨ) ਰਹੇ।

ਅਸਾਂ ਕੋਟ ਹੈ ^ਨ ਵੇਰਾਗ ^ਨ ਜਾਂ ਜੀਬਰ, ਤਰ ਤਮ ਵੇਰਾਗ।

ਪਰ ਵਿੱਚ ਵੇਰਾਗ) ਬ੍ਰਿਸ਼ ਲਵੇਂ ਲਈ ਭੋਗ ਜੋ ਬਾਗ ਬਿਸਟ ਸਮ ਤਿਆਗ। (ਵਿਚਾਰ ਸਾਗਰ) ਅਤੇ (ਸਵਾਹਰ) ਜੋ ਆਪਣੇ (ਜਵ) ਜੇਹਰ ਵਿਖਾ ਕੇ ਵਿਚਾਰ ਸਾਚਾਰ) ਗਾਰਕ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾਨੂੰ (ਹਨ) ਚਰਾਲਵਾ। ਜਾਂ ਜਿਹੜਾ ਆਪ ਦੀ ਜਦੇ ਚਾਲ ਵਿਖਾਰ ਕਾਰੂਈ ਦੇ ਵਾਲ਼ ਰਾਹਕ ਦੇ ਚਿਤ ਨੂੰ (ਹਰ) ਚੁਕਾ ਲਏ।

ਏਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਜਵਾਹਰ ਕੋਣ ਹੈ ? ਗਿਆਨ ਅਤੇ ,ਨਾਇਕ ਜੇ ਮਾਣ ਦੀ ਕਨਾਇਤ ਕਰ ਦਵੇਂ, ਨੇਕ ਜੇਵੇਂ। ਐਸਾ ਕਣ ਹੈ " ਜੇ ਸਵਾ, ਮੰਨਣ, ਨਿਧਿਆਸਣ ਕਰਨਾ ਹੈ ' ਇਹ ਸੰਕਤੀ ਕਵ ਅਵਬ ਹੈ. ਜਾਣਿਕ ਸ਼ਬਦ ਜਿਥੇ ਵੀ ਬਾਣੀ ਵਿਚ ਅ ਵੇਂ ਇਹ ਅਕਥ ਲਾਉਣਾ, ਅਰਬ ਹਵਾ ਸ਼ਹਿਰ ਜੀ ਰ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਵਾਰਕ ਕੀ ਆ ਉਂ ਰ ਹੈ ਜਿਵੀਂ:-ੰਗਰ ਕਾ ਸਬਦ ਰਤੇਨੂ ਹੈ ॥ (ਅੰਗ ਵ੨੦)

ਜ ਤੀ ਅਤਿਸ ਵਿਸ਼ੇਣੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿਚ ਹੀ (ਰਤਨ) ਤਰ ਤੀਬਰ, ਸ਼ਵਾਰ, ਜਵਾਹਰ, ਗਿਆਨ ਅਤੇ (ਮਾਣਿਕ) ਸ਼ਵਣ, ਮੰਨਣ,

ਾ ਨਾਲ ਨੇ ਪਰ ਬਹੀ ਦੇ ਅੰਦਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਤੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

। ਜ ਦਾ ਰਾਤ ਕੇ 'ਸਥ ਸਣੀ) ਜ ਕਰਕ ਗੁਰ ਕੀ)ਸਤਿਗਰ ਸਾਹਿਬ ੍ਰੇ ਤਾਂ ਜਿਵ ਜਿਸਤਾ, ਕੇਦ ਬਾਦ ਨੂੰ ਬਾਧ (ਨਾਸ਼) ਕਰਕੇ, **ਸਰਧਾ**

इस् १ वर्गे वर्ग मध्ये मंदर थ्या र ', 'ਨ ਕ ਜੇ ' ਹ ਬਝ' ਸ') ਸੀ ਤਗ ਤੂ ਜੀ ਨੇ (ਅਸੱਤ ਜਤ੍ਹ ਦਖ ਗ੍ਰਪ • ਅ ਅਤੇ ਵਾਲੇ ਦੇ ਤੇ ਰੋਕਟ ਅਤੇ ਦੇ ਅਖੰਗ ਚੇਜਨ ਦੇ ਹੈ (ਬਥਾਈ)

• , ਸ਼ਤ ਸ਼ਾਹੂ ਦੀ ਤੁਹਤੀ ਦੀ ਸਿਥਿਆ ਸਮਝਾ ਦਿਤੀ ਹੈ। ਾਸਕਨ ਜਨ ਕ ਸਾਲਤ) ਸ਼੍ਰਿਆ ਜੀਆ ਦਾ ਇਕੋ ਦਾ ਹਾ ਹੈ। ਨ ਨ ਨ ਕਿਸ ਵਿੱਚ ਹੈ 'ਤਰ ਤੇ ਅਸੀਂ' ਦ ਕ ਕਾਂਧੁ ਦਿਤੇ।

Hr - 3 20 H, th + tH H AM, AND AND 3

ਉ ਰ (ਸੋ ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਰਿ ਨਾ ਜਾਈ) (ਸੋ) ਉਹ (ਮੈਂ) ਮੈਨੂੰ ਕਦੋਂ ਕੁਸ਼ਦਾ ੀ × 1° ਹੈ ਜੋ ਆਪਣਾ ਆਪ ਸਕੂਪ ਹੈ ਸਦਾ ਸਾਖਿਆਤ ਸਕੂਰਨ ਕੂਰ ਨੇ ਵੇ ਸੇ) ਤੱਤ ਪਦ ਦਾ ਲੱਖ ਅਰਥ ਰੂਪ (ਮੈ) ਮੋਰਾ ਆਪਣਾ ਆਪ ਮੂੰਪੂ ਹੈ ਜੋ ਸਮਾ ਸਾਖਿਆ ਤੇ ਜੇ ਸਫ਼ਰਨ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਆਪਣਾ ਆਪ ਸਰੂਪ ਸ਼ਾਰ ਕਰਕ ਦੇ ਮਾਰ ਨ ਜਾਈ ਭੁੱਲ ਨਹੀਂ (ਜਾਈ) ਜਾਂਦਾ ਭਾਵ ਭੁਲਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

🕏 ਸਤਵੀਂ ਪਉੜੀ ਪ੍ਰਾਰੰਭ 🤹

ਜੋ ਜਗ ਚਾਰੇ ਆਰਜਾ, ਹੋਰ ਦਸ਼ਣੀ ਹੋਇ॥ ਨਵਾ ਖੰਡਾ ਵਿਚਿ ਜਾਣੀਐ; ਨਾਲਿ ਚਲੈ ਸਭ ਕੋਇ॥ ਚੰਗਾ ਨਾਉ ਰਖਾਇ ਕੈ; ਜਸੂ ਕੀਰਤਿ ਜਗਿ ਲੇਇ॥ ਜੇ ਤਿਸ਼ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵਈ; ਤਵਾਤ ਨ ਪਛੇ ਕੇ॥ ਕੀਟਾ ਅੰਦਰਿ ਕੀਟੂ ਕਰਿ; ਦੋਸੀ ਦੇਸ਼ ਧਰੇ॥ ਨਾਨਕ, ਨਿਰਗੁਣਿ ਗੁਣੂ ਕਰੇ; ਗੁਣਵੰਤਿਆ ਗਣ ਦੇ॥ ਤੰਹਾ ਕੋਇ ਨ ਸੁਝਈ; ਜਿ ਤਿਸ਼ ਗੁਣ ਕੋਇ ਕਰੇ॥੭॥

ਸਿੱਧ ਕਹਿਣ ਲੱਗੇ ਹੈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ! ਆਪ ਜੋਗ ਮੱਤ ਧਾਰਨ ਕਰ ਲਉਂ ਜੋਗਾ ਅਧਿਆਸ ਕਰਕੇ ਆਪ ਜੀ ਦੀ ਉਮਰ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਹੋ ੁ ਜਾਵੇਗੀ। ਆਪ ਜੀ ਦਾ ਨਾਮ ਸਾਰਿਆਂ ਵਿਚ ਚੰਗਾ (ਉੱਘਾ, ਪ੍ਰਸਿੱਧ) ਹੋ ਜਾਂਦਰੀ। ਨਵਾਂ ਖੰਡਾਂ (ਸਾਰੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ) ਵਿਚ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣੇ ਜਾਓਗੈ। ਸਭ ੍ਰ । ਤੋਂ ਮੰਹ ਜੋ ਭਾਵ ਸਾਤਮਣੇ ਜਸ ਅਤੇ ਮਗਰਾਂ ਪਿੱਠ ਪਿੱਛੇ ਭੀ ਕੀਰਤੀ ਕ ਅ ਕ'ਰਾਜ਼ਾ ਕਰਨਗਾ। ਇਹ ਸੁਣ ਕੇ ਹਜੂਰ ਇਸ ਸੰਤਵੀ ਪਉੜੀ ਵਿਚ ਵੈਟਾਗਮਈ ਉਪਦੇਸ਼ ਬਖਸ਼ਦੇ ਹਨ।

ਅਰਥ ਨੰ: ੧ :-(ਜੋ ਜੂਗ ਚਾਰੇ ਆਰਜਾ)

ੇ 'ਸੂਬ ! ਜੋਗਾ ਭੁਆਸ ਹਨ ਜੇਗ ਕਰਕੇ ਜੇ (ਚਾਰੇ) ਚਾਰ ਜੂਗਾਂ ਜਿੰਨੀ

ALMERICAN SANCES ਲੰਮੀ ਵਰਾਲੀ ਲਬਵੀਹ ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ ਦੀ (ਆਰਜਾ, ਉਸਤੇ ਹ ਜਾਵਾ

ਹੋਰ ਦਸੂਣੀ ਹੋਇ:-ਚਾਰ ਜਗਾਂ ਨਾਲਾਂ ਹੋਰ (ਦੁਸੂਤੀ) ਦਸ ਗੜੀ ਗਣ ਰਾਲੀ ਜਗਾ ਦੀ ਹੈ ਜਾਣ। ਅਖਣਾ (ਰਾਜ) ਚਾਜ ਜਗਾ ਦੀ ਅਜ ਹਨ। ਗਣ ਰਾਲੀ ਜਗਾ ਦੀ ਹੈ ਜਾਣ। ਅਖਣਾ (ਰਾਜ) ਚਾਜ ਜਗਾ ਦੀ ਅਜ ਹਨ। ਗਵਰਾਲਾ ਜਗ ਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਰੀ ਮਿਲਾਕ ਚੋਣਾਲੀ ਜ਼ੜ੍ਹਾਂ ਦੀ ਲੰਮੀ

(ਅਸਰਜਾ) ਦੁਸਰ ਹੋ ਜਾਵੇ ਜਵੇ ਕਾਊ ਭਰ ਜੀ, ਕਜਨੇਵ ਜੋ ਬੁਭੀਤ ਤਾਂ ਇ**ਨੂੰ ਸਿਮਰਨ ਕੋਟਿ ਬਰਖ ਜੀਵੈ** ਸਰਾਮੀ ਅਜੋਹ ਸਿੰਘ ਨਦੇ ਜ਼ (ਅਤੇ ੧੨੦੪) ਤਾਂ ਬਿਸਰੀਓ ਸੀ ੈ ਸਿਮਰਨ ਸਰਾਅ ਅਜਹਾਸਥ ਨਵਾਂ ਦੇ ਖਦਾਇਕ ਹੁੰਦੀ ਹੈ . ਜਿਵੇਂ ਸਪ ਦੀ ਉਸਰ ਤੋਂ ਇਕਾ ਸ਼ੇਸ਼ੀ ਉਸਰ ਸਹੀਂ ਦੇਖਦਾਇਕ ਹੁੰਦੀ ਹੈ . ਜਿਵੇਂ ਸਪ ਦੀ ਉਸਰ ਜ਼ਿਲੇ ਜ਼ਿਊਂ ਵਧ ਨਾਲ ਨਾਲ ਜ਼ੀਹਰ ਵੀ ਬਹੁਤੀ ਵਧਦੀ ਜ ਦੀ ਹੈ।

ਾਰਨ ਜਿਸਤੋਨੂੰ ਜੋ ਜੀਵਨੂ ਬਲਨਾ ਸ਼ਰਪ ਜੈਸੇ ਆਰਜਾਰੀ॥ ਨਵ ਖੰਡਨ ਕੇ ਰਾਜ ਕਮਾਵੇ, ਅੰਤਿ ਚਲੈਗੇ ਹਾਰੀ ॥ (ਅੰਗ 29२)

ਲੰਗ ਉਸਰ ਦਾ ਮਾਣ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸਾਬੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਤੇ ਲੰਮੀ ਉਮਰ ਵਾਲੇ ਜੋਗੀ ਦੀ ਸਾਹ ਮਿਰਤ ਜੀਉ! ਜਦ ਸੀ ਮੁਕਤਸਰ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦਾ ਜੰਗ ਹੋਇਆ ਰੂਸ ਵਕਤ ਸ਼੍ਰੇ ਝਲਗੀਪਰ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਰੂਟੀ ਗੰਢੀ ਅਤੇ ਭਾਈ ਮਹਾਂ

ਾਸਤ ਜਿਆ ਬ^{f ਨ} ਜਤਾ ਸਿੰਘ ਅਬਿ । ਬਰ ਲੈ ਦੇਸ਼ ਉਧਾਰ ਦਯੋ ਸਭ। 'म्भ भी हे इन हिन में विद् ਾ ਮ ਸ਼੍ਰੀ ਪ੍ਰਭੂ ਬਹੁ ਬਾਰ ਉਚਾਰੀ। ਟੂਟੀ ਮੇਲਨ ਬਾਤ ਚਿਤਾਰੀ।

ਾਨ । ਸਿੰਘਾਂ ਤੂੰ ਸ਼ੇਰ ਬਣਕੇ ਸਾਤੇ ਪਾਸ ਵੇਰ ਲੈ ਕੇ ਮਾਢੇ ਾਂ, । ਐਸੀਆਂ ਬਖਸ਼ਸ਼ਾਂ ਕਰਕੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਪਾਣੀ ਹੈ . ਼ , ਂਟ / , ਜ਼ਰੋ ਅੱਗੇ ਚਾਲੇ ਪਾਏ ਤਾਂ ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ **ਕੁ**ਬ ੇ ਰੂ ਨਿ ਹੈ, " ਜ ਪੋਜ਼ ਤੋਂ ਲੋਪਕੇ ਜਿਥੇ ਪਾਣੀ ਵੱਖੋਂ ਉਥੇ ਭੇਗ ਕਰ ਮ ਨਿਕ ਮਿਕ ਸ਼ਿਕਰ ਬੀ ਤੋਂ ਸਰਜਿਵ ਦੇਖੀ ਉਸ ਦੇ ਨੌੜੇ। ्रा प्रमाणमार रेस्ट्रिक वृसी ते हेवा सोडा मिं<mark>पां ते</mark>

. 5 . 2 . . . 2 3 474 1

Contrate or Kanadahandahandahandahandahandahan

ਉੱਤਰ ਦੇ ਜਿਥੇ ਵਿਥੇ ਘੋੜੇ ਬੈਨ੍ਹ ਦਿਤ ਅਤੇ ਘੜਿਆਂ ਨਾਸਤ ਘਾਹ ਕੱਥ ਆਦਿ ਇਨ ਨੂੰ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਇਧਰ ਉਧੇਸ਼ *ਦਸ਼ਮ* ਤੂੰ ਨਲਗਾਪਸ਼ ਉਸ ਸਲਾਅ ਦੇ ਦੁਸ਼ਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਨੂੰ ਨੂੰ ਜਗਾਅਭਿਆਸੀ ਦਾ ਆਸ਼ਤਮ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਸਿੰਘਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚ 'ਦਾਅ' ਦੂ .ਅ ਵਖ ਕੇ ਆਪਣੇ ਸੇਵਕਾਪ ਸੰ ਪੜਿਆ ਕਿ ਤਲ ਅ ਦ ਹੁਜ਼ਰ ਹਾਜ਼ ਕਿਸ ਨੂੰ ਡੇਰਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ? ਕਿਧਰੇ' ਆਏ ਹਨ ਤੇ ਕਿਧਰ ਜ ਨਾ ਹੈ ? ਬੂਵਗੀ ਨੂੰ ਦਸਿਆ ਕਿ ਸਤਿਗਰੂ ਦਸਮ ਪਾਰਿਸ਼ਾਹ ਫ਼ੌਜ ਸੰਸਤ ਸਬ ਪਤਿਚ ਹਨ. ਸ਼ਿਵਰ ਨੇ ਤੁਰਕਾਂ ਨਾਲ ਭਾਰੀ ਜੰਗ ਬਰਕੇ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਿਆ ਕੀਤੀ ਤੇ ਮਗਾਨ ਜਿੱਤ ਪਾਪਤ ਕੀਵੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਟ ਕ ਉਸ ਨ ਤੁੰਢਆਂ ਕਿ ਸਤਿਗਰ ਜੀ ਅਤੇ ਉਸਨ ਨਿੰਟ ਕਰੋ ? ਇੰਤੇ ਚਿਰ ਨੂੰ ਕਬ ਕੁ ਸਿੰਘ ਭੀ ਵਿਚਰਦ ਹੋਏ ਜੋਸ ਦੇ ਪਾਸ ਪਕਰਾਨ। ਇਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਦੋ ਸਿਆ ਕਿ ਸਵਿਗਾ। ਦੀ ਰਘ ੍ਰਿੰਕੀ) ਕ ਸਾਲ ਦੀ ਅਵਸਥਾ ਹੈ। ਉਸ ਜਗੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਲੰਬੀ ਉਸਰ ਦਾ ਪਣ ਸੀ ਤਾਉਸ ਨ ਸਵ ਕਰਿਹਾ.

(23°)

ਮਸਨਤਿ ਸਾਧ ਤਰਕਤਿ ਕਹਿ ਬੈਨਾ। ਤਿਸ ਗੁਰ ਤੋਂ ਹਮ ਨੇ ਕਥਾ ਲੈਨਾ। ਸ਼ਹੀ ਸਾਧਨਾ ਹੋਇ ਨ ਕਈ । ਸ਼ਾਂਤ ਸੰਦੇਤ ਨਹੀਂ ਚਿੱਤ ਹਈ ॥ੈ (ਐਨ ੧ ਅੰਸ਼ ੧੩)

ਇਤਨੀ ਫ਼ੌਟੀ ਉਮਰ ਹੈ ਕੋਈ ਸਾਧਨਾ ਨਹੀਂ ਸਾਧੀ ਹੋਣੀ, ਇਸ ਵਾਸ਼ਤ ਉਨਾਂ ਦਾ ਚਿਤ ਸ਼ਾਤ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਕੀ ਲੈਣਾ 5 ? ਇਹ ਤਰਕ ਕੀਤੀ ਸਿੰਘਾਨ ਸਣਕ ਆ ਕੇ ਸ਼ਰਿਗਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ। ਸ਼ੀ-ਗਾਰੂ ਕੀ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਸਾਧੂ ਬੜੇ ਚਿਰ ਦਾ ਹੈ ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸੰਮੀ ਉਸਰ ਦਾ ਮਾਣ ਹੈ. ਉਸ ਵਕਤ ਉਸ ਸਾਧ ਦੇ ਸੇਵਕ ਭੀ ਸਤਿਗਰ ਜੀ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਸਿੰਘਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਆਸ ਸਨ । ਸਿੰਘਾਂ ਨੂੰ ਪਛਿਆ ਹੈ ਸ਼ਵਿਭਰ ਜੀ ! ਉਸ ਦੀ ਕਿੰਨੀ ਕ੍ਉਮਰ ਤੇ ਜਿਸ ਦਾ ਉਹ ਮਣ ਕਰਵਾਹੈ? ਸ਼ਤਿਗਰ ਜੀਨ ਕਿਹਾ:-

ਾਰਨ ਕੀਤ ਪੰਚ ਹਜ਼ਾਰਨ ਬਰਸ। ਖਟ ਵੀਤਾਂ ਉਪਰ ਤੇ ਸਰਸ। ਬਾਸ਼ ਇਨ ਇ ਸਮਾਬਿ ਲਗਾਵੈ। ਬੈਸ ਸੰਸਤ ਕਿਤਿਕ ਬਿਤਾਵੈ ॥३०॥ ਕਾਬ ਕਾਬ ਕਮਨ ਸਮਾਧੀ ਕਰ । ਬਲ ਬਿਲੌਕਰਿ ਮਿਕ ਉਤ ਫਿਰੈ ਹੈ (พิธ ๆ พิम ๆ ๆ)

ਿਸ਼ ਦੀ ਉਸਰ ਪੰਜ ਹਜ਼ਾਰ ਇਕ ਸੌ ਵੀਹ (ਹ੧੨੦) ਸਾਲਾ ਦੀ ਹੈ। ਸ਼ੁਆਸ ਵਿਕਾ ਕੇ ਸਮਾਧੀ ਲਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਮਾਧੀ ਵਿਚ ਹੀ ਕਈ ਕਈ

SEXEMALENCE STATES SCALE A. ARAK S. ARAKA.

퇴교교로 보고

भे लेक्ष्रोत्तर् स्वत्यासीत्रकारम् त्रात्रकारम् त्रात्रकारम् त्रात्रकारम् त्रात्रकारम् विकास ਮਾਲ ਗੋਜਾ ਸਵਿਚ ਹੈ, ਜਿਹੂ ਸਰਵਾਸ਼ਤ ਕਾਲੇਸ਼ ਸਾਧੂ ਦੇ ਚਾਲ ਤੋਂ ਜਿਹੜ ਨਿਵ ਮਾਲ ਗੋਜਾ ਸਵਿਚ ਹੈ, ਜਿਹੂ ਸਰਵਾਸ਼ਤ ਕਾਲੇਸ਼ ਸਾਧੂ ਦੇ ਚਾਲ ਤੋਂ ਜਿਹੜ ਨਿਵ ਵੇਂ ਮਾਲਗੁਜਾਜੀਵਦ ਹੈ। ਜਦਕਾਰ ਅਤੇ ਹੋ। ਸਮਾਜ ਕਵਿਸ਼ੂ ਸਾਰੇ ਗੁੜਦੀਸੀ। ਇਹਸਾ ਕਸਾਹਾ ਹੈ ਕ. ਕ ਮੇਂ ਵਿਚ ਇਕਲੀ ਕ ਉਸ ਦਿਚ ਇਕਲੀ ਗਈ ਸ਼ਿਸ਼ੀ ! ਉਹਤੀ ਦੁਕਵ ਸੰਕਤਸ ਸਤਰ ਸਮਾਰਕ ਦਸ ਵਿਚ ਸ਼ਹੀ ਦਾ ਹੈ। ਹੁੰਦੇ ਵਿਚ ਸਵੀ ਵਿਚ ਸ਼ਹੀ ਹੈ। ਹੁੰਦੇ ਵਿਚ ਸਵੀ ੍ਰੇਤ ਤਰ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਸ਼ੀਤਗਰ ਜੀ ਦੀ ਹਜ਼ੂਰੀ ਵਿਚ ਦੀਆਨ ਸ਼ਜ਼ਿਆ। ਹੁੰਦਲ ਸੀ ਸ਼੍ਰੇ ਸ਼ਹਿਰਾਜ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦਾ ਪਾਠ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਇਹ ਜੋਗੀ ਅਤ ਨੂੰ ਸਤਿਗਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਸਾਹੈ! ਖੜੇ ਕਿਉਂ ਹੈ? ਅ ਤੋਂ ਬੰਗ ਸ਼ਿਲ੍ਹਾ ਹੈ ਹੈ ਜਿਹੜ ਵਿਚ ਬੈਠ ਗਿਆ। ਤਨਸ਼ਰ ਜਦ ਅਤਵਸ਼ ਨਾਂ ਤੇ ਉਹ ਤੋਂ ਪਿਛੋਂ ਹੱਢ ਜੋੜ ਕੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਜਦ ਅਤਵਾਸ ਨੂੰ ਅਤੇ ਜੀ ਸਵਿਗਰੂ ਜੀ ਨੇ ਬਿਹਾ ਤੂੰ ਤਾਂ ਪਹਿਲੇ। ਮੈਟ ਅਪ ਨਾ ਮਿਕ ਪਟ ਅਤੇ ਜੀ ਸਵਿਗਰੂ ਜੀ ਨੇ ਬਿਹਾ ਤੂੰ ਤਾਂ ਪਹਿਲੇ। ਕਰਨ ਸਾਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਮਾਹੀ ਵਿਚ ਕਰਨ ਸਾਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਮਾਹੀ ਵਿਚ ਵਿਸ਼ਾਰਾ ਹੋਵੇ ਸਮਝ ਨੂੰ ਅਤਾਰਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅਕਾਲ ਪ੍ਰਖ ਅੱਗੇ ਾਇਸਾਰਤ ਹੁਣ ਪ੍ਰਸ਼ਾਨ ਸਭ ਬੰਧਣ ਤੱਟ ਜਾਣ। ਇਉਂ ਕਹਿ ਕੇ ਕਿਪਾ। ਸਮਸਤਾਰ ਕਟ ਜਿਸ ਕਰਨ ਸਭ ਬੰਧਣ ਤੱਟ ਜਾਣ। ਇਉਂ ਕਹਿ ਕੇ ਕਿਪਾ। ਨਮਸਤਾਰ ਕਰ ਅਸਾਕ ਕਾਰ ਦੇ ਜਿਹਾ ਹੈ ਜਿਆ, ਦਿਸ਼ਗਾ ਕਾਲਾਗੇ ਨਾਕਿਆਂ ਦੀ ਸਾਧ ਦੇ ਜਿਹਾ ਵਿਚ ਪ੍ਰਤਾਸ ਹੈ ਗਿਆ, ਸ਼ਿਸ਼ਵ ਕਰਾਰ ਸਮਦ ਸੀ। ਕੇ ਸਾਤਗੁਰੂ ਸੀ ਦੇ ਚਰਨਾ ਤੇ ਸਤ ਮੁੜੇ ਕੇ ਨੁਸ਼ਸਕਾਰਾਂ ਸਮਾਦ ਤੋਂ ਹੈ ਕਿ ਕਿ ਇਕਨੀ ਛੋਟੀ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਇਕਨੀ ਸਥੀ? ਤ ਕਰ ਤੋਂ ਹੈ ਜਾਂ ਵਾਕਰਾ ਕਿ ਤੂੰ ਪੁਰਾਣਾ ਗੋਏਗ ਹੈ ਜਿਸ ਤਾਇਆ ਹੈ। ਨੂੰ ਹੈ। ਇਹ ਸੁਣ ਕੇ ਬੜਾ ਭਾਗੀ

ਨ ਅ ਤੋਂ ਤੁਹਾਸ ਅਤੇ ਅ ਜਨੂਸ ਵਿਚ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਮ.ਸ · । ਇਹ ਕਵੇਂ ਲਖ ਜਗ ਲੰਮੀ ਉਮਰਤੀ ਹੈ

ਨਵਾ ਖੜ੍ਹਾਂ ਵਿਚਿ ਜਾਣੀਐ:-ਰੇਸ਼ਿਧੋ! ਜੇ ਕੋਈ *ਨਵਾਂ

SAMARARA SAMARANA MAKASANA MAKANA MAKASANA MAKASANA MAKASANA MAKASANA MAKASANA MAKASANA MAKAS

ਾਨਾਮ ਪਦ ਹਨ। ਜੋ ਨਦੀਆਂ 🐼 रू तम धड पिल है। ਕ ਨਿਰਨਮਯ ਖੰਡ ਕੇ ਨਿਆਰਤ ਹੈ 1245A 1 2 + 31 + 438

ਤ ਅਰਵਾਤ ਵਿੱਚ (ਮਸ਼ਰਤੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰਤਾਵ ਕਰਕ, ਆਪਣੀਆਂ मध्याम में रकत है। नृत्यं सिविमा व सम स्पान माई स

ਨਾਲਿ ਚਲ ਸਭ ਕੋਇ :- ਕਿਸ ਜਾਵਾ ਦਾ ਸਮੇਂ ਉੱਤਕੇ ਨਾਲ ਰ ਜੰਕ । " ਜਿਵ ਸਨ੍ਹ ਜਾਵ ਸਵਿਕਾਰ ਫਰਨ ਵਾਸ਼ਵ ਜਾਰ ਪੀ ਹੁਲਾ ਹੀ mi fpipm । । अरा स्प न्म पसा वर मन अमी सन्मरों है HETA JO HILL C APE

ਚੰਗਾ ਨਾਉ ਰਖਾਇ ਕੇ :-ਹ (ਸਧੇ ! ਹੋਰ ਆਪ ਦਾ (ਚੋਰਾ) ਵੱਡਾ ਨਾਊ ਜਾਜਿਆ ਵਚ ਰੁਖਾ ਲਵੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਬ੍ਰੇਸ ਹਾਂ। ਯੂਗ :-ਜ਼ਿਕੋਨਾਉਂ ਧਰਾਏ ਵਤਾ ਸਾਦ ਕਰੇ ਮਨਿ ਭਾਣੇ॥ ਬੁਸ਼ਮੈਂ ਨਵੀਂ ਕੀਤਾ ਆਦੇ ਜੇਵੇ ਚਗੈ ਵਾਣੇ ॥ (ਅੰਗ ਤ੬੦)। ਪੀਰ ਪੰਤਰਮ ਐਲਾਇ ਅਵਜ਼ਰ ਜੋ ਚੰਗੇ ਹੋਏ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਚੰਗਾ

ਨਾਉਂ ਆਪਣ ਨਾਮ ਰਥਾ ਕ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਹ ਸੀ ਰੂਪ ਕਹਾਵੇ ਸੈਂ। _{ਵਲਾਨਾ} ਅਵਤਾਰ ਜਾਂ ਪੈਰੀਬਰ ਹਾਂ ਪੀਰ ਹੀ।

ਜ਼ਸ਼ ਕੀਰਤਿ ਜਗਿ ਲੇਇ: ਜਸ ਸਾਹਮਣੇ ਲੋਕਾ ਤੋਂ ਕਰਾ ਲਵੇਂ (ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਸਾਹਮਣੇ ਜਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤੋਂ ਪਿਛੇਂ ਨਿੱਦਿਆ ਕਰਦੇ ਹਨ) ਪਰ ਜੋ ਜੱਗ ਤੋਂ ਪਿਛੋਂ (ਪਿੱਠ ਪਿਛੇ ਵੀ) 'ਕੀਰੜੀ' ਮਹਿਮਾ ਕਰਵਾ ਲਵੇ ਲਕ ਸਬ ਉੱਤ ਭੀ ਜਸ ਕਰਨ ਮਰਾਰੋਂ ਵੀ ਕੀਰਜੀ ਕਰਨ) ਜੰਗ ਵਿਚ ਵਾਤਆਈ ਲੈ ਲਵੇਂ ਏਤਾ ਵੱਡਾ ਬਣ ਜਾਵੇ (ਜਸ਼) ਅਪ੍ਰੇਖ ਹੋਵੇਂ (ਕੀਗੀਤ) ਪੁੱਖ ਪਿਛੇਂ ਭੀ ਹਵੇਂ ਜਸ ਕਰ ਉਣ (ਕੀ) ਦੀ, (ਰੀਤ) ਪ੍ਰੀਤੀ ਲਵੇਂ ਗਵ ਆਪ ਦਾ ਜਸ ਕਰਵਾ ਲਵੇ।

ਜੇ ਤਿਸ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵਈ: —ਹੋ ਸਿਧੇ ! ਭਾਵੇਂ ਐਡੀ ੍ਰਾਕਤ ਵਾਲਾ ਭੀ ਬਣ ਜਾਵੇ, ਪਰ ਜੇ ਤਿਸ਼ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦੀ (ਨਵੀਰ) ਸੇਹਰ ੀ ਮੁਗਾ ਵਿਚ ਨੇ ਆਵੇ। ਭਾਵ ਵਾਹਿਗਰੂ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਦਾ ਪਾਤਰ ਨੇ ਬਣੇ।

ਤ ਵਾਤ ਨ ਪੁਛੇ ਕੇ: ਤਾਂ ਇੱਕ ਦਿਨ ਐਸੀ ਮਾਲਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। (ਕੇ) ਕੋਈ (ਵਾਤ) ਗੱਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪੁਫਦਾ। ਕੋਈ ਬੁਲਾਉਂਦਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਅਤੀ ਦੁਕਦਸ਼ਾ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਹੈ ਸਿੱਧੇ ! ਇਸਪਤਾਪ ਨੂੰ ੂ ੂ ਕੀ ਲਵਾ ਹੈ ? ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਭਰੀ ਨਿਗਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਤਾਂ :_

An of the substitute a translational assistances and the ਕੀਣਾ ਅੰਦਰਿ ਕੀਣ ਕਰਿ –ਉਹ ਆਦਸੀ ਕੇਵਾ) ਐਤਿਆ

• ਅੰਦਾ (ਕੀਟ ਕੀਤਾ ਬਣ ਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਸਾਬੀ:=ਿਸ਼ ਤ੍ਰਾ ਇਨ ਵਾਰੀ ਮੀ ਰਾਮ ਚੰਦਰ ਸੀ ਸਭਾ ਵਿਚ High the High Caleba Parish of the Tall ੇ ਹੋਰਸ ਹੈ। ਜੀ ਹਾਲਤ ਵੇਖ ਗੈ ਹੱਸ ਹਾਂ ਤਾਂ ਹੈਰਸ ਹੈ। ਜੀ ਹੋਸ ਹੈ। ਜੀ ਹਾਲਤ ਵੇਖ ਗੈ ਹੱਸ ਹਾਂ ਤਾਂ ੍ਰੀ ਨਾਮ ਚਾਰ । ਜਿਸ ਹੈ ਜੀ ਸਾਲ ਸਭਾ ਨੂੰ ਇਕ ਘੜੀ। ਵੀਮਸਟ ਜੀ ਤੇ ਕਿਲ ਨੂੰ ਇਕ ਘੜੀ। ਵਾਸ਼ਸਤ ਜਾਂ ਦੇ ਕਾਰਿਸ਼ਰੀ **ਸਭਾ ਗੰਗੇ ਦੀ ਹ**ਾਂ ਮੈਂ ਜਣ ਵਾਵਤ ਸਤਰਗਰ ਵੱਲ ਜੀ ਨੇ ਸਤਰਗਰ ਦਿਤੀ । ਜਦੋਂ ਸ ਅਤੇ ਨੂੰ ਸਤ ਤੋਂ ਸ਼ੀ ਤੇ ਸਤਰਗਰ ਤੋਂ ਵਿੱਚ ਜੀ ਨੇ ਸਤਰਗਰ ਤੋਂ ਤਾਂ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਸਤ ਤਾਲੇ ਤਾਸ਼ੀ ਕਾਮ ਚਦ੍ਕੀ ਨੇ ਪੁਛਿਆ ਦੇ ਸ਼ਵਿਚ ਕੀਤਾ ਸਾਰਾਤ ਹੈ ਕਿ ਕੀਤਾ ਲੱਗੇ. ਹੈ ਭਗਵਾਨ ਜੀ! ਇਹ ਕੀੜਾ ਚੌਦਾਂ ਵਾਰੀ ਕਰਮਾ ਕਰਕਾਰੈ। ਅੱਜ ਇਸ ਦੀ ਐਸੀ ਹਾਲਤ ਹੈ ਫ਼ਰੀਆਂ। ਕਿਸ ਪਰਵਾਨੂੰ ਰਵਦਾ ਹੈ ਪਰ ਚੀੜ੍ਹਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿੰਦਾ। ਮੈਂ ਪਰਮੈਸਰ ਦੀ ਵਿੱਤ ਹਨ, ਕੇਰ ਤੇ ਰਵਦਾ ਹੈ ਪਰ ਚੀੜ੍ਹਿਆਂ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਦਾ। ਮੈਂ ਪਰਮੈਸਰ ਦੀ ਸਤ ਹਨ, ਕਰਤ ਹਨ। ਜਪੇ ਤੋਂ ਖਿਨਾ ਇੰਦ ਪਦਵੀ ਨੂੰ ਪਾ ਕੇ ਫੋਰ ਭੀ। ਕੀ ਕਲਾ ਦੇ ਵਿਚ ਟੋ ਸੀਆ ਲੱਤਾਂ ਵਾਲਾ ਕੀਤਾ ਹੀ ਬਣਵਾਂ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ

ੇ ਕਵਾ ਸ਼ਵ ਤਵਾਂ ਹੁ ਜੇ ਤੇ। ਉੱਛੇ ਤੁਪ ਕਰਿ ਬਾਹੁਰਿ ਐਬੋ ॥'(ਅੰਗ É੯੨)।

੍ਰ ਦੇ ਮੁਤਾ ਸੰਦ ਤੇ ਕੀਵ ਕਰਿ, ਦੇਸ਼ੀ ਦੱਸ਼ ਧਰੇ॥) ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਵਲੋਂ ा असे लिंग हिंच अपे से प्रित सा (बीट्) सीडा (बित) ਜ਼ਰਮ ਦਾ ਜ਼ਰਮ ਹੋਰ ਕਿੰਦ ਕੀਚ ਪ ਜਾਣ ਤਾਂ ਜ਼ਰਮ ਨਾਲ ਜ , ਜ , ਜ ਮੋਬ ਵਿਚ ਕੀਤੇ ਪੇ ਜਾਣ ਤਾਂ ਸੰਬ • ਜ ਾਂਹੂ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਸ਼ਕ ਮਾਰਦਾ ਹੈਤੇ ਦੁਖੀ र स्थे , त्या हो पुष्य प्रस्ति वी स्था हो उभा हास ्यन्तर . . स्पानी विश्व ति वित्र स्टब्स सम्ब

਼ ਼ , ਼ ਹ ਹ । ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਉਹ (ਗੀਟਾ) ਕੁਤਿਆਂ ਵਿਚ , ਟੂ। ਵੁਤ' ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੋਸੀ ਲੋਕ। ਾਂ, ਨ ਲਗ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਐਸੀ ਕੈੜੀ ਦੁਰਦਸ਼ਾ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਾ . , , , , , । ਹਵਾਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਗੇ। ਵਾਹਿਗਰ ਦੇ ਸਿਮਰਨ ਵਿਚ ਜੁੜਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਸੀ ਜੰਪੂ ਜੀ ਸਾਹਿਬ

ਕੀਟਾ ਅੰਦਰਿ ਕੀਟੁ ਕਰਿ :-- (ਕੀਟਾ) ਕੀਤਿਆਂ ਸਵਿਰ ੁਰੀਅ ਜਾਂ ਫਿਰ ਉੱਤੇ (ਕੀਟ) ਕੀਤਾ ਕੌਵ ਸੱਧ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸੰਤ ਨੂੰ 12 ਲਈ ਮਾਜਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲੜ ਨ ਜਾਵੇਂ। ਇਸ ਸਤਾਰ ਕੀੜਿਆਂ ਦੀ ਜੂਨੀ ਵਿਚੇ ਸਰਪ ਕੀਤਾ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦੋਸ਼ੀ ਕੁੱਕ ਭੀ ਉਸ ਤੋਂ ਦੇਸ਼ ਧਰਦੇ ਹਨ। ਕਿ ਇਹ ਰਿਆ ਕਾਰਨ ਤੋਂ ਲੜਕੇ ਦਖ ਲਕ ਤਾਂ ਤੂੰ। ਭਾਵਾ ਹੈ। 'ਸਪੈ ਦੂਰ ਪੀਆਲੀਐ ਵਿਹੁ ਮੁਖ਼ਹੂ ਸੱਟੇ ਸ਼ੇ' (ਭਾ: ਗ:)

ਸ਼ਾਖ਼ੀ ਕੀੜਿਆਂ ਵਾਲੇ ਸੱਪ ਦੀ ਕਲਿਆਣ ਪਾ; ੬

ਜਿਸ ਵਕਤ ਸਾਹਿਬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਸਾਹਿਬ ਸੀ ਮੀਰੀ ਪੀਰੀ ਦੇ мाਲਕ ਲਹਾਈਕ ਪਿਤ (ਜ਼ਿਕਾ ਫੀਰੋਜ਼ਪਰ) ਗਏ ਸਨ। ਉਥੇ ਇਕ ਭਾਰੀ ਫ਼ਨ ਵਾਲਾ ਸਪ ਕੀਡਿਆਂ ਵਾਲਾ ਤੁਰਿਆ ਆਉਂਦਾ ਸੀ। ਭਾਈ ਬਿਧੀ ਚੈਵ ਨੀ ਨਿੰਕਿ ਸਾ, ਸਚੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਜੀ ਬਹੁਤ ਭਾਰੀ ਸਪ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ ਪਾਸੇ ਕਰ ਵਿਦੇ ਸ਼ਿਕਰਾ ਨੇ ਫਰਮਾਇਆ, ਕਿ ਨਹੀਂ ਭਾਈ ਸ਼ਰਨ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ, _{ਇਸਦੀ} ਕੁਲਿਆਣ ਕਰਨੀ ਹੈ । ਜਦੋਂ ਨੂੰੜੇ ਆਇਆ ਤਾਂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਨ ਆਪਣਾ ਚਰਨ ਛਹਾ ਕੇ ਉਸਦੀ ਕਲਿਆਣ ਕੀਤੀ। ਚਰਨਾਂ ਦੀ ਨੌਕਰ ਤਾਲ ਉਸਦਾ ਸਤੀਰ ਫਟ ਗਿਆ। ਸਾਰੇ ਸਗੋਰ ਵਿਚ ਕੀੜੇ ਪਏ ਹੋਏ ਸਨ। ਉਸ ਵਿਚੋਂ ਪ੍ਰਕਾਸ ਵਾਲੀ ਦੇਹ ਨਿਕਲੀ, ਭਾਈ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਜੀ ਨੇ ਪੁਛਿਆ, ੂ ਜਤਾਜ਼ ਸਮੇਂ, ਬ ਜੀ ! ਇਹ ਕੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ ? ਤਾਂ ਸਤਿਗਰ ਸਮਿਰਬ ਜੀ ਨੇ ਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਜੋਹੀ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਤੂੰ ਹੀ ਆਪਣੀ ਹਾਲਤ ਦਸ਼ ? ਜਾਂ ਉਸਨ ਕਿਹਾ ਫ਼_{ਿਰੀਕ} ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਮੈਂ ਬੜਾ ਭਾਰੀ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀ । ਮੌਰੇ ਅੰਦਰੇ' ਮਾਇਆ। ੂ ਸ਼ਹੂਨ ਜਾਂ ਛੋ ਰਾਜਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਭੂਜਨ ਸਿਮਰਨ ਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮੈਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਜ਼ੀ ਸਵਾਸ਼ੀ ਲੈ ਦਾ ਰਿਹਾ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਪੂਜਾ ਕੋਟਾ ਦੇਵੇਂ ਮੈਂ ਹੀ ਬ੍ਰਹਮ ਹੈ। ੂਹ ਭੀ ਕ ਲਾਮ ਨੇ ਕਰਾਤਾ ਮਿਜਦੇ ਸਿੰਮਰ ਗਿਆ, ਸਾਇਆ ਦੇ ਸੇਹ ਕਰਕੇ, () (pg ਫ਼ਰਮਾਣ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿ :-

ਆਿਤਿ ਬਾਲਿ ਜੋ ਲਫਮੀ ਸਿਮਰੇ ਐਸੀ ਚਿੰਤਾ ਮਹਿ ਜੇ ਮਰੇ।। ਸ਼ਰਪ ਜੋਨਿ ਵਲਿ ਵਲਿ ਅਉਤਰੈ॥" (ਅੰਗ ਪ੨੬)

, , ਦੀ ਜਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਧਾਤਿ ਕੀਤਾ। ਜਦਾਂ ਸੈੰਆ ਪ ਮਕਤ ਨ ਹੋ ਸਕਿਆ ਤਾਂ ਮੈਰੇ ਜ਼ਲਿਆਂ ਨੂੰ ਮੌਰੇ ਬਿਆਨ ਕਰਕੇ ਮੌਰੇ ਵਿਚ ਹੀ ਆਉਣਾ ਸੀ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਇਹ

--- 125 1/2 1/2 2 1 . . . र ल्यु रत्यु 'जा के जा क्रीरक मुक The same of the sa The second secon ਰਣਵੰਤਿਆਂ ਗੁਣ ਦੇ :→ਵ ਕਾਂਦਰ ਨਾ ਵਾਲੇ STATE OF THE STATE ल, पार हु न १६ व वर्षम है, निवनत हुस्त के कि है ਤੁਹਾ ਕੇ ਦ ਨ ਸੁਝਈ : ਜ਼ਰੂ ਤੇਕਰ ਵਿਚ ਪੇਸ਼ ਨਿ ਜ਼ਿਲ੍ਹ हरहे दिनमुद्धि नुसूचने न्याप्त न्याप्त है। कुंग का भाग नामी महस्य ਜੋ ਤਿਸ ਗੁਣੂ ਕੋਇ ਕਰੇ :-ਜਿਹੜਾ (ਤਿਸ਼ੁ) ਵਾਹਿਕਰੂ ਤੋਂ ਤੀ ਼ ਦਾ , - ਤੇਜੇ ਅਤੇ ਸਪੇ, ਕਿ ਹੈ ਵਾਹਿਕੁਰੂ ਐੱ ਤੇਰੇ ਤੇ ਉਪਕਾਰ ਕਰਨ ਕਰਵਾਂ ਵੱਲ ਵੇਂ ਪੂਰੇ **ਪੂਰਾ ਕਰਿ ਮਿਲੇ ਘੇ (ਅੰਗ ੧੨੩੯)** ्रात के पाने हैं पर हमी हिल सक्षक है. हैदह . ੂ । ਨੂੰ ਨਰ ਵੇਂ, ਲੀਤ ਨਿੰਡ ਅੰਗ ਦੇ ਬਣਾਰਾ ਕੋਈ ਕੇ ਪੁੱਸ ਸਾਰ ਹਨ। ें दे प्राचा मार्ग ੁ = = = = = = ਸਕਦਾ। ਸੋ ਐਸਾ ਪੂਰਖ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਕਿਹੜਾ ੂੰ - '> ਮ ਤੇ - ਤੋਂ ਉਪਕਾਰ ਕੀਤਾ। ਸੋ ਇਕ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਹੀ ਨਮ੍ਤਾ ਵਾਲੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾ ਹੈ ਪਰਮਸ਼ਕ ਉਪਕਾਰ ਭਰਦਾ क्रुं स्कृत (इंटर्स्डिक) हुट स्कृत ਵਰ ਹੈ ਹੈ ਕੀ ਦਾ। and the second of the second o have in my in home me no me he has notice in he has not higher w

By HAM HIDS CAN CANANAMAN NAME OF BO भगमपत्र । इन अपेर वर्षाच्या प्राप्त मार्थ के ਮੇਰ ਸੂਪ ਸੀ ਹੈ ਹੈ ਹੈ ਜਿਹਾ ਸਾਮ ਖਾਦ ਸਤੇ ਹੈ ਮੈਂ ਤੇ ਜਿਹਾ ਸਚ ਨੇ भारति स्थाप स् ਮੇਰ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਸਾਹਿਜੀ ਦੀ ਦੇਵਾ ਚੋਹਨ ਛੁੱਹਾ ਕੇ ਮੇਰੀ ਕੀਲਆਂਟ ਨੇ ਜੇ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਸ਼ਾਹਿਜੀ ਦੀ ਜੇ ਦੇਵਾ ਚੋਹਨ ਛੁੱਹਾ ਕੇ ਮੇਰੀ ਕੀਲਆਂਟ ਨੇ ਵਿਚਾਰ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਹੈ। ਵਿਚਾਰ ਸੰਗ੍ਰੇਨ ਨੂੰ ਕਾਰੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸ਼ਿਲ੍ਹ ਸ਼ਿਲ੍ਹਾ ਰਾਜ਼ਰ ਅੰਧ ਹਵਾਲੇ ਹੈ ਜਿਲ੍ਹਾ ਅਤੇ ਕੀਤਿਆਂ ਦੀ ਵੀ ਨੈ ਕੀਨ ਅਣ ਸੀਤਾ ਨੂੰ ਜੀ ਜ਼ਿਲ ਪੂਕਰ ਵਿਤੀ ਨਾਲ ਪਿਤਿਆ ਜਿਹੜੀ ਰਿ ਦ ਕੁਲ ਮਿਸਤ ਕਰਤੇ ਜੀਵਾ ਉਦਾ ਸਾ ਨੀਵਾ । जनहैं। ਕਿ ਦੇ ਕੁਜ਼ਤ ਜਿਸ ਸੂਰ ਵਰਵਟ ਦਾ ਮੂਟ ਕਾਦ ਹਨ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਇਹ ਜ਼ਰੂ ਹੈ ਹਾਲਤ ਹੁੰਵਗੀ। ਵਿਸ਼ਾਵਕ ਨੇ ਸਮਦ ਸਬ੍ਰੇ ਤੇ ਸੀ ਕੀ। ਤੇਆਂ ਵਿਚੇ ਉਹ ਸੰਧ ਵਿਚੇ ਪਣ ਵਾਲਾ। ਇਸ ਵਕੇਂ ਨੇ ਸਮਦ ਸਬ੍ਰੇ ਤੇ ਸੀ ਕੀ। ਤੇਆਂ ਵਿਚੇ ਉਹ ਸੰਧ ਵਿਚੇ ਪਣ ਵਾਲਾ। ਰੀਗ ਨੀ ਜਾਵਾਰੇ, ਵਾਂ ਦਰੀਤੇ ਘਟੇ ਵਾਲਾ ਸਪ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਦੇਸ਼ੀ ਲੱਗ ਗੈ ਰਾਵਾਂ ਨਾਂ ਜਾਣ ਹੈ। ਨਾਲਸੀ ਹਾਲ ਹੈ। ਜਾਦੀ ਹੈ। ਵਾ:- ਤੰਗ ਮਾਰਨ ਦਾ ਵੰਜ਼ ਕਵਾ ਕਰਕ ਦਸੀ ਜਾਵਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਨਾਨਕ ਨਿਰਗੁਣਿ ਗੁਣੂ ਕਰੇ , ਸਤਿਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਨਾਨਕ ਸਿੰਘ ਵਿੱਚ ਨਿਵਪਾਲੂ ਹੈ। ਉਹ (ਨਿਰਗੁਣਿ) ਸ਼ੁਤ ਹੈ। ਾ ਦਾ ਤਕਦ ਹੈ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੂ ਪਰਉਪਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ (ਮਿਸ਼ਵ ਵਜ਼ਾ ਰਾਜ ਦਾ '× ਨੀ ਨਿਆਈ') ਜਿਨੂੰ ਬਚਨਾ ਨਾਲ ਗਰੀਬਾਂ ਦੇ ਵਾਂਗ

- im yer 1 he !-'ਆ, 'ਫ਼ਾਂ ਵੱਟ , ਤਿਕਤਣ ਅਕ ਬੁ ਨੀਚੁ॥ ਸਟੋ ਵਿੱਚ ਵਿਆਪਣ ਸਹੇ ਕੀਚੂ॥ ਮਧਾਕਾਰ ਭਰਮ ਅਹੈ ਮਸਤਾ ਸਾਣ ਚਾੱਕ ਨੇ ਸਾਵਨਾਜ ਵਾਂ - '×ਵੇਦ ਅਨੰਦ ਮਾਇਆ ਅਗਿਆਨਤਾ ਲਖਦਾ ਦਾ । ਾ । ੈ ਜਾਆਂ ਦਿਨ ਨਿਹਾਰੇ ਸੰਗਿ ਮੀਢੁ॥ ਾ, ਮਾਂਚ ਕਰਮ ਹੀਰ ਮੋੜੇ॥ ਗੁਣਵੰਤਾ ਹੀਰ ਹੀਰ 🕶 👇 🔻 💛 ਕਪਾ ਬਖ਼ਸ਼ਿ ਅਵਗਣ ਸ਼ੀਰ ਮੇਰੇ ॥९॥ ਰਹਾਊ॥

her remembered in the second me he here held in

. ਜਾਵ ਅਪਤਾਲੀ ਚੋਣ ਗਿਆ ਹਵੀ ਸਮਰ ਮੰਜਾ। ्ष का निकास के धन प्राचन स्वाधि (का अर्थ, पा २०) ੍ਹਾਂ ਜਾਸ ਜਿਸ ਨੰਗ ਆਜਿਆ ਤੇ ਵੀ (ਗੁਰੂ) ਹਰਦੇਪਤਾਰ ੂ ਜਸ । ਜਿਸਾ ਮੌਜਾਰ ਵਿਚ ਅਹੇ ਜਿਹਾ ਗੋਈ ਨੂੰ ਮਿਹੜਾ ਾ ਪੰਜਾ ਪਾਉਪਕਾਰ ਗਰੈ।

(283)

ਾ., ਰ ਜਦਾ ਮਿਸ਼ਰ ਵਿਚ ਵਰਖਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਨੀਵਿਆਂ ਸ਼ਾਵਾਂ ਕਲਾਵਾਂ ਅਤੇ ਉੱਚਿਆਂ ਟਿੱਬਿਆਂ ਤੇ ਭੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਕਰਾ ਜਿਹੜੇ ਨੀਵਿਆਂ ਬਾਵਾਂ ਵਾਂਗ ਨਿੰਮ੍ਤਾ ਵਾਲੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਗੁਣ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਵਾਂ ਇੱਤਿਆਂ ਦੀ ਨਿਆਈ ਵਲੀ ਕੈਧਾਰੀ ਵਰਗਿਆ ਤੇ ਕੀ ਉਪਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਗੁਣਵੰਤਿਆਂ ਗੁਣ ਦੇ:–ਜੋ ਸਰਧਾ ਆਇਕ ਗੁਣਾਂ ਵਾਲੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਗੁਣ ਬਖਬ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਸਿਮਰਨ ਭਜਨ ਆਦਿਕ ਦੇ ।

ਤੇਹਾ ਕੋਇ ਨ ਸੁਝਈ: ਸਾਨੂੰ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ (ਤੇਹਾ) ਏਹੇ ਜਿਹਾ ਕੁੰਈ ਭੀ ਨਹੀਂ (ਸ਼ਬਈ) ਦਿਸਦਾ।

ਜੇ ਤਿਸ਼ ਗੁਣੂ ਕੋਇ ਕਰੇ:-ਜਿਹੜਾ (ਤਿਸ਼) ਵਾਹਿਗਰ ਤੋਂ ਭੀ (ਗਣ) ਉਪਕਾਰ ਕਰੇ ਅਤੇ ਕਹੇ, ਕਿ ਹੈ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਮੈਂ ਕਿਰੇਤੇ ਉਪਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਇਕਸ ਨ ਪੁਜਹਿ ਬੋਲ ਜੋ ਪੂਰੇ ਪੂਰਾ ਕਰਿ ਮਿਲੈ॥ (ਅੰਗ ੧੨੩੯) ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਦਿਤੀ ਬਲਣ ਵਾਲੀ ਇਕ ਜ਼ਬਾਨ ਦ, ਵੇਖਣ ਭੂਲੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੇ, ਇਕ ਇੱਕ ਅੰਗ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਕੋਈਜੇ ਪੂਰੇ ਨਾਲ ਪਰਾ ੂੰ ਰਿਸ਼ਣਾ ਚਾਹੇ ਵਾਪਜ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਭਾਵ ਇਕ ਪਵਾਰਥ ਦੇ ਵੱਟੇ ਪਰਮਿਸ਼ਰ ਨੂੰ ਕੁਫ਼ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ। ਮੈਂ ਐਸਾ ਪੂਰਖ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਿਹੜਾ ਵਾਵਿਕੁਰ ਨੂੰ ਕਰ ਕਿ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਤੇ ਉਪਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੋ ਇਕ ਵਾਹਿਗਰੂ ਹੀ

ੇਗਾ :=ਜੇ (ਨਿਰਗੁਣਿ) ਨਿਮ੍ਤਾ ਵਾਲੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਉਜਾਜ ਕਾ,ਦਾ ਪਰ ਜਿਹੜੇ ਹੋਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਬੜੇ (ਗੁਣਵੈਤਿਆ ਜਾਣਾ ਵਾਲ ਜਾ 🖒 📑 ਾ ਰਾਗੀ ਹਾਂ, ਵਿਚਵਾਨ ਹਾਂ। (ਗੁਣ) ਨਾਮ ਹੋ ਰਸ ਦਾ . ਨਾ ਹੈ ਵਾਲੀ) ਪਾ ਮਾਣ ਵਾਲ (ਭਾਰੀਆਂ ਨੂੰ (ਗੁਣ੍) ਵਾਜੇ _{ਪਾ ਕਿਵਾ} ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਲਸ ਪਏ ਵਵਦੇ ਜਾਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਾਲ ਵਿਚ ਵਿਆ ਪ੍ਰਸ਼ਾਜ਼ (388)

ਪੀਰੈਰ

The Market and Constitution of the State of ਸ਼ਾਰਿਆ ਤੇ ਉਪਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲ਼ਾ) , ਇਹ ਸ਼ਵਿ ਕ ਸਿੱਧਾ ਤ

ਅਰਥ ਨੰਬਰ २ :- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-ਬਾਬਾ ਲਹਿਣਾ ਜੀ ਤੇ ਸਿੱਖਾ ਨੇ ਨਮਸਕਾਰ ਕੀ ਹੈ। ਨਿੰਸਰ ਸ਼ਹਿਰ ਬੋਨਤੀ ਕੀਤੀ । ਸਭਿਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਜੀ । ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਣ ਕਿਵੀ ਹੈ।

ਗਦਾਰਾ ਉਪਰ: ਜੰਜਗ ਦਰ ਅਰਜਾ ਹੈ ਪ੍ਰਬਾ! ਹੈ ਵਿਗੈ (ਆਰਜਾ) ਸ੍ਰੋਸ਼ਣ ਲ ਟਰ: (ਜਾ ਜਗਾ ਚ ਰਾਹਨ ਵੇਰਾਗ, ਬਿਰਕ, ਖਣ ਸੰਪਤੀ, ਮੈਖ ਬਣਾ ਦੀ ਇੰਛਾ ਹੈ: ਤਾਂ (ਚਾਰੇ, ਸਾਧਨ ਵੇਰਾਗ, ਬਿਰਕ, ਖਣ ਸੰਪਤੀ, ਮੈਖ ਬਣਾ ਦਾ ਸਾਲਾ ਹਵੇਤਾ (ਸਹਿਤ) ਹੋਣਾ ਕਰ ਵਾਲੇ ਜ ਚਾਰ ਸਾਰ ਨ ਸੰਵਣਾਂ ਇੰਛਾ ਦੇ ਜਗੇ) ਸੁੰਧਕਤ (ਸਹਿਤ) ਹੋਣਾ ਕਰ ਵਾਲੇ ਜ ਚਾਰ ਸਾਰ ਨ ਸੰਵਣਾਂ ਸਿਫ਼ਾ ਦ (ਸਤਾ) ਸਰਕਾਰ (ਹੈ ਦੇ ਸੰਧਨ ਦੇ (ਜੁੜਾ) ਮੰਗੂਰ ਤ (ਸ਼ਖ਼ਤ) ਹੈ ਜਾਵਾਂ ਮੰਨਣ, ਨਿਧਿਆਸਣ, ਤੱਤ ਤੋਂ ਦੇ ਸੰਧਨ ਦੇ (ਜੁੜਾ) ਮੰਗੂਰ ਤ (ਸ਼ਖ਼ਤ) ਹੈ ਜਾਵਾਂ

ਤਾ, _{ਅਮਰਕਾ} ਸ਼ੇਸ਼ਟ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਗਿਆਨਵਾਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਰਾ (ਸਕਾਰਜ ਸੰਸਥ) ਅਤੇ (ਦ) ਦੇਤ ਦੇ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਦਾ ਹੋਰ ਸਭਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀ (ਹੋਰ ਦਸੂਣੀ ਹੋਏਵ) ਅਤੇ (ਦ) ਦੇਤ ਦੇ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਹੋਰ ਸਭਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀ (ਹਰ ਵਸੂਦ ਸ਼ਿਲ੍ਹੀ ਹਿਰਦੇ ਵਿੱਚੋਂ (ਸੂਦੀ) ਸੁੰਨੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ, ਨਵਿਰਤ ਕੈਣ ਹੈ ? ਅਵਿਦਿਆਂ ਇਹ ਹਿਰਦੇ ਵਿੱਚੋਂ (ਸੂਦੀ) ਸੁੰਨੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ, ਨਵਿਰਤ ਕਣ ਹਾਂ ਆਵਾਦਆਂ ਹੋ ਜਾਵਰੀ ਅਬਵਾ:-ਹਿ ਜਿਹੜੇ ਦਸੂਣੀ (ਦਸ) ਇੰਦ੍ਰੀਏ ਹਨ ਉਹਨਾਂ ਦੇ

ਰਿਸ਼ਵਰ ਦੀ ਵਾਸ਼ਨਾ (ਉਣੀ) ਉਣੀ ਹ ਜਾਵੇਗੀ ਨਿਵਿਸ਼ਤ ਹੈ ਜਾਵੇਗੀ। ਾਵਾਲਆਂ ਦਾ ਵਲਾ (ਹੈ। (ਨਵਾ ਬੰਡਾ ਵਿੱਚ ਜਾਣੀਐ.) ਫੋਰ ਨੇ ਬੰਡਾਂ (ਹਿਸਿਆਂ) ਵਾਲਾ ਜੋ ਸਗੋਰ ਹੈ। ਿਸਟ 'ਵੱਚੋਂ ਵੇ 'ਤਰ ਹੈ ਦੀ ਜੈਤਿ ਨੂੰ ਵਿਆਪਕ ਜਾਣ ਲਵਾਂਗਾ ਨੇ ਖੰਗਾਂ ਦੀ। ਸ਼ਿਸ਼ਦ ਵਰ ਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੀ ਹਨ ਗਾਰ ਹਿੱਸੇ ਲੱਤਾਂ ਦੇ, ਚਾਰ ਹਿੱਸੇ ਬਾਗਾਂ। ਸ਼ਿਸ਼ਮ ਮੀ ਸ਼ਿਸ਼ਦੀਆਂ ਨੇ ਰੇਲਕਾ ਹਨ ਚਾਰ ਹਿੱਸੇ ਬਾਗਾਂ। ੇ ਅਤੇ ਵੱਕ ਵਿਚਕੇ ਨੂੰ ਧੜ੍ਹੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਖੰਡਾਂ ਵਾਲ਼ੀ ਦੇਹ ਵਿੱਚ ਵਾਹਿਲਰ

나바라는 것 같은 사람이다

ਅਤਮ ਅੰਕਰ ਜ਼ਰੀ ਬਣਸ਼ ਦੇਅੰ, ਨੇਤ ਗੁ**ਫ਼ਾ ਬ੍ਰਹਮ**।।^ਮ

ਜ਼ਰੂ ਕਰਨ ਮਾਂ ਹੁਰਿ ਕਾਬਾਸ਼। " (ਅੰਗ 388) ਵਾ ਤੋਂ ਬੰਗ ਵਿਧਾ ਗਗ ਹੈ । ਇਸਨੂੰ ਗ੍ਰਾਹਣ ਕਰਕੇ ਰਿਵ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸੰਸਰ

ਣ ਜਾਣ ਲਵੇਗਾ।

ਅਮਵਰ, ਮਿਸ਼ਹਨ ਕੀਵਤਨ ਪਾਦਸ਼ਵ ਅਰਚਾਨ ।। ਾਤ ਸਖਪਨ ਬੰਦਨਾ ਸਰਬ ਨਿਵੇਦਨ ਜਾਨ॥"

- ੧. ਸੂਵਣ ਭਗਤੀ :- ਗਾਲ ਭਸੁੰਤ ਦੀ ਹੈ ਜੋ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਨਾਮ ਨੂੰ ਸ਼ੁਣਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।
- ੨, ਸਿਮਕਨ ਭਗਤੀ :- ਸ਼ੇਜ਼ ਨਾਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਹਰ ਰਜ਼ ਦਾ ਹਜ਼ਾਰ :

CONTRACTOR OF STREET, ਭਵਾ ਨਾਮ ਪ੍ਰਮਸ਼ਰ ਦਾ ਸ਼ੈਵਿਸ ਹੈ।

ਕੂਰੀ ਜਨ ਕਰਾਵੀ ਨਾਲਦ ਤ੍ਰੇਬਰ ਆਦਿਕ ਕੁਦ ਹੁਣ ,

ਜ ਪਾਦ ਸਵਾ ਜਿਵਾਂ ਅੰਫਮੀ ਕਰਦੀ ਹੈ। 'ਸਮਿ ਉਨ੍ਹੀ ਬੀਬੀ ਕਟਲਾ ਦੂਸੀ ' (ਅੰਗ ਉਹਨ)

u, ਅਰਚਾਨ ਪੂਜਾ :-ਜਿਵਾਂ ਕੁਰਿਜਾ ਤੋਂ ਸੁਦਾਮੇ ਨੇ ਭਗਵਾਨ ਦਾ ਪੂਰਨ ਕੀਤਾ ਸੀ।

¢, ਦਾਸ਼ਾ ਭਾਵ :−ਜਿਵੇ' ਹਨੂੰਮਾਨ ਨੇ ਧਾ_{ਕਿਆ ,}

ਨ ਸ਼ੁਬਾਰਟ '-ਿਵ ਦੇ ਅਰਜਣ ਨੇ ਬਾਰਿਆ।

ਵ ਬੰਦਨਾ :-ਜਿਵੇਂ ਪ੍ਰਿੰਥੂ ਗਜ਼ੇ ਨੇ ਬੀਤੀ ਸੀ। ਜਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜੀ ਦੇ ਜ਼ਾਦਾ ਅਫ਼ਬ ਨੇ ਕੀਤੀ ਸੀ।

ਦੇ, ਸਰਬ ਨਿਵਦਨ:-ਜਿਵੇਂ ਬਲ ਰਾਜੇ ਨੇ ਸਭ ਕੁਝ ਅਰਪਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਸਾਰੇ ਇਕ ਇਕ ਭਗਤੀ ਕਰਕੇ ਨਿਹਾਲ 1 ਗਏ।

ਇਹਨਾ ਨੇ (ਖੰਡਾਂ) ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਾਲੀ ਭਗਤੀ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਨੂੰ ਹਿਰਦੇ ਵਿਚ ਜਾਣ ਲਈਦਾ ਹੈ।

ਿਕਹ ਕਬੀਰ ਭਗਤਿ ਕਰਿ ਪਾਇਆ। (ਅੰਗ ਭ੨੪)

ਅਨੀ ਪਤਰੀ ਅਨ ਖੰਡ, ਨਾਵਾ ਖੰਡ ਸਰੀਰ ,

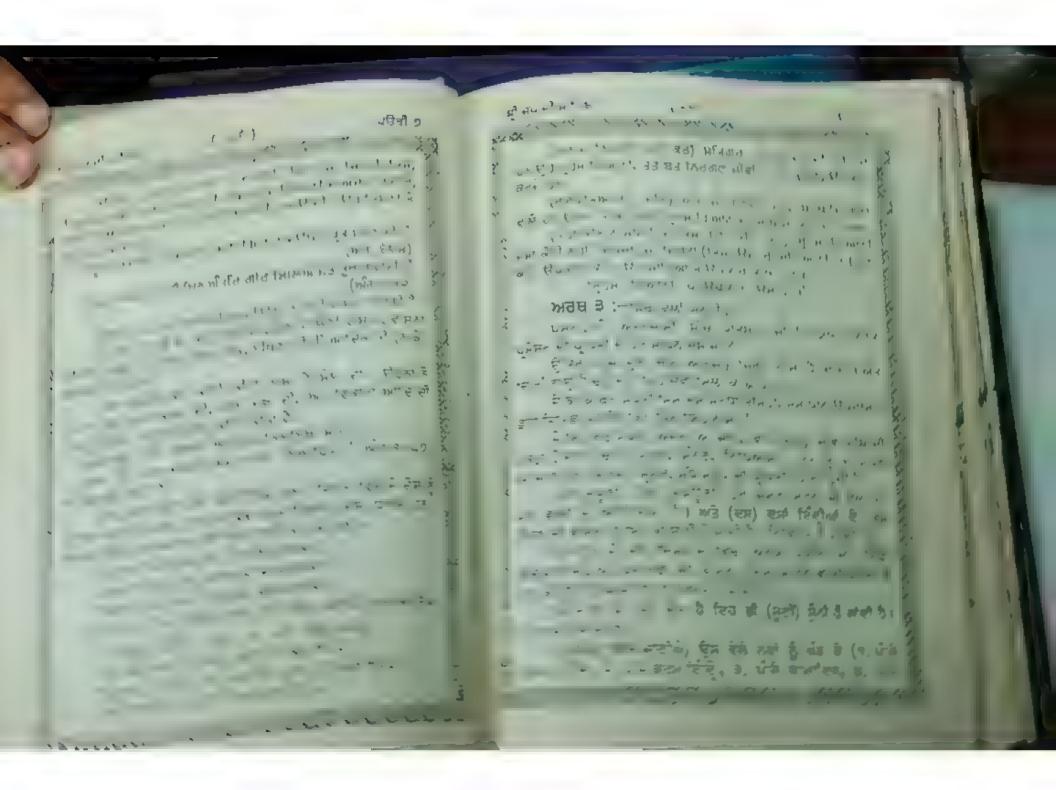
ਤਿਸ਼ ਵਿਚਿ ਨਉਂ ਨਹਿ ਨਾਮੂ ਏਕ ਭਾਲਹਿ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰ ॥' (ਅੰਗ ੧੪੬) (ਗਾਲਿ ਚਲੈ ਮਭੂ ਕੋਇ) ਉਸ ਵਕਤ ਸਾਰੇ ਗੁਣ ਸਭ ਸੰਤੇਖਾਦਿ ਇਸ ਦੇ

ਨਾਲ ਚਲਣ ਲੱਗ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸਾਰਿਆਂ ਗੁਣਾਂ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਹ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਵਾ: ~ਜਦਾਂ ਸਕਪ ਦਾ ਗਿਆਨ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਅਵਿੱਦਿਆਂ ਤੇ ਦੇਹ ਅਧਿਆਸ ਦੇ ਮਿਟਰੇ ਕਟਕੇ ਰਾਜਸੀ, ਤਾਮਸੀ, ਸਾਂਤਕੀ ਸੂਭਾ ਸਭ ਨਾਸ ਹੋ ਜ਼ਾਦੇ ਹਨ , ਪ੍ਰਤਬਰ, ਸੰਦਤ, ਕਿਰੋਮਾਨ ਕਰਮ ਇਹ (ਨਾਲਿ ਚਲੈ ਸਭੂ ਕੋਇ) ਸਭੂ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

(ਚੰਗਾ ਨਾਉ ਰੁਖਾਇ ਕੈ) ਫੇਰ (ਚੰਗਾ) 'ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਆਪਿ ਪੁਸ਼ਰ ।' (ਅੰਗ ੨੭३) ਰੂਪ ਨਾਸ਼ ਰਵਾ ਕਰਕੇ।

(ਜ਼ੁਸ਼ ਕੀਰਤਿ ਜੀਰਾਲੇਇ) ਜਰਾਤ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਆਪ ਜਸ ੂ ਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਰਾ ਜਗਤ ਉਸ ਤੋਂ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ (ਕੀਰਤਿ) ਕੀਰਤਨ ਭਗਤੀ ਭ ਕੇ. ਉਹਦਸ਼ ਲੈ ਕੇ ਨਿਹਾਲ ਹੈਦਾ ਹੈ।

ਪਸਨ :- ਤਿਸ਼ਨਾ ਤਾਂ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਕਿਸੇ ਪਕਾਰ ਦੀ ਹੋਣੀ ਹੈ ?

Ha at he a storm of former to the sale factor 1.] HH 리 H 트 핑

ਿਤ ਦੀ ਸ਼ਿਲ੍ਹੇ ਸ਼ਿਲ੍ਹੇ ਸ਼ਿਲ੍ਹੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਸ਼ਿਲ੍ਹੇ ਸਿੰਦਰ (ਨਦੀਰ) ਿਹ ਜ਼ਿਲਨ ਹੈ। ਜ਼ਿਲਨ ਹੈ। ਜ਼ਿਲਨ ਹੈ। ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਤ ਵਿਚਾਰਤ ਵਿਚਾਰਤ ਜ਼ਿਲਨ ਹੈ।

र सर्वात प्रदेश प्रकारी सम्बद्धाः । तर्वस्थान प्रवास्तरा ी,र • , , , । ਸ਼ ਤੋਂ ਬਣ ਸੰਕੀਰ ਕਿ ਸਿਲਿਸੀ ਸਭ ਤੁਖ ਗਵਾਈ ਹੈ।

ਪ੍ਰਸ਼ਾ ਤੇ ਮਾਤਰ ਮਾਤਿਆਂ ਬਰਾਉਨੂੰ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵਾਜ਼ਨਾ ਹੋਏਗੀ ? ्रेन पहेले. इ. पट, पट हैं सेटी समता, सम्रता ੀ ਜਲ ਪਵੇਰ , 'ਸਟ, ਇ , ਲਕ, ਈਗਣਾ ਤੀਨੀ' ਆਦਿਕ ਵੀ (ਨ ਕੇ)

ਪ੍ਰਗਾ ਗਰਾ । ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਕੀਟਾ ਨਾਮ ਹੈ ਮੈਲ ਦਾ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ । ਕੀਟਾ ਅਸੀਰ ਕੀਟ੍ਰ ਕਰਿ) ਕੀਟਾ ਨਾਮ ਹੈ ਮੈਲ ਦਾ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਕੀਟਾ ਸਮੇਂ ਦੀ, ਰਾਗ ਦੇਖ ਦੀ, ਅਤੇ ਵਿਕਾਰਾਂ ਆਦਿ ਦੀ ਕੀਟਾ) ਮੌਲ ਅਵਿੱਦਿਆਂ ਦੀ, ਰਾਗ ਦੇਖ ਦੀ, ਅਤੇ ਵਿਕਾਰਾਂ ਆਦਿ ਦੀ ਕਈ ਨਹੀਂ ਕਹਿਤੀ

ਮੈਲ ਨੂੰ ਅੰਦਰੇ (ਕੀਤਾ ਕੇਂਦਨਾ (ਕਰਿ) ਕੀਤਾ ਹੈ। ਾਫ਼ਲੇ ਵਿਵੇਂ ਕੋਵਟ ਵਿਘਨੇ ਅਪਰਾਧੀ ਕਿਲਬਿਖ ਮਲੇ॥ ਕਰਮ ਮਤੇ ਮਾਨ ਅਪਮਾਨੇ ਸਦੇ ਮਾਜਾ ਬਿਆਪਿਤ ॥ (ਅੰਗ ੧੩੫੭) ।

ਕਰ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਜਿਹੜੇ ਵਿਸ਼ੇ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਕੋਣ ? ਇੰਗੂ ਹਨ। ਜਿਹੜੇ ਵਿਸ਼ੇ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਦੀ ਜੋਲ ਕੋਟ ਦਿਤੀ ਹੈ। ਗ੍ਰੀਕਰ ਕੇ ਕਰ ਵਿਲੇ ਹਨ। ਜਿਹੜਾਂ ਵਿਚ ਬਹੁਮ ਗਿਆਨੀ ਦੇਸ਼ ਧਾਰਦੇ ਹਨ।

ਇਹਣਾ ਅੰਦਾ, ਤੇਨਾ mਾਵਿਕ ਦੁੰਸਵ੍ਹਿਆਂ ਭਾਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ:-

ਅਣ ਨ ਵੇਬਹਿ ਸਾਹ, ਜਿ ਹੈਣ ਬਿਹਾਨਿਆ। ਕਰਨ ਨ ਮਨ੍ਹੀ ਨਾਵ, ਕਰਨ ਮੰਦਿ ਘਾਲਿਆ।

नमरा मध्य र राम्, प्रस्ति दिस्स विति उत्तेश्वा • • • • • मा हिन्द्र पृथिष्ट विकेटिक ग्रह्में वशाववहेंग

प्रदेन्द्रमें हैं। इति यस भी किसे देखे चतीः

ਾ ਂ ਅ ਨ ਨੇ ਵਿਚਰ ਕੋਸੀ ॥' (ਅੰਗ ਵੇਕਕ) ਪੰਜਾਬ ਜਿੱਤ ਸਾਂਚ ਸਟਵੇਂ ਤੋਂ ਪਠਾਏ ॥ (ਅੰਗ ੯੨੨)

ਾ ਵਾ ਤਾਲਾ ਤੁਹਾਸ਼ੀ ਤੇ ਬਚੇ ਸਹਿੰਦੇ ਹਨ।

..... ਜਾਵਕਾ, ਸਪਤਰ ਦਵਜੀ **ਰ**ਿੰਦੇ

A 5 5 C

500 M 14

੍ਰਾ ਦਾ ਅਤੇ ਦੇਇ) ਅਤੇ ਜੋ ਗੁਣਵੰਤੇ ਸਤ, ਸੰਤੇਖਾਦਿ ਗੁਣਾਂ ੂਰ (- । व) ਸ਼ਾਮ ਗਿਆਨ ਦੀ ਬਖਸ਼ਸ਼ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਼ - ਮ ਮ ਮ ਮ ਮ ਜਿਸ ਗੁਣ ਲੇਇ ਕਰੋ) ਬ੍ਰਮ ਗਿਆਨੀ ੂਰ (ਜ਼ਰੂ ਨੂੰ ਨੂੰ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂ (ਜ਼ਰੂ) ਉਸ ਬ੍ਰਮਿਕਿਆਨੀ ਤੇ (ਗੁਣ ਕਾ, ਉਹ ਵਾਈ ਸ਼ਾਰਿਆਂ ਤੇ ਉਪਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਨੂੰ ਸ਼ਾਂ ਆਨੀ ਪਰਉਪਕਾਰ ਉਮਾਰਾ॥'

ਅਰਥ 3 :- ਬਿਖਾ ਵਲ ਸਨਤੀ :

glay . Infra

ਪਸ਼ਨ : ਂ ਅੰਤਰਜ਼ਾਮੀ ਸੱਚੇ ਪਾਤਜ਼ਾਹ ਜੀ ! ਕਿਪਾ ਕਰਕੇ ਪੁਜ਼ਸ਼ਰ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਰੀ ਦ ਹੋਰ ਸ਼ਾਧਨ ਦਸ਼ੋ ਜੀ ?

ਉ ਕਰ: (ਜੇ ਮੂਗ ਚਾਰੇ ਆਰਜਾ) ਜ਼ਿਗਾਂ ਨਾਮ ਹੈ ਦੇ ਦਾ। ਅਤੇ

ਸ਼ਾਰੂੰ ਨਾਉ ਹੈ ਚਹੁੰ ਦਾ। ਇਹ ਦੌਵਾਂ ਮਿਲਾ ਕੇ ਛੇ ਹੋ ਗਏ।

ਜ਼ ਕਰਨ ਬਰ ਸੰਪਤੀ ਸਿਮ ਦਮ ਸਰਧਾ ਤੀਸਰੀ, ਸਮਾਧਾਨ ਉਪਰਾਮ॥

_{ਕਟੀ ਵਿ}ੱਛਾ ਜਾਨੀਏ ਚਿੰਨ ਭਿੰਨ ਯਿਹ ਨਾਮ ॥'

ਜ਼ ਇਹ ਬਣ ਸੰਧਤੀ ਅੰਦਰ ਆ ਜਾਵੇ, ਵਾ:-(ਜੂਰਾ) ਜੀਵ ਈਸ ਦੀ ੇ ਵਿਕਤਾ ਹ ਜਾਵ (ਚ ਵੇ, ਸ੍ਵੇਵਕ, ਮੰਨਣ, ਨਿਧਿਆਸਣ, ਤਰ ਉਂ ਦਾ ਸੰਧਨ ਅ ਜਾਣ ਵਰ (ਆਰਜਾ) ਸੁਸਟ, ਸੂਧ ਸਰੂਪ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ (ਤੀਂਦ, ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

(ਤਰ ਦਸੂਣੀ ਹੋਓਸ, (ਦਸਊਣੀ) ਤੋਰ ਜੰਮਣ ਮਰਨ ਦਾ ਫਲ (ਦ) ੂਤ ਵਾਲੀ ਜੋ ਅਵਿੱਦਿਆਂ ਹੈ. ਅਤੇ (ਦਸ਼) ਦਸ਼ਾ ਇੰਦੀਆਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਫ਼ੋਗਣ ਦੀ ਵਾਸ਼ਨਾ ਹੈ ਇਹ ਕੀ ਉਣੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਵਿਰਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਵਾ:-ਹੋਰ ਜੋ ਦਸੋ ਦਿਸ਼ਾ ਦੇ ਵਿਚ ਅਨੌਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ^ इक्सिंही सी, ਅਤੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੀ ਵਾਸਨਾ (ਦਸ, ਮਾੜਨ ਵਾਲੀ ਫਰਦੀ ਹੈ ਪ_{ਾ ਗ}ੀ ਉਣੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਨਿਵਿਰਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਵਾ: – ਹੋਰ ਜੋ (ਦ) ਦ੍ਰੌੜ ਹੈ ਇਹ ਡੀ (ਸੁਣੀ) ਸੁਨੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਿਵਿਕਤ ਹੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

(ਸਵਾਖੰਗਾ ਵਿਚਿ ਜਾਣੀਐ) ਉਸ ਵੇਲੇ ਨਵਾਂ ਨੂੰ ਖੰਡ ਕੇ (੧ ਪੰਜ ੈਂ _{ਤਿਆ}ਣ ਇੰਦ੍ਰ, ੨, ਪੰਜੇ ਕਰਮ ਇੰਦ੍ਰ, ਰ, ਪੰਜ ਕਾਮਾਦਕ, ਫ ਪੰਜੇ

- Whitemarker Str. Str. Str. Str. Str. Str.

भी तम् भी भागात

भी भर्त मा मध्याव ਜਿਸ ਸ਼ਬਦ, ਬਜ਼ਬਸ ਆਦਿ, ਜ਼ ਚਾਰ ਅੰਤਰਕਰਨ, ਦੇ ਇੱਕ ਗੋਣ,

ਕੇ ਨ ਦਰ ਅਧਿਆਮ ਦੂ ਪੰਜੇ ਸੂਖ਼ਮ ਤੱਤ, ਵੇਂ, ਪੰਜੇ ਸਬੂਲ ਤੱਤ ।) ਨਿਹਾ ' ਨੂੰ ਸੰਭ ਕੇ ਭਾਵ ਨਵੀਂ ਦਾ ਅਭਿਮਾਨ ਤੋਂ ਵਿਸ਼ੇ ਤਿਆਗਾ। ਵਿਹਾਸ ' ਨੂੰ ਸੰਭ ਕੇ ਭਾਵ ਨਵੀਂ ਦਾ ਅਭਿਮਾਨ ਤੋਂ ਵਿਸ਼ੇ ਤਿਆਗਾ।

ਕ ਵੀ ਸ਼ਾਂਦੀ ਜਾਂ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਸੰਕਾਰ ਵਿਚ ਜਾਣ ਲਈਦਾ ਹੈ। ਦਾ ਹੈ, ਰਾਸ਼ਤ ਇੰਦ੍ਰਿਆਂ ਦੀ ਹੈਗਤਾ ਤਿੰਨ ਗੁਣ ਤੇ ਇਕ ਦੇਹ ਅਭਿਮਾਨ ਇਨ ਨੂੰ ਨੂੰ ਕੂੰ ਕੇ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦੀ ਜੋਤਿ ਨੂੰ ਸ਼ਹੀਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੀ

ਲਈਵਾਰ ਵਾ:-(ਨਵਾਬ ਬਾਟਵਾ ਅਦੰਤ੍ਰ (ਨਵ) ਨਵੀਨ ਜੋ ਅਖੰਡ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹੈ। ਸਾਣ ਲਈਵਾ ਹੈ

ਉਸ ਨੂੰ ਜ਼ਿਕਾਵਿਚ ਹੀ ਜਣ ਲਈਣਾ ਹੈ ਪ੍ਰਸ਼ਾਹ ਸ਼ਹਿਰੀਕੂ ਸੂਦ ਪਾਸਸਾਹ ਜੀ ! ਜਵੇਂ ਇ**ਕ ਵਾਰੀ**

ਅਗਿਆ ਤੇ ਨਿਵਿਕਰ ਹੈ ਗਿਆ ਕਿੰਟ ਫ਼ਰ ਨ ਹਰਾ ਹ ਜਾਂਦਾ ਹੁਣੇ 9

ਉੱਤਰ : ੍ਨਾਲਿ ਚਲੇ ਸਭ ਕਟਿ) ਫੋਰ ਦੁਬਾਰਾ ਅਗਿਆਂਡ ਤਾਂ ਕੀ ਹਰਾ ਹੋਣਾ ਹੈ ? ਜਿਕਨਾ ਭੀ ਅਗਿਆਨ ਜਨਰ ਸੰਘਾਤ ਹੈ, ਵਾਸ਼ਨਾ, ਆਸ਼ਾ, ਵਿਸ਼ਨਾ, ਰਾਗ, ਜੇਖ ਆਦਿ ਸਾਰੀ ਆਸਰੀ ਸੰਪਦਾ ਸਭ ਨਾਲ ਹੀ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਨਸ਼ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ :-ਜਦੋਂ ਬ੍ਰਿਫ ਨੂੰ ਜੜ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਮੁਢੇ ਪੁਟ ਦੇਈਏ। ਉਸ ਦੀ ਛਾਇਆ, ਪੰਤਰ, ਟਾਰਣੀਆ ਸਭ ਦਾ ਅਭਾਵ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਕਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਅਗਿਆਨ ਦਾ ਮੂਲ ਕਾਰਨ ਜੋ ਅਵਿੱਦਿਆ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਇਸ ਦੀ ਸ਼ਾਵਿਰਤੀ ਹੈ ਗਈ ਤਦੀ ਅਗਿਆਨ ਭੀ ਨਾਲ ਹੀ। *ਸਵਿਰਤ ਹੈ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸੰਸਰ ਦਾ ਮੂਲ ਜੋ ਅਗਿਆਨ ਹੈ। ਪ੍ਰੋਂ 'ਵਸ਼ ਅਰਿਆਨ ਰੋਪੀ ਇਫ਼ ਦੇ ਨਾਸ਼ ਹੋਣ ਤੋਂ ਨਾਲ ਹੀ ਸਭ ਸੰਸਾਰ ਦੀਆਂ ਵਾਸ਼ਨਾ ਰਹੀ ਛਾਇਆਂ ਚਲੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਿਵੇਂ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਚੰਦ੍ਰਜੀ ਨੂੰ ਝਫ਼ਮਣ ^{ਦੇ} ਪਾਂਛਲ ਸੀ ਕਿ ਸਹਾਰਾਜ ਅਦਿੰਦਿਆਂ ਫੋਰੰਨ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਜਾਵੇਂ ? ਾ ਰਾਜ ਹਾਂ । ਵਿਚ ਪ੍ਰਸੰਗ ਆਉਂ ਦਾ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਰਾਸ ਚੰਦ੍ਰ ਜੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, ੇ ਪਸਟਕਰੀ ਉੱਸ ਨੂੰ ਬਹੁਰ ਅਵਿਦਿਆਂ ਵੀਰ ਜੋ ਹੈ ਮੌਰੇ ਕਰਾਵਾਂ। ਅ'ਰੀਆ 'ਤੇਕ ਕਰੀ ਨੇ ਸ਼ਹਿਮੀ ਫੇਰ ਪੈਂਦਾ ਨਹੀਂ ਹਵੇਗੀ। ਜਿਸ ਪ੍ਰਗਰ ਿਛ ਨੇ ਸ਼ਾਂ ਨੇ ਹਵਾਸੀ? ਉਸ ਦੀ ਛਾਇਆਂ ਵੀ ਨਾਲ ਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਂ**ਦੀ ਹੈ**। ੍ਰਿਸ਼ਵਾਂ / ਇਸ ਦਾ ਕਾਟਜ ਕੀ ਨਾਲ ਹੀ ਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।

ਕਰ ਜਾਂਦੀ ਸੂਚ ਹੈ ਭਵਿਆ ਜਿਸ ਡਾਲ ਸੁਕੰਦੇ ॥' (ਅੰਗ ਤ**ੁਠੰ**) ੱਤ ਦੇ ਵੱਖ ਵੱਖ, ਜਸ਼ ਕੀਰਾਂਤ ਜਗਿ ਲੀਏ, 'ਚੰਗਾ' ਜੋ ਵਾਹਿਗਰ 今日本有效的自由政治**发展的**透過**是2000年**

ANALYS AND STATE OF THE STATE O इर मार लायर जनके दिस नधा पातिह, बेत्व (सप्) ਸ਼ੁਰੂ ਵੱਧ ਸ਼ਰ ਦੇ ਸ਼ਰਾ ਜਾਣੇ ਹਿਸਦੇ ਵਸ਼ਿਆ ਭਗਵਾਨ ਸ਼ਾਂ ਜਸ ਾ ਦੇ ਦੇ ਦੇ ਹਾਂ ਪਾਣ ਪਾਣ ਹਨ ਸਾਣਿਆ । ਜਿਸ ਪ੍ਰਸਾਰਿ ਸਭ . . . ਜਾਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਕਰੀ ਜੀ ਵ ਤਿਆਮੀ ਪ੍ਰਸ਼ਕ ਵਿਚ ਲਾਮ भू भारत मार्थन सन्। जार बंदर पंत्रोत । (असी अप्रेटिंग)

ਾ ਨਜ਼ ਜ ਵਿਚ ਉਹਨਾ ਦੀ ਮੈਕਤ ਕਰਨ ਵਾਲ (ਚੰਗਾ , a, ' ਜਾਂ ਦਿਵ੍ਹਾਂ ਜੋਬ ਗਿਆਨ ਪਾਪਤ ਕੋਜਦ ਹਨ ਗੁਵ

ਪਸ਼ਣ: ਸੰਬਾਵਾਰਾਹ ਜੀ ! ਉਸ ਤੌਰ ਸ਼ੇਖ ਵਿਚ ਪੰਜੇ ਵਿਸ਼ੇ ਨੁਸ਼ਰ ਸਹਤਸ ਅ '। ਸਮੇਂ ਹੈ ਕਵਿਕਾਰ ਕਾਮਾਇਕ ਫਿਰ ਗੀ ਦੇ ਹੋਰਗ?

ਦਾ ਭਰ: •• ਮਨਦੀਰ ਨ ਆਦਈ) ਜੋ ਤਿਸ਼ ਤੁੜ ਬੁਤੇ ਦੀ ਬਾਬਤ ਹਵੂਦੇ ਹੁੱਕਿ ਉਸ - ਜਾਂਦਾ ਵਿਸ਼ੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋਣੇ ਹਨ। ਜਾਂ

ਹੈ। (ਨਵੀਰ ਨੂੰ ਆਵਨੀ) ਕਿਹੇ ਵਿਸ਼ ਉਸਦੇ ਵਿਚ ਨਿਗਾਹ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ

ਸ਼ੁਰ ਮਿਟ ਗਏ ਹਨ ਸੀ ਮੁਖ ਵਾਕ :- 'ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸੇਵਾ ਜਨ ਕੀ ਸੇਭਾ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਿਟੇ ਤਿਸ਼ੂ ਲੋਭਾ ॥² (ਅੰਗ ੧੩੩੮)

ਪਸ਼ਨ : ਫਰ ਮਹਾਰਾਜ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਵਾਬਨਾ ਤਾਂ ਰ ਹੁੰਦੀ ਹੋਣੀ ਹੈ ?

ਉੱਤਰ : - (ਭਵਾਤ ਨ ਪਛੇ ਕੇ) ਜੋ (ਵਾਤ) ਵਾਸ਼ਨਾ ਬਾਬਤ ਪੁਛਦੇ ਹੋ ਾ (ਨ ਕੇ) ਕਈ ਵ ਸਨਾ 'ਸੁਤ ਬਿਰ ਲੋਕ ਈਖਣਾ ਚੀਨੀ' ਸ਼ਾਸਤ ਵਾਸਨਾਂ, ਕਨ ਵਾਸ਼ਨਾ, ਅਰਬ ਵਾਸਨਾ, ਅਨਸ਼ਰਾਨ ਵਾਸ਼ਨਾ (ਸ਼ਿਲੇ ਆਦਿ ਕੱਢਣਾ ਦੀ ਫ਼ਸ਼ਨਾ) (ਨ) ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀਆ, ਸਭ ਵਾਸ਼ਨਾ ਨਿਵਿਰਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।

(ਡੀਟਾ ਅੰਦਰਿ ਕੀਟ ਕਰਿ) ਉਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮਿਹੜੀ ੂੰ ਜੇਲ ਹੈ ਮਲ, ਵਿਚੰਧ, ਅਵਰਨ ਆਦਿਗਂ ਦੀ, ਅਵਿਦਿਆਂ ਦੀ, ੂ, ਫ਼ਿਏ ਦੀ, ਪ ਪਾ ਦੀ, ਵਿ ਸ਼ੁਆਂ ਦੀ,ਉਸਨੂੰ (ਕੀਟਾ) ਕੱਟਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। र इत्र बत रहे है वह

(ਦੋਸ਼ੀ ਦੇਸ਼ ਧੰਮ) ਅਤੇ (ਦਸ਼ੀ) ਜਿਹੜੇ ਵਿਸ਼ੇ ਹਨ ਇਹਨਾਂ ਵਿਚ ਛੀ ਼ , ਰਾਟਦ ਹਨ। 'ਤੇ ਜਿਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਕੁਸੰਗਤ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਯਥਾ:--ਾਰਮ ਨਰ ਉਟੀ 'ਮਨਿ ਜ਼ਿਰੇਨ ਬਾਈ॥ ਤਾਂ ਕੀ ਤ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਕਬਹੁੰਨ ਜਾਈ॥'(੧੯੯) ವೆ ಎಲ್ಟ್ ಸ್ಟ್ರ್

ANNE MANNEMANNAMANANA A A SET for feet a feet and a first of the state of ਜਿਹਾ ਜਿਹੜ ਹੈ ਤੋਂ ਰਹਿੰਦੀ ਤੇ ਜਿਵੇਂ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਹੈ। ਜਿਹੜਿਆਂ ਪ੍ਰਕਾਰ ਬਣੀ ਰਹਿੰਦੀ ਤੇ ਜਿਵੇਂ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਹੈ।

ਿਰਾਤਸ ਕਬਾ ਅਤਿ ਪਿਆ ਇਸਤ੍ਰੀ, ਕਿਸ਼ ਦੀਖ ਨਿੰਘ ਸ਼ਤਾ ਆ। मामा ने विकास कर है। यो भूति घड वे काल है। ਇਸੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸ਼ਹਮਾਂ ਨੂੰ ਕਿ ਕਰਨੀ ਕਰਤ ਆਪਣ ਹੈ । ਹ ਕਰ।

(महारामा के तहर एम तथा सम्मान वर्षा ਮੇਟ ਮੀ ਰਾਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਵੱਲ ਨਾਲ ਦਾ ਚੁਜ਼ਾਮਲੀ ਹੋਏ ਸ਼ੁਰੂ ', ਜਨ੍ਹਾਂ भर साराणा । असर र प्रमाणीत्र र शीव संगमनी राम स्वेडास्टा में र्घर्ड । व स्वु ਵਿਉਂ ਜਾਣਕੇ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਵਿਚ ਵੇਸ਼ ਅਤੁਪਲੇ, ਨਿਰਲੈਂਪ ਰਹਿੰਦੇ ।

ਵਾ:-ਉਹ ਕੋਤੇ ਵੱਧ ਉਨ੍ਹਾਂ (ਦੁਸ਼ੀ) ਜੋ ਵਿਸ਼ਾਮੀ ਪਰਖ ਪ੍ਰਾ ਵਿੱਚ ਚੁਤਸ਼ ਕਵਦ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸਮ੍ਹਾ ਸਮਲਕ ਜਨਮ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਵਿਚ ਕਿਸ਼ੇ ਹ 151 ੍ਰਨਾਤਕ (ਸਰਗ੍ਰੀਣ ਲੈਣ ਕੋਰ) ਸੀਤ੍ਰਿਸ਼ ਨਾਵਕ ਦਵ ਸ ਫ ਸੀ। ਗੀਂਦ 'ਲ ਵਿਸ਼ਗੋਵ ਸਮੂਪ ਜੋ ਬ੍ਰਹਮ ਹੈ ਵਿੰਦਾ ਗਾਵਾ

ਰਗ ਦੂਰ ਨਾਰਥ ਨੇ ਨੰਗ ਕਿਛੇ ਸ੍ਵਿੰਗ ਗਣ ਸਿੰਘੂਕ ਕਿੰਨ। (ਅੰਗ कर । ਉਸ ਦੇ

(ੈ ਗਿਆਨ ਨੂ ਉਹ ਪ੍ਰਧੇਰ (ਕਰ) ਕਰਦ ਹਨ। ਵਾਂ - ਨਿਰਗਾ ਜੀਵਾਂ ਤੇ ਗੁਣ ਕਰਦੇ ਹਨ ਗਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ,

੍ਹਿਤ ਵੇ^ਰੇਸ਼ਾ ਗੁਰੂ ਦੇਇ) ਅਤੇ ਜਿਹੜੇ ਗੁਣਵੰਤੇ ਪੁਰਖ ਗਿਆਨਵਾਨ व का अधाम है । है -- ਪ੍ਰਦੇ ਮੂੰ ਪੰਜ਼ ਅਕਬੇ ਨੂੰ ਜਾਨਣ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ (ਗੁਣ) ਜੀਵਨ

ਿਤਾ ਕੀਬ ਨੇ ਸ਼ਬੂਈ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਿਸਾਰ ਵਿਚ (ਤੇਹਾ ਕੋਇ ਨ) ਐਸ HINT + (은 + 131

: 1x - 보러·및 변설하고 (원보다) , 1-1 ਨੂੰ ਨੀਆਂ ਜਿਹੜਾ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ (ਤਿਸ਼) ਤਿਸ਼ਨਾ ਤੇ ਕਤ, ਨਾਜ਼ਬੀ, ਤੁਸਮੀ, ਸ਼ਾਂਤਕੀ ਫਰ ਪੈਦਾ ਕਰ ਦੇਵੇ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ

ੂੰ ਦੇ ਪ੍ਰਮਾਹ ਜੀ ਦੀ ਕਿਪਾ ਨਾਲ ਸਾਰੇ ਔਗਣ ਨਿਵਿਰਤ ਹੈ। ਰ ਸਾਬ ਕਿ ਸਿੰਸੇ ਸਮਰਥ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੌਂ ਚੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ

ਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਵਿੱਚ ਮੂਟ ਜੀ ਨੇ ਇਹਾਂ ਸੱਤੀ ਪਉੜੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ

ਵਲ ਸੰਪਰਤਾ ਸ਼ਬਮ ਤੋਂ ਚੋਨੀਤਾ ਹੈ।

💢 ਅੱਠਵੀਂ ਪਉੜੀ ਪ੍ਰਾਰੰਭ 💥

ਸ਼ਣਿਐਂ ਸਿਧ ਪੀਰ ਸੁਰਿ ਨਾਥ॥ ਸ਼ਰਿਆ; ਧਰਤਿ ਧਵਲ ਆਕਾਸ॥ ਸ਼ਵਿਆ; ਦੀਪ ਲੱਅ ਪਾਤਾਲ॥ ਸ਼ਣਿਐ; ਪੌਹਿ ਨ ਸਕੈ ਕਾਲੂ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ; ਸਦਾ ਵਿਗਾਸ।। ਸ਼ਣਿਅ; ਦੂਬ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸ਼॥ਵ॥

ਪੁਸ਼ਬ , ਸਿੱਧਾਂ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ, ਹੈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ! ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਕੇ ਸ੍ਵਣ ਰਾਸ਼ਰਿਸ਼ਾ ਦੇ ਮੇਜੀ ਹੈ

ਅਰਬ ੧ ਢੱਤਰ :- ਸੁਣਿਐ ਸਿਧ ਪੀਰ ਸੁਰਿ ਨਾਬ:-ਰੇ ਸਿੱਧੇ! ਸ਼ਣਾਅ) ਸਟ ਕ ਸੀ ਪੜਾਲਗਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਇਸ ਦਾ ਨਾਮ ਸਿੱਧ ਹੈ, ਪੀਰ ਹੈ, (ਸ਼ੀਮ) ਏਵਜਾ ਹੈ, ਜਾਂਬ ਹੈ।

। ਸੱਚ :- । ਸੰਭਰਿਤ ਵਿਚ, ਸਾਧੂ, ਮਹਾਤਮਾ, ਮਕੰਮਲ ਸੰਤ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਹੈ।

ਕ, ਜਿਸ ਨੇ 'ਸ਼ੱ ਸ਼ੀਆਂ ਰਿਧੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਹੋਣ, ਤੋਂ ਕਰਾਮਾਤਾਂ _{ਕਾਰਾ} ਕੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਅਚੀਕਤ ਕਰਕੇ ਆਪਣੀ ਪੂਜਾ ਪਤਿਸ਼ਟਾ ਵਿਚ मारी'रा ग्रहा

ਪ੍ਰਸ਼ਬ ਹੋਵਾ ਸਿਧਿ ਲਾਈ ਰਿਧਿ ਆਖ਼ਾ ਆਉ।। ਗੁਰਤ ਪਟਾਰਟ ਹੋਇ ਬੈਸਾ ਲੋਕ ਰਾਏ ਭਾਉ।' (ਅੰਗ ੧੪)

ਰ (ਸਿੱਧ) ਜੈਨੀਆਂ ਦੇ ਵਰਕੇ।

੪, ਜ਼ੋਗ ਮਾਰਗ ਦੇ ਆਚਾਰਯ, ਯੋਗੀਆਂ (ਗੋਰਖ ਪੰਬੀਆਂ) ਦੇ ਮੰਨੇ ਾਸ਼ਤੋਮਣੀ ਯੂਤਮੇ (ਸਿਧੂ ; ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਚੌਨਾਸ਼ੀ ਹੈ।

ਰ ਉਤਮਿ, ੨ ਅਸਨਾਬ, ੨, ਅਸਰਵਿਨਾਸੀ, ੪, ਅਨਹਦ ਸ਼ਬਦੀ, ੍ਰਾ ਅਬਿਨਾਸੀ, ਓ. ਅਮਰਨਿਧਿ, ੭. ਅਮ੍ਤਿ ਭੋਗੀ, ੮. ਆਨੰਦਰੂਪੀ ਨੇ ਦੇ ਆਪਸ਼ਰੂਪੀ, ੧੦, ਐੱਘੜੇ, ੧੧, ਈਸ਼੍ਰ, ੧੨, ਏਕਰੰਗੀ, ੧੩, ਏਕਾਂਗੀ,

ਵੇਲੇ ਵੇਲੇ ਵੇਲੇ ਤੋਂ ਵਾਸੀ ਹਨ ਸਮਾਂ ਤੇ ਵੋਈ, ਸਰਸ਼ਤੀ, ੧੭ ਸਾਗਰ, ੧੮ 1, रूप प्रतानुवासा प्राप्त कर स्वरंग, २२. में श्रुष्ट कर के स्वरंग, २२. में श्रुष्ट कर, ३००० हैं। -8 1 hu, - 1 they 26 Jours U, - 2 2 a a, -1 नर वमध्यस्य १० व महाभी, १५ वस दिस्थाने, कर हर न वास र व अस साम रहते हैंस वहास स्थाने हैं है है . . . to tendetun at the first of hoseing a t भन हर्ष्ट भीर अन केट प्रमु अन केंद्र प्राप्त मान र रहे म चन्त्रके, प्रदे ग्रह्मिंग, ६० मायत, ४८, वित्रपत, ४६, महा-भ प्योर प्रश्न सिन्धतार, धव. सिन्धितार, ध्व. संतर, प्रश्न स्तर् ਪਸ਼ ਕਰਿਗੇ,ਪਪ, ਵਰਸ਼ਨਜੀਤ,ਪ੬, ਦੁਖਨਾਸੀ,ਪ੭, ਬੂਰਸ,ਪ੮ (ਸਤਾਸ਼ਤਾ) ੂਦ 15ਰਤ, ੬੦, ਪਰਵਤ, ੬੧, ਪਲਕਨਿਧਿ, ੬੨, ਪਲਾਸ਼ਭੋਗੀ,੬ ਵਿਚ ਪ੍ਰਨਾਲ, ਵੇਧ ਬਿਹੈਗਮਜੋਗੀ, ਵਿੱਢ, ਬਿੰਬਸਾਰ, ਵੇ੭, ਿਲ ਜਾਂ ਜਾਂ हर शाम, हर वृ भवनी, १०. घ्रामलेकी, १९. बत्बरि, १२. बर ਨ ਫ, ਹੁਤ ਕੰਗਰ, 28 ਮਹਾ ਯੋਗੀ, 9੫, ਮਗਨਧਾਰ, 9੬, ਮੁਕਤਸ਼ਰ,

29 ਮਕਮੰਸ਼ੀ, 9ਵ ਯਗਾਣਿਵਿ, 9ਈ ਗਮਸਿਧ, ਵਰ, ਵੈਗਨਾਥ, ਵਰ ਨੇ ਮਰੀਕਾ, ਵੜ ਲੰਗਰ, ਵੜ ਵਿਸ਼ਨਪਤਿ, ਵਰ, ਵਚਿਤਰਕਰਮੀ। u, ਰਾਮਚੰਦਰ ਸ਼ੁਕਲ ਦੀ ਸਲਖੀ 'ਹਿੰਦੀ ਸਾਹਿਤ ਦਾ ਇ 'ਤਹਾਸ' ਨਾਮੋ ਪੂਜ਼ ਕ ਸਮੁੱਸ਼ਾਰ ਚੌਰਾਸੀ ਜ਼ਿੱਧਾ ਬ[ੰ]ਸ਼ਵਿਚਾਰ 'ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸ਼ਬਦ ਰਤਨਕਾਰ'

ਾਸਤਨ ਵਿਚ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਵੀ ਲਿਖਿਆ ਹੈ। ਸੰਧ ਹਰਮ ਵਿਕਤ ਹੋਲੋਂ ਵਜ੍ਯਾਨ ਸੰਪ੍ਰਦਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ **ਦੇ** ੍ਰ ਭਾਵਤਾਵਿਚ ਬਹੁਤ ਚਿਠਾ ਤੇ ਚਲਿਆ ਅੰਸ ਰਿਹਾ ਸੀ । ਇਨ੍ਹਾਂ ਬੰਧ ਕ ਕਰ ਦੇ ਸ਼ਾਹ ਵਾਸ਼ ਚ ਹੋ ਵੀ ਆਪਣ ਜ਼ਿਖਰ ਨੂੰ ਪੂਜ ਗਿਆ। ਇਹ ਲੋਕ ੍ਰੇ ਘਕ ਅ ਸਾਮ ਕਰ ਵੇਲੇ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ ਸਿੱਧ ਕਹਾਉਂਦੇ ਸਨ। ਸ ਮ ਮਹਾਂ ਵਿਚੰਦੀ ਹੋਏ ਹਨ । ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਾਂਤ੍ਕਿ ਯੋਗੀਆਂ ਨੂੰ ਲੋਕ ਅ - ਕੁ ਸਕਤੀ ਸੰਕੰਨ ਖਿਆ ਲ ਭਰਦ ਸਨ। ਇਹ ਆਪਣੀਆਂ ਸਿੱਧੀਆਂ ਨ ' ਪ'ਅ ਲੜੇ ਪ੍ਰਾਬੰਧ ਸਨ। ਚੌਤਾਜੀ ਸਿਧਾ ਦੇ ਨੁਸ਼ ਵਿਭਗਨ।

व लिया न होसाया, व विन्या, ४. डेविया, या करनीया हे ह - गाँड नेल प्येय , द भीर में हैं नामलाया, पठ, बेतेंत्रीया, प्रकृतिमा, ९२. मार्निया, ४३ में २६, ५४. सम् प्रम् प्रम् स्वत्रिकारा, of a ship to referred the on

ਕੁਰ ਕਰ ਜਾਵਿਕ ਦਾ ਤਵੇਜ਼ਾ, ਪ੍ਰਾਹ ਕਰਗਰਿਆ, ਪ੍ਰਾਹ ਬਰਨਪਾ, ਨੂੰ ੂਰ ਹਨ। ਨਾ ਸੀਲਪਾ, ਵਵ ਜ਼ਿਲੰਘਾ, ਵੜ ਫ਼ਬ੍ਰ ਵੇਸ਼ ਭਰੂਪ, 2" , " 'ਰਪਾ, ਵਏ, ਅਜੋਗਿਪਾ, ਵਨ ਕਾਲਪਾ, ਹਨ ਪੈਟੋਪਾ, ਹਨ ਫੈਨਟਪ 40 FEBUTA 1 44 1 - 2 TUTA 15 ANTAUTA HE ATOUTA יש מיאש בל או זי, אופריעי, זל אושריי אופריים עם सम मार्चिय कर्ण कर्ण महं पहर्शनक, सर पेबान्या, שני אופירושי על ביי עי, עם שפישי, עם מולעי, עם שמורשי ्व वार्ड वच्ये, यह खोचवया, प्रणातिवरूच्या, पर समार्थन, ਪ੍ਰ. ਚਰਪਟੀਪਾ, ਪਾ ਰੰਪਕਰਾ, **ਪਾ. ਭਿਖਣਪਾ.** ੬੦ ਭੀਸਪਾ, ਵੁਰ, ਕੁਮਰਿਪਾ, ੬੨.ਚੰਵਰਿਪਾ, ੬੩. ਮਟਿਕਟ੍ਰਾ, ੬੪ (ਯੀਕਨੀ) ਵੇਪ ਕਨਖਲਾਪਾ, ਵੇਵੇਂ ਯੋਗਿਨੀ, ੨੭ ਕਲਰਲਪਾ, ਵੇਵ ਕੌਤਾਲੀਪਾ, ੂਦ, ਬਹੁਰਿਆ, ୨୦. ਉਧਰਿਆ, ୨੧ ਕਪਾਲਪਾ, ੨੨. ਕਿਲਪਾ, פי שיליסטי, או הכלשמאני, אנ היסישיעני, או היסישיעני, או פין אמניי, 99, ਪ੍ਰਤੰਲਪਾ, 9t ਪਨ੍ਹਾਪਾ, 9t. ਡੇਕਾਲਪਾ, to ਅਟੰਗਪਾ, ੮੧, ਲਕਸਮੀਕਰਾ, ੮੨, (ਯਾਗਿਨੀ), ੮੩, ਸਮੁਦਪਾ, ੮ਖ, ਭੁਲਿਪਾ, ਪੂਰਾ ਪਦ ਸਮਦ ਸ਼ਚਕ ਹੈ।

ਪੀਰ :-ਇਹ ਫ਼ਾਰਸੀ ਦਾ ਬਬਦ ਹੈ। ੧. ਵੱਡਾ, ਬੰਦਾ, ਉਸਤਾਦ,

ਮਰਜ਼ਿਦ, ਕਮਜ਼ੋਰ, ਬਜ਼ੁਰਗ, ਧਰਮ ਦਾ ਆਚਾਗੋਆ।

ਤ, ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਵਿਚ ਕਰਾਮਾਤੀ ਤੋਂ ਸਿੱਧੀਆਂ ਵਾਲਾ ਫਕੀਰ। ਪੀਜ਼ੀ ਸ਼ੌਣ ਵਾਲਾ ਭਾਵ ਕਰਾਮਾਤੀਆ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੀਰ ਖਾਨੇ ਬਣੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਸਿੰਧਾਂ ਦੇ ਮੌਠ ਆਦਿ ਹਨ।

ਭ, ਮਸਲਮਾਨਾਂ ਦੇ ਗੁਰੂ।

ਸ਼ਰਿ:-(ਮੌਸਕ੍ਰਿਤ ਸੂਰ) ਦੇਵਤਿਆਂ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ। ਜੋ ਸ਼੍ਰਗ ਵਿਚ 1 56 538

ਨਾਬ :--੧. ਮਾਲਿਕ ਸ਼ਾਮੀ।

⇒ ਸਿੱਧਾਂ ਵਿਚ ਸਭ ਤੋਂ ਮਖੀ, ਨੇਂ ਨਾਬ ਮੀਨੇ ਹਨ :-੧, ਪ੍ਰਾਨ ਨਾਥ, ਝ ਰਾਹੀ ਨਾਬ, ਭ. ਸੂਰਤ ਨਾਬ, ੪. ਗੌਰਬ ਨਾਬ, ੫. ਮਛੰਦਰ ਨਾਬ, ह भगंस ताब, 9. ਚਰਪਟ ਨਾਰ, ੮. ਚੰਬਾ ਨ ਬ, ੯. ਘਘ ਨਾਥ।

NO CONTRACTOR CONTRACTOR SERVICE CONTRACTOR TELLIFERENCE STORES THE THE HE HE HE WELL THE 2 Hart 1 14 Hill of Mr. Hirm to Medic of the 274, 185 दिहरू भावत च प्राप्ति । स्थाप्ति । ारा रका सार्व । असीर राष्ट्र संतर्भा ने पालित माला । ।। विकार सम्मान । असीर राष्ट्र संतर्भा ने पालित माला ।।। र से भी भी भूता प्रताप भी भी अपने का देवता है। जासू

ਿਵ ਸਾਹਜੂ ਮਵਲ ਨੇ ਚੌਕਾਸ਼ੀ ਨਿੱਧ ਵੇਖਰ ਇਹ ਹੈ। ਜਿਸ ਤੋਂ 4 1 1 1 24 + 446, 31 8 4181 112 - 12414" H Fry ph M 's ਤ ਮਿਸ ਚੰਦੇ ਜ ਸੰਘਰ ਜਾਂ । ਕੀਮ ਨ ਜਾਂ ਨੇ ਤ ਕਸਤ ਜਾਂ

ਚਰਪੜ੍ਹਦ ਜਾਲੇਧ੍ਰਾਵ ਸਥਾਰਜਨ ਅਕਰ (੨) ਪ੍ਰੇਸ਼ਰ ਦੇ ਨਾਮ ਨੂੰ ਸ਼ਵਲੇ ਜੀ ਸਿੰਧੀਆਂ ਹੁਪਤ ਕਰਕੇ। ਵਿੱਚ ਬਣ ਹਨ, ਪੀਰ ਬਣ ਹਨ, (ਸ਼ਾਰ) ਦਵਕ ਅਕਾਨ ਨਾਰ ਰਹਾ ਹਨ।

ਸਾਖੀ ਮਛਿੰਦਰ ਨਾਥ

ਾਵਕ ਵੋਟੀ ਇਵਜੀ ਬਰੋਚ ਦੀਪ ਵਿਚ ਸਮੁੰਦਰ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਤ ਬੈਠਬੇ। ਪ ਜੋਤ ਨੂੰ ਸਮਝ ਕਰ ਵਾਸਤੇ ਅਮਰ ਕੋਈ ਸਤੌਰ ਲੱਗ । ਜਦੋਂ ਪਾਰਬਤੀ ਪ ਰੋਕ ਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹ ਅਲਜ ਆ ਗਈ। ਜਦੋਂ ਸ਼੍ਰੀ ਉੱਠੀ ਅਖ ਖਲ੍ਹੀ ਤਾਂ ਾ ਕਮਰੀ ਹੈ । ਕ ਅਤੇ ਸਮੁੰਦਰ ਦੇ ਕੰਦ ਨਾਲ ਲੱਗ ਅਚੌਲ ਸ਼ਿਲਾ ਾ ਸਮਵੇਂ ਸ਼ਵਾਨੂੰ ਪਾਰਬਤੀ ਨੇ ਪਛਆ, ਕਿ ਹੁਕੌਤਾ ਨਾਢ ਜੀ। ੇ ਸਫ਼ ਅਵੰਕ ਇਆ ਖੜਾ ਹੈ ? ਸੱਛ ਦਾ ਸਭਾਸ ਚੰਚਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਼ ੂੀ। ਅਲਮ ਕੀਵੀ ਹੈ। ਪਰ ਇਸ ਸੱਛ ਨੇ ਕਥਾ ਸੁਣ ਲਈ। ੇ ਜਾਂ ਵਰਤ ਜਾਂਦਾ ਕੋਤਕ ਅਚੌਲ ਤੋਂ ਸਿਆਂ ਖੜਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਇਸਦੇ ਾ ਜੋ ਜਿਹ ਵੇ ਸੀਰ, ਗੈਰਖਨ ਬ ਦਾ ਰਹੂ ਸਜ਼ਿੰਦਰ ਨਾਲ ਪੈਦਾ। ਲ ਨੂੰ ਅਵਤਰ ਵੇਧੇ ਅਦ ਸਿਵਜੀ ਦਾ ਚਿੱਤ ਾ ੂ ਾ ਖ਼ 1 ਇਸ ਮੰਡੀ ਨੇ ਨਿਗਲ ਲਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਮਫਿੰਦਰ

਼ ੍ਰੇ, 'ਫ਼ੰਧ' ਦਾ ਪੀਰ ਮਛੌਦਰ ਨਾਥ ਅਕਾਲ **ਪੂਰਖ** nen - nenthaladahaladahahahahahahahahah

All LAKE CALL DESCRIBE WAS R. 1 . + The pur El 2 FR. 1 H 1 , A HE H' WHIT

(211)

Frank of her all

ੂ ਨਿਲ ਹਨ ਹੈ। ਹੈ ਹੈ, ਜੈਵਜੇ ਨਾਲ ਕੀ ਸਾਡੇ ਪਰਮਲਜ ਹੈ। * H * P * P * P * B * B * P | F |

the secretary they have a to make

ਮ ਾਂ ਦੇ ਵੇ ਹੋਟ ਕਿ ਜੇ ਪ੍ਰਸਕਰ ਹੈ ਨਾਮ ਦਾ ਜ਼ਰਨ המצייו בר ב ביל לט לגם בר בל לאטפי עלא भूति व ਰੂਸ ਦੇਵ " ਨ । ਨੂਬ ਬਨਣ ਦੀ ਨਿੱਛਾ ਵਾਲਾ ਨਾਥ ਸ਼ਨੇਗਾ। ਪਰ ਨਾਰ ਜਦਮ ਨੂੰ ਕਰ ਕਿ ਨੇ ਮ ਦਾ ਸ਼ਵਣ ਰਾਜਦਾ ਹੈ ਉਹ ਮੈਂਕ ਦੋਸ਼ ਦੀ ਪੂਰੀ , , , ,

ਇਸ ਪ੍ਰਵਾ ਾਂ ਪ੍ਰਸਿਸ਼ਰ ਦੇ ਨਾਮ ਸ੍ਵਣ ਦੀ ਮੁਸਿਮਾਨੂੰ ਸ਼ਰੇ ਜ਼ਿੱਹ, (ਜ਼ਿਹ ਦੇ - ਮਹਾਂ ਦਾ ਪੀਰ ਗੋਜ਼ਖ ਨਾ**ਬ ਕੀ ਅਤੇ (ਸ਼ੁਰਿ ਨਾਬ)** ਦਵਰਿਆ ਦਾ ਨਾਲ ਸਪਤ ਵਾਂ ਸਿੰਦੂ ਆ ਦਰ ਗਾ ਸਹੈ ਹਨ,

ਪੂਜਿਨਾਜਿਨ ਨੇ ਵਹਿੰਦੁਰੂ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਨਾਮ ਦਾਸ਼ਵਣ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਸਾ^{ਤੀਆ} (ਪੀਰ) ਪੀਤਾ ਸਿੱਧ ਹੋ ਗਸੀਆਂ ਹਨ, ਭਾਵ ਮਿਟ ਤਾਈਆਂ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਦਵਤਿਆਂ ਦੇ ਨਾਥ ਇੰਦ ਨੂੰ ਗੋ-ਮ ਰਿਖੀ ਦੇ ਘਰ ਜਾ ਕੇ ਉਸ ਦੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਅਹਿੱਲਿਆਂ ਦਾ ਸਭ ਤੇੜਨ ਕਰਕ ਰਿਖੀ ਤੋਂ ਸਰਾਪ _{ਮਿਲਿਆ} ਕਿ ਜਾਰ ਤੂੰ ਇਕ ਭਰਾ ਬਦਲੇ ਆਇਆ ਹੈ' ਤੇਰੇ ਸਰੀਰ ਤੇ ਰਜ਼ਾਗਾਂ ਕਰ ਹਿੰ ਜਾਣ । ਯਥਾ : 'ਸ਼ਹੌਸਰ ਦਾਨ ਦੇ ਇੰਦ੍ਰ ਰੋਆਇਆ ।' (ਅੰਗ ੯੫੩) ਰੜ ਵੇਲੇ ਬੜਾ ਰੁਇਆ। ਇਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸਰੀਰ ਤੇ ਹਜਾਰਾ ਵਿਆਈਆਂ ਛੱਟ ਗੁਣੀਆਂ ਕੇਰ ਦੀ ਨਿਆਈ ਜ਼ਖਮ ਹੋ ਕੇ ਖ਼ੂਨ ਵੰਗਣ ਲੱਗ ਪਿਆ। ਬਹੁਤ ੂ ਮਹਿਤ ਹੋਇਆ ਦੀ ਬੱਚਲੇ ਬਰਮ ਦਾ ਮਾਰਿਆ ਸ਼ਰਗਵਿਚ ਨਹੀਂ ਾ ਮਾਨ ਸਮੇਵਰ ਥੀਲ ਤੇ ਜਾ ਕੇ ਕਵਲਾ ਦੀ ਬਗੀਚੀ ਵਿਚ ਲਕ ਾ ਆ। ਉਥੇ ਲੁਕੇ ਹੁਣ ਨੂੰ ਜਦਾ ਸ਼ਿਵਜੀ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਕਹਿਣ ਲੱਗਾ ਹੋਣ ਵੱਧ ਵਧੀ ਹੈ। ਮੌਜੇ ਕਿਲਾਨਕ ਸਰੂਪ ਧਾਰੇ ਨੂੰ ਵੇਖਕੇ ਹ ਸੀ ਫਰਵਾ ਸੀ। ਹਵ ਼ੀ ਕੀ ਹਾਲਤ ਹੈ ⁹ ਜਦੋਂ ਇੰਦ੍ਰ ਸ਼ੋਰਗ ਵਿਚ ਨਾ ਗਿਆ ਤਾਂ ਏਵਰਿਆ ਦਾ ਾ ਵਿਹਸਪਤ ਮਾਟ ਸਰੋਵਰ ਤੋਂ ਇੰਦ੍ਰ ਕੋਲ ਆਇਆ। ਅਤੇ ਆ ਕੇ ਇੰਦ੍ਰ ਨੂੰ

मंत्रे स्त त अवतं त्रिवतं व्यवस्थतं व्यवस्थतं व्यवस्थतं विवतं । व्यवस्थतं विवतं । व्यवस्थतं विवतं । व्यवस्थतं ਨੂੰ ਵੀਵਾਂ ਦਸਸ਼ਕ ਦਾ ਨਾਮ ਸਨਾਉਣਾ ਕੀਤਾ। ਨਾਮ ਦਾ ਸੰਵਣ ਕਰਤ ਕਰਕ ਵੀਦੀ ਜਸਮਦਾਨਨ ਵਿੱਚ ਕੇ ਕਥਾ ਦੇ ਬੋ ਜਿਸਤਾ ਸੁੱਧੂ ਗਈ ਅਤੇ ਸੀਤਾ ਤੋਂ ਨੇਚਤ

ਿਸ ਪ੍ਰਾ ਮਸਨ ਦਾ ਸ਼ਾਮ ਸ਼ੌਨਾ ਕਰਕੇ (ਸ਼ਹਿ) ਦੇਵਤਿਆਂ ਦਾ THAT I HE TORKS (BONT) ਸਾਰ ਜਿਵੇਂ ਹੈ। ਜਿਸ ਦੁਆਰ ਸ਼ਿੰਕ ਜੋ ਜੋ ਵੀ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਨਾਮ ਦੁਸ਼ ਰਾਜ਼ ਸਿਵੇਂ ਹੈ। ਜਿਸ ਦੁਆਰ ਜੋ ਜੋ ਜੋ ਵੀ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਨਾਮ ਦੁਸ਼

ਨ ੇ ਕਰੇ, ਵਰੋਜ਼ਵ 'ਅ ਸ਼ਾਕੀਆਂ ਜੀਤਾਂ ਸਿੱਧ ਹੋ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਨੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਸ਼ਿਲ੍ਹੇ ਸ਼ਿਲ੍ਹੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਹੈ। ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਸ਼ਿਲ੍ਹੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਜ਼ਿਲ ੇ ਹੈ '. ੨੫ 11. ਅ- ਸਹੂ ਬੂਰਿ) ਦਵੀ ਸੰਪਦਾ ਦੇ (ਨਾਥ) ਸਾਲਕ ਖਣ ਨੂੰ ਕੇ 'ਬ .ੇ ਪੂਰਬ ਕਿ ਵਾ !- ਸ਼ੂਰਿ ਨਾਥ) ਦੇਵਤਿਆਂ ਦੇ ਨਾਥ ਸਰੋਮਣੀ । ਕੁੱਕੇ 'ਬ .ੇ ਪੂਰਬ ਕਿ ਜ਼ਰੋਮਣੀ । ਨੇ ਲੇ ਜੋਵੇਂ ਹੈ ਨਿਵੇਂ ਦੇ ਭੀ ਸ਼ਾਮਣੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦੇ ਭੀ ਸ਼ੌਮਣੀ।

ਵਾ:-੍ਸੀਰ ਵਿਦੂਆਂ ਨੂੰ ਨਾਬ) ਨੱਥ ਲੈਂਦ ਹਨ। ਅਪਨੇ ਅਧੀਨ ਰ, ਸ਼ਹੇ ਹਾ। ਸ_{਼ੀਅ} ਇੰਦੀਆਂ ਬਸ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ । ਚਿੱਤ ਇਕਾਗਰ ਕਾ ਨੇ ਰਿਤ ਦਿੰਦੀਆਂ ਵਿੱਜ ਕਰਿ ਦਿਤੀਓ ਸਤਵੰਤਾ ਸੁਤਾ ॥ (੧੦੯੭)। ਜਿਵਾਰੀ ਜਿਵਿਤਾਉਂਦੀਆਂ ਵਿੱਜ ਕਰਿ ਦਿਤੀਓ ਸਤਵੰਤਾ ਸੁਤਾ॥ (੧੦੯੭)।

਼ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਨਾਮ ਸ਼੍ਵਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ (ਸਿਧ) ਜੋ ਮੁਕਤ ਪੁਰਖ ਕਰ ਪਾ- ਮਸਲਮਾ ਸੀ ਦੇ ਗਰੂ (ਸੁਰਿ) ਦੇਵੀ ਸੰਪਦਾ ਵਾਲੇ (ਨਾਬ) ਮਨ ਨੂੰ

ਾਰਤ ਵਲੇ ਸਭਾਣ ਮਾਸ਼੍ਵਣ ਦੇ ਮਹਾਤਮ ਨੂੰ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਦ ਪ੍ਰਸਤ ਦੇ ਨਾਮ ਦਾ ਸ਼ਵਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ (ਜਿਧ) ਮੁਕਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹੈ - ਹਵਾਕ ਹੈ ਜਦ ਹਨ (ਸ਼ਰਿਨਾਰ) ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦਾ ਰੂਪ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਫ । ਜਦ ਹਾਤ ਪਕਾਸ਼ ਅਸਬੇ ਪ੍ਕਾਸ਼ ਸਰਪ ਹੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਨ ਨਾਂ ਹੈ ਦਿ ਤੇ ਹੁਣੇ ਸਾਹਿਆਂ ਦੇ ਸ਼ੁਆਮੀ ਵਧ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਦ , ਜਮੇਂ ਦੀ (ਸ਼ਹ) ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਕਰਕੇ ਜ ੧੪ ਇੰਦ੍ਰੇ ਹਨ, ਦੇ ਜੇਸ਼ * * ਰੇਸ਼ m= ਜਿਸਾ ਦੇ ਚੋਦਾ (ਸੀਰੇ, ਦੇਵੀਜਿਆ ਤਾਈ ਨੰਬ

" BAY CATAI . ਼ ਹਨ । हिंदिओं स् (ਨਾਬ) ਵੱਡਾ (ਪੀਰ) ਵਾਲੇ ਪਾਰ ਪ੍ਰਤੀ ਨਾਮ ਸ਼ਣਿ ਕੇ ਹੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

र र करें का रिस्टिट विवास विवासपड़ ਼ ਕੀ ਸਾਂ ਜਾ ਸੂਣੀ, ਅਤੇ (ਕੀਵ) ਜੋ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਦੀ A STANTON OF THE STAN ਨੂੰ ਪੀੜਾ ਮੀ ਅਤੇ ਕਾੜਾ ਦੀ ਤੀਤਾ ਸੀ ਉਸਨੂੰ (ਜਿਧ) ਜਿੱਤਿਆ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ たちをもれる だれ

ਸੁਣਿਆ, ਧਰਤਿ **ਧਵਲ ਆਕਾਸ:-**੧, ਸੂਨਣੇ ਕਰਕੇ ਹੀ ਰੁਕਤੀ, ਹਿ " = , (ਬਲਦ) ਪਾਤਾਲ ਅਤੇ ਅਕਾਸ਼ ਆਦਿ ਵੱਖ ਵੱਖ ਹਰਤੀ ਹੈ, ਇਹ ਅ**ਣਾਸ਼, ਇਹ ਹੋੜਾ, ਇਹ** ਕਾਤਾਲ ਹੈ ੂ ਹੈ। ਜਾਂ ਨਾਮੂ ਨੂੰ ਸ਼ਵਣ ਵਰਕੇ ਹੀ ਪਤਾ ਲੱਭਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਗਤੀ ਨਿਰਾਧਾਰ ਖੜੇਤੀ ਹੈ, (ਪਵਲਾ) ਧੋਲਾ (ਧਰਮ) ਧਰਮੀ ਨੂੰ ਆਕਾਸ਼ ਵਿਚ ਹੱਕੀ ਭਵੇਂ ਨੂੰ ਅਕਾਲ ਨਿਆਦਾਰ ਬਰਾ ਹੈ ਇਸ ਸ਼ਿੰਮਾ ਗਗਨ ਧਰਤਿ ਅਕਾਸੂ ਉਹਾਏ ॥ ਬਿਨ੍ਹ ਬੰਮਾ ਰਾਵੇ ਸਬੂ ר קולה אין י 1 (CEC+ 0, 11 21 1) 188

ਵਾ: . . . ਭ ਦ ਨਾਮ ਸ਼੍ਰਣ ਦੇ ਮਹਾਤਮ ਦੇ ਆਸਰੇ ਹੀ ਧਰਤੀ ਨਿਰਾਧਾਰ ਖੜੀ ਹੈ, (ਧਵਲ) ਧਰਮ ਰੂਪੀ ਧੌਲਾ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਚੱਕੀ ਖੜਾ ਹੈ ਅਤੇ (ਆਕਾਸ਼) ਸ਼ੂਰਗ ਲੌਕ 'ਕੁ ਸਮ ਲੌਕ ਆਦਿਕ ਅਕਾਸ਼ ਵਿਚ ਨਿਰਾਧਾਰ ਖੜੇ ਹਨ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਇਹ ਸਾਰ ਨਾਮ ਸ੍ਵਣ ਦੇ ਮਹਾਤਮ ਨੂੰ ਕਹਿ ਰਹੇ ਹਨ। ਕਰਾ :- ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਸਗਲੇ ਜੰਤ॥ ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਤ॥ ਨਾਮ ਕੇ ਚਾਰੇ ਸਿਮ੍ਰਿਤ ਬਦ ਪੁਰਾਨਮਨਾਮ ਕੇ ਚਾਰੇ ਸ਼ਨਨ ਗਿਆਨ ਚਿਆਨ। ਰਾਮ ਕੇ ਬਾਰੇ ਆਗਾਸ ਪਾਤਾਲ । ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਸਗਲ ਆਕਾਰ॥ ਨਾਮ ਕੇ ਬਾਰੇ ਪ੍ਰਤੀਆ ਸਭ ਭਵਨ। ਨਾਮ ਕੇ ਸ਼ੀਗ ਉਧਰੇ ਸ਼ੀਨ ਸ੍ਵਨ॥ (ਅੰਗ ੨੮੪)

ਸਾਖੀ ਵਿਸਵਾਮਿਤ੍ਰ ਤੇ ਵਸ਼ਿਸ਼ਟ ਜੀ ਦਾ ਸੰਬਾਦ

ਇਕ ਵਾਰੀ ਜਦੋਂ ਵਿਸ਼ਵਾਮਿਤ ਤੋਂ ਵਸਿਸ਼ਟ ਜੀ ਨੇ ਸੰਬਾਦ ਕੀਤਾ ਸੀ ਉਸ ਵਕਤ ਵਿਸ਼ਵਾਮਿਤ ਨੇ ਆਪਣਾ ਪਟਰਹਰ ਵਰ੍ਹੇ ਦੇ ਤਪ ਦਾ ਫਲ ਵਸਿਸ਼ਟ ਼ ਕੇ ਭੇਟਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਵਸ਼ਿਸ਼ਟ ਜੀ ਨੇ ਆਪਣਾ ਚਾਰ ਘੜੀ ਸਤਿਸੰਗਤ ੍ਹੀ ਦਾ ਮਹਾਤਕ ਵਿਸ਼ਵਾਮਿਤ ਨੂੰ ਭੇਟਾ ਕੀਤਾ । ਵਿਸ਼ਵਾਮਿੱਤ ਨੇ ਸ਼ੈਕਾ 🖟 ੁਾਰ ਮੌਰੇ ਤਵ ਦਾ ਫੋਲ ਚਾਰ ਘੜੀ ਸਭਿਸ਼ੇਗਤ ਕਰਨ ਦੇ ਮਹਾਤਮ ਤੋਂ ਨੂੰ _{'ਜ਼ਾਮ} ਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਨਿਰਨਾ ਕਰਾਉਣ ਲਈ ਤਿੰਨਾ ਦੇਵਤਿਆਂ (ਬ੍ਰਹਮਾ र, ਖ਼ਿਵਜੀ) ਕੋਲ ਗਏ ਪਰ ਸਾਰਿਆ ਨੇ ਟਾਲ ਦਿੱਤਾ। ਫੋਰ ਸ਼ੇਸ਼ਨਾਗ ਕ ਗਏ। ਸੰਸਣਾਗ ਤੇ ਕਿਹਾ ਜਿਸ ਦੇ ਸਿਰ ਉਤੇ ਇਕ ਮਣ ਭਾਰ ਹੋਵੇਂ ਉਹ ਸ੍ਰੀ ਜ਼ੁਰੂ ਜੀ ਸਾਹਿਬ

Manuscaniana Andrew College Co ਚਗੀ ਤਰ੍ਹੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਸਕਦੀ ਪਰ ਜਾਂਧਰਕਰ ਵੱਚ, ਰਹਾ ਅ । ਕਾਰ ਕਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਕਿਸ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਆਸੂਚੇ ਕੇ ਖਤੀਕ ਜਦਵਾਜ਼ । ਸੰਕ, ਵਿਸ਼ਵਾਸ਼ਿਤ ਵਿਚਾਰੀ ਤੇ ਸਾਈ , , ਲੈ ਵਸਵਸਾਧੀ ਵਿਚ ਵੱਦ ਜਪੂਨ ਦਾ ਜਾਂ ਸਮਾਂਦ ਦੇ ਫਲ ਦਾ ਨੇ ਮੇਜ਼ਬਰ ਵਕਾਰ ਦਿਵ । ਪਰ ਹੋ ਕੀ ਬੜੀ ਨਾ ਵਿੱਖੋ। ਤੋਂ ਸ਼ੇਸ਼ਨਾਗ ਨੇ ਵ ਹਮ 'ਜ ਨਾਵਿਸ਼ਕ ਪੂਟ ਤੁਸੀਂ ਕਰਤੀ ਖੜੀ ਕਰ ਵਵ ਸਮ । ਮੀ ਨੇ ਚਾਰ ਪੜੀਆਂ ਸ਼ਤਿਸੰਗਤ ਬਰਨ ਦਾ ਮਹਾਤਮ ਅਰਪਿਆ ਤਾਂ ਧਰਤੀ ਖੜੋਂ ਗਈ। ਦੇਖਕੇ ਵਿਸ਼ਵਾਮਿੱਤ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਾ ਆ ਗਿਆ ਕਿ ਸੰਗਤ ਵਿੱਚ ਜੁਤਕੇ . ਕੇ ਨਾਮ ਸ਼ਬਰ ਦਾ ਬਹੁਤ ਮੁਝਤਮ ਹੈ। ਪਵਰਰਰ ਵਰ੍ਹੇ ਦਾ ਤੁਪਾਟੀ 👊 ਾਪ ਨੂੰ ਰਖਦਾ । ਜਿਨੀ ਪ੍ਰਸੇਸ਼ਰ ਦੇ ਨਾਮ ਸ਼੍ਵਣ ਦਾ ਮਹਾਤਮ ਹੈ। ਨੂੰ ਜਿਵ ਪੰਜਵੇਂ ਪਾਜਸਾਰ ਜੀ ਨੇ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਉਪਦਸ਼ ਫੁਰਮਾਨਿਕਾ ਨੂੰ ਕਿ ਸਹੀ ਫ਼ਰਮੀਦ ਕਤਿਰ ਤੋਂ ਖੜਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਭਾਵਾਂ ਉਸਨੂੰ ਖੁ ਨਾਉਂ ਹ ਦੇ ਲਾ ਨਹੀਂ ਦੀ। ਪਰ ਉੱਥਾ ਜਾਣਾ ਤੇ ਘਟਾ (ਹੁੰਦੀ) ਹਨੂੰਗੀ ਲ ' । ਚ ਰ ਰ ਕ ਕੇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਘੱਟਾ ਤੇ ਜਾਲਾ ਬਰਖ਼ਾ र भारतीत प्रमाध्य हमार हमरा उद्यक्ता है।

ਿਸ਼ ਪ੍ਰਕਾਰੀ ਸਪੂੜੀ ਬਿਕਲੇ ਬੈਠ ਕੇ ਭਜਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਨਦੀ ਵ ਂ, - ੂੰ ਤੇ ਤਾਂ , ਭਰੇ ਤਾਂ ਹਨ ਪਰ ਹੰਗਤਾ ਰੂਪ ਗਰਦ ਪੈ ਜਾਂਦੀ ਰ ਦਾ ਮਰਾ ਪਾਰ ਸਾਮ ਉਹਦਾਸ਼ ਤੁਹੀਂ ਵਰਖਾ ਹੈ । ਜੋ ਪੰਜਵਾ ਾਵ ਦੇ ਜਾਂ। ਕਿਸਬੇ ਸਭ ਤੋਂ ਬੀਤੇ ਕਜਨੀਕ ਅਤੇ ਗੁਣਾ . . . ਜੁਕਵਜ਼ ਕਰਕੇ ਉਨਦਾ ਸੰਕਾਰਿੰਟ ਵਜੇ, ਜੇ ਵਜ਼, , , , , , , , ਵਵਕ ਪਸੀ 121 ਜੋਸੀ ਦੋ ਘੰਟਜਾਂ ਚੁਤ ਘੰਟ ੂ ਤ ਦ . ਅਤੇ ਅਤੇ ਪੰਟਰ ਸ਼ੁਸ਼ ਸ਼੍ਰਾਸ ਸ਼ਿਮਰਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ , , ਕ ਚੁਫ਼ੀਆਂ ਕਉਣੂ ਜਾਣੇ ਮੇਰਾ ਨਾਉ . . ਤੋਂ ਇਕ ਵੱਧ ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ ਵਾਲੇ ਸ੍ਰੀ ਜਪੜੀ . . 🦪 ਤੁਤ ਪਾਠ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਿਤਨੇਮੀ ਭੀ ਹਨ। . ਵ ਸ਼ਵਿਰਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਕੱਲਿਆਂ ਦੀ ਜ਼ੋ 💻 . 📉 ਉਸ ਨਾਲ ਮੋਹ ਕਰਨ ਰੂਪੀ ਜਾਲਾ ਪੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਾ ਼ਾਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਸੰਗਤ ਵਿਚ ਸਨਦ ਤੋਂ

of or the habe the to the habe the habe the history

Y Landan hfr -ਦਰ ਲਗਦਾ • ਜਿਹੂ ਸਿੰਤ ' • ਜਾਂ ਨਾਵਾਂ ਦੇ ਕਾਰ ਹੈ ਸਨ ਭਰੋ ਕੁਰਿਆ (* (ਅੰਗ 90) भवार हे व्यंत्रत प्रत्य है जात हिपमान की इस्था वह है किए ਜ਼ਰਾਤ ਨੇ ਕ੍ਰਾਜ਼ ਜ਼ਰਾਤ ਨੇ ਕਰਾਤ ਨੇ ਜ਼ਰਾਤ ਨੇ ਕਰਾਤ ਨੇ ਜ਼ਰਾਤ ਨੇ ਕਰਾਤ ਜ਼ਰਾਤ ਨੇ ਕਰਾਤ ਨੇ ਜ਼ਰਾਤ ਨੇ ਕਰਾਤ ਨੇ ਜ਼ਰਾਤ ਨੇ ਕਰਾਤ ਨੇ ਜ਼ਰਾਤ ਨੇ ਜਿਹਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਤਾ ਸਭ ਜ਼ਰਾਜ਼ ਹੋ ਕੇ ਸ਼ਹ੍ਰਜਾ ਜਿਹਾ ਹੈ। ਜ਼ਰਾਜ਼ ਦੀ ਤਰਿਆਵਸਤਾ

ਤ ਪੂਸ਼ਤ ਦਾ ਮਾਤਰਾਨ ਕੀ ਸ਼ਹਿਸ਼ਤ ਨੂੰ ਜਿੱਤੇ (Dafa) ਹੁਤ ਤੋਂ ਵੇਲਾ ਹੈ ਪੁਰਾ ਹੈ ਪੁਰਾ ਨਿਆਦੀ ਜੋ ਉਜਨ ਧਰਮੀ ਪਰਖ ਹਨ (ਆਣਾ, ਦੇ ਨਾ ਦਸਤਾ ਹੈ ਹੱਤ ਦਵੱਚ ਆਦਿਕ ਸਾਰ ਗਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਿ ਵਾਵਿ ' ' ਮ ਸੁਤਕ ਦੀ ਮ'ਸਮ ਉੱਚੀ ਤੋਂ ਉੱਚੀ ਹੈ।

ਲ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਜਿਨ੍ਹ ਦੇ ਕਮਸ਼ਕ ਦੇ ਨਾਮ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਰ, ਹੈ) ਜਿਹੜੀ ਬੁੱਧੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੇ (ਆਵਾਸ ਰਿਦਾ ਹੈ ਇਹ ਦਵੇਂ (ਧਵਲ) ਜ਼ਿੰਘਲ ਹੋ ਗਏ ਹਨ।

ਹੁਰਮੁਸ਼ਕ ਦੁ ਨਾਮ ਦਾ ਸ੍ਵੇਣ ਕਰਕੇ (ਧਰਤੀ) ਜਿਹੜੀ ਭੂਮਕਾ ਹੈ। ੁਰਆਪਰ (ਹਵਲ ਜ਼ ਵਕ, ਪਾਪਰ ਤੋਂ ਜਾਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ (ਅਕਾਸ) ਚਿਦਾਕਾਸ ੂੰ, ਸ਼ਰ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪੜੀ ਤੇ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜ਼ਿਨਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਵਾਹਿਗਰੂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੋਈ ਮੇ ਦਾ ਸਾਰੇ ਵਾ^ਰ ਸ਼ਹੂਰੂ ਦੇ ਨਾਮ ਸ਼ਵਣ ਦੀ <mark>ਮਹਿਮਾ ਨੂੰ ਗਾ ਰਹੇ ਹਨ।</mark>

ੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਨਾਮ ਸ਼੍ਰੇਟਣ ਕਰਕੇ (ਧਰਤੀ) ਰੂਮਾ ਰੂਪ ਬ੍ਰਹਮ ਦੀ, (ਹਵਲ) ਉਜਲ ਨਿਸ਼ਕਾਮ ਧਰਮ ਦੀ ਤੋਂ (ਆਕਾਸ਼) ਚਿਦਾਕਾਸ਼ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ

੭, ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦਾ ਨਾਮ ਸ੍ਵਣ ਕਰਨੇ ਕਰਕੇ ਰਿਦੇਵਿਚ (ਧਰਤਿ) , ਮਾ ਆ ਜਾਣੀ ਹੈ 'ਦਾ (ਧਵਲ) ਉੱਜਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਆਕਾਸ ਵਰ 🝌 । ਟਲੰਪਤਾ। (१) ਨਿਰਬੱਭਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

c, (ਧਰਤਿ) ਸ਼੍ਰੀਰ ਰੂਪੀ ਧਰਤੀ ਜਦੋਂ (ਧਵਲ) ਉੱਜਲ ਹੈਂਸੀ •ਸ਼ੇ ਤਨ ਨ ਜਿਸ ਇਕਸ ਨੇ ਕਰ ' ਕਾ (ਆਕਾਸ਼) ਰਿਵੇਂ ਵਿਚੇਂ ਹੀ ਵਾਹਿਗਰ · . मरम्भ्यप्यात्राणा

ਦੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਨਾਮ ਦਾ ਸ਼੍ਵਣ ਕਰਨੇ ਵਾਲੇ ਸ਼ੌਤਾਂ ਮਹਾਂ ਪੁਰਚਾ ਦਾ, ਾ. ਦੇ ਨੂੰ ਬਾਰੇ ਨਾਮ ਹੀ ਸੁਣਦਾ ਹੈ ਜੋ ਬੋਲਤ ਹੈ ਮਿ੍ਗ ਮੀਨ ਪੰਖਰੂ ਸੂ ਬਿਨ੍ ਨੂੰ , ਮਤ ਹੈ ਨਹੀਂ ਹੋਰ ਜਾਂ (ਅੰਗ ੧੨੬੫) ਇਸ ਅਵਸਥਾ ਵ-ਪਲਾਮ। ਦਾ BARARA BARARAKAAAA TAKAAA

as was chear was

ੇ ਸਰਫ਼ਾਪਾਣ ਪ੍ਰਿਟਾ ਕਰ ਕਰ ਕਰ ਹੋ ਹੋ ਦੀ ਤੋਂ ਜਿਲ੍ਹੇ ਤੇ ਾ - 'ਭੜੇ ਦੀ , गा। ਭਰ ਤਾਂ ਹਨ ਪਰ ਹੰਗਤਾ ਰੁਪ ਗੁਜਦ ਪੰ ਸਾਂਦੀ ਜੇ ਕੰਮ ਹੈ ਨਹਰ ਭਾਵਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਸਵੇਰ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜ਼ਿਵ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸ਼ਹੂਰ ਵਿੱਚ ਹਨ ਤੋਂ ਹੈਰਾਜ਼ਾਂ ਹੈ। ਜ਼ਿਵ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੋਰਾਜ਼ਾਂ ਦੇ ਹੋਰਾਜ਼ਾਂ ਦੇ ਸ਼ਹੂਰ ਤੋਂ ਹੈਰਾਜ਼ਾਂ ਦੇ ਸ਼ਹੂਰ ਦੇ ਸ਼ਹੂਰ ਤੋਂ ਹੈਰਾਜ਼ਾਂ ਦੇ ਸ਼ਹੂਰ ਦੇ ਸ਼ਹੂਰ ਦੇ ੇ ਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ। ਕਿੰਦਬੇ ਜਹੇ ਤੋਂ ਬਹੁਤੇ ਭਜ਼ਤੀਕ ਅਤੇ ਗਣਾ। ਂ ਜਾਂ ਜਾਵ ਵਜਾਵਕ ਉਠਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਕਿੰਨ ਵਜੋਂ, ਦੇ ਵਜੋਂ, , . . . ਦਿਵ ਵ ਕੀ ਪੂਲੀ ਹਵਾ, ਜੰਜੀ ਜ਼ਿੰਘੀਏ ਜਾ ਚਰਪੀਣ ਅੱਠ ਘੰਟ, ਸ਼੍ਰਾਸ ਸ਼੍ਰਾਸ ਸਿਮਰਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ , . . ਰੜੇਦੀਆਂ ਕਰੇਟ ਜਾਣੇ ਮੌਗ ਨਾਉ -- . . . । । व ਵੱਧ ਚੜਦੀ ਕਲਾ ਵਾਲੇ ਸ੍ਰੀ ਜਪੂਜੀ ਾਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਕੱਲਿਆਂ ਦੀ ਜੋ . . । । प्र ਮੋਹ ਕਰਨ ਰੂਪੀ ਜਾਲਾ ਪੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ; , , , , , , , , । ਪਰ ਸੰਗਤ ਵਿਚ ਸੁਨਣ ਤੋਂ

Charle Land Land in &

ਕੀ ਜਪ ਜੀ ਸਾਹਿਬ

י אר יול ואאש לו ה מיים לי יה בי בי האאה ל יהים (מים פס) ו אארור שי היים ל יהים ל יהים ל יהים ל יהים ל יהים ל נינו הל באותה ה בונים יו היה ביות או עה וחירת ועה וחירת העות היה עות היה עות היה עות היה עות היה עות היה עות הי

र प्राप्त र र म करण औं भी भा है किसे (प्राप्ति ह ने दे राज विकास कि कि स्वार प्रतास है । विकास स्वार ਰ ਦੇ ਦੇ ਦੇ ਦੇ ਦੇ ਦੇ ਸਾਹਿਤ ਸਾਰੇ ਗਾਉਂਦੇ ਹੈ। ਜੇ ਦੇਸ਼ ਦਾ ਦਿ ਵਾਦ ਤਰਦ ਦੇ ਸਾਹਕ ਦੀ ਸਾਹਿਸ ਉੱਕੀ ਤੋਂ ਉਕੀ ਹੈ। ਦਾ ਇਕ ਵਾਦ ਤਰਦ ਦੇ ਸਾਹਕ ਦੀ ਸਾਹਿਸ ਉੱਕੀ ਤੋਂ ਉਕੀ ਹੈ।

ਲ ਜਿਲਾ ਹੈ ਜਲਾਬ ਦੇ ਨਾਮ ਨੂੰ ਸ਼ਣਿਆ ਹੈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਰਾਕੀ) ਜਿਹੜੀ ਅੰਧੀ ਨੇ ਅਤੇ ਕੇ ਆਕਾਸ਼) ਰਿਦਾ ਹੈ ਇਹ ਦੇਵੇਂ (ਧਵਲ, ਜ਼ੇ ਜਲ ਹੋ ਗਏ 12 ,

u, ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਨਾਮ ਦਾ ਸ਼੍ਰਵਣ ਕਰਕੇ (ਧਰਤੀ) ਜਿਹੜੀ ਭੂਮਕਾ ਹੈ ਹ, ਪ੍ਰਸ਼ਾਨ ਉੱਤਰ, ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਤੇ (ਆਕਾਸ਼) ਚਿਦਾਕਾਸ਼ ਜ਼ਰਦਾਰ ਦੇ ੂੰ ਜਿਸਦ (ਪਰ ਹੈ) ਜ ਦੀ ਹੈ। ਜਿਨਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਵਾਹਿਗਰੂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੋਈ ਹੈ ਉਹ ਸਾਰੇ ਵਾਹਿਗੁਤੂ ਦੇ ਨਾਮ ਸ਼ਵਣ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਨੂੰ ਗਾ ਰਹੇ ਹਨ।

ਸਾਰ ਵਾਰਗੂ ਵਿ. ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਨਾਮ ਸ੍ਵੇਵਣ ਕਰਕੇ (ਧਰਤੀ) ਭੂਮਾ ਰੂਪ ਬ੍ਰਹਮ ਦੀ, (ਹਵਲ) ਉਜਲ ਨਿਸ਼ਕਾਮ ਧਰਮ ਦੀ ਤੇ (ਆਕਾਸ) ਚਿਦਾਕਾਸ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ

9. ਵਾਹਿਗੁਰ ਦਾ ਤਾਮ ਸ਼ਵਣ ਕਰਨੇ ਕਰਕੇ ਰਿਦੇਵਿਚ (ਧਰਤਿ) ਾ- ਮਾ ਮਾ ਜਾਣੀ ਹੈ ਾਵਾਂ (ਧਵਲ) ਉੱਜਲ ਹੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਆਕਾਸ਼ ਵਰ ਬਰਕਾ। (ਵਾ) 'ਨਰਖੰਭਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

। (ए न) ਸ੍ਰੀਰ ਰੂਪੀ ਧਰਤੀ ਜਦੋਂ (ਹਵਲ) ਉੱਜਲ ਹੋਈ, 'ਜੋ ਤਨ ਨਿਰਮਲ ਜਿੜ੍ਹ ਉਪਜੈ ਨ ਪਾੰਪੂ ॥' ਤਾਂ (ਆਕਾਸ਼) ਰਿਦੇ ਵਿਚੰ' ਹੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ

ਵੰ, ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਨਾਮ ਦਾ ਸ਼ਵਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸ਼ੰਤਾਂ ਮਹਾਂ ਪਰਖਾ ਦਾ, ਾ, ਜਿੱਤੇ ਸਾਰੇ ਨਾਮ ਹੀ ਬੁਣਦਾ ਹੈ ਜਿ ਬਲਤ ਹੈ ਜਿਗ ਮੀਨ ਪੰਥਰੂ ਸ਼ ਬਿਨ ਤ ਜਾਪਤ ਹੈ ਨਹੀਂ ਹੋਰ ਸ਼⁹ (ਅੰਗ ੧੨੬੫, ਇਸ ਅਵਸਥਾ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ N Bunkani Ingarakan Kanan Kana

'ਸ਼ੀ ਕੁਪ ਜੀ ਸ਼ਾਹਿਬ

ਚ ਹੈ ਜਾ ਮੁੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਮੇਰੇ ਉੱਪਰ ਤਾਂ ਚੁਸ਼ਸ਼ ਨੇ ' ਜਾਂ ਜ ਐਪ ਕਾ । ਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ ਬਰਤੀ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ ਚੀਜ ਦ ਅਸਤ ਲੱਖ ਮੇਤ . । ਦੱਸ਼ੀਗਾ । ਸੁਦਿਯੋ, ਵਿਸ਼ਵਾਮਿਤ ਨੇ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਖੜੀ ਕਰਨ र्मिन मिन दे पर अर है है नम दे दर में अमिन है जर अर ਜੈਕਲਪ ਕਰਕ ਦੀਵਤਾ, ਬਰੋ ਦੇ ਜੀ ਸ਼ਹੀ ਮਾਂ ਹੈ। ਜਾਂਦਾ । ਵਸ਼ਿਸ਼ਟ ਜੀ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹਟ ਤੁਸੀਂ ਬਰਤੀ ਖੜੀ ਕਰੋ ਤਾਂ ਵਸ਼ਿਸ਼ਟ ਕੀ । .. ਅਤੀਆਂ ਸ਼ੀਤਜ਼ੀਤ ਕਾਵਦਾ ਮਾਤਮਾਸ ਪਿਆਂ ਤੋਂ ਉਕਤੀ ਜਾਂ ਹੈ। ਵਰਕਾਵਿਸ਼ਤ ਸਿਤ੍ਹੇਨੂ ਨਸ਼ਚਾਆ ਗਿਆ ਕਿ ਸੰਗਤ ਵਿਚ ਅਤੇ ਹਨ ਹੁਣ ਤ ਦ ਪ੍ਰੇਸ਼ ਤੂ ਤੇ ਦਾ ਬਹੁਤ ਮਹਾਤਮ ਹੈ। ਪਾਵਰਕਰ ਵਰ੍ਹੇ ਦਾ ਤੁਪ ਵੀ ਉਤਨਾਂ ਰਾ ਨੂੰ ਰੁਖਦਾ । ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਸੰਸ਼ਰ ਦੇ ਨਾਮ ਸ਼੍ਵਣ ਦਾ ਮਹਾਤਮ ਹੈ । ਜਿਵੇਂ ਪੰਜਾਵ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹ ਜੀ ਨੇ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਉਪਦੇਸ਼ ਕੁਰਮਾਇਆ } ਾ, ਜਿਵ੍ਹਾਂ ਫ਼ ਨਦੀ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਤੋਂ ਖੜਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਉਸ ਨੂੰ ਪੁਕਰਾ ੂਨ ਦ ਲੜ । ਹੁੰਦੀ। ਪਰ ਉੱਪਰ ਜਾਲਾ ਤੋਂ ਘੱਟਾ (ਗਰਦ) ਹਨ੍ਹੇਗੀ ਅਵਿਕਾਨ ਚੰਡ ਚੰਡ ਕੇ ਪੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਘੱਟਾ ਤੇ ਜਾਲਾ ਬਰਖਾ ਵਕਰੀ ਲਹੁੰਦ ਹੈ । 'ਬੂਡ ਵਧਦਾ ਫ਼ਲਦਾ ਤੇ ਫੈਲਦਾ ਹੈ।

ਇੰਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜਿਹੜੇ ਇਕੱਲੇ ਬੈਠ ਕੇ ਭਜਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਨਦੀ ਦੇ · ਼ ਼ ਬਿਛੇ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਰੇ ਭਰੇ ਤਾਂ ਹਨ ਪਰ ਹੰਗਤਾ ਰੂਪ ਗਰਦ **ਪੈ ਜਾਂਦੀ** ງ ਕੁਸ਼ ੂੰ ੂੜਾ ਭਜਨ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਸਵੇਰੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਮ । ਪਰ ਸੰਗਤ ਵਿਚ ਗੁਰ-ਉ<mark>ਪਦਸ਼ ਰੂਪੀ ਵਰਖਾ ਹੋ</mark>ਂ ਤੋਂ ਤੇ ਭਾਤਾ ੂੰ ਰਹਿ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕਿ ਏਥੇ ਮੌਰੇ ਤੋਂ ਬਹੁਤੇ ਭਜਨੀਕ ਅਤੇ ਗਣਾਂ . ਮੈਂ ਚਾਰ ਵਜੇ ਤੜਕੇ ਉਠਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਤਿੰਨ ਵਜੇ, ਦੋ ਵਜੇ. ਾ . . . ਪ ਨਰ ਵਾਲੇ ਭੀ ਪ੍ਰੇਮੀ ਹਨ। ਜੋ ਮੈਂ ਦੋ ਘੰਟੇ ਜਾਂ ਚਾਰ ਘੰਟੇ ਼੍ਰ , , , । ਅੱਠ ਅੱਠ ਘੰਟੇ, ਸ਼੍ਰਾਸ ਸ੍ਰਾਸ ਸਿਮਰਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਼ ਕ ਰੜੀਦੀਆਂ ਕਉਣੂ ਜਾਣੇ ਮੇਰਾ ਨਾਊ . ं िल हम स्त्र समा साल हो सपसी . . . र नह चलर धार र नमी बी उहा द्वार प्रमुख्य केरी में भी भी रिक समा को इ ਾ ਹਨ। ਇਸ ਵਿਚ ਮਹਾਣ ਰੂਪੀ ਜਾਂਧਾ ਵਜਾਦਾ ਹੈ। ਾ , ਮਾਲਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਸ਼ੌਗੜ ਵਿਚ ਸ਼ਨਣ ਤੋਂ

ਾ,ਸ਼ਹਿਰ 'ਸ' ' ' ਜ਼ਰੂ ਜਾਰੂ ਨਾ ਕੁਰੂ, ਕਾਰੇ ਸਨ ਭੁਜ਼ੇ ਰਜਿਆ। ' (ਅੰਗ ੧੦) ਮੁਤਨੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਹੀ ਪਾਲਦਾ ਹੈ ਗੜ-ਉਪਨੇਸ਼ ਕਵੀ ਵਜਖਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਜਿਹ ਸੇ ਵਾਲੇ ਜਾਣਾ ਕਾਰ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਜਾ ਿਲ ਦੇ ਕਾਰ ਨੂੰ ਬੀਖਸ਼ਸ਼ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸ਼ੁੰਬ ਗੁਣੀ ਦੀ ਹਰਿਆਵਸ਼ਤਾ ਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਸ਼ੁੰਬ ਗੁਣੀ ਦੀ ਹਰਿਆਵਸਤਾ

ਭੇ. ਪੁਸਤਰ ਦੇ ਨਾਮ ਸ਼ਵਣ ਦੀ ਮਹਿਸਾ ਨੂੰ ਜਿੰਕ (ਧਰਕਿ) ਹਰਤੀ ਤੋਂ ਵਸਣ ਵਾਲੇ ਹਨ, (ਧਵਲ) ਧੌਲੇ ਨਿਆਮਾਂ ਤੋਂ ਉੱਜਧ ਧਰਮੀ ਪਰਚ ਹਨ (ਆਕਾਸ) ਕੇ ਆਕਾਸ਼ਰਾਰੀ ਹੁਣ ਹੋਵਾਂ ਆਦਿਕ ਸਾਰੇ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਿ ਵਾਹਿਗਰੂ ਦੇ ਨਾਮ ਸ੍ਵਾ ਦੀ ਮਹਿਸਾ ਉੱਚੀ ਤੋਂ ਉੱਚੀ ਹੈ।

ਫ਼, ਜਿਨਾਂ ਜਿਨਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਦ ਦੇ ਨਾਮ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਭੂ, ਜਿਹਾ ਹੈ ਕਹੀ ਨੂੰ ਜੋ 'ਆਕਾਸ਼ ਰਿਦਾ ਹੈ ਇਹ ਦਵੇਂ (ਪਦਲ) ਉਪਾਰ ਹੋ ਵਾਈ ਹਨ ਹ

ਪ, ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਨਾਮ ਦਾ ਸ੍ਵਣ ਕਰਕੇ (ਧਰਤੀ) ਜਿਹੜੀ ਭੂਮਕਾ ਹੈ ਼ਰੀਆਪਦ (ਧਵਲ) ਉੱਜਲ, ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਤੇ (ਆਕਾਸ਼) ਚਿਦਾਕਾਸ਼ ਪੁਸੰਬਰ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਵਾਹਿਗ੍ਰ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੋਈ ਹੈ ਉਹ ਸਾਰੇ ਵਾਹਿਗਰੂ ਦੇ ਨਾਮ ਸ਼੍ਵਣ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਨੂੰ ਗਾ ਰਹੇ ਹਨ।

੬, ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਨਾਮ ਸ੍ਵਣ ਕਰਕੇ (ਧਰਤੀ) ਭੂਮਾ ਰੂਪ ਬ੍ਰਹਮ ਦੀ, (ਹਵਲ) ਉਜਲ ਨਿਸ਼ਕਾਮ ਧਰਮ ਦੀ ਤੋਂ (ਆਕਾਸ਼) ਚਿਣਾਕਾਸ਼ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ

୨. ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦਾ ਨਾਮ ਸ਼੍ਰਵਣ ਕਰਨੇ ਕਰਕੇ ਰਿਦੇ ਵਿਚ (ਧਰਤਿ) ਬਿਮਾ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਰਿਦਾ (ਧਵਲ, ਉ ਜਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਆਕਾਸ ਵਰ ਨੇ ਨਿਰਲੰਪਤਾ। (ਵਾ) ਨਿਰਖੇਭਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੋ ਕਾਂਦੀ ਹੈ

ਵ (ਧਰਤਿ) ਸ੍ਰੀਰ ਰੂਪੀ ਧਰਤੀ ਜਦਾਂ (ਧਰਾਸ਼) ਉੱਜਲ ਹੋਈ 'ਜੋ ਤਨ · ਸੂਹ ਜ਼ਿਲ੍ਹ ਉਪਸ ਨੇ ਪਾਂਦੂ ॥' ਤਾਂ (ਆਕਾਸ਼) ਰਿੰਦੇ ਵਿਚਾ ਹੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ . ਾਮ ਦਾ ਸੁਵਣ ਪ੍ਰ ਪਤ ਹੋ ਗਿਆ।

੯. ਪ੍ਰਸੰਸਰ ਦੇ ਨਾਮ ਦਾ ਸ਼੍ਵਣ ਕਰਨੇ ਵਾਲੇ ਸੌਤਾਂ ਮਹਾ ਪਰਖਾਂ ਦਾ, ਜ਼ਰਾਂ ਬੈ ਸ਼ਾਜ਼ੈ ਨਾਮ ਤੀ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੋ ਬਲਤ ਹੈ ਮਿ੍ਗ ਮੀਨ ਪੰਚੇਰੁਸ ਬਿਨ ਜ਼ਾਪਤ ਹੈ ਨਹੀਂ' ਹੋਰ ॥³ (ਅੰਗ ੧੨੬੫) ਇਸ ਅਵਸਥਾ ਵ 'ਲਾਮਾ ਦਾ

ਸੀ ਸਪ ਜੀ ਸਾਹਿਬ

SANTANIAN ARMANAMANAMANAMA ANTANAMAN ANTANAMAN SE SE SE A to the fine of the first the first to the first the fi ਅੰਦ ਵੀ ਬਿਆਂ ਤਿਆਂ ਹੈ ਪਹਿਲਾ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਤਿਆਰੇਜ ਦੇ ਆਸਤ ਸ਼ਤਾਰ ਵਿਸ਼ਤਾਸਤ ਨਰ-ਜੈਤ ਸ਼ਹਿਤ ਸ਼ਤਾਸਤ ਨਰ-ਜੈਤ ਸ਼ਹਿਤ ਸ਼ ENTHUE HEODO NO S SUR SEL MITTER . SI ਵਿਕਰ ਸਾਹਤ ਦੇ ਇੱਕਾ। ਪਰ ਧਰਤੀ ਖੜੀ ਨਾ ਹੋਈ ਜਾਮਕ ਨੂੰ ੍ਰਿਸ਼ਟ ਨਿੰਡ) ਕਿ This ਕਮੀ **ਪਰਤੀ ਖੜੀ ਕਰੋਂ** ਤੋਂ ਦੇ ਸਮਾਵ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹ ੍ਹ ਇਸ ਸਤਿਸ਼ਗੀ ਕਰਨ ਦਾ ਸਹਾਜ਼**ਸ ਅਰਪਿਆ ਤਾਂ ਧਰਤੀ ਖੜੇ ਗਈ**। ਦੂਸਕ ਵਾਵਧਮੰਤ ਨੂੰ ਨਸ਼ਚਾ ਸਾ ਗਿਆ ਕਿ ਮੇਗਤ ਵਿੱਚ ਦਾ ਹਨ ਹੋਏ। भ मामे मेरड ६ स इ भगा वस्तु पर प्रजा इपका ४१६ १३६। स्पन्न सर्वे ਵਕ ਤੇ, ਰਜ਼ਵਾਂ ਜਿਨਾ ਪ੍ਰਸੇਸ਼ਰ ਦੇ ਨਾਮ ਸਵਾ ਦੇ ਮੁੱਤਰ ਜਿਵ ਪੰਜਵੀਂ ਪ੍ਰੀ ਮਾਤ ਜੀ ਨੂੰ ਸਿੱਖੀ ਨੂੰ ਉਪਦੇਸ਼ ਫੁਰਮਾਇਆ ਹੈ ਾ ਸਵਾ ਵਰ ਮਾਵਿ ਕਿਨਾਰ ਤੇ ਖੜਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਭਾਵਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਚਾਲਉਾ ਾ ਦੇ ਨੇ. ਨੇ. " ਹੁੰਦੀ। ਪਰ ਉੱਪਰ ਜਾਲਾ ਤੋਂ ਘੱਟਾ (ਗਰਦ) ਹਨੂੰਗੇ। ਅ ਜਿਸ ਨਾਲ ਚੀਤ ਚੰਡ ਕੇ ਪੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਘੱਟਾ ਤੇ ਜਾਲਾ ਬਰਖਾ ਵਾਕ ਹੀ ਲਹਿ ਹੈ ਤੋਂ ਬਿਛ ਵਧਦਾ ਫਲਦਾ ਤੇ ਫੈਲਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜਿਹਤ ਇਕੱਲ ਏਨ ਕੇ ਭਜਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਨਦੀ ਹੈ 🖈 😋 - ਬਿਛ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ। ਕੁਰੇ ਤਾਂ ਹਨ ਪਰ ਹੰਗਤਾ ਰੂਪ ਨਾਤਕ ਪੰਜਾਵੀ ੇ ਤੋਂ ਤੋਂ ਰਜ਼ਨ ਕੋਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਸਵਟ ਸਭੇਤ ਪਹਿਲਾ ੍ਹੇ ਸ਼ਾਹ ਵਰ ਗੁਰਾਊਪਟੇਸ਼ ਰੂਪੀ ਵਰਖਾ ਹੈ। ਤੋਂ ਹੈਗਤਾ ਾ ਜਦੀ। ਵਿਸ਼ਬ ਸੋਰ ਜੋ ਬਹੁਤ ਕਸ ਕਿ ਸਵੇਗੁਲਾ ं म सन देन अपने सिक्स जा माहित देल, से देस. - ਜੀ ਦੇ ਵੇਪਸ਼ਹਨ, ਜਸੇ ਦਿਪੰਟ ਜਾਚਰ ਘੰਟੇ ्र लंड पेटर घन माम मिन्टर उटर इस्से ਜ * * ਕ ਚੋ.ਚੀਆਂ ਕਥਾ ਜਾਂ ਮਰਾ ਸਾਊ ਂ . । ਇਕ ਵੱਧ ਚੋੜਦਾ ਗਾਂਦ ਵਾਲੇ ਸ੍ਰੀ ਜਪਜੀ यह ल्या राष्ट्र रिन्टमी वी ग्रा ਼ ਪਾਰਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਕ ਲਆ ਦੀ ਹੋ . 3기 : w H , x · 4 시나 + 27 년 위문 31 ਾ , , , ਜਾ ਹੈ। ਪਰ ਸ਼ਹਕ ਵਿਚ ਸਨਣ ਵੇਂ

an in hinkun.

Lat Mayor hea ਜ਼ਮੂਤ ਜ਼ਮੂ (, , ਰਚ ਨਾਲਤ, ਲਾ) ਸਨ ਰਉ ਕਰਿਆ। (ਅੰਗ 40) ਸ਼ਗਾ ਨੇ ਪ੍ਰੇਸ਼ਸਤ ਤੋਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਹੈ ਰਾਜ ਵਿਖਾਸ਼ ਨਹੀਂ ਵਜਬਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇਹ ਤੋਂ ਸੀ ਰੀ ਨਾ ਦੇ ਸਮ੍ਰੀ ਸੰਦਾ ਹੈ। ਜਮਰਥ ਦ ਜਪਦਿਸ਼ ਹੋਰ ਸੀਦਾ ਸ਼ਿਮਰਨ ਕਰਨ । 'ਬਲਜਾ, ੂਜੇ ਹੈ। ਸ਼ਵਰਾਣਾ ਜੀ ਰਰਿਆਵਲਜਾ

ਰ ਪ੍ਰਮੁਤ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਸਿਧਾਨ ਦੀ ਸਹਿਸਾ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਡੇ (ਧਰਤਿ) ਰੂਟਰੇ ਕੇਵਲ 'ਨ, ਬੁੱਧ) ਬਲ ਰਿਆਈ ਕੇ ਉਜਲ ਬਰਮੀ ਪੈਤਸ਼ 1ਣ (ਆ, ਨਾ ਪਾਸਾ ਮੁਖਾ ਹੈ ਉਣ ਅਕਤ ਸਮਹੂਤ ਸਾਤੂ ਗਾਉਂਦੀ ਵਿਤਾਰ ਤਰਨ ੱਧਾਂ (ਕ ਨਿ. ਨਾਟ ਸ ਸੰਕਵ ਅਤੇ ਸਪੀਸ ਉ. ਗੁਪ੍ਰੇ ਉ. ਗੁਪ੍ਰੀ। ਪੰਤਸ਼ ਦਿੰਦਾ

ਨ ਦਿਨ ਦੇ ਤੇ ਸੰਸਥ ਦੇ ਨਾਮ ਨੂੰ ਸ਼੍ਵਿਆ ਹੈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ (ਧਰਤੀ) ਜਿਹੜੀ ਬੁੱਧਾਂ ` ਅਤੇ ਜ (ਆਬਾਸ ਰਿਦਾ ਹੈ ਇਸ ਦੋਵੇਂ (ਧਵਲ)

ੂ ਪ੍ਰਮਾਤ ਦ ਨਾਮ ਜਾਂ ਸ੍ਵਣ ਕਰਕੇ (ਧਰਤੀ) ਜਿਹੜੀ ਭੂਮਕਾ ਹੈ। ਼ੁਆਪ ਦੇ (ਹਵ ੇ ਉੱਦਲ, ਟੁੱਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ (ਅ ਕਾਸ) ਚਿਦਾਕਾਸ ਪੰਜਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਤੋਂ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਵਾਤਿਗੁਰੂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੋਈ ਮੇਰੇ ਸਾਰੇ ਵੀ ਸਿਨ ਦੇ ਨਾਮ ਸ਼ਵਣ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਨੂੰ ਗਾਰਹੇ ਹਨ।

ੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਤ ਦਾ ਨਾਮ ਸ੍ਵੇਣ ਕਰਕੇ (ਧਰਤੀ) ਭੂਮਾ ਰੂਪ ਬ੍ਰਮ ਦੀ, ਰਵਲ। ਉਦਲ ਪਾਸਤਾਮ ਧਾਸ ਦੀ ਤੇ (ਆਕਾਸ਼) ਚਿਦਾਕਾਸ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ੂੰ ਕਾਵੀ ਹੈ।

୨ ਵਿਗਿਤ ਜਾ ਦਾਸ਼ ਸ਼੍ਵਣ ਕਰਨੇ ਕਰਕੇ ਰਿਦੇਵਿਚ (ਧਰਤਿ) ਨਿਜਾ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ 'ਨਿਦਾ (ਧਰਕ) ਉੱਜਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਆਗਾਂਸ਼ ਵਤ ू । परमा (ह अ वंदर से प्रशे वे संसे १

ਵ (ਪ ' ਮੁਕ ਕਰੀ ਧਰਕੀ ਜਦੋਂ (ਧਵਲ) ਉੱਜਲ ਹੋਈ। 'ਸੇਂ ਰਨ ਨਿਰਮਲ ਜਿਤੂ ਉਪਜੋ ਨ ਪਾਪੂ ॥' ਤਾਂ (ਆਕਾਸ) ਰਿਦ ਵਿਚਾ ਹੀ ਵਾਹਿਗਰੂ ਦੇ ਨਾਮ ਦਾ ਸ਼ਵਣ ਪ੍ਰ ਪਤ ਹੋ ਗਿਆ।

ਦੇ ਪ੍ਰਸੇਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਮ ਦਾ ਸੁਵਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸ਼ੈਤਾ ਮਹਾਂ ਪ੍ਰਦਾ ਦਾ, ਵ ਮਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਨਾਮ ਹੀ ਸੁਣਦਾ ਹੈ ਜੋ ਬੋਲਤ ਹੈ ਮਿ੍ਚ ਮੀਨ ਪੰਖਰੂ ਸ਼ ਬਿਨ ਹੁਰ ਜਾਪਤ ਹੈ ਨਹੀਂ ਹੋਰ ਜੋ (ਅੰਗ ੧੨੬੫) ਇਸੰ ਅਵਸ਼ਵਾ ਵਾਕਿਆਂ ਦਾ

ਧਰਤੀ ਅਤੇ ਆਵਾਸ਼ ਬ੍ਰਾਮਲਕ, ਸਵਰਗ ਲਵ, ਬੰਕੰਠ, ਸੰਚਬੰਤ ਵਿਚ (ਾਰਵਨ)

(780)

ਰਹ. (ਧਵਲ) ਧਰਮੀਆਂ ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਤੋਂ ਅਕਾਸ਼ ਵਿਚੋਂ (ਸੀ ਅਨੁਸ ਹੀ ਸ਼ਾਣਦਾ ਹੈ। ਯਾਤਾ : ਬਰਤਿ ਪਾਤਾਲੁ ਆਕਾਸ਼ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦੁੜੀਦ ਕਰ) ਰ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੇ ਰਾਮ। (ਅੰਗ ਪੁੱਖਰ) ਸਿਮਰੇ ਧਰਤੀ ਅਰੂ ।ਅਤ੍ਰਾਜ਼ਾਜ਼ ਸਿਸ਼ਕਾਰਿ ਚੰਦ ਸੂਜਜ ਗੁਣਤਾਸਾ॥ ਪੳਣ ਪਾਵੀ ਬੋਸ਼ੌਤ ਸਿਸਤ ਤਾਲਸਰ ਸਗਲ ਉਪਾਰਕਨਾ ॥ (ਅੰਗ ੧੦੭੮)

ਸ਼ਣਿਅ ਦੀਪ ਲੋਅ ਪਾਤਾਲ : -[ਸਨਾ ਦੁ ਨਾਮ ਸਨਕ ਹੈ ਨੂੰ ਪਤਾ ਅਗਦਾ ਹੈ ਕਿ 'ਮਹ ਸੱਤ ਦੀ ਪ* ਹਨ, (ਲੱਅ) ਚੁੱਦਾ ਲੋਕ ਹਾਂ, ਸੰਤ ਹ - 3 ਹਨ।

ਤੇ ਸ਼ਵਾਦੀਰਾ ਦੇ, ਸ਼ਵਾਸਮੰਦਰਾ ਦਾਵਿਚ ਰਹਿਤ ਵਾਲ, ਸਵਾਲੇ ਐਸ) ਰੰਦਾ ਸ਼ਾਮ ਨਾਜ਼ ਸ਼ਾਲ ਦੇ ਵਿਚ ਵਸਤ ਦਾ ਸ਼ਾਮ ਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਮ ਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਜ਼ਿ ਨਾਮ ਜਵਾ ਦੀ ਮਹਿਸਾ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪੰਜੇਸ਼ਰ ਦੇ ਟਾਲ ਦੀ ਮਹਿਸ ਹੱਵ ਵਿਲਾਜ ? 'ਗਣ ਗ ਦੇ ਬੀਲ ਰਾਉਂ ਸਪਤ ਪਾਤਾਲਿ ਬਸਿਤੇ ॥'(੧੩੯੦)

a. ਜਿਹੜਾ ਮਨ (ਦੀਪ) ਦੀਵੇਂ ਦੀ (ਲੋਅ) ਲਾਟ ਦੀ ਨਿਆਈ (ਚੌਚਲ) ਹੈ। ਇਹ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦੇ ਨਾਮ ਨੂੰ ਸੁਣਿਕੇ ਇਸਥਿਤ ਚੌਕੇ (ਪਾਤਾਲ) (ਤਾਲ)

ਰ ਵੇ ਹਵਰ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਨਾਮ ਨੂੰ ਸੁਣਿ ਕੇ (ਦੀਪ) ਿਆਂ ਰੂਪੀ ਦੇ ਦਾ (ਲੰਅ) ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ (ਪਾਤਾਲ) (ਤਾਲ)

ੂ ਪਤਾਲ ਵਾਂਗ ਜੋ ਨਿਮ੍ਭਾ ਵਾਲੇ ਹਿਤਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ

4 3-1,

ਸੀ ਸਪ ਜੀ ਸਾਹਿਬ

ਅਦਜ ਪਸ਼ਸ ਦਾ ਨੇ ਪ੍ਰਤਾ ਕਰਤੇ ਕਰਕ (ਆਪ) ਜੇ ਸ਼ਹਿਆ ਹੈ। Men La Line, non ax H J Hat 91 ह भाग है । भाग है भाग कि को) (भाव को मान के का को कि कि को के कि को कि क

ਸਾਖੀ ਪੰਡਿਤ ਨਿਤਾ ਨੰਦ ਦੀ

तिल प्रति । भी भूत सं स्वामी। भी जनकार के एउ मारी स ਵਿੱਚ ਮੀਨੀ ਪ੍ਰੀ ਹੈ । ਸਾਂ ਕਵੇਂ ਪ੍ਰੀ ਸੀ ਦੀ ਪ੍ਰੀ ਜਾਂ ਹਰਤਾ ਰੋਜ਼ ਪ੍ਰਦ ਸਾਹਿਬ ਹੈ ਦੇ ਸੀ। ਇਕ ਕਿਨ ਪੁਰਿਕ ਜ਼ਿਰੀ ਵਿੱਚ ਗੋਰੋੜ ਵਿੱਚ ਮੀਨਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਦਿਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਆਦਿਆਂ ਕਿ ਮਰਨ वयह नेम हिल एक किस प्राप्त हिस प्रतिस्थ तथा हिल है में अब ਰਜ਼ਬਰ ਹੋਏ ਜ਼ਿਲ ਸਾਂ ਹੈ ਵਿਚ ਵਿਚਾਰ ਤੋਂ ਮਗਰਾ ਸ਼ਾਹਮਣ ਬਾਹਰ ਰਜ਼ਬਰ ਹੋਏ ਜ਼ਿਲ ਸਾਂ ਹੈ ਵਿਚ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਮਗਰਾ ਸ਼ਾਹਮਣ ਬਾਹਰ ਆਇਆ ਤਾਂ ਚਾਰ ਜਿਸ ਅ ਹੋ ਵਿਚ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦ ਸਦੇ। ਇਕ ਸਿਖ ਭਾਈ ਸੰਦਰ ਸੀ ਵੇ ਕਿਹਾ, ਵਿੱਚ ਚਾਰੇ ਪਹਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪਟਲੋਕ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦਾ ਸੰਦਰ ਸਾ ਜਨ। ਹਾਂ। ਲਾਲੇ ਕੀ ਨੇ ਰਿਹਾ, ਜਿਵ ਦਾਰ ਪਹਿਰ ਤਾਂ ਜਿਆਦਾ ਹਨ ਸੈਂ ਦੇ ਪਹਿਰ। ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਾਣੀ ਅਈਆਂ ਕੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਸੇ ਇਕ ਪਹਿਰ ਵਿਚ ਮਹੇਚ ਸਕਦਾ ਤੋਂ ਜਿਲ੍ਹਾ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਹੈ ਭੇਗਾਵੇਂ ਇਹ ਤਾਂ ਵਿਚੰ ਜਾ ਸਕਦ ਬ ਨਾ ਸਮਾਂ ਹੈ ਲੋਂ ਸ਼ਹਿਤ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਇਕ ਪਲ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਬਹੁਤ ਹੈਰਾਣ ਤੋਂ ਜਿਸ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਇਕ ਪਲ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਤ ਤਾ ਸਮ ਮਕਦਾ ਹੀ। ਸਦਕ ਹੈ। 3 ਮਹਾਤ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਗੁਸ਼ੇ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਜ਼ਰਦਾ ਹੈ। ਸਦਕ ਹੈ। 3 ਮਹਾਤਿਆ ਹੈ ਜ਼ਰਦਾ ਪਰਬ ਹੈ। ਸ਼੍ਰਿਹਾਰ ਦੀ ਹੇਜ਼ਤੀ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਬੁਦਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਸ਼੍ਰਿਹਰ ਸੀ। मामन इत प्रभाव की स्विध में यह यह मानिवाल मान मित्रह कार प्रतिस को वो वह है है अं विश्व है है जो विश्व मार्थ मा ਸ ਆਪ ਜੀ ਦੇ ਚੋਰਨਾ ਵਿਚ ਕੀ ਕਥਾ ਕਰਾਂ ? ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿਚ ਤਾਂ ਪ੍ਲੋਕ ਦਾ ਮਹਾਇਕ ਸ਼ਲ ਦਾ ਕਿਖਿਆ ਹੈ ਪਰ ਤੁਸਰੇ ਸਿਖ ਕਾਂ ਮੁੰਦੇ ਹਨ ਪਲ ਰਿਸ ਸ 'ਤ ਨਾ ਜਿਸ ਸ਼ਿਲ ਹੈ। ਪਰ ਆਪ ਜੀ ਦੁਸ਼ੇ ਤੋਹਾਂਡੇ ਸਿਥ ਸਦੇ ਹਨ ਦਿਸ਼ ਸ਼ਿਲਤੇ ਰਵਸ ਸ਼ਾਲ ਨਾ ਜਿਸ ਸਦੇ ਤੋਹਾਂਡੇ ਸਿਥ ਸਦੇ ਹਨ ਦਾ ਸ਼ਿਲਤ ਸ਼ਿਸ਼ ਹੈ। ਸੁਨਕ ਸੰਕਰ ਨੇ ਫ਼ੋਰਮਾਇਆ, ਪੀਂਡਤ ਜੀ! ਸਾਡੇ ਜਿਥ ਵੀ ਰਜ ਦੀ ਸਦ ਹਨ। ਪੁੱਕਿਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਇਹ ਜ ਅਤੇ ਸਕਦੇ ਹਨ ? ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਭਾਈ ਗ੍ਰਦਾਸ ਜੀ ਵਲ L. TOTA TO A CONTROLLED TO THE SECOND OF THE

ਸਾਂ ਜਵਜੀ ਸਾਹਬ

ੱਕੇ ਜੌਕ ਕਵਿਤਾਕਿ ਕਿਸ ਨੂੰ ਯਾਸ ਉਤਤ ਦੇ ਤੋਂ ਇਸ ਦਾ ਸਮਾਂ 1ਵਿਤਤ ਭਰ

मना नी साज्यममं के धेनर नी हरित. --ੂਨੇ ਤਰਕਰ ਕਰਵਾਸ ਸਿਨਹੁ ਬਿੰਘ ਸ'ਚ ਕਹਿੰ ਤੁਸ ਖਾਸ। र्ष र अल्म रमनल १५२ , , भन म.न पर्यायो र ਮਨੇ ਮਾਤਦ ਕ ਸਿਰ ਸ ਤੀ ਸਾਚੇ। ਮਦਾ ਉਕਾਸਾ ਵ ਦੀ 'ਚ 🗸 🧸 ਮ ਕੀਤ ਮੈਂ ਜੋ ਜਗ ਜੀਵਾ। ਕਰਹਿੰ ਸੁਭਾਸ਼ਤ ਸਰਬ ਸਦੀਵਾ॥੧੬॥

🚶 📭 ਕੇ ਪੰਥ ਤਖ਼ਾ ਹੀ ਕਾਲਾ। ਪੂੰਨੀ ਛੋ ਅਸਵਾਰੀ ਨਾਨਾ ॥ (ਰਾਸ਼ 🐈 , ਜਵਾ, ਸਾਹਕਾ ਵਾਲੇ ਹਨ ਉਹ ਚੰਗੇ ਮਾੜੇ ਕੈਮ ਕਰਦੇ ਹਨ ਾ । ਪਾਰਤ ਹੈ। ਜੋ ਜੋਸ ਦਾ ਹੀ ਜਾਂ ੈਂਦਾ ਹੈ ਜਿਵੀਂ ਉ ਕਰਾ ਵਿਚ में मिल के समार असन करते हैं के विस्तर के विस्तर के ਰ ਸਾਂ- ,ੀ ਜੀ ਦੀ ਪਾਸਤ ਕਰਮ ਹਨ ਕਾਵ ਤਾਮ ਜੰਘਸ ਹਨ ਅਤੇ ਪਾਰ ਨਾ र में रेस्ट 'इस वही मनगरी प्रवरी वा '- इ लेंस है

ੂਰ ਰ ਸ਼ਹੂਰੇ ਹਨ ਹੀ ਕਰੋ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੇ ਤੇ ਪੂਰਾਨ ਪਾਪੀ ਨੂੰ ਼ , ਵ ਾ , ਵ ਦ ਤੋਂ ਸ਼ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਸਿਖ਼ਾਂ ਦੇ ਨੇੜੇ ਤਾਂ ਜਮ - ਕਿਤੇ ਧਰਮਰਾਜ਼ਾਂ ਪਾਸ ਆਪਣੀ ਇੱ**ਫਾ** ਅਨੁਸਾਰ

਼ . - ਾ ਅਤਾ ਸ਼ਟਿਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। • = ਰੂਜੂ ਐਸੂ ਚੁਟੂਰ ਕੀਤੇ ਕਵਾਵ ਹਨੀਤ ਹੈ

·ਜ਼ਸ਼ ਰਾਕਾ ਜਿਵੇਂ ਦੇ ਭੇਰ ਸੇਵਕ ਨਿਤ ਹੋਈ ਜ਼ੋ?

😁 🕝 🔞 ਕੀ ਸ਼ਖ਼ੀ ਮਹਾਂ। ਮਹਾਂ ਮਹਾਤਮ ਹੈ ਜਹਿੰ ਕਰਾਂ। ਼ - ਸ ਮਹਿ ਹੋਇਆ ਵੈ। ਤੇਤਕ ਕਰੇ ਨ ਕੁਰ ਅਲਾਵੈ॥ ਼ਰ ਾਂ ਗਾ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਾ ਕਿਵੇਂ ਆਏ ਮੈਨੂੰ ਵੀ ਦਿਖਾ . . , ਡੇ ਪਾਸ ਹਜ਼ੂਰੀ ਵਿਚ ਰਹਿ ਕੇ ਤੁਸਾਰੀ , • • ਜ ਰਹਿ ਲੇ ਵਾਹਿਗਰੂ ਮੰਤਰ ਦੀ ਕੁਸ਼ਾਸ਼ , ,, ਵਰਤੇਸ਼ਮੀਟਰ ਦੇ _{ਸੀਤ}ਨੇਡਿਆ . र म र सर्वे वर्षेत्र तस्ती लोके · 4+ = 1- 4 - 1 M AN 2 x 1 2 1 134 , ਜਾਂ ਮੁਸ਼ ਮੁਸ਼ ਲਾਹੁਤ ਤਾਸ਼ ਕਮਾਰਿਊ ਜ਼ੀ ਵੈ

ची संघ सी प्रा^कान

" A AMAIN'S MANNAME THE TO SE MANNAME multiple and to a few and a function of the State and the state of the many by the state of a man and a form and a man area meres and a series and The same of the sa

ਮੇ ਮੇ ਵਿਵਸ਼ਗੀ ਨੂੰ ਸੂਚੀ, ਸਿਸ਼ੀ ਦੀ ਮਹਿਸਾ ਹੈ ਹੈ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ ਜਿਸ਼ੀ ਦੀ ਮਹਿਸਾ ਹੋ ਗਈ। ਇਉ, ` ਸਾਂ, ਪਾ ਪਾ ਸੰਵੇਟ ਕਪਾਂ ਕ੍ਰਥ ਸਭੇ ਲੇਵੰ ਦੀ ਪੁਸਤੇ। ਬੱਛਦ ਗੁਰਾ ਦਾ ਸਾ

ਰਿਸ ਪ੍ਰ ਪੁਸ਼ ਦੇ ਨਾਮ ਸਦੂਣ ਦੀ ਕਮਾਈ ਕਰਨ ਕਰਕੇ ਸੰਕਾ ਦੀਪਾ, ਸੰਕਾਵ ਪਾਜਨ ਵਿਚ ਗੋਮਤਾ । ਜਾਂਦੀ ਹੈ,

ਰ ਵੀ ਵੂ ਕਾ ਨਾਮ ਜ਼ਿਵਣ ਕਟਕ ਦੀਆ, ਪਾ ਤਾਲਾਂ ਨੂੰ ਕੇ (ਲੋਅ) ਪਕ ਸਨ ਵਾਲਾ ਹੈ '- ਮ ੂ ਜਾਣ ਲਈਦਾ ਹੈ।

ਵ, ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਨਾਮ ਦਾ ਸ਼ਵਣ ਕਰਨੇ (ਪਾ_ਤਾਲ) (ਤਾਲ) ਰਿਵੇਂ ਵਿਚੋਂ ੍ਰਿਹ) ਅਧੁੱਖ ਰਿਆਨ ੂਹੇ ਦਾਵੇਂ ਦੇ(ਲੋਅ)ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਨੂੰ (ਪਾ, ਪਾ ਲਈਦਾ ਹੈ। ਸਟਿਐ ਪੋਹਿ ਨ ਸਕੈ ਕਾਲੂ : ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਨਾਮ

ਦਾ ਸ਼ਵਣ ਕਰਨੇ ਕਰਕੇ ਕਾਲ ਨਹੀਂ ਪੈਰ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਜਸਦੂਤ ਜਾਂ ਧਰਮਰਾਜ਼ਾ ਦਾ ਸ਼ਵਦ ਕਰਨ ਨ ਦਿ ਵੀ ਪੋਰ ਨੂੰ ਸਿਕਦੇ । ਨਾਮ ਸਨਨੇ ਕਰਕੇ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਹੋਏ ਜੀਉਂਦੇ ਨ ਦਵਾਹਨ। ਜੀਉਂ ਦਿਆਂ ਨੂੰ ਕਾਲ ਨੇ ਕੀ ਪੋਹਣਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਪ੍ਕਾਰ:-

ਸਾਖੀ ਬਾਬਾ ਅਟੱਲ ਰਾਇ ਜੀ ਦੀ

ਨਿਕ ਦਿਨ ਛੋਵੇਂ ਪਾਰਿਸਾਰ ਜੀ ਦੇ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦੇ ਬਾਬਾ ਅਟੱਕ ਦਾਇ ਜੀ ਆਪਣੇ ਹਾਣੀ ਲੜਕਿਆਂ ~ ਲ ਬੋਲ ਰਹੇ ਸਨ। ਖੇਤ ਦਿਆਂ ਖ ਜੋਦੂਆਂ ਸਾਰਾ - ਨ ਲੰਘ ਗਿਆ। ਜਦੋਂ ਸ਼ਾਮ ਹੋ ਗਈ ਤਾਂ ਉਸ ਵੇਲ, ਸੁਣ ਸੇ ਖਜੀ ਦੇ ਮੰਡ ਮ । ਜੈ ਜਿਹ ਬਾਜੀ ਸਮਾ ਰਾਈ ਅਤੇ ਬਾਬਾ ਜੀਣ ਬੈਲ ਏਦ ਕਰ ਦਿਹੀ। ਸੰਹਣ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਲੂ ਨੂੰ ਆ ਕੇ ਸ਼ਤੀ ਬਾਜ਼ੀ ਦੇਵੀ । ਨੂੰ ਦਾ ਚੰਗਾ ਜੀ। ਮਦਣ ਨੂੰ ਜਿਵਲਾ ਗਿਲ । ਰਾਵ ਨੂੰ ਘਰ ਜਾ ਕੇ ਜਦੋਂ ਸਟੇਵ ਸੱਵਾ ਤਾਂ ਸਿੰਘ ਾ ਅਮਰ ਗਿਆ। ਦਿਜ਼ ਦਿਨ ਸਵਰ ਨੂੰ ਬਬਾ ਅਵੱਲ ਵਾਇ ਸੀ

ਮ੍ਰੀ ਜਪ ਜੀ ਸਾਹਿਬ

ਪਉੜੀ ਦ

🖄 ਖੇਤਣ ਵਾਲੀ ਬਾ - ਜਦੋਂ ਆਏ ਤਾਂ ਬਾਕੀ ਦੇ ਲੜਕੇ ਸਾਰੇ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਪਰ ਮਹੁਤ ਨਾ ਆਇਆ। ਇਕ ਬਾਲਕ ਨੂੰ ਸਦਣ ਭੇਜਿਆ। ਉਸਨੇ ਆ ਕੇ ਦਾਸਿਆ ਕਿ ਬਾਬਾ ਕੀ ਮੋਹਨ ਤਾਂ ਮਰ ਗਿਆ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਜੀ ਉਸਦੇ ਘਰ ਗਏ। ਜਾਂ ਕ ਮੋਹਾ ਨੂੰ ਵਾਹਿਗਰ ਨਾਮ ਸਣਾਇਆ ਅਤੇ ਖੁੱਜੀ ਗਾਲ ਵਿੱਚ ਪਾ ਕੇ ਕਿਹਾ ਉਣ ਸਾਹਾ ਬਾਜੀ ਦਹਾ ਵਰਿਗ ਦਾ ਦਸ ਸੰਵਣ ਕਰਤੇ ਹੈ। ਜੀਰ र । ਰਿਆ ਨਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਨਾਸ ਦਾ ਸ਼ਵਣ ਕਰਨੇ ਕ ਜਿਹ ਕ

ਦੀ ਜੀਉਂ ਹੈ ਸ਼ਾਂਦੇ ਹਨ। ਼ ਮ ਸੂਵਣ ਕਰਨੇ ਕਰਕੇ ਕਾਲ (ਪੈਹਿ) ਪੈਹ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ । ਇਸੇ ਪਤ ਪ੍ਰਸ਼ਗ ਦਾ ਮਾਦੀ ਮਹਿਮਾਂ ਨੂੰ ਚਿਰਜੀਵੀ ਲੌਮਸ ਅਤੇ ਬਗਵਾਲਤ ਾ ਜੰਮੀ ਵੀ । ਾਏ ਹਨ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਨਾਮ ਦਾ ਸ੍ਵਣ ਕਰਨੇ ਕਰਕੇ ਕਾਲ JJA 7 BAR

ਰਸਤ ਹਰਕ ਦੇ ਜੀ ਤੇ ਉਨਾ ਦੇ ਪਿਤਾ ਹੁਤਣ ਖ਼ਸ਼ ਨ ਜਾਣ ਚਾਂ joh ਲੀ ਸਮਨ ਕਰਾਰ ਮੀ ਨੂੰ ਜ਼ਾਹਰ ਦਿਤੀ, ਸਪ ਲੜਾਇਆ, ਕੁਣਵਾ ਨਾਲ ਫੋਰਣਾ ਚ ਹਾਅ ਪ । ਭਗਰ ਜੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਕਰ ਵੀ ਕਲ ਪਹ ਨਹੀਂ। ਸ਼ੀਆਂ ਵਰਿਸ਼ਜ਼ ਪ੍ਰਮਸ਼ਰ ਦੇ ਨਾਮ ਦੀ ਐਸੀ ਮਹਿਮਾਨੇ,

ਜ਼ਲ ਅਤਾਵੇ ਵਿੱਚ ਘੜਿਆ ਜਲੈ ਨ ਡੂਬੰ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ । (ਵਾਰ ੧ . **ਪ:੨**) ਾਂ ਅ ਜ਼'ਰ ਅ ਅਮ ਦਨ੍ਹ ਭਾਗੇ ਸਤ ਅ'ਰੇ ਹਰਿ ਆਂਚ ਵਰਵਾਹਾ ਹੈ। ਾਜ਼੍ਹੇ ਸਾਹ ਦੇ ਬੰਮ ਭੁਜ਼ਤ ਕੀਵਤਨ ਨਾਨਕ ਨੀਤ ॥ ਣਾਂ ਹੋਉਂ ਦਾ ਤੁਣਿਹ ਕਟਾਂ, 'र ਕਟਾ ਜਦਾਅਹੁਦੂਸ਼ਮ (ਅੰਗ ੨੫੬)

. ਕਵਾਰ ਦੇ ਨਾਮ ਦਾ ਸ਼ਵਣ ਕਰਦ ਹਨ (ਕਾਲ) ਕਾਲਾ कर क्षा लेस - इच्चार में मरसा स्था (बास) व प वन्स पाप ੂਰ ਹੁਣ ਤੋਂ ਹੈ ਨੇ ਪਾਲੀ ਜ਼ਿੰਦੀ ਸਭੇ ਪਾਪ ਵੀ ਨਾਸ ਹੈ ਜੀਦ ਹਨ।

ਲਾ ੂ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਸੁਤੰਤਰ ਆਪਣੀ ਇਜ਼ਤ ਦੇ 🧼 ਦੇ ਦਰ ਵਿਚ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਮੂੰਤ ਪ੍ਰੀਤਮ: ਤਿਨ ਕਉ ਕਾਲ ਨ ਚਾੜੇ॥ ਕੂਏ ਹੈ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰਸਿ ਮਾਤੇ ॥ (ਅੰਗ ਖੁਕਦ)

. ਼ਾਰ ਭਾਏ ਤਿਨ੍ਹ ਕੀ ਕਥਾ ਨਿਰਾਰੀ ਹੈ ॥¹ (ਅੰਗ ੮੫੫

of alone health his hit at the hand hand

C. Styles and all all and all ਾਤਿਰੈ ਕਾਲੂ ਨ ਸੰਚਰੈ ਕੋਤੀ ਕੋਤਿ ਸਮਾਇ ' (ਅੰਗ ਪਪ) ਮਤਿੰਦੇ ਕਾਲੂ ਨ ਅਪੜੈ ਜਿਥੇ ਭਾਰ ਕਾ ਮਸਦ ਅਪਾਰ ਤੋਂ (ਅੰਗ ਰਹ) ਜ਼ਿਲਾਲ ਨੇ ਜ਼ਿਲਾਈ, ਦਮਸੀ, ਅਸੰਦੇ ਗੋਣ ਜੋ ਕਾਲਗੀ ਪ੍ਰਦੇਖਬ ਹਨ। ਜਿੰਦ ਹਿਣ ਨੂੰ ਹੈ। ਜਿਸਦੇ ਦਿਨਾ ਦੀਆਂ ਜ਼ਿੰਦਰ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਤੁਸ਼ੀਆਰਨ ਲ ਨੁਕਸਾਰ

ਦਿਹ ਪਰ ਹੈ ਹੈ ਗਿਲਮੀਬ ਸਮੂਕ ਸਰੀਤ ਲਿਵ ਸਾਧ ਸੰਗਿ, ਤ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕਿਰ ਹਾਂ ਪਾ ਅਤੀਤ ਚੀਤ ਆਸਾ ਮੈ ਨਿਕਾਨ ਹੈ। ੧੯੦। ' (ਕਬਿੱਤ ਸਵੇਯ ਭਾ: ਗ: ਜ਼ੀ)

ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸ :- ੧ ਸ਼ਿਰਗਰੂ ਨਾਨਕ ਝੈਵ ਨਾ ਦਾ ਜੀ ਤਾਂ ਜਾਵ ਦੇ ਹੁਣ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਭਗਤੀ ਕਿਰਨ ਵਾਲੇ ਪਰਮੀ ਰਗ ਦੇਸ਼ਨ ਨੇ ਇੱਕ ਦਾ ਹਿਜਦੇ ਵਿੱਚ ਰਿਨਾ ਦੇ ਸੰਵਣ ਨਾਲ, ਵਿਸ਼ਸ਼ ਰਤ ਹੈ ਉੱ ਕਰਤ ਜਨ ਵਾਹਿਸਰ ਦੇ ਨਾਮ ਨੂੰ ਸਰਧਾ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਵਿੱਚ ਹੈ ਉੱ ਕਰਤ ਜਨ ਵਾਹਿਸਰ ਦੇ ਨਾਮ ਨੂੰ ਸਰਧਾ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਸ਼ਤਦ ਹਨ। ਜਿਸ ਦਾ ਦਿਤ ਸਦਾ (ਵਿਗਾਸ) ਖਿੜਾ ਦੇ ਸਹਿਤ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ੇ ਹਨ ਪਸਦਾ ਅ^{ਛਾ}ਦ ਤਰ੍ਹਾ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ਗੁਣਵੀਤਿਆਂ **ਪਾ ਛਾਰੂ** ॥' (ਅੰਗ 866) ਪ੍ਰਸਾ ਹਾਤਰ ਤਸ਼ਾ ਉਸ ਸਥੇ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦ ਤਰ ਨਹੀਂ ਬਿਓਗੂ ਪੇ (੨੭੫) *ਸੰਗ ਨਾਟੀ ਸਦਾ ਹਟਖੀ ਹੈ ਰੇ ਛੋਗਿ ਨਾਹੀਂ ਕਿਵੂ ਸੰਤੇ ॥' (ਅੰਗ ੧੩੦੨)

'ਭਗਮੀ ਨੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਹੈ:-'ਸਤਿ ਮੰਗੜਿ ਕੀ ਸਦਾ ਕਰਨੀ। ਮਿਲ ਸੰਗਤਿ ਮੇਂ ਉਮਰ ਗੁਜਰਨੀ। ਦੂਜੀ ਇਤਿਹਾਸ ਤਰੀ ਗੁਰ ਸੁਣੀਏ। ਮਨ ਏਕਾਗਰ ਰਾਖੋ ਗੁਨੀਏ॥੨ਰ੩। 'ਸ਼ਤਿਗੁਰ ਧਿਆਨ ਰਿਦੇ ਮੈਂ' ਧਾਰੈ । ਪਦ ਅਰਬਿੰਦ ਮਨ ਭੌਰ ਵਿਚਾਰੈ । `ਚੰਦੀ ਪਰੇਮ ਸ਼ਹਿਤ ਗੁਨ ਗਾਵਨ। ਗਾਵਤ ਪੁਲਕਾਵਲ ਤਨ ਆਵਨ॥੨੩੪। "ਮਨ ਸਮ ਕਰ, ਦਮ ਇੰਦੇ ਕੀਨੇ। ਸ਼ੁਟਰ ਚਾਹ ਕੇ ਕਰਮ ਤਜੀਨੇ। ਪਰ ਕੇ ਦੇਖ ਨ ਮਨ ਮੇਂ ਧਾਰੈ। ਹਾਣ ਲਾਭ ਜਗ ਸਮਤਾ ਵਾਰੇ ॥੨੩੫॥ ਫਲ ਬਿਨ ਰਹੇ ਹਰਖ ਤਜ ਸ਼ੇਕਾ।' ਸ਼ਕਵੀਂ ਬਿਧ ਭਗਤੀ ਹਰਿ ਲੋਕਾ। ਨਿਵਰਾ ਹੱਕ। ਬੈ ਸਦਹੀ। ਸ੍ਰੀ ਕਰਤਾਰ ਵਲੋਂ ਭੋਲ ਨ ਕਦਹੀ ਜ਼ਵਰਵੀ। ਵਾਹਿਗਰੂ ਰੂਪ ਸਭੈ ਕੋ ਜਾਨੇ। ਰਿਆਪਕ ਸਭ ਕੇ ਬੀਚ ਪਛਾਨੇ। ਰਾਵਿ ਕਰਵ ਮਾੜਾ ਨਹਿ ਮੇਹੈ। ਹੀਰ ਕੇ ਰੰਗਿ ਰਚਿਯੋ ਮਨ ਸੋਹੈ ਕਤਰ॥ ਇਹ ਨਵ ਇਹ ਕੀ ਭਗਤਿ ਬਖਾਨੀ , ਇਕ ਧਾਰੇ ਉਧਨੇ ਕੇ ਪਾਨੀ ਝਲਾਂ ਸਹਿਤ ਭਵ ਸਾਗਰ ਤਰੇ। ਸੰਗ ਸਮੂੰਹ ਪ੍ਰੇਮੀ ਉਧਰੇ॥੨੩੮॥

(ਅੰਗ 220 ਸ੍ਰੀ ਗਰਮਖ ਪ੍ਕਾਸ਼)

ਸ਼ੀ ਜਪੂ ਜੀ ਸਾਹਿਬ

ਜ਼ੀ ਜਪ ਜੀ ਸਾਹਿਬ

ਤ ਕਰਤ ਜਨ ਪ੍ਰਸਥਰ ਦੇ ਨਾਮ ਦਾ ਸੁਵਣ ਕਰਕੇ (ਮਦਾ, ਹੁਸਥਾ (ਵਿ) ਵਿਸ਼ਸ਼ ਕਰਕ (ਗਾਮ) ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੇ ਸ਼ਹਿਤ ਹ ਜਾਂਦ ਹਨ। ਹਿਰ ਨੂੰ ਕਰੋੜਾਂ ਸੂਰਜਾਂ ਵਰਗਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਹੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

'ਕੋਟਿ ਸਰ ਨਾਨਕ ਪਰਗਾਸ ॥' (ਅੰਗ ୨৭੭)

ਨ ਸ ਜਪਤ ਕਟਿ ਸੂਰ ਉਜਾਰਾ ਬਿਨਸੈ ਕਰਮੂ ਅੰਧੇਕ ॥ (ਅੰਗ . .०) ਜ ਕਰਜ ਜਨੀ ਨੇ ਮਹਾਰਾਜ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਵੀ ਨਾਮ ਦੇ ਸ਼ਵਣ ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਹਾਤਮ ਨਿਹੇ ਹੀ ਮੰਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਾਤਾ ਦਿੱਤ ਸਦਾ (ਵਿਤਾਸ਼) ਬਿਤਿਆ ਕਰ।

ਸਣਿਐ ਦੁਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸ਼ :- ਵਾਰਿਗੁਰੂ ਦਾ ਨਾਮ ਪਸ਼ਣਿਆ, ਸਮਣ ਕਰਕ ਦੁਖਾਂ ਦੀ ਨਵਿਰਤੀ ਜੋ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਹੋ ਜ ਦ ਹੈ। ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੁੰਚਕ (ਬੰੜ ਮਾਤੂ) ਅਗਨੀ ਨਾਲ ਲਕੜੀ ਦਾਵਜਾ ਜਾਵਰ ਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਵਾਹਿਗਾਰੂ ਜੀ ਦੇ ਨਾਮ ਦੇ ਸ਼ੁਕਰ ਕਰਨ ਕਰੰਕ ਸਮੂੰਤ ਪੰਘ ਨਾਸ) ਜਾਂਦ ਹਨ। ਅਤੇ ਬਾਪਾ ਦੇ ਨਾਸ ਹੁਣ ਕਰਕੇ ਸਾਰ ਦਖ ਮਿਟ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਯਥਾ :--

'ਈਪਨ ਅਧਿਕ ਸਕੋਲੀਐ ਭਾਈ, ਪਾਵਕੂ ਰੰਚਕ ਪਾਇ॥ ਬਿਨ ਘਲ਼ ਨਾਮ ਵਿਦੇ ਵਸ਼ੇ ਭਾਈ, ਨਾਨਕ ਮਿਲਣੂ ਸੁਭ ਸਿ ।. (€੩੭) ਾਸ਼ਹਣ ਕੀਤੌਮ ਘਣਾ, ਭੌਰੀ ਦਿਤੀਮ ਭਾਹਿ॥ ਮੀਨ ਵਸੰਦੜੇ ਸੂਚੇ ਸਹੁ, ਨਾਨਕ ਹੁੰਭੇ ਰੁਖੜੇ ਉਲਾਹਿ (ਅੰਗ ੨੦੬) 'ਲੁਖ ਮੜਿਆ ਕਰਿ ਏਕਠੇ, ਏਕ ਰਤੀ ਲੇ ਭਾਹਿ॥' (ਤਪੁ੮)

ਸਾਖੀ ਕੋੜੀ ਫ਼ਕੀਰ ਰਾਜ਼ੀ ਕੀਤਾ, ਪਾ: ੧

ਕਲ ਵਿਜ਼ੇਵ ਜੋਵ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਜਗਤ ਗਰ ਸ੍ਰੀ ਗਰੂ ਨਾਨਕ ਦਵ ਜੀ ਜਦੂਂ ਫ਼ਾਂਟ ਨੂੰ ਨਾਲ ਮਹੀ ਸੰਸਤ ਜਿੱਲਾ ਮਿੰਦਰਾਸ਼ਗ ਦੇ ਸ਼ਹਿਰ ਸੱਤਿਘਰਾ ਲ ਹੈ। ਪਰਮ ਦੇ ਹੈ ਕਿਸ - ਸ਼ਾਹਕ ਰਨੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਮੰਗਤਾ ਦਾ ਉਧਾਰ . ਂ ਨ ' - ਮ 'ਜ਼ਲੇ ਦੇ ਪਿੰਡ ਦੀਪਾਲ ਪੂਰ ਵਿੱਚ ਰਾਤ ਨੂੰ ਪਹੁੰਚੇ, ਜਾਂ ਤੇ ਤੇ ਵਸਤ ਮੈਂ ਬਾਨ ਦਵੇਂ। ਜਿਥੇ ਜਾ ਕੇ ਬੈਨਨ ਸੰਦੀ ਸੱਤ · · ਂ ਂ ਂ ਂ ਨ ਦਾ ਜ਼ਰੇਗਾ ਬੁੱਧਮੰਡਾ ਨੂੰ ਬਚਨ ਵਾਲਾ, ਪ੍ਰਿਸ਼ਨ ਸਹਿ ਜ . ਦ ਜੇ ਨਰਮਾਨ ਵਾਲ ਸਾਤਗਾ ਜੀ ਕਰਕੇ ਵਾਰਤਾਉਣ ਵਾਸਤ ਜ਼ਰ ਜ਼ਰੂਰ ਹੈ ਤੋਂ । ਅਬਾਰ ਕਿਹਾ ਨਿਹਨ ਮਤਿਗਰੂ ਜੀ ਜ਼ਰਾਵਿਚੀ-ਕ ਕਲੀ ਦੇਖਕੇ ਉਮਵਲ ਚਲ

ਪੁੱਜਾ ਕਾਰਾ ਦਾ ਬਾਮਾ । ਕਿ ਇਕ ਕੇੜੀ ਫ਼ਕੀਰ ਕਸ਼ਦ ਸ਼ਹਿਤ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ

ਪਹੁੰਤੇ ਕਸ਼ਟ ਯੁਤ ਦਕ ਫਕੀਰਾ। ਨਿਸ ਬਾਸਤ ਬੇ। ਪਾਣਤਿ ਪੀਰਾ। ਦੇਖ ਦਯਾਨਿਧ ਕਰਣਾ ਆਈ । ਵੈਗੀ ਵਿਗ ਬੈਠੇ ਜੰਗ ਸਾਈ ।

ਰੋੜੀ ਨੇ ਹੈ ਹੈ। ਦਾ ਦਾ ਸਮੇਜ਼ਰ ਸ਼ਹਿਰ ਸ਼ਹਿਰ ਸੀ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਦ, ਸਨ ਕੀ ਜਾਂ ਦੇ ਜਾਂ ਕਰ ਦੇ ਦੇਖ਼ ਕਰਕੇ ਵਿਰਕਾਪ ਕਰ ਜਿਹਾ ਸੀ। ਦੁਸ਼ਸ਼ਨ ਕਰਦਿਆ ਸ਼ਾਂ ਵਿਕਲਾਂਦ ਕਰਨੇ ਹੋਏ ਗਿਆ। ਜਿੰਨਾਂ ਚਿੱਹ ਲੇਂਅ ਰਸ਼ਨ ਕਰਾਵਨ -ਹਾ ਦੇਸਨੂੰ ਦਰਸ਼ਾ ਦਾ ਹੈ। ਉਤਨਾ ਦਿਰ ਉਸ ਦੀ ਸਾਰੀ ਪੀੜ ਮਿਦੀ ਰਹੀ। ਜਦੋਂ ਹਨੇਗ ਹੋਣ ਕਾਰ ਦਾ ਸਨ ਹੋਣੇ ਹੁਣ ਗਏ ਹਾਂ ਵਿਚ ਪੀੜ ਹੋਣ ਨਾਲ ਵਿਰਲਾਪ ਕਰਨ ਲੱਗ ਸਮਾਂ ਤੋਂ ਵੱਕੀਰ ਨੇ ਨਿੰਮਤਾ ਸਹਿਤ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ :-ਾਕਰੈ ਫ਼ਕੀਰ ਬੰਦ ਕਾ ਦਵਾਂ ਮਰ ਸਮੀਪ ਨ ਆਵੀਂ ਤੇ ਕੋਉ॥ 'ਕਰ ਵਕਾਰ ਹੈ। ਖਗ ਭਾਗੇ ਪਿਖ, ਗਿਨਤੀ ਗਿਆ ਨਹ। ਤੁਸ ਆਏ ਹੋ, ਮੈਂ ਪਰ ਕਰ੍ਦਾ ਕਰ ।'

ਬੇਨਤੀ ਸੁਣਿ ਕੇ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ਼ ਸਤਿਗਰੂ ਜੀ ਕਰਣਾਰਸ ਵਿਚ ਦਲ ਕਲੇ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਮਰਦਾਨਿਆ ਰਬਾਬ ਵਜਾ ਬਾਣੀ ਆਈ ਹੈ। ਮਰਦਾਨ ਦੇ

•ਬਨਾਸਟੀ ਮਹਲਾ ਦ ।, ਜੀਉ ਤਪਤੁ ਹੈ ਬਾਰੋ ਬਾਰ॥ ਤਪਿਤਪਿ ਖਪੈ ਬਹੁਤ ਬੇਕਾਗ। ਜੈ ਤਨਿ ਬ ਨੀ ਵਿਸ਼ਹਿ ਜਾਇ।ਜਿਊ ਪਕਾ ਰੋਗੀ ਬਿਲਲਾਇ। '੬੬੧। ਸਤਿਗਰ ਜੀ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰ ਰਸਨਾਂ ਤੋਂ ਇਸ ਜ਼ਬਦ ਦਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰੂਪ

ਕੀਨਤਨ ਸੁਣਵਿਆਂ ਸਾਰ ਹੀ ਉਸ ਦਾ ਕੋੜ੍ਹੇ ਰੰਗ ਤੋਂ ਦੁਖ ਮਿਟ ਗਿਆ। ਸਾਂਤੀ ਦੇ ਪ੍ਰਪਤੀ ਹੋ ਗਈ, ਬੁਧੀ ਉੱਜਲ ਤੇ ਰਿੱਤ ਇਕਾਗਰ ਹੋ ਗਿਆ। ਰਿੰਦ ਅੰਦਰ ਪਰਮਾ ਭਗੜੀ ਜਾਂਗ ਪਈ ਅਤੇ ਮੁਖੇ ਧੰਨ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ, ਧੰਨ ਗੁਰੂ ਅੰਦਰ ਪਰਮਾ ਭਗੜੀ ਜਾਂਗ ਪਈ ਅਤੇ ਮੁਖੇ ਧੰਨ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ, ਧੰਨ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ, ਧੰਨ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੀ ਮਿੱਠੀ ਮਿੱਠੀ ਧੂਨ ਉਚਾਰਨ ਲੱਗ ਪਿਆ।

ਸ਼ੈ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਨਾਮ ਸ਼ੁਣ ਕੇ ਦੁਖਾਂ ਤੋਂ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਨਾਸ , ਜਕਾਰ। ਅੰਮਿਤ ਰਹ ਬਾਣੀ ਦੀ ਮਹਿਸਾਂ ਬੋਅੰਤ ਤੋਂ ਬੋਅੰਤ ਹੈ। ਸਰਹਾ ਤ ਸਨਾਲ ਕੇ ਗਾਂਗਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਨਾਲ ਚਿਤ ਜੇੜਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਸਾਰੇ ਦਖਾਂ ਦਾ ਨਾਸ ਕਕਕੇ ਸਬ ਪਾ ਲਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਗਿਆਨੀ ਭਗਤ ਰਾਮ ਜੀ ਨੇ ਾ ਸਕਮੀ ਨੂੰ ਸਿੰਕੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਪੰਜਵਾਂ ਬਾਤਸ਼ਾਰ ਜੀ ਦੀ ਬਾਣੀ 'ਗਉੜੀ ਾ ਨ ਅਖਰ। ਦੀ ਕਬ ਸੁਣਾਈ। ਤਾਂ ਕਥਾ ਸੁਣਕੇ ਉਸਦਾ ਕੋੜ੍ਹ ਦਾ ਦੁਖ ਸ਼੍ਰੀ ਜ਼ਪੂ ਜੀ ਸ਼ਾਹਿਬ

ਨਿਵਿਕਰ । ਗਿਆ ਸੀ। ਸੰ ਨਿਸਦ ਸੀ। ਰ ਬਾਨੀ ਵਿਚ ਦਿਰ ਜੇੜਨਾ ਦਾ ਹੈ । ਉ ਹੈ। ਬਣੀ ਹੀ ਗਾਰਹੈ, ਬਣੀ ਤੋਂ ਬਿਲਾ ਕਈ ਕਮਿਆਣ ਕਰਵ ਨੂੰ ਸਮਰੂਬ

'ਤ ਭਰਮਾਰ ਭੂਤਿ ਕੀਰਤਨੂ ਸੁਣੀਐ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਭੁਣਿ ਹਰਿ ਜਸੂ ਮੁੱਖਿ ਭਣੀਐ॥ ਕੀਮ ਕਲੇਸ਼ ਸਿਵ ਦ ਸ਼ਹਿਰਕ ਹਰਿ ਦਰਗਰ ਦੇਵੇਂ ਮਾਨਾਂ ਹੈ ॥' (ਅੰਗ ੧੦੭੫) 'ਗਰਸ਼ ਵੀ ਗਾਵਰ ਭਾਈ ਜ਼ਬਲ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਈ ॥' (ਅੰਗ ੬੨੯) ੇ (ਵੇਸ਼ ਮਾਮ) ਦੁਖਾ ਮੈਂ ਮੈਟਣ ਵਾਲਾ ਧਨੰਤਰ ਵੈਦ ਭੀ ਅਤੇ (ਪਾਪ ਲਾ ਨਾਮ ਪ੍ਰਸਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪਾਪਾ ਨੂੰ ਨਾਜ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਜੋ ਬਿਆਸ ਰਿਖੀ ਜੀ

ਹਨ (ੂ ਭੀ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦ ਨਾਮ ਸ਼੍ਵਣ ਦੀ ਮਹਿਸਾ ਨੂੰ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ

ਵ, (ਦੁਖ) ਦ) ਕਨਨ ਹੋਵੇਂ ਜਿਸਦਾ (ਖ) ਮਾਰਦਾ, ਜੰਮਨ ਸਰਤ ਦੇ ਦੁਖਾ ਦੀ ਪਿਧ ਨਿਖਿਧ ਕਰਮ ਕਾਵੇ ਜਿਨੇ ਨਿਖਿਧ ਕਟਮ ਕੀਤੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ

ਸ਼ਾਰਿਆਂ ਦਾ ਨਾਜ਼ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਨਾਮ ਦੇ ਸੂਨਣ ਕਰਕੇ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

g, ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਨਾਮ ਸੁਨਣੇ ਕਰਕੇ ਦੁਖਾਂ ਦੇ ਨਾਬ ਕਰਨੇ ਵਾਲੇ ਧਨੰਤਰ ਆਦਿਕ ਜੋ ਵੇਦ ਹਨ। ਅਤੇ ਪਾਹਾਂ ਦੇ ਨਾਸ਼ ਕਰਨੇ ਵਾਲੇ ਬਿਆਸ ਆਦਿਕ ਕੋ ਪੀਡਿਤ ਹਨ, ਨਾਮ ਦੇ ਸੁਣਣ ਕਰਕ ਹੀ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਖ ਤੇ ਪਾਪ ਨਾਜ ਕਰਨ ਦੇ ਗੁਣ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਹਨ।

9)(-

😰 ਨੌਵੀਂ ਪੳੜੀ ਪਾਰੰਭ 👺

ਸ਼ਣਿਅੰ; ਈਸਰਬਰਮਾ ਇੰਸੂ॥ ਸੁਣਿਐ;ਮੁਖਿ ਸਾਲਾਹਣ ਮੰਜੂ॥ ਸ਼ਣਿਆ,ਜੰਗ ਜੁਗਤਿਤਨਿ ਭੇਜ਼। ਸੁਣਿਅ, ਸਾਸਤ ਸਿਮ੍ਰਿਤ ਵੇਜ਼। ਨਾਨਕਭਗਤਾ;ਸਦਾਵਿਗਾਸੁ॥ਸੁਵਿਐ;ਦੂਖਪਾਪਕਾਨਾਸੁ॥੯॥

ਸ਼ਰਿਐ ਈਸਰ ਬਰਮਾ ਇੰਹੂ :- ੧ ਸਟ ਕ**ੀ** ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਾਰ ਹੈ। ਸਟਾਜੀ ਪਾਵਿਚ ਮੌਕਾ ਜਾਂ ਵਾਦਾ ਪਲਿਆ ਹੈ। ਹੱਥ ਵਿਚ ਼ ਹਾ ', ਹਾ ', ਪਾ 'ਅਰ ਹਾਰਾ ਚ ਵਣਾ ਹ ਹੈ। ਵੀ ਸ਼ਾ ਮਤੀ ਮਸਾਣੇ' ਰਕਦ ਹੈ - ਮ ਰੋਜ਼ਮ ਚਰ ਮਹ ਵਾਲਾ ਹੈ (ਮੰਦ) ਮਿੰਦ ਸਰਗ ਦ

Mr. 25 SANASANIAN NANAMANANAN NANAMANANA SE SE

NY KAKAKARANAKARAKKAKAK ੈ ਦੇਵਰਿਆਂ ਦਾ ਰਾਜਾਹੈ। ਵਾ - ' ਦ ਚੰਦਮ ਨੇ, t, ਉਸ ਮਨ ਕ ਹੀ ਪਤ।

ਰ, ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਨਾਮ ਦੀ ਮਹਿਮਾਂ ਨੂੰ (ਈਸਰੂ) (ਸ਼ਵ ਮੀ ਸਨਕ ਸਟੇਵਨ ਅਪ੍ਰਿਤਮ ਦੇ ਮਾਲ ਦਾ ਕੁ ਸੱਤਵ ਕਰਤੁ ਨੁਪਾ ਤੋਂ ਕਮ ਸਪਤ ਸਪਤਪ ਹੈ, ਭਗਰਗੰਗ ਹਨ। (ਗੁੜਾ) ਦੁਆਪ ਤੋਂ ਕਮ ਸਪਤ ਸਪਤਪ ਹੈ, ਭਗਰਗੰਗ ਹਨ। ਦੀ ਮਹਿਮਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਣਦੇ ਹਨ। (ਇੰਦੂ) ਉਦਮਾ ਤੀ ਨਾਮ ਦਾ ਮਾਂ ਜਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਣਦਾ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਨੂੰ ਸੁਣਦ ਹੈ। ਵਾ:-(ਇੰਹ) ਇੰਦੂ ਦੇਵੜਾ ਡੀ ਪਰਮਸ਼ਰ ਹੈ ਨੇ ਸੀ ਮਹਿਮਾਂ ਨੂੰ ਹੈ। ਵਾ:-(ਇੰਹ) ਇੰਦੂ ਦੇਵੜਾ ਡੀ ਪਰਮਸ਼ਰ ਹੈ ਨੇ ਸੀ ਮਹਿਮਾਂ ਨੂੰ ਹੈ। ਦਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਗੌਤਮ ਰਿਖੀ ਦੇ ਸਲਾਪ ਕਰਨੇ ਸਮੀਰ ਤੋਂ ਹਜ਼ਾਰ ਭਗਾ ਹੁੰਗਈਆਂ ਸਨ। ਨਾਮ ਸ਼ਵਣ ਕਰਕੇ ਹਜ਼ਾਰ ਤੇਵ੍ਹੀ ਗੁਰੂ ਸਨ।

ਵਾ (ਨਿੰਦ) ਚੰਦਮਾ ਵੀ ਨਾਮ ਮੁਵਣ ਕਰਕੇ ਸ਼ਾਹਿ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਜਿਸ ਨੂੰ ਰੇਖ ਦਾ ਬਹੇਤ ਮਾਣ ਸੀ। ਜਿਕ ਵਾਰੀ ਜ਼ੋਵਾਂ ਤੇਸ਼ਾ ਦਾ ਗੋਰੂ ਬ੍ਰਿਸਪਤ ਵਿਸ਼ਤ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵੱਡ ਕੇ ਕਿਵੇਂ ਬ ਹੋਰ ਚੀਲਾਮਾ ਗਿਆ। ਤਾਂ ਚੈਵੇਸ਼ਾ ਨੇ ਮਗਰ' ਆਪਣੇ ਗਰੂ ਬ੍ਰਿਸਪਤ ਦੀ ਇਸਤ੍ਹੀ ਤੇ ਬੁਧ ਨੂਮੇ ਪ੍ਰਪੰਦਾ ਕਰ ਮਗਰ ਆਪਰ ਲਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਬ੍ਰਿਹਸਪਤ ਵਾਪਸ ਆਇਆ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਪਤਾ ਲੱਗਣ ਤੋਂ ਫ਼ਿਆ ਸਾ। ਜਦ ਚੰਦਮਾ ਨੂੰ ਸ਼ਰਾਪ ਦੇ ਦਿਤਾ ਕਿ ਜਾਰ ਤੂੰ ਵਧਦਾ ਘਟਦਾ ਰਹੀਂਗਾ। ਦਸਮ ਰਦੇਸ਼ਾ ਹੈ ਜੀ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਪਰ ਨਾਰੀ ਕੇ ਭਜੇ ਚੰਦੇ ਕਾਲੰਡ ਲਗਾਏ ॥" ਦਸਮ ਅੰਗ ੮ਲ੨ ਚਰਿਤ ੨੧) ਇਤਿ ਆਦਿਕ ਇਸ ਵਿਚ ਦੇਸ਼ ਸਨ, ਸੋ

ਭ. (ਈਸਰੁ) ਸ੍ਵਣ ਦੇ ਮਹਾਤਮ ਨੂੰ ਸ਼ਿਵ ਜੀ ਵੀ ਅਠਾਸੀ ਹਜ਼ਾਰ ਵਰਾ ਰਮਾਦੀ ਲਾ ਕੇ ਗਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਮੋਹਣੀ ਅਵਤਾਰ ਵੇਲੇ ਜਦੇ ਚੌਵਾਂ ਰਤਨ ਵੇਡ ਇਸ ਨੂੰ ਜ਼ਹਿਰ ਲਿਆ ਕੇ ਦਿਤੀ। ਤਾਂ ਇਸਨੇ ਕੌਨ ਵਿਚ ਧਾਰੀ। ਭਾਵ ਹਰਮ ਭਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਨਾਮ ਦੇ ਸੁਨਣੇ ਕਰਕੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਾੜ ਨਾ ਸਕੀ

(ਬਰਮਾ) ਸੁਵਣ ਸਿਮਰਨ ਕਰਕੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਸਿਸ਼ਟੀ ਨੂੰ (ਸਾਜ਼ਿਆ) ਪੈਵਾ ਕੁਤਾ)। ਇਸਦ ਸਵਿਸ਼ਾਂ ਰਹ ਲਕ ਵਰੇ. ਵੱਤੀ ਚੀ ਜੇਨਾਬਦ, ਕੀਤੀ। ਉਵੀ ਂ ਪ੍ਰਟ ਹ ਕੇ ਕਿਹਾ ਅਕਾਲ ਪਰਖ ਦਾ ਚਿੰਤਨ ਕਰ। ਵਰ ਇਸਨ ੧੦ ਲੱਖ ਵਰ ਅਕਾਲ ਪਰਬ ਦਾ ਸਵਣ ਸਿਮਰਣ ਕੀਤਾ। ਤੋਂ ਇਸ ਵੱਚ ਸ਼ਿਸ਼ਟੀ ਰਚਣ ਦੀ ਤਾਕਤ ਹੋਈ। ਇਸ ਪ੍ਰੰਕਾਰ ਬ੍ਰਹਮਾ ਜੀ ਭੀ ਨਾਮ ਸ੍ਵਣ ਦੇ ਮਹਾਤਮ ਨੂੰ ਫ਼ਹਿੰਦੇ ਹਨ। ('ਬ੍ਰਹਮਾ ਅਵਤਾਰ' ਦੇ ਪਸੰਗ ਵਿਚ ਦਸਮ ਸੀ ਗਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸ਼ਹਿਬ ਜੀ ਵਿਚ ਦੇਸਵੇਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਜੀ ਨੇ ਇਹ ਪ੍ਰਸੰਗ ਲਿਖਿਆ ਹੈ।) (ਇੰਦ੍) ਇੰਦ੍ ਭੀ ਨਾਮ ਸ਼ਵਣ ਦੇ ਮਹਾਤਮ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ।

ਸੀ ਜਪ ਜੀ ਸ਼ਾਹਿਬ

ਲੈਂਟ ਸ (ਈਸਰ ਸਿਵ ਸ ਵਾਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਿਵ ਜੀ ਨ ਜਿਸ ਨੇ ਸ (ਵਾਸਰ ਦਾ ਸ਼ਵਣ ਕਰਕੇ ਜ਼ਿਵ ਪਦਵੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸਿੰਘਣ ਕਿ ਮੈਂ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਟ ਦਾ ਸ਼ਵਣ ਕਰਕੇ ਜ਼ਿਵ ਪਦਵੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸਿੰਘਣ ਨੂੰ ਹੀ। (ਬਰਮਾ) ਬ੍ਰਹਮ ਜੀ ਬ੍ਰਹਮ ਪੁਰਾਣ ਵਿਚ ਸ਼ਿਖਦਾ ਹਨ ਕਿ ਮੈਂ' ਵਾਰਗੁਰ

ਨੂੰ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਨਾਮ ਨੂੰ ਸ੍ਵਣ ਕਰਕੇ ਬ੍ਰਹਮ ਪਦਵੀ ਨੂੰ ਪਾਇਆ ਹੈ। ਪ੍ਰਸ਼ਸ਼ਨ ਦੇ ਨੇਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਧਾਨ ਇਸ - ਦੂ ਵੇ.ਸ਼ਸ਼ਟ ਦੂ ਦੂਣ ਵਿੱਚ ਵਸ਼ਿਸ਼ਟ ਸਨੀ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਿੰਗ ਵਿਚ ਪਿਖਿਆ 💥 ਤੇ ਕਿ ਇੰਦ ਨਾਮ ਸ਼ਾਹਮਣ ਦੇ ਦਸ ਪੁਤਰੀ ਨੇ ਪ੍ਰਸੇਸ਼ਰ ਦੇ ਟਾਸ ਜਾਂ ਸਵਣ ਮੜ੍ਹੇ ਕਰਨੇ ਦਸ ਬੰਦੇਸ਼ ਬੰਦ ਕ ਵਸ ਸ਼ਿਸ਼ਟੀਆਂ ਰਚੀਆਂ ਸਨ । ਸਿਥਾਂ ਹੈ ਸਾਰੇ ਅਕਾਬ ਪਾਬ ਜੀ ਦਟਾਮ ਦੇ ਸ਼ਵਣ ਦੀ ਮਹਿਸਾ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦ ਹਵਾ, ਦਾ ਜੰਦ ਬਹੁਮ ਜ਼ਿਵ ਆਦਿ ਬਾਣ ਵਾਸਤ ਸੂਝਣ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਜੋ ਪ੍ਰਸ਼ਾਨੀਆਂ ਵਿਸ਼ਤ ਜੀ ਨਰ ਸੰਘ ਕਪਨੀ ਉਹਵਿਸ਼ਦ ਵਿਚ ਲਿਖਦੇ ਤਾਂ ਕਿ ਜਾਂ 20 ਹਜ਼ ਨ ਵਰੇ ਪ੍ਰਮਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਮ ਨੂੰ ਸ਼ਵਣ ਕਰਕੇ ਵਿਸ਼ਨ੍ਹੇ ਦੀ ਪਦਵੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਪਤ ਕੀੜਾ ਹੈ, ਵਾਂ (ਇੰਦ) ਇੰਦ ਰਾਜਾਂ ਵਾਂ (ਇੰਦ) ਚੰਦ੍ਰਸ਼ਾਂ ਆਦਿ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਜੇਸ਼ਰ ਦੇ ਵਾਮ ਦਾ ਸ਼ਵਣ ਕਰਕੇ ਹੀ ਇਹ ਪਦਵੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀ ਰੀਆਂ ਹਨ.

ਪੂ ਵੇਸ਼ਕ ਅਹਿਆਤਮ ਰਾਮਾਇਣ ਵਿਚ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਚੇਵਕ ਜੀ ਦੀ ਕਲਾ ' ਰਾਮ ਰਿਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਕਿਖਿਆ ਹੈ ਸੀਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਰਾਮ ਹੈ ਸੀਤਾ ਸਭ ਕੁਝ ਹੈ। ਸੀਰਾ ਸਭ ਕੁਝ ੈ ਸੀਤਾ ਨੂੰ ਹੀ ਸਾਰੇ ਆਕਾਰ ਧਾਰੇ ਹਨ ਆਮ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਜ਼ੁਰਾ ਸਕਤ ਦੀ ਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਸ ਵਿਚ (ਬੀਸਰ) ਸ਼ਿਵਦੀ ਪਾਰਬਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸੇਸ਼ਰ ਵ ਨਾਮ ਸ਼ੁਵਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਇਉਂ ਸ਼੍ਵਣ ਦੀ ਮਹਿਸਾਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ।

(ਬਰਮਾ) ਬ੍ਰਹਮਾ ਜੀ ਬ੍ਰਹਮ ਪੁਰਾਨ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ੬੦ ਹਜ਼ਾਰ ਬਾਲ ਾਵਧ ਨੂੰ ਰਿਖੀਆਂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਸਨਕਾਦਿਕਾਂ ਨੂੰ ਰਾਮ ਨਾਮ ਦੀ

਼੍ਰਾ ਮ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਾ (ਇੰਦੂ) ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਜੀ ਆਪਣੇ ਅ ਼ਰਾ ਸ਼ੜਾਨਸਦ ਵਿਚ ਅੰਤਰਿਕ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਮੁਨੀਆ ਤਾਈ। . . ਦੂਆਂ ਪਰਮਸ਼ਰ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਦਾ ਸਾਧਨ ਨਾਮ ਸ਼੍ਵਣ ਹੀ ਕਰਨ ਪਕਾਰ ਇਹ ਸਾਰੇ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਨਾਮ ਸ਼੍ਵਣ ਦੀ ਮਹਿਸਾ

> ਨ ਹੈ ਵਿੱਚ ਜੈ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਰਕ (ਬਰਮਾ) ਬ੍ਰਮ ਹੈ SO SONTE LA CONTRACTOR DE CONT

स्वरूप में स्वरूप को तान है हिन्द का प्रत्य प्रत्य प्रत्य के प्रत्य का प्रत्य के स्वरूप के स्वरूप के स्वरूप के ਵਿਆਪਕ (ਈਸਰ) ਈਸ਼ਰ ਹੈ ਤਿਸ ਦਾ ਪੂਰ ਹੈ ਜਾਈਰਾ ਹੈ, 2. ਨਾਮ ਸ਼੍ਰਣ ਕਰਕੇ (ਈਸ਼ਰੂ) ਬਿਵ[ਾ] ਜੀ (ਬਰਜਾ ਸ਼੍ਰੇਸਾ ਜੀ ਦੇ (ਸਿੰਦੂ)

ਮਾਲਕ ਬਣ ਜਾਈਦਾ ਹੈ।

ਲਗ ਬਣ ਜਾਣਾਦ ਹੈ. ਵ. ਜੋ ਨਾਮ ਸੁਣਦੇ ਹਨ ਉਹ (ਮੀਸ਼ਕ) ਪ੍ਰਸੰਸ਼ਰ (ਬੁਕਮਾ) ਵਿਆਪਕ ਸ਼੍ਰਮ (ਇੰਦ) ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਰੂਪ ਦਾ ਵਲ ਜਦ ਜਦ

ਦਿੰ, ਸੁਨਣੇ ਬਰਕੇ ਹੀ ਜ਼ਿਵ, ਬੁੱਲਾ ਅਤੇ ਇੰਦੂ ਆਵਿ ਦਾ ਸਰੂਪ ਗਣ, fam, प्रवाह करिका साथ है।

ਸੁਣਿਐ ਮੁਖਿ ਸਾਲਾਹਣ ਮੰਦੂ:-ਜਿਨਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵਾਹਿਗਰ ਤੇ ਬੁਰੂ ਬਾਜੇ ਉਂ ਸੰਵਰ ਕਰਤਾ / ਪ੍ਰਾਂਸ਼ੀ ਨਾਨੀ (ਏ ਕਲਸੀਕ ਵਰਗੁ) (ਸੁੱਚੀ ਸੁਤ੍ ਜਾਵਾਜ਼ ਦੇ ਸ਼ਰ ਨਾਲ ਹੈ ਸ਼੍ਰਾਹਰ ਵਿਚ (ਟੁੱਖ) ਮੁਖੀ (ਕਿਸ਼ਨਾਵਿਕ ਅਵਤਾਰਾਂ ਦੇ ਭੀ)

ਸਾਖੀ ਬਾਲਮੀਕ ਬਟਵਾਰ ਦੀ

ਬਾਲਮੀਕ ਜੀ ਰਾਲਾਂ ਬੜਾ ਦੁਸ਼ਟਪੁਣਾ ਕਰਿਆ ਕਰਦੇ ਸੀ। ਜਿਹੜਾ ਭੀ ਕੋਈ ਗਰੀਬ ਹੁੰਦੇ ਭਾਵੇਂ ਅਮੀਰ, ਰਾਹ ਤੋਂ ਲੰਘਦਾ ਵੇਖਦਾ, ਉਸਨੂੰ ਜਾਰ ਕੁਟ ਕੇ ਸਭ ਕੁਝ ਖੋਹ ਮਾਂ ਦਾ ਸੀ। ਏਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀ ਉਮਰ ਬਿਆਰਥ ਬੀਤਦੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ। ਇਕ ਦਿਨ ਦਵਨਤ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਜੀ ਦੇ ਪਿਆਰੇ ਮਹਾਤਮਾਂ ਜਾ ਰਗ ਨਾ ਪਰੁਖ ਰਾਹ ਵਿਚ ਜਾਂਦੇ ਨਿਕ। ਇਸਨੇ ਸਭਾਵ ਅਨੁਸਾਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਰੋਕ ਪੁਰਬ ਰਾਹਾ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕੜੇ ਭੀ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਸ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਦੇ ਦਿਓ, ਨਹੀਂ* ਲਿਆ ਸਤ । ਤਾਂ ਸੈ ਮਾਰ ਦੇਵਾਗਾ । ਮਹਾਂਤਮਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਕਿ ਸਾਤੇ ਪਾਸ ਤਾਂ ਇਕ ਚਿੱਪੀ ਤੇ ਜ਼ਿੰਗੂ ਦੇ ਰੰਗੇ ਹੋਏ ਬਸ਼ਤ ਹਨ। ਇਹ ਤੌਰੇ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਇਹ ਜੋ ਸਾਡੇ ਹੱਥ ਵਿਚ ਤੂੰਬੀ ਹੈ, ਇਸਦਾ ਤਾਂ ਬਾਜ਼ਾਰ ਵਿਚੋਂ ਧੋਨਾ ਭੀ ਨਹੀਂ ਜਿਸਤਾ। ਮਹਾਤਮਾਂ ਦੇ ਬਚਾ, ਸੁਣਕੇ ਕਹਿਣ ਲੱਗਾ ਕਿ ਮੌਰੀ ਮਾਤਾ ਬਹੁਤ ਜਿਲਵੀਹੈ ਉਹ ਆਪੇ ਸਵਾਰ ਲਵੇਗੀ, ਰੰਗ ਲਾਹ ਕੇ ਵਰਤ ਲਵੇਗੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਕਪੜੇ ਤਾਂ ਮੌਰੇ ਕੰਮ ਆ ਹੀ ਜਾਣਗੇ। ਜਦ ਬਾਲਮੀਕ ਨੇ ਇਹ ਫ਼ਿਹਾ ਤਾਂ ਮਹਾਤਮਾ *ਕਹਿਣ ਲੱ* ਗੇ, ਕਿ ਹੈ ਪੁਰਖਾ ! ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਤੂੰ ਡਕਰਮ, ਪਾਪ, ਅਪਰਾਧ ਕਰਦਾ ਹੈ', ਉਹਨਾਂ ਸੰਬੰਧੀਆਂ ਨੂੰ ਤੈਨੂੰ ਜਮਰਾਕ ਵੇਵੰਸ਼ ਨਹੀਂ ਛਰ ਉਣਾ ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਫਲ ਤੇਨੂੰ ਆਪ ਨੂੰ ਹੀ ਭੇੜਣ ਪੰਗਾ। ਜੇ ਤੂੰ ਸਾਡੇ ਕਰੇ ਉੱਪਰ ਪ੍ਰਤੀਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਤਾਂ ਜਾਹ

ਸੀ ਜਪੂ ਜੀ ਸ਼ਾਹਿਬ

가운데 H

or Andrew Arakhadah Andrakaka ्रायमीय भी विस्तार असे माने निष्ठी, भनी, भगना बेस्ट पार्च प्रति । है, जार का प्रति र भाविता। प्रति है ही ਤੇ ਬਾਰੋਵਨ ਰਾਜ ਪ੍ਰੇ ਪ੍ਰਿਸ਼ਾ ਕੀ ਤੋਂ ਨਿਲਾ ਤੋਂ ਦਾ ਹਾੜਿਆ। ਜੋ ਉਨਾ ਨੇ ਦਾਸਿਆ ਕਿ ਰਸੀ, ਕੇ 'ਜੁਸਾ ਜਾਂ ਕੇ 'ਚੁਵਸੀਕ ਜੋ ' ਮਾ ਜਾਂਸੀ)' ਉਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸੰ ਜੁਆ ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਯੋਗ है प्रयम्भित्र में प्रयास स्वास के हैं है के से से अपने । प्रवेह केंट समने ਤਾ ਬੁਧਮੀ, ਜੀ ਕਿ, ਤਿ ਲੇ ਅਮਮੇਧ ਯੱਗ ਦਾ ਫਲ ਮੈਨੂੰ ਦਿਓ ਤਾਂ ੱਚ ਬਲਣਾ ਹਾਂ। ਵਾਪਸ ਮੁੜ ਆਏ ਕਿ ਸਾਊਂ ਦਾ ਇਭ ਯੋਗ ਸੰਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤੋਂ ਬਲਣਾ ਹਾਂ। ਵਾਪਸ ਮੁੜ ਆਏ ਕਿ ਸਾਊਂ ਦਾ ਇਭ ਯੋਗ ਸੰਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਰਿਹਾ, ਸੌ ਕੱਗ ਦਾ ਫਲ ਕਿਸ਼ੇ' ਦੇਈਏ ? ਪਰ ਫੈਰ ਦੇ ਕੀ ਨੇ ਜਾ ਕੇ ਬਨਤੀ ਰਿਹਾ, ਸ ਸਕਾਦ ਕ੍ਰੀ ਨੇ ਸ਼ਾਸ਼ ਦਿੱਤਰ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, ਮਹਾਤਮਾਂ ਕੁਸ਼ ਚਲਕੇ ਜ਼ਾਮੇਕ ਤੋਂ क्षेत्र सह यह में हमी। है व्यस्त मह व विस्त जनाम है के ੱਖ ਨਵੇਂ ਬਾਕਾਂ ਦਾ ਜਾਂਦੇ ਜਵੇਂ ਤੇ ਨਾਲ ਚਲੇ। ਬਾਲਮੀਕ ਜੀ ਜਦੇਂ ਆਏ ਤਾਂ ਰ ਨੇ ਕਾਰ ਦੇ ਦੇ ਦੇ ਹੋਰਨ ਧੋਰ ਅਤੇ ਕੋਲ ਬੈਠ ਕੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਦ ਛੁਕਾਇਆ।

ਸਟੇਖ ਲਓ ਭਾਵ ਬਾਲਮੀਕ ਭੀਲਾਂ ਦੇ ਘਰ ਜਨਮਿਆ, ਰਾਤੀ ਮੁਸਾਫ਼ਰਾਂ ਕ ਮਹਾਤਮਾਂ ਨੂੰ ਲਟਦਾ ਕਿਹਾ। ਪਰ ਜਲੋਂ ਮਹਾਤਮਾਂ ਤੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਨਾਮ ਸ਼ਣਿਆ ਤੇ ਕਮਾਰੀ ਕੀ ਜੋ ਜਾ ਮੰਦੇ ਕਰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬਟਵਾਰੇ ਦੀ ਸਿਫ਼ਤ ਦਵਸ਼ਨੂੰ ਜੀ ਦੇ ਅਵਧਾਰ ਕਿਸ਼ਨ ਜੀ ਨੂੰ ਕੀ ਕਰਨੀ ਪਈ। ਭਾਵੇਂ ਮੌਕੇ ਦੇ ਵਿਸ਼ਨੂਜ਼ ਨੇ ਨਵਵਾਰ ਆਪ ਹਾਜ਼ਤ ਸਨ, ਪਰ ਬਾਲਮੀਕ ਜੀ ਦੇ ਯੱਗ ਵਿਚ ਆਉਣ ਤੋਂ

ਾਮ ਚਿਤ ਦੀ ਦੇਤ ਅਚੇਤ । ਕਾਰੇ ਨ ਬਾਲਮੀਕਰਿ ਦੇਖ। ਤਿਸ਼ ਜ਼ਾਵਿ ਤੇ ਕਿ ਹ ਪਦਹਿ ਅਮਰਿਓ ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਵਿਸੇਖ .੧ (੧੧੨੪)

ਤ ਜ਼ੁਜ਼ੇ ਕੀ ਵਾਰਿਤਾ ਨਾਮ ਦਾ ਸਵਣ ਤੋਂ (ਸਾਲਾਹਣ) ਸਿਫ਼ਤ ਕਰਦੇ ਾ, ਹਵਾ ਉਹ ਜਨੀਆਂ ਵਿਚ (ਮੰਦ) ਮੰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਉਹ ਸਿਫ਼ਤ ਕਰਨੇ , ਕੁ ਮੁਖੀਆਂ ਪੂ ਬਾ ਦੇ ਕੀ ਸਲਾਹਣੇ ਜ਼ੋਗ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਕ ਮਰਾਤਮ ਦੇ ਨਾਮ ਦੇ ਸਨਣ (ਦੇ ਮਹਾਤਮ ਨੂੰ ਜਾਣਕੇ) ਹੀ (ਮੰਦੂ) ਮੰਤ੍

ਦਾ (ਸੰਦਾ) ਜੋ ਸੰਤ੍ਰ ਹੈ ਨਾਮ,ਉਸ ਨੂੰ ਗੁਰਾਂ ਤੋਂ ਸਫਿਕੇ ਹੀ ਮੁੱਖੋਂ ਸਲਾਹਣਾ ਾ ਨੇ ਸਮੁੰਦੀ ਦੇ ਕੀ ਮੁਖੀਆਂ ਦੇ ਸਲਾਹੁਣੇ ਜੋਗ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਼ , 'ਵਚ ਵਸ ਜਾਂਦ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਹੀਦਾ ਹੈ ਤੂੰ ਕੀ ਮੰਦ ਪੜਿਆ ਹੈ। ਏਚੋਂ 1 7 Y 3 .2

(ਮੰਦ ਸੰਭ੍ਰਦ ਵਾਰਕ ਹੈ। ਮਾ ਸਰਦੇ ਦਾ ਅਰੂਰ ਹੈ ਵਾਧਾ ਜਿਵੇਂ ਅਕਣਮੈਦ, ਭੜਾਜੇਤ ਵਿੱ (ਅਰਕਵਧਾ, ਜੰਗਰਵਾਧ) ਜਿਹੰਤ ਵਾਰੰ ਭਾਰ ਨਾਮ ਨੂੰ (ਮੰ ਅ ਮਰਣ (ਸਦੇ ਵਲੇ ਹਨ, ਉਹ (ਸਥਿ) ਸਥੀ ਬਵਜਦ ਹਨ ਅਤੇ ਸ਼ੇ ' ਆ ਹ 14 MINS HAD 3 HIS BS 474 JS 1

ਪੂ ਜਿਹਾ ਜਿਨਾ ਤੋਂ ਬਣਿਆ) ਨਾਮ ਸ਼੍ਰਣ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਹ ਸਾਹ ਹੈ ਹੈ। ਲਾਮ ਜੀ ਸਨ ਹਵਾ ਸਿਤਣ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਹਿ ਕਾਲਤ । ਮਾਂਚ ਸੂਚੀ ਸੂਸ਼ਵੀ ਸੂਚੇ ਪਾੜਸ਼ਾਹ ਜੀ ਦਾ (ਸੰਦ) ਸੌਤ੍ਰ ਵਸ ਜਾਂਦ**ਾ**। (ਵ) (ਮੰਦੂ) ਨਾਮ ਸਲਾਹ, ਮਸ਼ਵਰੇ ਦਾ ਭੀ ਹੈ। ਯਥਾ :-

ਨਿਸ਼ਜੀ ਪਰਬੇ ਅਤਿ ਨੇ । ਬਹਿ ਮੰਦ ਪਕਾਨਿਆ

ਵਿਸ਼ਦ ਸਭ ਕਿਜ਼ ਚਣ ਸੀ ਮਰ ਪ੍ਰ ਕਾਸਿਆ । (ਅ ਦ ਵ 2) (ह) ਮੰਦੀ ੰਘਾ ਹੋਲੀ ਭਾਵ ਧੀਰਜ ਨਾਲ (ਸਟਿਸ਼) ਸੁਵਣ ਕਾਂ , ਸੁੱਖ।

ਮਖੀ ਹੋ ਜਾਈਦਾ ਹੈ।

ਸਣਿਐ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਤਨਿ ਭੇਦ :- ੧. ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਨਾਮ ਸੂਵਣ ਕਰਕੇ ਲੈ ਜੋਗ, ਮੰਤੂ ਜੋਗ, ਹਨ ਜੋਗ ਆਦਿਕ ਸਾਰੀਆਂ ਜੁਗਤੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ ੍ਰੇ ਜ ਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਜੰਗ ਦੀ ਜੁਗਤੀ ਕਰਕੇ (ਤਨਿ ਭੇਂਦ) ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਹਵ ੍ਰੇ... ਹੁਣ ਲੱਖ, ੨੦ ਹਜ਼ਾਰ, ੨੦੧ ਨਾੜੀ ਹੈ । ਸ਼ਰੀਰ ਦੇ ਇਸ ਭੇਂਦ ਨੂੰ ਜਾਣ ् 'स्तिते।

ਕ, ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਨਾਮ ਨੂੰ ਸੁਨਣੇ ਕਰਕੇ 'ਆਤਮ ਨੀ ਪਰਮਾਤਮ ਨੀ ਜੰਜਤੀ **ਹੈ** ਮ ਜਾਂ ਦਰ ਦੀ ਕੁਕਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਵਾਹਿਬਰੂ ਵਿਚ (ਜ਼ੁੰਗਤਿ) ਨੂੰ . - - '- ਹੈ। (ਤਨਿ ਭੇਦ) (ਤਨਿ) ਸਰੀਰ ਅਸੱਤ ਜੜ੍ਹ ਦੁਖ ਰੂਪ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿ א א א הי פ יואי איז אד נאל ליטאב אינאי פי (פפן אי

- ` ਲਈਦਾ ਹੈ। (ਸਾਖੀ ਮਾਤਾ ਅਜੀਤ ਕੌਰ ਜੀ ਨੂੰ ਕਲ.ਗੀਹਰ - ५ लेंग प्रियाधिका हो)।

ਦ ਨਾਲ ਕਾਵਾ (ਭਾਣ ਭੇਜ) ਦੌਤ ਅਤਿਸਾਨ ਨੂੰ (ਭੇਗ)

ਤ ਨਾਲ ਕਰਤ ਦੇਤੇ, ਪੰਜਾਂ ਦੇਤਾਂ ਦਾ ਇਸ਼ਾਨ ਰੁਤਜ਼ੋਜ਼ੋਗ ੂ - ' ਦ ਰਿਆ ਦੇ, ਅੱਕ ਤੱਕ ਜਲ ਦਾ, ਨੇ ਕੀ ਤੱਕ ਅਗਨੀ । ਜ਼ੀ ਜ਼ਰੂ ਜੀ ਸਾਹਿਬ

ਦਾ, ਕੰਨ ਵਕ ਪਈ ਜਾ ਅਵ ਦਸਦੇ ਦੁਆਰ ਤੁੱਕੇ ਆਕਾਸ਼ ਦਾ ਧਿਆਨ ਹਰਦ ਹਨ। ਜ਼ਰੂਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਸ਼ਰੂਰ ਕਰ ਸਮਦਾ ਪ੍ਰਸੰਦ ਹਰਦ ਹਨ। ਜ਼ਰੂਰ ਦੇ ਦਿਸ਼ ਸ਼ਰੂਰ ਕਰ ਸਮਦਾ ਪ੍ਰਸੰਦ प्रकार है जिस प्रकार के को हिल्ला सका है है। उसकार है जिस का द्वारा । है । विकास अस (कि दिश्या कर है, है, अपने के नाइ द्वार ते का अन्य में अ (१ र मवका है। कि। सेता है। (सर्वाह) उत्तानी र प्रतास्त्र का ने कारे प्रति वस्त्र) प्रतीत है में बन यह नेता हा

JA FAR ETT क्षा विस्तृति का कर कर रहे ताल तेल हैं। इस्टब्स ਾ ਅੱਖ ਭਾਵ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਹਨਾ ਹੈ ਸਿਵ੍ਧਾ ਹ ੍ਵ ਮਲਾ ਹਤਰ ਸਾਵਾਰਗ ਨੇ ਜਾਂਦ ਦਾ . . .

ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਭਦ ਨੂੰ ਜਾਣ ਲਈਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਛੇ ਚੱਕਾਂ ਨੂੰ (ਭੇਦ) ਵਿੰਨ੍ਹ ਲੇਂਡ, ਜ. ਹੈ। , ਜ਼ੁੱਲਵਤ ਨਵੰਦ ਜੁੱਲ ਕਰ ਭੁਰੂ ਸੋਪ੍ਰਿਤ ਸੁੱਧ ਅਦੇਂਕਾਗੀ ॥,(ਭੇਝਤੇ) ਹਵਾਲੇ ਜੇ ਜ਼ੁੱਲਵਤ ਨਵੰਦ ਜੁੱਲ ਕਰ ਭੁਰੂ ਸੋਪ੍ਰਿਤ ਸੁੱਧ ਅਦੇਂਕਾਗੀ ॥,(ਭੇਝਤੇ) ਜੰਗ ਮੱਤ ਦੇ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਪਦਮ ਤੋਂ ਨਿਰਬਾਣ ਦੇ ਚੱਕ ਹੋਰ ਭੀ ਹਨ।

ਪ ਜੌਰਾ ਵਿਚ (ਕਰਾਬਿ) ਅਤੇ ਹੋਏ ਜੋਗੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਰੀਰ ਦੇ ਜੋ ਵਦ ਹਨ ਕਿੰਨਾ ਦੇਹਾ ਅੱਕ ਪੰਜਾ ਕੋਸ਼ਾਂ ਆਦਿ ਦੇ, ਤਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗਿਆਤ ਨਾਮ ਦੇ

f. ਨਾਮ ਸ਼ੁਨਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ (ਜੋਗ) ਕਹੀਏ ਦੋਨੋਂ ਜੀਵ ਤੇ ਈਸ਼ਰ ਇਨ੍ਹਾਂ । ਜਾਣਿ) ਜੇਰਨ ਦਾ (ਇਕਤਾ ਦਾ) ਜੋ (ਭੈਦ) ਭੇਰ ਹੈ ਜੋ (ਤਿਨਿ) ਸਰੀਰ ਵਿਚ

ਨ ਨਾਮ ਦੇ ਸੂਵਣ ਦੇ ਮਹਾਂਤਮ ਨੂੰ ਜੋਗ ਦੇ ਵਿਚ ਜ਼ੜਨ ਦੀਆਂ (ਜ਼ਗਤਿ) . - ਆ ਜਾਣਣ ਵਾਲੇ । ਵਾ:-ਜੰਗ ਵਿਚ (ਜਗਤਿ) ਮੁੜੇ ਕਪਲਮੂਨੀ ਆਦਿਕ ਸਮਾਦਾ ਯਾ ਕੇ ਬੈਠਟ ਵਾਲੇ ਅਤੇ (ਤੀਨ ਭੇਵ) ਸਰੀਰ ਦੇ ਭੇਤ ਨੂੰ ਜਾਨਣ ਵਾਲੇ 🕉 ਭੀ ਵੱਡਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਸ੍ਰੀ ਜੰਦੂ ਜੀ ਸਾਹਿਬ

LAND COURT OF THE SECOND STREET, AND AS AS A MARKET ਸ਼ਣਿਲੇ ਸ਼ਾਸਤ ਸਿਮ੍ਰਿਤ ਵਦ:=੧ ਖ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ੀ ਹੈ, ਚਾਹੜ ੀ ਕਿਲ ਛੇ ਸ਼ਮਾ ਹਵ, ਦਾ ਸ਼ਿਮ-ਐਆ ਹਟ, ਚਾਂਟ ਵੇਂ ੂੰ, ਕ ਵਿੱਚ ਸਮੀਨ ਵਿੱਕਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਹੁਣ ਜੋ ਹੈ। ਨਾਲ ਉਣ ਹੈ। ਜੋ ਹੁਣ। ਤ (ਨਾਮ) ਸ਼ਵਾਵਕਰਕ ਛੇ ਸ਼ਜ਼ਤ੍ਰ, ਕੁਝ ਸਿੰਮ੍ਰੀਆਂ, ਚਾਰ ਵੇਗ ਦਾ ਬਕਤਾ ਹੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਲ , ਵਰਾਦ, ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ ਸਿਮ੍ਡੀਆਂ ਬਹਿੰਦੇ ਵਨ ਉਹ ਨਾਲ ਨੂੰ ਮੁਕਰ ਕ ਕਰੀ ਪ੍ਰਬਰ ਹੈ ਜੀਦਾ ਹੈ। ਜਿਹੜੇ ਨਾਮੂ ਸੂਤਕਰਤ ਨੂੰ ਜੀ ਮਿੰਸੀ ਸ਼ਿਸ਼ਰੀ ਹੋ ਜੀਦੀ ਹੈ ਸਾਰੇ ਵੇਂਦ, ਸ਼ਾਮਤ, ਮਿਮ੍ਰਿਸ਼ਆ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਵਿਚਦਾਣ ਦੇ ਸ਼ਾਮਣ ਆ ਜਾਦੀਆਂ ਹਨ ਪਰ ਜਿਹਾ ਕਿਥੇ ਨਾਮੂ ਦੇ ਮਵਾ ਮਿਸਟਨ ਵਲ ' ਉਹ ਇਸ ਜਗੂ' ਦੇ ਵਾਗਾ ਰੰਗਾ ਨ ਵੇਖਕ ਇਸ ਵਿੱ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਪਰਚਦਾ ਰੇਹ ਭੀ ਵਾਹਿਰਾਰੂ ਨਾਮ ਦ ਮੁਵਟ ਸਮਾਟ ਨੂੰ ਵੱਡਾ 🕉 ਸਮਝਦਾ ਹੈ।

ਪ ਸ਼ਸ਼- ਸਾ ਸ- (ਸਾ, ਉਹ ਜੋ (ਸਤ) ਸਤ ਸਰੂਪ ਪ੍ਰਸਥਰ ਹੈ ਤਿਸ਼ ਨੂੰ ਦੇ ਨਾਮ ਨੂੰ ਸਟੇਰ ('ਸਾਮਾਂਕੇ) ਪੂਨਾ ਪੂਨਾ ਬਿਸਰਕੇ (ਵਦ, ਤਿਆਨ ਦੀ याया है मही है।

> - v 5 - m - r

८ अर्थ य व्रिमान् ६ हि 🛫 सथ् वातीन र व्यि वातीन स ५० और प्राप्त १५ जान १२, आधानवा, १३, आवित्य १४ . न ਰਾਜਪਾਰਨ ੧੬ ਬ੍ਰਿਸਪਤ, ੧੭ ਵਿਹਤ ਪਾਰਾਜੂਰੀ, ੧੮ ਬਿਆਸ ੧੯ ਪੁ ਪੋਨਰ, २२ र्थ (स्वम्) २३ वंडम, २४. विष

A . A. AL ARKARARAGA AR THE ARKARARA SARARARA

। धुप, २ तमप, ३ तावर, ७ भंगतम मेरिका । संपार्टन न विवार्टर, व. पना पर क्र

mand the character attantal toward int हे सहार काम मार्च हाम महत्र महत्र महत्र हे हरेर ਾਂ ਦੇ ਹੈ। ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਦੇ ਗਿਆਤੇ ਦੀ ਨਾਨ ਸੰਵਣ ਕਰਨ ਦੇ ਸਤਰਸ ਪਤ ਹੈ। ਜਾਂਦੇ ਹੈ। ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਦੇ ਜਾਂਦੇਸ਼

'ਮਾ ਸਮੁਥੀ ਪੌਥੇ ਮਰਬ **ਦਵੱਲਿ**॥ ਪਾਰੀ ਨ ' 'ਰ ਹਰੇ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਅਮੇਲ ' (ਅੰਗ ਤਵੰਪ)

9 , ਮਾਂ ਦਾ ਹ ਜਾਂ ਸਭਾਸ਼ਤੂਪ ਪ੍ਰਜੇਸ਼ਰ ਹੈ ਜਿਹੜੇ ਉਸਦੇ (ਜਿੰਮ ਵਿ ਸਮਰਨ ਨੂੰ ਕਰਦ ਹਨ ਅਤੇ ਜੋ (ਵਦ) ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਜਟਦੇ ਹਨ ਸਾਰੇ ਨਾਮ

ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ॥ਸੁਣਿਐਂ ਦੂਖ ਪਾਪ ਕਾਨਾਸੁ॥੯॥ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਦਸਦੇ ਹਨ, ਕਿ ਫੇਰ ਐੱਸੇ ਭਗਤਾਂ ਨੂੰ ਸਦਾ (ਵਿਗਾਸ਼) ਅਨੰਦ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ, ਖਿੜਾਵਰ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਰਕੇ (ਗਾਸ਼) ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਨਾਮ ਸ਼ਣਕੇ ਸਾਰੇ ਵਖਾਂ ਤੇ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

🎇 ਦਸਵੀਂ ਪਉੜੀ ਪ੍ਰਾਰੰਭ 🤶

ਸੁਣਿਐ; ਸਤੂ ਸੰਤੋਖੂ ਗਿਆਨੂ॥ ਸੁਣਿਐ; ਅਠਸਠਿ ਕਾ ਇਸਨਾਨੂ ॥ ਸ਼ਣਿਐ; ਪੜਿ ਪੜਿ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੂ ॥ ਸੁਣਿਐ; ਲਾਗੇ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨੂ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ; ਸਦਾ ਵਿਗਾਸ ॥ ਸੁਣਿਐ; ਦੂਬ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੂ ॥੧०॥

ਸੁਣਿਐ; ਸਤੂ ਮੈਤੋ**ਖੁ ਗਿਆਨੂ :-**ਅਰਥ ੧, ਸਿਆਵਿਆਂ ਤਾਂ ਫ਼ਾ ਕੇ ਹੀ ਸਕ, ਮੰਤੇਖੁਤੇ ਰਿਆਨ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਲੱਖਣ

a group has been see the seasons were the ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਸੁਣਕੇ ਹੀ ਦਿਹਨਾਂ ਦਾ ਨਿਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਕ (ਸਰ) ਸਰ ਦਾਰ ਵਾਂ ਦ ਦਾਸਰਥ, ਕਿ ਗੂ ਰਿਖੀ, ਹੁਕੀ ਚੌਦ, ਸਕ का,। ਸਰ ਨਿਰ ਦੇ ਦੇ ਸਮੇਟਿਕ, (ਸਰੋਬ) ਸਰਬ ਰੋਬਣ ਵਾਲ ਵਾਂ ਰਿਜ਼ੀ ਆਦਿਕ, (ਗਿਆਨ) ਗਿਆਨਵਾਨ ਵਸ਼ਿਸ਼ਟ ਮੂਨੀ ਆਦਿਕ ਸਾਰੇ ਨਾਮ ਸ਼੍ਵਣ ਦੀ ਮਹਿਮਾਂ ਨੂੰ ਵਤੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ੂ ਵਰ੍ਹਿਸ ਸਮਾਜਵਾ ਕਰਕੇ ਹੀ (ਸਰ੍ਹੀ) ਸ਼ੁਰੂ ਬੰਘਨ ਤਾਂ, ਸੰਤ ਪਰਥ ਦੀ ਸਵੇਂ ਤਨੇ ਸਭ ਕਰਨ ਵਾਲ, ਸੌਤ ਦੀ ਕਸਾਈ ਵਾਲੇ, ਸਭ ਨ ਨਿਸ਼ਰੂ ਵਕ ਸੰਭਿਧਾਨੀ ਅਤੇ ਸੰਗ ਸਰਤ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਰੀ ਵਾਲ, ਹੈ ਤੇ ਸਭ चित्स स्थान स्थान है सारा है असा संदर्भ हेला है है । इस्त सी ਵਾਸ਼ਨਾ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ।

ਰਥਾ :='ਜੋ ਤੂ ਵੇਹਿ ਤਹੀ ਇਹੁ ਤ੍ਰਿਪਤੈ ਆਨ ਨ ਕਤਹੂ ਧਾਵਉ ॥' (੭੧੩) ਅੰਜ ਭੂਖ ਦੇਹ ਤ ਇਤ ਹੀ ਰਾਜਾ ਦੁਖ ਵਿਚਿ ਸੂਖ ਮਨਾਈ ॥ੈ (੭੫੭)

ਫੋਰ (ਗਿਆਨ) ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤ ਗਿਆ ਨ ਦੀ ਪ੍ਰਪਤੀ ਤੋਈ ਹੈ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਵੀ ਮਾ ਜ ਜਸ ਭੀਜਵਾ ਦੇ ਨਾਮ ਸੰਦਾਆਂ ਹੈ। ਤਾਂ ਹੀ ਪ੍ਰਾਪ ਜੀ ਹੁਣਾ ਹੈ। ਸ਼ਵਣ ਲਕਨ ਦੇ ਹੀ ਅਤੇ ਜੀਨਣ ਗਿਆਨ, ਨਿਧਿਆਸਨ ਗਿਆਨ ਤੇ ਤੜ ਤੋਂ ਦਾ ਬੋਹਨ ਗਿਆਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

👡 🔻 है है। ਸ਼ੇਕੋਬ, ਕੇ ਗਿਆਣ ਦੀ ਪ੍ਰਪਤੀ ਵਾਸਤੇ ਨਾਮ ਨੂੰ ਸਫਿਆਂ, ਦੇ ਬੰਧਾ ਪੰਤ ਹਿਰਨ ਜ ਸਾਬਾਲ ਨਿਖਸ ਦੇ ਨਾਜ ਦੇ ਸੰਵਣ . ਕਰ ਹਵਾ ਦ ਅੰਦਰ ਨਾ ਸ਼ਚ ਹੈ, ਨਾ ਸੰਤਥ ਹੈ, ਨਾ ਗਿਆਨ ਹੈ

ਸੁਣਿਆ ਅਨੁਸਠਿ ਕਾ ਇਸਨਾਨ: - ੧ ਨਾਮ ਸ਼ਵਣ ਕਰਕੇ ਗੈ ਅ ਨੇ ਪਾਰ ਤੇ ਇਸਦੇ ਸਨਾਨ ਦੇ ਮਹਾਤੇਸ ਦਾ ਪੰਜ ਲੰਗਦਾ ਹੈ।

, प्राप्त भ भरत है जैनमा के फिसराह सी . ਵਾਲੇ ਪਰ ਵਿਚੇ ਆ ਕੇ ਆਪ 'PBA'A

. , י ਤ ਹ ਜੇ (ਅਨੁਮਾਂਨ) ਅਨਾਹਨ ਜੇਰਥ ਨ

4 6 18 H + 2 5 64 64 64 5 4 4 9 1 9 4 ੧. ਸਾਖੀ ਪਰੂਰਵ ਰਾਜੇ ਹੀ

भाषा न के का मान है से मान वहीं में भार त्रमधी हिन्द्र । भी किन्द्र किन चीनक ने किन्द्र स्वयुद्ध त्रमधी हिन्द्र किन चीनक ने किन्द्र स्वयुद्ध दास र कि. ११व मा के भारत है जिस के असे के स्वति है विस्ति के स्वति है कि स्वति है जिस है। असे के स्वति है कि स श्रा देख प्रवाद के प्रवाद के प्रवाद की कि में ही अतः के दौराधा न अत्यक्त अन्य स्थानम् । अतिसामी सी है ਅਨੇ ਨੇ ਤਰਕਾਰ ਕਿਸਨੇ ਇਹ ਨਿਸ਼ਗ ਕਰ ਉਣ ਵੇਸਤੇ ਕਿ ਨਸ਼ਫ਼ੀ ਇਸਦਾ ਸ਼ਹਾਮਰਾ ਕਿਸਨੇ ਇਹ ਨਿਸ਼ਗ ਕਰ ਉਣ ਵੇਸਤੇ ਕਿ ਨਸ਼ਫ਼ੀ ਮਹਿਸਾਵ ਦੀ ') ਅਕਰ ਭਾਵੇਂ ਦੁਆਰਾ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹ ਰਾਜਾ ! ਪ੍ਰਸੇਸ਼ਰ ਨੂੰ ਮਹਿਸਾ ਵਾਸ਼ ਸਾਰ ਅਤੇ 'ਸਮ ਨ ਕਾਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਤੀਰਚਾ ਦਾ ਇਸਨਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ , ਦਾ ਮਾਜਲ ਕਛੋਂ ਅਵਰੋਂ ਨੇ ਹੋਣਿ । (ਅੰਗ ਵੇਵ ਪ)

्रंबच जार को सम् स्मानिको विस्त साम् भारत त्रामा के सम्बंद अधिकार देवे समय अधिवार विकास . इ. १९१ वड २ अद्भ अव्यादन उर्व किस्त्री है। ਰਹਿਲ ਤੇੜ੍ਹ ਵਿਚ ਅਠਾਹਠ ਤੀਰਥ ਇਹ ਲਿਖੇ ਹਨ ---

9. ਓਅੰਕਾਰ, ੨. ਅਸ਼ਧੂਗਾ, ਤੇ ਅਸੇਕਿਕਾ ਮ ਟਜਾਵ_ੀ) ਹੁੰਵੀ ਪ ਸਤਦ ਸਰਸਵਤੀ, 2 ਸਰਯੂ, ੮. ਸਿੰਧ, ੯. 15 ੧੦ ਰੁਝ 1+ ਤ' ਸਲ ੧੨ ਸੀ ਸੀ वित्रात, १८ वधास अस्त वेच शेक्टर वह जार २० म र 310 4.01 4. 4. 34. 4. 34. 4.5 1. 4.5 प्रमाह प्रमाह प्रमाह प्रमाह क्षेत्र का अस्ति प्रमाह क्षेत्र का अस्ति प्रमाह का अस्ति का अस्त ्र प्रमाणिक विकास के ति स्थाप कर जिल्ला कर करा अने अल्लाहरू प्रमाण कर ्राहरूची, अव द्याविका, १० ६ ने सब रहेबता 88 ਨਾਗ ਤੀਰਥ, ਇਪ ਨੌਮਿਸ ਸ਼ਵ ਪਸਤਰ ਰ ਹ ਕਿ ਵਬਣ। ਜਗਮ मध्य पर सिनाचे पर मिनाचेता SE ELH CH E E WATH AS LEGHN S

र पहर राज्य है। असान इत दिसार हैन स्थित हैन

MACHER AND ACTUAL

A SE TENER TO SEE SELVE TO THE SECOND SERVE OF THE

🛪 ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਸੁਣਕੇ ਹੀ ਇਹਨਾਂ ਦਾ ਨਿਰਨਾ ਹਿਲਾ ਹੈ। ਕ (ਸਰ ਮਰਹੱਖਣ ਵੇਲ ਦਸ਼ਗਰ, ਕ੍ਰਿਸ਼ ਗਿਈ, ਸੂਰੀ ਚੌਰਾ, ਸਦ ਜ਼ਰੂ ਅਤ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਅਦਿਤ (ਮੇਤਰ) ਮੰਤਰ ਵਿੱਚ ਦਾਹ , ਜਿਸ ਅਰਾਵ ਨੂੰ ਗਿਲ ਦੇ ਗਿਆ ਦੇ ਵਾਈ ਸਕੋਟ ਮਨੀ ਸਮਾਵਿਕ ਸਾਂ ਸ਼ਹਿਰਤ ਜ਼ਹੂਰ ਨੂੰ ਗਿਲ ਦੇ ਗਿਆ ਦੇ ਵਾਈ ਸਕੋਟ ਮਨੀ ਸਮਾਵਿਕ ਸਾਂ ਸ਼ਹੂਰਤ

ਜੀ ਮਹਿਸਾ ਨੂੰ ਵਧੀ ਹੈ, ਜਿਹਾ।

ਸ੍ਰੀ ਜਪੂ ਕੀ ਸਾਹਿਬ

्रही, इतर म सामूच्य लाखरी (मड) मच मना कर्मा पत्रिया सी मह ने हेवान कर रहे भे मन सी समाजी दारों, ही अ है। मह राय, मंड प्राती आर मंच मत्र सी घूजनी रामे, हु है अन इसत नगे व ग्री,

ਯਦਾ : -'ਜੋ ਤੂ ਦੇਹਿ ਤਹੀ ਇਹੁ ਤ੍ਰਿਪਤੈ ਆਨ ਨ ਕਤਹੂ ਧਾਵਉ ॥° (੧੧੩) ਨੂੰ

ਮਜੇ ਭੁਖ ਦੇਹ ਤ ਇਸ ਹੀ ਰਾਜ਼ਾ ਦੁਖ ਵਿਚਿ ਸੂਖ ਮਨਾਈ ॥' (੨੫੭)

ਫ਼ੇਰ (ਗਿਆਨ) ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਨਾ ਜਿਨਾ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੋਈ ਹੈ ਪਹਿਲਾ ਉਹਨਾ ਨੇ ਉਪਦਸ ਤੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਜੀ ਮਹਿਸਾ ਜਸ ਕੀਰਤਨ ਤੇ ਨਾਮ ਸਣਿਆ ਹੈ। ਤਾਂ ਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ । ਸੀ ਹੈ। ਸ੍ਵਣ ਕਰਨ ਤੋਂ ਹੀ ਅੰਗ ਮੰਨਣ ਗਿਆਨ, ਨਿਧਿਆਸਨ ਗਿਆਨ ਤੋਂ ਤੋਂ ਤੋਂ ਦਾ ਸ਼ਧਨ ਗਿਆਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਜਿਹਾਂ ਨੇ ਸਭ, ਸੰਭੇਖ, ਤੇ ਗਿਆਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਵਾਸਤੇ ਨਾਮ ਨੂੰ ਸਵਿਆਂ, ਉਨਾ ਨੂੰ ਉਹ ਉਹ ਗੁਣ ਪ੍ਰਧਾਰ ਹੋ ਗਏ। ਜੋ ਅਕਾਲ ਪਰਖ ਦੇ ਨਾਲ ਦ ਸ਼੍ਵਣ ਤੋਂ ਬਸਬ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦ ਅੰਦਰ ਨਾ ਸਭ ਹੈ, ਨਾ ਸੰਤੇਖ ਹੈ, ਨਾ ਰਿਆਨ ਹੈ।

ਸ਼ਣਿਐਅਨਸਠਿ ਕਾ ਇਸਨਾਨੂ:-੧ ਨਾਮ ਸ਼੍ਵਣ ਕਰਕੇ ਗ (ਅਨੁਮੀਨ ਅਨਾ ਤ ਤੀਕਬਾ ਦੇ ਇਸਟਾਨ ਦੇ ਮੁਹਾਤਮ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਜਦਾ ਹੈ

ਵਾ:-ਨਾਮ ਸ਼੍ਵਣ ਵਾਲਾ ਜੇ ਅਠਾਹਠ ਤੀਰਥਾਂ ਦੇ ਇਸ਼ਨਾਨ ਦੀ । ਜ਼ੁਕਤ ਤਾਂ ਬੁਕਿਸੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆ ਕੇ ਆਪ ਇਸਨਾਨ।

, ਭਾਵਸ ਸਵਾਸ਼ ਦੇ ਸ਼ਾਣ ਨਾਲ ਹੀ (ਅਠਸ਼ਠਿ) ਅਠਾਹਠ ਤੀਰਬਾ ਨੂੰ

TO SHALL SHOW ON COME WANT OF THE WANTER WANTER ੧. ਸਾਖੀ ਪਰੋਰਵ ਰਾਜੇ ਹੀ

Marine to the second of the plant of the pla र प्रति । वर्षा कर पठ चीनम् व विकास के बताहे व भाग तम तम का का का मान के का कि में बी भाग रोम प्रमा के भाग कि भी बी ਸਨਾ ਮਕਾ । । । ਜਨ ਜਿਹਾਰਿ ਜੋਚਾ ਕਰਾਉਣ ਵਾਸਤੇ ਕਿ ਨਾਮ ਦੀ ਸਮਦਾ ਸਕ ਜਹਿਮਾ ਵੜੀ ਹੈ ਜਨ ਲੋ ਲਾਜੂ ਦੇ ਅਸਤਾ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹੈ ਜਨ। ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਡੇ ਨਾਮ ਦਾ ਸ਼ਵਣ ਅਤੇ ਸਿਮਰਨ ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਤੀਜ਼ਬਾ ਦਾ ਇਸਨਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। 'ਨਾਮ ਤੁਕਿ ਕੜ੍ਹੇ ਅਵਰ ਨ ਹੋਇ।' (ਅੰਗ ਵਿੱਚਸ਼ਨ

मान करता करता जीवन को जीवनी समझो समझो समझो अस्ति माह भागता विकास करता अपने मान्य स्थापन

भ र ते । ते ते के वेश्वर स संस्था स सम्बद्ध के स्था भ महत्त्व , इन्दर प्राप्त के प् EN CO IET 31 BANNES LE T. 1 P. P. T. -- त ते . मारा असे मारा प्राप्त पर वाता नार्यस्य पर्यात्तिस्य प्राप्ती . पर , राज व परावत वर खासर था वर्ष किर सह वड़े से रहता ਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਜਾਂ ਹੋਈ ਸ਼ੁਰੂਰ ਜਾਂ ਹੋਈ ਸਤੇ ਨਾਜ਼ਿਆ इ. र.म. भ. २ % भई विश्व १० ४ ३३ विश्व भ्रम । , 'm रम म छ । पर मस ३१ पह भागमंत्रह वे ५० मान वडी भ वर के समर है जानाव हम दसमा हर दिवा है।

CF FE BL

भी सम सी भरिष TO THE SECRETARIAN CONTRACTOR OF THE SECRETARIAN AND AND AND ASSESSED. ठाम मत्र रेड्सो, से देती जिंहा है। यां प्राप्त से स्मृतः पार काम भारत र देश भारत रत अली । वतार भ मा रिस्तु १०३ व्यक्त है। अर्थिश में किये अर्थ देव लाग बड़ में ते कर हा मा का का कि ਕਰਸਾਰੀ ਬਰਾਬ ਤਾਲ ਸਾਂਸਾ ਲਤ ਆਵਾਜ਼ ਆਈ ਕਿ ਲਉ ਤੁਸੀ। ਅਨੇ ਵੱਡ ਤੀ ਰਥਾ ਦੇ ਜਾਣ ਭਰ ਿਹਤ ਨੇ ਕਰ ਲਵੇਂ । ਇਸਨੇ ਇਸ਼ਨਾਨ ਕਰ ਸਿਆ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਸੈਕਲਪ ਮੋਟ ਕੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਨਾਮ ਨੇ ਜਾਣਕੇ ਨਾਮ ਦੇ ਸ਼ਵਾ ਅਤੇ ਜਿਸ । ਵਿਚ ਹੁੜ ਗਿਆ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਪ੍ਰਕਸ਼ਰ ਦੇ ਨਾਮ ਦਾ ਮੂੰ ਵਕਾਕ ਅਤਾ ਤ ਭੀਰਬਾਂ ਦਾ ਇਸ਼ਨਾਨ ਭੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਯਦਾ :--ਾਅਨਸ਼ਠਿ ਤੀਰਬ ਕਾ ਮੁੱਖਿ ਰਿਕਾ ਤਿਤੂ ਘਰਿ ਮਤਿ ਵਿਗਾਸੂ॥(ਅੰਗ ੧੭)

੨, ਸਾਖੀ ਜਗਤ ਮਲ ਸੈਠ ਦੀ

ਵੱਵਾਂ ਪਾਟਸਾਹ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਭਗ ਬਹਾਦਰ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਜ਼ਾਮੀ ਸਿੱਖ ਸੈਨ ਰ ਈ ਜਗਤਾ ਜੀ ਸੀ ਹਵਨਾ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦ ਸਨ ਜਿਸ ਵਲੋ ਨੂੰਵਾਂ ਪਾੜਜ਼ਾਹ ਜੀ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਹਵਨੇ ਸ਼ਾਹਿਬ ਇਸ ਨੂੰ ਦਰਸ਼ਨ ਬਖਸ - ਉਸ ਵੇਕ ਸਿੰਘਾਨੇ ਬੇਨਤੀ ਲੀਤੀ ਹੈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਜੀ ! ਭਾੜੀ ਜਤੇ ਜੀਨ ਅਸੀਂ ਕਦੇ ਇਸਨਾਨ ਕਰਦਾ ਨਹੀਂ ਵੇਖਿਆ । ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਚਤਾਰਾ ਗਊ ਨੇ ਘਾਟ ਗੁਰਦਵਾਰ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਵਾਲੇ ਥਾਂ ਸੀ। ਇਹੋ ਇਨਾ ਦਾ ਘਰ ਸੀ। ਸਤਿਗ੍ਰ ਜੀ ਨੇ ਕਿ ਸਾ ਚੰਗਾ ਭਾਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿਖਾਉ ਦ ਹਾ। ਅੱਜ ਸਾਰੀ ਸੰਗਰ ਰਾਤ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਠਹਿਰੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦਾ ਜੋ ਸਰੂਪ ਆਪ ਨਾਲ ਵਾਇਆ ਕਰਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਜਿਸ ਸਰੂਪ ਨਾਲ ਆਪ ਜੀ ਨੇ ਦਸਦੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਜੀ ਦੇ ਪ੍ਰਬਾਸ਼ ਆਗਮਨ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸ੍ਰੀ ਅਖਤ ਪਾਠ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਸਮੇਂ ਸ਼ਰੂਕ ਵਾਲ਼ ਮਹਾਂ ਦਰ ਜੀ ਦਾ ਪਵਿੱਤਰ ਅਖੇਤ ਪਾਠ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕਰਕੇ ਮ ੀਰਾਤ ਜਗਰਾਤ' ਕੀਤਾ । ਸ਼ਾਰੀ ਰਾਵ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੀਰਤਨ ਹੋਇਆ ਅੰਮ-ਵੇਵਦੀਵਾਨ ਸ਼ਾਜ਼ਆਂ ਹੋਇਆਂ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦਾ ਭਾਈ ਜੀ ਡ ਼ ਸਮਾਨ ਕਈ ਜਮਜ਼ਾ ਬਾਣਆਂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਸ ਥਾਂ ਗੰਗਾ ਗਉ ਦਾ ਰੋਪ u = = ਆਮੀ ਜਿਵੇਂ 15ਜੇ ਨਾਲ ਵਿਚੋਂ ਜਲ ਨਿਰਲਦਾ ਹੈ 18ਉਂ ਜੰਥ ਵਿਚੋਂ ਹਾ ਦਾਕਰ ਚ ਕਟ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਰਾਊ ਅਲੋਪ ਹੋ ਗਈ, ਗਈ ਜੀ ਕੇ . . ਜੁ.ਨਨ ਸਮਾਨ ਕਰ ਲਿਆਂ ਾਣ ਜੱਕ ਭਈ ਦੀ ਜਾਦਗਾਂਤ ' ਜ , ' · · ਮ ਼ੁਖ਼ਜੀ ਵਿਚ ਗਈ ਪਾਟ ਗੁਰਦਵਾਰਾ ਸ਼ਹਿਬ ਕਾਇਮ

THE STATE CHANGE COUNTY MANUAL COUNTY PROPERTY OF THE STATE OF THE STA र नवर प्रशंत र में हैं जो है जिसे हैं क्यांकिश कि क्या त्राची वर्गाम्य । यह । मार्गित वर्षते साथ भिष्ठ प्रता वीका अधि कर न्य द तक हिन्द से भने भारते जैत नेसे हिन्दा का विस्तान सेता के हैं है। मा देशको में ते अपने के प्रतिकार के से मान के मान कि से रा इस करें, उन्हें करी भीत हुए हैं। कार ए मुख्य ग्रह की इ. ११ वर्षः पूर्व बनारिक्षः बन्हो हो.

੩. ਸਾਖੀ ਮਾਤਾ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਦੀ

ਸ਼ਹਿਰਾੜ ਵੇਰਾ ਸ਼ਰਾਜਤ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਬਿਰਧ ਮਾਜ਼ਾ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਸਾਤਰ ਸੀ ਦਰ ਵੜੀ ਜਿੱਖ ਸੰਗਤ ਨਾਮ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸਮਹਿਜ਼ ਯਾਦਗਾਰ ਬਣੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਹੁਣ ਸੰਗਤਾਂ ਨੇ ਨਵਾਂ ਨਾਮ ਗੁਰਦੁਆਂ ਜ਼ਾਮ ਗੁਰਦੁਆਂ ਹੈ। ਉਸ ਗੁਰਦੁਵਾਰੇ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਇਕ ਰੂ ਸਾਹੇ ਜ਼ਿਲਾ ਹਨ ਮੰਗਤਾਂ ਚਰਨਾਮਿਤ ਫਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਕ ਦਿਨ ਮਾਤਾ ਤੇ ਨੇ ਫਰਮਾਇਆ ਕਿ ਸਾਡਾ ਗੰਗਾ ਵਿਚ ਇਸ਼ਨਾਨ ਕਰਨ ਨੂੰ ਚਿੱਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮਾਤਾ ਮੀ! ਤੁਹਾਡਾ ਇਸ਼ਨਾਨ ਗੰਗਾ ਇਥੇ ਆ ਕੇ ਕਰ ਵਗੀ। ਉਸ ਵਕਤ ਗੰਗਾ ਦੇ ਪਾਣੀ ਦਾ ਸੰਮਾ ਧਰਤੀ ਵਿਚੋਂ ਭਰ ਨਿਕਲਿਆ। ਉਸ ਜਲ ਦੇ ਨਾਲ ਜਗਤ ਮਾਤਾ ਜੀ ਨ (ਸਬਨਾਨ ਕੀਤਾ। ਹੁਣ ਚੁੰਸ ਦਾ ਮਾਤਾ ਜੀ ਦੀ ਯ ਦਗਾਰ ਵਿਚ ਇੱਤ ਹਾਸਕ ਖੂਹੀ ਹੈ।

ਿਉਂ ਨਾਮ ਦੇ ਸ਼ਵਣਾ ਕਰਨੇ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ੬੮ ਤੀਰਬ ਕੋਲ ਆ ਕੇ ਆਪ ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਉਣ ਕਾਲਬਵੇ

ਤ ਜੋ ਨਾਮ ਦਾ (ਸ਼ਣਿਆ) ਸੂਵਣ ਕਰਦੇ ਹਨ (ਅਠਸ਼ਠਿ) ਵਿ ਤੀਰਥਾਂ ਤਾ ਜਨਮਨ (ਕਾ ਕੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ ? ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆੰਗੇ। ਨਾਮ ਦਾ ਸ੍ਵਣ ਹੀ भवत संहरा है।

ਰ ਜਿਹੜੇ ਗੁਰਮੁਖ ਨਾਮ ਦਾ (ਸੁਣਿਐ) ਸ਼ਵਣ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਵੀ ਅੱਠ ਵਟਾਰਾ, ਬਿਬੇਕ, ਖਟ ਸੰਪੜੀ, ਮੇਖ ਇੰਛਾ, ਸ੍ਵਣ, ਮੰਨਣ; ਰ ਪਾਲ ਸਟੇ, ਅਤੇ ਤੱਤ ਤੋਂ ਦਾ ਸੰਧਨ ਇਹ ਆੱਠ ਸਾਧਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਅਤ ਉਹ ਮਹਾਰਾਜ਼ ਸ਼ਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਬਖਸ਼ੇ ਹੋਏ ਇਹਨਾਂ ਗੁਣਾ ਵਿਚ ਅ ਵਿਸ਼ਨਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜਿਹੜੀ (ਕਾ) ਨਾਮ 'ਕਾਈ' ਹੈ 'ਛੋਈ' ਹੈ

ਸੀ ਜਪ ਜੀ ਸ਼ਾਹਿਬ

ਪਊੜੀ ੧੦

The state of the s ਅਵਿਦਿਆਂ ਦੀ। ਯਥਾ :--ਵਿਦਿਆਂ ਦਾ। ਯਾਹਾ ਹੈ। ਜਨ ਨਾਨਰ ਇਨ ਆਪਾ ਚੀਨੇ ਮਿਟੇ ਨ ਸ਼੍ਰਮ ਕੀ ਕਾਦੀ ਪੰ (ਅੰਗ ਵਿਚ, 💸 ਅਤੇ, ਅੰਨ) ਮਰਮ ਹਈ ਦੀ ਜਿਹੜੀ (ਕਾਈ) ਛੋਈ ਪਈ ਹੈ, ਜਾਲਾ ਹੈ, ਉਸਨ ਲ ਹੁ ਸ਼ੇਖਿ ਹਨ। ਭਾਰਬਬਾ ਦਾ ਅੰਸਾ ਦਿਸ਼ਨਾਨ ਹੈ

ਪ ਪ੍ਰਤ ਸੰਗਕੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸੰਗ ਅੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਸ ਘਾਣ ਅਨੰਤ ਘਾਣਾਵਿ ਅਨਸ਼ਨ ਘਾਟ ਜਗੀਆਂ ਨੇ ਸ਼ਜੀਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮੂੰ ਨੂੰ ਹਨ । ਪ੍ਰਮੇਬਰ ਦੇ ਨਾਮ ਦਾ ਸ਼ਹਣ ਕਰਤ ਭਰਕ ਅੰਦਰ ਸੂਬ ਬ੍ਰਿਤੀ ਹੋਕੇ ਇਹ ਘਾਣੀ ਭਰ ਸਾਟ ਪਤਰ ਖਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਫੋਰ ਗਰਮਬ ਪਿਆਰ ਪ੍ਰਮਸ਼ਰ ਦ ਨਾਮ ਦੇ ਤਜ਼ਾ ਮਿਸਰਨ 🔅 ਰੂਸ਼ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਵਜ ਗਰਸਥਾ ਸ਼ਿਸ਼ਨਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਵਾ:-ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਠਾਰਨ ਰੂਸ਼ ਜਲ ਦੇ ਬਰਵਾਰ ਵਿਚ ਇਸ਼ਨਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਵਾ:-ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਠਾਰਨ ਰੂਸ਼ ਜਲ ਦੇ ਬਰਵਾਰ ਵਿਚ ਇਸ਼ਨਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਘ ਟਾ ਤੇ ਸਭੰਤਰ ਹੋਣਾ ਹੀ ਅਠਾਹਠ ਤੀਰਥਾਂ ਦਾ ਇਸ਼ਨਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਦੇ ਪ੍ਰਸੇਸ਼ਤ ਦਾਸ ਦਾ ਸ਼ਵਣ ਕਰਨੇ ਕਰਕੇ ਹੀ (ਅਨ) ਹੈ ਜੇ ਗਿਆਨ ਇੰਦ ਅਤਾ ਜਿੰਨੇ ਸੁਣ 18ਹ ਜੋ ਔਠ ਹਨ ਇਨਾਂ ਵਿਚ ਜੋ (ਸਾਠ, ਸਰਖਤਾਈ ਕਰਕ ਲੱਗਾ ਹੈ, ਇਸਦੀ ਨਵਿਰਤੀ ਕਰਕੇ ਨਿੰਮ੍ਰਿਤਾ ਧਾਰਨ ਰੂਪ ਇਸ਼ਨਾਨ ਨ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

੭, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਠਸੀਨ ਤੀਰਥਾ ਦਾ ਇਸ਼ਨਾਨ (ਕਾ) ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਹ ਭੀ ਨਾਮ ਦੇ ਸ਼ਵਨ ਦੀ ਹੀ ਮਹਿਮਾ ਕਰਦ ਹਨ । ਵਾ ਮਹਿਮਾ ਇਸਨਾਨ ਨਾਲਾ ਅਧਿਕ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਭਾਵ ਨਾਮ ਦੇ ਜਪਣ ਤੇ ਸੁਣਨ ਨਾਲ ਹੀ ਤੀਰਥ ਯਾਤਾ ਸਫ਼ਲੀ ਹੈ। ਸਿਮਰਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਨਹੀਂ।

ਸਣਿਐ ਪੜਿ ਪੜਿ ਪਾਵਰਿ ਮਾਨੂ:—੧ ਪਰਿਲਾਂ ਸਣਦੇ ਹਨ ਨ ਭਾਰੀ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ। ਜ ਸ਼ਣਨ ਨਾ ਤਾਂ ਪੜ੍ਹ ਕਿਵੇਂ ਸਕਦੇ ਹਨ ? ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਨਾਮ ਨੇ ਸ਼ਣਕੇ ਅਤੇ ਨਾਮ ਦੀ (ਪੜਿ) ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੜ੍ਹਕੇ (ਮਾਨ) ਸਤਿਕਾਰ ਪਾਵਾਂ, ਪ ਉੱਦੇ ਹਨ। ਵਾਂ ਵਾਹਿਸ਼ੁਰੂ ਦੇ ਨਾਮ ਨੂੰ ਸ਼ਵਣ ਕਰਕੇ ਗੋ ਪੜੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ (ਪੜਿ) ਪੜ ਕੇ ਉਪਨਿਸ਼ਦਾਂ ਨੂੰ (ਪੜਿ) ਪਤਕੇ ਗੀਤਾ ਆਦਿਆ ਨੂੰ ਦੂ ੀਆ ਵਿਚ ਲਕ (ਮਾਨ) ਸੀ ਕਵਾਰ (ਪਾਵੀਂਹ) ਪਾਉਂ ਦੂ ਹਨ।

ਵਾ:- ਜਾਂਤੇ ਵਦਾ ਸ਼ਮ੍ਹਾਂ ਨੂੰ (ਪੜਿ) ਪੜ੍ਹਕੇ, ਕਾਵ, ਕੇਸ਼, ਵਿਆਕਰਣ ਆਦਿਆਂ ਨੂੰ, ਪੰੜ, ਪਤ ਕ ਸਮਾਰੀਵਰ (ਮਨ, ਮਣ ਸ.ਤਕਰ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ ਉਹਸਰਸਤਾਰੂ ਜੀ ਦ ਨਮੁਸ਼ਵਣ ਦੀ ਮਹਿਮਾਨੂ ਕਹਿੰਦ ਹਨ ਭਾਵ ਗਾ ਰਹੇ ਹਨਾ Sandilla Salasiasanalah Dalasahah

ਕ, ਜੋ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦੇ ਨਾਮ ਦਾ ਸ਼ਵਣ ਕਰਣ ਹਨ ਉਹ ਗਜਮਬ, ਜਿਹੜੇ ਅਕਿਜਿਆ ਜਾਣਾ ਦੇਵ ਹੈ ਜਿਹੜੇ ਤ, ਜ ਵਾਹਰਗੁ (ਪੜਿ) ਪੜਦੇ ਹਨ ਅਵਿਦਿਆ ਹ ਵਾ ਦੂਤ ਦੇ (ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ (ਪਾਤਿ) ਪਾੜ (ਪੜਿ) ਪੜਦ ਹਨ। ਤੁਸਤੇ (ਮਾਨ) ਵਾਰਿਸ਼ਾਰ ਦਾ ਮੰਟਣ ਗਿਆਨ (ਪਾਵਰਿ) ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਵਾ ਜਨ ਰੰਮਾਣਾ ਦੇ ਅੰਨਾਬ ਦੇ ਦੇ ਅਵਾਨ ਰੰਮਾਣ ਸੰਬਾਬ ਸੰਧੰਨ ਬੰਤੇਸ ਹੈ ਉਸਤੇ

ਤ ਉਹ (ਪ੍ਰਤ ਪ੍ਰਤ) ਨਾਕ ਨਾਲ ਬਜ਼ਾਲ ਵਿੱਚ ਭੁਪ੍ਰਿਕਾਰ ਨੰਸੂਸ਼ੁਤ ਤੁੰ At Harrauttega.

ਮ ਪ੍ਰਮੁੱਸ਼ਰ ਦੇ ਨਾਮ ਦਾ ਸ਼ਵਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਾਰਨ, ਸ਼ੁਖ਼ਮ ਤੋਂ ਸ਼ਬੂਸ਼ ਜ ਦੁਆਰ ਦੇ (ਪਤਿ) ਪਤਰਿਆ ਨੂੰ (ਪਤਿ) ਪਾੜ ਕਰਕੇ ਦਾ ਜੀਵ ਜ ਪੁਲਤਾ ੀਮ ਦ ਕਦ ਗਿਆਨ ਦ ਜ ਪਰਦ ਹਨ ਇਨ੍ਹੀ ਨੂੰ ਪਾੜਕੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ (ਮਾਨੁ) ਮੁੰਤ ਗਿਆ ਨੂੰ ਨੂੰ ਪਾਲੀ ਤਾਜ਼ੇ।

ਪ. ਗਟਮਬ ਨਾਮ ਦਾ ਸ਼ਵਣ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਰੋਸਤੇ ਨੂੰ ਪ. ਗਰਮ (ਪੰਤ) ਪਾਤਨ ਵਾਲੇ ਭਾਵ ਰਕਾਵਟ ਪਾਉਣ ਵਾਲੇ ਜੇ ਕਾਮਾਦਿਕ ਵਿਕਾਰ (ਪੱਤ) ਹਾਤਨ ਹਨ, ਤਿਨਾ ਨੂੰ (ਪੱਤ) ਪਾੜਕੇ ਭਾਵੇਂ ਨਾਸ ਕਰਕੇ (ਮਾਨੂ, ਸਤਿਕਾਰ ਪਾਉਂਦ ਹਨ। ਵਾਂ :-(ਮਾਨੂ) ਮੰਨਣ ਕੋਗ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਨੂੰ ਪਾ ਲਾਵੇ ਹਨ।

੬ (ਪੜਿ) ਪਤ੍ਰਨੇ ਵਾਲੇ ਅਤੇ (ਪਤਿ) ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨਾਮ ਸੁਣਕੇ ਹੀ ਆਦਰ ਪਾਉਂਦ ਹਨ।

ਸੁਣਿਐ ਲਾਗੇ ਸਹੀਜ ਧਿਆਨ :- ੧. ਨਾਮ ਦੇ (ਸੁਣਿਐ) ਸੁਣਨੇ ਕਰਕੇ (ਸਹਿੰਜੇ) ਸਰੂਪ ਵਿਚ ਧਿਆਨ ਲਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਈ ਕਹਿੰਦੇ ਪਨ ਕਿ ਜ਼ਰਕ (ਸਹਾਜ) ਅਸੀਂ ਸਿਮਰਨ ਕਰਨ ਲੱਗੇ ਧਿਆਨ ਕਿਥੇ ਕਰੀਏ ? ਮਹਾਰਾਜ ਸਾਹਿਬ

ੱ ਗੁਰਮੁੱਖਿ ਹਰ ਵਕਤ ਅਕਾਲ ਪਰੇਖ ਦੇ ਨਾਮ ਨੂੰ ਲਗਾਤਾਰ ਸ਼ਵਣ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਕੋਈ ਮੂਰਤੀ ਰੱਖ ਕੇ ਧਿਆਨ ਕਰਨ ਦੀ ਸੰਤ ਨਹੀਂ । ਉਨਾਂ ਦਾ ਸਹਿਜ ਵਾਹਿਗਰੂ ਵਿਆਪਕ ਸਰੂਪ ਵਿੱਚ ਧਿਆਨ ਕੱਤ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਹਿਜੇ ਹੀ ਸ਼੍ਵਣ ਕਰਨ ਨਾਲ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਚਿੱਤ ਟਿਕ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੇਟ ਜਦੋਂ ਸਿਮਰਨ ਕਰਦਿਆਂ ਕਰਦਿਆਂ ਅੰਦਰ ਨਾਮ ਦੀ ਆਵਾਜ਼

ਸਾਨ ਕੰਗ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਧੂਨੀ ਨੂੰ ਸੁਣਕੇ (ਸਹੀਜ) ਸ਼ਾਤਿ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਲਾ ਹੈ। ਸੰਵੇਖ ਪਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਸਹੀਜ਼ ਅਵਸਥਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਕਪੂ ਜੀ ਸਾਹਿਬ

ਸ਼ਗਲ ਰਾਣ ਕਾਰਨ । (ਅੰਗ 203) ਚਿਤ ਦੀਆਂ ਸਾਂ ਜਿਹਾ ਵਾਸ਼ਨਾ ਹੈ ਰੋ ਜੀਗੀਆਂ ਹਨ। ਵਿਆਪਕ ਸਰੂਪ ਵਿਚ ਧਿਆਨ ਜਤ ਜ ਦਾ ਹੈ,

ਸਾਖੀ ਭਾਈ ਗੋਂਦਾ ਜੀ ਦੀ

ਮੌਤਵੇਂ ਪਾਕਸ਼ਾਹ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਹਰਿਲਾਇ ਸਾਹਿਲ ਸੀ ਦੇ ਚਹਨਾਂ ਵਿਚ ਗੁਰਮੁਖ ਸਤਵ ਰਾਜਨਾ ਰਾਸ਼ਤ ਭਾਈ ਗੋਂ ਦਾ ਜੀ ਸੇਵਾ ਸਿਮਰਨ ਵਿਚ ਲੀਨ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ। ਭਾਸ਼ੀ ਮੰਤੋਖ ਸਿੰਘ ਜੀ ਲਿਖਦੇ ਹਨ :--

'ਗਾਈ ਗਾਂਦਾ ਗੁਰ ਫ਼ੋਗਤੋਂ, ਗੁਰ ਮਰੀਤ ਕੇ ਧਯਾਨ। ਦਰਸ਼ਹਿ ਦਰਸ਼ਨ ਰਿਦੇ ਮਹਿ ਸਦਾ ਨੌਮ ਇਸ ਜਾਨਿ।, (ਗ ਤ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸੂਰਜ)

ਸਤਿਗ੍ਰੇਰਾਂ ਦੇ ਮਰਸ਼ਨਾਂ ਵਿਚ ਲੀਨ, ਮਸ਼ਤ ਹੋਏ ਬਤੇ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਲ ਸਵਾ ਕਰੂਜ਼ੇ ਸਨ। ਭਾਈ ਸਾਹਿਰ ਜੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਤੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਕੇ ਇਕ ਦਿਨ ਸ਼ਹਿਰ ਜੀ ਨੇ ਸਨ। ਭਾਵਾ ਕੇ ਹੋਰੀ ਸੇਵਾ ਤੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਕਾਬਲ ਦੇ ਵਿੱਚ ਜਾਕ ਕਿਹਾ, ਅਸਾ ਤਰਾਜ਼ ਸਿਖ ਮੌਗ ਨੇ ਨੂੰ ਦਾਤੂ ਕੀ ਸਿੱਖੀ ਦਿੜ ਕਰਾਓ ਅਤੇ ਜ ਰਾਦੂ ਕੀ ਕਾਰ ਕੋਣ ਸਿਥ ਸਭਾ ਦੇ ਉਸ ਨਲ ਲੀਗਰੇ ਚਲਾਓ। ਇਹ ਆਗਿਆ ਸੁਣ ਕਰਕ ਸੰਗਤ ਵਲਾਅ ਵੇ ਉਸ ਨਲ ਲੀਗਰੇ ਚਲਾਓ। ਇਹ ਆਗਿਆ ਸੁਣ ਕਰਕ ਸਗਤ ਵਲੇ ਸ਼ਹਿਬ ਜੀ ਸ਼ਹਿਰ ਹਾਂ ਦੇ ਚਟਨਾਂ ਤੋਂ ਸੀਸ ਨਿਵਾਇਆ, ਪ੍ਰੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਚ ਲੀਨ ਹਨ, ਚਰਨ ਛੜਕੇ ਜਾਣ ਨੂੰ ਚਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਪਰ ਹਕਮ ਨੂੰ ਅਸੌਤ ਕਾਰਕੇ ਕਾਬਲ ਨੂੰ ਚਲ ਕਏ। ਕਾਬਲ ਵਿਚ ਜਾ ਕੇ ਧਰਮਸਾਲ ਬਣਵਾਈ ਅਤੇ ਨਰੰਟ ਚਲ ਉਣ ਲੱਗ ਪਏ । ਧਟਮਸਾਲ ਵਿੱਚ ਦੀਵਾਨ ਸਜਾਉਂਦੇ ਅਤੇ ਇਤਾਪ੍ਰਤੀ ਸਤਰੰਕ ਜੀ ਦੇ ਪ੍ਰੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਚਿੱਤ ਲੀਨ ਕਰਕ ਵਾਂ ਪ੍ਰੇਗ੍ਰ ਸੰਤ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਕੋਟਾਂ ਨੂੰ ਸਟਣ ਵਿੱਚ ਲਾਉਂਦਾ ਯਥਾ :-ਗ ਵੀਐ ਸ਼ਣੀਐ ਮਨਿ ਰਖੀਐ ਕ ਉ ॥ ਿ ਉਂ ਕਰਦਿਆਂ ਕਰਦਿਆਂ ਸਹਿਜੇ ਤੇ ਪ ਮਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਚਰਣਾ ਵਿੱਚ ਧਿਆਨ ਜੁੜ ਕਿ ਆ , ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਚਟਣਾ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕ ੀ--ਪਰ ਸਾਹਿਬ ਤੋਂ -ਰਨ ਨੂੰ ਚਿੱਕ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਵਦਾ, ਬੁਣਾਂਵਿਚ ਸੰਹੈ <u>ਨ</u> ਜ਼ਬ੍ਹੀ 'ਪ੍ਰਸਾਟ ਜ਼ੜ੍ਹ ਸੰਗ ਪ੍ਰਿਆ, ਇਕੀ ਜਨ ਜਦੇ ਅੰ ਮ੍ਰਿਤ ਵਲ ਇਸ਼ਨ੍ਨ ਕਰਕੇ ਸ਼੍ਰੀ ਜਪੂ-' ਸ਼ਾਮ ਤਾਂ ਜਾਣ ਕਟਤਾ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਲੀਨ ਹਨ, ਤਾਂ ਅਤਾ ਚਿੱਤ ਸੁਭਿਆ ਪਰ 'ਬਥ ਗੁਰ ਕੇ, ਇਜ ਲਬ ਪਦ ਅਗਬੰਦ ਗੁਹ ਰਾਂ, ਸਾਬਰ ਇਸ ਅਨੰਦ ਸੈੱਲ ,ਨਿ ਭਾਰਾ ਿਰਵਿਕਲਪ ਸਮਾਪਿ ਬਿਤ ਨੁਕੇ,ੈ , (नात प्रमुप)

ਕੀ ਕਪ ਜੀ ਸਾਹਿਬ

ਦੁਆਰਾ ਵਿਚ ਸ਼ਹਿਰਤ ਜੀ ਦੇ ਚੋਰਨ ਪਣ ਵਧਨ ਤੇ ਮੇਸ ਸ੍ਰੀ ਵਿਚ ਸੀਨ।

਼ਸ਼ਕਾਰ ਅਤਾਵਕਸ਼ਨ ਸਹਿ ਗਯਾ ਸਮਾ ਦੇ ਮੋਗਰ ਬਿਖੇ ਸ਼ੋਕ ਕਰਾਇ ਪ

मेर नाम क्षेत्र वर्ण साचित्रको लीवन्य साचित्र सोहरू ਸ਼ਜ਼ਾਈ ਸਿੰਘਾਸਨ ਤੋਂ ਬੈਠੇ ਹਨ। ਕਰੀ ਜਿੰਕ ਕੀਰਾਵ ਕਰ ਕਹਿਨ ਨਾ ਵਿਸ਼ਵ ਤੇ ਜਿਸ ਹੈ ਕਿ ਨੇਜ਼ ਕਰ ਕਰ ਨੇ ਨੇ प्रतिक प रूप पर में अंग के पर रेडल पर किए के प्राप्त पर किए के किए है कि किए से अंग किए के स्वाप्त के अंग किए से अंग कि ਸਭ ਅਤੇ ਹਰਕਤ ਤੋਂ ਕਿਨਾ, ਚਕਨ ਨਿ ਕੰਢਾ ਵਿੱਕੇ ਹਨ ਜਾ ਪਾਰ ਜੀ ਅਤਲ, ਸਭ ਅਤੇ ਹਰਕਤ ਤੋਂ ਬਿੰਗ ਦੇ ਆ ਤੇ ਬਣਗੇ ਹੈ ਜੋ ਪਹਿਰ ਕਿਨ ਸਭ ਅਤੇ ਹਾਲਿਆ। ਲਾਂਗਰੀ ਸਿੱਖ ਨੇ ਆ ਕੇ ਬਨਤੀ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਲੰਗਰ ਰਿਆਰ ਹੈ। ਪਰ ਸ਼ਹਿਕਤ ਜੀ ਬਲੇ ਹੀ ਨਾਂ, ਇਹ ਵੇਖਰੇ ਸਾਰੇ ਹੈਰਾਨ ੍ਰੇਰਹ ਹਨ। ਹਰ 'ਤੀਲ ਅਤੇ ਜੇਸ਼ ਕੀ ਸ਼ੂ ਮੀ। ਕੁਣ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅੰਤਰਜ਼ਾਮੀ। ਜ਼ਿਆਰ ਹੈ। ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦਰਕ ਸ਼ਾਰ ਹੈ। ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦਰਕ ਸ਼ਾਰ ਹੈ। ੱਤੇ ਹਨ। ਪਰ ਸ਼ਰੂਰ ਸੀ ਪਸ ਦ ਬੰਧ ਹੁਣ ਬੈਠ ਹਨ ਕਿਸੇ। ਨੂੰ ਜਾਣ ਸ਼ਰਦਾ ਸੀ ਰਿੰਸ ਕਰਾਰ ਜੀ ਪਸ ਦ ਬੰਧ ਹੁਣ ਬੈਠ ਹਨ ਕਿਸੇ ਨ ਕੀ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਭਾਣੀ ਜੋ ਦਾ ਜੀ ਕਾਬਲ ਵਿਚ ਬੋਠ ਨੇ ਪ੍ਰੇਮ ਰੂਪੀ ਹੱਥਾਂ ਨੂੰ ਕਾ ਪਤਾ ਸਾ ਮਾਲ ਚਰਨ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਇਉਂ ਖਕੜੇ ਹੋਏ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਸੂਰਦਾਸ ਜੀ ਨੇ ਅੰਤਰ 'ਧਾਮਾਨ ਵਾਹਿਗਰੂ ਅਤੇ ਦੇ ਸਕੂਪ ਨੂੰ ਜੱਫਾ ਮਾਰ ਕ ਪਕਤਿਆ ਸੀ। ਅਤੇਰ ਪਾਲਾਰ ਦਾ ਹੈ। ਭਾਈ ਗਾਂਦਾ ਜੀ ਸਵਰ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਪਿਛਲੇ ਪ ਹਰ ਤੋਕ, ਚੋਤਨ ਪਕੜੀ ਧਿਆਨ ਭਾਵਾ ਹਾਂ ਦਾ ਸ ਵਿਚ ਅੰਸੇ ਮਹਾਨ ਰਹੇ ਕਿ ਸ਼ਾਜੀਰ ਤੱਕ ਦੀ ਸ਼ਾਧ ਸੰਨ ਦੇ ਰਹੀ। ਇਧਰ ਵਿਚ ਅਸ ਨਹਾਂ, ਸ਼ਰਿਰੁਰੂ ਜੀ ਵੀ 'ਹਮ ਪ੍ਰੇਮ ਬੰਧਨ ਤੇਜ ਬਾਧੇ ਹੈ ਪ੍ਰੇਮ ਦੀ ਜੋਵਰੀ (ਰੱਸੀ) ਵਿਚ ਬੁਸਤਰੇ ਹੈ ਪਤਾ ਹੁੰਦ ਤੂੰ ਸਤੀਆਂ ਬਿਤੀਤ ਹੁੰਦ ਤੂੰ ਸਵਕ ਨੇ ਫੁਰ ਅਰਦਾਸ ਭਾਵ ਬਠ ਪਰ ਸ਼ਿਰ ਹੈ ਫਿਰ ਬੋਨਤੀ ਕੀ ਜੀ ਕਿ ਲੰਗਰ ਨੰਢਾ ਹੈ ਗਿਆ ਹੈ, ਆਪ ਜੀ ਤੋਂ ਇਨਾ ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਛਕਿਆ , ਪਰ ਸ਼ਹਿਰੂ ਜੀ ਫੋਰ ਵੀ ਚੂਪ ਕਰਕ ਸਿੰਘਾਸਨ ਤੇ ਟਿਕੇ ਰਹੇ। ਅਖੀਰ ਸਦੇ ਦੇ ਅਤੀਆਂ ਦਿਨ ਰਹਿ ਗਿਆ ਤਾਂ ਸਤਿਗਰੂ ਜੀ ਨੇ ਨੌੜ ਚੋਲੇ ਅਤੇ ਚਰਨ (ਨਲ ਲਾ. ਸੰਗਤ ਨੇ ਰੰਪਰੀ ਕੀਤੀ ਮਹਾਰ ਜਾਂ ਜੀ ਕੀ ਕਾਰਨ ਹੈ, ਅੱਜ ਆਪ ਜੀ ਸੂਗ ਦਿਨ ਅਚੱਲ ਫ਼ਿਕੇ ਰਹੇ ਹੋ ? ਸੰਗਤਾਂ ਨੂੰ ਹੈ + ਨ ਹੋਈਆਂ ਵੇਖ ਕੇ ਸ਼ਜਿਗਤ੍ਹ ਜੀ ਨ ਵਸਿਆ ਾਡ 'ਕ ਬਲ ਮਹਿੰਗ'ਦਾ ਸਿਖ ਰਹੇ। ਧਰ ਧੜਾਨ ਦਵੀ ਪਦ ਗਹੈ। ਰਿਸ਼ ਵਿਧਿ ਤਿਸ ਤੋਂ ਚਰਨ ਫੁਟਾਵੇਂ । ਇਨਾ ਫੁਟ ਕਿਸ ਲੰਗਰ ਜਾਵੇਂ । ੨੬

ਰਹਯ ਉਡੀਕਤਿ ਛੋਰਹਿ ਮੋਹੀ। ਦਿਵ ਗਹਿ ਰਾਖਯੋਂ ਤਯ ਗ ਨ ਹੋਹੀ। ਜ਼ਬਿ ਸੰਧੰਗਾ ਹੋਈ ਦਿਨ ਰਾਯੋ। ਤਿੱਬ ਗੇ'ਦਾ ਜਾਗਤਿ ਤਹਿੰ ਭਯੋ ।੨੭

ર્જા કેટ્સ્ટર્સ કર્યું કાર્ય હાર્ય હોઇ કાર્ય કેટ્સેક્સેક્સ કાર્ય કેટ્સેક્સ કેટ્સેક્સ કેટ્સેક્સેક્સેક્સેક્સેક્સ માં માત્ર માટે કાર્યા હોઇ કાર્ય કેટ્સેક્સેક્સ કાર્યા કેટસેક્સ કાર્યા કાર્યા કેટસેક્સ કેટસેક્સ કેટસ કાર્યા કેટસ ਕੁੱਲ ਫ਼ਾਹੀ ਸਮਾਹਿ ਦੇ ਹੋਰ ਸਹ ਹੁਆਂ। ਤੁਸੇ ਚਰਨ ਗਰ ਕੇ ਤੀਬ ਦਾਹੀ ਤ। ਸਮਾਧ ਵਾਰ ਰੂਰ ਸ਼ਹਿਰਗੁਰੂਜੀ ਜ਼ਹਿਤ ਕੇ ਲੇਗਰ ਵਿਚ ਗਏ ਅਤੇ ਲੰਗਰ ਵਰਤਿਆ। ਫਰ ਸਾਤਗਰ ਜਾਂ ਸੰਗਵਾਰ ਤੋਂ ਇਸਮਾਦ ਤੋਂ ਬਾਅਾ । ਸੰਗ ਗੱਲ ਉਹ ਸਮਾਂ ਤੋਂ ਦਿਨ ਕਿੱਖ ਲਿਆ ਸ਼ਗਵਾਬ ਵਿਭਾਸ਼ਸ਼ਾ ਬਾਅਦ ਜਦੋਂ ਭਾਈ ਗੋਂਦਾ ਜੀ ਕਾਬੂਯੂ ਜੀ ਕਿ ਹਵਾ ਕਰਾਗਾ ਸੰਗਰ ਨੂੰ ਲੈ ਕ ਦਰਸ਼ਨ ਵਾਸਤੇ ਆਏ ਵਾਂ ਸੰਗਰਾਂ ਨੇ ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਤ ੂਰ ਸਗਤ ਨੂੰ ਅਕ ਨੂੰ ਸਾਰ ਜਿਹਾਂਤ ਦਸਿਆਂ ਅਤੇ ਪਾਫਿਆਂ। ਤੋਂ ਸਵਾਜ਼ ਨੂੰ ਨੂੰ ਨਾਯ ਦੇ ਸੇਵਰਾਨੂੰ ਸਾਰ ਜਿਹਾਂਤ ਦਸਿਆਂ ਅਤੇ ਪਾਫਿਆਂ। ਤੋਂ ਸਵਾਜ਼ ਨੂੰ ਨੇ ਰਾਸ਼ਿਆ ਕਿ ਨੀਕ ਰਸ ਕਿਨ ਗਈ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਸਮਾਰੀ ਵਿਚ ਲੀਨ ਬੈਨੂੰ ਭਰੂ ਸਨ । ਇਉਂ ਸ਼ੁਣ ਕੇ :--

ਅਨੇ ਬਰ ਪਿੰਡ ਦੀ ਪਿੰਦੀਸ਼ ਕੇ ਸਭਿ ਫਿਰਤੀਤ । ਬਿਸਮੈਂ ਸਿੰਘ ਲੀਖ ਸਿਧਾ ਹੈ ॥ਚਤ੍ਹ ਾਸ਼ਕਿਰਾਟ ਸਵਿਸ਼ਾ ਸਹਾਂ ਸਹਾਨੇ। ਕਥਾ ਅਲਬਰਾਯ ਸੀਵ ਹਮ ਜਾਨੇ ਹੈ

ਭਾਈ ਰਾਏ ਕੀ ਵਰਿਆਈ । ਭੂਈ ਅਧਿਕ ਸ਼੍ਰੀ ਮੁਖ ਤੇ ਰਾਈ ਪੁੱਖਰ। ਪੰਜ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਜਾਨਾ । ਨਿਤ ਪ੍ਰੇਜੀ ਕੇ ਬਸੀ ਸਾਨਾ। ਅਸ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਜੇ ਮਨ੍ਹ ਬਿਸਾਰੇ। ਮਾਨ੍ਥ ਜਨਮ ਜਗਤ ਸੇ ਗਰੇ। ਬਹਾ

ਸੇ ਜਿਹੜੇ ਗਰਮੁਖ ਸਿਮਰਨ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਚਿਤ ਨੂੰ ਸਨਣ ਵਿਚ ਲਾਉਂਤ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਭਾਈ ਗ ਦਾ ਜੀ ਵਾਰਾ ਸੁਤੇ ਸਿਧ ਹੀ ਧਿਆਨ ਜੜ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਹਾਲ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ੇ ਜ਼ਿਨਾ ਦਾ ਪਰਮੇਸਰ ਦੇ (ਸਹੀਜ) ਸਰੂਪ ਵਿਚ ਧਿਆਨ (ਲਾਗੇ ਲਗ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦੇ ਨਾਮ ਦੇ ਸੁਨਣ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਤਾਈ

ਕੂਰਿ ਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਾਂਡਾ ਧਿਆਨ ਨਾਮ ਸੁਣ ਕੇ ਹੀ ਲੱਗਾ ਹੈ।

ਵਾ : ਜ (ਸਹੀਜ) ਸ਼ਾਂਤੀ ਵਾਲੇ (ਧਿਆਨ) ਧਿਆਨ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਦੇਖ ਹਨ ਉੜ ਸਾਰੇ ਵਾਰਿਗਤੂ ਜੀ ਦਾ ਨਾਮ ਸਨਣ ਦੀ ਮਹਿਆਂ ਦ ਕਹਿਣ ਵਿਚ (ਲਾਗੈ) ਲ' ਕੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।

a, ਪ੍ਰਮੇਰ ਦੇ ਨਾਮ ਦਾ ਸ਼ਵਣ ਕਰਕੇ ਨਿਰਗਨ ਦੇ (ਸ਼ਹਿਮ) ਗਿਆਨ ਅਤੇ 📈 ਸ਼ਜਗਣ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿਚ (ਲਾਗੈ) ਲੱਗ ਜਾਈਦਾ ਹੈ।

ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੂ :-ਸ਼ਤਿਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਸ਼ਾਹਿਬ ੂਬ ਨੂੰ ਮੁੱਧ ਨੂੰ ਜਾ ਸਦੇ ਪਾ ਸਬਾਹ ਜੀ ਦੇ ਭਗਤ ਹਨ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ 20 'ਵ ਵਿਸ਼ਸ਼ ਰਾਕ (ਭਾਸ) ਪ੍ਰਕਾਸ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ 'ਨਾਮ ਜਪਤ ਕੋਟਿ ਸ਼ੁਜ਼ ਵਜਨ, ਨ ਸਭ-ਮੁਅੰਧੇਕਾਜ਼ ਹਰ ਵਕਤ ਚਿੱਤ ਅੰਦਰ ਬ੍ਰਾਮ ਗਿਆਨ ਦ ਖਿੜਾਅ ਬਣਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। \$2500 \$2.500 \$4.400 \$2.500 \$2.

STATE AND AND SECTION OF THE SECTION ਸ਼ਣਿਅ ਦੂਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੂ :-ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਨਾਮ ਬੁਨਟ ਨਾਲ ਦਥ ਗੇ ਨਾਸ ਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪਾਰ ਦੇ ਤੀ ਨਾਸ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇਖ ਪ੍ਰਧਾ ਰਚ ਪ੍ਰਤੇ, ਦ ਹੁਦ । ਜਿਹੜਾ ਕਿਸ ਦੇ ਜੁੜ ਪ੍ਰਿੰਦ ਹੈ ਉਸਨੇ ਸਾਰ ਜਗ੍ਹੀ ਹੁੰਣਾ ਹੈ ਦਾ ਹੈ 'ਦਉਂ ਜਿਹੜੇ ਜੀਆਂ ਨੂੰ ਦੱਖ ਜਨ ਹੁੰਤ ਪੰਜਾਬ ਆਪ ਦੇਖਾ ीर विश्व श्वराताता का बो पांत व स्थान व अपने समझ भवर म केंग

ਜ਼ਿਵੇਂ '- ਸ੍ਰੀ ਨਨਕਾਣਾ ਸਾਹਿਬ, ਗੁਰੂ ਕੇ ਬਾਜ਼ਾ, ਪੰਜਾ ਸ਼ਹਿਬ, ਅਤੇ ਜੈਤ ਦੇ ਸ਼ਹੀਦਾ ਨੇ ਪਕਾਤਨ ਸ਼ਹੀਦਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਕੇ ਅਕਹਿ ਤੇ ਅਸੀਂਹ ਕਸਦ ਸਹਾਰੇ, ਸ੍ਰੀ ਨਨਕਾਣਾ ਸਾਹਿਬ ਵਿਖੇ ਮਿੱਦੀ ਦਾ ਤੇਲ ਪਾਕੇ ਸਾਤ ਗਏ, ਗੁਰੂ ਕੇ ਸ਼ਾਰਾ ਜੈਤੇ ਦੇ ਮੋਰਚੇ ਵਿੱਚ ਗੱਲੀਆਂ, ਭਾੰਗਾਂ ਖਾ ਕੇ ਪੂਰਨ ਸ਼ਾਤ ਰਸ ਵਿੱਚ ਰਹੇ। ਗਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਦਿਆਂ ਤੋਂ ਸੁਣਦਿਆਂ ਦੁੱਖ ਕੁਖ ਤੋਂ ਮਾਰਾਂ ਸਹਾਰ ਕ ਸਬਰ ਸ਼ੁਕਰ ਵਿਚ ਨਹਿ ਕੇ ਸ਼ਹੀਦ ਹੋਏ ਸੇ ਸਭਿਗਰਾਂ ਦੇ ਸਿਖਾ ਭਗਤਾਨ ਨਾਮੂ ਸ਼੍ਵਣ ਕੀਤਾ । ਦੁਖ ਪਾਪ ਨਾਸ ਹੋਏ ਅਤੇ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸ ਵਿਚ ਰਹਿ ਕੇ ਐਡੀਆਂ

্ঞ্জী ਗਿਆਰਵੀਂ ਪਉੜੀ ਪ੍ਰਾਰੰਭ 📸

ਸਣਿਐ(ਸਰਾ ਗੁਣਾ ਕੇ ਗਾਹ॥ ਸੁਣਿਐ; ਸੇਖ ਪੀਰ ਪਾਤਿਸਾਹ॥ ਸੁਣਿਐ; ਅੰਧੇ ਪਾਵਰਿ ਰਾਹੁ॥ ਸੁਣਿਐ; ਹਾਥ ਹੋਵੇ ਅਸਗਾਹੁ॥ ਨਾਨਕਭਗਤਾ;ਸਦਾਵਿਗਾਸੂ॥ਸੁਣਿਐ;ਦੂਖ**ਪਾਪਕਾ ਨਾ**ਸੂ।੧੧॥

ਪੁਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਨਾਮ ਸੁਨਣ ਦੀ ਬੜੀ ਭਾਰੀ ਮਹਿਮਾ ਹੈ।

ਸ਼ਣਿਐ ਸਰਾ ਗੁਣਾ ਕੇ ਗਾਹ :- ੧ ਸੂਟਨ ਕਰਕ ਪਰਾ ਸ਼ਗਦਾ ੈ ਕਿ ਇਹ (ਸਰਾ) ਤੀਰ ਹੈ, (ਗੁਣ) ਚਿੱਲਾ ਹੈ (ਗਾਹ) ਚਿੱਲੇ ਦਾ ਅਸਥਾਨ ਮੱਨੀ ਹੈ। ਇਉਂ ਸੁਣ ਕੇ ਸ਼ਸਤ ਵਿਦਿਆ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਹੈ।

ਕ ,ਸਰਾ) ਜੀਰਾ ਵਾਲ**.** ਜਿਸ਼ਤ ਨੂੰ ਵਿੰਨ੍ਹਣ ਵਾਲੇ ਨ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਰ. ₹'ਹਿਗੂਰੂ ਨਾਮੂ ਸ੍ਵਟ ਕਨ∞ ,ਗਣ। ਚਿਲਾ ਪ੍ਰਬਰ ਹ ਜਾਵਾ ਹੈ।

ਨ ਕਰਨੀ ਜਹੀ ਕਮਾਣ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹ ਜਾਂਦੀ ਨੇ ਨਿਸ਼ਰ ਮਹੀ ਦਿੱਲ, ਵਿੱਚ ਅੜ ਕਟਕੇ ਆਤਮ ਾਪਣੀ ਬੁਧਾ , ਮੈਂ ਕਹੀ ਕਮਾਣ ਦੇਸ਼ਾਕਾ ਗਾਹ) ਲਖਸ਼ ਰੂਪ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਰੂਪ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਨ

ਾਂ ਨਾਦੇ ਹਨ। ਅੰਸਾ ਪਾ ਸਮਰ ਦਾ ਨਾਮ ਸੰਵਣਾ ਕਰਨ ਦਾ ਸਹਾ ਤਸ ਹੈ। ਾਕ । ਕਬੀਕ ਕਾਵਰਪਾ ਧਾਰੇ ਦੇਇ ਸਚਾ ਸੀਸ਼ਾਨਾ ॥ (ਅੰਗ ੪੭੭) ਲੋਂ ਵਾਲਾ ਸਾਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ (ਗਾਹ) ਧਰਮ ਰੂਪੀ ਧਨੁਖ ਦੇ (ਗੁਣਾ) ਗੁਣਾ

ੂੰ 'ਚ ਲ । । ਮੇਂ ਪ੍ਰੇਮ ਰੂਪੀ ਤੀਰ ਚਾੜ੍ਹ ਕੇ ਲਖਸ਼ ਰੂਪ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਰੂਪ ਨਿਸ਼ਾਨੇ ਤੇ ਵਿੰਤਰ ਤਹਿੰਦੀ

ਮ (ਸਰਾ) ਸ਼ ਭ੍ਰਣ ਜੋ ਰਾਣਾ ਦਾ (ਭਾਵ) ਅਸਥਾਨ ਹੈ ਇ , ਭੀ ਸ਼ੁਣਕੇ ਮੈਂ ਹੈ

ਹੁਇਹਵ'ਸ਼ਕਕੇ ਹੋਪਤ ਲਭਦਾਹੈ ਕਿ (ਸ਼ਰੂ) ਸ਼ਾਰਿਆਂ(ਰੋਣਾ)

ਗੁਣ ਦੀ ਭਾਰ ਅਮਰਾਨ ਪ੍ਰੇਸ਼ਟ ਹੈ। ੂੰ ਸ਼ੂਤਾ ਸ਼ੇਸ਼ਤ ਗੁਣਾ) ਸਤ, ਸੰਤੋਖਾਦਿ ਦਾ (ਗਾਹ) ਅਸਥਾਨ ਸਤਿਸੰਕਤ ੧ ੮ ੂਰੇ ਸਵਨ ਦੇ ਮਹਿਮਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ।

១ ਸਤਾ ਸੁਸਟੇ ਭਾਣ ਸਤਾ, ਸੰਭੋਬਾਦਿਕ ਦੇ (ਗਾਹ) ਅਸਥਾਨ े ने-इन्हें तम कित्रुवाची विद्यास्था । विद्यासम्बद्धाः

ਦ ਹਰ ਮਾਲਮੰਦਰ ਦੇ ਜਿਸ ਦੇ ਦੂ ਤੋਂ ਸਮੁੰਦਰੇ ਜੋ ਨਾਮ ਸ਼ਵਣ ਕਰ ਵੈ ਭ ਦਾ ਜਾ ਪਤਾ ਤੋਂ ਮਸਦਾ ਵਿਚ ਰਾਣਾ) ਜੀ ਤੇ ਗਣ ਪ੍ਰਸਲਤ ਤੋਂ ਐ ·, ਭਾਵ ਨੂੰ ਨਾਲ ਨੂੰ ਗੁੱਚਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਾ. ਾ ...ਰ ਦੇ ਨਾਮੂ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਉਹ ਗਰਮਖ ਸਟਾ ਂ ਭਾਰ) ਅਸਥਾਨ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸਾਰੇ ਗੁਣ ਸ਼ੁਰੂ

. . . U .. v H C. . Cr. 'e Hall, Rottly fant, mar. ੂਾ , , । ਦਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆ ਕਾਂਦੇ ਹਨ। (ਵਾ) ਉਹ ਸਕਮਰ

. - ਸ਼ਰ (ਸਰਾ ਗੁਣਾ) ਸਰਗੁਨ ਸਰੂਪ ਸ ਨੂੰ

ਸ਼ਬਲ ਹੈ ਉਸ ਦੇ ਤਾਈ (ਗਾ ਹ) ਗ੍ਰਾਣ ਕਰ ਲ੍ਹੇ ਦ ਹਨ।

ਦੇ (ਸ਼ਾਂ) ਨੇ ਮੁਸਰਵਰ ਜਾ ਹੈ (ਗਣਾ) ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਦੇ (ਸਰਾ) ਸਰੇਵਰ ਜੋ ਵਿੰਦ ਹਨ ਇ , ਦਾ ਇੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਉਹ ਗਰਮਖ (ਗਾਹ) ਦਬਾ ਲੱਦ ਹਨ, ਰਕ ਨੇ ਦੇ ਹਨ। ਸ਼ ਨਿਆਂ ਪਿੰਦਿਆਂ ਦਾ ਦੇਸ਼ਨ ਕਰ ਲੈ ਦੇ ਹਨ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖ ਸੂਰਮ, ਉੱ ਸ਼ਕਿਰਾਰ ਸਾਹਿਤ ਜੀ ਦਾ ਨਾਮ ਦਾ ਸ਼ਵਣ ਕਰਦ ਹਨ।

੧੦, ਨਾਮ ਸ਼ਣਕੇ ਹੀ (ਸਕਾ) ਸਾਕੇ (ਗੁਣਾ) ਸ਼ਬਦ, ਸਪਰਸ ਆਦਿ ਨੂੰ (ਗਾਹ) ਦਬਾ ਲਈਦਾ ਹੈ।

੧੧ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਨਾਮ ਨੂੰ ਸ਼ਵਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪਰਖ (ਸਰਾ) ਸਾਰ ਰੂਪ ਬਰਮ ਦੇ (ਗਣ) ਗਿਆਨ ਦਾ (ਗਾਰ) ਅਸਥਾਨ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਵਾ: -(ਗਾਰ) ਜਗਾ ਤੁਰੀਆ ਪਦ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਵਾਲੇ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

੧੨, ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਨਾਮ ਨੂੰ ਸ੍ਵਣ ਕਰਕੇ ਤਿੰਨੇ ਜੋ ਰਜੋ, ਸਤੋ, ਤਮੋ ਆਦਿ (ਗੁਣਾ) ਗੁਣ ਹਨ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ (ਸਰਾ) ਸਰ ਕਰਕੇ ਤੁਰੀਆ ਪਦ ਰੂਪੀ (ਗਾਹ) ਜਗਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

੧੩. ਜਿਹੜੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਨਾਮ ਨੂੰ ਸਣਦੇ ਹਨ ਉਹ (ਗੁਣਾ) ਗੁਣਾਂ ਦੇ (ਸ਼ਰਾ) ਸਰੇਵਰ ਜੋ ਵਦ ਹਨ ਤਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ (ਗਾਹ) ਵਿਚਾਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ।

ਸਣਿਐ ਸੇਖ ਪੀਰ ਪਾਤਿਸਾਹ :--੧, ਸੁਣ ਕੇ ਹੀ ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸਦਾ ਨਾਂ ਸ਼ੇਖ ਹੈ, ਇਸ ਦਾ ਨਾਂ ਪੀਰ ਹੈ, ਇਸਦਾ ਨਾਂ

(ਸ਼ੇਖ) :–ਇਹ ਅਰਬੀ ਦਾ ਸ਼ਬਦ ਹੈ। ਜਿਸ ਦੇ ਅਰਥ 'ਬੁੱਢਾ, ਬਜ਼ੁਰਗ, ਵਿਦਵਾਨ, ਧਾਰਮਕ ਆਗੂ' ਦੇ ਹਨ । ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਭਗਾਈ (ਸੁਲਤਾਨ ਦੇ ਉਹਾਸ਼ਕ) ਅਤੇ ਖੋਜਿਆ ਨੂੰ ਵੀ ਸ਼ੇਖ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹਿੰਦੂਆਂ ਵਿਚ ਬਾਹਮਣ ਹਨ ਇਉਂ ਮਸਲਮਾਨਾਂ ਵਿਚ ਸ਼ੇਖ ਬ੍ਰਿਧ ਜਾਤੀ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਹਿੰਦੂਓ ਮੁਸਲਮਾਨ ਹੋਏ ਨੂੰ ਭੀ ਸ਼ੰਬ ਆਮ ਆਬਦੇ ਸਨ। ਮੁਸਲਮਾਨ ਬਿਖਿਆ ਦਾ ਤੇ, ਉਸਤਾਦ ਯਾਂ ਤੇਰਦਾਰ ਨੂੰ ਭੀ ਸ਼ੇਖ **ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਹਿੰਦੂ ਸ਼ੇਖ** ਸ਼ਬਦ ਸ਼ੇਸ਼ਨਾਗ ਲਈ ਭੀ ਵਰਤਦੇ ਹਨ।

੨. (ਸਿਖ) ਸ਼ੇਖ ਫਰੀਦ ਆਦਿਕ ਅਤੇ ਉਸਦੇ (ਪੀਰ) ਮੁਰਸ਼ਦ ਸ਼ਾਹ ਸਰਫ਼ ਆਦਿਕ, (ਪਾਤਿਸਾਹ) ਰਾਇ ਬਯਾਰ, ਬਾਬਰ ਆਦਿਕ ਨਾਮ ਸ਼੍ਵਣ ਦੀ ਮਹਿਮਾਨੂੰ ਕੀਤੀ ਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦੇ ਨਾਮ ਦੇ ਸ਼ਵਣ ਦੀ Wanders and safer and and safe and and the character of ਕਰਾ ਪ੍ਰੇਕ ਵਾਲ, (ਗੁਣਾ) ਦਿੱਲਿਆਂ ਵਾਲੇ ਧਨਖਧਾਰੀ ਅਤੇ (ਗਾਰ) ੨ (ਸਰਾ ਜੀ ਵਿੱਚਣ ਵਾਲੇ ਬਹਾਦਰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮ ਸ਼ਵਣ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਨੂੰ

1 31 2 JA ਰ ਹਨ। ਜਿਲ੍ਹੇ ਕਾਰ ਦੇਸ਼ ਪ੍ਰੀ (ਸਨ) ਹੈ, ਇਸਰ ਦੀ ਰਿਵਾਰਿਕ ਪ੍ਰਾਹ ਰਾਜ਼ਗਰ ਸਿੰਤ ਸਮਾਜ਼ਸ ਵਿਸ਼ੇ ਹੈ ਸ਼ਹ ਜਹੀ ਜ

ਰਾਜੀ ਰਹੀ ਕਮਾਣ ਪ੍ਰਤੇ ਜ਼ਰੀ ਹੈ ਵਰ ਉਹ ਪ੍ਰਸ਼ਰਪੇ ਭੀਰੜ ਕ ਭਾਜਾਰਥਾ ਕਰਾ ਮਿਲਸੰਗ ਕਰੀ ਦਿਲਾ ਵਿਚੇ ਜਾਂ ਵੜਕ ਆਪਤਮ ਵਿਸ਼ੇ ਕੀ ਸਾਧੀ ਜਾਂ ਪ੍ਰੇਸ਼ ਫਗਰ ਕੀ ਵਿਸ਼ਚ ਕਰਾਚਿਆ। ਕੀ ਕਹੀ ਫ਼ਿਸ਼ਾਂਕ ਦੁਸ਼ ਜਾਂਗਾ:) ਲਬਜ਼ ਜ ! ਜੀ ਪ੍ਰਧੇਰੀ ਜਹਾਇਸ਼ ਕੀ ਉਤ੍ਹਾਂ ਕੇ ਲੀ ਜ਼ਰੂਨ । ਅੰਸਾ ਪਾਸਮਕ ਦ ਨਾਮ ਸੂਤਨ ਵਾਨ ਦਾ ਸਹ ਜਮ ਹੈ

, ਘਰੇ ਕਬ੍ਰੀਚ ਚ, ਰਪਨ ਕਾਰ ਓ ਨੇ ਸਭ, ਪ੍ਰਿਸ ਵ, , ਅੰਗ ਸਤਹੀ। ਨੇ ਵਾ ਸਮਸ਼ਵ ਵਾਦਆ ਸੰਦਾਤ) ਧਰਮ ਦੂਰੀ ਧਰਬ ਦੇ (ਗੁਣਾ) का ਤੀ, ਜੈ ਲੂ ਤੇ ਸਿੰਨ ਨੇ ਸੰਬੰਧ ਕੀ ਬੜ ਬੁ ਅਕਲ ਵੇਰ ਦੀ ਨੀਰ ਸ਼ੁਕੀ ਜਿਸ਼ਾਂ ਨੇ ਵਿਸ਼ਵ ਜੀਜ਼ਾ ਹੈ

ਲੜਾ ਨੂੰ ਵਹਾਂ ਬ. ਸਹਾ ਸਰਗਣ ਜੋ ਗਣਾ ਦਾ (ਭਾਰ) ਅਸਥਾਨ ਹੈ ਇਹ ਭੀ ਸ਼ਦਕੇ ਤੇ ਤੋਂ

ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਹੈ

ੂ ਮੂਟਾ ਵੀ ਸੁਝ ਕੇ ਹੀ ਪਤਾ ਬਤਦਾ ਹੈ ਕਿ (ਸਰ) ਸਮਰਿਆ (ਰੋਟਾ) ਰਣਾਵਾਂ ਾਂ ਅਤਰਾਨ ਯੂਸਬਰ ਹੈ.

E ਸਕਾ ਸ਼ਕਾਰ, ਗੁਵਾ ਸਕ, ਸਰਚਾਰ ਦਾ (ਗਾ 1) ਅਸਥਾਨ ਸਰ੍ਕਿਸੈਗਤ ਤੋਂ ਨ ਨੇ ਤੇ ਸਵੰਧਰ ਸਾਹਮਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ।

੭. (ਸਰਾ) ਸ਼ਬਣ (ਯੂਣਾ) ਗੁਣ ਸਤ, ਸੰਤੱਖਾ ਦਿਕ ਦੇ (ਜਾਹ) ਅਸਥਾ ਵੱਖ ਰਹੇ ਸਕੂਟ ਕੇ ਮਹਾਤਮ ਨੂੰ ਕਹਿ ਰਹੇ ਹਨ।

ਰ ਜਾ ਸਮਲੇਕਰ ਤੋਂ 'ਮੌਸਾਰ ਰਹੀ ਸਮੁੰਦਰ' ਜੋ ਨਾਮ ਸ੍ਵਣ ਭਰਤ ਵੈ ਦ , ਜ ੀ ਸਮੇ- ਵਿਚ (ਗ੍ਰਣਾ) ਵਿੱਕਿ ਗਣ ਪੰਜਾਬ ਤੁਸ਼ ्र क्रिके के कि ने विश्व से मार से मार से मार

. . . . स्टस्ट्रिक ने चित्रतालम् एक र FREEDR SCHMARTHALL ਹੀਰਜ, ਨਿਮ੍ਰਿਤਾ, **ਸ਼ਰਧਾ**, ਖਿਸ਼ਾ, ਸਾਹ ਮਾ... ਵਾ *ਹ ਲੌੜਾ ਸ*ਾਜਾਂ ਹੈ ਕਿ (ਕਾ, ਉ. ਜਨਸਥ

... र १० मानव म वर्ष भागुर मृत्य सामक

ਸੀ ਜਪ ਜੀ ਸਾਹਿਬ

(२६४)

被放於於於於於於於於於於於於於於於於於於於於 ਸ਼ਬਲ ਹੈ ਉਸ ਦੇ ਕਾਲ਼ੀ (ਗਾਂਹ) ਗ੍ਰਹਣ ਕਰ ਲੈਵਿੰ ਹਨ।

ਦੇ, (ਸ਼ਰਾ) ਨਾਮ ਸਰੋਵਰ ਦਾ ਹੈ। (ਗੁਣਾ) ਵਿੱਸ਼ਆਂ ਦੇ (ਸਰਾ) ਸਰੋਵਰ ਜੋ (ਸੰਦੇ ਹਨ ਇਹਾਈ ਇੰ ਦਿਆਂ ਨੂੰ ਉਹ ਗਰਮੁਖ (ਗਾਹ) ਦਥਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਰੋਕ ਨੂੰ ਲੇ ਦੇ ਹਨ। ਸਮੁੱਖਆ ਨਿੰਦਿਆ ਦਾ ਦੇਸ਼ਣ ਕਰ ਲਾਵੇਂ ਹਨ ਜੋ ਗ੍ਰੇਸ਼ਬ ਸੂਚਸ਼ੇ, ਸ਼ਤਿਗਰ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਨਾਮ ਦਾ ਸ਼ਵਣ ਕਰਦੇ ਹਨ

ਕਰ ਨਾਮ ਸਕਕੇ ਹੀ (ਸਕਾ) ਸਾਰੇ (ਗੁਣਾ) ਸਬਦ, ਸਪਰਸ ਆਦਿ ਨੂੰ (ਗਾਹ) ਦਬਾਲਦੀਦਾ ਹੈ,

੧੧ ਪਰਮੇਸ਼ਨ ਦ ਨਾਮ ਨੂੰ ਸ਼੍ਵਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਚਖ (ਸਰਾ) ਸਾਰ ਰੂਪ ਭਰਮ ਦੇ (ਗਣ) ਰਿਆਨ ਦਾ (ਗਾਹ) ਅਸਥਾਨ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਵਾ;–(ਗਾਹ) ਜਗਾ ਤੁਣੀਆਂ ਪਦ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਵਾਲੇ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

੧੨, ਪਰਮੇਸਰ ਦੇ ਨਾਮ ਨੂੰ ਸ਼੍ਵਣ ਕਰਕੇ ਜਿੰਨੇ ਜੋ ਰਜੋ, ਸਤੋ, ਤਜੋ ਆਦਿ (ਗੁਣਾ) ਗੁਣ ਹਨ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ (ਸਰਾ) ਸਰ ਕਰਕੇ ਤੁਰੀਆਂ ਪਦ ਰੂਪੀ (ਗਾਹ) ਜਗਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

੧੩, ਜਿਹੜੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਨਾਮ ਨੂੰ ਸੁਣਦੇ ਹਨ ਉਹ (ਗੁਣਾ) ਗੁਣਾਂ ਦੇ (ਸਰਾ) ਸਰੇਵਰ ਜੋ ਵਦ ਹਨ ਤਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ (ਗਾਹ) ਵਿਚਾਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ।

ਸੁਣਿਐ ਸੇਖ ਪੀਰ ਪਾਤਿਸਾਹ :-੧, ਸੁਣ ਕੇ ਹੀ ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸਦਾ ਨਾਂ ਸ਼ਖ਼ ਹੈ, ਇਸ ਦਾ ਨਾਂ ਪੀਰ ਹੈ, ਇਸਦਾ ਨਾਂ

(ਸ਼ਿਖ) :- ਇਹ ਅਰਬੀ ਦਾ ਸ਼ਬਦ ਹੈ। ਜਿਸ ਦੇ ਅਰਥ ^ਪਬੱਢਾਂ, ਬਜ਼ੁਰਗ, ਵਿਦਵਾਨ, ਧਾਰਮਕ ਆਗੂ' ਦੇ ਹਨ । ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਭਗਾਈ (ਸੁਲਤਾਨ ਦੇ ਉਹਾਸ਼ਕ) ਅਤੇ ਚੋਜ਼ਿਆ ਨੂੰ ਵੀ ਸ਼ੇਖ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹਿੰਦੂਆਂ ਵਿਚ ਬਾਹਮਣ ਹਨ ਇਉਂ ਮਸਲਮਾਨਾਂ ਵਿਚ ਸ਼ੇਖ ਬ੍ਰਿਧ ਜਾਤੀ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਹਿੰਦੂਓ ਮੁਸਲਮਾਨ ਹੋਏ ਨੂੰ ਭੀ ਸ਼ੰਖ ਆਮ ਆਖਦੇ ਸਨ। ਮੁਸਲਮਾਨ ਸਿੱਖਿਆ ਵਾੱਤ, ਉਸਤਾਵ ਯਾਂ ਭੇਰਵਾਰ ਨੂੰ ਵੀ ਸ਼ੁੱਖ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਹਿੰਦ੍ਰ ਸ਼ੁੱਖ ਸ਼ਬਦ ਸ਼ੇਸ਼ਨਾਗ ਲਈ ਭੀ ਵਰਤਦੇ ਹਨ।

੨. (ਸੇਖ) ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਆਦਿਕ ਅਤੇ ਉਸਦੇ (ਪੀਰ) ਮੁਰਸ਼ਦ ਸ਼ਾਹ ਸ਼ਰਫ਼ ਆਦਿਕ, (ਪਾਤਿਸਾਹ) ਰਾਇ ਬਲਾਰ, ਬਾਬਰ ਆਦਿਕ ਨਾਮ ਸ਼ਵਣ ਦੀ ਮਹਿਮਾਨੂੰ ਕਤਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦੇ ਨਾਮ ਦੇ ਸ੍ਵਣ ਦੀ ਮਹਿਸਾਂ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਸ਼੍ਰੀ ਜਪ ਜੀ ਸਾਹਿਬ

ਭ, (ਸੇਖ) ਸ਼ੋਸ਼ਨਾਗ ਭੀ ਪਰਮਸ਼ਰ ਦੇ ਨਾਲ ਸ੍ਵਣ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਨੂੰ ਕਾਰੂਰ

ਹੈ। ਸੇਸ਼ਨਾਗ ਸਿਰ ਸ਼ਹਸ ਬਣਾਈ ॥ ਦ੍ਰੇ ਸ਼ਹੌਸ ਰਸਨਾਹ ਸਹਾਈ ॥ ਵਵਤੇ ਅਬ ਨਾਪ ਪਾਸ ਅਰਾਧਾ। ਜਿਸ੍ਹੇ ਤਿੰਦ ਨਾੜਤ ਨਾਪ, (ਫ਼ਸ਼ਸ ਸਹਿ ਅਤੇ ਸ਼ੁਸ਼ ਪੰਗ ਦਾ ਪੀਰ, ਸੰਸ਼ਨਾਗ ਦੀ ਸੌਜਾ ਉਹਰ 'ਬਰਾਜਣ ਵਾਲਾ ਹੈਣ ਤ ਅਸ ਸਲਾਵਾ ਵਿਸ਼ਨ ਜੀ ਭੀ ਨਾਮ ਨੂੰ ਸਟੇਦ ਜਾਣ ਕਾਅ ਪਣਾ ਭੋਗਤਾ ਦੀ ਹੁੰਖਿਆ ਕਰਜ਼ੇ ਹਨ , 'ਭਗੀਤ ਵਛਲ ਹੀਰ ਬਿਰਦੂ ਆਪਿ ਬਣਾਇਆ।

ਜਹ ਜਹ ਸੰਤ ਅਰਾਧੀਂਹ ਤਹ ਤਹ ਪ੍ਰਗਵਾਇਆ ਨੂੰ (ਅੰਗ ਬਪਵ) ਇਉਂ ਵਿਸਨੂੰ ਜੀ ਭੀ ਨਾਮ ਸ਼ਵਣ ਕਰਨ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਵਾਂ (ਪੀਰ, ਮੁਸਲਮਾਨਾ ਦੇ ਸਰਸ਼ਦ ਪੈਰੀਬਰ ਭੀ (ਪ ਤਿਸ਼ਾਹ, (ਪੀਰ) ਤਖਤ ਦਾ (ਸਾਹ ਮਾਲਕ ਮਹਾਂ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਵਾ ਜਨਕ ਵਰਗੇ ਜੇ ਹੋਏ ਹਨ ਉਹ ਗੋ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਨਾਮੂ ਸ਼ਵਣ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦ ਹਨ।

ਚ, ਜਿਨਾਂ ਗ੍ਰਮੁਖਾਂ ਨੇ ਵਾਹਿਰਾਰੂ ਨਾਮ ਦਾ ਸ਼ਰਧਾ ਤ ਭਰੋਸ਼ੇ ਰੂਪ ਕੋਨਾ ਨਾਲ ਸ਼ਵਣ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ (ਸਬ) ਬਾਕੀ ਜੋ ਜੰਮਣ ਸਟਣ ਦੀ (ਪੀਰ) ਪੀੜਾ ਸੀ ਉਸਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਨਿਵਿਰਤ ਕਰ ਲਿਆ , ਵਾਂ ਅਵਿਦਿਆਂ ਦੀ (ਪਾਣ) ਪੀੜ ਨੂੰ (ਸੰਘ) ਸੁਕਾ ਕੇ (ਪਾਤਿਸਾਹ) (ਪਾਤਿ) ਸਰੂਪ ਰੂਪੀ ਤਖਤ ਦੇ (ਸਾਹ) ਮਾਲਕ ਅਕਾਲ ਪੂਰਖ ਦਾ ਸਰੂਪ ਬਣ ਗਏ ਹਨ।

-ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਨ ਦੁਈ ੲਕ ਹੈ ਬਿਬ ਬਿਚਾਰ ਕਛੂ ਨਾਹਿ॥ੈ (ਦਸਮ ਅੰਗ ਪਵ

ੂ ਕਿਹੜੇ ਵਾਹਿਤ੍ਰੂ ਜੀ ਦਾ ਨਾਮ ਸ਼੍ਵਣ ਕਰਨਗੇ ਜੇ ਉਹ (ਸੇਖ) ਬਿਰਥ ਜਾੜੀ ਵਲ ਬਣਣਾ ਚਾਹਣਗ ਜਾਂ (ਪੀਰ) ਬਣਣਾ ਚ ਹੁਣਗ ਜਾਂ (ਪਾੜਿਸ਼ਾਹ, ਬਣਨ ਦੇ ਹਾਣ ਉਹ ਬਣ ਜਾਣਗੇ। ਜਿਹੜਾ ਫਲ ਚਾਹੁਣਗੇ ਉਹ ਵੀ ਫ਼ੋਲ ਉਹਨਾਨ ਪ੍ਰਾਹਕ ਤੋਂ ਜਾਵੇਗਾ।

ਸਣਿਐ ਅੰਧੇ ਪਾਵਹਿ ਰਾਹੁ:-੧ ਜਿਵਾਂ ਸ਼ੁਰਮਾ ਅੰਨ੍ਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਸਾਰਥ ਨੂੰ ਦਿਸਦਾ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਜਿਸੇ ਕਿ ਕਿਧਰ ਨੂੰ ਜਦਾ ੇ ਦ ਮਾਣਕੇ) ਆਵਾਜ਼ ਨੂੰ ਸੁਣ ਕੇ ਕਿ ਇਧਰ ਆ ਜਾਉ ਨੇ ਗਰ ਵ ਮਤਾ ਪ੍ਰਤ ਉਹ ਸਾਜ਼ਾਦਾ ਹੈ। ਇਉਂ ਸੁਝ ਕੇ ਅੰਧੇ ਪ੍ਰਬਾਵੀ ਨਹ • ' ਪ੍ਰ ਪਤੀ ਕਰ ਲਾਂਦਿ ਹਨ।

ੂੰ ਅੰਧੂ ਅਤਿਆਵੀ ਜੀਵ ਜੈ ਪ-ਸੈਸਰ ਦੇ ਨਾਮ ਦਾ ਸ਼ਵਣ ਕਰਦ

THE STATE OF THE S

ਹੁਝ ਉਹ ਭਾਵੀ ਸ਼ਹਿਤ ਗਿਆਣ ਦੇ (ਰਾਪੂ) ਰਸਤੇ ਨੂੰ (ਪਾਵਰਿ) ਪਾ ਲੈਵਿ ਹਨ। ਜ ਅਤਿਆਨੀ ਜੀਵ ਅੱਗੇ ਨੂੰ ਨਾਲ ਸ਼੍ਵਣ ਕਰਨਗੇ ਉਹ ਵੀ ਵਗਤੀ ਸ਼ਾ 13 ਗਿਆਨ ਦੇ ਕਸਤੇ ਨੂੰ ਹਾ ਲੈਣਗੇ।

(249)

-ਭਾਵੰਕ ਉਧਰ'ਚ ਸਟਾਕ ਉਧਰ**ਿ ਬਿਨਸ਼ਹਿ ਪਾਪ ਘਨੇਰੇ** । ਪਸ਼ ਪਰਤ ਮੁਗਰ ਕਉ ਤਾਰੇ ਪਾਹਨ ਪਾਰਿ ਉਡਾਵੇ ॥ (ਅੰਗ ਵਰਵ) 'ਸਟਤੇ ਪੁਨੀਤ ਕਰਤੇ ਪਵਿਤ॥'

ਵਾ: (ਅੰਧ) ਅਗਿਆਨੀ ਜੀਵ ਭਗਤੀ ਸ਼ਹਿਤ ਗਿਆਨ ਦਾ ਪ੍ਰਮਾਰਥ ਦਾ (ਰਾਹ) ਰਸਤਾ ਪਾ ਕੇ ,ਸਵਿਲੀ) ਵਾਂ, ਗੁਰੂ ਦੇ ਨਾਮ ਸ੍ਵਣ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਨੂੰ ਗਾਉਂ ਦੇ ਹਨ ਕਿ ਨਾਮ ਸ਼ਵਣ ਕਰਕੇ ਅਸੀਂ ਅੰਧ ਅਗਿਆਨੀਆਂ ਨੇ ਪੁਸਾਰਥ ਦ ਰਾਹ ਨੂੰ ਪਾਇਆ ਹੈ

ਾਪਿੰਗਾਲ ਪੰਜਾਬਤ ਪਾਰਿ ਪਰੇ ਖਲ ਚਤੁਰ ਬਕੀਤਾ॥। (ਅੰਗਾਵਰਵੀ) •ਹਮ ਅੰਧਲੇ ਅੰਧ ਬਿਬੇ ਬਿਬੂ ਰਾਤੇ ਕਿਉਂ ਚਾਲਹ ਗਰ ਚਾਲੀ ਜਾਂ (ਅੰਗ ੬੬੭)। ਅਕ ਉਚਨੇ ਸ਼ਾਸਤ ਖਣਿ ਪਿੰਗ ਗਿਰਨ ਚੜਿ ਜਾਇ॥

ਅੰਧ ਲਬ ਬਧਰੇ ਸੁਨੇ ਜੋ ਕਾਲ ਫ਼ਿਪਾ ਕਰਾਇ। ' (ਦਸਮ ਅੰਗ ੪੭) 3ੁੱਜਾ ਜਾਪੈ ਕਿਛ ਕਿਬਾਉ ਨਾਹੀਂ (ਅੰਗ ੧੦੭੦) ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਅਗਿਆਨ ਕਾਲ ਵਿਚ ਜਾਨਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਾਂ ਕਿ ਇਥੇ ਕੁਝ ਦਿਸੇ। ਅਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਸੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਕਿਤੇ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦੀ ਹੋ^{ਦੇ}ਦ ਸਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਚਾਂ ੁਤੀਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਪਰ ਜਦ ਮਹਾਰਾਜ਼ ਸ਼ਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਨਾ<mark>ਮੂੰ ਨੂੰ ਸ੍ਵਵ</mark>ਣ ਕਰਨ ਲੱਗ ਜਾਈਏ ਉਸ ਵੱਲੇ ਬ੍ਰਿਤੀ ਅੰਦਰ ਖਿੜਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਾਕੋਟਿ ਸ਼ੁਰ ਨਾਨਕ ਜਾਬੇ ਪਰਗਾਸ ਜੋ (ਅੰਗ ੭੧੭) ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉਸ ਪਕਾਬ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਅਗਿਆਨੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਨ ਬਧ ਰੂਪੀ ਨੰਡਰਾਂ ਵਿਚ ਵਿਚਾਰ ਰੂਪੀ ਨਿਗ੍ਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਹ ਅਨਭਵ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਰੂਪ ਪਰਮਾਰਥ ਦੇ (ਰਾਹੂ) ਰੌਸਤੇ ਨੂੰ ਸ਼੍ਵਣ ਕਰਕੇ ਪਾ ਲੈ'ਦੇ ਹਾਂ । ਇਉਾ ਜ਼ਿਨ੍ਹਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੋਟ ਸ਼ਰਜਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ 'ਨਮੋਂ ਸੂਰਜ ਸੂਰਜ ॥ ਨਮੇਂ ਚੌਦ੍ ਚੌਦ੍ਰੇ ।, 'ਰਾਜਾਨ ਰਾਜ ॥ ਭੂਨਾਨ ਭਾਨ ॥ ਦੇਵਾਨ ਦੇਵ ॥ ਉਹਮਾ ਮਹਾਨ ।' (ਜਾਪੂ ਸਾਹਿਬ) ਸੂਐ ਅਨਰਵ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੇ ਰਸਤੇ ਨੂੰ ਹਾਇਆ ਹੈ . ਉਹ ਅਕਾਲ ਪ੍ਰਬ ਦੇ ਸ਼੍ਵਣ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਨੂੰ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਦੇ, (ਅੰਧੇ) ਜਿਬ ਬੁੱਧੀ ਕਰਕੇ ਅੰਨ੍ਹੇ ਹਾਂ। ਜਿਥੇ ਬੁਧੀ ਕੈਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਰਸ ਤਾਂ ਨੂੰ ਪਟਮਾਰਬ ਦੇ (ਰਾਹੁ) ਰਾਹ ਨੂੰ, ਵੱਡਿਆਂ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਦੀ ਸਿਖਿਆ।

ਸੀ ਜਪ ਜੀ ਸਾਹਿਬ

परिली १०

ਨੂੰ ਸੂਟਕੇ (ਪਾਵਰਿ) ਪਾ ਲਈਦਾ ਹੈ।

ਸ਼ਣਿਐ ਹਾਥ ਹੋਵੇਂ ਅਸਗਾਹ :=ਪੁਸ਼ਸ਼ਰ ਦੇ ਨਾਮ ਦਾ ਸ਼ਵਣ ਕਰਕ ਜਿਹਤ (ਅਸਗਾਹ) ਵੇਘ ਦਰਿਆ ਹਨ, ਉਹ (ਹਾਰ) ਹਰ ਦ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਦਾ ਇੱਕ ਹੱਥ ਹੋਵ ਪਾਣੀ ਰਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ :-

(ਸਾਖੀ ਮਹਾਰਾਜਾ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀ)

ਜਦੋਂ ਵਰਿਆ ਅਟਕ ਤੋਂ ਪਾਰ ਅਕਾਲੀ ਫੁਲਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਅਤੇ ਸ੍ਰ: ਹਜ਼ੀ ਜਦ ਦਾਰਆ ਸੰਗ ਕਰਦ ਹੋਏ ਸ਼ਹੀਦ ਹੋ ਗਏ ਤੋਂ ਮਹਾਜਾਜ਼ਾ ਰਣਜ਼ੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੂੰ ਇਨਾ ਦੇ ਸੰਚ ਖੰਡ ਜਾਣ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾ ਤਾਂ ਸ਼ੇਰੇ ਪੰਜਾਬ ਜੀ ਬੜੀ ੋਜ਼ੀ ਨਾਲ ਫੌਜ ਤਿਆਰ ਕਰਕੇ ਆਪ ਜੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਚੋੜ ਪਏ। ਉਸ ਸ਼੍ਰੇਜ਼ 'ਅਟਕ' ਦਰਿਆਂ ਬੜੀ ਵਜੀ ਨਾਲ ਵਗ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਜਿਸ ਨੇ ਕਰੇ ਵੀ ਕਿਸ ਨੂੰ ਰਾਹ ਦਿਭਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਾਰ ਹੋਣ ਵਿਚ ਅਟਕ ਪਾ ਹਿੰਦਾ ਸੀ। ਪੰਤ ਰੰਜ ਨੂੰ ਸਹਾਇਆ ਕੀ ਜਰੂਰ ਪਰਿਚਾਣੀ ਸੀ। ਉਸ ਸਮਾਂ ਸ਼ੁਰੇ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਨਾਲ ਫ਼ਜ ਨੂੰ ਸਹਾ ਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਜੀ ਐਵੰਗਾਬਾਦ ਵਾਲੇ ਵੀ ਸਨ । ਜਿਨ੍ਹੀ ਨੇ ਸ਼ੀ ਸੀ ਮਾਨ ਬਾਬਾ ਵੀਰ ਮਿੰਘ ਜੀ ਐਵੰਗਾਬਾਦ ਵਾਲੇ ਵੀ ਸਨ । ਜਿਨ੍ਹੀ ਨੇ ਸ਼ੀ ਮਾਨ ਬਾਬਾ *ਸਾਹਿਬ ਸਿਘ ਜੀ ਬਦੀ ਉਨੇ ਵਾਲਿਆਂ ਤੋਂ ਅੰ ਮਿਤ ਛੋਕਿਆਸ਼ੀ ਨ ਬਾਬਾ ਵੀਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਸ਼ੇਰੇ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਵਲ ਤੋਂ ਕਿਆ ਤੇ ਕਿਹਾ ਅੰਜ ਕੀ ਗੱਲ ਹੈ ? ਚਿਹਰਾ ਉਦਾਸ ਹੈ, ਕਿਸ ਸਚ ਵਿਚ ਪਸ ਹੈ ? ਤਾਂ ਕਿਹਾ.

י יגעו , אמ דיי י

ਲਿਆਂ ਤੇ ਸਦੀਆਂ ਨੇ ਅ ਨੂੰ ਵੱਜ -ਸੇ ਫ਼ਲਦੀ ਹੈ ਪਰ ਬਦੀਆਂ ਨੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਹੀਂ 💸 😿 न अभित देवता जा देन देवती। हिलाकः ो भी है वर्र हो वीजों कि महिलात भी भै 😘 🗸 🦼 ਰੂ ਕੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਚੰਗਾ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਸਾਹਿਬ ਸਿੰਘ ਰੌਤਾ ... ਵਿਕਾ ਅਤੇ ਕਾਠ ਦੀਆਂ ਰੰਪਾ ਚਲਾਵਤਾ। ਸੇਂ ਉਹ ਵਿਰ ਬਾਸ ਾ ਸਮੀ ਸ਼ੁਰੂ ਵਾਲੇ ਹੁਏ।

ਜੀ ਪਾਰਲੇ ਪਾਸ਼ ਫ਼ੇਜ਼ ਦੀ ਸਹਾਇਆ ਕਰਨ ਵਾਸਤ ਇਸ ਅਟਕ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ ਪਰ ਦਰਿਆ ਬਹੁਤ ਚਵਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਆਪ ਕਿਹਾ ਕਰੋ ਿਸ਼ ਤੋਂ ਕਰੋਜ਼ ਇਸ ਤੋਂ ਪਾਰ ਸੰਘ ਜਾਵੇਂ ਇਹ ਇੱਕ ਹੈ ਸਟ ਕੇ ਬਾੜਾ ਜੀ। ਨ ਅਟਦਾਸ਼ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਮੁਸ਼ੀ ਦੇ ਦੂਆਂ ਵਿਚ ਖੜਾ ਯੋਗਕਾਸ਼ੀ। ਸ਼ਦਮਣੀ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦਾ ਪਾਠ ਅਟੌਰ ਬਦ ਦਿਹਾ ਜਨ ਪੜੀਦੇਆਂ ਪਤਦਿਆਂ ਸਾਰੀ ਫੌਜ ਪੂਰ ਹ ਗਈ ਤੁ ਪਾਣੀ ਗੈਂਡ ਗੈਂਡੇ ਹੀ ਰਿਹਾਂ ਸ੍ਵਾਂ ਸੂਖਮਨੀ ਸਾਹਿਬ ਸਾਰਾ ਹੈ। ਜੀ ਦਾ ਰਿਹਾ ਪਾਕੇ ਸਾਬ ਜੀ ਤੇ ਆਪਣਾ ਹਾਸ਼ੀ ਭੀ ਪਾਰ ਕਰ ਨਿਆ। ਪਰ ਇਕ ਮੁਸਲਮਾਨ ਫੌਜੀ ਦਸਤਾ ਜ ਭੁਜੇਸ਼ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਸੀ ਗ ਵਲਤ ਈ ਕਰਕ ਨਾ ਸੰਧਿਆ। ਪਿਛਾਂ ਜਦਾਂ ਲੰਘਣ ਲੱਗ ਤਾਂ ਦਰਿਆ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ ਤੇ ਇਹ ਜੜ੍ਹ ਰਲੇ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਜੀ ਨੇ ਕਿਸਾਇਨਾਂ ਨੂੰ ਦਰਿਆ ਦੀ ਬੇਟਾ ਹੋਣ ਵਿਓ। ਇਉਂ ਇਹ ਕਰਨ ਸਿਪਾਰੀ ਭਰਸ ਤੇ^{*} ਹੋਣ ਹੁਣ ਕਰਕ ਰੁੜ੍ਹ ਗਏ ਸਨ, ਸ਼ਾਕੀ ਸਾਣੀ ਫ਼ੌਜ ਸਤਿਨਾਮ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦਾ ਜਾਪ ਕਰਦੀ ਪਾਰ ਹੋ ਗਈ ਸੀ।

ਸੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਨਾਮ ਸੁਣਕੇ ਡੂੰਘਾ ਦਰਿਆ ਤੀ ਹਥ ਕੁ ਰਹਿ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸਾਰੀ ਫ਼ੌਜ ਪਾਰ ਲੰਘ ਗਈ।

੨. ਸਾਖੀ ਗੁਜਰੀ ਦੀ

ਇੱਕ ਗੁਜ਼ਰੀ ਹਰ ਜੋਜ਼ ਦੂਧ ਲੈਕੇ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਵਿਚਿਆ ਕਰਦੀ ਸੀ। ਇਕ ਵਿੰਦਵਾਨ ਪੰਭਿਤ ਸ਼ਹਿਟ ਵਿਚ ਕਥਾ ਕਰਦਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ । ਇਕ ਦਿਨ ਉਸ ਗੁਜਰੀ ਨੇ ਦੀ ਕਥਾ ਸੂਣੀ। ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪੰਡਿਤ ਜੀ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਨਾਮ ਬੇੜੀ ਵਾਂਗ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ' ਬੇੜੀ ਦਰਿਆ ਤੋਂ' ਪਾਰ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਇਵੇਂ' ਸੰਸਾਰ ਸਮੁੰਦਰ ਤੋਂ ਨਾਮ ਪਾਰ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਪਰਜੱਖ ਵੀ ਦਰਿਆ, ਸਮੁੰਦਰ ਤੋਂ ਨਾਮ ਦੇ ਆਸਰੇ ਪਾਰ ਹੈ ਜਾਈਦਾ ਹੈ । ਸੁਣਕੇ ਗੂਮਰੀ ਨੂੰ ਨਾਮ ਤੋਂ ਨਿਸਚਾ ਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮਨ ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਜ ਮੈਂ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦ ਨਾਮ ਨੂੰ ਸ਼ਵਣ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅਜ ਦਰਿਆ ਦੇ ਘਾਟ ਨੂੰ ਕੀ ਜਾਣਾ ਹੈ? ਸਿੱਧ ਰਸ- ਹੀ ਪਾਰ ਹੋ ਚਲੀਏ। ਇਹ ਪੱਕਾ ਨਿਸ਼ਚਾ ਕਰਕੇ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਨਾਮ ਦਾ ਉਚਾਰਨ ਨਿਸਦੇ ਨਾਲ ਕਰਦੀ ਹੋਈ ਦਰਿਆ ਦੇ ਵਿਚ ਦੀ ਲੰਘ ਗਈ। ਗਿੱਟੇ ਹਿੱਟੇ ਕਿਤੇ ਰੱਡੇ ਗੌਰੇ ਪਾਣੀ ਆਇਆ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਆ ਜਾਇਆ। ਕਰੇ ਅਤੇ ਅਕਾਲ ਪੂਰਖ ਦੇ ਨਾਮ ਨੂੰ ਜਪ ਕੇ ਪਾਰ**ਂ** ਹੋ ਜਾਇਆ ਕਰ ਵਿਕ ਦਿਨ ਉਸਨੇ ਸੌਚਿਆ ਕਿ ਜਿਸ ਪੰਡਿਤ ਤੋਂ ਮੈਂ ਨਾਮ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਸ਼ਣੀ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਨਿਉਂ ਦਾ ਭਕਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੇਚਕ ਪੀਡਿਤ ਜੀ ਨੂੰ ਕਿਹਾ

ਸ਼੍ਰੀ ਜਪੂ ਜੀ ਸਾਹਿਬ ਕਸੀ ਮਿਕ ਸਟਸਟ ਹੋ ਸਕਾਰ ਚੁੱਧ ਕੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਦਿ ਪਾਉਂ ਪੰਤਰ ਜੀ ਮੰਤ ਨੂੰ ਉੱਡੇ ਕਸ਼ਾ ਸਕ ਸਰਸ਼ਦ ਹੈ ਨੂੰ ਦਰਿਆ ਕਲ ਜਾਂਕ ਪੰਡਿਤ ਜੀ ਬੇਤੀ ਵੱਲ ਨੂੰ ਇਹ ਗੁਸ਼ ਅਤੇ ਨਾਲ ਤੋਂ 15 ਹੋ ਦਰਿਆ ਕਲ ਜਾਂਕ ਪੰਡਿਤ ਜੀ ਬੇਤੀ ਵੱਲ ਨੂੰ ਵਿਵੇਂ ਗੁਲੂ ਅਤੇ ਨਾਲ ਤੋਂ ਹੈ ਵੀ ਜੀ ਇਕਰਗ ਦੀ ਮੈਰੇ ਮਗਰ ਮਗਰ ਆ ਜਾਊ। ਲੂਮ ਗੁੱਲ। ਤੋਂ ਗੁਰਤੀ ਤੋਂ ਹੁੰਦੀ ਜੀ ਇਕਰਗ ਦੀ ਮੈਰੇ ਮਗਰ ਅਗਰ ਆ ਜਾਊ। ਚੁੱਲੇ। ਬਾਰੂਸ਼ਨੀ ਕਰਾ ਵਿਚ ਦੀ ਲੰਘਣ ਲੱਗੇ ਮਾਰਾਜਾ। ਸਮਤੇ ਪਾਣੀ ਹੱਥਕੇ ਜੇ ਹੈ। ਜਦਾ ਵਿਚ ਦੀ ਲੰਘਣ ਲੱਗੇ ਮਾਰਾਜਾ। ਸਮਤੇ ਤੋਂ ਪਾਣਾ ਹੋਰ ਕਾਰ ਪਾਤ ਹੈ ਗਈ ਤੇ ਪਾਣੀ ਹੋਏ ਹੋਰ ਆਇਆ ਪਤ ਪੰਤਿਤ ਕੀ ਾਤਰ । ਜੀਨੇ ਵਿਚ ਕੱਬਣ ਲੱਗ ਪਏ। ਇਹ ਦੇਖਕੇ ਗੂਸਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ-

ਪੜ੍ਹਦਾ ਪੜ੍ਹਦਾ ਪੜ੍ਹਿ ਗਿਆ, ਪੜ੍ਹ ਲਏ ਚਾਰੇ ਵੇਦ । ਨਿਸ਼ਚਾਮਨ ਨ ਆਇਓ ਰਹਿਓ ਦੇਡ ਕੇ ਚੌੜ ॥ ਮੈ' ਇਕ ਦਿਨ ਨ'ਮ ਸਕਕੇ ਨਿਸ਼ਚਾ ਕਰਕੇ ਪਾਰ ਉ⁷ਤਰ ਗਈ ਹੀ ਪੁ_ਰ ਤ੍ਰੇ ਮਾਇਕਾਦ ਐਨੀ ਵਿਦਿਆ ਪੜ੍ਹ ਕ ਵੀ ਵਿਚੇ ਲੁਖੀ ਜਾਦਾ ਹੈ' ਇਸ ਪ੍ਰਕਰ ਪਰਮਸ਼ਤ ਦੇ ਨਾਮ ਸ਼ਵਣ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਬੜੀ ਭਾਰੀ ਹੈ।

੩. ਸਾਖੀ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ ਦੀ

ਭਾਈ ਗੁਟਦਾਸ਼ ਜੀ ਤੀਜ਼ੇ ਪਾਤਬਾਹ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅਮਰ ਦਾਸ਼ ਜੀ ਦੇ ਭਤੀਜ਼ ਸ਼ਤ ਅਤੇ ਰਚੇ ਪਾਕਿਸ਼ਾਤ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਰਾਮਦਾਸ ਸਾਹਿਣ ਜੀ ਪਾਸਾਂ ਸਿੱਖੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸਤ ਅਤੇ ਚਰ ਹੈ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਨੇ ਸਿੱਖ ਬਣਾ ਕੇ, ਸਿੱਖੀ ਦਾ ਪ੍ਰਾਰ ਕਰਨ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਸ਼ਹਿਰੀ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਨੇ ਸਿੱਖ ਬਣਾ ਕੇ, ਸਿੱਖੀ ਦਾ ਪ੍ਰਾਰ ਕਰਨ ਕਾਰਾ ਸਾਂ ਸ਼ਾਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਉਥੇ ਇਨਾ ਨੇ ਸਿੱਖੀ ਦਾ ਭਾਰੀ ਪ੍ਰਚਾਰ ਵਾਸਤਾਵਾਂ ਦੂ ਜਾਂਦੀ ਨਸ਼੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅਤਜਨ ਦੇਵ ਜੀ ਨੂੰ ਭਾਦਰੇ ਸ਼ਵਾ ਬਾਰਾ ਕਵਰਵ '8' ਨੂੰ ਰਾਤਤਾ ਗੁੱਖ, ਬਸਲੀ ਤੁਆ ' ਸੂਤੀ ਸੂਤ ਸਮਾ ਗ<u>ਡ</u>। ਜ਼ੁਜ਼ ਸ਼ਾਹੀ ਗੁਰਜ ਸ ਜੀ ਨੂੰ 'ਸ਼ਰੂ ਪ੍ਰਤਾ ਲੱਗਾ ਦਾ ਪੰਜਾਵ ਪਾਰਸ਼ਾਹ ਜੀ ਜ਼ੈ ਪਵਿਆ ਦਟਸ਼ਨ ਭਾਵ ਵਾਸਤੇ ਸੰਗਾਵ ਸਮੇਜ ਚਾਲ ਪਾ ਦਿੱਤੇ।

ਜਿਸ ਵੱਲੇ ਦਾ ਅਮਾ ਗਿਆ ਸ ਦੇ ਜਿਲਾ ਜਾਂ ਪਹਿੰਚ। ਉਸ ਵਕਤ ਦਿਨ ਵਿਖਣ ਵਾਧਾ ਸੀ ਜਿਆਪ - 'ਰਵ ਨ ਕਰਕ ਨੰਢ ਬਹੁਤ ਸੀ ਕਿਨਾਰ ਤੇ ਕਈ ਮੁਲਾਂ ਕੀ ਨਹਾਂ ਜੋ ਸਮ ਵਕਤ ਕਾਮੀ ਗੁਸਦਾਸ਼ ਜੀ ਮੈਂ ਕਿਹਾ, ਸਾਹ ਸੰਗਰ ਜੀ, ਸੰਤ ਵਿਚ ਅਸੀਂ ਭੁੱਖੇ ਰਹਾਗੇ ਨਾਲ ਪਾਲਾ ਲੱਗੇ।। ਤਰਕੀਵ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਦਰਿਆ ਲੰਘਣੇ ਸ੍ਰੀ ਗੋਇੰਦਵਾਲ ਸਾਹਿਬ ਹੈ ਪਹਿਜ਼ਨ ਚ 'ਵਾੜੇ ਵਾਵਾਅ ਵਿਚ ਪਾਣੀ ਬੜਾ ਤੂੰਘਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਦੂ ਸਨ ਤਾਂ ਹੈ, ਵਚਣ ਇਕ ਸਿੱਚ ਪਾਸ ਖੜਾ ਪੜ ਰਿਹਾ ਸੀ ;=

ਮੂੰਸਥਵਾਕ - ' ਤਾ ਮਚਾ ਬੜੇ ਜੀਆਂ ਨਾਲੇ ॥ ਜਲ ਨੂੰ ਤਰ

ਨ ਜਸਤਾਨ੍ਹੀ ਲੰਵੇ, ਭਾਰਿਨ ਸਾਲ ਜਾਲੇ ਜਵਜਦਗਾਉਂਜ ਵਾ :-ਜਪਜੀ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਪਾਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਇਹ ਪੰਗਤੀ ਸਨੀ, ਸਾਂ- ਐ ਸੂਬ ਹੁਵੇਂ ਅਸਗਾ। ਇਹ ਸੁਣ ਕੇ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ਼ ਜੀ / ਵਿਚਾਰ ਕੀ ਜੀ ਕਿ ਸ਼ਹਿਰ ਜੀ ਦੇ ਸ਼ਚਦ ਕੁੱਲ ਤੋਂ ਨਿਸ਼ਚਾ ਕਰਕੇ ਪਾਰ ਹੋਵਾਂਗੇ। ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਾ ਧਾਰ ਕ. ਸਾਰੀ ਮੌਰ ਤ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸੂਕਬ ਹਾਂ ਸਮਝਦੇ ਨੂੰ ਹੈ' ਗਰੂ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦਾਨਾਮ ਤੋਂ। ਜਿਸਤ ਸਮੇਵਰ ਵਿੱਚ ਨਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਇਹ ਤੁੱਛ ਦਰਿਆ **ਕੀ ਹੈ ?** ਜਿਸ ਵਿਚੋਂ ਨਾਮੰਘ ਸਕਾਗ ਮਾਕੇ ਸ਼ਰਧਾ ਧਾਕ ਕੇ ਮਰਿਤਾਰੂ ਜੀ ਦਾ ਬਚਨ ਮੰਨ ਨੇ ਮੋਨਦੀ ਕੇ ਪਾਰ ਹੋਈ ਜ਼ਿਉਂ ਕਜ਼ਿਲ ਗਾਈ ਜ਼ੁਰਦ ਸ਼ੂਜੀ ਨੇ ਸਿਤਿਨਾਮੀ ਵ**ਿਰ ਦੂ ਉਚਾਰਿਆ ਤੇ ਪਹਿਲਾ ਆਪ ਨ**ਵੀ ਵਿਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਹੈ ਗਿਆ। ਇਨ। ਦੇ ਗੇੜ ਤੌਕ ਪਾਣੀ ਆਣਿਆ ਸਾਰੀ ਮੌਗ ਤੋਂ ਵੇਖ ਕੇ ਵਾਗਿਗੂਰ ਨਾਮ ਜਪਦੀ ਹੋਈ ਇਨਾ ਦੇ ਪਿਛੇ ਲੱਗ ਕੇ ਲੰਘ ਗਈ ਪਰ ਕਿਸੇ ਦੇ ਭੀ ਲੱਕ ਤੱਕ ਪਾਣੀ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਚੌਤਾ ਚੜਾ ਹੀ ਰਿਹਾ। ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਦਰਿਆ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਕੇ ਸਾਰੀ ਸੰਗਤ ਰਾਇਦਵਾਲ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਪ੍ਰਵਸ਼ ਹੋਈ ਤਾਂ ਉੱਢ ਤੀਸਰੇ ਪਾ: ਜੀ ਦੀ ਵਿਸ਼ ਦੇ ਸਾਰੇ ਬਾਲਕ ਖੇਲ ਰਹੇ ਸਨ । ਕਿਸੇ ਗੱਲ ਤੋਂ ਕਹਿ ਰਹੇ ਸਨ । ਕਿ ਜੇ ਸਤਿਗਰ ਜੀ ਨੂੰ ਭਾਇਆ ਤਾਂ ਇਉਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਸੁਣ ਕੇ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ਼ ਜੀ ਨੇ ਵਿਚਾਰਿਆ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਤਿਗਰੂ ਜੀਦੇ ਭਾਣੇ ਨੂੰ ਹਿਰਦੇ ਵਿਚ ਧਾਰਿਆ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਬੱਚੇ ਸਤਿਕਾਰ ਯੋਗ ਹਨ। ਇਉਂ ਜਾਣਕੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਕਾਰ ਕੀਤੀ। ਗੋਇੰਦਵਾਲ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਵਿਚ ਰਾਤ ਗਜਾਰ ਕੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲ ਬਚੇਲੀ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਸਾਰੀ ਸੰਗਤ ਨੂੰ ਇਸ਼ਨਾਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਅੰ ਮ੍ਰਿਤਸਰ ਸ਼ਾਹਿਬ ਜੀ ਵੱਲ ਚੱਲ ਪਏ। ਭਾਈ ਗਰਦਾਸ਼ ਮੀ ਨ ਮਨ ਵਿਚ ਸੰਕਲਪ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜੇ ਸਥਿਗਰੂ ਜੀ ਅੰਤਰਜਾਮਤਾ ਨਾਲ ਜਾਣਕੇ ਦੱਸ ਦੇਣ ਕਿ 'ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਤੂੰ ਮੱਥਾ ਟੇਕਿਆ ਸੀ' ਤਾਂ ਮੈਂ ਨਿਸਚੇ ਕਰਕੇ ਜਾਣਾਂਗਾ ਕਿ ਆਪ ਜੀ ਸਤ੍ਰਿਹੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦਾ ਪੰਜਵਾਂ ਸਰੂਪ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਸਾਰੀ ਸੰਗਤ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਸਾਹਿਬ ਪਹੁੰਚ ਕੇ ਸ਼ੀਜਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਭੌਵਾ ਹਾਜਰ ਕਰਕੇ ਖਸ਼ੀਆਂ ਪਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਤਾਂ ਸ਼ਤਿਗਰ ਜੀ ਨੇ ਸਭ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਾਸ ਬਿਠਾ ਲਿਆ। ਫੇਰ ਕਹਿਣ ਲਗੇ ਕਿ ਗ਼ਈ ਰਾਤਦਾਸ ਸ਼ੇਚ ਦਸ ਕਿ ਰਸਤੇ ਵਿਚ ਆਉਂ ਦਿਆਂ ਤੋਂ ਕਿਹੜੀ ਗਲ ਮਨ ਵਿਚ ਧਾਰ ਕ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਕਾਰ ਕੀਤੀ ਸੀ ?ੈਂ ਇਹ ਸਣ ਕੇ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ਼ ਜੀ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਏ ਅਤੇ ਸ਼ਤਿਗੁਰੂ ਜਾਂ ਦੀ ਬਹੁਤ ਸ਼ਹਿਮਾ ਕਰਨ

ਕੀ ਜਪ ਕੀ ਸਾਹਿਬ

ਸ੍ਰੀ ਜਪ ਜੀ ਸ਼ਾਹਿਬ

ਲੱਗ ਪੁਰ ਕ ਕਿਹਾ ਸੰਕਗਾ ਮੀ ਉਹ ਲੱਗ ਕੀ ਹੋਏ ਸਨ 'ਜੇ ਸੰਕਰਕ ਜੀ ਲਗ ਜਦ ਜ ਕਰਾਜ਼ ਸਿੰਘ ਨਿਹਾ ਜਾਣਿਆ ਕਿ ਇਸ ਨੇ ਸਨ ਵਿਚ ਨੂੰ ਭਾਇਆ ਹੈ ਇਹ ਹੈ ਜਨ ਵਿਚ ਨੂੰ ਨੂੰ ਭਾਵਿਆਂ ਵਾਵਰ ਸ਼ਹਿਰਤ ਜੀ ਦੁਕਾਣ ਨੂੰ ਧਾਰਿਆ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਗਾਜ਼ਬ ਹਨ ਇਉਂ ਸਾਰਗਰੂ ਜਾਂਦ ਖੋਟ ਜਾਣ ਕੋਈ ਨਜਸਕ ਕੜੀ ਹੈ ਸੀ। ਤਾਂ ਸ਼ਤਿਗਰ ਜੀ ਨੇ ਕਿ ਸਾਂਗਾਮੀ ਗਤਜ਼ਾਸ਼ ਜੀਣ ਕੁਲ ਪ੍ਰੈਨ ਹੈ । ਇਉਂ ਸਨ ਕੁਕਾਬੀ ਰਾਜਦਾਸ਼ ਜੀ ਸ਼ਹਿਰਾਰ ਜੀ ਦੂ ਚੁਤਾਨੀ ਪੁਰੂ | ਤੇ ਸ਼ੂਰੀ ਉਮਰ ਸੰਤਗਤ ਕੀ ਕਵਿਸ਼ਦਾਰਖਿਆ।

ਸ਼ੂਜੀ ਉਸਰੇ ਮਾਸੀ ਨਾਮ ਸੁਣ ਕੇ ਦਰਿਆਂ ਜ ਸਹਤ ਤੂੰਕਾਸ਼ੀ ਮੋਖਕ ਹ

ਗਿਆ ਤੇ ਸੰਗਤ ਪਾਰ ਲੰਘ ਗਈ।

ਕ ਨਾਮ ਸਦ ਕੇ (ਅਸਗਾਹੂ) ਰੂੰਘਾ ਜੋ ਸੰਸਾਰ ਸਮੁੰਦਰ ਹੈ ਇਹ ਭੀ ਹੋਰ ਕਰੇ ਕਾਦਾ ਹੈ ਹਵਾਆਂ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। 'ਸ਼ਾਗਰ ਸ਼ਰਿਯੰਬ ਛਰ ਖੋਜਾ।' (ਅੰਗ ਵਦਦ) ਜਿਵਾਂ ਵੱਛੇ ਦੀ ਪੌੜ ਉਲਾ ਪ ਭਰ ਕਲੰਘ ਜਾਈਦੀ ਹੈ। ਇਉਾ ਸੰਸਾਰ ਸਮੰਦਰ ਤੋਂ ਤਰ ਜਾਈਵਾ ਹੈ। ਪਾਰ ਪੈ ਜਾਈਦਾ ਹੈ।

ਜ਼ ਕੀਤੀ ਉਸ ਪੈਤ ਵਿਚ ਪੈ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਤੁੱਬ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਅਸੀਂ ਅਲਪੱਗ ਜੀਵ ਤਾਂ ਸੰਸਾਰ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿਚ ਡੁਬਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਬ੍ਰਹਮ ਬੇਤੇ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਵੱਛੇ ਦੀ ਪੈੜ ਦੀ ਨਿਆਈ ਸਮਝ ਕੇ ਤਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। 'ਤਰਤੀ ਸ਼ੋਕ ਮਾਤਰ ਆਤਮਬਿਤ।

ਭਰ ਅਤਨਾਕਤ ਭਰਿਸ਼ ਸੰਸ਼ਾਟੂ ਇਕ ਰ ਸ਼ੈਜੇ ਮਹਿ ਤਰਿਓ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ੈ (ਅੰਗ ੧੩)

ਤ ਪਰਮੰਸ਼ਰ ਦੇ ਨਾਮ ਦਾ ਸ਼ਵਣ ਕਰਨੇ ਕਰਕੇ ਜਿਹੜਾ ਇਹ (ਹਾਬ) ਹੱਥ ਕ ਅਕਪੱਗ ਜੀਵ ਛੋਟਾ ਜਿ ਮਾ ਹੈ। ਇਹ (ਅਸਗਾਤ) ਸਮੁੰਦਰ ਰੂਪ ਗਹਿਰ ਰੀਭੀਰ ਅਕਾਲ ਪਸ਼ਬ ਦਾ ਨਾਹੀਂ ਹੋ ਜਾਜਾ ਹੈ ਵਾਂ ਪਾਸੇਸਰ ਹਸਤਾਮਲ ਵੜਪ੍ਰਪਤ੍ਹੇਜਾਣਾ ਹੈ। ਸਾਖਿਆ ਕਹੇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ,

੪. ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ (ਅਸਤਾ ਹ, ਤੁੰਕਾ ਬੁਹਜ਼ (ਹਾਬ, ਹੋਬ ਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਵਾ;ੂ-ਰਸਤਾਮਲ ਵਤ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ (ਅਸ਼ਕਾਰ) ਸਮੁੰਦਰ ਰੂਪ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਸਾਖਿਆਤ ਹੈ ਵਾਲਾ ਬੇਲ ਸ਼ੁਰੀ ਹੈ ਸਨ। ਦੇ ਨਾਮ ਸ਼ੁਕਨ ਦੀ ਮਹਿਮਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੂ :-ਸ਼ਿਤਗਰੂ ਨਾਨਕਦੇਵ ਸਾਹਿਬ ੂਬ ਨੂੰ ਡਿਹੁਣ 'ਤ ਕੇ ਸ਼ਰ ਵਾਤਜ਼ਾਹ ਜੀ ਦੇ ਕਰਾਤ ਹਨ, ਉਹਨਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਕਾਲ ਪੂਰਬ ਦੇ ਨਾਮ ਦੇ ਸ਼ਵਣ ਕਰਕੇ ਸਦਾ (ਵਿਗਾਸ਼) ਬਿੜਾਉ ਕਰਿੰਦਾ ਨੂੰ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਉ ਸਦਾ ਅਨੰਦੂ ਹੈ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨ ਗਾਇ ਬਿਗਸਾਵੈ॥ (ਭ੭३।

THE STATE OF THE PARTY OF THE P ਸਾਖੀ:-- ਫ਼ਿੰਦਰ ਲੋਧੀ ਜ਼ਾਲਮ ਬਾਦਸਾਹ ਨੇ ਸ਼੍ਰੀ ਕਸ਼ੀਤ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਨੂੰ ਮੁਸਤਾ ਹੈ ਂ ਵਿੱਚ ਕੋਵਿਆ ਮਕੀ ਹਾਈ ਅੱਗੇ ਸਿਟਿਆ ਪਰ ਭੁਤਵ ਦੇ ਕਾਰੀ ਜਾਵਿਤ ਚਿੰਡ ਰਾਜ਼ਦਰ ਨਹੀਂ ਮੌਵਰਜ਼। ਭਾਸ਼ੀ ਮਨੀ र्ी सी रे हेल . उन्हें भर कर्न कर मिय भी है घेपती स्टार्थ, ਕੁੱਸ ਦੇ ਵਾਸ਼ ਹੈ ਨੇ ਸਮਾਹੱਤ ਆਪ ਨੂੰ ਸਮਾਤ ਨਾਲ ਵਿਜਾਨਿਆ, ਗੁਰੀ र का पर्ने , न निम से आहे अपने प्रिक्त के प्रिक्षित क्रिक्त के स् ੍ਰੋਨੀਆ ਜਾਣ ਸ : ੀਨਾ, ਜੰਬਾ ਨਾਲ ਚੰਨ ਕਾਮ ਤੇ ਗਏ, **ਜੱਨੀਆਂ ਵਿਚ ਬਕ** ਰ-। • ਜੀ ਸਾਨ ਦਾ ਤੇ ਗੋਲੀਆ ਬਾਧੀਆਂ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਮਾਈਆਂ। ਰਾ ਜੀ ੀਆਂ ਸਵਾਸ਼ ਮੁਝ ਦੇ ਪੀਸ਼ਵੇਂ ਕੀਸ, ਬੌਰਿਆਂ ਨੂੰ ਜੋਏ ਟੋਏ ਕਰਵਾ ਕੇ ਕੁਹਾਆਂ ਵਿੱਚ ਹਨ ਜਿਲ, ਜੋਜਿਆ ਤੇ ਵੇਗਾਇਆ,ਗਲਾਂ ਵਿੱਚ ਹਾਰ ਪਆਏ, ਜ਼ਾਲਮਾਂ ਨੇ ਬਾ ਚਾਲਾਂ ਦੇ ਕਾਲਜੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਤ੍ਹੇ, ਸਤਿਗਰ ਨਾਨਕ ਦਵ ਜੀ ਦੇ ਸ਼ਿਦਕੀ ਭਗਾ-ਾ ਨੇ ਨਾਮ ਸ੍ਵਣ ਦੇ ਪ੍ਰਗਪ ਕਸਕੇ ਖਿਤੇ ਮੌ ਬੇ ਜਾਨਾਂ ਵਾਰੀਆਂ ਰਰਬਾਣੀਆਂ ਭ ਸ਼ਹੀਦੀਆਂ ਦੌਣ ਸਮੇਂ ਸਦਾ (ਵਿਗਾਸ਼) ਖਿਡਾਵਟ ਵਿੱਚ ਰਹੇ . ਸ਼ਿਖੀ ਸਿਦਕ ਕੇਸਾਂ ਸੁਆਸਾਂ ਮੈਗ ਨਿਥਾਹਿਆ, ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਨਾਮ ਸ੍ਵਣ ਕਰਕੇ ਹੀ ਐਨੀਆਂ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ।

(250)

ਸਣਿਐ ਦੂਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੂ :—ਪਨੰਤਰ ਵੈਦ ਦੁੱਖਾਂ ਦੇ ਨਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲ ਅਤੇ ਇਆਸ ਜਿਥੀ ਪਰਾਣਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਪਾਂ ਦੇ ਨਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਭ ਅਕਾਲ ਪਰਬ ਦੇ ਨਾਮੂ ਸ਼੍ਵਣ ਕਰਨ ਦੇ ਮਹਾਤਮ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਚੁੰਦੂਬ ਪਾਤਬਾਰ ਜੀ ਤੇ ਵੀ ਸਾਰੰਗ ਦੀ ਵਾਰ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਪਉੜੀਆਂ ਸ਼੍ਵਣ ਦੀ ਮਾਹਮਾ ਤੇ ਉਚਾਰਨ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ।

ਪਰੀੜੀ॥ ਨਾਇ ਸੁਣਿਐ ਮਨ ਰਰਸੀਐ ਨਾਮੈ ਸਾਂਤਿ ਆਈ॥ ਣਾਇ ਸਟਿਐ ਮਨੂ ਤ੍ਰਿਪਤੀਐ ਸਭ ਦੂਖ ਗਵਾਈ॥ ਨਾਇ ਸੂਤਿਐ ਨਾਉ ਉਪਜੈ ਨਾਮੇ ਵਭਿਆਈ॥ ਨਾਮੇ ਹੀ ਸਭ ਜਾਤਿ ਪਰਿ ਨਾਮੇ ਗਤਿ ਪਾਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੂ ਧਿਆਈਐ ਨਾਨਕ ਲਿਵ ਲਾਈ n£ ' ਾਰਉਤੀ ॥ ਨਾਇ ਸੁਣਿਐ ਸਭ ਸਿਧਿ ਹੈ ਰਿਧਿ ਪਿਛੈ ਆਵੇ॥

ਨਾਇ ਜਾਣਅੰ ਨਉਨਿਥਿ ਮਿਲੇ ਮਨ ਚਿੰਦਿਆਂ ਪਾਵੈ॥ ਨਾਇ ਸੁਣਿਐ ਸੰਤੇਖ਼ ਹੋਇ ਕਵਲਾ ਚਰਨ ਧਿਆਵੈ॥ ਸ਼੍ਰੀ ਜਪੂ ਜੀ ਮਾਹਿਬ

TA AN STREET STATE OF THE STATE ਨਾਇ ਸ਼ਣਿਆ ਸਹੁਤ ਉਪਜੇ ਸਹੁਤ ਸਬੂ ਹਾਵੇ। ਗਰਮ ਹੈ ਨਾਉਂ ਪਾਈਐਂ ਨਾਨਕ ਗਣ ਗਾਵੇਂ ਹਨ। ਪਉੜ੍ਹੀ । ਨਾਇ ਸਟਿਐ ਸੀਰ ਸੈਜਸੇ ਜਸ ਨੀਤ ਨ ਆਏ। ਵਾਇ ਸ਼ਣਿਆੇ ਘਟਿ ਚਾਣਣਾ ਆਨ੍ਹਰ ਗਵਾਵਾ। ਨਾਇ ਸ਼ਣਿਸ਼ੀ ਆਪ ਬੁਝੀਜ਼ੀ ਲਾਹਾ ਨਾਓ ੫੨, ਨਾਇ ਸ਼੍ਰੀਣਐ ਪਾਪ ਕਟੀਅਹਿ ਨਿਰਮਲ ਸਚ ਪਾਂਦ।। ਨਾਨਕ ਨਾਇ ਸ਼ੁਰਿਐ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਨਾਉ ਗਰਮੁਖਿ ਪਿਆਵ ਵ ੈ (੧੨੪੦)

一兴一

💥 ਬਾਰਵੀਂ ਪਉੜੀ ਪ੍ਰਾਰੰਭ 💥

ਮੰਨੇ ਕੀ ਗਤਿ; ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ॥ ਜੋ ਕੇ ਕਹੈ; ਪਿਛੇ ਪਛੁਤਾਇ॥ ਕਾਗਦਿ ਕਲਮ;ਨ ਲਿਖਣਹਾਗੁ। ਮੰਨੇਕਾ;ਬਹਿ ਕਰਨਿਵੀਚਾਗ। ਐਸਾ ਨਾਮੂ;ਨਿਰੰਜਨੂ ਹੋਇ॥ਜੇਕੇ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ;ਮਨਿ ਕੋਇ॥੧੨॥

ਰਜ਼ਰ ਨੌ ਚਾਰ ਪਰੇਤੀਆਂ ਵਿਚ ਸ਼ਵਣ ਦੀ ਮਾਂਤਮਾਂ ਕਹੀ, ਸ਼ਣ ਕੇ ਸਿਧਾ ਨ ਪਛਿਆ ਕਿ ਜਿਨਾਨ ਸ਼ਣ ਕੇ ਮੰਤਣ ਕੀਤਾਂ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬਾਬਤ ਤੇ ਮੰਨਣ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਕੀ ਦੁਸ਼ ?

ਉੱਤਰ: *(ਮੰਨੇ ਕੀ ਗਤਿ, ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ) ਹੋ ਜਿੱਥੇ! ਨਾਮ ਦ ਮੌਤ ਕਰਨ ਵਾਲਆ ਦੀ ਜੋ (ਗਰਿ) ਰੀਤੀ (ਸੁਕਾਜ਼) ਹੈ ਵਾ-ਜੋ (ਗਿਰਿ) ਅਵਜ਼ਬ ਹੈ। ਵਾ: ਮੰਟਣ ਵਾਇਆਂ ਨੂੰ ਜਿਹੜਾ (ਗਾਂ-) ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਪਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਹੈ, ਉਣਾ ਦੀ ,ਰਵਿਸ਼ ਜੇ ਬਿਵਸਥ ਹੈ ਵਾਸਨ ਦੀ (ਗਵਿ) ਜ਼ਿਲ੍ਹ ਪ੍ਰਤਨ ਦੀ ਭਾਵ ਮਨ ਦਾ ਰਤਾਵੀ ਜੋ (ਗਿੱਜ) ੀ ਜੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਉਨਾਂ ਨੇ ਨ ਰਵਾਜ਼ ਦੇ 'ਵ ਕੇਵਨ ਕਰਾ ਹੈ। ਹੈ ਕਿਸ ਨੈਜ਼ਰ ਕਿਹਾ ਵੀ ਜ ਦ ਜ ਸਕਦੇ ਭਾਰਤਾ ਕਿਸ ਸੰਵਣ ਦਾ ਆ ਨੂੰ ਜੈ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੋਈ ਹੈ · 글 글 사 한 뒤 뒤로리

Some state - Hand stand hand stand the hand hand

ਸਾਖੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਜੀ ਦੀ

ਸੰਦੀ ਸਕਤਾਨ, ਕਲਜ਼ਗੀ ਜੀਵਾਂ ਦੇ ਉਧਾਰ ਕਰਤਾ, ਸਤਿਗਰੂ ਰਸਦਸ ਜੀ ਮੀ ਅੰਮਿਤਸਰ ਸਾਹਿਬ ਸੰਗਜੀ ਨੂੰ ਪਵਿੱਚ ਉਪਦੇਸ਼

ਾਸ਼ਾਹ ਸਿੱਚ ਮ ਮੌਤਰ ਪਕਾਰ। ਮਾਨਦ ਜੋਨਮ ਦਲਭ ਕੇ ਧਾਰੇ। ਹੁਰਿਸਿਸ਼ਟ ਸੀਜ਼ ਸੰਸਥਾਨ ਬੋਵੇਹ। ਨਾਕ ਸਰਗਾਨਹਿ ਪ੍ਰਨੇਪਨ ਜੋਵੇਹ आ ਹਰਣ ਵਿੱਚ ਕਾਰੇ ਆਵਨ ਜਾਨਾ। ਉਚ ਨੀਚ ਬਲ ਕਰਨ ਪ੍ਰਯਾਨਾ। ਬੁਟਿਨਾਮ ਜਮ ਿਦ ਬਸਵਾਹ। ਮਨੂੰ ਕੇ ਸਕਲ ਬਿਕਾਰ ਨਸਾਵਰ ਸ਼ੁਸ਼ਾ ਟਮਰੁਪੁੰਸ ਧਾਣਿ ਗਏ ਉਪਦਸ਼। ਕਾਟਰ ਬਿਕਟ ਕਪਾਟ ਕਲੇਸ਼।'

ਐਸਾ ਪਵਿੱਤ ਉਪਦਸ਼ ਸਣ ਕੇ ਧਾਰ ਕੇ ਸੰਗਤਾਂ ਨਿਹਾਲ ਹੋ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਵੈਸਾਖ ਸੰਮਤ ੧੬੩੭ ਬਿ: ਨੂੰ ਸਤਿਗਰੂ ਜੀ ਦੇ ਤਾਏ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰ ਭਾਈ ਸ਼ਹਾਰੀ ਮੁੱਲ ਜੀ ਨੇ ਆ ਕੇ ਬੇਨਤੀ, ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਭਤੀਜੇ ਦਾ ਵਿਆਹ ਹੈ। ਆਪ ਜੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਕ ਮੌਰੇ ਨਾਲ ਚੱਲੋਂ। 'ਸਭ ਮਹਿਂ ਆਪ ਹੋਇ ਸਿਰਮੌਰ। ਕਰਹ ਬਯਾਹੂ ਚਲਿਕੈ ਤਿਸ ਨੌਰ।' ਉਸ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਸੁਣ ਕੇ ਸਤਿਗਰੂ ਜੀ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਸਤਿਕਾਰ ਰਖਣ ਵਾਸਤੇ ਬੋਲ, ਹੈ ਭਾਤਾ ਜੀ ਸੁਣੇ ! ਸਾਡੇ ਪਾਸ ਦੇਸ਼ਾਂ ਬਿਦੇਸ਼ਾਂ ਤੇ ਸਭਿਗਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਭੀਜੇ ਪਾ: ਜੀ ਤਕ ਦੀਆਂ ਸਿਖ ਸੰਗਤਾ ਆਉਂ ਦੀਆਂ ਹਨ। ਜੇ ਅਸੀਂ ਏਥੇ ਨ ਠਹਰੀਏ, ਤਾਂ ਉਹ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੈ ਕੇ ਮੂਤ ਜਾਣਗੇ । ਇਸ ਤਰਾਂ:

'ਗਰ ਸਿੱਖਸਟ ਕੇ ਹੁਇ ਅਪਮਾਨਾ। ਇਤੀ ਨੂੰ ਮੇਂ ਮਹਿੰ ਸ਼ਕਤਿ ਮਹਾਨਾ। ਸਤਿਗਰ ਪੰਗ ਪੰਕੜ ਕੇ ਪ੍ਰੇਮੀ । ਜਿਨ ਕੋ ਦਰਸ਼ਨ ਨਿਤ ਸੂਖ ਛੇਮੀ ॥ਭਗ।ੈ ਦੂਜੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਸਿੱਖ ਸੰਗਤਾਂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਤੇਰੇ ਸੰਬੰਧੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨ ਵਿਚ ਦਿਕਤ ਆਵੇਗੀ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਸਾਡਾ ਜਾਣਾ ਨੀਕ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਸੁਣ ਕੇ ਭਾਈ ਸਹਾਰੀ ਮਲ ਨੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਫੇਰ ਆਪਣੇ ਸਪਤਰਾਂ ਵਿਚੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਭੋਮ ਦੇਵੇਂ। ਤਾਂ ਸਤਿਗਰੂ ਜੀ ਨੇ ਪ੍ਰਿਥੀ ਚੋਦ ਨੂੰ ਆਬੜਾ, ਆਪਣੇ ਭਾਏ ਸਹਾਰੀ ਮਲ ਦੇ ਪੁੜ੍ਹ ਦੇ ਵਿਆਹ ਵਿਚੇ ਤੁਸੀਂ ਲਾਹੌਰ ਜਾਓ। ਕਿਉ'ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਿਆਣੇ ਹੈ। ਨਾਲੇ ਸਾਰੇ ਭਾਈਚਾਰੇ ਤੇ ਸ਼ਾਕਾਂ ਅੰਗਾ ਦੀ ਜਾਣ ਪਛਾਣ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਪ੍ਰਿਚੀ ਚੌਦ ਜੀ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ मृत्य स्थापना भारतः शिक्षां के विक्रियों के विक्रियों के स्थापना स्थापन स्थापना स्थापना स्थापना स्थापन स्थापना स्थापना स्थापन ਗਰਮਤੀ ਨਾਉ ਪਾਈਐ ਨਾਨਕ ਗੁਣ ਗਏ ॥ ਪਊੜੀ। ਨਾਇ ਸਵਿੰਘੀ ਸੂਚਿ ਸ਼ਿੰਦਮੀ ਜਮੂ ਨੇਤਿ । ਆਵੇ॥ ਤਾ ਨਿੰਪ ਨਾਇ ਸ਼ਣਿਸ਼ੀ ਘਟਿ ਚਾਨਣਾ ਆਨ। ਤਵੰਦੇ। ਆਣ ਸਵਿਆ ਆਪੂ ਬੁਝੀਆਂ ਲਾਹਾ ਨਾਉਂ ਪਾਣ। ਨਾਇ ਸ਼ਣਿਐ ਪਾਪ ਕਟੀਆਰਿ ਨਿਰਮਲ ਸ਼ਚ ਹਾਵਾ ਨਾਨਕ ਨਾਇ ਸੁਣਿਐ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਨਾਉ ਗਰਮਖਿ ਪਿਆ ਵ ..੮.,² (੧੨੪੦)

-※-

💥 ਬਾਰ੍ਹਵੀਂ ਪਉੜੀ ਪ੍ਰਾਰੰਭ 💥

ਮੰਨੇ ਕੀ ਗਤਿ: ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ॥ ਜੇ ਕੋ ਕਹੈ; ਪਿਛੇ ਪਛੁਤਾਇ॥ ਸਨ ਯਾਗਤ, ਕਾਗਦਿ ਕਲਮ;ਨ ਲਿਖਣਹਾਗੁ। ਮੰਨੇਕਾ;ਬਹਿ ਕਰਨਿਵੀਚਾਗੁ। ਐਸਾ ਨਾਮੂ;ਨਿਰੰਜਨੂ ਹੋਇ॥ਜੇਕੋ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ;ਮਨਿ ਕੋਇ॥੧੨॥

ਹਜ਼ਰ ਤੋਂ ਚਾਰ ਪਉਰੀਆਂ ਵਿਚ ਸ਼ਵਣ ਦੀ ਮਹਿਮਾਂ ਕਹੀ, ਸਣ ਕੋ ਸਿਹਾਂ ਤੇ ਪੁੱਛਆ ਕਿ ਜਿਣਾ ਨੇ ਸੁਣ ਕੇ ਮੰਨਣ ਕੀਤਾਂ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬਾਬਤ ਤੇ ਮੰਨਣ ਦੀ ਸਹਿਸਾ ਕੀ ਦਸ਼ੇ ਨੇ

ਉੱਤਰ: *(ਮੰਨ ਕੀ ਗਤਿ, ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ) ਹੋ ਕਿੱਥੋਂ! ਨਾਸ ਦਾ ਸੰਟਰ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆ ਦੀ ਜੋ (ਗਿਤਿ) ਰੀਤੀ (ਸ੍ਯਾਦਾ) ਨੇ ਵਾ:-ਜੋਂ (ਗਿਤਿ) ਅਵਸਥਾ ਹੈ ਵਾ ਮੰਨਣ ਵਧਿਆ ਨੂੰ ਜਿਹੜਾ (ਗਿੱਖ) ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਪਤ ਹੋ'ਨਆ ਹੈ. ਉਸਾ ਦੀ (ਰਿਕਿ, ਜੋ ਬਿਵਮਥਾ ਹੈ ਵਾਲਤ ਦੀ (ਗਾਪ) ਦਾਲ ਰਹਾਣ ਦੀ ਗਵ ਸਨ ਦੇ ਰਵਕ ਦੀ ਜੋ (ਗਿੰਗੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਉਨਾੜੇ मा उड़ वर्ष माल प्रति की ना है। विस् प्रति विकास की ਮ ', ', ਸਨਦਾ, ਭਾਰ ਤਾ ਜੇਵਲ ਸੰਵਰ ਵਾਲਿਆ ਨੂੰ ਜੇ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੋਈ ਤੇ

I have write a colour of an extremely by

ਸਾਖੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਜੀ ਦੀ

ਸਦੀ ਸਥਾਨ, ਕਲਜ਼ਰੀ ਜੀਵਾਂ ਨੂੰ ਉਧਾਰ ਕਰਤਾ, ਸਵਿਗਰ ਰਾਮਦਾਸ਼ ਦਾ ਸੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਸਾਹਿਬ ਸੰਗਤਾਂ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤ੍ ਉਪਦਸ਼

'ਸਟਰ ਸਿਖ ਦਾ ਮੁੱਕਰ ਪਲਾਜੇ। ਮਾਣਖ ਜੋਨਮ ਦੁਲਫ਼ ਕੇ ਧਾਰੇ। ਹਰਿ ਜਿਸਤਾ ਨਿਤ ਜ਼ਿਲਾ ਨ ਬੌਵੇਹ, ਨਰਕ ਸਰਗ ਨਹਿੰ ਪਨ ਪਨ ਜੋਵੇਹ॥।। ਹੁਤਣ ਵਿੱਤ ਜਲਾ ਆਵਨ ਜਾਨਾ। ਉਹ ਨੀਰ ਬਲ ਕਰਨ ਪੁਰਾਨਾ। ਸ਼_ਰਰਨਾਲ ਤਸ ਿਕ ਬਸਾਵਹੈ। ਸੰਨੂੰ ਕੇ ਸ਼ਕਲ ਬਿਕਾਰ ਨਸ਼ਵਹੈ।।।।। ਰਮਹੁਹਮ ਧਰਿ ਗਰ ਉਪਦਸ਼। ਕਾਟਹੁ ਬਿਕਟ ਕਪਾਟ ਕਲੇਸ਼।

ਐਸਾ ਪਵਿੱਤ ਉਹਦਸ਼ ਸ਼ੁਣ ਕੇ ਧਾਰ ਕੇ ਸੰਗਤਾਂ ਨਿਹਾਲ ਹੋ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਵੈਸਾਖ ਸੰਮਤ ੧੬੩੭ ਬਿ: ਨੂੰ ਸਤਿਗਰੂ ਜੀ ਦੇ ਤਾਂਦੇ ਦੇ ਪੁੜ੍ਹ ਭਾਈ ਸਹਾਰੀ ਮੱਲ ਕੀ ਨੇ ਆ ਕੇ ਬੇਨਤੀ, ਕਿ ਤੁਹਾੜੇ ਭਤੀਜੇ ਦਾ ਵਿਆਹ ਹੈ। ਆਪ ਜੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਕੇ ਮੌਰ ਨਾਲ ਚੱਲੋਂ। 'ਸਭ ਮਹਿਂ ਆਪ ਹੋਇ ਸਿਰਮੌਰ। ਕਰਹੁ ਬਯਾਹੁ ਚਲਿਕੈ ਤਿਸ ਨੌਰ।' ਉਸ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਸੁਣ ਕੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਸਤਿਕਾਰ ਰਖਣ ਵਾਸਤੇ ਬੋਲੇ, ਹੈ ਭਾਵਾ ਜੀ ਸੁਣੇ ! ਸਾਡੇ ਪਾਸ ਦੇਸ਼ਾ ਬਿਦਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਸ਼ਤਿਗਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਚੀਜੇ ਪਾ: ਜੀ ਤਕ ਦੀਆਂ ਸਿਖ ਸੰਗਤਾ ਆਉ^{*}ਦੀਆਂ ਹਨ। ਜੋ ਅਸੀਂ ਏਥੇ ਨ ਠਹਰੀਏ, ਤਾਂ ਉਹ

'ਗੁਰ ਸਿੱਖਸਨ ਕੇ ਹੁਇ ਅਪਮਾਨਾ। ਇਤੀ ਨੂੰ ਮੋਂ ਮਹਿੰ ਸ਼ਕਤਿ ਮਹਾਨਾ। ਸਤਿਗਰ ਪਰਾ ਪੰਕਜ਼ ਕੇ ਪ੍ਰੇਮੀ। ਜਿਨ ਕੋ ਦਰਸ਼ਨ ਨਿਤ ਸੂਖ ਛੇਮੀ ॥੩੩॥" ਦੂਜੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਸਿੱਖ ਸੰਗਤਾਂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਡੋਰੈ ਸੰਬੰਧੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨ ਵਿਚ ਦਿਕਤ ਆਵੇਗੀ । ਇਸ ਕਰਕੇ ਸਾਰਾ ਜਾਣਾ ਠੀਕ ਨਹੀਂ^{*}। ਇਹ ਸੁਣ ਕੇ ਭਾਈ ਸ**ੁ**ਹਾਰੀ ਮਲ ਨੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਫੇਰ ਆਪਣੇ ਸਪੂਤਰਾਂ ਵਿਚੌਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦੇਵੋਂ। ਤਾਂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਪ੍ਰਿਥੀ ਚਦ ਨੂੰ ਆਖ਼ਤਾ, ਆਪਣੇ ਭਾਏ ਸਹਾਰੀ ਮਲ ਦੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਵਿਆਹ ਵਿਚ ਤੁਸੀਂ ਲਾਹੌਰ ਜਾਓ । ਕਿਉੱਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਿਆਣੇ ਹੋ । ਨਾਲੇ ਸਾਰੇ ਭਾਈਚਾਰੇ ਤੇ ਸਾਕਾਂ ਅੰਗਾਂ ਦੀ ਜਾਣ ਪਛਾਣ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਪ੍ਰਿਥੀ ਚੰਦ ਜੀ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ

मी तप ती वर्ष 78

पविजी १३

ਰਿਵੇਸ਼ਰ ਜਾਣ ਪਿੱਛੋਂ ਰੂਜ ਅਗਾਨ ਆ ਜਾਣ। ਹਨ। R ਮੋਕਾਰ ਤੋਂ ਸਤੇ ਜਹਾ ਸੰਹੀ ਸੰਕਾਲਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਜਿੰਕੀਆ ਖਟਾਲਾ ਵਿਚ ਤੋਂ ਕਵੀ ਨੂੰ ਲੱਗਾ ਜੀ! ਮੌਤੇ ਗਏ ਤੋਂ ਪਿਛੋਂ ਕੌਮ ਨਹੀਂ ਦੁਸਤਾ, ਅੰਘ ਹਾਂ, ਦਾ ਯਤੂ, ਯੋਗ ਆਦਰ ਕਰਨਾ, ਲੰਗਰ ਵਿਚ ਰਸਤ ਦੇਣੀ : ਸਾਂ ੀ ਸੰਭਾ ਕਾਨਾ ਸਿਰੋਪਾਓ ਦੋਣੇ ਇਹ ਕਿਸੇ ਅਣਜਾਣ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ। , _{ਪਾਸ਼ ਮ} ਕਿਹਾ ਤੈਨੂੰ ਹੀ ਜਾਣਾ ਜੋਗ ਹੈ। ਕਾਰਜ ਸ਼ਹਿਰ ਕਾਨਤ ਮਾਂ ਤਰ ਅਪ ਹੈ। ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਪਰ ਇਸਨੇ ਜ਼ਬਾਬ ਦੇ ਇਕ ਨਿਕ ਨਿਸ਼ ਕਿਹਾ। ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਪਰ ਇਸਨੇ ਜ਼ਬਾਬ ਦੇ ਇਕ ਨਿਸ਼ ਨਿਸ਼ ਮਾਣਾ, ਪਾਰਜਰ ਨ ਦੂਜੇ ਸਪੜ੍ਹ ਸਹਾਂਦੇਵ ਜੀ ਨੂੰ ਸੱਦਿਆ ਅਤੇ ਤਾਅ ਤਿੰਦ ਕਾਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਤਾਂ ਉਹ ਮਸਤ ਸੁਭਾ ਵਿਚ ਬੋਲਿਆਂ 'ਸੁਨਿ ਕਰਿ ਕੇਵਕ ਮਸਤ ਸ਼ਾਈ। ਕੇ ਬੰਧ ਕਿਸ ਕੇ ਕਿਤ ਜ ਉੱ⁹ ਨਹਿਸ ਮਿਕਸ ਚ ਚਿਤਾਰੀ। ਨਾਂ, ਚਾਤਾ ਮੈਂ ਕਰਨ ਅਗਾਰੀ। ਤਾਂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਤਿਬਿ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਕੀ ਵਿਸ਼ ਦੁਖਾ। ਜਿਨ ਕੇ ਮਿਦਲ ਸੂਸ਼ੀਲ ਵਿਸ਼ੇਖਾ ਜੀ ਅਤੇ ਦੂ ਨੂੰ ਵਾਸਤ ਕਿਹਾ। ਾ ਸੀ ਅਨਜਨ ਦੇਵ ਜੀ ਨਾਨਿੰਮ੍ਦਾ ਸਹਿਤ ਵਿਨਵੀ ਨੀ ਹਾਂ ਉਦਰ ਤੋਂ ਸੁਤਮ ਕਾਜ ਮਾਹ ਸੀਹ। ਪਰਦ ਆਪ ਜੀ। ਆਨੰਦ ਹੋਰਿ ਕਰ। ਜ ਹੋ ਜਾਵਨ ਮਹਿਜ਼ੀਵਨ ਮੌਸ਼। ਤਹਿਆਇ ਸੁਮਝ ਦੇਹ ਨਿਸੰਮ ਦੇਰ ਨ ਕਰਾਂ ਪਿਤਾ ਜੀ ਵਿ ਾ। ਪ੍ਰਾਨ ਦੇਉਂ ਮੈਂ ਤੂਰਨ ਤਹਾਂ ॥ ਰਾਸ ੧੨ ॥ ਅੰਸੂ ੧ ॥

ਝੌਤਰੀ ਸ਼ਣ ਕੇ ਸਵਿਗ੍ਰ ਰਾਮਦਾਸ਼ ਜੀ ਨੇ ਹਰਮ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇੱਕ ਮਹਾਣਾ ਕਾਵੇ ਸਹਾ ਜੀ ਮੌਲ ਦੇ ਘਰ ਰਹਿ ਕਾ ਵਿਆਹ ਦਾ ਕਾਜੜ ਸੰਭਰਨ ਕਰ ਵੇਰ ਸਤੇ ਜਨਮ ਅਸਥਾਨ ਨੂੰ ਧਰਮਸਾਲਾ ਵਣਾ ਕੇ ਉਥੇ ਸੰਗਤ। ਨ ਵਰਜੇਸ਼ ਦੇਰਾ ਜੇ ਸਾਡੇ ਬੁਲਾਏ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਆਉਣਾ। ਸੰਤ ਬਚਨ ੂੰ ਂ ਹਟ। ਅ ਮਨ ਦੇਵ ਜੀ ਨੂੰ ਤਿਆਰੀ ਕਰ ਲਈ । ਆਪਣੀ ਮਾਤਾ ਭੁਸ਼ੀ ਜੀ ਨੂੰ ਸਮਸਕਾਰ ਕਰਨ ਗਏ ਸੀ ਸਾਜਾ ਜੀ ਨੇ ਅਸੀਜ ਦਿ । ਜ ਜ ਜ ਜਵ ਰਾਵ ਉਚਾਹੀ। ਹਹ ਸਦਾ ਹਿਤ ਕੇ ਅਤੁਸਾਰੀ। मिल्ला है से हें हात है के प्रति है में हैं प्रति हैं में किया प मध्य मार वर में देश चित्र मा नामा हिस महोत्। ਸਹਾਰੀ ਜੀ ਦੇ ਘਰ ਰਹਿ ਕ, ਵਿਆਹ ਮੰਪੂਰਨ - ਾ, ਧਰਮਮ ਲਾ ਬਣਾ ਕ, ਨ drn & .. H. .. 4 2 14 66 40 3 , सर्व अविन्य का राज्य के में महिन है

NATA Shitten the se machine there as no no hat han the bish

अय हिं। १ ो। यह बेठ सं स व व ता देख देवरे, सह ਸ. 19, ਬ.ਰੁਰ ਬਾਰ ਉਤੇ ਤਾਂ ਸਭੇਂ ਹੁੰਦਾ ਜ਼ਵਾਸਤ। ਜਾਂ ਆਸੂਗੇ ਨੁੱਸ ਸਾਥਾ। ਜੋ ਖਾਣਾ, ਪੀਣਾ, ਸੌਣਾ ਹੈ, ਨਾ ਸਭ ਹੋਟ ਵਿੱਆ ਅਤੇ ਵੇਰਾਗ ਵਿੱਚ ਆ ਕੇ AREA TO ME LET TO MONTH OF THE LET WAY A TO WE A STANDARD BY A STANDARD ਦੇਸ਼ ਦੇਸ਼ ਨੇ ਜੇਸ਼ ਦੇਸ਼ ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਜੇਸ਼ ਨੇ ਮੂਜ ਜਵਾ ਸਤ ਜ਼ਿਲਦੀ ਸਿਖਾ ਪਰ ਦਾ ਨਹੀਂ ਸੰਦੇਸ਼ ਜੇਸ਼ਪੀਸਨ । ਦੇਰ ਕੇਸ਼ਜ਼ੇ ਸਿਧਿ ਕਰਤ ਲੁਲ ਵਬ ਚਰਕ ਕਰਤੇ ਆਇਏ (ਕਰਤੇ) ਹੈ। ਲੁਲ ਵਬ ਚਰਕ ਕਰਤੇ ਆਇਏ (ਕਰਤੇ)

ਨ , ਜੋ ਕ ੀ ਸ਼ਰਦ ਪ੍ਰੇਮ ਦੇ ਵੱਸ ਹੈ ਕੇ ਉਚਾਰੇ ਤੇ ਗਉਂਦੇ ਹੀ ਪਰ ਜਦ ਮੂਲੋਂ ਹੀ ਮਨ ਨਾ ਨਹਿਰ ਸਕਿਆ ਤੋਂ ਇਹ ਹਾਰਥਾ ਪ੍ਰਤੇ ਲਿਖ ਕੇ ਜਿੱਖ

ਮਾਬ ਮਹਲਾ ਪ ਚਉਪਦੇ ਘਰ ਵੇਂ ॥ ਮੋਰਾ ਸਨ ਲੱਚੇ ਗੁਰ ਦਰਸਨ ਭਾਈ॥ ਬਿਲਪ ਕਰੇ ਚਾਣਿਕ ਹੀ ਨਿਆਈ॥ ਜਿਥਾ ਨ ਉਤਰੇ ਸਾਤਿ ਨ ਆਵੇਂ ਬਿਨ੍ ਦਰਸਨ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ਜੀਉ ॥ ੧॥ ਹਉ ਘੋਲੀ ਜੀਉ ਘੇਲਿ ਘੁਮਾਈ ਗ੍ਰ ਵਰਸਨ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ਜੀਉ॥ ੧॥ ਰਹਾਉਂ॥

ਪਿਸ਼ੀ ਚੰਦ ਨੇ ਇਹ ਚਿਣੀ ਸਿੱਖ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਪੜੀ ਤਾਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਜੋ ਇਹ ਚਿੱਟੀ ਨਿਜ਼ਾ ਜੀ ਨੂੰ ਜਿਕ ਈ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਛਦੇ ਭੂਤਾ ਨੂੰ ਬਾਰਾ ਕ ਗੁਰਿਆਈ ਦੇ ਦੇਵਰੀ। ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕ ਸਿੱਖ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸ਼ਦ ਛੋਗਾ ਕੇ ਵੇਵ ਦਿੱਤਾ, ਸਤਿਗਰੂ ਜੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣ ਵੱਲ ਹੀ ਨਾਵਿਆ। ਗਾਵੂ ਅਵਜਨ ਦੇਵ ਜੀ ਨੇ ਕਾਫ਼ੀ ਦਿਨ ਚਿੰਨੀ ਦਾ ਜਵਾਬ ਉਡੀਕ ਕੇ ਦੂਜੀ ਚਿੱਠੀ ਇਹ ਲਿਖ ਕੇ ਕੇੜੀ।

ਯਕ: 'ਤੇਟਾ ਮੁਖ ਸੁੰਤਾ ਕਾਰੇ ਸ਼ਹੜ ਧਾਨ ਬਾਣੀ । ਚਿਰੂ ਹੋਆਂ ਦੇਖੇ ਸਾ ਰੰਗ ਪਾਣੀ ॥ ਪੰਨ ਸ ਵਸ ਜਹਾ ਤੂੰ ਵਾਸ਼ਆ ਮੌਰੇ ਸਮਣ ਮੀਤ ਮੁਰਾਰੇ ਰਾਹੇ ਹਵਾ ਤਜ਼ਬ ਰਹੁ ਪੱਲਿ ਦੁਆਈ ਗੁਰ ਸਜਣ ਮੀਤ ਮੁਰਾਰੇ

ਹਿ ਚਿੱਤੀ ਭੀ ਚੰਸ਼ ਤਰ੍ਹਾ ਲੈ ਨੇ ਉਹੀ ਸਿਖ ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਆਇਆ। ਪਿਥੀ ਚੰਦ ਨੇ ਚਿੱਠੀ ਆਪਣੇ ਪਾਸ ਰੇਖ ਲਈ। ਪਿੱਖ ਨੂੰ ਮੜ ਦਿਤਾ। ਸੀ ੰਗ ਅਰਜਨ ਦਵ ਜੀ ਨੇ ਫਰ ਇਕ ਮਹੀਨਾ ਉਡੀਕ ਕੇ ਇਹ ਵੀਜੀ ਚਿੱਠੀ ਲਿਖੀ :-- ਦਿਕ ਘੜੀ ਨ ਮਿਲਤੇ ਤਾ ਕਲਿਜਗ ਹੋਤਾ , ੁਣਿ ਬਦਿ ਮਿਲੀਜ਼ੀ ਪ੍ਰਿਅ ਤੁਧੂ ਭਗਵੰਤਾ ॥ ਮੋਹਿ ਰੈਣਿ ਨ ਵਿਤਾਵ ਨੀਦ ਨੇ ਅਵੇਂ ਬਿਨੂੰ ਦੇਖ ਗਰ ਦਰਬਾਰੇ ਜੀਉ ॥॥॥ ਹਉ ਘੌਲੀ ਜੀਉ ਘੌਲਿ ਘੁਮਾਈ ਜਿਸ ਸਚੇ ਗਰ KANNESSEN MAKE MAKE MELLER KENDE KANNESSENDER BEAR

💸 ਦਰਬਾਰੇ ਜੀਉ।।੧॥ ਬਹਾਉ॥ ਬਿਰ ਜਾਂਚ ਸਾਜ ਹਨ। ਦਹ ਅਭਦਾਸ਼ ਦ ਕੇ 14 ਸਿੱਚ ਨੂੰ ਕੋਮਿਆ ਕਿ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਿਹਾ ਸ਼ਾਕਿਗਜ਼ ਨੂੰ ਜ਼ੀ ਦੇ ਰਿਕਿਸ਼ਦ ਦਾ ਨਦਵੀ, ਇਸ ਚਿਨੀ ਤੋਂ ਕੇ ਜਿੱਥ - ਦਸ ਚੁਸ ੱਲ ਤੋਂ ਅੱਖ ਬਚਾਕ ਸ਼ਤਿਭਾਰਤ ਸਦ ਸ਼ੂਜੀ ਦੀ ਹਜ਼ੂਜੀ ਵਿਚ ਜਾਂਦੀ ਜ਼ੁਜ਼ੂ ੇ ਲੋ ਦੀ ਜੀ ਦਿਤੀ ਪਤੀ ਤਾਂ ਹਮਰ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਮੌਨ ਹੋਏ। ਸਾਹਿਸਜਾਹ ਹੀ ਅੰਤਿਅੰਤ ਹੋਵੀਜੀ ਦਿਤੀ ਪਤੀ ਤਾਂ ਹਮਰ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਮੌਨ ਹੋਏ। ਸਾਹਿਸਜਾਹ ਹੀ ਅੰਤਿਅੰਤ

ਨਤ ਪ੍ਰਿਆ ਹ ਤੇ ਵਿਫ਼ੇਰ ਵਾਲੀ ਦਸ਼। ਜਾਣ ਲਈ। ਕਿ :-ਨੇ ਦਿਸਿਧਤਕ ਰਹੁਜਸ਼ਸਸ਼ਸ਼ਸ਼ਸ਼ ਹੈਵਿਜ਼ਸ਼ੀ ਹਰ ਅੰਜਨਜ਼ਾਂ (ਰ੭ਪ) ਨੂੰ ੜੇ 'ਮਹਨ ਨੀ'ਰ ਨ ਅ ਦੇ ਜਦੋਂ ਹਾਰ ਕਰਰ ਬਧਤ ਅਭਤਨ ਕੀ ਹੈ।

ਉਜ਼ੀ ਦੇ ਜ਼ੇਜ਼ੀ ਉ ਜੇ ਨੀ।, ਕਬ ਘਰਿ ਅ ਵੇਰੀ।। ਪ੍ਰਤਾਉ। (ਅੰਗ ੮ 30) • ਬੂਕ ਜ਼ਿਲਬੇ ਨਾਹੀ ਪੰਜੇਬਾ ਜੋ

ਹੈ। ਨਾਲ ਸਿਖ ਨ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਵਿਲੇਤੇ ਵਿਚ ਠੰਢੇ ਹੋਕੇ ਲੈ ਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਨੇਤ ਵੈਰਾਗ ਦੇ ਨਾਲ ਭਿੱਜੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਮਝ ਗਏ ਕਿ :--

ਮਹੁੰਦ ਪ੍ਰੇਸ਼ ਤੋਂ ਦਰਸ਼ਨ ਚ ਹੂ । ਨਹੀਂ ਸ਼ਾਤੀ ਨਿਸ਼ ਬਾਸ਼ਰ ਮਾਹੂ । ਫੁ_ਸ਼ ਪੌਜ ਮਹਾ ਤ ਬਭਾਰੂਲ ਹੋਵਾਂ। ਹਮਰੇ ਬਿਰਹਾਤਰੀ ਸਤ ਜੋਵਾਂ ॥

ਜ਼ਿਵੇਂ ਪੰਛੀ ਪਿੰਜਰੇ ਵਿਚ ਪਾਣਿਆ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣਾ ਤਾਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਨੇਨੇ ਪਿੰਜਰਾ ਨਹੀਂ ਉੱਭਣ ਦਿੰਦਾ। ਇਉਂ ਸਾਡੇ ਹੁਕਮ ਰੂਪੀ ਪਿੰਜਰੇ ਵਿਚ ਪਏ ਨੂੰ ਹਨ। ਆਗਿਆ ਸਿਰ ਮੱਚ ਤੇ ਮੰਨ ਕੇ ਵਿਭੋੜੇ ਦਾ ਕਸ਼ਦ ਸਹਾਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਨੇਨ 'ਜਾਨਿ ਦਸ਼ਾ ਲੱਚਨ ਭਰਿਆਏ। ਰੁਕਯੇ ਕੰਠ ਨਹਿੰ ਬੋਲਯੋ ਜਾਏ।' ਕਸਵੇਂਦੀ ਹਿਣੇ ਦੇ ਤਾਰੇ ਵਿਚ ਪੂਰੇ ਉਤਰੇ ਹਨ। ਸਾਡੀ ਆਗਿਆ ਨੂੰ ਠੀਕ ਮੰਨਿਆ ਹੈ। ਕੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕੇ ਕਿ ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਪਾਸ ਬੁਲਾ ਲਈਏ।

ਪ੍ਰਤਨ ਬਿਬੇ ਟੇਕ ਇਨ ਰਾਖੀ । ਰ ਹ ਆਇਸ ਮਹਿੰ ਦਰਸ਼ਨ ਕਾਂਢੀ , ਸਰਬ ਸਹਾਰਹਿ ਗੁਰਤਾ ਭਾਰ । ਅਜਰ ਜਰਹਿਗੋ, ਨਹਿੰ ਹੈਕਾਰਿ ॥੧੦॥ ਇਉਂ ਵਿਚਾਰਕ ਬਾਬਾ ਬੁਢਾ ਜੀ ਨੂੰ ਰਥ ਦੇ ਕੋ ਲਾਹੋਰ ਭੇਜਿਆ। ਜਦੋਂ। ਬਾਬਾ ਜੀ ਲਾਹੌਰ ਪਹੁੰਚ ਤਾਂ ਪਰਸਪਰ ਡਾਦੇ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਮਿਲ। ਬਾਬਾ ੱਕ ਬਣਾਜੀ ਤੋਂ 'ਗੁਰ ਦਿਸ਼ ਕੇ ਸੀਨ ਕੀਰ ਸਿੰਦੇਸ਼ । ਭਯੋ ਸਭਿਨਿ ਕੇ ਹਰਦ ੇ ਵਿਸ਼ਸ਼, ਆਯਾ। ਵਸਹੁਲਨਿ,ਸੁਨਿਐਸ। ਕਰਨ ਪੁਟਨ ਪੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜੋਸਿ,ਵਰਜ਼

हो तर जो म जिस

ach we wanty as a la annow His Ar ; (Buthan) त्रांका मा मान, प्रतिकात वेत्र क्षेत्र है भीतम हे वर्भ मिनमव ठु थए . अन्तरिस प्रभास स्थान क्षेत्र में अन्य के को स्थान स्थान के को स्थान स्थान के को स्थान स्थान के को स्थान O AS SHILL HAT AND THE STANDARD OF MILES ਦਿਰ " ਜਾ ਦਿ ਦਿਸ ਕੇ ਅਵੇਦ ਜਿਚਾ ਜਾਂ ਹੈ। ਅਰਨ ਜੋ ਜਾ ਮੰਜਦਨਿ ਸਾਵੀ ਹੈ। שיה יריד ב לאביי הלא היימול ו עביל אישו מל על לשיפול זו ביון म, प्राप्त मन् मना मनामा। दिश्व आहें संस वंद्र केंग्री मिन हार न महिंद्र अपन महिंद्र समाप्त करता प्रथम केरा ਹਿਤਾ ਹੀ ਹੈ। ਜ਼ਿਲ੍ਹੇਣ ਕੀਨ ਰੇਕਰਨ ਜੇਗਾ। ਨੀਠ ਨੀਠ ਜੰਗੇਰ ਵਿਗ ਜ਼ਿਲ੍ਹਿ। ए चन्द्र प्रमास स्थाहि। यह दिया मात्र ने एवा भए तम व । गीम विकास का स्थापन के विकास मात्र के स्थापन के प्रमाण ਨਿਮਰਾਨ ਸਪੂਰ ਨਿਹਾਰੇ। ਪਲ ਕ ਰਜਾ ਤੇ ਤਵਾਲ ਉਠਾਏ ਕਰ ਅੰਦ ਦੇਖੀਤ

ਇਉਂ ਨੇਵਟਾ ਦੀ ਜਲ ਵਗਾ ਕੇ ਵਿਛੇਤੇ ਦੀ ਤਪਸ਼ ਨੂੰ ਕੁਝ ਇਆ ਹਜ਼ਰ ਤੇ ਦੀਵਜ਼ ਦੇ ਕੇ ਆਪਣੇ ਪਾਸ ਸਿੰਘਾਸ਼ਣ ਤੇ ਬਿਠਾ ਕੇ ਪੜਿਆ। ਕਿ ਚਿੱਠੀ ਤੇ ਤੀਜ਼ਾ ਅੰਕ ਕਿਲਾ ਕਿ ਕਿਲਾ ਹੈ ? ਤਾਂ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਦੇ ਚਿਨੀਆ ਭਜੀਆ ਸਨ ਉਹ ਵੱਡੇ ਭਵਾਤਾ ਜੀ ਨ ਜਿਖ ਤੇ ਲੇ ਲਈਆਂ ਸਨ। ਇਸ ਸਦ ਕ ਹਮਤ ਨ ਪ੍ਰਚੀ ਚੰਦ ਨੂੰ ਸੰਦ ਕ ਪੁਛਿਆ ਕਿ ਤੇਰੇ ਪਾਸ ਅੱਗੇ ਵੀ ਕਵੀ ਚਿੰਟੀ ਆਈ ਹੈ ? ਇਹ ਮੁਕਰ ਗਿਆ ਤ ਹਜੂਰ ਨੇ ਇਸਦਾ ਚੋਲ੍ਹਾ ਘਰੋਂ ਮੰਗਵਾ ਕੇ (ਜੋ ਇਹ ਕਾਰਲੀ ਵਿਚ ਘਰ ਭੱਲ ਆਇਆ ਸੀ) ਵਿਚੋਂ ਚਿੰਨੀਆਂ ਕਦਵਾ ਲਈਆਂ । ਇਹ ਸ਼ਰੀਜੰਗ ਹੋ ਕੇ ਗਰਦਨ ਨੀਵੀਂ ਕਰਕ ਸੈਨ ਤਿਆ , ਸੀ-ਗਰ ਜੀ ਚਿੱਠੀਆਂ ਪਤ੍ਹੇ ਬੜੇ ਪ੍ਰਸ਼ੇਨ ਹੋਏ। ਬਾਬਾ ਬ੍ਰਚਾ ਜੀ ਨੂੰ ਚਿੱਨੀਆਂ ਪੜਾਈਆਂ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਾਡਾ ਖਿਆਲ ਹੁਣ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗੁਰਤਾ ਗੱਦੀ ਸੌਾਪਣ ਦਾ ਹੈ। ਤਸ਼ੀ' ਦੂ ਜੋ ਕੀ ਖਿਆਲ ਹੈ ? ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਜੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਮਕੇ ਕੋਗ ਹਨ। ਆਪ ਜੀ ਵੀ ਆਗਿਆ ਵਿਚ ਸਵਾ ਵਾਸ਼- ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਦੇ ਸਾਲ ਲਾਹੌਰ ਰਹਿਕੇ, ਆਪ ਜੀ ਦੀ ਆਗਿਆ। ਪਾ ਕੇ ਦਵਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਆਏ ਹਨ । ਇਉਂ ਬਾਬਾ ਜੀ ਨਾਲ ਸੰਸਤੀ ਰਲ ਕੇ ਸੰ-ਗੁਰੂ ਰਾਮਦਾਸ ਜੀ ਨੇ ਸਟਬਰ ਸਗਤਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਤਰ ਕਰਕੇ ਪੰਜ ਪੈਸ ਤੇ ਨਲੀਏਰ ਮੰਗਵਾ ਕ, ਭਾਦਰੇ ਸਦੀ ਦੂਜ ਸੰਸਤ ੧੬੩੮ ਬਿ: ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਜੀ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਪ੍ਰਕਰਮਾਂ ਕਰਕ, ਪੰਜ ਪੇਸ਼ੇ ਇਕ ਨਾਲੀਏਰ ਔਗੇ ਧਰ ਕੇ

ਪ ', । । । । । । । वाद ਗਾ ਸਿਖ ਦੀ ਕਾਵਨਾ ਦੀ ਗੁੱਤਗਾਸਾ ਕਿਲ 1-1 - 1417 31 31

ਸੀ ਜਪ ਜੀ ਸਾਹਿਬ

ANTERIOR CONTRACTOR CONTRACTOR AND ANTERIOR ANTERIOR AND ANTERIOR ANTERIOR AND ANTERIOR ANTERIOR AND ANTERIOR ANTERIOR AND ANTERIOR AND ANTERIOR AND ANTERIOR AND ANTERIOR AND ANTERIOR ANTERIOR ANTERIOR ANTERIOR ANTERIOR ANTERIOR ANTERIOR A ੈ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰ ਵਿਜੀ ਅਤੇ ਬਾਬਾ ਬਦਾ ਜੀ ਮਹਾਤਾ। ਰਾਂਜੀ ਦਾ ਪਾਸ਼ਕ ਲਾ ਵਿਚ । ਜਿਦੀ ਹ ਤੇ ਬਬਸਕ ਸੰਭਰ ਤ ਅਤੇ ਨੇ ਹਕਮ ਕਾਵਾ 'ਮੁੱਕ ਜੋ' ਸ਼ਹਿਰਤ ਸਕ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਮਨਹ ਮਿਲ ਸਭ ਰਸ । ਸੀ ਅਜਸਨ ਸਮਰੰਘ ਵਿਚਾਰ ਹੈ। ਵਿਚਾਰ ਸਬਾਲਰ ਦਾ ਹੈ। ਹੈ। अंतर मारी धर्मित थिया जान धर्म वर्ग नेर्म में। महत्वन्यमारित पार तमामित महत्र म मा १.६। हिर भरम नेस्ट किस नेसी उर राम बार छ र . . . महार हर सम्मूषर मात्र मात्र चार्य स्थापन र स्थापन कर् AT BE START A FAMEL

ਕਿ । ਜਦ ਜਦ ਜਤ ਪਾਸਿਕੀ ਸਥਾ ਸੰਕਰ ਅਪਤ भ- नश्मेर्नाक प्राचन अरमेर्ग्यम, रक्षक र विकर् ਸ ਜੁਲ ਵਰ੍ਹੇ ਜ੍ਹ, ਤਲ ਲ ਨ ਨੇ ਨਾ ਦ੍ਰਾਹਰੀ ਕਰਦ ਦੀ ਕੀਤੀ ਜ ਸਕਦੀ ਸਭ ਦਾ ਜਰਤ ਮੰਨਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਂਤਤ ਹੋੜੀਆਂ

੨, ਸਾਖੀ ਭਾਈ ਜੀਵਣ ਜੀ ਦੀ

ਗਰੀਬ ਨਿਵਾੜ ਸਤਿਗ੍ਰਤੂ ਦਰਿ ਰਾਏ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਨੇ ੧੭੨੭ ਬਿ: ਦੀ ਵੈਸਾਬੀ ਦਾ ਸੋੜ ਮੇਲਾ ਸ੍ਵੀ ਕਰਤਾਰਪੁਰ ਜੀ ਵਿੱਖ ਦੂਮ ਦਾਜ ਨਾਲ ਮਨਾਇਆ। ਵਸਾਬਾ ਦਾ ਸਕ ਸਤਾ ਹੈ। ਗਾਬਲ, ਕੰਧਾਰ, ਪਸੰਦ, - ਸਾਰੇ ਵਿੰਦਸਤਾਨ ਵਿੱਚ ਬਲਤ ਸੰਗਤਾਂ ਹਜ਼ੁਰ ਕੇ ਹਵਿੱਚ ਦਾ ਸਾਲ ਕਾਸਤ ਅਵੀਆਂ। ਮਸੰਦ, ਜਾਂਹੀ, ਤੁਸੀਂ, ਦਿਰੰਤਰ, ਮੈਂ ਕਿਰੰਕਤ ਆਦਿ ਨਾਨਾ ਡੇਖਾਂ ਦੇ ਸੰਤ ਮਹਿੰਤ ਜਮਾਤਾਂ FAR W >1

ਤ ਤ ਆਦਮ ਜ ਕੇ ਵੇ ', ਭਾਮੀ ਕਗਾਵ ਜੀ ਦੇ ਲ[ਿ]ਕ ਸਪੱਤਰ ਸਾਂਤ भूर प्रदेशन क्षा भा बड़ी संस्ता स्त्री इत वे हिंछ से उत्ते समेड ਸਾ 'ਵਚੋਂ ਲਾਹ ਕਾਂ ਪੰਜ ਮੰਗਰ ਲਾਏ, ਸੰਸਜ਼ ਲੀਰਰਫ਼ਰਤੇ , ਰ ਕਰਨ ਵਰ ਨਰਦੀਆਂ, ਰਾਜਸਿਥ ਆਪੋਂ ਵਿਚੀ ਜਿਲ ਕੇ ਬਹੁਤ ੰ . . . । । । ਸਾਮਾ ਦੀ ਵੀਚਾਤ, ਿੱਸੀ ਚਰਚਾ ਕਰਕੇ ਭਾਉ . . . ਰਦੇ। ਵਜ਼ੂਰ ਨੇ ਹੁਲਮ ਕਰਕੇ ਸੁੰਦਰ ਦੀਵਾਨ ਸਮਾ_{ਵਿਆ।} . . . "ਕਾਂ ਨੂੰ ਰਾਜ ਬਖਬਣ ਵਾਲੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਗਰਤਾ ਗਈ , . . . · · · ਬਰਾਕਮਾਨ ਹੋਏ। ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਸਿੱਖ ਸੰਗਤੀ ਸ਼ਰਧਾ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਲ

나항화 역곡 ਹਜ਼ਾ ਦੇ ਪਰਿਕਰ ਹਨ ਸਭ ਕਰਕੇ ਜਦ ਜਦ ਹੋਈਆਂ। ਹਜ਼ਾਰ ਜਿਸ ਪਾਸ ਅੰ ਮਿਤ ਦਿਸਟੀ ਤਾਰ ਦੇ, ਮਭ ਦੇ ਮਨ ਇਕਾਰਾਰ ਕਰ ਵਿੱਚ । ਸ਼ੇਜ਼ਾਂ ਕਿਕਰੀ अ भारत में के कार्य है में में विश्वता है पहिंद्र के स्थान विश्वता है पहिंद्र के स्थान विश्वता है पहिंद्र के स ਨਾਮ ਨਾਲੇ, "ਜੀਮਰਾ ਦਾ ਜਿਦ ਕਿੰਦਲ ਮਿੰਡ ਗਏ। ਗੋਜ਼ ਘਰ ਦੇ ਵਿਚ ਮਨੀਆਂ ਮਨਾਮ ਅਤੇ ਜਾਂ ਮੁਲ ਹਨ। ਸਪੂੰਦ ਸੀ। ਕ ਜਵਾਰ ਹੈ ਵਿਹਾ ਹੈ। ਨਿਕਤ ਦਾ ਜਿਵਾਨ ਪ੍ਰਕਰ ਚੜਾਈ ਕਰ ਗਿਆ। ਪਤੀ ਸੜੀ ਰਹੀ ਬਹੁਤ ਹੈ। ਜਹਾਨ ਕਰਾ। ਬੰਗ ਸਹਿਤ ਆਪਣੇ ਪੂਤਰ ਦੀ ਕੇਰ ਸ਼-ਜਾਂ ਦੇ ਦੇ ਨਾਲ ਸ਼ਾਲ ਨੂੰ ਕਿਸਮਾ ਕੇ ਰੱਖੀ ਤੋਂ ਪਾਸ ਚੇਠ ਕੇ ਧਾਰਾਂ ਸਤਾ ਲੱਗ ਨਾ। ਸਭ - ਸ਼ਣ ਕੇ ਇਕੱਤਰ ਹੋ ਗਈਆਂ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੋਵੇਂ ਵਰਜ਼ਿਆ *ਤ ਭੂਤਾ ਮੰਨ। ਮਸੰਦਾ ਆਦਿ ਕੁਝ ਪਰਸ਼ਾ ਨੇ ਸਤਿਗਰਾ ਦੇ ਪਸ ਆ ਨੇ ੍ਰਾਲ ਦੇ ਸਿਆ ਕਿ ਬ੍ਰਾਰਮਣ ਦਾ ਪ੍ਰਤ੍ਰ ਮਰ ਗਿਆ ਹੈ ਉਸ ਨੇ ਬੇਨ ਵੀ ਕੀੜੀ 'ਸ ਕਿ ਸ਼ਤਿਰਾਰ ਜੀ ਜੇਤਾ ਪ੍ਰਤਰ ਜ਼ਿਊਂ ਦਾ ਕਰਨ, ਨਹੀਂ' ਤਾਂ ਅਸੀਂ' ਸ਼[ਿ]ਕਰਨਾ ਦੇ ਬੁਹੇ ਅੰਤਰ ਜੋ ਰੇ ਕੇ ਚੜ੍ਹਾਈ ਕਰ ਜਾਵਾਗੇ। ਹਜੂਰ ਨੇ ਕਿਹਾ¹ਬ੍ਰਾ ਹਮਣ ਨੂੰ ਕਹੁੰ ਕਿ ਪੂਕਬਲੇ ਕੀਤ ਕਰਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਾਣੀ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਜਨਮ ਚਾਰਦਾ ਹੈ। ਪਟਾਰਬਧ ਅਨੁਸ਼ਾਰ ਦੁੱਖ ਸੁੱਖ ਉੱਮਰ ਭੋਗ ਕੇ ਚੜ੍ਹਾਈ ਕਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। 'ਆਵਨ ਜਾਨ ਇਕ ਖਲੂ ਬਨਾਇਆ ॥' (ਅੰਗ ੨੯ਖ) ਜੰਮਕੇ ਐਣਾ ਮਰ ਕੇ ਨੂੰ ਜਾਣਾ ਇਹ ਈਸਰ ਨੇ ਖੋਲ ਬਨੌਣਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਮਰਯਾਦਾ ਨੂੰ ਸਿਧ ਪੀਰ ਦੇਵਤੇ ਆਦਿ ਭੀ ਨਹੀਂ ਹਵਾ ਸਕਦੇ ਸੋ ਬਿੱਪ੍ ਨੂੰ ਕਹੇ ਕਿ ਲੇਥ ਨੂੰ ਚੁਕ ਕੇ ਲੈ ਜਾਵੇ। ਜਾ ਕੇ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦਾ ਹੁਕਮ ਸਣਾਇਆ । ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨੇ ਤੋਂ ਹੋ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੋ ਸ਼ਕਿਰਾਰੂ ਜੀ ਮੌਤੇ ਰਾਬੇ ਨਹੀਂ ਬਣਦੇ ਤਾਂ ਸੈੱਕਿਸ ਦੇ ਬੂਹੇ ਦੇ ਅੱਗੇ ਜਾਵਾਂ ? ਇਚਾ ਕਾਂ 1 ਕੇ ਆਪ ਦਾ ਸਿਰ ਪਿੱਟਣ ਲੱਗਾ ਤੇ ਨੇਤਰਾਂ ਵਿਚਾ ਹੈਂਥ ਸਿੱਟਣ ਲੱਗਾ। ਇਉਂ ਢਾਈ ਪਹਿਰ ਬਿਤੀਤ ਹੈ ਗਏ। ਫੋਰ ਦੂਜੀ ਵਾਰੀ ਕਚ ਕ ਪਾਸ਼ਾਂ ਨੇ ਅਕ ਸਮਿਗੂਰਾਂ ਨੂੰ ਦਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਆਪ ਜੀ ਦਾ ਬੂਹਾ (ਵਰ) ਫੋੜ ਕਾਨ ਸੰ ਜਾਂਦਾ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਉਸ ਦਾ ਪੁਤਰ ਜਿਉਂਦਾ ਕਰੋ। ਇੜਾ ਹੀ ਪੰਨ ਹੈ। ਆਪ ਜੀ ਦਾ ਭਾਰੀ ਜਸ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਤਿਗਰਾ ਕਿਹਾ ਰਾਜੋ, ਕੌਰਾਲ ਬੰਅੰਤ ਹੀ ਮਰਨਗੇ ਸਭ ਸਾੜੇ ਬੁਹੈ ਤੋਂ ਲਿਆਫ਼ੇ ਪਾਇਆ ਕਰਨਗੇ, ਰੱਬ ਦੇ ਮਰੀਕ ਬਣਨਾ ਪਵਰਾ ਇਹ ਠੀਕ ਨਹੀਂ (ਹੋ ਭਾਈ ! ਭਾਣਾ ਮੰਨਣਾ ਹੀ ਚੌਗਾ ਹੈ । ਸਬੰਦਾਂ ਆਦਿ ਨੇ ਫੋਰ ਕਿਹਾ ਆਪ ਜੋ ਫਰਮਾਉਂਦੇ ਹੋ ਸਭ ਸੱਚ ਹੈ ਆਪ ਦੀ ਸ਼ਮਨ ਵਿਚ ਸਮਾ ਸਤਰ ਭੀ ਦੱਖ ਦਾ ਸੇਕ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ, ਆਪ ਸਰਬ

ਸ਼ੀ ਜਪ ਜੀ ਸਾਹਿਬ

ਨੇ ਨੇ ਕੁਲਾ ਸਮਰਥ । ਉਨਣਾ ਘੜਨਾ ਆਪ ਜੀ ਦੇ ਵੱਧ ਹੈ ਆਪ ਗੁਰ ਪਰਮਸ_{ਰ ਮ} ਮੁੱਖ ਵਿਸ਼ਕਰਕ ਮਾਰਨਾ ਜਿਵਾਉਣਾ ਆਪ ਜੀ ਦੇ ਵੱਸ ਹੈ। ਸ਼ਕਬਕਾਸ਼ ਨੂੰ ਦਾਰਆਂ ਮਹਿਰਾਨ ਬਹੁਤ ਵਗਜ਼ਆ ਹਰ ਸਮਦਾ ਹੈ ਤਿਕੀਤਾ

ਮਾ ਤਰਾਨ ਬੀਰ ਰਸ ਦੇ ਨਾਲ ਸਦੀ ਸਕੇ ਵਿੱਚ ਗੁੱਜਕੇ ਕਿ ਵਿੱਚ pur - "ash" a mive ye famou fed her share ਗੁੰਦੇ, ਨੀਵੀਆਂ ਪਾ ਲਈਆਂ ਹਜ਼ੂਰ ਵੱਲ ਤੱਕਦੇ ਡੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਸਭਿ : ਜਾਂ ਸਨ of arafaets

ੁਜਰ ਵਿਜਿੰਨ ਵਾਰੀ 'ਸਉਂ ਕਿ ਮਾਕਿ ਕਾਈ ਜੋ ਕਮੀ ਕੋਰ ਲਾਈ ਕੀਗਾ। ਉਸਦ ਮੁਬਟ ਰਾਹੀ ਹੋਵਜੀ ਸਭ ਪ੍ਰਸ਼ੇਕ ਵਿਚ ਜਕਾਰ ਪਵਰਾ। ਪੀਜ਼ ਬਚਨ ਹੁਣ ਤੋਂ ਡਾਈ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਨੂੰ ਵੀਚਾਰ ਕੀਤੀ 'ਜਿਯਨ ਢੂਠ ਜਗ ਮਹਿ ਸ਼ਜ਼ ਮਰਵ , ਅਰੰਪਵਸਭੇ ਸਿੰਦ ਪਰਨਾ । ਇਸ ਕਰਕ ਸਤਿਤਾਰਾ ਦੇ ਕਰੋ ਤਰਾਸਟਾ ਕਾਰ ਦਸਤੇ ਵਿੱਚ ਜਾਵਾਂ ਤਾਂ ਮਹਨਾ ਸਫਲ ਵਿੱਚਾ। ਰ - - - ' ਦੇ ਬਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸਮ ਮੁੱਥੇ ਤੇ ਸਮਣ ਵਾਲ ਗਾਣਾ ਜੀ ਤਨ ਸੀ ਸਾਰਿਗਜ਼ਾ ਦੀ ਕਿਰ ਹੈ ਦੇ ਜਿਲ ਸਾਤ ਦਸ ਵਿਚ ਲੀਆਂ ਚੇਪ ਚਾਪ ਉਠ ਕੇ ਣ ਹਰ ਚੁਣ ਹੋਏ , ਅਪਣ ਭੁੱਟ ਆਏ ਸ ਜਗੇਟਾ ਦੇ ਚੁਕੜਾਂ ਦਾ ਜਿਆਨ ਫ਼ਰ ਤੇ ਪਰ ਹਨ। ਦਿੱਤ ਹੋ ਕੇ ਸਾਰਦ ਸ ਕੋਟ ਤੇ ਸ਼ਚਦੇਤ ਨੂੰ ਚੌਕੇ ਗਏ, ਚੈਨ ਸ਼ਵਾ, ਕਾਰ ਸਵਕੇ ਸਮਾਂ ਆਬਾਅ ਜ 'ਸਰ ਧਰ ਉਹਾਰਾ ਪੈਨ ਸਿਖੀ, ੜ' ► ਰਚਨ ਸ਼ਫ਼ਲ ਰਵੇਨ ਵਾਸਤੇ ਸਿਜ ਜਿਹ ,

ਵਿਤ ਹਿਸਵੇਂ ਦੇ ਸਤਦੀ ਪੂਰਦ ਜੀ ਵਿੱਚ ਨੇ ਸਲ ਗਿਆ। ਇਹ न र +, अस्तान र अ नुरमाया हा कि क, का कास ति है। ्राप्तार असी से मेल देखा राज्य में बुड़ी get to be to the to the state of the state o

I to je, a to j H of Ble ? व वार्त । में छाओं अतन्त्र पा कर 'व क को शे आ जिला जाता STREET STREET STREET

Sand Sandalahasanan Sandalahasan Sandalahasa ਲਾਇਕ ਸਪੂਤਰ ਭਾਈ ਜੀਵਣ ਜੀ ਨੇ ਜੀ ਚੜਾਈ ਕੀਤੀ ਹੈ

ਦ ਸਾ ਤੇ ਸ਼ਤਿਕਾਰ ਜੀ ਦਾ ਜਿਹਾ ਹੁਦਿਆਂ ਤੇ ਬੀਰ ਰਸ ਨਾਲ ਕਿਹਾ है ਜਿਵਤਸ਼ੀ ਨੇ ਦਾ ਭਾਣਤ ਨੂੰ ਸੰਨਿਆ, ਬਣੀਆ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾ ਕੀ ਜੀਆਂ ਸਮ ਤੰਨਾਗ੍ਰਾ ਲੇਵ ਜੁੱਝ ਸੀ ਵੀਤੀ ਸਮਈ ਵੱਧ ਸੀਕੀਆਂ। ਤੋਂ ਸਾਤਾ ਸਪਤਰ ਮਾਰ ਕੇ ਬਾਹਮਣ ਹਾ ਪਤਨ ਜਿਵਾਇਆ ਹੈ ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਬੜਾ ਭ'ਰੀ ਗੁਨਾਹ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅਸ਼ਾ ਸੱਤ ਪਤਸ ਨੇਕ ਜੀਵਣ ਵਾਲਾ ਗਰਮਖ ਰਹੀ ਕਰ ਜੀ ਅਦਿਸਾਤ ਦੀ ਟਾਮ ਜਪਤ ਤੋਂ ਜਪਣ ਵਾਲਾ ਭਾਲੀਏ ਤੋਂ ਨਹੀਂ। ਲੱਭਦਾ। ਸਤਿਗਰਾਂ ਨੇ ਅਮਰਿਆਕਾਰੀ ਭਗੂਰੂ ਕੇ ਬਚਨਾ ਤੋਂ¹ ਜਾਨ ਵਾਰਨ ਤਕ ਦੀ ਕੁਰਦਾਨੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸਿਖ ਜੋਣ ਕੇ ਹੋਰ ਭੀ ਵੇਰਾਜ ਨਾਲ ਬਚਨ ਕਹੇ, ਅੰਕਲੰਤ ਪ੍ਰਸੇਤ ਹੋ ਕੇ ਹੁਜ਼ਾਰ ਨੇ ਵਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਸ ਦੀ ਅੰਬ ਵੇਸ਼ ਬਹੁਤ ਵਧਾਰੀ, ਕੱਗ ਕ ਇਸ ਕੌਸਾ ਹੱਰ ਕੋਈ ਉਪਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸਦੀਆਂ ਸਭ ਕਲਾ ਉਧ ਜੀਆਂ। ਇਸਦੀ ਕੁਰਬਾਨੀ ਤੋਂ ਨੇਕੀ ਸਦਾ ਵਾਸਤੇ ਜੱਗੇ ਵਿਚ ਰਹੇਗੀ, ਇਸਦੇ ਮਾੜਾ ਪਿਤਾ ਭੀ ਧੰਨ ਹਨ। ਇਹ ਵਰ ਦੇ ਕੇ ਖਰਨ ਭਾਸ਼ੀ ਜੀਵਣ ਸਸਕਾਰਾ। ਜਿਨ ਦੇ ਪ੍ਰਾਣ ਕੀਨਿ ਉਪਕਾਰਾ।

ਕਵੀ ਭਾਈ ਸੰਕੰਬ ਸਿੰਘ ਜੀ ਲਿਖਦੇ ਹਨ :~ਸਤਿਗੁਰ ਧੰਨ ਸਿੱਖ ਭੀ ਧੰਨੇ ਪ ਕ ਕੇ ਬਾਕ ਦਾਸ਼ ਜਿਨ ਮੰਨ। ਸੌ ਸੰਤ ਭਾਈ ਜੀਵਣ ਜੀ ਨੇ ਸਤਿਗਰਾਂ ਦਾ ਬਰਨ ਮੰਨ ਕ ਪਨਰੰਪਕਾਰ ਜਿੱਤ ਮਹਾਨ ਕੁਰਬਾਨੀ ਕੀਤੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਰ ਭੀ ਬੇਅੰਤ ਗਰਜ਼ਿਖਾ ਨੂੰ ਸ਼ਤਿਗਰਾਂ ਦ ਪਾਇਆਂ ਪੂਰਨਿਆਂ ਤੇ ਚੱਲਕੇ ਕਰਬਾਨੀਆਂ ਨੀ ਜੀਆਂ। ਜ਼ਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸ਼ਚਿਗੁਰਾਂ ਦਾ ਹੁਕਮ ਮੌਨਿਆ ਹੈ। ਐਸੇ ਪਿਆਰਿਆਂ ਦੀ (ਗਤਿ) ਬਿਵਸਥਾ ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਕਹੀ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੀ। ਆਪ ਤਰਦੇ ਤੇ ਸਾਰੀਆਂ

ਾਰਕਮਿ ਮੰਨਿਐ ਹੋਵੇ ਪਰਵਾਣ ਤਾ ਖਸਮੈਂ ਕਾ ਮਹਾੜੂ ਪਾਇਸੀ ॥ (ਅੰਗਖ੭੧) ਾੜਨ ਮਨ ਧਨ ਸਭ ਸ਼ੳਿਹ ਗਰ ਕੳ ਹੁਕਮਿ ਜੋ ਨਿਐ ਪਾਈਐ'॥ (੯੧੮) ਾਨਾਨਕ ਮੰਨਿਆ ਮੰਨੀਐ ਬੁਝੀਐ ਗਰਪਰਸ਼ ਦਿ ।'

ਜਿਵੇਂ ਪੰਜਾਂ ਪਿਆਰਿਆਂ ਨੇ ਹੋਜੂਰ ਦਾ ਹੁਕਮ ਮੰਨਕੇ ਆਪਣੇ ਸੀਸ਼ ਭੈਣ ਕੀਤੇ ਤਾਂ ਸਦਾ ਵਾਸਤ ਕਿੱਤੀ ਉੱਚੀ ਪਦਵੀ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਕੀਤੀ। 'ਗੁਰੂ ਖਾਲਸਾ ਲਾਲਸ਼। ਗਰੂੰ ਦਾਵਰ ਪ੍ਰਪਤ ਕੀਤਾ ਤੇ ਸ਼ਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਹੀ ਪੰਜਾਂ 'ਪਲਾਮਿਆਂ ਤੋਂ 'ਹਥ ਜੇਤਕੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦੀ ਦਾਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਤੇ ਹਜ਼ੂਰ ਨੇ ਬਚਨ ਕੀਤੇ, ਖਾਲਸਾ ਮੇਰੇ ਸਕਨ ਸੂਰਾ॥ ਖਾਲਸਾ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰਾ॥ ਇਹ

ਸਤਾਬਰਨ ਸਨਵ ਤ ਜੋ ਗਰਮਬ ਅਕਾਲ ਪਾਬ ਦ ਨਾਮ ਨੂੰ ਸ×ਕੇ ਸੰਨ ਲੈ ਦੇ ਹਨ ਉਹ ਉਹ∂ ਜ਼੍ਰਤ ਹਨ। ਸਿਵਿ ਸੰਵਿਸ਼ ਪ੍ਰਾਪ ਵਲ ਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ੈਰ ਖਟੇ ਕਾਰੂ । (ਆਪ ਰੇ-ਕਰੀ) ਪਸ਼ਨ :- ਕਿਸੇ ਨੇ ਸੰਨਵ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਰੀਤੀ ਸਰਯ ਦਾ ਕਹੀ ਜ ਹੋਵੇਗਾਂ ? ਤਾ ਕਹਿੰਦ ਹਨ।

ਜੇ ਕੇ ਕਰੈ ਪਿਛੇ ਪਛਤਾਇ :=(ਜੇ ਕੇ ਕੀ) ਜੇ ਕਸ਼ੀ ਸੰਕਰ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆ ਗੁਰਮਖਾਂ ਦੀ ਰੀਤੀ ਜਾਂ ਗਿਆਨ ਜਾਂ ਅਵਸਥ ਨੂੰ ਕਰਗ ਤਾਂ ਉਹ ਪਰਾਨ ਹੈ ਕੀ ਹ ਸਕੇਗਾ। ਅਤੇ ਫੋਰ ਜੋ ਕੀ ਹੁਣ ਦਾ ਨਿਯਸ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁੱਟ ਸਮੱਗਰ ਕਹਿ ਦਿਆਰਾ। ਤਾਂ (ਪਿਛੇ ਪੜ੍ਹਾਇ) ਪਿਛੇ ਅਕਾਂ ਪੜ੍ਹਾਂ ਨੇ। ਕਹਿ ਨੇ ਸੰਸਕਆ ਫਰ ਪੜਤ ਵਾਂ ਹੀ ਕਰੇਗਾਕਿ ਮੈਂ ਕਿਉਾਨਿਯਮ ਤੇ ਪੰਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਸ਼ਾਕਿਆ ਫਰ ਪੜਤ ਵਾਂ ਹੀ ਕਰੇਗਾਕਿ ਮੈਂ ਕਿਉਂ ਮੌਤਣ ਕਰਨ ਵਾਕਿਆਂ ਦੀ ਅਵਸਥਾ ਦੱਸ ਦਿਆਗਾ। ਵੱ- ਜ ਕੋਈ ਕਹੇ ਕਿ ਮੈਂ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਨਾਮ ਦਾ ਮੰਨਣ ਪੂਰਾ ਕਬਨ ਕਟ ਦਿਆ ਗਾ ਉਹ ਕਹਿ ਨਹੀਂ ਸੰਕਰਾ ਪਿੱਛੇ ਪਰਵਾਵਾਂ ਹੀ ਬਰਦਾ ਰਹਗਾ .

ਹਾਸ ਕਰਾਹਰ ਸਿੱਧਾ ਤੇ ਰਿਹਾਰੇ ਸਤਿਰਾਵੂ ਜੀ! ਜਿਸਦਾ ਜ਼ਬਾਨੀ ਗਿਸ਼ਾਬ ਨਾ ਆਵੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਾਰਾਜ਼, ਕਲਮ ਲੈ ਕੇ ਲਿਖਾਰੀ ਨਿਖ ਲੈਂਦ ਹਨ, ਹਿਸਾਬ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਚਸਨੂਕਰਜ਼ਾਜ਼ ੧਼ਿਜ਼ੀ ਮੰ≭ਣ ਦਾਵੀ ਲਿਖ ਕ ਹਿਸਾਬ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹਵੇਜਾ ਜੀ ਆਹ four and EA?

ਕਾਗ਼ਦਿ ਕਲਮ ਨ ਲਿਖਣਹਾਰੁ :- ਜ਼ ਹੁਜ਼ਰ ਫਰਮਾਉਂਦ ਾਣ 'ਤੇ ਮੰਟਰ ਦੀ ਸੰਸ਼ਸ਼ ਲਿਖਣ ਵਾਸ਼ਜੇ ਨਾ ਜਿਜਨਾ ਕਿਸ ਪ੍ਰਾਸ ੍ਰਤਾਂ , ਤਰਜ ਹੈ ਤ ਰਲਮ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਕਸੀ। ਕਬਣ ਵ ਲਾ ਲਿਖਾਰੀ ਹੈ। ਵਵੇਂ ਜ ਸਮੀ ਫ਼ਰਤੀ ਦਾ ਕਰਾਜ਼ ਬਣਾ ਕੇ 'ਬਸ਼ਰ ਕਾਗਦ ਬਨਗੜ ਤਾਂ ਦੂ ਜੀ ਬਾਸ਼ਹਜ਼ੀ ਦੀਆਂ ਕਲਮਾ ਬਣਾ ਜਨੀਏ ਅਤੇ ਜੋ ਕਰੋਂ . - - अस । " ਪਵਲ ।" (ਅੰਤਾ ਲਹਵ, ਪਾਵ ਲਿਖਾਰੀ ਬਣਾ , 'ਵ'ਤ ਤ'ਟ , 'ਚ ਕੇ , ਚ 'ਲਾਬ ਹੈ '(ਅੰ. ਦਸਮ ਬਣੇ) ਗਣਸ . रहा र 'रवने में राम' है हि, 'सा ब्रेडा वेटकाई ्र अक्षा स्थान विकास स्थान स्थान स्थान कार कार महिल्ला है अपनी अपन असम्बद्ध अभेती mi ... - ७ । भ न'यम न' हा 'पता न ने' मलसे। सम्रा

alex abolished abolished abolish &

ਸੀ ਜਪੂ ਜੀ ਸਾਹਿਬ

ਾ ਜੀਜਵਾਦ ਹੈ ਤੇ ਲ ਮਲਾ ਹੈ ਤੇ ਲ ਸਮ ਹੈ। ਜਿਸ ਦੇ ਜਿਲ੍ਹੇ

ਲਮਧਾ ਨੂੰ ਜਾਂ ਜਾਂਚੇ ਕਰਦੇ ਪ੍ਰਾਪ ਜਾਂਸ਼ ਲਿਖਣ ਨੇ ਜਾਂਦਿ , , (ਅੱਗ ਰਭਵੁੱਟ) ਮਰਾ ਸਮਾ ਾਂ ਦਾ ਪਾਣੀ, ਲਕਾ ਲਕ ਪਰਬਰ ਸ਼ਿਆ ਤੇ ਹੋ ਦਾ ਵਿਚ ਪਾ ਮਰੀਏ। ਸ਼ ਮ ਤੇਸ਼ਮਕਤੀ ਬ੍ਰੀਆ ਕਲਮਾਂ ਬਣਾਕੇ ਪਉਣ ਨੂੰ ਲਿਖਾਰੀ ਲਾ privated arm as fall holy Rapi

ਕਰਵਾਦਾ ਹਨ। ਕਿ ਕਿ ਸਭ ਸਮਦਨ ਕੀ ਮਸ਼ ਕੈਤਾ। ਕੱਟੋ ਸਾਮਪਤੀ ਮਗ਼ਮੀ, ਲਿਖਬੇ ਹੁੰਕ ਲਖਨ ਕਾਜ ਬਨੇਹਾਂ। ਸਾਹਮਕਾਣ ਤਾਂ ਕਰਿਕੇ ਅੱਗ ਰਵਿ ਗੇਮਾਂਸ਼ ਕੇ ਹਾਂਚ ਕਿਸ਼ੇ ਹੈ।। ਕਾਲ 'ਨ ਮਾਤ ਇਨਾ ਬਿਨਕੀ ਨ ਜਊ ਤੁਸ ਕੇ ਪੜ੍ਹ ਕਿਵੇਂ ਹੈ' ॥ (8È) ਵਾ: 'ਸਦੇ ਸਪ ਕਾਰਾਜ਼ ਤੇ ਜੀਵ ਰੂਸੀ ਲਿਖਾਰੀ ਭੀ ਸਰਤੀ ਰੂਪੀ ਕਲਮ ਨਾਲ ਮੰਮਣ ਦੀ ਮਹਿਸਾ ਰਹੀ ਕਿਥੇ ਸਕਦਾ । (ਮੰਨ ਕਾ ਬਹਿ ਕਰਨਿ ਵਾਰਾਰ) ਮੁਟਣ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਵਾ ਮੰਨੇ ਦੇ 'ਅਨੰਦ' ਦਾ ਵੀਚਾਰ (ਰਿਟ ਵੀ) ਬਠਕ ਕਰਨਾ ਚਾਹੇ ਤਾਂ ਕੋਈ ਲਿਖਾਰੀ ਕਾਰਾਜ਼ ਕਲਮ ਦੁਆਰਾ

ਪ੍ਰਸ਼ਨ : -ਹੁ ਸਾਕਗਰ ਜੀ ਜੋ ਕਾਰਾਜ਼ ਕਲਮ ਤੋਂ ਕੋਈ ਲਿਖਾਰੀ ਵੀ ਨਹੀਂ* ਤਾਂ ਸੰਨਣ ਦੀ ਵੀਚਾਰ ਕਿਵਾਂ ਹੋਵੇਂ ?

ਉੱਤਰ :-ਮੰਨੇ ਕਾ ਬਹਿ ਕਰਨਿ ਵੀਚਾਰੁ :-ਹੇ ਸਿੱਧੇ ! ਜਿਹੜ ਸਕਿਸੰਗਰਿ ਵਿਚ (ਬਹਿ) ਬੈਠਦੇ ਹਨ, ਇਸਥਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਵਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਵਾਬਨਾਂ ਅੰਦਰੇ (ਬਹਿ) ਬੈਠ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਭਾਵ ਅੰਦਰੇ ਅਭਾਵ ਹੈ ਗਈਆਂ ਾਨ 'ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀ ਜਿਹੜੇ ਅ ਪ ਤਜਿਆ ਹੀਰ ਵਾਸਨਾ ਸਮਾਣੀ॥' ਅਤੇ ਿਨਾ ਦਾ ਚਿੱਤ (ਬਾਹ) ਇਸ਼ਬਿਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਗਰਮੁਖ ਸ਼ੈਗਤ ਵਿੱਚ ਤਿਸਲਕੇ ਮੰਗਣ ਦਾ ਵਾਂਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਵਾ ਪ੍ਰਜੇਸਤ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਵੀਚਾਰ ਕਰਦ ਹਨ, ਕਿ ਇਉਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਵਾ :-ਸੰਸਾਰ ਦੀਆਂ ਵਾਸ਼ਨਾਂ ਵਲੋਂ ਜਦਾ ਚਿਤ (ਬਾਂ), ਬਠ ਜਾਵੇ ਚਰਸੰਸਣ ਵੀ(ਵੀਚਾਰ)(ਸਕਸੰਗਤ ਵਿਚਾਂ) ਪ੍ਰਪਤ ੰਡੀ ਨੇ। ਫ਼ੋਟ: ਪਾਠ (ਕਾ ਬਹਿ)ਕਰਨਾ, ਇਕੱਠਾ (ਕਾਬਰਿ, ਨਹਾਂ ਕਰਨਾ)]

ਐਸਾ ਨਾਮੂ ਨਿਰੰਜਨੂ ਹੋਇ: –ਹੇ ਸਿਧੋ! ਨਿਰੰਜਨ (ਨਿਰ. ਅਜਨ) ਅੰਜਨ ਸ਼ਵਮਾ ਕਾਲਚ ਰੂਪ ਮਾਇਆ ਤੋਂ (ਨਿਰ, ਰਹਿਤ ਸੁਧ ਸਰੂਹ ਵਾਵਿਗਰ ਦੇ ਨਾਮ ਦੇ ਮੰਨਣ ਦਾ ਮਹਾਤਮ ਐਸ਼ਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਵਾ:-ਪਰਮੇਸ਼ਰ ל ים מי איי וק אג

ਜ਼ੈ ਕੇ ਮੀਨਿ ਜਾਣੇ ਮਨਿ ਕੋਇ :−,ਜ਼ੇ ਤੇ ਜ਼ੇ , ਾ _ਸਾਂ_{) ਸਨ} ਦਾਵਿਚ ਜਾਵੇ ਜਾਣਣਾ ਚਾਹੇ ਉਹ (ਮੀਨਿ) ਜਾਣ ਜਾਵੇ ਜਾਵੇ ਜਾਵੇ

Port of the Strate of

ਾ - ਜ . ਜ . ਕੋਈ (ਮਨਿ) ਸਿਰੋਮਣੀ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨ *** * * * * * * (Hes) 변경 라 (Mex) 변 · 여 · * 유 ·

ל יים בשת אור ל

हर पास में ते । पानिश रच से से त 'मेल ही ने जो के ਸਾਨ ਜੀ ਦਾ ਤੋਵਾਂ ਤੋਂ ਜੀ ਵਿਚ ਵਿਚ ਜਿਸ ਵਿਚ ਵਿਚ Mula 나타, 역-는 기는 보고 수, 다는 지, 보석 사는 반도 책, 노른 ਦੀ ਦਾ 'ਵਰੇ' ਵੀਤੀ ਨਿਕਲਦੀ ਹੈ। ਅਸ ਕੱਥਾ ਹੀ ਜ਼ਰੂ ਜੀ ਜਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਪਤ - ਮੰਤ ਦੇਗੀ ਅਖਰ ਲੀਣਆਂ ਮੌਤ ਦੇਗੀ, ਜਿਹੜੇ ਜਿਲ ਵਾਲਿਆ ਦਾ ਮਨਾ ਕਾਦੇ ਹਾ ਉਹ ਗੁਰਸਥ (ਸੀ। ਸਕਰ ਹ ਸਦ ਹਨ। (ਕਰੀ ਨੂੰ ਜ਼ਾਣ 'ਤਰੋਂ ਦੂਨਾ ਵਿਚ ਨਹੀਂ' ਜਾਂਦੇ। ਜੰਸਣ ਸਟਣ ਤੋਂ ਜਹਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਵੇਧ ਦੇ ਜਾਂਵ 'ਰਾਮਾਨ ਦਾ ਕੀ ਨਰਨ ਨਹੀਂ ਕੀ ਜਾਦਾ। ਅਤੇ ਨ ਦੇ ਤਾਨ ਵਾਟ ਤੇਵਰ ਸੰਬ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਜਿਊ ਜਲ ਸੀ। ਜਲ ਅ ' । वर् । (- ਜ਼ੈ ਕਰੀ ਕਰ ਜਾਂ - ਸਮਾਨਾ । (ਅਗ ੨੭੮) ਉਹ हो। ਅਨੂਟ ਨੂੰ ਦੀ ਸ਼ਾਮ ਦੀ ਵਾਲਖਾ ਗਿਸਾਬ ਤਿਖਾਸ ਦੇਣ ਵਸਤੇ ਧ੍ਰਤੂਮ RIPE TO STATE

्रा प्राप्त कार्य कार्य (म) नार्जी (मा) विसे सुनिश्च

म ' म म र मम म म म देश द्राप्तरा असे प्रत्य प्रेय. म १८ मार्च । इस मार्च । छ। माम हिंद है। . . . मार्ड कार महिल्ला है। · '- '- '- 'ਸ ਅ ਜਾਂ ਜਿਹਾ ਪਾਠ ਬੁਟਿਆਂ (ਜ ਸਭ . । जिल्हा समा (इस) यन मन्य त्यो. AK IK I' I' IN A WALK IN IN INTHE WALK IN INCHESCALE AN

ਬਹਾਪ ਜਿ ਪਜ਼ ਪਿ

ਕਰ ਪ੍ਰਤੇ ਹ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹਤਾ ਗੁਕਮਬਾ ਦੇ

(पिल प्रदेशीत) एक रह पिले में भी भी ते अहे कि के हैं विसे ने व पड़ा ताम के प्रथम के प्रथम के हैं। जा कार किया है जिस में

ਵਾਂ, ਉਨ ਗੁਰਮੁਖ ਤੇ ਤਿੰਡ ਜੋ ਜਗਿਆਸਾ ਅਵਸਥਾ ਤੇ ਮੱਦਮ ਅਵਸਥਾ ਦ ਪਛੇ ਵੇ ਸਨ ਹੁਣ ਗਿਆਨ ਅਵਸਥਾ ਵਿਚ ਉ। ਸਾਰੇ ਪੜੇ ਵੇ לא א פוא נש פאי אנ מים ל בינאן נש ואט יש שו שות לא א הבי אל מה מו מים לא אל הבינא וש מו אל מים לא אל הבינא הבי

ਹੇ ਸ'ਜਗ ੂਜੀ! ਉਸਨਾ ਗਰਸਥਾਂ ਦੀ ਅਵਸਥਾ ਫੇਸ਼ੀ ਹੈ? ਉਸਨਾਂ ਨੂੰ ਤਰ ਜਾਕਮੀ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹਵਾ ਹੈ?

, ਭਾਰਾਂ ਦ ਤਲਮ ਨ ਲਿਖਣ ਹਾਰ) ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ (अਦ੍ਹਾ) ਸ਼ਬਦ ਜਿਹੜਾ ਹੈ, ਤਦ, ਜਤਾ ਦੇ (ਹਾ) ਨਾਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲ ਵੇਦ ਦਾ ਨਾਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

(ਕਾ ਗਾਦ) ਉਹਨਾ ਗੁਰਸਥਾ ਨੂੰ (ਗਦਿ) ਰੋਗ (ਕਾ) ਕੀ ਹੋਣਾ ਸੀ ? ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਫਰਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ 'ਹਉਂਸੇ ਦੀਰਪ ਰੋਗ ਹੈ ॥' (ਅੰਗ 8€€) 'ਸ਼ਸ਼ ਹੁਜ਼ਿੰਦ ਅਤੇ ਅਗਿਆਨ ਦੇ ਵੱਡੇ ਰੋਗਾਂ ਤੇ ਉਹ ਗੁਰਮੁਖ ਪਿਆਰੇ ਰਹਿਤ ਹੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਹ ਸੰਤਗੁਰੂ ਜੀ ! ਉਹਨਾ ਅੰਦਰ (ਕਲ੍ਹ) ਅਵਿਦਿਆਂ ਤਾਂ ਹੋਣੀ ਹੈ ਜਿਹੜੀ ਸਾਰੀ ਨਹੀਂ ਆਉਣ ਦਿੰਦੀ ਤੇ ਉਹਨੀ ਦਾ ਮਨ ਕਾਲਾ ਹੋਣਾ ਹੈ ਅਤੇ

(ਕਲਮ) ,ਕਲ ਮ) ਉਹਨਾਂ ਗਰਮਖਾਂ ਦੇ ਰਿਦੇ ਵਿਚ (ਕਲ) ਅਵਿਵਿਆ ж- (н) ਮਾਂਝ ਅਰ ਨਹਾਂ ਹੈ, ਵਾ :-(н) нн ना ਤੇ ਹੰਗਤਾ ਕਰਕੇ ਉਹਨਾਂ

(ਕਲ, ਅ ਵਾਦਆਂ ਦੀ ਮ) ਮੌਤ ਕਰਕ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਮਨ (ਕਲ) ਕਾਲੇ

੍ਹਣ 'ਲਖਨਹਾਟਾ ਅਤੇ ਨਾ ਲਿਖਾਰੀ ਧਰਮ ਰਾਜਾਂ ਹੈ ਚਿਤਰ ਗੁਪਤ ਉਹਨਾਂ। ਜ ਮੁਖਾ ਦ ਨੁਸ਼ਾ ਹੈ। ਸ਼ਰਾ :-

ਾਰਾਮਕ 'ਮ ਦਰਤ ਕਾਰਦ ਵਾਰੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਲੱਖਾ ਸਮਝਾ ॥' ਅੰਗ ਵਿਦੇ। ੇ ਦੇ ਰੁਗੁਰੂ ਮੁਭ 'ਪਥਤੇ ਲਖਾ ॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਉ ਕ੍ਰਿਸਟਿ ਨ ਪੇਖਾਗ੍ਰਵਾਂਤ)। A CONTRACTOR OF THE PROPERTY OF THE

ਸ੍ਰੀ ਜਪੂ ਜੀ ਸਾਹਿਬ

A CONTRACTOR OF THE PROPERTY O ਜ਼ਰਮ ਰਾਇ ਕਾ ਦਵਤਰ ਸੋਧਿਆ ਸ਼ਾਕੀ ਰਿਕਸ ਨ ਕਾਮੀ '(ਅੰਗ ਹੁਸ਼ਤ) ਰਿਸ਼ ਰਾਵ ਕਾ ਉਹ ਦੇ ਬਾਬਜ ਮਾਰ ਪਾੜ ਜਿੰਦੇ ਹਨ। ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਾਤੀ ਮੁਤ ਜ਼ਿੰਦੂ ਨੂੰ

ਜੀ ਦੇ ਬਣਕੀ ਕਾਣ ਵਿੱਦਸਵਾਂ ਪਾਰਸਾਂ। ਜੀ ਨ ਸ਼ਹਾਰ ਵਾਲਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅੱਕੇ ਕਾਰਕ ਪਾਤ ਦਿੱਤ ਹਨ। ਅਤੇ ਸ਼ਾਜਿਆ ਸ਼ਰੀਰਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ 'ਕਾਣੀ ਕਾਰਨ ਸਾ ਸਬਵਾਣੀ ਬਰਾ ਹੁਲਾ ਹ', ਸੰਸ ਹੁੰਤ ਜੇ ਹਨ। ਇਹ ਅੰਤਰਬਰਣ ਲਿਖਾਰੀ ਵੀ ਉਹਨਾ ਗੁਰਸਥਾ ਦਾ ਨਹੀਂ' ਰਹਿੰਦਾ। ਜੇ ਹਨ। ਇਹ ਅਤੇ ਕਮਾਨ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸ਼ਾਇਦਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਾਰਜ ਸ਼ਰ ਦੇਵੀਏ। ਅੰਤਰਕਟਣ ਦਾ ਅੰਕਮਾਨ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸ਼ਾਇਦਾ। ਆਰੋਕਟਰ ਸ਼ਿਲ੍ਹੀ ਹੋਈ ਸਿਆਹੀ ਅਤੇ ਸੜੇ ਹੋਏ ਬਾਰਾਜ਼ ਦੀ ਸ਼ਿਆਹ ਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹ ਕੇ ਇਸ ਦੀ ਇਸ ਨੀ, ਸਤਦਾ । ਇਉਂ, ਅਤੇ ਪਤਰਣ ਦਾ ਅਕਸਤ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਸਭ ਰਿਆ ਹੈ। ਅੰਕਾਕਰਣ ਕਾਰਜ ਵਕਤਾ ਰੂਪੀ ਕਲਮ ਦੇਹ ਰਿਆਸੀ (ਅਭਿਮਾਨੀ) ਜੀਵ ਉਥੇ ਲਿਖਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਚਿਤ੍ਰ ਗੁਪਤ ਲਿਖਾਰੀ ਅਤੇ ਧਰਮਰਾਜਾ ਮਨਸ਼ੀ ਆਜਿ ਕੋਈ ਵੀ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਕਿਤਾਬ ਦੀ ਇਖਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ . ਫਰ ਉਹ ਕੀ ਕਰਦ ਹਨ ?

(ਮੰਨ ਕਾ ਬਹਿ ਕਰਨਿ ਵੀਚਾਰ) ਵਿਆਕਰਣ ਦੀ ਰੀਤੀ ਅਨੁਸਾਰ (ਮੰਨ ਕਾ ਬਹਿ) ਮੰਨੇ ਦੇ ਨੌਨ ਦੀ ਲਾਮ ਵਿਚੋਂ ਈੜੀ ਲੈ ਕੇ ਅੱਗ ਕੋਕਾ ਲੈਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅੱਗ ਕੋਕ ਦ ਕੋਨ ਵਿਚੋਂ ਐੜਾ ਨਿਕਲੌਗਾ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਇਹ (ਮੈਨ ਸ਼ੇਕ ਅਬਹਿ) ਬਣ ਗਿਆ। ਅਕਬ ਬਣਿਆ ਜਿਹੜੇ ਗੁਰਮੁਖ (ਏਕ ਅਬਹਿ) <u>ਘ</u> ਇਕ (ਅਬਿਨਾਸ਼ੀ) ਨਾਸ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦਾ (ਮੰਨ) ਮੰਨਣ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਐ ਜਿਹੜੇ ਕਰਿਆਸ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸ਼ਵਨ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਸੰਗਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ 🗽 ਭੀ ਉਹ ਗੁਰਮੁਖ਼ (ਕਰ ਨ ਵੀਚਾਰ) ਸਰਪ ਦ ਗਿਆਨ ਦੀ ਵੀਚਾਰ ਕਰਾ ਇੰਦੇ 🕉 ਹਨ . ਉਹ ਜਾਂਗਆਸੂ ਵੀ ਸਰੂਪ ਦੀ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ।

ਵਾ:-ਓ । ਗੁਰਮੁਖ (ਮੰਨ) ਸਨ ਕਰਕੇ (ਏਕ ਅਬਰਿ) ਇਕ ਅਬਰਾਜ਼ੀ ਸਟਰ ਵਿਚ ਜੰਭ ਤਨ ਅਤੇ ਬਾਣੀ ਕਰਕ (ਕਰਨਿ ਵੀਚਾਰੂ) ਉਸਦੀ ਵਿਚਾਕ are Ja 1

ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਮ ਦਿਵਾਂ ਵਿਆਕਰਣ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਉ, ਅ, ਏ ਅੱਖਰ ਵਿੱ ਮਹਾਕਨਾਂ ਦੀਆਂ ਬਾਰਾ ਵਿਚੋਂ ਨਿਕਲਦ ਹਨ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਭਾਈ ਸਾਹਿਰ A) 2 m. 8 4 1 68

(ਅਸਾਣ ਸ਼ਾਂਟਵੇਸ਼ਨੂ ਭ ਟਰ ਜੇ ਕੋ ਮੀਨਿ ਜਾਵੇਂ ਮਨਿ ਕੋਇ॥)* ਹੈ ਸਿਧੀ! ਇਹੋ ਕਿਹਾ (ਨਿਰੰਜਨੂ) ਸੁਧ ਸਰੂਪ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ

ਉੱ ਹੋ ਕਈ "ਜਸਬ ਸਨ ਦੇ ਵਿਚ ਮੌਨਣ ਕੌਰ ਦਾ (ਸ਼ਾਣ੍ਹਿ ਉਹ (ਨਿਕੌਜਨ ਹੋਇ) Same of the state of gas to 1 state in a gar of the state र केर के सर्वे से रेक्स राममें रिसरें मिर विविधित्तर ਹੁਣ ਜਾਣ ਦੀ ਅਮਨਾਮ ਨੂੰ (ਸੰਤਿ ਅਤੇ) ਮਨ ਵਿਚ ਸੰਨਵ ਕਰਨ ਸ਼ਰੂਆ, ਪੈਨ੍ਹਾਂ ਲਾਜਾ? ਨੇ, ਪ੍ਰਿਪਤ ਹੈ ਤੂੰ (ਗ੍ਰੇਫ਼) ਸ਼ੁੱਧ ਸਪੈਂਟ ਹੁ ਤਮਰਾ ਹੈ।

一米

👺 ਤੇਰ੍ਹਵੀਂ ਪਉੜੀ ਪ੍ਰਾਰੰਭ 😎

ਮੰਨੈ; ਸੂਰਤਿ ਹੋਵੇ ਮਨਿ ਬੁਧਿ॥ ਮੌਨੈ; ਸਗਲ ਭਵਣ ਕੀ ਸੁਧਿ॥ ਮੰਨ; ਮੁਹਿ ਚੌਟਾ ਨ ਖਾਇ॥ ਮੰਨੈ; ਜਮ ਕੈ ਸਾਥਿ ਨ ਜਾਇ॥ ਐਸਾ ਨਾਮੂ; ਨਿਰੰਜਨੁਹੋਇ॥ਜੇ ਕੋ ਮੰਨਿਜਾਣੈ;ਮਨਿਕੋਇ॥੧੩॥

ਹੋ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ! ਮੰਨਣ ਦੀ ਮਹਿਸਾਂ ਤਾਂ ਪੂਰੀ ਕਹੀ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੀ,ਆਪ ਕਿਪਾ ਕਰਕੇ ਜਿੰਨੀ ਕੁ ਕਬਨ ਵਿੱਚ ਆ ਸਕਦੀ ਹੈ ਉਤਨੀ ਮਹਿਮਾ ਤਾਂ ਕਹੋ। ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਸਾਡੀ ਸਰਤ ਮੰਨਣ ਵਿਚ ਲੱਗੇ ?

ਉੱਤਰ:-ਮੰਨੈ ਸੁਰਤਿ ਹੋਵੈ ਮਨਿ ਬੁਧਿ :-੧ ਹੋ ਸਿਧੋ । ਜੋ ਵਾ ਹਗਰੂ ਨਾਮ ਦਾ ਮੰਨਣ ਕਰੀਏ ਤਾਂ (ਮਨਿ) ਮਨ ਦੇ ਅੰਦਰ (ਬੁਧਿ) ਬੁਧੀ ਦੇ ਅੰਦਰ (ਸ਼ਰਤਿ ਹੋਵੇਂ) ਗਿਆਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮ ਦੀ।

੨. (ਸਰਤਿ) ਨਾਮੂ ਚੇਤਨ ਦਾ ਹੈ। ਨਾਮੂ ਦਾ ਮੰਨਣ ਕਰਨੇ ਕਰਕੇ (ਸੂਰਤਿ) ਸ਼ੇਸ਼ਣ ਚੇਤਨ ਜੋ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦਾ ਸਰੂਪ ਹੈ (ਮਨਿ) ਮਨ ਅੰਦਰ ਅਤੇ (ਬੁਧਿ) ਬੁਧੀ ਅੰਦਰ (ਹੋਵੇ) ਸਾਖਿਆਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

'ਨਾਇ ਮੀਨਿਐ ਦੁਰਸ਼ਤਿ ਗਈ ਮੁਤਿ ਪਰਗਟੀ ਆਇਆ।(ਸਾਰੰਗ ਵਾਰ ਮ:੪)। ਤੇ, ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦ ਨਾਮ ਦਾ ਮੰਨਣ ਕਰਕੇ (ਮਨਿ ਬੁਧਿ) ਮਨ ਤੋਂ ਬੁਧੀ ਵਿਚ 'ਸ਼⊣ਿਤ ਹੋਵੇਂ) ਉਸਦੀ ਸ਼ੇਸ਼ਟ ਪੀਤੀ ਜਾਗ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਜਿਸ ਪਾਸੇ ਵਲ ਮਨ ਸ਼ੁੰਕਲਪ ਉਨਾਉ'ਦਾ ਹੈ ਓਥੇ ਬ੍ਰਹਮ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਹੋਰ ਕੁਫ਼ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ।

Propries and the state of the s ਨੇ ਅਨੁਸਤ ਸਨੇ ਜਾਤੀ। ਜੋ ਅਤੇ ਬਹੁਸ ਜਿਸਟਾਤੀ ਹੈ ਜਹੇ ਜਹੇ ਸਨ ਤੇ ਧਾਰਕਾ ਉੱ ਜਿਵ੍ਹਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਸਾਲਾ। ਤਹ ਤਹ ਹਰਿ ਹੋਰੇ ਨਾਲੇ॥ ਕੁਸ਼ੀ ਬ੍ਰਹਮ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਹਰ ਕਮੀ (ਕਸ਼ਜ਼) ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਸ਼ ਕਰਦਾਰਾ ਲ, ਸ਼੍ਰਾਵਨਾਮ ਹੈ ਕਿਤ ਦਾ। ਵਾਹਿਗਰ ਨਾਮ ਦਾ ਮੰਟਰ ਕਰਤੇ ਕਰਤੇ (ਸੁਰਤਿ) ਵਿੱਤ ਦੇਤੇ ਬਰਨ ਵਾਲਾ (jਵੇਂ ਹ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। (ਮਧੀ, ਇਧ ਵਾ_{ਤਿਲ}ੂ (ਸੁਗਤ) ਕਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਆਤਮ ਵਿਸ਼ਣੀ । ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਨ ਵਰਿਗਰ ਜੀ ਦੇ ਨਿਸ਼ੰਦੇ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਆਤਮ ਵਿਸ਼ਣੀ । ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਨ ਵਰਿਗਰ ਸਾਵਾਜਕਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ ਜ਼ਾਂਦਾ ਹੈ ਵਾ:-ਉਮ ਗੁਰਸਥ ਨੂੰ ਸ**ਨ ਵਿਚ** (ਬੁਹਿ) ਬੋਧ ਗਿਆਨ ਸ਼ਰੂਪ ਦਾ ਸਾਰੀ (ਸ਼ਤਤਿ) ਗਿਆਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਪ, ਨਾਮ ਦਾ ਮੰਨਣ ਕਰਕੇ ਮਨ ਤੇ ਬਧੀ ਦੀ ,ਸਰੀ -) ਗਿਆਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮਨ ਦਾ ਇਹ ਸਰੂਪ ਹੈ ਬੁਧੀ ਇਸ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਅੰਤਰਮੁਖ ਬਿਰਤੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਹੈ।

ਫ਼ੇ, ਨਾਮ ਦਾ ਮੰਨਣ ਕਰਕੇ (ਮਨਿ) ਮਨ ਦੇ ਵਿਚ (ਸੂਰਤਿ) ਵਦਾਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ

ਦਾ (ਬੁਧਿ) ਬੇਧ ਹੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਸ੍ਰੀ ਕਪੂ ਜੀ ਸ਼ਾਹਿਬ

9 ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਨਾਮ ਦਾ ਮੰਨਣ ਕਰਨੇ ਕਰਕ (ਮਨਿ) ਮਨ ਦੇ ਰੋਕਣ ਗ (ਸੁਰਾਬ) ਸੂਰਕੀ ਸ਼ਬਦ ਵਿਚ ਜੌੜਨ ਦੀ (ਬੁਧਿ) ਬੁੱਧੀ ਦੇ ਟਿਕਾਉਣ ਦੀ ਦਾਵ ਪੁ ਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ . 'ਗਰਮਾਂਤ ਮਤਿ ਅਚਲ ਹੈ ਚਲਾਇ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ॥ ਪੁਰਦ ਵ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਨਾਮ ਦਾ ਮੰਨਣ ਕਰਕ (ਸੁਰੀਤ) ਚਿੱਤ (ਮਨਿ) ਮਨ੍ਹੇ

ਬਧ ਬੱਧ ਸ਼ਹਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਵਾ ਚੁਤਸ਼ਟਾ ਅੰਤਹਕਰਨ ਸੁਧ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵਿਸ਼ਿਆ ਵਿਕਾਰਾ ਦੀ ਸਲ ਨਵਿਰੱਤ ਹੈ ਕ।

ਮੰਨ, ਸਗਲ ਭਵਣ ਕੀ ਸੂਧਿ :- ੧, ਜੋ ਗਟਮੁਖ ਵਰਿਗਰ ਨਾਮੂ ਦਾ ਮੰਟਣ ਕਰਦ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ (ਸਗਲ) ਸਾਰਿਆਂ (ਭਵਰ) ਭਵਣਾਂ (ਵਿੱਚ ਜੋ ਵਰਤਾਰਾ ਵਰਤਵਾ ਹੈ) ਉਸ (ਕੀ) ਦੀ (ਸ਼ਹ ਗਿਆਰ ਹ ਜਾਦੀ ਹੈ

ਾਟਾਇ ਮੰਜਨਅ ਸ਼ਤਾਰ ਉਪਜੇ ਨਾਮੈ ਮਤਿ ਹੋਈ ॥ (ਵਾਰ ਸਾਰੇਗ)

ਸਾਖੀ ਭਾਈ ਰਾਮ ਕਇਰ ਜੀ ਦੀ

ਕੁਸੀਰ ਸਕ੍ਰਿਤ ਜੀ ਜਿਨ੍ਹਾਦਾਨਾਮ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕ ਕੇ ਭਾਸੀ ਗੁਰਬਖਸ਼ ਜ਼ਿੰਘ ਸ਼ਹਿਰ ਹੈ ਨਿਆ ਅਤੇ ਦੇ ਬਾਬਾ ਬਦਾ ਸਾਹਰ ਜੀ ਦੇ ਸਤਵੇਂ ਰਾਹਣ ਹਨ। ਉਨਾਰਾ-ਮੁਖਾਨੇ ਸਤਰਾਰੂ ਮਹਾਰਾਜ ਸਾਂਹਬ ਜੀ ਦ ਸਾਰਿਆ

So Jakan St. J. Shandhad Shandhad Shakk &

ਕੌਤਰਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਣ ਨਾਲ ਵਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸ੍ਵੀ ਗੋਰ ਨਾਟਕ ਜੇਵ ਸ਼ਹਿਬ ਸ਼ਵਾ ਵਿਚ ਕਾਂ ਭਾਵ ਕੀਤੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸੀ ਗੜ੍ਹੇ ਅੰਗਦ ਜਵ ਸਰਪ ਵਿਚ ਕੀ ਕੌਤਕ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਪੰਜਵੇਂ ਸਰੂਪ ਵਿਚ ਜਿਵਾਂ ਤੱਕੀ ਜਦੀ ਤ ਅਚੰਧ ਜ਼ਮਾਰੀ ਕਾ ਕਹੇ ਹਨ_। ਨੌਵਾਂ ਸ਼ਰੂਪ ਵਿਚ ਜ਼ਿਵਾਂ ਕਿਹੀ ਵਿਚ ਸੀਸ ਵਾਰ ਰਹ ਜ਼ਮਾਰਾ ਜਾਂਹ ਨਾ, ਦੇ ਸ਼ਾਪਾਰਿਚ ਜੋ ਕੇਤਕ ਕਰ ਰਹੁਸ਼ਨ ਸਰਬੰਸ ਵਾਰ ਰਹੇ 181 ਨਾਂ ਦਸਾਸ਼ਾਹ ਵਿਚ ਕੀਤ ਕੇਤਕਾਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਵਾਇਆ। ਉਤ੍ਹਾਂ ग अधार धारमा प्रनाश है म उसन् कानीध रिस्त ना सी पहन् ਕਰਾ ਜੋ 'ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਪ੍ਰਤਾਪ ਸੂਟਜ ਗੋਬ' ਵਿਚ ਆਉਂ ਦੀ ਹੈ ਸਵਾ ਕੇ ਬੜੀ ਭਾਰੀ ਸਗਤਾਂ ਤੇ ਕਿਪਾਲਤਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਭੀ ਅੰਤਰਜ਼'ਮਤਾ ਨਾਲ ਦਾਤ ਉਨ੍ਹਾਂ

(394)

'ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ ਪੰਬੁ ਪਰਗਣਾ ਨਾਮੇ ਸਭਿ ਲੋਦੀ ॥' (ਵਾਰ ਸਾਰੰਗ)

੨, ਨਾਮ ਦੇ ਮੰਨਣ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਤਿੰਨਾ ਭਵਨਾ ਜਾਗੂਤ ਸਪਨ ਸਬੰਪਤ ਵਿਚ ਭੌਣ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ (ਭਵਣ) ਭੂਮਣ ਵਾਲੇ ਮਨ ਦੇ ਰੇਕਣ ਦੀ (ਸੁਧਿ) ਰਿਸ਼ਮਾਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਤ ਜਾਗ੍ਰਕ, ਸੁਪਨ, ਸਨੋਪਤ ਤਿੰਨਾਂ (ਭਵਣ) ਭਵਣਾਂ ਵਿਚ ਤੁਰੀਆ ਰੂਪ ਜੋ ਸਭਦਾ ਸਾਖੀ ਹੈ ਤਿਸ਼ ਦੀ ਮੰਨਣ ਕਰਨ ਵਾਲ ਨੂੰ (ਸਿੱਧ) ਗਿਆਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

੪. ਸਾਰਿਆਂ ਭਵਣਾਂ ਵਿਚ ਬ੍ਰਹਮ ਹੀ ਵਿਆਪਕ ਹੈ ਮੰਨਣ ਕਰ ਕੇ ਉਸਦੀ (ਸ਼ਹਿ) ਗਿਆਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। हा:-(ਸੁਧਿ) ਸੁਧ ਸਰੂਪ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੋ

ਪ. (ਸਗਲ ਭਵਣ) ਸੰਪਰਨ ਭਾਵਨਾ ਭਾਈ ਨਾਮੂ ਦੇ ਮੰਨਣ ਕਰਨ ਵਾਲਾ (ਸਾਰ) ਪਵਿਤ੍ (ਕੀ) ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ , 'ਨਾਨਕ ਧਰਮ ਐਸੇ ਚਵਹਿ ਕੀਤੇ ਭਵਨੂ ਪਨੀਤ ਜਾਂ (ਅੰਗ ੧੪੨੫) 'ਜ਼ਿਥੀ ਓਹੁ ਜਾਇ ਤਿਥੇ ਓਹੁ ਸੁਰਖਰੁ ਓਸ ਕੈਂ ਮਹਿ ਤਿਨੇ ਸਭ ਪਾਪੀ ਤਰਿਆ। '(ਅੰਗ ੮੭)

੬ ਜੋ ਨਾਮ ਦਾ ਮੰਨਣ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਕਾਬਲੇ ਵਿਚ (ਸਗਲ) ਸਾਰਿਆਂ ਕਵਣਾ ਦੀ (ਸਹਿ) ਪਵਿਤ੍ਤਾ ਕੀ ਹੈ ? ਭਾਵ ਉਹ ਸਾਰਿਆਂ ਭਵਣਾਂ ਨਾਲੋਂ ਪਵਿੱਤਰ ਹਨ ਅਬਵਾ ਸਾਜੇ ਭਵਨਾਂ ਦੀ (ਸੁਧਿ) ਖਬਰ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਨਾਮ ਰੂਪ ਪਰਪੰਚ ਮਾਇਕੀ ਰਚਨਾ ਮਿਥਿਆ ਹੈ ਤੋਂ ਸਭ, ਚੇਤਨ, ਅਨੰਦ ਬ੍ਰਹਮ

੭, ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਦੇ ਨਾਮ ਦਾ ਮੰਨਣ ਕਰਕੇ (ਸਗਲ) ਸਾਰੇ (ਭਵਣ) ਘਰ

पंचित्री क्ष

MARKET LANGE CONTRACTOR OF THE PROPERTY OF THE PARKETS OF THE PARK ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਦੀ,ਸ਼ਹਿ) ਗਿਆਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸ਼ਹਿਰਾਜ ਹੀ ਤੀ,ਸਨ ਸ਼ਾਂ ਬਿ ਜੀ ਲੋ ਸ਼ਾਸ਼ਤਰਾ ਦਾ,ਸਾਰ) ਦਾ ਹੁਕਮ ਮੰਨਣ ਕਾਕੇ ਜਿਵੇਂ ਗੂੰਗ ਵਜੂ ਵਿਚਿਰ ਨੂੰ ਹੀ ਦਾ ਆ ਪਟਾ ਸਟ। ਦ ਨਾਮ ਦ ਮੰਨਣ ਨਾਲ ਸਾਰਿਆ ਭਵਨਾ ਦੀ ਅਖਵਾ ਪਾਂ ਦੀ (ਸਾਰ

ਪਵਿੰਦ੍ਹਤਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਭਾਵ ਸਾਰ ਕਵਣ ਪਵਿਤਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ 'ਸ਼ਾਨ ਪਵਿਤ੍ਰਾ ਮਾਨ ਪਵਿਤ੍ਰਾ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸੁਨਨ ਕਰਨਹਾਰੇ॥

ਸ੍ਰੀ ਜਪੂ ਜੀ ਸਾਹਿਬ

ਕਰ ਨਾਨਕ ਜੋ ਭਵਨ ਪਵਿਤ੍ਰਾਂ ਜਾਂ ਮਹਿ ਸਿੰਤ ਬਸਾਰੇ "ੈ (ਅੰਗ ਪਜ਼ਬਰ) (ਮੰਨੇ ਮਹਿਚਣਾਨ ਖ਼ਾਇ) ਨੇ ਸ਼ਵਾ ਮੰਨੇਵ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਭਾ ਸਿਖ ਸੰਹ ਮੂੰਹ ਕੇ (ਚਰਾ) ਜਮਾਂ ਦੀਆਂ ਚੋਟਾ, ਲਕਾਂ ਦੀਆਂ ਕਰਕਾ ਰੂਕ, ਵਾਲਾਨਤਾ ਰੂਪ ਚੋਣਾਂ ਨਹੀਂ, ਬਾਦਾਂ ਬੌਂਂ ਪੁਰਚ ਵੇਤਕਵਾ ਫ਼ੌਂਨ ਜਨ, ਅਤੇ ਨੰਤਰ ਸੌਂਹਤ ਚੌਣਾਂ ਨਹੀਂ' ਬਾਂਦਾ । ਯੂਜ਼ਾਂ :--

ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ ਭਵਜਲ ਲੰਘੀਐ ਫਿਰਿ ਬਿਘਨੂ ਨ ਹੋਈ ॥ (ਵਾਰ ਸਾਰੇਗ)

ਅਬਵਾ :-(ਮਹਿ) ਮੌਹ ਦੀਆਂ ਚੌਟਾਂ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦਾ।

ਸਾਖੀ ਸਿੰਘਣੀਆਂ ਦੀ ਸ਼ਹੀਦੀ ਦੀ

ਜਦ ਆਹਮੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਦੀਆਂ ਲੜਾਈਆਂ ਵਿਚ ਮੁਸਲਮ ਫੈਜ਼ਾਂ, ਸਿੰਘਾਂ ਦਾ ਕਬ ਵਿਰਾਤ ਨ ਸੰਕੀਆਂ। ਤਾਂ ਫਿਰ ਮੁਸਲਮ ਹਾਕਮਾ ਨੇ ਖੋਣੀਆ ਚਾਲਾ ਚੁਣਣੀਆ ਸਰ ਕਰ ਦਿਤੀਆਂ। ਇਹ ਕਰਰੀਬਨ ਸੰਸਤ ੧੮੧੦ ਜਾਂ ੧੧ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਸਿੰਘਾਂ ਦੇ ਪਿੰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਆਰਾਮ ਨਾਲ ਰਹਿ ਰਹੇ ਗਲ ਬਰਿਆਂ ਨੂੰ ਫੜਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿਤਾ। ਮੁਸਲਮਾਨ ਫੌਜਾ ਸਿੰਘ ਦੇ ਘਰ ਸੰਨ ਲੈਂਗ, ਬਾਲ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਫੜ ਲਣ ਤੇ ਘਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਢਾਹ ਦੇਣ , ਇਸ ਤਾਂ ਕੇ ਜਾਮ ਰਾਕ ਦਸ਼ ਵਿੱਚ ਹਾਹਾਕਾਰ ਮੱਚ ਗਈ। ਕਈ ਸਿੰਘਣੀਆਂ ਤਾਂ ਵੇਜੀਆ ਨਾਲ ਮਕਾਬਲਾ ਕਰਦੀਆਂ ਰਸਤੇ ਵਿਚ ਹੀ ਸ਼ਹੀਦ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਤੇ ਕਮੀ ਵਿਚਾਜੀਆਂ ਵੜੀਆਂ ਲਾ ਰਿਪੰਜਣ ਲੱਗੀਆਂ। ਲਾਹੌਰ, ਜਿਥ ਕੁ ਅੱਜ ਕਲ , 'ਸੰਪਣ'ਆਂ ਦਾ ਸ਼ਹੀਦ ਰੱਜ ਨੇ, ਇਬੇ ਭੀਟਿਆਂ ਵਿਚ ਸਭ ਸਿੰਘਣ ਆ ਨੂੰ ਜੋਕ ਵਿਧਾਰਿਆ, ਕਈ ਦਿਣ ਖਾਣ ਲਈ ਕਬ ਵੀ ਨਾ ਦਿਹਾ ਰਿਆ। ਨਿਕੋਨਿਕ ਬਰਵੱਧ ਹੀਣ ਵਲੇ, ਰੇ ਰੇ ਸਵਾਂ ਨੂੰ ਚੋਬੜਨ, ਪਰ ਸਾਵਾਂ ਕੁਝ ਖਾਣਤੇ ਲਾਜਾ ਤੋਂ ਜੌਰ ਅ ≥ੇ ਬੱਚਾਅੰਵਿਚਾਰਆਂ ਨੂੰ ਉਹ ਦੇਰ ਕਿਥੇ ਪਿਆਬਣ ਤੋਂ ਸ਼ਾਨ ਸੰਕਰ ਦ ਵੱਲ ਵਿਚ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਨਿਕ ਤਦੀਆਂ ਸਨ। ਬੱਚਿਆ ਨ ਵਾਦ ਪਟ ਨਾਲ ਲੌਜ ਆ ਦੇ ਦੇ ਚੁੱਧ ਕਰਾਉ ਦੀਆਂ ਸਨ। ਚੌਕੀ ਪੀਟਨ

हत्ती भारती ने महा प्रका भन माने प्रीह का निम्मा किया है। का में भारत हैं केंद्रों कोंद्रों तहीं ने पास्त्रों का पिक्षाच्या में हैं जीता ਲਵੇਂ ਮਿਵਦਾ ਸੰ-ਗਾ। ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਜੀ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਜੀ ਦਿਸ਼ਾਂ ਜਾ ਸਭ, ਦੇ ਲਾਣ ਕਰ ਕੁਪ ਕੁ ਉਹ ਗੁਵਾਈ ਨੂੰ ਕੁ ਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ਿੰਦੀਆਂ ਆਰੰਤ ਦੇਸ਼ਾਂ ਤ ਤਰਨੀ ਦਾ ਨੂੰ ਸਮਰ ਸ਼ਕਰ ਦੀਆਂ ਨੌਕਰਾਂ ਨਾਲ ਦੂਰੇ ਕਰਨ ਦਾ

ਜਦ ਕਈ ਮਹੀਨੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਭੂਖੀਆਂ ਕਿਹਾਈਆਂ ੂੰ ਬੀਤ ਭਾਰ, ਪਤ ਸਿਦਕ ਨ ਹਾਰੀਆਂ ਤਾਂ ਇੱਕ ਦਿਨ ਮੀਰ ਮੈਨੂੰ ਨ ਖੜ ਆਕੇ ਸਿੰਪਣੀਆਂ ਨੂੰ ਅਮਰਿਆ ਪਿੰਨ੍ਹਾਂ ਸਿੰਘਾ ਪਿੱਛੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਜੁਆਨੀ ਨੂੰ ਬਰਬਾਦ ਕਰ ਟਰੀਆ ਹਾਂ ਨੇ ਨਾਂ ਤੁੰਤਰੇ ਕੀ ਸੁੱਖ ਉੱਤਾ ਹੈ ਤੇ ਉਹ ਤਾਂ ਆਂਜ ਖ਼ਬਲ

ਜਿੰਘਣੀਆਂ ਨੇ ਕਿਹਾ, 'ਸੂਬਿਆ ! ਤੈਨੂੰ ਭਲੇਖਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਸੁੱਖਾਂ ਲਈ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਟਦੀਆਂ, ਅਸ਼ੀਂ ਤੋਂ ਸੀ ਕਲਗੀਪਰ ਜੀ ਦੇ ਅੰਮਿਤ ਪੀਤੇ ਦਾ ਸਦਕਾ ਇਹ ਕਥ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹਾਂ । ਤੋਂ ਇਹ ਜਿਸ ਨੂੰ ਤੂੰ ਦੇਖ ਤੇ ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਕਹਿ ਕਹਿ ਕ ਸਾਨੂੰ ਭੁਲਾਉਣ ਲਈ ਜੋਰ ਲਾਉਣਾ ਏ ਇਹ ਤੋਂ ਸਾਡੇ ਧਰਮ ਨੂੰ ਪੌਕਿਆ ਕਰ ਰਹ ਹਨ। ਸਿੱਖੀ ਦੀ ਤਾਂ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਹੀ ਦੁੱਖ ਵਿਚ ਏ। ਜਿਸ ਇਸਲਾਮ ਲਈ ਤੂੰ ਕੀ ਸਨਾ ਵੱਖ, ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਮਨਜੂਰ ਨਹੀਂ । ਜਾਨ ਭਾਵੇਂ ਰਹੇ ਜਾਂ ਨਾ ਰਹ, ਇਸਦੀ ਸਾਨੂੰ ਪਰਵਾਰ ਨਹੀਂ। ਸਿੱਖੀ ਤਾਂ ਅਸਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਿਰ ਦੇ ਕੇ ਲਈ ਹੈ, ਜਦਾਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਸਿਰ ਗੁਰੂ ਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਤਾਂ ਸਿੱਖੀ ਲਈ ਹੀ ਲੱਰੇਗਾ, ਜਾਵਨ ਦੇ ਮੁੱਖਾਂ ਲਈ ਇਹ ਸਤਿਗਰੂਜੀ ਵਲੋਂ ਬੇਮੁਖ

ਇਹ ਸਟ ਕੇ ਜ਼ਾਲਮ ਮੰਨ੍ਹੇ ਨੇ ਸਿਪਾਹੀਆਂ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਫ਼ਕਨਾਂ ਦੇ ਬੱਚੇ ਬੱਹ ਲਉ, ਤੇ ਇਨ੍ਹਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੀ ਟਕੜੇ ਟਕੜੇ ਕਰ ਦਿਓ। ਵੇਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਮਹਾ। ਇਹ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦੀਆਂ ? ਬੱਸ ਫੌਰ ਕੀ ਸੀ? ਜ਼ਾਲਮਾ ਨੂੰ ਬੱਚੇ ਖਰ ਲਏ। ਰੋਵ ਚਿਚਲਾਏ ਬੱਚੇ, ਜਿਵੇਂ ਜੀਅ ਆਇਆ, ਕੇਹ ਕੇਹ ਕੇ ਮਾਰ ਦਿਕ ਗਏ। ਕੋਈ ਨੌਜ਼ਿਆਂ ਤੇ ਟੰਗ ਟੰਗ ਕੇ, ਕੋਈ ਤਲਵਾਗੀ ਨਲ। ਪਰ ਕੌਣ ਸੀ ਮੀ ਨੂੰ, ਤੇ ਕੀ ਸਨ ਇਹ ਜਲਮ ? ਜੋ ਪੰਜਾ ਪਿਆਰਿਆ ਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕ ਕੇ ਸਤਿਗੁਰਾ ਦੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਵਾਲੀਆਂ ਭਾਵ ਦਿੱਤ ਵਿੱਚ ਧਾਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਮਾਈਆਂ ਨੂੰ ਡੁਲਾ ਸਕਦਾ । ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪੁਤਰਾਂ ਨੂੰ

CANCEL CONTRACTOR OF THE PROPERTY OF THE PARTY OF THE PAR ਕਰਾਕਾ ਸਿਲਕ ਨੂੰ ਸਮਾਬਲ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀ ਅਮਾਨਤ ਜਾਣ ਤੇ Ja ਵਲੇ ਹਿੱਤ ਵਿਚ ਪੰਜਮ ਦੀ ਸਮੂਤ ਪਿਸ਼ ਅ ਗ ਜਾਂਦੇ। ਪ੍ਰਕਾਰੀ ਅਧਿਆ। ਮਾਣੇ ਭੂਲ ਰਿਹਾਵਰ ਜਨ। ਮਾਰੇ ਹੋ ਲਈ ਜਿਸਾਰ ਗੁਰਦੀਆਂ ਸਨ। ਧੈਨ ਸਨ ਉਹ ਮਾਵੀ, ਜੋ ਸਾਹਮਣ ਮਾਰੇ ਦੇ ਸਮਾਦਾਸ਼ ਦੇਸ਼ਕ, ਪੰਤ ਸਤਿਗਰੂ ! ਪੈਨ ਚਾਹਿਗਰੂ ! ਆਖ ਰ ਦਿਸ਼ ਨੂੰ ਸਮਾਦਾਸ਼ ਦੇਸ਼ਕ, ਪੰਤ ਸਤਿਗਰੂ ! ਪੈਨ ਚਾਹਿਗਰੂ ! ਆਖ ਕਾਰਮ () ਰਹਮ ਸਨਾ ਭਰਿ ਆਖ ਭਰੇਆ ਸਨ ' ਸਦੇ ਪਾੜਦਾ । ਇਹ । ਰਹਮ ਸਨਾ ਭਰਿ ਅਖ ਭਰੇਆ ਸਨ ' ਸਦੇ ਪਾੜਦਾ । ਇਹ । ਰਹਾਲ ਸਨ। ਜ਼ਿੰਗਾ ਸ਼ਿਲਾਲ ਦੀ ਸਤੰਦ ਦੇ ਸਿੰਘੀ ਲਈ ਸਹੀਦਾ ਹੈ ਜੀ ਹਨ। ਜ਼ਿੰਦ ਸ਼ੁੱਤ ਨੂੰ ਹੋ ਕਾਰੂਕਮ ਹਿਨ ਹਾਰ ਜਾਣ । ਸੈ ਸਕਾਰ ਹੋਵੰਗਾ ਸਾਤਕਾਰ ਜੀ। ਕੁਸ ਜਾਲਮਾ ਵਿਧਾਰ ਕਰਨ ਵੇਂ ਨੇ ਇੱ ਰੇਕਿਆ ਕੇ ਸਾਤੀ ਕੱਥ ਵੇਂ ਦਾਰਾ ਨਿੰਘ

ਲਗ = ਦਿਤਾ ' ਅਗਤਾਦਤ ਜਾਮਮ ਸੁੱਧ ਜਕਮ ਤਰਕੇ ਵੀ ਨਾ ਪ੍ਰਸੀਜ਼ਿਆਂ ਤੋਂ ਚਿਆਂ ਹੈ ਟੂੰ ਚੁੱਕ ਨੂੰ ਸਰਪਰਪਰੇਕ ਸਿੰਘਣੀਆਂ ਦੇ ਸ਼ਕਾਵਿਰ ਪਾ ਕੇ ਬਹਿਣ ਲਗਾ ਅਜੇ ਗੇ : ਰਿਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਮੇਲ ਕਿ ਸਿਲ ਅਤੇ ਕੇ ਇਸਲਾਮ ਕਬੂਲ ਕਰ ਲਵੇ 'ਉਸਤ ਸਿੰਘਣੀਆਂ ਨੂੰ ਸਥਾ ਦੇ ਲਾਲਚ ਵੀ ਦਿੱਤੇ ਪਰ ਸਿੰਘਣੀਆਂ ਨੇ ਕਿਹਾ-ਵਿ ਜ਼ਾਲਮਾਂ ! ਜਿਸ ਮਜ਼ਹਬ ਦ ਲਕ ਏਨੇ ਜ਼ਾਲਮ, ਨਿਰਦਈ ਤੇ ਨੀਚ ਹੋਣ ਕਿ ਸ਼ਾਸਮਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਮਾਰਨ ਤੋਂ ਨਾ ਝਿਜਕਣ, ਐਸੇ ਮਜ਼ਹਬ ਨੂੰ ਧਾਰਨ ਕੋਣ ਕਰੇਗਾ? ਮਾਸੂਸਾ ਹੂ ਦੀ ਅੱਗ ਤੁਹਾਡੇ ਵਰਗੇ ਪਾਪੀਆਂ ਨੂੰ ਸਾੜਨ ਲਈ ਹੀ ਤਾਂ ਲੱਵ ਲੱਵ ਦੌਜ਼ਗਾਂ ਦੀ ਅੱਗ ਤੁਹਾਡੇ ਵਰਗੇ ਪਾਪੀਆਂ ਨੂੰ ਸਾੜਨ ਲਈ ਹੀ ਤਾਂ ਲੱਵ ਲੱਵ ਦਲਕਾ ਹੈ। ਤੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਜੋ ਜ਼ੁਲਮ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਬੇਸ਼ੱਕ ਰੱਜ ਕੇ ਕਰ ਲੈ, ਪਰ ਬਲ ਬਹਾ ਹੈ। ਛੋ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਮਸਲਮਾਨਣੀਆਂ ਬਣ ਜਾਵਾਂਗੀਆ , ਭ ਵੇਂ ਕਥੂ ਹੈ ਵੀ ਹਵ ਤ ਸਾਤ ਵੱਟ ਟੋਟੇ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋ ਜਾਣ,ਅਸੀਂ ਧਰਮ ਨਹੀਂ ਛੱਡਾਗੀਆਂ ' (

ਇਹ ਸ਼ਵਕ ਮੰਨੂੰ ਪਾਪੀ ਨੇ ਸਿੰਘਣੀਆਂ ਨੂੰ ਕੋਰਤੇ ਸਰਵਾਸ਼ਰਵਾਜ਼ ਨਿਵਲ ਕਰ ਦਿਤਾ, ਬਰ ਕਿਸੇ ਉਸ ਦੀ ਗਲ ਨ ਸੌਨੀ।

ਕਾਵ ਮੰਨੂੰ ਨੇ ਸ਼ਾਰਾ ਜੋਰ ਲਾਇਆ ਕਿ ਪ੍ਰਤਰਾਂ ਦੇ ਮੋਹ ਵਿਚ ਸਿੰਘਣੀਆ ਧਰਮ ਹਾਂ ਜਨ੍ਹਾਂਆਂ, ਪਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦ ਨਾਮ ਨੂੰ ਮੰਨ੍ਹੇ ਿਤਦ ਵਚ ਵਸ ਇਆ ਹੈ ਤੇ ਸ਼ਬਦ ਨੇ ਅੰਦਰੇ ਮਹ ਤੜ ਕ ਚਿੱਤ ਨੂੰ ਸਵਾਹ ਰਿਸ਼ਾ ਹੈ ਕਥਾ। ਅੰਕਰਤਾ ਜਿਨ ਕਾ ਮੋਹ ਤੁਟਾ ਤਿਨ ਕਾ ਸਬਦੂ ਸਚੇ ਸਵਾਰਿਆ_ਂ ਉਸ ਨ ਕੋਨ ਵਲ ਸਰਦਾ ਹੈ। ਸਹਿਦੀਆਂ ਚੋਟਾ ਉਨ ਦਾ ਜ ਾਕ੍ਰਾਫ਼ ਹਰਕੀਆਂ ਸਾਂ। ਜਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜਾਣ ਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਮੇਂ) ਕਰੇਬਰਾਜ਼ ਵੇਕਵਾਰਾ ਨਾਰੀ ਕੌਰਨਲਾ, ਸਾਬ ਤੌਰੇ ਚਲ ਨਾਹੀ ਰਿਸ਼ਨ ਲਿਕਿਊ 🍀 ਜ਼ਿਕੂਲ ਬਲੇ ਵੇ ਅਤੇ ਸ਼ਤਿਭਾਰੂ ਦੀ ਦੇ ਭਾਣੇ ਵਿਚ ਸਦਾ ਪ੍ਰਸੰਨ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ACKE IN IN WARANTANKANANANANA WARANTANANA 63 न म म द्राप्त मा स्थान है के अनम्बर्ग के अवस्थित विसे ਹੋਈ ਗ੍ਰੀਆਂ ਮੌਤਰਾਂ ਸਰ੍ਹੇਧ ਦਾ ਜਾਣ ਦਾ ਅਤੇ ਕੁਪਣ ਦਸਦਾ ਦੀਆਂ ਜੁੱਧਾ ਪ੍ਰਤਰਜ ਬੁਟਾਜੰਨਾਮਾਨਿਤ ਪੰਜਾਬੀਰ ਪਨ ਅਥਾ-ਪਨਿਸ਼ ਦਾ ਨਿਕਰਿ ਪੰਚਾਬੰਗ ਵਜੀਹ

(394)

ਾਰਮ ਜਾਰਾ ਤੋਂ ਨਤਿ ਨਾਲ ਦੇ ਨ ਕੇ ਤਸ਼ਗਰੂ ਚੌਰੂ ਲਗਈਆਂ ਜ਼ਾਂ

ਵਾਂ ; ਇਸ ਪੰਗਾਬੀ ਦਾ ਸਮਾਬ ਇਉਂ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। (ਮੌਨੈਂਟ, ਜੋ ਨਾਜ ਨ ਵਾਮਾਰਗ ਦ ਉਪਦਰ ਨੂੰ ਨਹਾਂ ਮੌਨ ਦੇ ਉਹ (ਮਹਿ ਚੋਟਾ ਖਾਇ, ਜੋਹ ਡੀਆ ਚੌਟਾ ਖਾਦ ਹਨ। ਮੌਹ ਵਿਚ ਪੈ ਕੇ ਜੂਨਾ ਵਿਚ ਭਉ'ਦੇ ਹਨ ਮਿਸਤੇ ਸ਼ਾਈ ਇਹ ਜਿਸਾਵਾਰ ਦੀ ਲਉਂਦੇ ਹਨ। ਜਿਸ ਦਾ ਉਹਾਰ ਸਤਿਗਰ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਵਸਿਸ਼ਟ ਜੀ ਤੇ ਦਸਰਫ ਜੀ ਦੀ ਸਾਖੀ ਵੀ ਲਾਉਂਦੇ ਹਨ । ਪਰ ਪ੍ਕਰਣ ਅਨੁਸਾਰ ਜੋ ਸਾਬੀ ਤੇ ਅਰਥ ਉਪਰ ਲਾਏ ਹਨ।

ਮੰਨੈ ਜਮ ਕੈ ਸਾਬਿ ਨ ਜਾਇ :- ੧ ਅਕਾਲ ਪਰਖ ਵਾਹਿਗਰੂ ਦੇ ਨਾਮ ਨੂੰ ਸੰਨਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਜਮਾਂ ਦ ਸਾਬ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੇ । 'ਹਰਿ ਗੁਣ ਰਮਤ ਨਾਹੀਂ ਜਮ ਪੰਥ॥' ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਰਾਮਗਣ ਲੈਣ ਵਾਸਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਗਰਾਸਥਾਂ ਨੂੰ ਸੌਵਾ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਪੰਜਾ ਪਿਆਰਿਆਂ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜਾਂ ਕਈ ਪ੍ਰਮੀਆ ਮਹਾਂ ਪ੍ਰਸ਼ਾ ਨੂੰ ਮਹਾਰਾਜ ਸ ਹਿਥ ਜੀ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ

ਸਾਖੀ 9. ਇਕ ਸਿੰਘ ਸਰਵਾਰਾ ਸਿੰਘ ਨਾਮ ਬੋਪਾਰਾਇ ਦੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਅੰਤਮ ਸਮੇਂ ਮਸਤੂਆਣ ਵਾਲੇ ਸੰਤ ਬਾਬਾ ਅਤਰ ਮਿੰਘ ਜ਼ੀ ਦੇ ਵਕਸ਼ਨ ਹੋਏ ਸਨ । ਸੰਵਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਆ ਪ੍ਰੇਸ਼ੀਆਂ ਤੰਨੂੰ ਬੈਕੋਠ ਲੈ ਚਲੀਏ । ਮਿਸ ਪੇਡ ਲੂਟੀ ਪਨਿਹਾਰੀ ॥ ਸੋ ਮਾਰਗੁ ਸੰਤਨ ਦੂਰਾਰੀ ॥ (ਭੇ੯ਤ)।

ਸਾਖੀ ੨. ਇਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਵੱਡੇ ਮਹਾਂ ਪਰਖ ਸੰਭ ਲਾਬਾ ਗੁਰਬਰਨ ਸਿੰਘ ਜੀ 'ਖਾਲਸਾ' ਦੇ ਜ਼ਬ ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਰਾਮਪੁਰ ਰੇਰੂ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਪਾਸ ਪਿੰਡ ਮੰਗਲੀ ਜ਼ਿਲਾ ਪਟਿਆਲੇ ਦਾ ਭਾਈ ਸਰਦੂਲ ਸਿੰਘ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਜਥੇ ਵਿਚ ਹੀ ਸ਼ਹੀਰ ਛੜਿਆ ਸੀ । ਜਥਾ ਉਸ ਵਕਤ ਲਾਇਲਪਰ ਸੀ। ਜਦੇਂ ਉਸ ਦਾ ਅੰਤਮ ਸਮਾਂ ਆਇਆ ਤਾਂ ਕਹਿਣ ਲੱਗਾ ਜੀ ਮਨੂੰ।

ਸ਼੍ਰੀ ਜਪ ਜੀ ਸ਼ਾਹਿਬ

ਪੰਜਾ ਪਿਆਰਿਆਂ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ। ਪ੍ਰਫਟ ਤੇ ਕਿ ਕਿਥੇ ਹਨ । ਤੋਂ ਪੂਜ਼ਾ ਪਿਆਰਿਆ ਦੇ ਹੋ । ਭਾਈ ਦੁਇਆ ਸਿੰਘ ਜੀ ਖੜੇ ਹਨ। ਆਹੁ ਤੋਂ ਤੂ ਗਰਦਾ ਆਹੂ ਹੈ। ਖੜੇ ਹਨ । ਆਹੁ ਬਾਈ ਹਿੰਮਤ ਸਿੰਘ ਜੀ, ਹੈ ਭਾਈ ਹਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਖੜੇ ਹਨ । ਆਹੁ ਬਾਈ ਹਿੰਮਤ ਸਿੰਘ ਜੀ, ਹੈ ਭਾਈ ਹਾਸ ਸਿੰਘ ਜੀ, ਅਤੇ ਆਹੇ ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਸਿੰਘ ਜੀ ਖੜੇ ਹਨ। ਐ ਅਟਰ ਕੁਈ ਸਾਕਲ ਪਾਉਣ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਨ ਤੁਨ੍ਹਿਮ ਨੂੰ ਦਿੱਤਣ ਬਹੁ ਦੇ ਤੁਸੀਂ ਅਤੇ ਸਮਾਹਿਜ਼ ਨੂੰ ਪਾਉਣ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਨ ਤੁਨ੍ਹਿਮ ਨੂੰ ਦਿੱਤਣ ਬਹੁਤ ਦੇ ਸ਼ੁਲ੍ਹੇ ਸਾਰ ਪਾਨ ਕਰਕੇ ਅਪ ਅਰਦਾਸ਼ ਕਰਤੇ ਉਹ ਵੱਧ ਸਭ ਨੂੰ ਵਤ। ਬਧਾ ਹ ਰਵਾਈ ਕਾ ਗਿਆ ਸੀ.

'ਮੂੰ ਬ ਨਾਈ ਸ਼ੰਮੀ ਜ਼ਿਣਿ ਜਾਇ॥' (ਰਾਮੂ: ਵਾਰ ਸੁਕੱਕ ਚੌਹਵਾਂ) ਨਿਸ਼ ਹੱਕਾਰ ਜਿਹੜ੍ਹ ਗੇਤਸਥ ਦਾ ਸੂਪ ਕਰਦੇ , , ਉ। ਖੁਸ਼ ਤੋਂ ਨੇ ਸਾਬਿਨਹੀਂ ਜਾਂਦ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਮਹਾਰਾਜ ਦੇ ਹਿਆਰਿਆ ਦੇ ਜਰਬਨ ਹੈਂਡੇ 🕏 ਰਨ। ਜ਼ੀਰਾਮਗਣ ਲੈਣ ਅਉਂਦੇ ਹਨ।

ਅਜਾਮਲ ਵਰਗ ਪਾਪੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ਤ ਦਾ ਨਾਮ ਭਾਵੇਂ ਨੂੰ ਅਮਾਰਨ ਹੈ ਹੋਏ ਜਮ ਕੌਕਰ ਮਾਰ ਬਿਦਾਰਾ ਤਾਂ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਮ ਦੇ ਥਾਂ ਰਾਮਗਣ ਬੇਫ਼ੀਨ ਵਿਚ ਲੈ ਗਏ। ਯਥਾ :- ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਵਾਕ : -

ਮਿਅਜ਼ਾਮਲ ਕਉ ਅੱਤ ਕਾਲ ਮੈਂ ਨਾਰਾਇਨ ਸੁਧਿ ਆਈ॥ ਜਾ ਗਾਂਤ ਕਉ ਜੋਗੀਸਰ ਬ੍ਰਾਫ਼ਤ ਸ਼ੈ ਗਤਿ ਫ਼ਿਨ ਮਹਿ ਪਾਈ॥। (੯੦੨) ਜ਼ ਤੇ ਦਿਲਾਂ ਲਾਕੇ ਨਾਮ ਦਾ ਮੰਟਣ ਕਰੇ ਉਸ ਦੇ ਨੜ ਤਾਂ ਜਮਾ ਨੇ ਆਉਣਾ

ਹੀ ਕੀ ਹੈ। ਵਾਰਨਿਕਾ ਅੰਜ ਸਮੇਂ :-ਾਰਾਸੀ ਬੇਜੈਨ ਬਬਾਣਿ ਚੀੜ ਨਰਕੇ ਵਿਚਿਨ ਖਾਧੇਸ਼ ਗੋਜਾ ॥' (ਵਾਰ ੧੦ਵੀ)

ੂ ਨਾਮ ਦਾ ਮੰਤਣ ਕਰਨ ਵਾਲਾ (ਜਮ) ਜ਼ਮਾਨੇ ਦੇ ਸਾਬਿ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਨਿਰਲੇਪ ਗੁਵੰਦਾ ਹੈ। ਭਗਤਾ ਤੋਂ ਸੈਸਾਰੀਆਂ ਜੋੜੂ ਕਦੇ ਨੂੰ ਆਇਆ ॥(੧੪੫,

ਾਰਊ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਾਜਨਾ ਮੀਤਾ ਅਵਰੀਤਾ। (ਅੰਗ ੭੬੫) ਿਕਰ ਨਾਨਕ ਚਾਲ ਭਗਤਾ ਜੁਗਰ ਮੁਗੂ ਨਿਰਾਲੀ ॥' (ਅੰਗ ੯੧੮) ਵਾ :-(ਜਮ ਕੇ ਜੰਮਨ ਮਰਨ ਵਾਲ ਸਰੀਰ ਦਾ (ਸਾਬਿ) ਸਾਬੀ ਹੋਵੇਂ ਸਿੰਸ ਸ ਵਿਚ, (ਜਾਇ ਜੰਮਕੇ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ । ਅਤੇ ਸਰਕੇ ਜੁਨਾਂ ਵਿਚ ਨਰਾਂ ਜ਼ਾਦਾ ਵਾ-(ਜਮ ਕ ਜੇਸਟ ਮਰਨ ਦ ਦੇਣ ਵਾਲੀਆਂ ਵਾਸ਼ਨਾਂ ਸਹਿਤ ਪਚੇਤ ਤੇ ਰਾਵੇ ਦਾ ਵਿਕਾਸਨ ਮੇਂ ਟੈ ਨਿਬਾਸਨ ਹੋਈ ਐ ਕਲਮਲ ਸਗਲੇ ਜਾਲਕਾਂ ਹੈ।

ਅਸਾ ਨਾਮ ਨਿਰੰਜਨੂ ਹੋਇ :-(ਐਸਾ)ਇਤੋ ਜਿਹਾ (ਨਿਰੰਜਨ, ਜ਼ਿਸ਼ਤ ਸਾਮ ਸੰਤਣ ਦਾ ਸਹਾਤਸ (ਹੋਇ) ਹੈਦਾ ਹੈ।

हो नय में प्राप्ति

ਜ਼ੇ ਕੇ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ:-(ਜ਼ੇ ਕੇ) ਜੇ ਕੋਈ (ਮਨਿ) ਮਨ ਦੇ ਅੰਦਰ (ਸੰ ਨਾ, ਮੌਨਾ ਕਰਨਾ ਜਾਣ ਉਹ (ਕਇ) ਕੁਸ਼ੀ (ਨਿਰੰਸਨ) ਮਹੇ ਸਰਕ ਦਾ ਹੈ। ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵਾ:-ਜੋ ਕੋਈ ਨਾਮ ਦਾ ਮੰਨਣ ਕਰਦਾ ਹੋ ਉਹ ਕਈ ਹਾਂ ਜਾਂ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਯੋਜਨ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ।

🤶 ਚੌਧਵੀਂ ਪਉੜੀ ਪ੍ਰਾਰੰਭ 🍇

ਮੰਨੇ; ਮਾਰਗਿ ਠਾਕ ਨ ਪਾਇ॥ਮੰਨੈ;ਪਤਿ ਸਿਉ ਪਰਗਟੁਜਾਇ॥ ਮੰਨੈ; ਮਗੂ ਨ ਚਲੈ ਪੰਥ ॥ ਮੰਨੈ; ਧਰਮ ਸੇਤੀ ਸਨਬੰਧੂ॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ;ਨਿਰੰਜਨੁਹੋਇ॥ਜੇ ਕੋ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ;ਮਨਿਕੋਇ॥੧॥॥

ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੱਚੇ ਪਾਤਸ਼ਾਰ ਜੀ ਮਹਾਨ ਬਖਬਸ਼ ਕਰਕੇ ਅੱਗੇ ਮੰਨਣ ਦਾ ਹੋਰ ਮਹਾਤਮ ਫਰਮੋਂ ਦੇ ਹਨ।

ਮੰਨੈ ਮਾਰਗਿ ਠਾ**ਕਨ ਪਾਇ :-**੧. ਜਦੋਂ ਪਾਪੀ ਜੀਵ ਨੂੰ ਜਮ ਪਕਤ ਕੇ ਧਰਮ ਰਾਜੇ ਪਾਸ ਲਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਰਸਤੇ ਵਿਚ ਜਹ ਮਹਾ ਭਰਿਆਨ ਤਪਤਿ ਬਹੁ ਘਾਮ ।' (ਅੰਗ ੨੬੪) (ਜਹ) ਜਿਥੇ ਜਮ ਮਾਰਗ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਤਪਸ਼ ਵਾਲੀ ਮਹਾਂ ਭਿਆਨਕ (ਘਾਮ) ਗਰਮੀ ੀਦੀ ਹੈ ਉਥੇ ਜੀਵ ਨੂੰ ਤਿਖੀ ਤੇਹ ਲਗਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਪਾਣੀ ਮੰਗਦਾ ਹੈ ਜਮਦੂਤ ਪਾਣੀ ਵੇਣ ਦੇ ਬਹਾਨੇ ਪੁੰਨ ਖੋਹ ਸ਼ੈਂਦ ਹਨ। ਧੁੱਪ ਲੱਗਣ ਤੋਂ ਛਾਂ ਮੰਗਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਛਾਂ ਦੇਣ ਦੇ ਬਹਾਨੇ ਡੀ ਪੁੰਨ ਖੋਹ ਲੇ'ਦੇ ਹਨ ਯਥਾ :–'ਕਰਮ ਧਰਮ ਪਾਖੰਡ ਜੋ ਦੀਸ਼ਹਿ ਤਿਨ ਜਮੁਜਾਗਾਤੀ ਲੁਟੈ॥' ਸ਼ੌ ਪਾਪੀ ਜੀਵ ਨੂੰ ਪਰਲੋਕ ਵਿਚ ਜਾਣ ਸਮੇਂ ਇਹ (ਠਾਕ) ਰੁਕਾਵਰਾਂ ਪੈਂਦੀਆਂ ਹਨ ਪਰ ਤੋਂ (ਮੰਨੇ; ਮਾਰਗਿ ਠਾਕਨ ਪਾਇ ।) ਜਿਹੜੇ ਗੁਰਮੁਖ ਨਾਮ ਦਾ ਮੰਨਣ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਲੋਕ ਦੇ(ਮਾਰਗਿ) ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਜਮ, ਦੇਵਤੇ, ਦੇ ਤ ਕੋਈ (ਠਾਕ) ਰੁਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਪਾ ਸਕਦੇ। ਯਥਾ :-

'ਜ਼ਰ ਲਾਲਚ ਜਾਗਾਤੀ ਘਾਟ ॥ ਦੂਰਿ ਰਹੀ ਉਹ ਜਨ ਤੇ ਬਾਟ ॥' (੩੯੩) ਜਿਥੇ ਲਾਲਚੀ ਜਾਗਾਤੀਆਂ ਦ ਘਾਟ ਤੇ ਜੀਵ ਦੇ ਪ੍ਰੰਨ ਲੁੱਟੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ (ਜਨ) ਭਗਤਾਂ ਤੋਂ ਉਹ ਰਸਤਾ ਦੂਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।

ਪੰਜਾ ਪਿਆਰਿਆਂ ਦੇ ਵਰਬਨ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ। ਪੁਛਣ ਤੋਂ ਕਿ ਕਿਉਂ ਹਨ। ਪੰਜਾ ਪਿਆਰਿਆਂ ਦੇ ਦਰਸ਼ਤ ਦਾਈ ਦਇਆ। ਸਿੰਘ ਜੀ ਖੜੇ ਹਨ। ਅ ਕਾਲੀਹੋਣਾ ਆਹਾਵਕ: ਗਈ ਹਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਖੜੇ ਹਨ। ਆਹ ਭਾਈ ਹਿੰਮਟ ਪਿੰਘ ਸੀ। ਕਿ ਗਈ ਹਾਮ ਸਿਘ ਆ ਆ। ਜ਼ਈ ਸੰਹਾਮ ਮਿੰਘ ਹੀ, ਅਤੇ ਆਹੁ ਚਾਈ ਮਾ ਹਥੂ ਸਿੰਹ ਹੀ ਸਤ੍ਹੇ ਹਨ। भाग में शामा जिस में किस है किस कार है ने मार आ अर्थ प्रमाण मार्थिय कर ਪੂ ਦੇ 1 ਨੁੱਖਦੀ । ਸ਼ਾਮਾ ਪਾਣ ਕਰਕੇ ਆਪ ਅਰਦਾਸ਼ ਕਰਤੇ ਉਹ ਵੇਖ ਸ਼ਖ ਨੂੰ ਵੱਖ। ਸ਼ਬ ਰ ਚਰ ਅੰਕ ਦਰਿਆ ਸੀ।

ਪੁਲੰਤ ਆਉ ਸ਼ੇਹੀ ਜਿਵਿਤ ਸਾਇ ਹੈ, ਤਾਮਾਵਾਤ ਸਨਕ ਚੋੜਤਾ। ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜਿਹੜ ਗਾਜ਼ਬ ਨਾਮ ਦਾ ਮਨੇਵ ਕਾਰ । हि। ਜਿਸ है। ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜਹਾਤ ਹੈ। ਸੁਸੰਬੁ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੇ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮਹਾਰਾਜ਼ ਦੇ ਨਿਸ਼ ਰਿਸ਼ਾਂ ਦੂ ਦਰਸ਼ਨ ਹੋੜ੍ਹੇ 🕏

ਹਵਾ ਜਾ ਰਾਮਗਣ ਲਟ ਅ ਉਂ ਦੇ ਹਨ।

ਹੈ। ਜਾ ਰਾਸ਼ਗਰ ਆਪ ਅਜਾਮਲ ਵਾਗ ਪਾਪੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਰਮਸ਼ਰ ਦਾ ਨਾਮ ਭਾਵੇਂ ਅਜਾਮਲ ਵਾਰਾ ਚ ਪਹਾ ਪੂ ਪ੍ਰਤ੍ਰ ਹੁਤ ਬਾਰ ਇਣ ਕਹਿਓ ਜਮ ਕੌਕਰ ਮਾਰ ਬਿਦਾਰ (* ਤਾਂ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਾ ਦੇ ਬਾ ਮਾਮਗਣ ਬੈਕੈਂਠ ਵਿਚ ਲੈ ਗਏ । ਯਥਾ :–ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਵਾਕ :–

ਾਅਜਾਮਲ ਕਉਂ ਅੰਤ ਕਾਲ ਮੈਂ ਨਾਰਾਇਨ ਸ਼ਹਿ ਆਈ। ਜਾ ਗਾਂਤ ਕੋਈ ਜੋਗੀਸਰ ਬਾਛਤ ਸੋ ਗੀਤ ਛਿਨ ਮਹਿ ਪਾਈ॥' (੯੦੩) ਸੋ ਜੋ ਦਿਲੋਂ ਲਾਕੇ ਨਾਮ ਦਾ ਮੰਨਣ ਕਰੇ ਉਸ ਦੇ ਨੜੇ ਤਾਂ ਜਮਾਂ ਨੇ ਆਉਣਾ

ਰੀ ਕੀ ਹੈ। ਵਾ ਗਨਿਕਾ ਅੰਤ ਸਮੇਂ :--

ਗ ਕਾ ਹਾਂ ਵਾਲੀ ਬਾਵੀ ਬਕੁੰਨ ਬੇਬਾਣਿ ਚੜਿ ਨਰਕੇ ਵਿਚਿ ਨ ਖਾਬੋਸ਼ ਗੱਤਾ ਜੋ (ਵਾਰ ੧੦ਵੀਂ) ਦੇ ਬੰਦੂਨ ਦਰ ਦੇ ਹੈ। ਕ. ਨਾਮ ਦਾ ਮੰਨਣ ਬਰਨ ਵਾਲਾ (ਜਮ) ਜ਼ਮਾਨੇ ਦੇ ਸ਼ਾਇ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ। ਨਿਰਲੰਧ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਭਗਤਾ ਤੋਂ ਸੈਸਾਰੀਆ ਜੋੜ ਕਦੇ ਨ ਆਇਆ॥(੧੪੫) 'ਤਉ ਬੁਲਿਹਾਰੀ ਸਾਜਨਾ ਮੀਤਾ ਅਵਰੀਤਾ ।' (ਅੰਗ ੭੬੫)

'ਕਰ ਨਾਨਕ ਦਾਲ ਭਗਤਾ ਜੁਗਰੂ ਜੁਗੂ ਨਿਰਾਲੀ ॥' (ਅੰਗ ੯੧੮) ਵਾ:- ਜਮ ਕੈ) ਜੰਮਨ ਮਰਨ ਵਲ ਸ਼ਰੀਰ ਦਾ (ਸਾਥਿ, ਸਾਥੀ ਹੋ ਕੇ ਸੰਸਰ ਵਿਚ (ਜਾਇ ਜੰਮਕ ਨਹੀਂ ਆਉਂ ਦਾ। ਅਤੇ ਮਰਕ ਜੂਨਾਂ ਵਿਚਨ੍ਹਾਂ ਜ ਦੇ ਵੇਂ -(ਜ਼ਿਸ਼ ਕੇ, ਜ਼ਿਸ਼ਣ ਸਰਨ ਦੇ ਦੇਣ ਵਾਲੀਆਂ ਵਾਸ਼ਨਾ ਸਹਿਤ ਪੜ੍ਹੇਤ ਨੂੰ ਨਹੀਂ' ਜਾਂਦਾ 'ਬਾਸਨ ਮੇਟਿ ਨਿਬਾਸਨ ਹੋਈਐ ਕਲਮਲ ਸਗਲੇ ਜਾਲਕ ' ਨੂੰ

ਅਸਾ ਨਾਮ ਨਿਰੰਜਨੂ ਹੋਇ :-(ਐਸਾ)ਇਹ ਜਿਹਾ (ਨਿਰੰਜਨ, ਸ, ਭ ਦਾ ਸਮਾਣ ਦਾ ਸਹਾਤਸ (ਹੀਏ, ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਈ ਜਾ ਜੀ ਸਾਹਿਬ

The Man Market M ਜੇ ਕੇ ਮੰਨਿ ਜਾਣੇ ਮਨਿ ਕੋਇ:-(ਜ ਕੇ) ਜੇ ਕੋਈ (ਮਨਿ) भार के me र में र मा मंत्र च तहार कार (1 र (बाँग, बेम्) (शिक्षेत्र) सत मद्र का का का का का का का का मुख्य खबता ਹੈ ਉੱਤਰ ਹੈ, ਸਾਂ ਤੇ ਕਰਨਾਲ ਦੇ ਕਰਤਾ ਉੱ ਖ਼ਤਤ ਹੈ ਸਕਾ

हैंई ਚੌਧਵੀਂ ਪਉੜੀ ਪ੍ਰਾਰੰਭ हैई

ਮੰਨ; ਮਾਰਗਿ ਠਾਕ ਨ ਪਾਇ॥ਮੰਨੇ;ਪਤਿ ਸਿਉ ਪਰਗਣੁਜਾਇ॥ ਮੰਨ; ਮਗੁ ਨ ਚਲੈ ਪੰਥ ॥ ਮੰਨੈ; ਧਰਮ ਸੇਤੀ ਸਨਬੰਧੁ॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ;ਨਿਰੰਜਨੁਹੋਇ॥ਜੇ ਕੋ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ;ਮਨਿਕੋਇ॥੧॥।

ਸਤਿਰਾਣ੍ਰ ਸੱਚ ਪਾਤੁਸ਼ਾਹ ਜੀ ਮਹਾਨ ਬਖਸ਼ਸ਼ ਕਰਕੇ ਅੱਗੇ ਮੰਨਣ ਦਾ ਹੋਰ ਮਹਾਤਮ ਫ਼ਰਜੋਵੇ ਹਨ।

ਮੰਨੇ ਮਾਰਗਿ ਠਾਕਨ ਪਾਇ :-- ੧. ਜਦੋਂ ਪਾਪੀ ਜੀਵ ਹੈ ਜਮ ਪਕੜ ਕੇ ਚਰਮ ਰਾਜੇ ਪਾਸ ਲਜ਼ਾਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਰਸਤੇ ਵਿਚ 'ਜਹ ਮਹਾ ਭਇਆਨ ਤਪਤਿ ਬਹ ਘਾਸ ((ਅੰਗ ੨੬੪) (ਜਹ) ਜਿਥੇ ਜ਼ਮ ਮਾਰਗ ਵਿਚ ਬਹਤ ਤਪਸ਼ ਵਾਲੀ ਮਹਾਂ ਭਿਆਨਕ (ਘਾਮ) ਗਰਮੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਉਥੇ ਕੀਵ ਨੂੰ ਤਿਖੀ ਤੋਹ ਲਗਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਪਾਣੀ ਮੰਗਦਾ ਹੈ ਜਮਦੂਤ ਪਾਣੀ ਦੇਣ ਦੇ ਬਹਾਨੇ ਪੰਨ ਬੇਹ ਲੈਂਦ ਹਨ। ਧੁੱਪ ਲੱਗਣ ਤੋਂ ਛਾ ਮੰਗਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਛਾਂ ਦੇਣ ਦੇ ਬਹਾਨੇ ਭੀ ਪੁੰਨ ਖੋਹ ਲਾਂਦੇ ਹਨ ਯਥਾ :- 'ਕਰਮ ਧਰਮ ਪਾਬੰਤ ਜੋ ਦੀਸ਼ਹਿ ਤਿਨ ਜਮੂ ਜਾਗਾਤੀ ਲੁਟੈ॥' ਸੌ ਪਾਪੀ ਜੀਵ ਨੂੰ ਪਰਲੌਕ ਵਿਚ ਜਾਣ ਸਮੇਂ ਇਹ (ਠਾਕ) ਰੁਕਾਵਰਾਂ ਪੈ[‡]ਦੀਆਂ ਹਨ ਪਰ ਜੋ (ਮੰਨੇ; ਮਾਰਗਿ ਠਾਕਨ ਪਾਇ।) ਜਿਹੜੇ ਗੁਰਮੁਖ ਨਾਮ ਦਾ ਮੰਨਣ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੁਲੱਕ ਦੇ(ਮਾਰਗਿ) ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਜਮ, ਦੇਵਤੇ, ਦੇ'ਤ

'ਜਹ ਲਾਲਚ ਜਾਗਾਤੀ ਘਾਟ ॥ ਵੂਚਿ ਰਹੀ ਉਹ ਜਨ ਤੋਂ ਬਾਰ ॥' (ਭਦਤ) ਜਿਥੇ ਲਾਲਚੀ ਜਾਗਾਤੀਆਂ ਦੇ ਘਾਟ ਤੇ ਜੀਵ ਦੇ ਪੁੰਨ ਲੁੱਟਿ ਜਾਂਦੇ ਹਨ (ਜਨ) ਭਗਤਾ ਤੋਂ ਉਹ ਰਸਤਾ ਦਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।

मी तम भी मर्ग उन The state of the s ਜ਼ਿਲ੍ਹ ਜਾਗਾਤਿ ਨਾਹੀ ਕਰ ਲ ਗੈਜਿਸ ਅਗੀਨ ਬਥੀ ਠਰ ਮੀਨਾ ਹ b(੧੦ੑ੮, ਾਜ਼ਸ਼ੂ ਜਾਗਾਬਰ ਹੈ। ਮਨੁਮੰਕ ਨੂੰ ਹੱਤੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੀਰ ਜ਼ਿਹੂ ਹਵਾਵੇਂ ਸ਼ੁ ਪ੍ਰਸੰਨ ॥ (ਅੰਗ ਕਰਪ)

ਮੀਤਰਸਕਾਰ ਪਰ ਕਵੀਤ ਨਹ ਕਵੇਤ ਮਾਨ ਕਰਨ, ਸੰਭਾਰੀਨ ਨਹ ਭਵੇੜਿ ਨਹ ਪਹੁੰਕਿ ਸੰਸਾਰ ਦਖਾ ਹਨਾਂ (੧૩५६)

ਕ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖ ਨਾਮ ਦਾ ਮੰਨਣ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ (ਮਾਰਗਿ) ਭਗਤੀ ਸ਼ਹਿਤ ਗਿਆਨ ਦੇ ਧਰਮ ਦੇ ਟਸਤੇ ਵਿਚ. ਕਾਮਾਵਿ (ਠ ਕ) ਨੇਤ ਕਾਰ ਸ਼ਾਹਤ ਗਿਆਨ ਦ ਵਿਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਪਾ ਸਕਦੇ। ਵਾ :-ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨਾਮ ਦਾ ਮੰਨਣ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕੋਸ਼ੀ ਨੀਪਕ, ਪੂਰੇ ਨੇ ਸਪਾਰ ਨੇ ਕੇ ਉੱਤੇ ਤੇ ਭੇਖਦ ਸਿਸਥਣ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਰ ਨਹੀਂ ਦਾ ਸਕਦਾ। ਯਥਾ : -

'ਲਗੂ ਵਰ ਨ ਸ਼ਰਾਪ ਨ ਆਪ ਜਣਾਵਈ॥ (ਵਾ: ੩ ਪਉੜੀ ੭) ਤ ਜਿਹੜੇ ਗਰਮਖ ਨਾਮ ਦਾ ਮੰਨਣ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹਨਾਂ ਗਰਮੁਖਾਂ ਤੁ ਭਿਕਮੀ ਦਾ ਮਿਰਧ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਮਾਰਥ ਵਲ ਚੱਲਣ ਵਲ ਕਥਾਣ ਦਸ਼ ਰਾਗ ਹੈ। ਸ਼ਾ ਕਾਮ ਕੁੱਧ ਆਦਿਕ ਵਾ ਭੇਦਵਾਦੀ ਪਰਮਾਰੇਸ਼ ਦੇ (ਮਾਸੀਰਾ, ਰਸਤੇ ਵਿਚ (ਨਾਕ) ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਖਾ ਸਵਦੇ। ਯਥਾ :-

'ਸੂਚੈ ਸ਼ਬਦਿ ਨੀਸ਼ਾਣਿ ਠਾਕ ਨ ਪਾਈਐ ॥' (ਅੰਗ ੧੪੬)

ਮੰਨੋ: ਪਤਿ ਸਿਊ ਪਰਗਣ ਜਾਇ:- ੧. ਜੋ ਜ ਗੁਰਮਬ ਪ੍ਰਮਸ਼ਰ ਦੇ ਨਾਮ ਦਾ ਜੰਨਣ ਕਾਵਾ ਹਨ ਚੋਹ (ਪਤਿ, ਇਜ਼ਸ਼ (ਸਿਊ ਸਮੇਤ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਭੀ ਅੱਤ ਪੂਲੇਤ ਵਿਚ ਭੀ ਪਰਗਣ ਹ ਜਾਂਦ ਹਨ "ਚਲਿਆ ਪੀਂਚ ਸਿਊ ਜ਼ੇਮ ਮਵਾਰਿ ਵਾਜ਼ਾ ਵਾਇਸੀ ॥' (ਅੰਗ 930) 'ਫੀਲੂ ਰਬਾਬੀ ਬਲਦ ਕਰ'ਵਜ ਤਰਾਲਾ ਰਾਲ ਬਜਾਵੇ॥' (ਅੰਗ 899) ਸਭ ਦੇਵਤੇ ਸਤਿਕਾਰ ਲਈ mr us wife x1

ਨਾ ਦਰ ਅਤੇ ਰਾਜਬਾਨੂੰ ਜਾਣਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਲੁਕ ਛਿੱਥੇ ਹੋਏ ਆਂ ਰੇ ਮਾ , ਜ ਵਾਂਗ ਪਬਾਸ਼ਵਾਨ ਹਨ।

ੁੰਕਸ ਕਾ ਸਟਨ ਕਾਨ ਵਾਲੇ (ਪਤਿ) ਪਤੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਪਰਮੈਸਰ ਨ ੁ ਸਾ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ (ਜਾਇ) ਸਾਰੀਆਂ ਜਗ੍ਹਾ ਵਿਚ ਅਤਰ ਼ ਗਆਣੀ ਆਪਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ॥ (ਅੰਗ ੨੭੩) ਹੋ ਕੇ ਪ੍ਰਗਰ ਹੈ ਜੋੜੇ · 🔑 ਮਨੁਆ ਇਭਤੋਂ ਘਰਿ ਆਏ ਮਿਲਉਂ ਗੋਪਾਲ ਨੀਸ਼ਾਣ .. Mr ((mor t 33)

•हਾਮਿ ਜ-" ਹਨ ਪਰਗਰ ਵਿੱਚ।" (ਅੰਗ ੧੧੭ਖ਼)

ਾੜਤਾਕ ਕਤਾ ' ਜਾਂਦਾ ਦਾ ਜ਼ਿਆ ਲੀ। ਚੌਕਾ ਦੇ ਵਿਚਿ ਚੀਮਰੇਟਾ ਜਾਂ ਵਾ:੧੦ ੫:੧੭) ਮਊਦਾ ਕੀ ਸਕਾ ਜਾਂਗ ਜੀਗ ਸੀ ਕੋਇਨ ਮਟਨਾਸ਼ਰਾ , '(ਅੰਗ ਵੇਰਵ) ਾਜ਼ਰ ਮਨਿ ਭਨਿ ਵਸਿਆ ਜੋਈ॥ ਜੈ ਜੈਗਾਰ ਕਰੇ ਸਭ ਕੋਈ। (ਅੰਗ ੬੨੯)

ਤ, ਜਿਹੜੇ ਨਾਮ ਦਾ ਮੰਨਣ ਕੁਕਜ਼ੇ ਹੋਣ () ਹ (ਪਰਿ) ਇੰਜਰ ਦੇ ਜੋਣ ਵਾਲੇ ਸ ਹੈ, ਸੰਵੇਬ, ਦਾ ਆ, ਪੋਰਮ, ਵੀਚ ਰ ਸ਼ਾਹਿ ਗਵਾ ਹੈ (ਸਿਊ) ਸਮੇਤ ਪ੍ਰਗਰ निकास अवारा , मिना है हातिस्त को प्रत्य कुछी ,साहि) सन्। धनाट उत्तरहोते,

ਨਾਮੂ ਨਿਰੰਜਨ ਉਚਰਾਂ ਪਤਿ ਸਿਊ ਘਰਿ ਜਾਂਈ॥ (ਅੰਗ ੧੨੩੯) ਪਰਗਣ ਪਾਹਾਰੇ ਜਾ**ਪਦ ਸਭਿ ਲੌਕ ਸ**ਨੰਦੇ ॥ 'ਹਰਿ ਕਾ ਭਗਤੁ ਪ੍ਰਗਣ ਨਹੀਂ ਕਪੈ।।' (ਅੰਗ ਰਚ੬)

ਮੰਨੇ; ਮਗੁ ਨ ਚਲੈ ਪੰਥੁ :--੧, ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਕੀ ਦੇ ਨਾਮ ਦਾ ਮੰਨਣ ਕਰਨ ਵਾਲ ਗੁਰਮੁਖ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦੀ ਉਪਾਸ਼ਨਾਂ ਕਿਈ ਤੌਨ ਦੀ, ਕੋਈ ਬੰਨੇ ਦੀ, ਕੋਈ ਪਹਾੜਾਂ ਵਾਲੀ ਰੰਨੇ ਦੀ, ਵੋਲ ਦਮੱਕਾ ਸਰਵਰ ਦਾ।" ਆਦਿ ਉਪਾਸ਼ਨਾ ਹਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਪਾਸ਼ਨਾਂ (ਵ) ਨਾਨ੍ਹਾ ਡੇਖ ਰੂਪ (ਮਗ੍ਰ) ਪਗਭੰਡੀਆਂ ਦੇ (ਪੰਭੂ) ਰਸਤੇ (ਨ) ਨਹੀਂ ਚਲਦੇ। ਉਹ ਫੇਰ ਕਿਸ ਰਸਤੇ ਚਲਦੇ ਰਨ ਜੀ ? ਤਾਂ ਫ਼ੁਰਮਾਉਂਦੇ ਹਨ (ਰਥੇ ਪੰਭ) 'ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾੜੀ ਰਾਹੁ ਰਕਾਇਆਂ '(ਵਾਰ ਪ ਪਉੜੀ ੧੩ ਗਾ: ਗਾ) ਜੋ ਗਰਮਤਿ ਦਾ ਭਗਤੀ ਸ਼ਹਿਤ ਰਿਆਨ ਦਾ ਰਸਤਾ ਹੈ ਇਸ ਰਸਤੇ ਵਿਚ ਉਹ ਗਰਮਖ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ :- ਇਕੂ ਉਤਮ ਪੰਬ ਸਨਿਓ ਗਰ ਸੰਗਤਿ ਤਿਹ ਮਿਲੰਤ ਜਮ ਤ੍ਰਾਸ

'ਘਰਬਾਰੀ ਹੋਇ ਵਰਤਿਆ ਘਰਬਾਰੀ ਸਿਖ ਪੈਰੀ ਪਾਇਆ ॥'

(ਵਾਰ ੬ ਪਉੜੀ ੨ ਡਾ: ਗ:) ੨, ਨਾਮ ਦਾ ਮੌਤਣ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਗੁਰਮਖ (ਮਗ੍ਰ) ਮੌਤ ਦੇ (ਪੰਸ਼੍ਰ) ਰਸਤੇ (ਭ ਚਲ) ਨਹੀਂ ਚਲਦਾ। ਭਾਵ ਮਕਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਭ, ਜ ਗੁਰਮੁਖ ਅਕਾਲ ਪਰਖ ਦੇ ਨਾਮ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਉਹ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ (ਮਗ) ਮਾਰਗਾਂ ਵਿਚ ਜੰਮਣ ਮਰਨ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਚਲਦਾ। (ਨ ਚਲੈ ਪੰਚ) ਪਰਮਾਟਰ ਦੇ (ਪੰਬੂ) ਰਸਤੇ ਵਿਚੋਂ ਚਲਾਇਮਾਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਹਰ ਵਕਤ ਉਹ ਪੁਸਾਰਥ ਦੇ ਪ੍ਰੇਸ਼ ਰੂਪ ਰੁਸ਼ਤੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾ-ਭਗਤੀ ਸਹਿਤ ਚਲਦਾ ਹੈ।

ਸੀ ਸਪ ਜੀ ਸਾਹਿਬ ਨਿੰਦੇ ਨਿੰਦੇ ਨਿੰਦੇ ਨੇ ਜਿੰਦੇ ਸਰਾਜ਼ ਤੋਂ ਹੋਰ ਮਾਰੀ ਸ਼ੁਪੂ ਦੇ । '(੧੪੦, ਐੱਟੇ ਨਿੰਦਰ ਹਰਿ ਮਾਰੀਗ ਅਪਿ ਚਲਦਾ ਹੋਰਨਾ ਨੇ ਹਰਿ ਮਾਰੀ ਸੁਧੂ ਦੇ । '(੧੪੦, ਐੱਟੇ ਜ਼ੁਰੂ ਹਰਿ ਮਾਰੀ ਅਪਿ ਚਲਦਾ ਹੋਰਨਾ ਨੇ ਹਰਿ, ਵਾਹਿਰਾਰ ਦੇ ਨਾਮ ਦੇ ਜ਼ੁਰੂ ਹਰਿ ਮਾਰੀ ਮਿਰੀਨੇ ਕੇ (ਮੀਨੇ ਮਰਾਜ਼ ਚਲੇ ਪ੍ਰਸ਼ੇ, ਵਾਹਿਰਾਰ ਦੇ ਨਾਮ ਦੇ ਜ਼ੁਰੂ ਮੀਨਣ ਕਰਨ ਵਾਲਾ (ਮਰੀਨੇ) ਮਸਤ ਹੋ ਕੇ (ਪ੍ਰਸ਼ੇ) ਪ੍ਰਮਾਰਥ ਦੇ, ਪ੍ਰਸ਼ ਦੇ ਰਸ਼੍ਰੇ ਮੀਨਣ ਕਰਨ ਵਾਲਾ (ਮਰੀਨੇ) ਮਸਤ ਹੋ ਕੇ (ਪ੍ਰਸ਼ੇ) ਪ੍ਰਮਾਰਥ ਦੇ, ਪ੍ਰਸ਼ ਦੇ ਰਸ਼੍ਰੇ

ਵਿਚ ਚਲਦਾ ਹੈ।

ਪਰ ਪਾਠ (ਮੰਨੇ, ਮਰਾਨ ਚਲੇ ਪੰਬ) ਨੰਨਾ ਵਚਰਾ ਕਾ '।। ਇਹ

ਪਰ ਪਾਠ (ਮੰਨੇ, ਮਰਾਨ ਚਲੇ ਪੰਬ) ਨੰਨਾ ਵਚਰਾ ਕਾ '।। ਇਹ

ਪਾਠ ਹੀ ਨਿਸ਼ਚੇ ਕਰਤ ਸ਼ਹ ਹੈ। ਏਥ ਗਾਗੇ ਨੂੰ ਅੰਯੂਤ ਹੈ। ਪਾਂਟਾ ਪਾਰਜ਼ਾਹ

ਜੀ ਦੇ ਜਿਥੁ ਇਕ ਬਾ ਬਚਨ ਆਉਂ ਦ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੂਜੇ ਥੋਂ ਪ੍ਰਮਾਣ ਆ
ਜਾਂਦ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਇਸ ਪਠ ਬਾਰੇ ਮਲਾਰ ਦੀਆਂ ਅਸਟਰਜ਼ੀਆਂ ਵਿਚ ਆਇਆ ਹੈ। ਨਿਜ਼ ਘਰਿ ਵਾਸ਼ਾ ਤਹ ਮਗੁਨ ਚਾਲਣਹਾਰ ॥ (ਅੰਗ ੧੨੭੫)

ਮੰਨੈ: ਧਰਮ ਸੰਤੀ ਸਨਬੰਧ :—੧. ਜਿਹੜੇ ਰਾਸ਼ਖ ਨਾਮ ਜ਼ਾ ਮੰਨਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਧਰਮ ਨਾਲ ਸਬੰਧ ੍ਰੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਧਰਮੀ ਪਰਸ਼ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸਮਿੰਗਰੂ ਜੀ ਦੇ ਬਖਸ਼ ਹੋਏ ਪੰਜਾਂ ਕਾਰਾਰਾ ਦੀ ਰਹਿਤ ਵਾਲ ਧਰਮ ਦੇ ਨਾਲ ਅੰਸਾ ਪਕਾ ਸਬੰਧ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਫਿਜ ਸਦੀਰ ਭਾਵੇਂ ਨਾਸ਼ ਹੁੰਜ ਵੇਂ ਪਰ ਧਰਮ ਨਾਲੋਂ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਟੂਟਦਾ। ਕਈ ਜਾਂਕਤ ਤੋੜੇ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਜਿਵੇਂ :—

ਸਾਖੀ ਸਿੰਘਾਂ ਦੇ ਸ਼ਹੀਦ ਹੋਣ ਦੀ

ਕਦ ਫ਼ਰਵਰੀ ਸੰਨ ੧੭੧੬ ਮੁਤਾਬਕ ੧੭੭੩ ਨੂੰ ਬਾਬਾ ਬੰਦਾ ਸਿੰਘ ਬਰ ਦਰ ਤੋਂ ਜੇਸ਼ ਸੰਤਰ ਹੋਰ ਕੈਦੀ ਸਿੰਘ ਜਲਸ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਵਿਚ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਹੁੰਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਸੰਹਰ ਦੇ ਹਜਾਰ ਸਿੰਘਾ ਦੇ ਸੀਸ਼ ਨਜਿਆਂ ਤੇ ਵੇਗੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਤੇ ਜਰਦ ਸ਼ਰੇ ਸਿੰਘ ਕੈਦੀ ਸਨ। ਇਤਿਹਾਸ ਵਿਚ ਲਿੱਖਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤਾਂ ਇਲਾ ਸ਼ਹੀਰ ਸਿੰਘਾ ਦੇ ਸੀਸ਼ ਦੇ ਲੱਦੇ ਹੋਰੇ ਮੌਤੇ ਸੋ ਗੱਡੇ ਵੀ ਨਾਲ ਸ਼ਹਾ ਜਗੇ ਵਿਚ ਸਿੰਘਾ 'ਸਾਰੇ ਇਹ ਤਨ ਮਿਥਿਆਂ ਜਾਨੋਂ' ਆਇਕ ਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸਰਦ ਹੁਣ ਤੋਂ ਜੈਕਾਰੇ ਛੱਡਦੇ ਰਹੇ। ਸਿੰਘਾਂ ਨੂੰ ਬਾਬਾਰਾਂ ਵਿਚ ਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸ਼ਹੂ ਭਰ ਦਿਤਾ ਗਿਆ। ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਵਰਬਸੀਅਤ ਨੇ ਹਕਮ ਹਾਸ ਜਸਿੰਘਾਂ ਨੂੰ ਕਤਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਕਤਲ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੀ ਇਕੋ ਸਰਹਾ ਤੇ ਸ਼ਹੂ ਭਰਤ ਕਰ ਦਿਤਾ ਜਾਵੇ।

ਤਕਮ ਪਿਛੇ ਜੋ ਸਿੰਘ ਰੱਜ਼ ਦਾ ਕਤਲ ਕਰਨ ਦੀ ਗੇ ਦ ਗੁੱਜੀ ਗਈ

ਸ਼ਹਿਤ ਵਿਚ ਭ ਹੈ *ਪਟਵਾਈ ਗਈ ਕਿ ਲੱਕ ਸਿੰਘਾ ਨੂੰ ਕਤਕ ਹੁੰਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਵੇਬਣ ਆਵੇਂ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਤਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਦਿਆ ਸਵਾਜ਼ਾ ਬਹਿਤ ਅਵੇਂ ਵਿੱਚ ਦੀ ਸ਼ਾਂ ਹੋ ਜਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਤਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਦਿਆ ਸਵਾਜ਼ਾ ਰਕਾ ਰ- ਜੀਹੇ ਪਰ, ਸਾਰਾਜਤ ਪਾਲ ਮਾਸਾਰ ਕਰਨ (ਨ) ਕਤਲ-ਸਮਾਂ ਦੇ ਮੈਟਾਵ ਵਿਚ ਕਜੀ, ਨਿਕ ਮਿਕ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਪਛਦਾ ਕੀ ਤੋਂ ਮਸਲਮਾਨ ਹੋਣ ਨੂੰ ਨਿਆਰ ਹੈ ⁹ ਨੂੰ ਮੁਸਲਮਾਨ ਹੈ ਜਾਵਾਗਾ ਤਾਂ ਤੇਰੀ ਸਜ਼ਾਦ ਮੌਤ ਨੂੰ ਕਿਲਾ ਮੁਆਫ ਕੀਤੀ ਜਵੇਤੀ ^{*} ਪਰ ਧਨ ਸਤ੍ਤਿਕਰ ਜੀ ਤੇ ਧੰਨ ਸਤਿੰਗਰ ਜੀ ਦੇ ਸਿਆ ਦੀਆਂ ਕਰਾਵਿੰਚ ਬੰਤ ਦਾ ਅੰਮ੍ਰਿਟ ਲੇਪਿਆ ਸੀ ਉਨਾਨੇ ਮੌ-ਰ' ਕੀ ਰਾਣਾ ਮੀ ਮ ਜਿਣਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਿਰ ਹਾਰੂ ਕੀ ਕੁਟਾ ਕਰਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਇਆ ਸੀ 1ਵਿਚ ਅੱਤੇ ਉੱਤਰ ਜ਼ਿੰਦੇ 'ਗਜ਼ੀ ਅਸੀਂ' ਸਤਿਗੁਰੀ ਤੋਂ ਬੇਮਬ ਦਹੀਂ ,ਨਾ, ਵੇਜੀ ਕਰ ਸਾਨੂੰ ਜਿਸ ਮੌਤ ਦਾ ਭਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਸ਼ਹੀਦੀ ਦਾ ਜਾਮ ਪਿਲਾ ਦੇ। ਜਿਸ ਨੂੰ ਪੀ ਕੇ ਅਸੀਂ ਸ਼ਿਜਗਰੂ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਛੇਤੀ ਜਾ ਕੇ ਫ਼ਤੇ ਗਜਾਈਏ। ਸਿੰਘ ਕੀ ਿ ਜੋ ਮੌਤ ਕੇਲੇ ਡਰ ਜਾਵ। ਸੇ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਸੌ ਦਾ ਸੌ ਸਿੰਘ ਸ਼ਹੀਦ ਹੋ ਗਿਆ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹਰ ਰੇਜ਼ ਸਿੰਘ ਝਹੀਦ ਹੋਣ ਲੱ'ਗੇ ਨੀਕ ਇਸੇ ਸਮ ਇਕ ਅਸਚਰਜ ਘਟਨਾ ਹੋਈ। ਮਸਲਮਾਨ ਫੌਜੀਆਂ ਨੇ ਰਸਤੇ ਵਿਚ ਆਉਂਦਿਆਂ ਹੀ ਇੱਕ ਵਿਆਹ ਕਰਕੇ ਤੁਲੀ ਲਈ ਆਉਂਦਾ ੧੯-੨੦ ਸਾਲ ਦਾ ਭਝੰਗੀ ਸਿੰਘ ਭੀ ਫੜ ਲਿਆ ਸੀ, ਕੇ ਛੰਦਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਨਾਲ ਦਿੱਲੀ ਪੂਜ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਸਾਂਦਾ ਇਕਲੌਤਾ ਹਰੂਰ ਸੀ। ਉਸਦਾ ਮਾਂ ਦਿੱਲਾਂ ਵਿਚ ਪੁੱਜੀ ਤੇ ਉਸਨੇ ਪੁਤਰ ਨੂੰ ਛੇਡਾਉਣ ਵਾਸਤੇ। ਭਾਰ ਯਤਨ ਕੀ ਨੇ ਪਰ ਕੋਈ ਸਫਲਤਾ ਨਾ ਹੋਈ। ਅਖੀਰ ਇੱਕ ਦਿਨ ਮਾਈ ਭਾਦਬਾਹ ਦੀ ਬਵਾਰੀ ਅੱਗ ਲੇਟ ਗਈ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਵਿਫਲਾਪ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀਤੀ। ਫ਼ਰੂਖਸੀਅਰ ਨੇ ਹਾਥੀ ਰੋਕ ਲਿਆ ਤੋਂ ਮਾਈ ਨੂੰ ਪਵਿਆ, 'ਤੂੰ ਕਿਉਂ ਰੱਦੀ ਹੈ ਨੇ ਮਾਈ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਜਹਾਂ ਪਨਾਹ ਅੱਜ ਮੌਰੇ ਬੋਕਸੂਰ ਪੱਤਰਨੇ ਕਤਲ ਹੋ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਓਹ ਸਿੱਖ ਨਹੀਂ, ਹਿੰਦੂ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚੋਂ ਤੁਹਾਡੇ ਟੌਜ਼ੀ ਐਵੀ ਫੜ ਸਿਆਏ ਹਨ।' ਇਹ ਸੁਣਕੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨੇ ਉਸੇ ਵੇਲੇ ਆਪਣੇ ਪਾਸ਼ ਖੜ੍ਹੇ ਅਹਿਦੀਏ ਨੂੰ ਦੁੜਾਇਆ ਕਿ ਫੇੜੀ ਜਾਹ, ਉਸਨੂੰ ਕਿਤੇ ਜਲਾਦ ਕਤਲ ਨਾ ਕਰ ਦੇਣ । ਜਦ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੇ ਰੋਜੇ ਦੂਤ ਨੂੰ ਜਾਕੇ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਉਹ рਰਕਾ ਕਤਲਗਾਹ ਵਿਚ **ਬਹੀਦ ਹੋ**ਣਾ ਲਈ ਰਿਆਰ ਖਲੰਤਾ ਸੀ। ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਫੁਡਾ ਕੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਕੇਲ ਲੈ ਆਂਦਾ।ਲੜਕ ਨੇ ਆਉਂਦਿਆ ੍ਰੀ ਪਟਿਆ 'ਕੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ! ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਭਰਾਵਾਂ ਨਾਲ ਕਿਉਂ

ਸ੍ਵੀ ਜਪ ਜੀ ਸਾਹਿਬ

ਵਿਕਾਰਿਕਾਰਿਆ ਹੈ ? ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨੇ ਕਿਹਾ.-ਵਿਕਾਰਿਆ ਨਿਆ ਹੈ ਇੱਥ ਨਹੀਂ, ਇਸ ਲਈ ਤੈਨੂੰ ਟਰਿਸ ਪੰਜੀ ਜਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਤੋਂ ਸਿੱਖ ਨਹੀਂ, ਇਸ ਲਈ ਤੈਨੂੰ ਟਰਿਸ

ਕਰਕੇ ਫ਼ਤਿਆਂ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਰਕ ਫ਼ੀਲਿਆ ਜਾ ਹਿਰ ਕੁੰਦਰੀ 'ਸੰਘ : – ਹੈ' ਕੋਂਟ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਸੰ ਸਿੱਖ ਨਹੀਂ, ਸੰਸੀ ਤਾ ਸਾਤਾ भत ने री में स्वर्ग मिनी भाना देशी ना स्तत भई (जिंद सेंस्की) ਮਰ ਚੁੱਤੀ ਮੁਤ੍ਰੀਜ਼ ਦੇਸ਼ਤ ਵਾਲੀ ਕਮਸ਼ੌਰ ਦਿਲ ਮੇਰੀ ਮਾਤਾ ਟਾਉਂ ਮੁਤੀ ਧਰਮ ਹੁਣ ਮਵਾਜਿਆ ਸ਼ ਤੌਰ ਕੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਤਾ ਮਿੱਚ ਜਾਂਪਵ ਸਿੰਜ ਮ ਸ਼_{ਰਜ਼ਿਸ਼} ਸਾਵਾਜਾ ਸਵਾਧਾ ਕੀ- ਹੈ। ਫੜੀ ਕਰ ਮੈਨੂੰ ਸ਼ਹੀਦ ਵ , ਵਾਕਿਊ ਕੰਮੀ ਮਾਹਨ ਸੰਦਰੀ ਦੀ ਰਹਿਵੀਰੀ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਨਾ ਰਹਿ ਜਾਣੀ। ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਤ ੇ ਕਿਹਾ - ਕੀ ਮਾਂ ਬੂਠ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੀ, ਨਾਲੋਂ ਤੂੰ ਸਿੱਖੀ ਲਈ ਕੁਸਤ ਵਿਚਾ 2 ਨੇ ਮੁਤਦਾ ਨੇ ? ਜਾਹ ਲਿਜੇ ਤੌਰੀ ਉਮਰ ਖਾਣ ਹੈਂਡਾਣ ਦੀ ਹੈ। ਮਾਂ ਨੂੰ ਜਾ ਕੇ ਨੇ ਸਟਦਾਰ ਸਿੰਘ ਨਾਕਤਾ := 'ਨਾ ਬਾਦਸ਼ਾਤ ! ਖਦਾ ਤੇਗਾ ਕੁਕਾਰਨ ਹੈ ਸ਼ੁਖਦਾ ਕਰਨਾ ਹਵਲ ਹੀ ਕਜ਼ਦਾ ਚਾਰ ਦਿਨਾ ਦ ਜੀਵਨ ਲਈ 🐧 ਜੇਣੀ ਵੀ ਨਾਮ', ਮੈਨੂੰ ਮੇਰ ਸ'ਤਰੂਰਾਂ ਤੋਂ ਵਿਛੋੜਾ ਰਹੀ ਹੈ , 'ਛੇਤੀ ਕਰੋ. ਮੈਨੂੰ ਹੋਏ ਸਟੇ ਵਰਾਵਾ ਕਲ ਹੈ ਫ਼ਿਜ਼ ਦਿਉ। ਸੈੱਬਿਸਖ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹਿਦਾ, ਦਰ ਨਾ ਸਦੇ ਭਰਵ ਲਾਓ, ਮਿਟ ਟਸਤੇ ਵਿਚ ਰੋਕ ਨਾ ਪਾਓ। ਦੇਖੋ ਮੇਰੇ ਕਸਲ ਹੈ ਨੂੰ ਸਾ**ਈਆਂ ਲਈ** ਮੇਨੂੰ ਆਕਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਬਿਬਣ ਖੜੇ ਹਨ, ਉਹ ਉਨਾਂ ਤੇ ਚਰਕੇ ਗਰਪ ਦੀ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ ਹਾਇ ਮੈਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਜਾਣ ਤੋਂ ਨਾ ਚੋਕੇ।

'ਸ਼ਵਰੀ ਸਿੰਘ ਦੀਆਂ ਰੱਲੀ ਤੋਂ ਪੱਥਰ ਦਿਲਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸੌਸ ਕਰ ਦਿਤਾ ਰਾਜਸਾ ਦੇ ਮਣ ਤੇ ਵੀ ਅਸਰ ਵਿਆਸ ਤੋਂ ਕਵਿਤ ਲੱਗਾ, ਹੱਛਾ **ਜਾਹ** ਜ਼ੈ ੰ ਮੁੱਖ ਨੇ ਤੇ ਵੀ ਛੱਡਦਾ ਹਾਂ।' ਪਰ ਭੁਬੰਗੀ ਸਿੰਘ ਓਥੇ' ਹਿੱਲੇ ਹੀ ਨਾ ੍ਰੇ ਅੱਖ ਦੇ ਜੀ ਜਵਰੇ ਜਕਤੀ ਜਾਏ: - ਬ ਦਸਾਰ, ਮੈਂ ਕੱਲਿਆਂ ਜੀਉਣ। ਼ ਹ ਦਾ । ਮੌਰਾ ਸਿਰ ਜਾਵੇਂ ਤਾਂ ਜਾਵੇਂ ਪਰ ਸਿੱਖੀ ਸਿਦਕ ਨਾ ਜਾਵੇਂ

_ਰਾਂ ਜਾ ਬਹਿੰਦਾ ਖਸ਼ੀ ਨਾਲ ਸ਼ਹੀਦ ਹੋ ਗਿਆ।*

਼ ਭੰਹ ਪੰਜਾਂ ਪਿਆਰਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਕ ਕੇ ਸਿਖੀ ਧਰਮ ਨਾਲ

ਹੋ ਚਗਾ ਸੀ, ਉਸ ਤੋਂ 'ਨਾ ਮੌਤ ਦਾ ਤਰ, ਨਾ ਆਲਬ, ਨਾ ਮਾਂ ਦਾ ਮੋਹ ਹਿਲਾ ਹੁ ਦਕਾ ਸਾੰਘ ਆਪਣੇ ਸਿਦਕ ਵਿਚ ਅਕੇਲ ਰਿਹਾ। ਕੋਈ ਵੀ ਸਿੰਘ ਹਰਮ

ਦਿਸ਼ਸ ਦਾ ਜਿਵਾਂ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨੀਆਂ ਤੋਂ ਯੂਰਪੀਨਾਂ ਨੇ ਸ**ਤ ਕਾ** ਅੱਜ' ਨਾ, '' ਤਦ ਤੋਂ ਕਿ ਆਪਣੇ ਗੁਣੂ ਉੱਪਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਰਧਾ ਮਸਾ । ਜਨ੍ਹਾਂ ਵਾਲੀ ਸੀ ਮੌਤ ਜਾਂ ਜਨੀ ਭੂਪ ਹੈ ਨਹੀਂ ਸਨ ਬਾਦੇ। ਦੇ '+ ਨਾਦ ਨੇ 'ਸਭਾਂ ਜਾਂ 'ਆ ਜਾਦੀ ਜਾਂਦਾ ਕਹਿੰਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਬੜੇ ਚਾਅ ਇ-ਬਾਹ ਆਮ ਉਸ ਨੂੰ ਸਾਵ ਦਾ ਮਾਰੇ ਮਾਰ ਕਹਿੰਦੇ ਸਟੇ, 'ਮੁਕਤ ਮਿੱਤਰਾ'

feਸ ਸਬਧੀ ਇਕ ਵਰੋਂ ਸਬਲਮ ਨ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰ ਗੁਲਾਮ ਹੁਸੈਨ ਵਾਂ, ਆਪਣੀ ਵਚਵਾ "ਮਾਨਾ-ਲ ਮੁਤਾਬਰੀਨ" ਵਿਚ ਲਿਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਵੇਖੀ ਗਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਲੋਕ ਕਤਲ ਸਮੇਂ ਨਾ ਕੇਵਲ ਪੱਕੇ ਤੋਂ ਅਤਲ ਹੀ ਰਹੇ, ਸਗੇਂ ਮਰਨ ਲਈ ਪਹਿਲ ਬਾਰੇ ਅ ਪੈ ਵਿਚ ਬਗਵੰਦੇ ਸਨ। ਹਰ ਕੋਈ ਕਹਿੰਦਾ ਸੀ ਤਿ ਪਹਿਲਾਂ ਮੇਰੀ ਵਾੜੀ ਹੈ। ਹੁਜੇਕ ਜੱਲ ਦੇ ਨੂੰ ਮਨਾਉਣ ਤੋਂ ਪਰਰਨ ਦੇ ਯਤਨ ਕਰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਵਾਰੀ ਪਹਿਲਾ ਦੇਵੀ ।

ਮੁੱਜੇ ਵੀ ਸਤਿਗਰੂਜੀ ਦੇ ਨਾਮ ਨੂੰ, ਉਪਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਮੰਨ ਕੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕ ਕੇ ਤਿਆਰ ਬਰ ਿਆਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਉਸਦਾ ਧਰਮ ਨਾਲ ਪੱਕਾ ਸੰਬੰਧ ਪੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਫੌਰ ਕੋਈ ਤਾਕਤ ਵੀ ਡੋੜ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਸਰੀਰ ਭਾਵੇਂ ਨਾਸ ਹੌ ਜਾਵੇਂ ਪਰ ਸਿੰਘ ਦਾ ਸਿਦਕ ਸ਼ਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਆਪ ਕਾਇਮ ਰਖਦੇ ਹਨ। ਜ਼ਿਵੇਂ ਭਾਈ ਤਾਰੂ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨ ਬੇਖਰਾ ਲਹਾ ਲਿਆ ਪਰ ਕੇਸ਼ ਤ ਵਾਹੜਾ ਨਹੀਂ ਕਤਲ ਹੋਣ ਦਿਤੇ । ਭਾਈ ਬਏਗ ਪਿੰਘ ਤੇ ਸਾਹਬਾਜ਼ ਸਿੰਘ ਆਦਿਕ ਬੌਅੰਤ ਸਿੰਘ ਸ਼ਹੀਦ ਹੋਏ ਪਰ ਸਿਖੀ ਸਿਦਕ ਨਹੀਂ ਫਤਿਆ। ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਿਆਂ ਕਾਰਨਾਮਿਆਂ ਸ਼ਹੀਦੀਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਆਪ-ਮਹਾਰੇ ਹੀ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਮੂੰ ਹੋ' ਨਿਕਲ ਪੈ'ਦਾ ਕਿ 'ਧੰਨ ਸਤਿਗਰ, ਧੰਨ ਸਿੱਖੀ, ਧੰਨ ਸ਼ਤਿਗਰ ਦੇ ਸਿਦਕੀ ਸਿੰਘ !' ਸੋਂ ਭਾਗਾਂ ਵਾਲਓ ਆਓ ਆਈ ਵੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫ਼ਰ ਕੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨਾਲ ਪੱਕਾ ਧਰਮ ਦਾ ਸਬੰਧ ਪਾ ਕੇ ਲੋਕ ਸੂਖੀ ਪ੍ਰਲੋਕ

੨, ਜਿਹੜੇ ਗੁਰਮੁਖ਼ ਪਿਆਰੇ ਅਕਾਲ ਪ੍ਰਬ ਦੇ ਨਾਮ ਦਾ ਜੰਨਣ ਕਰਨ ੂ ਲੇਹਾ ਉਹਣੀ ਦਾ ਸਤਿ, ਸੰਬੰਖ, ਦੁਇਆ, ਧਰਮ, ਵਾਚਾਰ, ਕਰਣਾ,

ਸ੍ਰੀ ਕਪ ਜੀ ਸ਼ ਹਿਬ ਮਰਕਾ, ਮੈਰੀ, ਉਪਬਿਆਂ ਸਾਹਿ ਗਣਾ ਦੇ (ਸਨ) ਸੀ ਕਿ (ਤੇ ਸੰਸਥ) ਮਦੇ ਹੈ, ਉਹ ਧਰਮੀ ਪ੍ਰਬ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਐਂਜਰਾ ਧਰਮ ਤੇ ਜਾਣਾ ਵਿੱਚ ਮਾਲ ਮਹੰਬ ਹੋ ਜਾਣ ਹੈ ਪਾਰਾ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਹ ਹੈ ਨਿੰਦਿਆ ਲ ਸਮਾਹੇ ਹੋ ਜਾਵਾਂ ਵਾਂ ਦੀ ਨਾਵਾਂ ਸ਼ਹਿਤ ਸੈਤਵਾਵਿ ਗਣਾ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਂ ਸ਼ਹਿਤ ਤੇ ਪ੍ਰਜ਼ਰਤ

* है जान में दांस मही साह

ਕ ਜਿਵੇਂ ਜ ਕ ' - ਨੂੰ ਇੱਛਾ ਹੋਈ ਕਿ ਧਰਮ ਰਾਜੇ ਨੂੰ 'ਮੁਕ ਚਕੀੜ

ਜਸਪ ਜੀ ਵਰੀਏ, ਵਿਰ ਸਾਰੀ ਜਮਪੂਰੀ ਖਾਲੀ ਕਰਵਾਈ ਸੀ :-'ਕਗ र ਫ਼ਤ' ਨਾਜਾ ਜਨਨ ਹੈ ਗਰਮੁਖਿ ਮਾਇਆ ਵਿਚ ਉਸਾ<u>ਸੀ</u>

ਦੇਣ ਲੜੇ ਤੇ ਉੱਲਲਾ ਹੈ ਨੇ ਗੋਹੋਵਲ ਸਭਾ ਸਭ ਵਾਲੀ। ਜਮਪੀਰ ਗੀ ਸਾਣ ਹਵਾਰ ਸੀਣ ਵਿਲਲਾਵੀ ਨੇ ਜੀਸ ਕਰਤ ਕਿਵਾਸੀ ਧਰਮਰਾਇ ਨੇ ਆਖਰਨ ਸ਼ਕਨਾ ਦੀ ਕੇ ਪ ਰਦ ਖ਼ਵਾਜ਼ੀ ਕਰ ਬੈਨਤੀ ਹਰਮਣ ਏ ਹੋਉ ਸਵਕ ਠਾਕਤ ਅਤਿਨਾਸੀ। ਰਾਉਣ ਧਰਅਨ, ਏਕ ਨਾਉਂ: ਪਾਪਾਂ ਨਾਲਿ ਕਰੇ ਨਿਰਜਾਸੀ। ਦਾ ਮੰਗ ਦਾਹ ਨ ਪ੍ਰਜਨੀ ਗੁਟਮੁਖਿ ਨਾਉ ਅਵਧ ਨੇ ਤੁਲਾਸੀ। ਣਰਬਹੁਵਣ ਜੀਆ ਜੋਤੇ ਕੋਟੀ ਗਲ ਸਿਲਕ ਜਮ ਫਾਸੀ। ਮਰੀਕ ਜਗੀਤ ਨਾਵੇਂ ਕੀ ਦਾਸੀ । (ਵਰ ੧੦ ਪਉੜੀ ਤ)

ਾਰੇ ਤਾ ਲੌਤੀਨ ਸੋਈ ਕਰਾਇਨਿ ਦਰਿ ਵੇਰ ਨ ਕੋਈ ਪਾਇਦਾ॥ (੧੦੭੬ ਨਿਊ ਜਿਣਾਸ਼ ਦਾ ਮੌਨਣ ਕਰਨ ਵੱਲਾ ਗੁਰਮੁਖ ਧਰਮ ਰਾਜਾ ਪਾਸ ਕਮ ਪੂਰੀ ਵਿੱਚ ਚੀਯੂਆਂ ਜਾਵੇਂ ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਧਰਮਰਾਜਾਂ ਵੀ ਆਦਰ ਸਤਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਸਦਾ ਧਾਰਮ ਰਾਜ (ਸਤੀ, ਨਾਲ ,ਸਨਏ ਹੈ) ਸੋਉਹ ਹੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਯਭਾ:-'ਜਮਕਾਲ ਮਿਲ ਦੇ ਭੇਵ ਸਵਕ ਨਿਤ ਹਵੀ ਹੈ (ਅੰਗ ੧੨੪੮) ਜਮਕ ਵ ਕੇੜਾ ਜ਼ ਕਾਜ਼ਯੂਆ ਹੈ। ਨਿੱਤ ਦਾ ਸਵਕ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਲ ਨਾਮ ਜ ਜੰਨਨ ਵਾਲ ਜੋ ਗਾਜਮਬ ਸੰਤ ਭਗਤ ਹਨ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਬਰਮ. ਅਰਸ, ਕਾਲ, ਸੂਬ ਆਪਣ ਪਦਾਟਬਾ ਦੇ ਨਾਲ ਸੇਬੇਧ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਭਾਵ ਇਨ 🗝 . ਤੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

> ्रं ' + ५ ५ ल मध्य मध्य वी पं , y to y of town to the terms

CARREST LANGUES CONTRACTOR OF THE PROPERTY OF ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੇਜ਼ਨੂ ਹੋਇ :-ਸ਼ਾਂਤਗਰੂ ਜੀ *ਝ੍*ਰਮਾਉਂਦੇ ਹਨ ਐਹੇ ਜਿ ਸਾ ਨਿ ਜਾ, ਸੂਧ ਸਕੂਹ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਨਾਮ ਦਾ ਮਹਾਤਮ (ਹੋਇ)

ਜ਼ਿਕੇ ਮੰਨਿ ਜਾਣੇ ਮਨਿ ਕੋਇ :-ਜ਼ਿ ਡੇਵਾ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਨਾਮ ਦਾ ਮੂੰ - ਕਰਨਾ ਮਨ ਵਿਚ ਜਾਨਨ। ਕਰੇ ਤੀ ਉਹ ਪੂਰਵ ਉਸ (ਨਿਰੰਜਨ੍ਹ) ਸੁੱਧ

<u>ੂੰ</u>ਊ ਪੰਦ੍ਵੀਂ ਪਉੜੀ ਪਾਰੰਭ हुँ।

ਮੰਨੇ; ਪਾਵਹਿ ਮੁੱਖ ਦੁਆਰੂ ॥ ਮੰਨੇ, ਪਰਵਾਰੇ ਸਾਧਾਰੂ॥ ਮੰਨੈ: ਤਰੇ ਤਾਰੇ ਗੁਰੂਸਿਖ॥ ਮੰਨੈ: ਨਾਨਕ ਭਵਰਿ ਨ ਭਿਖ॥ ਐਸਾਨਾਮੁ:ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ॥ਜੇ ਕੋ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ;ਮਨਿ ਕੋਇ॥੧੫॥

ਹਜੂਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਕੇ ਮੰਨਣ ਦਾ ਹੋਰ ਮਹਾਤਮ ਫ਼ੁਰਮਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿਤੋ ਜਾਣ ਦੀ ਲੜੇ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦੀ ਹ

ਮੰਨੇ; ਪਾਵਹਿ ਮੌਖ਼ ਦੁਆਰੁ :--੧.ਜੋ ਗੁਰਮਖ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਨਾਮ ਦਾ ਮੰਨਣ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹ (ਮੇਖੂ ਦੁਆਰੂ) ਮੁਕਤੀ ਦਾ ਦੁਆਰਾ ਪਾ ਲੈ'ਏ ਹਨ ਜੀ ਉਹ (ਦੁਆਰੂ) ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਹੀ (ਮੌਖੂ) ਮੁਕਤੀ (ਪਾਵਹਿ) ਪਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਕਾਵ ਆਵਾਗਉਣ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਵਾ :-(ਦੁਆਰੁ) ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵਿਚ ੀ ਭਾਵ ਘਰ ਵਿਚ ਛੇਠੇ ਹੀ (ਮੌਖ) ਮੁਕਤੀ (ਪਾਵਰਿ) ਪਾ ਲੈੱਵੇ ਹਨ।

ਾਨਾਨਕ ਘਰਿ ਬੈਠਿਆ ਕੋਗੂ ਪਾਈਐ ਸਤਿਗੂਰ ਕੈ ਉਪਦੇਸ਼ਿ॥'(ਅੰਗ ੧੪੨੦)। ਵਾ:-ਨਾਮ ਦਾ ਮੰਨਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗੁਰਮੁਖ ਨੂੰ ਗੋਲਕਾਂ ਰੂਪ (ਦੁਆਰੂ) ਦੁਆਰਿਆਂ ਵਾਲੇ ਸਰੀਰ ਤੋਂ (ਮੁੱਖੂ) ਮੁਕਤੀ (ਪਾਵਰਿ) ਪਾੱਲੇ ਦੇ ਹਨ। ਯਗ :=^ਮਗਰਮਤਿ ਮਾਨਿਆ ਮੈਂਖੂ ਦੁਆਰ ।ੈ (ਅੰਗ ੮੩੩)

ਾਜ਼ਰਣ ਮਰਨੋਂ ਬਾਹਰੇ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਜਗ ਵਿਚ ਆਏ॥" (ਭਾ: ਗੁਰਦਾਸ਼ ਜੀ)। ਵਾ; ਮਕਤੀ ਦੇ ਚੂਰ ਦਰਵਾਜੇ ਮੀਨੇ ਹਨ:∼੧. (ਸ਼ਮ) ਮਨ ਦੀਆਂ ਵਾਸ਼ਨਾਂ ਰੋਕਣੀਆਂ, ੨, ਸੰਤੇਖ, ੩, ਸਤਿਸੰਗਤਿ, ੪, ਬਹੁਮ ਗਿਆਨ।

ਜੀ ਜਪ ਜੀ ਸਾਹਿਬ

ਸ਼੍ਰੀ ਜਪੂ ਜੀ ਸਾਹਿਬ ਨਿੰਨੇ ਨਿੰਨੇ ਨੇ ਨੇ ਨੇ ਦਾ ਮੰਨਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗੁਰਮੁਖ (ਮੇਖੂ) ਮੁਕਤੀ ਦਾ ਨਿੰਨੇ ਵਾਹਿਗ੍ਰਾ ਦੇ ਨਾਮ ਦਾ ਮੰਨਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗੁਰਮੁਖ (ਮੇਖੂ) ਮੁਕਤੀ ਦਾ (ਦੁਆਰ ਦੁਆਰਾ (ਦਰਵਾਜਾ) ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲੈੱਢੇ ਹਨ। (ਸ਼ਰਿਮੇਗਰ ਵਿਚ ਮਿਲ ਕੇ ਸਮ ਸਾਹਨ ਜੋ ਸ਼ੈਤੋਖ ਧਾਰਨ ਕਰਕੇ)।

ਮੰਨੇ ਪਰਵਾਰੇ ਸਾਧਾਰੂ :-ਨਾਮ ਦਾ ਮੰਨਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗੁਰਮਾਂ ਆਪ ਸ਼ਧਰਦੇ ਤੇ ਆਪਦ ਪਰਵਾਰ ਨੂੰ ਨਾਮ ਦੇ ਸੰਨਣ ਵਿਚ ਲਾ ਕੇ ਸਧਾਰ ਲੈਂਡ ਆਪ ਸੁਧਰੰਦ ਤੇ ਆਪਣੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਈਏ ਸ਼ਾਹਿਬ ਜੀ ਨੇ 'ਸਟ ਕਿਕਾ ਕਿਕੀ' ਕਮਾਲੇ ਤੇ ਕਮਾਲੀ ਤੇ ਹਨ ਜਿਵਾਂ ਕਰੀਰ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਨਾਮ ਦੇ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਲਾਕਾ ਲਾਇਕ ਗੁਕਮੁਸ਼ਿ ਲਈ ਸਮੇਤ ਸਾਰੇ ਪਰਵਾਰ ਨੂੰ ਨਾਮ ਦੇ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਲਾਕਾ ਲਾਇਕ ਗੁਕਮੁਸ਼ਿ ਲਈ ਸਮਝ ਸਾਰੇ ਕਰਾਵੀ ਸਹਿਤ ਗਿਆਨ ਦੇ ਬੜ ਤੋਂ ਚਾਤ ਕੇ, ਸੁਧਾਰ ਕੇ, ਜਾਵਨ ਵਾਲੇ ਬੰਦ ਕਾਰਿਆ ਹੈ ਛਾਵੇਂ :- 'ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਭਰਸ ਤੇਰ । ਸਭ ਪਰਵਾਰ ਚਤਾਇਆ ਕਾਰਲਾ ਹ ਕਾਰਨ) ਇਉਂ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕਵੇਂ ਹਰਾ ਪਾਇਆ ਬੇਕੇ ਪੰ ਅੱਗ ਭਰਾ) ਬਰਾ। ਹਵੇੜੇ ਸਿੰਘਣੀ ਸਾਹੜੀ ਜਾਂ ਧੜੀ ਹੀ ਬੰਨੀ ਫਿਰ। ਜੋ ਗੁਰੂ ਕਾ ਸਿੰਘ ਹੈ ਉਸਤੇ ਹਵਾਰ ਸਮਦ ਸ਼ਹੀ ਲਾਗਾਰ ਧੋਤੀ ਆਦਿ ਨਹੀਂ ਬੰਨਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਪੰਜਾ ਘਰ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਕਰਾਰਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਰਹਿਤ ਰੱਖਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਹਜ਼ਰ ਨੇ ਨਰ ਮਨੁਖਾ ਨੇ ਦੇਸ਼ ਕਿਰਾਨਾ (ਅਰਾ ੭੯੭) ਦੀ ਮਹਾਨ ਬਖਸ਼ਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਗੁਰਸਿਖ ਆਪ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕਦ ਤੇ ਸਾਰੇ ਪਰਵਾਰ ਨੂੰ ਛਕਾ ਕੇ ਪੰਜਾਂ ਕਕਾਰਾਂ ਦੀ ਰਹਿਤ ਆ ਸਤ ਵਕਾਰ ਰੁਖਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਕੁਜਨ ਸਿਮਰਨ ਵਿਚ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਸਿੱਖ ਸਿੱਖਣੀ ਮਿਲ ਬਹੁੰ ਰਗਾਰ ਦੇ ਅਪਾਰ। ਭਜਨ ਸਿਖਾਦ ਪਤ੍ਰ ਕਉਂ ਹਰਿ ਭਜ ਬਾਜੈਬਾਰਾ (ਸੌ ਸਾਖੀ ਚਰਚਾ ਕਰ ਸਕੂਰ ਸਵਬ ਪ੍ਰਾਤਪਾਲਕ ਸੋਹਿ ਕਲਤ ਸਹਿਤ ਸਭਿ ਗੋਲਾ, ' ਵਿਉਂ ਜਿਹੜੇ ਗੋਰਜੂਬ ਨਾਮ ਦਾ ਮੰਨਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਉਹ ਪਰਵਾਰਾਂ ਡੇ ਪਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਇਕ ਬਣਾ ਕੇ ਉਧਾਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਯਥਾ ;~

ਵਾਰਾ ਨੂੰ ਸਮਾਸਕ ਕਰ ਜ਼ਿਰਮਾਂਖ਼ ਕੇਖਣ ਉਧਾਰਦਾ ਭਾਈ ਦੇ ਨਾਵੇਂ ਬੇਕ ਕਣੀ ॥' (ਅੰਗ ੬੦੮) ਮਨਾਇ ਮੰਟਿਆਂ ਕੁਲੂ ਉਧਰੇ ਸਭੂ ਕਟੇਬ ਸਬਾਬਿਆ ॥' (ਅੰਗ ੧੨੪੧) ਸ਼ੁਰੂਮੇ ਕੁਟੰਬ ਸੰਗਿ ਲੋਗ ਕੁਲ ਸਬਾਬਿਆ ॥' (ਅੰਗ ੭੧੦)

ਸਾਖੀ ਭਾਈ ਆਕਲ ਦੀ ਪੁਤਰੀ ਦੀ

ਅਪਰ ਵੱਡੇ ਇਕ ਗ੍ਰਾਮ ਮਹਿੰ ਗੁਰਸਿਖ ਬਸਹਿ ਤਿਖਾਨ। ਰਾਮਦਾਸ ਸਤਿਗੁਰੂ ਤੋਂ ਸਿੱਖੀ ਬਰੀ ਮਹਾਨ ॥ ਭਾਈ ਆਬਲ ਜੀ ਚੌਥੇ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹ ਜੀ ਦੇ ਸਿੱਖ ਸਨ। 'ਵੱਡੇ ਘਰ' ਿਸ ਕ ਕਿੱਡ ਜਾ ਨਾਲ ਸੀ। ਸਰਬਾ ਤੋਂ ਭਰੇਸੇ ਸਹਿਤ ਤੋਂ ਮਹੀਨੇ ਪਿਛੋਂ ਸ਼_{ਿਰਤ}

Laker of the Charles of the State of the Sta

ਕੀ ਤੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਜਾਇਆ ਕਰਦਾ ਸੀ । ਉਸਦ ਘਰ ਇਕ ਪੁੱਤਰੀ ਨੇ ਕਾਰ ਨਿਆ। ਜਦਾਂ ਸੱਤ ਬਰਸਾਂਦੀ ਹੁਈ ਤਾਂ ਭਾਈ ਆਕਲ ਜੀ ਨੇ ਇਸ ਦਾ ਸਨਰਹਾਰਸ ਦਾ ਕਰਣਾ ਚਾਹਿਆ , ਉਸ ਸਮੇਂ ਦ ਰਿਵਾਜ ਅਨੁਸਾਰ ਬਾਮੂਦ ਨੂੰ ਬੁਲਾ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਾਹ ਮੇਰੀ ਲੜਕੀ ਦੀ ਕਿੱਤ ਸਗਾਈ (ਕੁਰਮਾਈ) ਕਰਿ ਨੂੰ ਭੁਲਾ ਆ। ਉਹ ਭਾਲਦਾ ਭਾਲਦਾ ਫਿਰਯੋ ਫਿਤਿਕ ਬਲ ਮਿਲਯੋ ਨ ਹਾਣੀ। ਖੋਜਤ ਆਰੰ ਪੁੱਝ ਤੁਕਲਾਣੀ ਹੈ ਤੁਕਲਾਣੀ ਨੌਕਰ ਵਿਚ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ। ਉਸ ਪਿੰਡ 😥 ਵਿਚ ਇਕ ਸਾਦਾ ਨਾਮੇ ਤ੍ਰਿਖਾਣ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ । ਉਸਦੇ ਪੁਤਰ ਸਾਧੂ ਨੂੰ ਯੋਗ ਨੂੰ ਜਾਣ ਕੇ ਉਸ ਨਾਲ ਭਾਈ ਆਬਲ ਦੀ ਲੜਕੀ ਦੀ ਕੁਝਮਾਈ ਕਰ ਇਹੀਂ ਸਦੇ ' ਨ ਵਾਪਸ ਆ ਕੇ ਭਾਈ ਆਕਲ ਜੀ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਤੋਂ 'ਸਾਨ ਆਕਲ ਨੇ ਬੁਬਣ ਨੇ ਭਾਰੰ ਗੁਰੂ ਕੇ ਸਿੱਖ ਕਿ ਨਹੀਂ ਨਿਹਰਯੋ ? ਬਿਪੂ ਕਹੈ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਬਿਚਾਰਾ। ਨੀਕੇ ਉਕ ਨਿਕੰਤ ਨਿਹਾਰਾ। ² ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਮਗਰੋਂ ਵਿਆਹ ਦਾ ਦਿਨ ਨੀਅਤ ਨੀਕਾ। ਜੰਵ ਆ ਗਈ, ਭਲੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸੇਵਾ ਕਰਕੇ ਆਪਣੀ ਸਪ੍ਰਤਰੀ ਦਾ ਅਨੰਦ ਕਾਰਜ ਭਾਈ ਸਾਧੂ ਨਾਲ ਕਰ ਦਿਤਾ। ਪਰ ਭਾਈ ਆਕਲ ਜੀ ਨੇ ਪਛਾਣ ਲਏ ਕਿ ਇਹ ਮੌਰੇ ਸੰਬੰਧੀ ਤਾਂ ਸੁਲਤਾਨ ਦੇ ਉਪਾਸ਼ਕ ਹਨ। ਬੜਾ ਦੁਖੀ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਪੁੱਤਰੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਜਨਮ ਤੋਂ ਲੋਕ ਸਿਖਿਆ ਦੇ ਦੋ ਕੇ ਗੁਰਸਿੱਖੀ। ਵਿਚ ਪ੍ਰਯੁੱਕ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਹੁਣ ਉਸਨੂੰ ਫੇਰ ਦ੍ਰਿੜ ਰਹਿਣ ਵਾਸਤੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲੱਗਾ ਕਿ ਹ ਪੁੱਤਰੀ ! ਤੇਰ ਸਹੁਰੇ ਸਲਤਾਨ ਦੇ ਉਪਾਸ਼ਕ ਹਨ, ਪਰ ਤੂੰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਣਾ। ਤੇਰਾ ਮੱਥਾ ਸਤਿਗਰੂ ਜੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਦੇ ਅੱਗੇ ਨ ਬਕਾ ਸਤਿਗਰੂ ਜੀ ਭਲੀ ਕਰਨਗੇ। ਬੀਬੀ ਦ੍ਰਿੜ ਨਿਸਚੇ ਵਾਲੀ ਇਹ ਗਲ ਸ਼ੁਣਕੇ ਬਹੁਤ ਦੁਖੀ ਹੋਈ। ਸੋਚਣ ਲਗੀ ! ਬੜੀ ਅਣਬਣ ਗੱਲ ਬਣ ਗਈ ਹੈ। ਪੂਰ ਚਿਤ ਡੈਲਿਆ ਨਹੀਂ', ਸਗੇਂ' ਅਰਦਾਸ਼ ਵਿਚ ਜੁੜਕੇ ਬੇਨਤੀਆਂ ਕਰਨ ਲਗੀ। ਹੁੰ ਸ਼ੁਰੂ ਪਾਤੁਬਾਹ, ਮੀਰੀ ਪੀਰੀ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹੁਣ ਆਪ ਮੌਰੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰ। ਾਜਸ ਤਰਾਂ ਜੱਗਾ ਤੇ ਲੈ ਕੇ ਕਰਦੇ ਆਏ ਹੋ 'ਹਰਿ ਜਗ ਜਗੂ ਭਗਤ ਉਪਾਇਆ ਪੈਸ਼ ਰਖਦਾ ਆਇਆ ਰਾਮਰਾੜੇ ॥ ਦੇਂਪਦੀ ਦੀ ਲਾਜ ਰਖੀ, ਪ੍ਰਸ਼ਾਦ ਦੀ ਕੁਬਆ ਕੀਤਾ, ਨਾਮ ਕਵ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕੀਤੀ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੋਰੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰੇ। ਤੇ ਮਰ ਸਹੁਰ ਆਪਣੇ ਸਿਖ ਬਣਾ ਲਚ । ਮੌਰੇ ਤੇ ਮਿਹਰ ਕਰੇ, ਤਰਸ ਕਰੋ। 'ਜਵ ਗੁਨ ਕਹਾ ਜਗਤ ਗੁਰਾ ਜਉ ਕਰਮੂ ਨੂੰ ਨਾਮੈਂ॥ ਸਿੰਘ ਸਰਨ ਕਤ ਜ਼ੁਮੀਐਂ ਜ਼ੁਊ ਜੇਬੂਕੂ ਗ੍ਰਾਸ਼ਿੰਹ ਹੈ ਜਗਤ ਗੁਰੂ ਜੀ, ਵੇਰ ਤੁਹਾਡਾ ਕੀ ਉਪਕਾਰ ਹੁੰਸ਼ੁਆ ਜ ਕਰਮ ਹੀ ਨਾਨਾਂਸ਼ ਹੁਇ । ਸ਼ੇਰ ਦੀ ਸ਼ਰਨ ਵਿਚ ਜਾਣ ਦਾ ਕੀ

ਸ੍ਰੀ ਜਪੂ ਜੀ ਸ਼ਾਹਿਬ

MAN W SENERGHEN SE VENNESS

ਲਾਭ ਕ ਕੋਰ ਵੀ ਗਿਦੜ ਹੀ ਗੁਸਦੇ ਰਾਹਣ ਨੇ ਸ਼ਰ ਰੂਪ ਸ਼ਤਿਰਾਜੂ ਜੀ ਤੁਜ਼ਤੀ ਨਿ ਲਾਭ ਕ ਫਰ ਵਾ ਜ਼ਿਲਦਕ ਸਰਨ ਐਂਟ ਦਾ ਫਰ ਕੀ ਲਾਜ ਜ ਲਗਮਾਂ ਗੁਪੀ ਗਿਦਤ ਵਰ ਵੀ ਤੁਸਜ਼ ਰਹੁਤ मध्य मह हा बच प्रति । इव दार हा जा वि । वस प्र ਜਾਈਏ। ਜਾਣ ਨੇ ਬੀਆਂ ਵਰੀ ਸਮਸੰਗ। ਵਹਾੜੇ ਬਜਾਬਰ ਹੈਜ (ਬੀਆਂ, ਤੋਂ ਜਾਣਾਵਾ ਆਹਾ ਹੈ। ਸੰਗ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਜੇ ਸਰ ਮੱਚ ਤੇ ਕਰੇ ਸਾਰਾ ਸਰ ਸ਼ੇ, ਦੂਜਾ ਕਵਾ ਨਹਾਂ ਛੀਡੇ ਕਰਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਹਿਆਂ ਵੀ ਹੈ ਤਾਂ ਵੀ ਆਪ ਕਿਹਾ ਕਰੋ ਮੇਰਾ ਬੁਰਾ ਲੇਖ ਮੌਟ ਵਿਓ। ਲੌਕ ਪਲੌਕ ਵਿਚ ਜਸੀ ਹੀ ਲਖ ਲਿਖਣ ਵਾਲ ਹ ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਜ ਮਟ ਰਵਾਈ ਹੈ। ਇਉਂ ਬੋਨਤੀਆਂ ਕਰਨ ਲਗ ਪਾਣੀ ਸ਼ਹੂਰ ਅਤੇ ਪੁੰਡ ਸਟਰ ਨੂੰ ਸਮਿੰਦਿਆਂ ਰਸਤੇ ਵਿਚ ਹੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਡੇਵੇਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਜੀ ਦਾ ਡੋਗ ਪਿੰਤ ਰਵਲੀ ਭਾਈ ਸਾਈ ਦਾਸ਼ ਜੀ ਦੇ ਘਰ ਸੀ । ਗਰਮੀਆਂ ਦੀ ਰੁਝ ਹੋਣ ਕਰਕ ਅੰਮੂਤ ਵੇਲ ਹੀ ਜਿੰਦ ਵਿਦਾ ਕਰ ਦਿਤੀ ਗਈ। ਰਾਹ ਵਿਚ ਜਾਂਦਿਆਂ ਕਰਨ ਆ ਹੈ ਜਾਂਦੀਆਂ ਸਮੇਤ ਅਗੇ ਨਿਕਲ ਗਿਆ ਤੋਂ ਡੋਪੀ ਨੂੰ ਬਹਾਰਾੜ ਭੂਰਮਾਹਿਤ ਭਾਈ ਸਾਧੂਜੀ ਭੁਛ ਪਿਛ ਰਹਿਰਾਈ। ਦੂਰੇ ਸ੍ਰੀਆਸਾਜ਼ੀ ਸੀ ਨੇ ਵਾਰਦ ਕੰਟ ਤਨ ਦੀ ਅਵਾਜ਼ ਜਦੇ ਭਾਈ ਆਰਲ ਦੀ ਪਾਵੀ ਦੇ ਕੈਨਾਂ ਵਿਚ ਪਈ - ਸਚਿਤ ਅਸ਼ੀਨ ਲਾਖ਼ਿਤ ਰਿਆ। ਕਹਾਰੀ ਨੂੰ ਪੰਸੰਦੇ ਕ ਕਿਹਾ ਕਿ ਤੁਸਾ ਸਾਤਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਭੇਰੇ ਵਲ ਲੈ ਚੱਲੋਂ। ਕਹਰ ਲਾਲਚ ਵੱਸ ਹੋਵ ਉਸ ਪਾਸੇ ਨੂੰ ਤਰ ਪਏ। ਭੇਜ ਜੇ ਕੁਝ ਦੂਰੀ ਕੇ ਹੀ ਬਾਬੀ ਭਲੀ। ਵਚੋਂ ਉੱਤਰ ਗਈ ਤੇ ਭੂਵ ਕ ਸ਼ਾਤਰੂਟਾ ਦੇ ਚੁਟਨਾ ਵਿਚ ਪਹੁੰਚੀ ਅਤੇ 'ਜਗ ਕਰਿ ਜੇ ਰ ਬੰਦਨਾ ਹੈ ਕੀਨਿ । ਝੈਠੀ ਸ਼ਬਦ ਬਿਖੈ (ਚਤ ਦੀਨਿ li²

ਜਦੇਂ ਸ੍ਰੀ ਆਸ਼ਾ ਜੀ ਦੀ ਵਾਰ ਦਾ ਭੋਗ ਪਿਆ ਤਾਂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਪੁ_{ਫਿਆ} ਬੀਬੀ ਵਿਆਹ ਵਾਲੇ ਕੱਪੜੇ ਪਾਏ ਹੋਏ ਹਨ ਕਿਧਰੀ ਆਈ ਹੈ, ਕੀ ਕਾਰਨ ਨੇ ਪ੍ਰਾਵੀਈ ਦੇ ਸ਼ਾਹੀ ਬਣਤੀ ਕਹਿ ਸੁਣਾਈ ਕਿ 'ਸਟਵਰ ਕੇ ਸੇਵਕ ਸਸਰਾਜ ਇਹ ਚਿਤਾ ਚੋਵ ਕੁਸ਼ਾ ਦਿਵਾਰੇ, ਆ ਬੂ ਸਾਂ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਿ ਹੈ ਗੁਰ ਕਾ। ਪਤ ਕਮਤਰ ਦਾ ਕਾ। ਸੁੱਨ ਕੰਨਯਾ ਤੋਂ ਭਏ ਕਿਪਾਲ। ਹੋਰੀ ਸਰਕਾ ਰੂ ਜ਼ ਬਿਸਲ । ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਮ ਕਰਯੋਂ । ਤੇਰੇ ਲੇਖ ਇਸੀ ਗਿਰਿ ਲ ਸੰ। ਚਲਿਆਈ ਸਤਿ ਮੰਗਤਿ ਸਰਨੀ। ਲਿਖਹਿਂ ਲੇਖ ਅਚਿ ਜ਼ਿਊ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਮਾ।' ਫੇਰ ਬੀਬੀ ਨ ਭਵਾ ਚਰਨਾਂ ਵਿਚ ਰਖੀ ਜੋ ਘਰੋ' ਲੱਕੇ ਆਮ ਨਾ ਲ ੇ ਨਿੰਮਤਾ ਨਾਲ ਬੰਨਤੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ । ਉਨਿ ਪ੍ਰਸੰਨ ਗੁਰੂ ਸੁਣ

ਜ਼ਖਾਨਾ। ਨਵੇਂ ਮੁੱਖ ਲਿਖਿਬ ਤੁਵ ਨਾਨਾ । ਪਿੜਾ ਵੀ 1 ਸਿਖ, ਸੋ ਤੇ ਤਰਜ਼ੇ । ਕੁਰਾਨਾ ਦਰਦ ਘੁਰ ਸ਼ਹਾਰ ਤੇ ਫ਼ਿਤਾਰਬ ਕਰਨੇ ਤੇ ਪਾਸ਼ਿਸ਼ੀ ਦਾਨ ਦੀਨਿ ਹਮ ਤੋਹੀ। ਅਹਿਣ ਸਿਖ ਸੁਰ ਤੇਰ ਹੋਵੀ ਪਤਿ ਕਾਸਿਖ ਹੋਇ ਹੈ ਭਲੇ । ਗੁਰ ਸਿੱਖੀ ਕੇ ਮਨਗ ਜਿਸ ਜਾਂ ਹੈ ਜਿਸ ਹੈ ਜਾਂਦੇ ਹੈ ਤਾਈ ਸਾਹੂ ਤੀ ਬਰਨਾ ਵਿਚ ਆ ਪੰਚਾ। ਸ਼ਹਿਤਨ ਕੀ ਦੇ ਦਰਸਟ ਕਰਕ ਉਸਦਾ ਜ਼ਿੰਦ ਦੀ ਨੂੰਦਾ ਹ ਗਿਆ ਤੇ ਨਮਸਕਾਰ ਸਾਤਕਾ ਤੇਠ ਗਿਆ। ਫ਼ਜ਼ਰ ਦੇ ਕਿਹਾ ਗਈ ਸਾਧੂ ਤੇਜਾ ਸਹੂਰਾ ਗਰੂ ਕਾ ਮਿਖ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਲੜਕੀ ਨਾਲ ਤਰਾ ਸੰਬੰਧ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤੂੰ ਹਵਾ ਤੁਸਕ ਦੀ ਸਵਾ ਫ਼ੜ ਕੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨ ਕ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਸਿਖ ਬਣ ਸਾ। ਹਿੰਦੂ ਘਰ ਵਿਚੇ ਜਨਮ ਪਾਪਤ ਕਰਕੇ ਵਿਉਂ ਤੁਰਕ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਬਿਅਰਚ ਗਵਾਉਂਦਾ ਹੈ ? ਤੁਰਕ ਦਾ ਜੂਨਾ ਖਾਣਾ ਇਹ ਮੰਦਮੜੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਇਹ ਫੜ ਦੇ , ਭਾਈ ਸਾਰ ਜੋ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਕੇ ਸਭਿਗੂਰਾਂ ਤੋਂ ਕ੍ਰਬਾਨ ਹੈ ਚੁੱਕਾ ਸੀ। ਸਭਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਐਸੀ ਵਿਆ ਦਿਸ਼ਣੀ ਪਾਈ ਨਿਹਾਲ ਕਰ ਦਿਤਾ, ਚੋਨਰੀ ਪੈ ਗਿਆ, ਲੱਗਾ ਉਣਕੀਆਂ ਕਰਨ, ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਵੀ ਆਪਣਾ ਸਿਖ ਬਣਾ ਲਓ । ਸਭਿਗਰੂ ਜੀ ਨੇ ਉਸਦੇ ਚਿੱਤ ਸ਼ਰਦਾ ਵਧੀ ਦੇਖਕ ਆਪਣਾ ਸਿਖ ਬਣਾ ਲਿਆ ਤੇ ਸਤਿਨਾਮ ਦਾ ਉਹਦੇਸ਼ ਦਿਤਾ। ਸਿਖ ਬਣ ਕੇ ਕੋਲਾ ਲੈਕੇ ਵਿਦਾ ਹੋਇਆ। ਜਦੋਂ ਘਰ ਪਹੁੰਚਾ ੜਾ ਸਾਰਾ ਪ੍ਰਵਾਰ ਮੌਬਰੀ ਨਾਲ ਲੋਕੇ ਦੋਹਾਂ (ਪਤੀ ਸਤੀ) ਨੂੰ ਸਰਵਰ ਦੇ ਮੁਕਾਮ ਤੇ ਮੱਚਾ ਟਿਕਾਉਣ ਲਈ ਲੋਕੇ ਗਏ, ਜਾਂਦਿਆਂ ਸਾਰ ਭਾਈ ਸ ਧੂ ਨੇ ਲੱਤ ਮਾਰੀ ਅਤੇ ਭਹਿਣ ਲਗਾ ਮੈਂ ਗੁਰੂ ਕਾ ਸਿਖ ਬਣ ਗਿਆ ਹਾ ਇਸ ਮੁਕਾਮ ਨੂੰ ਢਾਹ ਦਵਾਗਾ। ਸਾਣਿਆ ਨ ਬਤਾ ਜ਼ਰ ਲਾਇਆ ਪਰ ਸਾਧੂ ਨੇ ਇਕ ਨ ਮੰਨੀ। ਮੇਬਾ ਤਾਂ ਕੀ ਟਕਣਾ ਸੀ ਸਗੇਂ ਵਾਹੁਣ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਕਰ ਲਈ। ਸਾਰੋ ਕਹਿਣ ਦਰਾਪਏ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਸਰਵਰ ਨੇ ਕਮਲਾ ਕਰ ਦਿਤਾ ਹੈ, ਇਹ ਬਾਵਰਾ ਹੈ। ਰਿਆ ਹੈ । ਇਉਂ ਕਾਂਹੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸੇਂ <mark>ਗਏ। ਭਾਈ ਸ਼ਾਧੂ ਨੇ ਉਠ ਕੇ ਕਹੀ ਲੈ ਕੇ</mark> ਸਕਾਮ ਵਾਹ ਦਿਤਾ। ਉਹ ਦਿਨ **ਉਨਕੇ ਬਣਾ ਦਿਆਂ** ਕਰਨ ਇਹ ਰਾਤ ਨੂੰ ਦਾਹ ਦਿਆ ਕਰੇ। ਵੇ ਅਬੀਰ ਨਿਸ਼ਾਨ ਮਿਟਾ ਕੇ ਹੀ ਹਟਿਆ। ਕੁਸ਼ ਸਮੇਂ ਸਰ ਹਾ । ਅਸਦਾ ਘਰ ਪੱਤਰ ਚੈਦਾ ਹੋਇਆ। ਸ਼ਤਿਗਰ ਕੀ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਵਿਚ ਲੈ ਕੇ ਪਰਚ ਤੇ ਨਾਮ ਰਖਣ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ । ਹਜ਼ੂਰ ਨੇ ਭਾਈ ਰੂਪਾ ਨਾਮ ਕਬਿਆ। ਜੋ ਬੜਾ ਬਿਦਕੀ ਬਿਖ ਹੋਇਆ। ਪਿਉ ਪ੍ਰਤਰ ਐਹੇ ਜਿਹੇ ਸ਼ਰਧਾ ਵਾਧ ਹੋਏ। ਇਕ ਦਿਨ ਬ ਹਰ ਲਕੜਾ ਕੱਟਰਿਆ ਤੇਹ ਲਗੀ, ਕੁੰਨੇ ਦਾ ਪਾਣੀ ਨੂੰਵਾਂ ਜਾਣ ਕੇ ਮੌਕਲਪ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸ਼ਿਰਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਛਕਾ ਕੇ ਛਕਾਗ । ਐਸੀ

ੱਸ੍ਰੀ ਸ**ੂ** ਜੀ ਸ਼ਾਹਿਬ ਅੰਦਰੇ ਕਿਲਾ ਸ਼ਾਲ ਕੀ ਕਰ ਤੋਂ ਸਿਖਰ ਦਪੋਰਕੇ ਭਾਵੀ ਕੀ ਡਰੇਸ਼ੀ ਤੋਂ ਪੁਸ਼ ਦੀ ਬਿਰ ਪਈ, ਰਾਜ਼ਕ ਕੀਰ ਕਰ ਤੋਂ ਸਿਖਰ ਦਪੋਰਕੇ ਭਾਵੀ ਕੀ ਡਰੇਸ਼ੀ ਤੋਂ ਪੂਮ ਦੀ ਬਿਰ ਪਏ - ਪੂ ਕੇ ਪੁੰਮ ਦ ਬਿਰ ਹੁੰਦ ਜਲ ਫਕਣ ਆਏ । ਕੇ ਇਹ ਦਾ ਪੁੰਮ ਦੇਖਕ ਬਖਸ਼ਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰੇਸ਼ ਦਾਬਰ ਹੋਏ ਜਨਾ ਹੈ। ਹਕਮ ਕੀ ਦਾ ਕੇ ਬਰਨ ਕੀ ਕਿ ਕਿ ਤੁਸਤੂ ਤੋਂ ਕੀ ਮੀਆ। ਲੰਗਕ ਦੁਸ਼ਾਉਣ ਲਈ ਹਕਮ ਕੀ ਦਾ ਕੇ ਬਰਨ ਕੀ ਕਿ ਕਿ ਤੁਸਤੂ ਤੋਂ ਕੀ-ਸਿਆ। ਲਗਾਰ ਚਾਲਣ ਜਾਂਦੇ ਵਿਚਲਾ ਹੋਇਆਂ ਵੀ ਬੁਝ ਚਾਇਆਂ ਹੈ ਕੰਗਰ ਵਿਚ ਗਿਲਾ ਬਾਲਣ ਜਾਂਦੇ ਵਿਚਲਾ ਹੋਇਆਂ ਵੀ ਬੁਝ ਚਾਇਆਂ ਹੈ ਲੰਗਰ ਵਿੱਚ ਗਿਆ ਕਰਜਾ ਜੇ ਲਗਰ ਚਾਰ ਉੱਦਾ ਹੈ। ਹੋਣ ਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਲਾਦ ਲੰਗਰ ਉ ਕਰਜ਼ ਸ਼ੁਲਾ ਤੇ ਪ੍ਰਤ ਬਾਰਾਤੀਆਂ ਮਲਮ ਕਰਲ ਦੇ ਕਲ ਕਿ ਜਿਹਾ ਹੈ? ਚਲਾਉਂ ਹੈ। ਹੈ। ਦੇਨਾ ਦੇ ਲੱਗਰ ਵਿੱਚ ਗਿੱਲ ਬਾਲਣ ਰਲਦਾ ਤਿੱਠ। ਹੈ। ਸ ਵਿਸ਼ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜ ਮਾਤਕਾਰ ਜੀ ਦਾ ਉਹਦੇਸ਼ ਮਨਣ ਵਾਲ ਹਨ ਉ। ਆਪ ਹੈ ਸਾਦਸ ਦੂਕ ਪ੍ਰਵਾਰ ਨੂੰ ਵੀ ਗੁਰੂ ਕਾ ਸਿਖ ਬਣਾਕੇ ਸਥਾਰ ਲੈਵਿਹਨ ਤਾਂ ਕਰਵੇਂ ਹੀ ਹਨ ਵਾਲ ਪ੍ਰਵਾਰ ਨੂੰ ਵੀ ਗੁਰੂ ਕਾ ਸਿਖ ਬਣਾਕੇ ਸਥਾਰ ਲੈਵਿਹਨ ਤ ਅਭਾਕ ਪ੍ਰਬਾਦ ਨਾਮ ਦਾ ਮਨਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗਰਮਖ (ਪ੍ਰਭਾਰ) ਹੈ ਇੰਕੀਆਂ ਦੇ ਨੂੰ, ਜਿਵੇਂ ਨੇਤ੍ਰ ਬਿਗਾਨ ਰੂਪ ਨੂੰ ਕਬੇ ਬਾਜੀ ਵਾਂਗ ਦੇਖਣ ਭੋਜੜੇ ਰਨ। ਕਨ ਪਰਾਈ ਨਿੰਦਿਆ ਅਤੇ ਆਪਦੀ ਉਸਤਰੀ ਸੁਣਨ ਵਾਸਤੇ ਖੜੇ ਹੋਰ ਕੁਰਦੇ ਹਨ, ਰਸਨਾ ਸੁਆਦਾ ਵਿੱਚ ਲਗਦੀ ਹੈ, ਚਮੜੀ ਸਪੂਰਸ਼ ਵਿਚ ਲਗਦੀ ਹੈ

ਸ਼ਹਿਰ ਕਰਕੇ ਰੋਕ ਲਾਦ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਦਾ ਸ਼ਧਾਰ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਯਥਾ;_ 'ਅੰਤਰਿ ਗੁਰੂ ਆਰਾਧਣਾ ਜਿਹਵਾ ਜਪਿ ਗੁਰ ਨਾਉ॥ ਨੇਤ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪੇਖਣਾ ਸ੍ਵਣੀ ਸੁਨਣਾ ਗੁਰ ਨਾਉ ॥' (੫੧੭)

ਲਗਦ ਹਨ ਹੈ। ਹੈ, ਇਸ ਇੰਦੀਆਂ ਰੂਪ ਪਰਵਾਰ ਨੂੰ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਨਾਮ ਦੇ ਸਿਮਰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ

ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਗੁਰਸਿਖ ਨੌੜ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖਿਆ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਨੌੜ੍ਹ ਮੋਰਿਹੇ ਰੁਣਿ ਕਮ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਧਰੀ ਤੁਰਿ ਬਿਨ ਅਵਰ ਨ ਦੇਖਰ ਕੋਈ (ਅੰਗ ਵੜਤ) ਅਤੇ ਕੋਨਾ, ਸ਼ਵਣਾ ਨੂੰ ਸ਼ਿਖਿਆ ਦਿੰਦੇ ਹਨ 'ਏ ਸ਼ਵਣਹੁ ਸੋਰਿਹੋ ਸਾੜੇ ਸ਼ਣਨ ਨੇ ਪੁਠਾਏ। ਸਾਚੇ ਸ਼ਨਤੇ ਨੇ ਪੁਠਾਏ ਸਰੀਰਿ ਲਾਏ ਸੁਣ ਹੁ ਸੀਤੇ ਬਾਣੀ॥ ਜਿਕ ਸ਼ਣੀ ਅਤੇ ਤਨ ਹਰਿਆਂ ਹੋਆਂ ਰਸਨਾ ਰੀਸ਼ ਸਮਾਣੀ ॥ (ਅੰਗ ੯੨੩) ਿਸ਼ਸ਼ ਪ੍ਰਤ ਕੁਸ਼ ਕਰਾਤੂ ਜੀ ਦੀ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸਿਖਿਆ ਧਾਰਕੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਇੰਦੀਆਂ ਰਹੀ ਹਰਵਾਤ ਨੂੰ ਮੁਧਾਤ ਲੈ ਦੇ ਹਨ। ਬੰਜੇ ਹਾਸਿਥਾਂ ਹਟਾ ਲੈ ਦੇ ਹਨ। **ਕਰਾ**;=

ਕਿਸ਼ੀਰ ਕੀਗਾ ਹੁਆਂ ਬਾਵਰਾ ਬਹਰਾ ਹੁਆਂ ਕਾਨ॥ ਪਾਵਰ ਤੇ ਪਿੰਗਲ ਭਇਆ ਮਾਰਿਆ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਨ॥ (੧ਤ੭੪) ਮੂੰਕਤ ਨੂੰ ਸਦੇ ਬਰਮ ਰੂਪੀ ਧਣਖ ਵਿਚੋਂ ਪ੍ਰੇਮ ਦਾ ਬਾਣ ਸ਼ਾ_{ਗਿਆ} ਤਾਵਾ ਮਾਤੇ ਕੁਸ਼ਗਤ ਵਲ ਨਹੀਂ ਤਰਦਾ । ਪਿੰਗਲ ਦੀ ਨਿਆਸੀ ਜੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਚਬਾਨ ਕਰਕੇ ਕਿਸੇ ਦੀ ਨਿੰਦਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਇਸ ਕਰਕ ਹੈ।

W. Company of the Com ਨੂੰ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕੰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਕਿਸੇ ਦੀ ਨਿੰਦਿਆ ਨਹੀਂ ਸੁਣਦਾ ਇਸ 🔏 ਭਰਕੇ ਬੋਲਾ ਹੈ ਗਿਆ ਹੈ। ਯਥਾ:–'ਸਲੌਕ ਮ: ੨੫ ਅਖੀ ਬਾਬਹੁ ਵੇਖਣਾ ਵਿਲੂ ਕੋਨਾ ਸੁਣਣਾ , ਪੈਰਾ ਬਾਬਹੁ ਚਲਣ। ਵਿਣੇ ਹਥਾ ਕਰਣਾ ॥ ਜੀਵੇ ਬਾਬਹੁ ਜਨਾ ਸੁਣਣਾ । ਬੁਲਣਾ ਇਉ ਜੀਵਤ ਮਰਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਹੁੜਮੁ ਪਛਾਣਿ ਕੈ ਤੇਉਂ ਖਸਮੇ

ਲਣਾ ਜਾ (ਸਰ ਭ. (ਪਰਵਾਰ) ਜਿਹੜੀਆਂ ਬ੍ਰਿਤੀਆਂ ਹਨ । ਪ੍ਰਮ ਣ', ਵਿਧਰਕ, ਨਿੰਦ੍ਰਾ, ਸਿਮ੍ਤੀ,ਵਿਕਲਪ । ਇਹ ਭੀ ਮਨ ਦਾ ਪਰਵਾਰ ਹੈ ਨੇ ਮ ਦਾ ਮੰਨਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗਰਮੁਖ ਬਿਤੀਆਂ ਰੂਪੀ ਪਰਵਾਰ ਦਾ ਛੀ (ਸਾਧਾਰੂ) ਸੁਧਾਰ ਕਰ ਲੈ^ਪਦੇ ਹਨ ਹਿਸਾਵਤਾਜ਼

ਝ, ਨਾਮ ਦਾ ਮੰਨਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗੁਰਮੁਖ ਮਿਸਾਰ ਦੀ ਜੈਮਣ ਮਰਣ ਦੀ, ਦੇਹ ਅਧਿਆਸ ਦੀ, ਸ਼ਰਗ ਲੌਂਡ ਬ੍ਰਹਮ ਲੋਕ ਦੇ ਸਖ ਦੀ, (ਪਰਵਾਰੈ) (ਵਾਰੈ) ਵਾੜ ਤੋਂ , ਪੰਦ ਤੋਂ (ਪਰ) ਪਰ ਹੈ ਜਾਂਦ ਹਨ । ਅਤੇ ਨਾਮ ਦੇ (ਸਾਹਾਰ) (ਸ਼-ਅਧਾਰੂ) ਆਧਾਰੂ ਦੇ (ਸਾ) ਸਹਿਤ ਹੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਵਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਨ ਧਾਰਨਾ ਤੋਂ ਹੀਣਾ (ਧਾਰੂ) ਧਾਰਨਾ ਦੇ (ਸ) ਸਹਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ਭਾਵ ਸਭ ਗਣ ਤੇ ਭਰਣਾਇਕ ਧਾਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰਨਾਂ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ (ਸਾ) ਉਹ ਗੁਰਮੁਖ ਕਮਸਰ ਨੂੰ ਰਾਰੂ (ਧਾਰੁ) ਧਾਰਨ ਕਰਾਕੇ ਦੇਹ ਅਭਿਮਾਨ ਦੀ ਵਾੜ ਤੋਂ ਪਰੇ

[॰] ੧ ਜਨਤ ਦਿਸ਼ਣ ਦੁਸ਼ਾਰਾ ਦੁਸ਼ਾਵਿਚ ਮਨ ਦਾ ਜਜ਼ ਭਰਿਤਾ ਨਿਵਰਤੀ ਦਿਸ਼ਟਉਂ ਕਛੂ ਸੰਗਿ × ਜਾਣਿ ਜਾਣ ਤਿਆਗ ਜਾਣ । ਅਗ ੧੨੭੦ ੇ ਵਿੱਚੇਆਂ ਬੰਦ ਜੰਸਤੇ ਅਤੇ ਗਰੂ ਦੀ ਆਗਿਆਂ ਤੇ ਉਲਵਾਸਤ ਜੰਗਤ ਨੂੰ रह मेल क्षांदरा कर खान है अने अने अने साहरू ह इन्हें। जम ੲਾ•ਕੀ ਕੀ ਕੀ ਕੀ ਰਾਜ ਰਾਜੀ ਮਾਨਿਆ ਕਿਹਾ ਕਿਚ ਰਿਹਾ ਅਗ ਜ਼ਰਮਣ इ रन्ध संस्थात हुन आवार इसर मूच र अर्थिक दिन और का तुर्म में के रहत की कहान कि हते।

ਰਾਮ ਵਿਕਾਰ ਨਾਲ ਦਾ ਜਾਂਹ । ਮੁਸਿਮਜ਼ੀ 1 ਅਣਦਿਨ ੂ 'ਦੁਭਾਧਾ, 'ਨੂੰ ਹੈ ਇਭਾਰਤ ਤਾਂ ਹੈ ਨੇ ਸਕਣੀ, ਫਲ ਦੀ ਇਫਾ ਬਹੁਤੀ ਕਰਨੀ। अधः । अन्याधाः अस्य स्वारताः (अक्रि अक्ट) क्षा अन्य अन्य प्रतिस्वासी ॥ अग्र अन्य अन्य

^{਼ਾ}ਰਮ ਹੈ। उन्नर ਜਿਸਤਨ ਦੇ ਵੱਕਤ ਪਿਛਲੇ ਕੀਤੇ ਕੁਸ਼ਾਨ ਸਾਡੇ ਰਹੁਣ। ਹੈ ਹੈ। ਅਤੇ ਕੀ ਮੀਤ 'ਤਆਗੜ੍ਹ ਹਹਿ ਕਨ ਉਹਾਂ ਸ਼ਾਣ ਕਰੋਈ (ਅਗ 100) hases le set ਪ੍ਰਾਮ , ਤੁਚੰਤ ਜੀ ਬਹਿ ਪਾਵਲੇ ਸੱਤ ਦਰਸਤ। ਅਗ ੧੨੦੭

1.2. 等级级设备公司经验经验,对金融经验。 ਮੰਨੇ ਤਰੇ ਤਾਰ ਗੁਰਸਿਖ :--੧ ਜੋ (ਗਰ) ਸ਼ਤਿਗਰ ਜੀ ਆਹ ਤੋਂ ਮਨ ਤਰਤਾ ਹੈ? ਉਹ ਅਪ ਵੀ ਕਰਦ ਹਨ ਕੇ ਮਿਨਾ (ਜਿਸ ਨਾਮ ਦਾ ਸੰਕਰ ਕਰਦ ਹਨ ਉਹ ਅਪ ਵੀ ਕਰਦ ਹਨ ਕੇ ਮਿਨਾ (ਜਿਸ ਨਾਮ ਦਾ ਸੰਕਰ ਕਰਦ ਹਨ ਉਹ ਅਪ ਵੀ ਕਰਦ ਹਨ ਕੇ ਮਿਨਾ (ਜਿਸ ਨਾਮ ਦਾ ਸੰਕਰ ਕਰਦ ਹਨ ਉਹ ਅਪ ਵੀ ਕਰਦ ਹਨ ਕੇ ਮਿਨਾ (ਜਿਸ ਨਾਮ ਦਾ ਸੰਕਰ ਕਰਦ ਹਨ ਉਹ ਅਪ ਵੀ ਕਰਦ ਹਨ ਕੇ ਮਿਨਾ (ਜਿਸ ਨਾਮ ਦਾ ਸੰਕਰ ਕਰਦ ਹਨ ਉਹ ਅਪ ਵੀ ਕਰਦ ਹਨ ਕੇ ਮਿਨਾ (ਜਿਸ ਨਾਮ ਦਾ ਸੰਕਰ ਕਰਦ ਹਨ ਉਹ ਅਪ ਵੀ ਕਰਦ ਹਨ ਕੇ ਮਿਨਾ (ਜਿਸ ਨਾਮ ਦਾ ਸੰਕਰ ਕਰਦ ਹਨ ਉਹ ਅਪ ਵੀ ਕਰਦ ਹਨ ਕੇ ਮਿਨਾ (ਜਿਸ ਨਾਮ ਦਾ ਸੰਕਰ ਕਰਦ ਹਨ ਉਹ ਅਪ ਵੀ ਕਰਦ ਹਨ ਕੇ ਮਿਨਾ (ਜਿਸ ਨਾਮ ਦਾ ਸੰਕਰ ਕਰਦ ਹਨ ਉਹ ਅਪ ਵੀ ਕਰਦ ਹਨ ਕੇ ਮਿਨਾ (ਜਿਸ ਨਾਮ ਦਾ ਸੰਕਰ ਕਰਦ ਹਨ ਉਹ ਅਪ ਵੀ ਕਰਦ ਹਨ ਕੇ ਮਿਨਾ (ਜਿਸ ਨਾਮ ਦਾ ਸੰਕਰ ਕਰਦ ਹਨ ਉਹ ਅਪ ਵੀ ਕਰਦ ਹਨ ਕੇ ਮਿਨਾ (ਜਿਸ ਨਾਮ ਦਾ ਸੰਕਰ ਕਰਦ ਹਨ ਉਹ ਅਪ ਵੀ ਕਰਦ ਹਨ ਨਾਮ ਦਾ ਮਾਣ ਕਰਾ ਕੇ, ਮਾਵੇ ਯਭਾਤ ਵਾਰ ਜ਼ਿੰਦ ਹਨ ਯਥਾ। ਨੂੰ ਗੁਰਾਸਥਾ ਹੈ ਨੂੰ ਸਿੰਧ ਨਾਮ ਹੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਰ ਬਹੁਇ ॥ (ਅੰਗ ੧ਖ਼੨ਰ) ਨੂੰ ਨੂੰ ਪਸ਼ਤਾਰ ਵਿਚਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮ ਹੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਰ ਬਹੁਇ ॥ (ਅੰਗ ੧ਖ਼੨ਰ) ਨੂੰ •ਮਾਤਗਤਾਵਾਦ ਲਾਹੂ ਬਾਲ ਬਾਲਾਐ ਅਪਰ ਸੂਤ ਤ ਸੀ। ਤ ਤ ॥ (३३००) ਨੂੰ ਮ ਦਿਸੰਸ਼ਿਆ ਸੰਗਤਿ ਉਤੀ ਜਿਨ ਕਿਵੇਂ ਦੁਸ਼ਾਇਸਨ ;

ਨ ਇਸੀ ਨਿਲੇ ਸਾਣ ਉਹ-ਜਿਨ ਰਸਨ ਰਸ਼ਾਇਆ। 1 (੧੨੪੨) ਸ਼ੀ-ਗਾ ਜੀ ਨੁਆਪ ਨਾਮ ਦਾ ਮੰਨਣ ਕੀਤਾ, ਕੁਰੀ ਤੁਪੰਸ਼ਿਆ ਤੇ ਨਿਗਰ

ਬਮਾਈ ਗੀ ਹੈ , ਯਥਾ :-ਕਮਣਾ ਕਾਤਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਲ੍ਹੇ ਬਹਿ ਆਈ ' (ਵਾ: ੧ ਪ: ੨ਰ, ਵ ਪਰਿਹ ਬਿੱਧ ਕਟਤ ਵਧੋਂ ਸਿਆ ਭਯੋਂ ਦੇ ਕੁਝਕ ਦੂਪ ਹੋ ਗਯੋਂ, (ਦਸਮ ਪਹ) ਦਸ਼ਾਹੀ ਸਰੂਹਾਂ ਵਿਚ ਆਪ ਨਾਜ ਦਾ ਮੰਨਣ ਕੀਤਾ ਤੇ ਸਿੱਖਾ ਤੋਂ ਕਰਾਕੇ

ਸਭ ਸਿਸ਼ਣੀ ਨੇ ਤਾਰਿਆ। ਾਬ ਬ ਤਾਰੇ ਚਾਜ਼ਿ ਚੀਕ ਨਉਖੀਡਿ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਸਚਾ ਢੋਆਂ ॥' (ਵਾ: ੧ ਪ: २९)

'ਕਲਿਜਗ ਬਾਬ ਤਾਰਿਆ ਸਤਿਨਾਮੂ ਪੜਿ ਮੰਤੂ ਸੁਣਾਇਆ ॥ ਕੁਲਿ ਤਾਰਣਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਇਆ॥ (ਵ: ੧ ਪ: ੨૩)

ਛਿਸ਼ ਪੂਮੀ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ। 'ਤਾਰ ਗਨ ਜਾਤ ਭਰੇ ਤਾਰੇ ਨ ਗਿਨਾਤ ਹੈ।' ੨ ਜ ਗਰਮੁਖ ਨਾਮ ਦਾ ਮੰਨਣ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਆਪ ਭੀ (ਭਰੈ) ਤਦ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਹੋਰਨਾ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ (ਗਰ ਮਿਖ) ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀ

'ਸਾਰਆ ਦਕੇ (ਤਾਕੇ) ਜਾਰ ਦਿੰਦ ਹਨ।

ਸ੍ਰੀ ਜਪੂ ਜੀ ਸ਼ਾਹਿਬ

'ਜਵਾਂ ਕਰ ਜਹਾਜ਼ ਹੈਦਾ ਹੈ, ਭਾਵਾਂ ਸ਼ਾਰਾ ਪਿੰਡ ਲੱਦ ਲਈਏ ਪਾਰ ਫਰ ਿ ਜਾ ਹੈ ਨਿਉਂ ਗਾਜਿਬ ਜਹਾਜ਼ ਦੀ ਨਿਆਈ ਹਨ। ਆਪ ਸੰਸਾਰ ਸਮਦਰ ਕ 'ਵਜਿਆ ਰਹ ਪ' ਦੇ ਜੋ', ਜੰਮ, ਤਰਦੇ ਹਨ । ਅਤੇ ਹੋਰਨਾਂ ਨੂੰ ਭੀ (ਗੁਰੂ ਸਿਖ)

ਸ਼ਾਂ ਤਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀ ਸਿਖਿਆ ਦ ਕੇ (ਤਾਜ) ਤਾਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ , ਗੁਲੂ ਕੇ ਟ ਉਧਾਨਜ਼ ਕਾਈ ਦੇ ਨ ਵ ਮੇਕ ਕਲੀ ਜ਼ੈ (ਅੰਗ bot,

ਾਜਾਹਿ ਮਕਤ ਮਕਤ ਕਰੇ ਸੰਸਾਰ ॥ (ਅੰਗ ੨੯੫)

ਾ ਪ੍ਰਮਾਨ ਅਤੇ ਚੁਕਦਾ ਤੇਰਨਾ ਨੇ ਤਰਿ ਮਾਰਗਿ ਪਾਏ॥ (੧੪੦, ੍ਰੇ ਹੁੜ੍ਹ ਵੀ ਗੋਲ ਕ ਭਵਜਲ ਭਾਸ਼ਨ ਸਾਰ ਜੀ (ਅੰਗ ੯੨੯)

'ਲ' - = " ਭ' ਸ਼ੀਏ (" (ਅੱਗ ਵੇਖਤ)

CONTRACTOR OF THE PROPERTY OF ਅਪ ਤਰੇ ਵਾਰਨ ਸ਼ਰਿਠਾ ਹੈ (हाਰ ੧੨ ਪ; ੧)

ਜਿਵੇਂ ਆਦਿਅੰਤ ਮੇਵਾ ਕਰਕੇ ਤਨ ਮਨ ਧਨ ਗੜ੍ਹ ਕੇ ਚਰਨਾਂ ਵਿਚ ਹੁੰਦਰ ਕੇ ਜ਼ਵੇਨ ਸਵਕ ਬਣਕੇ, ਹਰੇਕ ਆਗਿਆ ਨੂੰ ਖਿੜੇ ਮੌਥੇ ਮੰਨਕੇ, ਆਪਣੀ ਹਵਾਜਾ ਛੱਤ ਕ ਜੀਜ ਕ ਗਿੱਹ ਸੇਵਕ ਜੋ ਰਹੈ। ਗੋਰ ਕੀ ਆਗਿਆ। ਮਨ ਮਹਿ ਸਹੈ ਹੈ ਅਤੇ ਸ਼ਾਰ ਸਵਾ ਕਰਕੇ ਭਾਈ ਮੰਬ ਨੇ ਵਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਮਨ ਲਾਹਾ ਸਹਾ ਹੈ ਤੋਂ ਰਾਹ ਮੰਬ ਪਿਆਗਾ । ਮੰਬ ਗੁਰੂ ਕਾਂ ਬੰਹਿਬਾਜ਼ਗ

*ਹੀਰ ਇਕਸੂ ਹਥਿ ਆਇਆ ਵਰਸਾਣੇ ਬਹੁਤੇਰੇ ⁴ਤਿਸ਼ ਲਗਿ ਮੁਕਤੂ ਭਏ ਘਨੇਰੇ॥³ (ਅੰਗ ੧੦੧) ਅਸਪ ਤਰੇ ਕਾਰਸਿਖ ਤਰੇਹੀ ॥' (ਵਾਰ ੧ ਪਉੜੀ ੩)

ਸ਼ਤਿਗਰੂ ਅਮਰਦਾਸ਼ ਜੀ ਨੂੰ ਬਾਲੀ ਮੰਜੀਆਂ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਅਤੇ ੭੨ ਪੀਰੜੇ ਮਾਈਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਬਖਸ਼ੇ । ਉਹਨਾਂ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਕੇ ਬੇਅੰਤ

ਲੇਸ਼ ਪ੍ਰਕਾਰ ਭਾਈ ਅਦਲੀ ਨੇ ਬਾਬਾ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਨੂੰ ਤੋਂ ਬਾਬਾ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਨ ਸੰਦਰ ਸ਼ਾਹ ਨੂੰ ਤਾਰਿਆ।

ਸਾਖੀ ਭਾਈ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਜੀ ਦੀ

ਇਕ ਵੇਟੀ ਛੇਵੇਂ ਪਾ: ਸਤਿਗਰੂ ਜੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਹਿਲ ਸਾਡੇ ਮਾਤਾ ਮੁਰਵਾਹੀ ਜੀ ਅਤੇ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਪਾਸ ਭਾਵੀ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਦੀ ਬਹਾਦਰੀ ਵੀ ਭਿਫਤ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਨੇ ਬੈਨਤੀ ਕੀਤੀ । ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ! ਐਸ ਸਿੱਖ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਾਉ ਜੀ, ਤਾਂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਇਕ ਸਿੱਖ ਨੂੰ ਭੇਜ ਕੇ ਭਾਈ ਫਿਹੀ ਫੌਰ ਜੀ ਨੂੰ ਬਲਾਇਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਆਪਣੀ ਪਹਿਲੀ ਵਿਰਿਆ। ਸ਼ਣਾਉ,ਤੌਜੀਆ ਇਹ ਮਾਤਾਵਾਂ ਸੁਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਤਾਂ ਬਿਧੀ ਚੌਦ ਨੇ ਕਿਹਾ ੰਮੇ ਪਹਿਲੇ ਚੌਰੀਆ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਇਕ ਵੇਰੀ ਮੈਂ ਸਰਹਾਲੀ 'ਚੋਂ' ਮੁੱਝਾਂ ਕੱਢੀਆਂ ਅਤੇ ਕੁਝ ਚਿਤ ਪਿਛੇ' ਪਿੰਡ ਵਿਚ ਰੌਲਾ ਪੈ ਗਿਆ ਤੇ ਮੇਰੇ ਪਿਛੇ ਪਿਛੇ ਵਾਹਰ ਤਰ ਪਈ ਅਤੇ ਚੋਲ ਸਾਹਿਬ ਪਾਸ ਇਕ ਛਪੜ ਸੀ ਉਸ ਵਿਚ ਮੈਂ ਮੁੱਥਾਂ ਵਾੜ 'ਦੂਰੀਆਂ ਅਤੇ ਆਪ ਭਾਈ ਅਦਲੀ ਪਾਸ ਬੈਠ ਗਿਆ ਜੋ ਉਸ ਛੱਪੜ ਦੇ ਨੇੜੇ। ਰ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਹੱਥ ਜੇੜਕੇ ਬਨਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਗਰੂ ਕੇ ਸਿੱਖ ਮੈਂ ਤੇਰੀ ਸਰਨ ਪਿਆ ਹਾਂ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਕੇ ਮੈਨੂੰ ਦੁਸ਼ਮਣਾ ਤੋਂ ਬਚਾ ਲ, ਮੈਂ ਫ਼ੇਰ ਕਦ ਕੋਈ ਚੇਰੀ

ਸੀ ਕਪ ਕੀ ਸ਼ਾਹਿਬ

ਸ਼੍ਰੀ ਜਪੂ ਜੀ ਸ਼ਾਹਿਬ

ਕਲਨ ਕਲਨ ਕਲਨ ਹੈ। ਕਰਾਂਗਾ (ਤਾਂ ਛਾਈ ਅਦਲੀ ਨੇ ਸ਼ਰਨ ਪਿਆ ਜਾਣਕੇ ਕਿਹਾ ਵਿਚੁੱ ਆਦਿਕ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ (ਤਾਂ ਛਾਈ ਅਦਲੀ ਨੇ ਸ਼ਰਨ ਪਿਆ ਜਾਣਕੇ ਕਿਹਾ ਵਿਚੁੱ ਅਮਿਕਲ ਨਹਾ ਕਰਾਗਾ ਤਾਂ ਹੈ ਜੀ ਦਾ ਸਿਮਰਨ ਕਰ ਤੇਰੀ ਲਾ ਜਿਆ ਹੈ। ਬੇਠ ਕ ਸ਼ਹਿਰ ਅਰਜਨ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦਾ ਸਿਮਰਨ ਕਰ ਤੇਰੀ ਲਾ ਜਿਆ ਹੈ। शेर व मी जात महासदा है। एस हा उत्वी भया रा धेर तर वस दस्ती ਅੰਟਰਾ, ਇਨਾਰ ਉਸ ਵੱਧ ਤੋਂ ਅਗੇ ਕਈ ਬਜ ਨਾ ਮਿਲਿਆ - ਤੁਸੀਂ ਅਦਸ਼ੀ ਆ ਹੋਈ ਅਤੇ ਉਸ ਵੱਧ ਤੋਂ ਅਗੇ ਕਈ ਬਜ ਨਾ ਮਿਲਿਆ - ਤੁਸੀਂ ਅਦਸ਼ੀ ਆ ਹੋਈ ਅਤੇ ਰੂਸ ਗਈ ਆ ਮੁੱਖਾ ਨੂੰ ਕੋਈ ਚੋਰ ਕਵੇਂ ਪਿਆ ਨੂੰ ਸਾਂਤੇ ਜੀ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਕਿ ਜਾਂਗਿਆ ਮੁੱਖਾ ਨੂੰ ਕੋਈ ਚੋਰ ਕਵੇਂ ਪਿਆ ਨੂੰ ਸਾਂਤੇ ਕੀ ਨੂੰ ਪਾਲੇਆਂ ਕਿ ਹੈ ਕਾਵੀ ਜੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਜੋ ਸੱਤਾ ਹੈ ਜੀ ਵਿਚ ਵਗੋਲਾ ਹੈ ਪਾਲੇ ਜਾ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਕੇ ਕਾਵੀ ਜੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਜੋ ਸੱਤਾ ਹੈ ਜੀ ਵਿਚ ਵਗੋਲਾ ਹੈ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸ਼ ਹਨ। ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸੰਤ ਹੋਈ ਨਹੀਂ ਵਬੀਆਂ ਅਤੇ 'ਚ 'ਸ ਹਨਿਨਾਤੇ ਵੇਖ ਲਾਉਂ ਸਾਹ ਹੈ ਕਿ ਚੌਰ ਹੈ ? ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿ ਸਾ ਿਸ ਸਭ ਤਾਂ ਜ਼ੋਰੂਰ ਵਿਚ ਨਾਰ ਸ ਗਿੜ ਹੈ ਵਿਚ ਵੀ ਸ਼ਨੀਆਂ ਹੈ ਹਨ ਕਿੰਨੀਆਂ ਚੌਟੀ ਹੋਏ ਅ ਸਨ ਹਰ ਇਨਾ ਚੁ ਗਿਰ ਜਾਵਰਵਾ ਸਮੇਂ ਰਲਦੇ। ਅੰਗਉਂਕਿ ਜੋ ਬੂਰੀਆਂ ਸਨ ਉਹ ਕਾਲੀਆਂ ਤੇ ਨੂੰ ਹਨ। ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਲ੍ਹਾ ਤੋਂ ਗੁਣੀਆਂ । ਜੋ ਛੇਪਰੀਆਂ ਸਨ ਉਹ ਕੁੰਦੀਆਂ ਤੋਂ **ਕੁੰਦੀਆਂ** ਵਿੱਚ ਕਾਲਾਆਂ ਦੂ ਫ਼ੈਹਰੀਆਂ। ਜੇ ਅਵੇਸਟਾਂ ਸਨ ਉਹ ਸੂਈਆਂ ਜੋ ਸੂਈਆਂ ਸਨ ਉਹ ਫੰਡਰਾਂ ਵੇਰਟਾਲਾ ਸਨ। ਕੀਤ ਦੇ ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਨਹੀਂ। ਭਾਈ **ਅਦਲੀ ਜ਼** ਮਰਾਨ ਬਦਸਵੀ ਸਵਾ ਦੇ ਪੰਜ ਜ ਬਚਨ ਮੂੰ ਹੈ ਨਿਕਲਜ਼ਾ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਜਾਵਕ ਹੈ ਮਰਾਨ ਬਦਸਵੀ ਸਵਾ ਦੇ ਪੰਜ ਜ ਬਚਨ ਮੂੰ ਹੈ ਨਿਕਲਜ਼ਾ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਜਾਵਕ ਹੈ ਮਰਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਬਿਆਲ ਕੀ ਗਿਕ ਬਾਬਾ ਜੀ ਪਾਸ ਚਰ ਦਾ ਕੌਮ ਕੀ। ਹੈ ਉਹਨਾ ਸਮੇਂ ਇਹ ਤਾਂ ਕੋਈ ਜ਼ਰਿਆਏ ਜੀਵਨ ਸ਼ਹਾਣਨ ਵਿੱਤ ਆ ਨਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਕਾਿਕ ਹੈ ਹਿੰਡ ਨੂੰ ਵੱਲ ਗਏ। ਪਿਛੇ ਭਾਈ ਅਦਲੀ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਵੇਖ ਭਾਈ ਸਤਿਗਰ ਜ਼ੀ ਪ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੇ ਮੱਥਾਂ ਦਾ ਫੰਗ ਬਦਲ ਦਿਤਾ ਤੋਂ ਤੇਰੀ ਰਖਿਆ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਜੋ ਗੱ ਮਨੂੰ ਸ਼ੀਕਰਵਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਲੋਕ ਪ੍ਰਲੋਕ ਵਿਚ ਸਹਾਇਤ। ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪੰ ਿਸ ਲਵਾ ਜਾ ਕੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਜੀ ਦੀ ਸਰਨ ਪੈ ਜਾਂਹ, ਤੇਜ਼ ਤੋਂ ਕ ਸਮਣ ਵਗੀ। ਮੌਥਾਂ ਜ਼ਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸਨ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਘਰੀ' ਵਾਪਸ ਤੇਜ਼ ਤੋਂ ਉੱ '_ਲੀਆਂ 'ਰੋਰ ਸੰ ਉਣਤੀ ਕਰਕੇ ਭਾਈ ਅਦਲੀ ਜੀ ਨੂੰ ਨਾਲ ਕਿਆਂ 5 ਤੋਂ ਹੁੰਦੇ ਤੋਂ ਜਾਂਦੇ ਚਾਨਾਵਿਚ ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਕਸਰ ਸਾ ਹੋਰ ਪਜਾ। **ਭਾਈ ਅ**ਕ੍ਰਦੀ ਤੋਂ ੂਾ , ੀ ੇ ਸਾਰੀ ਵਾਰਤਾ ਸ਼ਤਿਗਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਾਈ ਅਤੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਆਹ ੍ਹ ਨੇ ਨੂੰ ਨੂੰ ਕਰੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਭਾਈ ਚੌਰੀ ਫਰ, ਼ਾ ਮਾਲ ਹੈ ਉਹ ਵਾਪਸ ਕਰ । ਸੂਭਾ ਬਦਲ, ਸੇਵਾ ਸਿਸਲਾ ਾਰ । 🧸 । । । । ਮੀ ਹੁਦ ਮੌੜ ਕੇ ਸਭ ਹੁਕਮ ਸਿਰ ਸੰਦੇ ਤੋਂ ਮੀ 🐾 🧸 ਼ ਤੇ ਸਿੱਖੀ ਬਖਸ਼ੀ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨਾ ਵਿਚ ਵ

Service of the State State of State & F. State & F. S. S. S. S.

ਨੀ ਕਿ ਭਵੇਂ ਸਮੇਂ ਤੇ ਕ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਲੱਗਾ। ਪੰਜਵੇਂ ਪਾ: ਜੀ ਅਤੇ ਛੋਵੇਂ ਪਾ: ਜੀ ਦੀ ਸਵਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਮਰ ਬਿਤੀਤ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਭਾਈ ਅਦਲੀ ਜੀ ਨੇ ਕ੍ਰਿਹਾ ਕੀਤੀ ਰੀਟ ਕੇ ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਅੰਮਲਮ ਤੋਂ ਤਰਿਆ।

ਇਕ ਇਨ ' ' ਮਾਂ ਜੀ ਦਾ ਰਾਨਾ ਵਿਚ ਵੇਂ ਸਿੱਖ ਆਏ_। ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਾਲ ਸੰਭਰ ਹੈ ਅ - ਸ਼ ਾਰ ਕੇ ਤੇਜੀ ਕਿ ਸ਼ਹਿਰਕੂ ਜੀ ਆਪ ਕਿਹਾ ਕਰਕੇ ਸ਼ਗਤਰ ਨਾ ਦਾਜਨ ਵਿਧੇ ਤਾਂ ਜੀ ਨ ਕਾਮੀ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਨੂੰ ਕਿਸ ਤੋਂ ਜਾਹ ਅਤੇ ਵਾਸਨ ਜਾਰਕੋਟਾ ਸੇਵਲ ਜਵੀ ਤੇ ਸ਼ੇਗਰ ਨੂੰ ਉਹਦਸ ਦੇ ਕੇ ਨਿਹਾਲ ਕਰੀ। ਇਸਨੂੰ ਸਵਾ, ਸਿਸ - ਜ਼ੁਰੂ ਕੀਆ ਖ਼ਸ਼ੀਆਂ ਸ਼ੈ ਕੇ ਅਤ੍ਰੇਜਾਸਤਾ ਭੀ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਸਵਾ, ਸਨ ਸੀ। ਤਨਮ ਸਨ । ਜਾਂ ਇਹੀ ਚੌਦ ਸਰ ਪਿਆ ਅਤੇ ਗੁਕਰਾਤ ਦੇ ਵਿਉਾ ਨਗਰ ਵਿਚ ਜਦਾ ਸਭ ਕਿ ਕਿਵ ਬੱਲੇ ਬੈਠਾ ਉਹ ਬ੍ਰਿਫ਼ ਹਰਿਆਂ ਹੋ ਗਿਆ। ਪਰੀ ਦੇ ਲੋੜਾ ਸਹਾਤਸਾਂ ਜਾਣ ਕ ਸਤਿਕਾਰ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਦੇ ਨੌਕੇ ਹੀ ਜੰਗਲ ਵਿਚ ਸ਼ੌਦਰ ਸ਼ਾਹ ਫਕੀਰ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਕਰਾਮਾਤ ਦਾ ਮਾਣ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਇਸ ਨੇ ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਸੁਣੀ ਤਾਂ ਸ਼ੋਰ ਦੀ ਸਵਾਰੀ ਕਰਕੇ ਆਇਆ ਅਤੇ ਸਾਬਾ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਜੀ ਨੂੰ ਡਰਾਉਣਾ ਚਾਹਿਆ ਪਰ ਬਾੜਾ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਕੀ ਨੌਂ ਅੱਖਾਂ ਤਾੜ ਕੇ ਸ਼ੇਰ ਵੱਲ ਤੋਂ ਕਿਆਂ ਤਾਸ਼ੇਰ ਪੱਖਰ ਕੀ ਨਿਆਈ ਜੋੜੇ ਹੋ ਗਿਆ। ਸੁੰਦਰ ਸ਼ਾਹ ਨੇ ਆਪਣੀ ਕਰਾਮਾਤ ਦਾ ਜ਼ੋਰ ਲਾਇਆ ਪਰ ਸ਼ੇਰ ਇਕ ਪੈਰ ਭੀ ਨਾ ਹਿੱਲਿਆ। ਤਾਂ ਮਾਣ ਫੱਡ ਕੇ ਸ਼ਰਨੀ ਪੈ ਗਿਆ ਤੇ ਕਿਹਾ ਤੁਸੀਂ ਭਾਰੀ ਤੁਖ ਵਾਲੇ ਮਹਾਂ ਪ੍ਰਬੂਖ ਹੋ, ਹੁਣ ਮੈਂ ਜੋ ਗਲਤੀ ਕੀੜੀ ਹੈ ਮੈਨੂੰ ਬਖਸ਼ ਤੇ ਸ਼ੁਰੂ ਦੀ ਮਕਤੀ ਕਰ ਦਿਉਂ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਬਿਧੀ ਚੌਦ ਜੀ ਨ ਰਿਹਾ ਇਸ ਉੱਤੇ ਪਾਣੀ ਫ਼ਿੜਕ ਕੇ ਸ਼ਤਿਨਾਮ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਤਰ ਕਹੇ। ਜਦੋਂ ਇਉਂ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਸ਼ੇਰ ਦੇ ਪ੍ਰਾਣਾਂ ਦਾ ਅੰਤ ਹੋ ਗਿਆ। ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਰੂਪ ਧਾਰ ਕੇ ਭਾਸ਼ੀ ਇਧੀ ਚੰਦ ਜੀ ਨੂੰ ਮੌਬਾ ਟੇਕ ਕੇ ਪ੍ਲੋਕ ਨੂੰ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਵੇਖ ਕੇ ਪੌਦਰ ਸ਼ਾਂਤ ਹੈਰਾਨ ਤੇ ਦਿਆ। ਜਦੋਂ ਭਾਈ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਜੀ ਉਥੇ ਅਗੇ ਜਾਣ ਕਗ਼ ਤਾਂ ਇਸ ਨ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿਹਾ ਕਰੋ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਪ੍ਲੋਕ ਨੂੰ ਲੈ ਰਲਿਓ। ਇਹ ਸੁਣ ਕੇ ਭਾਈ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਜੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਮੇਰੀ ਤੇ ਤੇਰੀ ਇਕ ੍ਰਿੰਨੀ ਉਮਰ ਬਾਕੀ ਹੈ ਤੇ ਇਕੇ ਸਮੇਂ ਹੀ ਚਲਾਣਾ ਕਰਨਾ ਹੈ । ਤਾਇਸ ਨੇ ਤਿਹਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿਊ ਤੁਸੀਂ ਮੌਤੇ ਪਾਸ ਹੋਇਉਂ। ਜੀ ਕਿਹਾ ਸਤ ਬਚਨ ਫੋਰ ਕਿਤਾ ਸਿਮਰਨ ਦਿਨ ਰਾੜ ਕਰਨਾ। ਕਰਾਮਾਤ ਦਾ ਮਾਣ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ,ਨਿੰਮਤਾ ਧਾਰਨੀ, ਸੋਂ ਸ਼ੌਦਰ ਸ਼ਾਹ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਗਰਮਖ ਜੀਵਨ ਵਾਲਾ ਹੋਇਆ। ਸੋ ਪਉੜੀ ੧੫

ਸ਼੍ਰੀ ਜਪੂ ਜੀ ਸ਼ਾਹਿਬ ਗ੍ਰਾਹਮਜ਼ਮਕਲਨਕਕਕਕਰੀ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਜੀ ਗਏ, ਇਕੱਟਿਆਂ ਨੇ ਚੜ੍ਹਾਈ ਨੂੰ ਅੰਤ ਸਮੇਂ ਉਸਦੇ ਪਾਸ ਭਾਈ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਜੀ ਗਏ, ਇਕੱਟਿਆਂ ਨੇ ਚੜ੍ਹਾਈ ਨੂੰ

ਕੀਤੀ ਤੋਂ ਸ਼ਬ ਖੰਗ ਗਏ। ੀਤੀ ਤੇ ਸੂਚ ਬੜਾ ਘਟਾ। ਸ਼ਰਿਗਰ ਮਹਾਰਾਜ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀ ਮਹਾਨ ਬਖਸ਼ਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਬਾਬਾ ਬਿਧੀ ਨੂੰ ਸ਼ਕਿਗਰ ਸਹਾਰਾਜ ਇਸੰਤਰਾਂ ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ ਵਿਚ ਸੇਵਾ ਭਗਤੀ ਪਰਉਪਕਾਰ ਚੰਦ ਜੀ ਦੀ ਕੁਲ ਵਿਚ ਇਸੰਤਰਾਂ ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ ਵਿਚ ਸੇਵਾ ਭਗਤੀ ਪਰਉਪਕਾਰ

ਸਿਖੀ ਪ੍ਰਬਾਰ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦਲ ਚਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਬੀ ਪ੍ਰਚਾਰ ਹਾਂ ਰਿਹਾ ਬਾਬਾ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਜੀ 'ਛਾਨਾ' ਆਪ ਜੀ ਦਾ ਜਨਮ ਪਿੰਡ ਫੀਨਾ ਵਿਚ ਹੈ ਰਾਜ਼ਾ ਸ਼ਿਧਾ ਹੈ। ਸੇਵਾ ਕਰਕੇ ਵਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ। ਜਿਵੇਂ ਰਿਧੀਆਂ ਤੋਂ ਹੁੰਦੁਆ। ਜ ਮਾਤਪ੍ਰੇਮ ਫ਼ੀਨਾਂ, ਗੁਰੂ ਕਾ ਮੀਨਾ ਆਦਿ। ਬਾਬਾ ਜੀ ਦ ਸਭ ਖੰਡ ਜਾਨ ਤੋਂ ਫੋਵਾਂ ਨੂੰ ਫ਼ੀਨਾ, ਗੁਰੂ ਕਾ ਸਾ। ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਦੇ ਪਤਰ ਭਾਈ ਲਾਲ ਚੰਕ ਜੀ ਨੂੰ ਬਖਸ਼ਸ਼ ਵਿੱ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਜਾਣ ਹੈ ਹਵਾਇਆ। ਇਚ ਹੀ ਬਾਰਾ ਜੀ ਦੀ ਕਰ ਨੇ ਕਰਕੇ ਪਿੰਡ ਸਰ ਸਿੰਘ ਵਿਚ ਵਸਾਇਆ। ਇਚ ਹੀ ਬਾਰਾ ਜੀ ਦੀ ਕਰ ਨੇ ਕਰਕ ਪਰ ਸ਼ਹਾਰ ਪਣੀ ਆਦਿ ਬਾਬਾ ਜੀ ਈ ਜਗ੍ਹਾ ਤੇ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਨੇ ਬਣਾ ਕੇ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਹ ਤਨ।

ਬਾਬਾ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਜੀ ਦੀ ਪਵਿਤਰ ਬੰਸਾਵਲੀ

੧, ਝਾਬਾ ਇਧੀ ਚੰਦ ਜੀ 'ਛੀਨਾ' ੨, ਬਾਬਾ ਲਾਲ ਚੌਦ ਜੀ।

੪. ਬਾਬਾ ਹਕਮ ਚੰਦ ਜੀ। ਡ. ਝਾੜਾ ਗੁਰਦਿਆਲ ਜੀ ੬, ਬਾਬਾ ਜਸਪਤ ਜੀ।

ਪ, ਬਾਬਾ ਜੀਉਣ ਜੀ। ੮, ਬਾਬਾ ਲਾਭ ਸਿੰਘ ਜੀ। ੭, ਬਾਬਾ ਭਗ ਸਿੰਘ ਜੀ।

੧੦. ਬਾਬਾ ਮੋਹਣ ਸਿੰਘ ਜੀ। ੯, ਬਾਬਾ ਨਥਾ ਸਿੰਘ ਜੀ।

੧੧. ਬਾਬਾ ਦਦਿਆ ਸਿੰਘ ਜੀ।

ਗੁਰ ਸਿਖਤ ਗੁਰਸਿਖ ਹੈ, ਪੀਰ ਪੀਰਹੂੰ ਕੋਈ।

ਜੋ ਭਾਣੀ ਭਾਨਿਚ ਤੇ ਭਾਈ ਮਨਸੂਖ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ ਲਾਹੌਰ ਵਾਸੀ, ਉਸਤੇ ਸ਼ਿਵਟ ਕੇ ਦਾਜਾ ਸੇਰਲਾਂਦੀ _ਅਦਾ ਉਸ ਤੋਂ ਸਾਰੇ ਦੇਸ਼ ਦਾ ਭਲਾ । ਸਤਿਗੁਰ ਜੀ ਨੇ ਉਹਦੇਸ਼ ਦੇ ਕੇ 'ਨਹਾਲ ਕੁ.ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੇ' ਅਗੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਾਕੇ ਬੇਅੰਤ ਤਾਰੇ, ਇਸੀ ਰਕਾਂਸਬ ਆਪ ਵਕਦੇ ਹਨ ਤੇ ਹੌਕਨਾਂ ਨੂੰ ਭਾਰਦੇ ਹਨ।

ਿ ਤਰਕਾਰ ਸੀ ਨੇ ਸ਼੍ਰੀਮਣ ਤ੍ਯੋਚਨ ਨੂੰ ਅਤੇ ਰਕਬ ਜੀ ਨੇ ਆਪਵੇ

20 41, Fr 2 4 8' 5 - 1 8 8' 17

ਮੌਨੇ ਨਾਨਕ ਭਵਹਿ ਨਾ ਭਿਖ :- ਪ੍ਰਾਮ ਦਾ ਮੰਮਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਜਨਮਰ ਸਰ ਕਰਨ ਕੇ, ਕੁਰ, ਕਿਰਿਆ ਨੇ, ਜੇ ਸੰਗਦ ,ਭਵਰਿ) ਫਿਰਦੇ

ਕਬਾ :- 'ਛਾਦਨ ਵਜਨ ਕੀ ਆਖ਼ ਨ ਕਰਦੀ ਆਉਂਵ ਮਿਲੇ ਸ਼ ਪਾਂਦ ' प्रदेश में ने । लेकी नेहा सीता ब्रह्मा पहि पानि बाधिका छेती ।

ਦਰਗਰ ਲੰਖਾ ਮੰਗੀਐ ਕਿਸ ਕਿਸ ਜਿਵਰ ਦੇਉ॥ (੧੦੮੯) ਨਿਰੰਕਾਰਿ ਜੋ ਰਹੇ ਸਮਾਇ । ਕ ਹ ਕੀ ਬਿਆ ਮੌਕਾਕਿ ਜਾਇ॥ (ਵੱਧਤ)

੩, ਜਿਹੜੇ ਗੁਰਮਖ ਨਾਮ ਦਾ ਮੰਟਰ ਕਾ ਦੇ ਹਨ ਉਹ (ਕਵਰਿ ਨੇ ਭਿਖ) (ਭਿਚ) ਕੇਸ਼ਾ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਕੋਂਡੀ ਦੇ ਵਿਜਦ। ਜਿੱਥ ਗੁਸ ਦੇ ਹੋ ਜਿਹਾ ਕੇਂਥ ਬਣਾ ਫ਼ਿਆ, ਗੰਗਾ ਗੁੜੇ 'ਗੁਗਾ ਰਾਮ' ਜ ਜਮਨਾ ਗੁੜ੍ਹ 'ਜਮਨਾ ਦਾਸ਼' ਜਿਉ। ਨ ਨੂੰ ਬਿਆ, ਚਾਹੁੰ ਕਾਰੇ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਮੁਤਾਰ ਲਗਕ ਭੁਖਾ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਭਉਂਤੇ। ਵੇਰਾ ਦਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਕਿ 'ਜਗਤ ਕੀ ਭੂਗ ਚਲ ਚਲਤ ਕੇ ਪਾਡੇ ਚਲਾਂ ਪੁਮਾਰਥ ਨੇ ਸਮਾਲ ਦੇਖ ਜਗਤ ਕੀ ਮੂਤਤਾ । ਉਹ ਗਰਮਖ ਪਿਆਰੇ ਸਿੱਕ ਰਿੱਤ ਇਕਾਗਰ ਮਨ ਸ ਵਧਾਨ ਹੋ ਕੇ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਵਿਚ ਕੁੜ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਜਿਵਾਂ ਵਾਹਿਗਾਰੂ ਨੇ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਸਾਬਤ ਸੂਰਤ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦ ਹਨ।

ਸਾਖੀ . – ਇਕ ਵਾਰੀ' ਦੇਵ ਪੂਰੀ' ਨਾਮ ਵਾਲਾ ਰਾਏ ਪੂਰ ਦਾ ਸਾਧੂ ਸੱਚਖੰਡ ਵਾਸੀ ਬ੍ਰਹਮਰਿਆਨੀ ਸੰਤ ਅਤਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਮਸਤੂਆਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਮਸਤੂਆਣੇ ਆਇਆ । ਅਤੇ ਸ਼ੰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੁੱਛਣ ਲੱਗਾ ਕਿ

ਮੁਸ਼ਾਰਾਜ਼ ਦੂਸ਼ੀ ਮਾਇਆ ਵਿਚ ਨਿਰਲਪ ਕਿਵਾਂ ਰਹਿੰਦੇ ਹੈ ?

ਉਸ ਵੇਲੇ ਸ਼ੋਤਾਂ ਮਹਾਂ ਪਰਖਾਂ ਦੋ ਪਾਸ ਇਕ ਕੀਮਤੀ ਭੂਗੇ ਸੀ। ਪਵਿਆਲੇ ਵਲ ਟਾਜੇ ਦੀ ਰਾਣੀ ਨੇ ਭੁਣਾ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਸਾਧੂ ਨੇ ਭੂਗੇ ਲੈਣ ਦਾ ਸੰਕਲਪ ਕੀਤਾ ਹਰ ਮੁੱਹੋ ਨਾ ਸੰਗਿਆ। ਸੰਭਾਨੇ ਉਸੇ ਵੇਲੇ ਭੂਗੀ ਆਪਣੇ ਉਪਰੇ ਲਾਹ ਕੇ ਸਾਰ ਦੇ ਉੱਤੇ ਦੇ ਦਿੱਤੀ। ਸਾਧ ਕਹਿੰਦਾ ਸੈ' ਨਹੀਂ' ਲੈਣੀ । ਸੌਤਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਤੇ ਸ਼ੁਕਲਪ ਕਿਉਂ ਉਠਾਇਆ ਸੀ ? ਅਸੀਂ ਕੇ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਵਿੰਦੇ ਹਾ ਫਰ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਕੈਂਦੇ। ਜਿਵਾਂ ਭੂਰੀ ਪਾਜੇ ਕਰ ਦਿਤੀ ਹੈ ਇਉਂ" ਅਸੀਂ" ਸਾਇਆ ਤੂੰ" 'ਨਟਲਪ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਮਹਾਰਾਜ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਭਾਵੇਂ ਸਾਡੇ ਕੋਲੋਂ ਕਿੰਨੀ ਸੇਵਾ ਰਭਾ ਲੈਣ ਸਾਨੂੰ ਕੀ ਲਗਦਾ ਹੈ ? ਜਿਵੇਂ ਕਈ ਸਾਰ ਮਹਾਤਮਾ ਕੋਲੇ ਨਾਲ ਲਗੀਰਾ ਕੱਦ ਕੱਢ ਕੇ ਮੈਟਦੇ ਹਨ । ਇਉਂ ਸਾਡਾ ਚੀਰਤਨ ਕਰਨਾਂ, ਭੋਜਨ ਕਰਨਾ, ਕਥਾ ਕਰਨੀ ਇਹ ਲਕੀਰਾਂ ਵਾਗ ਸਾੜੀ ਚੇਸ਼ਟਾ ਹੈ ਹਰ ਵੇਲ ਚਿਤ ਸਿਸਤਨ ਭੂਜਨ ਵਿੱਚ ਹੀ ਪਰਾਚਆਂ ਸਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਫੇਰ ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਆਂ, ਜ਼ੇ ਮੂੰ (ਭੂਖ) ਕਿਹੜਾ ਧੂ ਰਨ ਕਰਾਂ ? ਤਾਂ ਸ਼ੇਤਾਂ ਮਹਾਂ ਪ੍ਰਚੂਖ਼ਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਭਾਲਆ ! ਭੁੰਝ ਤਾਂ ਇਕੋ ਹੈ। ਜ਼ਿਵੇਂ ਮਾਤਾ ਦੇ ਗਰਭ ਵਿਚੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕੈਂ ਜ਼ੀ

ਹੋਣ ਹੈ। ਉਸਤ ਨੇ ਅਕਾਰਸ ਨੂੰ ਬਰਾਬ ਨ ਕਰ ਸੰਨ ਨਾ। ਨਾ ਕੰਤ ਨੇ ਤੋਂ ਪਾਂਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਉਸਤ ਨੇ ਅਕਾਰਸ ਨੂੰ ਬਰਾਬ ਨੇ ਕਰ ਸੰਨ ਨਾ। ਨਾ ਕੰਤ ਨੇ ਤੋਂ ਪਾਂਤ ਜ਼ਿਆਦਾ

ਭਗਤ ਕਈ। ਜੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ। ਦਗਾ ਜਾਂਹ ਮਕਕ ਸਵਤ ਕਰ ਸੰਵਰ ਕਰੀਐ ਸੈਂਨ ਬਦਉਗਾ ਗਾਂਪੀ॥

ਜ ਕੱਬ ਦਾ ਪੰਥ ਤੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ਧਾਰਤ ਕਰ, 'ਸੰਕੇ ਨਾਤਕ ਕਰ , ਨ ਗ੍ਰਿਥ ' ्रका अर्थो वधा दिसे का वर्ग अर्थातमा धान, स्ट मह को ਨਿਲਾ ਬਾਵਰ ਕਰ ਸ਼ਾਹਿਬ ਜੀ ਨੇ ਵਰਾਹਰ ਹਾਲਾ ਕ ਜੀਉਂ ਹੈ ਹੈ। ਨਿਲਾਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸ਼ਾਹਰ ਸ਼ਾਹਿਬ ਜੀ ਨੇ ਵਰਾਹਰ ਦੀ ਉਂ ਹੈ ਹੈ। ਮੁਰਿਆ ਦਾ ਲੋਕ ਪ੍ਰਬੰਤ ਦਾ ਪਰਿਸ਼ ਏਰਿਆ। ਹੈ। ਰਿ⇒ਪਾਟ ਸਲੇ ਰਥਿਆ ਮੁਰਿਆ ਦਾ ਲੋਕ ਪ੍ਰਬੰਤ ਦਾ ਪਰਿਸ਼ ਮਰਲਾਵਾਂ ਦੀ ਸ਼ਹੈਤਾ ਵਾਸਤ ਅਤੇ ਗਰੀਬਾ ਦੀ ਰਵਿਆ ਵੱਜ ਚਾਰਨ ਕਰ ਮਜ਼ਲੂਆ ਦਾ ਨੇ ਦਾਤ੍ਰਾ ਤੇ ਕੀਮ ਦੇਖ ਪੰਜਾ ਸਾਵਧ ਨੇ ਨਿਯ ਅਤੇ ਸਭਾ ਕਾਂ। ਸਦਾ ਕੇ ਸਾਧ ਨੇ ਦਾਤ੍ਰਾ ਤੇ ਕੀਮ ਦੇਖ ਪੰਜਾ ਸਾਵਧ ਨੇ ਨਿਯ ਅਤੇ ਸਭਾ ਕਾਂ। ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਕੰਬਲੀ ਉਸਨ ਆਪਦੇ ਉੱਤੇ ਰੱਖੀ।

ਜ਼ਾਨਾ ਕਰਨਾ ਦੂਜਾ ਸਾਮ ਦਾ ਮੰਨਣ ਕਰਦੇ ਹਨ ਹੈ। ਕਿਸ਼) ਭਵਿੱਚ: ਤੋਂ ਹ, ਜਿਹੜੇ ਗੁਰਸੁਖ ਨਾਮ ਦਾ ਮੰਨਣ ਕਰਦੇ ਹਨ ਹੈ। ਕਿਸ਼) ਭਵਿੱਚ:

aਾਲ, ਵਰਤਮਾਨ ਕਾਲ, ਵਿਚ ਦੇਹ ਅਧਿਆਸ ਸਹਿਤ ਨਹੀਂ ਭਉ'ਦੇ। ਲ, ਵਰਤਮਾਰ ਤੇ ਨਾਮ ਦਾ ਮੌਨਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਲ ਲੱਖ ਜੂਨਾਂ ਰੂਪ (ਭਿਖ) ਭੇਖਾਂ ਵਿਚ b ਨ੍ਹੀਂ ਫਲਿੰਦ ਦਿਸਦੇ। ਵਾ ਜੇਸਟਾ ਸਟਰ ਸੂਪ ਬਿੱਖਿਆ ਵਿਚ ਨਾ ਤਿਉਂਤ ਭਰਕਦ ਨ*ੇ ਵਿੱ*ਰਦੇ। 'ਗਣ ਰਾਵੇ ਨਿਤਨਿਤ 'ਨਾਟਵ ਨੁਖ ਚੁਦੂਤਾ। ਜ਼ੀਨਨ ਭੇਵ (ਅੰਗ ੧੩੪੦)।

ਖ਼ (ਕ੍ਰਿਨਾਮ ਹੈ ਬਰਤੀ , ਉਹ ਗਰਨੂਖਿ ਧਰਤੀ ਦੀਆਂ ਜੂਨੀ ਵਿਜ ਜਾ ਕਿਵਾਂ ਲੋਕ ਧਰਤੀ ਤੇ ਵਿਚਾਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ (ਖ) ਨ ਸੂ ਹੈ ਆਕਾਸ ਦਾ ਅਕਾਸ ਦੀਆਂ ਦੂਨਾਂ ਵਿਚ ਜਿਵੇਂ ਆਕਾਸ਼ ਵਿਚ ਸਿਧ ਚੋ ਭਾਰੀਆਂ ਲਾਉਣ ੍ਰਣ ਜਾੜ ਪ੍ਰਭਾਰ ਨਹੀਂ ਵਿਚਰਦ, ਗਵ ਨਹੀਂ ਭਰ ਦ।

ਅਰਵਾਵੇ 'ਤੇ ਫ਼ਰੂਜੀ (ਬ) ਆਕਾਸ਼ ਆਦਿਕ ਪੰਜ ਤੌਤਾਂ ਰਚਤ ਸਰੀਆਂ ਨੂੰ ਵਿਚ ਸੁਤ ਸਤ ਨੂੰ ਹੋਏ। ਨਹੀਂ ਭੁਰਾਏ ਕਿ ਹ ਕੀ ਕੇ ਆਕਾਸ਼ ਸਭ ਨ ੂ ਮੁਸ਼ਤ 'ਬਆਪਤ ਕਾਣ ਸਾਦੇ ਹਨ ਵਿੱਤ ਜਵਾ ਵਿਚ ਵਿਚਰਨ ਹੈ। ਜ਼ਿ ਤ ਮੇ ਜਰਦੇ ਵਾਲ-ਜੇਵੀ ਦਵਾਤਆਂ ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ, ਮਤੀਆਂ ਸਟਾ ਭੂਗ क ਲੋਂ , ਜਨ੍ਹਾਂ ਹਰੂਆਂ ਦੇ ਦੁਆਂ ਦੌਰਾਂ ਦੂ ('ਖਰ) ਤਿਚਿਆਂ ਮੋਹਨ

਼ ਰਾਜ ਸਾਹਿਬ ਕਰ ਕੈ ਮਨਮੁਖ਼ ਹੋਇ ਬੰਦੇ ਦਾ ਬੰਦਾ।' (का प्राप्त 🕒 🧎 ਮੰਗਦੇ ਫਿਰਦੇ। 'ਸ਼ਾ ਕੇ ਨਾਕੁਤੂ ਉਚਾ ਹੋਈ॥ 🕏 ਸਨੂ ਪਰ 🕡 , ' ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਦੇ ਦਰ ਦੇ ਮੰਗਤੇ ਨਹੀਂ ਬਣਦੇ।

TANKS AL SERVICE TO ਅਸਾ ਨਾਮੂ ਨਿਰੇਜ਼ਨ ਹੋਇ:-ਐਹ ਜਿਹਾ ਭਾਈ ਪਰਮੇਸ਼ਰ fx "ex e "He h ' er jer b

ਜ਼ੇ ਕੇ ਮੀਨਿ ਜਾਣੇ; ਮਨਿ ਕੋਇ:-ਜ਼ੇ ਕੋਈ ਮੰਨਰ ਕਰਕੇਸ਼ਨ ਵਿਰ ਜਾਂ ਉਂ ਅਸ ਕਵਾਂ ਨਿਰੰਜਨ ਦਾ ਸਰੂਪ ਤੇ ਜ ਦਾ ਹੈ

ਰ ਜਾਂ ਇਓ ਮਾਂ ਮਾਹਿਬ ਕੀ ਨੇ ਕਿਸਦਾ ਕਰਕ ਮਿਹ ਚਾਰ ਮੰਨਣ ਦੀਆਂ ਰਿਹਾਸਾ ਦੇ ਜਨਨ ਕ ਕੇ ਸਕਤਾ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਦਾ ਮਹਾਤਮ ਵਿਚਾਇਆ ਹੈ। ਨ ਸਭਾਜੰਦਨ ਦਾ ਸ਼ਹਿਸਾ, ਚਾਰ ਪੳੜੀਆਂ, ਚੳਬੇ ਪਾਜਸ਼ਾਹ ਜੀ ਨੇ ਰ ਸਾਹਰਾ ਦੀ ਵਾਲ ਵਿਚੋਂ ਸ਼ਾਨ ਕੀ ਜੀਆਂ ਹਨ।

ਪ੍ਰਤੀ ਸ਼ਨਾ – ਸਾਣਾ ਸਾਰੂ ਉੱਪਜ ਨਾਮ ਗਤਿ ਹੋਈ। ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ ੁਤਪਣ ਅੰਗਿਰ ਦੇ ਨਿਲਦੇ ਸ਼ਿਲ ਸਿੰਗ ਸ਼ਿਲੀ ਭਵੇਜਲ ਲੰਪੀਐ ਫਿਰ ਭਿਆਪ ਨ ਹਵੀਂ ਤਾਂਟ ਸੰਤਰਸ਼ੇ ਪ੍ਰੰਥ ਪਰਗੋਵਾਂ ਨਾਮੇ ਸਭ ਲਈ । ਨਾਨਕ ਵਾ-ਰਾਰਿ 'ਮਾਲਾਅ ਨਾਲ ਮੰਨਾਔ ਜਿਨ ਦੇਵ ਸੋਈ ॥੯॥ (ਅੰਗ ੧੨੪੧)। ਪਉਂਤੀ ਟਾਾਂੲ ਮੰਨਲ ਰੁਲ ਉਹਰੇ ਸਭ ਰੁਵੰਦ ਸਥਾਇਆ n ਨਾਇ ਮੀਟਿਐ ਸੰਗਤਿ ਉਧਰੇ ਜਿਨ ਰਿਦੇ ਵਸਾਇਆ । ਨਾਇ ਮੀਨਿਐ ਸ਼ੁਣ ਉਧਰੇ ਜਿਨ ਵਸਨ ਵਸ' ਦੁਆ ਹ ਨਾਇ ਸੰਨਿਆ ਦੁਖ ਭੁਖ ਕਈ ਜਿਨ ਨਾਮ ਚਿਤੂ ਸੁਣਿਆ ਜਨ ਕਰ ਨੂੰ ਜ[ਿ]ਨੀ ਸਾਲਾਹਿਆ ਜਿਨ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਇਆ॥੧੦। ਪਊਡੀ ॥ ਨਾਇ ਮੰਨਿਆ ਦੁਰਮਤਿ ਗਈ ਮਤਿ ਪਰਗਣੀਆਇਆ ॥ ਨਾਇ ਜ਼ੌਰਿਲ ਹਉਮੈ ਰਈ ਸ਼ਹਿਰਰ ਨਵਾਇਆ। ਨਾਇ ਮੰਨਿਲੇ ਨਾਮ ਉਪਜ਼ੇ ਫ਼ਰਕ ਸੁਖ ਪਾਇਆ। ਨਾਇ ਲੀਨਿਐ ਸਾਤਿ ਉਪਜੈ ਤਰਿ ਸੀਨ ਵਸਾਇਆ। ਨ ਨਕ ਨੇ ਮ ਰਤੇਨ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥੧੧॥ (ਅੰਗ ੧੨੪੨)।

ੂਚੜੀ ॥ ਨਾਇ ਮੀਨਿਐ ਸ਼ਨੀਤ ਉਪਜੈ ਨੂੰ ਮਿੰਤ ਹੋਈ ॥ ਨਾਇ ਮੀਨਿਐ ਣ ਉਚਨੇ ਨਾਮ ਸਥਿ ਸੋਈ ਨਾਇ ਮੀਨਿਐ ਭੂਮ ਕਟੀਐਫਿਰਿ ਦੁਖਨ ਮੀ ਨਾਰ ਸੰਟਿਲ ਸਾਲਾਹੀਲੇ ਪਾਪਾਂ ਮਤਿ **ਪੋਈ ਨਾਨਕ ਪੂਰੇ ਗਰਤੋ** ਟ ਉ ਸੰਨਾਜ਼ 'ਜਨ ਦੇਵ ਸੋਈ , ਖਵਾ। (अंत १२४२)

小兴一

ਸ੍ਰੀ ਜਪ ਕੀ ਸ਼ਾਹਿਬ

🤹 ਸੋਲ੍ਹਵੀਂ ਪਉੜੀ ਪ੍ਰਾਰੰਭ 📚

ਪੰਚ ਪਰਵਾਣ- ਪੰਚ ਪਰਧਾਨ॥ਪੰਚੇ ਪਾਵਰਿ: ਦਰਗਹਿ ਮਾਨ॥ ਪੰਚੇ ਸੋਹਹਿ: ਦਰਿ ਰਾਜਾਨੂ ॥ ਪੰਚਾ ਕਾ ਗੁਰੂ ਏਕੁ ਧਿਆਨੂ ॥ ਜੇ ਕੇ ਕਹੇ- ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਕਰਤੇ ਕੇ ਕਰਣੇ- ਨਾਹੀ ਸੁਮਾਰੁ॥ ਹੱਲ ਧਰਮੁਦਿਇਆਕਾ ਪੂਤੁ॥ਸੰਤੇਖੁ ਬਾਪਿਰਖਿਆ-ਜਿਨਿ ਸੂਤਿ॥ ਜੋ ਕੇ ਬੜੇ: ਹੋਵ ਸਚਿਆਰੂ ॥ ਧਵਲੇ ਉਪਰਿ ਕੇਤਾ ਭਾਰ॥ ਧਰਤੀ ਹੋਰੂ ਪਰੇ, ਹੋਰ ਹੋਰੂ ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਭਾਰੂ ਤਲੀ: ਕਵਣੂ ਜੋਰ॥ ਜੀਅ ਜਾਤਿ ਰੇਗਾ ਕੇ ਨਾਵ॥ਸਭਨਾ ਲਿਖਿਆ: ਵੁੜੀ ਕਲਾਮ॥ ੍ਰਿੰ ਏਹੁ ਲੰਖਾ ਲਿਖਿ ਜਾਣੇ ਕੋਇ॥ ਲੇਖਾ ਲਿਖਿਆ ਕੇਤਾ ਹੋਇ॥ ਕੇਤਾ ਤਾਣੂ। ਸੁਆਲਿਹੁ ਰੂਪੁ ॥ ਕੇਤੀ ਦਾਤਿ: ਜਾਣੈ ਕੋਣ ਕੁਤ ॥ ਕੀਤਾ ਪਸਾਉ ਏਕੋ ਕਵਾਉ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਹੋਏ ਲਖਦਰੀਆਉਂ॥ ਕਦਰਤਿ ਕਵਣ ਕਹਾ ਵੀਚਾਰੁ॥ਵਾਰਿਆ ਨ ਜਾਵਾ ਏਕ ਵਾਰ॥ ਜੰਤਧੂ ਭਾਵੇਂ ਸਾਈ ਭਲੀ ਕਾਰ॥ ਤੂਸਦਾਸਲਾਮਤਿ ਨਿਰੇਕਾਰ, _{੧੬}

ਿਰੋਲ', 'ਕੌਣ' ਪਾਲ ਇਥੇ ਕਨੌੜੇ ਨਾਲ ਹਨ। ਸਾਰੇ ਸਰੂਪ ਵਿਚ ਹੋਰਨਾਂ ਬ ਵਾ ਕੇ ਉੜ ਨੂੰ ਔਕੜ ਬਾਲ ਹਨ,

ਕਈ ਵਿਦਿਵਾਨਾਂ ਨੇ ਇਹ ਸ਼ੰਕਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ਤਿਗਰਾਂ ਨੇ ਾ ਹਾਲ ਸੋਣ ਦਾ ਆ ਦੇ ਹੁਲੇਤੀਆਂ ਉਚ ਗੋਆਂ ਸਨ । ਸਿੱਖਾਂ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਜਪੂਜੀ ਸ਼ੂੰ ਭ ਦਾ ਪਾਠ ਕਰਕੇ ਮੁਰਦਾ ਜੀਉਂਦਾ ਕਰ ਦਿਤਾ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਸਤਿਕਰ , । ਨੇ ਇੱਕ ਪਉੜੀ ਘਟਾ ਦਿਤੀ ਅਤੇ ਉਹ ਅੱਖਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਕੈਰ ੂ ਸ਼ੁਰੂ ਸਾਹਿਤ ਰਨ। ਇਹ ਸ਼ੰਕਾ ਹੀ ਹੈ। ਪੈਰਿਤ ਲੋਕਾ ਦ · ਨੂੰ ਪੁਕਤਾ-ਜ਼ਰੂ ਮਹਾਰਾਜ ਸਾਹਿਣ ਜੀ ਨੇ ਤੀ ਨਿਧਿਆਸਣ ਦ 'दर 'ा जिला एवं व वस्त वीता है।

• .. ਰਾਜ਼ ਵਾਲਆ ਨੇ ਹਾਦੀ ਹੈ। ਸ੍ਵੀ ਗਰੂ ਗ੍ਰੇਰ ਸਾਹਿਣ ਕੀ

ਾਵੱਚ ਪੰਰਾਜੀਆਂ ਆਉਂ ਦੀਆਂ ਹਨ :-

ਪਹਾਜੇ ਤਮਰੀ ਗਾਇਤ੍ਰੀ ਲੇਹੇ ਕਾ ਬੇੜ੍ਹ ਖਾੜੀ ਥੀ॥ ਲੈ ਕੀਰ ਠੰਡਾ ਟਗਰੀ ਤੇਰੀ ਲਾਂਗਤ ਲਾਗਤ ਜਾਤੀ ਬੀਹਾਂ (ਅੰਗ ੮੭੪) ਇਸ ਅਟੰਡੋਟ ਨੂੰ ਮਟਣ ਵਾਸਤੇ ਸੀਰਥਾ ਨਾਲ ਸ੍ਰੀ ਜਪੂ ਸਾਹਿਸ ਬਾਰੇ ਰੰਗਾ ਪਾਇਆ ਹੈ। ਪਰ ਹਜ਼ੀਰ ਨੇ ਜੀ ਉਵਾਰਨ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਾਹਰ ਕਾ ਕਾਂਆ ਸਭ ਕਿਛ ਪੂਰਾ ਘਟਿ ਵਿੱਧ ਕਿਛ ਨਾਹੀ। ਨਾਨਕ ਰਾਕਮੀਬ ਐਸਾ ਜਾਣੇ ਪੂਰੇ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹੀ ਜਾਂ (ਅੰਗ ੧੪੧੨)

ੜੇ ਕੁਝ ਮੁਤਾਰਾਜ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਨੂੰ ਉਚਾਰਨ ਕੀਤਾ ਤੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਸੰਪੂਰਨ ਤੇ । ਇਸ ਤੇ ਸ਼ੰਕਾ ਨਹੀਂ ਬਣਦੀ। ਸਤਿਗਰੂ ਸਾਹਬ ਜੀ ਦ ਪਿਆਰ ਨਾਮ ਲੋਵਾ ਪ੍ਰੇਮੀ ਤਾਂ ਇੱਕ ਅੱਖਰ ਨਾਲ ਮੁਰਦਾ ਜਾਂ ਹੋਰ ਜਾਂ ਹੈ। ਜਾਂਸ ਜੀਵਨ ਵਾਲੇ ਗੁਰਸਿੱਖ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਇਹ ਕਰਿਣਾ ਕਿ ਜਪ੍ਰ ਸਾਹਿਬ ਉਚਾਰ ਕੇ ਮੁਰਦਾ ਜੀਉਂ ਦਾ ਕਰਨ ਕਰਕੇ ਮਹਾਰਾਜ ਸ਼ਾਹਿਬ ਜੀ ਨੇ ਇੱਕ ਪਉੜੀ ਘਟਾ ਦਿਤੀ। ਇਹ ਨਿਸ਼ਰਧਕ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਬਾਣੀ ਤੇ ਸ਼ੰਕਾ ਪਉਣ ਲਈ ਕਿਆਸ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਬਾਣੀ ਤਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਤੂਬਕਾ ਹੈ। ਬਾਣੀ ਦੇ ਇੱਕ ਇੱਕ ਅੱਖਰ ਨਾਲ ਮੁਰਦਾ ਜੀਉਂਦਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਨੇ ਚਾਰ ਪੌੜੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸ੍ਵਣ ਦਾ ਅਤੇ ਚਾਰ ਪੌੜੀਆਂ ਵਿਚ ਮੰਨਣ ਦਾ ਮਹਾਤਮ ਕਬਨ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਹੁਣ ਇਸ ਪਉੜੀ ਵਿਚ ਨਿਧਿਆਸਣ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ, ਨਿਧਿਆਸਣ ਦਾ ਸਰੂਪ_। ਸੰਤਾਂ ਦੇ ਲੱਖਣਾ ਦੁਆਰਾ ਕਬਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਭਵਿਖਤ ਬਚਨ, ਜੋਗ ਮਾਰਗ ਅਤੇ ਖਟ ਪ੍ਰਮਾਣਾ ਦਾ ਵੀ ਕਬਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਉਾ ਸਾਰੇ ਗੁਣ ਇਸ ਪਉੜੀ

ਅਰਥ ੧:- ਸਿੱਧਾਂ ਨੇ ਸਭਿਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਪਵਿੱਤ੍ਰ ਚਰਨ ਕਮਲਾਂ ਤੇ ਨਿੰਮ੍ਤਾ ਸਹਿਤ ਮੱਚਾ ਟੈਕਿਆ ਅਤੇ ਬੋਨਤੀ ਕਹੀ, ਹੈ ਸ਼ੀਤਗੁਰੂ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ਼ ਜੀ ! ਆਪ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਕੇ ਨਿਧਿਆਸਣ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਕਰਨ ਕਰੋਂ ਜੀ ?

ਉੱਤਰ :—ਪੰਚ ਪਰਵਾਣ :—ਹੇ ਸਿੱਧੇ ! (ਪੰਚ) ਨਾਮ ਸ੍ਰੇਸ਼ਟ ਦਾ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੈਸ਼ਟ (ਜੋ ਸੰਤ, ਭਗਤ, ਗਰਮੁਖਿ ਹਨ) ਉਹ ਇਸ ਲੌਕ ਵਿਚ

HE WOUND OF SEXXXXXX

A STATE SANDERS SANDER ਪੰਚ ਪਰਧਾਨ :-(ਅਤੇ ਪਤਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਭੀ) ਉਹ (ਪੰਚ) ਸ਼੍ਰੋਸ਼ਣ

ਗੁਰਮੁੱਖ ਸੌਕ ਫਰਾਕ ਪ੍ਰਤਧਾਨ) ਮੁਖੀ ਹਨ। ਪਾਂਚ ਸ਼ਕਾਰਰ; ਦਰਗਹਿ ਮਾਨੂ :- ਉਹ (ਪੰਚ) ਸ਼ੇਸ਼ਟ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨੂੰ

ਜੋ ਹਨ ਕੇ ਵਿਚ ਹਮਮ ਭਾਜਾ ਦੀ ਦਾ ਗਾਣਾ ਜਾਂ ਮਰਗਾ ਲੋਕ ਵਿਚ ਚਲੇ ਜਾਣ ਨ ਬਾਨਸ । ਆਸਾ ਸੰਤਕਾ ਹੈ ਵਾਉਂ ਟ ਹਨ। ਦਸ਼ਾ ਸੂੰ ਸਕਦਾ। ਦਾ ਤਾਂ ਦੇਸ਼ ਦੇਸ਼ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਸ਼ਿਲ੍ਹੇ ਸ਼ਿਲ੍ਹੇ ਸ਼ਿਲ੍ਹੇ ਸੰਤਰ ਸੰਤਰ ਦੀ ਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਜ਼

'ਨਰਨਕ ਧਰਮ ਅੱਧੇ ਚਵੀਹ ਕੀ ਹੈ ਕਵਾ ਪਨੀ ਹ।' (ਅੰਗ ਰਸਤ ਪ ਨਾਨਕ ਪਰਾਹ ਕਹੈ ਨ ਕੋਊ।। ਆਉ ਬਣ ਸ਼ੁਦਰ ਸਤ ਦੇਸ਼੍ਹਾਂ (ਅੰਗ ੨ _{+੨)}

'ਤਿਰਸਕਾਰ ਨਹ ਭਵੇਤਿ ਨਹ ਭਵੰਤ ਮਾਨ ਭੇਗਨਹ॥

ਸਤਰਮਕਾਰ ਜਨ ਕਵੇਂਕਿ ਨਾ ਚੋਸ਼ੀਕਿ ਸੰਸਾਰ ਵਖਨਹ॥ ਅੰਗ ੧੫੫੬) ਸੇਗਾ ਹੀਨ ਨਹ ਕਵੇਂਕਿ ਨਾ ਚੋਸ਼ੀਕਿ ਸੰਸਾਰ ਵਖਨਹ॥ ਅੰਗ ੧੫੫੬)

ਜਨਤ ਰਾਜੇ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਰਕ ਵੀ ਖ਼ਾਮਸੇ ਕਰਾ ਦੀਦੇ ਹਨ :-

ਪੰਚੇ ਸੋਹਹਿ; ਦਰਿ ਰਾਜਾਨੂ :--ਜੇ ਕਰਕੇ ਉਹ(ਸੰਭ ਭਗਤ) ਵਿਸ਼ਨ ਜੀ ਦੇ (ਦਰਿ) ਬੈਕੁੰਨ ਵਿਚ ਚਲੇ ਜਾਣ ਤਾਂ ਓਥੇ ਭੀ (ਰਾਜਾਣ) ਰਾਜਾ ਰੂਪ ਹੋ ਕ ਜਾਂ ਦੇ (ਵਿਧਾ) (ਸੋਹਹਿ) ਸ਼ੌਭਦੇ ਹਨ। ਤਥਾ:–ਖਪਾਤਿਸਾਹੀ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਉ ਦਿਤੀਅਨੂ ਸਿਜਿ ਛੜ੍ਹ ਸਦਾ ਹਰਿ ਬਣਾਇ॥"

ਪੰਚਾ ਕਾ ਗੁਰੂ ਏਕੁ ਪਿਆਨੂ:-ਉਹ ਜੋ (ਪੰਚ) ਸ਼ੁਸ਼ਟ ਸ਼ਹਾ ਪੂਰਬ ਹਨ ਉਹਨ ਦਾ ਹਰ ਵਕਤ ਇਕ ਸਤਿਗੁਟੂ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਪਵਿਤ ਹੁਰਕ ਹਨ ਹੁੰਤਾ ਰਕਨਾਂ ਕੇ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਚਿਤ ਜੁੜਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਵਾਂ :–ਇਕ ਅਜੋਕ ਰੋਪ (ਭਾਮ ਦੇ ਨ ਬ੍ਰਹੇਸ਼ ਦਾ ਫਿਸ਼ਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਤਾ ਪੈਖਣ ਤੇਤਾ ਪਿਲਾਨ । ਇਸ 'ਵਜ ^ਦੇ ਬਆਸਣ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਦੱਸਿਆ ਹੈ।

ਅਰਨ ੨:- 🚅 ਸ਼ੇਸ਼ਟ ਜੋ ਸੰਤ ਹਨ ਉਹ ਕਿਸ ਪ੍ਰਵਾਰ ਪ੍ਰਵਾਣੀਆਂ ਹਨ। ਅਬਵਾ ਨਿਧਿਆ ਸਣ ਦਾ ਸਟੂਪ ਕਬਨ ਕਰੇ।

ਿ :- ਸੰਬੇ ! ਇਹ ਨਿਚਿਆਸਣ ਦਾ ਸਰੂਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਸਕੇ ਹਾਂ। (ਪੰਚ) ਪੰਜਾਂ ਗੁਣਾਂ ਸਤ, ਸੰਤੇਖ, ਦਇਆ, ਧਰਮ, ਵੀ_{ਚਾਰ} ਈ (ਧਾਰਨਾ) ਕਰਕੇ ਇਸ ਲੌਕ ਵਿਚ (ਪਰਵਾਣ) ਪਰਵਾਣੀਕ ਹਨ। ਇਸ ਵਿਚ ਗਣ ਗ੍ਰਾਹਣ ਕਰਾਏ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਸਜਾਤੀ ਬ੍ਰਿਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰਦਾ

ਹੀ ਜਪ ਜੀ ਸਾਹਿਬ

(385)

(ਪੰਗ ਕਵਾਨ) ਕਿ) ਪੰਜਾ ਕਾਮ, ਕੋਰ, ਸੰਗ, ਮਾ, ਤੁੰਕਾਰ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨੇ ਵਿਧਾਰ ਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਹੈ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਹੈ। ਇਸ हिर कार कर किला के किला किला के जिल्ला के किला के किला

न १९ १० हे (हुने (हुने प्रत्य मेरवहरू प्रवित्यक्त का) प्रत्यक्त ਹਵਾ, ਹ ਸਾਂ ਸਾਂਦ ਦੇ ਦੇਹਾ ਤਕਤ ਵਾਲੀ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਜਾਤੀ ਬਿਤੀ ਤੋਂ ਜ਼ਿਕ ਸਾਹਿਤ ਦਾ ਜ਼ਿਕਾਰ ਕਰਨਾ, ਜੋ ਇਹੀ ਅਗਿਆਨ ਦੇ ਪੈਦਾ ਕਰਨ 💥 ਨੂੰ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਪਿਤਾਰ ਕਰਨਾ ਇਸਦਾ ਨਾਉਂ ਨਿ quente ਹੈ

(ਪੰਚੇ ਪਾਵਰਿ ਦਰਗਰਿ ਮਾਨੁ) ਵੇਰ ਗੁਕਮਿਖ ਪੰਜਾਂ ਤੱਤਾ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਜੰਸਮ ਦੀ ਦੇ ਹੈ। ਵਿਚ ਆਵਰ ਪੈਂਦ ਹਨ।

ਕ ਆਗਾਸ ਵਾਗ ਨਿਕਬੇਕ ਹਵਾ।

ਕ, ਪਾਣੀ ਦੀ ਨਿਆਈ" ਹੋਰਨਾਂ ਦੀ ਮੈਲ ਲਾਹ ਕੇ ਭੀ ਉੱਜਲ ਰਹਿਣਾ। ਜ਼ਬਾ:- ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਨਿਰਮਲ 3 ਨਿਰਮਲਾ॥

ਜੈਸ਼ ਮੈਲ ਨ ਲਾਗੇ ਜਲਾ ^{*} (ਅੰਗ ੨੭੨)

_{ਦਿਸ} ਪ੍ਰਕਾਰ ਗੁਰਮਾਬ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ ਸ਼ਹਿਤ ਜਲ ਵਾਂਗ ਨਿਰਮਲ ਤੋਂ ਨਿਰਮਲ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਤ, ਧਰਤੀ ਦੀ ਨਿਆਈ ਖਿਮਾ ਧਾਰਨੀ। ਕਥਾ :−'ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਧੀਰਜ ਏਕ _ਪ

ਜਿਊ ਬਸਧਾ ਕੋਊ ਖਦੇ ਕਊ ਚੌਦਨ ਲੇਪ ॥' (ਅੰਗ ੨੭੨)। ਮ ਅਰਨੀ ਦਾ ਨਿਆਈ ਗੁਰਮੁਖ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸ਼ਹਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਾਸ਼ਕਾਇ ਅਕਾਇ ਜੋ ਨਿਕਾਰ ਆਵੇਂ ਸੀਤ ਤਾ ਕਾ ਜਾਇ।, (ਅੰਗ ੧੦੧੮) ਪ ਪਚੋਣ ਦੀ ਰਿਆਈ ਨਿਰਲੇਪਤਾ ਤੇ ਸਮਾਨਤਾ ਧਾਰਦੇ ਹਨ ਯਥਾ :-

ਾਸ਼ੀਤ ਮੌਦ ਸੂਰੀਧ ਚਲਿਓ ਸਟਬ ਢਾਨ ਸਮਾਨ॥

ਜਹਾ ਸਾ ਕਿੜੂ ਤਹਾ ਲਾਗਿਓ ਤਿਲੂ ਨ ਸ਼ੈਕਾ ਮਾਨ॥' (ਅੰਗ ੧੦੧੮)। ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੰਜਾਂ ਤੱਤਾਂ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਕਰਕੇ ਵਾਹਿਗਰੂ ਦੀ

ਦਰਗਾਹ ਸੱਚਖੰਡ ਵਿੱਚ (ਮਾਨੂ) ਸਤਿਕਾਰ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਯਥਾ :--

'ਭਗਵੰਤ ਭਗਤ ਕਉ ਭਉ ਕਿਛੁਨਾਹੀ ਆਦਰ ਦੇਵਤ ਜਾਂਮ ' (ਜੈਤਸਰੀ ਮ: ਪ) (ਪੰਚੇ ਸੇਪਹਿ ਦਰਿ ਰਾਜਾਨੂ) ਸੋਤ, ਭਗਤ, ਬ੍ਰਾਮਗਿਆਨੀ ਪੰਜ ਸ਼ਬਦ, ਸਪਰਸ਼, ਰੂਪ, ਰਜ਼, ਗੈਂਧ ਆਦਿ ਵਿਸ਼ਿਆ ਦਾ ਤਿਆਰ ਕਰਕੇ (ਦੀਟ) ਮੈਸਾਰ ਨਾਵਰ ਵਿੱਚ ਨਾਜ਼ਾ ਰਹਾ ਹੋ ਕੇ (ਸਤਾਹ) ਸ਼ੱਭਨੀਕ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਜਾਂ (ਦਰਿ)

ਗੇ ਜਪ ਜੀ ਸਾਹਿਬ

प्रमुद्धी पह

THE SECRETARIES OF SECRETARIES OF SECRETARIES 🐯 ਬੇਕੌਰ ਵਿੱਚ ਰਾਜਿਆਂ ਦੇ ਰਾਜਾ ਰੂਪ ਹੁਕੇ ਸੋਭਨੀਕ ਹੋਂਦੇ ਹਨ। ਯਥਾ ;...

ੰਪੂਰ ਕਉ ਸਿਮਰੀਹ ਕਿ ਬਰਬ ਕੇ ਰਾਜੇ ॥" (ਅੰਗ ੨੬੩) ਤਵਾਂ :- 'ਨਾਨਕ ਹੋਨਿ ਪੁਕਿਸ਼ਹੀਆਂ ਕੁੜੀਆਂ ਨਾਮਿ ਰੋਤ ਪਾਤਸਾਹ (੧੪੧੩) ਭਾ :- ਨਾਨਕ ਹਾਂ । (ਪੰਚਾ ਬਾ, ਗੁਰ ਨੇਕ ਬਿਆਨੂ ॥) ਉਹ ਸੰਤ ਭਗਤ (ਪੰਚਾ) ਪੰਜੇ ਰਿਆਨੂ (ਪੰਚਾ ਬਾ, ਗੁਰ ਨੇਕ ਬਿਆਨੂ ॥)

(ਪਰਾ ਬਾ, ਰਾਮਨ ਨੂੰ ਹਰ ਵਕਤ ਰੋਕਣਾ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਵਿੰਗੀਆਂ ਦੇ ਗੋਰ ਇਕ ਮਨ ਨੂੰ ਹਰ ਵਕਤ ਰੋਕਣਾ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾਆਂ ਦੇ ਗਰੂ ਹਨ। ਲਹਿੰਦ ਹਨ। ਸਨ ਨੂੰ ਤੋਕ ਕੇ ਇਕ ਵਾਹਿਤਾਤੂ ਵਿੱਚ ਜੋੜੀ ਰਖਦੇ ਹਨ। ਵਾ:-ਮਨ ਦੁਆਰਾ ਇਕ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਧਿਆਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਪੂਕਾਰ ਇਹ ਨਿਧਿਆਸਣ ਦਾ ਸਰੂਪ ਕਥਨ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਅਰਥ ਵੇ :=ਪ੍ਰਸ਼ਨ :-ਜਿਸ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਧਿਆਨ ਧਾਰਦੇ ਹਨ ਉਹ

ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਕੈਸਾ ਹੈ ? ਰਸਮਰ ਕਸਾ ਹੈ। ਉਹ (ਪੰਚ) ਨਾਮ ਸ੍ਰੇਸ਼ਟ ਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਅਕਾਲ _{ਪਰਖ} ਵਾਹਿਗਰੂ (ਪਰਵਾਣ) ਪ੍ਰਮ ਅਣੂ ਰੂਪ 'ਸੂਛਮ ਤੋਂ ਸੂਛਮ ਕਰ ਚੀਨੇ (ਸ੍ਰੀ ਦਸਮ) ਵਾਰਗਾਰੂ (ਪਰਵਾਰ) ਚੇਤਨ ਸਰੂਪ ਨਿਟਗਾਣ ਹੈ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਮਾਣ ਜਾ ਬਹ ਆਦਿਕ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਨਹੀਂ।

(ਪੰਚ ਪਰਧਾਨ) ਉਹ ਸੁਸ਼ਟ ਅਕਾਲ ਪ੍ਰਬੇਖ ਵਾਹਿਗਰ ਬ੍ਰਿਧਨ ਬ੍ਰਿਧ ਬਤ੍ਹੇਵੇ (भो स्प्रम) ਪ੍ਰਿਥਵੀ, ਅਕਾਸ, ਆਦਿਕਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਵਡਾ ਹੈ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਸਾਰਿਆ ਵਿਚ ਪਰਧਾਨ ਹੈ। 'ਕੋਟ ਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਠਾਕੁਰ ਸ਼ੁਆਮੀ ਸਰਬ ਜੀਆ ਕਾ ਦਾਤਾ ਹੈ ॥' ਹੋਣੇ ਕਰਕੇ ਪਰਧਾਨ ਵਤਿਆਂ ਤ' ਵਡਾ ਸਰਗਣ ਸਰਪ ਹੈ।

(ਪੰਚੇ ਪਾਵਹਿ ਵਰਗਹਿ ਮਾਣ) ਉਹ ਪੰਚ ਸ਼ਸ਼ਟ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੀ ਸੇਤਵ ਨੰਤਰ (ਦਰ) ਇੰਦ੍ਰੀਆਂ ਦਾਮਾਰਾ ਨਿਕਲ ਕੇ ਵਸਤੂ ਦਾ (ਮਾਨ੍) ਜਾਨਣਾ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਵਸਤੂ ਦਾ ਗਿਆਨ ਤਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦ ਬਿਰਤੀ ਅਰਤ ਚੋੜਨ ਨੇਤਕ ਦੁਆਰਾ ਨਿਕਲ ਕੇ 'ਘਟ ਅਵੀਛੰਨ' ਚੇਤਨ ਨਾਲ ਮਿਲ ਜਾਵੇ (ਪੰਚਾਸ਼ ਜਿਤ ਸਰਾਜ਼ਾਨ) ਪੰਚ ਸੰਸ਼ਟ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਰਾਜਾ ਰੂਪ ਸਭ ਡ

(ਦੀਕ ਅੰਦਰ ਸ਼ੌਭ ਰਿਹਾ ਹੈ।

(ਪੰਚਾਂ ਕਾਂ ਕਾਂ ਨੇ) ਬੜਲਾਟ) ਸਾਬਿਆਂ ਦਾ (ਗੁਰੂ) ਪੂਜਨੀਕ ਜੋ (ਪੰਚਾ ਸੇਸਟ ਕਰਨਿਕ ਨੇ ਹੈ ਸਿੰਧੇ ਉਸ ਇਕ ਦਾ ਧਿਆਨ ਧਾਰਨ ਕਰੇ।

ਅਰਦ ੪ :- ਜਿਸ ਸਰੀਰ ਕਰਕੇ ਉਸ ਦਾ ਧਿਆਨ ਕਰਨਾ ਹੈ। ੪੍ਹ ਕਿਸ਼ ਤੋਂ' ਬਣਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਵਿਚ ਮੁਖ ਵਸਤੂ ਕੀ ਹੈ।

B. de place and read and read and and and a second as

ਪੂਰੇ ਪੁਰਵਾਣ) ਸ਼ਬਦ ਸਪੂਰਸ਼ ਰੂਪ ਰਸ ਗੋਰ ਇਹ ਪੰਜ ਇਸ ਵਿਚ ਜਿਪਤ, ਵਹੇ ਸਾਲਦ ਯੋਗਮ ਤਤੇ ਹੋਣਾਂ ਤੇ ਸੰਸਮ ਤਤੇ, ਨੁਆਰ, ਸੈਂਸਮ ਸੰਤ੍ਹਾ, ਜਿਲ੍ਹੇ

(ਪੰਚ ਪਰਧਾਨ) ਧਰਤੀ ਪਾਣੀ ਅਗ ਹਵਾ ਅਕਾਸ਼ ਇਹ ਪੰਜ ਇਸ ਵਿਚ ਅਸ਼ਬੂਲ ਤਤ ਹਨ। ਅਤੇ ਸ਼ਹੂਲ ਤਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਥੂਲ ਮਰੀਗ ਦੀ ਉਤਪਤੀ

(ਪੰਚੇ ਪਾਵਹਿ ਦਰਗਹਿ ਮਾਨ੍) ਜੋ (ਪੰਚੇ) ਪੰਜ ਗਿਆਨ ਇੰਗ੍ਰੇਵੇ ਹਨ ਉਹ ,ਦਰ) ਅੰਦਰ (ਰਹਿ) ਅੰਤਹਕਰਨ ਜਗਾਂ ਵਿਚ (ਮਾਨੁ) ਮੰਤਣ ਗਿਆਨ ਬਹਾ, ਦਾ ਹੈ। ਨੂੰ ਅਖੰਡ ਚਤਨ ਦੁਆਰਾ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅਥਵਾ ਸਾਰੇ ਹੁਦਾਰਥਾਂ ਦਾ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਅਧਰ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਅੰਸ ਭੂਤਨ ਕੀ ਜੋ ਹੈ। ਤਾਂ ਤੇ ਅੰਤਰਕਰਨ ਤੁਕੇ ਹੈ। ਸਤ੍ਰੇ ਅੰਸ ਕਰਕੇ ਜਿਹੜੇ ਪੰਜੇ ਗਿਆਨ ਇੰਦ੍ਰੀਏ ਹਨ। ੧, ਨੇਤਰ ਚਤਨ ਸਤਾ ਰਆਰਾ ਦੂਪਾਂ ਦਾ (ਮਾਨੂ) ਗਿਆਨ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ । ੨ ਵੰਨ ਚੋਤਨ ਸਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸੰਬਦ ਦਾ (ਮਾਨੂ) ਗਿਆਨ ਸਰਵਣ ਕਰਕੇ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ । ਰ. ਰਸਨਾ ਫ਼ਿਤਨ ਸਤਾ ਦੁਆਰਾ ਰਸ ਦਾ (ਮਾਨੁ) ਗਿਆਨ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ , ਫ਼ ਚਮੜੀ ਚੇਤਨ। ਸਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸੰਪਰਸ ਦਾ (ਮਾਨ) ਗਿਆਨ ਪਾਉਂ ਦੀ ਹੈ . ਠੰਡਾ ਤਤਾਂ ਪਰਖਦੀ ਹੈ। ਪ. ਨਕ ਚੇਤਨ ਸਤਾ ਦੁਆਰਾ ਗੈਂਧ ਦਾ (ਮਾਨੂ) ਗਿਆਨ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ

(ਪੰਚੇ ਸੋਰਹਿ ਦਰਿ ਰਾਜਾਨ) ਇਹਨਾਂ ਪੰਜਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪ੍ਰਾਣ ਜਿਹੜੇ ਹਨ ਇਹ ਰਾਜਾ ਰੂਪ ਹੋ ਕੇ (ਸੋਹਹਿ) ਸੌਭ ਰਹੇ ਹਨ।

ਸਾਖੀ ਪ੍ਰਾਣਾਂ ਤੇ ਇੰਦ੍ਰੀਆਂ ਦਾ ਝਗੜਾ

ਇਕ ਵਾਰੀ ਪ੍ਰਾਣਾਂ ਦਾ ਅਤੇ ਇੰਦੀਆਂ ਦਾ ਆਪੋ ਵਿਚ ਸੰਬਾਦ ਹੋਇਆ! ਾਉਂ ਦੇ ਕਹਿਣ ਅਸੀਂ ਵਿੱਡੇ ਹਾਂ, ਪ੍ਰਾਣ ਕਿਹਿੰਦੇ ਅਸੀਂ ਵਡੇ ਹਾਂ। ਫ਼ੇਰਸਾਰੇ ੂੰਸ਼ਲਾ ਕਰਾਉਣ ਲਈ ਬ੍ਰਹਮਾ ਜੀ ਕਲ ਗਏ । ਬ੍ਰਹਮਾ ਜੀ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਾਈਵਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਵਾਰੀ ਵਾਰੀ ਸਾਰੇ ਨਿਕਲ ਜਾਉ। ਪਹਿਲਾਂ ਨੰਤੂ ਗੁਪਤ ਹੋ ਗਏ ਅੰਨਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਪਰ ਸਰੀਰ ਕਾਇਮ ਦਿਹਾ। ਕੰਨ ਗਪਤ ਹੋ ਗਏ ਬੋਲਾ ਤਾਂ ਹੋ ਗਿਆ ਪਰ ਸਰੀਰ ਕਾਇਮ ਰਿਹਾ । ਇਸ ਪ੍ਕਾਰ ਜਵੇਂ ਵਾਰੀ ਵਾਰੀ ਸ਼ਾਰੀਆਂ ਇੰਦੀਆਂ ਸ਼ਹੀਰ ਵਿਚੇ' ਨਿਕਲ ਗਈਆਂ ਪਰ ਪਾਣ ਵਿਚ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਸਰੀਰ ਸਹਿਕਦਾ ਰਿਹਾ, ਜੀਉਂਦਾ ਰਿਹਾ। ਫੋਰ ਬ੍ਰਮਾ ਜੀ ਨੇ ਇੰਦੀਆਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਤੁਸੀਂ ਸਾਵਧਾਨ ਹੋ ਜਾਉ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਣਾ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਤੁਸੀਂ

THE REAL PROPERTY OF THE PROPE ਿਕਲ ਸਾਹ ਜਦੋਂ ਪਾਣ ਨਿੰਕਲ ਗਏ ਤਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਨੇ ਦੀਆਂ ਸਮੇਤ, है प्रतीत रूपल ने जिल धिमा। जबा भी मुख राख :-ੀ ਮਨਕਕ ਕਾਰਗਾ ਪਰ ਦੇ ਸੁਖਰੂ ਨਾਨਿਕਸੈ ਬਾਤਾ ਜੈ (ਅੰਜ ਕਵਨ) ਪਰ ਨਜ਼ ਪਰ ਦਰਕਿ ਪਰੇ ਹੈ ਸੁਖਰੂ ਨਾਨਿਕਸੈ ਬਾਤਾ ਜੈ (ਅੰਜ ਕਵਨ) ਜਾ ਗੜਾ ਵੜੇ ਹੋਇ ਗਇਓ ਸ਼ੁਆਹਾ ॥³ (ਅੰਗ ਭ੯੨) ਾਲੀਜੈ ਦੇਹ ਖੁਲ ਇਕ ਗੈਵਿ ॥ (ਅੰਗ ੯ਤ੨) ਪੰਜਾਬ ਬਿਨਾ ਜਿਉ ਦੇਹੁਰੀ ਕਰ ਸੋਭਾ ਖਾਵੇ ॥ (ਅੰਗ ੧੧੨੨)

•ਹੁਕ ਕਈ ਗਾਕੋ ਸਿਰ ਭਾਰਿ॥" (ਅੰਗ ੮੭੯) ਅਰ ਕਰਾਰਾਕ ਸਮੇਂ ਹੈ। ਜਾ ਸ਼ਾਮਾ ਦੀ ਤੋਂ ਪਾਣਾ ਨੂੰ ਜਿਹਾ ਹੈ। ਜਿਵ੍ਹਾਂ ਸ਼ਾਮਾ ਦੀ ਤੋਂ ਪਾਣਾ ਨੂੰ ਜਿਹਾ ਹੈ। ਜਿਵ੍ਹਾਂ ਸ਼ਾਮਾ ਦੀ ਤੋਂ ਪਾਣਾ ਨੂੰ ਸਦੀਰ ਵਿਚ ਪ੍ਰਵਰ ਹ ਜਾਵੇ। ਪ੍ਰਾਣਤੇ ਦੇ ਪ੍ਰਵਰ ਤਣ ਤੇ ਸਦਾਰ ਤਿੰਦੀ_ਵ

ਫ਼ੌਰ ਸਾਵਧਾਨ ਹੋ ਗਾ। ਤੂ ਸਾਵਧਾਨ ਹੋ ਹੈ। ਤ੍ਰਾਂ ਬਹੁਮਾ ਜੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਭਾਈ ਰਾਜਾ ਤੂੰ: 4 3 ਤੋਂ ਜਿਚ ੍ਰਾਣ ਤੋਂ ਹੈਨ

ਪ੍ਰਣਾ ਦੇ ਆਸਰ ਤਹਾੜੇ ਸ਼ਜੀਰ ਦੀ ਕਿਆ ਤੋਂ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ (ਪੂਰ) ਪੰਜ ਪਾਣ (*ਪਾਣ, ਅਪਾਣ, ਵਿਅਨ, ਸਮਾਣ, ਤੇ ਹੈ ਉੱਦਆਨ) (ਰੀਟ) ਸ਼ਰੀਰ ਵਿਚ ਸਾਰਿਆਂ ਰਤਾਂ, ਇੰਦੀਆਂ ਅਤੇ ਬ੍ਰਿਤੀਆਂ ਉੱਦਆਨ)

ਦ ਰਾਜ਼ਾ ਰੁਪ ਹੈ ਕੇ ਸਭ ਰਹੇ ਹਨ।

ਰਾਜਾ ਰੂਪ ਹੋਰ ਇਕ ਬਿਆਨ) ਇਹਨਾਂ ਪੰਜਾਂ ਪਾਣਾ ਦਾ ਅਤੇ ਪੰਜਾ ਤਕਾਂ ਦ ਗਰ ਜੋ ਇਕ ਚੌਤਨ ਹੈ ਉਸ ਇਕ ਵਾਹਿਰੁਖੂ ਨੂੰ ਧਿਆਕਾਰ ਬ੍ਰਿਤੀ ਕਰਕੇ ਰਿਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਭਾਵ ਉਸ ਦਾ ਧਿਆਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਅਰਥ ਪ ਪੜਨ :- ਹੈ ਸੀਆਰ ਜੀ ! ਉਹ ਨਿਰਗਣ ਨਿਰਾਕਾਰ ਬਹੁਤ

ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਮਾਣ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਤਾਂ 121 ਹੈ ?

ਜ਼ਿਕ੍ਰਾ:-ਬਿਹੀ ਪਖ ਸ਼ੋ ਵਿਸੇ ਹੈ। ਨਿਬੰਧ ਪਖ ਸ਼ੇ ਆਵਿਸ਼ੇ ਹੈ। ਸ਼ੇ ਪਹਿਵਾ

4x 8 4x 8 33 ;-

ਰ ਜਹਾਵਾਨ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਨ ਪ੍ਰਸਾਣ ਤੇ, ਉਪਸਾਨ ਪ੍ਰਸਾਣ ਼ ਅਤੇ ਪਤੇ ਸਿਵ ਪ ਅਨੁਸੋਪਯਬਧੀ ਜਾ ਅਵੀ ਸਕ ਪ੍ਰਸਾਣ ਨੂੰ

ੀਂ ਹਨ ਤਾਜ਼ਬ ਹਨ। ਪੰਜ ਪਰਚਾਨ) ਇਹਨਾਂ ਪੰਜਾਂ ਪ੍ਰਮਾਣਾਂ ਤੋਂ ਛੇਵਾਂ ਪ੍ਰਤੱਖ ਪ੍ਰਮਾਣ ਹੈ

> - ਅਪਾਨ -ਮੂਲ ਦੁਕਾਰ ਹੈ. ⊌ ਸਮਾਨ —ਨਾਚੀ ਵਿਚ ।

C. S. C. Dana and the market successful and the successful success ੁਰਟਾ । । ਪਾਕਿ ਸ਼ਰਿਆ ਪ੍ਰਸ਼ਾਣਾ ਦੀ ਇਹ ਕਰਕੇ ਸਿੱਧੀ ਹੁੰਦੀਹੈ। ਪਰ . . . ਜਾਂ ਤਾਂ ਸਮਾਨ, 'ਸ਼ਾਂ ਪੂਜਾਣ (ਬਰ) ਵਿਚ (ਗਹਿ) , ਾ , • • ਪ੍ਰਤਰ ਮੁਝ ਕਰਕੇ (ਮਾਨੂ) ਸਤਿਕਾਰ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਮਾ 'm = . . . ਦਾ ਦਾ , ਤੋਂ ਦੁਆਵ ਅੰਤਰਫਰਣ ਬੂਪ ਜਗ੍ਹਾ ਅੰਦਰ ਪ੍ਰਤੱਖ וה ובל יבו אוני , יוא ו ביו פיון

ਪਰਮ ਦੀ ਤਜ਼ਤ ਨਿਲਾਉਮ ਪ੍ਰਸ਼ਣਾਉਂਦੇ ਤਾਜ਼ਾ ਪ੍ਰਤ ਹੋ ਕੇ न्य प्रकारतील नेप

੍ਰਾਨ ਰਾਵਾਵਾਂ ਬਹਮਾਨੂ) ਇਹਨਾਂ ਪੰਜੀ ਪ੍ਰਮਾਣਾਂ ਦਾ ਕਰੂ ਇਕ ੍ਰੰਮ ... ', ਰਿਜ ਪ੍ਰਤੱਖ ਪ੍ਰਮਾਣ ਦੁਆਰਾ ਸਭਿਗ੍ਰ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਨੂੰ

ਅਰਭ ਵੱਚ ਵਰਵਾਣ) *'ਉਪਮਾਨ ਪੁਮਾਣ : ਉਪਮਾ ਤੋਂ ਕ ਕਿਸ਼ੇ ਵਸਾਰ ਨੂੰ ਮੱਧ ਕਰਨਾ। ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਅਕਾਸ਼ ਦੀ ਨਿਆਦਾ ਵਾਹਿਗੁਰ ਚਰਨ ਸਟੇਸ਼ ,ਵਲਾਸ਼ਕ ਹੈ। ਇਉਂ, ਉਸਮਾਂ ਤੋਂ ਕੇ (ਪ੍ਰਤੇ) ਸੰਸਖ਼ਧ ਪੈ (ਪ੍ਰਤਾਵ)

(ਪੰਚ ਪਰਧਾਨ) ਅਨੁਮਾਨ ਪ੍ਰਮਾਣ ਦੁਆਰਾ (ਪੰਚ) ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਨੂੰ ਪਰਧਾਨ

(ਪੰਚੰ ਪਾਵਰਿ ਦਰਗਹਿ ਮਾਨੂ) 'ਅਰਬਾਪੜੀ ਪ੍ਰਮਾਣ ਦੁਆਰਾ (ਦਰ) ਅੰਤਰਕਰਨ ਰੂਪੀ (ਕਹਿ) ਜਗ੍ਹਾ ਅੰਦਰ ਉਸ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦੇ (ਮਾਨੂ) ਮੰਨਣ

(ਪੰਚਾਸ਼ੇਹਰਿ ਦੀਤ ਰਾਜਾਣ) ਅਈਤੇਜ਼ਕ ਪ੍ਰਸਾਣ ਦੁਆਰਾ (ਦੀਰ) ਸਾਜਸੰਗ ਤਿ ਵਿਚ (ਰ ਜਾਨ) ਰਾਜਾ ਰੂਪ ਹੋ ਕੇ ਮੌਤ ਮਹਾਜਮਾ ਸੰਭਨੀਕ ਹੋ ਕ, ਜਿਸ ਪਾ-ਬ ਵਾਹਿਰ ਦੂ ਨੂੰ ਪ ਉੱਦੇ ਹਨ।

(ਵਿਚਾ ਕਾਰੂਰ ੲਕ ਧਿਸ ਨੂੰ) (ਗਰੂ) ਸਤਿਗਰਾ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਪ੍ਰਸਾਣ ਕਰਕੇ। 'ਪ੍ਰਤੱਖ ਪ੍ਰਮਾਣ ਦੁਆਰਾ ਇਕ ਅਦ੍ਰੇਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਧਿਆਨ ਰੱਖੋ। ਵਾ ਪੰਜਾਂ ਪ੍ਰਮਾਣਾਂ ਦੇ ਅੰਤਰ ਜੋ ਗੁਰੂ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਤੱਖ ਚਤਨ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਗਿਆਉਣਾ ਕਰੀਏ।

ਇਉਂ ਬਟ ਪ੍ਰਮਾਣਾ ਦੇ ਬਿਧੀ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸ਼ੇ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਿਖੇਧ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਸ਼੍ਰੇਅਨ੍ਭਵ ਸਰੂਪ ਆਪੋ ਆਪ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਹੈ। ਤੇਰ ਕਿਸ ਪ੍ਰਮਾਣ ਕਰਕੇ ਨਹਾਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਰੂਸ ਨਾਂ ਦੇ ਜਿਸ਼ਤ ਵਿਆਖਿਆ ਸਹਿਤ ਵਰਗ, ਕਵੇ, ਕਵੇ ਸਫ਼ ਤੋਂ ਦੇਖ ।

ਸ੍ਰੀ ਜ਼ਾ ਜੀ ਸ਼ਾਹਿਬ मू का मा माण्य विकास के स्थापन के लिए सम्बर्ध के स्थापन के लिए सम्बर्ध के स्थापन के लिए सम्बर्ध के स्थापन के लिए स्थापन के लिए सम्बर्ध के स्थापन के लिए समाम स्थापन के सम्बर्ध के स्थापन के स्थापन के समाम स्थापन के स् ਅਰਥ ਓ : ਜ਼ੇਗ ਮਾਰਗ ਸੰਬੰਧੀ ਦਸਦੇ ਹਨ।

ਅਰਥ ਦ : ਜਰਦ ਸਾਹਰ (ਪੰਚ ਪਾਰਵਾਣ) ਹਰਿਸ਼ਾ ਜਗੀ ਪੰਜ ਪ੍ਰਤਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਾਣਾਂ ('ਪ੍ਰਾਣ, ਸਮਾਨ, ਨੂੰ (ਪੰਚ ਪਾਰਵਾਣ) ਨੂੰ ਰੋਕ ਕੁ ਵਾ ਸਾਧੂ ਕੁ ਪ੍ਰਵਾਣੀਆਂ ਤੋਂ (ਪੰਚ ਪਸੰਦਾਨ) ਹੈ। ਸਾਹਾਨ) ਨੂੰ ਸੋਕ ਕੋ ਦਾ ਸਾਧੂ ਕੇ ਪ੍ਰਦਾਨੀਕ ਜਿਸਨ, ਇੱਕਿਆਨ ਤੇ ਅਹਾਨ) ਨੂੰ ਸੋਕ ਕੋ ਦਾ ਸਾਧੂ ਕੇ ਪ੍ਰਦਾਨੀਕ ਜਿਸਨ, ਇੱ

ਭੂਆਨ, ਉਦਿਆਨ ਤੋਂ ਜੀ ਹੈ (ਪੰਚ) ਖੰਜ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਵਿਕਾਸ, ਚਨੰਜ ਆਉ ਨੇ (ਪੰਚ ਪਰਧਾਨ) ਫਰ ਉਹ (ਪੰਚ) ਖੰਜ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਵਿਕਾਸ, ਚਨੰਜ ਆਉ ਨੇ ਹੁੰਦਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕ ਛੇ (ਪਰਧਾਨ) ਮੁਖੀ ਹੁੰ ਹਨ। ਪੰਜ ਪ੍ਰਕਾਜ ਕੀਆਂ ਪਉਣਾਂ ਹੁੰਦਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕ ਛੇ (ਪਰਧਾਨ) ਮੁਖੀ ਹੁੰ ਹਨ। ਪੰਜ ਪ੍ਰਕਾਜ ਕੀਆਂ ਪਉਣਾਂ ਪੈਣਾਂ ਨੂੰ ਰੋਗ ਕ (ਪੈਰਬ ਨ) ਦ ਕਿਕਲ ਵਿੱਕ ਲਿਆਉਣ ਵਾਲੀ, ੨. ਕੂਰਮ :-ਨੇਤਾਂ ਕੀਆ ਪਲਕਾਂ ਖੋਸਣ ਨੂੰ ਦ ਕਿਲਲ ਵਿੱਚ ਦਿਆ ਹੈ। ਵਾਲੀ, ਤ ਨਾਰਾ : ਤਰਾਰ ਕਿਲ ਉਣ ਵਾਲੀ, ਉ ਦਵਜਤ : -ਅਵਾਸੀ ਲਿਆਉਣ ਵਾਲੀ, ਤ ਨਾਰਾ : ਤਰਾਰ ਕਿਲ ਉਣ ਵਾਲੀ ਪਉਣ ਵਾਲੀ, ਕ ਨਾਰ : ਅਤੇ ਤੇ ਮਗਰਾਂ ਹੋਣ ਫਲਾਉਣ ਵਾਲੀ ਪਉਣ ਦਾ ਨਾਲ ਹੈ। ਵਾਲੀ, ਕ ਸਮੇਜ਼ : ਅਤੇ ਤੇ ਮਗਰਾਂ ਹੋਣ ਫਲਾਉਣ ਵਾਲੀ ਪਉਣ ਦਾ ਨਾਲ ਹੈ। ਦੀ, ਹੁੰਦੇ ਪਾਣਹਿ ਦੁਭਗਹਿ ਮਾਣ) ਪੰਜ ਅਵਸਥਾ, ਖਚਜੀ, ਭਜ਼ਜੀ, ਚੌਰਚਸੀ, ਹੁੰਦੇ ਪਾਣਹਿ ਦੁਭਗਹਿ ਮਾਣ) ਹੁੰਦੇ ਤੁਆਰ ਤੁਰੂ ਹੈ।

ਅਤਰਕੀ ਕੇ ਉਨਸਨੀ ਦੁਆਰਾ (ਦਰ) ਦੁਸਵਾਂ ਦੁਆਰ ਨੂਪੀ (ਤਹਿ) ਜਗਾ ਵਿਚ ਅਤਰਗ ਤੇ ਚਰਮਨਾ ਮਾਨ ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਵਾ :- ਦਰ) ਦਸਵੇਂ ਦੁਆਰ ਰੂਪੀ (ਗਹਿ) ਜਗਾ ਤੁ ਮਾਨ। ਰਿਆਨ ਨੂੰ ਪਾਰੇ ਦੇ ਹਨ। ਪੰਜੇ ਅਵਸਥਾ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹਨ।

ਕ, ਬੇਚਰੀ:-ਭਾਲਵ ਨਾਲ ਜਥਾਨ ਲਾ ਕੇ ਜੋਗ ਦਾ ਰਸ ਲੈਣਾ ਭਾਵ ਹੋਲਕ ਵਿਚ ਜ਼ਬਾਨ ਦੇ ਕੇ ਮਿਠੀ ਕਫ਼, ਰਸ ਧਾਤੂ ਦਾ ਰਸ ਲੈਣਾ। ਅਤੇ ਆਕਾਸ਼ ਵਿਚ ਵਿਚਰਨ ਵਾਲਿਆ ਨੂੰ ਵੇਖ ਲੈਣਾ ਅਤੇ ਅਕਾਸ਼ ਵਿਚ ਵਿਚਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋ ਜਾਣੀ ਜ

ਕਾਵਾ। ੨. ਭੂਚਰੀ :–ਭਰਵੱਦਿਆਂ ਵਿਚ ਨਿਗ੍ਰਾ ਟਿਕਾ ਲੈਵੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਤੇ ਵਿਚਰਨ ਦੀ ਤਾਕਤ ਹੋ ਜਾਣੀ।

ਭਰਨ ਦਾ ਤਾਰਤ ਭ ਚਰਚਰੀ:-ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਵਿਚ ਸੁਰਤ ਨੂੰ ਇਕਾ ਲੈਣਾ ਅਤੇ ਜਲ ਵਿਚ ਵਿਚਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ; ਜਾਣੀ ।

੪ ਅਰਚਵਾਂ '- ਛੇ ਚੱਕਾ ਦੀ ਕੈਂਦ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੋਣਾ ਵਾ ਦਸਵੇਂ' ਦੁਆਰ ਵਿਚ ਹੈ ੁਨਲ ਨੇ ਦੇ ਲਾਜ ਨੇ ਜਸਨ, ਦੁਆਰ ਦੇ ਸਹੁੰਬਰ ਚਲ ਕਵਲ ਹੈ ਫ਼ਰ ਉਂਗੀ

ੰ, ਓਟਸਨੀ: ਆਪਣੇ ਸਰੀਰੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਸਵੇਂ ਦੁਆਰ ਵਿਚ ਤਾਲ ਹੈ ਅਲਾ ਮਾਜਰਾ ਸੁਆਸਾਂ ਨੂੰ ਕੱਢ ਕੇ, ਖਿਚ ਕੇ ਬ੍ਰਹਮ ਲੋਕ ਦੀ ਪਾਪਤੀ ਨੂੰ ੱ ਭਰਵੀ ਨਿ, ਸਮਰਵੀ ਅਵਸਥਾਹੈ ਜਾਂ ਕਵਲ ਦੀਆਂ ਤੋਂ ਹੈ ਅਤੇ ਦੇ ਵਿੱ ਸ਼_{ਾ ਕ}ੇ ਜਾਂ ਦਸਵੇਂ' ਦੁਆਰ ਵਿਚ ਚੇਤਨ ਦੀ ਲਾਟ ਨਾਲ ਮਿਲ੍ਹਾ ਅਤੇ ਵਿ

ਮਸਰ ਦੀ ਪਛਾਣ ਵਾਲੇ ਹੋਣਾ, ੨, ਅਤਾ . ਤ ਹਵਾ ਤੇ ਬਿਆਨ –ਦ੍ਰੈਤ ਤੋਂ ਕਿਵਾ ਬ ਉਦਿਆਨ –ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਉਜਾੜ ਰੂਪ ਸਮਝਣਾ

~ 67.62.62 ° 55.63

ਸਾਮਰੰਗ ਮੁਕੰਸ ਦਾ ਜਿਸੰਕ ਵਿਚ ਪਾਹੜ ਹੋਆ। ਵਿਜਾਨ ਅਕਬਾ ਜ਼ਰੀਆ ਦੀਆਂ ਹਨ।

ਇਸ ਹਵਾ ਤਵਾ ਵਿੱਚ ਅਵਟਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦਸਵਾਂ ਦੁਆਰ ਰੂਪੀ ਜਗ੍ਹਾ ਦੇ Came a well Al

ਵਾ '- ਸਮਾ ਪੰਜਾ ਅਵਸਥਾ ਦੁਆਰਾ (ਦਰਗਹਿ) ਬ੍ਰਹਮ ਲੋਕ ਵਿਚ ਜਾ ਕੇ (H = 1 - 2 2 4 5 4 5 4 5 1 K)

(ਪੁੱਦ ਮਾਲਾ ਨੇ ਕਾ ਕਾਜ਼ਾਨੂ) ਪੰਚ ਜੋ ਜੋਗੀ ਹਨ।

ਪੰਜ ਵਲਸਾਂ ਅਵਿਦਿਆ, ਅਸੰਮਤਾ, ਅਭੀਨਿਵੇਸ਼, ਰਾਗ ਤੇ ਦੇਖ ਇਨ੍ਹਾਂ ਈ 'ਣ'ਰਾ ੀ ਕਰਕੇ (ਰਾਜਾਨੂ) ਰਾਜਾ ਰੂਪ ਹੈ ਕੇ (ਦਰਿ) ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ (ਸੋਹੀਹ) ਸੇ'ਹਵੇ ਹਨ। ੧. ਅਵਿਦਿਆ :−ਸੌਰੂਪ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਤੋ<mark>ਂ' ਰਹਿਤ ਹੋਣਾ,</mark> ੨ ਅਸਮਿਤਾ :-ਸਮਾਨ ਬ੍ਰਿਤੀ ਨਾ ਹੋਣੀ, ੩. ਰਾਗ:-ਮੋਹ, ੪. ੨ੈ੪:-ਵੈਰ, ੍ਰ, ਅਕੀ ਨਿਵੇਸ਼ :- ਉਲਣੀ ਹਨ, ਬੈਦ ਬਾਸਤ੍ਰ ਗੁਰਾਂ ਤਾਂ ਉਲਦੀ ਬਾਤ ਦਾ

(ਪੰਚਾ ਕਾ ਗੁਵ ਏਕ ਧਿਆਨ) ਪੰਚ ਜੋ ਜੋਗੀ ਹਨ।

ਪੰਜਾਂ ਤੁਤਾ ਦਾ ਧਿਆਨ ਕਰਕੇ ਇਕ (ਗੁਜ) ਚੇਤਨ ਸਰੂਪ ਨੂੰ ਧਿਆਉਂਦੇ ਹਨ । ਚੰਤਨ ਦੀ ਲਾਟ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ, ਦਸਮ ਦੁਆਰ ਵਿਚ ਕਰਦੇ ਹਨ।

੧. ਧਰਤੀ ਦਾ ਧਿਆਨ ਗੋਤਿਆਂ ਤੱਕ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿਧ ਹੈ ਜਾਵੇਂ ਉਹ ਧਰਮੀ ਵਿਚ ਦੱਬ ਨਹੀਂ ਵ**੍ਹਿੰਦੇ। ਕੇ ਲੱਕ ਤਕ ਪਾਣੀ ਦਾ ਧਿਆਨ** ਰਰਦੇ ਹਨ। ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਤਰਕੇ ਨਹੀਂ । 3 ਨਾਭੀ ਤਕ ਅਗਨੀ ਦਾ ਿਲਆਨ ਕਰਦੇ ਹਨ । ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਅਗਨੀ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਸੜਦੇ । ੪, ਨਾਢੀ ਤੋਂ ਲੰਕੇ ਕੈਨ ਤਕ ਪਰੋਣ ਦਾ ਹਿਆਨ ਕਟਦ ਹਨ। ਜਿਸ ਕਰਕੇ **ਪਉਣ ਵਿਚ** ਰੇ ਵਰੀਆਂ ਸਾਤਦੇ ਹਨ। ਹ, ਕੇਠ ਤੋਂ ਦਸਵੇਂ ਦੁਆਰ ਤੱਕ ਅਕਾਸ਼ ਦਾ ਧਿਆਨ।

ं का तम दक्षिको वह स्वातक ्र ता च्_रं का इत्तर उस् तै च तन्त्रात ਵਿਚ ਹੈ ਤਾਂ - ਅਤੇ ਹੈ ਇਹ ਸਾਦੇ ਅੰਦ੍ਰਸ਼ 2 117 14 WATE !!

र ए , र प्यो सार विभारध्य ਦੇ ਚੰਦਦਾ ਜ਼ਬਰ, ਜਰਮ (ਸਬ) ਖੜੇ, ਜ਼ਬਰ ਜੇ ਨੂੰ ਜ਼ਬਰਮ ਜ਼ਬਰਮ ਖੰਡ ਪ ਉਨਮਨੀ —ਗੁਰਮੁਖ ਸਚਖੰਡ।

ਸ਼ਤਣ ਲਗੇ ਜਾਂਦ¹ਅ ਹਨ। ਵਣ ਲਗੇ ਜਾਂਦਾਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਜੰਗੀਆਂ ਦੀਆਂ ਜਿਹਵਤਾ ਦੀਆਂ ਅਵਸਥਾ ਹਨ। ਪਿਛਲੇ ਲੋਕ ਜੋਗ ਇਹ ਜੰਗੀਆਂ ਵਾਲੇ ਭਾਜ਼ਮ ਮਿਹਾਵਾਂ ਕਰਕੇ ਐਜੇਆਂ ਵਾਲਿਆਂ ਤਰੰਕੀਆਂ ਕਰ ਲਾਵੇ ਸਨ ਪਰ

ਅੱਜ ਕਲ ਸਾਇੰਸ ਵਾਲ ਸਾਇੰਸ ਨਾਲ ਤਹੌਰੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਰਲ ਸਾਹਿਸ ਦੀ ਪੰਜਾ ਕਾ ਦਾ ਦਿਆਨ ਕਰਕੇ, ਧਾਰਨਾ ਕਰੋਵੇ ਇਸ ਪ੍ਰਾਂਟ ਜੋਣੀ ਪੰਜਾ ਕਾ ਦਾ ਦਿਆਨ ਕਰਕੇ, ਧਾਰਨਾ ਕਰੋਵੇ

(ਰਾਟ) ਰੇਤਨ ਸਰੂਪ ਬ੍ਰਹਮ ਨੂੰ ਧਿਆਉਂ ਦ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਦਾ . ਪੰਚ ਜ ਜ਼ਰੀ ਹਨ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਗੁਰੂ ਚੇਤਨ ਦੀ ਲਾਣ 'ਰਉਮਖ ਜ਼ਾਵਾ ਜੇ'ਤ ਵਾਅਰ ਜ਼' ਵਿਚ ਧਿਆਨ ਲਗਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਪਰਵਿਸ਼ਥ ਦੇ ਵਕ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਹੁਮ ਲੋਕ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਮੂਤ ਵਹਮਾ ਦੀ ਉਮਰ ਜਿੰਨਾਂ ਚਿਰ ਉਥੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਉਸਦੀ ਉਮਰ ਅਨੁ ਬਹੁਸ਼ ਦੇ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਜਨਮ ਵਿਚ ਗਿਆਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੈ ਕੇ

ਮੂਕਤੀ ਨੂੰ ਪਾ ਲਾਏ ਹਨ। ਭੂਕਾ ਨੂੰ ਪਾਲ ਵਰ ਇਹ ਸ਼ਹਿਤ ਨੂੰ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਤੇ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਜੋਗਾ ਅਭਿਆਸ ਦੀ **ਸ਼ਾਰ**ਤ

ਅਕਰ 'ਕਹਾ ਹੈ। ਅ: 2:-= ਜਿੱਤਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸਤਿਆਰ ਜੀ ਆਪ ਜੀ ਨੇ ਪਿਛ ਕਰਨ ਕੀ ਜਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਤਰ ਕਵਾ ਵਾਧਿਆਂ ਨੂੰ ਸਾਰ ਕਰਨਾ ਦੀ ਸੰਝੀ ਕਾਵ ਅੰਤਰਜ਼ਾਮਤਾ ਹੈ ਜਾਂਦੀ

ਸੀ ਜ਼ੁਪੂ ਜੀ ਸਾਹਿਬ

(344)

ਪਉੜੀ ੧੬

CALLES AND THE CONTRACTOR OF T ਹੈ। ਆਪ ਤਾਂ ਮੰਨਣ ਕਰਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹੈ। ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਭਵਿਖਤ ਦੀ ਗਲ ਬੀ ਕੇਸੀ ਦਸ ਨੇ ਆਪ ਜੀ 'ਕੀਨੇ ਸ਼ਜਪ ਧਾਤੇਗੇ ਨੇ

ਤਾਂ ਉਸ ਜੀ ਸਨਕੇ ਹਜ਼ਰਿ ਵਰਮਾਉਂਦੇ ਤਨ ਹੈ ਜਿਹੇ ! ਕਲਜੂਗੀ ਸੈਸਾਰ ਦੇ ਉਹਾਟਟ ਵਾਸਤੇ, ਸਕਿਤਾਮ ਵਾਹਿਗਤ ਨਾਮ ਜਪਾਉਣ ਵਾਸਤੇ ਪਵਿਤਰ ਵਸ

ਫ਼ਰ ਮਹਾਰਾਜ਼ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦਸਵਾਂ ਸਰਪ ਵਿਚ ਕੀ ਕੇਤਕ ਕਰੋਗੇ ?

ਤਾਂ ਹਜ਼ੂਰ ਨੇ ਛਰਮਾਇਆ ਦਸਵਾਂ ਬੀਰ ਰਸੀ ਸਰੂਪ ਧਾਰ ਕੇ ਪੰਜਾਂ ਪਿਆਰਿਆ ਦੁਆਰਾ ਬਾਲਸਾ ਪੰਚ ਸਾਜਾਂਗੇ । ਅਤੇ ਸਾਹਿਬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸ਼ਾਹਿਬ ਕੀ ਨੂੰ ਕਰਾ ਕਰਾ ਅਚੱਲ ਗਵਤਾ ਗਦੀ ਬਖਸ਼ਾਰਾ । ਪੰਜ ਪਿਆਰ ਸ੍ਰੀ ਗਰ ਗੰਦ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀ ਭਾਬਿਆ ਵਿਚ ਵਜੀਰਾਂ ਜਗੋਂ ਸਵਾਦਾਰ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਆਪੋ ਵਿਚ ਦੀ ਗੁਰਭਾਈ ਹੋਣਗੇ। 'ਗੁਰਮਤਿ ਪੰਚੇ ਸਬੇ ਗਰਭਾਈ ।' (੧੦੪੧)। ਪੰਜਾਂ ਪਿਆਰਿਆਂ ਨੂੰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕਾ ਕੇ ਫੇਰ ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਆਪ ਛਕਾਂਗੇ। ਫੌਰ ਉਹਨਾਂ ਵਿਚ ਨਿਵਾਸ਼ ਕਰਾਂਗੇ। ਤੇ ਲਖਬਸ਼ਾਂ ਕਰਾਂਗੇ।

ਬਾਲਸਾ ਮਹਾਤਮ ਪਾ: ੧੦ ਚੌਪਈ ॥ ਬਾਲਸਾ ਮੌਰੇ ਰੂਪ ਹੋ ਬਾਸ ॥ ਬਾਲਸੇ ਮਾਹਿ ਹੁੰਦੇ ਕਰੇ ਨਿਵਾਸਾ ਖਾਲਸਾ ਮੇਰੇ ਮੁਖ ਹੈ ਅੰਗਾ॥ ਖਾਲਸੇ ਕੇ ਹੁੰਦੇ ਬਸਤ ਸਦ ਸੰਗਾ । ॰ ، ਖਾਲਸਾ ਮੇਰੇ ਇਸਟ ਸ਼ਹਿਰਦ ॥ ਖਾਲਸਾ ਮੇਰੇ ਕਹੀਅਤ ਬਿਰਦ ॥ ਖਾਲਸਾ ਮੈਰੇ ਪਖ ਅਰ ਪਾਦ । ਖਾਲਸਾ ਮੈਰੇ ਸੂਖ ਅਹਿਲਾਦ ॥੨॥ ਖਾਲਸਾ ਮਰੀ ਸੌਂਭਾ ਸੀਲ ॥ ਖਾਲਸਾ ਬੰਧ ਸਦਾ ਸਦ ਡੀਲ॥।।। ਖਾਲਸਾ ਮੇਰੇ ਸ਼ਮਨ ਪ੍ਵਾਰ ਬਾਲਸਾ ਮੇਰੇ ਕਰਤ ਉਧਾਰ ਬਾਲਸਾ ਮੇਰੇ ਪਿੰਡ ਪ੍ਰਾਨ॥ ਖਾਲਸਾ ਮੌਰੀ ਜਾਨ ਕੀ ਜਾਨ ॥ ਖਾਲਸਾ ਮੌਰੇ ਧਰਮ ਅਰ ਕਰਮ ॥ ਖਾਲਸਾ

(ਸਫਾ ਤਪ੪ ਦੇ ਫੁਟ ਨੌਟ ਦੀ ਬਾਕੀ)

ा राजा र । व में मान राज प्राप्त की मान सरी मी गर् हैं , तारिकार से हार लें हैं के वास्तान र इस्ते प्रकार दिने पार्वा । संस्थान को कार्यान का कार्यान का अस्ति । अस्ति कार्यान कार्यान कार्यान कार्यान कार्यान कार्यान कार्यान एक र का लेबर्ग तर र व से धरमी मान मा कर्ता वर्ग करण कर ने वर्ग स्थाप्त वस्त अरस्य वरा उठ । , , ' ਾ । ਾ ਅਤੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਰਾਜ ਵਿਚ ਪਲਟਾ ਸ਼ੁਭੂਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।ਉਸ ਵੇਲੇ ਤੋਂ भ . क . तम किस मिल के में मिल के मिल के एक एक एक किस असे और के एक एक किस असे और किस असे की एक एक एक एक एक एक क (ਵਚ ਵੀ ਇਹ ਭਵਿਖਤ ਬਚਨ ਕਹੀ ਹਨ।

I was and Them no no with the his no no as the nation to the

Howelst . (gus) 10 kg C no ... White the the transfer the tr ਸ਼ਾਜੀ ਹੈ, ', 'ਪੰਜਾਰਾਣਾ ਤੋਂ ਖਾਲਸਾ ਪੰਭ ਸਾਜਾਰਾ ' ਜਿਸ ਤੁਹਾਤ ਪੰਜ ਪਿਲਾਤ, ਪੰਜ ਸਿੰਘ, ਸ਼ਤਿਗਰ ਸਾਹਿ**ਲ ਸੀ ਦੇ ਪਿਆਰੇ** ਹੰ, ਕਾਰ ਜਾਂ ਕ ਕਵਾਰਗਾ ਕਾਲੜਾ ਤੇ, ਜ਼ਿਪਾਨ ਬੇ, ਲੰਘਾ ਪੂ, ਕੋਸ਼ ਸਾਬਤ ਸ ਵਰਤ ' ਮਿਲ ' (ਅੰਗ ੧੦੮੪) ਸੀ। ਤੋਂ ਜਬੂਤ ਪਰਵਾਣੀਕ ਹ

- । ਪਿਤਾ ਮਦੀਆ ਰਾਮ ਸੀ,ਮਾੜਾ • • ਜੇ ਸੰਗ੍ਰਾਵਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ = -! ਉਮਰ ਵਿਚ ਸਨ ਜਦੋਂ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਮ ਾਬ ਨੀ ਦੀ ਸਰਨ ਵਿਚ ਆ ਰਹੇ। , • • • ਚਲ ਨਗਰ ਹਜ਼ਰ ਸਾਹਿਬ ਜੀ

ਾ र ਜਾਂਦਾ ਅਵਜ਼ਾਰ ਸਨ। ਪਿਤਾ ~ ਼ ੇ , ਾਲੀ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਵਸਨੀਕ ਜੱਟ ਸਨ । . - - - । । । ਤ ਗਈ ਜਨਮ ਹੋਇਆ। ੨੫ ਸਾਲ ਕਾਰ ਨੇ ਰੋਪ ਦੇ ਪੰਜਾਬੀ ਨੇ ਜਾਣ ਵਿੱਚ ਆਇ ਰਹੇ। ਸੰਮਤ ੧੭੬੯

- ਹੋਜ਼ੁਰ ਸਾਹਿਬ ਫਿਖੇ ਜੰਡੀ ਜੌਤਿ ਸਮਾਏ । . . . ਚੌਤ ਦੂਜੀ ਨੂੰ ਪਕੜਨ ਵਾਲੇ ਫੈਪਕ ਦਾ ਅਫਤਾਰ . 🕛 🕒 ਜ ਨੂੰ ਨੂੰ ਦੇਈ ਸੀ। ਜ਼ਕੂਨ ਨਾਥ ਪੂਰੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੀ ਜਨ ੧੫ ਨੂੰ ਜਨਮ ਹੋਇਆ। ਸ੍ਰੀ ਗਰੂ ਵੇਗ ਬਹਾਦਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਤਾਂ ਪਿਤਾ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ, ਬਾਬ ਬਕਾਲੇ ਜਨਮੇ। ਂ , 'ਹਬਜ਼ਾਦਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਸ੍ਰੀ ਚਮਕੇਰ ਸਾਹਿਬ ਵਿਖ

र राज्येत रम भी उत्तर त्यान को क मार्गा महार्गित · RCAL 1.1 . + 3, 501 WARD 1 45 9336 सर् ११। वर्गक ली ए वर्ग वर्ग विश्व समाप्त A - - - , TT at the A sate of the State Mes. ं । प्रमा के राज्य भरवात प्रतिधित जुन कार्नेट, ਾ ਾ ਾਤਕ ਬਿਕ੍ਰਮੀ ਪ ਮਘਰ ਨੂੰ ਜਨਮਾ। ਇਹਨਾਂ ਦੇ र र र र सम्बन्धिति हैं से मी भित्त कर वस्ती ्रेड र वर्षा विकास विकास समित के अपने माहासी दिश

ਾ । ਹੁਣ ਅਤੇ ਜਾਂਦ ਹੈ। ਪੁਰ ਹੁਣ ਬਿਦ ਹੋ ਦੇ ਵਾਸ਼ੀ ਸਨ।

AND THE PROPERTY OF THE PROPER । । । ਪੁਰਕਰਾਰ ਕਦੇ ਵੀ ਮੁਆਫ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਸ਼ਾਵਗੇ। ਕਸ਼੍ਹੀ 🕃 ਪ੍ਰਮਾਤ ਸਾਮਾਫ ਕਰਵਾ ਲਈ ਹੈ। ਕਈ ਅੰ ਮ੍ਰਿਤ ਫ਼ੜਾਉਣ र ११ ११ । मार्च रिज जली जा पार्टिन उदा हिर पेंच हिन ਼ ਦ ਪ੍ਰਾਵਾਵ ਦੇ ਪ੍ਰਤ ਇਸ ਤਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲ ਮਨਮਤ ਕਰਵ ਹਨ। ਨਿਸ਼ਾਨੇ ਸਿਖੀ ਪੰਜ ਹਰਫ ਅਸਤ ਗਾਰ ॥ ਹਰਿਗਿਜ਼ ਨਾ ਬਾਕਦ ਅਸ਼ੀ ਪੰਜ ਰਿਆਨ ਸਿਥਾ ਪਸ ਬਾਹਦੇ ਕੱਛ ਕੰਪ ਭਿਦਾ । ਬਿਯਾ ਕੇਸ ਹੋਰ ਅਸਤ

+ > 55 7 + 14 21 , प्राचीत वर्षात संभी उठ व विज्ञात:-क्ष्मे विज्ञात ्र (स्तरधासी से उदा धत प्रनिश्त प्राधिष्ठ भी है जो दियाओं साचे ਾ ਤੇਆਂ ਸਵ, ਕਸਾਂ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਸਨ ਰਖਾਈਆਂ । ਭੌਗ ਲੁਆਉਣ ਵੇਡੇ ੍ਰ ਵੜ੍ਹੇ ਵਿਰਧਾਨ ਵਿਚੇ ਲੱਕ ਜਾਵੇਗੀ। ਕਿਪਾਨ ਘਟੋ ਘਰ ਨੇ ਇੰਚ ਹੋਈ ਦ ਦੇ ਹੈ ਕੇ ਕੰਘਾਂ :– ਕੰਘੇ ਦੇਵ ਮਸਾਲੇ ਦੇ ਨਹੀਂ ਸਨ ਕਾਠ ਦੇ ਜਾਂ ਚੰਦਨ ਦੇ ਦੇ ਸ਼ਾਹ ਦੇ ਸ਼ਹੂਰ ਦੀ ਦਾ ਚੰਦਨ ਦਾ ਕੰਘਾ ਸ੍ਰੀ ਪਟਨ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ੍ਰਿਚ ਲਾਜ ਕਰ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਜ਼ਾਇਮ ਹੈ।

, 😘 :- ਨੜਾ ਬੀਣੀ ਬੰਦ ਸ਼ਸਤ੍ ਹੈ। ਕੜਾ ਸਰਬ ਲੌਹ ਦਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ि । । है ਬਿਸ਼ੀਭਰ ਦਾਸ ਦੇ ਪੂਰਰ ਹਰਿਗੁਪਾਲ ਨੂੰ ਦਸਵੇਂ भाः ਜੀ ਨੇ - ५ ੱ ਦੇ ਰੜੇ ਸੀ ਬਖਸ਼ਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ।

ਮ ਕਰੇ ਰੇ ਵਧਆਏ ਸਨ। ਬਾਂਦਰ ਕਫ਼ੋ ਨਹੀਂ ਪ੍ਰੇਜ਼ੀ · ਂ ਦੇ ਤੇਡ ਵਕਣੀ ਕੋਫ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪੁਲਾਈ। ਜਾ ਪਜਾਸਾ ਕਰਕ ਨ ਨੂੰ ਹੈ। ਹੋਵ ਕਫੇਹਰਾ ਪੁਆਇਆ ਸੀ। ਜਤ ਸਤ ਸ ਾਲ ਜਾ ਮੂਦ ਜ਼ਰੂ ਕੀ ਜਵੇਂ ਪੰਜਾਬ ਪਕੜ**ੀ ਹਥਿਆਰਾ।**

्र १० १०, रे. १३ वर अन्यात् व्यक्तिया विशेष्ट्र स्थाप्त वीती ही र मार कर कर के में के मा तथ कर उर वेचा विधे तथक , , , , , , , , , , ਰਾਹੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕ ਕੇ, ਰਹਿਤ ਰਖੇ ਤਾਂ θ_{ਜ਼ਣ} :.. , · , ਪ੍ਰਬਾਰ ਪੰਜ ਪਿਆਰੇ ਪੰਜਾਂ ਕਕਾਰਾਂ ਦੀ ਜਵਿਤ ਰੇਖਤ

਼ ਦਾ ਤ ਕਲ ਹੌਵਾਂ ਬਾਣੀਆਂ ਸ਼੍ਰੀ ਜਪੂਸ਼ੀ ਸਾਤਿਰ, ਸ਼ਾ

SOME SECRETARIAN S ਜਾਪ ਸ਼ਾਂ ਸਭ, ਸਵਾਰੇ ਵਾਸ਼, ਚੌਵਾਈ ਸ਼ਾਹਿਬ ਤੋਂ ਅਨੰਦ ਸਾਹਿਬ ਪੂਰਾ (ਚਾਲੀ ਪੰਤੀਆਂ ਵਾਲਾਂ', ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਾਣੀਆਂ ਦੇ ਨਿਰਟੇਸ਼ੀ 1 ਕੇ ਪਰਧਾਨ) ਮੁਖੀ ਹੋਣਗੇ। ੰਪੰਜ ਬਾਣੀ ਦਾ ਨਿੱਤ ਹੀ ਨੌਮ ਬਰਹਿ, ਹੁੰ ਜੇ ਮਰਾ ਹੀ ਹੁਪ ਦਿਸਾਵਰਿਚ ॥*

(੧੫੭ਵੀ' ਸਾਬੀ, ਪੰਜ ਸੌ ਸਾਬੀ (ਵਚੋਂ') ਨੇ ਿਉਂ ਪੰਜਾਂ ਬਾਣੀਆਂ ਦੇ ਨਿ⊲ਕੇਸ਼ੀ ਸਾੜਾ ਰੂਪ ਸਦਾਵਟਰਾਂ ਇਹ ਪੰਜ ਬਾਣੀਆਂ : ੧ ਸੀ ਜਪੂਜੀ ਸਾਹਿਬ :=ਸੂਹਮ ਗਿਆਨ ਵਾਸਤ । ਕ ਸੀ ਜਾਪ ਸਾਹਿਬ: ਅਕਾਲ ਪ੍ਰਬ ਨੂੰ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਤੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਸੰਸਥ ਤੇ ਤਵਸਦੀ ਸ਼ਖਣ ਕਬਨ ਕੀਤੇ ਹਨ। 3. ਸਵੰਯ :-ਪਖੰਡ ਦਾ ਪੁੰਡਰ ਕਰਨ ਵਾਸਤ ਅਤੇ ਵੈਰਾਗ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਹਰ ਸ੍ਰੀ ਚੌਂਪਈ ਸਾਹਿਬ:-ਰੁਖਿਆ ਵਾਸਤੇ ਅਤੇ ਬੇਨਤੀਆਂ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ। ਪ ਸ਼੍ਰੀ ਅਨੰਦ ਸਾਹਿਬ:-ਜੀਵਨ ਮਕਤੀ ਦਾ ਅਨੰਦ ਮਾਨਣ ਵਾਸਤੇ ਬਖਸ਼ਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ।

(ਪੂੰ ਚ ਪਾਵਰਿ ਦਰਗਰਿ ਮਾਨ) ਇਹ (ਪੂੰਚ) ਪੰਜ ਕੁਰਹਿਤਾਂ ਚਨ। ਼ਿੱਕਾ ਹਜ਼ਾਮਤ ਹਲਾਲੇ ਹਰਾਮ ॥ ਬਾਰੀਸ਼ ਹਿਨਾ ਕਰਦ ਰ ਸ਼ਿਆਹ ਵਾਮ ੂੰ ਵ, ਹੱਕਾ, ਤੁਸਾਕ, ਸ਼ਿਗਰਟ, ਬੀੜੀ, ਨਸਵਾਰ, ਚਰਦਾ, ਖੋਣੀ, ਆਦਿ

ਜਿਸ਼ ਵਿਚ ਤਮਾਕੂ ਪੈਂਦਾ ਹੋਵੇ।

੨, ਹਜਾਮਤ: ਸਿਰ ਮਨੌਣਾ, ਹਜ਼ਾਮਤ ਕਰਾਉਣੀ, ਧੋਲੇ ਚੁਗਣੇ ਆਦਿ ਰਮਾਂ ਦੀ ਕਿਸੇ ਥਾਂ ਤੇ' ਵੀ ਬਅਦਬੀ ਕਰਨੀ। ਰੇਮ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪਟਣ ਜਾਂ ਦੁਆਈ ਨਾਲ ਲਾਹਣੇ। ਬਸਮਾ ਜਾਂ ਕਲਫ਼ ਲਾ ਕੇ ਦਾੜ੍ਹੀ ਨੂੰ ਕਾਲੀ ਕਰਨਾ ਮਨਾ ਹੈ। 'ਜੋ ਜਰਵਾਣਾ ਪਰਹਰੇ ਜਰ ਵੱਸ ਕਰਦੀ ਆਈਐਂ॥'

ਤ ਹਨ ਲ ਜਿਸ ਤੋਂ ਕਲਮਾਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇਂ ਉਹ ਮਾਸ ਨਹੀਂ ਖਾਣਾ। ਬਲਕਿ ਕਸ਼ਾਂ ਵੀ ਮਾਸ ਖਾਣ ਦੀ ਆਗਿਆਂ ਨਹੀਂ । ਸਗੇਂ ਮਨਾ ਗੁਰੂ ਕੀ ਬਾਣੀ ਵਿਚ ਜ਼ੋਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ#।

ਿਲ ਵੱਲ ਦਾ ਸਭਾ ਪੁਛਟ ਉਹ ਜਿਹੀ ਬੁਝ ਹੋ ਜਾਈ ਹੈ। ਸਥਾਜ਼ਤ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਨੇ 'ਗਿਆਨ ਗੁੜ ਸਾਲਾਹ ਮੰਡੇ ਭਰੇ ਮਾਸ ਆਹਾਰ ਪ" (ਅਗ ਪਪਤ) ਦੁਸਿਆ ਹੈ। "ਜੇ ਭਾਵਾ, ਨੂੰ ਤੋਂ ਜਾਮਾ ਹਾਵਾ ਪਾਧਾਤ ਸ਼ਾਜ਼ ਰਤ ਪੀਵੀਂ। ਸਾਣਾਸ਼ਾ ति कर्ता कर कर अस्ति । स्वेड को 15 वेब ने अही ब औ हैर । उ उर्देश में वर्गारें हैं । भग ने अंग्रेस

ਗੜ੍ਹੇਜ਼ਤ ਮਹਾਤ ਕੋਖਾ ਦ ਨਾਤ ਹੋਏ ਤੋਵੇਂ ਕੋਚੈਂ ਦਹੀਂ ਹੈ। ਅਗ ੧੩ ਮਹ)।

भा सब पहा ३६० ६ वड

क्षि प्रदेत्वर प्रत्यप्र स्वतंत्र प्रत्य स्वतंत्र काल्य काल्या । क्ष्य । क्ष्य । क्ष्य । क्ष्य । क्ष्य । क्ष्य विश्व । क्ष्य ਲ ਪਰ ਈ ਪਿਸ਼ਤੀ ਜਾਂ ਪ੍ਰਗੇਸ਼ ਨਾਲ ਵਿਭਚਾਰ ਕਰਨਾ। ਸਿਖਿਆ ਪੰ_{ਪਰ} ਵਿ ਲ ਪਰ ਗਾਹਿਸਤਾ ਜਾ ਪਰ ਮਾਤ ਹਮਾਰੇ" ॥ (ਸ੍ਰੀ ਦਸਮ) ਬਲਵਿ ਹਨ ਪਾਹਨ ਦਾ ਰ ਗੁਲਸਟਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ। ਐਨਾ ਪਨੇਟਰ ਬਲਵਿ ਹਨ ਪਾਰਨ ਜ਼ਿਲ੍ਹ ਦੀ ਵੀ ਬੰਅਦਸੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ। ਐਨਾ ਪ੍ਰਹੇਸ਼ ਰਖਣਗੇ। ਸਵਾਲਮਾ ਦੇ ਘੰਟ ਦੀ ਵੀ ਬੰਅਦਸੀ ਨਹੀਂ ਗਵਾਉਂ ਜੀ। ਨੇ ਸੀ। ਰਿਸਟੀ ਮ ਮਾਲਮਾ ਦੇ ਘਾ ਵਿਸ਼ਤੀਆਂ ਦੀ ਦੀ ਹੁਣ ਨਹੀਂ ਗਵਾਉਂ ਤੀ। ਨੂੰ ਅੰਮਿਕੀਏ ਜਾਂ ਦ ਅਣਾ ਦੀਆਂ ਇਸਤੀਆਂ ਦੀ ਦੀ ਕੁਤਵਿਤ ਹੀ ਹੈ।

स्तिहर ने में भी जी हो वर्गात वी है। ਾਬਣਾ ਜੋਸ਼ ਬਾਪ ਹੋਈ) ਪੰਜ ਦਿਆ ਤੇ ਇਨਾ ਵਜੋਰ ਕੁਆ ਹਨਾਂ ਨੇ ਨੇ ਕੇ (ਚਰਗਾਤਿ) ਹੋਈ) ਪੰਜ ਦਿਆ ਤੇ ਇਨਾ ਵਜੋਰ ਕੁਆ ਹਨਾਂ ਨੇ ਕੇ ਵਿਚਗਾਤਿ,

ਮੇਨੇ ਪਰਬੰਤ ਵਿਚ, ਸ਼ਹਿਸਤਾਤ ਵਿਚ (ਆਨ) ਸਤਿਤਾਰ ਪਾਊ ਗ ਬੜ੍ਹਾਵਰਗ । ਪੰਜ਼ੇਸ਼ਾਹਿ ਦੀ ਸਕਾਰ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਹਨ 'ਤਾ ਸੀਨਾ, ਸਮਾਨ, 'ਤਾਸਤਾਈਡ੍ਰੇ, ਪਰਿਸ਼ਾਹਿਦ ਪਰਿਸ਼ਾਹਿਦ ਵੀ-ਸਕੀਟ ਵਾਜਾਰਪਤ ਵਲੋਂ, ਜੰਗੂ ਜ਼ਾਹੀਏ, ਇਹਨਾ ਆ ਗਿਆ ਨਹੀਂ ਵੀ ਮੁਸ਼ਾਵ ਕਰ ਸ਼ਰੀਆਰ ਕਰਮਾਨੂੰ ਪੀਣ ਵੱਲ ਤੇ ਕਰੀ ਆਰ। ਜਨ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਦ ਸ਼ਰੀਆਰ ਕਰਮਾਨੂੰ ਪੀਣ ਵੱਲ ਤੇ ਕਰੀ ਆਰ। ਤਾਨਾਂ ਅ ਭ ਗਰੀਆਂ ਵਚਾਵਲੇ ਜ ਨਤੇਵਸ਼ਾਰਾ ਸਿਰ ਜੰਬਾਉਣ ਵਾਲ, ਸੰਸਰ ਗੁੰਮ. ਤ ਕਾਰਾਆ ਵੱਚ ਵੱਲ ਦਲ। ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਕਸ ਟੂਚ ਸੈਣ ਵਿਚੋਂ ਮੌਨ ਵਿਚ ਕਿਸ਼ਾਂ ਜਿਵੇਂ ਮੰਨੇਟ ਵਾਲੇ। ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਕਸ ਟੂਚ ਸੈਣ ਵਿਚੋਂ ਮੌਨ ਵਿਚਾਰਦ ਸਨ। ਵੇਰੰ। ਇਨ੍ਹੀਂ ਦੇ ਨਾਲ ਰ ਜੀਸਥੀ ਨੇ ਰੋਟੀ ਬਣੀ ਦੀ ਸਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਵੇਰੰ। ਇਨ੍ਹੀਂ ਦੇ ਨਾਲ ਰ ਜੀਸਥੀ ਨੇ ਰੋਟੀ ਬਣੀ ਵਿਆਹ ਸਤ ਵਿਚਾਰ ਦੇਣਾ ਵਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਿ ਅੰਜਿਸ਼ਤ ਛਕ ਕੇ ਤਿਆਰ-ਬਰ ਤਿਆਰ ਹੋਣ, ਤੋਂ ਕਰੀਤੀਆਂ ਛੱਕ ਕੇ, ਅੰਜਿਸ਼ਤ ਛਕ ਕੇ ਤਿਆਰ-ਬਰ ਤਿਆਰ ਹੋਣ, ਤੋਂ

"HATE & 15" 3 ਵਿਸ਼ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਹੋ ਇਨਾਂ ਪੰਜਾਂ ਦਾ ਤਿਆਗ ਕਰਕੇ (ਰਾਜਾਨ) ਗਾ_{ਸਿਆ} ੂ ਜਾਂ ਦੂਰ ਸਾਹਿਬ ਸ਼ੀ ਗੁਰੂ ਰਾਜਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀ (ਸਾਹ) ਸਭਾ ਸ਼ਰਿਸ਼ੈਤਰ ਹਾਰ ਜਾਂਦਰ ਸਾਹਿਬ ਸ਼ੀ ਗੁਰੂ ਰਾਜਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀ (ਸਾਹ) रिक्क व दिन्ता ती पांच (में प्रीत) भीतनीय किया मार्ग्यु वारोव ੇ ਵਜ਼ਾਵ ਦੇ ਸੀ। ਕੇ ਵਿਗਿਆਈ ਬਖਰ ਵਾਂ ਪਸ਼ਖ ਜ਼ਿਲ ਸੀ। ਜੋੜ ਦੇ ਵਜ਼ਾਵ ਦੇ ਸੀ। ਕੇ ਵਿਗਿਆਈ ਬਖਰ ਵਾਂ ਪਸ਼ਖ ਜ਼ਿਲ ਸੀ। ਜੋੜ विक्रिक्त में के स्था प्रेसी मिस्ट्रे, असे मिल्प उठ के कि से में के से मार्ग के मिस्ट्रे ਾ ਮਾਜਾਜੇਵਨ੍ਤ ਹੈ ਖਾਸ ਬਲਨ ਸ ਤੋਂ ਕੋਟੋ ਨਿਵਾਰ NANG OF A ST ST STANDARDS STANDARDS NEW YORK STANDARDS कि रामित्र के दे वर्ष निवासिक मा

ਰਸਨ ਜਿਹਾ ਨਾਨਿਸ਼ਤਾ ਸ਼ਹਿਤ ਤਨ ਦੇ ਕੀਤੀ ਸੱਚੇ ਚਾਤਬਾਰ ਜੀ। ਉਹ ਪੰਜਾਬਿਆ ਅ . ਬਾਅਪ ਨੂੰ ਵੀ ਕਬ ਮੌਨਣਗਾ, ਭਾਰ ਰਿਕਾਰ ਕਰਨਗੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਾਂ ਨੇ ਅਰਤਾ ਉੱਤਵਾਂ ਦਾ ਨਿਸ਼ਚਾ ਕੀ ਤੇਵਰਾਂ ਨੂੰ ਪੰਜ ਪਿਆਰੇ

ਚ ਜਾਂ - ਪੰਚਾ ਕਾਂ; ਭਰ ਸਭ ਚਿਆਨੂ)ਉਨ੍ਹਾਂ ਗੁਰਮੁਖ ਪੰਸਾਂ ਪਿਆਰਿਆਂ ਪ੍ਰਿੰਘ ਦਾ ਵਿ. ਕ ਵਰ ਕਾਰਿਦ ਜੀ ਦੇ ਚੌਤਜ਼ੇ ਵਿਚ ਪੱਕਾ ਧਿਆਨ ਲੱਗਾ ਹੁੰਦਿਆਂ ਹੈ ਹੈ। ਇਸਦੇ ਹਥਾਨ ਹੈ ਬਣਾਗ ਸਭਾਕਬ ਉਹ ਸ਼ਰਮ ਬਹਾਦਰ ਸਮਿਗਤ ਜੀ ਨੂੰ ਮੀ ਜਾਣਤਗ । ਸੀ ਗਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਮਿਤ ਜੀ ਨੂੰ ਦਸੇ ਹੀ ਪਾਰਸਤੀਆ ਦੀ ਆਵਜਕ ਜੋੜ ਜਾਣ ਕੇ ਸਾਸ ਬੁਕਾਉਣਗ। ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਦਹ ਨੇ, ਮੁਤੂਬ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਵਾਲੇ ਨਹਾਂ ਹੋਣਗੇ। ਏਕ (ਗੁਰੂ) ਚੇਤਨ ਬ੍ਰਾਮ ਦਾ

ਿਜ਼ਾਰਾਤ ਜੌਤਿ ਜਪੈ ਇਸ ਬਾਸਰ, ਏਕ ਬਿਨਾਂ ਮਨ ਨੈਕ ਨ ਆਨੇ॥ ਪਰਨ ਪ੍ਰਮ ਪ੍ਰਵੀਤ ਸਜ਼ੈ, ਬ੍ਰਤ ਗੰਗ ਮਵੀਂ ਮਟ ਭੂਲ ਨ ਮਾਨੈ॥ ਤੀਰਬ ਦਾਨ ਦਇਆ ਤਪ ਸੰਜਮ, ਏਕ ਇਨਾ ਨਹਿ ਏਕ ਪਛਾਨੈ। ਪਰਨ ਜੇਤ ਜ਼ਰੀ ਘਟ ਮੈ, ਤੋਬ ਖਾਲਸ ਤਾਹਿ ਨਖ਼ਾਲਸ ਜਾਨੈ॥੧। ' (ਦਸ਼ਮ) ਐਸ਼ਾ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਰਚਾਤਾ । 'ਗੁਰਮਾਂਤ ਪੰਚ ਸਬੇ ਗਰ ਭਾਈ॥' (ਅੰਗ ੧੦੪੧)

ਗਰਮਤਿ ਦੁਆਰਾ ਪੰਜ ਪਿਆਰੇ ਰਾਰ ਭਾਈ ਹੋਣਗੇ। ਦੁਸਵੇਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਜੀ ਹਰਮ ਦ ਪਿਤਾ, ਤੋਂ ਮਾਤਾ ਸਾਹਿਬ ਕੋਰ ਜੀ ਖਾਲਸੇ ਦੀ ਮਾਤਾ ਹੋਣਗੇ। ਵਾਸ਼ੀ ਅਨੌਵਪੂਰ ਸਾਹਿਬ ਦਾ, ਜਨਮ ਸ੍ਰੀ ਕੇਸਗੜ੍ਹ ਸਾਹਿਬ ਦਾ, ਇਸ਼ਟ ਇਕ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ, ਸਤਿਗੁਰੂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਹੋਣਗੇ।

ਅਰਥ ੮ :- '(ਪੰਬ ਪਰਵਾਣ) ਪੰਚ ਜੀ ਬ੍ਰਹਮ ਚੇਤਨ ਹੈ ਉਹ (ਪਰ) ਪਰਾ ਰੂਪ ਹੈ ਅਤੇ (ਵ ਣ) ਦਖ਼ਾਂ ਤੋਂ (ਪਰ) ਪਰੋ ਹੈ । ਵਾ :-ਭਗਤਾਂ ਨੂੰ (ਵਾਣ) ਅਸ਼ਬਨ ਵੜ੍ਹੀ ਵਾ:-ਪੰਚ ਜੋ ਚੇਤਨ ਹੈ ਉਹ ਹੀ ਪਰਵਾਣੀਕ ਹੈ।

(ਪੰਚ ਪਰਧਾਨ (ਪੰਚ) ਚੌਤਨ ਸਰੂਪ ਵਾਹਿਗਰ ਸਬੂਲ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਰਚਕੇ

ा (भवा १५)

A STATE OF THE STATE OF STATE पुर । वस वा पा पा पा वा सम्भात एउ धन्तुरा म्बर्का, व्याप्त का देव हैं के विकास माने का विकास माने कि दिन ਸਾਰੇ ਅਰਥ ਦੁਕਦੇ ਹਨ।

MEN SENSE FRANCE - 213 ਸਾਰਿਆਂ ਵਿਚ (ਪ੍ਰਸਥਾਣ) ਮੁਖੀ ਹੈ। ਰਿਆਂ ਵਿਚ (ਪੰਜਧਾਨ) ਲੁਖਾ ਹੈ। (ਪੰਜ਼ੇ) ਪੰਜ਼ੇ ਗਿਆਣ 'ਤੰਜ਼ (ਦਾ) ਅੰਬਜ਼ (ਪੰਜੇ ਪਾਵੀਰ ਦਾ ਗੋਇ ਮਾਨ) (ਪੰਜ਼ੇ) ਉਸ ਵਾਰਿਆਜ ਚੋਵ (ਪੰਜੇ ਪਾਵਾਂ) ਦੇਵਗਾਰ ਸਾਹਮ ਉਸ ਵਾਰਿਕਸ ਦੇਵ ਦ ਆਮਰ ਪਾਉਂਦੇ ਹੈ (ਰਾਹਿ, ਜਗਾ ਵਿਚ (ਮਾਣ (ਗਲਾਣ ਉਸ ਵਾਰਿਕਸ ਦੇਵ ਦ ਆਮਰ ਪਾਉਂਦੇ ਹੈ (ਰਾਹਿ, ਕਰਾਜਵਿਚ (ਸਾਨ ਪਨ ਵਾ:-(ਦਰੀ ਸਰੀਰ ਵਧੀ ਰਾਹਿ ਦ ਸਾਵਿਚ ਦ ਪਤਾ ਜ਼ਿਲਾਨ ਇਸ ਨੂੰ ਪਨ ਵਾ:-(ਦਰੀ ਸਰੀਰ ਵਧੀ ਰਾਹਿ ਦ ਸਾਵਿਚ ਦ ਪਤਾ ਜ਼ਿਲਾਨ ਇਸ ਨੂੰ

ਹਨ ਵਿ:-(ਦਰੀ ਸਰਾਹਾਰ ਸ਼ੁਰੂ ਜਾਂ ਕਾਨਣਾ (ਹਰ) ਜਾਂ ਨੇ ਦੇ ਆਸਤੇ ਜੇ ਉ ਹਨ ਵਿ-ਨਾ ਦਾ ਜਾਂ) ਗਿਆਨ ਜਾਂ ਕਾਨਣਾ (ਹਰ) ਜਾਂ ਨੇ ਦੇ ਆਸਤੇ ਜੇ ਉ ਰਨ - ਨਾਦੀ ਸ਼ਹੀ ਪਉਂਦੇ ਹਨ ਵੀ ਪਿੰਚ ਨੂੰ ਦੇ ਆਸਤੇ ਹੀ ਨੂੰ ਸਾਰੀ ਸ਼ਿਸਟੀ ਦੇ ਲੜੇ ਪਉਂਦੇ ਹਨ ਵੀ ਪਿੰਚ ਨੂੰ ਦੇ ਆਸਤੇ ਹੀ ਨੂੰ

ਜ਼ਾਦਾ ਹੈ। (ਅਚੇ ਕਰਵਿਤ ਵਿੱਚ ਟਾਜਾਨ) ਜੋ ਗਾਟਮਬਿ, ਸੇਟ, ਕਾਂ, ਸ਼ਹਮ ਗਿਆਨ। The relian of

(ਪੰਚ ਰੇਟਨ ਸਟੂਆ ਵਾਇਰਕ ਦ ਚਿੱਤਨ ਨਕਤ ਵਲਾਂ ਤੇ ਉਂ) ਵਾਹਿਗੜ ਹੈ (ਪੰਚ ਰੇਟਨ ਸਟੂਆ ਵਾਇਰਕ ਦ ਚਿੱਤਨ ਨਾਜ਼ਾਨ) ਕੀਜ਼ ਤੋਂ ਤੋਂ ਵਾਹਿਗੜ ਹੈ (ਪਰ ਦੇਵਨੇ ਸੰਵੂਚ ਦਰਵਾਜ਼ ਵਿਚ (ਰਾਜ਼ਾਨ) ਜਾਜ ਤੋਂ ਜੋ ਕਿਸੰਗ ਸ਼ਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ (ਦੀਟ ਦਰਵਾਜ਼ ਵਿਚ (ਰਾਜ਼ਾਨ) ਜਾਜ ਤੋਂ ਜੋ ਕਿਸੰਗ ਸਾਹਿਬ ਜਾਂਦੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਬਾ :- 'ਪਾਕਿਸ਼' ਹੈ ਭਾਕ ਜਨਾ ਜਨ ਦਿਤੀਅਨੂ ਸਿੰਗ ਸੰਗ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ ਸ਼ਬਾ :- 'ਪਾਕਿਸ਼' ਹੈ ਭਾਕ ਜਨਾ ਜਨ ਦਿਤੀਅਨੂ ਸਿੰਗ ਨੇ ਛੋ- ਸਹਾ ਜਿਹ ਬਣਾਓ। ਵਿਚ ਵਡਰੰਸ ਮਹਿਸ ਤੇ ਜਿਸ ਵਾਂ- ਪੰਚ ਜ ਚੇਜਨ ਹੈ ਜ਼ਾਰ, ਅਜ਼ਬ ਵਿ

ਵਾ:- ਪੰਚ ਜ ਚੇ ਮਨੇ ਹੈ ਦਾਰ, ਅੰਦਰ ਸਿੰਦ । (ਗਹਿ) ਕਗਾ ਨੂੰ

੍ਰਾਜ਼ਾਵ ਨਾਜ਼ਾ ਰੂਪ ਹੋ ਕ ਸਭਨਾਕ ਹੈ ਚਿਹਾ ਹੈ, ਵਾ:- ਪੂਰੇ ਮੁਖੀ ਪੂਰਸਾ ਦਾ (ਦਾਂਤ, ਸੰਸਾਤ ਅੰਦਰ (ਰਾਜਾਨ) ਰਾਸ਼ਾ

ੂਟ ਹੈ ਜਿਹ ਹੈ ਸੰਭਾਸ਼ੀਕ ਜਵਾ ਚੌਕਨ ਬਾ-ਕੇ ਹੀ ਹੈ ਵ ਹੈ ਹਨ ਜਿਹੜੇ ਸ਼ਹੀਦ ਕਿ ਬਣ ਕੇ ਸੈਂਹਣੀ ਤੋਂ ਚੌਤਨ ਕਰਕੇ **ਹੀ ਹੈ**। ਪੰਦਾਰ, ਜ ਵਾਹਿਆਣ) ਉਸ ਅਕਾਲ ਪਟਸ ਵ ਿਗਾਸ (ਪੰਚ) ਚੋੜਾ

ਣ ਤੋਂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਸ਼_{ਿਲ}ਗੇ ਦੁਆਰਾ ਧਿਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਵੇਂ ਨਵਾਂ ਆਕੇ ਪੰਚ) ਜ ਚੇਖਨ ਹੈ ਸਾਂਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ,ਗਵ

ਚੇ- - • * ਵਾ , ਸ਼ਕਾਮਤ ਦੇ ਸ਼ਰਾਮਨ ਸਿੰਚ • ਜੀ ਤੇ ਦੇ ਹਨ ਵੇਂ ਜਾਂਤ ਵਜਾਂ ਨਿੰਡ 'ਤਰ×਼ੀਸਵ, ਸੋ ਸ, ਰੋ**ਨੇਸ਼ ਤੇ ਸ਼ਰ**ਤ੍ਰਾਂ

. मार पेर-मर्गति एस दिस्स दिल र मार स्थे **स्त** है . ਹ ਨਾਟ ਜ ਸਾਂਤਰ ਜੀ ! ਕਟੀ ਤਾਂ ਪਤਸੰਸ਼ਰ ਦੀ ਵੀਵਾਸ

. . , ५ (ਕੈ ਵੀਚਰ) ਹੈ ਜਿੱਧ ! ਕੇ ਕੋਈ ਰਹਿਰੜ

Strate - MANANANA TO WAS BURE SEE SEE SEE SEE SEE SEE SEE

ं के मिल र विभिन्ने हैं जा उस पति है । बता

_{ਲੀ- ਮਿੰਬਰ ਦੇ} ਦੀ ਵਾ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਹੀ (ਸੁਮਾਰ) ਗਿਣਤੀ (ਨਾਹਾਂ) ਾਂ ਨਿਆ ਜਾਂਦੀ ਉਸ ਪਰਜਸ਼ਰ ਦੀ ਵਿਚਾਰ ਤਾਂ ਕੀ ਹੋ ਸਕਣੀ ਹੈ? ਪਸਤ ਕਰਿਤ ਰਹਿ ਹੈ ਸ਼ਹਿਰ ਸ਼ਹਿਰ ਜੀ ! ਕਟਰੋਬਾਂ ਦਾ ਪਤ ਪਰ ਨੇ ਲਾਵਾ ਨੇ ਵਸ ਜੀ ਦਿਤ ਸੰਸਾਰ ਕਰਤੇ ਦਾ ਰਚਿਆਂ ; (5 ਅ ਹੈ। 'ਕਰ ਦੀਆਂ ਵਜ ਲੱਖ ਹਨ। ਹਨ। ਸਾਰੀ (40) ਪੰਜਾਹ ਕੁੜ चलहरा में भिन्न में महान में चुंबी अभी है है

(#BE)

: ਭਾਰਨ ਤਾਸਤੇ ਅਗਲੀਆਂ ਦੇ ਪੰਗਤੀਆਂ ਦਾ ਅਰਥ ਅੰਨਵਾਨ ਕਰੇ ਕਾ ਕੇ ਦਿਹਾ ਹੈ। ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਦੇਖੋ।

ਜ਼ 🗸 🚊 🐪 ਹੋਵੈ ਸਚਿਆਰੂ) (ਕੇ ਕੋ) ਜੇ ਕੋਈ ਏਸ ਏਨੀ ਗੱਲ ਨੂੰ (ਕਬ, ਕਬ - , ਸਮਝ ਕਰਕੇ, (ਸਚਿਆਰ) ਸਚਿਆਈ ਵਾਲਾ ਬਨਣਾ ਚਾਤੇ, ਕਾਲਕਾਂ ਪ੍ਰਵਦੇ ਹਾਂ।

(ਰਵਲ ਉਹਨ, ਕੇਤਾ ਭਾਰ) ਕਿ ਧੌਲੇ ਦੀ ਧਰਤੀ ਚਕੀ ਹੋਈ ਹੈ ਤਾਂ ਬਲਦ ਉਸ (ਉਪਾਂਟ ਉੱਕੇ (ਕਤਾ ਭਾਰ) ਕਿੰਨਾ ਭਾਰ ਹੈ ਦਸੋਂ ? ਇਸ ਭਾਰ ਦਾ ਅੰਦ ਜ਼ਾ ਦਸ਼ੇ ? ਅਕਬਾ ਮਣ ਹੈ ਜਾਂ ਖਰਬਾਂ ਮਣ ਹੈ ?

ਤਾ ਸਿੱਧਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਗ਼ਜੀਬ ਨਿਵਾਜ਼ ਜੀਓ ਇਹ ਨਹੀਂ ਅਸੀਂ। ਦੱਸ ਸਕਦੇ। ਅਸੀਂ ਸਿਸਤ *ਬਨਾਂ ਹੀ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਧਰਤੀ (ਪੌਲੂ) ਬੈਲ ਦੀ ਚਕੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਸ਼ੀਣ ਕੇ ਸੂਚੇ ਹਾ ਰਸ਼ਾ) ਜੀ ਕਹਿਣ ਲੱਗ(ਬਰਤੀ ਹਰ ਪੂਰੇ; ਹੋਰੂ ਹੋਰੂ॥) ਔਫ਼ਾ, ਹੈ ਜਿਹੇ ! ਇਹ ਦੱਸ ਧਲਾ ਕਿਸ ਦ ਆਸਰ ਖੜਾ ਹੈ ? ਸਿੱਧ ਕਹਿੰਦੇ ਜੀ ! ਹੋਰ ਧਰ ਹੋ ਦੇ ਆਸਰ ਖੜਾੀ ਉਹ ਧਰਤੀ ਕਿਸ ਦੇ ਆਸਰ ਖੜੀ ਹੈ ? ਅਖੇ ਜੀ ਧੌਲੇ ਦੇ ਹੋਰ ਉਹ ਧੌਲਾ ਕਿਸ ਦੇ ਆਸਰੇ ? ਅਖ ਜੀ, ਹੋਰ ਧਰਤੀ ਦੇ। ਇਉਂ ਪਰੇ ਤੋਂ ਪਰੇ ਧਰਤੀ, ਤੇ ਹੋਰ ਤੋਂ ਹੋਰ ਬੈਲ, ਚਲੀ ਜਾਓ ਤਾਂ ਵੀ ਅੰਤ ਨਹੀਂ ਅਵੇਰਾਂ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜੋ ਕਹੋਗੇ ਕਿ ਪਹਿਲਾ ਬਲਦ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੇ ਆਸਰੇ ਖੜਾ ਹੈ, ਤਾਂ 'ਆਤਮ ਆਸਰੇ' ਦੇਸ਼ ਆਵੇਗਾ । ਕਿਉਂ ਕਿ ਆਪਣੇ ਅਪੂਰ ਆਸ਼ਤ ਤੋਂ ਸੀ ਦੀਜ਼ ਖੜੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਜੋ ਕਹੋਗੇ ਕਿ ਉਸਦੇ ਚੁੱਲੋ (ਧਕਤੀ ਹੋਰ) ਹੋਰ ਬਕਤੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਧਰਤੀ ਕਿਸ ਦੇ ਆਸਰੇ ਹੈ ? ਕਿ ਇੰਦ (ਪਰ। ਪਰ ਸਰ ਸਕ ਹੈ ਉਸਦੇ ਆਸਰੇ ਹੈ । ਇਉਂ ਪਹਿਲਾ ਬਲਦ ਦੂਜੇ ਦੇ ਆਸਰੇ, ਦੂਕਾ ਪਹਿਲੇ ਦੇ ਆਸਰ ਮੰਨਿੰਗੇ ਤਾਂ 'ਅੰਨਿਓ ਅੰਨ ਆਸਰੇ' ਦਸ਼ м ਵਰਾ । ਜੇ (ਭਰ) ਵੀਜੀ ਧਰਵੀ ਹੋਰ ਮੀਨੋਗੈ ਕਿ ਉਹ ਬਲਦ ਉਸਦੇ ਆਸ਼ਰੇ ਹੈ 15ਵੀਂ ਪਹਿਲਾ ਬਲਦ ਦੂਜ ਦ ਆਸਰੇ, ਦੂਜਾ ਤੀਜੇ ਦੇ ਆਸਰੇ, ਤੀਜਾ ਜੋ

ਵਿਰ ਪਹਿਲੋਂ ਦੇ ਆਈ ਸੰ 10 ਜਾਂ ਇਸ ਤਰੀ 'ਚੌੜ ਸੀ ਜੇਸ਼ ਸਾਵੇਗਾ ਿੱਕ ਪ੍ਰਾਹਿਸ ਨੇ ਬਾਲ ਦਾ ਸ਼ਬਦ ਸੰਨਾਜ, ਇਹ ਉਸਦਾ ਸ਼ਾਮ ਜੋ ਹਿਰਗੇ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਿੱਤਾ ਉਸ ਨੂੰ ਬਾਲ ਦਾ ਸ਼ਬਦ ਸੰਨਾਜ, ਇਹ ਉਸਦਾ ਸ਼ਾਮ ਜੋ ਹਿਰਗੇ। ਨੂੰ ਹੈ ਜਾਂ ਜਿਸ ਜਾਂ ਬਲਦ ਤੇ ਤਰ ਹਾਂ ਹੈ, ਇਸ ਹੋਰ ਕਲਦਾ ਹੈ , ਹਿਲ ਜ਼ੈ ੱਕ ਹੈ ਜਾਂ ਜਿੰਦਾ ਚੰਦਬਾ ਬਲਾਵ ਵੱਲੋਂ ਮੰਗੀ ਜਾਵਾਰ ਦਾ 'ਅਣ ਅਵਾਬਾ' ਦੇਸ਼ ਆਵੇਗਾ। ਇਸ ਜਵਾਜ ਕੇ ਸਭ ਹੁੰਦ ਮਿਲੀ ਕਾਵਾਰ ਦਾ ਸਮਨ ਕਰ ਸੰਦੇ ਬਹੁੰਗੇ ਤਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ 'ਤਾਂ ਸਲਪੂ ਜੋਸ਼ ਪਿਆਲ ਨੂੰ ਸਭ ਦਾ ਸਮਾਸ ਦੇ ਸਦੇ ਬਹੁੰਗੇ ਤਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ 'ਤਾਂ ਸਲਪੂ ਜੋਸ਼ ਪਿਆਲ ਨੂੰ ਸਭ ਦਾ ਸਦਸ ਆਵੰਗਾ ਭਾਵ ਪ੍ਰਿਗਿਆਂ ਦਾ ਅਗਵ ਕਰਕੇ ਪਿਛਲ ਜਿਵ ਨੂੰ ਸਮਾਸਰ। ਰੂਪ ਆਦਰਾ ਭਾਵ ਦਾ ਸਾਹਿਆ ਵਿਚੋਂ ਕਿਸ ਵਿਕਾ ਨੂੰ ਅਸਰਾ ਕਰ ਸੰਨਾ ਵਗੇ ਜਾ ਮਾਲੇਟਾ ਦੇ ਸਾਹਿਆ ਵਿਚੋਂ ਕਿਸ ਵਿਕਾ ਨੂੰ ਅਸਰਾ ਕਰ ਸੰਨਾ ਵਗੇ ਜਾ ਮਣ ਲਈ ਜ ਸੰਸਾਰਗ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਦੇ ਜਿਸ ਦੇ ਜਿਸ ਦਿਆ ਜਿਥੇ ਜਿਸ ਜਮੀ ਗਿੱਸ ਹੋਰ ਨੂੰ ਜੇ ਨਿਆ, ਅਸੀਂ ਜਿਸ ਦੇ ਜਿਸ ਦਿਆ ਜਿਸ ਵਿਚ ਜ਼ਰਾਹੀ ਦਾ ਅਗੇਵ ਹੋਣ ਨਾਲ ਖਾਰਨ ਗਲਨ ਇਹ ਹੈ ਦੇਸ਼ ਅਵਾਸ਼ਾ। ਸ਼੍ਰੇ ਵਿਚ ਜ਼ਰਾਹੀ ਦਾ ਅਗੇਵ ਹੋਣ ਨਾਲ ਖਾਰਨ ਗਲਨ ਇਹ ਹੈ ਦੇਸ਼ ਅਵਾਸ਼ਾ। ਸ਼੍ਰੇ ਵਿਚ ਜ਼ਰਾਗ ਦਾ ਸਭ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ ਸਿਧ ! ਕਹਾਣੀ ਜਗੂਕੀ ਕਰਗੀ ਨਹੀਂ, ਕਰਾ ਨੂੰ ਚੋਲਗੀ ਸਪਕਾਰ ਹਾਲਕਾਂ (*ਤਸ ਹੈ ਕੇ ਤਲੋਂ, ਰਵਣ ਦੇਰ) ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਵੇਦੇ 1º ਇਹੋਂ (ਫੋਰ) ਹੋ

ਬਸਵੀਸਾਰਿਆ ਵਿਚਲ ਹੈ, ਜ਼ਿਸ਼ ਵ ਭਾਰ ਵਲੋਂ, ਉਸ ਸੰਦਾ ਦੇ ਭਾਰਤ ਹੈ ਬਸ਼ਵ ਸਾਰਕ । ਹੋਣ' (ਭਵਟ ਜੇਂਤ, 'ਕਰਡਾ ਅਤੇ ਹੈ, ਆਸਟਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਸਹਾਰੇ ਉਹ ਹੈ

ਅਣ ਟ ਚੋਹ ਨਿਵਾਧ ਨਸ਼ਨ ਝਾਂ ਪਵੇਗਾ . ਹੁੰਦੇ ਚੋਂ ਵੱਡੇ ਚੋਨਾ ਨਿਵਾਧਾਤ र्हम सर वे ਲਣ ਕਰਹਾ ਨਵੇਗੇ ਹੋ ਰੋਮ ਦੇ ਬਧਕਾਨ ਧੂਰ ਨਹਿੰਦੀ ; ਰੋਕਰ ਸਵੇਵਾਂ ਨਿਜੇ ਕਰਕ ਹੋ ਰੋਮ ਦੇ ਬਧਕਾਨ ਧੂਰ ਨਹਿੰਦੀ ; m. Traffig. He at PEATA A dat - 3 Hol MARA & **** (, ,) (SA 154 %) (SA 154 %) (SA 154 %)

he as he so to al. . I had ad ad hill hills

हो तथ सी भगे ह

[364,

ਪਊੜੀ ੧੬

Z ZAKAN CHANKKAKKAKKAKKKKKKKKKK ਰੁਸ਼ਤ ਜਿਹ ਕ ਦੇ , ਮਹਾਵਾਜ਼ ਸ਼ਾਹਿਬ ਜੀ। ਪੌਲ) ਬਕਦ ਤੀ ਗਊ ਜਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਨੇ ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕਰੀ ਪ੍ਰਕਾ ਕਿਸ ਦਾ ਪਤਰ ਹੈ ? ਲੇ - • ਵਕਾਰ ਪੂਰ) ਇਹ ਬਸਮ ਸ਼ੂਪੀ ਪੁੱਖਾ ਦਰਿਆ ਰੂਪੀ Ato AT GAT

ਜਿਹਦਾ ਜਾਨੇ। ਤੁਹਾਸ ਕੁਇਲ ਜੀ ਜਾਨੇ। ਜਿਰ (ਦੁਇਆ) ਤੁਜਸ ਜਲਤ ਪਿਰ ਪਰਚ ਅਰਦ ਸਥੀ ਹੈ कर, ਵਿਸ਼ ਤਰਕ ਦਰਮ ਹੈ। o philal

ਪੁਸ਼ਨ ' ਜਿਹਾ ਕ ਦੇ ਜੀ ਬਲਕ ਨੂੰ (ਪੱਠ) ਚਾਜ਼ਾ ਕੀ ਪਾਈਦਾ ਹੈ לצא עבא בשל יוֹצי לָ לֹבוֹב עֹ בַ עֹבֹי עַבָּי

ਇਹ ਮੀਨ ਕੇ ਦੇ ਜਨ ਤਸ਼ਨ ਨਿਆਇਨਾਂ ਦੇਆਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਫ਼ਰਮਾਓ ਦ ਹਨ :- ਹੈ 'ਸ ਹੈ ! ਤੁਸੀਂ ਪਸੰਨ ਰਹੇ।

(ਸੰ ਖ) ਵਰਮ ਰਵੀ ਬੋਲ ਸਿੰਘ ਰੂਪੀ ਚਾਰਾ ਚਰਦਾ ਹੈ।

(ਬਾਪਿ ਵਿਖਲ ਜਿਨਿ ਸ਼'ਤ।) ਜਿਸ ਦਵਿਆਂ ਦੇ ਪੰਤਰ ਧਰਮ ਨੇ ਸੈਤੋਖ ਵਾਅ ਹਾਂ ਸ਼ਾਰੀ ਦਨੀਆਂ ਦਾ (ਸੁਤਿ) ਮਰਯਾਦਾ ਨੂ(ਬਾਪਿ)ਢਾਪ ਕੇ ਭਾਵ ਇਸ਼ਿਬਰ ਰਫ਼ਵਰ ਰਾਖਮਾ ਹਿਲਮਾ ਹੈ.

ਵਾ: ('ਜੀਨ, ਵਿਸ਼ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਸੀਤੋਂਖ ਦੇ ਕੇ ਸਮੁੱਚ ਤੁਤਾਦਿਕ ਨੂੰ (ਸੂਤਿ) ਨਿਯਾਦਾ ਵਿਚ (ਬਾਸ਼ਪ ਟਰਿਆ) ਕਾਇਮ ਕਰ ਛੱਡਆ ਹੈ। ਵਿਰੋਧੀ ਤੱਤ ਵੀ ਰਕਮ ਵਿਚ ਬਾਧ ਹੈ। ਇਕ ਦੂਜ ਨੂੰ ਨਾਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਧਰਤੀ ਨਾਲੀ ਪਾਣੀ 🛁 ਕਈ ਤੁਣਾ 'ਜਲਾਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਆਪਣੇ ਵਿਚ ਨਹੀਂ' ਭੁੱਝਦਾ। ਅੱਗ ਪਾਣੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਕੱਦੀ, ਅੱਗ ਨੂੰ ਪੌਣ ਨਹਾਂ ਉਡਾਉਂਦੀ, ਸਭ ਹਕਮ ਵਿਚ ਚਲਦੇ ਹਨ। ਕਰਾ : 'ਭੀਤਰਿ ਅਗਾਨ ਬਨਾਸਪਾਂਤ ਮਉਲੀ ਸਾਗਰੂ ਪੰਡੇ ਪਾਇਆ॥'

^{4 2 2 4 6 21}

^{*} ハ レ 、1 = さいないます 町にない。31 . त रवत 'अ प्रतिवद्धाः प्रविच ते ।

धिक्रो वह

MANAGER STANDARD STAN ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਸ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸ਼ਹਿਰ ਰੂਪੀ (ਸ਼ੂਰਿ) ਰਸ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਹੈ। ਉਸ ਅਤੇ ਇਹ ਬਰਮ ਵੀਤੀ ਬੰਯ, ਸੰਤੇਖ ਰੂਪੀ (ਸ਼ੂਰਿ) ਰਸ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਹੈ। ਅਤ ਇਹ ਬਰਸ ਹੁੰਦਾ ਕਰ ਦੀ ਮਿਯਾਣਾ ਧਰਮ ਦੇ ਪਰ ਸਭਾ ਤੁਤ ਤੀਤੀ ਹੈ ਬੀਵਿਆ ਹੈ ਤੇ ਸ਼ਾਰ ਮੌਸ਼ਾਰ ਦੀ ਮਿਯਾਣਾ ਧਰਮ ਦੇ ਪਰ ਸਭਾ ਤੁਤ ਤੀਤੀ ਹੈ ਵਿਆਹ ਤੇ ਸ਼ੁਰੂ ਸਮਾਹ ਪ੍ਰਤਾਜੀਵ ਦੇ ਪੰਗਤੀਆਂ ਅਕਲ ਸ਼ਹਸ਼ਣ ਕਰਨ ਵਾਅਤ ਅੰਨਵੇ ਕਰੜੇ 🐯

ਾਮੀਆ ਹਨ ਪਸ਼ਨ 'ਦਰ ਸ਼ਤਿਕਾਰ ਜੀ ! ਕਸੀ ਗਹਿੰਦੇ ਹੈ ਅੰਤ ਨਹੀਂ ਆਉਂਤਾ ਨੇ See Strategy J.S. ਕਟਜੰਭਾਵਾਂ, ਘਰ ਕਦਾ ਕਹਿ ਵਿਕਾ ਇਹ ਵਲ ਸੰਖ ਜਾਂ ਹੈ ਇਸ ਕਰਕੇ

ਅ ਦ ਸਮਾਨ, ਅੰਕ ਆ ਗਿਆ 🕺 ੍ਰਸ਼ੀਆਰਾ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂ ਕਰਵਾ।) ਅੱਤ, ਜਿਸਦਾ ਹਨ੍ਹੇ ਰਿੰਨੀਆਂ (੍ਰਜ਼ਾਮ ਦਾ ਹਨ ਹੈ ਦਿਕ ਇਕ ਜਾਵਾਵਰ ਜਿੰਦੇ ਹੈ। ਜਾਂਸੀਆਂ ਜੀਵ (ਜ਼ਾਜਿ) ਜਾਂਸੀਆਂ ਹਨ ਹੈ ਦਿਕ ਇਕ ਜਾਵਾਵਰ ਜਿੰਦੇ ਹੈ। ਜਾਂਸੀਆਂ ਜੀਵ (ਜਾਜਿ) ਜਾਜਾਆਂ ਹਨ ਦੇ ਜਿੰਨ ਕਿੰਨ ਗਿ) ਰੰਗ ਹਨ ਅਸਤਿਕੰਨ 'ਕਾਈ ਨਾਦ (ਨਾਵ)

ੂਸੰਧ ਕੂ ਹੋ ਦੇ ਸ਼ਕਿਗੁਰ ਜੀ ਅਸੀਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਾਣਦੇ ਤਾਰਜ਼ੀਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਜੋ ਜਮੀ ਤਿਲੇ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦ ਦਾ ਜਸੀ ਉਸਦੇ ਤਾਰਜ਼ੀਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਜੋ ਜਮੀ ਤਿਲੇ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦ ਦਾ ਜਸੀ ਉਸਦੇ ਕਟਰੰਬਾ ਦ ਅਤੇ ਕਿਵਾਂ ਪਾ ਸਕਦੇ ਹੈ ? ਵਾਹਿਗਰ ਸੀ ਵਿ ਬਅਤ ਜੀਵ ਵਚੋਂ ਕਟੜਵਾਦ ਅਤੇ ਰਨ, ਬੇਅੰਟ ਜਾਂਤਾ ਵਚੀਆਂ ਹਨ, ਬੋਅੰਤ ਰੰਗ ਰਚ ਹਨ ਅਤੇ ਵਾਅਤ ਨਾਵ ਗਵ ਰਨ, ਬੇਅੰਟ ਜਾਂਤਾ ਵਚੀਆਂ ਹਨ, ਬੋਅੰਤ ਰੰਗ ਰਚ ਹਨ ਅਤੇ ਵਾਅਤ ਨਾਵ ਗਵ

ਜ਼ੀਵ ਦੇ ਹਰ ਹਨ 'ਨ ਨਤੇ ਵੀਨੇ' ਪ੍ਰਭੇਵੀ ਬਹੁੰਗਿ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸੀ (ਔਗ ੨੭੫) ਪਸਨ :- ਸਿੱਧ ਵਾਹਿਰਾਮ ਸਾਹਿਰ ਜੀ ਦੀ ਹੋਵਿ ਵਾਲੇ ਸਮਾਕਿਤਾ **ਵਲੋਂ ਗ** ਮਾ-ਨ ਧੱਵ ਦੇਸ ਕਿ । ਹ ਸ਼ਵਿਗਾਵ ਅੀ ! ਅਕਾਲ ਪਾਲ ਵਾਹਿਗਰ ਆਪ

* > + + * > 5 . F. F. * ? ਮਰਨ ਦਿ ਰਿਲਾ । ਕਵਾਲ, ਤੀ ਹਦੂਨਿ ਵੀ ਲਈ ਦੇ ਹਨ। ਹੈ ਜਿੱਚ। ਼ਾਂ ਤਬਾ ਹੈ। ਸੁਟੈ ((ਸਤਨਾ ਲਿਖਿਆ) ਜਿੰਨਾਂ ਚਿਰ ਇਸ , . - - 1 - ' - ' - THA (# 3) - 31 - 3 - 3

(ов бин та на та н

्राप्तिक स्थापित स्थाप Was and To June of June A'M Ran . . व ं व ८८ । विल्ली र रेम में बेटमां कराइन मार्ग के व्याप्त सम्बन्धित के असम्बन्धित

इतिकारी के सार प्रातिक सी एअना स्की, वेतर्के, स्वीत ਜ਼ੀਤ, ਜ਼ਹੀ, ਜ਼**ੀ, ਫਟਿਆਈ, ਪ੍ਰਾਜਸ਼ਹ ਦਾ ਲੇਸ਼ 'ਕੁਸ਼ ਰਹੀ ਕਲੂ**ਮ ਨਾਲ ਨੇ ਲਾ ਹੈ। ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਸਾਡੇ ਇਸੰਬ੍ਰਿਆ ਹੈ ਆ ਹੈ।

(369)

਼੍ਰਾਰ ਕੁਲ ਸਮਾਤੀਕ ਲੇਖਾਵਤੀ ਹੈ (ਅੰਗ ੧੩੬੨) ਾ. . ' ਂ ਅਸ ਵੁੜੀ ਹੈ ਮਸਤਕਿ ਤੈਸੀ ਜੀਅਤੇ ਪਾਸਿ॥' (ਅੰਗ ੭੪)। ਜ਼ਿਸ਼ਤਾਨ ਦੀ - ਤਮ (ਵੜੀ) ਵੜੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਉੱਥੇ ਤਰੀ ਦੀ ਜੀਵ ਦੁ ਪਾਸ ਪਾਰਤ ਜੀ ਹੈ ਦੇ ਪਾਲਕ ਹਵਲ ਤੋਂ ਗਿਲੜੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੋਈ ਕਿਵੇਂ ਹੈ

ਸਿੱਤਾ ਵਾਂ ਦਾ ਕੀ ਵਕਮ ਉੱਦ ਹੈ ਕਿ ਸਾਕਿਆਂ ਦੇ ਮੌਥੇ ਤੇ ਕਲਮ ਵਰਮੇ ਹੁਈ ' ਨ ਮ ੀ ਰਾਲ ਲਿਖਣ ਵਿੱਚ ਭਾਵ ਹਿਸਾਰ ਵਿਚ ਤਾਂ ਆ ਗਈ। ਕਰਤ ਦੇ ਕੇਵ ਬਾਵ ਹਿਸ ਰਾਆਪ ਆ ਹੀ ਗਿਆ।

ਤਾ ਸਾਲਤ ਦੀ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹੈ ਇਹ ! ਇੰਨੀ ਚੁਰਾਈ ਨਾ ਕਰੋ। ਇਸ ਰੱਲ ਵਿੱਚ ਗੈ ਅਮਾਂ ਜਹਾਨ ਪਛਦੇ ਹਾਂ ?

(ਬਹੁਲਬਾ, ਜ਼ਿਲਬ ਜਾਣਾ ਕਾਣ) ਵਿਸ਼ਪ੍ਰਾਰਬਧ ਰੂਪ ਲਿਖੇ ਹੋਏ ਲਿਖੇ ਨੂੰ ਜ ਕੋਈ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਾ ਦਸ਼ੇ ?

(ਸ਼ਰਾਜ਼ਸ ਫਲੜਕਤਾ ਤੋਇ) ਇਹ ਜੋ ਲੇਖਾ ਜੀਆਂ ਦੇ ਮੱਢੇ ਤੇ ਲਿਖਿਆ ? ומשול יהצא ירש, הים ל ימשים

ਮੁਜੇ ਕਾਸੇ ਜਿਸ ਲਾਖ ਨੂੰ ਲਿਖਣ ਜਾਣੇ ਤਾਂ ਲੇਖਾ ਲਿਖਿਆਂ ਦਸੋਂ (ਕੇਤਾ) ਰਿੰਨਾ ਹੈ'ਸਮਾਂ ⁹ ਭਾਵ ਪ੍ਰਮਸ਼ਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਕੋਈ ਭੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣ ਸਕਦਾ। ਸਿੱਧਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ਼ ਜੀ ! ਅਸੀਂ ਇਹ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ।

ਰਜ਼ਰਿਨ ਕਿਹਾ, ਹਾ ਸਿਧੇ ਉਸ ਪਰਮਸਰ ਦੇ ਸਮੱਗਰ ਸਰੂਪ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣ ਸਕਦਾ।

(ਕਰਾ ਭਾਣ; ਸੁਆਕਿਹ ਰੂਪੂ) (ਸੁਆਕਿਹ) ਮੁੰਦਰ ਸੁਲਾਹਣੇ ਜੋਗ ਸਵਾਰਨਾ, ਸਿਫ਼ਾ, ਅਕਾਲ ਪੁਰਬੂ ਵਿਚ(ਕੇਤਾ ਭਾਣ)ਕਿੰਨਾ ਬਲ ਹੈ ਅਜੇ ਉਸਦੇ (ਸ਼ੁਆਬਿਹ ਰੂਪ) ਸਰੂਹ ਦੀ ਸੇਵਰਤਾਈ ਕਿੰਨੀ ਕੂ ਹੈ ? ਜਾਂ (ਸੁਆਲਿਹ) ਸ਼ੁਸ਼ਾਹਰ ਮਗੇ ਉਸ ਦਾ ਸਮੂਪ ਕਿਹੇ ਜਿਹਾ ਹੈ ? ਜਾਂ (ਸੁਆਲਿਹ) ਸਿਕਤ ਉਸ ਵਾਹਿਗੁਰ ਜੀ ਦੀ ਕਿਤਨੀ ਕੋ ਹੈ ਅਤੇ (ਰੂਪ) ਆਕਾਰ ਕਿਤਨਾ ਕੇ ਹੈ? ਜੀ ਜਿਸ ਅਕਾਲ ਪਟਬ ਜੀ ਨੇ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ (ਸਆਲਿਹ) ਸਵਾਰਨਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਸ ਦਾ (ਰੂਪ) ਸਰੂਪ ਕਿਤੋਂ ਜਿਹਾ ਹੈ ਤੇ ਬਲ ਕਿਤਨਾ ਹੈ ? ਕਿਤਨਾ ਕੁ ਕਿਸ ਵਿਚ (ਤਾਣ)।

ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੋਲ ਹੈ। ਜੋ ਉਸਦੇ ਸਕੇਸ਼ ਦੀ ਜਿਵਤ ਕਰ ਸਕੇ ਵਿੱਚਾਵ ਕਿੰਦੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਰ ਹੈ, ਜੋ ਦੁਸ਼ਦ ਸਤੀ। ਪ੍ਰਸ਼ਨ :-ਸਿੱਧ ਦੀ , ਦ ਲਉ ਜੀ ਅਸੀਂ ਜਾਣ ਲਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸਫ਼ ਨੂੰ

ਸ਼ੀਕਰਿਕੀ ਹੈ। (ਕੋਕੀ ਵਾਕਿ, ਜਾਣੇ ਵੇਧ ਕਰ ਹੈ) ਜਾਰਕਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹੈ ਜਿਸ ਹੈ ਤਸ਼ੀਆਂ। (वे स्मार्थिको ११ (ਕੋਕੀ ਦਾਤ, ਜਾਂਦ ਦੱਸ ਕੋਕੀ ਦਾਵਿ ਵਿੱਕੀ ਤੋਂ ਉਹ ਪਰਸਸ਼ਕ ਦੀ ਤੋਂ ਵਿਚਾ ਹੈ ? (ਜਾੜੇ ਦੱਸ ਕੋਕੀ ਦਾਵਿ ਵਿੱਕੀ ਤੋਂ ਉਹ ਪਰਸਸ਼ਕ ਦੀ ਤੋਂ ਵਿਚਾ ਹੈ ? (ਜਾੜੇ र्नेम वन रणा प्रतास (त्रो असी) जिस्सी का प्रतिके इन्द्रेग हरू राम प्रतास (त्रो असी) जिस्सी का प्रतिकेश ित हो है सहित होता राजा र मार प्रवास के मा ता है के का या वेस्ट्र िस्टिशिय स्थाप हरा महिना वट में मा न प्रेड होता. वे स्टिशिय रेड के हरा महिना वट में मा न प्रेड होता. ਪਾਰਤ ਵਾਧਾ ਹੈ, ਜ ਤਾ ਉਸ ਵ ਹਿਜ਼ਕੂ ਦੀ ਵਾਰ ਨੂੰ ਦਾਸ ਸਤ

ਸ ਵਸੇ ਜ ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਚ ਮੰਨੀਏ । ਤਾਂ ਕਿਹੜਾ (ਕੂਤ ਕਰਵਾਰੈਡ ਉਸ ਦੀ ਦਾ ਨੂੰ ਦੱਸ ਸਕੇ ? ਸੌ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਵੀ ਉਸ ਦੀ ਦਾ ਤ ਦਾ ਕਥਨ ਰਸ ਦਾ ਦਾ ਦਾ ਦਾ ਦਾ ਦਾ ਦਾ ਹੈ। ਨਾਉਂ ਹੈ ਖੁਰਾਕ ਦਾ । ਕਿੰਨੀ ਕੁ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਨੂੰ ਮੋਸ਼ ਸ਼ਿਲਦਾਂ ਵਾਂ ਦਾ ਦਾ ਦਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹੀ ਨਾਉਂ ਹੈ ਖੁਰਾਕ ਦਾ । ਕਿੰਨੀ ਕੁ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਰਗਾ ਹੈ ਸਕਦਾ ਬਰਕ ਵਾਵ ਰਚੀ ਦੀ ਦਾਤ ਦਿੰਦ ਹੈ (ਕੂਵ) ਕਬਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕੋਣ ਸਾਣ

ਸਕਦਾ ਹੈ ਕ ਕਦਾ ਹੈ: ਵਾ:- 'ਤੁੜੇ ਬਾਉ ਮਿਣਤੀ ਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੀਆਂ ਦਾਤਾ ਦੀ (ਕੂਤੂ**) ਮਿਣਤੀ**

ਨੂੰ ਕੋਰ ਜਰ ਜਾਦਾ ਹੈ?

ਪੂਲਨ . – ਫੋਟੋ, ੀ ਜ' ਵਰਟ ਜੀ ! ਸਾਰਾ ਸੰਸਾਰ ਵੀਚਆਂ ਕਿਵੀ ਹੈ ? ਦ ਰਹਾਂ ਦੀ ਰਾਜ ਕਿਸ ਦੇ ਦੇ ਕੁ ਕਵਾਈ) ਵੇ ਹੇ ਸਿੱਧ ! (ਕਵਾਉ) ਨਾਲ ਭਾਵਨੀ ਇਵਕਾਨ ਤੋਂ ਨੂੰਕੇ ਹੋ ਬਹੁ ਸਿਆਦਾ ਪਰਜਾ ਜਾਸਤੇ ਾ ਹਨ। ਫ ਤੇ ਰੂਪ ਹੋਵਾ। 'ਵਜ ਇਕ ਵਿਹਨ ਨਾਲ ਕਰਤੇ ਨੇ ਇਹ

Haraka ata UE 0 + 2 m 1 182 - 1 3 & 8181 UTIT 11 / 6181 8)

the common a spiral movid evide dia ਨ ਪ੍ਰਾਹਰ ਨੂੰ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਜਹਿ ਨਿਆਗਾ ਪ^ਰ (ਅੰਗ ਖਵਰ)

ਨ ਨੂੰ ਨੂੰ ਕਰ ਤੋਂ ਭੰਡ ਮਾਇਆ ਜ਼ਬਾਬ ਤੋਂ ਇਹ ਸਾਰੇ ਰੇਤਰ

ਾ ਦ । । । । । । ਵਾਰ ਉਚਾਰਕਾ। ਪ੍ਰਸ਼ਮ ਕਾਲ ਜ਼ਬੂਬੀਆ ਪਸ਼ ਨਾ 11 ਚਿਲੰਗਾਰ ਤੇ ਸ਼ਿਸ਼ਟ ਉਹਾਂ (ਜਸਮ ਅੰਗ ਲਹੇ,

ਸੀ ਜਪ ਜੀ ਸਾਹਿਬ

(3ÉE)

STATE OF THE PROPERTY OF THE P ਸੰਤ ਦੀਪ ਸ਼ਹਿ ਲੇਆ । ਏਕ ਕਣਾਵੇਂ ਤੇ ਸ਼ਹਿ ਹੋਆ । (ਅੰਗ ੧੦੦੩) ਾਂ ਸ਼ਿੰਕਾਰਿ ਉਤਵਾਈ । ਕੀਆ ਦਿਣਸ਼ ਸਭ ਰਾਤੀ ।

ਾਜ਼ਬ ਉਦਕਰਬ ਕਰਾ ਕੋਟਤਾਰਾ II **ਪ੍ਰਕਾ ਧਰਤ ਤਬ ਦੇਹ ਅਪਾਰਾ ਮਾਂ** ਇਕ ਬਜ਼ਤ ਰਿਗ਼ਸਕੇ ਹੈ ਸਭ ਪਸ਼ਾਦਾ ਪੰਸਾਰਿਆ ਹੈ।

(ਸ) ਕਵਾਰੇ ਦੇ ਕੋ ਕੇ ਵਿਚ 'ਕਰਤਾ' ਬ੍ਰਹਮਾ ਲੈਣਾ । ਵੱਵੇਂ ਵਿਚੋਂ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਲੇੜਾ। ਉੱਤੇ 'ਵਚੇ' ਉਆਪੀ ? ਸ਼ਿਵ ਜੀ ਲੇੜਾ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸ੍ਰਹਮਾ, ਵਿਸ਼ਨ੍ਹੈ। ਬਿਰ ਜੀ 'ਸਹਾ ਹਿੱਤ ਦਵਤੇ ਹਨ। ਇਨਾਂ ਸਾਜਿਆਂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਇਹ ਸਾਰੇ ਪਸਾਰੇ ਨੂੰ ਮਾਇਆ ਸ਼ੁਦਲ ਨੇ ਦਿਕੋ ਵਾਕ ਦੇ ਨਾਲ ਕੀ ਦ ਹੈ।

ਿਸ਼ ਤ ਹੁੰਦ, ਦੁਖ ਕਕੀਆਉ) (ਵਿਸ਼ਤ) ਉਸ ਵੀਸ਼ਰ ਤੇ ਲੱਖਾਂ ਦਰਿਆ ਕੁਵੰਟਦੀਆਂ ਨਾਲੇ ਸਮੁੰਦਾਦਿਕ ਪੈਂਦਾ ਹੋਇ ਹਨ। ਆਪੋਂ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਪੈਂਦਾ

ਵਾਂ : ਜਿਵੇਂ ਦਰਿਆ ਦੇ ਵਿਚ ਲਹਿਰਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਤਿਵੇਂ ਤਿਸ ਦੇ ਫੁਰਨੇ ਤੋਂ ਲੱਖਾਂ ਬਰਮੰਭ ਹੋਏ ਹਨ।

'ਕੋਟਿ ਬ੍ਰਹਮੰਤ ਦਾ ਕੇ ਪ੍ਰਮਸ਼ਾਲ॥' (ਅੰਗ ੧੧੫੬)

ਵਾ:- (ਲਖ) ਲਖਣਾਂ ਕਰੋਂ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ (ਦਰੀਆਉ) ਦਵੀ ਭੂਤ ਹੈ। ਸ਼ਾਰਿਆਂ ਵਿਚ ਚੇਤਨ ਸਰੂਪ ਹੋ ਕੇ ਢਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪਸੀਜ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਸ ਤੋਂ ਹੀ ਲੱਖਾਂ ਭਾਵ ਬੇਅੰਤ ਦਰੀਆਉ ਬ੍ਰਹਮੰਤ ਹੋਏ ਹਨ। ਕੋਟਿ ਬਹੁਮੰਡ ਕੇ ਠਾਕੂਰੂ ਸ਼ੁਆਮੀ ਸਰਬ ਜੀਆ ਕਾ ਦਾਤਾ ਹੈ। (ਅੰਗ ੬੧੨) ਪਸ਼ਨ :- ਫ਼ੇਰ ਹੈ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ਼ ਜੀ! ਕਰਤਾਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਨਿਰਨਾ ਕਰਕ ਦੇ ਸ਼ੇ 9

ਉੱਤਰ (ਕਦਰਤਿ ਕਵਣ; ਕਹਾ ਵੀਚਾਰੂ ॥) ਹੈ ਸਿੱਧੇ ਪਰਮੈਸ਼ਰ ਦੀ (ਕਦਰੀ-) ਸਕਤੀ ਦਾ (ਕਵਰ) ਕਿਹੜਾ ਵਿਚਾਰ (ਕਹਾ) ਦਸੀਏ ? ਵਾ :--(ਭਵਣ ਕਹਾ) ਕਿਹੜਾ ਉਸ ਦੇ ਵੀਚਾਰ ਨੂੰ (ਕਹਾ) ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ ?

ਵਾ:- ਰਿਸ਼ ਵਿਚ (ਕੁਦਰਤਿ) ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਦੀ ਵੀਚਾਰ ਤਾਈ (ਕਹਾ) ਕਹਿ ਸਕੈ।

ਵਾਂ (ਕਵਰਤ) ਸ਼ਕਤੀ ਆਪ ਵੀ ਕੀ ਬਲ ਰਖਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਵੀਚਾਰ ਨੂੰ ਕਹਿ ਸਕੇ ?

ਵਾ :ੈ-ਨਿੰਮ੍ਰਤਾ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਸਾਡੇ ਵਿਚ ਕੀ 'ਕਵਣ' ਕਿਹੜੀ (ਕੁਦਰਤਿ) ਬਣਤੀ ਹੈ ਜੋ ਅਸੀਂ ਉਸ ਦੇ ਵੀਚਾਰ ਨੂੰ ਕਹੀਏ।

S. CLASSESSESSESSESSESSESSESSESSESSESSES (ਕਰਿਆ ਨਾ ਜਾਵਾਂ ਤੁਬ ਵਾਰ () (ਨੁਝ ਵਾਰ) ਜਿਕ ਅਸ ਸਾਤੇ ਤੀ ਸ਼ੁਸ਼ (ਕਰਿਆ ਨਾ ਜਾਵਾਂ ਤੁਬ ਵਾਰ () (ਨੁਝ ਵਾਰ) ਜਿਕ ਅਸ ਸਾਤੇ ਤੀ ਸ਼ੁਸ਼ (ਣਾਰਿਆ ਨਾ ਜਾਵੇਸ਼ (ਬਾਰਿਆ) ਵਰਨਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਬਰਨ ਨ ਸਾਬਚ ਕਰਤਾਰ ਦਾ ਜਿਸ ਦੇ (ਬਾਰਿਆ) ਵਰਨਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਬਰਨ ਨ ਸਾਬਚ ਕਰ ਕਾਰ ਦਾ ਕਿਸ । ਇਕ ਕਰੋੜਿ ਪਿਰੀਏ; ਰੋਮ ਨ ਪੁਤਨਿ ਤੇਰਿਆ ॥ ਵਿਕ ਰੋਮ ਵੀ ਕਾਰ ਕਰੋੜਿ ਪਿਰੀਏ; ਰੋਮ ਨੇ ਪੁਤਨਿ ਤੇਰਿਆ ॥ ਵਿਕਾਰਸ ਦੀ ਸ਼ਹਮਤ ਰੇਸ਼ ਜਿਸਤੇ ਹੈ। (ਅਗਾਨਵਧ ਰਿਚ ਦੇਸ਼ ਕੀਫ ਬ੍ਰਮਸਤ ਕੇ ਨਿਵ ਸ ਜ ਸ, ਜ ਜ ਸ ਅਚੁਸ਼ਰ ਰੱਬ ਹਨ। ਰਿਸ਼ ਦੇਸ਼ ਕੀਫ ਬ੍ਰਮਸਤ ਕੇ ਨਿਵ ਸ ਜ ਸ, ਜ ਜ ਸ ਅਚੁਸ਼ਰ

ਧਾਰ ਦਵਸ਼ ਦਿਖਾਏ ਹੈ॥ (ਕ: ਸਵਾਰੇ ਅੰਗ ਭਪ)। ਸੰਸ ਰਹੇ ; ਵਰਜਸਰੇ ਸੀ ਦਾ ਇਕ ਰੇਮ ਡੀ ਕਰਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸਾ ਸਕਦਾ। ਸੇ ਸ ਰਹੇ ; ਵਰਜਸਰੇ ਸੀ ਦਾ ਇਕ ਰੇਮ ਡੀ ਕਰਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸਾ ਸਕਦਾ। ਸ਼ੂਸ਼ ਭਰ ਵਿੱਚ ਨੇ ਕਿਵਾ ਜੋ ਇਕ ਰੋਮ ਭੀ ਕਬਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਤਾਂ ਪ੍ਰਸਨ :- 'ਮੌਵਾ ਨੇ ਕਿਵਾ ਜੋ ਇਕ ਰੋਮ ਭੀ ਕਬਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਤਾਂ

हैत संघ वत व ह है ? ਰ ਤਹੇ ਵਿੱਚ ਪਿਲਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਜਸ ਕੋਵਾਂ ਵਹਾਤੇ (ਕਾਰਿਆ ਚ ਤਹੇ ਵਿੱਚ ਜਿਸਦੇ ਹਨ ਜੀ ਕੋਵਾਂ ਵਹਾਤੇ (ਕਾਰਿਆ ਦੂਰਰ ਜਾ ਹੁਣ ਵਿਆ ਇਕ ਵਾਟੀ ਕੀ ਕਰ ਨਹੀਂ ਜਦ। ਅਸੰਦੇ ਘਰਸਸ਼ਰ ਦਾ

ਸਮ ਉਚਾਰਨ ਕਮਦੇ ਤੇ ਗੁਣਾ ਨੂੰ ਗਾਉ ਦ ਹੀ ਰਹਾਂਗ

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-ਫੋਰ ਹੋ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਜੀ! ਇਸ ਦਾ ਫਲ ਹੀ ਜਿਹਾ ਹੈ 9 ਰਿਸ਼ਰ ਵਾਜਿਆ) (ਵਾਰਿ ਆ) ਜਿਹੜਾ ਗਰਮਰ ਜਿਸ (ਵਾਰ) ਵਗਾ ਲ ਰਹੀ ਦੀ ਸੰਭਰਿ ਵੇਧੀ ਵਾਰ ਦਰਵਾਸ਼ ਵਿਚ (ਵਾਰ ਵਾੜ, ਹੋਂਦ ਵਿਚ ਸ਼-ਰੰਗਦ ਸਮਾਜ਼ਰੂਕ ਵਿਚ ਸ਼ਾ ਜਦਾ ਹੈ ਉਹ (ਨਾ ਜਾਵਾ) ਜੂਨਾਂ ਵਿਚ ਅੰਦ ਦਾ ਹੁੰਦੂ ਜਸਤ ਸਤਤ ਤੋਂ ਜਾਹੜ ਹੈ ਜਦਾ । ਇਹ ਫਲ ਉਨਾ ਵਜ਼ਾ ਜਾਵਾਂ ਜਸਤ ਸਤਤ ਤੋਂ ਜਾਹੜ ਹੈ ਜਦਾ । ਇਹ ਫਲ ਉਨਾ ਨੂੰ ਜਾਵਾ ਹੈ, ਪੋਸ਼, ਟੈਨ ਕਿਤੇ ਤੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਸ,ਨਾਜ਼ੀ ਸੀ ਸਤਸੰਗਰਿ 17 - 16 3' and 1 mg 90

ਰਕਾਵ ਜਮਤੇ : ਅਜੀਂ ਇਕ ਵਜ ਨਾ ਨੇ ਨਾਨੇ ਤਹੀਂ ਜ਼ਬੂ 6 " 47 2 1 H H 2 2 5 5 4 5 5 4 2 1 61 1-154 : '., '१, '६ इस्ति हिसे वे हिस में प्र

BOOK A STAN A STAN A STAN AND SHE . . . १९८१ - १० उँ तो ल ० सड छेत्र हो त्रू ਾਂ ਪੂਰ ਮਹਾਂ ਕਰੋਂ-ਹੈ ਅਕਾਲ ਪ੍ਰਖ ਜੀ । ਹ ्रक्ता क्षेत्र करा (बला) **बंबा है। उ**ह

2 - 1 - 2 M SHI # (FP + 17 2 H B) = 1 2 3 LANDER DE SERVICIONE SERVICE . SELECTION

ਜਾਣ ਭਾਲਾਂ ਨੀ ਹੈ (ਸਾਈ ਚਿਹ ਸੀ ਬਾਣ ਨਾਜਣੀ (ਕਾਸ਼ੀ) ਚੌਤਰੇ ਹੈ। ਯਥਾ :--ਾ, ਤਾਰ ਕਰਾਂਤ ਸਾਪਕੀ ਕੋ ਪ੍ਰਕ ਜੈ ਮਨਿ ਕਾਈ।' (ਅੰਗ 693) ਾਜ਼ ਜਿਸ ਦਵਾਨਾਨ ਨਾਲ ਦੀ ਗਲ ਚੰਗੀ।" ਅੰਗ 996)।

ਤੇ ਹੈ। ਹੈ। ਹੈ। ਹੈ। ਕੀਵਾ ਕਾਵਾ ਦੀ ਆਮ ਵਾਲੀ ਜਾਰ ਭੀਤੀ ਤੇ ਕਿਸ਼ਨ ਜੀ। ਤ੍ਰੇਕ ਰਾਂਕੇ ਪਾਲ ਬੁਲਾਕੇ ਆਉਂ ਭਗਤ ਜੀ ਕਹਿ ਕੇ ਸਕਿਕਾਰਿਆ।

ਤ ਵਜਾ ਸਲ ਸੰਗ੍ਰ ਨਿੰਕਾਰ, ਹ ਅਕਾਲ ਪਰਬ । ਤੇ ਪਿੱਛ ਕੀ (ਸਵਾਧਕ ਮਾਂ ਵਿਚ ਕਹਿਣ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਹੁਣ ਗੋ ਇਸ ਬਾਰੂਪ ਹੈ, ਅੰਗ ਨੂੰ ਭੀ ਹ ਜਿਸਤਾਸ ੂੰ ਹੀ ਤੂੰ ਹੋਵੇਰਾਂ ਆਪ ਤੋਂ ਬਿਲਾਂ ਹਰ ਕੇਸੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਪ ੇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ (ਸਥਾਮਤਿ) ਕਾਇਮ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਹੈ। 'ਕਾਇਮ ਦਾਇਮੂ ਸਦਾ ਪਾਤਿਸਾਹੀ। ਦੇਮ ਨ ਸੇਮ ਏਕ ਸੋ ਆਹੀ।' (ਭ੪੫)

ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਵਾਲਿਟ ਦੂ ਭਾਣੇ ਨੂੰ ਮੰਨੀਏ ਉਸ ਦੇ ਅੱਗੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੀਏ ਅਤ ਬਦਾ ਸਿਫ਼ਤ ਕਰ ਏ। ਫਰ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਜੀ ਦੀ ਸਾਖਿਆਤਤਾ ਹੋਵੀ ਹੈ।

ਅਰਥ ੮ :--(ਪੰਚ ਪਰਵਾਣ)੧:-ਕੋਸ਼ ਵਿਚ(ਪੰਚ)ਨਾਮ ਫੈਲੇ ਹੋਏ ਦਾ ਹੈ ੨, ਵੇਦਾਤ ਅਨੁਸਾਰ (ਪੰਚ, ਨਾਮ ਚੇਤਨ ਦਾ ਹੈ। ੩, ਕਾਵ ਅਨੁਸਾਰ (ਪੰਚ) ਫ਼ੈਲਾਉਣ ਵਾਲ ਦਾ ਨੁਸਾਹਿ ਲ ਭਾਸ਼ਾ (ਪੰਜਾਬੀ) ਵਿਚ (ਪੰਚ) ਮੁਖੀ ਨੂੰ ਕਹੀਦਾ ਹੈ। ਪੰਜਾ ਦੀ ਜਿਣਤੀ ਨੂੰ ਵੀ ਕਰੀਦਾ ਹੈ।

੧, (ਪਰ) ਨਾਮ ਹੈ ਦੁਸ਼ਮਣ ਦਾ ੨, (ਪਰ) ਨਾਮ ਹੈ ਪਰੇ ਦਾ ੩ (ਪਰ) ਨਾਮ ਹੈ ਉ-ਕ੍ਰਿਸ਼ਟ ਦਾ । ਏ. ਪਰ ਨਾਮ ਹੈ ਬੰਭ (ਪੰਛੀ ਦਾ)।

੧ (ਵਾਣ) ਨਾਮ ਹੈ ਅਸ਼ਬਣ ਦਾ ੨. (ਵਾਣ) ਨਾਮ ਹੈ ਤੀਰ ਦਾ ੩. (ਵਾਣ) ਨਾਮ ਹੋ ਦੁੱਖ ਦਾ। ੪. (ਵਾਣ) ਨਾਮ ਹੈ ਆਦਤਾਂ ਦਾ। ੫. ਵਾਣ ਜਿਸ ਦੇ ਮੌਜੇ

ਇੰਸ਼ਦੇ ਵਿਚ ਸਾਰੇ ਅਤਬ ਢਕਦੇ ਹਨ । (ਪੰਚ) ਜਿਹੜਾ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਰੇਕਾਜ਼ੀ ਵਵਾਲਾ ਦੇ ਪਰ ਸਮੁੱਖ ਵਾਈ ਗੁਰੂ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਹੜਾ ਸਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਡੂ'ਲਆਂ ਹੁਣਿਆਂ (ਪੰਚ) ਚੌਤਨ ਸਕੂਪ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਰੇ ਵਿਆਪਕ ਹੈ।

ਭ ਉਹ ਸ਼ਾਕਿਆਂ ਦਾ (ਪਰ) ਪੌਰਾ ਰੂਪ ਹੈ (ਪੰਚ) ਚੇਤਨ ਅਤੇ (ਵਾਣ) ਦੁੱਖੀ ਤੇ (ਪਸ) ਪਰ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਸਰੂਪ ਵਿਚੇ ਦੁਖ ਕਲਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਦਾ ਸਤ, ਚਿਤ, ਅਨੰਦ ਸਰੂਪ ਹੈ।

ਸ਼੍ਰੀ ਜ਼ਪੂ ਜੀ ਸ਼ਾਹਿਬ

ੇ ਉਹ (ਪੰਚ ਚੇਨਨ (ਪਟ) ਪਰਾ ਉਤਨਿਸ਼ਟ ਰੂਪ ਹੈ (ਵਾਣ) ਅਸਰਨ ਦੀ ਕੈਨੇ ਤੇ ਰਹਾਵਿਦ ਕਰਮਾਵਿਤ ਸ਼ੁਰੂ ਨੂੰ ਅਸ਼ਬਨ ਦੁਆਉਂਦੀ ਹੈ ਫਾਵ ਦੁੱਧੂ ਉੱ ਰੰਘਾਉਂ ਹੈ ਜਿਵ ਸਮਾਸ ਬੱਚੇ ਦੇ ਪਾਲਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇ**ਉ**. ਵਿੱਚ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਅਸਰਨ ਕਰਾ ਦੇ ਸਾਹਨ। ਕੋਲ੍ਹੇ ਅਸਰਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਾਮ ਬੂਪੀ ਦੂਰ हिला के र फटा बलार झाला है।

ਕੇ 'ਛਵੇ) ਪਾਸ ਹੈ ਤਰ ਦਾ । ਅਕਾਲ ਜੰਪਰ ਕਾਲ ਪੰਨੀ ਈਜੇ ਤਾਂ 'ਨਵ) ਨਿਊ ਦੇ ਉਸ ਦੇ ਕੁਲ ਪ੍ਰੇਸ਼ੀ ਤੀਰ ਵੀ ਕਹੇ ਮਹੀ, ਸਤਦਾ। ਲਜੇ :-

ਤੂ ਅਕਾਲ ਯੂਰਬੂ ਨਾਹੀ ਸਿਰਿ ਕਾਲਾ। (ਅੰਗ ੧੦੩੮) ੪ (ਪਰਵਾਣ) ਪਰਮਾਅਣ ਰੂਪ ਸੂਬਮ ਜੋ ਸ਼ਬਮ ਰੂਪ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਹੈ ਜਿਵੇ 'ਸੂਫ਼ਮ ਸ਼ ਸੂਫ਼ਮ ਕਰ ਚਾਨੇ' ਸਾਂਗਿਆ ਦਾ (ਪਰ) ਪਰਾ ਰੂਪ (ਪਰ, ਮੁਖੀ ਹੈ। ਫ਼ਮ ਸ ਸੂਫ਼ਮ ਹੈ ਦੁਸ਼ਮਣ ਦਾ ਅਤੇ (ਵਾਣ) ਨਾਮ ਹੈ ਤੀਰ ਦਾ । ਜਿਹੜੇ ਭਰਾਜਾਂ ਦੇ ਵਿਰੋਧੀ ਦਸ਼ਅਣ ਹਨ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜੀਰ ਵਾਰਾ ਨਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ ਭਰਾਜਾਂ ਦਾ ਵਿਧਾ ਜਿਵਾ: - ਮ ਕੇ ਸਰੂ ਸੰਧੇ ਜਨ ਉਪਦਿ: ਫਿਰਿ ਉਲਦੇ ਜਿਸੈ ਲਗਾਵੇ-ਗਾ (੧੩੧੧)

ਵਿੱਚ ਸਭਾ ਜ਼ੋਗ ਭਗਤ ਉੱਪਾਇਆ ਪੈਸਟ ਖਵਾ ਆਇਆ ਗਾਮਰਾਜ਼ੇ। •ਹੁਰਿ ਸਗੂ ਜ਼ੋਗ ਭਗਤ ਉੱਪਾਇਆ ਪੈਸਟ ਖਵਾ ਆਇਆ ਗਾਮਰਾਜ਼ੇ। ਜ਼ਰੂਰ ਦੇ ਹਰਿ ਸ਼ਾਰਿਆ ਪਟਲਾਦ ਤਰਾਇਆ । (ਅੰਗ 849 ਭਰਤ ਪ੍ਰਕਾਦ ਜੀ ਦੀ ਵਵਿਆ ਕੀ ਜੀ ਅਤੇ ਹਵਣਾਖਸ ਦੁਸ਼ਟ ਨੂੰ ਹਨ। ਭਰਤ ਹੈ। ਬਾਰਕੇ ਮਾਰਿਆ। ਇਹ ਭਾਤਾਂ ਦੇ ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਨੂੰ ਨਾਂਸ

ਕਾਦਦਾ ਹਾਂ ਵਾਰ-ਆਕਆਨ ਵੁਧੀ (ਧਨ) ਦੁਸ਼ਮਣ ਨੂੰ ਮੈਟਨ ਵਾਸਤੇ (ਵਾਣ) ਭੀਰ

atram 2 j ਵ ਵਾਣ ਨਾਮ ਹੈ ਆਦੇਵ ਦਾ। ਉਹ (ਪੰਚ) ਚੇਤਨ (ਵਾਣ) ਆਦਤਾ ਤ੍ਰਾ

(de -1 %) ਤ ਜਮ ਜੋ ਸਬੀ ਹੈ ਜ ਜਿਆ ਵਿੱਚ ਉਹ ਹੀ (ਪਸਵਾਸ) ਪ੍ਰਵਾਣੀਕ ਹੈ ਵ ੂ ਰਸਤ ਵਜ ਵਿਚ, ਮੁਖੀ ਹੈ (ਕਵਾ, ਦਸ ਭਾਸ਼ਾ ਮੰਨ ਕੋ

ਵਰ ਹੈ। ਜਵਾਵ ਹਾਵ ਪ੍ਰੋਟਿੰਜ ਭਰਾਵ ਲਈ ਸ਼ਾ ਪਾਸ਼ ਹੋਇਆ ਹੈ ੍ਰੇਜ਼ ਹੈ ਤੋਂ ਜਿਹੜੇ ਹੈ, ਦੜੋਂ ਜੌਵੀ ਸਵਾਈ (ਪਰਧਾਣ ਸ਼ਜ਼ੂਰੀ कर्म के सार किंग र में सम्मान के हो इति का 'रस २१ मरी ११४२ में राजने प्रेंडर राज जी मात बेंड बतीब En Britanis Charles and a trade of the State of the State

可是很快的技术的政治的政治的政治的政治的政治的政治 82 82 8 0 0 0 8 8 8 8 0 0 0 0 1 1

ਵਾ ' ਜੀਨ ਗਣਾ ਕੀ ਸਾਜਿਆ ਜੇਈ। ਨਾਲ ਪਰਧਾਨ ਕਹਾਵੇ ਸੋਈ।' ਰਹ ਮਾਵਿਆ ਜੇ ,ਪਰਧਾਨ) ਮੰਨੀ ਹੈ ਉਸ (ਪੰਚ) ਚੋ-ਨ ਦੀ ਸੱਤਾ ਨੂੰ ਮੌਕ ਹੀ। ਕਿਸ਼ਣ ਵਰ ਹੋਈ ਹੈ ਕੇ ਬੇਸ਼ ਪਰਾਨ ਮਾਇਆ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਤੋਂ (ਪੰਚ) ਚੇਕਨ ਉਸ ਦਾ ਗੋਂ (ਪਰਧਾਨ) ਮੁਖੀ ੈ ;

(393)

(ਪੂੰ ਚੋਂ ਪਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦਰਗਾਹਿ ਮਾਨ) (ਪੂੰ ਚੇ) ਚੇਤਨ ਕਰਕੇ ਹੀ ਕੇ ਗ੍ਰਮੁਖ ਹਨ। (ਦੂਰ) ਅੰਦਰ (ਗਹਿ) ਜਗਾ ਤਰੀਅ ਪਦ ਵਿੱਚ ਜੋ ਖਵਾਂ ਪ੍ਰਮਾਣਾਂ ਦੇ ਅਵਿਸ਼ੇ ਸ਼ੁਲ੍ਹੇ ਅਨਰਵ ਸਮੂਪ ਹੈ ਉਸ ਦੇ (ਮਾਨੂ) ਗਿਆਨ ਨੂੰ (ਪਾਵਾਹ) ਪਾਉਂ ਦੇ ਹਨ। ਵਾ:-(ਦਰਗੀਹ) ਹਿਰਦੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜੋ (ਮਾਨੂ) ਗਿਆਨ ਹੈ ਉਹ ਭੀ (ਪੰਚ) ਚੇਤਨ ਦੇ ਆਸਰੇ ਹੀ ਪਾਈਦਾ ਹੈ। ਸਭ ਗਿਆਨ ਚੇਤਨ ਦੇ ਆਸਰ

(ਪੂੰਚੇ ਸੋਤਹਿ, ਦੂਰਿ ਰਾਜਾਨ) ਜਿਸ (ਪੂੰਚੇ) ਚੇਤਨ ਦੀ ਸੰਭਾ ਕਰਕੇ ਹੀ। ਹਮੇਸ਼ਰ ਦੇ (ਦਰਿ) ਵਿੱਚ ਮਿਲਕੇ (ਰਾਜ਼ਾਨੁ) ਪ੍ਰਕਾਬ ਸਕੂਪ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਵਾਲ ਹੈ ਕ ਬ੍ਰਹਮ ਬੇਤੇ (ਸ਼ਹਾਹਿ) ਸੇਰਿਦ ਹਨ।

(ਪੰਚਾ ਕਾ, ਗੁਰੂ ਏਕ ਧਿਆਣ) ਉਹ (ਪੰਚਾ) ਅਕਾਲ ਪੂਰਬ ਹੈ ਉਸਦੀ ਪਾਪਤੀ (ਏਕੁ) ਇਕ (ਗੁਰੂ) ਸ਼ਤਿਗੂਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਧਿਆਉਣ ਕਰਕੇ ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। (ਵ) ਇਕ ਸ਼ਵਿਗਰਾ ਦੇ ਧਿਆਨ ਕਰਕੇ ਹੀ ਹੈਦੀ ਹੈ।

ਵਾ :-ਉਹ (ਪੰਚਾ) (ਧਿਆਨ) ਚੇਤਨ ਸਰੂਪ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ, ਉਸ ਵਿੱਕ ਵਿੱਚ ਧਿਆਨ ਲ ਉਣ ਕਰਕੇ (ਗੁਰੂ) ਚੇਤਨ ਸਰੂਪ ਹੀ ਹੋ ਜਾਈਦਾ ਹੈ।

ਵਾਂ:-(ਪੰਚਾ) ਚੇਤਨ ਨੇ ਹੀ (ਗੜ੍ਹ) ਗੜੂ ਸ਼ਰੂਪ ਧਾਰਨ (ਕਾ) ਕੀਤਾ ਹੈ। 'ਗਰ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਗੋਵਿੰਦ ਰੂਪ। ' (ਅੰਗ ੧੧੯੨)। 'ਆਪਿ ਨਰਾਇਣੂ ਕਲਾ ਧਾਰਿ ਜਗ ਮਹਿ ਪਰਵਰਿਯਉ॥

ਨਿਰੰਕਾਰਿ ਆਕਾਰੂ ਜੀਤ ਜਗ ਮੰਤਿਲ ਕਰਿਯਉ॥' (ਅੰਗ ੧੩੯੪) ਅਤੇ ਉਸ (ਏਕੂ) ਇਕੂ ਚੇਤਨ ਨੂੰ ਗੁਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਧਿਆਈਦਾ ਹੈ।

(ਜ਼ੌਤ ਕੀ, ਕਰ ਵੀਚਾਰ) ਹੈ ਸਿੱਖ [ਜੋ (ਕੋ) ਕੋਈ ਸ਼ੰਕਾ ਤੇਰੇ ਆਦਰ ਹੈ ਰਾਂ ਤੂੰ ਜਿਸਨੂੰ (ਕਹੈ) ਕਹਿਣਾ ਕਰ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਤੌਰੇ ਭਾਈ (ਕਰੈ ਵੀਚਾਰੂ) ਟਿਰਨਾ ਕਰਕ ਦੱਸ ਦੇਈਏ ਜਿਸ ਕਰਕ ਤਰਾ ਸ਼ੌਕਾ ਨਿਵਿਰਤ ਹੋ ਜਾਵੇ

ਵਾ :-ਮੇ (ਕੇ) ਕੋਈ ਕਹੇ ਕਿ ਉਹ ਕੈਸਾ ਸਰੂਪ ਹੈ ? ਤਾਂ (ਕਰੇ ਵੀਰਾਤੂ) ਵੀਚਾਰ ਕਰ, ਕਿ ਅਨਭਵ ਸਰੂਪ ਹੈ।

於是從是是使用等級與實際的最初的

स्त्रा त्रा ना मान्य क्षेत्र १८१६ १८१६ १८१६ १८१६ १८१६ १८१६ १८१६ १८६६ १८६६ १८६६ १८६६ १८६६ १८६६ १८६६ १८६६ १८६६ १ ਨੂੰ ਮੁਲਤ (-(ਜੱਖ ਸੂਚ ਦੁਆਰਾ ਦੇਨਤੀ ਹੈ ਕਿ ਹੈ ਸੀ-ਜਾਂ ਸੀ! ਸ਼੍ਰਮ ਪ੍ਰਸ਼ਨ (-(ਜੱਖ ਸੂਚ ਦੁਆਰਾ ਦੇਨਤੀ ਹੈ ਕਿ ਹੈ ਸੀ-ਜਾਂ ਸੀ! ਸ਼੍ਰਮ ਰਿਸ਼ਨ 48 ਅਕਾਲ ਪਰਖ ਜੋਤੀ ਸਰੂਪ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਵ ਸਤ, ਆਹਿਤਾ ਜੋ ਤੋਂ tak prosave Gerse

਼ ਕਾਰਤ ਨੇ ਜ਼ਿਲਾ ਹੈ ਹੋ ਗੁਰਬਿਸ਼ਾ ਹੈ ਹੈ। ਕਰਤ ਦੇ ਜ਼ਿਲਾ ਹੈ ਜ਼ਿਲਾ ਹੈ ਹੈ ਹੈ। ਕਰਤ ਦੇ ਜ਼ਿਲਾ ਹੈ ਜ਼ਿਲਾ ਹੈ ਹੈ। ्र मार्थ । जनमान गर्थ है । है । । प्रमान as Starts of a Hills on (a the to the de de हर रो त समारे हा देशों के लिए हा मारे हैं। ਨੇ ਸਵਦ ਵੱਲੇ ਹਨ। ਅਗੇ ਨੂੰ ਸਮ, ਨੇਸ, ਅਸਨ, ਨਾਲ ਸ, ਧਾਨਸ, ਹੈ ਅਨਿਵਾਵੀ ਸੇ ਹਨ। ਅਗੇ ਨੂੰ ਸਮਾਜਕ ਦੀ ਜੋ ਹਨ। ਆ ਵੜ੍ਹੇ ਸ਼ਹੂ ਪ੍ਰਤਿਆਰਾਰ ਆਦਿਕ ਦੇ ਸ਼ਹੂਰ ਪ੍ਰਤਾ ਮੀਮ ਸ਼ਾਂ ਕ ਨਿਤ੍ਹ ਰਿਆ ਵ੍ਰਿਸ਼ ਦੇ ਪ੍ਰਤਿਆਰਾਰ ਆਦਿਕ ਦੇ ਸ਼ਹੂਰ ਕਰੋ ਹੈ ਹਨ। ਇਸ ਕੈ ਹਨ, ਪ੍ਰਸੰਦਾ, ਭਾਸ਼ਤ, ਇਹੀਕਰਮ ਆਇਰ ਦੱਸ ਹਨ। ਇਉਂ ਅਧਿਤਾਜ਼ੀ ਦੇ ਰਾਣ ਕੌਰ ਜੇ ਸ਼ਹਣ ਤੋਂ ਉਵਾ ਦੀ (ਨਾਹੀ ਸ਼ੁਮਾਰ) ਗਿਣਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਰਾਤ ਜਰਾਜਾ ਸ਼ਾਵਾ ਸੀ। ਪ੍ਰਸਤ ਵੱਲ ਨੂੰ ਼ਾਨ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਸਤ ਵਿੱਚ ਨੇ ਸ਼ਾਵਾ ਸੀ। ਪ੍ਰਸਤ ਵੱਲ ਨੂੰ ਼ਾਨ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਰਿਹਤ ਸਾਹਤ ਤੋਂ ਅਤੇ ਤੋਂ ਹੋਣਾ ਹੈ ਦਾ ਹੈ ?

ਹੁੰਝਸਾਬਾ ਤੇ ਉੱਤਾ:- ਬੁੱਝ ਧਰਮ: ਦੱਸਆ ਕਾਪੂਰ) ਹੈ ਜਾਂ ਸਿਖ ਅਧਿਕਾਰੀ। ਰਿਕਾਰ ਹਨ ਜਾਂ ਧਾਰਨੀ ਹੋਰ ਕੇ (ਧੋਲ) ਉੱਤਸ, ਚਿੱਟੇ, ਗਾਵੇਂ ਹੈ ਵਿਕਤੀਆਂ ਦੇ ਜਿਸ ਵੱਕੇ ਪੁਅਸ਼ਰ ਵਾਲੇ ਕਰਨ ਸ਼ਾਵੀ ਸਭ ਕੇ ਪਹਿਲਾਂ ਵਿਚ ਮਹਾ ਦੇ ਹਮਸਾਹਨ ਤੋਂ ਅਵਕਹਣਾ ਪੰਜਾਬ

ਸ਼ਿੰਤ ਵਾੱਡ ਨਿਆ, ਜਿਨਿ ਸ਼ੁੰਤ) (ਮੈਜੇਖ ਫੋਰ ਧਰਮੀ ਪੂਰਖ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵੈ ੂੰ ਤੁਆ ਜਦ ਨੇ ਜਿਹਾ ਵਿੱਚਆਂ ਵਾਲੇ ਗੈ ਸੰਤੰਬ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਹੜਾ ਤੋ ਦੀ ਜਿਲ੍ਹਾ ਜੇ-ਰੂਪੀ ਵਾਹਿ ਉਹ ਲੱਗਾ ਦੀਆਂ ਬ**ੂੰ ਬੰਟੀਆਂ ਜ਼ੀ** ਵੰਦ ਵੱਖ ਵੇਖ ਨੇ ਦਾਸ਼ੀ ਪ੍ਰਬ ਹੀ ਦੇ ਸਾਮ ਦੀ ਰਵਿਆ है।

2000 , राइए से से में सिस्साय भी, अस्त में में में किए. ਮਾਰ ਸ਼ਾਂ ਦੇ ਜ਼ਾਂ ਦੇ ਕੁੱਕਿਆਂ ਤੋਂ ਜ਼ਿੰਗ ਬੀ ਬਈਆਂ ਹੈ। ਬਈਆਂ ਹੈ व्यार्थ हा में अन अन र विषय में वर मुक्ता के ਼ 🚜 🦯 ਫ਼ਰਾ ਕੇ ਸ਼ਾਰੀਆਂ ਬੀਬੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪੇ ਆ है 🚚 🕹 - र प्राप्त के प्रकार कर है। में भिन्न कर के कार के THE PARTY OF THE STATE OF THE MENT

. . . . Dere at as First he recommended the

REMARKS AND ARREST ARRE ਅਕਾਲ ਸਾਹਿਆ ਦੇ ਕਾਲਾ ਜਾਣਾ 'ਦਵਾਨ ਸਾ**ਫ਼ੀ ਰਖਿਆ ਨਹੀਂ ਵੀ**ਤੀ। ਸਾਨੂੰ ਸਟੇਕਾ ਦਾ ਵਿਚ ਰਾਵ ਪਰ ਕਲੇ ਸਿੰਘ ਨੇ ਭੀ ਕਿਸੇ ਬੀਬੀ ਨੂੰ ਗ੍ਰਦ ਨੂੰ ਕਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾ ਜਿੜ੍ਹ ਦ ਰਾਜ਼ੀ ਕਰਕਾਨ ਦੀ ਉਨਾ ਬੀਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵੱਤੇ ਨੇ ਅਤੇ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਜੇ ਜੇ ਸੂਰਬੀਰ ਸਤੇਸ਼ੀ (ਯੋਨ੍ਹ) ਉੱਜਲ ਧਰਮੀ ਜਿਵ ਦਾ ਨਿਕਸ਼ਮਕਰ ਤੋਂ ਤੋਂ ਹਨ

ਮੁ-ਥ ਨੂੰ ਸ਼ਹਿਰਸਾਨ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹੈ। ਜ਼ਿਵੇਂ ਨਿਰਸ਼ਮ (ਹ[ਾ]ੇ ਤੋਂ ਜ਼ਿਸ਼) ਪਕਾਲਵਾਨ ਅਤਰੀ ਜੀ ਹੈ। ਇਉਂ ਲੋਗ ਜ਼ੂਦੀ ਜੂੰਦਾ ਤੋਂ ਚਪਿਤ ਤ ਬ੍ਰਹਮ ਰਿਆਨ ਦੇ ਪ੍ਰਾਂਸ਼ ਸ਼ਹੂਰ ਨਾ ਇਹ ਪੂਰਨ ਸੋਵੇਖ ਹੈ।

੍ਰਸ਼-ਖ਼ਬਾਵ ਨਿਖਿਆਵ ਜਿਹੇਨ ਸੂਤਿ, ਸੰਵਿਖਦਿ ਜਿੰਨੇ ਸੂਚ ਗੁਣ ਹਨ ਵਿਨਾਂ ਨੂੰ ਕਰ) ਜਿਸ ਧਰਮ ਨੇ (ਸੂਤਿ) ਮਰਯਾਦਾ ਵਿੱਚ (ਚਾਪਿ) ਇਸੰਦਰ ਭਾਵ ਕਾਇਮ ਵਿਸ਼ਿਆ ਹੈ। ਜਿਹਵਾ ਪੁਰਬ ਧਰਮੀ ਹੈ ਉਹ ਹੀ ਸੰ-ਬੀ ਹੋ ਸਭਦਾ ਹੈ। 160ਵਾਂ ਧਰਮੀ ਨਹੀਂ ਉਹ ਸਕਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ,ਉਹ ਾਜੁਸੇ ਪ੍ਰਾਟ ਚਰੀ ਯਾਰੀ ਵੀ ਨਹਾਂ ਬਚ ਸਕਦਾ। ਕਵਲ ਧਰਮੀ ਪੂਰਖ ਹੀ ਬਚ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਭਾਸ਼ ਪ੍ਰਕਾਰ ਧਰਮੀ ਪ੍ਰਖ ਨੇ ਹੀ ਸੰਤੋਖਾਦਿ ਗੁਣਾਂ ਦੀ ਮਰਯਾਵਾਨ ਕਾਇਮ ਰਖਿਆ ਹੈ।

(ਜ਼ੈਕੇ ਬੁੱਝੇ; ਵਿੱਧਿੰਗਅਰ) ਹੈ ਭਾਈ ! ਜੇ ਕੋਈ ਗੁਰਮੂਖ ਸਤਿਗੂਰੀ ਦੁਆਰਾ ਅਕਾਲ ਪਰਬ ਦੇ ਸਰੂਪ ਨੂੰ (ਪੂਰੇ) ਵੱਡ ਲਵੇਂ ਤਾਂ ਉਹ ਸਮਝਣ ਵਾਲਾ। ੍ਰੇਫ਼ ਚ, ਮੱਚ ਦੀ ਪਰਾਪਕੀ (ਅ.ਕ., ਵਾਲ (ਹੋਵੈ) ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਸੱਚ ਸਰੂਪ ਦੀ ਪਾਪ ਜੋਵੀ ਹੈ ਉਹ ਆਂਧਕਾਰੀ ਹੈ।

ਪਾਵਲੇ ਉਪਾਵ: ਹੁੰਤ ਭਾਵ) (ਦਵਲ ਉਪਰਿ) ਜਿਹੜੇ ਗੁਰਮੁੱਖ (ਧਵਲੈ) ਉੱਜਲ ਧਰਮ ਭਾਵ ਇਸ ਮੌਜ ਧਰਮ ਨੂੰ ਧਾਰ ਕਰਕੇ ਉ ਜਲ ਹੈ ਜਾਏ ਹਨ। ਉੱਤ ਇੰਦੀਆਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਿਆ ਜਾਂ 'ਉਹਾਂਟ' ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਯਥਾ :-

ਾਸ਼ੀਕੀ ਮਿਦ ਆ ਵਾਸ ਕੀਰ ਦਿਤੀਓ ਸਤਵੰਤਾ ਸਾਤਾ। (ਅੰਗ ੧੦੯੭)। ੍ਰਕਾ ਭਾਰ ਉਹ (ਕਰਾ) ਘਰ ਰੂਪ ਵਾਹਿਬਰ (ਭਾਰ) ਅ ਪਸ਼ਟਾਨ ਨੂੰ (4-) इस कर देल ਲਾਵ ਹਨ। ਫਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੁਸ਼ੇ ਹਕਾਰ ਜੈਮਣ ਮਰਨ, ਵਿਲਿਆਂ, ਹੰਗਤਾ ਮਮਤਾ, ਪਾਪਾਂ, ਲੋਕ ਦੇੜ, ਪਿਤਰ ਦੇੜ, ਦਵ ਦੇੜ, ਰਾਜ ਉੱਡ ਅੰਵਰਾ ਦਾ ਕੀ ਭਾਰ ਹੁਣਾ ਸੀ ? ਉਹ ਸਦਾ ਸਕ ਤੋਂ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਾਅ' ਪ ਮਕਤ, ਮਕਤ ਕਰੇ ਸੰਸਾਰੂ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਜਨ ਕਉ, ਸਦਾ ਨਮਸਕਾਰ (ਅੰਗ ੨੯੫)

Jan or the minner of the standard stand ਨਾ ਮਾਨਨ ਵਾ:-(वहसी ਸਰ ਸਭ੍ਹ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਕਰਕੇ ਜੇ ਜਾਗ੍ਰਿਤ ਆਜ਼ਿ ਤ੍ਰਿਸ਼ ਵਾ:-(वहसी ਸਰ ਸਭ੍ਹ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਕਰਕੇ ਜੇ ਜਾਗ੍ਰਿਤ ਅਜ਼ਿਸ਼ ਅਵਸਥਾ ਤੇ ਦੇਸ਼ਵਿੱਚ ਦਰਆ, ਉਸਤੇ ਕਰਾ) ਨਿਸ਼ਾਨ ਸਤ੍ਰੇਤ ਸ ਰਿਆਂ ਦ

ਘਰ ਜਾਂ ਬੰਦਮ ਕਵਿੰਦ (ਭਾਰੂ) ਭਾਲ ਲਿਆ ਹੈ। ਰ ਜ਼ਰੂ ਬ੍ਰਦਸ ਕਾਲਾ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਉਹ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਕੁਸ਼ਿਕਾ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਪੂਜ਼ਵ :- ਹ ਦੀਨਾ ਨੂੰ ਦੂ ਕੀ ਜ਼ਰੂਨਿ ਕਰਮਾਉਂ ਦੇ ਹਨ।

ਪੂਪਤ ਕਰੇ' ਪਹੀ" ਹੁੰਦੀ ? ਤਾਂ ਹਜ਼ੂਰਿ ਫੁਰਮਾਉਂਦੇ ਹਨ। ੍ਧ ਕੇਰੋਰ ਪਰ ਹਨ ਨੇ ਨੇ ਗਿਆਨ ਵਾਲੀ ਦੀ ਸਕੀਆ ਪਦ ਰੁਪੜ੍ਹ ੍ਧ ਕੇਰੋਰ ਪਰ ਹਨ ਨੇ ਕਰ ਵਿਦੀਆਂ ਅਤੇ ਨਿਆਨਿਤ ਪਦ ਰੁਪੜ੍ਹ ੍ਰਾਹੀ ਕੁਸਤਾ ਹੈ ਇਹ ਕੁਣ ਵਦੀਆਂ ਅਤੇ ਨਿਆਇਕ ਜੋ ਈਕਰਨੇ ਨੇ ਰਾਹੀ ਕੁਸਤਾ ਹੈ ਇਹ ਕੁਣ ਵਦੀਆਂ ਅਤੇ ਨਿਆਇਕ ਜੋ ਈਕਰਨੇ ਨੇ ੍ਰਿਹਾਣੀ ਕੁਲਕਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਤੋਂ (ਪੰਜੇ) ਪੰਜ ਹੈ। ਕਾਲਣਾਈ ਜੋ ਵਿਸ਼ੇਖਤ ਇਕ ਦਸ਼ੀ ਸੰਸਵੇਂ ਹੈਨ ਇਕ ਤੋਂ (ਪੰਜੇ) ਪੰਜ ਹੈ। ਕਾਲਣਾਈ ਜੋ ਵਿਸ਼ੇਖਤ ਹਿਣ ਅਤੇ ਜੇ ਕੋਰਜ਼ ਨੇ ਸੰਦਵ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਬਿਸ਼ੀਸ਼ਾਂਸ ਵਾਲੇ ਹੁਣ ਇਨਾ ਤੋਂ ਗ ਹੁਣ ਅਕਾਰਕਾਰ ਹੁੰਦ ਪੰਜੇ ਹੈ। ਸਾਖੀ ਜਾਂ ਅਨੀਸਰਵਾਦੀ ਹਨ ਤੋਂ ਪਾਸਤ ਤੋਂ ਵਿਖਲੀਆਂ ਤੋਂ ਤੇ

ਰ ਕਟ ਹੈ। ਪ੍ਰਸ਼ਵ:-ਰੇ ਸਵਿਗਰੂ ਜੀ! ਇਹ ਜਿਹੜੇ ਉੱਪਰ ਦੱਸ ਹਨ ਗਿਆਨ ਦੀ ਹੈਰ ਕਰ ਹੈ।

ਭੂਮਿਕ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ? ਮਕ ਨੂੰ ਜਿਸ ਤੋਂ ਕਾਰੇ ੨ਲੈ; ਕਵਣਾ ਜੋਗੇ) ਉਹ (ਤਿਸ) ਨਿਸ਼ਕਾਮ ਕਰਨ ਉੱਤਰ :- (ਤਸ ਤੋਂ ਕਾਰੇ ੨ਲੈ; ਕਵਣਾ ਜੋਗੇ) ਉਹ (ਤਿਸ) ਨਿਸ਼ਕਾਮ ਕਰਨ ਦੂਰਵਾਜ਼ ਤੋਂ ਜੁੜ੍ਹੇ) ਜੁੱਲ ਬੈਠੇ ਹਨ, ਕਾਮਨੀ ਤੋਂ ਰਹਿਜ ਹੋ ਕੇ ਕਮਦੀ ਵਿਧੀ ਭਾਰ (ਜੇ ਜੋ ਜੁੜ੍ਹੇ) ਜੁੱਲ ਬੈਠੇ ਹਨ, ਕਾਮਨੀ ਤੋਂ ਰਹਿਜ ਹੋ ਕੇ ਕਮਦੀ ਵਿ ਦੂਪਾ ਭ ਟ (ਕ ਨਹੀਂ ਬਰਦੇ। (ਕਵਣ ਜੋਟ) ਚੇਨਾ ਵਿੱਚ (ਕਵਣ) ਰਿਹੜਾ (ਜੇਰੂ) ਬਲ ਨੂੰ ਨਗਾ ਕਰਦਾ। ਬਿਲੋਕ ਦਾ, ਜਿਸ ਕਾਕ ਕਿਸ ਗਿਆਨ ਰੂਪੀ ਭੂਮਕਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ । ਉਨ੍ਹਾ ਵਿੱਚ ਕੋਈ (ਜੋ-) ਕਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਵਾਰ- ਰਿਸ ਤੇ ਭਾਰ ਜਿੰਕਾ ਗੁਰਮਖਾ ਨੇ ਜਿਸ (ਭਾਰ) ਅਧਿਸ਼ਟਾ ਸ਼੍ਰਿਨ ਵਾਰ ਕਲਾਬਆਂ ਨੇ ਉਹਗਾਂ ਅਬਾਸ਼ ਰਾਸ਼ਾਂ ਦੇ (ਤਲ੍ਹੇ) ਤਲੀਆਂ ਜ਼ਿਵ੍ਹੇ, ਜ੍ਹੇ ਹਰ, ਵਲ ਰੁਪਰਣ ਉਹ ਰਾਜਸ ਜ਼ਤੂਰ ਹੁੰਦ (बर्ड कुंड ਸਤਾਰ' - - ਹੈ ਰ ਮ ਨਾ ਸਰ ਸ ਪੁਰਥ ਦੇ ਹੀ (ਜਰ ਬਲ ਹੈ ? ਵਾ ਜਿਹ ਪਤ ਨੂੰ ਅਤੇ ਪਤ ਬਰਮ ਤੋਂ ਹੋਰ ਪਾਪ ਆਦਿਆਂ ਦੇ ਭਾਰ (ਤਲੇ) ਚੰਡ

ਕਰਨ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਭੇਵਵਾਦੀ ਦਾ ਜੌਰ ਨਹੀਂ ਚਲ**ਦਾ।** ੂਸਤ ਰਹਾ ਸ਼ਹੂਰ ਅਕਾਲ ਪੂਰਖ ਇਕ ਅਵੇਤ ਸਰੂਪ ਹੈ:

..'.. ', '' ਵਦੋਂ ਵਖਰੇ ਪਰਤੀਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ⁹

, _______ ਬ੍ਰਮ ਤਾਂ ਇਕ ਹੀ ਹੈ ਪਰ[ਜੀਅ ਜਾਤਿ; ਰੰਗਾ ਕੇ ਨਾਵ - ਜੀਵਾਂ ਦੀ (ਜਾਤਿ) ਉਤਪਤੀ ਅਤੇ ਨਾਉਂ ਏਹ ਸਭ (ਰੋਟ ਾ ਕਰ ਹਨ। ਹੈ ਜਨ ਹੋਣ ਹਨ। ਕੋਈ ਰਜ਼ੇ ਗੁਣੀ ਹਨ, ਕੋਈ ਸਤੇ ਗੁਣ ਰੁਫ਼ਕੇਈ ਪੁਲਾਵੀ ਨੂੰ ਜਿਹੜ ਰਜ਼ੇ ਗੁਣੀ ਹਨ ਉਹ ਲੇਵੀ ਹਨ, ਉਦਮੀ ਹਨ, ਪੰਜਾਬ ਵਿਚਨਾ ਕਰਦ ਹਨ। ਕੇ ਸਤੇ ਗਣੀ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਅੰਦਰ ਕਸ ਣੀ ਨਿਜ਼ਾ ਹੈ, ਭਰਮ ਦੀ ਸਾਲ ਵਕਤਦੇ ਹਨ। ਗਿੰਧੀਆਂ ਸਿੱਧੀਆਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਕਮ ਗਣੀ ਹੱਲ ਦੇ ਚੋਹਨ, ਵਰਕ ਰਖ਼ਦ ਹਨ, ਜਿਹਾਏ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਆਪ ਕੀ ਵਰਿਆਂ ਦੇ ਚਾ ਕੇ ਹਨ, ਨਿਸੇ ਨੂੰ ਸਮਾਪ ਆਦਿ ਜੇਵਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਇਸ ਪ੍ਰਤਾਰੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਜਿਲਾ ਸਭਾਵੀ ਦੇ ਜੀਵ ਹਨ ਕੋਈ ਉੱਤਮ ਹੈ_ਰਕੋਈ ਮਧਮ ੈ, ਕ^{ੇ ਵਾਸਟ}ੇ, ਕਈ ਅਧਮ ਹੈ। ਇਹ (ਰੰਗਾ ਕੇ ਨਾਵ) (ਰੰਗਾ) ਗਣਾ ਕੇ ਕਣਾਮ ਵਟਾਵ ਹਨ। ਜਿਹੜੇ ਤਮੇਗਣੀ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭੋਹੀ ਕਰੀਕਾ ਹੈ। ਕਰ ਨੂੰ ਬਚੇਰਯ ਕਰੀਜ਼ਾ ਹੈ, ਸਤੇ ਗਣੀ ਨੂੰ ਨਰਮਾਈ ਵਾਲਾ। ਕਹੀਕਾਰੇ ਪੁਲਜਾਜੀ ਜੌਜ ਤਾਸਾਰਿਆਂ ਵਿਚ ਇਕੋਰੈ.

ਪਸ਼ਨ : ੇਸ਼ ਕਰਾਤ ਜੀ ਆਪ ਹੀ ਫਰਮਾਉਂਦ ਹੋ, ਕਿ ਹੋਰ ਭੀ ਕਿਸੇ ਨੇ ਵਿਉਂ ਰਿਹਾ ਹੈ ?

ਚ ਤਰ , ,ਸਕਨ ਕਿਰਿਆ, ਵਤੀ ਕਲਾਮ) (ਸਭਨਾ ਲਿਚਿਆਂ) ਸਾਰਿਆਂ ਤ ਜ਼ਬੂ ਤੁਆਂ ਅਕ ਸ਼ਾਬ ੍ਰਾ ਵਾਲਿਆ ਨੇ ਭੀ ਇਹ ਲਿਖਿਆ ਹੈ।

ਪਸ਼ਨ :- ਫੇਰ ਸ਼ੀ ਭਰੂ ਜੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਕਿਸੇ ਦਾ ਪ੍ਰਮਾਣ ਵੀ ਦੇਵੇਂ ?

ਉੰਤਰ : ੍ਰਵੜੀ ਕਲਾਮ) ਸੂਨੇ ਭਾਈ (ਵੁੜੀ) ਵੜੀ ਜੇ (ਕਲਾਮ) ਵੇਦ ਬਾਣੀ ਮੰਨੀ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਭੀ 'ਏਕ ਮੌਵਾਦੁਤੀ ਬ੍ਰਹਮ' ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਕਰਕੇ ਕਥਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਵਾ :-(ਸਭਨ' 'ਲਾਬਿਆ) ਸਭ ਭਗਤਾ ਨ ਰਿਦੇ ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਤਿੰਨੀ ਗਣਾ ਕਰਕੇ ਜੀਵ ਜੇ ਤ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ (ਵ੍ੜੀ) ਵੱਡੀ (ਕਲਾਮ) ਜ਼ ਗੁਕਬਾਣੀ ਹੈ। ('ਬ ਣੀਆ ਸਿਖਿਰ ਬਾਣੀ ਜ਼ੇ) ਏਹ ਭੀ ਏਹੀ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ।

(ਬਹੁ ਲੇਖਾ; 'ਲ'ਖ ਕਾਣੇ ਕੋਇ) ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਹਿਕਾਰੀ! ਜਿਹੜਾ ਬਹੁਮ ਵਿਦਿਆਂ ਦਾ ਲਖਾ ਹਿਸਾਬ ਕਿਤਾਬ ਹੈ ਇਸਨੂੰ ਰਿਦਾ ਕਾਰਾਜ਼ ਬਣਾਕ ਪ੍ਰੈਮ

ਰੂਪੀ ਕਲਮ ਨਾਲ ਜ ਕਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਿਖਕ ਜਾਨਣਾ ਕਰੇ।

(ਲੇਖਾ ਲਿਖਿਆ, ਕਤਾ ਹੋਇ) ਜ਼ਿਨ੍ਹਾਂ ਜ਼ਿਨ੍ਹਾਂ ਗੁਰਮੁਖਾਂ ਨੇ ਬ੍ਰਹਮ ਵਿਦਿਆ ਦੀ ਵੀਰਾਰ ਜਾਂ ਬ੍ਰਾਮ ਗਿਆਨ ਦੀ ਵੀਚਾਰ ਰੂਪੀ ਲੱਖ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਮ ਰੂਪੀ ਕਲਮ ਨਾਲ ਰਿਦੇ ਰੂਪੀ ਕਾਗਜ਼ ਤੋਂ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਉਹ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ (ਕਤਾ) ਨਿਸ਼ਾਨ ਰੂਪ ਹ ਗਏ। ਜਿਵਾਂ ਰੋਸ਼ਨ ਸਨ ਹੋ ਬੇਦਰਗਾਹ ਉਤ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿਚ ਜਹਾਜ਼ ਨੂੰ ਰਾਂਤ ਵਸਦ ਹਨ ਇਉਂ ਉਹ ਗੁਰਮੁਖ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਪ੍ਰਮੁਸ਼ਰ ਦਾ ਰਾਹ ਦਸਣ ਲਈ ਰੌਸ਼ਨ ਮਨਾਰੇ ਵਾਗ ਹ ਗਏ ਹੋਰਨਾਂ ਦੂ ਜੀਵਨ ਰੂਪ ਜਹਾਜ਼ ਸੰਸਾਰ ਸਮੁੰਦਰ

THE REAL PROPERTY AND ASSESSMENT OF THE PARTY ASSESSMENT OF THE PARTY AND ASSESSMENT OF THE PARTY ASSESSMENT OF THE PARTY AND ASSESSMENT OF THE PARTY ASSESSMENT OF THE PARTY ASSESSMENT OF THE PARTY अर्थ हिंदी है का के मोहर पर व्यक्त की प्रवाह BY BY THE TO SOME THE OF THE STORY OF STREET ਜਿਸ ਪ੍ਰਾ ਹੈ। ਦੇ ਪ੍ਰਾ ਸ਼ਹਿਸ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਕੇ ਜਿਸ ਦੇ ਦੇ ਜਿਸ ਦੇ ਉਹ ਦੇ ਸ਼ਹਿਸ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ MAHEST ES ALS IS CATHER OF SAM HE SHALL WA TEST THE STORY ORY E'S LES THE FINANCE

सी अहमधा समा भी रेरा व्हर विकास से वर्षे १ ਅਵੰਸਥਾਵਜਥਾ ਹੁੰਦੂ ਹਿਸਤ ਜਿਸ ਜ ਮੜ੍ਹੇਤ ਵਾਲੂ ਹੈ ਹੈ ਤੋਂ ਵੇਸ਼ ਸ਼ਿਲਾ ਹੈ ਜਿਸ ਜਿਸ ਜੋ ਮੜ੍ਹੇਤ ਵਾਲੂ ਜਿਸ ਦਾ ਸਮਾਹ ਹਨ ਹਨ ਦੇ ਜਨ ਦਾ (ਕਤਾ) ਕਿਤਨਾ ਕ (ਕਨਾ, ਸਲ ਚਿਰਤਾ ਹੈ ਦਾ ਸਮਾਹ ਹਨ ਹਨ ਦੇ ਜਨ ਦੇ ਜਿਹੜੀ ਦੇ ਜਨਾ ਸਲ ਚਿਰਤਾ ਹੈ ਦਾ ਸਮਹਾਦ ਹੈ ਕਿਹਾ ਨੂੰ ਜਿਹੜੀ ਦੀ ਮਾਨੂੰ (ਸਆ ਅਤੇ ਦਾ ਦੂਸ ਕੈ ਕਿਹਾ ਨੂੰ ਪਿਆ ਅਤੇ ਜਿਹੜੀ ਦੀ ਮਾਨੂੰ (ਸਆ ਅਤੇ ਰਾਜ਼ਸ਼ਤ ਕਰਨ (ਕਰ) ਸ਼ਰੂਪ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੋਣਾ ਹੈ ਉਹ ਦੀ ਜ਼ੀ ਪ੍ਰਿੰਡ ਸਵਾਰ ਸਕਦੇ ਹਨ

ੂੰ 'ਫੰਨਾ ਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਭਾ ਹੈ ਬਬਨ ਨਹੀਂ' ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਪ੍ਰੈੱ (ਤ੍ਰਿਹੀ ਦਾ ਪ੍ਰਸਾਣੈ ਕੋਣ ਕੂਤੁ॥) ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ (੍ਰਤੀ ਦਾ ਪ ਜਾਣੇ ਕੋਣ ਕੂਤੁ॥) ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ (ਕੇਤੀ) ਕਿੰਨੀ ਕ ੇ ਰਹਮ ਵਿੱਚਆਂ ਦੀ ਦਾਰਿ ਆਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ ? ਇਸ ਦਾਤਿ ਨੇ ਦੀ ਬਹਮ ਵਿੱਚਆਂ ਦੀ ਦਾਰਿ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ ? ਇਸ ਦਾਤਿ ਨੇ ਬ੍ਰਿਸਾਵ ਦਲ ਵ ਜ਼ਰੋਵਾ (ਕੁਤ) ਹਿਸਾਬੀ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸ ਵਿਚ (ਕੁਤ ਜ਼ਰੋਵਾ ਕੁਤ ਨੂੰ ਕਿਸ ਵਿਚ (ਕੁਤ ਼ੁਜ਼ਵਾਰ ਹੈ। ਜਹੜੇ (ਜਾਵੇਂ ਜਾਣ ਸਕ ? ਭਾਵ ਕ ਸੋ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੀ ਭੱਵ-ਵਾਕਤ ਹੈ। ਜਹੜੇ (ਜਾਵੇਂ ਜਾਣ ਸਕ ? ਭਾਵ ਕ ਸੋ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੀ ਪ੍ਰਸਨ :- ਹ ਸਾਕਰਾਵੂ ਗਵੀਬ ਨਿਵਾਜ਼ ਜੀ ਉਹਨਾ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆ ਨੀਆਂ ਨੇ

שניסיישיבי ביבי מיפי אים ਰ ਜਾਂਦ ਜਾਂਦ ਹਮਾਉ, ਸਕ ਕਵਾਉਂ) ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾਹਨਾਂ ਦਾ ਪਸ਼ਾਰਾ ਮਰ । । उरहा, ਨਾਮ ਵਾਕ ਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਚਲੇ ਕਾਰ ਵਾਕ ਹੈ। ਭਾਵ ਪਾ ਹੈ ਕ ' ਕਾਨੇ, ਕਸਾਈ ਕਟਕੇ ਸੰਦੇ ਸਾਧਣਾ ਦਾ ਪਸਤ वी. १ १० देखा स माम कीता है।

कार का किस सार कि अपने मेर के उठ भारत ॥ (३०४ A EN MED , AN IN CALL OF LOW W. CH. W. CH. W. CH. र र र प र उन्हर्स्त्रमार्गम देन दर्गित्सम् १६० · was you to play to play or play to

ਾ । , ਜਾਵਾ ਜਿਸ ਵਿਸ਼ ਹੈ ਪਿੰਡ ਦੀ ਉਤਾਸਨ ਕੋਸਤ

਼ਿਤ ਦੇ ਪਤ ਪੱਖਬ ਸਰਹ ਨੂੰ ਪਾਕੇ (ਦਰੀਆਈ) ਦਵੀ ਕਵ ਹੋਏ ਹਨ। - भर र म त्या मिल्ड के अने कितमण ति के कि बेर बेर स्वम

ਹੀ ਜਹਾਜੀ ਸਾਹਿਬ

ਨ ਵਲੀ ਸਿਤ ਸਾਰੀ ਸਾਹਤ ਹੋਰਨਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਲਾਉਂ ਦੇ ਹਨ। ਵਾ ਵਲਖਾ ਨਾਲਆਂ ਗਿਰ ਲਈ ਕਾਰਤ ਤੇ ਹੁੰਕਾ ਹੋਏ ਹੈ। ਸੰਸਪ੍ਰਿਆਈ ਉਲਤ ਤੋਂ ਉਸ ਨੇ ਜਿਸ ਦਾ ਸਾਹ ਹੈ। ਭੂਵੇਂ ਹਨ। ਜਿਵਾਂ ਦੀਆਂ ਲਹਿਰਾਂ ਿਰ ਅਕਾਰ ਸਮਾਦੇ ਹਾਣੀ ਫਿਰ ਹੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

(304)

ੁਸ਼ਤ : ਜ਼ਾਮ ਗਿਆਈ ਦੀ ਸ਼ਰਦੀ ਤਾਜ਼ਸ਼ ਜ਼ਿਊ ਜ਼ਿੰਨੀ ਕਰੈ ?

ਜਾ - ਨ : (अस्तार अवहा: ला) ਵੀਜ਼ਾਜ ਤਾਂ ਮਹਾਨਾਜ਼ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਨੇ ਉਚਾਰਆਂ ਕ੍ਰਾਮ ਦੇ ਆ ਅੰਦਰ (ਕੁਦਰ੍ਤਿ) ਸ਼ਕਰੀ ਕਿੰਨੀ ਕੁਹੈ ਉਸਤੀ ਕਰ ਨੇ ਕਿਹੜੀ ਵਿਚਾਰ ਦਸੀਏ। ਕਰਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।

(ਵਾਰਿਆਂ ਨ ਜਾਵਾਂ: ਐਕ ਵਾਰ ਸਾਂ) ਉਹਨਾਂ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀਆਂ ਦਾ ਇਕ , ਭਾਰ ਰਸ ਭੀ (ਵਾਦਿਆ) ਵਰਸਣ, ਕਬਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ। ਵਾ:-ਇਕ ਰਮ ਮਾਤ੍ਰ ਭੀ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਵਰਿਆਈ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦਾ ਅਨੰਦ ਕਰਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਵਾ :-ਜਿਹੜਾ ਇਕ ਵਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸ਼ਰਨ ਵਿਚ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਵਾਰ ਵਾਰ ਮੜ ਕੇ ਜੂਨਾਂ ਵਿਚ ਨਹੀਂ' ਜਾਂਦਾ ।

(ਜੇ ਤੁਹ ਭਾਵੈ; ਸਾਈ ਭੁਲੀ ਕਾਰ) ਹੈ ਅਪਿਕਾਰੀ ! ਜਿਹੜੀ (ਕਾਰ) ਕਿਰ ਕਮਾਮ ਤੌਨ ਭਾਉਂਦੀ ਹੈ ਉਹ ਕਰ।

ਜ਼ਿਕਾਂ ਮਨ ਵਿਚ ਪੁਧਾ ਕਿ ਵਿਭਾਗਾਂ ਦਾ ਛਰਨਾ ਫੁਰਦਾਹੈ ਤਾਂ ਨਿਸ਼ਕਾਮ ਕਰਮ ਕਰ; ਜੋ ਕਰਕ ਮਨ ਚੰਚਥ ਹੈ ਤਾਂ ਭਗਤੀ ਕਰ । ਜੋ ਭਗਤੀ ਕਰਕ ਮਨ ਅਦੱਲ ਹੈ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਕਾਲ ਪ੍ਰਥ ਜੀ ਦੇ ਗਿਆਨ ਵਿਚ ਇਸ਼ਚਿਤ ਹੈ ਜਾ। ਇਉਂ ਆਪ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਆਪ ਵੇਖ 'ਅਪਨੀ ਵਸਤੂਤੂ ਆਪਿ ਪੜਾਨ ੰਜ ਕਨੂੰ ਭਾੜੇ ਦੀ ਚੌਤੀ ਲੱਗਦੀ ਹੈ ਉਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਕਾਰ ਕਰ ਲੈ।

(ਤ ਸਦਾ ਸਲਾਮ' र, ਨਿਰੰਕਾਰ ।) (ਤੂ) ਤ੍ਰੇ ਪੰਦ ਦਾ ਲਖ ਅਰਥ ਜੀਵ (ਸ਼ਰੂ ਮਲਾਮ ਤ) ਤਕ ਪਦ ਦਾ ਲਖ ਅਰਥ ਈਸ਼ਰ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ। ਨਿਰੰਕਾਰ ਸ਼ਹ ਦਾ, ਅਸੀਂ ਦਾਨ ਮਹੇਂ ਖੜ੍ਹੇ ਅਸੀਂ ਵਾਕ ਹੈ ਸ਼ਾਮ ਵਦ ਵਿਚਾ (ਤੁ) ਜੀਵ ਲ - (ਮਦ ਸ਼ਵਾਮੀ) ਸੀਸਰ ਜਵਾਂ ਮਿਰੰਕਾਰ ਸ਼ੱਧ ਦਾ ਸਰੂਪ ਹੀ ਹੈ ਤੁਸੀਂ। ਭਰ ਅ ਹ ਆ ਜਿਆ ਹ ਕਰਕ ਜੀਵ ਦ ਖਟ ਵਿਕਾਰ ਤੋਂ ਅਵਿਦਿਆ ਫ਼ਤ ਕੇ m - ੀਸ਼ ਜਥਤ ਗੁੜ ਅਤੇ ਮਾਈਆਂ ਭਾਰਾਦਾ ਤਿਆਰਾ ਕਰਕੇ ਦੇਵਾਂ ਤੁਸੀਂ^{*} ਿਨ ਜਦ ਰੁਪਰੀ ਹੈ। ਇਹ ਮਹਾਣਾਕ ਉਚਾਰਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਦਰਜ

ਨੂੰ ਸਤਾਰ੍ਹਵੀਂ ਪਉੜੀ ਪ੍ਰਾਰੰਭ 🚴

ਅਸੰਖ ਜਪ; ਅਸੰਖ ਭਾਉ॥ ਅਸੰਖ ਪੂਜਾ: ਅਸੰਖ ਤਪ ਤਾਉ॥ ਅਸਥ ਜਾਂਯੂ, ਸ਼ਾਹਿਤ ਦੇ ਪਾਠ॥ਅਸੰਬਜ਼ਗ,ਮਨਿ ਰਹਰਿਉਤਾਸ। ਅਸੰਬਗਰੰਬ:ਮੁਖਿਵੰਦ ਪਾਠ॥ਅਸੰਬਜ਼ਗ,ਮਨਿ ਰਹਰਿਉਤਾਸ। ਅਸੰਬ ਭਗਤਾ ਗੁਣ ਗਿਆਨ ਵੀਚਾਰ ॥ ਅਸੰਬ ਸਤੀ ਅਮੁੰਬ ਦਾਤਾਰ॥ ਅਸੰਖ ਸੂਰ; ਮੂਹ ਭਖ ਸਾਰ॥ ਅਸੰਖ ਮੈਨਿ; ਲਿਵ ਲਾਇਤਾਰ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਕਵਣ; ਕਹਾ ਵੀਚਾਰੁ॥ ਵਾਰਿਆਨ ਜਾਵਾਂ; ਏਕ ਵਾਰ॥ ਜੋ ਤੁਧੂ ਭਾਵੇਂ; ਸਾਈ ਭਲੀ ਕਾਰ॥ ਤ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ: ਨਿਰੰਕਾਰ ॥੧੭॥

ਸਿੱਧਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰਬਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿਪਾਲੂ ਜੀ ! ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਕਿੰਨ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਹੈ? ਉੱਤਰ:-ਜੰ ਸਵਿਚਰਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੋ ਗਾਈ ! ਸਾਂਤਕੀ ਰਾਜਸੀ: ਵਾਸਤ ਦੀ ਸਿਸਟੀ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਸ - ਕੀ ਸਿਸਟੀ ਦਸਦੇ ਹੀ।

ਅਮੁੱਖ ਜਪ :- ਸੰਖ) ਨ ਉ' ਗਿਣਤੀ ਦਾ ਹੈ (ਅਸੰਖ) ਨਾਉਂ ਗਿਣਤੀ ਤੋਂ = ਜਰ ਅਸ਼ਵਿਕਰ ਦੇ ਹੈ।

ਅਮੁਸ਼ਦ ਰ , ਸਮੁੰਬ ਅਣ ਰਿਵਤੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ,ੇ ਜੇ । ਜਿ ਸੰਕਰ ਮੋਚਾ ਸ-ਭਰਤ, ਰਾਪਅ ਨੇ ਕਾਰੇ ਸ਼ਾਹਿਆਇ, ਸ਼ਸ਼-ੈਂਟ ਚੋਣ, ਸਿਸਟ ਸਿਧੀ ਸਭਾ ਕ ਜਨਤਲਪ, ਅਵਸਰਖਣ ਪਾਪ ਨਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਅਪਾਸੂ **ਸਾਪ ਆਇ**ਗ। ੂ ਅਤੇ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਭ, ਅਨੂੰ ਗੁਣਤ ਹੀ ਸ਼ਖ਼ੀ ਦੀਆਂ ਵਿਧੀਆਂ ਹਨ। ਬ. ਅਟਰਿਟਤ ਹੀ ਜਪ ਦੇ ਕਬਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗੈਬਹਨ

, m. = 1. 1. 29 J5 | ੰਦੂ ਤੇ ਨੂੰ ਨੂੰ ਲਾਲ ਪੰਜ ਪੰਜ ਅਰਥ ਲਾਈ ਜਾਣੇ।

ਮ ਮਿੱਖ ਗਾਊ :- ੨ (ਅਸ਼ੰਬ) ਅਨਗਿਣਤ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ (ਭਾਊ ਪ੍ਰਮ ਸ ਾ । ਭਾਰ ਦ ਪ੍ਰੰਮੀ ਰਨ ਮਚੰਦ ਚਕੱਰ ਪ੍ਰੀਤ ਹੈ ਲ । ਸੀ ਜਪੂਜੀ ਸਾਹਿਬ

(359)

實際等的語言語言。自然的語言語言,以及為於語言語言。 भीनार म को पहर य स्थानित मोहर पहले ੁੰਦਾਵਤਾ ਚਾਵਿਕ ਕਿਉਂ ਕੀਜ ਭ੍ਰਿਪਤਾਈ। "ਅੰਗ ੭੦੮)।

ਤ ਲਨਾਵਾ - ਪ੍ਰਾਵ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰੇਸ਼ ਕੋਟਨ ਦੀਆਂ ਵਿਧੀਆਂ ਨਾ। ਹ ਲਨ'ਰ ਕਿ ਨੂਵ ਦੇ ਪ੍ਰੈਸ ਦੇ _ਕਲ ਹਨ।

ਕਥਾ :-'ਮ ਚ - ਤੇ' ਸ਼ੁਨਿ ਲੇਂਹੂ ਸਗੈ ਕਿਨ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀਓ ਤਿਨ ਹੀ ਪ੍ਰਵ ਪਾਦਿਓ ਜ਼ਾ

ਅਮੰਬ ਪੂਜਾ :-- (ਅਸੰਬ) ਅਨਗਿਰਤ ਅਨੌਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਪੂਜਾ ਨੇ ਕੇਵਲ ਪ੍ਰੇਸ਼ ਕਾਰ ਦੀ ਹੀ ਨਹੀਂ। ੨. ਅਨਰਿਵਤ ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਪੂਜ਼ ਕਰਨ ਵਾਲ ਲਭ ਹਨ। ੩, ਅਨੌਕ ਪ੍ਰਭਾਰ ਦੀਆਂ ਪੂਜਾ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਦੂਜ ਵਿਧੀਆਂ ਹਨ ਅੰਅਨਰਿਵਤ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਪੂਜਾ ਦੀ ਸਮਗਰੀਹੈ। ਮ, ਅਰਕ ਪ੍ਰਕਰ ਦੇ ਪੂਜਾ ਦ ਕਬਨ ਵਾਲੇ ਗ੍ਰੰਥ ਹਨ। **ਮ. ਅਨਗਿਣਤ ਪ੍ਰਕਾਰ**

ਅਮੰਬ ਤੁਪ ਤਾਉ :- ੧. (ਅਸੰਬ) ਅਨਰਿਟਤ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਰਾਜਸੀ, ਤਾਮਸੀ, ਸਾਤੂਤੀ ਤੁਪ ਹੈ > ਅਨਰਿਵਤ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਤੁਪਾਂ ਦੇ (ਭਾਉ) ਤਾਉਣ ਵਾਲੇ ਭਾਵ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਕਰੇਂਦ ਵਾਲੇ ਤੁਪੀਏ ਹਨ। ਭ. ਅਨਗਿਣਤ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਰੁਪਾਂ ਤਪੈਣ ਦੀਆਂ ਬਿਧੀਆਂ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਸੱਚਾ, ਖਰਾ, ਲਾਭਵੰਦਾ ਸੌਦਾ ਕਟਨ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਗਏ, ਰਸਤੇ ਵਿਚ ਤੁਪੀਏ ਵੇਖ ਉਤਣਾਂ ਨੂੰ ਲੰਗਰ ਫ਼ਕਾ ਕੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪੁੰਨੂ ਬੀਜਿਆ ਫ਼ਿਰਿ ਤੋਵਿ ਨੂੰ ਅ ਵੈ ਹਰਿ ਪੰਨ ਕਰੀ ਹ**ੇ ਉਹ ਐਸਾ ਤੁਪ ਬਰ ਰਹੇ ਸਨ:**—

ਮੈਂਦਰ ਲਾਮਸੂਮ ਸੇਕ ਨਿਧਾਰੀ ॥ **ਜਹਿੰ ਤਪੀਸ਼ ਤਪ ਤਾਪਹਿ ਭਾਰੀ**॥ ਿਕ ਹੋ ਆਸਨ ਕਿਸ਼ ਉਰਦੇ ਬਾਹੁੰ॥ ਬਿਟਪਨ ਲਟਕੀਤ ਕੇ ਉਲਣਾਹੁਂ॥ ਏਕ ਚਰਨ ਪਰ ਕੋਇਕ ਨਾਵੇਂ । ਸੂਬ ਪਰਲੋਕ ਜਿਨਹਿ ਰੁਚਿ ਬਾਢੈਂ । ਕਾਰੀ ਮਿਧਾਸਨ ਕੇ ਪਦਮਾਸਨ ॥ ਬਾਰਿਪਾਨ ਕੇ ਰਹੀਤ ਬਿਨਾਸਨ॥ ਸੌਜ ਰੰਗ ਲਾਗੀ ਭਸਮੌਗਾ । ਜਣਾ ਸੀਸ ਜ਼ਿਨ ਦੂਸਰ ਅੰਗਾ॥ ਿਣ ਬੁਕਕਲ ਕਿਸ ਕੇ ਅੰਗ ਨੂੰਗਾ।ਅਗਨ ਉਸਨ ਸੇ ਕਾਂਦ ਉਜੰਗਾ। ਉਪ। ਕੋਊਨੀਤ ਜਲ ਕੌਠ ਪ੍ਰਮਾਨਾ ॥ ਸਿਸਰ ਇਕਾਕੀ ਕੋ ਭਗਵਾਨਾ॥ ਕੇ ਨਾਢੇ ਦਿਨ ਹੈਨ ਬਿਤਾਵੈ ॥ ਕੇ ਮਨੀ ਨਹਿ ਬਚਨ ਅਲਾਵੇਂ ॥ਚ੬॥ State at miles ਕਵਿਤ ਇਤ ' ਪਾਤ ਕੀ ਜੀ ਬਾਜ ਸਰਗਾ ਤ੍ਰਿਸ਼ਸ ਪਰਿਹਰਿਹੀ। ਕਵਿਕਾਬਿਤ ਹੈ। ਜ਼ਰੂਤ ਜ਼ਰੂਤ ਸਨ ਹਨ ਪ੍ਰਤਾਰਨ ਹਨ ਤੇ ਹੈ। ਜ਼ਰੂਤ ਜ਼ਰੂਤ ਤੋਂ ਹੈ। ਜ਼ਰੂਤ ਜ਼ਰੂਤ ਜ਼ਰੂਤ ਤੋਂ ਹੈ। ਜ਼ਰੂਤ ER TO AT U' TO THE ME SHE HOW, ਵ ਦ ਵਰਲ ਹੈ। ਜਨ੍ਹਾਂ ਮੈਂ ਜਿਹਾ ਸਿਜ਼ ਕੋਈ ਜਲ ਬਾਰਾ ਕਰਣਾ ਹੈ

ਪੂਰਤ ' ਹੈ ਅਲਾ ਦਾ ਹੋਵਾ ਲਈ ਭੁਖੈ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕੇ ਜਿਹੜਾ ਰਹੀ ਵਾਲੇ ਅਲਾਵਾ ਦਾ ਹੁਣ ਲਈ ਭੁਖੈ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕੇ ਜਿਹੜਾ हरी र अपास कर उन्हर र अपने लीजब, महत्र कि रही, अपन

मीं हर्र, समसं र संबर भ सर अफर दर रच] र मिल प्रदेश मिला ११ में ए दें भारते प्राप्त के विद्यास्त्र हुत्त 11 7 WILLIAM PLANE STATE AND IN

ਅਸੰਬ ਗਰੇਸ਼ ਮੁੱਖ ਦੇਦ ਪਾਠ :- ੧ ਆਈਗਣ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਭੇਸ਼ ਲਾਮ ਤੋਂ ਤੇ ਅਹੁਤ ਤੋਂ ਜੰਤਰ ਜ਼ਿਆ ਦੇ ਤਿਹਾ ਗੁਆ ਸੰਦੇ, ਨਾਉ ਕੁੰਦੇਸ਼ ਭਾਰਤ ਹੁੰਦੇ ਜ਼ਿਆ ਸੰਦੇ ਨੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹ ਗੁਆ ਸੰਦੇ, ਨਾਉ ਕੁੰਦੇਸ਼ ਦੀਆਂ ਜਿਹ ਆਹਾਂ ਅਨਾਰ ਵਰ ਹੀ ਜੇਸ਼ਹੂ ਵੇਦੇ ਗੁਜਰਾ ਦਾ ਪਾਠ ਦਿਆ ਹੈ। ਕਾਵਕਕਜਾਤਵਾਰ ਅ ਜੋਕੇ ਵਿਸਥਾਨੀ ਵਿਜਾਵਾਨ ਸਰਥ ਹਨ।

रिवासर्थ र पन दे कर गरम में र से पत्र दाख, **पत्र क** ्य 'न प्रवाहित का ते रा । का अप विकास । देस सामहत्त्व , ਨਾਂ ਵਿਚ ਅਰਥ ਕੀਤੇ ਹੋਣ ਉਹ ਤਰਕਾਂ ਵਿਚ ਅਰਥ ਕੀਤੇ ਹੋਣ ਉਹ ਅਤਾ ਤੇ ਅਨਰਿਣਤ ਹੈ। ਅਤੇ ਤੇ ਅਨਰਿਣਤ ਹੈ।

2 4 P 2 2 2 2 2 2 32 र का का का का समाध्या का का देखतातेष है पहुं where you is the and a garding its

ਆਲੰਬ ਜ਼ੈਰਾ, ਮਨਿਰਹਹਿ ਉਦਾਸ :=(ਅਸ਼ੇਬ ਜ਼ੇਰ) ੧ (ਅਸ਼ੇਸ਼ क में असलत पूजाव स्ट सर्व है। स रेंग, तूर्न अस, वह तेर ਭ ਭਾਰ ਜੰਗ, ਭਗਤ ਜੰਗ, ਅਗਰਭਤ ਜੰਗ, ਸਗਰਭਤ ਜਾ ਦੇ ਅਨਰਿਟਤ ਜੋਗ ਹਨ ! ੨. (ਅਸ਼ੰਬ) ਅਨਰਿ≥ਾ - इ रास संग्रा धर्म । न. (अल्प) अविवेद डे प्रत्रक . . י ਪਾਰੰਗ ਅਨਗਿਣਤ ਹੀ (н ਨ) ਮਨ ਵਿਜ ਵਾਤ

It is it not not that it is not

회 세년 배 대 그 3 No. 25 Miles and the

परिजी पर

KNA MAKAN MAKANANA ਕੁੰਦ ਦੇ ਜਿਸ ਦੇ ਇਹ ਸ਼ਰੂ ਪ੍ਰਿੰਡ ਦੇ ਜਿਹੜਾ। ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ ਅਮਰ ਨ'' ਤੋਂ ਜਿਵ ਜ ਅਸਤ ਅਨਰਗਣਤ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀਆਂ tierm , merene nother fais fie gene ein क्रमत क , जर , रंग कि तैयडेख किम्मर ग्रेस क प्राट अपर ਨਿਸਾ । ६ । (ਅਸੁਸ) ਸਪਾਗਿਤਤ ਸੰਤਾਸ ਮੁਜਾਸਾਏ ਜਪਰ ਸਿੱਖ)

ਾ ਗਰ ਹੋਣੀਆਂ। ਇਹੋ ਜਿਹਾ ਪੁਰਖ ਕੁੜਾ ਵਿਚੋਂ ਾਂ ਵਰ। ਬ੍ਰਿਤੀਆਂ --ਪ੍ਰਮਾਣ ਵਿਪਰਜ, ਸਿਮ੍ਤੀ - ਨੇ। ਇਹ ਲੈ ਜੰਗ ਤੇਂਦਾ ਨੀ ਦ ਨਾਲੀ ਵਖਰਾ ਹੈ। ਾ ਜੇੜਨ ਦਾ ਨਾਮ ਮੰਤ ਜੰਗ ਹੈ।

. "ਮ ਹਵਨ ਦਾ ਹੈ ਇਸ ਵਿਤ ਤੁਸਦਾ ਸਤ ਕੜੀ ਤੋਂ ਨਾਮ रहरू है। इस्ति से स्वासित हो। ੂਲ ਦਾ ਜਾਣ ਆ ਤਾਲ ਤਾਂ ਕਿਤਾ ਅਤੇ ਸ਼ਹਿਤ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਸ਼ਹਿਤ ਸ

ਨ ਲਾ ੂਰ ਤੋਂ ਕਰ ਕਰ ਵਿੱਚ ਜੋਜੇ ਜਲ ਮਹਿ ਕਮਲ ਨਿਰਾਲਮ' ੍ਰ, ਜਾਵਾਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਹੈ। ਜਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ੁੜੇ ਰਹਣਾ। ੂ ਹੈ। ਜਾਂ ਦਾ ਜਾਂਦਾ ਤਕਤਿ ਕੋਗ ਕਉ ਸੰਤਵਾਰ ਹਰਿ · C+ are

ਨ ਕਾਲ ਹੈ। ਭਰਤ ਪੁੱਟ ਚੁਝਾਈਆਂ ਜ਼ਿਵਾਂ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ਕ ਚੁਝਾਉਂ ਦੇ ਸ਼ਿਵਾਂ

.. > 37 역 5 % 시기 (국 1^포 대회 4명 (제안조대회 명 7명의 ्रक हे लाउँ के हैं कि ए हैं कि है कि है कि है कि है कि , राज्यात . व्यंती प्राप्त भव ग्रंक्सिता . १६ वर प्रसार १५ वर्ग ११ अस्ति । अस्ति स्थापनी इस . ५१ - १२० व १९४४ ४० एवं प्रदेशीयक्षात्र २५ १३ - ਕਤੇ) ਅਵਾਦ ਕਰੇ (੨੮) ਜਪਰਸ ਜੰਗ ਜਾਂ ਅਦ ਨ ਜਾਂਦ ਚ ਬਹੀ ਹਜ਼ 🥸 🎅 विका नेता धन वितिकार नेता २३ गावर नर ३३ माउपूर सम्री ३५ माध * जिस्सार भाजा ने.

or of place a

ਅਸੰਖ ਭਗਤ; ਗੁਣ ਗਿਆਨ ਵੀਚਾਰ :-

ਕ (ਅਲੁਬ) ਅਣ(ਗੁਣ ਤੁਹੁਤਾਰ ਦੇ ਰਹੁਤ ਹਨ। ਨੁਆ, ਤੁਰਤਾ ਦੇ ਅਤਰਪ अवसी वंगर्य, अर्थेद वंगर, विकास वंगर, आर्थिय । हा वृत्

ਨਾਬ ਭਗਤ ਆਰਾਧਾਂਹ ਜਪਤੇ ਪੀਉ ਪਉਂ ॥ (ਅੰਜ ਭਵਨ

ਨ (ਸਮੁਰ) ਅਣਵ੍ਰਿਤਤ ਜੰਬਰ ਨੀਆਂ ਵਰਤੀਆਂ । ਵਰਤ, ਕੁਸਤੀ ਸੰਸ ਕ (ਅਸਰ) ਅਮਰੀ ਭਗਰੀ ਆਦਿਗ । ਤ (ਅ ਮ) ਅਮਰਿਣਤ ਕਰਾਜੀ, ਅ ਾ ਭਗਰੀ, ਅਪਰਾ ਭਗਰੀ ਆਦਿਗ । ਤ (ਅ ਮ) ਅਮਰਿਣਤ ਕਰਾਮਾਂ, ਪਾ ਭਰਾਮੀ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਬਿਧੀਆਂ ਹਨ। ਤੇ (ਅਤਰ, ਅਨਾਰਿਵੇਤ ਪ੍ਰਤਾਰ ਦੀਆਂ ਭਰਾਮੀ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਬਿਧੀਆਂ ਹਨ। ਤੇ (ਅਤਰ, ਅਨਾਰਿਵੇਤ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਕਰਵਾਂ ਨੂੰ ਅਨਰਿਗਣਤ ਫ਼ਿਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ੂਕ , ਪ੍ਰਾਮਸ਼ੰਬ ਅਕਾਰ ਦੇ ਬਰਾਨ ਦੇ ਗ੍ਰੰਥ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਭੱਗ ਜਾਂ ਜਾਣ ਦੀਆਂ ਵਿਧੀਆਂ ਅਕਾਰ ਵਜੇ ਮੁਕਾਨ ਦੇ ਗ੍ਰੰਥ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਭੰਗ ਜਾਂ ਜਾਣ ਦੀਆਂ ਵਿਧੀਆਂ ਕਿਥੀਆਂ ਹਨ।

ਗਣ ਗਿਆਨ ਵੀਚਾਰ :--(ਗੁਣ) (ਅਸਿਖ) ਅਨਗਿਣਤ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੁਣ ਸਤ, ਸੰਤੇਖ, ਦਇਆ, ਧਰਮ, ਵੀਚਾਰ, ਵੇਕਾਰ, ਰਿਬੋਕ, ਸ਼ਵਣ, ਮੰਨਣ, ਕਟਣਾ, ਸਵਤਾ, ਸਰਧਾ, ਸ਼ਹਿਨਸੀਲਤਾ ਆਜ਼ਿਕ ਹਨ।

ਗਿਆਨ :- ਅਸੰਖ) ਅਨਕ ਪ੍ਕਾਰ ਦੇ ਇਨਾਂ ਗੜ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗਿਆਨ ਸਵਣ ਰਿਆਨ, ਮੰਨੇਟ ਗਿਆਨ, ਨਿਧਿਆਸਣ ਗਿਆਨ, ਤਵੇਂ ਤੋਂ ਦਾ ਸੋਧਨ ਸ਼ਵਣ ਰਿਆਨ, ਸੰਬੰਧ ਗਿਆਨ, ਪ੍ਰੰਥ ਗਿਆਨ, ਅਪ੍ਰੰਥ ਗਿਆਨ, ਅਪ੍ਰੰਥ ਗਿਆਨ ਅਜੰਦਰ ਹਨ। ਵਾਂ :=(ਅਸੰਖ ਅਨਗਿਵਾਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਰ ਗਿਆਨ ਦਾ ੍ਰਸ਼ਾ ਰਿਕ ਵਾਲ ਵਾਂ:-(ਅਸੰਖ) ਅਨੌਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਫਲ ਹੈ ਗਿਆਨ ਦਾ

ਵੀਚਾਰ :- ਅਸੰਖ) ਅਨਗਿਣਤ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਵੀਚਾਰਨ ਦਸ਼ रिक म्हर निष् पर । हा :- अर्ति प्र पृक्षात है प्रमावक कर

ਸੀਜਪ ਜੀਮਾ ਬ

(HOE)

AND ANDREW SANKERS STANKERS ST ਮੇਰਾ ਨੇ ਵਾਲ " -ਅਨਗਿਵਤ ਪ੍**ਕਾਰ ਦੀ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਅਨਗਿਵਤ** ਪਕਾਰ ਦਾ ਇਸ • ' ਫਲ ਹੈ।

ਨ ਮੌਬ ਸਤੀ; ਅਮੌਬ ਕਾਤਾਰ:-੧ (ਅਸੌਕ ਸਤੀ) (ਅਸੌਥ) ਅ ' ਵਰਤ ਹੈ ਕਰ ਹੈ ਕਰ ਦੇ ਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਨੂੰ ਗੁਣ ਦੇ ਹੈ ਸਤੀਆਂ ਹੋਏ । ਜਿ. ਹੈ। ਮ ਮ -'ਅ ਦ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਿਤਾ ਹੈ। ਜਾਣ, ਨਰ ਸਮਦਿਆਂ ਨੂੰ ਭੋਗਾ, ੂੰ ਜਮ ਦੇ ਹ = ਭਾਰਤ ਸਮਬਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਕ ਪਟਿੰਸੂਤਾਂ ਧਰਮ ਵਿਚ पत्र १११ का १० वट हर अलग्ने। १ (अंग १९३)

भंग एत उठ महरूत अपने त अन, ੇਹ ਹੈ ਕਾਰੂ ਪਤਿਸ਼ਤ ਪਾਲੇ ਹੈ। (a: £69) g-¹ਆ ਹਜ਼ ਪ੍ਰ∗ ਜ ਦੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ :--

੧ ਫਿਕ ਪਣ ਭਾਵ, ਹੋਰ ਸਭ ਰਿਸ਼ਤ ਤੋਂ ਆਂ ਹੀ ਸਮਝਣੀਆਂ। 'ਬਿਨੂ ਪਿਰ ਪ੍ਰਬਨਜ ਨਈ, ਕਰ ਗਰਕੋ ਹੈ ਤਿੱਕ ਮਾਰ ਵਿਵੇਕਾ ਪ੍ਰਬ ਸ**ਬਾਈ ਨਾਰ ॥***

੨ ਵੜਿਆ ਨੂ*ੰ ਪਤਾ ਰੂਪ ਜਾਣਣਾ*, ਬਰਾਬਰ ਦਿਆਂ ਨੂੰ ਭਾਈ ਰੂਪ ਕਰਕੇ ਜਨਨਾ, ਛਟਿਆ ਨੂੰ ਪੁੱਤਰ ਰੂਪ ਜਨਨਾ ਅਤੇ ਜੋ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਨੇ ਪੰਤੀ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਪਰਮੇਸ਼- ਰੂਪ ਕਰਕੇ ਪੂਜਣ ਕਰਨਾ। ਅਤੇ ਪਤੀਬ੍ਤਾ ਧਰਮ ਵਿਚ

э, ਇਕ ਐਸੀਆਂ ਸਤੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਪਤੀ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਰੂਪ ਸਮਝਦੀਆਂ ਹਨ। ਨੇ ਪਤੀ ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਰ ਦਾ ਵੀ ਸਤਿਕਾਰ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। 'ਸ਼ਗਲ ਸੰਤੇਖੀ ਦੇਰ 'ਜ਼ੁਨਾਨੀ ਜ਼ ਸ਼ੇਕ ਪਰਵਾਰੇ ਸ ਹਿ ਸਰਸ਼ਣ _ ਮਤੀ ਦੇਵੀ ਦੇਵਰ ਜੇਸ਼ਣ ਜ਼ੈ'

ਲ ਜ ਤਨ ਕਰਕ ਕੁਕਰਮ ਤੋਂ ਬਚੀਆਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਪਰ ਮਨ ਕਦੋ ਕਦੇ ਭੇਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਹ ਜੋ ਕਰਰਮ ਕਾਨਾ ਚਾਹਿਆਂ ਹਨ। ਪਰ ਕਰ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀਆਂ। ਭੁਵਰਿਕਾਰ ਸਮਾਪ੍ਰਹਰਨ ਹਾਂ ਹੋਦਾ।

੬ ਜੋ ਪਤੀ ਦੂ ਸਟਣਾ ਸੁਣ ਕੇ ਪਾਣ ਕੌਂਡ ਦੇ ਦੀਆਂ ਹਨ। 'ਨਾਨਕ ਸੂਜੀਅ ਜਾਣੀਅਨਿ ਜੋ ਬ੍ਰਿਹੇ ਚੌਾਟ ਸਰੇਨਿ॥*

ਸਾਖੀ ਸਤੀ ਪਦਮਾਵਤੀ ਦੀ

ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਭਗਤ ਜਦੇਵ ਜੀ ਦੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਪਦਮਾਵਤੀ, ਰਾਜੇ ਪੀਪੋ ਦੀ ਗਣੀ। ਸੀਤਾ ਦੁਪਾਸ ਬਤੀ ਸੀ । ਸੀਤਾ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਭਰਜਾਈਆਂ ਦੀ ਸਿਫ਼ਤ

स् अत्या मानव ਕੀ ਜੋ, ਕਿ ਸਰਭ ਦਾ ਸੀ। ਨੇ ਕਿਹਾ, ਨੂੰ ਸਿੱਖ ਦੇ ਹੀਆਂ ਦੇ ਸਾਲ ਕਿਹਾ। ਮਨਾ ਮੁਝ ਕੇ ਪਦਮਾਵਤੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਨੂੰ ਸਿੱਖ ਦੇ ਹੀਆਂ ਦੇ ਸਾਥੀ ਨੂੰ ਕਿ ਮਨਾ ਸ਼ੁਣ ਕਾਰਦਕ ਦੀ ਜ਼ਿਆਗ ਦੇਣ। ਸੀਤਾ ਨੂੰ ਨਿਰਕਾਰ ਸਕਰੀਆਂ ਸਰਵਾਸ਼ਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਫਿਆਗ ਦੇਣ। ਸੀਤਾ ਨੂੰ ਨਿਰਕਾਰ ਸਕਰੀਆਂ ਮਰਵਾਸ਼ ਕੀ ਪ੍ਰਿਸ਼ ਸ਼ਹੀ ਆਪਣੇ ਬਣੀ ਪੀਏ ਰਹਾ ਦੇ ਹੈ, ਤੋਂ ਕਿ ਭਗਤ ਵਿਭਾਵਨ ਪ੍ਰੀਬਿਆਂ ਸ਼ਹੀ ਆਪਣੇ ਬਣੀ ਪੀਏ ਰਹਾ ਦੇ ਹੈ, ਤੋਂ ਕਿ ਭਗਤ ਦਿਵ ਦਿਨ ਪਾਦਿਆਂ ਨੈਵਿਜੀ ਨੂੰ ਸਕਾਰਲੇ ਦੇ । ਇਸ ਦੇ ਬਸ਼ਾਦਰਿਸ਼ ਜ ੀ ਨਾਲ ਖੂਤ ਨਲ ਲਿਸ਼ਤ ਕੇ ਇਸ ਦੀ ਇਸ ਹੈ ਨੂੰ ਦਿਖੋਟੇ। ਦਾਜ਼ ਨੇ ਸਮੇਸ਼ ਹੈ ਹੈ ਹੈ।

ਭਗਤ ਜੀ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਨਿਜਾ ਕ ਇਕ ਜਗਾ ਇਨਾ ਨਿਜਾ ਪਸ ਦੇ ਪ੍ਰਾਫ਼ ਭਗਤ ਜਾ ਨੂੰ ਬਸਤਰ ਲੂਹਾ ਕੇ ਨਵੇਂ ਪਹਿਲਾ ਦਿਤੋਂ। ਪਹਿਲੇ ਬਸ ਨੇ ਜਿਸ ਜੋ ਨਵ_{ਰ ਹੈ} ਬਸਤਰ ਲੂਹਾ ਕੇ ਹੋਏ ਬੁੱਟਾਲ ਕਿਬੰਤ ਕੇ ਪਦਮਾਵਕੀ ਪਾਸ ਭੇਜ ਦਿੱਤ । ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਸਾਰ ਗ ਪਾਣ ਤਿਆਗ ਗਈ। ਰਾਜ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲਗਾ । ਬੀ ਮੁਲੇਕਾਸ਼ । ਅ । ਅਖੇਸ਼ ਤੋਂ ਪਾਣ ਤਿਆਰ ਗੰਟਾ ਨੇ ਸ਼ੜਨ ਲਗਾ, ਕਿ ਮੋਰੇ ਪਾਸੇ ਪਾਪ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤੋਂ ਤੋਗਤ ਜੀ ਨ ਸਮਝਾਇਆ, ਕਿ ਹ ਰਾਜਨ! ਸੋਵਨ ਕਰੇ, ਉਹਨਾਂ ਉਸਰ ਹੀ ਇਨ ਜੀ ਨਸਮਤ ਦੀ ਮਰਨਾਹੀ ਹੈ ਵਾਜਾ ਕਿ ਦ ਜਾਂ ਹਿਸਤੇ ਜਿਉਂਜੀ ਸੀ ਇਕਦਿਨ ਤਾਮਰਨਾਹੀ ਹੈ ਵਾਜਾ ਕਿ ਦ ਜਾਂ ਹਿਸਤੇ ਜਿਉਂਜੀ ਸ਼ੀ ਇਕ ਵਿਹਤ ਰਹੇ ਜਾਮੈ ਵੀ ਮਰਦਾ ਹਾਂ ਅਖੀਰ ਜਾਜੇ ਦ ਸਟਨ ਦੇ ਹੋਣ ਤੋਂ ਵੇਂ ਕੇ ਭਗਤ ਕਰ ਜਾਂਸ ਦਾ ਸ਼ੁਰੂ ਸੜ ਨਾ। ਪ੍ਰਮਗਰ ਦੀ ਭਗਤੀ ਵਿਚੇ ਜਨਮ ਬਿਚੀਰ ਹੈ। ਜ਼ਾਵ ਗਿੜ ਰਾਜਾਂ ਤੂੰ ਸੜ ਨਾ। ਪ੍ਰਮਗਰ ਦੀ ਭਗਤੀ ਵਿਚੇ ਜਨਮ ਬਿਚੀਰ ਹੈ। ਕਾ ਵਿੱਚਰਾਜ਼ ਜੀ ਨੇ ਸ਼ਾਕਨਾਮ ਕਾਰਿਕ ਹਾਣੀ ਕਰ ਜਾਂ ਦੇ ਸੂਖ ਵਿਚ ਪਾਰ ਕਿੰਦ ਤਰ ਦੂਤੀ। ਉਸ ਵਕਤ ਰਾਜੇ ਨੇ ਮੁਆਫੀ ਸੰਵੇ। ਫੇਰ ਕਦੇ ਗਣੀ ਨੂ ਰੇਵਾ ਸਮੇਂ ਕ ਕੀ ਕੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਸਮਝ ਆ ਗਈ। ਕਿ ਉਹ ਸਤੀਆ ਰਾ ਨੂੰ ਜਾਂ ਨੂੰ ਜਹੜੀਆਂ ਵਿਛੇੜੇ ਦੀ (ਚੋਟ) ਸੱਟ ਸੁਣਦਿਆਂ ਜੀ ਸਟ - ਤ. ਦਾ ਸ਼-ੀਆਂ ਹਨ। ਹਉਕੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਣ ਨਿਕਲ ਜਾਣ।

ਾਰ ਤਾਂ ਭਾਵਤ ਦਿਸ਼ ਦੇ ਦਸ਼ਬਾਬ ਪਿਆ ਹੈ ਆਪਣੇ ਬਿਰਹੀ ਨ ਪ • • • •) ਐਸੀਆਂ ਸਤੀਆਂ ਜਿਉਂ ਦੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸੀਲ ਸ਼ੁਰੂ ਨ ਨਾਵੇਂ ਕਰਾਂ ਦਾ ਹਰਮ ਵਿਚ ਸੰਤੇਖ ਰਖਦੀਆਂ ਹਨ। ਰਵ ੍ਰੀ ਹਵਾ । ਾ ਨਿਆਰ ਨੂਲ ਨਹੀਂ ਤੱਕਦੀਆਂ। ਆਪਣੇ ਹਵਾ ੰ ਚੂ ਜਾ ਕੇ ਉਸ ਦੇ ਹਿਆਨ ਵਿਚ ਸੇਵਨ ਕਰਦੀਆਂ ਰਾਉਂ ਨਾ ਨਾ ਼_{ੀਆ}ਂ ਸ_਼ੀਆਂ, ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਚੰਦਰ ਜੀ ਨੂੰ ਬਾਲੀ ਦੀ _{ਇਹ}ੂ ਭ , ਕੂਜੀ ਫ਼ਿਤ 'ਅੰਧਆਤਮ ਗੁਆਇਕ' _{ਤਜ} . • , भी र मह वस्ता इस बनो साम

Elen The mineral the war as a market Land But

Variable de la company de la c ਹੈ ਦੇ ਦੁਸ਼ਨੀਆਂ ਜਾਂ , ਪ੍ਰਤੀ ਮੁਕਤੰਦ ਸ਼ਚੀਆਂ ਰਹਿੰਗੀਆਂ ਹਨ ਮਨ ਭਾਵੀ ਜ਼ੁਰਦਾ ਹੈ (* ਿ ਾਰ ਵਰਖ ਪਤੀ ਸਮੇਤ ਸ਼ਾਹ ਵਿਚ ਵਸਕੀਆਂ ਹਨ ਰੂਤ' ਜਾਂਦਾ ਤੋਂ ਬਾਇਮ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਉਹ ਇੰਕਰ ਦੀ ਉਮਰ ਜਕ र[्] , ले । घर ' च ामहीक्षां ाठ ਉस समान हे भामत चड़ी सीच ਵਜਦ ਹੈ ਮ - ਲਵਾ ਕੁਸੀਂ ਦੇ ਇਕ , ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਰਬ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸੂ-ਪੂ-ਮੇਲ ਦੇ · ×ਸਤ ਅਮਰ ਹੋ ਕਾਰੀਆਂ ਹਨ।

ਨਿਸ਼ਪਤ , "ਸਤੀਆਂ ਦੀ ਤਰ ,ਜੇ ਹਨ।

ਨ ਜਿਵ .. ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਬਾਲੀ ਸਭ ਨਾਜੀਆਂ ਸਮਬਣੀਆਂ। (ਸੰਤ) ਇਕ ਵਾਰਿਸ਼ ਦੇ ਪ੍ਰਤੇ ਖੜ ਉਸਦੀ ਰਚਣਾ। 'ਏਗਾ ਪੁਰਖ ਸਬਾਈ ਨਾਰਿ॥' ਤ ,ਜ਼ਰੇਵਰਾਸ਼ ਦਾ ਵੜ ਦਿਤਾ ਸਮਾਨ, ਬਰਾਬਰ ਦੇ ਭਾਈ, ਤੋਂ ਛੋਟੇ ਪਤਾਬਸਨ, ਜਾਂ ਿਤਾ ਦਾ ਦਿੱਤੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਰੂਪ янва ਪੂਜਾ ਕਰਤੀ। (ਜੇਵ) ਜਿਵੇਂ ਅਕਾਲ ਪਾਬ ਨੂੰ ਪੰਜੀ ਸਮਾਬਨਾ ਤੇ ਵੱਡੇ ਪਿੰਡਾ ਰੂਪ ਸਮਭ ਨੇ ਸ*ਟਾ ਹਟਾ*ਂ, ਦਫ਼ਾਬਰ ਦੇ ਭਾਈ ਸਮਝ ਨੇ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ। ਛੋਟੇ ਪ੍ਰਤਰ

ਤ, ਸਰੀਟ ਕ ਕੇ ਕਾਇਮ ਮਨ ਭਾਵੇਂ ਡੋਲਵਾ। (ਸੰਤ) ਸਰੀਰ ਕਰਕੇ ਇਕ ਓਟ, ਮਨ ਦੁਝੀਆਂ ਵਿਚ ਡੇਲ ਜਾਣਾ ,

੪ ਸਮੀਰ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਮਨ ਕਰਕੇ ਦੀ ਡੋਲਵਾ, ਪਰ ਮੌਕਾ ਨਾ ਬਨਣ ਕਰਕੇ ਬਚਨਾ। (ਸੰਭ ਸਟੀਕ ਤੇ ਮਨ ਕਰਕੇ ਭਾਵੇਂ ਭਲਣਾ ਪਰ ਸੰਗਤ ਕਰਕੇ ਬਚਨਾ।

ਅਰਥ ੨ :-੧ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਜੀਆਂ ਨੂੰ (ਅਸੰਖ) ਅਨਾਗਣਤ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਫਲ ਪਾਪਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ । ੨. (ਅਸੰਖ) ਅਨਗਿਣਤ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿਚ ਸਤੀਆਂ ਦੇ ਕਬਨ ਹਨ । ੩, (ਅਸੰਖ) ਅਨਰਿਵਣਤ ਪ੍ਰਵਾਰ ਦੀਆਂ ਸਤ ਦੀਆਂ ਬਿਧੀਆਂ ਹਨ । ਲਮੰਖ) ਅਨਗਿਣਤ ਹੀ (ਸਤੀ, ਸਤ ਪ੍ਰਤੰਗੀ ਰਾਜੇ ਹਰੀ ਚੋਵ, ਵਸਰਬ

ਅਮੁੰਖ ਦਾਤਾਰ* :-(੧) ਅਨਗਿਲਤ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ (ਦਾਤਾਰ) ਦਾਤੇ ਹਨ।

· · · 'में न रहता तह रेबर टिवेक्सरावेत्र ं । स्किस्व २३३। बार्बाव म्युक्त (प्र त्रे, १०० में १३ मा, एवं तर्म असम् अस्ति अस्ति वर्ण उत्तर् ਦਾ ਹੀ ਸਭ ਕੁਝ ਦਿਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ । ਉਹ ਪਵਾਰਚਾ ਦੀ ਵਾਕਤਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦ (पानी वेच अप चरर द्वार वे हैं उठ

पिली १९ (stt) ਮੀ ਜੁਖ ਜੀ ਸਾਹਿਬ ਈ ਜਪੂ ਸੀ ਸਾਹਿਤ (300) rich a latitude de la latitude de latitude de latitude de la latitude de (ਤ) (ਅਸ਼ੁਰ) ਅ ਟਰਗਣ ਤੇ ਹੀ (ਬੜੇ+ਅਪਤ) ਵੜੇਤੇ ਨੂੰ (ਅਪਤੇ) ਸੰਗਤੇ ਨ · '빠'는 도구가 시 마였다 나를 가는 의 처른 원칙합니다 (ਾ) ਅਨਰਿਫਤ ਹੀ ਦਾਨ ਦੇਣ ਦੇ ਫਲ ਹਨ। 15 808 8 8 08 1 ਤ ਦੇ ਅਤੇ ਜਾਵ ਕਰੀ ਰਾਜਮੀ ਜ਼ਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਕਥਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। (৬) ਅਨਾਂਗਣਤ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਦਾਨ ਦੋਣ ਦੀਆਂ ਬਿਧੀਆਂ ਹਨ। ਅਸੰਖ ਸੂਰ ਸੂਹ ਭਖ ਸਾਰ : ਅਨਰਿਟ ਪ੍ਰਾਵੰਸ਼ ਨੇਰੰਡ, (erar ਦੀ (a) ਅਨਰਿ ੱਕ ਪਛਾਰ ਦੇ ਗ੍ਰੰਥ ਦਾਨ ਦਾ ਕਥਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਨ। हिस्ता है (स्ता) न्यापन है (स्ता) स्तापन । स्तापन है स्वापन स्वापन है । स्वापन है स्वापन है । स्वापन ਮੌਰ ਕਾਂਟ ਕਿ ਇਹ ਵਾਲੀ ਹੈ ਜਿਲਤੇਆਂ ਵਿਚ ਜਸ ਮਾਣ ਹੈ। ਲੰਗਰ ਜ ਦੇਵਪਾਉਲ੍ਹੇ ਜ ਤੇ ਬਾਰ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰਮਾਪਰ ਹੈਣ :-ਸ਼ੇਰ ਕਾਂਦਰ ਕਿ ਜਨ। ਜੋ ਕਮਰੇ ਬਾਜ ਬਾਜਾਤ ਵਿਚ ਸਟ ਦਰ ਜ਼ਿ ਬਾਜਾਤ ਨੂੰ ਕਰਨਾ ਜੇ ਪੋਰਨਾ ਜੋ ਕਮਰੇ ਬਾਜਾਤ ਵਿਚ ਸਟ ਦਰ ਜ਼ਿ ਦੇ ਦੇ ਸਮਾਰ ਨੂੰ ਬੰਨਿਸ਼ ' ਸਮੁੱਖਦਾਰਿ ਸਿੱਖ ਕੀ ਧਾਰ ਭਵੱ**ਧਾ।** ਵਿੱਚ ਜਾ ਨੂੰ ਕਰਨ ਨੂੰ ਲੋਕੀ ਕਹਿਣ ਕਿ ਬੜਾ ਦਾਨੀ ਹੈ। ਵਾਹੰਦ ਹਨ ਜਾ ਜਿਸ ਸਾਤੀ ਸ਼ਿੰਭਾ ਰਹੇ ਕਰਤ ਦੇਸ਼ ਸਵਾਜੇ ਸਵਾਜੇ ਗੇਜ਼ਾਣ ਕੇ ਮਾਨ ਮਲੱਗਾ। 🐼 ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਦਾਨੀ ਹਨ। ਰਾਤੇ ਰਾਹਾਨ ਕੇ ਜ਼ਹਨ ਹੈ, ਸ ਬਾਤਨ ਹੀ, ਚਕ ਗਾਰ ਅਵੱਗਾ ਹੈ ਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦ ਦਾਨਾ ਹਾਂ। ਪਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਦਾਤਿਆਂ ਵਿਚਾ ਪਤਮੇਸ਼ਰ ਐਸਾ ਦਾਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਸ਼ਹਿਬ ਸ਼ਾਮਕ ਕੇ ਸਿਟਨ ਿਕ੍ਰਜ ਚਿਕੇ ਅਨੇਕ ਸਟੇਕ ਦਿਵੰਗਾ ¹(ਦਸਮ੧੪) ਵਗ ਹੈ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਦਾ ਮੰਗਤਾ ਨਹੀਂ। ਸਗੋਂ ਉਹ ਸਾਜਿਆ ਦਾ ਜਾਜਾ ਹੈ। ਇਸ ਪ੍ਰਤਾ ਰਾਜ਼ੀ ਸ਼ਿਲਦੀ ਕਹੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸੁਰਜਿਆਂ ਬਾਬਤ ਸ੍ਰੀ a state of ਕਲਰੀਪਰ ਜੀ ਫੁਟਮਾਉਂ ਦੇ ਹਨ :-ਸੇਕਾ: ਦਹ ਸਿਵਾਣਰ ਮੀਹ ਇ³, ਸਕ ਕਰਮਨ ਤੋਂ ਕਬਹੁਨ ਦਰੋਂ। ਣ ਭੋਰੋ ਅਰਿ ਸ ਜੋਣ ਜਾਇ ਲਵੇ, ਨਿਸ਼ਚੇ ਕਰੋ ਅਪਨੀ ਜੀਤ ਕਰੋ'। ਅਤ ਸਿਖ ਹਾਂ ਆਪਨੇ ਹਾਂ ਮਨ ਕੇ, ਇਹ ਲਾਲਚ ਹਉ ਕਣ ਤਉ ਉਚਰਾ। ਜਬ ਆਵ ਕੀ ਅਉਂਹ ਨਿਦਾਨ ਬਨੇ, ਅਤੇ ਹੀ ਰਣ ਮੈਂ ਤਬ ਮੂਬ ਮਰੇਗਿ(ਦੇਸ਼ਮ ਦੇਦ) ਹੋਰ ਸੁਰਮਿਆ ਦੇ ਲਖਣਾ ਦਸਦ ਹਨ:--ਮੈਕਾ :- ਧੰਨ ਜੀਵ ਿਹ ਕੇ ਕਰਾ ਸਿੰ, ਮੁਖ ਤੇ ਹਰਿ, ਚਿਤ ਸੈ ਜੁਧੂ ਬਿਚ ਹੈ॥ ਦਹ ਅਨਿੱਕ, ਨਾਨਿਤ ਨੀ; ਜਸ ਨਾਵ ਚੜ੍ਹੇ ਭਵ ਸਾਗਰ ਤਾਰੇ ਜ ਧੀਰਜ ਧਾਮ ਬਨਾਇ ਇਹੈ ਤਨ; ਬੁੱਧਿ ਸ਼ੁ ਦੀਪਕ ਜ਼ਿਉ ਉਜੀਆਰੈ । ਗਿਆਨਹਿ ਕੀ ਬਢਨੀ, ਮਨਹੂ ਹਾਬ ਲੈ, ਕਾਤਰਤਾ ਕਤਵਾਰ ਬਹਾਰੇ । ਦਸ਼ਮਣਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਜੇ ਸੁਟਬੀਰ ਬਾਟਰ ਹਨ। ਅਨੰਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਸੂਰਮੇ ਹਨ। 'ਸੂਰਮਾ' ਰਬੀ, ਮਹਾਰਥੀ, ਅਤਰਥੀ ਹਨ। ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਤਿੰਨਾਂ ਦਾ ਸੂਟਮਪੁਣਾ ਹੈ। ਵਾ:-ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਸਰਮਤਾਈ ਦਾ ਫਲ ਹੈ। ਵਾ :-ਅਨਰਿਫ਼ਤ ਹੀ ਗ੍ਰੰਥ ਸੂਰਮਤਾਈ ਦਾ ਕਰਨ ਔਰੇ ਜੇਹ ਦਾਤ ਹਨ ਜੋ ਦਾਨ ਨੇ ਡੇ ਬਰਨ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਇਹ ਰਾਜਮੀ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਂ ਕਥਨ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਅਤ ਗਵਾ ਦੇ ਤੇ ਸੇਵਾ ਮੰਗਦ ਹਨ। ਵਿਸ਼ੇ ਤਕ ਨੂੰ ਸਾਂਤਕੀ ਸਿਸ਼ਟੀ ਕਰਕ ਕਬਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬੀ ਮਾਈ ਦੀ) 'ਅਹਰਣ ਦੀ (ਅਸੰਖ ਸੂਰ; ਮੂਹ ਭੰਖ ਸਾਰ ॥) (ਅਸੰਖ) ਅਨਰਿਾਣਤ ਹੀ ਸੂਰਮੇ ਬਹਾਦਰ ਾਰੇ ਅੰਟ ਖਿਬਾਣ। ਐਸੇ ਹਨ ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ (ਸੂਰ) ਸੂਰਜ ਵਾਗੇ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ ਚਮਕਦਾ ਹੈ। • • उत्तः संगत बद्वे प्रेष्ट्रः • ਮੌਹੂ ਨੂੰ (ਭਖ) ਖਾਂਦੇ ਹਨ। ਸਾਰ ਰੂਪ ਬ੍ਰਹਮ ਦੀ ਪ੍ਰਪਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। on neverther as no his the heart the . The State he Said the THE SOLD STREET, SO AND AND AND AND ADDRESS OF

ਸਾਖੀ ਨਿਰਮੋਹ ਰਾਜੇ ਦੀ

ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਇਕ ਰਾਜ ਹੱਕਰ ਬਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਰ ਬੇਟਟ, ਕਪੀਏ ਨੂੰ ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸ਼ਬਕ ਰਰਜ਼ਨ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਗਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਪੱਛਿਆ ਤੌਰ ਪਿ ਜਾ ਨਾਮ ਕੀ ਨੂੰ ਭ ਰਰਜ਼ਨ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਗਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਪੱਛਿਆ ਤੌਰ ਪਿ ਜਾ ਨਾਮ ਕੀ ਨੂੰ ਭ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਵਾਸ਼ਾ ਰਾਜ ਪੰਜਾ ਨੇ ਉੱਤਰ ਵਿੱਚ ਮਰੀਪਤਾ ਦਾ ਨਾਮ ਨਿਸਾ ਸਾਲ ਹੈ। ਜਿਵੀਂ ਰਾਜ ਪੰਜਾ ਨੇ ਉੱਤਰ ਵਿੱਚ ਮਰੀਪਤਾ ਦਾ ਨਾਮ ਨਿਸਾ ਸਾਲ ਹੈ। ਜਿਵੀਂ ਰਾਕ ਪੰਜਾ ਨੇ ਉੱਤੇ ਹੈ ਕਿਸ ਹੈ ਹੈ ਕਿਸ ਨੂੰ ਜਿਲ੍ਹੇ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੋ ਜੀ ਕਾਂ ਪ੍ਰੇ ਹੀ ਨਿਰਮੇਂਡ ਹੀ। ਜਦ ਪ੍ਰਾਂਤਕ ਕਰ ਸ਼ੁਣੂ, ਨਾਮ ਨਿਕਸ਼ਹੀ ਸੰਸ ਦੇ ਤਾਂ ਮੈਨ੍ਹੇ ਪ੍ਰਮਾ ਲੋਕ ਦੇ ਕਿਦੀ ਹੈ , ਕਰ ਦੇ ਸ਼ਸ਼ਤੂਰ ਕਿਸ਼ੀ ਕਹਿਕ ਲਗ ਦੇਗਾ ਮੈਨ੍ਹੇ ਪ੍ਰਮਾ ਲੋਕ ਦੇ ਕਿਦੀ ਹੈ , ਕਰ ਦੇ ਸ਼ਸ਼ਤੂਰ ਜਿਸ਼ੀ ਗੰਤਕ ਲਾਲ ਜਾ ਜਿਵਾਰੀ ਸਤਾ ਜਿਵਾਂ ਜਿਸ ਜੋ ਜਿਲਾਜ਼ ਨਹਾਂ ਕਥਾ ਰਾਜ ਪੱਤਰ ਨਾਲ ਜਾ ਜਿਵਾਰੀ ਸਤਾ ਜਿਵਾਂ ਜੋ ਜਿਲਾਜ਼ ਮਾਰਲਾ ਜਾਂ ਦੇਸ਼ਦੇ ਖੁਨ ਨਾਲ ਰਾਜ ਪੂਰਰ ਦੇ ਨੇਸ਼ ਸ਼ਿਸ਼ਿਊ ਕੈ ਰਿਖੇ ਮਾਰਲਾ ਜਾਂ ਦੇਸ਼ਦੇ ਖੁਨ ਨਾਲ ਰਾਜ ਪੂਰਰ ਦੇ ਨੇਸ਼ ਸ਼ਿਸ਼ਿਊ ਕੈ ਰਿਖੇ ਮਾ ਗਆ ਸ਼ਾ ਕਿ ਅੱਗ ਤਕ ਏਜ਼ੇ ਠਹਿਰ ਮੈਂ ਕਿਸ ਨਿ ਜਨ ਹੈ। ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਤੋਂ ਇਹ ਮੁਲਤ ਰਿਮੀ ਕਰਿਕੇ ਗੁਰੂ ਹੈ ਹੈ। ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਤੋਂ ਨੇ ਇਹਾ ਸਰ ਅਕਾਤ ਕਰਕੇ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਰਿਖੀ ਕਹਿਕੇ ਰਾਜ ਸਹਾ, 'ਵਚ ਆ_{ਦਿਆ} ਕਰਕ ਆਉਂ ਦਾ ਹੈ ਦਾ ਸੀ ਮਿਲੀ ਤਾਂ ਤਪਸਦੀ ਚੇ ^ਦੂ ਕਿ ਤਾਂ ਲਗਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਰਾਜ ਕੁਮਾਰ ਦੀ ਦਾਸੀ ਮਿਲੀ ਤਾਂ ਤਪਸਦੀ ਚੇ ^ਦੂ ਕਿ ਤਾਂ ਲਗਾ ਹੈ।

ਦੌਰਗ :- 'ਤੂੰ ਸੁਣ ਚੰਗੀ ਸਿਆਮ ਕੀ ਬਾਤ ਬਤਾਉਂ 🕟 🖽 ਕਵਰ ਬਿਨਾਸਿਊ ਸਿੰਘ ਨੇ,ਆਸਣ ਪਰਿਊ ਜੇ 🐧 ' ਉੱਤਰ ਚੋਰੀ ਦਾ :–'ਨਾ ਮੈਂ ਚੋਰੀ ਸਿਯਾਮ ਕੀ, ਨਾ ਕੇ ਮੇਰਾ ਰਾਮ ॥ ਪਾਰਬਧ ਬਸ ਮੌਲ ਯਹਿ ਸੁਨੇ ਰਿਸ਼ੀ ਅਭਿਰਾਮ॥

ਜਦੋਂ ਰਿਖੀ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਦਾਸੀ ਨੂੰ ਤਾਂ ਕੋਈ ਮੋਹ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ _{ਤੋੜੇ} ਰਾਜ ਪੂਤਰ ਦੀ ਇਸਤਰੀ ਪਾਸ ਆਕੇ ਕਹਿਣ ਲਗਾ। ਦੇਹਰਾ :- ਪ੍ਰੈ ਸੂਨ ਚਾਤੁਰ ਸੁੰਦਰੀ, ਅਬਲਾ ਜੋਬਨ ਵਾਨ॥ ਵੇਵੀ ਵਾਹਨ ਦਲਮਲਿਉ, ਤੁਮਰੇ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ॥

ਤਦੇ ਰਾਜ ਪੂਤਰ ਦੀ ਇਸਤੂਰੀ ਕਹਿਣ ਲਗੀ :--ਦੇਹਰਾ :- 'ਤਪੀਆ ਪੂਰਬ ਜਨਮ ਕੀ ਕਿਆ ਜਾਨਤ ਹੈ ਲੋਗ॥ ਮਿਲੈ ਕਰਮ ਵਸ ਅਨ ਹਮ ਅਬਿ ਬਿਧਿ ਕੀਨ ਵਿਜੋਗ ॥ ਰਿਖੀ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਇਸਨੇ ਭੀ ਮੌਹ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਫੋਰ ਰਾਜ ਪ੍ਰਤਰ ਹਾ ਼ ਸ਼ ਆਇਆ ਕ ਼ਵ ਲਗਾ :--

਼੍ਰਾ ਭਾਰਤੀ ਤੁਮਕੇ ਬਿਪਤ ਅਤਿ ਸ਼ਤ ਖਾਯੇ ਮਿ੍ਗਰਾਜ਼ मार वेस्ट रा विधि रिम रिम्प वे बाम र ਈ ਮਾਤਾ ਦਾ ਉੱਤਰ :--

ਸੀ ਜਪੂ ਜੀ ਸਾਹਿਬ

(349)

NAME OF ASSESSED ASSESSED ASSESSED ASSESSED ਦੇਹਰਾ: भार किन्छ असे यह धीवी कर आधि। ध र ा कनो वहाँ है। सित सते (सम नाहि। 1

THE TEN - CO THE APPRICAGE BUT TEN SE JA, TON ਦਵ ਜੰਬਾ ਅਹਾਸਵਾ ਦਸ ਨੇ ਉਤ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜ਼ਿਉਂ ਸੰਸਾਰ ਰੂਪ ਸ਼ਿਫ कर्म नवी दी करावर हिन्दार क्षेत्र के संस्ट में हिस ਚੜਨ ਦੇ ਸਭ ਨਾ ਪ੍ਰਾਵਧ ਕਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਸ਼ਸ਼ਾਰ ਸ਼੍ਰਿਫ ਤੋਂ ਚਲ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਦੁਨ੍ਹਾ, ਜ ਹੱਲ ਹੈ। ਤੇ ਮਾਰੀ ਦੇ ਇਸ ਸੰਬਾਰ ਦੇ ਹੈ। ਤੇ ਪ੍ਰਿਥੀ ਦੇ ਦੁਰਿਆ ਨਿ ਨਾਜ ਨਾਜ ਦੀ ਮਾਦ ਨੂੰ ਹੀ ਸੰਹ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਹਾ ਚੰਗਾ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਜੋਹ ਹੋਣਾ ਜਿਹਾ ਕੇ ਜੋਸਦਾ ਇਕ ਹੀ ਪੁਤਰ ਹੈ ਤੋਂ ਕਿਈ ਨੇ ਰਾਜ

ਦੌਰਰਾ :– 'ਰਾਜਾ ਮੁਖ ਤੋਂ ਰਾਮ ਕਰੂ **ਪਲ ਪਲ ਘੜੀ** ਘਈ ਸ ਸਤ ਖਾਇਉ ਮਿ੍ਗ ਰਾਜ ਨੇ ਮੌਰੇ ਪਾਸ ਮੜੀ ਹੈ

ਜਵਾਬ ਰਾਜੇ ਦਾ। ਦੌਾਕਾ :- ਤਿਪੀਆ ਤਪ ਰਿਊ ਛੌਡਕੋਈਗਂ ਤਨਕ ਨਹੀਂ ਸੇਗ ਵਾਸਾ ਮਰਾ 3 ਸਟਾਇਤਾ ਸਭੀ ਮੁਸਾਫਰ ਲੱਗ**ਾਂ ਜ਼ਿਵੇਂ ਕੋਈ ਮੁਸਾਫ਼ਰਖਾਨੇ** ਵਿਚ ਰਾਤ ਕੱਟਣ ਜਾਵੇ। ਇਉਂ ਸਾਦੀ **ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਲੱਕ ਇਥੇ ਮੁਸਾਫ਼ਰਖਾਨੇ** ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ, ਅਵਾਸਥਾ ਰੂਪ ਰਾਤ ਕੱਟਣ ਵਾਸਤੇ ਆਏ ਹਨ।

ਵਿਖੀ, ਸਭ ਸੰਵੇਦੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਰਮੈਂਹ ਵੇਂਬ ਕੇ ਬੜਾ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਂ**ਯਾ, ਅਤੇ ਕਹਿਣ** ਲੱਗਾ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ਟ ਦੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਬੇਪਰ ਕ੍ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਕ ਦੇਹਰਾ ਕਿਹਾ।

ਦੇ:-ਪੁਰੂਆ ਟੂਜਾ ਫਿਆ ਕਰ ਹੈ ਕੋਣ ਤੁਪੀ ਸੰਨਿਆਸ " ਜਾਂ ਪਰ ਪ੍ਰਭੂ ਕਿਪਾ ਕਰੇ ਤਾ ਕੇ ਜਿੰਦ ਪ੍ਰਤਾਸ । ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਿਖੀ ਪ੍ਰਸ਼ੇਨ ਹੈ ਕੇ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਅਸੀਰਵਾਦ ਦੇ ਕੇ ਆਹਾਵੀ ਕੁਟੀਆਂ ਵਿਚ ਆਇਆਂ, ਰਾਜਕੁਆਰ ਨੂੰ ਕਹਿਣ ਮੁੰਗਾ ਕਿ ਜਰੇ ਸਿਕਾਰ ਅੰਦ ਤੋਂ ਪਿਛੇ ਦੁਸ਼**ਮਣ ਗਜ਼ੇ ਨੇ ਚੜ੍ਹ ਕੇ ਤੇਰੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ** ਜ਼ੇਗ ਵਿਚ ਸ਼ਾਰ ਦਿਤਾ ਹੈ . ਰਿਸ਼ੀਓ **ਵਾਰ । ਦੋਹਰਾ :**~

'ਸਨ ਨਿੱਖ ਟੈਕਟ ਬਾਤ ਮੇਮ ਮਹਾਂ ਸ਼ੋਕ ਕੀ ਖਾਨ॥ ਨਿਕਸ ਪੜ ਯੂਧ ਮੇ ਭਈ ਤਵ ਕੁਲ ਕੀ ਹਾਨ। ਉੱਤਰ ਰਾਜਕਮਾਰ ਦਾ ਦਹਰਾ:-

'ਇਕ ਦਿਨ ਲੋਕ ਕੁਟੰਬ ਤੋਂ ਆਖਰ ਬਿਫ਼ਤਨ ਹੋਇ॥ ਤਾਂਤੇ ਹਮ ਪਹਿਲੇ ਤੁਜੇ **ਮੰਗ ਨ ਕਰਹੂੰ ਕੋਇ॥*** ਦੁਰਾ :-ਚਲਤੇ ਮਾਰਗ ਏਕ ਮੇ ਮਿਲੋਂ ਬਟਾਊ ਸਾਰ॥ ਭਾਵੇਂ ਅਬ ਹੀ

्र ने क्षेत्र क्षेत्रक्षेत् ਬ੍ਰੀ ਜਪ ਜੀ ਸ਼ਾਹਿਬ ੈ ਕਿ ਬੀਕਰੇ ਕਵੇਂ ਕੇਸ ਪੰਚਾਰ L ਕਿਆ ਗਹਾਂਸ ਗਿਆ ਛੇ ਹੀਏ ਖੇਤ ਜੀ ਹਨ ਕਾਰ। ਤੋਂ ਨੇ ਬੀਕਰੇ ਕਵੇਂ ਕੇਸ ਪੰਚਾਰ L ਕਿਆ ਗਹਾਂਸ ਗਿਆ ਛੇ ਹੀਏ ਖੇਤ ਜੀ ਹਨ ਕਾਰ। ਤੋਂ ਮਨ ਛੋਗ " ਹਮਕ ਜਾਵ ਹੈ ਹੁਝ ਘਰ ਬੰਧੂ ਰਾਜ ॥" ਰ ,, ਰ ਸੰਕ ਜਾਵਰ ਪ੍ਰਿਊ ਸੰਹ ਜੋ ਸਾਰ ਸਹ ਵਰਗਾ ਹੈ, ਕਠਨ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ (ਕਥ) ਖਾਣਾ ਭਾਵ १ भटना जेना है।

ਅਮੰਬ ਮੌਨਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ਤਾਰ :- ਅਮੰਬ ਅਵੀਰ ਕਰ ਸੀ ਮੌਨ पुरुष वेत सं (अव, उप व ग रूप किए प्राणी नवर)।

੨, ਅਨਗਿਣਤ ਮੌਨ ਧਾਰਨ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਹਨ।

ਡ, ਅਨਗਿਗਤ ਹੀ ਗ੍ਰੰਬ ਹਨ ਮੌਨ ਦਾ ਬਬਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ।

ਝ, ਅਨਰਿਕਤ ਹੀ ਮੌਨ ਦੇ ਫਲ ਹਨ।

g. ਅਨਰਿਕਤ ਪ੍ਰਭਾਰ ਦਾ ਮੌਨ ਹੈ। ਗੁੰਗ ਮੌਨ, ਜੜ੍ਹ ਮੌਨ, ਗਬ੍ਹਣ

ਮੌਨ, ਤੇ ਗਿਆਨ ਮੌਨ ਆਦਿਕ। ਗੁੰਤ ਮੌਨ :-ਜਿਹੜਾ ਪਹਿਲਾਂ ਬਚਪਨ ਤੋਂ' ਜਾਂ ਮਗਰੋਂ ਜ਼ਬਾਨ ਵਿਚ

ਬੀਮਾਰੀ ਪੈਲ ਕਰਕੇ ਗੂੰਗਾ ਹੋਵੇ। ਉਹ ਸੀਰ ਮੋਨੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਾਰਾ ਪਰ ਸ਼ਹਾਤਾ ਕਰਕੇ ਕੁਪ ਰਹਿਣਾ ਚਤੁਰ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਅੱਕੋ ਕੋਈ ਗੱਲ

ੇ ਨਾ ਅਓਵਣੀ।

ਕਾਸ਼ਟ ਮੌਨ :-ਬਈ ਮੌਨੀ (ਕਾਸ਼ਟ) ਲਕੜੇ ਵਾਂਗ ਹਠ ਕਰਕੇ ਮੌਨਰਖਣ ਹਨ , ਕਿਸ ਸਾਧਨ ਵਾਸਤੇ ਮਤ ਬਾਰਦੇ ਹਨ ਭਾਵ ਜ਼ਿਲ੍ਹ ਆਦਿਕ ਕਵੇਟ

ਵਾਸਤੇ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਬੇਲਦੇ ਨਹੀਂ । ਗਿਆਨ ਮੌਨ :-ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਕੇ ਾਕਤ ਕੇ ਸਕ, ਯਹ ਨਾਹਿ ਸਮ, ਸਭ ਬਿਕਲਪ ਭਏ ਫੀਨ ॥*

ਪਰਮਾਤਮ ਪੂਰਣ ਸਕਲ, ਜਾਨ ਸੰਕਤਾ ਲੀਨ॥¹

ਹਰ ਜਨਾ, ਪੰਜ ਕਸਾ ਦੇ ਅਗਿਆਨ ਤੇ ਭਵ ਤਿੰਨਾ ਦੇਸ਼ਤ ਅੰਗਲ ਨੇ ਜੋ ਜੀ, 2 ਹੋਗ ਅਤੇ ਸ਼ਾਰਿਆ ਵਿਚ ਵੀ, ਤਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤਨ ਜ਼ਣਤ ਹੈ ਰ, ਤੁਸਟ ਦੇ ਸਮਕੰਘ ਜਿਵੇਂ ਜਾਵੇਂ ਹਨ ਜਿਸ ਦਾ ਨਾਮ ਗਿਆਨ ਸਮਤਾ ਹੈ ਜ਼ ਤਰਿਆ ਅਨਰਲ ਧਹਾ ਹੈ। ਕੀ ਚਨਵੀ ਲਾਟੇ ' (ਅੰਗ 699 ਰਾਗਤਿ ਕਵਣ ਕਹਾ ਵੀਚਾਰ :-ਹ ਜਿੱਥੇ! ਅਕਲ ਹਾਥ ਦੇ ्र , रंक्षत विद्या व ना है विष्ठत व्यक्त व्यक्त , ਮੁਕਾਸਕਦਾ।

ਵਾਰਿਆ ਨ ਜਾਵਾਂ ਏਕ ਵਾਰ :--ਉਸ ਦੇ ਪਵਿਤ੍ਰਜਸ ਦਾ (ਵਿਕ) ਸੰਬਰ (ਵਾਰ) ਨੌਮ ਸਾਪ੍ਰ ਕੀ ਵਟਨਣ ਟਹੀ। ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਰ (ਵਾਰਾ ਕਾਰ, ਸਾਰੀ ਭੂਪਤੀ ਕਾਰਾਂ) ਹੈ ਜਿੱਥੇ ! ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਵੀ ਰਜ਼ਾਂ ਵਿਚ ਚਲਣ ਕਰਕ ਹੀ ਉਸ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੁੰਜੀ ਹੈ। ਇਉਂ ਨਿੰਮਤਾ ਸਹਿਤ ਭੁੱਵਜੀ ਬਰੀਦੇ ਕਿ ਹੋ ਸ਼ਾਹਿਬ ਜੋ ਅਸਮ ਜੀ ਨੂੰ (ਭਾਵੇ) ਭਾਉਂਦੀ ਹੈ (ਸ਼ਾਸ਼ੀ)

(ਰੂ, ਸਦਾ ਸਲਾਮਰਿ; ਨਿਰੰਕਾਰ ।) ਹੋ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨੂੰ ਸਦਾ ਭਾਵ ਤਿੰਨਾਂ ਗਲਾ ਵਿਚ (ਸਲਾਮਤਿ) ਇਸਚਿਤ ਰੂਪ ਹੈ।

ਇਉਂ ਉਸ ਸੱਚੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦੇ ਸਰੂਪ ਤੇ ਨਿਸਚਾ ਹੋਣਾ ਜ਼ਾਹੀਦਾ ਹੈ /

ਮਰੋਬ ੨ :—ਪ੍ਰਸ਼ਨ :-ਸਿੱਖ ਮੁਖ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਹੈ ਕਿ ਹੋ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ਼ ਜੀ ! ਜੋ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਨੂੰ ਜਪਦੇ ਹਨ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕੀ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ

ਉੱਤਰ : (ਅਸੰਖ ਜਪ) (ਅਸੰਖ) 'ਗਣਤੀ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਵਾਚਕ ਹੈ। ਅਤੇ (ਜਪ) ਨਾਮ ਜਪਣ ਦਾ ਹੈ। (ਜਪ ਪਦ ਸਾਰੀਆਂ ਪੰਗਤੀਆਂ ਨਾਲ

(ਅਸੰਖ ਜਪ; ਅਸੰਖ ਭ ਉ) ਹੋ ਗਰਸਿਖ! (ਅਸੰਖ) ਗਿਣਤੀ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਅਕਾਲ ਪੁਰਬ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਹੈ। ਉਸਦੇ ਨਾਮ ਨੂੰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜਪਿਆ ਹੈ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ (ਅਮੌਖ) ਬੌਅੰਤ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ (ਭਾਉ, ਪ੍ਰੇਮ ਵਾ ਗਿਆਨ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਬਖਸ਼ਿਆ ਹੈ।

(ਅਸੰਖ ਪੂਜਾ) ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਗੁਰਮਖਾਂ ਨੇ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦਾ ਨਾਮ ਸਪਿਆ ਹੈ ਉਹਨਾ ਨੂੰ (ਅਸੰਖ) ਪ੍ਰਮਸ਼ਰ ਨੂੰ (ਪੂਜਾ) ਪੂਜ ਲਿਆ ਹੈ। ਯਥਾ:-ਸ੍ਰੀ ਸਖਵਾਕ ੰਬਰ ਪੂਜਹੇ ਨ ਮ ਅਰਾਧਿ ¹ (ਅੰਗ ੧੩੦੪) ਜੋ ਨਾਮ ਦਾ ਅਗ<mark>ਧਣਾ ਹੈ</mark> ਸੰਤੋਂ ਪ੍ਰਮਸ਼ਰ ਦੀ ਪਜਾ ਹੈ। ਤੌਰ 'ਪੂਜਾ ਅਰਚਾਆਹਿ ਨ ਜੋਗੇ।" (ਅੰਗ ਪ੨੫)

੍ਰਜ਼ਾ ਕੀਚੈ ਨਾਮ ਧਿਆਈਐ, ਬਿਨ ਨਾਵੇ ਪੂਜ ਨ ਹੋਇ॥' (ਅੰਗ ਭਵਖ)। ਨੱਮ ਦੇ ਸਦਰਸ਼ ਹੋਰ ਜਿਪ ਤਾਪ ਕੋਟਿ ਲਖ ਪੂਜਾ ਹਰਿ ਸਿਮਰਣ ਤੁਲਿਨ। ਸਾਇਣ ^{*} (ਅੰਗ ਵਵਤ) ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਲਖਾਂ ਪੂਜਾ ਕਰ ਲਵੇ, ਕ੍ਰੇੜਾਂ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦੇ ਸੰਤੂ ਜਹਾਲਵੇ, ਲੋਗ ਸ਼ਰੀਰ ਕਰਕੇ ਤਪ ਕਰ ਲਵੇ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਸਿਮਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਪੁਜਦੀ। ਸੋ ਸਭ ਤੋਂ ਵੜਾ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦਾ ਸਿਮਰਨ, ਜਾਪ

(34B) एक्ट्रेडी १० ਸ੍ਰੀ ਜਪ ਜੀ ਸਾਹਿਬ ਜਾਂ ਚਿੰਤਨ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਜੋ ਰਿੰਤਨ ਕਰੋਨਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਨਾਮ ਜਪਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਸਾਰੀਆਂ ਪੂਜਾ ਕਰ ਲਈਆਂ ਹਨ। ਜੋਵੇਂ। ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਨੂੰ ਖੂਜ਼ ਲਿਆ। ਮੇਸਰ ਨੂੰ ਪੂਜਾਲਆਂ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਨਾਮ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਗੁਰਮਖਾਨ ਸਪਿਆ ਨੂੰ (ਅਸੰਖ ਤਪ ਭਾਉ) ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਨਾਮ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਗੁਰਮਖਾਨ ਸਪਿਆ ਨੂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਤੱਧ ਤਾਅ ਲਏ ਹਨ। 'ਸਭ ਜਪੂ ਤੁਹ ਤਿਨਹੀ ਕੀਤੁ॥' ਰਾਜਸੀ ਤੁਹ :-ਇੰਦ੍ਰੀਆਂ ਦਾ ਵਸਨ ਕਰਕੇ ਤੌਨਣਾ ਰਾਜਸਾ ਭਰਾ - ਜਲ ਹਾਰਾ ਕਰਨੀ, ਹੁਣੀਆਂ ਲਾਉਣੀਆਂ ਆਦਿ। ਗੜ੍ਹੇ ਭਾਸ਼ਸ਼ ਤੁਧਾ ਸਾਹੇ ਪਾਸੇ ਦਾਰ ਧੂਣੀਆਂ ਅਤੇ ਪੰਜਵੀ ਜਨ ਹਾੜ ਦੇ ਮਹੀਨੇ ਉਪਰੇ ਸੂਰਜ ਨੂੰ ਰਪਣਾ ਇਹ ਪੰਜ ਧਣੀਆਂ ਲਾਉਣੀਆਂ। ਇਹ ਤਾਮਸੀ ਤੁਹ ਹੈ। ਸੰਤਕੀ ਤਪ :-ਸਤਿਸੰਗਤ ਵਿਚ ਕਥਾ ਕੀਰਤਨ ਸੁਣ ਕ ਮਨ ਦਾ ਇਕਾਗਰ ਸੰਤਕੀ ਤਪ :-ਸਤਿਸੰਗਤ ਵਿਚ ਕਥਾ ਕੀਰਤਨ ਸੁਣ ਕ ਮਨ ਦਾ ਇਕਾਗਰ ਹੋ ਕੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਚਟਨਾਂ ਵਿਚ ਸਿਮਰਨ ਕਰਕੇ ਜਤ ਜਾਣਾ। ਇਉਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਗੁਰਮੁਖਾਂ ਨੇ ਅਸੰਖ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਨੂੰ ਜਪਿਆ ਹੈ ਉਹਨਾਂ ਗੁਰਮੁਖਾ ਨੇ ਸਾਰੇ ਜਪ ਤੁਹ ਕਰ ਲਏ ਹਨ। ਰਰਮੁਖਾਨ ਆਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। 'ਤੁਪਨ ਤੁਪ ਗੁਰ ਗਿਆਨ । ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੁਪਾ ਸਿਰਿ ਤੁਪ ਸਾਰ ੈ (ਅੰਗ ਸ਼੨੩) ਤਪਨ ਭਰ ਰਾਹਾਂ (ਅਸੰਬ ਰਾਹਰ; ਮੁੱਖ ਵੇਦ ਪਾਠ) ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਗਰਮਖਾਂ ਨੇ ,ਅਸੰਬ) ਅਕਾਲ ਪ੍ਰਦ ਵਾਹਿਗਰੂ ਨੂੰ ਜਪਣਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਹਨਾ ਗੁਰਮਖਾਂ ਨੇ (ਅਸੰਘ) ਅਨੁਗਿਣਤ ਵਾਰਗਰੂ ਨੂੰ ਸਰ ਗ੍ਰੰਬ ਪੜ੍ਹ ਲਏ ਹਨ , ਐਸਾ ਕੋਈ ਗ੍ਰੰਬ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਨਾ ਪੜਿਆ ਹੋਵੇਂ । ਅਤੇ ਵੁਨਾਂ ਦਾ ਸਾਰਾ ਅਰਚ, ਮਤਲਦ, ਸਾਰ, ਸਿਧਾਂਤ, ਉਹਨਾ ਗਰਮੁਖਾਂ ਨੇ ਸਮਝ ਲਿਆ ਹੈ। ਭਾਵ ਸਾਰੇ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਉਹਨਾ ਨੂੰ ਸ਼ਾਖ਼ਿਆਂਤ ਤੋਂ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸਿਮਰਨ ਦੀ ਬਰਕਤ ਨਾਲ । (ਮਾਂਬ ਵੇਦ ਪਾਠ, ਵੇਦਾਂ ਦਾ ਸਖ ਪ ਠ ਉਪਨਿਸ਼ਦਾਂ ਆਦਿਕ ਗੋ ਸਾਗੋਆਂ ਉਹਨਾ ਸਰਕਥਾ ਦੇ ਕੋਠ ਹੋਈਆਂ ਸਮਝੇ। ਸਭੇ ਵਿੰਦਿਆਂ ਸ਼ਫ਼ੂਰਨ ਹੈ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ' ਪ੍ਰਬਲ ਪ੍ਰਬਰ ਪਾਰ ਪਰ ਖਲ ਚੜ੍ਹ ਬਣੀ ।।' (ਅੰਗ ਵਰਵੀ (ਵਾ ਅਸ਼ਬ ਪ੍ਰਜੇਸ਼ਰ ਦੇ ਨੇ ਮੇ ਨੂੰ ਮੇਖ ਜਪ ਕੇ 'ਵੇਂ ਦੇ ਗਿਆਨ ਦੀ ਪਾਪੜੀ ਕੀ ਹੋ ਵਾ ਮਾਰੀ ਬਹਮ ਨੂੰ 'ਵੇਜ਼' ਜਾਣ ਲਿਆ ਹੈ ਤੇ (ਗੰਬ) ਤਿੰਨ ਪ੍ਰਬਾਸ਼ ਦੀਆਂ ਰਵਾ। ੨ ਦਿਦ ਅਤੇ ਰੁੱਖੀ। ੨ ਮੌਮ ਰੰਥੀ। ਤੇ ਕਰਮ ਰੰਢੀ;

ਗ਼ੀ ਜਪ ਜੀ ਸਾਹਿਬ WANTED AND THE PROPERTY OF THE PARTY OF THE (344) (ਪਾਨ) ਪਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। (ਰੰਬੀ) ਗੰਦ ਗਦ ਬੰਧਨ, ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਗਿਆਨ ਦੀ (ਅਸੰਖ ਜਗ: ਮਾਂਨ ਕ ਸਿੰਹ ਉਜਾਸ) ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਗਰਮੁਖਾਂ ਨੇ ਅਸੰਖ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਣ ਮਨੂੰ ਜੀਪਾਨ ਹੈ ਉਂ ਸਾੜੇ ਸਾਰੇ ਜੰਗ ਕਮਾ ਲਏ ਹਨ। ਮ ਨੂੰ ਸਾਕਾ ਆਪਮ ਨੀ ਪਰਮਾਵਮ ਨੀ ਕੋਜ਼ਦੀ ਸਾ ਜੋਗਾ ਹੈ (ਸੀਖ) ਗਿਆਨ ਕੇ ਕਿਸ਼ਨ ਜੀ ਨੇ ਅਰਜਨ ਭਾਈ ਰੀਤਾ ਵਿਚ ਦਸਿਆ ਹੈ। ਉਸਦਾ ਮਤ ਹੈ। ਜੀਵ ਜ਼ੀ ਨੇ ਸਾਰਦਾ ਸਿੰਘ ਹੈ। ਜ਼ੀ ਹੈ। ਜ਼ੀ ਸ਼ਿਰਵਾਦੀ ਕਪਲ ਦਾ ਕ ਨਹਾਂ ਸਨਤ •ਜ਼ੌਗਾਂਸ ਵਿਤ (ਸੂਤੀ ਨਿਰੇਧਾ ।' ਇਹ ਪਤੰਜਲ ਨੇ ਕਬਨ ਕੀਤਾ ਹੈ) ਵਿਤ ਡੀਆਂ ਭਿਤੀਆਂ ਦਾ ਨਿਰੋਧ ਕਰਨਾ ਹੀ ਜ਼ੋਗ ਹੈ। ਆਂ ਭ੍ਰੇਜ਼ਗ ਉਨ੍ਹਾਂ ਗੁਟਮੁਖਾ ਨੇ ਕਮਾ ਲਏ ਹਨ ਅਤੇ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਜੀ (ਸਵਾ ਪੁਸਮ ਦੇ ਫੁਟ ਨੇਟ ਦੀ ਭਾਰੀ ਰਮਾਵਣਾ ਕਾਰ ਅਮੇਤ ਜਾਂ ਦੇਖ ਰੂਪ ਦੇਖ ਨੂੰ ਸਭ, ਚੇਤਨ ਅਨੰਦ ਰੂਪ ਸਮਝਣਾ। ਨਰਰੇ ਤੇ ਜਾਂ ਡਰਾ – ਵਿੱਕੇ ਕਿਤੇ ਤੇ ਰਹਨ ਮੀਤ ਕੀਤਆਂ ਨਾਰ ਮਿਲੀਐਂ ਇਹ ਜਗਤਾ ॥ (੬ਰ੨) ਾਵਿੰਦ ਭਾਵਾਵਾਰ ਹੈ ਬਾਰ ਸਨਤ ਦੀਜ਼ ਨਿਕਟਾਇਉਂ। ਕਾਵਰੀ ਕ ਵਾਵੇ ਪਰਦੇ ਬਿਨ ਪੰਦ ਦੁਰਾਇਓ ਹ (ਅੰਗ ਵੇਂਦਰ) ਵਿਭਾਰਤ ਅੱਤ ਕਿਦੀ ਸਭ ਵਿੱਚ ਜਿਨ ਸਬਦ ਹੋਉਂ ਨੇ ਜਾਇ। ਨਾ ਭ ਨੇ ਮਾ ਪਰ ਪੋਰਨ ਹਾਲ ਗਈ ਸਚ ਰਹੇ ਸਮਾਇ । (ਅੰਗ ਖ੨੬) ੂ ਜਨਤ ਾਰਾਂ ਦੁਆਂ, ਜ਼ਿਲ੍ਹੀ ਵਿੱਚਰ ਸੁਸ਼ਿਆ ਦੀ ਜਦ ਸ਼ਾਂ ਰਹਿਣੀ फार नर का मां हर नव मा अब सी दिस सीद ब्राम को एवजा का ਰਸ਼ਾ ਨਾਤ ਹੈ ਜ ਾਨਸ ਨਾ ਹੈ . ਨ. ਨਿਵਿਰਤੀ – ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕਰਕ ਹੁਕਮਨਾਮਾ ਤ ਮੁਕਤਾ ਮੁਸ਼ ਜਾਵ ਤੋਂ ਬ੍ਰਹਮ ਦੀ ਏਕਤਾ ਸੰਤ ਹੈ ਜਾ ਜੀਵ ਤੇ ਬਹੁਮ , १९ व न गा १४ १ । उरियमी - म हिन्दिराणी पृष्ट हो। (वन्ह, ਮਾਲ , ਮੁਕਾਰ ਮੁਕ , ਜਾਂ ਸਾਤਰ ਪ੍ਰਿਤੀ ਕਿ ਸੂਬ ਨਾਈ ; (ਅੰਗ ੧੩੪੯) ह क व लगीर भी। व रस मजक लग भी धीला। ਹਿਤ ਬੀਜ਼ ਸ਼ਹਿਤ ਜੋਸਾਣੀ ਘੁਟਿ ਘਟਿ ਜਾਧੜੇ ਜੀਆ ਪੰ (ਅਗ ਵੁੱਖਤ)। ਬਾਕੀ ਕੁਖ ਸਵਾ ਤਦ੍ਵ ਫਟ ਨਟ ਦੇ ਹੈਨ)

ਸ੍ਰੀ ਜਪੂ ਜੀ ਸਾਹਿਬ THE HULL HAVE BEEN AND THE PARTY OF THE PART ਨਾਲ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਰਿਤ (ਜੰਗ) ਜੁੜ ਗਿਆ ਹੈ । 'ਰਾਜ ਲੀਤਾ ਤੇਰ ਨਾਮ ਨਾਲ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਰਿਤ (ਜੰਗ) ਜੁੜ ਗਿਆ ਹੈ । 'ਰਾਜ ਲੀਤਾ ਤੇਰ ਨਾਮ ਬਨਾਈ , ਜਗ੍ਹੇ ਬਨਿਆ ਜਗ੍ਹੇ ਕੀਰਤਨ ਗਾਈ ਜ਼ੋ (ਅੰਗ ਭਵਾਰ)

ਰਨਾਈ, ਜਗ੍ਹਾ ਬਾਨੂੰਆਂ (ਮਨਿਕਰਾਹ ਉਦਾਸ਼) ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਸੰਖ ਪ੍ਰਮਸ਼ਰ ਨੂੰ ਜਪਿਆ ਹੈ ਉ ਰਿਲ ਰਹਾਰ ਉਹ ਗਰ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਵੀ ਮਨ ਕਰਕ , ਪੀਦਾਕ, ਉਹਰਾਸ ਜੀਹੌਂ ਕੇ ਉ ਗਰਮੁਖ ਸਮਾਰ ਹੈ ਦਿ ਹਨ। ਜਿਉ ਕਮਨ ਰਹੇ ਵਿੱਚ ਪਣੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਹਨ। ਨਿਰਲੰਘ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਜਿਉ ਕਮਨ ਰਹੇ ਵਿੱਚ ਪਣੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕੁਤ । ਤਿਰਲਪ ਗਿੱਚ ਨਿਰਲਪ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਇਉਂ ਪਸਟ ਰ ਵਿਚ ਮਨ ਕਰਦੇ । ਕਮਲ ਪਾਣੀ ਵਿਚ ਨਿਰਲਪ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਇਉਂ ਦਾ ਜ਼ਿਤ ਰਾ ਕਮਲ ਪਾਣੇ ਵਿਚ ਸ਼ਾਹਰ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਚਿਜ ਵਾ ਹਰ ਸ਼ਾਵਰ ਸੁੜਿਆ ਕਵਲ ਵਾਂਗ ਨਿਰਲੰਧ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਚਿਜ ਵਾ ਹਰ ਸ਼ਾਵਰ ਸੁੜਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ) ਜਿੱਸ ਸਲ ਮਹਿ ਕਮਲ ਅਲਪ ਜੈ (ਅੰਗ ੨੭੫)

ਹਿਣਾ ਹੈ। ਜਸ ਜਨ ਪ੍ਰਵੇਜ਼ ਗ੍ਰਿਹ ਗੁਰਬਜ਼ਨਿ ਉਦ ਸੀ: ਹਉਮੈ ਮੋਹੂ ਜਲ ਨਿਆਂ '(ਅੰਗ ਪ੍ਰਤ੍ਹ) ਪ੍ਰੈਸ਼ਹਿਸਤ ਸਾਹਿਸਤ ਤਰਹਤੇ "ਪਾਰਬ ਮਿ ਕਾਰਾਮ ਧੁਨਨ ਹਰਤੇ '(੮੧) ੰਡਗਤੂ ਵਡਾ ਰਾਜਾ ਜਨਕ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਾਇਆ ਵਿੱਚ ਉਦ ਸੀ। '(ਵਾਰ ੧੦,

(ਸਭਾ ਭਦੂਜ ਦਾ ਫੋਟ ਨਟ ਦੀ ਤਾਂ,

ਤ ਵਿਪਰਮ ਸਮਾਂ ਜੀਵ ਤੇ ਬ੍ਰਹਮ ਦਾ ਸਦ ਸੰਤ ਜਾ ਜਾ ਤ ਸਾਰਾ ਜਾਰਾ ਸੰਤ ਹੈ, ਨਿਵਰਤੀ – ਸੰਤ ਚੀਤ ਸਹਾਅਲ ਸਆਜੀ ਸ.ਾ.

ਅਵਤੋਂ ਨੇ ਕਹੋਆਂ ਜਜ ਕੇਵਜ਼

ਗੁਰ ਰਿਆਤ ਅਸਤਿ ਕਾਇਰ ਭੂਮ ਸਰਾਉਾ ਅਣਾ ਨ ਵਲੇਟਾ, ਹੁੰਨਾ, ੧੨੭੫, जिल्हा असे प्रतिस्त के इपर सा 'रो । न दी असे प्रवृत्त

ਯੀਆਨ ਦੁਆਰ ਹੀ ਹੁਦਾ ਹੈ।

खरा मा गाव पहर माने प्रजीमें .. अन्या भागि कि गाव है मा राष्ट्रां स्ट्रा स्ट्रा विविधार्थि सार्वे स्ट्रा राष्ट्रां स्ट्रा स्ट्रा स्ट्रा स्ट्रा स्ट्रा स्ट्रा स्ट्रा मान्यान मही- महर अस्तिला वित्यान ने में दे भ वितिका । अन रमहा कर रहते हो होते में । या रे बहुकर ਨਿੰਡ ਤੋਂ ਜਾਂਦਾ ਹਨ ਮੈਂ ਭਗਦਾ ਹੈ।] ਵੱਦ ਕ ਤੋਂ ਜਾਂਦੇ ਹੋਵ

ned to 1 क अवा लाँ जर भारी खाता जिस्स प्रकासाहि।

. The first He is a first many 2:- 12:11 THE PROPERTY OF THE PROPERTY OF STREET

Picking and the second of the ਨੇ 'ਰਾਹਮੁੱਖ ਸਖ ਦਾ ਸਾਰ ਮਹਾ ਮਾਦਿਆ ਅੰਦਰਿ ਕਰਨਿ ਉਜਾਸੀ।' ਵਾਰ ਪਰ) 'तत्राव मन रनम ' परिविध्य महात्री।'(इत २९ पर्दे वर्ष ਸ਼ਾਰਿਆ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਾ ਬੀਆਂ ਵਿਚ, ਉੱ ਜਰਮਚ ਤੇਰ ਹਿਰਦ ਦਿਸਦ ਹਨ

ਪਰ ਰਹਿ ਦੇ ਸ਼ਹਿਆ ਜੇ ਸਵਵਰੇ ਪਨ। ਜਿਵਾਂ ਕਵਾਨ ਪਾਣੀ ਵਿਚ ਰਹਿ ਕੇ ਸਰਕ ਦਾ ਬਿਆਨ ਭਰਕ ਨਿਰਨਪ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਇਉਂ ਗ੍ਰੇਸ਼ਖ ਵਾਹਿਰਕ ਬਧਾਰ ਸੀ ਦਾ ਧਿਆਨ ਕਰਦ ਹਨ ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਪਰਵਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦ ਹੋਏ ਕਵਲ ਵਾਗ ਮਨ ਕਾਰੇ (ਉਦਾਸ਼, ਉਪਰਾਮ ਰਾਹੰ ਦ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਨ

(ਅਮੁੱਖ ਭਰਾਵ: ਗੁਣ ਰਿਆਨ ਵੀਚਾਰ) ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਗੁਰਮੁਖਾਂ ਨੇ (ਅਮੁੱਖ) ਪੁਸ਼ਤ ਨੂੰ ਸੰਧਿਆ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ (ਭਗਤ) ਸਾਗੀਆਂ ਭਗਤੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ ਰਸ਼ੀਆਂ ਹਨ। ਟਵਧਾ ਰਹਾਂਹੀ, ਪ੍ਰਮਾ ਭਗਤੀ, ਪਰਾ ਭਗਤੀ, ਅਪਰਾ ਭਗਤੀ। ਆਵਿਕ ਸਾਰੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਗੁਈਆਂ ਹਨ। ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਜ਼ਿੰਨੇ ਸਰਬਣ 'ਗੁਣ' ਹਨ ਭਗਤਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਉਹ ਪ੍ਰਬਥ ਅਸੰਬ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦਾ ਹਨ ਭਰ ਤੋਂ ਜਾਪ ਕਰਕੇ ਭਰਾਤ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। 'ਭਗਤ ਭਗੜ ਜੀਗ ਵੱਜਿਆ ਚਹੁੰ ਚੱਕਾਂ ਦੇ

(ਗਣ ਰਿਆਨ ਵੀਚਾਰੂ) ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਗ੍ਰਜ਼ਮੂਖਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ (ਗੁਣ) ਸਤੂ ਸੰਤੰਖ, ਦੁਣਿਆ, ਧਰਮ, ਵੀਚਾਰ ਆਦਿਕ ਗੁਣ ਭੀ ਆ ਗਏ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ (ਗਿਆਨ) ਪ੍ਰੇਥ ਰਿਆਨ ਦੀ ਪ੍ਰਪਤੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਅਤੇ (ਵੀਚਾਰੂ) ਉਨ੍ਹਾਂ । ਗੁਰਮੁਖਾਂ ਨੇ ਅਪਰੇਖ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਜਾਣ ਲਿਆ ਹੈ।

ਪਟੌਬ ਗਿਆਨ :- ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦਿਸ਼ਣਾ ਨਾ, ਪਰ ਨਿਸ਼ਚੇ ਹੋ ਜਾਣਾ ਕਿ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਹੈ। ਜੋ ਸਾਰਿਆਂ ਦੀ ਪੁਲਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਵਿਸ਼ਦਾ ਭਾਵੇਂ ਨਹੀਂ । ਅਪੁਖ ਗਿਆਨ :-ਜਿਵੇਂ ਹੋਰ ਦੀ ਤਲੀ ਤੇ ਬੇਰ ਰਖਕੇ ਵੇਖ ਲਈਏ ਐਉ' ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੱਖ ਕਰਕੇ ਵੇਖ ਲੈਣਾ। ਇਹ ਅਪ੍ਰੇਖ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਗੁਰਮੁਖਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਰ ਹੈ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨ (ਅਮਰ)

(ਅਸੰਬ ਸਤੀ; ਅਸੰਬ ਦਾਤਾਰ) (ਅਸੰਬ ਸਤੀ) ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ (ਅਸੰਬ) ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਨੂੰ ਜੀਪਆ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੁਨੀਆਂ ਅੰਦਰ (ਸਤੀ) ਅਸਤੀ, ਭਾਂਤੀ ਪ੍ਰੇਡਾ ਰੂਪ ਜੋ ਬੁਹਮ ਹੈ ਉਮਨੂ (ਸਤੀ) ਨਿਸ਼ਚੇ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ । (ਅਸੰਖ ਦਾਤਾਰ) (ਅਸੰਖ) ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਨੂੰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜਪਿਆ ਹੈ ਉਹ ਮਹਾਤਮਾ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ ਦਾ ਦਾਨ

ਸੀ ਜਪ ਜੀ ਸਾਹਿਬ

ਜਪੂ ਜੀ ਸ਼ਾਹਿਬ ਲਵਾਲ ਬਲਕਲ ਸਿੱਧ ਸ਼ੁਰੂ ਹਨ। ਸ਼ਾਰੀਆਂ ਦਾਤਾਂ ਵਾਹਿਸਤ੍ਹ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦਾਤੇ ਬਣ ਗਏ ਹਨ। ਸ਼ਾਰੀਆਂ ਦਾਤਾਂ ਵਾਹਿਸਤ੍ਹ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ

ੇ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦਾਤ ਹਨ। 'ਸਭਿ ਨਿਧਾਨ ਦਸ ਅਸਦ ਸਿਧਾਨ ਨਾਕਰ ਨੂੰ ਵਿੱਗਰਮੁਖਾਂ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿਤੀਆਂ ਹਨ। 'ਸਭਿ ਨਿਧਾਨ ਦਸ ਅਸਦ ਸਿਧਾਨ ਨਾਕਰ ਨੂੰ ਗਰਮੁਖਾਰ ਦਾ ਰਾਜ਼ਮਾ । (ਅੰਗ ੧੦) ਸਾਰੀਆਂ ਦਾ ਹੱਵਾਉਰਾਰ ਨੇ ਕਰ ਤਲ ਧਰਿਆ । (ਅੰਗ ੧੦) ਸਾਰੀਆਂ ਦਾ ਹੱਵਾਉਰਾਰ ਨੇ ਕਰ ਰੋਲ ਪਾਰਕ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੱਥ ਦੀ ਸਨੀ ਜੋ ਰੱਖ ਦਿਸ਼ੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਵਰਤਣ ਲਗਿਆਂ ਨੂੰ ਦਰ ਉਤ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹਥ ਦਾ ਜੋ ਸਤਿਗਰ ਅਹਾਰਾਜ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਨੇ ਉਹ ਗੁਰਮੂਚ ਨ ਲੱਗੇ । ਐਸੇ ਦਾਤੇ ਸਤਿਗਰ ਅਹਾਰਾਜ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਨੇ ਉਹ ਗੁਰਮੂਚ ਨ ਲਾਗਾ। ਲਮ ਪਿਆਰੇ ਬਣਾ ਵਿੱਕ ਹਨ। ਆਪ ਜਪਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਹੁਕਤਾ ਨੂੰ ਬਰਿਨਾਮ ਪਿਆਰ ਬਣਾ ਵਿੱਚ ਦੀ ਦਾਤ ਵੰਡਦੇ ਹਨ। 'ਕੰਜੀ ਜਿਨ ਕਉ ਦਿਤੀਆਂ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਨਾਮ ਦੀ ਦਾਤ ਵੰਡਦੇ ਹਨ। 'ਕੰਜੀ ਜਿਨ ਕਉ ਦਿਤੀਆਂ ਰਗਾਉਂਦ ਹਨ। ਰਿਨਾ ਮਿਲ ਭੇਵਾਰ ।' (ਅੰਗ ੧੨੩੯) 'ਪੂੰਜੀ ਜਿਨ ਕਉਂ ਮਉਪੀਆਂ ਤਿਲ ਤਿਨਾਰਸਲ ਭਾਰ ਮਿਲੇ ਭੰਡਾਰ ਸੰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਨੂੰ ਸਪਿਆ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਗੁਰਮਚਾ ਨੂੰ ਬ੍ਰਹਮ ਵੈ ਵਿਦਿਆਂ ਦੀ ਪੂੰਜੀ ਦੇ ਦਿਤੀ ਹੈ।

(ਅਸੰਬ ਸੂਰ: ਮੂਹ ਭੁਖ ਸਾਰ॥) ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਗੁਰਮੁਖਾਂ ਵੇ ਅਸੰਚ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਨੂੰ ਜਪਿਆ ਹੈ ਉਹ (ਸੂਰ) ਸੂਰਮੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਨ ਰੂਪੀ ਵਾ ਅਗਿਆਣ ਨੂੰ ਜਪਿਆ ਹੈ ਉਹ (ਸੂਰ) ਸੂਰਮੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਨ ਰੂਪੀ ਵਾ ਅਗਿਆਣ ਨੂੰ ਜਿਸ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ (ਸੂਰ) ਸੂਰਜ ਦੀ ਨਿਆਈ' ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰੂਪਾ ਸ਼ੜ੍ਹ ਨੂੰ ਜਿਹੜਾ ਸ਼ਗਰ ਹੈ। ਅਤੇ (ਮੂਹ) ਮੋਹ ਜਿਹੜਾ ਸਾਗ ਸ਼੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨੂੰ (ਭਖ) ਖਾਈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬ੍ਰਹਮ ਅਭਿਆਸ ਰੂਪੀ ਅਗਨੀ ਨਾਲ (ਸਾਰ) ਸਾੜ ਦਿਤਾ ਹੈ। ਨਾਸ ਕਰ ਦਿਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੋਹ ਨੂੰ ਸਾੜ ਕਰਕੇ ਅਸੰਖ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਨੂੰ ਉਹ ਗੁਰਮੁਖ (ਡਖ) ਉਚਾਰਦੇ ਹਨ । ਤੋਂ (ਸਾਰ) ਸਾਰ ਰੂਪ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਨੂੰ ਗੁਰਮੁਖਾਂ ਨੇ **ਪਾ** ਲਿਆ ਹੈ। ਵਾ:-ਅਮੰਬ ਹੀ ਅਸੇ (ਸੂਰ) ਸੂਰਮੇ ਬਿਬੇਕੀ ਹਨ ਜਿਨਾ ਨੇ (ਸਾਰ) ਸਾਰ ਰੂਪ ਦਾ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਕੇ 'ਸੌਹ' ਨੂੰ 'ਭਖ' ਲਿਆ ਹੈ .

ਅਸੰਬ ਸਾਣ : ਲਿਵ ਲਾਇ ਜਾਰ ॥) ਅਸੰਬ ਪਰਜੇਸ਼ਰ ਨੂੰ ਜਿਲ ਗੁਕਸਥਾ ਨੇ ਕਾਂਪਆ ਹੈ ਉਨਾਂ ਨੇ ਸਾਰੇ ਮੌਨ ਕਰ ਲਏ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜੋਣ ਅਸਲੀ ਹੈ। ਮਨ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਬ੍ਰਿਤੀਆਂ ਨੇ ਟਿਕਾ ਪਾਸਿਆਂ ਹੈ। ਉਸ ਦੀ ਜਿਵ ਬ੍ਰਿਤੀ ਤੇਲ ਧਾਰਾ ਵਤ ਲਗੀ ਸਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਕਸਕੇ ਮਨ੍ਹਤੇ म ने में कार्य सम जाने यह। साउँ मिउ विस्तों ना है में ही बेस ए हती। ਨੇ ਜਾਮਕ ਕਰ ਜਾਵੇਤਾ ਵੀ ਚਾਪ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਸੰਤਲਪ ਹੀ ਜਿਵ ਜੰਤੇ ਹਨ। ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਸੰਘ ਪ੍ਰਜਸ਼ਰ ਨੂੰ ਸੰਗਿਆ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੂਸ ਨੇ ਹੁਦਸ਼ਮਾਂ ਹੈ। ਸ਼ਕਲ ਮਾਂ ਵਿਕਲਪਾਂ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ

ਉਨਾਂ ਦੀ ਗਿਆਨ ਮੌਨ ਤੇ ਰਾਈ ਹੈ। (ਲਿਵ ਲਾਇ ਤਾਰ) (ਤਾਰ) ਨਾਮ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੈ। 'ਤ'ਰ ਕਰੀ ਆਦਿਕ ਦਸ ਨਾਮ ਉਨ੍ਹਾਂ (ਭਾਰ) ਨਾਮ ਉਨ੍ਹਾਂ ਗਰਮਥਾ ਨੇ (ਤ ਰ) ਉਸਕਾਰ ਰੂਪ ਜੋ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਹੈ ਉਸਵਿਚ ਜ਼ਿਰ ਲਾਕ ਦਾ:- ੧ ਓ ਸਤਿਨਾਮ ਕਰਤਾ ਪੰਜਾਬ ਮੁਲ ਮੰਗੂ ਵਿਚ ਸਿਵ ਲਾ ਕੇ

(ਭੁਵਰਤਿ ਕਵਣ, ਕਹਾ ਵਾਚਾਰ ਸਾ) ਹ ਗੁਰਸ਼ਿਖ਼ । ਉਨ੍ਹਾਂ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀਆਂ ਨੂੰ ਜਿਨਾਂ (ਕਦਰਤਿ) ਸਕਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਹੈ ਉਸ ਦਾ ਕਿਤਨਾ ਕ

(ਵਾਰਿਆ ਨੇ ਜਾਵਾ, ਏਕ ਵਾਰ।) ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਹਾਰਾਜ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਨਾਮੂ ਨੂੰ ਜਪਿਆ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੱਤ ਬੇਤਿਆਂ ਨੂੰ ਜੋ ਅਨੰਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਹੈ ਉਸ ਦਾ ਇਕ (ਵਾਰ) ਰੇਸ਼ ਮਾੜ੍ਹ ਭੀ (ਵਾਰਿਆ) ਵਰਨਣ (ਨ) ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ

ਪ੍ਰਸ਼ਨ :– ਸਿਖ ਵਲਾ ਬੇਨ-ਤੀ ਹੈ। ਹੋ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਂ ਹੁਣ ਕਿਹੜਾ ਕਰਤਬ ਕਵਿਆ ਕਰਾ ?

ਉੱਤਰ:-(ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੇ; ਸਾਈ ਭਲੀ ਕਾਰ॥) ਹੋ ਸਿਖ! ਤੈਨੂੰ ਕਰਮ, ਉਪਾਸ਼ਨਾ, ਰਿਆਨ, ਅਨੁਭਉ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਭ ਦਸ ਦਿਤੇ ਹਨ । ਜੋ ਤੇਨੂੰ ਭਾਉਂਦਾ ਹੈ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਮੁਕਬ ਕਰ। 'ਕਵਨ ਸੁ ਦਾਤਾ ਲੇ ਸੰਚਾਰੇ । ਕਿਹੜਾ ਦਾਤਾ ਹੈ ਜ ਤੈਨੂੰ ਵਾਹਿਗਰੂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਕਰਵਾਵੇਂ ਤੋਂ ਆਪੇ ਕਰ ? ਹੈ। ਤ ਵਦ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਦੌਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(ਤੂ, ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰ॥) ਜੇ ਤੂੰ ਪੁਛੇ ਕਿ ਮੇਰਾ ਕੀ ਸਰੂਪ ਹੈ ਤਾਂ ਦਸਦੇ ਹਾਂ ਸੁਣ। (ਤੂ) ਤ੍ਰ ਪਦ ਦਾ ਜੋ ਲਖ ਅਰਥ ਹੈ ਜੀਵ ਦਾ ਆਤਮਾ ਇਹ ਸਾਖੀ ਅਤੇ 'ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ' ਜੋ ਈਸ਼ਰ ਹੈ ਉਸਦਾ ਆਤਮਾ ਸ਼ਾਖ਼ੀ ਦੌਵੇਂ 'ਨਿਰੰਕਾਰ' ਦਾ ਸਰੂਪ ਹੀ ਹੋ ਤੁਸੀਂ ।

少兴一

ਅਕਤੂ ਦਸ ਨੇ ਮੇ ਅਚੇਤ ਵਿੱਚੋਂ ਭਰਿਅੜਾਰ ਦੇ ਅਰਥਾ ਵਿੱਚ ਲਿਖ ਹੋਏ ਹਨ।

ਸੀ ਜਪੂ ਜੀ ਸਾਹਿਬ ੍ਰਿੰਫ਼ੀ ਅਠਾਰ੍ਹਵੀਂ ਪਉੜੀ ਪ੍ਰਾਰੰਭ 🎎

ਅਸੰਖ ਮੁਰਖ; ਅੰਧ ਘੌਰ ॥ ਅਸੰਖ ਚੌਰ; ਹਰਾਮ ਖੋਰ ॥ ਅਸੰਖ ਅਮਰ ਨੂਰਕ, ਅਮਰ; ਕਰਿ ਜਾਹਿ ਜੋਰ ॥ ਅਸੰਖ ਗਲ ਵਢ; ਹਤਿਆ ਕਮਾਹਿ॥ ਅਸੰਬ ਪਾਪੀ। ਬਾਪੂ ਕਰਿ ਜਾਹਿ ॥ ਅਸੰਬ ਕੂੜਿਆਰ, ਕੜੇ ਫਿਰਾਹਿ॥ ਅਸੰਬ ਮਲੇਫ਼: ਮਲੁ ਭੁਖਿ ਖਾਹਿ॥ ਅਸੰਬ ਨਿੰਦ੍ਰਫ਼: ਸਿਰਿ ਕਰਹਿ ਭਾਰੁ॥ ਨਾਨਕੂ: ਨੀਜ਼ੁ ਕਹੈ ਵੀਚਾਰੁ॥ ਵਾਰਿਆ ਨ ਜਾਵਾਂ, ਏਕ ਵਾਰ ॥ ਜੋ ਤੁਧੂ ਭਾਵੇਂ, ਸਾਈ ਭਲੀ ਕਾਰ॥ ਤੂ, ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿः ਨਿਰੰਕਾਰ ॥੧੮॥

ਅਰਥ 9:-ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-ਸਿੰਘਾਂ ਨੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਹੈ ਮਹਾਰਾਜ਼

ਸਾਹਿਬ ਜੀ ! ਹੁਣ ਤਾਮਸੀ ਸ੍ਵਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਕਥਨ ਕਰੋ ਜੀ ?

ਉੱਤਰ:-ਅਸੰਖ ਮੂਰਖ: ਅੰਧ ਘੋਰ:- (ਅਸੰਖ) ਅਨਰਿਵਣ ਹੀ ਐੱਸ ਲੋਕ ਹਨ ਜਿਹੜੇ ਬਾਣੀ ਕਰਕੇ ਭਾਵ ਬੋਧਣ ਵਿਚ ਮੂਰਬ ਹਨ। ਪੌਰ ਗਾ ਅਸ ਲਕ ਕਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਬੋਲਦੇ ਹਨ । (ਅੰਧ) ਜਿਹੜੇ ਮਨ ਕਰਕੇ ਅੰਚ ਅਗਿਆਨੀ ਹਨ ਅਤੇ (ਘੋਰ) ਜਿਹੜੇ ਸਦੀਰ ਕਰਕੇ ਭਿਆਨਕ ਮਾਰ ਕਟ ਖੋਹਣ ਖਿੰਜਣ ਦੇ ਬਰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਮੁਰਖ ਉਹ ਪੂਰਜ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਕਲ ਆਪੋ ਨ ਆਵੇ ਪਰ ਜੋ

ਸਮਝਾਈਏ ਤਾਂ ਆ ਜਾਵੇਂ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਅਤਰਿਤਤ ਹੀ ਹਨ।

ਮਕਬ ਅੰਧ :- ਕਿਸ ਨੂੰ ਅਕਲ ਦਿੱਤੀ ਹੋਈ ਵੀ ਨਾ ਆਵੇ ਉਹ ਮੂਰਖ ਅੰਹ

Jeig! (ਸ਼ੁਰੂਚ ਅੰਗ ਹੋਰ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਕਲ ਦੇਸੀਏ ਤੇ ਲਵੇਤਾ ਸਗੇ ਤਰਕ ਅਤੇ ੍ਰ ਕਰ ਜਿ ਭਾਜੀ ਜੀ ਸਹਾਰੀ ਪੂਲ ਫੜਕੇ ਤਰ ਜਾਵਾਗ। ਭਾਸੀ ਜੀ ਨੂੰ ਭਾ ਪਸ ਸਵਾ ਸਦ ਤੇ ਆਪ ਆਦੇਸੀ ਬਣਿਆ ਦਹ । ਤਸੀ ਜਿਥੇ ਖੁਤ ੍ਰਿਚ ਕਿਸਤਾ ਲਹਾ ਉਹ ਚਲੇ ਵਿੱਚ ਹੀ ਪੈ ਰਹਾਗੇ । ਇਹੀ ਜਿਹੜਾ ਤਰਦ ਕਾਨਵੜ ਲਾਵੂਕ 'ਉ) 'ਮੂ-ਚ ਅੰਧ ਕਰ' ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਸ਼ੇ ਮਹਾਰਾੜ ਜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਵੀ ਅਨਗਿਣਤ ਹੀ ਲੋਕ ਹਨ।

ਸਾਂਖੀ ਮੁਰਖ ਅੰਧ ਘੌਰ

ਜ਼ਿਟੀ ਤਿਸ਼ ਮਵਾਈ ਹਾਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਾਂਤ ਪੱਤਰ ਰਿਸ਼ਤ ਦੇ ਸਦੇ ਹੈ। ਇਸ ਸ਼ਹਿਰ ਆ। ਉਹ ਆਪ ਕਿ ਜਾਂ ਪ੍ਰਤਰ ਸ਼ਹਿਰ ਜੀ। ਰਕਤੀ ਆਹੇ ਹੈ। ਜਹਾ ਗਿਆ ਤਾਂ ਉਣਾ ਦੇ ਘਰੇ ਜਾ ਕੇ ਜ਼ੌਪ ਕੀਤਾ। ਜਨਾਵਿਕਾਂ ਮਤ ਸ਼ਾਂ ਨੂਲਾ ਹਿਤ ਤੋਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਪੰਜਨ ਤੋਂ ਕੋਈ ਗਲਬਾਤ ਦੀ ਕੀਤੀ ਜ਼ੀ ? ਮੂਤ ਸਾਹਿਤ ਮੁਕਾਸ ਕਰਕ ਹੀ ਸੁਤ ਸਮੁਤਿਆ ਹੈ। ਵੇਰ ਵੇੜੇ ਮੁਤ ਸਮਾਹਿਤ ਸ਼ਕਾਸ਼ ਕਰਕ ਹੀ ਸੁਤ ਸਮੁਤਿਆ ਹੈ। ਵੇਰ ਵੇੜੇ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਜਿਸਤਾਰ ਦਾ ਕਾਰ ਜਨ੍ਹਾਂ, ਉਸ ਨੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਕੀ ਕਾ ੂੰ ਕੁੱਧ ਦ (ਪ) ਸ ਅਤੇ ਕ ਹੁੰਦੇ ਹੋਵਗੇ ਉਹ ਤੋਂ ਕਹਿ ਵਜ੍ਹੇ, ਖਤ੍ਹੇ, ਉਹ ਬਾਰੰਟੀ ਕਾਲਵਾ, ਜਿਸਤਾ ਦਾ ਰਸਤੇ ਵਿਚ ਦੇਸ਼ਮਣ ਲੋਕ ਖ਼ਤ ਸਤ। ਉਹ ਆਪ ਵਿਚਾ ਕਾਂਤ ਕਰ ਸਨ, ਕਿ ਚੰਗਾ ਤੋਂ ਗਿਆ ਸਰ ਗਿਆ ਹੈ, ਟੋਂਟਾ ਮੁਕਲਾ। ਇਸਨੇ ਸ਼ਾਵੇਚਤੇ ਕਰ ਲਈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਜਾਕੇ ਪਰਚੇਨੀ ਵਾਸਤੇ ਣ ਨਾ, ਕਹਿਣ ਲੱਗਾ ਚੰਗਾ ਹੈ ਰਿਆ, ਮਰ ਰਿਆ ਹੈ ਦਾ ਮੁੱਕ ਗਿਆ। ਮਗਰਾ ਲਹਿ ਗਿਆ ਵੇਗ ਕਰਦਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਜਦਾ ਉਸਨ ਇਸ ਤਰਾ ਕਿਹਾ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੌਕਾਂ ਨ ਫਰ ਕੇ ਕੱਵਿਆਂ ਕਿ ਉਣਿ ਤੂੰ ਪਰਚੌਣੀ ਵਾਸਤੇ ਆਇਆ ਹੈ ? ਕਿ ਸਾਡਾ ਚਿੱਤ ਦੁਖੇਣ ਵ ਸਤੇ ⁹ ਅਵਸੋਸ ਦੀ ਥਾਂ ਤੋਂ ਖਸ਼ੀ ਮਨਾ ਰਿਹਾ ਹੈ'। ਕੁੱਟ ਖ਼ਾ ਕੰ ਘਰ ਨੂੰ ਮੁੜ ਆਇਆ ਤੋਂ ਸਾਰੀ ਗੱਲ ਪਿਊ ਨੂੰ ਦੱਸੀ। ਸ਼ਣਕੇ ਉਸਦਾ ਪਿਤਾ ਆਪ ਗਿਆ ਅਤੇ ਜਾ ਕੇ ਕਹਿਣ ਲੱਗਾ ਜੀ ਮੇਟ ਪ੍ਰਤਰਾ ਨੂੰ ਕੋਈ ਅਕਲ ਨਹੀਂ ਸੀ ਉਹ ਮੂਰਬ ਸਨ। ਪ'ਹਲਾ ਤਾ ਅ ਕੇ ਚੁੱਧ ਕੀਤਾ ਹੀ ਮੁੜ ਗਿਆ ਵੇਰ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਭ ਜਆ ਤਾਉਹ ਮੁਕਬ ਪੁਣ ਵਿੱਚ ਬਲ ਗਿਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਅੱਗ' ਜ ਕੋਈ ਤੁਹਾਡਾ ਮਰਿਆ ਤਾਂ ਮੈਂ' ਆਪ ਤੁਹਾੜੇ ਆਊ'। ਸ਼ਣਕੇ ਪਰ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਜ਼ਿਹ ਗਏ ਵਹਾੜਾ ਸ ਜਾਂ ਆਵਾਂ ਈ ਉਤ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਸ ਪ੍ਰਕ ਰ 'ਜਹੜਾ ਪਹਿਲਾਂ ਗਿਆ ਸੀ ਉਹ ਮੂਰਬ ਸੀ । ਦੂਜਾ ਜਿਹੜਾ ਉਕਟ ਬੋਲੰਆ ਉਹ ਸੂਰਖ ਅੰਧ ਸੀ। ਤੀਜਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਿਓ ਮੂਰਖ ਅੰਧ ਘੋਰ ਜੀ (ਅਮੇਸ) ਅਨਾਰ ਵਰ ਹੀ ਐਸ ਮੂਰਖ ਲੋਕ ਹਨ ਜਿਹੜੇ (ਅਰ) ਅੰਧਤਾਈ ਾਂ (ਘਟ) ਘੱਲਦੇ ਹਨ। ਹਜ਼ਰ ਮੂਰਬ ਦ ਲੱਖਣ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਬਾ :-

ੇਸਟਰ ਕੇ ਕਿਆਂ ਲੱਖਣ ਹੈ ਕਿਆਂ ਮੁਰਬ ਕਾ ਕਰਣਾ।

ਮਤਰ ਉਹ ਜਿ ਮੁਰਧ ਹੈ ਅਹੇਕਾਰੇ ਮਰਣਾ। (ਅੰਗ ਦਪਤ)

ਅਸੰਬ ਚੌਰ; ਹਰਾਮ ਖੌਰ:--ਅਨਗਿਣਤ ਹੀ ਲੋਕ ਚੌਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ

Man High High ਹਨ। ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਚ ਜਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਚਾਕਾ ਮੁਹਾਨਿਆਂ ਦੂ ਹੈ ਰਾਰ ਹਿਲਿਆਂ ਵਿਚ ਵੰਡਸ ੀ। व पर रेवंगः न विश्वराधार व विश्वे प्रा ਕਿਸ਼ੀ ਕੋਰਿਪਰ ਦ ਬਰਚੇ (ਹਰਹਿ ' (ਲਗ ਵਰ ਹ) 'ਦ ਸ ਪੰਟਦੀਸ਼ ਧਨ ਚੋਰੀਏ ਅਵਿੱਚ ਮਹਿਪਾ ਨਿਆ। ਜ਼ਿਲ੍ਹ ਪੰਚਕਰ ਪ ਹੁਣ ਕਿਆਵੇਂ ਸਭ ਦੇ ਰਾਪ ਅ ਨਾ ਤੋਵੇਂ, •ਲੱਫਰੇ: ਡੀ ਕਰਿਪੂਕਜਣੇ ਪ੍ਰੀ. ਕਰੀਰ ਨਾਤਿ ਪ੍ਰਤਾਈਆਂ ਲਾਲ ਲਾਏ ਰਾਣ ਹੈ (ਲੱਗ (ਰ) महाच्या नावतीय धनस्ट हिं हिन् वन सामी आउँ लेन पडही 'ਚਰ ਸਾਲ ਨਿਊ ਚਰ ਸਿਲ ਨਾ। ਪੰਟ ਕਾ ਮੁਲ ਮਹਾ। ਜ਼ਿਰ ਲੀ ਹਮਾ ਕਰ ਨ ਕੁਣ। ਜ਼ਿਸ ਲਾਆ। ਜਰ। ।। । (हह" ਮਰ ਕੀ ਹੈ ਸੰ ਕਰ ਕਿੰਨ ਕਰਿ ਚਵੀ ਘਰਿ ਆਵੇਂ ਅਸ ਕਪਣੇ ਮਰ ਪਟਣ ਵਿਜਜਦ ਰੋ ਕੰਨ ਕਰਿ ਚਵੀ ਘਰਿ ਆਵੇਂ ਅਸ ਕਪਣੇ म्बिस माम है हा इसर येट हो । हेवं मदे नव हा लग स्र ਦੁਨੀਆਂ ਲੇ ਬੇ ਪ੍ਰਿੰਡਿਆ ਬਾਤ ਅੰਦ ਰ ਅਰੇ ਲੀ ਰੋਲ ਨੇ ਜੋ ਆ ਹੈ (੧੦੨੦) ਕ ਮਨ ਦੇ ਚੌਰ :-ਕਿਹੜੇ ਅੱਚ ਰਨਾਹ ਕਰਕੇ ਮਨ ਅਕਰ ਲਵਾ ਦੇ ਰੇਵਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਪੜੇ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਖਿਆਰ ਬਾਂਧ ਅਤੇ ਹਾ ਮੈਂਦ

ਬਣਦੇ ਹਨ। ਯੂਰ : -ਾਕਬੀਰ ਸੌਂ ਖਾਖ ਅੰਦ ਵੱਧੋਂ - ਨਾਜ਼- ਜਿਸ ਪ੍ਰਤਰ ਭੁਣ ਨਵਾਨ ਸਭ ਜਬ ਪੂਲੇ ਧਾਸਨ । (ਅੰਗ ੧੩੭੦) ਆਦਮੀ ਦਿਹੜੇ ਹੀ? ਰਾਮਾਹ ਵੇਸ਼ਾ ਨੂੰ ਲੋਕਾ ਕੇ ਵਬਣ ਦੀ ਜ਼ਰੀ ਕਰਜ਼ ਮ ਪਰ ਜਦੋਂ ਬਰਸਰ ਜਾਨ ਹਿਸ ਬਕੀਤਾ ਦਾ ਉਸ ਵਲ ਅੰਤ ਨੂੰ ਸਰੇਪ੍ਰਤ ਹੁਜ ਵੜਾ, ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਮਨ ਦੇ ਚੋਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਕਈ ਗਲਤੀ ਜਾ ਨੁਟਰਿਤ ਨਾ ਸੰਕੀਤੀ। ਇਉਂ ਹੁਣ ਨਾ ਦੇਪਰਾ ਸਵੇ

ਤ ਤੁਜਨ ਸਮਰਨ ਵਲੋਂ ਚਰ :- ਜਾੜ ਪਟਸੰਸ਼ਰ ਦੇ ਨੇ ਸ ਨਹੀਂ ਜਾਵ ि व वित पर किया :- पर म विता ह बस में बर े भीवा ववहरू 2 - मत्र सर मृत यह ए हमी ए वट पंच मा । लेश प्रतर א סיב- בינה ביה בוסה עו פי מ בי א פ מיא אינטו ्र प्रशासन र वासे भाषा हर रही भारत हातू. का कार कर कर मार्थ हिमाहिन विराधित मार्थ से एस से सामित ੍ਰਤ ਨੇ ਕਰ ਕਰਮ ਦਿ ਦੇ ਜਿਵੇਂ ਜਿਪ ਦੀਆਂ ਸੋਕਵ

Stern holle Hannile hans Kattelle Like

विभावप्त म मान्या है वर्षे को भाग में अपन का मान्या है रित्रमुक्ति हैं कि स्वाहित हैं कि से कि स्वाहित के स्वाहित कि से स्वाहित के स्वाहित के स्वाहित के स्वाहित के स ਪਾਈ ਵੜੀ ਹਨ। • 12 ਅ ਵਜ ਬੀ ਤੋਂ ਵੀ ਬੀਆਂ ਪ੍ਰੋਗਤੀਆਂ ਪਿਛਾਂ ਨੂੰ ਜਿਲਦੇ ਸ਼ਿਆ ਪ੍ਰੋਗਤੀਆਂ ਪਿਛਾਂ ਨੂੰ ਜਿਲਦੇ ਸ਼ਿਆ ਸ਼ਿਆ ਸ਼ਿਆ ਸ ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਜਿਸ ਦੇ ਅਕਤੀ ਕਵਿਤਾ ਜ਼ਿੱਧ ਕਰਨ ਦਾ ਪਾਂਪ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜ਼ਿੰ ਸਾਹਵਾਦ ਸ਼ਾਹਤ ਦੇ ਜਾਣ ਹੈ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਅਜਬ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾ ਲੋ ਰਾਵ ਸਾਲ ਸਾਲ ਨਾਲ ਲਈ ਸੰਗਰਾਂ ਨੂੰ ਪੜਕੇ ਸਲਾਦੇ ਹਨ ਕਾਸਤਾ ਦ ਹੈ... ਅਪਣੀ ਕੁੱਟ ਦੀ ਚੌਜੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਹਨੀ ਸਿੰਘ ਨੇ ਗੁਲ ਹੈ ਹਨ । । ਮ ਪੂਕ ਜਾਣਾ ਸ਼ੇਕਰ ਕੌਰ ਜੀ ਨੇ ਹੋਟਾਇਆ ਪਰ ਨਾ ਰਕਦਾਵਰ ਦਾ ਹਿਣਾ ਸੀ ਕਿ ਜਹੇ ਦੇਅਨੀ ਨਾ ਭੰਗ ਤਾਂ ਉਹ ਨਾ ਨਾਮਾਂ ਆ ਸਾਂ। ਅਕਾਰਾਂ ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਗੁਲੇਵਿਆਂ ਤੋਂ ਸਾਵਧਾਨ ਰਹਿਣ। ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਰਾਵੀਆਂ ਦੂਰੇ ਬਾਲਤ ਵੀ ਚਾਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਕਵੀ ਕਿਹਾ ਹੈ।

ਮੁੱਚ ਲਵੀ ਜੋ ਬਾਜਾ ਮਤ ਕਵੀ ਹੈ ਪੂਤ। ਏਕ ਕਵੀ ਹੈ ਮਿਤੂ ਬਰ ਏਕ ਕਵੀ ਅਵਧਤੀ। 'ਲੇ ਕਵੀ ਹੈ ਭਾਰਜਾ ਕੋਣ ਕਵੀ ਹੈ ਪੂਤ ? ਕੋਣ ਕਵੀ ਹੈ

ਕ, ਕਾਵਿ ਦ 'ੇ ਭਾਰਮਾ:-ਜਿਹੜਾ ਕਿਸੇ ਦੀ ਕਵਿਤਾ ਚੁਰਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਇਸਤੀ ਹਵੀ ਹੈ,

੨, ਅਰਥ ਚੁਕਾਰੇ ਕਵਾਂ ਦਾ ਅਰਥ ਚੁਰਾ ਕੇ ਆਪਣੀ ਕਵਿਤਾ ਵਿਚ ਰਖ ਉਹ ਪ੍ਰਤੂ ਕਵੀ ਹੈ,

ਤ, ਵ੍ਰਿਸ਼ਟਾਤ ਦਾ ਅਤੇ ਬਰ: – ਜਿਹੜਾ ਕਿਸੇ ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਚੁਰਾਕੇ ਆਪਣੀ ਕਾਵਤਾ ਵਿਚ ਰਥੇ ਉਹ ਮਿਤ੍ਰ ਕਵੀ ਹੈ।

੪ ਸਮੇਂ ਰਚੇ ਅਟਾਪ : - ਜਿਹੜਾ ਸਮੇਂ ਸੁਮੰਤਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸੁੱਧ ਕਵੀ ਹੋਂਦਾ ਹੈ। ਾ ਸ਼ਾ ਨਵਿਤਾ ਦਾ ਵਿੱਲ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚੇਰ ਹਨ। ਮਹਾਰਾਜ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕਹਿੰਦੇ ੁਣ ਅਸ ਅਣ ਰਿਵਾਰ ਜੀ ਚੌਰਾਂਆਂ ਕਰਨ ਵਾਲ ਹਨ।

(ਰਸ ਬੌਰ) ਅਨੀਤ "ਤ ਹੀ (ਹਰਾਮ) ਧਰਮ ਤੋਂ ਵਿਰਹ ਨਵਿੱਧ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ (ਬੰਨ ਬਾਨ ਵਲ ਹਨ। ਕਿਸ ਨੂੰ ਮਾਰ ਕੇ ਬਾਣਾ ਪੀਣਾ, ਕਿੱਸੇ ਦਾ ਗਲ ਘਟ ਕੇ । ਰਿਜ ਲਾ । ਇਉਂ ਹਰਾਜ ਬਾਹ ਵਾਲਾ, ਪਾਪ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵੀ ਅਨਰਿਫ਼ਤ ਾਂ ਤੁਤਰ ਸਮਾਪੁਸ਼ਾਨਾ ਨੂੰ ਸੂਤ ਬਾਣਾ, ਹਿੰਦੂਆਂ ਤੇ ਸਿੱਚਾਂ ਨੂੰ ਗਊ ਦਾ ਮਾਸ਼, ਦੂ ਅ- 'ਮੁੱਖ 70 ਹਨਾਲ ਖੜਾ' ਤੇ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਣਾ ਹਰਾਮ ਖੋਰੀਆਂ ਹਨ।

ਮਨਲਮਾਨ ਮਹੀ ਹੁਈ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਖਾਣ ਦਾ ਨਾਮ ਹਰਾਮ ਸਮਝਦ ਹਨ ਅਤੇ

📸 ਕੇ ਹਬੀ' ਮਾਰ ਲੈਣ ਕੱਕੜੀ ਆਦਿ ਨੂੰ ਉਹ ਹਲਾਲ ਸਮਬਦ ਹਨ ਜੇ ਹਬਾ ਮਾਰਲਵ ਆਨਿਆਂ ਦੇਹ ਬਿਨਾਸੀ; ਮਾਟੀ ਕੋਉਂ ਬਿਮਾਂਸਲ ਕਾਂਆਂ । ਪ੍ਰਬਰਿ ਜੀਉਂ ਆਨਿਆਂ ਦੇਹ ਬਿਨਾਸੀ; ਮਾਟੀ ਕੋਉਂ ਬਿਮਾਂਸਲ ਕਾਂਆਂ । ਕਿ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜਾਰ ਅਨਾਹਤ ਲਾਗੀ; ਕਹੁ ਹਲ ਲ ਕਿਆਂ ਕੀਆਂ (ਅਤੇ ਤੇਤਪਤ)

ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬਕਰਾ, ਛੋਟਾ ਵਤੇ ਸਮ ਜ਼ਿਲ੍ਹ ਭਗਰ ਕਰਾਰ ਕੀਵ ਪਰਤ ਕੇ ਲਿਆ ਦਾ ਉਸ ਦੀ ਦੇਹ ਨਾਸ਼ ਕਰ ਵਿਚੀ ਅਤੇ ਸਿਟੀ ਗ ਵਿਸ਼ਮਿਲਾ ਕਰ ਵਿਭਾ। ਵਿਸ਼ਸਲਾ ਦਾ ਅਰਥ ਤਾਂ ਹੈ ਕਿਤ ਦਾ ਨਾਸ ਸ਼ੁਰੂ ਬਰਦਾ ਹਾਂ ਪਰ ਜੀਵਾਂ ਨੂੰ ਬਿਸ਼ਮਿਲਾ ਕਹਿ ਕੇ ਮਾਰਦੇ ਕਤਲ ਤੋਂ ਪੰਜ ਜੱਤਾ ਰਵਿਭ ਮਿੱਟੀ ਦੀ ਦੇਹ ਦਾ ਨੀਤਾ ਹਲ ਲ ਕੀ ਕਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾਲ ਗ ਬੀਤਾ ਹੈ, ਮੁਰਦਾਰ ਹੀ ਬਾਧਾ ਹੈ, 'ਕੜ ਤਿਲਿ ਮਰਦ ਹ ।। । 'ਅੱਗ ੧੪੦। ਵਿਦੀਨਾ ਕਾ ਦੇਸ਼ਤੀ ਵਦੀਨਾ ਕਾਖਣ । (ਅੰਗ ੭੯੦)

ਜਿਹੜੇ ਹਰਾਮ ਖੇਰ ਪਾਪ ਦਲਮ ਠੱਗੀ ਬੂਠ ਨਾਲ ਧਨ ਇਕੱਠਾ ਕਰਤੇ ਵਿਚਾਪੰਨ ਵਾਨ ਕਰਨ ਤਾਂ ਬਾਕੀ ਦਾ ਧਨ ਹਨ ਲ ਨੂੰ ਤਕਦਾ ਹੁਸਾਮ ਹੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੇਸ਼ ਦਾਰੇ ਹਜ਼ੂਰ ਫ਼ਰਮੇ'ਦੇ ਹਨ "ਸਟਨ ਪ**ੰ**ਹ ਹਰਾਮ ਮਹਿ ਹੈ ਹੋਇ ਹੜਲ ਨੇ ਜਾਇ॥ ਹਰਾਮ ਦੇ ਭਾਵ ਨੇ ਪਧ ਜਾਂ ਧਰਮ ਵਾ ਰੀਦ ਹੋਣ ਹੈ ਜਿ ਰੋਟ) ਮਸਾਲਾ ਪਾ ਦੇ ਮੀਤ ਤਾਂ ਉਹ ਹਵਾਲ ਤੋਂ ਵੇ ਧਰਮ ਅਨੁਸਾਰ ਵਾਤ ਰੀਜ਼ ਤਾਂ ਨਹਾਂ ਬਣ ਜਾਂਦੀ।

ਸੇ (ਅਸੰਬ) ਅਨ ਗਵਰ ਹੀ ਚੋਰ, ਚੋਜੀ, ਠੱਤੀ ਵਲੇਤ, ਝੂਠ ਬੋਲ ਕੇ ਵੈ ਵੱਈ ਲਾਕ ਧਰਮ ਤੋਂ ਵਿਰੁਧ ਹਰਾਮ (ਖੇਰ) ਖਾਦੇ ਹਨ।

ਅਸੰਖ ਅਮਰ; ਫਰਿ ਜਾਹਿ ਜੋਰ:-ਅਨਤਿਵਤ ਹੀ ਅੰਸ਼ ਜ਼ਾਲਮ ਹਨ ਇ ਜੋ ਦੌਰ, ਭ ਕਰ, ਇਸ ਨ ਯੂ ਜਬਰਦੇਸ਼ਤੀ (ਅਸਰ) ,ਕੇਮ ਕੋਟਕ ਪ੍ਰਯੁੱਕ ਨ ਜ਼ਹਿ, ਦਲ ਜਦੋਂ ਨਿ ਜਿਵੀਂ ਹਟਣਾਬਲ, ਕਰਵੇ, ਪ , ਕੰਮ ਅ ਦਿਕ ਹੈ, 28. 28 10 HE : 3 - M' 3 8 1 2 7H ad HE IT , THE DIES इंडेड नाम हाम नह कर देन देन दा व विस्ता भी। खेस मनम Transfer in the grand of the Bearing

ਅਸੰਬ ਗਲ ਵਚ ਹੋਤਿਆ ਕਿਸਾਹਿ :-ਅਤ ਰਵਤ ਐਮ ਡ was a second to the second of the Brees A CAN HE SHE SHE WENT WENT " ne meneral " ne site to have in hack It to the ਸ਼ੀ ਜਾ ਜੀ ਸਾਹਿਬ

and the second s कि गर्मा, सुवृत्त का का भी सुन्धी सुन्द वस । (धर्म तका (सुन्धा) स्ट्र तात अभात अभार, कारा हा -(अभून) अप्रत्याच्य (अनुसा) स्ट्र ਹਨ ਜ ਕੇਮੀ ਾਜੀ ਦੀ ਪਸ਼ਕਕ ਤਾਂ (ਰਾਲ ਵਦ) ਗੱਧ ਨੂੰ ਵਿਚ' ਦੀ ਵੱਢ ਦੇਣ ਰੇਸ਼ਗ ਸੰਵਰੀ ਹੈ ਵਾ ਕਰਨ ਹੀ ਨਾ ਦਣ। ਵਿਚੰਦ ਰਕਾ ਸਾਊਟ ਲਗ ਸੁੰਦਾ ਨੂੰ हिन्द्रा महात्म अस्तर स्था । त्रा स्था के मन क्षेत्र महात्म है है कि प्रतास्त के प्रतास्त के प्रतास्त के प्रतास ਵਿਗਾਰਨ ਦਲ ਘੜ੍ਹਾ ਦਾ ਬੁਤੀ ਤਲ ਬਣਦੀ ਨੂੰ ਵਿਚੋਂ (ਵਿਚ) ਫੋਬਣ ਤੁਜ (J. 11) ਨੇ ਹੈ ਹੈ ਹੈ ਹੈ ਹੈ ਪ੍ਰਿੰਡ ਹੈ ਤੇ ਸੰਭ ਦੇ ਸੁੰਭ ਦੇ ਸ਼ਿਕਾਰ ਦੇ ਹੁਣ ਲਗਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੰ, ਨੀ ਗੁਆਉਣ ਇਸਤੀ ਨੂੰ ਪਤਾਲਗਾ ਤੋਂ ਈਰਥਾ ਹੋਣ ਲਗਾਜ਼ ਦੀ ਮਾਰੀ ਜਨੀ ਨੇ ਦੂ ਪਰ ਅੱਗ ਲੋਣ ਦੇ ਬਾਨੇ ਆਈ ਉਸ ਵੇਲੇ ਠੀਕ ਰੀ ਸੰਗ ਹਾਂ ਸ਼ਿਲ੍ਹ ਨੂੰ ਸ਼ਿਲ੍ਹਾ ਹੋਈ ਕਹਿਣ ਲੱਗੀ ਦੇ ਸ਼ਿਲ੍ਹੇ ਸਿੰਦ ਅਤੇ ਸੰਗ ਰਿਆਰੀ ਸੀ ਤਾਂ ਸ਼ੁਤ ਨਕਰੀ ਹੋਈ ਕਹਿਣ ਲੱਗੀ ਦੇ ਸ਼ਿਲ੍ਹੇ ਸਿੰਦ ਸੰਵੇਂ ਸੰਗ ਰਿਆਰਾ ਸਾਂਤ ਤੂੰ ਹੈ ਜਵਾਂ ਸਿਰਗੀ ਵੀ ਹਰ ਜਾਊਂ। ਮਿਤਰੀ ਦੀ ਬੰਮਰੀ ਦੀ ਸਰਵਾਹ ਹੋਣ ਤੋਂ ਉੱਤੇ ਦਾ ਮੰਗਣਾ ਹੁਣੇ ਰਹਿ ਗਿਆ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਰਿਸ਼ ਦੇਸ਼ ਕੰਮ ਵਿਚ ਫਰੋਕ ਪਾ ਦੇਣਾ ਇਹ ਵੀ ਹੱਤਿਆ ਹੈ। ਵਾ :-ਸੰਤਾ ਦੀ

'ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਮਹਾ ਹਤਿਆਰਾ ।.' (ਅੰਗ ੨੮੦)

ਅਸੰਬ ਪਾਪੀ; ਪਾਪੂ ਰਹਿ ਜਾਹਿ: ਅਨ੍ਰਿਗਣਤ ਹੀ ਐੱਥ ਲੋਕ ਹਨ ਜਿਹੜੇ 'ਪਾਪਾਂ' 'ਪਾਪੂ' ਕਰ ਕਰ ਕੇ ਨਰਤਾਂ ਨੂੰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨ ਹੁਰ ਵਕਤ ਪਾਪ, ਅੰਗ ਵ, ਕੇਕਰਮ ਕਰਨ ਤੇ ਹੀ ਲੱਕ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਹੈ ਇਆ ਹੈ।

"... १ २ २ १ १ १ १ १ १ १ १ १ वर्ग का पर १, ५१ वर १ वर १ वर हो है है। इस स्थापन The beat of the Bar and the state of the Hold Market

्रोल १ र १ १ र १ १ । विषित्त १५ - १ सेती च द र्यन्यो चित्र वीनः े सर्ग प्रश्यमानसभाष्ट्र । व व मन्द्रमान प्रश् हत १७५० कर्षाच्या १३) सत्त्र असे हा १८ हर हर स्था सामा . . . वा १४४, भारत वाष्ट्राचित्रका में प्रशासित सार्थित को र गांकर र . र राष्ट्र १३ रो स्थ हर र से सं अपन से उसी

ਜਪ ਜੀ ਸਾਹਿਬ

ਾ ਕੀ ਬਾਣੀ ਵਿਚ ਇਹ ਪਾਪ ਸੰਨੇ ਹਨ :– ਯਚਾ – ਰ ਸਰਮਣ ਕੈਲੀ ਘਾਤ ਕਰਤਾ ਅਣਚਾਨੀ ਕਾਂ ਚਾਨ _{ਹੈ}

ਰਿਵਰ ਫਿਟਰ। ਕੌਰ ਬਣੀਆਂ ਸਦਾ ਸਦਾ ਅਰਜਾਨ ਦੇ (ਅੰਜ ਰਜਤਰ) विदेश सिट्या प्रति में स्थित में शिष्ट कर्षण र भारत करते हैं। ਸ਼. ਰਿ ਕਮਾਵਹਿ ਹੁੰਦ ਨਿਸ਼ੰਵਰ ਜਸਪੰਤ ਸ਼ ਹਿ ਖ਼ਤ ਕਾਲੇ । (१९६६) ਬ.ਾਰ ਕਮਾਵਾਰ ਕਰਦ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂਕਾ। ਨਾਨਤ ਨਿਰਾ ਸਥਵਿ ਸ ਧਾਣੀਆਂ ਨ रियो मह तमका, हा (मा वसरा) , लात सका त ता का विभाग ਪਾਰ ਲਦੇ ਪਾਰੇ ਪਾਸ਼ਾਕਾ ਜ ਪਤਾ ਰਿਖ ਪ ਹੜਾਣੇ ਆਰ ਜਾਂ ਜ ਸੰਕਤ ਨ ਵਿਜਗ ਸਜਾਹ । (ਅੰਗ ਦੇਵਰ, ਅਨੁਕਾਲ ਜਾਵਤਿਆਂ ਦੂ ਤੁਲ੍ਹੀ ਜਾਮ, ਪਾਰ ਕਮਾਵ ਦੁਆ ਤੇ ਨਾ ਕੇ ਉਨ ਬੰਦੀ ਰਾਮ ੇ (ਅੰਨ ਪੁਰ ਪ੍ਰਾਪਕਰੇਸ਼ਤ ਸਰਪਸ ਮਤੇ । ਅਕੇਵ 'ਦੀ ਕਿ ਭਤੇ ਵੱਡ ਕੜੇ ।। ਦੇਸ਼ਕਿ : । ਜ਼ਿਸ਼ਕਦਾਤੇ ਲੰਖਾ ਸੰਗੇ ਬਾਣੀਆਂ ॥ (ਅੰਗ ੧੦੧੯)

ਅਸੰਖ ਕੁੜਿਆਰ; ਕੂੜੇ ਫਿਰਾਹਿ:- ਅਸੇਸ਼ ਅਨਰਿਵਤ ਹ ਐੱਸ ਆਦਮੀ ਹਨ, ਜਿੜਕੇ (ਭੂੜਿਆਰ) ਬੂਠ ਦੀ ਪ੍ਰਪਤੀ ਵਾਲੇ ਬਾਵਬਨ , ਬੰਧਣ ਵਾਲ (ਕੂੜ) ਰੂ'ਤਆਂ ਕੰਮਾਂ, ਕੁੰਤਆਂ ਕੰਮਾਂ ਜਵਦ ਲਗੇ (ਝੂਤੀਆਂ ਕਵਾਰੀਆਂ ਸਾਂ'ਦ ਦੇਣ ਵਿਚ) (ਫਿਰਾਰਿ) ਤੌਰ 'ਤਰਦੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਗਵਾਰੀਆਂ ਸਾਂ'ਦ ਦੇਣ ਵਿਚੇ (ਫਿਰਾਰਿ) ਤੌਰ 'ਤਰਦੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸੱਚ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਕਕਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਬੂਨੀ ਉਗਾਹੀ ਦੇ ਕ ਵੱਖਾਂ ਲਵਾਗ । ' ਜੈ ਤੇ ਤੋਂ ਵਦੀ ਦੇਨਿ ਉਗਾਹੀ ਦਰਮੀਤ ਕਾ ਗਲਿ ਫ ਹਾਂ ਹਾਂ (ਅੰਗ ੧੦੩੨ ਵ ਅਨਰਿਣਤ ਹੀ ਅੰਜ ਵਿੱਤਆਰ ਬੂਨ ਵਾਲੇ ਕੁੜੇ ਪਾਰ ਦੀਆਂ ਜੁਨਾਵਿਤ ਅਨਰਟਤ ਹਾਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਹਨ। ਵਾ:-ਕੂੜ ਵਿਕਾਰਾਂ ਵਿਚ ਫ਼ਿਲ੍ਹੇ ਹਨ ਵਾ:-ਅਨਰਿਟ; ਬਨੁਬਾਟਰ ਵਾਲੇ ਰੂਜੇ ਪੂਰਸ਼ਾ ਨਾਲ ਹੀ ਕਿਤਾਕ ਹਨ। ਵਾ :- ਖਨ ਹੀ ਰੋਕੜ

Concessaria Charles Annie San San San San San San THEN 50' 6 ES - 6 (10.5 P.17 HAD E ٠ ١٦ ، ١٦ ١٩٠١٠) . 'अंश'रू मच धनमः प्रतिस्थाने । HTH PHE יו לוציאי למ לים שום בינו ימה לאו פציי לפס 12 el 46 1 1 HER S GREET THEM

ਅਮੰਬ ਮਲੇ :: ਮਲ਼ ਭੀਬ ਖ਼ਾਹਿ :-ਅਮੁਭਿਵਤ ਹੀ ਜੇ ਪਟਾਇਆ Sure was , to had the all , same

ਮੁਸ਼ ਨਿਵਾਰੇ ਸਨ। ਸਨ ਦੀ ਨਿੰਡਾ ਜਿਹਾ ਸੰਕਰ ਹੈ ਉਹ ਮਲ ਛੋ ਹਨ। ਭਿਕਾਸ ਸਦੇ ਤਰਾ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉ 1 ਹਿੰਦੁਆਂ FJW, S EC W 1 12 G 1941, HGS 3, AM 91 11, WRIEES) भाष्ट्रा प्रस्ता वरित हिन्मू । (भाषा प्रस्ता)

ਛੋਵਾਂ ਪਾਜ਼ ਨਾ ਜ਼ਿਸ਼ ਹਰ ਦਣ ਵਲੇ ਨੂੰ ਬਹਾ ਹੈ। ਭਵੇਂ ਉਹ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸੀ ਹਰ ਕਮ ਸਨ ਛੇ ਵੇਲਾਂ ਕਰਾ ਜਿਵਾਂ ਚੜੇ ਲ ਜ ਤੀ ਵੀ ਹੈ ਪਰ ਕਰਮ ਦੇ ਕਰਨ ਕਰਕ ਵੀ ਨਾਮ ਕਵਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਚਦੂ, ਬਠਾ ਨੰਦ ਆਦਿ ਚੰਡਾਲਾਂ ਦੀ ਗਿਣਗੀ ਵਿਚ ਹਨ। ਹੋਵਿਨ ਸਟਬ, ਭੁਭੀਖਨ ਭਵਤ, ਹਰਣਾਖਬ ਦੁਜ਼ਟ, ਦਾ ਵੇਡੇ), ਪ੍ਰਿਯਾਦ ਭੂਗਤ ਆਦਿਕ ਨਾਮ, ਕੁਜ ਕਰਕੇ ਪਏ ਹਨ। ਸਾਧੂ ਕਰਮ ਜੋ ਪੂਰਬ ਕਮ ਵੈ . ਨਾਮ ਦਵਤਾ ਜਾਂਤ ਕਹੇ ਵੱੱ। ਕੁੰਕਤ ਕਰਮ ਜ ਜਗ ਮੈਂ ਕਰਹੀ। ਨਾਮ ਅਸਰ ਤਿਲ ਕੇ ਸਭ ਧਰਦੀ '(ਦਸਮ ਅੰਗ ਬਵ) (ਅਸੰਬ) ਅਨਰਿਵਤ ਹੀ ਮਲੋਫ਼ ਹਨ ਅਤੇ ਅਮੇਕ ਹੀ (ਸਾਲ ਖਾਕ) ਆਪ ਦੀ ਸੈਲ ਭੇਖਨ ਵਾਲੇ ਜੈਨੀ ਬਹਾ ਦਿਨ ਤੱਟਤੇ ਹੈ ਕੇ (ਖਾਤ, ਬਾਦ ਤਨਾਂ ਵਾ:-ਅਨਰਿਕਤ ਹੀ (ਮਲ੍ਭੀਬ) ਮੈਲ ਬਣਵਲਕਾੜ, ਸਨਾ ਸਟਾਲੀ ਆਦਿਕਾ ਨੂੰ (ਬਾਹਿ) ਬਾਦੇ ਹਨ। ਵ:-

ਜਿਸ ਨੇ ਮੱਡੀ ਬਾਲ ਹੀ ਉਸ ਨੇ ਸਾਰਿਆ ਦਾ ਮਾਸ ਬਾਲਿਆ। ਕੋਹੜੀਆਂ ਦੇ ਸਾਮ ਨੂੰ ਵੀ ਮੱਛਾਲਾ ਥਾ ਜਾਦੀਆਂ ਹਨ। ਕੁੱਕੜ ਸਾਰਿਆਂ ਦੀ ਮਲ ਨੂੰ ਖਰਵਲਾ ਹੈ। ਕੁਕੜ ਦੇ ਸਾਹਮਣ ਨੌਕ ਵਿਚੇ' ਰਸ਼ਾ ਕੱਦ ਕੇ ਜਿੱਟ ਦਵੇਂ ਦੂਮ ਵਲੇ ਬਾ ਜਾਵਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਸ਼ੁਰ ਤਾਜਿੰਡ ਦੀਆਂ ਨਿਆਈਆਂ ਗੰਦਾ ਬਾਬਾਕ

ਾਰਤਨਾ (ਸਲ੍ਹ ਭੁਖਿ) ਮੈਲ ਖਾਣਿਆਂ ਨੂੰ (ਖਾਹਿ) ਖਾਣ ਵਾਲੇ ਹਨ। an Thainithichthichthichthichte

प जी प्राधिष

परीजी १६

COS SESSIONES AND SESSION SESSIONS SESSIONS (ਅਸੰਖ ਨਿੰਦਕੁ: ਸਿਰਿ ਕਰਹਿ ਭਾਰੁ):--(ਅਸੰਤ) ਅਤਾਰਿਣਤ ਹੀ ਲੰਜੇ (ਨਿੰਦਰ) ਪਰਖ ਹਨ ਜੋ ਹਰ ਵਕਤ ਸਿਤ ਉਤ ਨਿੰਦਰ ਦਾ ਭਾਰ स्वी तथर उत्। ਚੜੀ ਵਖਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਜਾਰ ਜੂਬ ਦੇ ਤੇ ਬਰਾਜ ਬਣਾਹਵਾ ਕਾਰ ਨਿੰਘ ਕੇ ਜ਼ਿਰਿਰ ਹ । '(੧੨ਰਚ) ਰਗੇ, ਯਾਗ ਤੇ ਜਮ ਬਾਜਾ ਤੇ, ਗ੍ਰੀ ਪ੍ਰਿਸ਼ਕ ਸੰਧ ਹੋਟ ਜ਼ਹਿ ਲਾ ' ਬਲਾ ਨੂੰ ਜੀ ਕਰ) ਦਾ ਗਾਰ ਆਪਣੇ ਮਿਕ ਉਤ ਸੰਬਰ ਨਾਲੇ ਹਨ। ਵਿੱਚ ਆ ਤਾਂ । ਕ ਜ ਅਮ ਨੂੰ ਹਾਹੀ ਦਾ ਕਾਰ ਆਪਤੇ ਸਿਰ ਉੱਤੇ ਲਈ ਜ ਦੇ ਹਨ। ਯਾਤਾ 💄 ਅੰਨੀਰ ਲਭ ਤਰੀਹ ਹਲਕਾਏ ਜੀਨੀਵਾ ਕਰਹਿ "ਸ ਜਰ ਜ ਜੋ ਦਾ "(393)

ਸਾਖੀ ਨਿੰਦਿਆ ਕਰਕੇ ਕੌਰੜੀ ਹੋਣਾ

ਸਾਰ ਸੰਗਾ ਜੀ ! ਇਕ ਰਾਜਾ ਸੀ ! ਉਸਨੇ ਇਕ ਵਾਰ ਜੱਗ ਅਤੇ ਕੀਤਾ। ਕੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਪੰਭਿਤ ਆਦਿਕ ਸੱਦੇ। ਛੇ ਪ੍ਰਭਾਰ ਦੇ ਰਸ਼ਾ ਦੁਆ ਗਾ ਛੋਤੀ ਪਕਾਰ ਦੇ ਕੋਜਨ ਬਨਾਏ। ਜਿਸ ਵਕਤ ਕੋਸਤ ਬਣ ਰਹੇ ਸਨ ਉਸ ਵਕਤ ਇਕ ਇਲ ਜ਼ਹਿਰੀਆਂ ਸੰਘ ਰਕ ਕੇ ਉਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ। ਜਿਸ ਵਰਕ ਉਤੇ ਆਈ ਜਾਂ ਸਿੰਹ ਉਸਦੇ ਪੈਂ'ਚੇ ਵਿਚੇਂ' ਨਿਕਲ ਕੇ ਰਿੱਬਦੀ ਖੀਰ ਵਿਚ ਜ**ਿਰਗਾ। ਉਸ ਵ**ਕਤ ਸ਼ਹਾਰੂਜਦ ਪ ਲਾਂਗਰੀ ਪਾਸ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਕਿਸ ਨੂੰ ਵੀ ਸੱਖ ਦੇ ਤਿਗਣ ਦਾ ਨਾ ਪਤਾ ਲੰਗਰ ਹੈ। ਲੰਗਾ । ਉਹ ਵਿਚੇ ਹੀ ਟਿੱਬ ਰਿਆ । ਜਦੋਂ ਪੰਗਤਾ ਇਠਾਕੇ ਲੰਗਰ ਲਗਾ । ਉਹ ਵਕਤਾਇਆ , ਤਾਂ ਜਿਸ ਜਿਸ ਨੇ ਖੀਰ ਖਾਧੀ ਉਹ ਸਾਰੇ ਹੀ ਮਰ ਗਏ। ਬਹੁਤ ਸ ਤੇ ਝਾਹਮਣ ਤੇ ਸਾੜੂ ਆਦਿਕ ਮਤੇ ਵੇਖ ਕੇ ਰਾਜੇ ਦੇ ਮਨ ਅੰਦਰ ਖਿਆਲ ਆਇਆ, ਕਿ ਮੌਰੇ ਪ ਸੇ ਬਦਾ ਭਾਰੀ ਪਾਪ ਹੈ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਨਰਕਾਂ ਵਿੱ ਵਿਚ ਜਾਂ ਪਵਾਂਗਾ ਤੋਂ ਫਿਰ ਨਿਕਲ ਨਾਹੀਂ ਸੰਕਾਰਾ, ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਪਾਂਚ ਲਾ ਪ ਸੰਚਰ ਕਰਨ ਦ ਕਰਨ, ਰਾਜ ਭਾਗ ਨਿਆ ਗੈ ਕੇ ਵੇ-"ਗ ਧਾਰ ਕੇ ਜੇਤਲ ਵਿਚ ਜਹਾਇਆ ਕਰਣ ਚੁਧ ਰਿਆ। ਬਹੁਤ ਸਮਾਂ ਚਹੁੰਜਿਆ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਦਿਨ ਜਾ ਜਾਂ ਸਾਂ, ਤੁਵਿਚੇ 'ਤੇ ਖ਼ਆ ਜੰਤਣ ਗਿਆ। ਉਸ ਵਕਤ ਇਕ ਬ੍ਰਾਹਕਤੀ ਵੈ ਨੇ ਜਜ ਤੇ ਭੜਕਾਨੇ ਜਾਮਾ ਕੀ ਜੀ ਕਿ ਅਨੁਗ੍ਰਮਤ ਅਤੇ ਸਾਹਮਰਕੇ ੇ 'हर , ਨਾ ਹੈ ਕਦੇ' 'ਨੇ ਦਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾ ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਫ਼ ਤੋਂ ਗਿਆ। ੁਫ਼ , ਨਾਕ ਼ੈ ਮਰ ਗੁਣੀ। ਜ ਸੁਕਾਬੀਰ ਵਿਚਾਪਾਜਾ ਸੀ ਉਸਦਾ ਮ ਮ ਨ ਨਾ ਹੀ ਨਾਜੇ ਨਜਾਵ ਕ ਬ੍ਰਮਣ wifes ਤੋਂ ਸ਼ਾਰ ਸਾਰਾ ਦੇ ਕੇ ਸਮਨ ਕੋਮਕੇ ਅਜੇ ਜੀ 1 ਪਤ ਕਿਸ ਨੇ ਨਹੀਂ ਜਾਂ ਹੈ

म्पूर्ण अस्ति । स्वारोक्ति । अस्ति कि क्रमार तर ने प्रामनों रूच तम हो। तम है। विक्षांत क्रमां स वेशो हम रुन्, मुन न सन, तेन हिंगिया जिनाम के प्राप्त के कहा रेम रुपा मा। पाप रा एक मार्ग में साम को में के में की की में की मार्ग की की में पाप रा एक मार्ग में साम के मार्ग की मार्ग में बुद्ध है है है है के प्रति है जो प्रति है के विकास के प्रति है। जो प्रति है के विकास के प्रति है। जो प्रति है के विकास के प्रति है। ਰੇ। ਨਿੰਦਕ ਅ'ਂ ਦੀ ਸ਼ਬਰਦੇ ਹਨ ਅੰਤ ਕਵਾ ਨੂੰ ਵੀ ਦੇਸ਼ ਵੰਗਰ ਉਂਦ ਹੈ। ਮਿਦਕ ਅ ਹਨ। ਜਿਵਾਂ ਦਾ 'ਪ ਮਹਾਸੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ:-भारत रें दर प्रथेत वर्ष, क्रिक हो उन्हें हेव।। ਜਗਤ ਜਾਂ ਸਵ ਕਲ ਦਹੇ, ਨਿੰਦਾ ਦਹੇ ਅਨੇਕ। °

ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਨ ਵਾਲੀਆਂ ਸਭ ਕਲਾਂ ਨਾਸ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਭਾਵ ਨਰਲਾਂ ਨੂੰ ਸਰੇਬ ਪਾਂ ਜ਼ਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਭਰੋ ਹੈ ਵਾਲੇ ਦਾ ਸਰੀਰ ਨਿਕਾਰਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਨਾਸ ਹੋ ਜਾਣਾ ਹੈ. ਤੁਸਾਤ ਘੀਣ ਵਾਲੇ ਦੀਆਂ ਸੌ ਕਲਾ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਪੈਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਨਿੰਦਾ ਕਾਨ ਵਲ ਦੀਆਂ ਅਨਰਿਣਤ ਕਲਾਂ ਨਰਕ ਵਿਚ ਪੈਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਨਿੰਦਾ ਭਲ ਕੇ ਵੀ ਨਾ ਕਰੇ। 'ਨਿੰਦਾ ਭਲੀ ਕਿਸੈ ਕੀ ਨਾਹੀ ਮਨਮੁਖ ਮਗਬ ਕਰੇ ਨੇ ॥ ਮਹ ਕਾਲ ਤਿਨ ਨਿੰਦੜਾ ਨਰਕੇ ਘੇਰਿ ਪਵੇਨਿ॥'

ਨਿੰਦਾ:-ਹੋਣ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਚ ਗੁਣ ਪਰੰਤੂ ਆਪਣਾ ਪਰਤਾਪ ਵਧਾਉਣ ਵਾਸਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੂਲਨ ਤੂਪ ਕਥਨ ਕਰਨਾ। ਇਸ ਨੂੰ ਨਿੰਦਿਆ ਕਰਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਤ ਚਾਰੂ ਦੂ ਭੂਗ ਉਹ ਆਪਣ ਸਿਰ ਭਾਰ ਹੋ ਕੇ ਡਾਵ ਪੂਰਾ ਦਿੱਲ ਲਾ ਕੇ ਹਰ ਵਕਤ ਨਿੰਦਿਆ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਜਿਵੇਂ :-ਚੰਦੂ ਜਹਾਗੀਰ, ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੇ ਪਾਸ ਪੰਜਵੇਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਜੀ ਦੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਲੱਗਾ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਿਚੀਆਂ ਵੀ ਪੰਜਵਾਂ ਪਾਤਕਾਰ ਜੀ ਦੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਤ ਵਿਚ ਲੱਗਾ ਰਹਿੰਦਾ, ਜਹਾਂਗੀਰ ਬਾਦਸਾਰ ਅਗੇ ਅਤੇ ਆਪਣ ਚੇਲਿਆਂ ਪ ਸ ਅਤੇ ਚੇਜ਼ ਤੇ ਸੁਲਹੀ ਆਦਿ ਅੱਗੇ ਨਿੰਦਿਆਂ ਹੀ ਕਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ। ਸ਼ੁਕੀ ਤੇ ਸਲੰਬੀ ਅਥਵਾ ਪ੍ਰਿਤੀਆਂ ਤੇ ਸੁਲਹੀ ਐਵਾਂ ਗਏ। ਾਜ ਕੋਈ ਉਸਦਾ ਮੰਗੀ ਹਵੇਂ ਨਾਲੇ ਲਏ ਸਿਧਾਵੇਂ । ਅਣਹੋਂ ਦਾ ਅਜਗਰ ਭਾਰ ਉਨਾਏ 'ਨੰਦਕ ਅਗਨੀ ਮਾਹਿ ਜਲਾਵੇ॥' (ਅੰਗ ਭ੭੩)। ਅਨਰਿਣਤ ਹੀ ਿੱਦਕਾ ਨੂੰ ਨਰਕ ਵਿਚ (ਸਿਰਿ ਭਾਰ) ਸਿਰ ਪਰਨੇ ਦੇਂਡ ਦੇਣ ਲਈ ਟੀਂਗਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵਾ: ਮਾਤਾ ਦੇ ਗਰਭ ਵਿਚ ਸਿਰ ਭਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਦੇਡ ਨੂੰ ਰਗਤਾਉਣ ਲਈ। 'ਮਬੁ ਤਲੇ ਪੈਰ ਉਪਰੇ ਵਸੰਦੇ ਕੁਹਬੜੇ ਬਾਇ॥'(ਅੰਗ੭੦੬)। ਜੰਟੰਦਕ ਮਾਰੇ ਭਤਕ ਲਿ ਖਿਨੁ ਇਕਨ ਨ ਦਿਤੇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਦਾਸ ਕਾ ਦੁਖੂ ਨ

ਹ ਜੀ ਸਾਹਿਬ

NAME OF THE PROPERTY OF THE PARTY OF THE PAR ਦ ਸ਼ਬਹਿ ਫੜਿ ਜੇਨੀ ਜੁਤਾ। ਮਹੇ ਵਾਲਿ ਪਛਾੜਿਅਨ ਜੋਮ ਮਾਰਗਿ ਸੁਤੇ। ਨੇ ਦੁਖਿ ਲਗੇ ਬਿਲਲਾਣਿਆ ਨਰਕਿ ਘੌਰ ਸੁਤੇ॥

ਨਾਨਕ: ਨੀਰੂ ਕਹੈ ਵੀਚਾਰੂ :--ਸਤਿਗ੍ਰਨਾਨਕ ਕੇਵ ਜੀ ਕਾਂਨ੍ਹਿਡ ਹਨ ਕਿ ਨੀਰ ਪਰਖਾਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਕਿਹਾ ਹੈ। ਤਾਮਸੀ ਸ਼ਿਸ਼ਟੀ ਜੋ ਨੀਵਾਂ ਹੈ। ਹਨ ਕਿ ਨੀਰ ਪਰਖਾਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਕਿਹਾ ਹੈ। ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਕੋੜੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ (ਦੀਚਾਰ) ਨਿਰਨਾ ਵਿਚਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਕੋੜੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ (ਦੀਚਾਰ) ਨਿਰਨਾ ਵਿਚਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਜੋ ਕੀਤਾ ਨ ਜਾਤਾ ਹਰਾਸ ਖੇਗਾ ਹਉ ਕਿਆ ਮਹੁ ਦੇਸ਼ਾ ਕਰਣ ਹੈ। ਯਥਾ: 'ਜੋ ਕੀਤਾ ਨ ਜਾਤਾ ਹਰਾਸ ਖੇਗਾ ਹਉ ਕਿਆ ਮਹੁ ਦੇਸ਼ਾ ਕਰਣ ਹੈ। ਅਥੇ ਹੈ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਕਹੈ ਬੀਚਾਰਜ ਧਾਣਕ ਰੂਪਿ ਟਹਾ ਕਰਕਾਰਜ (ਅੰਗ ੨੪) ਪ੍ਰਸ਼ਨ :- ਸਿਧ ਕਹਿਣ ਲੱਗੇ ਹੋ ਸਜਿਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸੀਂ* ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕ ਆਉ ਝ

ਦੱਤਰ :- ਵਾਰਿਆ ਨ ਜਾਵਾ;ਏਕ ਵਾਰ:--ਹੇ ਭਾਈ ਅਸੀਂ ਤੀ ਇਕ (ਵਾਰ) ਵਾਰੀ ਵੀ (ਵਾਰਿਆਂ) ਵਰਜਣ (ਨ ਜਾਵਾਂ) ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕਹੇ ਤੇ ਇਕ ਵਾਰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਰੂਕਦੇ। ਸਾਕਤ ਪੂਰਖ ਐਸੇ ਹਨ।

ਬਹੁਤ । ਇਕ ਵਾਰ ਦਾ ਜਾਨਰਿੰਗ ਬਹੁਮਾ ਹੁ ਕੇ ਕਹਿਓ ਨੂੰ ਮਾਨਰਿ ਼ੈ(ਤਤ੍ਤ)। ਫ਼ਾਡਿ ਕੁਚਰਚਾ ਆਨ ਨੂੰ ਜਾਨਰਿੰਗ ਬਹੁਮਾ ਹੁ ਕੇ ਕਹਿਓ ਨੂੰ ਮਾਨਰਿੰਫ਼ੀ(ਤਤ੍ਤ)। ਾਰਹੀਨ ਨ ਗਣਿਕਾ ਵਾੜਿਅਹੁ ਵਕਦਮੀ ਲੱਠੇ ॥ (ਵਾਰ ੨੭ ਪਉਵੀ ੨)

ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰੇਕਣ ਵਾਸਤੇ ਕਾਰਨੂੰ ਜਾਣਾ ਹੈ ਇਕ ਵਾਰੀ ਭੀ ਨਹੀਂ ਰੋਕਦੇ। 'ਨਿੰਦਕ ਸੌ ਜੋ ਨਿੰਦਾ ਹੋਰੈ॥'(ਅੰਗ ੩੩੯)

ਸਿਧਾਂ ਕਿਹਾ ਜੀ ਆਪ ਓਹਨਾਂ ਤੋਂ ਤਰਕ ਕਰਦੇ ਹੋ ? ਕਹਿੰਦੇ ਨਹੀਂ ਭਾਣੇ ਵਿਚ ਪ੍ਰਸੰਨ ਰਹਿ ਕੇ ਇਉਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ।

ਜੋ ਤੁਸ਼ ਭਾਵੇਂ, ਸਾਈ ਭਲੀ ਕਾਰ:-ਜੋ ਪਰਮੇਸਰ ਤੈਨੂੰ ਭਾਉਂਦੀ ਹੈ ਉਹ ਸਭ ਤੋਂ (ਭਲੀ) ਸੰਸ਼ਣ ਕਾਰ ਹੈ।

ਤੂ, ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ.ਨਿਰੰਕਾਰ:-- ਭੂ ਪਤਮੇਸਤ ਜਿੰਨਾਂ _{ਕਾਲਾਂ} ਵਿਚ ਸਦਾ (ਸਲਾਮਾਂ੨) ਇਸੰਬਤ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਨਿਰੰਕਾਰ ਹੈ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਗੁਸਮੁਖਾ ਨੇ ਨਿਸ਼ਚਾ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਅਰਥ ੨ :--ਪਹਿਲ ਪਾਵਿਸ਼ਾਹ ਜੀ ਨੇ ਸੀ ਕਰਤਾਰ ਪਰ ਸਾਹਿਬ ਜੀ 🕏 ਵਿਚ ਸੀ ਰੂਰ ਅੰਗਦ ਦੇਵ ਸ਼ਾਮਿਬ ਜੀ ਪ੍ਰਬਾਏ ਉਚ ਰਿਆ। ਇਸ ਅਰਥ 🕏 ਵਿਚ ਜੰਪ ਸੰਬਰ ਪ'ਹਲੀ ਵਿਚੋੜੀ ਵਿਚੋਂ ਲੜਾ।

(ਅਸਰ ਸਾਰ, ਅੰਧ ਘਰ ।। , ਜਿੜ੍ਹਾਂ ਰਾਜਸਥਾਂ ਨੇ (ਅਸੰਬ) ਪ੍ਰਸੇਸ਼ਰ है है

ਕ੍ਰਾਮਮਾ ਹੈ ਉਹਾਂ ਨੇ (ਮੁੱਚਰ) (ਮੂ) ਮੂੰਹ ਆਵਿਕ ਦਿੰਗੀਆਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਵਿੱ ਰਪਿਆਂ ਹੋ ਦਾ ਜਿਲ੍ਹਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਵਕ ਨਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਐਵਾਂ ਬਕਵਾਸ ਕਰੀ ਵਲੇ (ਰਵਾ ਹਰ ਜਾਣਾ, ਇੰਦਿਆ ਕਰੀ ਜਾਣੀ, ਬਗਤੇ ਪਾਣੀ ਰਖਣੇ, ਐਵੇਂ ਹਰ ਵਕਤ ਜ਼ਣਾ, 'ਨ ਦਿਆ ਬੁੱਕਰੀ ਵਾਰਾ ਮੰਹ ਮਾਰੀ ਜਾਣਾ ਅਭੁੱਖ ਖਾਣੀ ਜਾਣਾ, ਜ਼ਿਊਂ ਨੂੰ ਕਰੋਵ। ਵਿਸ਼ਾਂ ਤਲਾ ਹੈ। ਉਹਸ ਦਾ ਸਾਂਹ ਹਨ। ਉਹ ਰਾਜਮੁਖ ਧਰਮ ਤੇ। ਉਪਵ ਨਰਿਧ ਗੋਰ ਦਿਨ੍ਹਾਂ ਬਲ ਹੈ। ਸ਼ੁਚਮ ਦਾ ਬਾਰ ਹਨ। ਜਿਵਾਂ ਜਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ ਨੇ

ੁਚਾਰਿਆ ਹ ,---•ਬੋੜਾ ਸਵਣਾ ਖਾਵਣਾ; ਬੋੜਾ ਬੋਲਨ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਏ (ੈ (ਵਾਰ ੨੮ ਪ: ੧੫) 'ਜ਼ੜਾ ਸਵਦਾ ਯਾਦ, 'ਅਲਪ ਅਹਾਰ ਸੁਲਪ ਸੀ ਨਿੰਦਾ; ਦਯਾ ਫ਼ਿਮਾ ਤਨ ਪੀਤਿ॥' (ਅੰਗ ੨੦੯) (ਮੂਰਖ) ਮੂੰਹ ਆਦਿਕ ਸਾਰੀਆਂ ਇੰਦੀਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਰੋਕ ਕੇ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਜ਼ਬਾਨ ਨਾਲ ਨਿੰਦਿਆ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਨੇਗੂ ਨਾਲ ਬਿਗਾਨਾ ਰੂਪ ਨਹੀਂ ਜ਼ਬਾਨ ਨਾਲ ਫ਼ਬਦੇ, ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਚੰਗੇ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਪੈਰਾਂ ਨਾਲ ਕੁਸੰਗਤ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੇ। ਅੰਤਰਿ ਗੁਰੂ ਆਰਾਧਣਾ; ਜਿਹਵਾ ਜੀਪ ਗੁਰ ਨਾਉ॥

ਨੌੜੀ ਸਤਿਗਤ ਪੇਖਣਾ; ਸ੍ਵਣੀ ਸੁਨਣਾ ਗੁਰ ਨਾਉ॥' (ਅੰਗ ਪ੨੭) (ਅੰਧ) ਅੰਧਤਾਈ ਭਾਵ ਅਗਿਆਨਤਾਈ ਨੂੰ (ਘੋਰ) ਘੋਲ ਦਿਤਾ ਹੈ। ਨਾਸ

(ਅਸੰਖ ਚੌਰ; ਹਰਾਮ ਖੋਰ ॥) ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਗੁਰਮੂਖਾਂ ਨੇ (ਅਸੰਖ) ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਨੂੰ (ਅਸਰ ਚਰ, ਹਰ ਜ਼ੁੰਦਿਆ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਪ੍ਰਮਸ਼ਰ ਨੂੰ ਬੁੱਧੀ ਰੂਪੀ (ਚੋਰ) ਚੋਲੇ ਵਿਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਵਾ– ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬਹੁਮਾਨੰਦ ਨੂੰ (ਚੋਰ) ਚੋ ਲਿਆ ਹੈ, ਹਿਰਦੇ ਵਿਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ । (ਹਰਾਮ ਬੇਰ) ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹਰਾਮਤਾਈ ਨਿਖਿਧਪੁਣ ਨੂੰ ਖੌਰ ਦਿਤਾ ਹੈ ਭਾਵ ਮੈਟ ਦਿਤਾ ਹੈ। ਵਾ :- ਹੁਕਾ ਹਜਮਤ ਰਕਾਲੇ ਹਰਾਮ।' (ਸ੍ਰੀ 'ਦਸਮ' ਫੋਕਟ ਕਬਿੱਤ ਸ਼ੁਯੇ) ਆਦਿਕ ਕੁਰਹਿਤਾਂ ਨੂੰ

(ਅਸੰਖ ਅਮਦ; ਕਰਿ ਜਾਹਿ ਜ਼ੋਰ ॥) ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਗੁਰਮੁਖਾਂ ਨੇ (ਅਸੰਖ) ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਨਾਮ ਮਹਿਆ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਉਸ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਨਾਲ (ਜੋਰ) ਜੋੜ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਭਾਵ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦ ਚਿੱਤ ਦੀ ਬ੍ਰਿਤੀ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਨਾਲ ਜੁਝ ਗਈ ਹੈ। ਅਤੇ (ਜੋਰ) ਰਿਆਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਉਹ ਗੁਰਮੁਖ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਆਪ ਵੀ ਅਮਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਹੋਰਨਾਂ ਅਨਰਿਕਤ ਕੀਵਾਂ ਨੂੰ ਭੀ (ਅਮਰ) ਮੁਕਤ (ਕਰਿ ਜਾਹਿ)ਕਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਆਪਿ ਮੁਕਤੂ ਮੁਕਤੂ ਕਰੈ ਸੰਸਾਰੂਰ (ਅੰਗ ੨੯੫)

ਪੰਜਾ ਕਿਸੇਨ ਅਧੇਖ ਬਗਤਾ ਪਾਦਣਾ ॥ (ਅੰਗ ਪਏਏ (ਅਸੰਬ ਪਾਪੀ; ਪਾਪ ਕਰਿ ਕਾਹਿ) ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਗੁਰਮਬਾ ਨ (ਅਮੰਬ, ਪ੍ਰਜੇਸ਼ਰ ਦਾ ਨਾਮ ਜੰਪਆ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ (ਪਾਪੀ) (ਪਾ+ਪੀ), ਪ) ਪਾ ਲਾਜ ਹੈ (ਪੀ, ਲਿ

ਪਤੀ ਅਕਾਲ ਪ੍ਰਖ ਨੂੰ ਪਾ ਲਿਆ ਹੈ। ਜਿਵਾਂ :-ਅਕਾਲ ਮੂਰੀਜ ਵਰ ਪਾਇਆ ਅਬਿਣਾਸੀ ਨਾ ਕਦੇ ਮਰੇ ਨ ਜਾਣਿਆ। (១৮) (ਪਾਪ ਕਰਿ ਜਾਹਿ) ਪੱਚ ਦੇ ਅੰਤਰ ਵਿੱਚੋਂ ਵਿੱਚ ਲੈਣਾ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ (ਪਾਪ ਉਕਾਰ ਜਾਣਿ) ਬਣਿਆ। (ਉੱਕਰੇ) ਨਾਮ ਜੜੇ ਜਾਣ ਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਰੇ ਭਾਵ ਪੱਟ ਜਣ ਦਾ ਵੀ ਹੈ। ਵਬ ਕਵਣ ਤੇ ਭਾਵ ਦੈਣਾ ਹੈ। ਜਿਹੜ ਪ੍ਰ ਰਿਰਦੇ ਵਿੱਚ ਛੜਾਂ ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਇਕ ਨੂੰ ਹੋਏ ਸਨ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜ਼ਿਵਾ ਕੋਈ ਗੰਜ ਬਰਫ਼ੇ ਦੀ ਨਕ ਨਾਲ ਉੱਕਰ ਕੇ ਕੋਦ ਦੁਣ ਏ ਇਸਾ ਇਬੇਕ ਰੂਪੀ ਬਰਫ਼ੇ ਦੀ ਨੱਕ ਨਾਲ ਉੱਕਰ ਕੇ ਕੰਦ ਦਿਤ ਹਨ। ਖੁਰਚ ਕ ਕੱਢ ਦਿਤ ਪਨ। ਵਾਂ:-ਜਿਵੀਂ ਸੰਬਮਰਸਰ ਵਿੱਚ ਬਾਲੇ ਅੰਬਰ ਉੱਕਰ ਹਟ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜ਼ਿਊਾ ਜਿਹੜੇ ਪਾਪ ਅੰਦਰ ਉੱਕਰ ਹੋਏ ਹਨ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ (ਜਾਹਿ ਚੰਕੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

(ਅਮੈਂਚ ਕੁੜਿਆਣ; ਨੂਕੇ ਫਿਟ ਹਿ) (ਅਸਥ) ਪ੍ਰਮਸ਼ਰ ਨੂੰ ਜਿੜਾਂ ਗਰਮਚਾਂ ਨੰਜਪਿਆ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸਥਰ ਦੀ (ਆਰ) ਪ੍ਰਧਰੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਵਾਲੇ (ਬਾੜਿਆਰ) ਬਠ ਬਧਣ ਵਲ ਸਨ। ਅਤੇ ਉਹ (ਕੀਤ, ਬਠ ਬੇਲਣ ਵਲ੍ਹੇ ਵੇ (ਕੁੜ, ਝੜ ਪੰਜਥਾ ਦੀ ਕੁਸ਼ੇਸ਼ਤ ਕਰਨ ਵਲ੍ਹਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਤ ਵਿਕ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਬੜ ਨਹੀਂ ਬੋਲਦੇ। ਕੁੜ ਨਵਕ ਵਲਾਂ ਵੀ ਵਿਚ ਚੰਦੇ ਪਨ। ਨਰਕ ਵਿਚ 🔊 8J1 4'21

(ਅਮੰਬ ਮਲੇੜ; ਸਲ੍ਹ ਭਰਿ ਬਾਹਿ ।) ਜਿਨ੍ਹ ਗਾ ਮੁਖਾ ਨੇ (ਅਮੰਬ) ਪ੍ਰਜੇਸ਼ਰ ਦੇ ਮਾਜ ਤੇ ਕਾਰ, ਉਤ ਰਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਨ੍ਹ ਨੇ ਅਲਫ਼ਤਾਵਾਂ ਦਾ (ਜਲੂ, ਅਲੂ, 4 4 442 8 8 3 2 45 4 1818

ਸ਼ੀ ਜਪ ਜੀ ਸਾਹਿਤ (893)

ਕੇ ਮਾਦਿਆਂ ਦੀ ਤਿੱਤਾ ਰਹੀ ਜੇਲ ਹੋਣੇ ਕਰਕ ਸੀ, ਤੋਂ ਬਾਮਾਵਿਕ ਦੀ ਨੇ ਮਾਲਿਆ ਦੇ ਜਾਂ ਦੇ ਦਾ ਜਾਂ ਦੇ ਪਾਹੀ ਦੀ ਮੈਲ ਨੂੰ ਅਤੇ ਸਲੰਦ ਸਭਾ ਨੂੰ ਨੇ ਜਾਂ ਸਲੰਦ ਸਭਾ ਨੂੰ ਵਿਤਾ ਰੰਗ ਸਨ। ਹੈ। ਅਤੇ ਉਹ ਗੁਰਜ਼ਬ ਸਮਝ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਨੇ ਸਭ ਜਿਹਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਹ ਗੁਰਜ਼ਬ ਸਮਝ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਨੇ ਸਭ ਜੋੜੇ ਹੈ। ਜਿਹਾ ਹ ਦਿ ਹੈ, ਨਾਲ ਪ ਰਾਜ ਹੈ, ਰਾਜ (with 1 o as the cold give (whe) समाप के स्थि। ਰਤਸ਼ਤ * (* ਕੁਣ ਨਾਜਾ ਹੈ ਹਿਰਦੇ ਦੇ ਅੰਕਰਾਂ ਵੇਂ ਕਿਨਾ ਨੇ (ਅਜੇਰ) ਕੁਸਮਰ ਨੂੰ ਜ'ਪਲਾ ਹੈ !! (ਗ'ਰ) ਅਧਿਸ਼ਣਾਨ ਦੀ ਪਾਤੀ ਵਾਲੇ ਹੋ ਗਏ। or mir do (file had a ef s) frear & 3 fream & tea fair ਰਤ ਸਟਰਹਾਂ ਵਿਕੇ ਪੰਜ ਕਰ ਜਿਵਾਂ ਹਨ ਸਾਪਣੇ ਵਿੱਚ ਦੇ ਨੇੜੇ ਦੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਾਮਾਂ ਤਿਕੇ ਪੰਸਾ ਹੈ। ਰਹਿਣ ਵਿੰਦ । 'ਨ ਦਾਸ਼ਾ ਕਰਨ ਦਾ ਭਾਰ ਜੋ ਸਿਰ ਤੇ ਸੀ-ਬਿਕਾਰ ਪਾਬਰ ਰਹਿਣ ਵਿਦ ਗੁਲਾਂਹ ਬਾਹ; ਵਿਦ ਪੇਟ ਜ਼ਿਲਾਇ॥ ਮਹਾ ਸਾਗਰ ਸਮੁੰਦ ਲੰਘਨਾ; ਪਾਰਿਨ ਰਕੀਰ ਬਾਰ ਪਰਣਾ ਜਾਣਿਆਂ (ਅੰ ੧੦੭੧) ਇਸ ਭਾਰ ਨੂੰ ਵੀ ਆਪਣ ਸਿਰ ਤੋਂ ਪਾਸੇ

(ਨਾਨਕ ਨੂੰ ਚ ਕ**ੇ ਵਾਰਾਰੁ॥) ਸਤਿਗਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਫੁਰਮਾਊ**ਦੇ ਹਨ ਅਸਾਂ (ਨੀਚ, ਨਿੰਮ ਤਾਂ ਨਾਲ, ਵਾ ਰੂੰਘਾਂ ਵੀਚਾਰ ਪ੍ਰਮਾਰਬ ਦਾ, ਸਰੂਪ ਦੀ ਪੁਪਤੀ ਦਾ ਕਰਨ ਕਰਦ ਹਾਂ। ਵਾਂ-ਸ ਤਗਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਫਰਮ ਉੱਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਦੂਪ ਦੀ ਵੀਚਾਰ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਸੀਂ' ਉਨ੍ਹਾਂ (ਨੀਕੁ) ਨਿੰਮ੍ਰਤਾ

(ਵਾਣਿਆ ਨ ਜਾਵਾ, ਏਕ ਵਾਰ) ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੱਤਬੇਤਿਆਂ ਦਾ ਇੱਕ (ਵਾਰ) ਰੋਮ ਮਾਤ ਵੀ (ਵ ਰਿਆ) ਵਰਣਣ ਕਬਣ ਨਹਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ।

ੰਮਹਿਮਾ ਤਾ ਕਾ ਕਤਕ ਗਣੀਐ ਜਨ ਪਾਰਬਹਮ ਰੀਗ ਗਤੇ॥ (੨੦੭) 'ਜਨ ਕੀ ਮਹਿਮ' ਕਤਕ ਬਰਨਉ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਭਾਣੇ॥' (ਅੰਗ ੭੪੮) ਪਸਨ :- ਜਾਰ ਆਸੂ ਆਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਜੀ ਮੈਂ ਸਾਧਨ ਕੀ ਕਰਾਂ ?

ਦੇ ਤਰ :−(ਜੋ ੨ਧ ਕ ਵੇ, ਸਾਈ ਭਲੀ ਕਾਰ) ਹੈ ਅਧਿਕਾਰੀ | ਤੈਨੂੰ ਕਰਮ, ਉਹਾਬਨਾ, ਗਿਆਨ ਤਿੰਨ ਹੀ ਕਬਨ ਕਰ ਵਿਭੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਆਪਣਾ ਆਪ ਅ ਵਕਾਰ ਵੱਖ ਜੋ ਜੇ ਤੂੰ ਭ ਉੱਦਾ ਹੈ ਉੱਤੇ ਕਾਰ ਕਰ, ਉੱਤੀ ਭਾਲੀ ਹੈ। ਜੋ ਵਿਕਾਰ ਵਸਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਨਿਲਕਾਮ ਕਰਮ ਕਰ_ਾ ਜੋ ਵਿਖੇਚ ਹੈ ਚਿੱਤ ਚੰਚਲ ਹੈ ਤਾਂ ਦੂਰ ਬਨਾ ਕਰ, ਜ ਅਵਰਨ ਹੈ ਤਾਂ ਗਿਆਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਵਾਲੇ ਸਾਧਨ ਕਰ। (ਤੂ. ਸਦਾ ਸਲਾਮਰਿ; ਨਿਰੰਕਾਰ) 'ਤੂੰ' ਜੀਵ ਤੇ 'ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ' ਈਸ਼ਰ ਸ੍ਰੀ ਜਪ ਜੀ ਸਾਹਿਤ

THE WAY IN THE PROPERTY OF THE ਦੇਹਾਂ ਦੇ ਵਾਰ ਅਰਥ ਦਾ ਗਿਆਗ ਬਰਕੇ ਨਿਰੰਬਾਰ ਦਾ ਸਰੂਪ ਹੀ ਹੈ। ਦੇਹਾਂ ਦੇ ਵਾਰ ਅਰਥ ਦਾ ਗਿਆਗ ਬਰਕੇ ਨਿਰੰਬਾਰ ਦਾ ਸਰੂਪ ਹੀ ਹੈ। ਦੋਹਾਂ ਦੇ ਵਾਰ ਜਾਣਕ ਦੀ ਛੋਟੇ ਤੋਂ ਵਡੇ ਦੀ ਉਪਾਧੀ ਛੱਡਕੇ ਦੋਹਾਂ ਵਿਚ ਆਕਾਬ ਜਿਸ ਤਰੀ ਘਟ ਤੇ ਸਟ ਦੀ ਛੋਟੇ ਤੋਂ ਵਡੇ ਦੀ ਉਪਾਧੀ ਛੱਡਕੇ ਦੋਹਾਂ ਵਿਚ ਆਕਾਬ ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਘਟ ਤੋਂ ਸਾਹਾਰ ਵਿੱਚ ਪਾਣੀ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਇਕ ਹੈ , ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਉਦ ਤੋਂ ਸਾਹਾਰ ਵਿੱਚ ਪਾਣੀ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ। ਤੇ ਇਕ ਹੈ। ਜਿਸ ਤਰ੍ਹੇ ਸ਼ਿਲ੍ਬ ਦਹਿ, ਜਲ ਕੇਵਲ ਜਲ ਮਹੀ। (ਵੱਚ)। ਅਨਲ ਅਗਮ ਜੰਸੇ ਲਹੀਰ ਸ਼ਿਲ੍ਬ ਦਹਿ, ਜਲ ਕੇਵਲ ਜਲ ਮਹੀ। (ਵੱਚ),

੍ਰਿੰਨ੍ਹੀਵੀਂ ਪਉੜੀ ਪ੍ਰਾਰੰਭ 🎉

ਅਸੰਖ ਨਾਵ: ਅਸੰਖ ਬਾਵ ॥ ਅਤੀਮ ਅਗੇਮ; ਅਸੰਖ ਲੋਅ॥ ਅਸੰਖ ਕਹਰਿ; ਸਿਰਿ ਭਾਰੂ ਹੋਇ॥ ਅਖਰੀ ਨਾਮੂ; ਅਖਰੀ ਸਾਲਾਹ ॥ ਅਖਰੀ; ਗਿਆਨੂ ਗੀਤ ਗੁਣ ਗਾਹ ॥ ਅਖਰੀ: ਲਿਖਣ ਬੋਲਣ ਬਾਣਿ॥ ਅਖਰਾ ਸਿਰਿ, ਸੰਜੋਗ ਵਖਾਣਿ॥ ਜਿਨਿ ਏਹਿ ਲਿਖੇ ਤਿਸੂ ਸਿਰਿ ਨਾਹਿ ॥ ਜਿਵ ਫੁਰਮਾਏ: ਤਿਵ ਤਿਵ ਪਾਹਿ॥ ਜੇਤਾ ਕੀਤਾ; ਤੇਤਾ ਨਾਉ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਨਾਹੀ ਕੇ ਬਾਉ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਕਵਣ ਕਹਾ ਵੀਚਾਰੁ॥ ਵਾਰਿਆਂ ਨ ਜਾਵਾਂ, ਏਕ ਵਾਰ ॥ ਜੋ ਤੁਧੂ ਭਾਵੈਂ ਸਾਈ ਭਲੀ ਕਾਰ॥ ਡੂ, ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ: ਨਿਰੰਕਾਰ ॥੧੯॥

ਅਰਥ ९ :-ਪਸ਼ਨ :-ਸਿੱਧ ਕਹਿਣ ਲੱਗੇ ਕਿ ਹੋ ਗੁਜੀਬ ਨਿਵਾਜ਼ ਜੀ। ਪ੍ਰਸਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਨਾਮ ਤੇ ਜਿਥੇ ਜਿਥੇ ਉਹ ਵਸਦਾ ਹੈ ਉਹ ਦਾ ਭੀ ਦੁਸ਼ੇ ਕਿਤਨੇ ਕ ਹਨ?

ਭ ਕਰ:-ਅਸੰਖ ਨਾਵ; ਅਸੰਖ ਥਾਵ :–ਰ ਸਿੱਧੇ ! ਪਰਸਥਰ ਦੇ ਉ ਨਾਮ (ਅਮੁੱਖ) ਅਨਰਿਵਤ ਹੀ ਹਨ।

ਦੂਬਾ :-^{ਪ੍ਰ}ਗਟਤਜ ਨਾਮ ਕਬੇ ਤੌਰੇ ਜਿਹਬਾ ਹਾਂ (ਅੰਗ ੧੦੮੩) ੧ ਜ ਜੀ, ੨ ਗਣ, ਤ ਕਿਰਿਆ, ਏ ਸਬੰਧ, ਪ. ਵਿਅਕਤੀ ਕਰਕੇ ਕੀ ਜਪ ਜੀ ਸਾਹਿਬ

MAN REPORT OF THE PARTY OF THE ਦਿੱ ਭਿਰਤਮ ਨਾਮ ਹੈ ਦੇ ਹਨ। ਜਿਵਾਂ ਦੇ ਜਾਵੀ ਕਰਕ ਰਘਵੰਸ਼ੀ, ਜਾਰਵਵੰਸ਼ ਤੋਂ ਭਿਰਤਮ ਨਾਲ ਆ'ਰ, ੨ (ਰਣ) ਰੇ ਕੋਟਰ ਸਿਆ ਸ ਸੰਦਰ ਆਦਿ, ਤ ਗਿਰਿਆ ਕਰਰੇਜ਼ਿਦ ਅਪਤਾਂ ਤ (ਹਵਾਂ) ਅਪਤਾਂ ਤ (ਹਵਾਂ) ਨੇਸੀ ਵਾਲ ਪਰ ਬੀ ਹੀ ਹੈ, ਮੈਦ ਕ ਮੈਦਾ, ਪ੍ਰਮੁੱਦ ਲੱਕ ਤੀ ਕਰਕੇ ਬਾਵਨਾਇਕ, ਸ਼ਹੇਸ਼ਰਨਾਮੇ ਵਿਚ भूति । र ती तभ वा उत्ता जला :- असुन, धलमात, अन्तसाभी, ਅਨੀਤ 'ਚ ਦਾ ਸਮਾਰ, ਜਿਥੀਕਸ, ਗਵਰਧਨਧਾਰੀ, ਪੁਰਦੀ ਧਰ ਸੀਸ,ਸਨਵਾਲੀ, ਮਹਸਦਨ, ਦੇ ਜਾਂਦੇ ਸਾਂ ਕਿ ਜੀ ਵਿਚ ਬੇਅੰਤ ਨਾਮ ਕਹੇ ਹਨ। ਕਥਾ:-ਰਿਖਾਰ ਸਾਹਿਤ ਪ੍ਰਸ਼ਾਣਿ । ਰੇਡਿੰਦੇ । ਮੁਕੰਦੇ , ਉਦ ਹੈ ॥ ਅਪਾਰੇ, ਵਸ਼। ਜਾਰਤੀ ਚੰਦਾ । ਤੁਹਾਸ਼ ਦਿ । ਰੇਡਿੰਦੇ । ਮੁਕੰਦੇ , ਉਦ ਹੈ ॥ ਅਪਾਰੇ, ਵਸ਼। ਹਰੀਲੰ । ਕਰੀਆਂ । ਨਿ੍ਨਾਮੇ ।। ਅਕਾਮੇ ਦੂਰ।

'ਤ ਸਰਬ ਨਾਮ ਕਰੋ ਕਵਨ ਬਰਮ ਨਾਮ ਬਰਨਤ ਸਮਤ।' ਵਿਕ ਜੀਹ; ਰਣ ਕਵਨ ਬਖਾਨੇ॥ ਸਹਸ ਫਨੀ ਸੇਖ; ਅੰਤ ਨ ਜਾਨੇ। ਨਵਾਨ ਨਾਮ ਸਹੀ ਦਿਨ ਗਾਤੀ; ਇਕ ਗਣ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭ ਕਹਿ ਸੰਗਾ ॥ (੧੦੮੩) ਯਥਾ: - ਦਿਵਤ ਅਬ ਲਗੇ ਨਾਮ ਅਪਾਰਾ॥ ਤੁਸਰੇ ਤੇਊ ਨ ਪਾਵਤ ਪਾਰਾ।

(ਸ਼ਾਂ ਦਸਮ ਅੰਗ ੪੭) ਸ਼ੁੰਸ਼ਨਾਗ ਹੁਣ ਤਕ ਅਪਾਰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਰਜ਼ਾਰ ਨਵਾਂ ਨਾਮ ਉਚਾਰਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਭੀ ਤੇਰੇ ਨਾਵਾਂ ਦਾ ਪਰਾਵਾਰ ਅੰਤ ਨਹੀਂ ਪਾ ਸਕਦਾ ਭਾਵ ਤਰੇ (ਅਸੰਖ) ਅਨਗਿਣਤ ਨਾਮ ਹਨ। ਪਰ 'ਸਤਿਨਾਮੂ

ਅਸੰਬ ਬਾਵ :-ਉਸ ਦੇ ਵੱਸਣ ਵਾਲੇ (ਅਸੰਬ) ਅਨਗਿਣਤ ਹੀ (ਚਾਵ) ਬਾਂ ਮੰਨੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਬੀਰ ਸਮੁੰਦ ਵਿਚ ਮੰਨਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਬੈਕੁੰਨ ਵਿਚ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਹਿੰਦੂ ਕੇਵਲ 'ਦਖਨ ਦੇਸ਼ ਹਰੀ ਕਾ ਬਾਸ਼ਾ॥' ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਮੁਸਲਮਾਨ ਕੇਵਲ 'ਪਾਣਿਸਿ ਅਲਹ ਮੁਕਾਮਾ ॥ ਹੀ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। **ਲਦਾ :-**'ਕਾਹੂ ਲਖਿਓ ਹਰਿ ਅਵਾਦੀ ਦਿਸ਼ਾ ਮਹਿ, ਕਾਹੂ ਪਛਾਹ ਕੇ ਸੀਸ ਨਿਵਾਇਓ ॥' ਕੋਈ ਸਤਵੇਂ ਪਤਾਲ ਵਿਚ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਕੋਈ 'ਅਲਹੁ ਇਕ ਮਸੀਤਿ ਬਸਤੁ ਹੈ; ਅਵਰ ਮੁਲਖੁ ਬਿਸ਼ ਕੇਰਾ ॥' (੧੩੪੯) ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਕੋਈ ਉਸ ਨੂੰ ਇਕ ਦੇਸ਼ੀ ਮੰਨਦਾ ਹੈ। ਜੇਗੀ ਕੇਵਲ ਵਸਵੇ' ਦੁਆਰ ਵਿਚ ਹੀ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਯਥਾ:-'ਜੋਗੀ ਸੈਨਿ ਗਿਆਵੀਆਂ ਜੰਤ ਅਲਖ ਨਾਮੂ ਕਰਤ ਹੈ ॥ ਸੂਬਮ ਮੂਰਤਿ ਨਾਮੂ ਨਿਰੰਜਨ ਕਾਇਆ ਕਾ ਆਕਾਰੁ॥ (ਅੰਗ ਬ੬੫) ਕੋਈ ਕੈਲਾਬ ਪਰਬਤ ਤੋਂ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਪਰ ਸਤਿਗਰਾ ਨੇ ਸਰਬ ਵਿਆਧੀ ਕਿਹਾ ਹੈ। ਯਥਾ :-'ਜਿਸੀ' ਜਮਾਨ ਕੇ ਬਿਚੈ ਸਮੱਸਤ ਏਕ ਜੇਤ ਹੈ॥ ਨ ਘਾਟ ਹੈ ਨ ਬਾਢ ਹੈ ਨ ਘਾਟ ਬ ਢ ਹੋਤ ਹੈ॥' (ਦਸਮ ਅੰਗ ੨੬)

ਸ਼੍ਰਾ ਜਪੂ ਜੀ ਸ਼ਾਹਿਬ

ਪ੍ਰਭਾਰ । (ਅੰਦ ੧੦੯੫) ਉਣ) ਜਗ ਸਦ ਕੀ ਹੈ ਕੋਠੜੀ ਸਦੇ ਕਾ ਵਿਦਿ ਵਾਸੂ । ਅੰਸ ਪਰੰਤ) ਾਇ) ਅਗ ਮਹਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਮੂਨੀ ਬਾਈ ਦਵਿਆ ਆਪਾਂ ॥ ਇਸ ਕਰਕੇ ਬੇ ਤੂੰਠ, ਬ੍ਰੂ ਲਾਲ ਨੇ, ਪਾਰਾਹ ਸਮੰਦਰ, ਦਰਣ, ਪਹੁੰਸ ਦੇ ਰੋ ਹੋਵਾ, ਸਭ ਧਰਮ ਅਸਦ ਨੇ ਅਤੇ ਦਸਦੇ, ਦੁਸਤੇ, ਸਮਦਰ, ਦਰਵਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਵਸਦਾ ਹੈ ਉਸ ਦੇ ਅਵੀਰ ਤੋਂ ਹੋਰ ਹੋਰ ਹੋਰ ਲਾਵਕ ਸਕਨਾ ਹੈ :- ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਬਸਹਿ ਸਾਰ ਕੀ ਰਸਤ (ਅੰਗ ੨੬੩ ਬਾਵ ਗਰਮਾਤ ਆਪਣਾ ਕੇ ਚਰਨਾਂ ਵਿਚ ਤੋਂ ਨਤ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਨਿਵੇਂ 'ਵੇਚ ਵਧਣਾ ਹੈ। ਸਾਹਮਾਂ ਦੀ ਰਸ਼ਨਾਂ ਕੇ ਚਰਨਾਂ ਵਿਚ ਤੋਂ ਨਤ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਨਿਵੇਂ 'ਵੇਚ ਵਧਣਾ ਹੈ। ਸਾਰੂਆਂ ਦਾ ਵੇਸ਼ਨ ਯਬਾ:- ਪੀ-ਸ ਬਮੜੇ ਫਿਦ ਸਹਿ ਬੇਜ਼ਮੀ ਮਹਿਰਦੀ ਕਰਨ ਸਾਹਰੀ ਕ ਕਥਾ:--ਯੂਕਰ ਹਵਾ ਬਹੁਮ । ਇਸੇ ਅੰਤਰ ਕੰਤੀਹ ਪਾਥਾ। ਵੀ ਹੈ। ਬੰਸੀ ਸਾਹਿਤ ਅਮਿਲ ਸਕਸੰਗਤਿ ਖੋਜ ਦਸ ਈ ਵਿਚਿ ਸੰਗੀਤ ਹਰਿ ਹੁ ਭੂਵਸ ਜੀਉ. ਤ (ਅੰਗ ਵੱਡ) ਨਿਜ ਘਰ ਮੌਰੇ ਸਾਹ ਸੰਗਤ ਹੈ ਨ'ਰਦ ਮਨ ((ਕਾ: ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ

(ਅਗ ਵੱਡ) ਪੰਜਾਬ ਸਿੰਹ ਸ਼ਹੀ ਬਾਸਾ ।।' ਸਤਿਗੁਰੂ ਛੋਵੇਂ ਪ : ਜੀ ਜਦਾਂ ਦਿਲੀ ਗਏ ਸ਼ੀ ਤਦੇ ਵਜੀਰ ਬਾਂ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕਿਥੇ ਤਰਾ ਕਟੀਏ ? ਤਾਂ ਚਸ ਨੇ ਸਰਗ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਕਈ ਬਾਂ ਦੱਸੋ। ਯਥਾ :--

ਸਨ'ਤ ਖ਼ਾਨ ਕਰ ਜੀਰ ਉਚਾਰੀ। 'ਬਸਹੁ ਰਿਦੇ ਤਮ ਧਯਾਨ ਦੁ ਧਾਰੀ॥ ਜਾਂਤੇ ਸਤਿਸੀਗ ਪ੍ਰਾਂਭੂ ਗੁਨ ਗਾਵੈ । ਤਹਾ ਬਸਹੁ ਤੁਮ ਕੇ ਬਨਿ _{ਆਵੈ}। ਸਿਮਰਹਿੰ ਸੇਤ ਰੂਪ ਅੰਬਨਾਸੀ। ਤਿਨ ਕੇ ਆਪ ਬਸੰਤ ਹੈ ਪਾਸੀ। ਨਗਰ ਸੁਧਾਸ਼ਰ ਸ਼੍ਰੀ ਹਰਿਮੰਦਰ । ਨਿਸ਼ ਦਿਨ ਬਸਹ ਜਿਸੀ ਕੇ ਅੰਦਰ ॥३०॥ ਜਿਨ ਕੇ ਸਦਾ ਸਤੇ ਗੁਨ ਲਹੇ। ਜਨ੍ਹ ਪ੍ਰਿਮੀ ਕੇ ਉਰ ਨਿਤ ਰਹੇ। ਜੇ ਮਾਨੀ ਭਵਾ ਕਰਤ ਹੈ। ਤਨ ਹਿੰਤਾ ਜੁਤਿ ਤਜੇ ਬਿਕਾਰ 139 ਸ਼ਰਲ ਸਧੀਰਜ ਉਹ ਕੇ ਹੋਰੇ। ਤੋਹਾਂ ਬਾਸ਼ ਨਿਜ਼ ਕਰਪੁ ਬਡਰੇ ਸ਼ੱਤਿਨਾਮੂ ਸਿਮਰੰਨ ਲਿਵ ਮਹੀ । ਇਹ ਸੌਰਫ਼ ਤੋਂ ਮਹਿਕਤ ਜਹਾ। ਪਲ ਭਰ'ਤ ਜ਼ਬਦ ਜੀਤ ਹਨ। ਬਸਤ ਅਨੰਦ ਕਰਿ ਅਸ ਉਹ ਭੇਨ ਪਰਤ.

ਸ਼ੁਪਾਲਮਾ ਦੇ ਦੋਅੰਤ ਹੀ ਨਾਲ ਤੋਂ ਦੀ ਹਨ ਸਾਰੇ ਜਾਣ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੇ। ਰਾਲ '- 'ਬਾਵਾ ਨਾਵੇਂ ਨੇ ਜਾਣੀਆਂ ਹੈ ਨਾਵਾਂ ਕੇਵੜੇ ਨਾਉ।।

ਜ਼ਿਬੇ ਵਸੈ ਮੌਰਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਸੇ ਕੇਵਡੂ ਹੈ ਬਾਉ॥ (ਅੰਗ ਪਤ)

ਕੀ ਕਰ ਜੀ ਸ਼ਾਹਿਬ

(899)

पिली पूर

ਵਾਂ , ਅਤੇ ਵਿੱਚ ਹੋ ਨਾਮ ਜਪਣ ਵਾਲੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ੁਕਰ ਮਾਲਾ - ਹੀ ਵਿੱਕਰ, ਸ਼ਾਲਮ ਲੱਕ ਆਇਕ ਦੀ ਹਨ।

ਨ ਗੁਕਾ ਮਹੀਲ **ਅਮੁੱਖ ਲੰਅ :**~(ਅਰੰਮ) ਜਿਸ ਤਕ ਪ<u>ਰ</u>ੰਭ ਨ - ' , . . . ਜ , 'ਰਿਆਤ ਨ ਹੋਵੇਂ। (ਅਸੰਘ) ਗਿਣਤੀ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਜੋ ਪਤਰ ਹੈ ^ਦੇ ਸ਼ਾਸਤਾ ਕਰਕੇ ਅਕੰਮ ਹੈ, ਵੇਦਾ ਕਰਕੇ ਵੀ ਅਗੰਮ ਹੈ ਅਤੇ ਲਾ । ਨ अ ਪਲਾਸ ਲੜਤ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ (ਲੁਅ) ਲੜ ਵੀ ਨਵਾ ਤੀ ਅਲਮ ਨਿਆਂ ਲੋਕਾਂ, ਮਨੁਚਾ ਕਰਕੇ ਦੀ(ਅਕੰਬ, ਅਨਗਿਣਤ ਹੈ। ਵੱਂ, ਵਿਸ਼ ਦੇ ਨਿਰਗਨ ਸਰੂਪ ਦੇ ਨਾਮ ਸਰਗੁਣ ਦੇ ਉਪਾਸ਼ਕੀ ਵਲੋਂ ਅਰੰਮ ਾਨ ਅਤੇ ਬਲਤਾਨ ਦੇ ਨਾਮ ਨਿਰਗੁਨ ਦੇ ਉਪਾਸ਼ਕਾਂ ਵਲੋਂ ਅਗੰਮ ਹਨ। (ਲੱਕ ਭਾਸਤੂਬਾ ਤੋਂ ਵੀ ਉਸ ਦੇ ਨਾਮ (ਅਸੰਬ) ਅਨਗਿਣਤ ਹਨ। ਗਿਣੇ ठा सन्।

ਅਮੇਖ ਕਰਹਿ- ਸਿਰਿ ਭਾਰ ਹੋਇ:-(ਅਸੰਖ) ਅਨਰਿਵਤ ਹੀ (ਸਿਰਿਭਰ ਹੋਇ) ਸਿਰ ਦੇ ਭਾਰਭਵ ਸਿਰ ਪਰਨੇ ਹੈ ਹੋ ਕੇ ਕਪਾਲੀ ਆਸਣ ਲਾਲਾਕ ਵਾ:-(ਸਿੰਟ ਭਾ<u>ਰ)</u> ਉਧਰ ਲਮਕ ਲਮਕ ਕੇ ਆਪਣ ਪੈਰ ਬ੍ਰਿਫ਼ੀ ਨਾਲ ਬੰਨ ਬੰਨ ਕ ਵਾ :- ('ਸ਼ ਰ ਭਾਰੂ ਹੋਇ) ਮਾਤਾ ਦ ਗਰਭ ਵਿਚ ਸਿਰ ਦੇ ਭਾਰ ਹੋਏ ਪਰਾ ਬਾਣੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾ :-ਸਿਰ ਪਰਨੇ ਹੋ ਕ ਭਾਵ ਸਾਰ। ਇੱਲ ਲਾ ਕੇ ਉਸ (ਅਸੰਖ) ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ (ਭਰਹਿ) ਉਚਾਰਨ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਅਖਰੀ ਨਾਮ ਅਖਰੀ ਸਾਲਾਹ :--ਅੱਖਰੀ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਨਾਮ ਕੁਦਿਆ ਕਾਵਾ ਹੈ। ਅੱਖਰਾਂ ਕਰਕੇ ਹੀ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ (ਸਾਲਾਂਹ) ਸਿਫਤ ਭਗਤੀ। ਬੰਦਗੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਭਾਵ ਏਲ ਕੇ ਉਚਾਰ ਕ ਸਭ ਕੁਝ ਹੋਂਦਾ ਹੈ। ਵਾ :-(ਅਖਰ)। ਨਾਈ ਕਰਮਾਂ ਦਾ ਹੈ। ਮੁੱਚ ਤੇ ਲਿਖੇ (ਅਖਰੀ) ਚੰਗ ਕਰਮਾਂ ਕਰਕੇ ਹੀ ਨਾਮ ਜ਼ਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ (ਅਖ਼ਤੀ, ਲਿਖੇ ਕਰਮਾਂ ਅਨੁਤਾਰ ਹੀ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ (ਸਾਲਾਹ) ਸਿਫ਼ਤ ਕਰਨੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ।

ਮੁਖ਼ਬਰੀ, ਗਿਆਨੂ ਗੀਤ ਗੁਣ ਗਾਹ :-ਪ੍ਰਮੁੱਖਅੱਖਰਾਂ ਕਰਕੇ ਹੀ। ਵਾ :-ਮੱਚ ਤੇ ਲਿਖੇ (ਅਖਰੀ) ਕਰਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਗਿਆਨ ਧਾਰਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ (ਗੀਤ) ਜੱਜ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਵਾ ਕੀਰਤਨ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। (ਗਣ ਗਾਹ) ਗੁਣਾ ਦੇ (ਭਾਹ) ਅਸਥਾਨ ਬਣ ਜਾਈਦਾ

ਸ਼ੀ ਸਪੂ ਜੀ ਸ਼ਾਹਿਬ ਲੇ ਨੇ ਨੇ ਨੇ ਕਿਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂ ਨੂੰ (ਗਾਹ) ਦਸ਼ਾ ਲਈਦਾ ਹੈ। ਵਾ :-ਗਣਾ ਨੂੰ (ਗਾਹ) ਦਸ਼ਾ ਲਈਦਾ ਹੈ। ਵਾ :-ਗਣਾ ਨੂੰ (ਰਾਹ) ਉ। ਵਰ -- (ਰੁੱਟ) ਵਿਲਾਸ਼ ਬਣ ਜਾਲੀਦਾ ਹੈ। ਵਰ :- ਗੁਣਰ ਨੂੰ (ਗਾਹ) ਗੁਰਤ ਹੈ। ਕਰ ਲਈਦਾ ਹੈ।

ਅਖਰੀ: ਲਿਖਣ ਬੋਲਣ ਬਾਣਿ :=ਮਬੇ ਤੇ ਲਿਚੇ (ਅਖਰੀ) ਲਰਮਾ ਕਰਾ ਕਿਸ਼ਟੀ ਸਿਖਣਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਨਈਆਂ ਨੂੰ ਤੰਤ ਕਰਮਾ ਸਿਲ ਹਨ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਸਿਲ ਹਨ। ਨਿਸ਼ਗੇ ਹੈ ਤੰਤ ਕਰਮਾ ਅਟੁਸਾਰ ਹੈ ਵਿੱਕਾ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਪਰ ਕਰਮਾ ਬਿਨਾ ਕਈ ਅੰ ਨੇ ਸ਼ਿਜ਼ ਇਬਾਰੀ ਬਰਨ ਦੀ ਇੱਕਾ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਪਰ ਕਰਮਾ ਬਿਨਾ ਕਈ ਅੰ ਨੇ ਸ਼ਿਜ਼ ਰਿਸ਼ਾਗ ਸ਼ਵਦ ਹੀ ਦਹ੍ਹਾਂ, ਅਉਂਦਾ ਅਤੇ (ਅਖਰ੍ਹ) ਕਰਮਾਂ ਅਦੇਸਾਰ ਹੈ ਸਭਾ ਦੂਮਰ ਲਿਕਟ ਅ¹ਉਂਦਾ ਹੈ। ਬਣੀ ਬੋਲਣ ਦਾ ਬੜਾ ਯਤਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸ਼ੁਰੂ ਵਾ ਬਲਟਾ ਆ ਹੈ ਮੌਹਤ ਹੈ ਜਾਣ ਪਰ ਕਰਮਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਵੜੇ ਵਡੇ ਲੀਤਜ਼ ਤ ਵੀ ਬੁਲਣਾ ਮਹੀ, ਆਉਂ ਨਾਂ। ਵੇਂ :- ਗਰੋਂ ਕੀ ਗੜ੍ਹੀ ਦੇ, ਕਿਸ਼ਵਾਂ ਸੁਕੰਦਾ ਵਾਬਲਣਾ ਹੈ। ਦਾ: ਪ੍ਰਤੰਧ ਅੰਧਰਾ ਕਰਕੇ ਹੀ ਆਉਂ ਦਾ ਹੈ। ਦਾ: ਪ੍ਰਤੰਧ ਅੰਧਰਾ ਕਰਕੇ ਪਤਨਾਵੀ ਚੰਗੇ ਕਰਮਾ ਕਰਕੇ ਹੀ ਆਉਂ ਦਾ ਹੈ। ਦਾ: ਪ੍ਰਤੰਧ ਅੰਧਰਾ ਕਰਕ ਹੀ ਬਾਣੀ ਦਾ ਲਿਖਣਾ ਤੋਂ ਬੋਲਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਸ਼ਨ :-ਭੂਸੀ' ਮਹਾਰਾਜ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕਿਹੜੇ ਅੱਖਰ ਬਾਰੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈ?

ਉੱਤਰ:-ਅਖਰਾ ਸਿਰਿ; ਸੰਜਗ ਵਖਾਣਿ:-ਅਸੀਂ ਉਨਾਂ ਅੱਖਰਾਂ ਤੋਂ ਦਾ ਤਰਮਾ ਦਾ (ਵਖਾਣਿ) ਕਬਨ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਿਤ ਦੇ ਨਾਲ (ਮੇਜੋਗ੍ਰ ਜਿਲਾਪ ਹੈ ਭਾਵ ਜੋ ਸਾਰਿਆ ਦੇ ਮੌਬੇ ਤੇ ਪਾਰਬਧ ਰੂਪ ਅਖਰ ਲਿਖੇ ਹੋਏ ਹਨ। 'ਕਰੀ ਲਹ ਕਲਮੀ ਲਿਖਯੋਂ ਲੰਖ ਮਾਈ ॥' (ਸ਼੍ਰੀ ਦਸਮ ਅੰਗ **੪**੧)

ਪਸ਼ਨ:-ਫਰ ਹੈ ਮਹਾਰਾਜ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਜਿਸ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੇ ਇਹ ਅੱਖਰ ਲਿਵੇ ਹਨ ਉਸ ਦੇ ਸਿਰ ਤੋਂ ਵੀ ਕੋਈ ਹੈ ਕਿ ਨਹੀਂ ?

ਦ: ਰੀਪਨ ਰੀ ਹੀ ਦੂਵੀ ਕਿਲੀ ਹੀਤੇ ਨੀਵੀ_{=: 6ਵੇਂ}

(ਰਿਸ਼ੀਨ ਵਾਰ ਲਿਖ) ਰਿਸ ਵਰਮਾ ਨੇ ਵਿਧਾਤਾ ਹੈ ਕੇ ਇਹ ਅੱਖਰ ਜਿਵੇ ਰਨ (-ਸ ਬਿਰਿਨਾਰ, ਤਿਸ ਦੇ ਸਿਰ ਤੋਂ ਵੀ (ਨਾਹਿ) ਖਤੀ ਪਰਮਸ਼ਰ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮਾ ਉਸਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ।

ਵਾਂ:-ਪੁਸ਼ਨ:-ਹੇ ਸੱਚੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਜੀ! ਉਸ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਸਿਰ ਤੇ ਵਾ

ਅੱਖਰ ਲਿਖੇ ਹਨ ਕਿ ਨਹੀਂ ?

ਜ਼ਿੱਟ: (ਜਿੱਟ ਏੱ) ਨਿਖੀ ਜਿਸ ਪਰਮੈਸਰ ਨੇ ਇਹ ਲੇਖ ਰੂਪ ਅੱਖਰ ਕਿੰਬੇ ਨਾ ਨੂੰ ਮ ਸਿਰਿ ਨਾਹਿ) ਤਿਸ ਦੇ ਸਿਰ ਉਤੇ ਇਹ ਲੱਖ (ਨਾਹਿ) ਨਹੀਂ ਹਨ। ਉਹ ਤਾਂ ਅਲੇਖ ਹੈ।

ANARAMANANAN SANTAN ਯਥਾ :--'ਸਰਬ ਜੀਆ ਸਿੱਰ ਲੇਖੂ ਧਤਾਹੂ, ਇਨ ਲਏ ਨਹੀਂ ਕੋਈ ਜੀਉ। ਆਪਿ ਅਲੰਬ ਕੁਦਰਤਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ; ਹੁਕਮਿ ਚਲਾਮ ਸੋਸੀ ਜੀਉ , ' (ਅੰਗ ਪੁਵਟ)

ਉਹ ਸ਼ਾਹਿਆਂ ਲੇਚਾਂ ਤਾਂ ਕਹਿਤ ਹੈ। ਯਥਾ:-'ਅਲੇਖ ਹੈ'॥ ਅਭੇਖ ਹੈ'।। ਵਾਉਸ ਵਾ ਹਰਾੜੂ ਤੋਂ (ਜਿਸ) ਲੇਕਣੀ ਹੋਰ ਕਈ (ਨਾਹਿ) ਨਹਾਂ ਹੈ।

ਪਸਨ :~ , ਮਹ ਰਾਜ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ! ਉਹ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਿਵਾਂ ਕਰਮ ਲਿਖਦਾ ਹੈ?

ਉੱਤਰ '-ਜਿਵ ਫਰਮਾਏ ਤਿਵ ਤਿਵ ਪਾਹਿ :-ਜਿਵੇਂ ਜਿਵੇਂ ਜੀਵਾ ਦੇ ਸੰਚਤ ਕਰਮਾ ਅਤੁਸਾਰ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਬਿਧਾਤਾ ਬਣ ਕੇ ਪ੍ਰਾਰਬਧ ਰੂਪ ਲੱਖ ਪੰ'ਦਾ ਹੈ, 'ਲਿਖ ਦਾਤਿ ਜੀਤ ਵਾਜਿਆਈ॥' (ਅੰਗਵੇਵਦੇ) ਦਾਤ, ਬੁੱਧੀ, ਹਰਾਹ, ਉਸਨ, ਕੱਰ, ਸ਼ੇਂਚ ਪੈਂਦ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਵਾ ਲਿਖਦਾ ਹੈ। ਜਿਵਾਂ ਜਿਵਾਂ ਉਸ ਵ ਤਿਰਾਰ ਦਾ ਫਰਮਾਣ ਤੋਂਦਾ ਹੈ ਕਿਵੇਂ ਤਿਵੇਂ ਜੀਵਾਂ ਦੀ ਕਰਦੀ ਅਨੁਸਾਰ ਲਿਖਤ ਪੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤੋਂ ਜਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਪ੍ਰਸ਼ਨ :-3' ਵੇਰ ਇਹ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਜੀਵ ਪੈਦਾ ਕਿਸ ਵਾਸਤੇ ਕੀਤੇ ਹਨ ? ਉੱਤਰ:-ਜੌਤਾ ਕੀਤਾ: ਤੌਤਾ ਨਾਉਂ:--ਹੈ ਸਿੱਧੇ! ਇਹ ਮਿਤਨਾ

ਸੰਸਾਰ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਿਤਨਾ ਸਾਰਾ ਹੀ ਨਾਮ ਜਪਣ ਵਾਸਤੇ ਕੀਤਾ ਹੈ। 'ਆਇਓ ਸੁਨਨ ਪੜਨ ਕਉ ਬਾਣੀ ॥' (ਅੰਗ ੧੨੧੯)

ਵਿਣ ਨਾਵੈਂ ਨਾਹੀਂ ਕੇ ਬਾਉ :-ਵਾਰਿਗੁਰੂ ਦਾ ਨਾਮ ਜਪੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸ ਨੂੰ ਭੀ ਦਟਗਾਹ ਵਿੱਚ (ਕੋ ਬਾਊ) ਕੋਈ ਥਾਂ (ਨਾਹੀਂ) ਨਹੀਂ' ਮਿਲੇਗਾ ਵਾਸ਼ਰੂਪ ਰੂਹੀ ਚਾਂ, ਸੱਚ ਖੰਡ ਰੂਪ ਖ਼ਾਂ ਕੋਈ ਭੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵਗਾ। ਖੁਹ ਦੀਆਂ ਇੰਡਾਂ ਵਾਂਗ ਬਾਰ ਬਾਰ ਜੂਨਾਂ ਵਿਚ ਹੀ ਡਰਮਏ ਭਟਕਦੇ ਰਹਿਣਗੈ ਮਕਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਣਗੇ।

ਕਦਰਤਿ ਕਵਣ; ਕਹਾ ਵੀਚਾਰ :-ਹੇ ਸਿੱਧੇ ! ਉਸ ਪਰਮੈਸਰ ਦੀ (ਕੁਦਰੀਤ) ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਕਿਤਨਾ ਕੁ ਵੀਚਾਰ ਕਰਕੇ ਦੱਸ਼ੀਏ ?

ਵਾਰਿਆ ਨ ਜਾਵਾਂ ਏਕ ਵਾਰ :--ਉਸ ਦਾ ਇਕ ਰੇਮ ਮਾਤੂ ਵੀ (ਵਾਰਿਆ) ਵਰਨਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ।

ਪੁਸ਼ਨ :- ਫਰ ਜੀ ਫੁਟਕਾਰਾ ਕਿਵੇਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ?

ਉੱਤਰ:-ਜੋ ਤੁਧੂ ਭਾਵੇਂ; ਸਾਈ ਭਲੀ ਕਾਰ :--ਉਸਦੀ ਰਜ਼ਾਵਿਰ ਚਲੀਏ ਤੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰੀਏ ਹੋ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ! ਜੋ (ਤੁਧੂ) ਆਪ ਨੂੰ ਭ ਉੱਦਾ ਹੈ ਸਾਨੂੰ

😥 ੲਹੋਹੀ ਚੌਗੀ ਕਰਹੈ.

ਤ, ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ: ਨਿਰੰਕਾਰ :-- ਤੋਂ ਪਿੰਡ (ਸ਼ਰਾ ਸਕ ਸ਼ਾਂਤਰ ਵਿਸ਼ਵਿਤ ਰੂਪ ਸੀ, ਹੁਣ ਭੀ ਸਦਾ ਰਾਹਣ ਵਾਲਾ ਹੈ', ਹ ਨਿਰਕਾਰ । ਅੱਗ ਨੂੰ ਇਸਵਿਤ ਰੂਪ ਸੀ, ਹੁਣ ਭੀ ਸਦਾ ਰਾਹਣ ਵਾਲਾ ਹੈ', ਹ ਨਿਰਕਾਰ । ਅੱਗ ਨੂੰ ਡੀ ਹੋਵੇਗਿ। ਇਉਂ ਤਿੰਨਾਂ ਬਾਲਾਂ ਵਿਚ ਜਾਣ ਦੇ।

ਮਰਬ ੨ :--ਪ੍ਰਸ਼ਨ :-ਰੇ ਸੌਂਚ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਜੀ ! ਤੁਸੀਂ ਪਾਪੀਆਂ ਤੁ ਪੰਨੀਆ ਦੀ ਹਾਲਤ ਤਾਂ ਦੰਸ਼ ਦਿਤੀ ਹੈ, ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਉਂ ਤੇ ਚਾਉ ਭੀ ਦੱਸ ਜੀ ?

ਦੇ ਸਮਾਂ ਉਕਰੇ:-, ਅਸੰਬ ਨਾਵ; ਅਸੰਬ ਬਾਵ ॥) ਹੈ ਸਿੱਧੋ ! ਅਸੰਬ ਹੀ ਪੁੰਨੀਆਂ ਅਤੇ ਪਾਪੀਆਂ ਵਨ ਉੱਹਨ ਅਤੇ ਅਸੰਖ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ (ਬਾਵ) ਬਾਉ ਹੈਨ,

ਪੰਨੀਆਂ ਦੇ ਸ਼ਰਗਾਂਦ ਅਤੇ ਪਾਪੀਆਂ ਦੇ ਨਰਕ ਆਂ ਦ।

(main man; ਅਸੰਬ ਲੱਆ।) (ਅਅੱਬ) ਅਨੁਿਣਤ ਹੀ ਕਿਹੜੇ (ਲੋਅ ਲੋਕ ਹਨ ਪਾਰੀ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੰਨੀਆਂ ਦੇ ਲੋਕ ਅਰੰਮ ਹਨ। ਸੂਰਕ ਲਵ ਬਹਮ ਲਕ ਆਦਿਲ। ਉਹ ਪਾਪੀ ਓਰੇ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦੇ। ਜਿਹੜੇ ਲੋੜ ਬੂਹਮ ਲਕ ਆ ਪੰਜੀ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਾਈਆਂ ਦੇ ਲੋਕ ਅਗੰਮ ਹਨ। ਨਰਕ, ਜਮਪੂਰੀ ਆਦਿਰ ਦਹ ਉ ਕੇ ਨਹੀਂ ਜਦੇ। ਭਾਵ ਪਾਪੀ ਜੋ ਹਨ ਉਹ ਪੰਨੀਆਂ ਦੇ ਲੋਕ ਵਿਚ ਨਹਾਂ ਜਾਂਦੇ ਅਤੇ ਪੂੰਨੀ ਪਾਪੀਆਂ ਦੇ ਲੋਕ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦ। ਵਾ :-(ਅਕੈਬ, ਅਨਰਿਟਰ ਹੈ (ਅਲ) ਨੌਰ, ਮਾਤ ਲੋਕ ਦ ਜ ਅੰਨੂੰ ਦੂ ਮ ਲੌਕ ਆਵਿਰ ਅਰੀਮ ਹਨ ਅਤੇ ਬ੍ਰਹਮ ਲਕ ਦੇ ਜੀਆਂ ਨੂੰ ਵੇਰੁਠ ਆਦਿਕ ਅਗੰਮ ਹਨ। ਪਹਿਰ ਤੋਂ ਪਰ ਹਨ।

(ਅਸੰਬ ਕਰਹਿ; ਸਿਰਿਕਾਰ ਹੋਇਆ) ਜਿਹੜਾ ਉਸ ਪ੍ਰਸੇਸ਼ਰ ਨੂੰ ਅਸੰਬ ਕਾਰਣਾ ਹੈ ਇਹ ਕੀ ਸਿਟ - ਭ ਦ ਹੀ ਹੈ। ਕਿਉਂ ਕਿ ਗਿਣਤਾਂ ਤੇ ਅਣੀਰੋਟਤ ਦੋਵਾਂ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਤੇ ਅਚਿਤਾ ਦੇਵਾਂ ਹੀ ਸਟਵੀਆਂ ਹਨ। ਸ ਉਸ ਨੂੰ ਅਸਰ

ਲੀ ਟਾ ਦੀ ਸਿਤ ਤੋਂ ਭਾਰ ਹੀ ਹੋਣਾ ਹੈ।

ਪੁਸ਼ਨ :-ਹੇ ਜਹਾ ਜਾਂ ਸਾਹਬ ਜੀ ! ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਕੋਣ ਕਹਿੰਦਾ ਤੁਝ ਉ ਤਰ :- (ਅਬਰੀ ਨਾਲੂ, ਅਬਰੀ ਸਾਲਾ ਹੈ।) 'ਹੁਰੂ ਗੋਵ ਪ੍ਰਦੀਪਕਾਂ ਵਿਚ ੂੰ ਮਰਾ।ਸੰਘ ਜੀ ਦਾ ਇਹ ਅਰਬ ਹੈ। (ਅਖਰੀ) ਅੱਖਰੀ ਵਾਲ ਵ ਭੇਣ : ਵੀ, ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ (ਨਾਮ) ਨਾਮ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ (ਅਖਰੀ) ਅੰਧਰਾ ਵਲਾ ਜ਼ਵਦ , ਉ. ਉਸ ਪਰਮਸ਼ਰ ਦੀ (ਸਾਲਾਹ) !ਸਫਤ ਨੂੰ ਡੀ ਕਾਰੰਦਾ ਹੈ।

हा तेल कि प्रकृति CONTRACTOR OF THE SECOND

(839)

परिश्ली ५%

ਨਰ ', ਰਾਸ਼ਾਂ' ਗੀਤ ਗੁਣ ਗਾਹਾ।) (ਅਖਰੀ) ਵੇਦੀ ਅੰਦਰ ਦੇ ਸਿਆ। ਹੋਵਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸਟ ਨੂੰ ਕਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨੂੰ 'ਸਭੋ ਸੰਸਾਇਤੋਂ ਗਿਆਨਾਂ' או י - ' בא , בא הבינו יוו ש בי ב ניבן מ בוצון של ב ש ח) ਰੰ ਦੇ ਵਾਲਬਾਨ ਵਿੱਚ ਬਣੀਆਂ ਹੈ ?

ਸ ਮ ਵਦ ਵਿਚ ਗਿਆਨ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਰਿਗ ਵੇਦ ਵਿਚ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਾ ਯੂਸਰ ਵੇਦ ਵਿਚ ਜਗ ਕਰਨ ਦਾ ਅਤੇ (ਹੋੜ੍ਹੀ) ਜਗ ਕਰਾਉਣ ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਹੈ, 19ਤੇ ਅਬਾਦਰ ਵੇਦ ਵਿਚ (ਗੀਤ) ਰਾਗ ਗਾਉਣੇ ਅਸਰੂਜੇ ਡਾਂਦ, ਜਣ ਗਾਉਣ ਇਕ 138 ਹਨ।

(ਨਵ ': ਸਬਣ ਰਵਣ ਰਾਣ () (ਅਖਰੀ) ਦੇਣਾਂ ਵਿਚ ਲਿਖਣ ਦਾ ਭਰ ਕਾ ਕਾਂ ਹੈ? ਅਤੇ ਬਣੀ ਦੇ ਬਲਣ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਕੀ ਹੈ ? ਇਹ ਸਾਰੇ ਢੰਗ हों में एक एक ।

(ਅਰਗਾ ਸਿ ਹ; ਸੰਜੋਗ ਵਥਾਇ a) (ਅਰਗਾ) ਅੰਧਰਾਂ ਵਾਲੇ ਵੇਦੀ ਦਾ ਜੋ ('sie, ਮੁਸਦੀ ਬਲਕਾਰ ਅੰਤ ਹੈ ਉਸ ਦ (ਵਖਰਿ) ਉਚ ਰਨ ਕਰਨ ਨਾਲ ਾਰ੍ਹੀ ਦਾ ਜ (ਸਜੇਗ) ਸਰੰਧ ਪਾਵੇ ਕਾਵ ਓਅਕਾਰ ਦਾ ਜਾਪ ਕਰੇ।

ਪਸ਼ਨ:-ਮਹਾਰ ਜ ਜੀ ਕੀ 'ਓਲੀਕਾਰ' ਪ੍ਰੇਸ਼ਰ ਦਾ ਵੀ ਸੁਜਣੀ ਹੈ?

ਚੁਰਫ: ,ੀਜੀਨ ਏਰਿ ਇਸ: ਜਿਸ਼ੁਸ਼ਿਰਿ ਨਾਹਿ) ਨਹੀਂ ਭਾਈ ! (ਜਿਨ ਵ'ਰ ਵਿਚੇ) ਜਿਸ ਪਟਮੈਸਰਨ ਇਸ 'ਚਅੰਕਾਰ' ਸੰਤ ਦੇ ਅੱਖਰ ਇਥੇ ਹਨ_{੍ਹਾਂ} ਸੁਖਬੀਰ ਨਾਹਿ, ਵਸ ਦੇ ਬਹੁ (ਸ਼ਹਿ) ਸ਼ੁੱਖਣੀ ਨਹਾਂ ਹਨ। ਇਹ ਓਅੰਕਾਰ ਤਾਂ ਵੋਦਾਂ ਦਾ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਹੈ।

ਉਸ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਤਾਂ ਮਰ ਹੈ' ਉਚਾਰਿਆ ਹੈ । ਉਸ ਵਿਚ ਤਾਂ ਇਹ ਕਲਪਤ ਰੁਪੂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਅ ਪ ਇਸਦਾ ਅ ਦੀ ਸਰਪ ਹੈ। 'ਚਅੰਕ 'ਰੁਆ'ਦ ॥ ਕਰਨੀ ਲਾਵਾਦਾ, ਕੇ ਤੇ ਲਾਵਾਜ਼ੀ ਨਵਮੁਖ਼ਤ ਜ਼ਾਲੇਆੜ ਤੇ (ਆ ਜੀ ਸੀ। ਭਰਪੀ ਹੈ ਓਹਾਮ ਪਾਸ਼ ਦਿ ਤੇ' ਵਹਿਤ ਹੈ 'ਪ੍ਰਿਥਜੈ ਓਸ਼ਕਾਰ ਤਿਨ ਕਹਾ ॥ ਸੋ ਧੂਨ ਪੂਰ ਜਗਤ ਮੈਂ ਰਹਾ ॥' (ਚੌਵੀ ਅਵਤਾਰ ਅੰਗ ੧੫੯)

(ਜਿਵ ਫੁਰਮਾਏ; ਤਿਵ ਤਿਵ ਪਾਹਿ॥) ਜਿਵੇਂ ਜਿਵੇਂ ਬਹਮਾ ਦੇ ਤਾਈਂ ਫਰਮਾਇਆ ਹੈ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ। ਪ੍ਰ- ਬਲੇ ਜੁਗਾ ਦੇ ਸੂਤਾ ਅਨੁਸ ਰ ਮਰਯਾਦਾ ਤੌਰਨ ਵਾਸਤੇ, ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਪਰਚੇ ਵਾਸਤੇ, ਓਸ ਓਸ ਤਰ੍ਹਾ ਕਰਮ ਕਾਰ ਕਿਖ ਕੇ ਵੋਦਾ ਵਿਚ (ਪਾਹਿ) ਪਾਉਣਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਚਹੁੰ ਵੇਦਾਂ ਦੀ ਕੁਲ ਸਰਤੀ ਇਕ ਲੱਖ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੇ ਵਰ,੦੦੦ ਸੁਵਤੀ ਕਰਮ ਕੰਡ ਦਾ ਕਬਨ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਤ੍ਰ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ: ਨਿਰੰਕਾਰ :-- ੨ ਪਿੰਡ (ਬੜਾ ਸਲ ਜੰਗ ਤਿ. ਮਹਾ ਕੀ ਸਦਾ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਹੈ', ਹੈ ਨਿ-ਕਰੀ ਅਤੇ ਨੂੰ ਇਸਬਿਤ ਰੂਪ ਸੀ, ਹਵੇਂ ਕੀ ਸਦਾ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਹੈ', ਹੈ ਨਿ-ਕਰੀ ਅਤੇ ਨੂੰ ਡੀ ਹਵੇਂ ਗਾ। ਇਉਂ ਕਿੰਨਾ ਕਲਾ ਵਿਚ ਜਾਣ ਦੇ।

ਅਰਥ ਵ :--ਪ੍ਰਸ਼ਨ :-ਰ ਸੱਚੇ ਪਾਰਸਾਹ ਜੀ ! ੀ' ਪਾਰਸਾ ਹੰਗੇਆਂ ਦੀ ਹਲਤ ਤਾਂ ਦੁਸ਼ਦਿਤੀ ਹੈ, ਕਿਹਾ ਕਰ ਕੇ ਉਂਦੂ ਦੂ ਨੂੰ ਤੇ ਬਾਊ डो समे लो १

ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ। ਅਸੰਦ ਨਾਵ: ਅਮੰਦ ਬਾਵਾ।) ਹੈ ਜਿਹੇ। ਅਮਰ ਹੀ ਪ੍ਰੋਸ਼ੀਆਂ ਓ ਹਰ: ਅਸੰਦ ਨਾਵ: ਅਮੰਦ ਬਾਵਾ।) ਹੈ ਜਿਹੇ। ਅਮਰ ਹੀ ਪ੍ਰੋਸ਼ੀਆਂ ਅਤੇ ਪਾਹੀਆਂ ਵਨ ਉੱ ਹਨ ਅਤੇ ਅਸੰਖ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਖ ਤੇ) ਬਾਉਂ ਹਨ।

ਪੰਨੀਆ ਦੇ ਸਰਭਾਵਿਆਤੇ ਹਾਧੀਆਂ ਦੇ ਨਵਕ ਆਂ ਦ।

(ਅਰਜ ਸਰੰਸ, ਅਸਥ ਲਾਮਾਂ) (ਅਮੈਂਖ, ਸਮਾਵਿਟਤ ਹੀ ਜਿਹੜੇ (ਲੇਅ) ਲੋਕ ਹਨ ਪਾਪੀ ਹਨ, ਉੱਤੇ ਨੂੰ ਪੰਨੀਆ ਦੇ ਲੱਕ ਅਤੇ ਸ ਹਨ। ਸਰੋਗ ਲੋਕ ਬੰਤ ਹੈ। ਹੈ। ਹੈ। ਹੈ। ਉਹ ਨਹੀਂ ਪੂਜ ਸਕਦ। ਜਿੜ ਲਵ ਹੁੰਦੀ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਾਪੀਆਂ ਦੇ ਲਕ ਅਗੇਮ ਹਨ। ਨਰਕ, ਜਮਪੂਰੀ ਅ ਇਕ। ਦੇਹ ਉੱਤਨ ਵਿੱਚ ਜਦੇ। ਜਦੇ ਪਾਹੀ ਜੋ ਹਨ ਉਹ ਵਿਆਦੇ ਲੇਜ਼ੀਵਿ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੇ ਅੱਠ ਹੁੰਕਾ ਬਾਪੀਆਂ ਦੇ ਲੜ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੇ। ਵਾ :-(ਅਜੇਸ ਅਨਗਿਟਤ ਹੀ (ਲਾਅ) ਲਗੇ, ਅਤੇ ਲੌਕੇ ਦੇ ਦੇ ਅਤੇ ਨੂੰ ਵੀ ਮਲੇਕੇ ਅ ਵਿਭ ਅਨੀਗਰਤ ਹੈ। (ਕਰਾ) ਅਗੰਮ ਹਨ ਅਤੇ ਬ੍ਰਹਮ ਲੱਕ ਦੇ ਜੀਆਂ ਨੂੰ ਵਰਨੇ ਆ ਦਿਕ ਅਤੰਸ ਹਨ। ਪੂਰਿ ਦੇ ਪਰ ਹਨ।

(ਅਜੇਬ ਕਹਾਂ : ਜਿਰਿਕਰ ਵਿੱਚ) ਜਿਹੜਾ ਉਸ ਪ੍ਰਜੇਸ਼ਰ ਨੂੰ ਅਜੇਬ \$ - \$ 12 4 124 94 11 10 66 4 19153 3 MV1853 マデカー 'my 3 m'm' + マーリ トくし'm' Jた 1 五 見れる and ਨ ਟਿ ਵੀ ਜਾਂ, ਭਾ ਹੀ ਹੋਣਾ ਹੈ।

ਿ :- ਼ ਮ ਾਕ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ! ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਕੌਣ ਬਹਿੰਦਾ ਜੈ 9 ਤ ਨੂੰ ਨਾਮੂਤ ਅਖਰੀ ਸਾਲਾਹ ॥) 'ਗੁਰੂ ਭਾਵ ਪ੍ਰਦੀਪਕਾਂ (स्व ੂੰ . . , ਼ . ਵ ਇਹ ਸਫਰ ਹੈ। (ਅਖਰੀ) ਸੰਖਰੀ ਵਾਲਾ ਜ ਼ਾ .ੇਸਰ ਦੇ (ਨਾਮੂ) ਨਾਮ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ (ਅਖਰੀ) ਅੱਖਨਾ ਵਾਲਾ ੂ , . 😕 ਾ ਮੁਪਰਮਸ਼ਰ ਦੀ (ਸ ਲਾਹ) ਸਿਵਤ ਨੂੰ ਡੀ ਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। TAREFORENCE SECTION ਸੀ ਜਪੂਜੀ ਸਾਹਿਬ

[PSH]

ਪਉੜੀ ੧੯

SA 25 C NY PERSONALAMBANA DESCRIPTION OF SERVICE SERVI (ਅਖ-ੇ, ਗਿਆਨੂ ਗੀਵ ਗਵਾਰਾਂ) (ਅਖਰੀ) ਵਲੀ ਅੰਦਰ ਦੱਸਿਆਂ ਹੋਇਆ ਤੇ ਦੇ ਮਾਰਾਅ ਨੇ ਕਿਸ ਪਕਾਰ ਜੋਹਾ ਤੇ ਨੇ ਜਿਸ ਸੰਜਾਇਤੇ ਗਿਆਨਾਂ ਲ- , ਤੀ- ਜਲੇ ਕਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ? ਕਿਵੇਂ ਗਾਈਦਾ ਹੈ ? (ਗੁਣ ਗਾਹ) ਰੂ ਨੂੰ ਦਾ ਅਤੇ ਪਾਨ ਕਿਵੇਂ ਬਣੀਆਂ ਹੈ ?

ਸ਼ ਮਾਵਨ ਵਿਚ ਗਿਆਨ ਕਿਰਿਆਂ ਹੈ ਮੁਆ ਹੈ। ਜਿਗ ਵੇਸ਼ ਵਿਚ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਭਾਰਾ । ਜਿਕ ਵਦ ਵਿਚ ਜਗ ਕਰਨ ਦਾ ਅਤੇ (ਹੋਵੀ) ਜਗ ਕਰਾਉਣ ਵ ਮਿਸ ਦਾ ਜਿਕਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਬਰਬਣ ਵਟ ਵਿਚ (ਗੀਤ) ਜਾਂਗ ਗਾਉਂਟੇ ਅਤੇ (ਗੁਣ ਗਾਹ) ਗੁਣ ਗਾਉਣੇ ਲਿਖੇ ਹੋਏ ਹਨ।

(ਨਬਾਵੇ, ਮਿਬਰ ਤੋਪਰ ਲਾਣਾ।) (ਅਖਤੀ) ਵੇਦਾਂ ਵਿਚ ਲਿਖਣ ਦਾ ਵਰਕਾ ਕੀ ਹੈ ? ਅਤੇ ਬਾਣੀ ਦੇ ਬੁਲਣ ਦਾ ਤਰੀਨਾ ਕੀ ਹੈ ? ਇਹ ਸਾਰੇ ਢੰਗ

(ਅਖਰਾ ਸਿਟ੍ਰਿ ਸ਼ੈਜੇਕ ਵਖਾਣਿ॥) (ਅਖਰਾ) ਔਖਰਾਂ ਵਾਲੇ ਵੇਦਾਂ ਦਾ ਜੋ (ਸਿਰਿ) ਸ਼ੁੱਮਣੀ ਓਅੰਡਾਰ ਮੰਤੂਰੇ ਉਸ ਦੇ (ਵਖਣਿ) ਉਚ ਰਨ ਕਰਨ ਨਾਲ ਵਿਤੀ ਦਾ ਜੋ (ਸਜ਼ੇਗ) ਸਬੰਧ ਪਾਵੇਂ ਭ ਵ ਦੇਅਕਾਰ ਦਾ ਜਾਪ ਕਰੇ।

੍ਰਸ਼ਨ :–ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਕੀ 'ਓਅੰਕਾਰ' ਪ੍ਰਸੰਬਰ ਦਾ ਵੀ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਹੈ? ਚਿੱਕਰ:-(ਜ਼ਿਨਿ ਏਹਿ ਲਿਏ; ਜ਼ਿਸ਼ੁਸ਼ਿੰਕਿ ਨਾ ਹਨ) ਨਹੀਂ ਭਾਈ! ('ਜ'ਨ ਵਿੱਚ ਨਿਚ) ਜਿਸ ਪਟਮਸਰਨ ਇਸ 'ਚਅੰਕਾਰ' ਮੌਤੂ ਦੇ ਅੱਖਰ ਇਥੇ ਹਨ ("-ਸ਼ੁ ਜ਼ਿਰ ਨਾਹਿ, ਉਸ ਦ ਦਹ (ਸਾਰ, ਸ਼ੁਮਣੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਹ ਓਅੰਕਾਰ ਤਾਂ ਵੱਦਾਂ ਦਾ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਹੈ।

ਉਸ ਪਰਮੌਸਰ ਨੇ ਤਾਂ ਮਗਰੋਂ ਉਚਾਰਿਆ ਹੈ । ਉਸ ਵਿਚ ਤਾਂ ਇਹ ਕਲਪਤ ਰੂਪ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਆਪ ਇਸਦਾ ਅ ਦੀ ਸਰੂਪ ਹੈ।' 'ਚਅੰਕਾ'ਰ ਆਦਿ। ਕਰਨੀ ਅਨਾਦਿ॥ ਭਾਵ ਅਨਾਦੀ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਰਾਸ਼ੰਕਾਰ (ਆਦਿ) ਪਹਿਲੀ ਕਬਨੀ। ਹੈ ਉਹ ਆਪ ਆਦਿ ਤੋਂ' ਰਹਿਤ ਹੈ 'ਵਿਸ਼ਸ਼ ਫਿਸਕਾਰ ਤਿਨ ਕਹਾ ॥ ਸੋ ਧਨ ਪੂਰ ਜਰਤ ਮੌ ਰਹਾ ਜਾਂ (ਚਵੀ ਅਵਤਾਰ ਅੰਗ ੧੫੯)

(ਜਿਵ ਫ਼ਟਮ ਹੈ, ਤਿਵ ਤਿਵ ਪਹਿ॥) ਜਿਵੇਂ ਜਿਵੇਂ ਬਹਮਾ ਦੇ ਤਾਈਂ ਫ਼ਰਮਾ ਏਆ ਹੈ ਪੁਸਸਰ ਨੂੰ। ਪੂਰਬਕੇ ਜੂਗਾ ਦੇ ਸਭਾ ਅਨੁਸਾਰ ਸਰਯਾਦਾ ਤੌਰਨ ਵਾਸ਼-, ਮਕਾ ਦੇ ਪਰਚੇ ਵਾਸ਼ਤੇ, ਉਸ ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਮ ਕਾਤ ਲਿਖ ਕ ਵੇਦਾ ਵਿਚ (ਪਾਹਿ) ਪਾਉਣਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਚਹੁੰ ਵੇਦਾਂ ਦੀ ਕੁਲ ਸਟਤੀ ਇਕ ਲੱਖ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੇ ਵਰ੍ਹ੦੦੦ ਸ਼ਵਤੀ ਕਰਮ ਕਤ ਦਾ ਕਰਨ ਕਰਦੀ ਹੈ।

रूप परं ००० मन्यों कात् प्रिणवता सा सबत बननो है। ४,००० मन्त्रों है।

ਗਿਆਨ ਕਾਰ ਦਾ ਕਬਨ ਭਰਦੀ ਹੈ।

ਨਮਾਨ ਕਾਰ ਦਾ ਕਰਨ ਬਰ ।) ਜਿੰਨੀ ਬਾਰਾ ਸੰਸਾਰ ਹੈ ਤਿਤਨਾ ਨਾਮ ਮਾਤ ਹੈ । (ਸ਼ੁਕਾ ਕੀਕਾ: ਕਿਤਾ ਨਾਉ ॥) ਜਿੰਨੀ ਬਾਰਾ ਸੰਸਾਰ ਹੈ ਤਿਤਨਾ ਨਾਮ ਮਾਤ ਹੈ। (ਜ਼ਬਾਬੀ-ਪਾਰਤ ਸਾਰਾ ਸ਼ਿਤਨਾ ਸਾਰਾ ਸੰਸਾਰ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਨੇ ਵੇਟ ਵਿਚ ਬਬਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਭਾਵ ਜ਼ਿਤਨਾ ਸਾਰਾ ਸੰਸਾਰ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਨੇ ਵੇਟ ਵਿਚ ਬਬਨ ਕਾਤ ਹੀ ਹੈ, ਇੱਸਣ ਮਾੜ੍ਹ ਹੀ ਹੈ। ਮ੍ਰਿਜ਼ ਤ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਨੂੰ ਨਾਮ ਮਾੜ੍ਹ ਕਹਿਣ ਮਾੜ੍ਹ ਹੀ ਹੈ, ਇੱਸਣ ਮਾੜ੍ਹ ਹੀ ਹੈ। ਮ੍ਰਿਜ਼ ਤ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਨੂੰ

ਪਾਣੀ ਵਾਗ ਹੈ।

ਵਿਰਾਨ ਹੈ। ਕੇ ਬਾਊ॥) ਨਾਮ ਮਾੜ ਭਾਵ ਨਾਮ ਤੇ ਰੂਪ ਤਾਂ ਨੂੰ ਵਿਨਾ ਜਰਾਤ ਦਾ ਹਰ ਕੋਈ ਬਾ ਟਿਕਾਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਤੇ ਦੀ। ਸਾਰਾ ਪਸਾਰਾ ਨੂੰ ਬਿਨਾ ਜਗਾਤ ਦਾ ਸ਼ਬਨ ਆੜ੍ਹ ਹੀ ਹੈ। ਸ਼ਾਣਨੇ ਵਿਚ ਗਾਹਿਣ ਤਰਾ, ਬ੍ਰਿਸ਼ ਤਾਂ ਨਾਮ ਤੇ ਰੂਪ ਦਾ ਬਬਨ ਆੜ੍ਹ ਹੀ ਹੈ। ਜ਼ਰਦੀ ਐਲਾ ਵਾਂ ਵਾਈ ਲੈ ਕਾਂ ਤੋਂ ਬ੍ਰਿਸ਼ ਤਾਂ ਨਾਮ ਭਰੂਪ ਦ ਭਿੰਨ ਜਭਭ ਕੋਈ ਵਸ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਛੋਈ ਐਸਾ ਬਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕੇ ਸਤਿ ਹੋਵੇ। ਭਿੰਨ ਜਲਾਤ ਕਰਾ ਹੈ। ਸਤਪਰ ਮਰਣਾ ਬ੍ਰਿਮ ਪੂਰੀ, ਨਿ ਤਚਲਾਨ ਹੀ ਰਹੁਣ। ਸਵਾ :- ਇੰਦੂ ਪਤੀ ਮਾਹ: ਸਤਪਰ ਮਰਣਾ ਬ੍ਰਿਮ ਪੂਰੀ, ਨਿ ਤਚਲਾਨ ਹੀ ਰਹੁਣ। ਰਿਚ' :- 'ਏਵ੍ਹਾਂ ਕਾਲਾਂ ਤੋਂ ਗੁਣ ਮਾਇਆਂ; ਬਿਨਿਸ਼ ਚਿਤਾਲਾ।'(੨੩ヵ) ਸਵੇਦਰਾਰ , ਜੀ ਨਿਸ਼ਿ ਸੰਸ ਚਲੈ; ਭਾਰਿਕਾ ਲਖ ਪਲਾਂਦ ॥ (ਅੱਗ ਵੱਖ)

ਮਿਤਾਮ ਕੀਤ ਘਰਿ ਬੈਧਣਾ; ਨਿਤ ਚਾਹਣੇ ਕੀ ਧੋਖ॥ ਮੁਕਾਮੂ ਤਾਂ ਪਰ ਜਾਣੀਐਂ ਜਾ ਰਹੈ ਨਿਹਚਲੂ ਲੋਕ॥' (ਅੰਗ €s)

ਅਰਥ ਵੇ :-ਪ੍ਰਸਤ :-ਸਿੱਖ ਮੁਖ ਦੁਆਰ। ਜੋ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਹਨ ਸਭਿਗੁਰੂ ਜੀ

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਉੱਤਰ ਬਖਸ਼ਦ ਹਨ। ਫਲ ਰੂਪ ਅਟਬ -੍ਰਿਅਸੰਬ ਨਾਵ: ਅਸੰਬ ਬ ਵ ।) ਹੈ ਸਿੱਤ ! ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ (ਅਸੰਬ) ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਤੋਂ (ਨਾਵ) ਨਾਮ ਨੂੰ ਜਪਿਆ ਹੈ ਚੇਨਾ ਗ੍ਰਮੁਖਾ ਨੂੰ (ਅਸੰਖ) ਜੋ ਬ੍ਰਹਮ ਹੈ ਉਸਤੇ

(ਬਵ ਸਰਕਦੀ ਪ੍ਰਤੀ ਹੋਈ ਹੈ।

(ਅਤੇਸ ਅਕੈਟ, ਅਮੈਂਬ ਲੋਅ) ਉਹ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰਾਂ ਬਰਕੇ ਡੀ ਅਕੰਮ ਹੈ. ਵਜਾ ਕਮਲੇ ਤੀ ਅਗੰਮ ਹੈ ਵਾਂ :--ਪੁੱਕਤੀ ਕਰਕੇ ਤੀ ਅਗੰਮ ਹੈ ਅਤੇ ਮਨ ਤੇ ਹੈ. ਵਿੱਚ ਸਿੰਦ ਸਾਰੇ ਤੀ ਅਗੈਸ ਹੈ ਜਿਲਾਂ ਨੇ ਉਸ (ਅਸੰਖ) ਪਰਮਸਰ ਨੇ

ਜਾਂ-ਆ ਰਿਹਾ ਨੂੰ ਗਿਆਣ ਦਾ ਬਾਅ) ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਤੋਂ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਿਸਤ ਹੈ . ਜਿਵਕਰਾਸ ਹੋਏ ਜਿਹੜੇ ਅਸੋਧ ਪਰਮਸਰ ਦੇ ਨਾਮ ਨੇ (ਗ਼ ਤਾਂ, ਜ਼ੜਨ ਜਾਵ ਦੂਚ ਸਦੇ ਹਨ ਉਹ ਜੋ (file) ਸ਼ੁੱਜਣੀ (ਗ਼ੁਸ਼

ਅਫ਼ਸਟਰ ਜਰੂਤ ਤੇ ਖ਼ੁਰ ਦਾ ਸਰੂਪ ਹੀ ਹੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

प्रदेश के एक अधित के तेती वृत्त को प्रेमा प्रेमा ? ਉੱਤਰ :-ਨਗਾਂ, ਉਹ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਪਾਪਾਂ ਦੇ ਜਾਂ ਜੰਮਣ ਮਰਨ ਦੇ ਭਾਰ ਤੋਂ (ਸ਼ਿਰਿ) ਇੰਕ ਭਾਵ ਪਾਸ਼ੇ ਹੋ ਜੋ ਦੇ ਹਨ ਉਣ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਿਰ ਤੇ ਲੋਕ ਦੌਰ, ਪਿਤਰ ਦੌਰ, ਦੌਵ ਦੇ 1, ਰਾਜ ਦੇ 3 ਅਮਿਕ ਕਈ ਕੌਰ ਨਹੀਂ। ਰਹਿੰਦਾ।

(ਅਖਰੀ ਨਾਮੂ; ਅਖਰੀ ਸਾਲਾਹ॥) (ਅਖਰੀ ਨਾਮੂ) (ਅ–ਖਰੀ) (ਖਰੀ) ਬਟਨ ਵਿੱ(ਅ) ਰਹਿਤ ਜੋ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਹੈ ਉਸ ਦਾ ਹੀ ਨਾਮ ਜਪਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅਤੇ (ਅਖਰੀ ਸਾਲਾਹ) (ਅ–ਖਰੀ) ਜੋ ਕਾਲ ਕਰਕ ਖਰਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਉਸਦੀ (ਸਾਲਾਹ) ਸਿਫ਼ਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਵਾ ਕਰੋ।

(ਅਖ਼ਜੀ; ਗਿਆਨੂ ਗੀਤ ਗਣ ਗਾਹ ।) ਉਸ (ਅਜ਼ਖ਼ਜੀ) ਬਰਨ ਤੋਂ ਗੀ ਤ ਪਮੇਸ਼ਮ ਦਾ ਹੀ ਰਿਆਨ ਧਾਦਨ ਕਦਦੇ, ਉਸ ਦੇ (ਗੀਤ) ਕੀਰਤਨ, ਜਸ ਨੂੰ ਰ ਉੱਦੇ, ਉਕਦੀ ਹੁਣਾਈ (ਗਾਰ) ਅਸਥਾਨ ਸਤਿਸੰਗਤ ਵਿਚ ਮਿਲਣਾ ਕਰਦ, ਵਾ ਉਸ ਦੇ (ਕੁਣ) ਸਰੂਪ ਲੱਖਣ ਤੇ ਭਟਸਥੀ ਲੱਖਣਾ ਨੂੰ ਗਾਉਣਾ ਕਰਦ ਹਨ। 'ਵਾ' ਕਰੇ। ਵਾ:-ਜਿਸ ਨੇ (ਅ-ਖਰ) ਖਰਨ ਤੋਂ ਗਹਤ, ਨਾਸ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਸਟੂਪ ਦੇ ਨਾਮ ਨੂੰ ਜਪਿਆ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਬ੍ਰਤਮ ਗਿਆਨ ਤੇ (ਗੀਤ) ਜਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ (ਗੁਣ) ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਦੇ (ਗਾਹ) ਅਸਬ ਨ ਇੰਦ੍ਰਿਆਂ ਨੂੰ ਦਬਾ ਲਿਆ ਹੈ ਭਾਵ ਦਮਨ ਬਰ ਲਿਆ ਹੈ।

(ਅਖਨੀ; ਲਿਖਨੂ ਬੋਲਣ ਬਾਣਿ ।) ਉਸ (ਅਖਰੀ) 'ਅ-ਖਰ' ਰੂਪ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਜਾਂਪ ਨੂੰ ਰਿਦੇ ਰੂਪੀ ਕਾਰਚ ਦੇ ਉਤੇ ਪ੍ਰੀਤ ਰੂਪੀ ਕਲਮ ਨਾਲ ਲਿਖਣਾ ਕਰੋਂ ਵਾ :--ਉਸਦੇ ਨਾਮ ਦੀ ਲਿਖਤ ਨੂੰ ਲਿਖੇ।

ਿੰਤਾਉਂ ਕਲਮ ਕੀਤੇ ਚਿਤ੍ਹ ਲੇਖਾਣੀ ਗੁਰੂ ਪੁੱਛ ਲਿਖੂ ਬੀਚਾਰ॥ ਲਿਖ ਨਾਮੂ ਸਾਲਾਹ ਇਖ ਇਖੂ ਅੰਤੂ ਨੂੰ ਪਾਰ ਵਾਰੂ ਨੂੰ (ਅੰਗ ੧੬) ਅਤੇ ਜ਼ਬਾਨ ਕਰਕੇ ਅ-ਖਰ ਸਰੂਪ ਦੀ ਹੀ (ਬਾੱਣ) ਬਾਣੀ (ਬੋਲਟ੍ਰ) ਬੋਲਟਾ ਕਰੇ ਵਾ ਉਸ ਵਾਹਿਗਰ ਦਾ ਜਸ ਬੋਲਣਾ ਕਰੋ। ਉਸ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੂੰ ਹਰ ਵਕਤ ਮਨ ਬਾਣੀ ਸ਼ਰੀਰ ਕਰਕੇ ਯਾਦ ਕਰੇ। ਵਾ :-ਉਹ ਗੁਰਮੁਖ ਖਰਨ ਤੇ ਰਹਿਤ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਨਾਮ ਨੂੰ ਲਿਖਦੇ ਤੇ ਉਸ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਵਾਲੀ ਧੂਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਬੋਲਦੇ ਹਨ।

(ਅਖਰਾ ਸਿੱਟ; ਸੰਜੋਗ ਵਖਾ ਨ ॥) ਅ–ਖਰ ਸਰੂਪ ਜੋ ਪ੍ਰਸੇਸ਼ਰ ਹੈ ਉਸ ਦੇ ਫ਼ ਨਾਮ ਦੇ (ਵਖਾਣਿ) ਕਬਨ ਕਰਨ ਨਾਲ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸੰਤਿਗੁਰਾ ਦੁਆਰਾ (ਸਜੋਗ) ਸਬੰਧ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ (ਸਿ ਰ) ਸ਼ੌਮਣੀ ਹੋ ਗਏ ਹਨ (ਬ੍ਰਹਮ ਦਾ ਰੂਪ ਹੀ ਹ ਗਏ ਹਨ। ਵਾ :-(ਅ-ਖਰਾ) ਖਰਨ ਤੇ ਰਹਿਤ ਪਰਮਸਰ ਜੇ ਸਾਰਿਆਂ ਦਾ (ਬਿਰਿ) ਸੌਸਟੀ ਹੈ ਉਸਦੇ (ਵਖਾਣਿ) ਕਬਨ ਕਰਨੇ ਕਰਕੇ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਜੋਗ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਚਿੱਤ ਮੁੜ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਵਾਂ ਜਿਵਾਂ ਜਪੀਏ ਉਵਾਂ ਉਵੇਂ ਰਸ਼ ਕਿ ਕਿ ਸਨਕਲਨ ਆਉਣ ਕੰਗ ਜਦਾ ਹੈ ਵਿਖਿਆਨ ਕਰਨ ਬਰਕ ਵਾ ਬ੍ਰਿਤ ਨੇ ਕਰਤ ਉਸ

🗳 ਵਿਚ ਚਿੱਤ ਸਭ ਜੀਵਾ ਹੈ। ਰਿਚਿੰਦਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਗਿਲਾ, ਜਿਸ ਪਿਰਿਨਾਹਿਆ) ਜਿਲਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਨੂੰ ਚੁੱਚਨੂੰ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਹੋਇਆ, ਜੀ ਕਲਮ ਦੇਸ਼ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਹੈ। ਜਿਸ ਨੇ ਸਿੰਘ ਦੀ ਕਲਮ ਦੁਆ ਹੈ, ਜਿਦ ਜਹਾ ਜਿਸ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜਿਸ ਨੇ ਸਿੰਘ ਕੇ ਪੁਸ ਦੀ ਕਲਮ ਦੁਆ ਹੈ, ਜਿਦ ਜਹਾ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਿਤ ਹੁੰਸਾਹਿਬ ਜਾਂਦੇ ਸ਼ਤਦ ਨੂੰ ਲਿਖ ਸਿਲਮਾ ਹੈ ਜਿਹਾ ਜੀ ਜਿਥਾ ਹੈ। ਸੰਤ ਹੁੰਸਾਹਿਬ ਜਾਂਦੇ ਸ਼ਤਦ ਨੂੰ ਲਿਖ ਸਿਲਮਾ ਹੈ। ਸਤ ਹੋਵਰ ਵਾਹਿ ਨਹੀਂ ਰ ਦਾ। ਤੋਵਾਰ ਦ ਰ ਵੱਡੇ ਜਦਾ ਹੈ। ਵਿੱਚ ਹੋਰਵਾਂ ਹੈ। ਦੇ ਪ੍ਰਿਸ਼ ਸ਼ਹੀ ਕਰਨੇ। ਵਾਲੇ ਜਿਲ੍ਹੇ ਜਿਸਦ ਉਹ ਗੁਰਸਰ ਕਸ ਨੂੰ ਅਪਦੇ ਅੰਦਰ (ਕਬ) ਨਿਖ਼ਕਾ), ਜਜ ਚੋਜ਼ਦ ਸ਼ਜ਼ (ਉੱਚ) ਏਸ ਜਸ ਨੂੰ ਅਪਦੇ ਅੰਦਰ (ਕਬ) ਨਿਖ਼ਕਾ), ਜਜ ਚੋਜ਼ਦ ਸ਼ਜ਼

ਕਾਮਾਵਿਕ ਅਤੇ ਜਮ ਅ'ਵਿਭਾਕ-ੀ ਕਾਂਦਰ ਤੁਨ੍ਹਾਂ ਦ ਸਤਦ

ਸਮਾਦਕ ਅਤੇ ਜਾਂ (ਜਿਵ ਫੁਰਮਾਏ; 'ਤਵ 'ਕਵੇ ਹਾ ਹੈ। ਬਾਮ ਗਿਆਨੀ ਜੋਵ ਰੇਤੇ ਜਿਵੇ-ਜਿਵੇਂ ਬਰਮਾਉਂਦੇ ਹਨ ,'ਕਵਾਂ ਵ, ਉਵ ਉਵਾਂ ਜ ਗਲ ਸ ਸ ਹਾ ਕਤੇ ਜਵੇਂ । ਅਨੰਦ ਨੂੰ (ਪਾਹਿ) ਪਾਉ ਦੇ JS. ਵਾ :- ਤੱਤ ਏਵਿਆਂ ਦੇ ਇਹ ਨੇ ਵੀ ਸਿਆ ਅਨਦ ਹੁ (ਕਾਰ) ਪਸ਼ੂ ਵਾਂਗ ਅਮੌੜ ਨਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਇੰਦੂ ਆ ਨੂੰ ਵੋਟਜੋਡ ਪਸ਼ ਵਾਗ ਕਰਨ ਵਿੱਕ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਗਿਆ ਅਨੁਸਰੇ ਰਹਿ ਦੇ ਆਹੇ ਅ ਪਣੀ ਕਿਰਿਆ ਕੇ-ਦੇ ਹਨ ਵਾ ਪਦਾਰਥ ਦਾ ਗਿਆਨ ਪੈਂਦੇ ਹਨ।

ਲਵਾਂ - ਮੇਸ਼ ਭ ਦਿੰ-੍ਹੇਆਂ ਵੱਸ ਤਾਂ ਤੋਂ ਦੁਤ ਦੇ; ਸ਼-ਵਤਾ ਸਾੜਾ । 1 = = = 1 | (Min 404) इंग के : - गर से हैं ,या सामा जिलाताला सा स्वितिस ਤੇ ਅਕਾਰੀ ਜਾਂ ਅਵਮਰਾ ਹੋ ਭਾਈ ਹੈ ਕਿ 'ਸ਼ਤਾ' ਸਾਰਾ ਸਕਾਰ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ

ਾਵਲਾ ਹੈ 👵 😘 ਨਾ ਕਾਂ ਨਾਮ ਹੀ ਜਪ ਰਿਹਾ ਹੈ।

रेस ६० है, रहती सहस्रहार से देन आ \$ 1 + mis i Hirs and ill ud . (426) इ र म - - म क लमां भगवं के म र (भी रहर) र राजिता में निर्मा ने तम तम दिस प्रमादह ्र र वा सार्थित वा सामित स्थापित स्थाप ्र तुन रहिय सी विडेट! ए के खु प्रशास अस्पन का है। ਸ਼ਾਪ ਜਾਂ ਦੇ ਪਾਸ ਭਾਕਟਰ ਦੀਵਾਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਜਿਵਕ ਸਰਜਨ ਸ਼੍ਰੀ ਜਪੂ ਜੀ ਸਾਹਿਬ

(BSU)

ਪੳੜੀ ੧੯

ਦੁਨਸੂਨ ਰਨਨ ਵਾਸ਼ਬ ਗਏ। ਬਣਤੀ ਕੀਤੀ ਜੀ ਮੈਂ ਸੱਚਖੰਡ ਵਾਸ਼ੀ ਉਹਮ ਰਿਆਣੀ ਜੌਵ ਚਾਬਾ ਬਾਮ ਜਿੰਘ ਜੀ, ਜਿਨਾਂ ਨੇ 20 ਸਾਲ ਸਿਰੰਦੇ ਨਾਲ ਸੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਸ੍ਰੀ ਤਿਕਮੀਦਿਰ ਸ਼ਹਿਬ ਵਿਚ, ਨਿਰਿੱ**ਫਤ ਪ੍ਰੋਮ ਨਾਲ ਕੀਰਤਨ** ਕੀ ਤਾਂ ਕਾਬ ਨੇ ਉਣਾਂ ਦੇ ਵੀ ਅਖੀਜੀ ਦਜਸ਼ਨ ਤੇ ਸਵਾ ਦਾ ਸਭਾਗ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ, ਤੇ ਮੰਦਬੰਧ ਵਾਸ਼ੀ ਸੰਭ ਬਾਰਾ ਅਤਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਮਸਤੂਆਣੇ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਵੀ ਭਰਸ਼ਨ ਕੀਤਾਂ ਨੇ ਆਪ ਜੀ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਸੁਭਾਗ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਬਿਸਰਨ ਭੂਜ਼ਾ ਦਾ ਕਈ ਪਵਿੱਤ ਬਚਨ ਸੁਣਾਉ। ਮਹਾਂ ਪੰਜਬ ਪਹਿਲਾਂ ਚੁੱਪ ਰਹ, ਦੇ ਿੰਨ ਵਾਰੀ' ਭਾਕਟਰ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਕਹਿੰਦ ਤੋਂ ਵੀ ਜਦੇਂ ਅਨੰਦ ਵਿਚ ਮਰਾਨ ਹੀ ਰਹੇ। ਤਾਂ ਡਾਕਟਰ ਜੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਬਹੁਮ ਗਿਆਨੀ ਦੇਲ ਵਰਗੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਭਾਵ ਜੋ ਤੱਗਾ ਮਾਰੀਏ ਤਾਂ ਬੋਲਦਾ ਹੈ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਵੇਧ ਵੱਸਦਾ ਨਹੀਂ। ਇਉਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾਸ ਸੰਵਾਲਪ ਰੂਪ, ਬੇਨਤੀ ਰੂਪ ਡੱਗਾ ਮਾਰਦਾ ਹੈ ਫਿਰ ਆਪ ਵੱਸ਼ੇਗੇ ? ਮਹਾਂ ਪੂਰਬ ਕਾਰਿੰਦ ਤਸੀਂ ਆਪਣੀ ਕੋਈ ਅਵਸ਼ਗ ਦਸੇ? ਭਾਕਟਰ ਜੀ ਕਹਿੰਦ ਕਿ ਮੌਤੇ ਤੋਂ ਐਸੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੈੱ ਕਾਰ ਤੇਜ਼ ਟਫ਼ਤਾਰ ਚਲਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਉਸ ਵਿਚੋਂ ਹੋਰ ਆਵਾਜ਼ ਦੀ ਥਾਂ ਤੇ ਪੰਨ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕੇ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਮੈਨੂੰ ਸੁਣਦੀ ਹੈ। ਮਹਾਂ ਪੂਰਬ ਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲ ਕਹਿੰਦੇ ਪੰਨ ਹੋ ਭਾਕਟਰ ਸਾਹਿਬ, ਸਾਨੂੰ ਵੀ ਏਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਣਾ ਦਿਓ ? ਤਾਂ ਡਾਕਟਰ ਜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪ ਜੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਗੁੱਝ ਅਵਸ਼ਚਾ ਦੱਸੀ ਹੈ, ਹੁਣ ਆਪ ਵੀ ਨ ਛੁਪਾਉ ਜੀ। ਸੰਤ ਕਹਿੰਦੇ ਭਾਕਟਰ ਜੀ ਟੂਟੀ ਕੰਨਾਂ ਵਾਲੀ ਸਾਡੇ ਸ਼ਰੀਰ ਨੂੰ ਲਾ ਕੇ ਬੀਮਾਰੀ ਤਾਂ ਦੇਖੋ ਕੀ ਹੈ ? ਜਦੋਂ ਤੀਜੀ ਵਾਰੀ ਕਿਹਾ ਤਾਂ ਟਣੀ ਮਹਾਂ ਪਰਖਾਂ ਦੇ ਸ਼ਰੀਰ ਨੂੰ ਲਾਈ ਭਾਕਟਰ ਸਾਹਿਬ ਮਸਤ ਹੀ ਹੋ ਗਏ। ਸੌਰੀਰ ਦਾ ਚੇਤਾ ਹੀ ਭੁਲ ਗਿਆ। ਅਗੰਮ ਅਕਹਿ ਅਵਸਥਾ ਵਿਚ ਪਹੁੰਚ। ਕਫ਼ ਸਮੇਂ ਮਗਰੋਂ ਮਹਾ ਪ੍ਰਖਾਂ ਨੇ ਹਿਲਾ ਕੇ ਕਿਹਾ ਹੋਰ ਦੀ ਤੇ ਵੀ ਲਾਕੇ ਵੇਖੇ 📍 ਦੌਕੀ ਬਾ ਤੇ ਟ੍ਰਟੀ ਲਾਈ ਫਿਰ ਮਸਤ ਹੈ ਗਏ। ਬੜੀ ਅਚਰਕ ਅਦਭੂਤ ਅਵਸਥਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਹਤ ਹੋਬ ਦੇਸ਼ ਕਾਲ ਹੀ ਕੁੱਲ ਗਿਆ। ਕੁਛ ਸਮੇਂ ਮਰਾਰੇ ਵਾਹ ਵਾਰ ਕਹਿ ਉੱਠੇ। ਜਹੇ ਜਿਹੇ ਸਣਾਏ ਸੀ ਉਹੇ ਜਿਹੇ ਹੀ ਵੇਖ ਲਏ। ਮਹੀਂ ਪੁਰੂਖ ਕਾਂ ਹੁੰ ਦੇ ਸਾਡੇ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿਚ ਕੀ ਬੀਮਾਰੀ ਹੈ ? ਭਾਕਟਰ ਕਹਿੰਦੇ ਸਿਲੇ ਵੀ ਟੂਟੀ ਲਾਈ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦੀ ਅਵਾਜ਼ ਹੀ ਸੂਣੀ ਹੈ 'ਵਿਣੂ ਨਾਵੇ ਨਾਹੀ ਕੇ ਬਾਉ॥ ਸਰੀਰ ਵਿਚ ਕੋਈ ਐਸੀ ਜਗ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਜਿਥੇ' ਨਾਮ ਨਾ ਸੁਣਦਾ ਹੋਵੇ । 'ਗੁਰਮੁਖਿ ਰੇਮਿ ਰੇਮਿ ਹਰਿ ਦਿਆਵੈ॥ ਜੋ ਸ਼ਾਸਿ MAN AND MAN THE PARTY OF THE PA ਕਿਰਾਬਿ ਧਿਆਇ ਮੌਰਾ ਹਰਿ ਹਰਿ . ॥' ਵਾਲੀ ਆਪ ਜੀ ਦੀ ਅਵਸਥਾ ਹੈ। ਇੰਗਿਰਾਬਿ ਧਿਆਇ ਮੌਰਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤਾਰਤਰ ਨਾ ਤੁਹਾਤਾ ਕੋਈ (ਗਿਰਾਸ਼ਿ ਬਿਆਦ ਹਨ। ਕੋਈ ਭਾਸ਼ਟਰ ਨਾ ਤੁਹਾਡਾ ਕੋਈ ਦਿਲਾਜ਼ ਸਗ੍ਰੈ। ਨਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਈ ਰੋਗ, ਨਾ ਕੋਈ ਭਾਸ਼ਟਰ ਨਾ ਤੁਹਾਡਾ ਕੋਈ ਦਿਲਾਜ਼ ਸਗ੍ਰੈ। ਨਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਈ ਰਹਾ, ਹੈ ਜਾਂ ਸ਼ਹਾ ਦਵਾਈ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡ ਪਾਸ ਹੈ ਜੋ ਸਾਸ ਗਿਰਾਸ । ਪਸਰਬ ਰੰਗ ਲਾ ਅਉਬਦ ਨਾਲ ਜਾਂ ਦਵਾਈ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡ ਪਾਸ ਹੈ ਜੋ ਸਾਸ ਗਿਰਾਸ । ੰਸਰਬ ਰਗ ਕਾ ਜਾਰੂ ਤਾਂ ਕਟਰ ਜੀ ਨੂੰ ਨਿਹਾਲ ਕਰ ਦਿਤਾ ਸੀ । ਇਕ ਵਾਰੀ ਜ਼ਪਦ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਿੰਡਰੀ ਕਿਹਾ ਵਿਚਾ, ਤਖਤਿਆਂ ਵਿਚਾ ਵੀ ਅੱਗੇ ਸਿੰਘਾਂ ਨੂੰ ਮੂਲ ਸੰਤ੍ਰ ਤੇ ਗੁਰਸੰਤ ਭਿੰਡਤਾ ਜ਼ਹਾਵਿਚ , ਤਰਾ ਗੁਰਮੁਖਾਂ ਨੂੰ ਸਾਰੀ ਸ਼ਿਸ਼ਟੀ ਵਿਚ' ਤੱਤਾਂ ਵਿਚੋਂ ਐ ਨਾਮ ਹੀ ਸਵਾਈ ਦੇ'ਦਾ ਹੈ। ਯਥਾ :--

ਅੰਕਮਰੇ ਧਰਤੀ ਅਰੂ ਆਕਾਸ਼ਾ ॥ ਬਿਮਰਹਿ ਚੈਂਦ ਸੂਰਜ ਗੁਣਤਾਸ਼ਾ ॥ ਪ੍ਰਤੇ ਪਾਣੀ ਬੇਮੇਤਰ ਸਿਮਰਹਿ ਸਿਮਰੇ ਸਗਲ ਉਪ ਰਜਨਾ ॥' (੧੦੭੪)

ਅਰਤਿ ਪਾਤਾਲੂ ਆਕਾਸ਼ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦ੍ਤੀਏ;

ਸਭ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਧਿਆਵੇ ਰਾਮ ਜ' (ਅੰਗ ਪ੪੦) (ਕਦਰਤਿ ਕਵਣ; ਕਹਾ ਵੀਚਾਰ) ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨਾਮ ਨੂੰ ਜਪਿਆ ਹੈ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜੋ (ਕੁਦਰਤਿ) ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਾਹਤ ਹੋਈ ਹੈ ਉਸਦਾ (ਕਵਣ) ਕੀ ਵਿਚਾਰ (ਕਹਾ) ਕਹੀਏ ? ਭਾਵ ਕਹਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂ ਸਕਦਾ।

(हਾਰਿਆ ਨ ਜਾਵਾ; ਏਕ ਵਾਰ) ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਤਾਂ ਇੱਕ (ਵਾਰ) ਰੋਮ ह (ਵਾਰਿਆ) ਵਰਣਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਭਾਵ ਇਕ ਰੇਮ ਜ਼ਿੰਨੀ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਹਿਆ ਵਰਨਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ । ਸਾਰੀ ਤਾਂ ਕੀ ਕਹੀ ਜਾਣੀ ਹੈ 🤊

ਾਜਨ ਕੀ ਮਹਿਸਾ ਕੇਤਕ ਬਰਨਉਂ; ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਭਾਣੇ ॥' (ਅੰਗ 98ए) (ਜੇ ਤੂਰ ਭ ਵੈ, ਸਾਈ ਭਲੀ ਕਾਰ) ਜੇ ਉਹ ਵਾਹਿਗਰ ਦੀ ਰਜ਼ਾ ਵਿੱਚ ਚਖੜ ਹਨ ਕੋਉਂਹ ਕਾਂਹੀ ਦੇ ਹਨ ਹੋ ਵਾਹਿਗਰੂ! ਜੋ ਕੈਨੂੰ ਭਾਉਾਦਾ ਹੈ ਉਹ ਭਾਰੀ ਕਾਰਗੇ।

(ਤ, ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ; ਨਿਰਕਾਰ) ਹੈ ਨਿਰੰਕਾਰ ਤੂੰ ਸਦਾ (ਸਥਾਮਤਿ ਇਸ਼ੀਬ - ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਹੈ' । ਟਿਉਂ ਕਹਿੰ ਦੇ ਹਟੇ, ਤੂੰ ਜੀਵੇਂ ਤੇ 'ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ' ਈਸ਼ਰ ਦੇਹਾਂ ਦੀ ਏਕਤਾ ਹੁਣ ਤੋਂ ਦੇਵਾਂ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦਾ ਰੂਪ ਹੀ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਕ ਸ਼ਾਮਵੰਦ ਦਾ 'ਭੱਤਵਮਸੀ'। ੨. ਰਿਗ ਵੇਦ ਦਾ 'ਘੁੱਤ ਜਾਨਮਾ ਨੰਦ ਬ੍ਰਮ'।

ਭ ਯੂਜਰ ਵੇਦ ਦਾ 'ਅਤਿਸ਼ਹਮਾਸਮੀ'। ਉ. ਅਬਤੂਬਨ ਵਦ ਦਾ 'ਅਨਮ'ਰਮ' ਰਹਮ'। ਜਿਵੇਂ ਵੱਦਾ ਵਿਚ ਇਹ ਚਾਰ ਮਹਾਂ ਵਾਕ ਹਨ ਏਸ ਤਰਾਂ ਰਜ਼ਕ ਤੇ ਵੰਗ ਪਰਵਾਣ, ਅਸੰਖ ਕਪ, ਅਸੰਖ ਮੂਰਖ, ਅਸੰਖ ਨਾਵ ਦੀਆਂ ਹੈ। ੂਊ_{ਤੀਆਂ} ਵਿਚ 'ਤੂ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜ਼⁹ ਚਾਰ ਮਹਾਂ ਵਾਕ ਚੋਚਾ_{ਕਨ} ਬੀਤ ਹਨ। ਅਤੇ ਹਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰੂਪ ਗੁਰਬਾਣੀ ਵਿਚ ਜੀਵ ਈਸ ਦੀ ਏਕਤਾ **ਕੀ ਜਪ ਜੀ ਸਾਹਿ**ਬ

(855)

ਪੳੜੀ ੧੯

CONTRACTOR OF THE PROPERTY OF ਭਾਲ਼ੇ ਜਿਹੜੇ ਬਚਨ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ 'ਨਿਰੋਗੁਣ ਸਰਗਣ ਆਪੋ ਸੋਈ'॥ (੧੨੮) ਪਨਿਰਗਨ ਆਪਿ ਸਰਗਨ ਭੀ ਓਹੀ। (ਅੰਗ ੨੮੭) ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਜੋ ਬਚਨ ਹਨ ਸੋ ਸਾਰੇ ਹੀ ਮਹਾਂ ਵਾਕ ਹਨ। ਵੋਦਾਂ ਵਿਚ ਤਾਂ ਕੋਵਲ ਬਾਰ ਮਹਾਂ ਵਾਕ ਹਨ ਪਰ ਗੁਰਬਾਣੀ ਵਿਚ ਅਣਗਿਵਤ ਹੀ ਹਨ। ਏਥੋਂ ਤਕ ਰੁਦੇ ਪੁਰੋਡੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਭਿਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਨੇ ਉੱਤਮ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਉਪਦੇਸ਼ ਬਖ਼ਸ਼ਿਆ ਹੈ। ਉੱਤਮ ਅਧਿਕਾਰੀ ਉਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਦੇਣ ਨਾਲ ਹੀ ਸਮਝ ਪੈ ਜਾਵੇ। ਏਥੇ ਤਕ ਸੀ ਜਪ ਜੀ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀ ਪੁਰਬਾਰਧ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਕਿਪਾ ਨਾਲ ਸੰਪੂਰਨ ਹੋਇਆ ਹੈ।

><>><

ਅਰੰਤ ਤੋਂ ਮੱਧ ਤੱਕ ਪਉੜੀ ਵਾਰ ਮੁੱਖ-ਭਾਵ

ਅਕਾਲ ਪੂਰਖ ਸ਼ਰੂਪ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਨੇ ਸਾਡੀ ਸਾਰਿਆਂ ਦੀ ਕਲਿਆਣ ਵਾਸਤੇ, ਕੁਲਾਂ ਦਾ ਉਧਾਰ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰੂਪ ਗੁਰਬਾਣੀ ਉਚਾਰਨ ਕੀਤੀ ਹੈ । ਜਿਸ ਦੇ ਆਦਿ ਵਿਚ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦੇ ਸੰਰੂਪ ਤੇ ਤਰੱਸਥੀ ਲੱਖਣ ਮੂਲ ਮੌਤੂ ਵਿਚ ਕਥਨ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਜਿਸ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਕੇ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੋਵੇ।

ਪਹਿਲੀ ਪਉੜੀ:-ਇਸ ਵਿਚ ਕਬਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਗੋਰ ਦੀ ਪਵਿੱਤ੍ਤਾ, ਬਾਣੀ ਦੀ ਮੌਨਤਾ, ਵਰਤ ਰਖਣੇ, ਤੇ ਬਾਸਤ੍ਰਾਂ ਦੀਆਂ ਸਿਆਣਪਾਂ ਦਿਨ੍ਹਾਂ ਸਾਧਨਾਂ ਕਰਕੇ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਵੀ ਮਨ ਜਿਤਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਮੌਤ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਬਚ ਸ਼ਕੀਦਾ ਤੋਂ ਪ੍ਰਮਸ਼ਰ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਅਤੇ ਫੋਰ ਜੋ ਵਾਹਿਗੁਰੂ

ੇ ਅਕਾਲ ਪੂਰਖ ਦੇ ਹੁਕਮ ਵਿਚ ਚਲਣਾ ਹੈ। ਉਹ ਹੁਕਮ, ਨਾਲ ਹੀ 'ਕਓ ਸਤਿਨਾਮ' ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਚ ਚਲਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਬੁਠੇ ਦੇਹ ਅਧਿਆਸ ਦੀ (ਪਾਲਿ) ਵੱਟ ਟੂਟ ਕੇ ਉਸ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਪੁਸ਼ਸਰ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

न्ती ਪਉੜੀ :--ਇਸ ਵਿਚ ਦਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਹਕਮ ਕਬਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ। ਜ਼ਿੰਨੂੰ ਉੱਚੇ ਨੀਵਾਂ ਆਕਾਰ ਹਨ ਸਾਰੇ ਅਕਾਲ ਪੂਰਖ ਨੂੰ ਆਪ ਦੇ ਹੁਕਮ ਵਿਚ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਲਿਖੇ ਹੁਕਮ ਅਨੁਸਾਰ ਦੁਖ ਸੂਖ ਦੀ

ਸ੍ਵੀ ਕਪ ਜੀ ਸਾਹਿਬ

ਸੀ ਜਪ ਜੀ ਸਾਹਿਤ

ਨੇਲੇ ਪ੍ਰਾਪਕੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਕ ਸਰਧਾ ਭਾਵਨਾ ਵਾਲ ਬਖ਼ਸ਼ ਜਾਂਦ ਹਨ। ਇਕ ਸਨਸਥ । ਹਰਮ ਅਨੁਸਾਰ ਜਨਾਂ ਵਿਚ ਸਦਾ ਭੁਵਾਏ ਆਦੇ ਹਨ। ਸਭ ਕਰੀ ਉਜ ਪ੍ਰਜਸ਼ਰ ਤਿਕਸ ਅਦਸ਼ਾਰ ਹੈ, ਬੁਰੀ ਬਾਹਰ ਵਹੀ। ਜੋ ਹੋਕਸ ਨੂੰ ਬੁਕਲ ਦੇ ਹਵਾਉਹ ਹਵਾਸ਼ ਜ਼ਿਲ੍ਹ ਹੈ, ਬੁਰੀ ਬਾਹਰ ਵਹੀ। ਜੋ ਹੁਕਸ ਨੂੰ ਬੁਕਲ ਦੇ ਹਵਾਉਹ ਦੇ ਹਰਮ ਵਿਚ ਹੈ, ਕਰਾ ਹੀ ਕਿਹਿੰਦ। ਹਉਮੈ ਰਹਿਤ ਹੋ ਕ ਮੁਕਤ ਹੋ ਅਤੇ ਹਿੰਗਤਾ ਸਮਤਾ ਦਾ ਵਾਕ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦ। ਹੋਉਮੈ ਰਹਿਤ ਹੋ ਕ ਮੁਕਤ ਹੋ ਅਤੇ ਹਨ, ਸਾਨੂੰ ਵੀ ਹੁਕਮ ਮੰਨ ਕੇ ਹੰਗਤਾ ਛੱਡ ਕੇ ਮੁਕਤ ਹੋਣਾ ਚਾ ੍ਰੀਦਾ ਹੈ

ਭੀਜੀ ਪਉੜੀ : ਇਸ ਵਿਚ ਵਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕੰਮੀ ਵਾਹਿਗਨ ਤ ਬਲ ਨੂੰ ਗਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਵਾਹਿਗਰ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀਆਂ ਜਾਵਾਂ ਨੂੰ ਗਾਉਂਗ ਬਲ ਹੈ ਕਰ ਗਾਰਗਰ ਅਕਾਲ ਨੇਰਕ ਦੇ ਸੰਗ ਕੁਵ ਹੈ। ਸਕਦਾ ਹੈ ਨੇ ਉਸ ਐ ਰਵਾ ਦੇ ਬਰਨ ਕਰਨ ਵਾਇਆ ਤੋਂ ਕਰਨ ਕਰਨੇ ਕਰਕ ਕਰਾ ਦਾ ਤੋਣਾ ਕਰਾ ਦੂ ਕਰਾ, ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦਾ, ਪਿਛੇ ਦੁਅਤ ਕਰਨ ਕਰਦੇ ਸੀ, ਹੁਣ ਅਨੁਗਿਣਤ ਕਰਨ ਕਰਨੇ ਹਨ, ਅਗੇ ਨੂੰ ਕੋੜਾਂ ਕਰਨ ਕਰਨਗੇ, ਪਰ ਕਥਾ ਦਾ ਹਟਾ ਨਹੀਂ ਅ ਉਂ सा ਹਨ, ਆਹਾ ਦੂ ਉਹ ਅਕਾਲ ਪਟਬ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਬੇਅੰਤ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਜੀਵ ਬੜ ਜਾਂਡੇ ਰਾਂ। ਉਹ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦਾਤਾ ਭਾਈ ਦਿੰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ ਹਾਂ। ਉਹ ਵਾਰਤੂਤ ਸਦਾ ਵੇਪਰਵਾਰ ਪਸੰਨ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿਚ ਚਲਾ ਕੇ ਸਦਾ ਵੇਪਰਵਾਰ ਪਸੰਨ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਤਿਗੁਰ ਸ਼ਾਹਿਬ ਜੀ ਨੇ ਪਵਿਕ੍ਰੀਪਦੇਸ਼ ਤੀਜੀ ਪਉੜੀ ਵਿਚ ਕਥਨ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਦਉਬੀ ਪਉੜੀ :--ਇਸ ਵਿਚ ਦਸਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਹੋਰ ਦੁਨੀਆਂ ਦ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਬੂਠੇ ਹਨ। ਉਹ ਵਾਹਿਗਰੂ ਇਉਂ ਨਹੀਂ, ਸਰੇ ਸਚਾ ਪਾਤਸ ਹਹੈ। ਉਹ ਸਦਾ ਸਾਹਿਬ ਮਾਲਕ ਹੈ। ਉਸ ਦਾ ਨਾਮ ਭੀ ਸਦਾ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਗੁਰਮਖ਼ਾ ਨੇ ਅਕਾਲ ਪਰਬ ਵਾਰਗਰੂ ਦੇ ਨਾਮ ਨੂੰ ,ਭਾਉ, ਪ੍ਰਮ ਨਾਲ ਆਖਿਆ ਹੈ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਧਾਰ ਵਹਿਭਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਅੰਜਿਤ ਵੱਲੋਂ ਉਨ ਕੇ ਉਸ ਦੇ ਸਚੇ ਨੁਸ ਦਾ ਉਚਾਰਨਾ ਉਸ ਦੀ ਭੇਗਾ ਰਥੀਟ । ਉਸ ਦੀਆਂ ਵੇਂਕਲਾਈਆਂ ਦਾ ਵੀਚਾਰ ਕਰ ਦ ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਵਾਹਿਰਤ ਦੇ ਨਾਲ ਸਾਡਾ fum'ਰ ਦਰ ਜਾਵ , ਜੇ ਸਭਾਮ ਕਰਮਾਂ ਦੇ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਨ ਉਤਨਾਂ ਨੂੰ ਦੇਰ ਕਰ ਕਰੜਾ ਬਾਕ ਬਾਰ ਜਿਲਦਾ ਹੈ। ਸਤਿਗਾ ਸਾਹਿਤ ਜੀ ਦੀ ਨੇਦਰ ਕਰਕੇ ੰਕਤ ਦੇ ਗਿਆਨ ਵਾਤ ਤੇਜਾ ਹੈ। ਤੁਸਤ ਵਿਚ ਸਦਾ ਅਕਾਲ ਪ੍ਰਖ '874 ਪਤ ਦ ਟ ਕ ਕਵਤ ਹੈ ਜਾਣੀਦਾ ਹੈ।

ਪ੍ਰੰਜਵੀਂ ਪਹਿੜੇ .-ਜਿਸ ਵਿਚ ਵਸਦੇ ਹਨ ਪ੍ਰੰਜਸ਼ਰ ਕਿਸੇ ਦਾ ਕੱਟ ਨਾਨ ਬਧਾਨ ਚਤ ਵੇਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਾਜਿਵੀ ਕਿਸੇ ਦਾ ਪੂਤਰ ਹੋਵਾਂ

and the state of t

ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ `, ਇਉ' ਕਿਸ ਦਾ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਹ ਕਿਸ਼ ਦਾ ਬਾਜਿਆ ਹੋਇਆ ਦਿਆਨ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੁਰਤੀਮਾਨ ਬਣਾਕ ਕਾਰਜ ਦੀ ਮੁਜਜੀ, ਪੌਦਰ ਦੀ ਜਾਂ ਲਹੇ ਦੀ ਮੁਰਤੀ ਬਣਾ ਛੇ ਬਾਪਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ - ਆਹਣੀ ਮਿਲਿਆ ਪਦਾਰਥਾਕਾਰ (ਮਿਲਿਆ ਪਦਾਰਥਾਂ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚ ਕਾਨ ਵਾਲਾ) ਵ੍ਰਿਤੀ ਨਾਲ ਉਸ ਅਕਾਲ ਪੂਰਖ ਵਾਹਿਗਰ ਦਾ ੂਰੀ ਵਾਂ ਅਮਿਆਮ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਕਦਾ । ਆਪਸਾਕਾਰ ਜਾਂ ਬਹੁਸਾਕਾਰ ਆਤਮ ਵਿਸ਼ੇਣੀ ਵਧ ਕਰਕ (ਸੋਵਿ) ਉਹ ਆਪੋ ਆਪ (ਨਿਰੰਜਨ) ਸਪੇ ਸਰੂਪ ਮਾਇਆ ਕਾਲਖ ਤੇ' ਜੀਤਿ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦੀ ਪ੍ਰਘੜੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਤਿਗਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਿੰਵਆ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਅਕਾਲ ਪੂਰਬ ਦੇ ਦਰ ਵਿਚੋਂ ਸ਼ਤਿਕਾਰ ਪਾਇਆ ਹੈ। ਉਹ ਗੁਣਾਂ ਦਾ ਖ਼ਕਾਨਾ ਵਾਹਿਗੁਰੂ, ਸਤਿਗ੍ਰਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਗਾਈਦਾ ਹੈ। ਕਦੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੱਖ ਵਾ ਪ੍ਰੀਤ ਰੂਪੀ ਰਸਨਾਂ ਨਾਲ ਗਾਈਏ ਉਸ ਵੇਲੇ ਵੀ ਪ੍ਰੇਮ ਰਖੀਏ, ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਤੱਖ ਵਾ ਸਰਧਾ ਤੇ ਭਰੋਸੇ ਰਪ ਕੌਨਾ ਨਾਲ ਸਦੀਏ। ਉਸ ਵੇਲੇ ਵੀ (ਭਾਉ) ਪ੍ਰੇਸ਼ ਰਖੀਏ। ਫੌਰ ਸਾਰੇ ਦੂਖ ਮਿਟ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸ਼ਖ ਸ਼ਰਪ ਰੂਪੀ ਘਰ ਵਿਚ ਜਾ ਕੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਜਾਈਦਾ ਹੈ। ਗੁਰਮੁਖ਼ਾਂ ਦਾ ਇਹ ਸੂਭਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕੀਰਤਨ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਵਾਲਿਕ੍ਰ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਸਰੂਪ ਦੀ ਵੀਚਾਰ ਭਾਵ ਕਥਾ ਵਾਰਤਾ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦ ਹਨ ਜਾਂ ਚਿਤ ਨੂੰ ਵਾਹਿਗਰੂ ਵਿਚ ਜੋੜ ਕੇ ਬ੍ਰਿਤੀਆ ਲੀਨ ਕਰਕੇ ਮਿਲੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ । ਅਕਾਲ ਪੂਰਬ ਵਾਹਿਗੁਤੂ (ਈਸਰੂ) ਸ਼ਿਵ ਜੀ ਦਾ ਵੀ ਰਾਰ ਹੈ, (ਗਰਬ) ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦਾ ਵੀ ਗੁਰੂ ਹੈ, (ਬਰਮਾ) ਬ੍ਰਹਮਾਂ ਦਾ ਵੀ ਗੁਰੂ ਹੈ। ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਪਾਰਬਤੀ, ਸੁਰਸਤੀ ਅਤੇ ਲਫ਼ਮੀ ਦਾ ਜ਼ੀ ਗੁਰੂ ਹੈ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਦੇਵੀ ਦੇਵਤੇ ਦੀ ਪੂਜਾਨ ਹੈ। ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ । ਜੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਦਾ ਭਾਰ ਹੈ ਉਸ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸਤਿਗਰੂ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸ਼ਿਵ ਜੀ ਦੀ ਨਿਆਈ ਸਿੱਖਾਂ ਦ ਵਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦੀ ਨਿਆਈ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਗਿਆਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬ੍ਰਹਮਾਂ ਦਾ ਨਿਆਈ ਵੈਵੀ ਗੁਣਾ ਦੀ ਉਤਪਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪਾਰਬੜੀ ਦੀ ਨਿਆਈ ਨਿਸ਼ਚਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਲਫ਼ਮੀ ਦੀ ਨਿਆਈ ਚਾਰੇ ਪਦਾਰਥ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸੁਰਸਤੀ ਦੀ ਨਿਆਈ ਬਹਮ ਵਿਦਿਆਂ ਦੇ ਦਾਤੇ ਹਨ। ਐਮਾ ਸ਼ਰੂਪ ਹੈ ਕਬਨ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਅ ਉਂਦਾ। ਜੇ ਕੋਈ ਕਰਨ ਕਰੇਗਾ ਤਾਂ ਸਕਤੀ ਇਤੀ ਕਰਕੇ ਕਰਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਗਾ। ਹੈ ਗਰ'ਸਥ ! ਜੇ ਅਸੀਂ ਉਸ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦੇ ਸਰੂਪ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਨੁਭਵ ਦੁਆਰਾ

ਸ੍ਰੀ ਕਪ ਜੀ ਸਾਹਿਬ म् तय सा मार्गा । स्था का स्था विकास स्था व ਜ਼ਣਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਬਬਨ ਨਹੁੰਦ ਕਰਦੇ। ਸ਼ਹਿਰਾਰੂ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਇਭ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਲਬਨ ਨਾਲ ਸਿਰਿਆਂ ਜੀਵਾਂ ਦਾ ਇਕੋ ਵਾਹਿਗ੍ਰ ਹੈ ਸਿਖਿਆ ਲਬਾਦਿਤੀ ਹੈ ਕਿ (ਸਭਨਾ) ਸਾਰਿਆਂ ਜੀਵਾਂ ਦਾ ਇਕੋ ਵਾਹਿਗ੍ਰ ਹੈ ਸਮਾਬਕਾ ਵਧ ਦਾਤਾ ਹੈ। ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਬਣ ਭੀ ਭੂਯ ਨਹੀਂ' ਜਾਂਦਾ, ਭੂਯ ਨਾ ਜਾਵੇ।

ਛੋਵੀ' ਪਉੜੀ :-ਇਸ ਵਿਚ ਸ਼ਤਿਗਰ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕਥਨ ਕਰਨੇ ਲਵੀ ਪੜ੍ਹ ਹੈ ਕਿੰਬਾ! ਤੀਰਬਾ ਤੋਂ, ਤਾਂ ਇਸਨਾਨ ਕਰੀਏ ਜੋ ਭਾਣਾ ਹਨ ਕਿ ਹੈ ਜਿਹੇ! ਹ ਸਿੰਬਾ! ਤੀਰਬਾ ਤੋਂ, ਤਾਂ ਇਸਨਾਨ ਕਰੀਏ ਜੋ ਭਾਣਾ ਹਨ ਕਿ ਹੈ। ਜਿਹਾ ਜਿਨ ਤੋਂ ਕੀ ਨਾਵਾਰੀ ਅਤੇ ਨਹਾ ਕੇ ਕੀ ਫਲ ਪਾਪਤ ਮੰਨੀਏ। ਬਿਨਾ ਭਾਵਾ ਮੰਨ ਤੋਂ ਕੀ ਨਾਵਾਰੀ ਅਤੇ ਨਹਾ ਕੇ ਕੀ ਫਲ ਪਾਪਤ ਮੰਨੀਏ। ਬਿਨਾ ਭ ਰੂਪੀ ਕੀਰਬ ਤੋਂ ਉਹ ਇਸ਼ਨਾਨ ਕਰ ਸਬਦੇ ਹਨ ਜਿਹੜੇ ਕਰਾਗੇ ? ਆਤਮਾ ਰੂਪੀ ਕੀਰਬ ਤੋਂ ਉਹ ਇਸ਼ਨਾਨ ਕਰ ਸਬਦੇ ਹਨ ਜਿਹੜੇ ਕਰਾਗ : ਸਾਰਨ। ਉਸ ਵਾਹਿਗਰ ਦੇ ਭਾਏ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਇਸ਼ਨਾਨ ਕਰਕੇ ਕੀ ਸਰਗਾ ਕਰਨ ਸਾਰੀ ਸਿਸ਼ਣੀ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਬਿਨਾ ਕਮਾਈ ਤੋਂ ਕਰਨਗੇ ਨੇ ਜਿੰਨੀ ਸਾਰੀ ਸਿਸ਼ਣੀ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਬਿਨਾ ਕਮਾਈ ਤੋਂ ਕਰਨਗਾ ਜਿਹਾ ਹੈ ? ਜੇ ਮਿਲਿਆ ਵੀ ਹੈ ਤਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕੀ ਲਿਆ ਹੈ ? ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕੀ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ? ਜੇ ਮਿਲਿਆ ਵੀ ਹੈ ਤਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕੀ ਲਿਆ ਹੈ 9 ਕਿਸ ਨੂੰ ਕਾ ਲਗਿੰਦਾ। ਬੁਧੀ ਦੇ ਵਿਚ ਹੀ ਸਾਰੇ ਪਦਾਰਥ ਅਤੇ ਗੁਣ ਹਨ। ਕਲ ਨਹਾਂ ਚਾਹਰ ਜੀ ਦੀ ਏਕਤਾ ਵਾਲੀ ਸਿਖਿਆ ਸੁਣੀਏ ਤਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈਂਡ ਜੇ ਸਤਿਗਰੂ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀ ਏਕਤਾ ਵਾਲੀ ਸਿਖਿਆ ਸੁਣੀਏ ਤਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈਂਡ ਜ ਸਭਿਗਰੂ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਨੇ ਇਕ ਸਿਖਿਆ ਇਹ ਸਮਝਾਈ ਹੈ ਜਿ ਹਨ। ਸਤਰੂਪੂ ਸ ਸਾਰਿਆਂ ਜੀਵਾ ਦਾ ਇਕੋ ਦਾਤਾ ਹੈ। ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਕਦੇ ਭੁਲ ਨਹੀਂ ਜਾਣ ਰਾਹੀਂਦਾ ।

ਸਤਵੀਂ ਪਉੜੀ :--ਇਸ ਵਿਚ ਸਚੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਜੀ ਨੇ ਵੈਗਗ ਨ ਕਰਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਚਾਰ ਜੁਗਾਂ ਦੀ ਉਮਰ ਹੋ ਜਾਵੇ ਉਸ ਤੋਂ ਦਸ ਗਈ ਹੋਰ ੪੪ ਜੂਗਾਂ ਦੀ ਉਮਰ ਹੈ ਜਾਵੇ। ਨਵਾਂ ਖੰਡਾਂ ਵਿਚ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੈ ਜਾਈ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਜਨੂਸ ਡੰਵਰ ਨਾਲ ਚਲ ਪਵੇਂ। ਚੰਗਾ ਨਾਉਂ ਰੱਖਾ ਲਈ ਸਾਹਮਣੇ ਵੀ ਕਸ ਹੋਵ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ, ਅਤੇ ਮਗਰੇ ਭੀ ਵਤਿਆਈ। ਪਰ ਵੇਰ ਜ਼ ਵਾਹਿਰਤ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀ ਨਵਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਦੇ ਐਮੀ ਹਾਲਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਪੁਛਦਾ, ਕੀਤਿਆਂ ਵਿਚ ਕੀਤਾ ਸਪ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦੇਸ਼ੀ ਲੰਗ ਕੀ ਉਸ ਵਿਚ ਦੇਸ਼ ਧਰਦੇ ਹਨ। ਮਹਾ ਵਾਹਿਗਤ ਨਿਰਗੁਣਿਆਰਿਆਂ ਤੋਂ (ਗਣ) ਉਪਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ (ਗਣ) ਗਿਆਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਜਿਹੜੇ ਰਣਾ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਦੇਰ ਹੈਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗਲਾਂ ਵਿਚ (ਗੁਣ) ਕੋੜਾ ਵੇਹੀ ਹਾਰੇਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਅੰਸਾ ਕੋਈ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਵਿਸ਼ਵਾ ਤੇ ਉਹ ਵਾਲਿਗਰ ਕੇ ਉਕਕਾਰ ਕਰ ਸਕ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸੌਤਾਂ ਪਉੜੀਆਂ ਵਿਚ _{ਸ਼ਤਿਕਾਰ} ਸ਼ਾਹਿਬ ਜੀ ਨੂੰ ਬਹੁਸ਼ ਵਿਦਿਆਂ ਦਾ ਨਿਰੂਪਨ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਅੱਠਵੀਂ ਪਉੜੀ:--ਇਸ ਵਿਚ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸੁਵਰ ਦੀ ਮਹਿਮਾਂ ਫ਼ਰਮਾਉ'ਦੇ ਹਨ ਕਿਵ, ਪੀਟ, ਦਵਤੇ, ਨੇ ਨਾਬ, ਸਾਰੇ ਹੀ ਵਾਹਿਗਰ ਦੇ ਨਾਮ ਦੇ ਸ਼ਵਣ ਦੀ ਮਹਿਮਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਭਾਵ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਵਾਹਿਗੁਰ ਦੇ ਨਾਮ ਨੂੰ ਸਟਣੇ ਕਰਕੇ ਹੀ ਬਹੁਮਾ ਬਣੀਦਾ ਹੈ, ਨਾਖ ਬਣੀਦਾ ਹੈ, ਪੀਤ ਬਣੀਦਾ ਹੈ। ਪਰਮਸ਼ਰ ਦੇ ਨਾਮ ਨੂੰ ਸੁਣਣੇ ਕਰਕੇ ਹੀ ਸਿਧਾਂ ਦੇ ਪੀਰ ਮਣਿੰਦਰ ਨਾਬ ਅੰਤ ਗੌਰਖ ਨਾਥ ਹੋਏ ਹਨ ਅਤੇ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦਾ ਨਾਥ ਇੰਦ ਵੀ ਸਰਾਪ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੋ ਕੇ ਹਜ਼ਾਰ ਨੇ ਤ੍ਰਵਾਲਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਐਸ਼ਾ ਅਸਚਰਜ ਵਾਹਿਗ੍ਰਜ਼ੂ ਦਾ ਸਿਮਟਨ ਹੈ ਜ਼ਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦਾ ਨਾਮ ਸ਼ਵਣ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਫ਼ਿੰਮਣ ਮਟਣ ਦੀ ਪੀੜਾਂ ਨੂੰ (ਪਿਧ) ਜਿੱਤ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜਿਹੜੇ। (ਸ਼ਹਿ) ਇੰਦੀਏ ਹਨ, ਪੰਜ ਗਿਆਨ ਇੰਦ੍ਰ, ਪੰਜ ਕਰਮ ਇੰਦ੍ਰੋ, ਚਾਰੇ ਅੰਤਰਕਰਣ, ਇਹ ੧੪ ਇੰਦੇ ਹਨ, ੧੪ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੇਵਤੇ, ੧੪ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ, ਇਹ ਸਾਰੇ ਬੜ ਹੋਏ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆ ਨੂੰ ਉਹਨਾ ਨੇ ਨੱਥ ਲਿਆ ਹੈ। ਅਤੇ (ਸ਼ਰਿਨਾਥ) ਸਾਰੇ ਦੇਵਤੇ ਅਤੇ ਨਾਥਾਂ ਦੇ ਸ਼ਿਰੰਮਣੀ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਐਸਾ (ਪੀਰ) ਵਡਾ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਉਨਾਂ ਨੂੰ (ਸਿਧ) ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਨਾਮ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ,ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਵਿਚ, ਪਾਤਾਲ ਵਿਚ ਅਤੇ ਆਕਾਸ਼ ਵਿਚ ਭੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦਨਾਮ ਦੀਆਂ ਗੁੰਜਾਂ ਸੁਣਦੀਆਂ ਹਨ। ਸੱਤਾ ਦੀਪਾਂ ਵਿਚ, ਚੌਦਾਂ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ, ਮੌਤਾਂ ਪਾਤਾਲਾਂ ਵਿਚ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਨਾਮ ਸਟਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਕਾਲ ਨਹੀਂ ਪੇਂਹ ਸਕਦਾ । ਇਸ ਕਟਕੇ ਵਾਹਿਗਰੂ ਦੇ ਭਗਤਾਂ ਦੇ ਹਿਰਦੇ ਵਿਚ ਸਦਾ ਖਿੜਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ । ਨਾਮ ਦਾ ਸ੍ਵਣ ਕਰਨ ਕਰਕੇ ਸਾਰੇ ਦੁਖਾਂ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਨਾਸ਼ ਹੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਨੌਵੀਂ ਪਉੜੀ :=ਇਸ਼ ਵਿਚ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, (ਈਸਰ੍ਹ) ਸਿਵ ਕੀ, 1 ਬ੍ਰਹਮਾ ਜੀ, ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਜੀ ਅਤੇ ਇੰਦਰ ਸਾਰੇ ਇਕ ਅਕਾਲ ਪੂਰਬ ਦੇ ਨਾਮ ਸ੍ਵਣ । ਦੀ ਮਹਿਮਾਂ ਨੂੰ ਕਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਨਾਮ ਨੂੰ ਸੁਣਕੇ ਹੀ ਈਸਰ, ਬ੍ਰਹਮਾ, ਇੰਦਰ । ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਆਇਕਾਂ ਦੀ ਪਦਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। (ਇੰਦੂ) ਚੰਦਰਮਾ ਆਦਿਕ 🕴 ਭੀ ਨਾਮ ਦੀ ਮਹਿਮਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ । ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਨਾਮ ਨੂੰ ਸਲਾਹਣ ਵਾਲੇ । ਜਿਹੜੇ ਮੀਦ ਪਰਖ ਭੀ ਹਨ। ਉਹ ਮੁਖੀਆਂ ਦੇ ਸਲਾਹੁਣ ਜੋਗ ਬਣ ਗਏ। 👯 ਨ ਮ ਨੂੰ ਸੁਨਣ ਕਰਕੇ ਲੈ ਜੋਗ, ਮੰਤ੍ਰ ਜੋਗ, ਹਠ ਜੋਗ ਆਵਿਕ ਸਾਰੇ ਜੋਗਾਂ ਦੀਆਂ ਕਗਤੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਨਾਮ ਦਾ ਸ਼ਵਣ ਕਰਨੇ ਕਰਕੇ 🗞 ਸ਼ਾਸਤਾਂ, ਸਿਮ੍ਰਿਤੀਆ ਅਤੇ ਵੇਦਾਂ ਦਾ ਸਿਧਾਤ ਹਿਰਦੇ ਅੰਦਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਜਾਦਾ 🦮

ਸ੍ਰੀ ਕਪੂ ਜੀ ਸਾਹਿਰ THE RESIDENCE OF THE PARTY OF T ਹੈ। ਪ੍ਰਤੱਕ ਵੀ ਸੁਨਹਿਰੀ ਅੰਬਰਾਂ ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਦਿਸਣ ਲਗ ਪੈ'ਦਾ ਹੈ।

ਦਸਵੀ ਪਉੜੀ :--ਇਸ ਵਿਚ ਦੀ ਸਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਸੇਸ਼ਰ ਦੇ ਨਾਮ ਦ ਸ਼ਵਰ ਕਰਨੇ ਕਰਕ ਸਤ. ਸੰਕੇਖ ਅਤੇ ਰਿਆਨ ਦੀ ਪਾਰਜੀ ਹੋਜ਼ ਦੀ ਹੈ। ਨਾਮ ਸ਼ਵਰ ਕਰਨੇ ਕਰਕ ਸਤ. ਸੰਕੇਖ ਅਤੇ ਰਿਆਨ ਨੂੰ ਦਾ ਮਹਾਜ਼ਮ ਗੁਰੂ ਸ਼ਵਣ ਕਰਨ ਕਰਕ ਸਤਾ ਹੈ ਸ਼ਵਣ ਕਰਕੇ ਅਨਾਹਨ ਜੀ ਸਭਾ ਦੇ ਇਸ਼ਨ ਨ ਦਾ ਮਹਾ ਸਮ ਕਾਵ ਜਲ੍ਹ ਪਾਪਤ ਤੋਂ ਸ਼ਾਣ ਕਰਕ ਅਨਾਰਨ ਕਰਕੇ ਪੜ੍ਹ ਦੀ ਦਾ ਪੜ੍ਹਨ ਦਾ ਸਿਆ ਨਾਲਾਂ ਕੀ ਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਤੇ ਸ਼ਾਣਾ ਹੈ।ਨਾਮ ਸਟਨੇ ਕਰਕੇ ਪੜ੍ਹ ਦੀ ਦਾ ਪੜ੍ਹਨ ਦਾ ਸਿਆ ਨਾਲਾਂ ਕੀ ਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸ਼ਾਵਾ ਹੈ। ਨਾਮ ਦੇ ਸੁਨਣੇ ਕਰ ਕੇ ਸ਼ਹਿਕ ਸਰੂਪ ਵਿਚ ਧਿਆਨ ਲਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਨਾਮ ਦੇ ਸੁਨਣੇ ਕਰ ਕੇ ਸ਼ਹਿਕ ਸਰੂਪ ਵਿਚ ਧਿਆਨ ਲਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਗਿਆਰਵੀ ਪਉੜੀ :--ਇਸ ਵਿਚ ਕਰਨ ਕੀ ਹਾ ਹੈ ਕਿ ਨਾਮ ਦ ਸ਼ਵਣ ਰਕਨ ਵਾਲੇ (ਸਮਾ) ਸੰਸਟ ਗਣਾਂ ਦੀ (ਗਾ ਹ) ਜਗਾ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸਵਣ ਰਹਨ ਵਾਲੇ ਜੋ ਚਾਹਣ, ਸ਼ੇਖ, ਪੀਰ, ਹਾਂ ਸ਼ਾਹ ਬਣ ਜੋੜ ਨਾਮ ਦਾ ਸਵਣ ਰਹਨ ਵਾਲੇ ਜੋ ਚਾਹਣ, ਸ਼ੇਖ, ਪੀਰ, ਹਾਂ ਸ਼ਾਹ ਬਣ ਜੋੜ ਨਾਮ ਦਾ ਸੰਦ ਗਿਆਨ ਤੋਂ ਅੰਧੇ ਅਗਿਆਨੀ ਜੀਵ ਵੀ ਚੰਗਤੀ ਸਾਹਿ ਹਨ। ਸ਼ਾਸਤ ਗਿਆਨ ਤੋਂ ਅੰਧੇ ਅਗਿਆਨੀ ਜੀਵ ਵੀ ਚੰਗਤੀ ਸਾਹਿ ਹਨ। ਸ਼ਾਮਣ ਹਨ। ਨਾਮ ਸੁਨਦੇ ਕਾਰੇ ਤੂੰਪੇ ਦਰਿਆ ਜ਼ ਗਿਆਨ ਦੇ ਰਸਤੇ ਨੂੰ ਬਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਨਾਮ ਸੁਨਦੇ ਕਾਰੇ ਤੂੰਪੇ ਦਰਿਆ ਜ਼ ਗਿਆਨ ਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਜੋ ਅਕਾਲ ਪਰਖ ਵਾਹਿਗਾਰ ਜੀ ਦੇ ਉੱਤਮ ਭਗਏ ਹੱਥ ਕਹੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਜੋ ਅਕਾਲ ਪਰਖ ਵਾਹਿਗਾਰ ਜੀ ਦੇ ਉੱਤਮ ਭਗਏ ਹੱਥ ਕੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹਨ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵਾਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਨਹੀਂ ਸਿਮਰਦੇ । ਉਹਨਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਦ ਸੱਚਾ ਖਿੜਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਨਾਮ ਦਾ ਸ਼ਵਣ ਕਰਨੇ ਕਰਕੇ ਦੁਖਾਂ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਨਾਸ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਵਿਉਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਚੌਹਾਂ ਪਉੜੀਆਂ ਵਿਚ ਸਤਿਗਰੂ ਜੀ ਨੇ ਅਕਾਲ ਪ੍ਰਖ ਵਾਹਿਗੜ ਵਿੱਚ ਸਵਾ ਸਵਣ ਕਰਨ ਦੀ ਮਹਿਮਾਂ ਕਹੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਅੱਗੇ ਮੰਨਣ _{ਵੀ} ਬਾਬਤ ਫੁਰਮਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਬਾਰਵੀਂ ਪਉੜੀ :- ਇਸ ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਵਾਹਿਗੁਰ ਦ ਨਾਮ ਮੰਟ ਵਾਇਆ ਗਰਮੁਖਾਂ ਦੀ (ਗਤਿ) ਰੀਤੀ, ਚਾਲੀ, ਮਰਯਾਦਾ, ਗਿਆਨ ਅਵਸਥਾ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਕਹੀ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਜੇ ਕਈ ਕਹੇ ਕਿ ਮੈਂ ਪੂਰੀ ਕਾਂਹ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਪਰ ਪੂਟਾ ਨਾ ਕਹਿ ਸਕਣ ਕਰਕ ਤਾਂ ਉਹ ਪਿਛਾਂ ਪਛਤਾਵਾ ਹੀ ਕਰੇਗਾ ਨਾ ਕੋਟਾ ਕਾਗਜ਼ ਹੈ, ਨਾ ਕਲਮ ਹੈ, ਨਾ ਸਿਆਹੀ ਹੈ, ਨਾ ਲਿਖਣ ਵਾਲਾ ਲਿਖਾਰੀ ਹੈ ਕੇ ਵਾਵਿਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਨਾਮ ਮੰਨਣ ਦਾ ਮਹਾਤਮ ਇਖ ਸਕੇ। ਜ਼ਿਨ੍ਹਾਂ ਗਰਮੁਖਾਂ ਦੀ ਇ੍ਰਤੀ ਵਾਸ਼ਨਾਂ ਵਲੋਂ (ਬਹਿ) ਇਸਚਿਤ ਹੋਈ ਹੈ, ਉਹ ਰਜਮਰ ਪਿਆਰ ਅਕਾਲ ਪ੍ਰਦੇਖ ਜੀ ਦੇ ਨਾਮ ਦੇ ਮੰਨਣ ਦਾ ਸਤਿਸੰਗਤ ਵਿਚ (ਵਾਂ ਸਟਕੇ ਵੀਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ 'ਮੈਂਡ ਸਭਾ ਮਹਿ ਬੇਸ਼ ਕਿ ਕੀਰਤਿ ਮੈਂ ਕਹਾ ਹੈ

ਅਨੁਪੀਸ਼ ਸੀਰਾਨ ਇਹ ਜ਼ਾਉ ਸਭ ਦਿਵਾਂ (ਅੰਗ ੧੩੬੧) ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਅੰਮਾ (* ਸਰਕਨ) ਬੰਧ ਬਕੂਪ ਦੇ ਨਾਮ ਦੇ ਸੰਨਫ਼ **ਦਾ ਮਹਾਤਮ ਹੈ। ਜਿਹੜਾ ਫੋਈ**। ਰ ਸਾਰ ਮਾਲ ਦਾ ਮੰਨਣ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਉਸ ਵਾਹਿਗੁਨੂ ਦਾ ਸਰੂਪ ਹੀ

ਤੌਰਵੀਂ ਪਉੜੀ:→ਇਸ਼ ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਨਾਮ ਦੇ ਮੰਨਵੇਂ ਕਰ**ਕੇ ਮਨ** ਤੇ ਸ਼ੁਰੂ ਅੰਦਰ (ਸਤਾਤ) ਪ੍ਰੀਤ ਪੈਦਾ ਹੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। (ਸੁਰਤਿ) ਸ਼ਸ਼ਟ ਗਿਆਤ ਹੈ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਸਾਣਿਆ ਲੱਗਾਂ ਦੀ (ਸੂਧਿ, ਖਬਰ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕੁਝ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਵਰਤਦਾ ਹੈ। ਨਾਮ ਦਾ ਮੰਨਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗੁਰਮੁਖ ਮਹ ਦੀਆਂ, ਜਮਾਂ ਦੀਆਂ, ਕਨੀਆਂ ਦੀਆਂ ਤਰਬਾਂ ਰੂਪੀ ਚੋਣਾਂ ਅਤੇ ਕਾਮ ਕੁੱਧ ਆਦਿ ਦੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਨਹੀਂ ' ਬਾਂਦੇ। ਮੰਨਣ ਕਰਨ ਵਾਲ ਜਮਾਂ ਦੇ ਸਾਬ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੇ। ਜਿਵੇਂ ਅਜਾਮਲ ਪਾਪੀ p',ਵ 'ਹਰ ਦੂ ਦੇ ਨਾਮ ਦਾ ਸਿਮਚਨ, ਸ੍ਵਣ, ਅਤੇ ਮੰਨਣ ਕਰਨੇ ਕਰਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਜਮਾ ਤੋਂ' ਛੜਾ ਕੇ ਰਾਮ ਰਾਣ ਲੈਣ ਆਏ, ਅਤੇ ਬੈਕੂੰਠ ਵਿਚ ਲੈ ਗਏ। ਯਥਾ 🛶

ਅਜਾਮਲ ਕਉ ਅੰਤ ਕਾਲ ਮੈਂ ਨਾਰਾਇਣ ਸੂਪਿ ਆਈ॥ ਜਾ ਰਾਤਿ ਕਉ ਜੋਕੀਸੂਰ ਬਾਛਤ ਸੋ ਗਤਿ ਫਿਨ ਮਹਿ ਪਾਈ।। ਨਾਮ ਦਾ ਮੰਨਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗੁਰਮਖ ਦਮਾਨੇ ਦੇ ਸਾਬ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੇ। ਜੰਮਣ ਮਰਨ ਦੇ ਸਾਬੀ ਹੋ ਕੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ ਜਾਂਦੇ।

ਚੌਧਵੀਂ ਪਉੜੀ := ਇਸ ਵਿਚ ਕਰਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਨਾਮ ਦਾ ਮੰਟਣ ਕਰਨ ਵਾਇਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਲੌਕ ਦੇ ਭਾਉਂ ਭਗਤੀ ਦੇ ਰਸਤੇ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਕੋਈ ਰੋਕ, ਬਿਘਨ ਨਹੀਂ ਪੈ ਸਕਦਾ। ਪ੍ਰਗਟ ਹੀ ਪਤੀ ਪਰਮੈਸਰ ਨਾਲ ਜਾ ਕੇ ਅਭਦ ਹੋ ਜਾਦੇ ਹਨ। ਮੰਨਣ ਕਰਨ ਵਲੇ ਗੁਰਮੁਖ ਵੇਵੀ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦੀ ਉਪਾਸ਼ਨਾਂ ਰੂਪ (ਮਗੂ) ਪਗੜੰਗੀਆਂ ਤੇ ਨਹੀਂ ਚਲਦੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦੇ ਬਖਬੇ ਹੋਏ ਧਰਮ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਹੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਪੰਦਵੀਂ ਪਉੜੀ :-ਇਸ ਵਿਚ ਵਰਮਾਉਂ ਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਦਾ ਮੰਨਣ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਗੁਰਮੁਖ, ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਦੁਆਰੇ ਗਿਆਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਵਾਲਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਪਰਵਾਰ ਨੂੰ ਗੁਰਮੁਖ ਬਣਾ ਕੇ ਸੁਧਾਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਸਤਿਗੁਰੀ ਦੀ ਸਿਖਿਆ ਧਾਰ ਕੇ ਸਾਰੇ ਪਰਵਾਰ ਨੂੰ ਲਾਇਕ ਬਣਾ ਕੇ ਤਾਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਜਹਾਜ਼ ਦੀ ਨਿਆਈ ਉਸ ਗੁਰਮੁਖ ਦਾ ਜੀਵਨ ਹੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਹ ਗਰਮੁਖ ਸੰਸਾਰ ਦੀਆਂ ਜੂਨਾਂ ਦੀ ਭਿੱਖਿਆ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਭੌਂਦਾ। ਐਸ

ਸ਼੍ਰੀ ਜਪੂ ਜੀ ਸਾਹਿਬ (ਨਿਰੰਜਨ) ਸੂਬ ਸਟੂਪ ਪੁਸਟਰ ਦੇ ਨਾਮ ਦੇ ਮੰਨਣ ਦਾ ਮਹਾਤਮ ਹੈ। ਜਿਹੜ੍ਹ (ਨਿਰੰਜਨ) ਸੂਬ ਸਟੂਪ ਪੁਸਟਰ ਦੇ ਨਾਮ ਦੇ ਮੰਨਣ ਦਾ ਮਹਾਤਮ ਹੈ। ਜਿਹੜ੍ਹ 🔀 (ਨਿਰੰਜਨ) ਸੂਧ ਸਟੂਰ ਜਨਣ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਉਸ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦਾ ਸਰੂਪ ਹਾਂ 🕏 ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਸਲਵੀ ਪਉੜੀ :--ਇਸ ਵਿਚ ਸਤਿਗੁਰ ਜੀ ਨੇ ਨਿਧਿਆਸ਼ਣ ਹੈ। ਮਿਲ੍ਹਾਵਾਂ ਵਿਸ਼ਾ, ਨਿਧਿਆਸਣ ਦਾ ਸ਼ਾਹਨ, ਨਿਧਿਆਸਣ ਦਾ ਵਲ ਤੋਂ ਨਿਧਿਆਸਣ ਜ਼ ਵਿਸ਼ਾ, 'ਨਾਧਆਮਦ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਕਰਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅੱਠ ਪ੍ਰਸਨਾਂ ਦੇ ਉੱਤਰ ਸਰੂਪ ਸੰਤਾ ਦੇ ਲਖਣਾ ਦੁਆਰਾ ਕਰਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅੱਠ ਪ੍ਰਸਨਾਂ ਦੇ ਉੱਤਰ ਸਰੂਹ ਸਤਾ ਦੇ ਲਬੇ ਹਨ। ਭਵਿੱਖਤ ਵਾਲ, ਜੰਗ ਮਾਰਗ ਅਤੇ ਖਰਾ ਇਸ ਪਉੜੀ ਵਿਚ ਵਿਤੇ ਹਨ। ਭਵਿੱਖਤ ਵਾਲ, ਜੰਗ ਮਾਰਗ ਅਤੇ ਖਰਾ ਇਸ ਪ੍ਰਤਾ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਕਰਤੇ ਦੇ ਕਰਤੰਬੀ ਦਾ ਅੰਤ ਨਹੀਂ ਅ ਉਂਦਾ ਪ੍ਰਸਾਣਾ ਦਾ ਕਰਨ ਧਰਤੀ ਹੋਰ ਪਰੋ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੈ। ਰਿਕੇ ਹੱਡ ਦੀਮ ਦੇ ਬਲਦ ਨ ਨਹੀਂ ਚੁੱਝੀ ਹੋਈ। ਧਰਤਾ ਹਰ ਪਰ ਸਗੇਂ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਧਰਮ ਰੂਪੀ 'ਧੌਲ਼' ਬਲਦ ਜੋ ਦਇਆ ਦਾ ਪਤਰ ਹੈ ਜੋ ਸੰਤੇਖ਼ ਸਗਾ ਪ੍ਰਸਲਰ ਨੇ ਕਰਨ ਹੈ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਧਰਤੀ ਤੇ ਸਭ ਸ਼੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨੂੰ ਮ੍ਯਾਣ ਤੂਪੀ ਚਾਰਾ ਕੇ ਰੁਖਿਆ ਹੈ। ਰੰਗਾਂ ਰੰਗਾਂ ਦੇ ਜੀਵ, ਜਾਤਾਂ ਤੋਂ ਨਾਮ ਹਨ। ਸਾਰਿਆਂ 'ਚ ਸਵੇਕਾ ਕੇ ਸੀ। ਬਲਮ, ਪ੍ਰਾਰਬਧ ਲਿਖਣ ਵਿਚ ਵਗੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀਆਂ ਦੇ ਸੱਚੇ ਤੋਂ ਅਗੇਮੀ ਬਲਮ, ਪ੍ਰਾਰਬਧ ਲਿਖਣ ਵਿਚ ਵਗੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀਆਂ ਦੂਮ ਖ਼ਤਾਲਗਾ ਦਾਤਾਂ ਰੋੜੀ ਆਦਿ ਦਾ ਕੋਈ ਹਿਸਾਈ ਅੰਤ ਨਹੀਂ ਪਾ ਸਕਦਾ ਬਅਤ ਵਿਆਹ ਸ਼ੂਪੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਕ ਪਹਿਰਕੇ ਭਾਵ ਮਾਇਆ ਸਬਲ ਹੋ ਕੇ ਇਕੋ ਬਚਨ ਵ ਸ਼ਾਇਆ ਰੂਪਾ ਤੋਂ ਸਾਰਾ ਪੁਸਾਰਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਭਾਵ ਲਖਾਂ ਨਦੀਆਂ, ਦਰਿਆ, ਸਮਦਰ ਭਰਨ ਤੇ ਸੰਦੇ ਹੈ ਗਏ। ਰਿਸ਼ ਵਿਚ ਕੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰਮਸ਼ਰ ਦੀ ਸਮੱਗਰ ਵੀਰਾਰ ਕਹਿ ਸਕੇ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਰੋਮ ਦਾ ਵੀ ਵਟਨਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਵਾਰਾਰ ਕਰਿਟਾ ਬਣਦਾ ਹੈ ਹੋ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ! ਜੋ ਤੈਨੂੰ ਭੋਂ ਦਾ ਹੈ। ਉਹੀ (ਡਸ਼ੀ, ਚੰਗੀ ਮੇਸਟ ਕਾਰ ਹੈ। ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਤੂੰ ਸੌਣਾ ਇਸਥਿਤ ਗਹਿਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। 'ਜੇ ਤੁਧੂ ਭ ਵੈ ਜੇ ਭਲਾ ਸ਼ੁਰੂ ਤੌਰਾ ਭਾਣਾ ॥' ਅੰਗ ਭ੧੮

ਸਤਾਰਵੀਂ ਪਉੜੀ :--ਇਸ ਵਿਚ ਸਾਂਤਕੀ ਅਤੇ ਰਾਕਸੀ ਸ਼ਿਸ਼ਟੀ ਦ ਕਰਨ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਨਰਿਣਤ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਜੰਘ ਹਨ, ਪੂਜਾ ਹੈ, ਪ੍ਰਮ ਹੈ, ਤੁਪ, ਤੁਖਾ ਨੂੰ ਭਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹਨ, ਵਾ ਗ੍ਰੰਥ ਕਬਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮੁਖੇ ਵੋਈ ਦਾ ਪਾਨ ਉਚਾਰਨ ਵਾਲੇ ਹਨ, ਜੋਗ ਹਨ, ਮਨ ਵਿਚ ਉਦਾਸ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਹਨ ਭਰਤ, ਗੁਣ, ਗਿਆਨ, ਵਾਂਚ ਰ ਹਨ। ਸਤੀ, ਸਤੀਆਂ, ਦਾਤੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਰਾਜ਼ਮੀ ਸ਼ਿਸਟੀ ਦਾ ਕਰਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅਨਗਿਣਤ ਹੀ ਸੂਰਮੇ ਮੂੰਹ ਤੇ ਲੱਹੇ ਨੂੰ ਖਣ ਵਾਲੇ ਹਨ ਭਾਵ ਸ਼ਣਮੁਖ ਸ਼ਸ਼ਤ੍ਰ ਖਾਣ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਅਨਰਿਹਣਤ ਪ੍ਰਭਾਰ ਦੇ ਜੈਨ erone eller ender elektrees.

ਕਲ ਧਾਰਾ ਵੱਤ ਬ੍ਰਿਤੀ ਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਕਿਸ਼ ਵਿਚ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਜੋ ਸ਼ਾਂਤਕੀ ਵਿਸ਼ਣੀ ਦਾ ਪਟਨ ਵੀਚਾਰ ਕਰ ਸਕੇ। ਉਸ ਦੀ ਸਾਂਤਕੀ ਰਚਨੀ ਦਾ ਇਕ ਰੌਮ ਮਾਤ ਤੀ ਵਟਨਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ। ਇਥੇ ਹੀ ਕਹਿਣਾ ਬਣਦਾ ਹੈ। ੍ਰੇਣ ਤੋਂ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ! ਜੋ ਜੋਨੂੰ ਭਾਉਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਹੀ ਸ਼ੇਸ਼ਣ ਕਾਰ ਹੈ। ਅਤੇ ਤੂੰ ਸਦਾ (इस्प्राप्ति हैंस कि एक इक्षीयर्थ (इस्प्राप्त्रम्)

ਅਠਾਰਵੀ ਪਉੜੀ :--ਇਸ ਵਿਚ ਤਾਮਸੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਕਬਨ ਡੀੜਾ ਹੈ। ਅਨੁਗਿਣਾਤ ਹੀ ਬੇਸਮਬ ਪੂਰਚ ਹਨ। ਅਨੁਗਿਣਤ ਹੀ ਚੋਰ ਹਨ, ਰਚਿਧ ਚੀਜਾਂ ਨੂੰ ਖਾਣ ਵਾਲੇ ਹਨ, ਅਨਗਿਟਤ ਜ਼ੌਰ ਕਰ ਕਰਕੇ ਜਬਰਦਸਤੀ ਹੁਕਮ ਮਨਾ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਅਨਗਿਣਤ ਹੀ ਜੀਵਾਂ ਦੁਗਲ ਵੱਢ ਵੱਢ ਕੇ ਵਾ ਦਜ਼ੇ ਦੀ ਗੱਲ ਨੂੰ ਵਿਚਾਂ ਹੀ ਟੋਕ ਕੇ ਪਾਪ ਕਮਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅਨੌਕਾਂ ਪਾਪੀ ਪਾਪ ਕਰ ਕਰਕੇ ਨਰਕਾਂ ਨੂੰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਕੂੜੇ ਪੂਰਸ਼ ਬੂਨ ਬੋਲਦੇ ਫਿਰਦੇ ਹਨ, ਅਨੂੰਕਾਂ ਮਲੌਫ਼ ਬੁਧੀ ਵਾਲੇ ਲੋਕ, ਮੈਲ ਨੂੰ ਖਾਣ ਵਾਲੇ ਪਾਲੇ ਸੂਰ, ਕਕੜ ਆਦਿਕਾਂ ਤਾਂਈ ਖਾਂਦੇ ਹਨ। ਅਨੁਕਿਵਤ ਹੀ ਨਿੰਦਕ ਗਰਭ ਵਿਚ ਵਾ ਨਰਕ ਵਿਚ ਸਿਰ ਭਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਨੇ ਇਹ ਨੀਚ ਪੂਰਬਾਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਕਥਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਨੀਚ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਦਾ ਇਕ ਰੋਮ ਮਾਤੂ ਡੀ ਕਰਨ ਨਹੀਂ' ਕੀਤਾ ਇਸ ਤਰਾਂ ਦੇ ਪੂਰਬ ਬੇਅੰਤ ਹੀ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਰਜਾ ਅੰਦਰ ਹਾਂ।

"ਜੋ ਤੁਧੂ ਭਾਵੇਂ ਸਾਈ ਭਲੀ ਕਾਰ॥ ਤੂ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰ॥"

ਉਨੀਵੀਂ ਪਉੜੀ:--ਇਸ਼ ਵਿਚ ਉਸ਼ ਪ੍ਰਸੰਸਰ ਦੇ ਅਨਗਿਟਰ ਹੀ ਨਾਵਾਂ ਬਾਵਾਂ ਦਾ ਕਬਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਹ ਸਭ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ ਮਨ ਦੀ ਗੈਮਤਾ ਕੇ ਅਤੇ ਸ਼ਾਸਤਾਂ ਦੀ ਗੰਮਤਾ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਸਭ ਦੇ ਮੌਥੇ ਉਪਰ ਅੱਖਰ ਲਿਖੇ ਹਨ। ਭਾਵ ਕਰਮਾਂ ਦੇ ਲੇਖ ਲਿਖੇ ਹਨ। ਤਿਨ੍ਹਾਂ ਲਿਖੇ ਅੱਖਰਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਵ ਨਾਮ ਜਪਦੇ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਸਿਫਤ ਬਰਦੇ ਹਨ। ਲਿਖੇ ਅਖਰਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਗਿਆਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਗੀਤਾ ਆਦਿ ਗੈਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਗੁਣਾਂ ਦੇ (ਗਾਹ) ਅਸਥਾਨ ਸਤਿਗਰ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਪਾਪਤ ਹੋਏ ਹਨ। ਅਤੇ ਲਿਖਣ ਦੀ ਜਾਰ ਤੋਂ ਬੇਲਣ ਦੀ ਜਾਂਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਜਿਸ ਪ੍ਰਸੇਸ਼ਰ ਨੇ ਇਹ ਲੇਖ ਲਿਖੇ ਹਨ ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਮੱ'ਥੇ ਤੇ ਲੰਬ ਨਹੀਂ ਲਿਖੇ ਹੋਏ, ਉਹ ਤਾਂ 'ਆਪ ਅਲੇਖ ਕੁਦਰਤਿ ਕਰਿ ਵੇਖੇ ਹਕਮ ਚਲਾਇ ਸੋਈ ਜੀਉ॥⁹ ਜਿਵੇਂ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਫੁਰਮਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਹੁਕਮ

ਸ੍ਰੀ ਜਪੂ ਜੀ ਸ਼ਾਹਿਬ मा नपुना भारत है। वसप स्थापन होत प्रश्नी की कि कि कि ਕਰਵਾਹੈ ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਗੀਮੀ ਕਲਮ ਦੁਆਰਾ ਲੇਖ ਪਈ ਜੀਦੇ ਹਨ। ਜਿਸ ਕਰਵਾਹੈ ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਗੀਮੀ ਕਲਮ ਦੁਆਰਾ ਲੇਖ ਪਈ ਜੀਦੇ ਹਨ। ਜਿਸ ਕਰਵਾਹੈ ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਰਾ ਸੰਬਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਨਾਮ ਜਪਣ ਵਾਸਤ ਹੀ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਬਿਨਾਂ ਨਾਮ ਜਹੇ ਤ ਸਾਰਾ ਸੰਸਾਰ ਕਾਰ' ਹੈ। ਦੇ ਸਾਰਾ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਕੁਦਰ'ਤ ਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਮਾਵਰ ਦੀ ਕੁਦਰ'ਤ ਦਾ ਹੈ। ਹੈ। ਪ੍ਰਮਾਵਰ ਦੀ ਕੁਦਰ'ਤ ਦਾ ਤਾ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਪ੍ਰਲਕ ਵਿਚਾਰ ਕੀ ਹੈ ਕਰਾ ਹੈ ? ਰਜ਼ਾ ਅੰਦਰ ਚਲ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀ ਹੈ ਕਰਾ ਹੈ ? ਰਜ਼ਾ ਅੰਦਰ ਚਲ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀ ਹੈ ਕਰਾ ਹੈ ਤੋਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਕਾਰੇ ਹੈ ਤੋਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਵਿਚਾਰ ਕੀ ਹੈ ਕਰਾ ਹੈ ਕਰਾ ਹੈ ਤੋਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਵਿਚਾਰ ਕੀ ਹੈ ਕਰਾ ਹੈ ਕਰਾ ਹੈ ਤੋਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਵਿਚਾਰ ਕੀ ਹੈ ਕਰਾ ਹੈ ਕਰਾ ਹੈ ਤੋਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਵਿਚਾਰ ਕੀ ਹੈ ਕਰਾ ਲਉਣ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਤੋਂ ਸਾਈ ਭੂਲੀ ਕਾਰ ॥ ਜੂ ਸਦਾ ਸਨ ਅਤਿ ਨਿਰਕਾਰ। ਪ੍ਰਸਤਾ । ਵੀ ਕਰ ਭਾਵੇਂ ਸਾਈ ਭੂਲੀ ਕਾਰ ॥ ਜੂ ਸਦਾ ਸਨ ਅਤਿ ਨਿਰਕਾਰ। ਪ੍ਰਸ਼ੇਸ਼ਰ ਵਿੱਚ ਬਾਰੇ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ੀਆਂ ਵਿਚ 'ਤੂ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ ਨਿਰੋਕਾਰ ਨੇ ਚਾਰ

ਮਹਾਂਵਾਕ ਉਚਾਰਨ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਹੋਵਾੜ ਦੁਚਾਰਹ ਹੈ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਪੂਰਬਾਰਹ ਉੱਤਮ ਅਧਿਕਾਰੀ ਪ੍ਰਭ ਦਰ ਤਕ ਪ੍ਰਾਂ ਉਚਾਰਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅਗੇ ਉਤਰਾਰਧ ਮੱਧਮ ਅੰਧਕਾਰੀ ਪ੍ਰਤੀ ਉਚਾਰਨ ਬਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਵਿਚ ਪਹਿਲੇ 'ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਰ' ਤੇ ਫਰ 'ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਰ' ਬਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਵਿਚ ਪਹਿਲੇ 'ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਰ' ਤੇ ਫਰ 'ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਰ' ਲਰਦ ਹਨ। ਦੁਸ਼ਾਰਾ ਉਪਦੇਸ਼ ਦਿਤਾ ਹੈ। ਮੱਧਮ ਅਧਿਕਾਰੀ ਉਹ ਹੁੰਦਾ ਜਿਸਨੂੰ ' ਦ੍ਰਸ਼ਟਾਤਾ ਤੇ ਨਾਲ 'ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਤ' ਦੇ ਕੇ ਸਮਝਾਉਣਾ ਪਵੇ।

🚽 ਵੀਹਵੀਂ ਪਉੜੀ ਪ੍ਰਾਰੰਭ 🤫

ਭਰੀਐ ਹਬੂ ਪੈਰੂ; ਤਨੂ ਦੇਹ॥ ਪਾਣੀ ਧੋਤੈ; ਉਤਰ ਸੂ ਖੋਹ॥ ਮੁਤ ਪਲੀਤੀ; ਕਪੜ੍ਹ ਹੋਇ॥ ਦੇ ਸਾਬੂਟ੍ਰ; ਲਈਐਓਹੁਧੋਇ॥ ਭਰੀਐ ਮਤਿ; ਪਾਪਾ ਕੈ ਸੰਗਿ॥ ਉਹ ਧੇਪੈ; ਨਾਵੈ ਕੈ ਰੀਗ। ਪੰਨੀ ਪਾਪੀ; ਆਖਣੂ ਨਾਹਿ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਕਰਣਾ; ਲਿਖਿ ਲੈ ਫ਼ੈ ਜਾਹੂ॥ ਆਪੇ ਬੀਜ਼ਿ ਆਪੇ ਹੀ ਖਾਹੂ॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੀ ਆਵਰ ਜਾਰ॥ २०॥

ਸਿੰਧਾ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਹੈ ਸੰਭਗੁਰੂ ਸੀ ! ਸੁੱਧੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜੋ ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਸੈਲ ਹੈ ਉਹ ਬਿਸ ਪ੍ਰਭਾਰ ਧੇਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ? ਤਾਂ ਹਜ਼ੂਰ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਰ ਦੇ ਕੇ ਫ਼ਤਮਾਉਂਦ ਹਨ ਅ: ਦ[ੇ] ਭਰੀਐ ਹਰੂ ਪੈਰੂ,ਤਨੂ ਦੋਹ।।ਪਾਣੀ ਧੋਤੈ; ਉਤਰ ਸੁਖੇਗ। ੇ ਜਿੱਧੇ [ਜਿਵ" ਜੇ ਹੱਥ ਪਰ (ਦੇਹ) ਸਾਰਾ ਸਰੀਰ (ਖੇਹ) ਸਿੱਗੇ, ਘੋਣ

ਸ਼ਤ ਦੇ , ਜਨ੍ਹੇ) ਨਾਲ (ਭਰਮਿੰਕ) ਭਰ ਜਾਣ ਭਾਵ ਲਿੱਬਰ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਪਾਣੀ ਦੇ ਨਾਲ ਹੈਰ, ਹੋਣ ਕਰਕ (ਬ, ਉਹ, ਬੋਹ) ਜਿੱਟੀ (ਉਤਰ) ਲਹਿ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤਨ ਨੁਮ ਦੀ ਸਮੀਰ ਦਾ ਹੈ ਤੇ ਦੂ ਨਾਮ ਵੀ ਸ਼ਬੀਰ ਦਾ ਹੈ। ਤਨ ਵੇਖੇ ਗੋਡਿਆਂ ਤੂੰ ਮੌਕੇ ਸਵਲਾ ਤੱਕ ਵਿਚਲੇ ਹਿੱਕੇ ਨੂੰ ਮੰਨ ਕੇ ਅਤੇ (ਦੇਹ) ਚਾਕੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਅੰਗ ਮਿਸਤ ਸਨ। ਵਾ: ਦਰ ਤੋਂ (ਕਣ) ਸਰੀਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਅੰਗ ਹੱਰ ਪੈਰ mifeਰ ਜਿੰਨੇ ਹਨ ਸਿੱਟੀ ਦੇ ਨਾਲ (ਭਾਜੇਨ) ਲਿਚਰ ਜਾਣ ਡੀ ਖਾਣੀ ਨਾਲ ਫ਼ੈਣ ਕਰਕ ਉਹ ਮੌਲ (ਉਤਰ ਸ) ਲਹਿ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਤਰਸੂੰ ਪਾਠ ਇੱਕਠਾ ਵੀ ਸੰਨਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਦਸਦਮੀ cਕਸਾਲ ਵਿਚ ਉਤਰ ਸੂ^ਰ ਪਾਠ ਹੀ ਹੈ। ਹਣ ਦੂਜਾ ਦਿਸ਼ਣਾਂਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

(439)

ਮੂਤ ਪਲੀਤੀ ਕਪੜੂ ਹੋਇ :--ਜ਼ੇ (ਮੂਰ) ਪਿਸ਼ਾਬਾਇਕ ਨਾਲ ਕਰਤ) ਬਸਤਰ, ਕਪਤਾ (ਪਲੀ ਵਾਂ) ਅਪਵਿਤ੍ਰ, ਹਵਾ, ਗਲੀਚ ਹੋ ਜਾਵੇ ਤਾਂ,

ਦੇ ਸਾਣਣ; ਲਈਐ ਓਹੁ ਧੋਇ:--(ੳਹ) ੳਹ ਜੋ ਪਿਸ਼ਾਬ ਨਾਲ ਗ਼ਿੰਦਾ ਹੁਇਆ ਕਪੜਾ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ (ਦੇ, ਨਾਮ ਹੈ, 'ਲਾ ਕਰਕ' ਜੋ ਸਾਢਣ ਲਾ ਕਰਕੇ ਵਾ ਸਾਬਣ ਦੀ ਚੱਸ ਦੇ ਕੇ ਪੋਲਈਦਾ ਹੈ। ਪਾਵੱਤ, ਸਾਫ਼ ਕਰ ਲਈਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਸੁਣ ਕੇ ਸਿੱਧਾਂ ਨੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ, ਜੀ | ਏਹ ਜੋ ਆਪ ਨੂੰ ਵੋਵੇਂ ਵ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਦਿਤੇ ਹਨ, ਇਹ ਸਾਰੇ ਅੰਗਾਂ ਸਮੇਤ ਦਹ ਕਪੜਾ ਆਦਿਕ ਤਾਂ ਸਬੂਲ ਹਨ ਭਾਵ ਮੋਟੀਆਂ ਚੇਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਮੋਟੀ ਦਿਸ਼ਣ ਵਾਲੀ ਮੈਲ ਹੈ। ਤੇ ਉਸਦੀ ਸਫ਼ਾਈ ਵੀ ਜੋਟੀਆਂ ਸ਼ਬੂਲ ਚੰਜ਼ਾਂ ਪਾਣੀ ਤੇ ਸਾਬਣ ਨਾਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਪਰ ਬੁੱਧੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਲੱਗੀ ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਮੈਲ ਦੋਵੇਂ ਸੂਖਮ ਹਨ । ਇਸ ਕਰਕੇ ਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਕਰਨ ਲਈ ਤਾਂ ਕੋਈ ਸੂਖਮ ਹੀ ਜਤਨ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ । ਜੋ ਆਪ ਕੋਈ ਸ਼ਖਮ ਦਿਸ਼ਦਾਂਤ ਕਰੋ ਜੀ ? ਤਾਂ ਹਜ਼ੂਰ ਫੁਰਮਾਉਂਦੇ ਹਨ :--

ਭਰੀਐਮਿਡਿ; ਪਾਪਾ ਕੈ ਮਿਗ :−ਜ਼ਿਕਿਸ਼ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਆਪ ਦੇ (ਮਿੰਗਿ) ਨਾਲ ਭਰ ਜਾਵੇ, ਮਨੀਨ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਜਾਂ

ਓਹ ਪੌਪੈ; ਨਾਵੇਂ ਕੇ ਰੀਗ :-ਰਹ ਬੁੱਕੀ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ (ਨਾਵੇਂ) ਨਾਮ ਦੇ (ਰਿੱਗ) ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਲ (ਧੋਪੈ) ਧੇਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ,ਜੋ ਨਾਮ ਦਾ ਰੰਗ ਚੜ੍ਹ ਜ ਵੇ, ਤਾਂ :--ਿਰ ਸ ਦਰੀਆਈ ਸਦਾ ਜਲ੍ਹਾ ਨਿਰਮਲ੍ਹਾ ਮਿਲਿਆਂ ਦੁਰਮਰਿ ਮੌਲੂ ਹਰੇ ॥'(੧੩੨੯) ਸ਼ਤਿਕੁਤੂ ਜੀ ਦਰਿਆਂ ਰੂਪ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਤਿਸੰਗਤ ਰੂਪੀ ਘਾਟ ਤੇ ਜਾਂ ਕੇ, ਨਿਸੰਚੇ ਰੂਪ ਪਟੜੇ ਤੇ ਰੱਖਕੇ, ਨਾਮ ਦਾ ਸਾਬਣ ਤੇ ਪ੍ਰੈਮ ਰੂਪ ਪਾਣੀ

ਪਾ ਲੇ, ਜ਼ਗਤੀਆਂ ਰੂਪ ਮੰਕੀਆਂ ਮਾਰ ਮਾਰ ਕੇ ਜੇ ਸੰਧੀ ਧੇਤੀ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਹੈ। ਬਾਲੇ, ਜ਼ਗਤੀਆਂ ਰੂਪ ਮੰਕੀਆਂ ਮਾਰ ਮਾਰ ਕੇ ਜੇ ਸੰਧੀ ਧੇਤੀ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਹੈ। ਨੇ ਪਾਲੇ, ਜੁਗਤੀਆਂ ਰੂਪ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਬੁੱਧੀ ਵੀ ਸੂਖਮ, ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਮੈਲ ਵੀ ਸ਼ਬਮ ਤੋਂ ਨਾਮ ਵੀ ਸ਼ਖਮ ਹੈ। ਤ ਨਾਮ ਦਾ ਸੂਚਨ 'ਸੂਜ ਸਭਨਾ ਹੋਇ ਦਾਰੂ, ਪਾਪ ਕਢੇ ਹੋਇ ॥' (ਅੰਗ ੪੬੮) 'ਲਾਗੀ ਮੈਲ, ਮਿਟੈ ਸਚੂ ਨਾਇ॥' (ਅੰਗ ੩੫੨)

ਪ੍ਰਸਨ-ਹੈ ਮ ਸ਼ਾਰਾਜ ਕੀ ! ਜਿਹੜੇ ਪ੍ਰਸੇਸ਼ਰ ਦੇ ਨਾਮ ਨੂੰ ਆਖਣੇ ਹਨ ਉ_ਹ

ਪਾਪੀ ਹਨ ਜਾਂ ਪੰਨੀ ?

ਉੱਤਰ:-ਪੁੰਨੀ ਪਾਪੀ; ਆਖਣ ਨਾਹਿ :-- ਜਿੱਚ। ਉ_{ਹ ਸੰਸਮ} ਮਹੀ, 1ਏ ਪ੍ਰਿਥ ਕਰਬ ਸੰਪੂਪ ਸਹੀ, ਕਹੁ ਘਰ ਅਤੇ ਉਹ ਹਵ ਤਰਤਸਾਂ ਸਾਜ ਉੱਤਰ: ਜ਼ਿੰਦ ਕਰਬ ਸੰਪੂਪ ਸ਼ਹੀ, ਕਹੁੰ ਘਰ ਸਭ ਜ਼ਿੰਦ ਤੋਂ ਹੁਣ ਤਰਤਸਾਂ ਸਾਜ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜਦਮ ਕਰਤ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਪਾਪਾਂ ਕੀ ਮੈਲ ਧੋਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਵਿੱਚ ਪਾਪ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਪਾਪਾਂ ਕੀ ਮੈਲ ਧੋਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਵਿੱਚ ਪਾਪ ਨਹਾਂ ਕਰਦ ਹੈ ਤੋਂ ਕਹੀ ਜਾਂਦੇ । ਵਾ :-ਜਿਹਤੇ ਪਾਪੀ ਵੀ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਇਸ ਕਰਕੇ ਪਾਪੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਹੇ ਜਾਂਦੇ । ਵਾ :-ਜਿਹਤੇ ਪਾਪੀ ਵੀ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਇਸ ਕਰਕ ਪਾਪਾ ਦਾ ਮਹੇਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਮ ਨੂੰ ਆਖਦੇ ਹਨ ਉਹ ਐਨੇ ਬਹੁਤੇ ਹੀ (ਪੂੰਨੀ) ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੋ ਗਏ ਹਨ ਮੁਕਤੂ | ਹੋਂ ਗਏ, ਆਖੇ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੇ।

, ਸ਼ੂਰਾਂ:–'ਗ਼ਨਿਕਾ ਉਧਰੀ ਹਰਿ ਕਹੈ ਤੋੜ ੫ੈ (ਅੰਗ ੧੧੯੨)

ਾੜੇ ਜੋ ਨਾਮੂ ਜਪੈ ਅਪਰਾਧੀ ਸਭ ਤਿਨਕੇ ਦੇਖ ਪਰਹਰੇ॥ 'ਜ ਜ ਨਾੜ ਸਮਾਮਲ ਉਹਰਿਓ ਮੁਖਿ ਬੰਲੈ ਨਾਰਾਇਣ ਨਰਹਰੇ ਜ' (੯੯੫) ਾਕਉਨ ਕੇ ਕਲੌਕ ਰਹਿਓ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲੌਤ ਹੀ॥

ਪਤਿਤ: ਪਵਿਤ ਭਏ: ਰਾਮ ਕਰਤ ਹੀ।।⁹ ਪਾਤਤਕ ਕਰਿਕਾ ਬਿਨ੍ਹ ਰੂਪ ਕੁਬਿਜਾ; ਬਿਆਧਿ ਅਜਾਮਲ ਤਾਰੀਅਲੇ॥ ਬ੍ਰਾਰੀਲੇ ਰਨਿਕਾ ਬਿਨ੍ਹ ਰੂਪ ਕੁਬਿਜਾ; ਬਿਆਧਿ ਅਜਾਮਲ ਤਾਰੀਅਲੇ॥ 'ਜਪੂ ਹੀਨ ਤੁਪੂ ਹੀਨ ਕੁਲ ਹੀਨ ਕੁਮੂ ਹੀਨ,ਨਾਮੈ ਕੇ ਸੁਆਮੀ ਤੇਊ ਤਰੇਜ਼'(ਭਰ_{ਪ)}

ਅਜਾਮਕ ਉਹਵਿਆਂ ਕਹਿ ਏਕ ਬਾਰਾ।' (ਅੰਗ ੧੧੯੨)

ਵਾ ਬੇਅੰਤ ਹੀ ਪਾਪੀ ਲੋਕ ਪੰਨੀ ਬਣ ਗਏ। ਬਲਕਿ ਹੋਰਨਾਂ ਨੂੰ ਭਾਰਨ ਵਾਸ਼ਤੇ ਉਨਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਜਹਾਜ਼ ਵਾਰਾ ਬਣ ਗਏ ਜਿੱਤੇ ਉਹ ਪੰਨੀ ਹੈ ਗਏ ਹਨ ਉਤੇ ਭੀਰ ਭੀਰ ਤੋਂ ਜੱਗ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਰਾਜ਼ੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ।

ਹਰਨ:-ਹੈ ਮਹਾਰਾਜ ਸਾਹਿਬ ਸੀ ਜਿਹੜੇ ਪ੍ਰਸੰਸ਼ਰ **ਦੇ ਨਾਮ ਨੂੰ ਨ**ਹਾਂ ਆਖਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੀ ਹਾਲਤ ਹੈ? ਤਾਂ ਹਜੂਰ ਛਰਮਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅੰਨਵੇ.-ਪੰਨੀਆਰਟ ਨਾ ਹੁਹਾਹੀ। ਜ਼ਿਨ੍ਹੀ ਪੰਨੀਆਂ ਨੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਗਮ ਨੂੰ ਨਾ ਆਖਿਆ ਅਪਤੇ ਉਣਾ ਤੇ ਤੋਕਾਰ ਵਿਚ ਰਹੇ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਨਾਮ ਜਪਣ ਦੀ ਗੈ 企政意识的很多等級等多數是影響的政策的數數是 ਲੱਭ ਹੈ ? ਉੱਹ ਐਨ ਵੱਡੇ ਪਾਪੀ ਹੋ ਗਏ, ਆਖਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ। ਜਿਵੇਂ ਨੱਖ ਰਾਜੇ ਵਰਗ ਪੁੰਨੀ ਵੀ ਸੰਪ ਬਣ ਕੇ ਸ਼ਰਗ ਵਿਚੋਂ ਡਿੱਗੇ।

ਸਾਖੀ ਨੌਖ ਰਾਜੇ ਦੀ

ਕਦੇ' ਇੰਦ੍ਰਰੇਤਮ ਦੇ ਘਰ ਜਾਬੇ ਅਹਿੱਲਿਆ ਦਾਸਤ ਤੋੜਨ ਤੋਂ ਸੂਪ ਲੈਫ਼ੇ ਤਵਲਾ ਦੀ ਬਗੀਬੀ ਵਿਚ ਜਾ ਛਪਿਆ। ਤਾਂ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਨੱਖ ਰਾਜੇ ਦੀ ਪੰਨਾਂ ਦ ਪ੍ਰਤਾਪ ਕਰਕੇ ਇੰਦ੍ਰਾਸ਼ਨ ਤੇ ਬੰਠਣ ਦੀ ਵਾਰੀ ਆ ਗਈ। (ਗੁਵੇਂ ਵਿੰਦ੍ ਦੀ ਪਰਬਕਤ ਦਸਾ ਸੀ) ਪਰ ਇੰਦ੍ਰਦੀ ਰਾਣੀ ਸਚੀ ਪਤੀ ਬ੍ਰਤਾ ਹਰਮ ਵਿਚ ਪੱਛੀ ਸੀ। ਇੰਦ ਪਦਵੀ ਤੇ ਬੈਠਣ ਤੇ ਬਾਦ ਨੌਖ ਰਾਜੇ ਨੇ ਸਚੀ ਦਾ ਸਤ ਤੋੜਨਾ ਚਾਹਿਆ। ਤਾਂ ਸਦੀ ਨੇ ਵੈਵਤਿਆਂ ਦੇ ਗੁਰੂ ਇ੍ਹਸਪਤ ਪਾਸ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਮਹਾਂਦਾਜ਼ ਜੀ ! ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਕੋਈ ਢੰਗ ਦਸ਼ੇ ? ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਮੇਰਾ ਸਤ ਰਹਿ ਜਾਵੇਂ। ਤਾਂ ਬ੍ਰਿਹਸਪਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਤੂੰ ਨੌਖ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਕਹੁ ਕਿ ਰਿਖੀਆਂ ਤੋਂ ਆਪਣੀ ਪਾਲਕੀ ਨੂੰ ਚਕਾ ਕੇ ਮੈਨੂੰ ਵਰਨ ਵਾਸਤੇ ਮੌਰੇ ਮਹਿਲਾਂ ਵਿੱਚ ਆ। ਸਦੀ ਨ (ਏਵੇਂ ਆਦਿਆਂ। ਨੌਖ਼ ਰਾਜੇ ਨੇ ਪ੍ਰਵਾਣ ਕੀਤਾ ਉਦਿਆਲਕ, ਜੜ ਭਰਥਾਦਿਕ ਇਰਬੀ ਪਾਲਕੀ ਨੂੰ ਲਾਏ। ਚੁੱਕ ਕੇ ਲਈ ਆਉਂਦੇ ਸਨ। ਨੌਖ ਦੇ ਚਿੱਤ ਵਿੱਚ ਵਿਕਾਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਕਰਕੇ ਬੜੀ ਛੋਤੀ ਪੁੱਜਨ ਦੀ ਕਾਰਲੀ ਵਰਤ ਰਹੀ ਸੀ। ਪਵਿਸ਼ਨ ਪੂਰਾਣ³ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੜ ਭਵਰ ਮੌਜ ਵਿਚ **ਅੱਗੇ ਪਿੱਛੇ** ਪੈਰ ਧਰਦਾ ਸੀ। ਨੌਖ ਨੇ ਕੋਰੜਾ ਮਾਰਿਆ ਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ 'ਸਰਪ ਸਰਪ' ਭਾਵ ਛੁੱਤੀ ਚਲੋਂ ! ਵਿਖੀ ਨੂੰ ਦਰਦ ਹੋਈ ਦੂਖੀ ਹੋਕੇ ਉਸਨੇ ਆਖਿਆ, ਉੱਦ ਕਾਮੀਆਂ ਸਰਪ ਤੇ ਬਣ । ਯਾ 'ਦਸਮ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ' ਵਿਚ ਦਸਮੇਸ਼ ਜੀ ਨੇ ਉਦਿਆਇਕ ਰਿਖੀ ਦਾ ਨਾਮ ਸਰਾਪ ਦੇਣ ਬਾਰੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, ਰਹੁ ਵਿਚਾਰ। ਬੱਸ ਰਿਖੀ ਦੇ ਕਹਿਣ ਦੀ ਵੇਰ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਨੌਖ ਰਾਜਾ ਪਾਲਕੀ ਵਿਚੋਂ ਸੱਪ ਬਣਕੇ ਮਾਤ ਲੌਕ ਵਿੱਚ ਆ ਤਿੱਗਾ। ਸੈਂਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜਿਹੜੇ ਪੰਨ ਕਰਕੇ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਜਪਦ ਅਤੇ ਹੌਕਾਰੀ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇਹ ਹਾਲਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਨੌਖ ਰਾਜਾ ਇੰਦ ਪਦਵੀ ਤੇ ਏਠ ਕੇ ਫੇਰ ਵੀ ਸੱਪ ਬਣਕੇ ਧਰਤੀ ਤੇ ਭਿੱਗਾ।

ਪੂਲਨ :–ਹੈ ਸ਼ਰਿਗੁਰੂ ਜੀ ! ਕੀ ਸਾਰ ਲੱਕ ਨਾਮ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ?

^{&#}x27;ਸੰਭ ਰਿਖੀਆਂ ਦੇ ਨਾਮ ਇਹ ਭੀ ਹਨ — ੧ ਵੀਸ਼ਸ਼ਟ ੨ ਅਤੀ, ੩ ਅੰਗਰ। ੪ ਭ੍ਰਿਗ । ੫ ਪਲਸਤ । ੬ ਕੁਤੁ । ੭, ਪਲਹ ।

A BUTH RUSS CONTRACTOR OF STREET OF ੂੰ ,25,25,25, 3,25 ਲੱਕ ਹਨ ਉਹ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਨਾਮ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਆਖਰੇ ਉੱਤਰ :∽ਜਿਹਤੇ ਪੰਵੀ ਲੱਕ ਹਨ ਉਹ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਨਾਮ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਆਖਰੇ

ਉੱਤਰ :- ਕਿਹੜੇ ਪਤਾ ਲਗ ਤੋਂ ਕਰ ਇਤਾ ਹੈ। ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਕਤਦਿਆਂ ਹੈ। ਉਹ ਬਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਦਾਨ ਤਾਂ ਕਰ ਇਤਾ ਹੈ। ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਕਤਦਿਆਂ ਹੋਵ ਪੂ ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸ਼ਸ਼ ਵਿੱਚ ਭਾਪੀਨ ਦੇ ਫ਼ਲ ਨਾਲ ਹੀ ਅਸੀਂ ਅਕਤ ਹੈ ਦਾ ਨਾਮ ਜੰਪਣੇ ਦੀ ਕੀ ਲੜੇ ਹੈ ਭਾਪੀਨ ਦੇ ਫ਼ਲ ਨਾਲ ਹੀ ਅਸੀਂ ਅਕਤ ਹੈ ਦਾ ਨਾਮ ਜਪਣ ਦਾ ਕਾ ਲੜ ਜਾਵਾਗੇ। ਜਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਦੀ ਕਿਸ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜਾਂ ਭਾਈ ਨੂੰ ਪੈਸੇ ਦੇ ਜ਼ਿੰਦ ਜਾਵਾਗੇ। ਜਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਦੀ ਕਿਸ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜਾਂ ਭਾਈ ਨੂੰ ਪੈਸੇ ਦੇ ਜ਼ਿੰਦ ਜਾਵਾਰੇ। ਜਾਂ ਚਹਾ ਆਪਣਾ ਹਨ ਕਿ ਲੈ ਸਾਰੇ ਵਾਸਤ ਵਿਤਨਾ ਜਾਂਧ ਕਰ ਦੇ। ਇਉਂ ਕਰਕੇ ਉੱਤੇ ਸਮਝਣੇ ਹਨ ਕਿ ਲੇਸ਼ ਕੇ ਲਈ ਹੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਸਨ੍ਹ ਕੀ ਲਭ ਹੈ ਨਾਮ ਜਪਣ ਦੀ ਭ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਸਾਰੇ ਲਈ ਹੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਸਨ੍ਹ ਕੀ ਲਭ ਹੈ ਨਾਮ ਜਪਣ ਦੀ ਭ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਸਾਰ ਲਈ ਵਿਕਾਰੀ ਵਿੱਚ ਹੀ ਲੱਗੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਨਾਮ ਹੈ ਪਾਪੀ ਆਵਮੀ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿਕਾਰੀ ਵਿੱਚ ਹੀ ਲੱਗੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਨਾਮ ਹੈ ਪਾਪੀ ਆਦਮ। ਵਿਲੇ ਪੁਲਾਰ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਨਾਮ ਆਖਣ ਤੋਂ ਪਾਪੀ ਤੇ ਹੰਡੀ ਅ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਅ ਬਦੇ। ਇਸ ਪੁਲਾਰ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਨਾਮ ਆਖਣ ਤੋਂ ਪਾਪੀ ਤੇ ਹੰਡੀ ਅ ਨੂੰ ਨਹਾ ਅਕਦ ਦੋਵਾਂ ਰਹਿ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। (ਨਾਹ) ਸ਼ਬਦ ਜਿਥੇ ਪਤੀ ਦਾ ਵਾਚਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਨ੍ਹੇ। ਅੰਗਤ ਨਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਹਾਹਾ ਮਕਤਾ ਹੋਵਾ ਹੈ।

ਕਰ ਨਾਲ ਦੂ -ਨੂੰਨੈ ਨਾਹ ਭੇਗਾ ਨਿਜ਼ ਭੂਗੇ ਨਾ ਡੀਠਾ ਨਾ ਸੰਮੁਲਿਆ ॥' (ਅੰਗ ਖ਼੩੩) ਰਿਨ ਨਾਰ ਭਰ ਸਿਲੀਐ ਸਾਜਨੇ; ਕਤ ਪਾਈਐ ਇਸਰਾਮ ੈ (ਅੰਗ ੧੩੩) ਗਰ ਨਾਰ ਨ ਇਸ ਪਉੜੀ ਵਿਚ ਹਾਂਹਾ ਸਿਹਾਰੀ ਨਾਲ ਹੈ । (ਨਾਹਿ) ਸ਼ਬਦ ਹੈ ਇਸ

ਕਰਕੇ ਇਹ ਇਥੇ 'ਨਹੀਂ¹¹ ਦਾ ਵਾਚਕ ਹੈ। ਵਾਇਤਨੂੰ ਬੋਅੰਤ ਪੂੰਨੀ ਤੇ ਪਾਪੀ ਹਨ ਜੋ ਕਹੇ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੇ। ਵਾਪ੍ਰਿਤ ਭਾਵਤਨ ਕਾਲ ਤੋਂ ਜਾਤ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਤੀ ਸਕਾਮ ਤੇ ਨਿੱਖਧ ਕਰਮਾਂ ਨੂੰ

ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਜ਼ਰੂਰ ਹਨ। ਅੜਲੀ ਪੰਤਾਤੀ ਸਿਧ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਸਨ ਵਾਲ ਜਾਤੂਰ ਪਸ਼ਨ :–ਪ੍ਰਯੋਕ ਵਿਚ ਪਤਾ ਕਿਵੇਂ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪੁੰਨੀ ਹੈ _{ਇਹ}

ਪਾਪੀ ਹੈ ? ਕਰਿ ਕਰਿਕਰਣਾ, ਲਿਖਿ ਲੈ ਜਾਹੁ :- ਵਰੂਰ ਫਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ (ਲੀਰ) ਹੱਥਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਜਿਹੜੇ ਜੀਵ ਸੰਮਰ ਵਿਚ ਜੋ ਵੀ ਚੰਗੇ ਜ ਮਤ ਰਿਧੀਨਿਰੇਧ (ਭਰਣਾ) ਕਰਤੇ ਭਾਵ ਕਰਮ (ਕਰਿ) ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਅੰਤਰਕਰਨ ਰੂਹੀ ਕਰਜ਼ਜ ਤੋਂ ਇਥ ਕੇ ਪ੍ਰਯੋਕ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਿੰਦ ਮੰਤ ਅਨੁਸਾਰ ਖ਼ੁਲੀਆ। ਪਲੀਸ਼ ਵਰ੍ਹਾਂ ਚਿਤ ਤੇ ਗੁਪਤ ਹਰੰਕ ਜੀਵ ਹੈ। ਮੌਜ ਕੰਬ ਮੋਦ ਤੇ ਰੇਨੇ, ਜੀਵਾ ਦੇ ਦਿਨ ਰਾਤ ਦੇ ਚੰਗੇ ਮੀਦ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਬਰਮਾ ਨੂੰ 'ਲਰਦੇ ਨੇ ਜਾਵਾ, ਗ੍ਰਿਤ ਹੀ ਚਿਤ੍ਹਾਰੀ ਕਰੀ ਜਾਦੇ ਹਨ ਯਥਾ:-ਪੂ ਪੂ ਹੰਮ ਕਾਰੇ ਭਾਰਾਆਂ ਦੁਆਰ, ਭਰਾਵਤ ਲੰਬੀਆਂ ॥ (ਅੰਗ ੧੨੯੨ ਖ਼ਿਰ੍ਹ ਗੁਰੂ ਸਭ 'ਲਬਰ ਲਬਾ ॥' ਲੇ ਜੀਵ ਜੋ (ਕਰਣਾ) ਬਰਤੋਂ। (ਕਾਰ ਰ ਕੇਨ ਲ ,ਕਰਿ, ਕਰਦ ਹਨ ਉਹ ਚਿਤ੍ ਗੁਪਤ ('ਲਖਿਲੈ ਜਹ

कि ਜ਼ਿਸ਼ ਕ ਪ੍ਰਯਤ ਨੂੰ ਲੈ ਕਾਰੇ ਹਨ। ਵਾਰ-ਪਰ ਸ਼ਤਿਗਰੂ ਜੀ ਦਾ ਸੌਤ ਤਾਂ ਇਹ ਨੇ ਜਿਸ ਪ੍ਰਤਾ ਕੀਤਾ ਹੈ (ਜਿਸ) ਹੋਬਾ ਦਾ ਨਾਲ (ਕਰਵਾ) ਕਰਤੋਂਬ ਉਹ ਰਾਕਿਆ ਹਿਕਕਿਆਂ ਉੱਤੇ ਉੱਕਟਿਆਂ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਆਪੀ ਬਾਲਕ ਅਵਾਸ਼ਦਾ ਤੋਂ ਮੁੱਕੇ ਸ਼ਕਤ ਮਿੰਗਾਲ ਹੈ, ਹਵਾ ਤੱਕ ਨੇ ਜੋ ਕਰਤੇ ਚ ਅਰਦੇ ਰਹਿ ਹਾ ਉੱਕ ਵੱਲ ਸ਼ਾਬ ਅੰਦਰ ਉਕਰੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਚੰਜ ਕਰਨ ਤੇ ਬੱਟ **ਯਾਦ ਆ** ਜਾਣੇ ਹਨ। ਉਹ ਇਸਤ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ 'ਕਰਨੀ ਕਾਗਦ ਮਨੂ ਮਮਵ ਨੂੰ ', ਅੰਗ ਵੇਵਰ) ਜਿਹੜੀ (ਕਰਨ), ਦੌਰ ਹੈ ਕਰਨਾਂਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਇਹ ਕਾਰਾਕ ਬੜੀ ਹਈ ਹੈ। ਅਤੇ ਮਨ (ਮਸਵਾਣੀ) ਜ਼ਿਆਹੀ ਬਣਿਆ ਹੋਂ ਇਆ ਹੈ।

(884)

•ਬਣਾ ਤੁਹਾ ਜਾਣ, ਲੇਖ ਪਏ। ' ਜਿਵੇਂ ਛਾਪੋਖਾਨ ਵਿਚ ਕਾਰਾਜ਼ ਛਾਪਣਾ -ਵੰਗ ਕਲਮ ਦਵਾਰ ਦੀ ਲੜ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦੀ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਇਹ ਬਰਾਰੇ ਭੂਯਾ ਸਭਾ, ਦ ਲਿਖਵਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਪੈ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਸਾਰਿਆ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲਿਖਤ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ । ਸਾਰਿਆਂ ਕਰਤੌਬਾਂ ਦੀ ਫ਼ਰਿਸਤ ਬਣ ਰਹੀ ਹੈ।

ਦਿਸ਼ ਪ੍ਕਾਰ (ਕੀਰ) ਹੱਥਾਂ ਦ ਨਾਲ ਜੋ (ਕਰਣਾ) ਕਰਤੱਬ (ਕੀਰ) ਕਰਦੇ ੁਨ ਜਾਵ, ਉਹ ਆਪ ਦੇ ਹਿਰਦੇ ਰੂਪੀ ਕਾਗਦ ਤੇ (ਲਿਖਿ ਲੈ ਜਾਹੂ) ਲਿਖ ਕਰਕੇ ਪਲੌਕ ਨੂੰ ਲੋਕੇ ਜਾਵੇ ਹਨ। ਧਰਮ ਰਾਜਾ ਦੇ ਪਾਸ ਸਭ ਦਾ ਪਿਸਾਬ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਰਾ :- ਚੇਰਿਆਈਆਂ ਬੁਰਿਆਈਆਂ ਵਾਰੇ ਧਰਮੂ ਹਦ੍ਹਿ ॥ ਕਰਮੀ ਆਪੋ ਆਪਣੀ ਕ ਨੇੜੇ ਕੇ ਜੂਰਿ॥' 'ਕਰਣੀ ਉਪਰਿ ਹੁੰਦੂ ਤੁਪਾਵਸ਼ ਜੋ ਕੇ ਕਹੈ ਕਹਾਈ ਛੇ (ਅੰਗ ੧੨ਰਵ) ਜਿਹੋ ਜਿਹੀ ਕਮਾਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਉਸ ਉਪਰ ਹੀ ਨਿਆਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਬ ਕੋਈ ਵੱਢੀ ਜਾ ਕਰਮੈਸ਼ ਨਹੀਂ ਚਲਦੀ।

ਆਪ ਬੀਜ਼ਿ: ਆਪੇ ਹੀ ਖਾਹੁ:-ਆਪ ਹੀ ਜ਼ਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪੂੰਨ ਬੀਜ਼ੇ ਹਨ ਉਹ ਪੰਨਾਂ ਦਾ ਫਲ ਸੂਬ ਬਾਂਦੇ ਹਨ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬਾਪ ਬੀਜੇ ਹਨ ਉਹ ਬਾਪਾਂ ਵਾ ਫਲ ਜੁੱਖ (ਖਾਹਿ) ਖਾਦੇ ਹਨ, ਭਾਵ ਭੋਗਦੇ ਹਨ।

'ਕਰਮ ਧਰਤੀ ਸ਼ਰੀਰ ਜਗ ਅੰਤਰਿ; ਜੋ ਬੱਵੇਂ ਸੇ ਖਾਤਿ॥ ਕਰ ਨਾਨਕ ਭਗਤ ਸੰਤਹਿ ਦਰਵਾਨੇ, ਸਨਮਖ ਸਦਾ ਭਵਾਤਿ । (ਅੰਗ ੭੮) ੱਜੇਹਾ ਬੀਜੈ ਸੇ ਲੁਣੇ ਕਰਮਾ ਮੈਦੜਾ ਬੇਤੁ । ਪੰਜਗ ੧੩੪). ਪ੍ਰਸ਼ ਇਨ ਅਵਰ ਨ ਕੋਈ ਰਾਜਾ; ਕਰਿ ਤੁਪਾਵਸ ਬਣਤ ਬਣਾਈ॥ ਨਿਆਉ ਤਿਸੈ ਕਾ ਹੈ ਸਦ ਸਾਦਾ; ਬਿਰਲ ਹਕਮ ਮਨਾਈ ਹੈ (ਅੰਗ ੯੧੨) ਮੁੱਕਰਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਾ ਮਿਟਸਿ ਨਾਹਿ; ਉਦ ਅਪਣਾ ਬੀਜਿਆ ਆਪਿ ਖਾਹਿ॥

परिन्ते २०

AL MARINAGE SERVICE SE ਸਾਖੀ ਧ੍ਰਿਤਰਾਸ਼ਟਰ ਦੀ

ਕੈਰਵੀ ਦਾ ਚਿਤਾ ਜ਼ਿਕਰਾਸ਼ਟਰ ਕਨਮ ਕੇ ਹੀ ਨ_{ੂੰ} ਹੈਣ ਕਾਦ ਅੰਗ ਸ਼੍ਰੇ ਰੋਗਵਾਂ ਦਾ ਬਿਤਾ ਬ੍ਰਿਧਰ ਸੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਆਪ ਬਿਤਾ ਪਸ ਜੇ ਜੇ ਸ ਦ ਪਰ ਵਤਾ ਬਰਮਾਰਮ ਰਾਜਾ ਸੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਆਪ ਬਿਤਾ ਪਸ ਜੇ ਜੇ ਸ ਦ ਪਰ ਵਤਾ ਹਟਮਾਕਸ ਨੂੰ ਦਾ ਜੋ ਪੁੱਤਰ ਹੀ ਮਾਰਿਆ 'ਗਆ। ਤਾਂ ਇਸਨੇ ਰਿਆਨ ਸੀ। ਇਸ ਦੂ ਜੋ ਦਾ ਜੋ ਪੁੱਤਰ ਹੀ ਭਗਵਨ । ਮੈਂ ਐਸ ਹਵਾ ਹੈ ਇਸਨੇ ਰਿਆਨ ਸੀ। ਦਿਸ਼ ਦੇ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ, ਹੈ ਭਗਵਨ ! ਮੈਂ' ਐਸ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ੍ਰੀ ਕਿਸ਼ਨ ਭਗਵਨ ਜੀ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ, ਹੈ ਭਗਦਨ ! ਮੈਂ' ਐਸ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਾਰਿਸ਼ਨ ਭਰਵ ਨੇ ਜਾਂ ਪੂ ਤੋਂ ਪਾਰਨਹੀਂ ਫੀਰਾ। ਬਲਾਕ ਪਿਛਲੇ ਸੈਂ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੋਈ ਅਪ੍ਰਾਧ ਨਹੀਂ ਪਾਰਨਹੀਂ ਫੀਰਾ। ਬਲਾਕ ਹੈ ਨੇ ਇਸ ਮੈਂ ਸਨਮ ਤੋਂ ਹੈ ਹੈ। ਪਾਹਨਹੀਂ ਕਾਰਾ ਕੀ ਕਾਰਨ ਹੈ? ਕਿ ਮੈਂ ਸਨਮ ਤੋਂ ਹੀ ਅੰਧਾਰਾਂ, ਤੋਂ ਕੀਤਾ। ਪਰ ਇਹ ਕੀ ਕਾਰਨ ਹੈ? ਕਿ ਮੈਂ ਸਨਮ ਤੋਂ ਹੀ ਅੰਧਾਰਾਂ, ਤੋਂ ਕੀ ਜਾਂ। ਪਰ ਵਿਚਾਰ ਹੀ ਮਾਰੇ ਗਏ ? ਵਾ ਕਸਵਾਨ ਨੇ ਵਿਹਾ ਅਪਣੇ ਇੱਕ ਮਰੇ ਸੋ ਪੱਤਰ ਸੀ ਸਾਰੇ ਹੀ ਮਾਰੇ ਗਏ ? ਵਾ ਕਸਵਾਨ ਨੇ ਵਿਹਾ ਅਪਣੇ ਇੱਕ ਸਰਸਪਤਰ ਸਾਸਰ ਦੇਖ, ਤੋਂ ਅੱਕ ਤੋਂ ਹੈਰ ਵਿੱਚ ਵੀਆਂ ਸਿਖਾ ਕਿਵਰ ਦੀ । ਜੇ ਸੱਤਵੇਂ ਜਨਮ ਵਿਚ ਵੇਖ, ਤੋਂ ਅੱਕ ਤੋਂ ਹੈਰ ਵਿੱਚ ਵੀਆਂ ਸਿਖਾ ਕਿਵਰ ਦੀ । ਸੰਸਤਵਾਜਨਮ ਵਿਚ ਹੈ ਜੋ ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਕ ਕੂੰ ਤੋਣ ਅੰਸ਼ ਸੂਲ ਨਾਲ ਵਿੰਨ੍ਹ ਕੇ ਉਸਨੂੰ ਮੰਨ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਕ ਕੂੰ ਤੋਣ ਅੰਸ਼ ਸੂਲ ਨਾਲਾਵਨ ਕੇ ਰੂਜਿਆਂ ਤੋਂ ਨੂੰ ਆਸ ਖਾਣ ਦਾ ਬਰ ਲੇਕ ਸੀ ਇਤ ਕਰਮਿਆਂ ਹੈ, ਇਸੇ ਕਰਮ ਵਿਚੇ ਤੇਨੂੰ ਆਸ ਖਾਣ ਦਾ ਬਰ ਲੇਕ ਸੀ ਇਤ ਕਤਾਮਆਂ ਹੈ। ਇਹ ਸੀਰ ਬਿਤਾਰੀਆਂ ਨ ਸਾਹੇ ਫ਼ਿਕਾਰ ਸਾਰਣ ਵਾਰੀ ਬੜੀ ਬੜੀ ਲੱਗੀ, ਤਰੇ ਸੀਰ ਬਿਤਾਰੀਆਂ ਨ ਸਾਹੇ ਫ਼ਿਕਾਰ ਸਾਰਣ ਵਾਰੀ ਬੜਾਬੜਾ ਲਗਾਤ ਹਨ। ਇਆ ਕੇ ਖੁਆ ਉਣ ਦੀ ਬੜਾਏ, ਜੋ ਤੋਰੇ ਮਹਿਲਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਦੇ ਸੌ ਨੂੰ ਚੇਸ਼ਨ੍ ਵਿਆ ਕਰਕ ਚੰਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਵਿਕ ਮਾਰ ਕੇ ਉਸ ਦਾ ਮੁਸ਼ ਵਿਨ੍ਹੇ ਖੁਲਾ ਵਿਲਾ । ਜੇਨੂੰ ਖੁਲਾਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਵਿਕ ਮਾਰ ਕੇ ਉਸ ਦਾ ਮੁਸ਼ ਵਿਨ੍ਹੇ ਖੁਲਾ ਵਿਲਾ । ਜੇਨੂੰ ਖੁਲਾਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਵਰ ਦੇ ਸਾਸ ਹੋਰ ਸੀ ਵਿਆ ਕਰੇ। ਸੌਵਿਨਾਂ ਵਿਚ ਸ਼ਰ: ਤੂੰ ਕਿਹਾਂ ਵੇਸ਼ ਕਰਾ ਦਾ ਮਾਸ ਹੋਰ ਸੀ ਵਿਆ ਕਰੇ। ਸੌਵਿਨਾਂ ਵਿਚ ਲਗਾ ਤੂੰ ਬਹੁੰ ਮਾਣ ਕੇ ਕੈਨੂੰ ਖੁਆਇਆ। ਜਦਾ ਹੈਸ ਮਾਨ ਸਰਵਰਤਾ ਜੋ ਹੋਸ਼ ਦਾ ਬੰਗਾ ਮਾਣ ਕੇ ਕੈਨੂੰ ਖੁਆਇਆ। ਜਦਾ ਹੈਸ ਮਾਨ ਸਰਵਰਤਾ ਸ਼ਹੜਾ ਵਾਬਰ ਸਭੇ ਸਾਰੇ ਬੰਚ ਰ ਜ ਨ ਖ਼ਾ ਲਏ ਹਨ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਸ਼ਖ਼ ਆਵ, ਵਬਲਾ ਦੇ ਵਿਤਾ 'ਕ ਵਗੋਂ ਵੀ ਸੰਧੂਰਰ ਤੇਰੇ ਜੀਵਾਂ ਵਿਆ ਮਹੇਤੇ ਸਭੇ ਤੇਗ ਦੇਖਾਂ ਹੋਵ' ਕੋਰ ਪੰਨ ਬਹੁਤੇ ਹੋਣ ਬਰਕੇ ੧੦੬ ਜਨਮ ਉਸ ਪਾਪ ਦਾ ਫਲ**ਨਾ** ਮਿਲਆਂ ੍ਰਣ ਪੁੰਨ ਪੂਟੇ ਹੋਣ ਤਾਂ ਇਸ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਮਿੱਲਆ। ਹੈ।

ਸੇ ਜੋ ਵੀ 'ਸ਼ਹੋ ਜਿਹੇ ਕਰਮ ਕਰੇਗਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦ ਦਾਸ਼ ਉਸਨੂੰ ਕੇਤਣਾ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾ ਸਾਰ ਸਗਤ ਦੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਹਨ ਕਲਦੀ ਨ ਹਨ ਹੈ 'ਸੰਗ ਦਿਤੀ ਸੀ, ਮਾਬ ਸਗਤ ਵਾਲੇ ਮਹਾਰਸਾਤਿ ਫ਼ਰੀ ਸੰਦ ਹਵੀ ॥ (ਅੰਗ ਵਵਵ, ਕਰਤ ਕਬਾਰ ਜੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਮਹਾਰਸਾਤਿ ਫ਼ਰੀ ਸੰਦ ਹਵੀ ॥ ਾਮਹਾਰਸਾਰ ਤੁਹਿਰ ਸਵੇਕੇ ਸਾਸ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਖਵਰਾ ਜਾਂਦਾ ਾਤ੍ਰ ਫਿਕਾਰ ਖਤੇ ਕੇ ਜੋਵਿ ਸਵੇਕੇ ਸਾਸ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਖਵਰਾ ਜਾਂਦਾ राजार अलाम विकास-१०० ते समा घरा घणी सामा आसि । ्रेड विरहा कर इंक्ट्रा अंक सक्का में हैं है। ਕਰ ਜਾਂ ਮੰਜਟਜ਼ 'ਚਚੋਟੇ, 'ਕਰ ਦੀ', ਸਮਝੇ ਗਿਰੂਸ਼ लाक कर करता है है है जिसे दे तो वह पाल संस्थित

E was sale of the

਼ੀ ਮਹਿਰੀ ਕਵੇਂ ਵਾਰੀ ਆਈ ਤੀ ਸਾਰਿਆਂ ਦਾ ਫਲ ਭੇਗਵਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਰੇ। ਅਵਕ ਕਨਮਾਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰ ਫੋਗਦਾ ਹੈ। 'ਸਤ ਕੇ ਜਾਣੇ ਜਾਇ, ਅਗੈ ਪੂਲਿਆਂ ਹਨ, ਵੱਲਮ ਕੋਜ਼ਾਨ ਕੇਹਾ ਤੇ ਕਿਸੀ ॥ ਮੜਾ ਕੋਈ ਜਾਨਵਾ ਕਰੇ ਕਿ ਕੀ ਜਾਮ ਅਤੇ ਹੈ ਜਾਣਗੇ ਭਾਵ ਵੇਗ ਬਿਨਾ ਨਾਸ ਹੈ ਜਾਣਗੇ। • ਕਰ ਰਿਨ ਕਰਮ ਹੀ ਕਰਮ ਗਰੀ ਬਲਵਾਨ।*

ਪਸਨ : 🗇 ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਜੀ, ਕੀ ਉਹ ਮੁਕਤ ਹੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ?

ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੀ, **ਆਵਰੂ ਜਾਰੂ** :—ਤਾਂ ਸਤਿਗਰੂ ਮਹਾਰਾਜਸਾਹਿਬ 🎾 ਜੀ ਫ਼ਰਮਾਊ ਦ ਹਨ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ (ਹੁਕਮੀ) ਵਾਹਿਲਰੂ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦਾ 'ਹੁਕਮ' ਹੈ ਕਿ ਜਾਮ ਧਾਰਕੇ ਆਉ ਅਤੇ ਮਰਕੇ ਵਾਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਬੱਥੇ ਹੋਏ ਜੂਨਾਂ ਵਿਚ ਜਾਉ। ਇਵੀ ਇਹਨਾਂ ਦਾ ਹਯਟ ਦੀਆਂ ਟਿੰਡਾ ਵਾਗ ਬਾਰ ਮੁਨਾਂ ਵਿਚ ਦੁਕਰ ਬਣਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਪੂਰਖ ਮੁਕਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ।

ਅਰਬ ੨ :=ਪ੍ਰਸ਼ਨ :=ਫੋਰ, ਹੋ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਜੀ ! ਪਵਿਤੂ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕੀਦਾ ਹੈ ?

ਉੱਤਰ :−(ਭਰੀਐ ਹਾਤ ਪੈਟੂ: ਤਨੂ ਦੋਹ) ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ 'ਹਥੂ' ਖੋਟੇ ਕੰਮ ਕਰਨ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕਤਲ ਕਰਨ ਜਾਂ ਚੇਰੀ ਆਦਿਕ ਕਰਨ ਰੂਪ ਪਾਪੀ ਨਾਲ ਭਰੇ ਲਿਖੜੇ ਹਨ। (ਪੈਰੂ) ਕੁਸੰਗਤ ਵਾਲੇ ਪਾਸੇ ਚਾਤਟ ਕਰਕੇ ਅਤੇ (ਤਨੂ) ਸੁਖਮ ਸਰੀਰ ਅੰਤਰਕਰਨ ਮਾੜ ਸੰਸਕਾਰਾਂ ਵਿਕਾਰਾਂ ਆਦਿ ਦੇ ਨਾਲ, (ਦੇਹ) ਸਬੂਤ ਸਰੀਰ ਭ੍ਰੇਤੇ ਕਰਤਬਾਂ ਵਿਭਚਾਰ ਆਦਿ ਕਰਨ ਨਾਲ ਵਾ (ਦੇਹ) ਬੁਧੀ ਸਮਤ ਪਾਪਾਂ ਨਾਲ ਜਿਨਾ ਮਨਮਖਾਂ ਦੇ ਭਰ ਗਏ ਹੋਣ।

(ਪਾਣੀ ਧੇਤੇ, ਉਤਰ ਸੂ ਬੇਹ) ਪ੍ਰਸ਼ਸ਼ਰ ਦੇ ਪ੍ਰੇਸ਼ ਰੂਪੀ ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਜੋ ਧੋਣਾ ਕਰਨ ਤਾਂ (ਉਤਰ ਸੂਬਾ) (ਸ) ਉਡ (ਬਰ) ਬਾਕਾਂ ਦੀ ਮੈਲ ਰੂਪੀ, ਉਤਰ ਜਾਣੀ ਹੈ ਭਵਾਲਹਿ ਜਾਦੀ ਹੈ।

(ਸਤ ਪਲੀ ਤੀ ਕਪੜ ਹੋਇ) ਜਿਸ ਦਾ (ਕਪੜ) ਸ਼ਰੀਰ ਰੂਪੀ ਕਪੜਾ ਮੁਤ ਦੀ ਨਿਆਈ ਰਾਮਾਦਿਕਾ ਦੀ ਕੁਸੰਗਤ ਕਰਕੇ ਵਿਭਚਾਰ ਆਦਿਕ ਕਰਨ ਨਾਲ ਅਤੇ ਸ਼ਰਾਬ ਤੁਸਾਕ ਆਦਿ ਵੇਰਤਣ ਨਾਲ ਪਲੀਤੀ ਅਖਵਿਤ ਹੋ ਜਾਵੇ।

ੇਹਰਮ ਬਿਜ ਮਕਤ ਸ਼ਾਸਤੇ ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜ ਆਦਮੀ ਸ਼ਗਾਬ ਪੀ'ਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਪ੍ਰਯੁਕ ਵਿੱਚ ਉਬਲਦੀ ਗਰਮ ਡਰਾਬ ਪਿਆ ਕੇ

ਨੇ ਮੂੰਹ ਤੇ ਗਲਾ ਸਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਰਾਬੀ ਦੇ ਮੂੰਹਾਂ ਭੇਤੀ ਬਦਤ ਐਂਦੀ ਹੈ। ਉ 😥 ਮੂੰਹ ਤੇ ਗਲਾ ਸਾਕਿਆ ਜਾਂਦੇ ਪਾਪ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਤੋਂ ਹੀ 'ਚ ਸ਼ਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ 🥞 ਕਿਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਭਰਾਵੀ ਹੈ। ਯਦਾ :- ਸਰਮਹੀ ਸਲਤ '53 ਬੁਰਪੀ ਹੈ। ਨੇ ਸਰਬਦਾ ਚੰਗਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਯਦਾ :- ਸਰਮਹੀ ਸਲਤ '53 ਬੁਰਪੀ ਹੈ। ਲੈ ਮੌਤ ਜਨ ਕਰਤ ਨਹੀਂ ਜਾਨੂੰ ਹੋੜ ਦੀ ਰੰਗਾ ਦੇ ਜੀਵਾ, ∗ਲ ਦੀ ਵੀ ਸ਼ਖਾਬੂ ਜੇਤ ਜਨ ਕਰਤ ਨਹੀਂ ਜਾਨੂੰ ਹੋੜ ਅਜ਼ਤਮਾਂ ਗੁਸ਼ਮੁਖ ਕੁਜ਼ ਕੀ ਹੈ ਜੀਵਾਬੂ ਜਿਰ ਜਨ ਕਰਤੇ ਨਹਾਂ ਹੋਏ ਮਿੰਡ ਅਰਾਜਮਾਂ ਗਾਸਬ ਕਦ ਤੀ ਪੀਟਾ ਨਹਾਂ ਜਿਰਦਾ ਨੇ ਬਣੇ ਈ ਹਵੇਂ ਮਿੰਡ ਅਜਨਤਰ ਜਲ ਕੀ ਜਿਲ੍ਹਾਂ ਕਿਰ, ਦ ਭਰ ਨਾ ਸਨ। ਵਿੱਚ ਸਾਤਰ ਸੰਬੰਧ ਹੈ। ਪਿਰਜ਼ਤ ਸਾਤ। ਸਥਾਤੇ ਨੇ ਭਰਨ ਬਿਲੇ, ਬਣ ਨਾ ਸਨ। ਵਿੱਚ ਸਾਤਰ ਸੰਬੰਧ ਹੈ। ਪਿਰਜ਼ਤ ਸਾਤ। ਸਥਾਤੇ ਨੇ ਰ ਬਰਾਬਰ ਹੋਰ ਕਈ ਅਧੀਵਰ੍ਹ ਚੰਦਾ ਖਣੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਯਬਾ: - ਮਿਕਰ ਕਰਦ ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਹਾ ਸਮਝੇਤੇ ਚੰਦਾ ਖਣੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਯਬਾ: - ਮਿਕਰ ਸਤਰਾਸ਼ ਹੈ। ਬਲ ਕਲਵਾਲ੍ਹ ਬਾਸ ਸਰੇ ਸਨੂੰਬ ਸ. । ਤੇ ਬੁਧਾਬਰ ਹਵਾਰਤ ਮਰਦਾਨਾ ਹੈ। ਕਰਾ ਅਹਿਕਾਰ ਸਿੰ (ਪੁਪਤ) ਸਪ੍ਰੋਕ ਸ: ਜ ਮਾਣਸ ਭਰਿਆ ਮੀਰ ਭਰੀ: ਪੀਲਾਵਾ ਅਹਿਕਾਰ ਸਿੰ (ਪੁਪਤ) ਸਪ੍ਰੋਕ ਸ: ਜ ਮਾਣਸ ਭਰਿਆ ਮੀਰਿ ਭਰਾਵਧਾਨਾ ਦ ਆਇਆ, ਮਾਣਸ਼ ਭੀਜਆ ਆਇ ਜਿੜ੍ਹ ਪੀ ਹੈ ਸੀਤ ਦੂਰਿ ਹੋਇ, ਬਰਲੂ ਪ੍ਰਵੇ ਆਇਆ, ਮਾਣਸ਼ ਭੀਜਆ ਆਇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਨੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਵਿੱਚ ਵਿੱਚ ਆਈ। ਅਪਤੇ ਪਰਾਇਆ ਨੇ ਪਛਾਣੇ ਨੂੰ ਬਸਮਹੁੰਦਕੇ ਬਾਉ। ਵਿੱਚ ਆਈ। ਆਪਣ ਜਿਸ ਪੀੜੇ ਖਸਮ ਵਿਸ਼ਟੇ, ਦਰਗਰ ਜਿਲੋਂ ਸਜਾਇ । ਬੂਨਾ ਮਦ ਮੂਲ ਨ ਜਿਸ ਪਾਤ ਬਰਨ ਪੀਚਣੀ, ਜ ਕਾ ਪਾਰਿ ਵਸਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਸ਼ਚੂ ਮਦ ਪਾਣੀਆਂ, ਸਤਿਰਸ ਪੀਚਣੀ, ਜ ਕਾ ਪਾਰਿ ਵਸਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਸ਼ਚੂ ਮਦ ਪਾਣੀਆਂ, ਸਤਿਰਸ ਪਾਰਣ, ਜਕਾਰਾ (ਅੰਗ ਪਾਰ) ਬਟਾਬ ਦਾ ਬੰਤਨ ਮੀ ਦਸਮ ਵਿਚ ਇਨ। ਮਿਲੇ ਜਿਸ ਆਇ॥ (ਅੰਗ ਪਾਰਲ) ਬਟਾਬ ਦਾ ਬੰਤਨ ਮੀ ਦਸਮ ਵਿਚ ਇਨ। ਮਿਲ ਜਿਸ ਅਤਿ ਵੜ੍ਹੇ ਵੜ੍ਹੇ ਤਵੇਨ ਤੀਜੇ ਅਤੇ ਧਨ ਵਾਸਤ ਪਾਸ ਕਰੇ ਕਿਨ ਕਰਾਉਂਦਾ ਕਯ ਬਰੇ ਬਰ ਬਰਾਵੇਂ ਫਾਸ ਸ਼ਖਦ ਸਿਸ (ਸ੍ਰੀ ਦਸਮ ੧ 255)

ਵਿੱਚ ਸਵਾਬ ਪੀਣ ਨਾਲ ਸ਼ੀਰ ਅਪਵਿਰ੍ਹੀ ਜਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਬਿਖ ਜਿਉਂ ਸਵਾਬ ਪੀਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਜੂਹੇ ਵਿਚ ਫਿਸਟਾ ਨਾਲਾਂ ਭੇੜੀ ਬਦਣ ਜਗਾਰ ਦੂਠੇ ਕਮਾਣੂ ਪੀਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਪਲਕ ਵਿਚ ਅਪਵਿਰ੍ਹ ਚਾਜ਼ੀ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਜਗਾਤੂ ਪੀਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਪਲਕ ਵਿਚ ਅਪਵਿਰ੍ਹ ਚਾਜ਼ੀ ਬੁਵਾ ਜਿਆ ਜਾਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਵ ਜੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਰਸਾਣੂ ਦਾ ਸਥੇ ਨਾਮ ਸ਼ੰਦ ਦਾ ਦੇਸ਼ ਅਪਵਿਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹਾਂ ਓਤਰਦਾ ਹੈ ਜੇ 'ਅ ਖ ਸਰਬਣ' ਮੰਤਣਣ ਦਾ ਦੇਸ਼ ਅਪਵਿਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹਾਂ ਓਤਰਦਾ ਹੈ ਜੇ 'ਅ ਖ ਸਰਬਣ' ਮੰਤਣਣ ਦਾ ਦੇਸ਼ ਅਪਵਿਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹਾਂ ਓਤਰਦਾ ਹੈ ਜੇ 'ਅ ਖ ਸਰਬਣ' ਮੰਤਣਣ ਦਾ ਦੇਸ਼ ਅਪਵਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹਾਂ ਓਤਰਦਾ ਹੈ ਜੇ 'ਅ ਖ ਸਰਬਣ' ਮੰਤਣਣ ਦਾ ਦੇਸ਼ ਅਪਵਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹਾਂ ਓਤਰਦਾ ਹੈ ਜੇ 'ਅ ਖ ਸਰਬਣ' ਮੰਤਣਣ ਦਾ ਦੇਸ਼ ਅਪਵਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹਾਂ ਰਿਹਨ ਹੀਰ ਇਸਵਾਰਾਂ ਹੁੰਸ਼ ਵਿਚ ਵਾ ਵਿਕ ਸੌ ਇਕ ਵਰ ਅਪ । 'ਚਰਨ ਹੀਰ ਇਸਵਾਰਾਂ ਹੁੰਸ਼ ਵਿਚ ਵਾ ਨਿਸ਼ਿਆਂ ਜਾਂ ਨਿਬੰਧੀ ਬੁਰੂ ਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਤੇ ਰਹੀ ਲਗਾਵੇਂ ਪਨ ਸਭ ਜੇਪੂ ਤੋਂ ਪੀਣ ਵਾਲ ਨੂੰ ਬੁਕਤਮ ਦੇ ਕੇ ਸਰਦ ਪ੍ਰਤੇ ਰਹੀ ਲਗਾਵੇਂ ਪਨ ਸਭ ਜੇਪੂ ਤੋਂ ਕੁਤਰਵਾਂ ਜ਼ਿਸਟ ਅਦੇ ਹੋਏ।

ਸਾਬੀ–ਅਜਮੇਰ ਸਾਹ ਦੀ ਲੜਕੀ ਦਾ ਪੰਡਰ ਨਾਲ ਨਿਕਾਹ ਕਰਨ ਦੀ

ਪੁੰਤਰ ਸਾਧ ਵਾਲੀ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਾਲ ਖੋਜ ਕੇ ਕਿਸ ਤੁਪੰਸ਼ਵੀ ਪ੍ਰਤਸ਼ ਨਾਲ ਨਿਕਾਰ ਕਰਾਉਣਾ ਚਾਹਿਆ। ਭਾਸ਼ਦ ਤੋਂ ਇਕ ਬਾਹਮਣ ਦਖਿਆ। ਜਿਸਨੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਤ ਨਿਸ਼ਚ ਨਾਲ ਤੁਪ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਬੈਦ ਮੌਤ ਸਿਧ ਕੀਤ ਹੋਏ ਸਨ, ਸਿਲਾ ਜੋਰਕ ਗਾਜ਼ਰਾ ਕਾਵਾ ਸੀ। ਬੇਦ ਦ (ਬਰ) ਦੇ ਅਤੇ ਜਿਸਨ ਪੜ੍ਹੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਇਸ ਲਤਬੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਅਜਮਰ ਬਾਹ ਨੂੰ ਕੀਤ ਕੇ ਉਸ ਬ੍ਰਹਮਣ ਨਾਲ ਨਿਕਾਰ ਕਰ ਇਆ। ਬਾਹਮਣ ਰਤੀ ਦ੍ਰਿਚਾਈ ਵਿੱਚ ਫਲ ਗਿਆ, ਸ਼ੇਚਣ ਲਗਾ ਜ ਜਿਬਨ ਕਰਦਾ ਹਾਤਾਂ ਧਰਮ ਨਾਸ਼ ਹੋਵਾ ਹੈ। ਜੇ ਦੌਤ ਕੇ ਕਿਤੇ ਜਾਂਦਾ ਹਾਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਰੰਚ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਤੌਕ ਹੈ ਪਕੜ ਲੈਵਗੇ। ਇਉਂ ਸੇਚਦੇ ਨੂੰ ਪਕੜ ਕੇ ਮਲਛਾ ਨੇ ਉਸ ਲੱਤਕੀ ਦੇ ਕਲ ਘਰ ਵਿਚ ਸਵਾਕੇ, ਬਾਹਰੇ ਕੁੰਤਾ ਲਾ ਦਿਤਾ। ਇਉਂ ਜਦਾ ਬ੍ਰਿਮਣ ਬਵਾਹ ਹੈ ਗਿਆ ਤਾਂ ਬੇਦ ਮੰਤ੍ਰ ਪੜ੍ਹੇ ਚੁਫ਼ੇਰੇ ਲਹੁਦਾ ਕੇਟ ਬਣਾ ਲਿਆ ਟਿਊ ਆਪਣਾ ਧਰਮ ਬਚਾਇਆ। ਇਸ ਕਿ ਪ ਦਿਜ਼ * ਬਬਸਿ ਭਾ ਜਬੈਂ, ਬਦ ਸੰਤ੍ਰ ਕੇ ਪਠਿ ਕਰਿ ਤਬੇ ਜ਼89। ਕੇਟ ਲਹ ਕੋ ਚਰਦਿਸ਼ਿ ਰਚਯਾ। ਤਿਸ ਅੰਤਰ ਬਰ ਹੈ ਕਰਿ ਬਚਯੋ । (ਗੁਰ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸੂਰਜ ਅੰਜ ਕੁਝ ਰਿਤੂ ਪ) ਜਦੋਂ ਲੜਕੀ ਨੇ ਕੋਲ ਆਉਣਾ ਚਾਹਿਆਂ ਤਾਂ ਚਾਰ ਚਫਰੇ ਲਹੇ ਦਾ ਕਿਸਾ ਦੇਖ ਕ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਗਈ . ਬੜਾ ਯਤਨ ਕੀਤਾ ਪਰ ਕੋਈ ਜ਼ੋਰ ਨ ਰਦਿਆਂ ਏਸੇ ਪ੍ਕਾਰ ਕਰਦਿਆਂ ਕਈ ਦਿਨ ਗੁਜ਼ਰ ਗਏ। ਬਾਹਮਣ ਨਿਸ਼ਚਿੰਤ ਹੈ ਕੇ ਲੋਹ ਦਾ ਕਿਲ੍ਹਾ ਕਰਕੇ ਪੈ' ਵਿਹਾ ਕਰੇ। ਇਹ ਗੱਲ ਹੋਲੀ ਹੋਲੀ ਸਾਰੇ ਫੈਲ ਗਈ। ਜਦੋਂ ਅਜਮਰ ਸ਼ਾਹ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲਗਾ ਤਾਂ ਬੜਾ ਦੂਬੀ ਹੋਇਆ। ਡੱਗਾ ਉਪਾਅ ਸੰਚਣ ਜਦੇ ਹੋਰ ਮਲੇਡਾ ਨੇ ਮਿਲ ਕ ਸਮਝਾਇਆ ਕਿ ਇਸਦਾ ਤਾਜ-ਨੂੰ ਹੀ ਬੜਾ ਸੁਖ ਲਾਹੈ । ਬੰਤ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਤਮਾਗੂ ਇਸਨੂੰ ਪਿਲਾ ਦਹੁ। ਤਾ 'ਤੰਦਆਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮੌੜ੍ਹ ਤਮਾਕੂਨ ਲ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਕਰਵਾਂ ਦਿਚ । ਜੇ ਇਹ ਥੋੜ੍ਹਾ ਵੀ ਤਮੌਕ ਨੂੰ ਛੌਹੇਗਾ ਤਾਂ ਕਿਸ ਮੌਤੂ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹਾਂ ਰਹੇਗੀ : 'ਕਰਯੋ ਮੁਲੰਫ਼ਨਿ ਸੰਭੂ ਸਮੁਝਾਇ । ਇਸ ਕੋ ਜਾਨੇ ਸਕਮ ਉਪਾਇ ਜ਼ਿਖ਼ੀ ਤਨਕ ਤੁਸ਼ੁਰੂ ਇਸ ਪਿਲਾਵਰੂ । ਸਭਿ ਹਿੰਦੂਨਿ ਕੇ ਸੰਤ੍ਰ ਨਸ਼ਾਵਰੂ । ਕਿਸੂ ਸੰਤ੍ਰ ਕੀ ਬਕਤੀ ਨੂੰ ਰਹੈ । ਤਨਕ ਤਮਾਕੂ ਹਿੰਦ ਜਿ ਛਹੈ ।੪੭॥ੈ (ਅੰਸੂ ੨੪ ਰਿਤੂ ਪ)

ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਮਲਾਹ ਕਰਕੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨੂੰ ਸਭਾ ਵਿਚ ਬੁਲਾਲਿਆ । ਬੜੇ ਸ਼ਹਿਕਾਰ ਨਾਲ ਕੇਲ ਬਿਠਾ ਲਿਆਂ । ਇਕ ਹੋਰ ਬ੍ਰਹਮਣ ਨੂੰ ਮਾਇਆ ਦਾ

[ੀ]ਰ ਵਸਤੋਂ ।

स्ति र्राप्ति क्षेत्रस्य स्वतंत्रस्य स्वतंत्यस्य स्वतंत्रस्य स्वतंत्यस्य स्वतंत्रस्य स्वत ਨੇ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਜਿਵਾਰ ਜਿਸ ਮੰਗਵਾ ਨਿਆ। ਤੋਂ ਉਸ ਜੇ ਹੋਵੇਂ ਸ਼ੁ ਨਾਕਰ ਦ ਕੇ ਉਸਦੇ ਹਗੀ ਜੋਣ ਦਾ ਜਿਸ ਮੰਗਵਾ ਨਿਆ। ਤੋਂ ਉਸ ਜੇ ਹੋਵੇਂ ਸ਼ੁ ਨਾਲਰ ਦੇ ਕੇ ਉਸਦੇ ਹਰ। ਜਦੋਂ ਸਮਾਂਕੂ ਦੀ ਸ਼ਾਮੀ ਨਾਥ ਤੋਂ ਵੱਖਿ ਸਮਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੇ ਸ਼ਗਾਵਿਰ ਸ਼ਾਮਿਆ ਵੇਂ ਸ਼ੁਰੂਸਣ ਸਮਾਂਕੂ ਦੀ ਸ਼ਾਮੀ ਨਾਥ ਤੋਂ ਵੱਖਿ ਸਮਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਸਗਾਵਰ ਸਾਰਿਆ ਦੇ ਸ਼ਹਮਦ ਕੁੱਟ ਵਿਚ ਪੂਰ ਉਸ ਮਾਮਨ ਦੇ ਹੁੰਦੀ ਤਪਤ ਵਿਚ ਸਭ ਦੇ ਅੰਗ ਕਰਵਾਇਕ ਇਹ ਦੇਸ਼ ਕੋ ਦੁਸ਼ਕ ਨੇ ਵਿਹਾ ਲੇ ਇਹ ਨਹਾਂ ਗ੍ਰਿੰਗ ਰਹਵਾਇਕ ਇਹ ਦੇਸ਼ ਕੇ ਦੁਸ਼ਕ ਨੇ ਵਿਹਾ ਲੇ ਇਹ ਨਹਾਂ ਗ੍ਰਿੰਗ 유런지 1 위를 및 THRE HOTA 및 된 U'U MITST

ਕਰਨਾ। ਸਹੁਤ ਸੰਗ ਉਚ ਰਾ ਮੰਨ ਕਸ਼ (ਨਿ) ਅਤੇ ਕਾਰਾ। ਅਰਥਿ ਜਿ'ਬ ਕੈਂਸ ਤ ਸੰਗ ਉਚ ਰਾ ਮੰਨ ਕਸ਼ (ਨਿ) ਅਤੇ ਕਾਰਾ। ਵਰੀਰ ਪਿੱਚ ਕੰਮ ਤੇ ਜਿਸਕੇ ਹੈ। ਜਿਸਕੇ ਦੀ ਜ਼ਿਸ਼ਤੇ ਦੀ ਜ਼ਿਸ਼ਤ ਕੁਲੀ ਕਿ ਸਨ ਨਹੀਂ ਸਮੇਡ ਕਾਰਣ ਲੱਤੇ, ਦੋਖੇ ਜਪਸਤੀ ਜੀ ਸ਼ਜੀ ਸਭ ਸਭ ਇਹ ਮੁੱਜਕ ਸਮੇਡ ਕਾਰਣ ਲੱਤੇ, ਦੇਖੇ ਜਪਸਤੀ ਜੀ ਸ਼ਜੀ ਸਭ ਸਭ ਇਹ ਮੁੱਜਕ ਸਮੇਡ ਕਾਰਣ ਲੱਗੇ ਵਿਚ ਜੀ ਵੱਟ ਜਿਹੇ ਸਭ ਸਭ ਸ਼ਿਆਦ ਨਾਲ ਹੀ ਰਹੀ ਹੈ , ਇਸ ਵਿਚ ਕੀ ਵਨ ਨੇ ? ਸੋਤੇ ਦਾ ਹੁਣਾ ਬੁਆਦ ਨਾਲ ਹੀ ਰਹੀ ਹੈ ਤੋਂ ਤੋਂ 'ਤੇ ਮਿਹਨਾ ਹੈ ਬ੍ਰਾਹਿਕ ਹੈ ਬਾਹਮਨ ਲੈ ਕੇ ਅ ਇਆ ਹੈ ਤੋਂ ਤੋਂ 'ਤੇ ਮਿਹਨਾ ਹੈ ਬ੍ਰਾਹਿਕ ਹੈ ਬਾਹਮਨ ਲੋਕ ਲੋਕ ਨਿਲਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਆਪ ਵੀ ਪੀ ਜ਼ਿਹਾ। ਨੇਵਰੀ ਵਿਚ ਹੈ। ਮਿਲਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸ਼ਹਿਰੀ ਜ਼ਿਹਾ। ਨੇ ਵਗੇ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਹ ਕੋਈ ਮਾਤੀ ਚੀਜੇ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਤਿਆਉਤ ਹੈ। ਸ਼ੁਰੂਸੀ ਪੀ ਲਈ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਤੇ ਸਮਾਨ ਪਿਲਾ ਜਿਹੜੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਹੈ। ਸੰਤੁਸਾ ਰਾਜ਼ ਤੋਂ ਵਮਾਨੂੰ ਪਲਾ ਦਿਤਾ। ਬੱਸ ਫੇਰ ਕੀ ਸੀ। ਗੱਲਾ ਕਾਰ ਕੇ ਪਰਚਾ ਬਾਆਂ ਤੇ ਵਮਾਨੂੰ ਪਲਾ ਦਿਤਾ। ਬੱਸ ਫੇਰ ਕੀ ਸੀ। ਗੁੱਕਾ ਕਾਰ ਕਰਰਹਾ ਗਿਆ। ਮਲਫ ਬੜੇ ਖੁਲ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਗਤਨੂੰ ਜਾਵੇ ਵ ਸਾਰਾ ਜੰਦ ਲੰਘ ਨਾਲ ਹੈ ਕਿ ਲਈ ਜਾ ਗਿਲਾ ਨ ਹੋਇਆ ਸਾਰਾ ਕੰਪ ਤਪ ਨੂੰ ਸਾੜੇ ਤਾਂ ਲਹੇ ਦਾ ਕਿਲ੍ਹਾ ਨ ਹੋਇਆ । ਬੜਾ ਜ਼ੋਰ । ਸੁੱਕਾ ਤੇ ਬਦ ਮੌਤੇ ਪੜ੍ਹੇ ਤਾਂ ਲਹੇ ਦਾ ਕਿਲ੍ਹਾ ਨ ਹੋਇਆ । ਬੜਾ ਜ਼ੋਰ ।

ਸ਼ੁੱਕ ਤ ਬਦ ਕਰ ਸੀ ਫਰੇ। ਉਸ ਨਿਕਾਰੀ ਹੋਈ ਲੜਕੀ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਲਾਇਆ ਪਰ ਮੰਤੂ ਨਾ ਹੀ ਫੁਰੇ। ਉਸ ਨਿਕਾਰੀ ਹੋਈ ਲੜਕੀ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਕ ਧਰਮ ਤੋਂ ਹੋਣਾ ਹੈ ਗਿਆ। _{ਵਿੱ}ਚ ਬਰਮ ਤੇ ਹੈ। •ਉਂਡਰਾਰ ਬਲਜੂਤ ਕ ਅਗ ਸੈੱ। ਸ਼ੈਚ ਆ'ਦੇ ਗੁਣ ਨਾਸ਼ਕ ਲਗਿ ਸੈਂ।

ਇਹ ਜਮਰੂ ਅਰਤ ਵਿਚ ਕਲਵਗ ਦਾ ਚੋਲਕਾਰ ਹੈ **ਅਤੇ ਸੌਚ ਆ**ਵਿ

ਉਸਾਰੇ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਬੜਾ ਕਿ ਜਾਂ ਹੈ। ਸਾਰ ਗੁਣਾ ਹੈ ਇਹ ਭੇੜੀ ਬੂਟੀ ਰਾਜਸੰਨ ਗਰੀ ਦੇ ਪੈ ਸਾਹਿਬਾਂ ਬੂਨ ਨਿੱਕਲਣ ਤੋਂ ਹੈਡ ਵ ਹੈ। ਜਾ ਨੇ ਸਤੇ ਤੋਂ ਦਸਦਵਤੀ ਤੋਂ ਵਿਸ਼ਗ ਜੇ ਸੋਤੀ ਚਾੜੀ ਲੋ चिन तर्ववर रिमाण देखेड गोमा । मोसल वरा वंडावेडा धन तर् न राज्य स्वास्त्र में सम्बद्धान्य स्वयंत्री ने हिंदिया भारत के अपने के निमान के के सम्मान के सम TO THE SHEET !

੍ਰਾਹਿਤ ਨੇ ਜਾਣ ਵਕਮਤ ਵਿੱਚ ਹਜ਼ਬ ਜੱਗੇ ਕਰਨਾ ਮਨੇ 🖰 ਼ਤਾ ਉਝ ਗੌਮੰਧ ਉਂਡ ਤੋਂ ਤਮਾਬੂ ਉੱ ਵਿਆ ਸੀ ਤ . . । भेनी धाप सी दिव घटी थेश उसे मान

Comment of the State of the Sta

श्री प्रभाग भाग मात्र के मानवर्तन रिच प्रवृद्धित सीती भी। ਕੁਸ਼ਤ ਅੰਤੇ ਹੁਲਿਟ ਕਰੀ ਹੈ। ਤੀ ਹੀ ਦਸਮ ਪਾਤਸ਼ਾਰ ਜੀਨੇ ਮਿਸ਼ ਕੌਰ ਨੂੰ ਜੰਬ ਦੀ ਰਾਜ਼ੀ ਚੁਜ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਤੇਮਾਲੂ ਨੂੰ ਚੌਰਾਂ ਰਵ , '' ਚ ਵਿਕਾਰਨ ਕਿਸੇ ਵਿਆਹੇ ਅਤੇ ਬਚਨ ਕੀਤੇ ਹਨ :-

ਮੇਟ ਬਰ ਸਮਾਵੀਦ ਦੇ ਸ਼ਬਹੂ ਮਾਗੂ ਸੰਗ। ਮਰਨੀ ਮਰੇ ਤੋਂ ਅਤਿ ਭਲੋ ਕਰਾਤ ਦਨ ਨਾੰਡ ਅੰਗ ਕਰ ਤਨ ਤਨਕ ਤਮਾਕ ਜਿਹੀ? ਦੇਵ ਵਿਤ੍ਤੀਜ ਜਾਇ। ਮਾਨੀ - ਕ ਹਾਰ ਕ ਮਦਰਾ` ਸਮ ਆਪ ਦਾਇ ॥੨੨॥ ਮਦਰਾ ਦੇ ਹਿਤਾ ਸਪਤਿ ਰਯਾਵਰ ਦਹੇ ਤਨ ਦੇਕ । ਸ਼ਤ' ਕੁਲ ਦਹਿਤਾ ਜਗਰਜ਼ਨ' ਇੰਦਾ ਦਹੈ ਅਨਰ ਹਵਾ ਪੰਜੇ ਤਮਾਰੂ ਮਨ੍ਬ ਕਲਿ" ਉਹ ਵਿਆ ਕਾਰ ਪਰਵਾਨ। ਪਰੀ ਪਰੀ ਕਿਸ਼ ਭ ਵਟਾ ਸਫੋਕ ਕਸ ਈ ਸ ਨਿ 1 - ੪ਾ (ਗਰ ਪ੍: ਅੰਬ ੨੯, ਰੂਕ ਪ)

ਹੋਰ ਵੀ ਬਚਨ ਅ ਉੱਦੇ ਹਨ. – 'ਕੁਠਾ ਹੁੱਕਾ ਚਾਸ਼ ਸੰਮ ਕੂ। ਗਾਜਾ ਰਹੀਂ ਤੂਤੀ ਖਲੂਹ ਨਿਨ ਕਾਰਟ ਨ ਕਬੂਦਖ। ਚਹੁਤਵੇਵ ਸ ਸਿੰਘ ਵਿਸੇਖੇ॥ (ਟਹਿਤਨ ਮਾ ਭਾਈ ਦੁਸਾ ਜਿੰਘ, ਅਬਿਖਾਸ਼ਾ ਕਿਰਿਆ ਭੱਦਨ ਤਾਜਾਵੀ । (ਗੁਰ ਭਿਕਾਸ ਪਾ ਕਤਾਰੀ ੧੦, ਅਧਾਰਾਕ ੧੨) 'ਤੌਕਾ ਨ ਪੀਵੈ, ਸੰਸ ਦਾੜੀ ਨ ਮੰਗਵੇਂ ਸੋ ਤੇ ਵਾਹਿਰੂਰ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖਾਲਸਾ। 'ਸੀਸ਼ਨ ਮੰਡ ਓ ਸਾਰ, ਹੱਕਾ ਤਜ ਭਲੀ ਰੀਤਿ । ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਨ ਕਰਿ ਸ਼ਬੀਦ ਕਮਾਈ ਦੇ ,ਾਂ (ਗਰ ਸੰਭਾ ਕਵਿ ਸੈਨਾਪਤਿ)

ਹਿੰਦ ਧਰਮ ਦੇ ਪੁਰਾਤਨ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿਚ ਤਾਂ ਤੇਬਾਕੂ ਨੌਥੀ ਨੂੰ ਮਹਾਨ ਪਾਪ ਮੀਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ੧, ਪਦਮ ਪਰਾਣ := ਾਧਮ ਪਾਨੰ ਰਤੇ ਵਿਧੰਦ ਨ ਕਰਵੇਤਿ ਯੋਨਰਤ। ਵਾਤਾਰੇ ਨਰਕੇ ਯਾਂਤੀ

THE PROPERTY OF THE PROPERTY. विकार कर १८६३ × वह उद्याप ठ अस्तर के स्थापी हु। । व हाथ क्या १८ दिस हो। हो। स्थित स्वत्र महास्पर्ध स्वत्र हि। इ. नाराधन । १००० वर्षानामा विष्ठ अपने काम संसद प्रतासन र 'रण निवार संह ोत ते 'त्सन नवार वर असंत सेप र घडो मान को अन्य को नाम माहिन्स ह जा को किए में पड़ हर पहें भ उत्पात । १ विकार व प्रदेश सी समाधिक हो मा के से बना इस 🖢 ਦ ਨੂੰ ਪੂੜੇ ਮੀਵਾਕ ਲੜੇ ਆਦਿ ਦਸ ਵਚੋਂ ਵੀ ਇਸ ਦੀ ਰੋਕ ਲਈ ਯਤਨ ਹੁੰਦੇ ਰਹੇ ਪਰ ਸਫਲ ਨੂੰ ਹੱ ਸਕੇ।

੧. ਸਰਾਬ ੨ ਸੰ ੩. ਤਮਾਕੂ ੪. ਰਲਜ਼ਗ ਵਿਚ ੫, ਚਿਲਮ ੬. ਤਾਲੀ ਸਰਾਬ।

ਬਾਹਮਣ ਗ੍ਰੇਸ ਸ਼ੁਕਾਰਾ। ਸਾਰ ਰਹਿਆਂ ਹੈ ਵਾਲਾ। ਰਮਾਕੂ ਨੌਜ਼) ਸ਼੍ਰਾਣ ਨੂੰ ਜ ਆ ਜਮੀ ਆਤ 👺 ਬੰਪੀਸਤ ਕ੍ਰੀਸ਼ ਸ਼ਬ -3।, ਲੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਦਾ ਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤੇ ਉਹ ਬ੍ਰਾਮਣ ਸਰਕੇ ਪਿੰਡੂ ਫ਼ਿਲਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਦਾ ਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤੇ ਉਹ ਬ੍ਰਾਮਣ ਸਰਕੇ ਪਿੰਡੂ

ਮੁਸ਼ਮ ਸਰਵਾ ਹੈ। ਤੇ ਸਕੇਟ ਵਕਤ ਅਧਿਆ ਦਿ ਵੱਛੇ ਦਾ ਕਸ਼ਮਾਈ ਪਿਵੇਰ ਸੋ ਆਦਿ ਤੇ ਸਕੇਟ ਵਕਤ ਸ਼ਕਤ ਸਕਤ ਸਮਾਕ ਸਮਾਕੇ ਸਕੰਤਤ ਦੇ ਆਦਿ ਦੇ ਸ਼ੇਜ਼ ਸਰਦਾ ਹੈ।

ਸਮ ਵਿਚਲ ਪ੍ਰਤਰਨ ਹੈ। ਕ ਪ੍ਰਸ਼ ਜਮਾਤ ਪਹਿੰਗਾ, ਉੱ ਕੇਤੀ ਪਤ ਆਹੂ ਅਕਾਰ ਤੇ ਤੇ ਤੇ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ ਜਿਹਾ ਕਵਿਤਾ ਪੰਜ ਤੇ ਤੋਂ ਜਿਲ ਆਹੂ ਅਕਾਰੇ, ਹੈ ਨੇ ਸੰਭਗਾਂ ਵਿਚ ਸਟਾ ਕਵਿਣਾ ਸੰਚ ਹੈ, ਸੱਚ ਹੈ, ਇਸ ਵਰਕਾਵਿਚ ਅਵੰਗ ਹੀ ਸਭੇਗਾਂ ਵਿਚ ਸਟਾ ਕਵਿਣਾ ਸੰਚ ਹੈ, ਇਸ

tਵਚ ਜਵਾਂ ਵਾਂ ਸ਼ੇਰਹ ਨੂੰ ਜਾਂ (• ਇਹਮਣਾ3 ਖ਼ਯੂ ਤ੍ਯਾ, ਵੈਸ਼ਯਾ8 ਸ਼੍ਰਦ੍ਰਸ਼੍ਰ ਮੁਨਿ ਸੱਤਮ।

ਸ਼ਪਲੀ ਸਾਲ ਗਲੇਯਾਸ਼ੁਮਾਖ਼ੂ ਪਾਨ ਮਾਂ 2 28 । ਸ਼ਹਰੇ ਹੈ ਜੀ ਕਾਂਤੀ ਦੇ ਹਨ) ਹੈ ਨਾਵਦ, ਖ਼ਤੀ, ਵੈਸ਼ ਅਤੇ ਇਹ । ਅਸਰਾਤ ਵਿਹਮਾਂ ਜੀ ਕਾਂਤੀ ਦੇ ਹਨ) ਹੈ ਸਰਾਸ਼ਟ ਹੈ ਦਾ ਦ

ਬਾਰੇ ਵਰਨ ਤੇਸਾਨੂੰ ਪੀਣ ਨਾਲ ਚੰਡਾਲ ਦੇ ਬਜਾਬਰ ਹੈ ਜਾਂਦ ਹਨ। ਰੇ ਵਰਨ ਤਸ਼ਾਊ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸਕੰਦ ਪ੍ਰਗਾਣ ਵਿਚ ਤਮ ਕੂ ਦੀ ਨਚੇਧੀ ਬ ਰੇ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ।

ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਦਿਸ ਦਾ ਭਾਵ ਹੇ ਤਾਂ ਦੌਰਜ ਕਰਦ ਹਾਂ :-ਰਿਆ ਹੋਣ ਲੋਕ ਇਕ ਤਮਾਕੂ ਪੀਣ ਕਰਕੇ ਧਰਮ ਤੋਂ ਭਿਜ਼ਰ ਹਿਨਾਰਵ ! ਇਹ ਸਭ ਲੋਕ ਇਕ ਤਮਾਕੂ ਪੀਣ ਕਰਕੇ ਧਰਮ ਤੋਂ ਭਿਜ਼ਰ ੀ ਨਾਰਵ : ਪੰਜਾਬ ਦਿਸ਼ ਹੈ ਜਿਸ ਹਨ : 'ਏਸ ਵਿਚ ਜਦਾ ਤੀ ਸਦੇ । ਹਿੰਡੇ ਜਿਸ ਟਰਵ ਨੇ ਮੀ ਨਰਕਾਵਿਤ ਹੈ ਜਦੇ ਹਨ : 'ਏਸ ਵਿਚ ਜਦਾ ਤੀ ਸਦੇ । ਤਕ ਜਨਵਰਵਰਾ ਹੈ। ਨਹੀਂ 'ਪਾਵਸ ਜਨ ਕਵਿਸਤਾ ਵਿਚ ਵਰਣਾਸ਼ਮ ਇਸ ਨ'ਲ ਪ੍ਰੀਤੀ ਕਾਰੇ।

ਨਰਕ ਅਗਣੀ ਦੇ ਭਾਰੀ ਹੁਟ ਹਰਨ (* ਾਅਭੌਰ ਮਸ (ਰਊ ਮਾਸ ਆ^ਰਕ) ਬਾੜ ਨਾਲ, ਨਰਮਣ ਯੋਗ _{ਇਸਤੋਂ}। (ਵੇਸ਼ਵਾਂ, ਵੇ ਪ੍ਰਸ਼ਵਾਂ ਵਿਜ਼ਾ ਦੇ ਬਾਲ ਸ਼ਗ ਕਰੋਨ ਨਾਲ ਅਤੇ ਸਰ**ਬ ਪੀ**ਸ ਨਜ਼ਾਂ (ਵਸਤਾ ਵਾਰ ਲਗਾਤਾ ਹੈ, ਲੇਕੜਾ ਕਾਬ ਇਕੰ ਕੇ ਜ਼ਿਸ਼ਾਕੂ ਕੀਣ ਨਾਲ ਹੁਣ ਹੈ। ੇ ਕਮਾਕ ਜਿੰਦੇ ਪ੍ਰਯਾਗ ਅਦਿ ਤਾਜ਼ਬਾਤ ਕਤੇ ਹੋਏ ਕੋੜਾ ਇਸ਼ਨਾਨਇਸ਼ਵ

ਨ ਤੇ ਹੋਵਾਤ ਸੰਗ ਵਿੱਚਆਈ ਗੁਕਟਰਾਂ ਅਨੁਸਰ । ਨਿ. ਣ ਕਰਤ ਅੰਕ । ਜਨ੍ਹੇਰ ਲਾਗ ਦਾ ਇਕ ਕਾਲਜ਼ ਦੇ ਪ੍ਰੋਗੈਸਰ ਨੇ ਆਪਣਾ ਾਵਾ-ਆ ਅ' ਕੋਰੋਟ ਰੂਪਰ ਸੁਝ ਸ। ਕਫ਼ ਚਿਰ ਬਾਦ ਜਦੋਂ ਪ੍ਰੈਥਣ ਨੇ[ਾ] ਂ ਾਲਤ ਸਾਤ ਸਾਤ ਹੋਂ ਅੱਦਲ ਹੈ: • ਹੈ ਦੇ ਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸ਼ਾਂ ਦੇ ਦਰਜ਼ ਵਿੱਚ ਰਹੇ। ਸੰਤਾ ਦ THE THE STATE STATE OF THE STAT ਸੀ ਜਪੂਜੀ ਸਾਹਿਬ

(884)

💢 ਵਿਕ ਭਾਰਵਰ ਦਾ ਕਬਨ ਹੈ ਕਿ ਤਿਆਬੂ ਸਿਰਫ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਹੀ ਦੁਖਦਾਈ 🐼 ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਸਭਾਂ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੇ ਗਿਆਨ ਤੋਂ ਬੁੱਧੀ ਦੇ ਵਾਧੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਵਿ

ਿੰਦ ਦੇ 'ਤ ਦੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਰਾਕਟਰ ਸਰ ਪੀ. ਰਬਲਯੂ ਰਿਚਰਤਸਨ ਸਾਹਿਬ ਰਮਾਰ ਬਾਣ ਿਉਂ ਜਿਖਦ ਹਨ:-੧. ਜ਼ਿੰਦ ਦਾ ਰੂਪ ਲਹੁ ਹੈ ਤੋਂ ਤਮਾਕੂ ਉਸ ਵਿਚ ਮਲੀਨਤਾ ਹਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕ ਮੇਹਦੇ ਨੂੰ ਨਿਰਬਲ ਕਰਕੇ ਪਾਚਕ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿਗਾੜ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਰਾਦਿਲ ਨੂੰ ਆਲਸੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਤੇ ਉਸ ਵਿਚ ਵਿਗਾੜ ਹੁੰਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉ. ਪੰ.ਜੇ ਗਿਆਨ ਇੰਦੀਆਂ ਨੂੰ ਸਸਤ ਤੋਂ ਨਿਕੰਮਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪ ਦਿਆਰਾ ਵਿੱਚ ਬੜਤ ਸਾਰੇ ਦੁਖਦਾਈ ਆਦਿਆਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ੬ ਨਾਤੀਆਂ ਤੇ ਪੱਠਿਆਂ ਤੇ ਇਸ ਦਾ ਬਹੁਤ ਬਰਾ ਅਸਰ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ੭, ਗਲੇ ਤੇ ਨਾਸਾਂ ਵਿੱਚ ਗਰਮੀ ਖ਼ੁ<mark>ਬਕੀ ਇਕੱਠੀ ਕਰ ਦੇਵਾ ਹੈ। ੮.ਫੋਫੜਿਆਂ</mark> ਵਿੱਚ ਅਜਹੇ ਘਾਉ ਪੈਦਾ ਕਰ ਦੇਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਬਲਤਾਮ ਦਾ ਰੋਗ ਨਹਿਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਡਾ: ਰਸ਼ਬਰਨ :–ਤਮਾਕੂ ਦਾ ਜ਼ਹਿਰ ਦੌਦਾਂ ਨੂੰ ਹਾਣੀ ਪਹੁੰਚਾਂਦਾ ਹੈ। ਭਾ: ਕੋਲਨ:-ਮੈੱ ਜਿੰਨੇ ਬਦਹਜ਼ਮੀ ਦੇ ਰੋਗੀ ਦੇਖੋ ਹਨ ਉਹ ਸਭ ਜੁਮਾਕ-ਨਸ਼ ਸਨ !

ਭੂੰ: ਫੇਰਬਸ ਇੰਜਸ਼ੋਂ (ਮਾਨਸਕ ਰੋਗਾਂ ਦੇ ਮਾਹਰ) :–ਮੈ' ਪਾਗਲਪਨ ਦੇ ਕਾਰਣਾ ਨੂੰ ਇਸ ਸਿਲਸਿਲੇ ਵਿਚ ਵੰਡਦਾ ਹਾਂ, ਸ਼ਗਬ, ਤਮਾਕੂ, ਖ਼ਾਨਦਾਨੀ।

ਭਾ: ਮੈਲਵਾਨ :–ਤਮਾਕੂ ਮੈਨੂੰ ਕਦੇ ਜੜ੍ਹ ਤੇ ਸੁਸਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਨਾ ਰਿਹਾ। ਇਸ ਨਾਲ ਮੌਰੀ ਸਜ਼ਮੂਨਾਂ ਨੂੰ ਛਾਂਟਨ ਤੇ ਚੰਗੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਦੀ ਬਕਤੀ ਤੰਮ ਹੋ ਜਾਦੀ ਸੀ।

ਏਸੰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੋਰ ਅਨਗਿਣਤ ਡਾਕਟਰਾਂ ਦੀਆਂ ਰਾਵਾਂ ਹਨ। ਜੋ ਗ੍ਰੀਬ ਦੇ ਵਧਣ ਦੇ ਭਰ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਲਿਖੀਆਂ।

ਸੋ ਇਹ ਨਸਵਾਰ, ਸਿਗਰਟ, ਬੀੜੀ, ਜ਼ਰਦਾ, ਬਤੀਆ, ਖੈਣੀ ਅਤ ਗ੍ਰਿਸ਼ਟ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵਰਤਣ ਵਾਲਾ ਮਿੰਘ ਨਹੀਂ, ਉਹ ਪਤਿਤ ਹੈ। ਚਉੱਥੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਜੀ ਦ ਸ਼੍ਰੀ ਮੁਖਵਾਕ ਹਨ :--

'ਪਾਨ ਸਪਾਰੀ ਖਾਤੀਆਂ ਮੁਖ਼ਿ ਬੀੜੀਆਂ ਲਾਈਆਂ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਦੇ ਨ ਚੇੜਿਓ ਜਮਿ ਪਕੜਿ ਚਲਾਈਆ ॥' (ਅੰਗ ੭੨੬). ਸ਼ਮੂਦਤਾਂ ਦੇ ਵੱਸ ਪੈਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਛੋਹਣ ਤੋਂ ਸਗੰਗ ਅਪਵਿੱਤ੍ ਹੋ The State of Manhanand Language State Stat

ਬਾਰਮਵ ਗੁਸ਼ਾ ਸ਼ੜ੍ਹ ਕਾਰ ਨੂੰ ਦੇ ਸ਼ਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਸ਼ਹੀ ਹੈ। ਬਾਰਮਵ ਗੁਸ਼ਸ਼ਤ ਕਰ 🔞 संत्रभद्र ग्रम संख्र हर ਕਰਦਾ ਤੇ ਉ। ਦਾ ਤਰਕ ਨੂੰ ਦਾ ਹੈ ਤੇ ਉ। ਦਾ ਸਵ ਸਰ ਕੇ ਪੰਤ

ਮੂਤ ਸਟਦਾ ਹੈ। ਤੇ ਸਮੇਂਦ ਪੁਰਾਵੇਂ ਅਧਿਆਦਿ ਵੱਢੇ :- ਯਿਸੂਮਾਖੀ ਪਿਵੇਤ ਸੋ ਆ ਦ ਮੁਕ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਬੂਸ਼ ਜਨਕੇ ਪਾਣੇ ਨਾਲਦਾਤ ਨੇ ਸੰਦੇਹਣ ਸਤਲੇ ਸਤਲੇ ਮਲੋਦਤਮ। ਸ਼ਿਸ਼ਾ ਬਰਕ ਹੈ ਤੇ ਜੋ ਹੈ ਸ਼ਤਮਾ ਦੀ ਦੀ ਸ਼ਿਸ਼ਾ ਉਹ ਕੁੰਝੀ ਪੀਲ ਆਹਿ | ਸ਼ਿਸ਼ਾ ਬਰਕ ਹੈ ਤੇ ਜੋ ਹੈ ਸ਼ਤਮਾ ਦੀ ਵਿਗਾ ਉਹ ਕੁੰਝੀ ਪੀਲ ਆਹਿ | ਅ ਬਾਰੀ ਹੈ। ਸਵੇਗਾ (ਵਿਹਾਸਫੀ ਕਾਹਿਣਾ ਸੰਚ ਹੈ, ਸੱਚ ਹੈ, 'हु। ਨਰਕਾਵਿਚ ਅਵੇਰੀ ਕਰੀ।

ਵਿਚ ਜ ਜ ਵੀ ਸਦੂਹ ਨਹੀਂ। 'ਸ਼ ਸਮਣ'8 ਫਰਾੜ੍ਹਿਯਾ, ਫੈਸ਼ਯਾ8 ਸ਼ੂਦ੍ਰ ਸ਼ੂ ਮੁਨਿ ਸੱਤਮ।

ਬਿੰਦੜ ਬਦੇਸ਼, ਬੁਲਾਬਾਸੈਸ ਜੋ ਗੁੜੂ ਸਾਂਹੋਂ -8 ਪ੍ਰ ਸ਼ਹੂਰਰ ਸਹੀ ਜਾਰਤਿੰਦ ਹਨ ਹੈ ਨਾਰਦ, ਖੁਤੀ, ਵੈਸ਼ ਅਤੇ ਇਹ। ਅਰਥਾਤ ਵਿੱਖ ਜਾਰਤਿੰਦ ਨੂੰ ਸਰਾਸ਼ਰ ਹੈ ਜਾਂਦੇ ਹੈ।

ਚਾਰੇ ਵਰਨ ਤਮਾ*ਕੂ* ਪੀਣ ਨਾਲ ਚੰਡਾਲ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਰਿਵਰਨ ਤਸਤੂ ਇਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸਭਦੇ ਪ੍ਰਭਾਣ ਵਿਚ ਤਮਕ ਦੀ ਨਖੇਧੀ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਤ_{ੋਂ ਸ}

ਲਿਖਿਆ ਹਾਇਆ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਭਾਵ ਹੈਤਾਂ ਦਰਜ਼ ਕਰਦੇ ਹਾਂ :-ਰਿਆ ਹੋਣਆਂ ਉਂ ਨਾਰਦੇ ! ਇਝ ਸਭ ਲੰਕ ਇਕ ਤਮਾਰੂ ਪੀਣ ਕਰਕੇ ਧਰਮ ਤੋਂ ਜ਼੍ਰਿਸ਼⊨ ੀ ਪ੍ਰਤ ਪ੍ਰਤ ਪ੍ਰਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹ ਹੈ । ਇਸ , ਵੜੇ ਜਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹ । ਪ੍ਰਤ ਸੁੱਖ ਕੁਰਤ ਨੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹ । ਪ੍ਰਤ ਸੁੱਖ ਕੁਰਤ ਨੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹ । ਹੋਰ ਸਰ ਜਾਵਾਂ ਰਹੀ ' ਦੇਸ਼ ਜਾਵੇ ਕਵਿਕਰ ਵਿਚ ਵਰਦਾਸ਼੍ਰ ਇਸ ਨਾਲ ਪ੍ਰੀਤੀ ਕਰ ਲਵਕ ਅਵਲੀ ਦੇ ਭਾਗੀ ਹੈ ਹਰ ਹਨ ਨੇ

ਅਮਰ ਮਸ (ਗਊ ਮਾਸ ਆਦਿ) ਖਾਣ ਨਾਲ, ਨ ਰਮਣਯੋਗ ਗਿਲੀ (ਵਸਵਾ. ਵਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵ) ਇਕਤੀ) ਨਾਲ ਸੰਗ ਕਰਨ ਨਾਲ ਅਤੇ ਬਰਾਬ ਪੀਣ ਨਵ ਪਰ ਹੈ, ਉਤਨਾ ਪਾਪ ਇਕੱ'ਲੇ ਤੰਬਾਕੂ ਪੀਣ ਨਾਲ ਹੁੰਦਾ ੇ ਕੁਲੇ ਕੁਲ ਨਾ ਆਦਿ ਭੀਰਬਾਂ ਤੋਂ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਕੈੜਾਂ ਇਲਨ ਨਾਲਨ

ਿ - ਮਹੁਤਾਰ ਮੌਤ। ਵਿਗਿਆਣੀ ਭਾਕਟਰਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇ ਨ ੲ - / ਮ ਅ • / ਵਿਖਾਬ ਦੇ ਇਕ ਕਾਲਜ ਦੇ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਦੇ ਆਪ ्रं र र र र र र र र प्रश्ना स्टाई। बढ़ वित बार सरे'्र कर ਕ'.'- '- - - ਾ ੂ ਕਿਸ ਪੀ'ਦੇ ਉਹ ਸਭ ਤੋਂ ਅੱਦਕ ਟੋ. :: ुर्म मार्ग र र र र र र र र र र स स्थान स्थान र र स ता प्राप्त

you is the " to the notate his white his heliched the

ਸੀ ਜਪ ਜੀ ਸਾਹਿਬ

(884)

(ਦਕ ਤਾਕਟੋਰ ਦਾ ਕਬਨ ਹੈ ਕਿ 'ਤਮਾਕੂ ਸਿਰਫ ਸ਼ਗ਼ੀਰ ਨੂੰ ਹੀ ਦਖਦਾਦੀ € ਨੂੰ ਸੀ ਕਰਦਾ ਬੜਾ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੇ ਗਿਆਨ ਤੋਂ ਬੁੱਧੀ ਦੇ ਵਾਧੇ ਵਿੱਚ ਵੀ 🥰

ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੇ ਪ੍ਰਕਿੰਧ ਡਾਕਟਰ ਸਰ ਪੀ. ਡਬਲਯੂ. ਰਿਚਰਫਸਨ ਸਾਹਿਬ ਤਮਾਜ ਬਾਰੇ ਕਿਉਂ ਲਿਖਦੇ ਹਨ :–੧, ਜ਼ਿੰਦ ਦਾ ਰੂਪ ਲਹੁ ਹੈ ਤੇ ਤਮਾਕੂ ਉਸ ਵਿਚ ਮਲੀਨਤਾ ਪੈਂਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ੨. ਐਹਦੇ ਨੂੰ ਨਿਰਬਲ ਕਰਕੇ ਪਾਚਕ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿਗਾੜ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਤੇ, ਦਿਲ ਨੂੰ ਆਲਸੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਤੇ ਉਸ ਵਿਚ ਵਿਗਾੜ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। 8 ਪੰਜੇ ਗਿਆਨ ਇੰਦ੍ਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸਸਤ ਤੇ ਨਿਕੌਮਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪ ਦਿਸ ਗਾਵਿੰਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਦੁਖਵਾਈ ਮਾਦਿਆਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਵੇਂ, ਨਾੜੀਆਂ ਤੋਂ ਪੱਠਿਆਂ ਤੋਂ ਇਸ ਦਾ ਬਹੁਤ ਬਰਾ ਅਸਰ ਪੈ'ਦਾ ਹੈ। 2. ਫਲੇ ਤੇ ਨਾਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਗਰਮੀ ਖੁਸ਼**ਕੀ ਇਕੱਠੀ ਕਰ ਦੇ ਦਾ ਹੈ। ੮. ਫੇਫੜਿਆਂ** ਵਿੱਚ ਅਜੋਹੇ ਘਾਉ ਪੈਦਾ ਕਰ ਦੇਵਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਬਲਗਮ ਦਾ ਰੋਗ ਠਹਿਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਭਾ: ਰਸ਼ਬਰਨ :–ਤਮਾਕੂ ਦਾ ਜ਼ਹਿਰ ਦੰਦਾਂ ਨੂੰ <mark>ਹਾਣੀ ਪਹੁੰਚਾਂਦਾ ਹੈ।</mark>

ਡਾ: ਕੈਲਨ:–ਮੈੱ ਜਿੰਨੇ ਬਦਰਜ਼ਮੀ ਦੇ ਰੋਗੀ ਦੇਖੇ ਹਨ ਉਹ ਸਭ ਤੁਮਾਬ-ਨੌਜ਼ ਸਨ I

ਡੂ: ਫਰਬਸ ਇੰਜਸ਼ੋ (ਮਾਨਸਕ ਰੋਗਾਂ ਦੇ ਮਾਹਰ) :-ਮੈ' ਪਾਗ਼ਲਪਨ ਦੇ ਕਾਰਣਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਸਿਲਸਿਲ ਵਿਚ ਵੰਡਦਾ ਹਾਂ, ਸ਼ਰਾਬ, ਤਮਾਕੂ, ਖ਼ਾਨਦਾਨੀ।

ਭਾ: ਸੈਲਵਾਨ :-ਤਮਾਕੂ ਮੈਨੂੰ ਕਦੇ ਜੜ੍ਹ ਤੇ ਸ਼ੁਸਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਨਾ ਰਿਹਾ। ਇਸ ਨਾਲ ਮੌਰੀ ਮਜ਼ਮੂਨਾਂ ਨੂੰ ਛਾਂਟਨ ਤੋਂ ਚੰਗੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਲਤੀ ਗੰਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਸੀ।

ਇੱਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੋਰ ਅਨਗਿਣਤ ਡਾਕਟਰਾਂ ਦੀਆਂ ਚਾਵਾਂ ਹਨ। ਜੋ ਗ੍ਰੰਡ ਦੋ ਵਰਣ ਦੇ ਭਰ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਲਿਖੀਆਂ।

ਸ਼ੌ ਇਹ ਨਸਵਾਰ, ਸਿਗਰਣ, ਬੀੜੀ, ਜ਼ਰਦਾ, ਬਰੀਆ, ਖੈਣੀ ਅਤ ਭ੍ਰਿਸ਼ਣ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵਰਤਣ ਵਾਲਾ ਸਿੰਘ ਨਹੀਂ, ਉਹ ਪਤਿਤ ਹੈ। ਚਉਥੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਜੀ ਦ ਸ੍ਰੀ ਮਖਵਾਂਕ ਹਨ :--

ਪਾਨ ਸਪਾਰੀ ਬਾਤੀਆ ਮੁਖਿ ਬੀੜੀਆ ਲਾਈਆ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਦੇ ਨੂੰ ਚੇਤਿਓ ਜੀਮ ਪਕੜਿ ਚਲਾਈਆਂ ॥ (ਅੰਗ ੭੨੬)। - ਸਦੂਤਾਂ ਦੇ ਵੱਸ ਪੈਣਾ ਪੈ'ਦਾ ਹੈ । ਇਸ ਦੇ ਛੋਹਣ ਤੇ* ਸ਼ਰੀਰ ਅਪਵਿੱਤ੍ ਹੋ

पित्रों रे

मी बर्ग मा सावत है सबाव है है वह संह के एक क्या कि क्या के क्या ਕਿਲੇ ਕੈਲੇ ਕੈਲੇ ਸਿੰਘ ਦੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਫੇਰ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਸਣੇ ਕੇਸ਼ੀ ਇਸਨਾਨ ਹੈ। ਜੀਵਾ ਹੈ। ਜੇ ਕਿਰੇ ਸਿੰਘ ਦੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਫੇਰ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਸਣੇ ਕੇਸ਼ੀ ਇਸਨਾਨ ਹੈ

ਰਨ ਦਾ ਹਰਮ ਹੈ। ਸੰਵਿਸ਼ ਪ੍ਰਬਾਰ ਜਿਸ ਦਾ (ਕਪੜ੍ਹੇ) ਸ਼ਰੀਰ ਰੂਪੀ ਕਪਤਾ ਸ਼੍ਰੂ ਦੀ ਨਿਆਆਂ ਤੋ 🕃 ਕਰਨ ਦਾ ਹਕਮ ਹੈ।

ਕਾਲਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਰਤ ਨਾਲ ਪ੍ਰਤਾਰ ਆਦਿ ਕਰਨ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਸ਼ਗਤ ਭਾਸ਼ਾਵਿਆਂ ਦੀ ਕਰਿਤ ਕਰਕ, ਵਿਕੁਗਰ ਆਦਿ ਕਰਨ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਸ਼ਗਤ ਭਾਸ਼ਾਵਿਆਂ ਦੀ ਕਰਿਤ ਕਰਕ, ਪ੍ਰਿਸ਼ੀ ਦੇ ਅਪਵਿੱਚ ਜਿਸਦੇ ਦੀ ਲਿੱਖਿਆ ਸ਼ਗਤ ਤੁਸਾਬ ਆਦਿ ਵਰਤਵਾਨ ਲਈਦਾ ਹੈ ਜਿਵੀ ਜਮਾਣ ਪੀਣ ਦਾਲ ਕੁਸੀ ਚੜ੍ਹੇਣ ਕੁਪ ਸਾਬਣ ਲਾ ਕੇ ਬਹੁ ਹੋ ਲਈਦਾ ਹੈ ਜਿਵੀ ਜਮਾਣ ਪੀਣ ਦਾਲ ਕੁਸੀ ਚੜ੍ਹੇਣ ਰੂਪ ਸਾਬਣ ਲਾ ਕੇ ਬਹੁਤ ਵਕਾ ਕੇ ਜਗਤ ਹੁਣ ਜਾ ਕੇ ਭਾਈ ਦਾਨ ਕਿੰਘ।

ਸੂਰਦੀਰ ਬਾਲਸਾ ਸਕਾ ਦਿੱਤਾ। ਰਦੀਰ ਬਾਲਸਾ ਸਮਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈਇ।) ਉਹ ਸਾਧ ਮੌਕਾਰ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕਰਤੇ (ਏ ਸਾਵੂਟ, ਲਈਐ ਉਹ ਹੈਇ।) ਉਹ ਸਾਧ ਮੌਕਾਰ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕਰਤੇ ਅੰਮਿਕ ਵਕਰੇ ਨਾਮ ਰੂਪੀ ਸਾਬਣ ਲਾ ਕੇ, ਸੀ ਕਿ ਮੌਰ ਕੇ ਰੂਪੀ ਘਾਣ ਤੇ ਫੈਨਰ ਅੰਮਿਕ ਵਕਰੇ ਨਾਮ ਰੂਪੀ ਸਾਬਣ ਲਾ ਕੇ, ਸੀ ਕਿ ਮੌਰ ਕੇ ਰੂਪੀ ਘਾਣ ਤੇ ਫੈਨਰ ਅੰਮਿਕ ਵਰਕ ਨਾਸ ਦੂਰਾ ਕਰਕੇ, ਕੁਰਾਤੀ ਰੂਪ ਸੰਕੀਆ ਸਮ ਸ਼ਾ ਕੇ, ਪ੍ਰੇਸ਼ਤਾ, ਹੈ ਨਿਸਰੇ ਰੂਪੀ ਪਟੋੜੇ ਤੋਂ ਰੁਖ਼ ਕਰਕੇ, ਕੁਰਾਤੀ ਰੂਪ ਸੰਕੀਆ ਸਮ ਸ਼ਾ ਕੇ, ਪ੍ਰੇਸ਼ਤਾ, ਹੈ ਨਿਸ਼ਰੇ ਦੂਪਾ ਪਟਕਤ ਹੈ। ਜਨ ਰੂਪੀ ਜਾਂ ਬੁਧੀ ਰੂਪੀ ਸਮਝ ਦੇ ਤਾਈ ਹੈ। ਪਾਣੀ ਪਾਂਧਾਰੇ, ਉਸ ਮਨ ਰੂਪੀ ਜਾਂਬ ਹੈ ਭਗਤੀ ਰੁਪੀਰਾਂ ਪਾਣੀ ਪਾ ਪਾ ਕਾ ਦੂ ਪਾ ਵਿੱਚ ਤੋਂ ਚਾੜ੍ਹ ਕੇ ਭਗਤੀ ਰੂਪੀ ਧਰ ਵਿਚ ਸ਼ਰੂ ਲਈਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਕੇ ਰੂਪੀ ਵੱਚ ਤੋਂ ਚਾੜ੍ਹ ਕੇ ਭਗਤੀ ਰੂਪੀ ਧਰ ਵਿਚ ਸ਼ਰੂ ਲਈਦਾ ਹੈ। ਫੋਰ ਵਾਹਿਰਾਰੂ ਵੇਖਰਾਆਨ ਦਾ ਸਮੀਠੀ ਹੰਤਾ ਚਾੜ ਲਈਦਾ ਹੈ। ਲਬਾਦਾ ਹੈ। ਫਰ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਕਵਨ ਰੀਗ ਨੂੰ ਭੇਵੀ ਰਾਸ਼ਸ਼ਾ । (ਭੇਵੂ ਅਰਵਨ ਬਨੀ ਵੀ ਤੇਵੀ ਲਾਈ ਕਵਨ ਰੀਗ ਨੂੰ ਭੇਵੀ ਰਾਸ਼ਸ਼ਾ । (ਭੇਵੂ ਅਰਵਨ ਬਨਾਵਾਤੀ ਅਤੇ ਅਭਾਸ਼ ਤ੍ਰਿਹੈ ਪਹਿਰ ਕਰਕੇ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਰੀ ਦੇ ਸ਼ਿੰਗਾਰ ਸਾਹਤ ਹੋਜਾਣੀ ਹੈ।

ਫੋਰ ਅਰਿਆਨ ਰੂਪੀ ਸੂਰਜ ਦੀਆਂ ਨਾਗ ਦੱਖ ਰੂਪ ਰਿਚਨਾਂ ਦੀ ਵਿਸ਼ਸ਼ ਕਰ ਧਰ ਇਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪੱਤਦੀ ਅਤੇ ਨਾਹੀਂ ਮੇਹ ਤੁਕ ਬਦਲਾ ਦੀ ਪਦਾਵ ਜਨ ਕਰ ਸੰਸ਼ ਨਿੰਦੀ ਦੀ ਨਿਵੀਂ ਵੇਰਦ ਨਿੰਦੀ ਲਈ ਕ ਸਿਹਤ ਗਿਲ ਕੇਂਡ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਨਾਂ ਹੀ ਪਾਰੀ ਟੂਰ ਪਾਲਾ ਕੜਤਾ ਭਿਤੀ ਹੋਣ ਵੂਪ, हि ਅਕਸ਼ਰ ਹੈ। ਪ੍ਰਮਾਰ ਨੇ ਮੁੱਨਿੰਡ ਦੇ ਸ਼ਾਰੂ ਹੈ ਸ਼ਾਹਰ ਹੈ। ਪ੍ਰਮਾਰ ਪ੍ਰਸ਼ਾਰ ਪ੍ਰਸ਼ਾਰ ਪ੍ਰਸ਼ਾਰ ਪ੍ਰਸ਼ਾਰ ਪ੍ਰਸ਼ਾਰ ਪ੍ਰਸ਼ਾਰ ਪ੍ਰਸ਼ਾਰ ਦੇ ਸਾਲ ਅਤੇ ਦੇ ਹੋਈ ਦਾ ਹੈ। ਅਨੌਦ ਦ ਨਾਲ ਜੀਵਨ ਬਕੀਤ ਹੈਦਾ ਹੈ।

(कोल ਸੀ के प्राप्त के प्रीकात) (ਸੀ । ਬੁਧੀ ਜਿਨ੍ਹਾ ਚਾਈਆਂ ਤੋਂ

अस्य विवास सम्बंदी देशी है।

ਂ ਹੈ..ਨਵਕੈਂਕਾ, ਉਹਨਾਮ ਦਾ ਸਾਣਣ ਲਾ ਕੇ ਪ੍ਰੇਮ ਵਾ (ਡੋਵ ੇ ਪ੍ਰਾਵਾਵ, ਬੁਖ ਦ ਪ੍ਰਤਾ ਨੂੰ ਸੰਸੰਯੋਗ ਤਾਲ ਦਾਲਾ ਭਵ ਕੌਂਤ ਕੁ ਤਹੀ। ਲੰਗ ਕਰਾਂ , ਜੇ ਕਰਨੀ ਹੋਈ ਹੈ ਉਹ ਹੋ ਲਈ ਦੀ ਹੈ।

੍ਰਾਵ : है । ਮਾਂ ਸਦੀ ਰਿਣ ਜੀ ਵਿਚ ਹਨ ਜਾਂ ਪ ਪੀਆਂ ही ?

中央被设定区区区区区区区区区区区区区区区区区区区区 ਉੱਤਰ:-ਪਿੰਟੀ ਬਾਪੀ ਆਖਣ ਨਾਹਿ॥) ਉਹ ਬਾਪੀਆਂ ਤੋਂ ਪੰਨੀਆਂ ਜੀ ਗਿਣ ਹੈ ਵਿਚਣ ਹੀ ਆਏ ਜਾਵੇ। ਭਾਵ ਇਨਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜ਼ਿਊ'ਕਿ ਪੰਨੀ ਪੁਰਬ ਉਹਰਨ ਜੋ ਸਹਿਤ ਰਾਮਨਾ ਦੇ ਬੈਗੇ ਕੌਮ ਲਰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਭਾਵਮੁਖ ਕਾਮਨਾ ਸ਼ਹਿਤ ਕਰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਸੰਨੇ ਦੀ ਬੋਤੀ। ਡੀ ਨਿਆਈ[।] ਸਵਰਗ ਦਾ ਵਸਦਾ ਸਮਝਦ ਹਨ, ਇਸ ਕਰਕੇ ਪੰਨੀਆਂ ਦੀ ਰਿਣਤੀ ਵਿਚ ਕੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਅਤੇ ਜਿਹਕ ਨਿਖਿਧ ਕੈਮ, ਭੇਤੇ ਕੈਮ ਗੁਰ ਜ਼ਾਸਤਰ ਵੀ ਅਵਿਆ ਤੋਂ ਉਲਟ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਪਾਹੀ ਹੋਵੇਂ ਹਨ ਗੁਰਮਬ ਚਾਪਾਂ ਨੂੰ ਲਹਿ ਦੀ ਭਾਵੀਂ ਵਜ੍ਹਾ ਜਾਣ ਕੇ ਨਿਚਿੱਧ ਕਰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਏਸ਼ ਕਰਕੇ ਪੂ ਪੀਆਂ ਦੀ ਰਿਣ ਸੇ ਵਿਚ ਭੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਰਹਿਤ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਅੰਜੀ ਨਾ ਹਮ ਉਤਮ ਨੀਚ ਨ ਮੁਧਿਸ ਹੀ ਰਾਸ਼ਰਵਾਗਤਿ ਹਰ ਕੇ ਲੋਗ ॥ੈ

ਉਕਮ ਸਕਾਮੀ ਨਹੀਂ। ਨੀਚ ਨਚਿਰ ਕੌਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਮਰਮ ਹੰਗਤਾ ਸਾਹਤ ਸਕਾਮ ਕਰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ।

ਾਸ਼ਕ ਮੁਕਤਾ ਸਮੀ ਮੁਕਤਾ ਬ੍ਰੇਮ ਗਿਆਨੀ ਅਲਿਪਾਇ॥' (ਅੰਗ ੧੦੦੧) ਐੱਸ ਪਵਿਤ ਗਰਮੁਖ ਭਾਉ ਭਗਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪਾਪਾਂ ਪੁੰਨਾਂ ਦੇ ਰਸਤੇ ਤੋਂ ਸੁਚੇਤਰ ਹ ਗਏ ਹਨ। ਉਹ ਪਾਪੀਆਂ ਤੇ ਪੁੰਨੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿਚ ਆਖੇ ਠਹੀਂ ਜਾਂਦੇ। ਜ਼ੇ ਕਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਅਕਸ ਮਾਤ੍ਹੇ ਹੈ ਵੀ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪੰਨ ਲੈ ਲੈਂਦ ਹਨ ਅਤੇ ਨਿੰਦਿਆ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪਾਪ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। –(ਸਾਬੀ ਪੰਡਿਤ ਨਿੱਤਾ ਨੰਦ ਦੀ ੨੬੧ ਅੰਗ ਤੋਂ ਪੜ੍ਹੇ ਜੀ)।

(ਕਰਿ ਕਰਿ ਕਰਣਾ; ਲਿਖਿ ਲੈ ਜਾਹ) ਉਹ ਗਰਮੁਖ ਐਸੇ ਹਨ ਆਪਿ ਸਿਮਰਨ ਭਜਨ ਭਾਉ ਭਗਤੀ ਦੀ ਕਮਾਈ (ਕਰਿ) ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਹੋਰਨਾਂ ਤੋਂ (ਕਰਣਾ) ਕਿਹਾ ਦਿਸ਼ਟੀ (ਕਰਿ) ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਿਰਦੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਕੇ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਲਿਖ ਦਿੰ ਦੇ,ਦਿੜ ਕਰਵਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਜੀਵ ਜਿਹੜੇ ਲਿਖ ਲੇ ਦੇ ਹਨ ਧਾਰਨ ਕਰ ਲੈ ਦੇ ਹਨ ਉਹ ਜਿਵੇਂ ਕਈਰ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ

'ਦਾਗੇ ਹੋਰਿ ਸ਼ ਰਨ ਮਹਿ ਜੁਬਹਿ, ਇਨ ਦਾਗੇ ਭਗਿ ਜਾਈ' (ਅੰਗ ੯੭੦)। ਜ਼ਿਵੇਂ ਫ਼ੌਜੀਆਂ ਦੇ ਇੱਲੋਂ ਲਗੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿਸੇ ਦੇ ਕਰਨਲ ਦਾ, ਕਿਸੇ ਦਾ ਜਨਰਲ ਦਾ, ਉਹ ਜੰਗ ਵਿਚ ਜੁਝਦੇ ਹਨ । ਇਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪੁਸ਼ੇਸ਼ਰ ਦੇ ਚਿੰਨ ਲੱਗ ਗਏ ਹਨ ਉਹ ਕਾਮ, ਕੋਧ ਆਦਿਕਾਂ ਨੂੰ ਨਿਵਿਰਤ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਇਤ ਪਾਪਤ ਕਰਕੇ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚੋਂ ਆਪਣੀ ਬਿਤੀ ਨੂੰ ਵਾਹਿਗਰ ਵਿਚ 'ਲੇ' ਕਰ ਲੈ'ਦ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜੈਮਣਾ ਤੋਂ ਮਰਣਾ (ਜਾਹੂ) ਚਲਿਆ ਸੀ ਜਪ ਜੀ ਸਾਹਿਬ

ਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵਾ:-ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਸਤਿਗਰੂ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਨੇ (ਕਰਨਾ) ਗਿਪਾ ਕੀਤੂ ਹੈ। ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵਾ:-ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਸਤਿਗਰੂ ਸਮਿਨਣ ਕਰਕੇ ('ਲੀਚ) ਜਿੰਦੇ ਜੀਦਾ ਹੈ। ਵਾ:-ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਲੋਕ ਕਰੀ (ਸਨਿਰ ਕਰੀ (ਸਨਿਰ ਸ਼ਿਲ੍ਹ) ਨਿਰਿਆਸਣ ਹੈ ਉਹ (ਬਰਿ) ਸ਼ਵਣ ਕਰੀ ਕਰੀ ਕਰੀ ਰਾਹੀ ਕਾਰਾਜ਼ ਤੋਂ ਇਸ ਸਿਲ੍ਹ ਹੈ ਉਹ (ਬਰਿ) ਸਵਣ ਕਰ ਅੰਤਰਕਰਣ ਰੂਪੀ ਕਾਰਾਜ਼ ਤੋਂ ਲਿਖ ਕੇ ਸਰ੍ਹ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਸੰਬਰ ਦੇ ਨਾਮ ਨੂੰ ਅੰਤਰਕਰਣ ਰੂਪੀ ਕਾਰਾਜ਼ ਤੋਂ ਲਿਖ ਕੇ ਸਰ੍ਹ ਬਰਕੇ ਪ੍ਰਮਸ਼ਰ ਦੇ ਨਾਲ ਪੂਰੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ (ਜਾਰ) ਜੂਨਾ ਵਿਚ ਜ ਣਾ (ਸ਼ੇ) ਨਾਜ ਵਿਚ ਜਾਂ ਪਹੁੰਚਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ (ਜਾਰ) ਜੂਨਾ ਵਿਚ ਜ ਣਾ (ਸ਼ੇ) ਨਾਜ ਵਿਚ ਜਾਂ ਪਹਿਰਦ ਹਨ ਅਤੇ ਹੋ ਹੋਏ ਨਾਲ (ਕੀਜ਼) ਕੀਜ਼ਾ ਹੈ (ਕਰਣਾ) ਕਰਤੰਕ ਹੋ ਜਦਾ ਹੈ। ਵਾਂ :-ਜੋ (ਕੀਟ) ਹੋਏ ਨਾਲ (ਕੀਜ਼) ਕੀਜ਼ਾ ਹੈ (ਕਰਣਾ) ਕਰਤੰਕ ਉਹ ਮਿਸ਼ਕਾਰ ਵੇਧ ਹੋ ਕ ਅਤਰਕਰਨ ਰੂਪ ਕਾਰਾਜ (ਮਿਸ਼ੀਆ ਹੈ ਏਅਸੀ ਉਹ ਮਿਸ਼ਕਾਰ ਵੇਧ ਹੋ ਕ ਅਤਰਕਰਨ ਰੂਪ ਕਾਰਾਜ (ਮਿਸ਼ੀਆ ਹੈ ਏਅਸੀ ਉਹ ਸਭ ਅੰਤਰਕਰਨ ਦਾ ਅਭਿਸਾਨ ਸਿਟਣ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ (ਸ.) ਚੰਡਆ ਉਹ ਸਭ ਅਤਰਕਾਰ ਜੀਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਈ ਲੱਖ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਜਾਂਦਾ ਜਿਸ ਕਰਕ ਖ਼ੜਾ ਨੂੰ ਹੋੜ ਜ਼ਾਦਾ ਹੈ। ਦਨ੍ਹਾਂ ਹਿਸਾਬ ਦੇਣਾ ਪਵੇਂ। ਬਰੇਮਰਾਇ ਦੀਰ ਕਾਰਾਦ ਫ ਵਜਨ ਨਾਨਕ ਲਖ਼ਾ ਸਮਝਾ । ਕਾਬਦਣਾ ਹੈ ਕੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਸਵਾਰ ਪਾਰ ਕ ਦਾਨੀਆਂ; ਕਿੰਬ ਉਹ ਵਧਰਵਾਹ ਹੋ ਕੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਸਵਾਰ ਪਾਰ ਕ ਦਾਨੀਆਂ; ਕਿੰਬ

ਲੋਹ ਆਲ ਪਤਾਲ ।। ਸਾਹ ਜਮ ਭੰਗ ਨ ਲਾਗਾਈ, ਤੇਜੀਲ ਸਰਬ ਮੌਜਾਲ ।? ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਵਿਚ ਕ ਪਰਾਪਤਿ ਹੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

(ਆਪ ਈਜਿ: ਆਪ ਹੀ ਖਾਰ) ਉਹ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਆਪ ਹੀ ਪਜੇਲੂ (ਈ'ਜ) ਕਾਰਨ ਰੂਪ ਹੈ ਸਾਰਿਆ ਦਾ, ਇਉਂ ਜਾਣਕੇ ਉਹ (ਆਪੇ) ਹੈਕਾਰ : (ਬਾਜ) ਕਰਨ ਵਿੱਚੋਂ ਵਿਚੋਂ (ਖਾਹ) ਖਾਲੇਂਦ ਹਨ ਭਵ ਤੰਕਾਰ ਨਹੀਂ (ਹੀ) ਨਿਸਚੇ ਵਰਕ ਰਿਦੇ ਵਿਚੋਂ (ਖਾਹ) ਖਾਲੇਂਦ ਹਨ ਭਵ ਤੰਕਾਰ ਨਹੀਂ (ਗਾ) ਨਿਸ਼ਚ ਹਰ । ਹਉਸੇ ਸੇਟ ਲੈਂਦੇ ਹਨ । ਵਾ :-ਚਿਤ ਜਾਣਦੇ ਹੁਣ ਕਰਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੱਲ ਦਾ । ਹਉਸੇ ਸੇਟ ਲੈਂਦੇ ਹਨ । ਵਾ :-ਚਿਤ ਜਾਣਦੇ ਹੁਣ ਕਰਦਾਕਸ ਦਾ ਪਾਤ ਕਿ ਆਪ ਹੀ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਟ ਸੰਸਾਰ ਦਾ (ਬੀਜਿ) ਕਾਰਨ ਰੂਪ ਹੈ ਪੰਸਾਰ ਨੂੰ ਰਚਣ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਆਖ ਹੀ ਮੰਬਾਰ ਨੂੰ (ਖਾਰ) ਅਭਾਵ ਕਰਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ,

ਲਾ ਲਤ ਲਿ ਆਪ ਹੀ (ਬਰਾਜ, ਕਾਰਨ ਦੂਪ ਹਨ ਉਪਾਸ਼ਨਾ ਦੇ, ਅਤੇ ਆ। ਹੀ ਉਸ ਅਨਰ ਨੂੰ , ਖ ਹੈ। ਖ ਦੇ ਹਨ ਭਾਵ ਕੇਂਗਦ ਹਨ। ਵਾ :- ਉੱਤੇ ਜਾਣਦ ਹਨ 'ਕ ਪ੍ਰਸ਼ਸ਼ਰ ਆਪ ਹਾਂ (ਬੀ ਜ) ਕਾਰਨ, ਈਸ਼ਰ ਰੂਪ ਹੈ ਅਤੇ (ਖਾਹੂ, ਆਪ जी बतान' तुप स'ह है।

(ਨ ਨਕ ਪਕਸ਼ੀ, ਅਸਵਹ ਜਾਂ), ਸਤਿਗਤਾ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਕਾਰਿਕੇ ਹੁਣ ਜ਼ਿਵਤ ਪ੍ਰਸਮਨ ਦ ਵਕਮ ਨੂੰ ਸੰਕਣ ਵ ਲੇ ਹਨ ਉਹ ਹਕਮ ਸੰਤ ਕਰਕੇ (ਹੁਕਮੂਸ ਪ੍ਰਸ਼ਮਾ ਦਾ ਹੈ ਰੂਹ ਤੋਂ ਜਦੇ ਹਨ > ਅਤੇ ਉਨਾ ਦਾ ਜਿਹਤ। ਜਨਮ ਧਾਰਤੋਂ ਅਵਾਲ ਸਾਹਿਤ ਮਰਕ ਜੋ ਹੀ ਜਾਣਾ ਹੈ ਜਿਹ ਨਿਵਿਕਤ ਤੇ ਗਿਆ ੀ ਚੁਣਿਆ 'ਰਾਜਾਂ ਹੈ ਵਾ. ਜਮਾਜਟ ਤੂਨਾਨ ਭ ਦੇਵ ਸ਼ਹਿਬ ਜੀ ਕ ਜਿੰਦ੍ਰਿਸ਼ ਜਿਹੜਾ ਕਲਾਂ ਅ ਪਰਬ ਦੇ ਹਕਮ ਦਿਚ ਸ਼ੀਤਗਰਾ ਦੀ ਸ਼ਤਨ ਵਿਚਲ ਜਾਂਦ ਦੂ ਨੂਟਰ ਹੈ ਜਦਾਹੈ। ਉਸਦਾ ਜਨਮ ਸਰਨ

曹朝後最後未必須遊戲發發於金融級強級發展問題聯繫數 ਚੁਣਿਆ ਜ਼ਵਾਹੈ ਵਾ:-ਸ਼-ਗਿਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਬਹਿੰਦੇ ਧਨ ਉਹ 🙀 ਰਾਮੁਖ (ਹਰਮਾ) ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਹਨਮ ਵਿਚ ਚਲਦੇ ਹਨ ਤੋਂ ਪ੍ਰਮੇਨ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਰਿਸੀ ਦੇ 'ਕਸ ਵਿੱਚ 'ਸਟਨੇ ਕੀ ਚਿੰਤ' ਨਹੀਂ ਜੀਵਣ ਕੀ ਨਹੀਂ ਅਸਮੀ (ਅੰਗ ੨८) । । । ਭਾਰ ਵਿਚ ਰਾਜੀ ਰਹਿਣ ਭਾਰੂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜੋ ਆਉਣ। ਜਾਣਾ ਹੈ ਮਿਸਾਰ ਵਿਚ ਉਹ (ਜਾਰ) ਚੁਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਸਰੂਕ ਵਿਚ ਜਾ ਇਸਾਜਦੇ ਹਨ `ਏਕਹਿ ਆਵਨ ਫਿ'ਰ ਜਾਨ ਨ ਆਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੈ ਦਰੀਸ਼ ਸਮਾਇਆ ॥' ਦੀ ਅਵਸਥਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਹਤ ਕਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

(Bus)

ਭ ਇੱਕੀਵੀ ਪਉੜੀ ਪ੍ਰਾਰੰਭ ਭ

ਤੀਰਬੁ ਤਪੂ; ਦਇਆ ਦਤੂ ਦਾਨ॥ਜੇ ਕੋ ਪਾਵੈ, ਤਿਲ ਕਾ ਮਾਨੂ॥ ਸੁਣਿਆ ਮੰਨਿਆ; ਮਨਿ ਕੀਤਾ ਭਾਉ॥ ਅੰਤਰ ਗਤਿ: ਤੀਰਿੱਥ ਮੁਲਿ ਨਾਉ॥ ਸਭਿ ਗੁਣ ਤੇਰੇ, ਮੈ ਨਾਹੀ ਕੋਇ॥ ਵਿਣ ਗੁਣ ਕੀਤੇ: ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਇ॥ ਸੁਅਸਤਿ ਆਇ: ਬਾਣੀ ਬਰਮਾਉ॥ ਸਤਿ ਸਹਾਣ ਸਦਾ ਮਨਿ ਚਾਉ ॥ ਕਵਣ ਸੁ ਵੇਲਾ, ਵਖਤ ਬਵਣ: ਕਵਣ ਇਤਿ, ਕਵਣ ਵਾਰੁ॥ ਕਵਣਿ ਸਿ ਰਤੀ, ਮਾਹ ਕਵਣ: ਿਤ ਹੈਆ ਆਕਾਰੂ ॥ ਵੇਲ ਨ ਪਾਈਆਂ ਪੰਡਤੀ। ਜਿ ਹੋਵੈ ਲੇਖ ਪ੍ਰਾਣ॥ ਵਖਤੂ ਨ ਪਾਇਓ ਕਾਦੀਆਂ ਜਿ ਲਿਖਨਿ ਲੇਖ ਕਰਾਣ ॥ ਬਿਤਿ ਵਾਰੂ ਨਾ ਜੋਗੀ ਜਾਣ; ਰਤਿ ਮਾਹੂ ਨਾ ਕੋਈ॥ ਜਾ ਕਰਤਾ ਸਿਰਠੀ ਕਉ ਸਾਜ਼ੇ ਆਪ ਜਾਣੇ ਸੋਈ॥ ਕਿਵ ਕਰਿ ਆਖਾ, ਕਿਵ ਸਾਲਾਹੀਂ ਕਿਉਂ ਵਰਨੀ, ਕਿਵ ਜਾਣਾ॥ ਨਾਨਕ ਆਖਣਿ ਸਭੂ ਕੋ ਆਖੇ। ਇਕਦੂ ਇਕ, ਸਿਆਣਾ ॥ ਵਡਾ ਸਾਹਿਬ, ਵਡੀ ਨਾਈ,ਕੀਤਾ ਜਾ ਕਾ ਹੋਵੇ॥ ਨਾਨਕ ਜੇ ਕੇ ਆਪੇ ਜਾਣੇ। ਅਗੈ ਗਇਆ ਨ ਸਹੈ ॥२१॥

(A) And An Angel ਅਰਬ 9 '--ਪੂਰਨ :-ਹੋ ਮਹਾਰਾਜ਼ ਜੀ! ਆਪ ਨਾਮ ਦੀ ਬਲਾ_{ਘਾ} ਅਰਥ ਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਸ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਸਦ ਹੈ ਕੀ ਜੀਰਥ, ਤੁਪ੍ਰੈ ਭਰਵੇਂ ਹੋ ਅਤੇ ਨਾਮ ਤੇ ਹੀ ਮਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੀ ? ਇਨਾ ਬਾਬਤ ਸਮਾ ਕਰਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਨਾਲ ਤੋਂ ਪਰ ਸਕੇਤੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ? ਇਨ੍ਹਾਂ ਬਾਬਤ ਆਪ ਜੀ ਨੂੰ ਦੁਇਆ, ਦਾਨ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਕੇਤੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ? ਇਨ੍ਹਾਂ ਬਾਬਤ ਆਪ ਜੀ ਨੂ

ਗਰ ਉੱਤਰ: -ਤੀਰਬ ਤਪੂ: ਦੁਇਆ ਦੂਤ ਦਾਨੂ: -ਹ ਜ਼ਿਰ੍ਹੇ। ਕੀ ਹੁਕਮ ਹੈ? ਗਰ ਉੱਤਰ : ਹੈ ਕਾਤਰਾਂ ਅਤੇ ਇਸ਼ਤਾਨ ਕਰ ਲਵਾ, (ਤਪ) ਰਾਜਸੀ ਤਾਮਸੀ ਤੋਂ ਜ ਕੋਈ ਤੀਰਥਾ ਦੀ ਕਾਤਰਾਂ ਅਤੇ ਇਸ਼ਤਾਨ ਕਰ ਲਵਾ, (ਤਪ) ਰਾਜਸੀ ਤਾਮਸੀ ਤੋਂ ਜ ਰੋਈ ਗਰਬਾ ਦਾ ਯਾਹਰ ਸਾਂਤਕੀ ਤੁਪ ਕਰ ਲਵੇਂ (ਦਿਸ਼ਆ) ਜੈਨੀਆਂ ਵਾਲੀ ਦਾਇਆ ਕਰ ਲਵੇਂ (ਮ੍ਰੀ ਤੇ ਬ ਸੀਰਕੀ ਤੁਪ ਕਰ ਲਵਾ (ਸੂਤੇ ਨੂੰ ਪੱਟੀਆਂ ਬੰਨੀ ਫਿਰੇ ਕਿ ਜੀਵ ਨਾ ਸਰ ਜਾਣ) (ਦਰ) ਜਸਨ ਕਰੇ ਬਾਹਰੇ ਉ ਪੰਟੀਆਂ ਬਣਾ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਦਾ, ਪਰ ਅੰਦ ਤੋਂ ਵਿਕਾਰੀ ਤੇ ਧਣ ਕੀ ਸਿੰਡਾ ਹੁਣ ਹੈ ਬਗਲੇ ਵਾਰਾ ਇੰਦੀਆਂ ਦਾ, ਪਰ ਅੰਦ ਤੋਂ ਵਿਕਾਰੀ ਤੇ ਧਣ ਕੀ ਸਿੰਡਾ ਹੁਣ ਹੈ ਬਗਲ ਵਾਗਾਵਵੀ ਹੈ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਵਾਸ਼ਤੇ ਕਰ ਲਵੇ ਵਾ:-(ਦਰ, ਦੇਣਾ ਵ

ਜੋ ਕੇ ਪਾਵੈਂ ਤਿਲ ਕਾ ਮਾਨੂੰ :-(ਜ ਕ) ਜੋ ਕੋਈ ਇਹ ਸਾਰੇ ਕਰਦ ਹਨ। ਸਾਹਨ ਕਰ ਲਵੇਂ ਤਾਂ ਉਹ ,ਪਾਵੇਂ ਤਿਲ ਕਾ ਮਾਨੂ) ਤਿਲ ਕੂ ਜਿੰਨਾ ਹੀ (ਮਾਨੂ

ਸਤਿਕਾਰ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਬਹੁਤਾ ਨਹੀਂ । ਕੁਕਾਰ ਪਾਰੂ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹੋ ਜ਼ੂਰ ਉੱਪਰ ਦੇਸੇ ਸਾਹਨਾਂ ਦਾ ਫਲ ਸ਼ਾਫ਼ਤੂ ਪ੍ਰਸ਼ਨ :–ਸਿਧਾਂ ਪੁਛਿਆਂ ਹਜ਼ੂਰ ਉੱਪਰ ਦੇਸ਼ ਸਾਹਨਾਂ ਦਾ ਫਲ ਸ਼ਾਫ਼ਤੂ ਵਿਚ ਬਹੁਤ (ਲਖਿਆ ਹੈ। ਆਪ ਵੀ ਦੱ ਸੋ ਇਹਨਾਂ ਦਾ ਕਿਤਨਾ ਕੁ ਮਹਾਤਮਰੇ)

ਉੱਟਰ :- (ਜੇ ਕੇ ਪਾਵੈ: ਕਿਲ ਕਾ ਮਾਨ੍ਹ) ਜੇ ਕੋਈ ਤੀਰਥਾਂ ਤੇ ਜਾ ਕੇ ਦੇ ਦੂ ਤਰ ਜਾਵਿਸ਼ ਸਾਹਨ, ਸਹਿਤ ਕਾਮਨਾ ਦੇ ਕਰੇ ਤਾਂ ਤੀਰਬਾਂ ਦੀ ਧਰਤੀ ਪਵਿੱਤ ਹੋਣ ਕਰਜ਼ੇ | ਉਹ ਤਿਕ ਕਰ ਸਾਧਨ ਕੀਤੇ ਦਾ ਫਲ (ਮਾਨੂ) ਮਣ ਭਰ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਸ਼ਾਈ:-- ਅਕਬਰ ਨੇ ਪਹਿਲੇ ਜਨਮ ਵਿਚ ਕਰਤੀ ਤੇ ਖ੍ਰਪਾ ਸ਼ੁਰਜ਼ ਗ੍ਰਹਿਣ ਵੱਲੇ ਕਰਤਾਵੇਤ ਤੇ ਸਰਬੰਧ ਦਾਨ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਦਾ ਫਲ, ਇਸ ਜਨ। ਵਿਚ ਬਾਕਸ਼ਾਂ) ਸ਼ੁਣਿਆ। ਜਿਥੇ ਦਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ ਉਹ **ਪਸੂਆਂ** ਡੇ ਅਸਤੇ ਦੌ ਤੋਂ ਸੋਨ ਸੋਸ਼ ਕਰਕੇ ਤੁਰੜਾਂ ਦੇ ਘਰ ਕੋਸਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਕੋਤਸ਼ੀਆ ਨੇ ਅਕਰਨਾਦ ਪੰਛੜ ਤੋਂ ਦੱਸਿਆ ਸੀ।

ਪੁਕਤਾਲ ਕੇ) ਗੱਲ ਹੈ ਜੋ ਰਿਲ ਭਰ ਦਾ ਮਣ ਭਰ ਭੀਵਲ ਪਾਇਆ ਫ਼ਿਕਵੀ ਮਹਾ (ਜ਼ਿਲਕਾ, ਜ਼ਿਲਕ ਸਾਣ ਵਾਲਾ ਹੀ ਮਾਣ ਹੈ ਗਵ ਨਾਸ**ੀ ਗ**ਣ ਵਲਾ ਸੀ ਹੈ। ਸਦਾ ਕਾਇਮ ਟਹਿਣ ਵਾਲਾ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਅੰਤਨ ਸ਼ੀ ਜਪੂ ਜੀ ਸਾਹਿਬ

(844)

परिजी २५

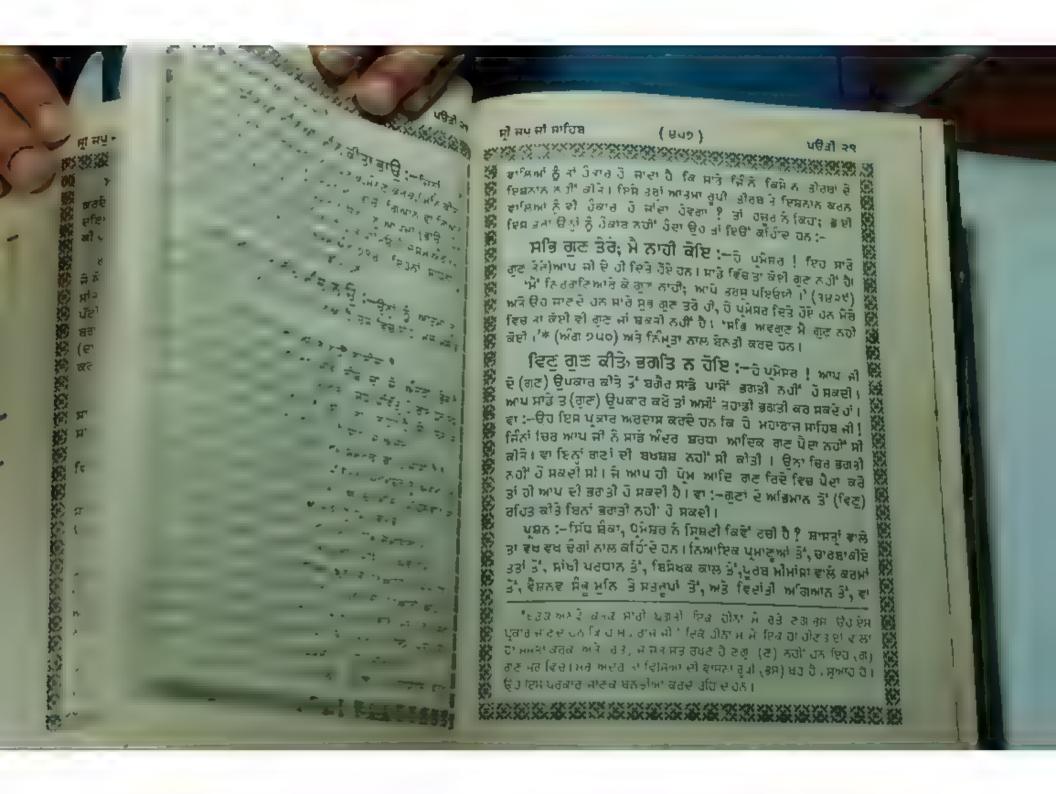
ਅਕਬਰ ਵੀ ਮਰ ਗਿਆ ਅਤੇ ਨੌਥ ਰਾਕੇ ਵਰਗੇ ਮਿੰਦ੍ ਦੇ ਥਾ ਰਾਕਤੇ ਵੇਠ ਕੇ 📆 🥞 ਵੀ ਸੰ-ਨੂੰ ਸੱਖ ਬਣ ਕੇ ਭਿੱਗ। ਮੁਜਾਤੀ ਵਰਗਿਆਂ ਦੀ ਕੀ ਹਾਲਤ ਹਵੀ ?

ਸਾਬੀ ਰਾਜਾ ਜਜਾਤੀ ਹੀ

ਕਜਾਵੀ ਰਾਜੇ ਨੇ ਇੰਕ ਪਾਵੀ ਦੀ ਇੰਫਾ ਨੱਖਕੇ ਵੀਰ ਵੀਰ ਦੇ ਫਾਸਲੇ ਪਰ ਜ਼ੱਰ ਮੁਲੀਜ਼ ਭਾਵ ਧਨਬ ਵਿਚੋਂ ਕੀਮ ਛੱਤਣਾ ਉਸ ਵੀਰ ਨੇ ਜ਼ਿੱਥੇ ਜਾ ਕੇ ਜ਼ਿੱਗਣਾ ਉੱਤੇ ਹੀ ਪੱਗ ਦਾ ਪੰਸਾਰਤ ਕੇ ਯੰਗ ਬਟਨਾ। ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਲ ਇਸ ਨੇ ਬਾੜ ਸਾਰੇ ਯੂਗ ਕੀਵੇਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੰਨਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਕਰਕੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਇੰਕ ਪਦਵੀ ਤੇ ਜਾਇਸ਼ਕਿਤ ਹੁਇਆ। ਤਾਂ ਇੰਦਰ ਡੈ-ਭੀਤ ਹੋ ਗਿਆ। ਆਪਣੇ ਗੁਰੂ ਇਹ⊳ਪੰਤ ਅੀਂ ਕੋਲ ਜਾਕੇ ਉਨਤੀ ਕਰਨ ਲੱਗਾ ਕਿ ਰਾਜਾ ਜਜਾਮੀ ਨੇ ਮੌਗੇ ਜ਼ਿੰਘ ਸਨ ਮੱਲ ਇਆ ਹੈ, ਆਪ ਮੇਰੇ ਤੇ ਫ਼ਿਖਾ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਰਾਜ ਕਾਇਮ ਰਹੇ। ਇਹ ਸਣਿਕੇ ਬ੍ਰਸਪਤਿ ਜੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਤ੍ਰੇ ਉਸ ਦੇ ਪਾਸ਼ ਜਾਕੇ ਉਸਦੀ ਮਹਿਮਾਕਰ, ਕਿ ਆਪ ਬੜੇ ਧਰਮਾਤਮਾਂ ਰਾਜੇ ਹੈ। ਤੁਸਾਨੇ ਬੜੇ ਪੁੰਨ ਕਰਮ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਕਰ ਕੇ ਆਪ ਇਸ ਤਖ਼ਤ ਦੇ ਮਾਲਕ ਬਣੇ ਹੈ। ਰਾਮਾ ਮੁਕਾਰੀ ਸਣ ਕੇ ਹੋਕਾਰ ਦੇ ਸਹਿਤ ਆਪਣੇ ਸਖੇਂ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਪੁੰਨ ਵਰਨਣ ਕਰੇਗਾ ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪੁੰਨ ਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਤੂੰ ਕੋਈ ਫ਼ਿਕਰ ਨਾਂ ਕਰ। ਯਬਾ ਸੀ ਮੁਖਵਾਕ :- "ਤੀਰਬ ੲਰਤ ਅਗ੍ਰ ਵਾਨ ਕਰਿ ਮਨ ਮੈਂ ਧਰੇ ਗੁਮਾਨੂ।.

ਨਾਨਕ ਨਿਹਫਲ ਜਾਤ ਤਿਹਿ ਵਿਉ ਕੰਚਰ ਇਸਨਾਨ ॥² (ਅੰਗ ੧੪੨੮) ਇੰਦਰ ਨੇ ਰਾਜੇ ਕੋਲ ਜਾਕੇ ਏਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਕੀਤਾ। ਜੁਸਾਤੀ ਆਪਣੀ ਉਸਤੀਤ ਮੁਣ ਕੇ ਹੈਕਾਰ ਸਹਿਤ ਆਪਣੇ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਪੁੰਨਾ ਦਾ ਵਰਣਣ ਆਪ ਹੀ ਕਟਨ ਲੱਗ ਪਿਆ, ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਪੁੰਨ ਨਾਸ ਹੋ ਗਏ ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਵਰਗ ਵਿਚੋਂ ੇਨੂਾਂ ਮਾਤਨੌਕ ਦੀ ਧਰਤੀ ਤੇ ਸ਼ੁਰੂ ਦਿਤਾ ਗਿਆ। ਨੀਸ਼ਖਾਰ ਤੀਰਥ ਤੋਂ ਡਿੱਗਾ। ਬੁਬ ਇਸ ਦੇ ਦੇਹਤਰੇ ਜੰਪ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਨਾਨਾ ਜੀ! ਆਪ ਸਾਰਾਂ ਪੰਨ ਲੈ ਕੇ ਫਿਰ ਸਵਰਗ ਵਿਚ ਚਲੇ ਜਾਂਦ। ਜੁਜਾਤੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਦੇਹਤਰਿਆ ਪਾਸੀ ਲੈਣ ਦਾ ਹੱਕ ਨਹੀਂ ਬਣਦਾ, ਇਸਕਰ ਕੇ ਹੁਣ ਏਬੇ ਹੀ ਨੀਕ ਹੈ। ਮੋਂ ਇਸ ਪ੍ਕਾਰ ਕੀਤੇ ਹਏ ਪੂੰਨਾਂ ਦਾ ਫਲ ਕਈ ਭਾਵਾਂ ਮਣ ਭਰ ਵੀ ਪਾਲਵੰਧਰ ਅੰਤ ਨੂੰ ਪੰਨ ਨਾਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਹੀ ਰਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਦਾ ਵਿਰ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਸਖ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋਦਾ।

ਪਸ਼ਨ :–ਹੇ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ! ਇਹਨਾਂ ਸਾਧਨਾਂ ਤੋਂ ਚੰਗਾ ਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਤੋਂ

ਅਰਥ ੧ :=ਪੁਸ਼ਨ : - ਤੇ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ! ਆਪ ਨਾਮ ਦੀ ਸ਼ਲਾਪੂ। ਲਰਵ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਮ ਤੋਂ ਹੀ ਮਕਤੀ ਦੀ ਪਾਪਤੀ ਦਸਦੇ ਹੋ ਕੀ ਜੀਰਬ, ਤਪ੍ਰ ਕਰਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਨਾਲ ਤੋਂ ਹੈ ਜਾਂ ਹੈ ਹੋਈ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਬਾਬਤ ਆਪ ਜੀ ਦੂ ਬੀ ਹਬਮ ਹੈ?

(848)

ਗੁਰ ਉੱਤਰ:–ਤੀਰਬੂ ਤਪੂ: ਦੁਇਆ ਦਤੂ ਜਾਨੂ:–ਹੈ ਕਿੱਥੇ! ਜ਼ੋਰ ਦਾ ਰਹੇ. ਜੋ ਕੋਈ ਤੀਰਥੀ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਅਤੇ ਇਸ਼ਾਵਾਨ ਕਰ ਲਵਾ, (ਕਪ) ਰਾਜਸੀ ਤਾਮਸੀ ਜੋ ਕਈ ਤਾਰਥ ਦ ਸ਼ੀਤਕੀ ਤਪ ਕਰ ਲਵ (ਦਇਆ) ਜੈਨੀਆਂ ਵਾਲੀ ਦੁਇਆ ਕੋਰ ਲਦੇ (ਮੁੰਤ ਤੇ ਉ ਸਾਣਕਾ ਸੰਧ ਕਰ ਹੈ। ਪੁੱਟੀਆਂ ਬੰਨੀ ਫਿਰ ਕਿ ਜੀਵ ਨਾ ਮਰ ਜਾਣ) (ਦੂਤ) ਦੁਮਨ ਕਰੇ ਬਾਹੁਤਾ ਲਾ ਪਰਾਆ ਬਨਾ ਕਰ ਡੇ ਬਗਲੇ ਵਾਰਾ ਇੰਦੀਆਂ ਦਾ, ਪਰ ਅੰਦਰੇ ਵਿਕਾਰੀ ਤੇ ਧਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਹੋਵੇ ਬਗਲ ਵਰਾਵਿਦ (ਭਾਸ) ਰਿਸ਼ੇ ਕਾਮਨਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਕਰਲਵਾ ਵਾ :-(ਦਤ) ਦੋਣਾ ਕਰਦ ਹਨ /

ਜੇ ਕੇ ਪਾਵੇਂ ਤਿਲ ਕਾ ਮਾਨੂ :-(ਕੇ ਕੇ) ਜ ਕੋਈ ਇਹ ਸਾਰੇ ਸਾਧਨ ਕਰ ਲਵੇ ਤਾਂ ਉਹ (ਪਾਵੈ ਤਿਲ ਕਾ ਮਾਨੂ) ਤਿਲ ਕੁ ਜਿੰਨਾ ਹੀ (ਮਾਨੂ) ਸ਼ਤਿਕਾਰ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਬਹੁਕਾ ਨਹੀਂ।

ਸਕਾਰ ਪਾਰੂ ਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਸ਼ਨ :–ਸਿਧਾਂ ਪੁਛਿਆ ਹਜ਼ੂਰ ਉੱਪਰ ਦਸੇ ਸਾਧਨਾਂ ਦਾ ਫਲ ਸ਼ਾਸ਼ਤੂਰ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਲਿਖਿਆ ਹੈ। ਆਪ ਵੀ ਦੱਸੇ ਇਹਨਾਂ ਦਾ ਕਿਤਨ' ਕੁ ਮਹਾਤਮ ਹੈ?

ਉੱਤਰ :-(ਮੇ ਕੇ ਪਾਵੈ: ਤਿਲ ਕਾ ਮਾਨੂ॥) ਜੇ ਕੋਈ ਤੀਰਚਾਂ ਤੋਂ ਜਾ ਕੇ ਸੋਹ ਸਾਧਨ, ਸਹਿਤ ਕਾਮਨਾ ਦੇ ਕਰ ਤਾਂ ਤੀਰਥਾਂ ਦੀ ਧਰਤੀ ਪਵਿੱਤ ਹੋਏ ਕਰਕੇ ਉਹ 'ਤਲ ਭਰ ਸਾਧਨ ਕੀਤੇ ਦਾ ਫਲ (ਮਾਨ) ਮਣ ਭਰ ਪਾਉਂ ਦਾ ਹੈ।

ਸਾਬੀ:-ਅਕਬਰ ਨੇ ਪੜਿਲੇ ਜਨਮ ਵਿਚ ਤੌਰਾਤੀ ਤੋਂ ਬੁਰਪਾ ਸਰਕ ਗੁਰਿਟ ਵੇਲੇ ਕਰਨੂੰਵੇਰ ਤੋਂ ਸਰਏਸ ਦਾਨ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਦਾ ਫਲ, ਏਸ ਜਨਮ ਵਿਚ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਬਣਿਆ। ਜਿਥੇ ਦਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ ਉਥੇ ਪਸ਼ੂਆਂ ਹੈ ਅਸਤ ਦੇ ਤੇ ਤੇਏ ਸਨ ਏਸ਼ ਕਰਡੇ ਤਰਕਾਂ ਦੇ ਘਰ ਜ਼ੀਮਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਜ਼ੈਤਬੀਆ ਨੇ ਅਕਬਰ ਦ ਪੱਛਣ ਜੋ ਦੇ ਸਿਆ ਸੀ।

ਪਲ ਨਾਲ ਪੰਤ ਕਿੰਦ ਤੇ ਜੋ ਤਿਲ ਭਰ ਦਾ ਮਣ ਭਰ ਭੀ ਫਲ ਪਾਲਿਆ ਵੇਜ ਵੀ ਸੋ] (ਵਿਸ਼ਬਾ) ਵਿਸ਼ਬ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਹੀ ਆਣ ਹੈ ਭਾਵ ਨਾਸ ਹੋ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਹੀ ਹੈ। ਸਕਾ ਕਿ ਇਸ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿਵਾਂ ਅੰਤ ਹੋ

ਸੀ ਜਪੂ ਜੀ ਸਾਹਿ<mark>ਲ</mark>

ਅਕਬਰ ਵੀ ਮਰ ਗਿਆ। ਅਤੇ ਨੱਥ ਰਾਜੇ ਵਰਗੇ ਇੰਦ ਦੇ ਬਾਂ ਰਾਜੇ ਤੇ ਉਨ ਕੋ ਮਕੇਸ਼ਕ ਦਾ ਸਹਾ ਵੀ ਅੰਤ ਨੂੰ ਮੱਪ ਬਣ ਕੇ ਤਿੰਗਾ। ਦੁਕਾਤੀ ਵਰਗਿਆਂ ਦੀ ਕੀ ਹਾਲਤ ਹੋਈ P

ਸਾਖੀ ਰਾਜਾ ਜਜਾਤੀ ਜ਼ੀ

ਜਜਾਬੀ ਰਾਜੇ ਨੇ ਇੰਕ ਪੁਕਵੀ ਦੀ ਇੰਡਾ ਰੱਖਕੇ ਤੀਰ ਤੀਰ ਦੇ ਛਾਸਲੇ ਪਰ ਜੰਗਤ ਕੀ ਤੋਂ ਭ ਵੇਂ ਧਨੁੱਖ ਵਿੱਚੋਂ ਤੀਰ ਫੱਡਣਾ ਉਸ ਤੀਰ ਨੇ ਜਿੱਥੇ ਜਾ ਕੇ ਭਿੱਗਣਾ ਜ਼ਰਾਜ ਗਾਵ ਭ ਉਥੇ ਹੀ ਪੱਗ ਦਾ ਬੰਮਾ ਗੱਡ ਕੇ ਯਾਗਾ ਕਾਰ ਹਨ। ਉਥੇ ਹੀ ਪੱਗ ਦਾ ਬੰਮਾ ਗੱਡ ਕੇ ਯਾਗਾ ਕਾਰ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਵੀਕੇ ਨਲ ਇਸ ਨੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਯੂਗਾ ਕੀਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੰਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਵ ਕਰਕੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਇੰਦ ਪਦਵੀ ਤੇ ਜਾਂ ਇਸ਼ਬਿਤ ਹੋਇਆ। ਤਾਂ ਇੰਦਰ ਤੋਂ-ਭੀਤ ਹੈ ਗਿਆ। ਆਪਣੇ ਗੁਰੂ ਵਿਹਸਪਤਿ ਜੀ ਕੋਲ ਜਾ ਕੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਲੱਗਾ ਕਿ ਰਾਜਾ ਜੁਸਾਤੀ ਨੇ ਮੈਰਾ ਵਿੰਘਾਸਨ ਮੱਲ ਇਆ ਹੈ, ਆਪ ਮੌਰੇ ਤੇ ਵਿੱਧਾ ਕਰੋ ਮੌਰਾ ਰਾਜ ਕਾਇਮ ਰਹੇ। ਇਹ ਸੁਣ ਕੇ ਬ੍ਰਸਪਤਿ ਜੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਪਾਸ ਜਾ ਕੇ ਉਸਦੀ ਮਹਿਮਾ ਕਰ, ਕਿ ਆਪ ਬੜੇ ਧਰਮਾਤਮਾਂ ਰਾਜੇ ਹੈ। ਤੁਸਾਂ ਨੇ ਬੜੇ ਪੰਨ ਕਰਮ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਕਰ ਕੇ ਆਪ ਇਸ ਤਖ਼ਤ ਦੇ ਮਾਲਕ ਬਣੇ ਹੈ। ਰਾਜਾ ਮੁਜਾਤੀ ਸੁਣ ਕੇ ਹੰਕਾਰ ਦੇ ਸਹਿਤ ਆਪਣੇ ਮੁਖੇ' ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਪੂੰਨ ਵਰਨਣ ਕਟਰਾ ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪੁੰਨ ਨਾਸ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਤੂੰ ਕੋਈ ਫ਼ਿਕਰ ਨਾ ਕਰ। ਕਵਾ ਸੀ ਮੁਖਵਾਕ ;="ਤੀਵਰ ਬਰਤ ਅਰੇ ਵਾਨ ਕਰਿ ਮਨ ਮੈਂ ਧਰੇ ਗੁਮਾਨੂ॥

ਨਾਟਕ ਨਿਪਫਲ ਜਾਤ ਤਿਹਿ ਜਿਊ ਕੰਬਰ ਇਸਨਾਨੂ । (ਅੰਗ ੧੪੨੮) ਇੰਦਰ ਨੇ ਰਾਜੇ ਕੋਲ ਜਾ ਕੇ ਏਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਕੀਤਾ। ਦੁਜਾਤੀ ਆਪਣੀ ਉਸਤੀਤ ਸੁਣ ਕੇ ਹੰਕਾਰ ਸਹਿਤ ਆਪਣੇ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਪੰਨਾਂ ਦਾ ਵਰਣਣ ਆਪ ਹੀ ਨਵਨ ਲੱਗ ਪਿਆ, ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਪੰਨ ਨਾਸ ਹੋ ਗਏ ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਵਰਗ ਵਿਚੋਂ' ਹੈਨਾਂ ਮਾਤਦੇਕ ਦੀ ਧਰਤੀ ਤੇ ਸੁਣ ਦਿਤਾ ਗਿਆ। ਨੀਮਖਾਰ ਡੀਰਥ ਤੇ ਤਿੰਗਾ। ਚੰਗ ਵਿਸ਼ ਦੇ ਦੇਹਤਰੇ ਤੱਪ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਨਾਨਾ ਜੀ! ਆਪ ਸਾਬਾਂ ਪੰਨ ਲੈ ਕੇ ਫਿਰ ਸਵਰਗ ਵਿਚ ਚਲ ਜਾਓ। ਜੁਜਾਤੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਦੌਹਤਰਿਆ ਪਾਸ਼ੇ' ਲੈਣ ਦਾ ਹੱਕ ਨਹੀਂ ਬਣਦਾ, ਇਸ ਕਰ ਕੇ ਹੁਣ ਏਚੋਂ ਹੀ ਨੀਕ ਹੈ। ਸੋ ਇਸ ਪ੍ਕਾਰ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਪੰਨਾਂ ਦਾ ਵਲ ਕੋਈ ਭਾਵੇਂ ਮਣ ਭਰ ਵੀ ਪਾਲਵੇਂ ਪਰ ਅੰਤ ਨੂੰ ਪੁੰਨ ਨਾਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਲੀ ਹੀ ਰਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਦਾ ਬਿਰ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਸੂਖ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

ਪ੍ਰਬਨ :-ਹੇ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ! ਇਹਨਾ ਸਾਧਨਾਂ ਤੋਂ ਚੰਗਾ ਤੇ

ਸ੍ਰੀ ਸਪੂਜੀ ਸਾਹਿਤ

極無機機能發展被被機能發展發展表別的發展發展 ਅਰਬ 9 :-ਪਸ਼ਨ :-ਰੇ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ! ਆਪ ਨਾਮ ਦੀ ਸਲਾਪ੍ਰ ਕਰਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਨਾਮ ਵੇਂ' ਹੀ ਮੁਕਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦਸਦੇ ਹੋ। ਕੀ ਤੀਰਬ, ਤਪ੍ਰ ਭਰਦ ਹ ਅਤੇ ਨਾਲ ਸੁਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ? ਇਨ੍ਹਾਂ ਬਾਬਤ ਆਪ ਜੀ ਗ

ਕੀ ਹੁਕਮ ਹੈ ਹੈ

ਗਰ ਉੱਤਰ:–ਤੀਰਬ ਤਪੁ: ਦਇਆ ਦਤ ਦਾਨੂ:–ਹੈ ਜ਼ਿੰਦੇ। ਗੁਰ ਦੂ ਤਹਾ । ਜੇ ਵੇਈ ਕੀਰਬਾਂ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਅਤੇ ਇਬਨਾਨ ਕਰ ਲਵੇ, (ਤਪੂ) ਰਾਜਸੀ ਗਮਸ਼ੀ ਜ਼ੇ ਭਾਰਾ ਸਰਦਾ ਦਾ ਸ਼ਾਂਤਕੀ ਤਪ ਕਰ ਲਵੇ (ਦੁਣਿਆ) ਜੈਨੀਆਂ ਵਾਲੀ ਦੁਣਿਆ ਕਰ ਲਵੇਂ (ਮੇ) ਤੇ ਸਾਤਕਾ ਤੇ ਹੈ ਜਿਹੜੇ ਕਿ ਜੀਵ ਨਾ ਮਰ ਜਾਣ) (ਦੜ੍ਹ) ਦਮਨ ਕਰੇ ਬਾਹੜੇ ਪੈਟੀਆਂ ਬੰਨੀ ਵਿਰੇ ਕਿ ਜੀਵ ਨਾ ਮਰ ਜਾਣ) ਪਟਾਆ ਬਨਾ ਵਿੱਚੀਆਂ ਦਾ, ਪਰ ਅੰਦਰੋਂ ਵਿਕਾਰਾਂ ਤੇ ਧਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਹੁੰਦ ਬਗਲੇ ਵਗ ਇੰਦੀਆਂ ਦਾ, ਪਰ ਅੰਦਰੋਂ ਵਿਕਾਰਾਂ ਤੇ ਧਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਹੁੰਦ ਬਗਲ ਵਗਾ ਹੈ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਕਰ ਲਵੇ ਵਾ:-(ਦਤੁ) ਵੋਣਾ ਕਰਦ ਹਨ।

ਜੋ ਕੋ ਪਾਵੇਂ ਤਿਲ ਕਾ ਮਾਨੂ :-(ਜੋ ਕੇ) ਜੋ ਕੋਈ ਇਹ ਸਾਰੇ ਸਾਹਨ ਕਰ ਲਵੇਂ ਤਾਂ ਉਹ (ਪਾਵੇਂ ਤਿਲ ਕਾ ਮਾਨੂ) ਤਿਲ ਕੁ ਜਿੰਨਾ ਹੀ (ਮਾਨੂ ਸ਼ਤਿਕਾਰ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਬਹੁਤਾ ਨਹੀਂ ।

ਪੂਰਨ:-ਸਿਧਾਂ ਪੁਛਿਆ ਹਜ਼ੂਰ ਉੱਪਰ ਦਸੇ ਸਾਧਨਾਂ ਦਾ ਫਲ ਸ਼ਾਸਤਾਂ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਲਿਖਿਆ ਹੈ। ਆਪ ਵੀ ਦੱ ਸੇ ਇਹਨਾਂ ਦਾ ਕਿਤਨਾ ਕੂ ਮਹਾਤਮਹੈ

ਉੱਤਰ :-(ਜੋ ਕੇ ਪਾਵੈ; ਜਿਲ ਕਾ ਮਾਨ ॥) ਜੋ ਕੋਈ ਤੀਰਥਾਂ ਤੇ ਜਾ ਕੇ ਇਹ ਸਾਧਨ, ਸਹਿਤ ਕਾਮਨਾ ਦੇ ਕਰੇ ਤਾਂ ਤੀਰਬਾਂ ਦੀ ਧਰਤੀ ਪਵਿੱਤ ਹੋਣ ਕਰਕ ਉਹ ਕਿਲ ਭਰ ਸਾਹਨ ਬੀਤੇ ਦਾ ਫਲ (ਮਾਨੂ) ਮਣ ਭਰ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਸਾਖੀ :--ਅਕਬਰ ਨੇ ਪਹਿਲੇ ਜਨਮ ਵਿਚ ਤੰਗੜੀ ਤੋਂ ਖੁਰਪਾ ਸ਼ੁਰਕ ਗੁਟਿਣ ਵੇਲੇ ਕੁਟਰਵਿਕ ਤੇ ਸਰਬੰਸ ਦਨ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਦਾ ਫਲ, ਏਸ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਬਣਿਆ ! ਜਿਥੇ ਦਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ ਉਥੇ ਪਬੂਆਂ ਡ ਅਸਤ ਦੇ ਬੇ . ਤੇ ਸਨ ਏਸ ਕਰਕੇ ਤੁਰਕਾਂ ਦੇ ਘਰ ਜੰਮਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਜੰਤਸ਼ੀਆ ਨੇ ਅਕਬਰ ਦੇ ਪਛਣ ਤੋਂ ਦੱਸਿਆ ਸੀ।

ਪਰ ਨਾਲ ਵੰਹ ਗੱਲ ਹੈ ਜੋ ਤਿਲ ਭਰ ਦਾ ਮਣ ਭਰ ਭੀ ਫਲ ਪਾਲਿਆ ਫੇਰ ਵੀ ਏ (ਪਿਸਲਾ, ਪਿਸਲ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਹੀ ਮਾਣ ਹੈ ਭਾਵ ਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਹੀ ਹੈ। ਸਦਾ ਕਾਇਮ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਅੰਤ

ही लयु सौ प्रचीवश

(Buu)

पष्टिली २०

ਅਕਬਰ ਵੀ ਮਰ ਗਿਆ। ਅਤੇ ਨੇਖ ਰਾਕੇ ਵਰਗੇ ਇੰਦ੍ਰ ਦੇ ਥਾਂ ਰਾਜ ਤੇ ਏਠ ਕੇ ਜੀ ਅੰਡ ਨੂੰ ਮੁੱਧ ਸਣ ਕੇ ਤਿੱਗ। ਦੁਸਾਰੀ ਵਰਗਿਆਂ ਦੀ ਸੀ ਹਾਲਤ ਹੋਈ ? ਪੰਨ ਕਾਸ ਹੋ ਗਏ।

ਸਾਖੀ ਰਾਜਾ ਜਜਾਤੀ ਦੀ

ਜਜ਼ਾਵੀ ਰਾਕੇ ਨੇ ਇੰਦ੍ਰ ਪੁਜਵੀ ਦੀ ਇੰਛਾ ਨੁੱਖਕੇ ਤੀਰ ਤੀਰ ਦੇ ਫਾਸਲੇ ਪਰ ਜੱਰਾ ਮੁਕੀ ਤੇ ਕੁ ਦੇ ਹਨਖ਼ ਵਿਚੇ ਪੀਰ ਛੱਡਣਾ ਉਸ ਤੀਰ ਨੇ ਜ਼ਿਥੇ ਜਾ ਕੇ ਡਿੱਗਣਾ ਉਬੰਹੀ ਪੱਗ ਦਾ ਬੰਮਾ ਰੱਡ ਕੇ ਦੰਗ ਕਰਨਾ। ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਲ ਇਸਨੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਯਗ ਕੀਤੇ ਜ਼ਿਨ੍ਹਾ ਦੇ ਪੰਨਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਕਰਕੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਇੰਦ ਪਦਵੀ ਤੇ ਜਾਇਸਥਿਤ ਹੋਇਆ । ਤਾਂ ਇੰਦਰ ਭੇ-ਭੀਤ ਹੋ ਗਿਆ। ਆਪਣੇ ਗਰੂ ਭਿਹਸਪਤਿ ਸੀ ਕੋਲ ਜਾ ਕੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਲੱਗਾ ਕਿ ਰਾਜਾ ਜੁਜਾਤੀ ਨੇ ਮੈਗ ਸਿੰਘਾਸਨ ਮਲ ਇਆ ਹੈ, ਆਪ ਮੇਰੇ ਤੇ ਵਿਖਾ ਕਰੋ ਮੋਰਾ ਰਾਜ ਗਾਇਮ ਰਹੇ। ਇਹ ਸੁਣ ਕੇ ਬ੍ਰਹਸਪਤਿ ਜੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਤੂੰ ਉਸ ਦੇ ਪਾਸ ਜਾ ਕੇ ਉਸਦੀ ਮਹਿਮਾ ਕਰ, ਕਿ ਆਪ ਬੜੇ ਧਰਮਾਤੁਮਾਂ ਰਾਜੇ ਹੈ। ਤੁਸਾਂ ਨੇ ਬੜੇ ਪੰਨ ਕਰਮ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਕਰ ਕੇ ਆਪ ਇਸ ਰਖ਼ਤ ਦੇ ਮਾਲਕ ਬਣੇ ਹੈ। ਰਾਜਾ ਜ਼ੁਜਾਵੀ ਸੂਣ ਕੇ ਹੋਕਾਰ ਦੇ ਸ਼ਹਿਤ ਆਪਣੇ ਮੁਖੇ' ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਪੂੰਨ ਵਰਨਣ ਕੁੰਟਰਾ ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪੁੰਨ ਨਾਸ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਤੂੰ ਕੋਈ ਫ਼ਿਕਰ <mark>ਨਾਂ ਕਰ।</mark> ਲਬਾ ਸੀ ਮੁਖਵਾਕ :-"ਤੀਟਬ ਬਰਤ ਅਰੂ ਦਾਨ ਕਰਿ ਮਨ ਮੈਂ ਧਰੈ ਗੁਮਾਨ ॥

ਨਾਨਕ ਨਿਹਫਲ ਜਾਤ ਤਿਹਿ ਜਿਉਂ ਕੁੰਬਰ ਇਸਨਾਨੂ ॥ (ਅੰਗ ੧੪੨੮)। ਵਿੰਦਰ ਨੇ ਰਾਜ਼ੇ ਕੋਲ ਜਾ ਕੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਕੀਤਾ। ਦੁਸਾਤੀ ਆਪਣੀ ਉਸਤ੍ਰਤਿ ਸੁਣ ਕੇ ਹੋਕਾਰ ਸ਼ਹਿਤ ਆਪਣੇ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਪੁੰਨਾਂ ਦਾ ਵਰਨਣ ਆਪ ਹੀ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪਿਆ, ਕਿਸ ਕਰਕੇ ਪੰਨ ਨਾਸ ਹੋ ਗਏ ਤੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ਸਵਰਗ ਵਿਚੋਂ ਹਨ। ਮਾਤੁਏਕ ਦੀ ਧਰਤੀ ਤੇ ਸਟ ਦਿਤਾ ਗਿਆ। ਨੀਮਖਾਰ ਤੀਰਥ ਤੇ ਡਿੰਗਾ। ਉਰ ਇਲ ਲੈ ਲੌਹ ਤੇ ਲੈ ਤੱਪ ਕਰ ਲਿਹ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਨਾਨਾ ਜੀ। ਆਪ ਸਾਬੇ ਪੰਨ ਲੈ ਕੇ ਫਿਰ ਸਵਰਗ ਵਿਚ ਚਲੇ ਜਾਓ। ਮੁਜਾਤੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਦੇਹਤਰਿਆਂ ਪਾਸ਼ੋ' ਲੈਣ ਦਾ ਹੱਕ ਨਹੀਂ ਬਣਦਾ, ਇਸ ਕਰ ਕੇ ਹੁਣ ਏਥੇ ਹੀ ਨੀਕ ਹੈ। ਸੋ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਪੂੰਨਾਂ ਦਾ ਫਲ ਕਈ ਭਾਵੇਂ ਮਣ ਭਰ ਵੀ ਪਾਲਵੇ ਪਰ ਅੰਤ ਨੂੰ ਪੁੰਨ ਨਾਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਹੀ ਰਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਦਾ ਬਿਰ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਸੂਖ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

ਪਸ਼ਨ :–ਹੋਂ ਮਹਾਰਾਜ਼ ਜੀ ! ਇਹਨਾ ਸਾਧਨਾਂ ਤੋਂ ਚੰਗਾ ਤੇ ਜਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ

ਸ਼੍ਰੀ ਜਪੂ ਜੀ ਸਾਹਿਬ

网络教教教教教教教教教教教教教教教教教教教教教教 ਅਰਬ ੧ '-ਪੁਸ਼ਨ :- ਹੈ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ! ਆਪ ਨਾਮ ਦੀ ਸਲਾਘਾ ਹੈ ਅਰਥ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਮ ਤੋਂ ਹੀ ਮਲਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦਸਦੇ ਹੈ ਕੀ ਤੀਕਰ, ਤਪ੍ਰੀ ਕਰਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਨਾਮ ਤੋਂ ਹੀ ਮਲਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦਸਦੇ ਹੈ ਕੀ ਤੀਕਰ, ਤਪ੍ਰੀ ਕਰਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਨਾਲ ਤੋਂ ਕਰਨ ਨਾਲ ਮੁਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ? ਇਨ੍ਹਾਂ ਬਾਬਤ ਆਪ ਕੀ ਨੂੰ ਦੁਇਆ, ਦਾਨ ਕਰਨ ਨਾਲ ਮੁਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ? ਇਨ੍ਹਾਂ ਬਾਬਤ ਆਪ ਕੀ ਨੂੰ ਬੀ ਹੁਕਮ ਹੈ ਹੈ

_{ਗਰ ਉੱਤਰ :}-ਤੀਰਉ ਤਪੂ: ਕਇਆ ਕੜੂ ਦਾਨੂ :-ਹੇ _{ਸਿੱਚੋਂ।} ਗਰ ਦ ਰਹਾ ਸਾਰਾ ਅਤੇ ਇਸ਼ਵਾਨ ਕਰ ਲਵਾ, (੨੫) ਜਾਰਸੀ ਤਾਮਸ਼ੀ ਜੋ ਕਈ ਤੀਰਵਾ ਦੀ ਯਾਵਰਾ ਅਤੇ ਇਸ਼ਵਾਨ ਕਰ ਲਵਾ, (੨੫) ਜਾਰਸੀ ਤਾਮਸ਼ੀ ਜੇ ਕਈ ਗਰਬ ਦਾ ਸ਼ਹਿਕੀ ਤਪ ਕਰ ਲਵੇ (ਸੁੱਝਿਆ) ਜੈਨੀਆ ਵਾਲੀ ਦੁਝਿਆ ਕਰ ਲਵੇ (ਮੁੱਚ ਤੋਂ ਪ ਸ਼ਹਿਕਾ ਕਰ ਕਰ ਦਾ (ਪੁੱਟੀਆ ਬੰਨੀ ਫਿਰੇ ਕਿ ਜੀਵ ਨਾ ਮਰ ਜਾਣ) (ਦਾਤ) ਦੇਸ਼ਨ ਕਰੇ ਬਾਹਿਤੇ ਤ ਪੰਦੀਆਂ ਬਨ੍ਹਾਂ ਕਰ ਬਰਲੇ ਵਾਰਾ ਉੰਦੀਆਂ ਦਾ, ਪਰ ਅੰਦਰੇ ਵਿਕਾਰਾਂ ਤੇ ਧਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਹੁੰਝੇ ਵ ਬਗਲ ਵਾਰਾ ਪਰ ਸ਼ਿੰਗ ਸ਼ਾਮਨਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਕਰਲਵੇ। ਵਾਂ (ਦੜ੍ਹ) ਦੇਣਾਂ (ਦਨ) ਕਰਦ ਹਨ ।

ਜੇ ਕੇ ਪਾਵੈ: ਤਿਲ ਕਾ ਮਾਨ :-(ਜੇ ਕੇ) ਜੇ ਕੋਈ ਇਹ ਸਾਡੇ ਸਾਹਨ ਕਰ ਲਵੇਂ ਤਾਂ ਉਹ (ਪਾਵੈ ਤਿਲ ਕਾ ਮਾਨ) ਤਿਲ ਕੁ ਜ਼ਿੰਤਾ ਹੀ (ਮਾਨ) ਸ਼ਤਿਕਾਰ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਬਹੁਤਾ ਨਹੀਂ।

ਪਸ਼ਨ :- ਸਿਧਾਂ ਪੁਛਿਆਂ ਹਜ਼ੂਰ ਉੱਪਰ ਦਸ ਸਾਧਨਾਂ ਦਾ ਫਲ ਸ਼ਾਸਤਾ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਲਿਖਿਆ ਹੈ। ਆਪ ਵੀ ਦੱਸੇ ਇਹਨਾਂ ਦਾ ਕਿਤਨਾ ਕੁ ਮਹਾਤਮ ਹੈ

ਉੱਤਰ :-(ਜੋ ਕੇ ਪਾਵੈ: ਕਿਲ ਕਾ ਮਾਨ।) ਜੋ ਕੋਈ ਤੀਰਥਾਂ ਤੇ ਜਾ ਕੋ ਦੇ। ਸਾਧਨ, ਸਹਿਤ ਕਾਮਨਾ ਦੇ ਕਰੇ ਤਾਂ ਤੀਰਥਾਂ ਦੀ ਧਰਤੀ ਪਵਿੱਤ ਪੁੱਛੇ ਕਰਕੇ ਉਹ ਕਿਲ ਭਰ ਸਾਧਨ ਕੀਤੇ ਦਾ ਫਲ (ਮਾਨੂ) ਮਣ ਭਰ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਸਾਈ:-ਅਕਬਰ ਨੇ ਪਹਿਲੇ ਜਨਮ ਵਿਚ ਭੋਰਾਤੀ ਤੇ ਖੁਰਪਾ ਸ਼ਰਜ ਗ੍ਰੀਵ ਵੇਲੇ ਕਰਕਵੇਵ ਤੇ ਸਟਨੰਸ ਦਨ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਦਾ ਵਲ, ਦੇਸ਼ ਜਨਮ ਵਿਚ ਬਾਟਸ਼ਾਹ ਬਣਿਆ। ਜਿਥੇ ਦਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ ਉਚ ਪਸ਼ੂਆਂ ਤੋਂ ਅਸਤ ਦੀ ਹੈ ਹੋਏ ਸਨ ਏਸ਼ ਕਰਕੇ ਤੁਰਕਾਂ ਦੇ ਘਰ ਜ਼ੈਮਿਆ ਸੀ । ਇਹ ਜੈਤਸ਼ੀਆ ਨੇ ਅਕਬਰ ਦੇ ਪੱਛਣ ਤੇ ਦੇ ਸਿਆ ਸੀ।

ਪੁਰ ਸਾਲ ਸ਼ਿਸ਼ ਗੁੱਲ ਹੈ ਜੇ ਤਿਲ ਭਰ ਦਾ ਮਣ ਭਰ ਭੀ ਫਲ ਪਾਲਿਆ ਫ਼ੇਰ ਵੀ ਸੇ : ਜਿਸਕਾ) ਜਿਸਕ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਹੀ ਮਾਣ ਹੈ ਭਾਵ ਨਾਸ ਹੋ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਹੀ ਹੈ। ਸਦਾ ਕਾਇਮ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜ਼ਿਵੇਂ ਅੰਤ ਨੂੰ

ਸੀ ਜੰਮੂ ਜੀ ਸਾਹਿਬ

(844)

ਅਕਬਰ ਵੀ ਮਰ ਗਿਆ , ਅੰਤ ∧ੈਬ ਰਾਜੇ ਵਰਗ ਇੰਗ੍ਰ ਦੇ ਥਾਂ ਰਾਜ ਤੇ ਏਠ ਲੈ ਕੀ ਅੰਤ ਨੂੰ ਸਮਾਬਣ ਕੇ ਤਿਹਾ। ਜੁਜਾਤੀ ਵਰਗਿਆਂ ਦੀ ਕੀ ਹਾਲਤ ਹੋਈ ਨੇ

ਸਾਖੀ ਰਾਜਾ ਜਜਾਤੀ ਦੀ

ਕਜ਼ਾਵੀ ਰਾਜੇ ਨੇ ਇੰਦ੍ਰ ਪਵਵੀਂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਫ਼ਾ ਨੁੱਖਕੇ ਵੀਰ ਵੀਰ ਦੇ ਫ਼ਾਸਲੇ ਪਰ ਜੱਰ ਕ ਕੀ ਤੋਂ ਭ ਵ ਧਨਖ ਵਿਚੋਂ ਕੀਰ ਛੱਤਣਾ ਉਸ ਤੀਰ ਨੇ ਜ਼ਿਥੇ ਜਾ ਕੇ ਡਿੱਗਣਾ ਉਬਰੀ ਪੰਗ ਦਾ ਬੰਮਾ ਗੱਤ ਕੇ ਪੰਗ ਕਰਨਾ , ਇਸ ਬਰੀਕੇ ਨਲ ਇਸਨੇ ਬਹਤ ਸਾਰੇ ਯੰਗ ਕੀਤ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੰਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਣ ਕਰਕੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਇੰਦ੍ਰ ਪਰਵੀ ਤੂ ਜਾਂ ਇਸਥਿਤ ਹੋਇਆ । ਤਾਂ ਇੰਦਰ ਭੇ-ਭੀਤ ਹੈ ਰਿਆ। ਆਪਣੇ ਗੁਰੂ। ਬਿਹਸਪਤਿ ਜੀ ਕੋਲ ਜਾ ਕੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਲੱਗਾ ਕਿ ਰਾਜਾ ਜੁਜਾਤੀ ਨੇ ਮਗ ਸਿੰਘ ਸਨ ਮੱਲ ਇਆ ਹੈ, ਆਪ ਮੇਰ ਤੋਂ ਕਿਪਾ ਕਰੋਂ ਮੇਰਾ ਰਾਜ ਕਾਇਮ ਰਹੇ। ਇਹ ਸੁੱਣ ਕੇ ਬ੍ਰਹਸਪਤਿ ਜੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਤੂੰ ਉਸ ਦੇ ਪਾਸ ਜਾ ਕੇ ਉਸਦੀ ਮਹਿਮਾ ਕਰ_ਰ ਕਿ ਆਪ ਬੜੇ ਧਰਮਾਤਮਾਂ ਰਾਜ ਹੈ। ਤੁਸਾਂ ਨੇ ਚੜੇ ਪੰਨ ਕਰਮ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਕਰ ਕੇ ਆਪ ਇਸ ਤਖ਼ਤ ਦੇ ਮਾਲਕ ਬਣੇ ਹੈ। ਰਾਜਾ ਜੁਜਾਤੀ ਸਣ ਕੇ ਹੋਕਾਰ ਦੇ ਸ਼ਹਿਤ ਆਪਣੇ ਮੁਖੋ' ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਪੁੰਨ ਵਰਨਣ ਕੁੰਗਾ ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪੰਨ ਨਾਸ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਤੂੰ ਕੋਈ ਫ਼ਿਕਰ ਨਾ ਕਰ। ਯਬਾ ਸੀ ਮੁਖਵਾਕ :-"ਤੀਰਚ ਬਰਤ ਅਰੂ ਦਾਨ ਕਰਿ ਮਨ ਮੈਂ ਧਰੈ ਗੁਮਾਨੂ ॥

ਨਾਨਕ ਨਿਪਫਲ ਜਾਤ ਤਿਹਿ ਜਿਉ ਕੇਚਰ ਇਸਨਾਨੂ ॥' (ਅੰਗ ੧੪੨੮) ਇੰਦਰ ਨੇ ਰਾਜੇ ਕੋਲ ਜਾ ਕੇ ਏਸ਼ੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਕੀਤਾ। ਜੁਜਾਤੀ ਆਪਣੀ ਉਸਭੀਤ ਸੁਣ ਕੇ ਹੌਕਾਰ ਸਹਿਤ ਆਪਣੇ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਪੂੰਨਾਂ ਦਾ ਵਰਨਣ ਆਪ ਹੀ ਭਰਨ ਲੱਗ ਪਿਆ, ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਪੁੰਨ ਨਾਸ ਹੋ ਗਏ ਤੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ਸਵਰਗ ਵਿਚੋਂ ਹੋਣਾਂ ਮਾਤਲੋਕ ਦੀ ਧਰਤੀ ਤੇ ਸ਼ੁਣ ਦਿਤਾ ਗਿਆ। ਨੀਮਖਾਰ ਤੀਰਥ ਤੋਂ ਡਿੱਗਾ। bg ਇਸ ਦੇ ਦੋਹਤਰੇ ਤੌਪ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਨਾਨਾ **ਜੀ!** ਆਪ ਸਾਰਾ ਪੰਨ ਲੈ ਕੇ ਫਿਰ ਸਵਰਗ ਵਿਚ ਚਲੇ ਜਾਓ। ਜਮਾਤੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਵਰਤਨਿਆਂ ਪਾਸੇ' ਲੈਣ ਦਾ ਹੱਕ ਨਹੀਂ ਬਣਦਾ, ਇਸ ਕਰ ਕੇ ਹੁਣ ਏਥੇ ਹੀ ਨੀਕ ਹੈ। ਸੌ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਪੂੰਨਾਂ ਦਾ ਫਲ ਕੋਈ ਭਾਵੇਂ ਮਣ ਭਰ ਵੀ ਪਾਲਵੇਪਰ ਅੰਤ ਨੂੰ ਪੁੰਨ ਨਾਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਹੀ ਰਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਦਾ ਬਿਰ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਸੂਖ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

ਪੂਜ਼ਨ :–ਹੇ ਮਹਾਰਾਜ਼ ਜੀ ! ਇਹਨਾਂ ਸਾਧਨਾਂ ਤੋਂ ਚੰਗਾ ਤੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ

ਸ੍ਰੀ ਜਪੂ ਜੀ ਸ਼ਾਹਿਬ

THE REPORT OF THE PARTY OF THE ਪ੍ਰਪਤੀ ਦਾ ਮੁਖਕ ਧਨ ਆਪ ਦੱਸੇ ਜੀ ?

ਉੱਤਰ :-ਸੁਣਿਆ ਮੰਨਿਆ; ਮਨਿ ਕੀਤਾ ਭਾਉ :-_{ਜਿਲ੍ਹਾਂ} ਸ਼ਹਿਰਗਰੀ ਤੋਂ ਨਾਮ ਦਾ ਉਪਦੇਸ਼ ਸ਼ਰਦਾ ਨਾਲ ਸਣ ਕੇ,ਮੀ ਪਣ ਕਰਕਾ, ਮਨਿ ਕੀਤਾ। ਸ਼ਰਿਗਰਾ ਤੋਂ ਨਾਮ ਦਾ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਤ ਦਾ (ਕਾਰੇ) ਗਿਆਨ ਦਾ ਗਿਆਨ ਰਿਯਿਆਸਣ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਤ ਦਾ (ਕਾਰੇ) ਗਿਆਨ ਦਾ ਗਿਆਨ ਨਿਕਿਆਸਣ ਕਾਰ ਹੈ। ਵਾੜ-ਪਰਮਸ਼ਰ ਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆ ਹਵਾ (ਭਾਉ) ਪ੍ਰੇਸ਼ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਵਾੜ-ਪਰਮਸ਼ਰ ਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆ ਹਵਾ (ਭਾਉ) ਪ੍ਰੇਸ਼ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਹਾਂ ਗਿਲ ਪ੍ਰਾਮ ਕੀਚ ਵਿਲ ਹੀ ਪ੍ਰਕੁ ਪਾ। ਏਚ। (ਦਸਮ ਅੰਗਪ੍ਰਮ) ਬਖਸ਼ ਦਿਤਾ ਹੈ। ਪੰਜਨ ਪ੍ਰਾਮ ਕੀਚ ਵਿਲ ਹੀ ਪ੍ਰਕੁ ਪਾ। ਏਚ। (ਦਸਮ ਅੰਗਪ੍ਰਮ) ਬਰਕਾਰਤ ਪ੍ਰਾਹਨ ਲਈ । (ਦਸਮ ਅੰਗ 298) ਇਹਨਾਂ ਸਾਧਨ ਨੇ ਅਸੀਂ ਚੰਗਾ ਜਾਣਿਆ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨ ਇਹ ਕੀਤ ਹਨ ।

ਅੰਤਰਿ ਗਤਿ: ਤੀਰਬਿ ਮਲਿ ਨਾਉਂ :–ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਰੂਪ ਗੋਰਥ ਅੰਦਰਾ ਹੀ (ਗਤਿ) ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਉਸ ਵਿਚ ਉਹ ਮਲ ਮਲ ਤੇ (ਨਾਉ) ਨੇਂਦੇ ਹਨ।

ਸ਼ੰਗ :--ਭੀਰਬ ਵਿਚ ਤਾਂ ਮਲ ਮਲ ਕੇ ਨਹੀਂ ਨ੍ਹਾਈਦਾ ? ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ:-ਉਹ ਗੁਰਮੁਖ ਜੀਵ ਈਸ਼ ਦਾ ਜੋ (ਅੰਤਰਾ) ਫ਼ੇਦਰੀ ਏਸ ਨੂੰ (ਗਤਿ) ਨਾਮ ਕਰਕੇ, ਮੇਟਕੇ (ਤੀਰਚਿ) ਸੂਚ ਪਵਿੱਤ ਹੋ ਗਏ ਹਨ ਏਸ ਕਰਕੇ ਅਵਿਦਿਆ ਦੀ (ਮਲਿ) ਮੈਲ (ਨਾ+ਉ) (ਨਾ) ਨਹੀਂ ਹੈ (ਉ) ਚਨਾਵੇ ਅੰਦਰ, ਵਾ :-ਰਾਗ਼ ਵੇਰ ਦੀ ਮੈਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ।

ਪੂਰਨ :-ਮੈਲ ਤਾਂ ਰਹਿਤ ਹੈ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਸਮਰੰਬਾ ਕੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ 9 ਤਾ ਵਸੰਦ ਹਨ :-ਉਨ੍ਹਾਂ ਨ (ਤੀਰੀਬ) ਪਵਿੱਤਰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੂੰ ਅੰਦਰਾ ਹੈ (ਗਤਿ) ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਕਰ ਲਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਦੁਨੀਆ ਦੇ (ਸਲਿ) ਪਹਿਲਵਾਨ ਦੀ ਨਿਆਈ ਹ ਜਦੇ ਹਨ, ਕਾਮ ਕੇਧ ਆਦਿਕਾਂ ਨੂੰ ਜਿਤ ਕਰਕੇ।

ਾਹਰੇ ਗੁਸ਼ਾਈ ਦਾ ਪਹਿਲਵਾਣੜਾ ॥ ਮੈਂ ਗੁਰ ਮਿਸਲ ਉਚ ਦੁਮਾਲੜਾ ॥ ਮੰਨਰਤੇ ਦੂ ਜਿ ਜੁਆਨ ਮੇ, ਗੁਰੂ ਬਾਕੀ ਦਿਤੀ ਕੋਤਿ ਜੀਉ ॥ (ਅੰਗ 98)

ਅਤ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ (ਨ'ਉ, ਨਉਕਾਂ ਬੇੜੀ ਦੀ ਨਿਆਈ' ਹੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜਿਵਾਂ ਬਰੀ ਪਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਉਹ ਬੇੜੀ ਦੀ ਨਿਆਈ ਆਪ ਤਰੇ ਹੁਣ ਹਨ ਅਤੇ ਹੋਰਣਾ ਨੂੰ ਭਾਰਨ ਵਾਲੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਭ ਈ ਮੰਬ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਿਵਾਂ (ਮ'ਲ, ਮਧਾਤ ਕੋਫੀ ਦ ਉਤ ਚ ਫ਼ੁਕੇ ਪਾਰ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਉਹ ਭਗ ਹੈ ਹਵਾ ਨਹਾਂ ਨੂੰ ਚੜ੍ਹਾਂ ਕੇ ਸੰਸਾਰ ਸਮੰਦਰ ਤੋਂ ਭਾਰ ਦਾਏ ਹਨ। ਰਸ਼ਨੂੰ: ਹੈ ਜਹਰਾਜ ਜੀ ! ਬਾਹਰਲੇ ਭੀਰਥਾਂ ਤੇ ਇਸ਼ਨਾਨ ਕਰਨ

ਵਾਕਿਆਂ ਨੂੰ ਜਾਂ ਤੇ ਜਾਰ ਤੋਂ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਤੇ ਜਿੱਨ ਕਿਸ਼ਨ ਤੀ ਰਥਾਂ ਦੇ ਇਸ਼ਨਾਨ ਨੂੰ ਹੈ ਕੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰਾਂ ਆਤਮਾ ਰੂਪੀ ਤੀਰਬ ਤੋਂ ਇਸ਼ਨਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਤੰਗਾਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੋਵੇਗਾ ? ਤਾਂ ਹਜ਼ਰ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਭਈ ਵਿਸ਼ ਕਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੈਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਉਹ ਤਾਂ ਵਿਉਂ ਕਹਿੰਦ ਹਨ:-

ਸਭਿ ਗੁਣ ਤੌਰ; ਮੈਂ ਨਾਹੀਂ ਕੋਇ :-ਹੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ 1 ਇਹ ਸਾਰੇ ਗਣ(ਵੇਰੇ)ਆਪ ਜੀ ਦੇ ਹੀ ਦਿੱਤੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਕੋਈ ਗੁਣ ਨ**ੀ' ਹੈ**। •ਮੀ ਨਿਰਕੁਣਿਆਰੇ ਕੇ ਗਣੂ ਨਾਹੀ; ਆਪੇ ਤਰਸ ਪਇਉਂਦੀ॥' (੧੪੨੯) ਅਤੇ ਉਹ ਜਾਣਦ ਹਨ ਸਾਰ ਸ਼ੁਭ ਗੁਣ ਤਰੋਂ ਹੀ, ਹੋ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਵਿੱਤੇ ਹੋਏ ਹਨ ਮੋਰੇ ਵਿਚ ਤਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਗਣ ਜਾਂ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। 'ਸਭਿ ਅਵਗਣ ਮੈਂ ਗੁਣ ਨਹੀਂ ਕੱਈ। '* (ਅੰਗ ੭੫੦) ਅਤੇ ਨਿੰਮ੍ਤਾ ਨਾਲ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦ ਹਨ।

ਵਿਣ ਗੁਣ ਕੀਤੇ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਇ :-ਰੇ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ! ਆਪ ਜੀ ਦੇ (ਗਣ) ਉਪਕਾਰ ਕੀਤੇ ਤੋਂ ਬਗੈਰ ਸਾਡੇ ਪਾਸੇ ਭਗਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਭਦੀ। ਆਪ ਸਾਂਡ ਤੋਂ (ਗਣ) ਉਪਕਾਰ ਕਰੋ ਤਾਂ ਅਸੀਂ^{*} ਤੁਹਾਡੀ ਭਗਤੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਵਾ : - ਉਹ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਅਰਵਾਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਹੈ ਮਹਾਰਾਜ਼ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ! ਜ਼ਿੰਨਾਂ ਚਿਰ ਆਪ ਜੀ ਨੇ ਸਾਡੇ ਅੰਦਰ ਸ਼ਰਧਾ ਆਦਿਕ ਗੁਣ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕੀਤੇ। ਵਾਇਨਾਂ ਗੁਣਾਂਦੀ ਬਖਸ਼ਸ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕੀਤੀ । ਉਨਾਂਚਿਰ ਭਗਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਜੇ ਆਪ ਹੀ ਪ੍ਰੇਮ ਆਦਿ ਗੁਣ ਰਿਦੇ ਵਿਚ ਪੈਦਾ ਕਰੋ ਤਾ ਹੀ ਆਪ ਦੀ ਭਰਾਤੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਵਾ :-ਗੁਣਾ ਦੇ ਅਭਿਮਾਨ ਤੋਂ (ਵਿਲ੍ਹ) ਰਹਿਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਭਗਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਸਕਦੀ।

ਪਸ਼ਨ :-ਸਿੱਧ ਸੰਕਾ, ਪ੍ਰਮਸ਼ਰ ਨੇ ਸ਼ਿਸ਼ਟੀ ਕਿਵੇਂ ਟਚੀ ਹੈ ? ਸ਼ਾਸਤ੍ਰੀ ਵਾਲੇ ਤਾਂ ਵੱਖ ਵੱਖ ਚੰਗਾ ਨਾਲ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਨਿਆਇਕ ਪ੍ਰਮਾਣੂਆਂ ਤੋਂ', ਚਾਰਬਾਕੀਏ ਭੂਤਾਂ ਤੋਂ, ਸਾਠੀ ਪਰਧਾਨ ਤੇਂ, ਬਿਸੇਖਕ ਕਾਲ ਤੋਂ,ਪੂਰਬ ਮੀਮਾਂਸ਼ਾ ਵਾਲੇ ਕਰਮਾਂ ਤੋਂ, ਵੈਸ਼ਨਵ ਸੰਭੂ ਮੁਨਿ ਤੇ ਸਤਰੂਪਾਂ ਤੋਂ, ਅਤੇ ਵਿਦਾਂਤੀ ਅਗਿਆਨ ਤੋਂ, ਵਾ

ਿਸਤ ਅਣਵੇਂ ਕਾਕ ਸਾਤੀ ਪਾੜੀ ਇਕ ਹੀਨਾ ਮੈਂ ਰਤ ਦਗ ਤੁਸ) ਉਹ ਏਸ਼ ਾਰ ਹੁਣ ਦੇ ਹਨ ਕਿ ਹੋ ਜਹਾਰ ਜਾਂਜਾਂ ਦਿਕ ਹੀਨਾ ਜੇ ਸਾਇਕ ਹੀ ਹੀਣ ਤਾਈ ਵਾਲਾਂ ੍ਰਮਾਮ ਵਕਕੜੇ ਅਤੇ ਰੋੜੇ, ਜੋ ਜੋਤ ਸਭ ਰਖਣ ਹੈ ਵਗੇ, (ਵੇ) ਨਹੀਂ ਹਨ ਇਹ ਗ੍ਰੀ. ਰਣ ਮਤੇ ਵਿਚ । ਮਰੇ ਅਕਰ ਤਾਂ ਵਿਸਿਆ ਦੀ ਵਾਸਟਾ ਰੂਤੀ (ਭੁਸ) ਖਤ ਹੈ। ਸੁਆਹ ਹੈ। ਮ ਮਾਲਮ ਪਤ ਕਾਂ ਤੋਂ ਜਾਣਕ ਬਨਤੀਆਂ ਕਰਦ ਰਹਿ ਦੇ ਹਨ।

ਸ੍ਰੀ ਜਪ੍ਰਜੀ ਸਾਹਿ≊

ਈਸਰ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਸੰ ਦ ਹਨ। ਕਿਪਾ ਕਰਕੇ ਆਪ ਜੀ ਦਸ ਸਿਸਟੀ ਕਿਤਾ पैल उंशी है?

ਉੱਤਰ:-ਸੁਅਸਤਿ ਆਵਿ; ਬਾਣੀ ਬਰਮਾਉ:--

(ਸ਼ੁਅਸਤਿ) ਕੇ ਕਲਿਆਣ ਸਰਪ ਪੁਸੇਸਤ (ਆਬਿ) ਹੈ ਉਸ ਨੇ ਪਹਿਲ (ਬਾਣੀ) ਬਚਨ ਵਾਕ ਰੂਪ (ਬਟਮਾਉ) ਉਚਾਰਨਾ ਕੀਤਾ।

ਾਉਅੰਕਾਰ ਉਤਪਾਤੀ ।। ਕੀਆਂ ਦਿਟਸ ਸਭ ਰਾਤੀ ।। (ਅੰਗ 900)। ਇਸ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਉਣ ਕਰਕੇ ਬਹੁਮੰਗ ਤੇ ਬਹੁਮਾ ਅ ਜਿਕ (ਬ) ਤੇ ਬਹੁਮਾ (ਰ) ਰਦ (ਸਿਵ ਜੀ) ਜੋ (ਉ) ਉਸਾਂ (ਪਾਰਬਜੀ) ਦਾ ਪਤਾਰੇ ਅਤੇ (ਸ (ਰ) ਰਵਾਜ਼ਿਤਮੀ ਦਾ ਪਤੀ ਵਿਸ਼ਨ੍ਹੇ) ਹੈਦਾ ਹੋ ਗਏ। ਵਾ:-(ਸ਼ੁਸ਼ਸ਼੍ਰਿਤ ਕਲਿਆਣ ਸਰੂਪ ਪੁਸ਼ੇਸਰ ਨੇ (ਆ'ਰ, ਸਾਇਆ ਨ ਲ ਜਿਲਤ ਭਾਵੇਂ ਸਾਇਆ ਸਬਲ ਹੋ ਕੇ 'ਵਕ ਹ ਬਹੁ ਜਿਆਮ' ਇਕ ਤੋਂ ਮੈਂ ਬਹਿ ਹੋਵਾ ਇਹ ਬਣੀ ਬਿਲਾਹ ਕੇ ਵਿਚਾਰਨਾ ਕੀਤੀ । ਉਸ ਤੋਂ ਬਹੁਸੰਡ ਆਜਿਕ ਹ ਗਏ। ਵਾ (ਬਰਸ ਦੇ, ਰਹਿਸ ਦੇ ਸਦੇ (ਆ ਬ) ਮਾਇਆ ਵਿਚ ਪਾਤਾਬੰਬ ਪਿਆ ਤਾਂ ਮਾਇਆ ਰਜੈ, ਸਤੇ, ਤਮੇ, ਿਰਣ ਰੂਪ (ਬਾਣੀ) ਬਣ ਗਈ ਅਤੇ ਅੱਗੇ (ਬਰਮਾਉ) ਬ੍ਰਾਮੰਡ ਆਦਿਕ ਬਣ ਗਏ।

ਪਸ਼ਨ:-ਸਿੰਧ ਕਹਿਣ ਲਹੀ ਜੀ ਜਦਾਂ ਪਸਮਰ ਨੇ ਬਾਣੀ ਫ਼ਰਮਾਡ ਫੇਰ ਬਦਕ ਗਿਆ ਹੋਵੜਾ ਜਿਵੇਂ ਦਧ ਤੋਂ ਦਹੀਂ ਬਣਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਰ ਲੱਗੇ ਬਣ ਕਾਦੀ ਹੈ ਕੋਰ ਕੁਧ ਨਹੀਂ ਬਣਦਾ ਜ਼ਿਲਤ ਜਿਵੇਂ ਪਤਰ ਕੇ ਜੇਸਣ ਤੋਂ ਪਿਤਾ ਬਦ੍ਹੇ ਤੀ ਬਕਲ ਵਿਚ ਬਦਲ ਕੇ ਅਤੇ ਨੂੰ ਸਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। हि, ਜੰਜਸਰ ਸੰਗਤ 9 ਬਣਕੇ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਵਾਦ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਪਰਿਆ ਹਵੇਗਾ। ਬ੍ਰਿਸ਼ ਸੂਧ (ਕਵਾ ਰਹਿ ਗਿਆ)

ਉ, 49 '- 154 ਨਿਸਟ, 5 ਦੇਸ਼ ਇਫਰਤ ਫ ਜ ਪੇਸ਼ ਹੈ। ਨੰਤਮ ਸ ਬਦਲਵਾਂ ਜ ਵਾ ਦਕ ਵਾਰੀ ਬਦਲਕਾਂ ਵਰ ਉਸ ਸਰੂਹਾਂ ਵਚ ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨ 85 1 #3 rubu óch & 6 \$ d r, 4 5 0j, ge 1 A 1 18 43 5.6 ਜ. ਹੈ. ਭ ਵੇਂ ਜੇਣਾ ਗਾਂ ਤੋਂ ਬਣ ਕੇ ਫੋਰ ਤੀ ਜੇਣਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਸਤ हर्ण राज मूह रेकिन है। यहीर विकास भारत जी सर्व ਮੈ. ਸ. ਸਮਾੰਟਰ ਕੇ ਮੰਦ ਹੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਨਿਉਂ ਪੁਜੇਸਰ ਜਗਤ ਜੁਹ हर कर्ड महरू है त्यामा एवं महरा हिस्स हते हैं है केन्त्र कर्ते । वनवा भारत विकेश में स्टिस माद्रस स्थित माद्रस स्थापन Sentitionen minnen. Si sintimita Telephantinistania kinden ਸੀ ਜਪ ਜੀ ਸਾਹਿਬ

(But)

ਨਿਰੰਜਨ ਅਤੇ ਕੁਰਿਕਾਂ (ਭਰਤ) "ਸਾਹਿਬ ਮੇਰਾ ਨੀਤ ਨਵਾਂ ਹੈ (ਅੰਗ Ééo) ਵਿੱ ਜਿਵਾਂ ਮੇਲੇ ਪਾਰੀ ਦੇ ਘਰਿਆਂ ਵਿਚ ਸੂਰਜ ਦਾ ਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬ ਪੈਟ ਨਾਲ ਸ਼ਮਜ਼ ਕੋਈ ਮੁਧਾ ਨੂੰ ਜੋ ਜਾਂਦਾ। ਜਿਊ ਪ੍ਰਜਸ਼ਰ ਸਾਰੇ ਸ਼ਮੀਕਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਵਾਸ਼ਤਾ ਰੇ ਪਾਪ ਹੰਨ ਕਾ ਿਸ ਲਾਹ ਨਾ ਸਾਰੀ ॥ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸਦੀ ਜਾਰੀ। ਪਰ ਜ਼ਿਵੇਂ ਸਮੀਕ ਪ੍ਰਤੇਸ਼ ਵਾਦ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਉਹ ਇਉਂ ਨਹੀਂ। ਹੁੰਦਾ। ਉਹ ਨਾਂ ਨਾਂ ਇਹੁ ਬੂਦਾ ਨਾਂ ਇਹੁ ਬਾਲਾ ॥ ਨਾਂ ਇਸੂ ਦੂਖ ਨਹੀਂ। ਕਮਜ਼ਾਲਾ ॥' ਉਹ ਵਾਹਿਕੜ੍ਹ ਤਾਂ (ਸਤਿ ਸੁਹਾਣ; ਸਦਾ ਮਨਿ ਚਾਉ) (ਸ਼ਤਿ) ਸਦ ਸਤੂ *1* ਹੈ (ਸ਼ਤਾਣ) ਸ਼ੌਭਨੀਕ ਚੇਤਨ ਸਤੂਪ ਹੈ। (ਸਦਾ ਮਨਿਚ ਉ) ਸਦਾ ਅਨੰਦ ਸਕੂਪ ਹੈ ਇਹ ਉਸਦੇ ਸਕੂਪ ਲਖਣ ਹਨ ਜੋ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਬਦਲਦੇ। ਸਤ, ਚੰਤਨ ਅਨੰਦ ਸਰੂਪ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਉਸਦੇ ਵਿਚ ਤੋਂ ਬਦੀਲੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਬਿਵਨਤ ਵਾਦ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ '-ਸਨਾ ਗ'ਹਣਾ ਬਣਕੇ ਵੀ ਸੋਨਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਉਂ ਪ੍ਰਮਸ਼ਰ ਦ ਜਰਾਤ ਰੂਪ ਹੋ ਕੇ ਵਿਗਿਤਿਆ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ ਉਹ ਉਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੀ ਜਿਉਂ ਕਾਤਿਉਂ ਹੈ। ਜਰਤ ੂਪ ਹੋ ਕੇ ਵੀ ਬ੍ਰਾਮ ਦਾ ਬ੍ਰਾਮ ਹੀ ਹੈ। ਸ਼ੰਕਾ॥ ਜਿਤ੍ਰ ਹੋਆਂ ਆਕਾਰੂ , ਜਦੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਸ੍ਰਿਸ਼ਣੀ ਦਾ ਆਕਾਰ ਰਹਿਆਂ । ਉਸਵੇਲੇ ਕਵਣ ਸੁ ਵੇਲਾ ਵਖਤ ਕਵਣ: :-(ਵੇਝਾ)ਹਿੰਦੂਆਂ ਦੀ ਬੋਲੀ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਹ ਕਿਹੜਾ ਵਲਾ ਸੀ ਅਤੇ (ਵਖਤ) ਫ਼ਾਰਸੀ ਦਾ ਲਫ਼ਜ਼ ਹੈ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦੇ ਮੌਤ ਅਨੁਸਾਰ, ਕਿਹੜਾ (ਵਖਤ) ਸਮਾਂ ਸੀ। ਵਾ:-(ਵਲਾ) ਦਿਨ ਦਾ ਤੋਂ (ਵਖਤ) ਰਾਤ ਦਾ। ਉਸ ਵਲੇ ਰਾਤ ਸੀ ਕਿ ਦਿਨ ਸੀ।

ਕਵਣੂ ਬਿਤਿ, ਕਵਣੂ ਵਾਰੂ :-(ਕਵਣੂ ਬਿਤਿ) ਉਹ ਕਿਹੜੀ ਬਿਤ ਸੀ ? ਵਿਕਲ ਸੀ, ਦੂਜ ਸੀ, ਤੀਜ ਸੀ, ਚੰਚ ਸੀ ਕਿਹੜੀ ਸੀ ? ਅਤੇ ਉਹ (ਕਵਣ) ਰਿਹੜਾ (ਵਾਰ) ਦਿਨ ਸੀ? ਐਤਵਾਰ ਸੀ ਸੋਮਵਾਰ ਸੀ। ਏਥੇ ਵਿਆਕਰਣ ਦੀ ਭੁਕਕ ਵਾਂ ਦਿਖਾ ਰਹੇ ਹਨ । ਦੇਖੋ (ਖਿਤਿ) ਨਾਮ 'ਚਿਤੀ' ਸ਼ਬਦ ਇਸਤੀ ਲਿੰਗ ਹੈ ਇਸ ਕਾ ਕੇ ਇਸ ਦੀ ਕਿਆ ਦੀ (ਕਵਣ) ਸ਼ਬਦ ਣਾਣਾ ਮੁਕਤਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ। ਸਿਸਤੀ ਲਿੰਗ ਹੀ ਬਣਾਈ ਹੈ। ਅਤੇ (ਵਾਰੂ) ਸ਼ਬਦ ਪੁਲਿੰਗ ਹੋਣੇ ਕਰਕ ਇਸਦੀ ਤਿਆਂ (ਕਵੜ) ਸ਼ਬਦ ਣਾਣੇ ਨੂੰ ਔੱਕੁੜ ਲਾ ਕੇ ਪੁੱਲੰਗ ਹੀ ਬਣਾ ਦਿਤੀ ਹੈ।

ਕਵਣਿ ਸਿ ਰੂਤੀ, ਮਾਹੁ ਕਵਣੂ; :--(ਕਵਣਿ ਸਿ ਰੂਤੀ) (ਸਿ) ਉਹ (ਕਵਾਣਿ) ਕਿਹੜੀ (ਰੁਤੀ) ਰੁਤ ਸੀ ? ਬਸੰਤ ਰੂਤ ਸੀ, ਗੀਖਮ ਸੀ, ਪਾਵਸ

ਸੀ, ਸਰਦ ਸੀ, ਫਿਰਤੀ ਰਤ ਸੀ ≢ਤੇ ਰਤੀ ਦੇ ਆਪ ਦਸੇ ?

, ਸਰਦ ਸੰ', 'ਕਰਤਾ ਹਤਾ (ਮਾਰ ਕਵਣ) ਉਹ (ਕਵਣ) ਕਿਹੜਾ (ਮਾਹ) ਮਹੀਨਾ ਸੀ ਨੂੰ ਚੇਤ ਸੀ (ਮਾਰ ਕਵਣ) ਉਹ (ਕਵਣ) ਤਿੰਦ ਵੀ ਇਸ ਪੰਚਾਤੀ ਵਿਚ ਵਿਆਹ (ਮਾਰ ਕਵੇਟ) ਬਹਾਰ ਸੀ, ਵੱਬੋਂ ਵੀ ਇਸ ਪੰਗਤੀ ਵਿਚ ਵਿਆਕਰਨ ਸੀ, ਵਿਸਾਬ ਸੀ, ਜੇਣ ਸੀ, ਹੋੜ ਸੀ, ਵੱਬੋਂ ਵੀ ਇਸ ਪੰਗਤੀ ਵਿਚ ਵਿਆਕਰਨ ਸੀ, ਵਿਸ਼ਾਬ ਸੀ, ਜੋਨ ਸਾਹਿਤ ਸ਼ਬਦ ਇਸਤੀ ਲਿੰਗ ਹੈ ਇਸ ਕਰਕੇ ਇਸਤੀ ਦੂਲ ਬੂਲਲ ਵਿੱਚ ਈ ਹੈ. (ਰਕੀ) ਸ਼ਬਦ ਇਸਤੀ ਲਿੰਗ ਹੈ ਇਸ ਕਰਕੇ ਇਸਤੀ ਦੂ ਬੁਲਲ ਵਿੱਚ ਏ ਹੈ। ਸ਼ਬਦ ਦੇ, ਣ ਣੇ ਨੂੰ ਸਿਹਾਰੀ ਲਾਂ ਕੇ ਇਸ ਹੈ ਲਿੰਗ ਬਣਾਜ਼ ਤੋਂ ਫ਼ਿਆ (ਕਵਾਂਟ) ਸ਼ਬਦ ਦੇ, ਣ ਣੇ ਨੂੰ ਸਿਹਾਰੀ ਲਾਂ ਕੇ ਇਸ ਹੈ। ਲਿੰਗ ਬਣਾਜ਼ ਤੋਂ ਕਿਆ (ਕਵਾਣ) ਸ਼ਬਦ ਪਾਲੰਗ ਹੈ ਇਸ ਕਰਕੇ ਇਸਦੀ ਕਿਆ (ਕਵਣ) ਹੈ। ਅਤੇ (ਮ ਹ) ਸ਼ਬਦ ਪਾਲੰਗ ਹੈ ਇਸ ਕਰਕੇ ਇਸਦੀ ਕਿਆ (ਕਵਣ) ਸ਼ਬਦਣ ਟ ਨੂੰ ਅੰਕ੍ਰੜ ਲਾਕ ਪੁੰਦਿੰਗ ਹੀ ਬਣਾ ਦਿਤੀ ਹੈ।

ਜਿਵ ਹਿਆਂ ਆਕਾਰੂ:-((ਜ਼ਰ) ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਰਚਨਾ ਦ ਆਕਾਰ ਤੋਵਿਆ ਹੈ, ਬਣਾਵਣ ਤੋਵੀ ਹੈ । ਅਤੇ (ਆ) ਵਿਸ਼ਨੂੰ (ਕਾ) ਕਰਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ, (ਰ) ਰੁਦ ਇਵ ਜੀ ਆਦਿ ਜਦੋਂ ਹੋਏ ਹਨ। ਅ ਪ ਦਸੇ ਸੀ।

ਗਰ ਉੱਤਰ--ਵੰਲ ਨ ਪਾਈਆ ਪੰਡਤੀ :--ਉਸ ਵੇਲੇ ਨੂੰ ਆ ਗਿਆਸ ਆਦਿਕ ਵੱਡੇ ਵੱਡੇ ਪੰਡਤਾਂ ਨੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ। ਜਿਹੜੇ ਬਿਆਸ ਬਿਆਸ ਲਈ ਦੇ ਕੋਈ ਸ਼ਿਲ੍ਹੀ ਨੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ। ਜਿਹੜੇ ਬਿਆਸ ਵਿਆਸ ਆਦਿਕ ਵਰਗੇ ਗਿਆਰਾ ਗਿਆਰਾਂ ਹਜ਼ਾਰ ਵਰਾ ਕਾਰਕ ਬਣੇ ਰਹੇ। ਉਹ ਵੀ ਉਹ ਵਰਗੇ ਗਿਆਰਾ । (ਵੇਲ) ਵਲ ਨੂੰ ਕਿ ਫ਼ਲ ਨੇ ਦਿਨ,ਰਾਤ, ਮਹੀਨੇ, ਰੁਤ ਵਿਚ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ, ਸ੍ਰਿਸ਼ਣਾ ਰਚੀ ਹੈ ਇਉਂ ਨਹਾਂ ਜ ਣ ਸਕੇ।

ਪੂਰਨ :– ਮਹਾਰਾਜ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪੰਡਿਤਾਂ ਨੇ ਪਤਾਲਗ ਗਿਆ ਹੋਣਾ ਹੈ ? ਬਿਆਸ ਆਦਿਕ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਨ 9

ਉੱਤਰ-ਜੇ ਹੁੰ ਲੇਖੂ ਪੂਰਾਣ :--ਕੇ ਬਿਆਸ ਆਦਿਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਪਰਣਾ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ਦਾ ਇਖਤ ਨਾਂ ਲਿਖੀ ਹੁੰਦੀ ? ਉਸਦੇ ਲਿਖੀ 's ਅਣਾਰਾ ਪਰ ਦ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸਿਰਾ (ਤਾਰ) ਵਿਤ, ਵਾਰ, ਰੁਤ, ਅਫ਼ਰ ਦੇ ਸਾਲਿਆਂ ਹੋਇਆ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਫਾਰਾਨੇ ਵਲੇ ਪ੍ਰਸਥ ਨੇ ਸਿਥਾਰ ਰਚਾਰਚੀ ਹੈ। ਇਸ ਕਰਕ ਇਸ ਤੋਂ ਸਿੱਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਿਆਸ ਆਦਿਕ है पड़ा जी नहीं भी।

ਬੰਗਾ '-'ਚਆਸ ਅ ਜਿਹਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਤਾ, ਪਰ ਹੁਣ ਦੇ ਪੰਤਰਤਾ ਜ਼ਰੂਰ ਜਾਣਦੇ ਹੋਣਗੇ ਕਿਉਂ ਕੇ ਜੰਪੀਆਂ ਵਿਚ 'ਚ ", ਵਾਰੇ , ਜ਼ਰੀਨਿਆਂ ਦ

ਵੀ ਜਪੂ ਜੀ ਸਾਹਿਬ

(BÉ9)

層級旅級級級級驗驗線線線線線線線線線線 ਉੱਪਰ :−ਾਣ ਦੇ ਪੰਤਤਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਪਤਾ ਹੁ ਕਿਉਂਕਿ ਹੁਣ ਦੇ ਪੰਤਤਾਂ ਨੂੰ ਤਾਪਤਾ ਲਗਦਾ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਬਿਆਸ ਆਦਿਆਂ ਦਾ ਪੁਸਟਾਂ ਵਿਚ ਫ਼ਿਬਿਆ ਹੁੰਦਾ। ਇਹ ਪੁਰਾਣਾਂ ਵਿਚੋਂ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਜਾਣ ਲੇ ਦੇ। ਜਦੇ ਪੁਰਾਣੀ ਵਿਚ ਹੀ ਨਹੀਂ ਲਿਖਿਆ ਤਾਂ ਹਵ ਦੇ ਪੰਤਿਤਾਂ ਨੇ ਕਿਥੇ ਜਾਣ ਲੈਣਾ ਸੀ? ਏਸ਼ ਕਰਕੇ ਹਨ ਦੇ ਪੰਡਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਉਸ ਵੇਲੇ ਦਾ ਨਹੀਂ ਪਤਾ, ਜਦੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ

ਪੂਬਨ :–ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦੇ ਪੈਕੰਬਰ ਜਾਂ ਕਾਰੀ ਆਦਿ ਤਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋਣਗੇ ?

ਉੱਤਰ:--ਵਖਤੂ ਨ ਪਾਇਓ ਕਾਦੀਆ:--(ਕਾਦੀਆਂ) ਕਾਜ਼ੀਆਂ ਜੋ ਸ਼ਰਾਦੀ ਬਿਵਸਥਾ ਦੇ ਗਿਆਤੇ ਅਥਵਾ ਜੋ ਪੈਰੀਬਰ ਆਦਿ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜ਼ ਬਰ ਦੇ ਵੀ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਟਚਨ ਦੇ (ਵਖਤ) ਸਮੇ^ਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਹੈ। ਕਿ ਫ਼ੋਲਾਨੋ

ਪਿੰਛ ਨ ਸਾਜੇ ਪਿੰਛ ਨ ਦ ਹੈ ਪੁਛਿ ਨ ਦੇਵੇਂ ਲੀਏ॥ ਆਪਣੀ ਕੁਵਰਤਿ ਆਪੇ ਜਾਣੇ ਆਪੇ ਕਟਣ ਕਰੇਇ।' (ਅੰਗ ਪਤ)।

'ਭਵਜੀਰ ੲਡੇ ਧੀਰ ਧਰਮਅੰਗ ਅਲਬ ਅਗਮ ਬੋਲੂ ਕੀਆਅਪਣੇ ਉਡਾਹਿਕੀਉ..' ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-ਸਰੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਜੀ ਮੁਹੌਮਦ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਜਾਣਿਆ ਹੋਵੇਗ ?

ਉੱਤਰ--ਜਿ ਲਿਖਨਿ ਲੇਖੁ ਕੁਰਾਣੁ :--ਜ਼ ਮੁਰੰਸਦ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਉਤਪਤੀ ਦ ਸਮੇਂ ਦਾ ਗਿਆਨ ਪਾਇਆ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ (ਕਰਾਣ) ਸ਼ਰੀਫ਼ ਦੇ ਅੰਦਰ (ਕਰ) ਲਖ (ਲਿਖਨਿ) ਲਿਖਿਆ ਹੁੰਦਾ ? ਕਿ ਫਲਾਨੇ ਦਿਨ, ਮਹੀਨੇ ਰੁਤ ਵਿਚ ਪ੍ਰਮਸ਼ਰ ਨੇ ਮ੍ਰਿਸ਼ਣੀ ਪੰਦਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਕਰਾਣ ਵਿਚ ਲਿਖਤ ਨਹੀਂ। ਲਿਖੀ ਹੋਈ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਇਹ ਸਿੱਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਵੀ ਸ਼ਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਰਚਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ।

ਪਸ਼ਨ:-ਮੀ ਹੁਣ ਦੇ ਕਾਜ਼ੀ ਤਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋਣਗੇ ? ਤਾਂ ਮਹਾਰਾਜ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹਾਂ ਸਥਾ ! ਹੁਣ ਦੇ ਕਾਜ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਕੀ (ਵਖਤੂ) ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਜਾਨਣਾ ਸੀ; ਜਿਹੜ ਮੁਹੰਸਦ ਅਤੇ ਦੇ ਪੈਰਕਾਰ ਹਨ । ਉਹ ਤਾਂ ਹੀ ਦੂਸ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਜਾਣ ਸਕਦੇ ਜੇ ਕਰਾਣ ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਫਲਾਨੇ ਵਕਤ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਸਿਸ਼ਟੀ ਰਚੀ।

^{् ।} भ ११ ४ - प धार्य चेत्र माया च त्राधम नाउ हा उर्य तर राजा । अ सार - लग्न वंडरा पामि- मण्ड पा A for 3 114 5521

나당취 > ਸ਼੍ਰੀ ਕਪੂ ਜੀ ਸ਼ਾਇਲ ਨੇ ਸਵਕਰਟ ਵਿਚ ਹੀ ਨਹੀਂ ਫ਼ਿਰਿਆ ਹੋ ਦੂਆਂ ਤਾਂ ਦਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੀ ਪਤਾ ਸ਼ਰ ਹੈ ਇਸ ਸਵਕਰਟ ਵਿਚ ਹੀ ਨਹੀਂ ਫ਼ਿਰਿਆ ਹੈ ਦੂਆਂ ਤਾਂ ਦਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੀ ਪਤਾ ਸ਼ਰ ਹੈ ਸਰ ਕਰ ਟ ਵਿਚ ਹਾ ਨਹਾਂ ਸਰਦਾ ਹੈ, ਓਈ ਪਤਰੇ ਹੀ ਇਹ ਝਾਨੇ ਜਾਨਣਾ ਸੀ। ਵਾਜ ਕ ਜੀਆਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨੂੰ ਸਰਦਾ ਹੈ, ਓਈ ਪਤਰੇ ਹੀ ਇਹ ਝਾਨੇ ਜਾਨਣਾ ਸੀ। ਵਾਜ ਕ ਜੀਆਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨੂੰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਰਚ ਪਤਕ ਹਾਂ ਉਹ ਮਿਸਟੀ ਦੀ ਉਤਪਤੀ ਦੁਸਮਾਂ ਦਾ ਲਖ਼ਾ। ਹੁੰਦ ਤਾਂ ਕਰਣ ਦੁਸੰਬ ਤਰਾ ਉਹ ਮਿਧਾ ਨੂੰ ਵੀ ਕਹਿ ਦਿਤਾ ਵਿਚ ਲਖ਼ਾ। ਹੁੰਦ ਤਾਂ ਕਰਣ ਦੇ ਲਬ ਲਿਖ ਦਾਦਾ ਸਤਿਹਾਰ ਜੀ ਨੇ ਸਿਧਾ ਨੂੰ ਵੀ ਕਹਿ ਦਿਤਾ ਕਿ ਹੈ ਸਿਤੇ।

ਵਿਤਿਵਾਰ ਨਾ ਜੋਗੀ ਜਾਣ :--ਤਹਾਤੇ ਕੇ (ਜੋਜ਼ੀ) ਗੈਰਥ ਨਜ਼ ਅਵਿਕ ਸਿਧ ਸਨ ਉਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦ ਕਿ ਬ੍ਰਿਕ ਕੇ ਦੀ ਕਚਨਾ ਕਿਹੜੀ ਅਵਿਕ ਸਿਧ ਸਨ ਉਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦ ਕਿ ਬ੍ਰਿਕ ਕੇ ਦੀ ਕਚਨਾ ਕਿਹੜੀ ਅ ਵਿਕਾਸ਼ਕ ਤਨ ਦੂਤੀ ਜਾਂਦ ਵਿਚ ਹੁਈ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਹੜੇ (ਵਾਰ) ਜਿਨ (ਰਹਿ) ਏਕਲ, ਜੂਜ, ਤੀਜ਼ ਅਵਿ ਕਿਚ ਵਿਚ ਹੋਈ ਹੈ ਐਤਵਾਰ ਸਮਵਾਰ ਆਦਿਕ ਬਿਹੁਤੇ ਦਿਨ ਵਿਚ ਹੈਮੀ ਹੈ

ਭਵਾਰ ਸਮਾਵ ਪ ਪ੍ਰਸ਼ਨ :- ਛੁੱਚ ਸਹਾਰਾਜ਼ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਜੀਤਸ਼ੀ ਤੋਂ ਜ ਣਦੇ ਹੋਣਗੇ 9

ਰਤਿ ਮਾਹੁਨ ਕੋਈ :-- ਭਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਸਿਧੋ ! ਸਮੇਂ ਦੀ ਗਿਆ। ਰਾਤ ਜੋ ਜੇਤਜ਼ੀ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਕੋਈ ਪਜਾ ਨੂੰ ਹੈ ਕਿ ਕਜ਼ਾ ਕਰਨ ਵਾਲ ਜਾਜਤਰ ਰਿਸ਼ਟੀ ਰਚੀ ਹੈ ਉਸ ਵੇਲ ਕਿਹੜੀ ਰੁਤ ਸੀ ਗ੍ਰੀਖਮ ਸੀ, ਸਰਦ ਸੀ, ਕਿਰਤ ਰਿਸ਼ਟੀ ਰਚੀ ਹੈ ਉਸ ਵੇਲ ਕਿਹੜੀ ਰੁਤ ਸੀ ਗ੍ਰੀਖਮ ਸੀ, ਸਰਦ ਸੀ, ਕਿਰਤ ਸਿਸ਼ਟਾ ਰਚਾ ਹ ਦੂਨ ਵਲੋਂ ਸੀ ਫੱਗਣ ਸਾਂ, ਚਤ ਸੀ, ਸਾਘ ਸੀ, ਕਿਹੜਾ ਸੀ। ਸੀ ਅਤੇ ਮਹੀਨਾ ਕਿਹੜਾ ਸੀ ਫੱਗਣ ਸਾਂ, ਚਤ ਸੀ, ਸਾਘ ਸੀ, ਕਿਹੜਾ ਸੀ। ਪ੍ਰਸ਼ਨ :- ਫ਼ੌਰ ਹੈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਜੀ, ਕੋਈ ਜਾਣਦਾ **ਦੀ ਹੈ ;**

ਤਾਂ ਕਾਰਿੰਦੇ ਪਨ ਹੈ ਸਿਧੇ ! ਸੁਣ :--ਜਾ ਕਰਤਾ ਸਿਰਠੀ ਕਉ ਸਾਜੇ :-(ਜਾ) ਜਦੋਂ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖ (ਬਿਟਨੀ) ਬਿਸਟੀ ਨੂੰ (ਸਾਜੇ) ਟਚਦਾ ਹੈ।

ਆਪੇ ਜਾਣੇ ਸੋਈ :--ਉਹ ਆਪ ਹੀ ਉਸ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ। ਹੋਰ ਨ ਹੈਂ ਤਰੀ ਜਾਣ ਸਤੇਦਾ। ਯਦਾ ਸ੍ਰੀ ਮਖਤਾਕ :- 'ਜਦ ਹੁਆਪ ਚਾਣ ਕੀਆ ਬੀਰਿਕਰੀ ਕਰਤ ਪ੍ਰਤਿਨ ਸੰਵਰ ਬੀਆ ॥ ਤਦਹ ਕਿਆ ਕੇ ਲੋਵੇਂ ਕਿਆ ਤ ਦੇ ਮਾਅਤ ਵਰਜ ਕੀਆ। (ਅੰਗ ਹ 19) ਉਸ ਵਲ ਦੂਜਾ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਨੂੰ ਸੀ ਜਿਸ ਵਜੇ ਵੇਣ ਜਨ ਸਭਦਾ ਹੈ ? ਉਹ ਆਪਣ ਕਰਵੇਂਬ ਨੂੰ भार के सारकार (रनसा तस्तान (मिनडी) मिनडी है माबर ੀ ਭਵਰਚਵਾ ਹੈ ਅਪਣ ਅਪ ਨੂੰ ਮਾਇਆ ਸ਼ਬਲ ਗੜਾ ਕੇ, ਉਸਸਮ ਨ नुसर्ग अप में संघर द का है।

ਹੁਤਨ - ਸਭਾਤਨ ਵਿੱਚ ਸਹਾਕਾਰ ਜੀ, ਆਪ ਕ੍ਰਿਹਾ ਕਰ**ਕੇ ਰਵ**ੂ ਰ, ਕਬ੍ਹਾ ਹੈ ਕੁਸ਼ਨ, ਉਤਾ ਕਿਸ ਪ੍ਰਤ ਕਟਦਾ ਹੈ 🔊

the is the house the new with his his his his his his his his

ਕਿਵ ਕਰਿ ਆਖਾ: ਤਾਂ ਸਭੇ ਪਾਸਸ਼ਾਰ ਜੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਸਿਧੇ ! ਕਿਸ ਪ੍ਰਭਾਰ ਆਖ ਦਾਵੀ- ਕਿ ਇਉਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਜੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨੂੰ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਕਿਵ ਸਾਲਾਹੀ :- ਇਹ ਵੀ ਕਿਵੇਂ (ਸਾਲਾਹੀ) 'ਸਫ਼ ਤ ਕਰ ਦੇਸ਼ੀਏ ਕਿ ਦਿਸ਼ ਪ੍ਰਭਾਰ ਜਿਸਨੂੰ ਜੀ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ

ਕਿਉਂ ਵਰਨੀ ਕਿਵੇਂ ਜਾਣਾ :-feJ ਵੀ (ਕਿਤੇ) ਕਿਵੇਂ (ਵਰਨੀ) ਝੁਕਟ ਟੈ ਕਰੀਏ, ਕਿ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸਿਵ ਜੀ ਦੁਆਰਾ ਲੈਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤ ਝਨਟਰ ਕਰਾ। ਜਦੋਂ ਜਿਨ। ਦਵਾਜਿਆ ਦੀ ਪ੍ਰਲੇ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਉਸ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਵੀ (ਕਿਵ ਜਾਣਾ) ਰੇ ਜਿਹ ! ਤੁਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਜਾਣ ਸਕਦੇ ਹੋ ? ਉਸ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਅੰਤਰਗਤੀ ਨੂੰ

ਵਾ:-ਪ੍ਰਸ਼ਨ :-ਸਿਧ ਕਹਿੰ ਦੇ ਮਹਾਰਾਜ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਬ੍ਰਮਾ,ਵਿਸ਼ਨੂੰ, ਸਿਵ ਇਹ ਤਿੰਨ ਮੁਖੀ ਦਵੱਤ ਹਨ ਏਹ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋਣਗ ? ਤਾਂ

(ਕਿਵ ਕਰਿ ਆਖਾ) ਹੈ ਸਿਧੇ ! ਬ੍ਰਾਮਾ ਕਿਵੇਂ ਆਖਣਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਫ਼ਲਾਨੇ ਵਕਤ ਪ੍ਰਮਸਰ ਨ ਸ਼ਿਸ਼ਟੀ ਰਚੀ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਵੇਂ ਰਚਦਾ ਹੈ ? ਬਹੁਮਾ ਤਾਂ ਆਪ ਦੀ ਉਤਪਾੜੀ ਵਾਲੀ ਕਵਲ ਦੀ ਨਾਲੀ (ਮਾਇਆ) ਦਾ ਹੀ ਅੰਤ ਨਹੀਂ ਪਾ ਸ਼ਹਿਆ ਸੀ। ਯਥਾ :–ਨਾਭਿ ਕਮਲ ਤੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਉਹਜੇ ਵੇਦ ਪੜ੍ਹਿ ਮੁਖਿ ਕੰਨ ਸਵਰਿ॥ ਤਾਕੇ ਅੰਤ ਨ ਜਾਈ ਲਖਣਾ ਆਵੜ ਜਾਤ ਰਹੈ ਗੁਬਾਰਿ। ਅਹਿਮਾਂ ਨ ਜਾਨਹਿ ਬੰਦ ॥ ਬ੍ਰਹਮੇ ਨਹੀਂ ਜਾਨਹਿ ਭੇਦ । ਅਵਤਾਰ ਨ ਜਾਨਹਿ ਅੰਤ ।, ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਪਾਰਬ੍ਹਮ ਬੋਅੰਤ ॥ ਸ਼ੌਕਰਾ ਨਹੀਂ ਜਾਨਹਿ ਭੇਵ ॥ ਖੋਜਤ ਹਾਰੇ ਦਵੇਂ ॥ ਵੇਵੀਆ ਨਹੀਂ ਜੋ ਨੇ ਸਰਮਰ ਸਭ ਉਪਰਿ ਅਲਬ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ॥ (੮੯੪)

(ਕਿਵ ਸ਼ਾਲਾਹੀ) ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਵੀ ਕਿਵੇਂ (ਸ਼ਾਲਾਹ) ਸਿਫ਼ਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਸ਼ਬਰ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਇਸ਼ਟੀ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

(ਫਿਊ ਵਰਨੀ) ਸ਼ਿਵ ਜੀ ਵੀ ਕਿਵੇਂ ਵਰਨਣ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ

ੂਲ ਨੇ ਵਕਤ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਲੰਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

੍ਰਿਫ਼ ਜ'ਣਾ) ਅਤੇ ਅਸ਼ੀ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਕਿਵੇਂ ਜਾਣ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਵਲ ਨ ਵਕਤ ਰਚਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਵਾ:-(∝ਵ ਕ ਰ ਆਖਾ) ਹੈ ਸਿਧ ! ਕਿਵੇਂ ਮਨ ਕਰਕੇ ਆਖੀਏ ਕਿ ਇਉਂ ਉ-ਪਤੀ ਬਰਦਾ ਹੈ।

ਸ੍ਰੀ ਜਪੂ ਜੀ ਸਾਹਿਬ

(ਭਿਵ ਸ਼ਾਲਾਹੀ) ਕਿਸ ਪ੍ਰਭਾਰ ਸਲਾਹੀਣ ਬਾਣੀ ਨਾਲ, ਕਿ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾ_ਰ ਹ

ਾਰਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। (ਕਿਉਂ ਵਰਨੀ) ਕਿਵੇਂ ਵਰਨਣ ਕਰੀਏ ਸ਼ਰੀਰ ਨਾਲ ਕਿ ਇਉਂ ਸ਼੍ਰੇਤਾ ਪਾਣਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਰਦਾ ਹੈ। (ਕਿਵ ਜਾਣਾ) ਅਤੇ ਬੁਧੀ ਬਰਕੇ ਵੀ ਕਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜਾਣੀਏ ਜਾਂ ਕਿਵੇਂ ਜਾਣ ਕਰਵਾ ਹੈ।

ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਉਸਦੇ ਅਨੌਤ ਕੌਤਕਾ ਨੂੰ। ਸ਼ਬਦੇ ਹਾਂ। ਚਸਦ ਅਹਾਂ ਜੇ ਸਿਰ ਦੇ ਜੇ ਸਾਖ਼ਾ ਹੈ ਜਿਹੇ ! ਉਸਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਕਿਵੇਂ ਆਖੀਏ ਕਿ ਸਿਖ਼ਦ ਵਾ:-(ਗਿਵ ਕਰਿ ਆਖ਼ਾ) ਹੈ ਜਿਹੇ ! ਉਸਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਕਿਵੇਂ ਆਖੀਏ ਕਿ ਸਿਖ਼ਦ ਨੂੰ ਬਿਲ੍ਹੇ, ਹੁਣ, ਬ੍ਰੀਤਾ ਹੈ ਨੇ ਦਿਹੇ ਅਤੇ ਤੇ ਬੀ ਮ੍ਰੇਤ ਬ੍ਰੀਪ ਸ ਕੁੰਦਰ ਸ੍ਰੰਤ ਸਿੰਹ ਛਾ: -(-ਅਵ ਕਾਰ ਸਾਹ ਹੈ ਨੇ ਦਿਹੇ ਅਤੇ ਤੇ ਬੀ ਮ੍ਰੇਤ ਬ੍ਰੀਪ ਸ ਕੁੰਦਰ ਸ੍ਰੰਤ ਸਿੰਹ

(ਭਿਵ ਸਾਲਾਹੀ) ਉਸਦੀ ਪਾਲਨਾ ਜ਼ਕਤੀ ਵੀ ਕਿਵੇਂ ਸਲਾਹੀਏ ਕਿ _{ਵਿਸ}਼ (ਬਿਵ ਸਾਲ ਹੈ) ਪ੍ਰਭਾਰ ਸ਼ਕਰ ਖੇਰ ਕੀਤਿਆਂ ਨੂੰ ਪੱਬਰ ਦੀਆਂ ਸਿਲ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚ ਵੀ ਸ਼ਕਰ ਪ੍ਰੈਡ

ਕਰਕੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਕਰਕ ਚਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰੈਲ ਪਬਰ ਮਹਿ ਜੌਕ ਉਪਾਏ ਤਾਫ਼ਾ ਰਿਜ਼ਕੂ ਆ ਹੈ ਕਰਿ ਧਰਿਆ। (ਅੰਗ ੧੦) ਪ੍ਰਾਖਣਿ ਕੀਟ ਗਪੜ੍ਹ ਹੋਇ ਰਹੜਾ ਤਾਂ ਚੋਂ ਮਾਰਗ ਨਾਹੀ ਜੈ (ਅੰਗ ੪੮੮)

ਿਸ਼ਤ ਕਾਰ ਕਰ ਉਦਰ ਉਦਕ ਮਹਿ ਪਿੰਡ ਕੀਆ ਦਸ ਦੁਆਰਾ॥ ਵਿੱਚ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ 'ਮੁਕਰੀ ਕਰ ਉਦਰ ਉਦਕ ਮਹਿ ਪਿੰਡ ਕੀਆ ਦਸ ਦੁਆਰਾ॥ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਨ। ਅਹਾਰ ਅਗੰਨ ਮਹਿ ਵਾਬੇ ਐਸਾ ਖਸਮੂ ਹਮਾਰਾ ॥੧॥ ਕੁੰਮੀ ਜਲ੍ਹ ਮਹਿਤਨ ਅਹਾਰੂ ਅਹਾਰ ਤਿਸ਼ ਬਾਹਰਿ ਪੱਖ ਖੀਰੂ ਤਿਨ ਨਾਹੀ ॥ ਪੂਰਨ ਪਰਮਾਨੰਦ ਮਨੋਹਰ ਸਮਾਂਤ ਦੇਖ ਮਨ ਮਾਹੀ ।' (ਅੰਗ ਭਵਧ)

ਰੂ ਸਨ੍ਹਾਂ ਸਾਹਾਂ (ਕਿਉਂ ਵਰਨੀ) ਉਸਦੀ ਲੈਤਾ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਵਰਨਣ ਕਰੀਏ ? ਕਿ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਪ੍ਰਯੋ ਕਰਦਾ ਹੈ। 'ਸਬ ਆਕਰਖ ਕਰਤ ਹੋ ਕਬਹੂ॥ ਤੁਸ ਮੈਂ ਜਿਲ੍ਹ

ਉਹ ਹਰ ਸਭਹੇ .

(ਭਿਵਜਾਣਾ) (ਕਿਵ) ਭਿਸ਼ ਪ੍ਰਕਾਰ ਅਸੀਂ ਉਸ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਕਰਤਬਾਂ ਵੇ

ਅੰਤ ਨੂੰ ਜਾਣ ਸਭਦੇ ਹਾਂ। ਹੈ ਸਿਧੇ ! ਕੋਈ ਵੀ ਨਹਾਂ ਜਾਣ ਸਕਦਾ। ਪਸ਼ਨ:-ਹੇ ਸ਼ਤਿਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕਹੀ ਤਾਂ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆ।

ਨਾਨਕ ਆਖਣਿ ਸਭੂ ਕੇ ਆਖੇ : ਤੂੰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਬ _{ਦੇਵ ਜੀ} ਕ਼ ਿੰਦੇ ਹਨ ਹੋ ਕਿਸੇ ! (ਆਖਾਣ) ਆਖਣ ਵਾਲੇ ਹੈ ਕ, ਭਾਵ ਕਬਨ ਬਰਨ ਵਲੇ 7 ਕ ਮਭ ਕਈ (ਆਬੇ) ਆਬਦੇ ਤਾਂ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਤਾਂ ਹਨ।

ਇਕਨ੍ਹਾ ਇਕ ਸਿਆਣਾਂ :=(ਇਕਰੂ ਇਕੱਠਾ ਪਾਠ ਹੈ)। ਇਕ ਤੋਂ ਵਿਕਾਸਿਆਣਾ ਬਣ ਕੇ ਕੰਮਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਏਸ ਸਹਾਤਮਾ ਤੇ', ਲਾਡਰ ਤੋਂ ,ਵਿਦਵਲ 位的现在分词使用的现在分词 经现代的 经证明 बी नधनी भ्राविष

(884)

ਲਾ ਹੁੰਦਿਹਰੀ ਦੱਕ ਨਹਾਂ ਕਹੀ ਗਈ, ਗਪਤ ਰਹਿ ਗਈ ਹੈ ਉਹ ਮੈਂ ਪ੍ਰਤ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਨਿਊ ਇਕ ਤੇ ਇਕ ਸਿਆਣਾ ਬਣਕੇ ਕਹਿਣ ਨੂੰ ਜਾਂ ਸਭ ਕੋਈ ਰੂਵਿੰਦ ਹੈ ਪਾ ਉਸ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ਨ ਨੂੰ, ਉਸਤੀ ਨਰਨਾ ਹੈ, ਪਾਲਨਾ ਹੈ, ਉਤਪਤੀ ਨੇ, ਲੇਤਾ ਨੂੰ, ਸੰਕਰਮਾਰਤ ਨੂੰ ਪੂਰੇ ਤੌਰ ਤ ਕੋਈ ਵੀ ਰੱਧ ਨਹੀਂ ਸਭਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਸਤ (= ਵਰ) ਸ਼ਕਿਤਾਰ ਸ਼ਾਹਿਬ ਜੀ ! ਕਿਵਾਂ ਉਸਨੂੰ ਜਾਣੀਸ਼ ?

ਰਿੱਤਰ-ਦਤਾ ਸਾਹਿਬ ਵਡੀ ਨਾਈ:--ਹੋ ਭਾਈ! ਉਹ (ਵਡਾ) ਤੁੰਦੀ ਬ ਕੇ ਅਰਜ਼ਰ ਪੰਜ ਹੈ (ਸਮ੍ਹੀਰ) ਮਮੁਲਿਆਂ ਬਿੱਤੀ ਤੰਕਾਰਮ ਸਮੁਦਿਆਂ ਤੀ ਸ਼ੁਕਾਮੀ ਹੈ, ਮਾਲਕ ਹੈ ਅਤ (ਵਕੀ) ਵੜੀ ਉਸਦੀ (ਨਾਈ) ਮਹਿਸਾ ਹੈ। ਵਾ ਵੜੀ ਉਸਦੀ (ਨਾਈ) ਆਵਾਜ਼ ਹੈ ਓਅੰਕਾਰ ਰੂਪ ਵਾ ਸਤਿਨਾਮ ਰੂਪ। ਵਾ :-(ਵੜੀ) ਵੜ ਦੀ (ਨਾਈ) ਨਿਆਈ ਉਸਦੀ ਕਦਰਤ ਹੈ।

ਵਾ:-ਉਸ ਦੀ ਸੱਤਾ ਦੇ ਆਸਰੇ ਜੜ੍ਹ ਮਾਇਆ ਵੀ ਉਸ ਵਡੇ ਦੀ (ਨਾਈ) ਨਿਆਈ ਪ੍ਰੀਤ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਏਸ ਦਾ ਹਾ ਕਥਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਪ੍ਰਜੇਸ਼ਰ ਣਾ ਕਰਨ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਨੇ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ । ਜਿਹੜੀ ਨੇ ਜੁਗਤੀਆਂ**ਂ ਨਾ ਸ**ਹਾਰੇ ਸੈਸਨੂੰ ਅਨਰਬਦਨੀ ਮਾਇਆ ਕਹਿੰਦ ਹਨ।

₁ਅਜ਼ਾਮੌਕ ਲੌਹਤ ਸੁਕਲ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਹੈ। (ਅਜਾ) ਅਜਨਮੀ ਹੈ, ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿਬ ਆਈ ਹੈ। ਤੇ (ਮੈਕ) ਇਕ ਹੈ । (ਲੇਹਤ) ਲਾਲ ਰੰਗ ਵਾਲੀ ਰਜੋ ਗੁਣ

ਿਕ ਨੂੰ ਸਾਤ ਹੈ। ਕੇ ਨਾਲਕ ਤਿਹੀ ਤੇ ਨਾਲਤਿਅਸਤਿ ਉੱਤੇ ਹੈ। ਏ ਨਾਤਿੰਨ ਹੈ प्रकार के विद्यालय कि है। अतानु हेर के एक के किन है र म भ ५ अ शरर १५४ हरेर धंत बार सर है।

ਜ਼ੀਤ ਤੇ ਅਮਰੋਜ ਦਾ ਆਪ (ਹ) । ਅੰਦੇ ਵਿਰਧ ਹੈ ਕਿਵੇਂ ਦਿਨ ਤੇ ਰਾਜ ਦਾ। ਜਦਾਂ ਕਾਰੂ ਹੁਤਾ ਦਿਨ ਵੱਸੀ। ਜ ਦਿਨ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਤ ਨਹੀਂ। ਇੱਕ ਜਿਥ ਸਤ੍ਹਿੰ ਉਥ ਅਸਤਿ र, १८ १० ट मीन न अध्यात वा ता मा मांचर स्वाम के मा एक ब्रिन ਕ ਦੇ ਤਾਰਿਕ ਪਾਰਕ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਜੋ ਅਧਿਨ ਕਹੀਏ ਤਾਂ ਵੀ ਬਣਦੀ ਨਹੀਂ। ਬਹੁਮ ਨ , ਭਵਨ ਅਨਰ ਪੂਰ ਹੈ ਜਾਇਆ ਅਸੀਂ ਭ ਜੜਿ ਦੁਖ ਰੂਪ ਹੈ। ਭ ਭਿਨ ਅਭਿੰਨ ਦਵਾਂ ਵਾ । ਹੀ ਜਾਂਮਨੀ ਤਿਰਾਵਵ ਜਲਗਾ ਤਾ ਰਹਿਤ ਕਰੀਏ ਤਾ ਸਾਹਿਆ ਦੇ , ਭਾੜ ਆਸ ਦਿਸਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਕਰਕ ਨਿਰਾਵੈਵ ਨਹੀਂ ਹੈ । ਜ ਸਵੇਵੀ ਕਰੀਕ ਤਾਂ 🎟 ਅਨਾ ਸਿੰਘਾ ਵਿੱਚ ਭਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਦਵੇਂ ਤਾਂ ਕਹੇ ਨਹੀਂ ਜਾਂ ਸਕਦੇ ਆਪ ਵਿਚੀਂ ਾ ੍ਰਸ਼ਤਾ , ਬਕਰਕੇ। ਦਿੰਦੂ ਨੂੰ ਜਗਤੀਆਂ ਜਿਹੜੀ ਨੁਸਤਾਰ ਉਸਨੂੰ ਅਨਰਬਚਨੀ म एका विद्यास दस । †ਇਹ ਤਰ੍ਹੀ ਉਹਤਿਸ਼ਦ ਦੀ ਸੁਰਤੀ ਹੈ।

ਸ਼੍ਰੀ ਜਪੂ ਜੀ ਸ਼ਾਹਿਬ ਰੂਪ ਹੈ। (ਸ਼ਕਲ) ਚਿਟੇ ਰੰਗ ਵਾਲੀ ਸਤੋਂ ਗੁਣ ਰੂਪ ਹੈ। (ਵਿਸ਼ਨਾ) ਬਾਲੇ ਰੰਗ ਹੈ ਰੂਪ ਹੈ। (ਸ਼ਕਲ) ਚਿਟੇ ਰੰਗ ਵਾਲੀ ਸਤੋਂ ਗੁਣ ਰੂਪ ਹੈ। ਰੂਪ ਹੈ। (ਸਕਲ) ਬਣ ਰਹਾ ਭੂਪ ਹੈ। (ਸਕਲ) ਬਣ ਰਹੀ । ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਿਸੇ ਦੇ ਗੌਰੇ ਰੰਗ ਦੇ ਚਹਿਰੇ ਤੇ ਤਿਸ ਵਾਲੀ ਤਮੇਂ ਗੁਣ ਰੂਪ ਹੈ। ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਹਿ ਸਕਣ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਬਣ ਵਾਲੀ ਤਮੇਂ ਗੁਣ ਰੂਪ ਹੈ। ਜਿਸ ਹੋਵੇਂ ਰਸਦੀ ਮਹਿਮਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਕਵੀ ਨਾ ਕਹਿ ਸਬਣ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਸਰੂਪ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਜ਼ ਹੋਵੇਂ ਰਸਦੀ ਮਹਿਮਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਕਵੀ ਨਾ ਕਹਿ ਸਬਣ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਸਰੂਪ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਜ਼ ਹੋਵੇਂ ਓਸਟੀ ਸਾਹਮਾ ਹੈ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੀ ਮਾਇਆ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਵਿਚ ਤਿਕ ਓਨਾਂ ਨੇ ਕੀ ਬਹਿ ਸਕਣੀ ਹੈ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੀ ਮਾਇਆ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਵਿਚ ਤਿਕ ਓਨਾਂ ਨੇ ਕੀ ਬਾਹ ਸਕਟ । ਦੀ ਤਰਾਂ ਹੈ। ਏਸ ਦਾ ਸੰਭ ਹੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਅੰਤ ਤਾ ਦਾ ਤਰਾ ਹਾਂ ਵਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕੀ ਜਾਨਵਾ ਹੈ। (ਸਾਖੀ ਪਾ; ੬ ਚੋਹਰੇ ਤੇ ਤਿਲ ਵਾਲੀ)

ਕੀਤਾ ਜਾ ਕਾ ਹੋਵੈ:-ਜਿਸ ਦਾ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਇਹ ਸਾਰਾ ਸੰਸਾਰ

ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਰਹਾ ਹੈ। ਨਾਨਕ ਜੇ ਕੇ ਆਪੋ ਜਾਣੇ:-ਸ਼ਤਿਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ਼ ਨਾਨਕ ਜਾਂ ਸਹਾਰਾਜ਼ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹੈ ਸਿਧੋ ! ਜੋ ਕੋਈ ਇਉ' ਜਾਣ ਲਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪ ਹੀ ਜਾਣਨ ਹਾਂ ਮੈਂ ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਣ ਲਿਆ ਹੈ।

ਅਗੇ ਗਇਆ ਨੇ ਸੋਹੈ :-ਅਗੇ ਦਰਗਾਹ ਵਿਚ ਜਾ ਕੇ ਉਹ ਸੋਗ ਨਹੀਂ ਪਾਵੇਗਾ ਐਸਾ ਪੁਰਖੁ। ਜਿਸ ਵੱਲੋਂ ਅੰਤ ਨ ਪਾ ਸਕਿਆ ਤਾਂ ਬਰਮਿੰਡ ਨਹੀਂ ਪਾਵਰਾ ਸਾਂ :→ਮਰੀ ਸੰਤਾਂ ਮਹਾਤਮਾਂ ਦੀ ਸੰਗਤ ਵਿਚ ਜਾ ਕੇ ਸੌਤਾ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਪਵਰਾ । ਜਾਂ :→ਮਰੀ ਸੰਤਾਂ ਮਹਾਤਮਾਂ ਦੀ ਸੰਗਤ ਵਿਚ ਜਾ ਕੇ ਸੌਤਾ ਨਹੀਂ ਹਣਾ ਪਵਰਾ । ਪਾਵਰਾ । ਜਦੋਂ ਪੁਛਣਗੇ ਡਿ ਤੂੰ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਨੂੰ,ਜਾਣ ਸ਼ਕਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਦਸਤ ਕਰ। ਉਸ ਵੇਲੇ ਪੂਰਾ ਨਾ ਦਸ ਸੰਕਣ ਕਰਕੇ ਸਰਮਿੰਦਾ ਹੋਣਾ ਪਵੇਗਾ।

ਸਾਖੀ–ਨਾਨਕ ਜੇ ਕੋ ਆਪੋ ਜਾਣੇ

ਇਕ ਮਹਾਤਮਾ ਪਾਸ ਇਕ ਸਿਆਣਾ ਹਕੀਮ ਆਇਆ। ਬੈਠਿਆਂ ਬੈਠਿਆਂ ਰਚਨਾਂ ਦੀ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦਿਆਂ ਮਹਾਤਮਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਜੋ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਕੀਤਾ ਹੈ ਰਚਨਾ ਦੀ ਸਭ ਲਾਭਦਾਇਕ ਤੋਂ ਗੁਣਕਾਰੀ ਹੈ ਬੇਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ । ਉਥੇ ਹਕੀਮ ਦੇ ਪਾਸ ਹੀ ਇਕ ਭੈੜਾ ਜਿਹਾ ਬੀੜਾ ਪਿਆ ਸੀ । ਉਸ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਵੇਖ ਰੀਜਗੀ ਦਾ ਕੀਤਾ, ਇਹਦਾ ਕੀ ਲਾਭ ਹੈ । ਐਵਾਂ ਨਿਕੰਮਾ ਹੈ। ਇਉਂ ਵਿਚਤ ਕਰਕੇ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਹਕੀਮ ਜੀ ਬੀਮਾਰ ਹੋ ਗਏ । ਮਿ੍ਗੀ ਦੀ ਬੀਮਾਰੀ ਲੱਡ ਗਈ। ਬੜੇ ਇਲਾਜ ਕੀਤੇ ਪਰ ਹਵੀ ਨਹੀਂ। ਬਾਰ੍ਹਾਂ ਸਾਲ ਬੜਾ ਦੁਖੀ ਰਿਹਾ ਇਕ ਦਿਨ ਫਿਰਦਾ ਫਿਰਦਾ ਉਸ ਮਹਾਤਮਾ ਪਾਸ ਹੀ ਆ ਗਿਆ। ਪਿਘਿਆ ਤੇ ਬਨਤੀ ਕੀਤੀ ਮਹਾਰਾਜ ਕੋਈ ਉਪਾਉ ਦੱਸੋਂ । ਤਾਂ ਮਹਾਤਮਾਂ ਨੇ ਆਜ਼ਰ ਹੁੰਦਿਆ ਜਾਣਕੇ ਖੁਸ਼ੇ ਕਿਸਮ ਦਾ ਹੀ ਕੀੜਾ ਜਿਸਤੇ ਤਰਕ ਕੀਤੀ ਸੀ

機器等於於於數學的可能數數數數數數數數數數數數數 ਨਿਕੰਮੰਪੁਰੇ ਦੀ, ਕੋਲ ਮਰਿਆ ਪਿਆ ਵੇਖਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਮਰੇ ਕੀਤੇ ਨੂੰ ਰਗਤ ਕੇ ਮੌਕ ਵਿਚ ਚੜ੍ਹਾ ਲਉ । ਕਰਤਾਰ ਵਲਾ ਕਰੰਗਾ । ਹਕੀਮ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਰਗੜ ਕੇ, ਘਰ ਲਜਾ ਕੇ, ਨੱਕ ਵਿਚ ਚੜਾ ਲਿਆ। ਮਿਗੀ ਹੋਟ ਗਈ ਤੇ ਆ ਕੇ ਰਗੜ ਪੰਜਾਬ ਮਹਾਰਾਜ ਮੈਂ ਤਾਂ ਦਸ ਤੇ ਤਰਕ ਕੀਤਾ ਸੀ । ਪਰ ਪਰਮਸਰ ਦੀ ਲੀਲ੍ਹਾ ਅਸਰਰਜ ਹੈ। ਉਸਦੀ ਰਚਨੀ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣ ਸਕਦਾ। ਤਰਕ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਪਛੜਾਵਾਂ ਹੀ ਕਰਨਾ ਪੈਂਵਾ ਹੈ। ਔਕੇ

ਅਰਥ ੨ :-ਗੁਰੂ ਤੇ ਸਿਖ ਦੇ ਸੰਬਾਦ ਦੁਆਰਾ

ਪਸ਼ਨ :–ਬਾਬਾ ਲਹਿਣਾ ਜੀ ਨੇ ਪ੍ਰਫਿਆ ਕਿ ਹੈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ! ਤੀਰਬ ਗਿਹੜਾ ਹੈ ? ਤਪ ਕਿਹੜਾ ਹੈ ? ਦਇਆ ਕਿਹੜਾ ਹੈ ? ਦਮਨ ਕਿਹੜਾ ਹੈ ? ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਰੂਪ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਕਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੋਵੇ 📍

ਗੁਰ ਉੱਤਰ :--(ਤੀਰਬੁ ਤਪੂ; ਦੁਇਆ ਦੁਤੂ ਦਾਨੂ) ਹੈ ਗੁਰ ਸਿਖ ਜੋ ਤੇਰੇ ਅੰਦਰ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਇੱਛਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰ ਸਮਾਨਿ, ਤੀਰਬੂ ਨਹੀਂ ਛੋਇ ॥ ਸਰੂ ਸੰਤੱਖ, ਤਾਸੂ ਗਰੂ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉਂ ॥ ਗੁਰ ਦਰੀਆਉਂ ਸਦਾ ਜਲ ਨਿਰਮਲ; ਮਿਲਿਆ ਦਰਮਤਿ ਮੈਲੂ ਹਰੇ ॥ ਸਤਿਗ੍ਰਰਿ ਪਾਇਐ ਪੂਰਾ ਨਾਵਣ; ਪਸ਼ੂ ਪ੍ਰੇਤਹੁ ਦੇਵ ਕਰੈ॥' (ਅੰਗ ੧੩੨੯)

ਤੀਰਬ ਨਾਮ ਹੈ ਪਵਿਤ੍ਰ ਦਾ, ਪਵਿਤ੍ਰ ਰੂਪ ਸਤਿਗ੍ਰ ਜੀ ਹਨ। ਜੋ ੜਗਿਆਸੂਆਂ ਦੀ ਪਾਪਾਂ, ਵਿਕਾਰਾਂ, ਅਉਗਣਾਂ, ਦਰਮੱਤ ਦੀ ਮੈਲ ਲਾਹੁਣ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਪਸੂਆਂ ਤੇ ਪ੍ਰਤਾਂ ਤੋਂ ਦੇਵੜੇ ਬਨੌਣ ਵਾਲੇ ਹਨ । ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਜੋ, 'ਤੀਰਥ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗਰੂ' ਜਾਣ ਕੇ ਕਰਨੀ ਹੈ, ਇਹ ਤੀਰਥ ਦਾ ਇਸ਼ਨਾਨ ਹੈ :

'ਸ਼ਤਿਰਾਰ ਤੀਰਬੂ ਜਾਣੀਐ, ਅਠਸ਼ਠਿ ਤੀਰਥ ਸ਼ਰਣੀ ਆਵੇ ॥' (ਵਾਰ ੧੫) (ਤਪ) ਤਪ ਨਾਮ ਚਿਤ ਕੀ ਇਕਾਗਰਤਾ ਕੋ ਜਾਨੀਏ॥'(ਵੈਰਾਗ ਸਤਕ)ਚਿਤ ਦੀ ਇਕਾਗਰਤਾ ਦਾ ਨਾਮ ਤਪ**ਹੈ। ਤਪਨ ਤਪੁਗੁਰ ਗਿਆਨੂ॥ (ਅੰਗ ੪੮੬)**। ਸ਼ਤਿਗਰੂ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦਾ ਗਿਆਨ ਧਾਰਨ ਕਰਨਾ ਤੁਪਾਂ ਵਿਚੋਂ ਸ਼ਰੋਮਣੀ ਤੁਪ ਹੈ। ਜਾਂ 'ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੁਪਾਂ ਸਿਰਿ ਤਪੂ ਸਾਰੂ ॥' (ਅੰਗ ੪੨੩) ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀ ਜਿਹੜੀ ਦਹਿਲ ਕਰਨੀ ਹੈ, ਇਹ ਤੁਪਾਂ ਵਿਚੋਂ ਸ਼ਰਮਣੀ ਤੁਪ ਸਮਝਨਾ ਭਰ। ਜਿਵੇਂ ਤਪ ਕਰਨਾ ਬੜਾ ਕਰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਇਉਂ :-'ਗੁਰੂ ਪੀਰਾਂ ਕੀ ਚਾਕਰੀ ਮਹਾਂ ਕਰੜੀ ਸੂਖ ਸਾਰੂ॥'ਹੈ–ਸਵਾ ਇਉ' ਕਰਨੀ ਹੈ, ਯਥਾ:'ਮੁਰਦਾ ਹੋਇ ਸ੍ਵੀ ਸਪੂ ਜੀ ਸਾਹਿੲ

ਅਰਦਾ ਹੁੰਦਾ ਸੰਗ੍ਰਵਾਂ ਦ ਕਰਨਾ ਦੇ ਜਿਸ ਕਸ ਦੇ ਦੂਜ ਕਾਲ ਕਰਿਸ਼ਤਾ ਹੈ। ਕਿਲਾ ਨੂੰ ਜਿਲ੍ਹਾ ਦੇ ਜਿਲ੍ਹਾ ਹੈਵਨ, ਸਾਬੰਧੇ ਸਿਰਪਿਸ਼ ਗੁਜ ਦੇ ਜਾਣ ਦੇ ਜੁਣਾ ਹੈ। ਅਰਦਾ ਹੋਇ ਸਰਾਵਨ ਗਾਲ ਗੋਲਾ ਮਲ ਬਰੀਦ ਕਰ ਜਵਣਾ, ਨ ਜਿਸ ਕਬ ਨ ਨੀਆਂ ਨੂੰ ਖਣਾ ਸੇਵਣਾ ਗੋਲਾ ਮਲ ਬਰੀਦ ਕਰ ਜਵਣਾ। ਪੰਜਾਬੀ ਦੀ ਜੀਗੀਦ ਹਨ। ਗੋਲਾ ਮਲ ਬਰੀਕ ਕਰ ਜਾਣੀ ਦਵਣਾ। ਪਰ ਦੀ ਜਾਰਾਂਦ ਪਤਾ ਮਲਿ ਹੋਵਣ ਪੀਤੀਣ ਹੋ ਏ ਕੋਈਵੇਂ ਪਾਣੀ ਦਵਣਾ। ਮਰ ਦਰਵੇਸ਼ ਜੁਮੀਕ ਵਿਚ ਹਿ ਪੀਹੀਣ ਹੋ ਏ ਸਦਾਦ ਯਾਦ ਰੇਖਣਾ। ਦਰ ਦਰਵਸ਼ ਜਮੀਦ ਯਿਕਸ ਦਸ ਭੇਵਨਾ। ਨੇ ਸ਼ਵਕ ਹੋਇ ਸੰਸੀਦ ਨੇ ਹਮਣੇ ਰੇਖਣਾ। (ਵੀਰ ਡੇ. ਪ. ੧੮। 🐯 ਜ਼ਿੰਦ ਸੰਮਾਤਕ ਸ਼੍ਰੀਰ ਸੰਗ ਸ਼ਲੂਵਵਾ।(ਵਾਰ ਭੇ' ਨਾਂ ਮਟ)

(ਦ ਸੁਸਾਰਹ ਦਾਵੇਂ (ਦਇਆ) ਨਿਸੰ ਦੁਖੀ ਤੇ ਤਰਸ਼ ਕਰਕੇ ਅ ਪਣੀ ਜਾਣ ਵੱਕ ਵਾਰ ਕੇ ਉਹਤਾਂ ਨਿ (ਬਲਿਆ) ਕਿਸ ਨੂੰ ਕੁਰ ਲਟਨਾ । ਕਿਸ ਤੋਂ ਕਰੀ ਦੇਖ ਕਉਸਨਾ ਨੇ ਸਹਾਇਆ ਕਰਨਾਸ ਦਿੱਤ ਵਲ ਜਾਣਾ । ਇਹ ਜਾਂ ਸਮਾ ਹੈ। ਮੈਵੀ ਲੰਤ ਹੈ ਸਹਾਇਆ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿੱਚ ਵਲ ਜਾਣਾ । ਇਹ ਜਾਂ ਸਮਾ ਹੈ। ਮੈਵੀ ਲੰਤ ਹੈ ਸਹਾਇਤਾ ਰਵਨ ਨਾਟ ਆਪਣੇ ਸ਼ੁੰਹ ਦੇ ਉੱਤੇ ਪੰਟੀਆਂ ਬੰਨੀ ਫਿਰਦੇ ਹਨ ਵਿ ਸ਼ੁੰਹ ਵਿੱਚ ਹੈ ਤ ਆਪਣ ਸੂਹ ਵ ਕੁ ਜਾਨਵਰਨ' ਸਰੋ ਜੋਣ। ਇਹ ਜਹੀ ਦਇਆ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹਾਂ ਹੈ। ਇਹ ਜ਼ਾਲੀ ਕਾਨਵਰ ਨਾ ਸਰਾਜ ਦ ਰਾਮ ਦੁਇਆ ਨਹੀਂ । ਦਾਇਆਂ ਉਸਨੂੰ ਕਾਹੰਦ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ :-ਕਹਾ ਸੰਸ਼ ਰਾਮ ਦੁਇਆਂ ਨਹੀਂ । ਦਾਇਆਂ ਉਸਨੂੰ ਕਾਹੰਦ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ :-ਕਹਾ ਸੰਸ਼ ਨਾਮ ਦਾਈਆਂ ਨਹਾਂ ਦਿਨਾ ਦੇ ਗੁੱਖ ਸਿੰਘਾਂ ਨੂੰ ਭਾਈ ਕਾਰੂ ਸਿੰਘ ਜੀ ਪਸ਼ ਦੇ ਫ਼ਤ ਉਣ ਲੱਗੇ ਹ ਦਿਨਾਦ ਕੁਥਾਮਕ ਪੂ ਉਹ ਪਸ਼ ਦੇ ਵਰਤਾ ਕੇ ਹੱਥ ਬੰਨ ਕਾ ਸੰਘਾਦ ਅਗੇ ਖਤ ਰਾਸ ਤੇ ਬਨ੍ਹੀ ਕਾਰ ਉਹ ਦਸ ਦਵਰਤ ਪਾਲਸਾ ਜ ! ਅੱਜ ਹਿੰਦ ਦੀਆਂ ਬੰਚ ਆਂ ਨੂੰ ਜੋ ਤਵਾਣੇ ਗਿਲਜ ਫੇਰ ਕੇ ਸ਼ੁਲੂ ! ਚਾਲਸਾਜ : ਅਤੇ ਰਜਪੂਤ ਰਜੇ, ਰਟੇ, ਇਸ ਕੀ ਸਰਚੀਰਨੇ ਉਨਾ ਸ਼ਾਂ ਜਾਰਹੇ ਹਨ। ਫਿਸ ਰਜਪੂਤ ਰਜੇ, ਰਟੇ, ਇਸ ਕੀ ਸਰਚੀਰਨੇ ਉਨਾ ਸ਼ਾਂ ਗਾਰਤ ਹਨ ਜਿਹੜ ਹੈ। ਕਵਾਂ ਕਈ ਆਪਣੇ ਅਹਾ ਨੂੰ ਸੂ-ਮੇ ਕਤਾਉਂ ਚੰਹੜ ਪਰ ਅੱਜ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰ ਖੁਆ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਆਪ ਤੋਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੇਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰਨਜ਼ਰੂਨ ਕ ਉਸ ਵੇਲੇ (ਭਾਵੇਂ ਸਾਂ ਦਿਨ ਦ ਕਰੇ ਸਨ) ਪਸ਼ਤ ਵਿਚ ਛੋਈ ਕਰੋ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦ ਟਕਰੇ ਵਿੱਚ ਰੱਧ ਦਿੱਤ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਤੇ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜਾਵੇਕ ਗਾਹੁਣ ਪਹਿਲਾਉਨ ਬਾਈਲ ਦੀ ਹਾਇਆ ਕਰਨ ਸਾਰ ਸੰਹਤ ਜੀ! ਸਤਾ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਕੰਢ ਸਿੰਘਾਂ ਨੇ ਜੰਗ ਕਰਕੇ ਜਰਵਾਇਆ ਰਿਲ ਜ਼ੁਆ ਦੇ ਹੋਈ ਹਿੰਕ ਦੀਆਂ ਨੂੰ ਜੋੜੇ ਇਆਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤ ਪਰ ਘਰ ਪੰਜਾਬ ਕੇ ਵਰ ਪ੍ਰਸ਼ਾਦਾ ਫ ਨਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਦੀ ਸਿੰਘ ਨੇ ਉਹ ਬੀਰਾਂਕਾਂ ਦੇ ਬਮ੍ਹੇ ਆ ਕੋਟਨ ਜੋ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਲ ਸੰਸੀ ਨਿਗਾ ਨਾਲ ਨੂੰ। ਦਾਖ਼ਆ। ਆਪਣ ਜਤ ਸਤਾਵਰ ਕਾਇਸ ਰੀਹ ਕ ਘਰ ਘਰੀ ਪ੍ਰ pm ਵਿਸ਼ਜ਼ ਨਾਮ ਦਾਸ਼ਆ ਹੈ। ਸਿਹੀ ਜਿਹੀ, ਬਹਾਦਰ ਸਿੰਘਾਂ ਵਾਰ ਦਿਸ਼ਾ बन्दे एक के हु स्वा अ क्षेत्र में तालीखें ने नेतम अवहा, क्षाद ਪ੍ਰਵਾਰ ਕਰਾਰ ਬਾਲਾ ਕਾਦੀ ਸਮਦਾ ਨਾਮ ਦਾਸਲਾ ਹੈ। ੇ ਤ ਦਾ ਅ ਦੀ ਅਕਮੀ ਦੇ ਦਿਆਂ ਹੈ ਕਿ ਨੂੰ ਉਣਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਅੰਤ

自由法统统法法国的公司的复数形式的复数数数

CAN DER WINDERS AND AND STREET OF LANDS ਦੀ ਨਹੀਂ ਪ੍ਰਭਾਵੇਤਾ ਪਿਰ ਚੇਹਾਂਸ ਪੀਅਹਿ ਮਲ ਵਾਣੀ ਜੂਨਾ ਮੰਗਿ ਮੰਗ ਪਿੱ ਬਾਹੀ। ਰਾਲ ਵਾਦੀ ਹੀ ਤੇ ਮਹਿ ਲੈ ਨੇ ਭਗਾਸ਼ਾ ਪਾਣੀ ਦੇ ਬਿਸ਼ਗ ਹੀ। (੧੪੮) ਇਸਦਾ ਨਾਮ ਦੁਲਿਆ ਤਾਹਾ ਹੈ ' ਸਮਦਾਨ ਨੇ ਰਿਹਾਸ ਕਿਸ਼ੀਰਿਜ਼ ਮਹਾਰਕ ਸ਼ਹਿਬ ਜੀ ਉਹ ਜੀਆਂ ਦੀ ਹੁ ਖਿਆ ਤਾਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ? ਤਹਿਜ਼ਗ ਨ ਦਾ ਸਾਣਿਆ ਸਟ ਦਾਣਿਆ ! 'ਜੀਆ ਮਾ'ਰ ਜੀਵ ਨੇ ਮੋਈ, ਅਵਰੂ ਨ ਕੋਈ। ਤੁਬੰ ਦਿਲ , ਵੇ ਇਸਲਾਨ ਹ ਵੱਲੇ ਭਸ਼ ਪਈ ਜਿਹਿ ਬਬੰ । '(ਅੰਗ ੧੫੦)

ਉਹ ਜਾਨ ਤੇ ਇਸਨਾਨ ਤੇ (ਵੇਲੇ) ਵਾਬੇ ਰਹਿ ਗਏ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਿਰ ਤੇ ਜਾਣਾਵਨ ਦਾ ਦੀ ਸ਼ੁਆਰ ਹੀ ਪਈ ਹੈ । ਭਾਈ ਇਸ ਕਰਕ 'ਜਨਸੰਨ ਡੀਟਬ ਸਰਦਾ ਪੰਨ ਜੀਆ ਦੁਇਆ ਪਰਵਾਨ (ਅੰਗ ੧⇒€) ਜ਼ਿ∪ੜੀ ਜੀਆਂ ਤੋਂ ਦੁਵਿਆ ਕਰਕ ਰ ਖਿਆ ਕਰਨੀ ਹੈ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਦੁੱਖ ਨਿਵਿਰਤ ਕਰਨਾ ਹੈ ਇਹ ਵਾਹਿਗਰੂ ਦੀ ਦਰਗਾਹ ਵਿਚ ਪ੍ਰਵਾਣੀਕ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ :-

ਸਾਖੀ ਯੁਧਿਸ਼ਟਰ ਦੀ

ਯਾਹਸਟਰ ਅਦੇ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਭਗਵਾਨ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਆਇਆ ਕਰੇ। ਤਾਂ ਸ਼ਾਂ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜੀ, ਹੈ ਰਾਜਨ ! ਕਟਿਕੇ ਬਲਾਇਆ ਕਟਨ। ਇਸਦਾ ਸੈਕਲਪ ਵੀ ਕਿ ਮਨੂ ਭਰਾਤ ਜਾਂ ਕਵਿਕੇ ਬੁਲਾਇਆ ਕਰਨ । ਇੱਕ ਦਿਨ ਦੀ ਰੱਲ ਹੈ ਲਾਹਿਸਟਰ ਸ਼ਹਾਰ ਕਰਨ ਰਿਆ; ਉਚ ਨੀ ਦੇਖਿਆ ? ਕਿ ਇੱਕ ਗੋਲਾਂ ਦੀ ਲ ਹੈ ਸਟ ਜੀ ਤੇ ਪਈ ਹੈ ਰਹੀ ਹੈ। ਉਸ ਵੇਲੇ ਇਸ ਨੇ ਦੁਖੀ ਦੇਖ ਕੇ ਪੁੱਛਆਂ, ਹੁਲਈ! -ਨੂੰ ਕੀ ਤਕਲੀਫ਼ ਹੈ ? ਤੂੰ ਕਿਉਂ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ ? ਇਹ ਕਹਿਣ ਲੱਗੀ, ਜੀ ਮਾਤਾ ਪਸ਼ੂਅ। ਵਾਲਾ ਸਭਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਬੱਚਾ ਹੈ ਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਰਵੀਬੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਬਾਹਰ ਬਾਲਣ ਦੁਗਣ ਵਸਤੇ ਆ ਗਈ ਹੀ। ਹੁਣ ਮੁੱਚਾਪੰਦਾਨ ਹੀ ਹਿੰਦਾ। ਦ ਦੀ ਮੌਰੇ ਪਾਸ ਨਹਾਂ ਹੈ । ਇਹ ਸੁਣ ਕੇ ਇਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਹੋਈ ਹੈ! ਜੋ ਕਹਾ ਤਾਂ ਜੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਥਾਂ ਅੱਗ ਪੱਟੀ ਬੰਨ ਕੇ ਤਰਪਟਨੂਮਲ ਦਿੰਦਾਹਾ। ਮੈਂ ਦਾਈ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹਾ। ਉਹ ਰਹਿੰਦੀ ਦੀ ਰਿਪਾਕਰ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੇ ਅੱਢਾਂ ਅੱਗ ਪੱਟੀ ਬੰਨ੍ ਕੇ ਦਾਈ ਵਾਲੀ ਸ਼ਵਾਕਰ ਦਿਤੀ ਤੇ ਬੰਚਾ ਪੈਦਾ ਹੈ ਗਿਆ। ਫੋਰ ਸੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜੀ ਦੇ ਕਲ ਆਇਆ, ਤਾਕਹਿੰਦ ਅ ਉਭਵਤ ਜੀ ! ਤਾਂ ਯਾਧਬਦਰ ਕਾਹੰਦਾ ਮਹਰਾਜ ਜੀ ਭਗਤਾ ਵਾਲਾ ਕੰਮ ਤੀ ਮੈਂ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਕਾਤਾ। ਤੀ ਕਾਹਿੰਦੇ ਕਿ ਰ ਜਾ ੁੰਦਾ ਹੋ ਦੁਆਂ ਜੀਆਂ ਤੇ ਤਰਸ ਕਰਕੇ ਦਾਈ ਦੀ ਸੇਵਾਕਰਕੇ ਆਇਆ ਹੈ।

भी मण मा मार्ग्य के किया है। वर्ग मार्ग्य है। ਉਸ ਕਰਕੇ ਕਰੋ ਅੰਦਰ ਭਗਤੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਭਗਤ ਜੀ ਕਿਹਾ ਹੈ । ਸੋ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਕਰਕੇ ਕਰੋ ਅੰਦਰ ਭਗਤੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਭਗਸ਼ ਕਰਕੇ ਉਸਦਾ ਦੇਖ ਨਿਭਿਹਾ ਵੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਜੰਗ ਅੰਦਰ ਭਗਤਾ ਹੈ ਤਰਸ਼ ਕਰਕੇ ਉਸਦਾ ਦੁੱਖ ਨਿਵਿਰਤ ਕਰਨ ਜੋ ਰਿਸੇ ਨੂੰ ਦੁਖੀ ਦੇਖ ਕੇ ਉਸ ਤੋਂ ਤਰਸ਼ ਕਰਕੇ ਉਸਦਾ ਦੁੱਖ ਨਿਵਿਰਤ ਕਰਨ ਜੋ ਰਿਸੇ ਨੂੰ ਦੁਖੀ ਦੇਖ ਕੇ ਉਸ ਤੋਂ ਤਰਸ਼ ਕਰਕੇ ਉਸਦਾ ਦੁੱਖ ਨਿਵਿਰਤ ਕਰਨ ਜੋ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੁਖੀ ਦੇਖ ਕ ਚਸਤ ਤਾਰ ਹੈ | ਇਹ ਦਇਆ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦੇ ਹੈ ਹੈ ਇਸ ਦਾ ਨਾਮ ਦਇਆ ਹੈ । ਜੀਆਂ ਤੇ ਤਰਸ ਕਰਨੇ ਕਰਕੇ ਹਰਤ ਦੇ ਹੈ ਹੈ ਇਸ ਦਾ ਨਾਮ ਦਾਵਾਜ਼ ਦਰਗਾਹ ਵਿਚ ਪਰਵਾਟੀਕ ਹੈ । ਜੀਆਂ ਤੋਂ ਤਰਸ ਕਰਨੇ ਕਰਕੇ ਅਨਾਹਨ ਦਰਗਾਹ ਵਿਚ ਪਰਵਾਟੀਕ ਹੈ । ਜੀਆਂ ਤੋਂ ਤਰਸ ਕਰਨੇ ਕਰਕੇ ਅਨਾਹਨ ਦਰਗਾਹ ਵਿਚ ਪਰਵਾਟਾਕ ਹੈ। ਪੰਨ ਦਾ ਵਲ ਪਾਪਤ ਹੋਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਕਰਜ਼ੇ ਤੀਰਬਾਂ ਦੇ ਇਸਨਾਨ ਕੇ ਸਾਰੇ ਪੰਨ ਦਾ ਵਲ ਪਾਪਤ ਹੋਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਕਰਜ਼ੇ ਤੀਰਬਾਂ ਦੇ ਇਸ਼ਨਾਨ ਤੋਂ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀ ਜ਼ਹਿਰ ਪਾਣੀ, ਖੁਰਾਕ ਨਾਲ ਰਜਾਉਣਾ ਪਰ ਬੰਨ ਪਸ਼ੂਆਂ ਤੋਂ ਤਰਸ ਕਰਕੇ ਵਲੋਂ ਸਿਰ ਪਾਣੀ, ਖੁਰਾਕ ਨਾਲ ਰਜਾਉਣਾ ਦੇ ਘਰੇ ਬੰਨ ਪੜ੍ਹਾਮਾ ਤ ਤਰਮ ਰੰਗ ਆਇ ਹੋਣਾਂ ਵਿਛੇਟਾ, ਸਫਾਈ ਰੱਖਣੀ, ਨਹੌਣਾ, ਬਰਖਰਾ ਕਰਨਾ, ਪ੍ਰਗੇ ਰੰਗ ਆਇ ਹੋਣਾਂ ਵਿਛੇਟਾ, ਸਫਾਈ ਰੱਖਣੀ ਜਾਂਦੀ ਪਾਪਤੀ ਹੈ। ਤੋਂ ਜਵਾ, ਪ੍ਰਗੇ ਰੰਗਾ ਆਦਿ ਹਨਾ ਵਿਛਟਾ। ਸੰਗਲ ਕਰਨੀ, ਵੱਗ ਭਾਰੀ ਪੰਨ ਤੋਂ ਛਲੀਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੈ। ਜੋ ਦਦਿਆਂਦਨ ਸੰਗਲ ਕਰਨੀ, ਵੱਗ ਭਾਰੀ ਪੰਨ ਤੋਂ ਛਲੀਆਂ ਦੀ ਕਰੋਦੇ ਹਨ ਉਹਾਂ ਦ ਸੰਭਾਲ ਕਰਨਾ, ਵੜਾ ਭਾਰਾ ਸਨ ਨਾਲ ਕਰਦੇ ਤੇ ਕਰਾਂਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤੰਗਰਾ ਪੂਰਬ ਪਸ਼ੂਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਕਰਦੇ ਤੇ ਕਰਾਂਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤੰਗਰਾ ਪੂਰਬ ਪੜ੍ਹਆਂ ਦਾ ਸਵੇਂ ਦਾ ਵਾਧਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਘਰਾਂ ਵਿਚ ਦੱਧ ਪਦਾਰਬ ਖੁਲ੍ਹੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਦੱਥ ਹੈ ਦਾ ਵਾਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਕਰ । ਘਰਾਂ ਵਿੱਚ ਮਧਾਣੀਆਂ ਖੜਕਦੀਆਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਵਾਹੁੰਦੇ ਤੋਂ ਰੱਜ ਕੇ ਖਾਂਦੇ ਹਨ। ਘਰਾਂ ਵਿੱਚ ਮਧਾਣੀਆਂ ਖੜਕਦੀਆਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਵਾਹੁੰਦ ਕ ਰਜ਼ ਕ ਰਾਦ ਹੈ। ਹਨ। ਕਮਾਈ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਤੇ ਲੋਕ ਸੱਭਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਦਇਆਵਾਨ ਪ੍ਰਖ਼ ਹਨ। ਕਮਾਦਾ ਵਿੱਚ ਦੇ ਹੈ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਘਰੇ ਬੱਧੇ ਪਸ਼ੂਆਂ ਦੀ ਦੇਵ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਭੀ ਦਇਆ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਕਰਕੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸੰਭਾਲ ਪੁੰਨ ਸਮਝ ਕੇ ਵੀ ਚੌਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

(ਦਤੂ) ਇੰਦੀਆਂ ਦਾ (ਦਤੂ) ਦਮਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅੱਖਾਂ ਮੀ_ਰ (ਦਤੂ) ਦਿਦਾਸ਼ ਲੈਣੀਆਂ, ਕੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਉੱਗਲਾਂ ਦੇ ਲੈਣੀਆਂ ਇਸਦਾ ਨਾਮ ਦਮਨ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਇੰਦੀਆਂ ਦਾ ਦਮਨ ਤਾਂ ਇਹ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਵਾਕ :--ਖੰਮੰਤਰਿ ਗੁਰੂ ਆਰਾਧਣਾ ਜਿਹਵਾ ਜਪਿ ਗੁਰੂ ਨਾਉ॥

ਨੇੜ੍ਹੀ ਸਤਿਗਰ ਪੋਖਣਾ ਸ਼ਵਣੀ ਸ਼ਨਣਾ ਗਰ ਨਾਉਂ॥' (ਅੰਗ ੫੧੭) ਨਤ੍ਰਾ ਸਾਤਯਾਹ ਨੇਤਰਾਂ ਨਾਲ ਸ਼ਹਿਗਰੂ ਜੀ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਦੇਖਣੇ ਅਤੇ ਕੈਨਾਂ ਨਾਲ ਸ਼ਹਿਗਰ ਲਤਰਾ ਨੇ ਇਸ ਹੈ। ਕਾਰਾ :→'ਜੇਤਾ ਸਨਣਾ ਤੇਤਾ ਨਾਮੂ ॥ ਜੇਤਾ ਪੈਖਨ ਦਾ ਪਾਵਤਾ। ਅੰਗ ੨੩੬) ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜਿਹੜੇ ਇੰਦ੍ਰੀਏ ਹਰਿਆ ਪਰ ਦੀ ਨਿਆਈ ਬਲ਼ੌ ਹੋ ਕੇ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਰੂਪੀ ਚਾਰੇ ਨੂੰ ਚਰਦੇ ਹਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚੈਰ ਦਾ ਨਾਲਦਾ ਦਾ ਨਾਮ ਇੰਦੀਆਂ ਦਾ ਦਮਨ ਕਰਨਾ ਭਾਵ ਇੰਦੀਆਂ ਦਾ ਰੋਕਣਾ ਹੈ। ਪਰ ਤ੍ਰਿਅ ਤੂਪ ਨ ਪੇਖੇ ਨੇਤ੍ਰ , ਸਾਬ ਕੀ ਵਹਲ, ਸੰਤ ਸਿੰਗ ਹੋਰ॥ ਕਰਨ ਨ ਸਨੈ; ਬਾਹੂ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ॥ ਸਭ ਤੋਂ ਜਾਣੇ; ਆਪਸ ਕਉ ਸੰਦਾ ॥' 'ਦੇਖ ਪਰਾਜ਼ੀਆ ਚੰਗੀਆਂ ਮਾਵਾਂ ਭੈਣਾਂ ਹੀਆਂ ਜਾਣੇ ॥ ^{*}ਇਸ ਸਿਮਰਨ ਕਰ**ਉ ਨੌਨ ਅਵਿਸ਼ੇਸ਼** ਸ਼ਵਨ ਬਾਣੀ ਸ਼ੁਕਬ ਪੂਰਿ ਗਾਖਰੇ ॥⁹ ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਸੂਭ ਗੁਣ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਂਦੇ ਹਨ (ਦਾਨ) ਧਰਮ ਦੀ ਕ੍ਰਿਤ ਕਰਕੇ ਵੇਂਡ ਕੇ ਖਾਣ ਦਾ ਨਾਮ, ਦਾਨ ਹੈ।

ਸ਼ੀ ਜਪੂ ਜੀ ਸਾਹਿਬ

(929 }

新教教院教授教教教教教教教教教教教教教教教教教籍 ਜ਼ਮਾਲ ਖਾਇ ਕਿਛ ਹਥਰੂ ਦੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਹ ਪਛਾਈ ਮੇਇ।। (ਅੰਗ ੧੨੪੫) ਲ ਰਾਵਾ ਹੈ ਕੇ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ ਦਾ ਦਾਨ ਦੇਣਾ ਕਰੇ ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਰ ਕੋਈ ਦਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਾ :-ਜੋ ਡੀ ਵਸਤੂ ਆਪਣੇ ਗਿਆਨ ਦੇ ਪਾਸ਼ ਹੋਵੇਂ ਵਿੱਦਿਆ; ਧਨ, ਪਦਾਰਥ ਆਦਿਕ ਉਹ ਮਿੱਤ੍ਰ ਸੌਤ੍ਰ ਗਾਵ ਨੂੰ ਵੱਡ ਕੇ ਸਭ ਨੂੰ ਇਕ ਸਮਾਨ ਦੇਣਾ ਕਰੇ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸਿਰ ਤੱਕ ਵੀ ਦਾਨ ਦੇਣਾ ਕਰੇ। ਸਭ ਨੂੰ ਦਾਨ ਨਾ ਕਰੇ ਸਰੀਰੁ ॥ ਸੋ ਗਿਰਹੀ ਗੰਗਾ ਕਾ ਨੀਰੁ॥ (ਅੰਗ ੯੫੨)

(ਜੋ ਕੋ ਪਾਵੈ ਤਿਲ ਕਾ ਮਾਨ) (ਜੋ ਕੇ) ਜੋ ਕੋਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਧਨਾਂ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਕਾਮੀ ਹੋ ਕੇ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ (ਤਿਲਕਾ) ਤਿਲਕ ਰੂਪ ਵਿੱਕਾ ਰੂਪ ਜੋ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਪਸ਼ਰ ਹੈ ਉਸਦਾ (ਮਾਨੂ) ਮੰਨਣ (ਪਾਵੈ) ਪਾ ਲੈ ਦਾ ਹੈ ਵਾ ਉਸਦਾ (ਮਾਨੂ) ਗਿਆਨੂ ਪਾ ਲੈੱਦਾ ਹੈ। (ਤਿਲਕਾ ਮਾਨ) ਤਿਲਕ ਬ੍ਰੇਮਣੀ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਕੱਕੇ ਦੇ ਕੋਨੇ ਚੋਂ ਆ ਲੈ ਕੇ (ਅਮਾਨ) ਜੋ ਖਟ ਪ੍ਰਮਾਣਾਂ ਦੇ ਅਵਿਸ਼ੇ ਹੈ। ਉਸ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦਾ ਮਾਣ

(ਸੁਣਿਆ ਮੰਨਿਆ; ਮਨਿ ਕੀਤਾ ਭਾੳ) ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਗੁਰੂ ਦੁਆਰਾ ਨਾਮ ਦਾ ਸ੍ਵਣ ਮੰਨਣ (ਮਨਿ ਕੀਤਾ) ਨਿਧਿਆਸਣ ਕਰਕੇ (ਭਾਉ) ਗਿਆਨ ਦਾ

(ਅੰਤਰ ਗਤਿ; ਤੀਰਥਿ ਮਲਿ ਨਾਉ) ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜੋ ਜੀਵ ਈਸ ਦੇ ਭੇਦ ਦਾ (ਅੰਤਰ) ਅੰਤਰਾ ਵਰਕ ਹੈ ਭਾਵ ਪੜਦਾ ਹੈ ਉਹ (ਗਤਿ) ਨਾਸ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਐਸ ਉਹ (ਤੀਰਥ) ਪਵਿੱਤ੍ਰ ਬ੍ਰਹਮ ਰੂਪ ਹੀ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ । ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮਾਇਆ ਦੀ ਇਛਾ ਵਾ ਅਲਪੱਗਤਾ ਪੁਣਾ ਵਾ ਛਲੇਵਿਵੇਂ ਕੋਟਿ ਬਿਅਨੈ ਅਪਰਾਧੰ ਕਿਲ ਬਿਖ ਮਲੀ।' ਵਾ ਅਵਿੱਦਿਆਂ ਦੀ ਮੈਲ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਪੰਜਾਰ ਅਗੇ ਉਸਦੀ ਭਗਤੀ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਇਉਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਕਰੀਏ।

(ਸਭਿ ਗੁਣ ਤੌਰੇ ਮੈਂ ਨਾਹੀ ਕੋਂਇ) ਸਾਰੇ ਜਿਹੜੇ ਗੁਣ ਇਤੇ ਹਨ ਸੰਤਾਂ ਭਗਤੀ ਨੂੰ ਉਹ ਸਤ, ਚੇਤਨ, ਅਨੰਦ ਸਰੂਪ ਦੀ ਸਾਬਿਆਤਤਾ ਵਾਲੇ, ਤੇਰੇ ਹੀ ਦਿਤੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਨਾਹੀ ਕੋਇ । ਮੌਰੇ ਵਿਚ ਕੋਈ ਵੀ ਗੁਣ ਨਹੀਂ ਹੈ । ਯਥਾ :-ਹਭ ਗੁਣ ਤੋਡੇ ਨਾਨਕ ਜੀਉ ਮੈਕੂ ਬੀਏ; ਮੈ ਨਿਰਗੁਣ ਤੇ ਬਿਆ ਹੋਵੇਂ॥' (ਅੰਗ ੯੬੪) ਵਾ :--(ਮੈਂ) ਮਮਤਾ ਕਰਕੇ (ਨਾਹੀਂ ਕਿਇ) ਕੋਈ ਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹ ਸਕਦਾ । ਭਗਤੀ ਨੇ ਤੌਰੇ ਸਰੂਪ ਵਿਚ ਕਲਪ ਕੇ ਤੈਥੋਂ ਬਖਸ਼ਸ਼ ਲਈ ਹੈ। ਆਪ ਜੀ ਨੇ ਹੀ ਕਿਪਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। (ਵ) ਰਜੋ, ਤਮੋ, ਸਤੋਂ ਸਭ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਹੀ ਰਚੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਇੰਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਤੌਰੇ ਹੀ ਉਤਪਨ ਕੀਤੇ ਹਨ। (ਮੈਂ ਨਾਹੀ ਕੋਇ) ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੱਸ ਕਰਨ ਦੀ

硫硫酸酸碳酸碳酸酸碳酸酸酸酸酸酸 ਰੀ ਕਈ ਸਕਤਾ ਨਹਾਂ। ਰੀ ਕਈ ਸਕਤਾ ਨਹਾਂ। (ਫਿਟ ਗੋਣ ਕੀਤੇ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਇ) ਇਨ੍ਹਾਂ ਇੰਦੀਆਂ ਅੱਤ ਗੁ≖ਾ ਨੂੰ ਵੱਧ ਤੋਂ 🙀 ਮੇਰੀ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ×ਹੀਂ। (ਵਿਰ ਗਣ ਨਾਸ ਭਗਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਸਕਦੀ।(ਵ) ਹ ਅੰਸਾਜ ਸੀ। ਜਿਸ ਹੈ ਵੱਧ ਕੀਤੇ ਇਨਾ ਸਮੀ ਭਗਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਸਕਦੀ।(ਵ) ਹ ਅੰਸਾਜ ਸੀ। ਜਿਸ ਤਿਸ਼ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾ ਤੁਕਾਬੁਗਤਾ ਨਹਾਂ ਹੈ ਨਾ ਜਾਣਾ ਉਤਨਾਂ ਚਿਤ ਕਿਸ ਪਾਸ਼ੇ ਤੁਕੀ ਆਪ ਜੀ ਦੇ ਵਿੱਚ ਕਾਣ ਨਲਪੇ ਨਾ ਜਾਣਾ ਉਤਨਾਂ ਚਿਤ ਕਿਸ ਪਾਸ਼ੇ ਤੁਕੀ ਆਪ ਜੀ ਦੇ ਵਿੱਚ ਜਦ ਭਗਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ , ਭਗਤੀ ਬਟਨ ਵ ਸਤ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ, ਤਜ਼ੇਤ ਵੱਡੇਸ਼, ਭਰ ਕੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਤਰ ਪਨ ਕਰਨ ਪੈਂਦੇ ਹਨ ਜਿਕਟਾ ਸ਼ ਅਖਵਾਲ : ਆ ਦਕ ਗਣ ਕਰੋ ਵਿਚ ਸਬੰਧਨ ਕਰਨ ਪੈਂਦੇ ਹਨ ਜਿਕਟਾ ਸ਼ ਅਖਵਾਲ :

ਕ ਦੇਕ ਗਣ ਕਰ ਪ੍ਰਿੰਡ ਹੋਇ ਜਿਸ ਕੀ ਕਾਮੀ ਹੈ (ਅਤਾ ੨੦ਦਦ) ਮੜ੍ਹੇ ਜੋਨੂੰ ਹੀਰ ਕਾ ਸੇਵਲੇ, ਹੋਇ ਜਿਸ ਕੀ ਕਾਮੀ ਹੈ (ਅਤਾ ੨੦ਦਦ) ਮੰਤੀ ਬਾਧੀ ਭਗਤ ਵੇਤ ਵੇਂ ਬੁਧੇ ਭਵਾਜ ਨ ਵੁਣੇ ਸਮੇਂਤ ' (ਅੰਗ ਖਤਪਤ) ਾਮਰੀ ਬਾਧਾ ਭਾਰਤ ਉਹਾਂ ਦੁਆਂ, ਪੰਜੇ ਵਬਦਾ ਆਦਿਆਂ ਰਾਮਰਾਜ਼ । 'ਗਰ ਦਵਾ ਸ਼ਹੂ 'ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਗੁਸ਼ਈਆਂ ਮੇਰ', ਮਾਬੇ ਛੋਤੇ ਧਤੇ (ਅੰਗ ੧੧੦੬) ਪ੍ਰਭ ਵਾਸ ਕਾ ਵੇਖ ਨ ਖਵਿ ਸਕ ਹੈ, ਫਿੱਤ ਜੇਨੀ ਜਤ । (ਅੰਗ ਪ੨੩)

ੜੇ ਕਹੁੰਦੇ ਉਹ ਭਗਾਤਾਂ ਦੀ ਰਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਦਾਇਆ ਕਰਤੇ ਵਰਸਨ ਨਹੀਂ ਵਿੱਚ ਹੈ ਉਸਦੀ ਇਕ ਅੰਗੀ ਪ੍ਰੰਤ ਹੈ (ਤਾ ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਉਸਦੇ ਦਰਸਨ ਨਹੀਂ ਵਿੱਚ ਹੈ ਰਿਵਾ ਵਿੱਚ ਅੰਗੀ ਪ੍ਰੰਤ ਹੈ (ਤਾ ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਉਸਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਨਹਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜਕਦੀ ਵਾ :- (ਗੁਣ) ਵਿੱਚਆਂ ਤੋਂ (ਵਿਦ) ਬਿਨਾਂ ਕੀਤੇ ਭਗਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਸਕਦੀ ਵਾ :- (ਗੁਣ) ਹੈ । [ਵਿਸ਼ਸ਼ ਦੀ ਬਿਨਾਂ ਕੀਤੇ ਭਰਤਾਨਗ ਹੈ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਕਪਾਕਰਕੇ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਤੋਂ ਤੋਂ ਬਰੇਰੇ ਸਾਬੇ ਰਗਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਕਪਾਕਰਕੇ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਤੋਂ ਤ ਫ਼ਗਰ ਸਦ ਕਰਕੇ ਭਗਤੀ ਕਰੀਏ ਜੀ] ਵਾ:-(ਗੁਣ) ਸਾਗੁਣ ਸਗ ਰਹਿਕ ਕਰ ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਭਗਤੀ ਕਰੀਏ ਜੀ] ਵਾ:-(ਗੁਣ) ਸਾਗੁਣ ਸਗ ਰਹਿਕ ਕਰ ਜਾਂ ਹੁੰਦੇ ਸ਼ਰੂ ਧਾਰ ਕੇ ਬਿਨਾ ਭਗਤਾਂ ਨੂੰ ਭਗਤੀ ਦਾ ਫ਼ਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਨਹਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜੁੜਾ ਪਰਕਥ ਸਾਪ ਚਾਰ ਕੇ ਦਰਸ਼ਨ ਬਖਸ਼ਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਨਿਹਾਲ ਕਰਦਾ ਹੈ।

(ਸ਼ੁਲਮ ਤੇ ਆਂਬ, ਬਾਣੀ ਬਰਮਾਓ) ਸਿੱਖ ਨੇ ਫਰ ਬਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ: ਸਭੇ ਹਾਰਬਾਹ ਜੀ ! ਮੇਰੀ (ਸੁਅਸਾਰ) ਕਲਿਆਣ (ਆ(ਬ) ਵਾਸਤੇ (ਬਾਸ਼ੀ ਬਰਮ ਉ, ਬ੍ਰੀਰ ਸੰਗੇ ਜਿ ਤੀ ਬਣੀ ਹੈ ਉਹ (ਬਰਮਾਉ, ਫਰਮਉ, ਕਰ ਜਾਂ, ਉਹ ਬਣਾ ਉਚਾਰਨ ਕਰੇ ਜੀ। ਜਿਸ ਕਰਕ ਮੈਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਰਤ

मू प्रतिहर ੍ਰਮੀਵਸ਼ਾਣ, ਸ਼ਕਾ ਮਨਿ ਚਾਜ਼ੀ ਜਿਸ ਬਾਣੀ ਕਰਕੇ (ਸੀਤ) ਸੱਚ ਜ਼ ਟਿਆਣ ਪ੍ਰਿਹੇ ਵੇਲਾ (ਭਾਰੂ, ਲੈ ਕੇ ਕਾਮ ਕੁਧ ਆਦਿਵਾਂ ਜ਼ਰੂ M 2M 2 M 2 M 2 M 2 M (Hat H) W 2 M 2 M (K) ੂ. 'ਚ ≓ਾਸ ਨੇ 'ਕਕਦੇ ਗਿਆਨ ਰੂਪੀ ਬੜ੍ਹ ਲੈ ਕੇ ਹੁੰਬਦੇਵਾਂ ਨ ल लार र प्रस्ति कर । जम :- 'तिलाका से सहस्र мя вы, а - се и - е и » , й ¹ («ян жат чэо)

ਸੀ ਜਾ ਜੀ ਸਾਹਿਬ (ECH)

是最大学等於法院企業就完成是法院的政策的政策的 前上 ਗਿਆਨ ਦਾ (ਸਦਨੀ) ਸ਼ੂਹਣ ਬਾੜੂ ਲੈ ਕੇ ਆਇਰਤਾਈ ਦਾ ਦੂਤਾ ਕਚਰਾ। ਲਿਵੇਂ ਹੁੰਬ ਕੇ ਬਾਹਮ ਵੱਲ ਦੇ ਲੀ। ਵੇ : -) ਇੱਥੇ । ਤੇਗਾ ਵਾਸਤਵ ਸਕੂਬਾ ਕਚਰਾ ਕਿਵਾ ਹੈ। (ਸ਼[ਿ]ੇ) ਮੁਚਾ ਸੰਚ ਸਰੂਪ । (ਸੁਹਾਵਾ, ਚੰਤਨ ਸਰੂਪ ਹੈ (ਸਵਾ ਮਨਿ

ਗ) ਸਵਾਲੇ ਅੰਗੋਇੰਕ ਪੰਰਾਤੀ ਅੰਤਵੇਂ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਹਿਲੀਆਂ ਦੋਹੀ ਨਾਲ ਨਾਲੇ ਅਰਬ ਕਰਨਾ। ਦੀ ਅੱਗ' ਸਤਿਗਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਸਿਖ !

(ਵਰ ਹੋਈ ਆਹਾਰ) ਅਸੀਂ ਭੈਥੋਂ ਪੁੱਛਵੇਂ ਹੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੇਰੇ ਅੰਦਰ ਅਕਿਸ ਕ ਦਾ ਅਕ - ਹੋਇਆ 9

(ਕਵਨ ਸ ਵੇਲਾ, ਵਖਤੁ ਕਵਨੂ) ਕਿਹੜਾ ਵੇਲਾ ਸੀ ? ਰਾਤ ਦਾ ? ਕਿਹੜਾ ਵਖਤ ਸੀ ਦਿਨ ਦਾ ? ਜਦ ਕਿਰੇ ਅੰਦਰ ਅਗਿਆਨ ਦਾ ਅਕਾਰ ਹੋਇਆ।

(ਕਵਣ ਬਿਤਿ ਕਵਣੂ ਵਾਰੂ) ਉਹ ਕਿਹੜੀ ਬਿੱਤ ਸੀ ? ਏਕਮ ਸੀ ਕਿ ਦੂਜ ਸੀ ? ਅਤੇ ਉਹ ਕਿਹੜਾ ਦਿਨ ਸੀ ਸੋਮਵਾਰ ਕਿ ਮੰਗਲਵਾਰ ਸੀ ?

(ਰਵਣਿ ਸਿ ਰੁਤੀ, ਮਾਹੁ ਕਵਣੂ) ਉਹ ਕਿਹੜੀ ਰੁੱਤ ਸੀ ? ਉਹ ਮਹੀਨਾ ਕਿਰਤਾ ਸੀ ?

(ਜਿੜ੍ਹ ਹੋਆ ਆਕਾਰੂ) ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਸਿੱਖਾ । ਤੌਰੇ ਅੰਦਰ ਅਗਿਆਨ ਦਾ ਕਲਪਿਆ ਹੋ ਦੁਆ ਅਕਾਰ ਹੋਇਆ ਹੈ ਨੂੰ ਅਤੇ ਤੈਨੂੰ ਸਕੂਰਨ ਹੋਇਆ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਅਰਿਆਨ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ? ਐਵੇਂ ਭਰਮ ਨਾਲ ਹੀ ਬਣਾਈ ਬੈਠਾ ਹੈ।

ਉੱਤਰ :- ਸਿੱਖ ਨੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਸਤਿਗਰੂ ਜੀ ? ਮੈਨੂੰ ਤਾਂ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ, ਕਦੇ ਅਣਹੋਇਆ ਅਗਿਆਨ ਵਿੱਬੜ ਗਿਆ, ਆਪ ਜੀ ਹੀ ਕਿ੍ਯਾ

ਗੁਰ ਉੱਤਰ :- (ਵੌਲ ਨ ਪਾਈਆ ਪੰਡਤੀ, ਜੋ ਹੋਵੇਂ ਲੇਖੂ ਪੁਰਾਣ) ਹੋ ਸਿਖ ! ਪੰਤਰ ਬਿਆਸ ਆਦਿਕਾ ਨੇ ਵੀ ਅਗਿਆਨ ਕਦੇ ਬਣਿਆ ਹੈ, ਏਸ ਵੇਲੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਹੈ। ਕੇ ਬਿਆਸ ਅ ਦਿਕਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਪੁਰਾਣਾਂ ਵਿੱਚ ਨ ਲਿਖਿਆ ਹੁੰਦਾ ? ਪੁਰਾਣਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਲੇਖ ਨਹੀਂ' ਹੈ ਇਸ ਕਰਕੇ ਸਿਧ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹੁਣ ਦੇ ਪੰਡਤਾਂ ਨੂੰ ਉਨਵੇਲੇ ਦਾ ਕੀ ਪਤਾ ਲੱਗਣਾ ਸ਼^{ੇ?} ਜਦੇ ਅਗਿਆਨ ਦੇ ਹੋਣ ਦਾ ਵੇਲਾ ਪੁਰਾਣਾ ਵਿੱਚ ਹੀ ਨਹੀਂ ਲਿਖਿਆ JEWI 1

(ਵਖਤਨ ਪ ਇਓ ਕਾਦੀਆ; ਜੈ ਲਿਖਨਿ ਲੇਖੂ ਕਰਾਣੂ) ਅਤੇ (ਕਾਦੀਆਂ) CARROLL BERKE BERKER ਸ਼੍ਰੀ ਜਪੂ ਜੀ ਸ਼ਾਹਿਬ

ਮੁਤੰਸਦ ਆਦਿ ਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਭੀ ਅਗਿਆਨ ਦਾ ਅਕਾਰ ਬਨਣ ਦੇ ਵਕਤ ਤੋਂ ਮੁਤੰਸਦ ਆਦਿ ਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਭੀ ਅਗਿਆਨ ਦਾ ਅਕਾਰ ਬਨਣ ਦੇ ਵਕਤ ਤੋਂ ਮੁਤੰਸਦ ਆਦਿ ਕੀਜ਼ੀਆਂ ਹੋਣਾ ਤਾਂ ਕਰਾਣਾ ਦੇ ਵਿੱਚ ਲੱਖ ਨੂੰ ਲਿੱਖਆ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆਂ ਜੋ ਪਾਇਆ ਹੋਣਾ ਤਾਂ ਕਰਾਣਾ ਦੇ ਵਿੱਚ ਲੱਖ ਨੂੰ ਲਿੱਖਆ ਨਹਾਂ ਪਾਇਆ ਕੇ ਪਾਟਿਆ ਸ਼ੇ ਅਗਿਆਨ ਚਿੰਬਤਿਆ ਹੈ ਹਵ ਦੇ ਕਾਜ਼ੀਆ ਹੁੰਦਾ ? ਕਿ ਫ਼ਲਾਨੇ ਵਕਤੇ ਆਕੇ ਅਗਿਆਨ ਚਿੰਬਤਿਆ ਹੈ ਹਵ ਦੇ ਕਾਜ਼ੀਆ ਹੁੰਦਾ ? ਕਿ ਫ਼ਲਾਨ ਵਰਤਾ ਸੀ ? ਜੇ ਕਰਾਣ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ। ਹੁੰਦਾ ਤੂ ਹੀ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਪਤਾ ਲਗਦਾ।

ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕ ਪਤ (ਚਿਵਿ ਵਾਰ ਨਾ ਜਗੀ ਜਾਣ), ਜ਼ੋਗੀ)ਜਿਹਵੇਂ ਜੋਗੀ ਵਿ੍ਕਾਲ ਦਰਸ਼ੀ ਗਿਆ। ਲਾ ਕ ਵੇਖਣ ਵਾਲੇ ਹਨ ਗੋਰਚਾਦਿਕ,ਉਹ ਵੀ, ਬਿਤਿ)ਏਕਮ ਮਾਂ ਦੂਜ ਅਤੇ ਵਿ, ਲਾ ਕੇ ਦੇਖਣ ਵਾਲੇ ਹੈ. ਸ਼ੋਮਵਾਰ ਜਾਂ ਐਤਵਾਰ ਜਦੋਂ ਅਗਿਆਨ ਆ ਕੇ ਚਿੰਬਤਿਆ, ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ

(ਰਤਿ ਮਾਹੁ ਨਾ ਕੋਈ) ਜੇਤਸ਼ੀ ਲੋਕ ਜਿਹਤੇ ਕਾਲ ਦੇ ਗਿਆਤੇ ਹਨਿਸ਼ (ਰਤਿ ਮਾਹੁ ਨਾ ਕੋਈ) ਜੇਤਸ਼ੀ ਲੋਕ ਜਿਹਤੇ ਕਾਲ ਦੇ ਗਿਆਤੇ ਹਨਿਸ਼ (ਗਾਰ ਸਾਹੂ ਹੈ ਪਰ੍ਹੇ, ਹਨੇਰੀ ਆਉ, ਜਵਾਨ ਆਉ, ਕਾਲ ਪਵੇਗਾ, ਸ਼੍ਰਮ ਫਲਾਨੇ ਵਰਕ ਮੀ ਹ ਪਉ, ਹਨੇਰੀ ਆਉ, ਜਵਾਨ ਆਉ, ਕਾਲ ਪਵੇਗਾ, ਸ਼੍ਰਮ ਫਲਾਨ ਵਰਤ ਸੀ ਜੀ ਵੀ ਕਿ ਉਹ ਕਿਹੜੀ ਗੁੱਤ ਗ੍ਰੀਖਮ ਸੀ ਕਿ ਸਰਦੀ ਅਤੇ ਲਗਗਾ ਇਹ ਕਰਸ਼ੀ ਵੀ ਕਿ ਉਹ ਗਿਹੜੀ ਗੁੱਤ ਗ੍ਰੀਖਮ ਸੀ ਕਿ ਸਰਦੀ ਅਤੇ ਲਗਗਾ ।ਦਹ ਸਮਾਜ਼ (ਮਾਹ) ਮਹੀਨਾ ਰਭ ਸੀ ਜਾ ਵੈਸਾਬ ਉਸ ਅਗਿਆਨ ਦੇ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਦੇ ਸਮਾਜ਼ (ਮਾਹ) ਮਹੀਨਾ ਰਭ ਸੀ ਜਾ ਵੈਸਾਬ

ਹਾ ਜਾਣਦਾ ਪੁਸ਼ਨ :- ਫ਼ੋਰ ਸਤਿੰਗ ਤੂੰ ਮਹਾਰਾਜ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕਿਵੇਂ ਪਤਾ ਲਗ ਸਕਦਾ

ਹੈ ਕਿ ਅਗਿਆਨ ਕਦੋਂ ਪੈਂਟਾ ਹੋਇਆ ?

ਕਾਰ ਉ ਕਰ-(ਜਾ ਕਰਤ। ਸਿਰਠੀ ਕਉ ਸਾਜੇ; ਆਪੇ ਜਾਣੇ ਸੋਈ) (ਜ ਗਿਰਤਾਂ (ਸਿਰਨੀ) ਸਿਸਟੀ ਨੂੰ ਸਾਜਨ ਵਾਲਾ ਈਸ਼ਰ ਹੈ ਮਾਇਆ ਸਬਲ ਉਸਨੇ (ਕਰਤਾ, ਜੇ ਜੀਵ ਹੈ ਬਿਧ ਨਿਖਰ ਕਰਮਾਂ ਦੇ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, (ਆਪ ਜਨੂੰ ਕਿਰਤਾ, ਇਹ ਆਪਣਾ ਆਤਮਾ ਰੂਪ ਕਰਕੇ ਜਾਣੇ (ਸੋਈ) ਉਹ ਜਾਣ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਗਿਆਨ ਕਦੇ ਹਾਂਦਾਆਂ ਹੈ ⁹ ਭਾਵ ਅਣ ਹੋਇਆ ਹੀ ਮੈਨੂੰ ਚਿੰਬੜਿਆ ਹੋ_{ਇਆ} ਸੀ, ਵਾ :~ਜਿਹਤਾਂ (ਕੰਜਤਾਂ) ਜੀਵ ਅਤੇ (ਸਿਰਠੀ ਕਉ ਸਾਜ) ਈਵਰ ਜੋ ਏਕਰਾ ਕਰਕ (ਆਪ ਜਾਣੇ) ਆਪਣਾ ਆਪ ਰੁਪ ਬ੍ਰਿਸ਼ ਗਿਆਨ ਦੇਅਰ ਕਾਣ ਸੋ ਉਸਨੂੰ ਸਰਭ ਹੈ ਕਿ ਅਗਿਆਨ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਅਣ ਹੋਇਆ ਹੀ ਕਲੀਪਆ ਤੁੱਬਆਂ ਸੀ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਪਸ਼ਨ:-ਹੇ ਸ਼ੀਰਗਰੂ ਜੀ। ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਸਰੂਪ ਦੱਸ ਦਿਓ ਜਿਸਦੇ ਜਾਨਤ

ਬਾਰਰ ਅਵਿਆਨ ਨੂੰ 'ਚੌਰਤਦਾ ?

ਉੱਤਰ :−ਤਾਂ ਹਜ਼ੂ'ਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਸਿਖਾ ! ਤੂੰ ਵੱਸ ਤੈਨੂੰ ਸਮਾਨ ਰੂਪ ਕਰਬੇ ਕਹਾਣ 'ਚ 'ਗਾਂਸ਼ ਦੂਪ ਕਰਕੇ ਕਹਾਣ ਹੈ ਤਾਂ ਲੋਰ ਮਿੱਖ ਨੇ ਬਨਤੀ ਕੀਤੀ, ਜਾਂ ਸਮਾਨ ਵਧ ਕਰਕ ਹੀ ਭਰਨ ਕਰ ਦਿਚ ?

<u>ਸ਼ੀ ਕਪੂ ਜੀ ਸਾਹਿਬ</u>

(854)

ਗੁਰ ਉੱਤਕਾਂ (ਕਿਵ ਕਰਿ ਆਖਾ) ਹੈ ਸਿੱਖ ! ਸਮਾਨ ਰੂਪ ਕਰਬੇ ਉਸ ਰੂਸਪ ਦਾ ਜਿਵਾਂ ਕਸ਼ਨ ਕਰੀਏ ? ਸਮਾਨ ਰੂਪ ਕਰਕੇ ਤਾਂ ਬਾਲਗਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਰਿਆਨ ਦਿ ਹੈ। ਜੇ ਬਾਲਕਾ ਨੂੰ ਪਛੀਏ ਕਿ ਰੱਬ ਕਿਸ਼ ਹੈ ਨੂੰ ਤਾਂ ਆਕਾਸ਼ ਗਿਆ। ਵੱਲ ਨੂੰ ਉੱਤਾਲ ਕਰ ਜਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਏਂਧਰ ਰੱਬ ਹੈ। ਇਉਂ ਸਮਾਨ ਰੂਪ ਕਰਕੇ ਪਨੂ ਕੀ ਬੋਧ ਹਵਰਸ ? ਸੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਸਮਾਨ ਰੂਪ ਕਰਕੇ ਵੀ ਕਿਵੇਂ ਆਬਣਾ ਕਰੀਏ ? ਜੈਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗੀ।

ਪ੍ਰਭਨ : ਫੇਰ ਮਹਾਰਾਜ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਕਰਕੇ ਕਥਨ ਕਰ ਦਿਓ ?

ਉੱਤਰ : ਤਾਂ ਹਜ਼ੂਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਇੱਥ ! ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਕਰਕੇ ਮ ਇਆ ਸ਼ਬਲ ਸਰਗੁਣ ਸਰੂਪ ਕਰ ਕੇ ਕਬਨ ਕਰੀਏ ਕਿ ਮਾਇਆ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਨਿਰਗਣ ਸ਼ੁਰੂਪ ਕਰਕੇ ਕਥਨ ਕਰੀਏ? ਤਾਂ ਸਿੱਖ ਨੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜੀ ! ਮਾਇਆ ਸਬੂਲ ਸਰਗੁਣ ਸ਼ਰੂਪ ਕਰਕੇ ਕਰਨ ਕਰੋਂ ? ਤਾਂ ਹਜ਼ੂਰਿ ਫ਼ਰਮਾਉਂਦੇ ਹਨ :

(ਕਿਵ ਸਾਲਾਹੀ) ਜੋ ਸਰਗੁਨ ਸਰੂਪ ਕਰਕੇ ਤੈਨੂੰ ਕਹਿ ਦੇਈਏ ਤਾਂ ਸਰਗਨ ਸਰੂਪ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਯਥਾਰਥ ਸਰੂਪ ਨਹੀਂ ਹੈ । ਉਹ ਮਾਇਆ ਨੂੰ ਆਪਦੇ ਆਸਰੇ ਲੈਕੇ ਅਰਵਾ ਮਾਇਆ ਰੂਪੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਕ ਪਹਿਨ ਕੇ ਈਸ਼ਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਾ ੲਆ ਸਬਲ ਸਰਗਣ ਕਹਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਏਸ ਕਰਕੇ ਸਰਗਣ ਸਰੂਪ ਦਾ ਜੇ ਤੇਨੂੰ ਕਥਨ ਕਰ ਦਿਸਾ ਤਾਂ ਤਿਰ ਸੁੱਧ ਸਰੂਪ ਦਾ ਸਲਾਹੁਣਾ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਹ ਕਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਸਕੇਗਾ ਸਰਗਣ ਸਰੂਪ ਕਰਕੇ ਵੀ । ਸਰਗਣ ਸਰੂਪ ਤਾਂ ਇਸ ਤਰਾਂ ਦਾ ਹੈ:

-ਬਾਜ਼ੀਟਾਰਿ ਜੈਸੇ, ਬਾਜ਼ੀ ਪਾਈ॥ ਨਾਨਾ ਰੂਪ, ਭੇਖ ਦਿਖਲਾਈ॥ (ਅੰਗ ੭੩੬)। ਜ਼ਿਵੇਂ ਬਾਜ਼ੀਗਰ ਰਾਜਾ ਆਦਿ ਬਣ ਕੇ ਕਈ ਸੁਆਂਗ ਧਾਰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਉਹ ਬਾਜ਼ੀਗਰ ਦਾ ਅਸਲੀ ਸਰੂਪ ਨਹੀਂ' ਹੈਦਾ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੀ ਪ੍ਰਜੇਸ਼ਰ ਭਗਤਾ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਵਾਸਤੇ 'ਅਨਿਕ ਰੂਪ ਖਿਨ ਮਾਹਿ, ਕੁਦਰਤਿ ਧਾਰਦਾ ।'

(ਅੰਗ ਪੁੱਖਦੇ) ਪਰ ਉਹ ਉਸਦਾ ਅਸਲੀ ਸਰੂਪ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ .

ਜ਼ਿਵੇਂ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ, ਗ਼ਰੀਬਨਿਵਾਜ਼, ਅੰਮਿਕ ਦੇ ਦੇ ਤੇ, ਪੰਬ ਦੇ ਮਾਲਿਕ, ਸਰਬੰਸ ਵਾਨੀ, ਧਰਮੀ ਪਿਤਾ, ਚੋਜੀ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸ੍ਰੀ ਗਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਮਹਾਰਾਬ ਜਦੇ ਆਪ ਜਲਮ ਦਾ ਨਾਸ ਕਰਕੇ, ਸਰਬੰਸ ਵਾਰਕੇ, ਨਰੰਗੇ ਨੂੰ ਜ਼ਫ਼ਰਨ'ਮਾ ਭੇਜਕੇ ਮਾਰ ਕ, ਸ੍ਰੀ ਦਮਦਮੇ ਸਾਹਿਬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਆਪਣੀ ਰਸ਼ਨਾਂ ਤੇ' ਉਚਾਰਕੇ, ਸਿੰਘਾਂ ਨੂੰ ਗੁਰਬਾਣੀ ਦੇ ਅਰਥ ਆਪ ਪੜ੍ਹਾਏ,

ਸ਼੍ਰੀ ਜਪੂ ਜੀ ਸਾਹਿਬ ਸਾਰੇ ਕਾਰਜ ਕਰਕੇ ਵਿਚ ਆਪ ਦੱਖਣ ਦੇਸ਼ ਵੱਚ ਸ੍ਰੀ ਹਜ਼ੂਰ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਬਾਰਜ ਬਰਕ ਵਿੱਚ ਸ਼ਰਨੀ ਪਿਆ ਜਾਣਕੇ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਦਾ ਰਾਜ ਵਿਤਾ ਉਸਨੇ ਪਾਏ। ਬਹਾਦਰ ਬਾਹ ਸ਼ਰਨੀ ਪਿਆ ਜਾਣਕੇ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਦਾ ਰਾਜ ਵਿਤਾ ਚਾਲੇ ਪਾਣ। ਬਹਾਦਰ ਕੇ ਬੰਦਾ ਸਿੰਘ ਬਹਾਦਰ ਨੂੰ ਅੰਮਿਤ ਵਜਾ ਹੈ। ਸੀ ਹਜ਼ਰ ਸਾਹਿਬ ਪਹੁੰਚ ਕੇ ਬੰਦਾ ਸਿੰਘ ਬਹਾਦਰ ਨੂੰ ਅੰਮਿਤ ਵਜਾ ਹੈ। ਸੀ ਹਜ਼ਰ ਸਾਹਬ ਹਰੂ ਜਿਸ । ਜਾਲਮ ਤਰਕਾਂ ਨੂੰ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨ ਸਾਹਿਬਲ ਨੂੰ ਗਿਆਰ ਪੂਰ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ । ਜਾਲਮ ਤਰਕਾਂ ਨੂੰ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨ ਸਾਹਿਬਲ ਨੂੰ ਰਿਆਰ ਪੂਰ ਤਿਆਰ ਸਰਹੰਦ ਵਿਚੇ ਨੀਹਾਂ ਵਿਚ ਚਿਟਕੇ ਬਚੀਦ ਕੀਤੇ, ਹੋਰ ਕਿਨਾ ਕਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਾਸ਼ਤ ਸਰਹੰਦ ਵਿਚ ਨੀਪ ਪਾਪ ਕੀਤੇ, ਉਹਨਾਂ ਸਰ ਨੂੰ ਤੰਨ ਦੇ ਕੇ ਸਮਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਬਾਬਾ ਵੇਸ਼ ਪਾਪ ਕੀਤੇ, ਉਹਨਾਂ ਸਰ ਨੂੰ ਤੰਨ ਦੇ ਕੇ ਸ਼ਗਰ ਆਪਣੇ ਗਾਣਤੇ ਬਾਬਾ ਵੇਸ਼ ਯਾਹ ਭਾਰ, ਚਹਨਾ ਸਹੇ । ਉਸ ਵੇਲੇ ਹਜ਼ੁਰ ਆਪਣੇ ਗਾੜਰੇ ਵਾਲੀ ਵੱਡਾ । ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੂੰ ਚੰਸਟ ਨੂੰ ਦੇਣ ਲਾਗੇ ਤੀ ਸਭ ਖਾਲਸੇ ਨੇ ਬਿਹਬਲ ਹੋ ਕੇ ਹੋਰ ਹੈ। ਰਿਪਾਨ ਜਦੀ ਉਸਨੂੰ ਦੇਣ ਲਾਗੇ ਤੀ ਸਭ ਖਾਲਸੇ ਨੇ ਬਿਹਬਲ ਹੋ ਕੇ ਹੋਰ ਹੈ। ਕਿਪਾਨ ਜਦਾ ਦੁਸਨੂ ਜੇਤਕੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ, ਹਜ਼ੂਰ ਸਭ ਖ਼ਾਲਸਾ ਜੀਗਾਂ ਦੀ ਵਿੱਚ ਆਪ ਜੀ ਦੇ ਨਾਲ ਨ ਜੰਤਕ ਬਨਤਾ ਕਾਤਾ, ਪ੍ਰਸ਼ਾਕ ਕੇ ਆਪ ਜੀ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਤੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹੈ ਰਿਹਾ। ਹੁਣ ਘਰ ਬਾਰ ਤਿਆਗ ਕੇ ਆਪ ਜੀ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਤੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹੈ ਰਿਹਾ। ਹੁਣ ਕਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਗੁਰਤਾ-ਗੱਦੀ ਦੇਣ ਲੱਗ ਹੈ ? ਜੋ ਇਹ ਵੱਡੀ ਹੈ ਹੈ, ਕੀ ਆਪ ਬੰਜਾ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਗੁਰਤਾ-ਗੱਦੀ ਦੇਣ ਲੱਗ ਹੈ ? ਜੋ ਇਹ ਵੱਡੀ ਹੈ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਦੇਣ ਲੱਗੇ ਹੋ ਕੀ 🖁

ਦੌਰਗ-ਸੀ ਗਰ ਨਿਕਟਿ ਬਿਠਾਇ ਕਰਿ; ਗਰ ਤੇ ਖਤਗ ਉਤਾਰਿ ਦੇਰਿਨ ਲਗੇ ਯੂਤ ਤੇਜ਼ ਕੇ, ਕਰਨ ਹੇਤ ਸਰਦਾਰ । ੧॥ ਚੌਪਈ ॥ ਦਾਸ਼ਾ ਸਿੰਘ ਅਰ ਦਾਨ ਲਗੇ ਯੂਤ ਤਾਰ । ਧਰਮ ਸਿੰਘ ਪੁਲ । ਇਨ ਤੋਂ ਆਦਿ ਖਾਲਸਾਂ ਵਿਗ ਗਨ । ਦੇਖਤ, ਹਾਵ ਜੋੜ ਧਰਮ ਸਿੰਘ ਤਰ ਅਧਿਕ ਕਿਹਾ ਚਰੇ ਪ੍ਰਤਾ ਜ ਕਰਿ ਖਤੀਗ ਜੇਹੂ ਇਨ ਹਾਣ ਹਨ। ਪੰਥ ਅੱਧ ਕੇ ਡਾਯਾ ਤਿੰਬ ਕਰੋ । ਰਹੇ ਆਦਿ ਤੇ ਸੰਗ ਤੁਮਾਰੇ। ਸਰੋ ਕਸ਼ਟ ਬਹੁ ਮਰ ਹਜ਼ ਹੈ । ਭ ॥ ਸਰਬ ਅਕਾਰਥ ਸਿੰਘਨ ਕੋਰਾ । ਵਿਯੋ ਸਵਾਸ਼ । ਅਸਪ ਇਸ ਬੌਰਾ। ਸਵਾ ਕਰਨੀ ਬਿਨੈ ਉਗਰੇ'। ਇਸ ਤੇ ਬਿਨ ਕਾਸ਼ਾ ਬਸ਼ਾ ਹਮਾਰੇ॥ 8॥ ਜੇ ਕਰਿ ਘਾਲ ਅਕਾਰਥ ਖੇਵਰੁ॥ ਸਹੀ ਆਪਨੇ ਸਿਖ ਰੁਣ ਜ਼ੈਵਹੁ। ਸਭਿ ਕੇ ਦਿਹੁ ਸਵਾਬ ਇਸ ਕਾਲਾ । ਕਾਰਾ ਕਰਿ ਸਬੇ ਖਾਲਸ ਜਾਲਾ। ਪਾ. ਇਸ ਭੀਰ ਸਭਿ ਤੋਂ ਦਿਗ ਤੁਸਿਆਏ। ਟੁਦੀਰ ਅ ਧਰ ਉਸ ਚਿੰਤ ਉਹਾਏ। ਇਕੋ ਜਹੀਤ, ਦੀਜੈ ਇਸ ਜੀਰ। ਖੜਰਾ ਖ਼ਾਲਸ਼ ਕੇ ਰਹ ਗੋਰ ਪ ਵੇ । ਸੁਨਿ ਪਿ'ਚਕੇ ਰੁਰ 'ਕੁਪਾ ਉਪਾਈ। ਕਾਰਾਂ ਦੂਮ ਸੰਮੇ ਰਿਵੇਂ ਉਠਾਏ, ਜ਼ਣ੍ਹ ਜਿਸ ਰਸਾਵਿਕ (ਕਾਮਾ, ਨੋਕਟ, ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ) ਮੌਰਾ। ਵਿ ਪ੍ਰਬਾਸਮ ਸੇਰਾ। ਤੁਜੰਬਸ ਨੂੰ ਅਸੇ ਗੁਰਤਾ ਰੱਕੀ ਨਹੀਂ ਦੇਣ ਸੰਗ אם ווים בשארו א זג מי שא הרא שאי שאב אל שו לאן ਕ੍ਰਿਪਨ ਗ੍ਰਟ-ਰ ਦਾ ਨੂੰ ਮੇਬਾ ਟੇਕਾਗੇ , ਸੇ ਪੰਜ ਕਾਰ ਇਸਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਕਿ ਐਕ ਤੁਸ਼ਮਸਾਣ ਦੇ ਜੁੱਕ ਜੁੱਦ ਤੇ, 151 ਦਿਖਣ ਦੇ ਤਰਮਿਲ ਦੇ ਜ਼ਰਮਿਲ ਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੀ ਜਿਲ੍ਹੇ

27的数数分分等,是仍在原常在这是是是被数数278

2. (2.1) 第6.20 第6.20 图 2.20 图 ਨੂੰ ਆਇਆ ਬਰੇਗਾ। ਦੁਸ਼ਮਨ ਦੇ ਹਥਿਆ ਹ ਚ ਨਾਂ ਤੇ ਉਨਟ ਪੈਂਟਗੇਂ । ਭਾਰਤਾ ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਹੁੰਦ ਸਾਹਿਬ ਸੀ ਉੱਤ ਰਾਜ਼ ਗ੍ਰੈ: ਸਹਿਬ ਦੀ ਸਮੁਲਮ। ਬਾਨਦ ਦੇ ਕਾਰਤ, ਨੀ ਬਸ਼ਬਲ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਦਾ ਪ੍ਰਾਂ ਦਿਆਦਿਆਂ ਦੇ ਅਹੁਸ਼ਤ ਦੁਸ਼ਾ ਕੇ ਫਿਰ ਉਹਨਾਂ ਪਾਸੇ ਆਪ ਵਰਿਆ ਸੀ। ਤੋਂ ਫ਼ੇਰ ਸੀ ਚਮਕੌਰ ਸ਼ਾਹਿਬ ਰੁਸਾਰ ਜਿਸ ਦਿਆਰਿਆ ਨੂੰ ਰਾਰਤਾ-ਰੱਜੀ ਦਿੱਸੇ ਸੀ, ਗੁਰੂ ਖਾਲਸਾ, चलम तन् जिराभी अधिक भिन्न हैं भेनी केंस सत्त इन्हा जन ਕਾਰਰਿੰਦਾ ਬਾਦਿਆਂ ਤੋਂ ਉਹ ਵੀ ਪੰਜਾ ਪਿੰਘਾਂ ਦੇ ਮਾਤਰਿਤ (ਅਧੀਨ) ਨੂੰ ਬਿਆਂ । ਬਾਬਾ ਬਾਜ ਸਿੰਘ, ਬਾਬਾ ਬਿਨੌਦ ਸਿੰਘ, ਬਾਬਾ ਭਾਰਨ ਸਿੰਘ, (ਬੜੈ ਸਿੰਘ ਤੇ ਰਾਮ ਸਿੰਘ (ਤਵਾ: ਖਾ: ਅਨੁਸਾਰ) ਤੇ ਭੇਗੂ ਜੀ ਨੇ ਨਾਲ ਮਾਢੇ ਤੇ ਜਿੰਘ ਰਲਾਏ ਵੱੱਕਿਆ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਬਿਨਦ ਸਿੰਘ, ਬਾਹਨ ਸਿੰਘ, ਵਵਿਆ ਮਿੰਘ, ਟਰ ਸਿੰਘ, ਬਾਜ ਸਿੰਘ ਆਦਿ। ਇਉ ਜਥੇਦਾਰੀ ਦੀ ਸੁਤੰਤਰ ਇਕੱਲੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ। ਨਾਲ ਬਚਨ ਕੀਤੇ ਵਿਆਹ ਨਹੀਂ ਕਰਾਉਣਾ, ਮਾਣ ਵਿੱਚ ਅ ਕੇ ਗੁਰੂ ਨਹੀਂ ਕਹਾਉਣਾ, ਚੌਰ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾਉਣਾ, ਵੇਖਰਾ ਪੰਥ ਨਹੀਂ ਬਲੌਣਾ;ਜ ਵਿਉਂ ਕਰੇਗਾ ਤਾਂ ਤਜ ਘਟਗਾ ਬਿਘਨ ਪੈਟਗੇ। ਆਗਿਆ ਮੰਨ ਕੇ ਬੰਦਾ ਸਿੰਘ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਆ ਕੇ ਸਭ ਦੁਸਮਨ ਮਾਰਕੇ ਸਮਾਪਤ ਕੀਤੇ । ਵਜੀਦੇ ਆਦਿਕ ਨੂੰ ਮਾਰਕੇ ਗੁਰੂ ਮਾਰੀ ਸਰਹੰਦ ਢਾਹੀ, ਲਾਹੌਰ ਵਾਲਾ ਕਬਰਦਸਤ ਅੰ ਸੂਬਾ ਮਾਰਿਆ 1 ਸਭ ਤੁਰਕਾਨਾ ਗਰਕ ਬੀਤਾ, ਪਹਾੜੀਏ ਰਾਜੇ ਜਿਰ੍ਹੇ, ਪਰ ਜਦਾ ਗੁਰੂ ਕਾ ਬਚਨ ਮੌੜਿਆ ਭਾਵ ਸ਼ਾਦੀ ਕਰਵਾਈ, ਚੌਰ ਕਰੋਣ ਲੱਗਾ, ਦਰਸ਼ਨ ਜੀ ਕਾ ਖਾਲਸਾ, ਦਰਸ਼ਨ ਜੀ ਕੀ ਵਤਹ; ਕਹਿਣ ਲੱਗਾ ਗਰ ਪਣੇ ਦੀ ਬਦਸੂ ਪਈ ਤਾਂ ਝੰਟ ਤੱਤ ਖਾਲਸਾ ਵੱਖਰਾ ਹੋਇਆ। ਤਾਹੀਦਾ ਬੌਦ ਦੀ ਹਾਰ ਹੋਈ ਤੋਂ ਪਕੜਿਆ ਗਿਆ ਬੋਰਹਿਮੀ ਦੇ ਨਾਲ ਸ਼ਹੀਦ ਕੀਤਾ ਰਿਆ। ੧੭੬੫ ਇਕਮੀ ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਹਜ਼ੂਰ ਸਾਹਿਬ ਵਿਖੇ ਜੋਤੀ ਜੀਤ ਸਮਾਉਣ ਦਾ ਮੁਸ਼ਾਨਿਤ ਜਾਣ ਕੇ ਹੁਜ਼ੂਰ ਨੇ ਪ੍ਰਗਣ ਹੀ ਜਦੋਂ ਕਹਿ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਅਮੇ" ਹਟ ਸਚਬੰਤ ਨੂੰ ਜਾਵਾਗ ਤਾਂ ਵੇਰਾਗ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਖਾਲਸ ਨੇ हरती बीती।

ਪਸ਼ਨਤਿ ਖਾਲਮੇ ਕੀਨਸਿ ਬਿਨਤੀ। ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਾਰੂ ! ਹਮ ਸਭ ਕੇ ਮਨ ਗਿਨਤੀ। ਨੌਂ ਪਾਰਿਸ਼ਾਹਿ ਅੰਤ ਕੋ ਸਾਰੇ। ਸੰਗੀਤ ਲਗ ਪਕਰਾਇ ਉਦਾਰੇ॥ ੭॥ ਪਨ ਬੈਕੇਠ ਗ਼ਮਨ ਕੇ ਕਰੇ। ਹਮ ਕਿਸ ਕੇ ਪਰ ਪਰ ਸਿਰ ਧਰੇ ? ਰਿਹ ਕ ਕਰਿ ਅਲੰਬ ਕੇ ਚਲੇ ? ਪੰਥ ਖਾਲਸਾ ਤੁਮਰੋ ਭਲੇ ?॥ ਵ॥ੈ

भू तथा मा मा प्रतिक स्थित स्थित है, बैठ असुन कि का अपन ਸਵਾਗਾ ਸੀ ਪ੍ਰਭੂ ਸਿੰਘ ਕਵੰਬੇ ਪੰਜਾਬ ਕੇ, ਕੌਨ ਅਲੰਬ ਇਹਾਂ ਹਮ ਕੇਰ ਸਵਾਗਾ ਸੀ ਪ੍ਰਭੂ ਸਿੰਘ ਕਵੰਬੇ ਪੰਜਾਬ ਕੇ, ਕੌਨ ਅਲੰਬ ਇਹਾਂ ਹਮ ਕੇਰ ਸਵਾਗਾ। ਸੀ ਪ੍ਰਭਾਸ਼ਿਕ ਲੰਨ ਲੇ ਹੈਇ ਸਮੀਪ ਰਿਤਾ ਨਿਤ, ਕਾਹਿ ਪਿਖਾ ਸਭਿ ਸੰਵ ਸਵੇਗਾ। ਸ਼ੀ ਮੁਖ ਤੋਂ ਬਿਨ, ਚਾਰ ਗਿਰਾ, ਕਿਸ ਤੋਂ ਉਪਦੇਸ਼ ਸੁਨੇ ਕਰਿ ਪੰਤਾ। ਸੀ ਮੁਖ ਤੇ ਬਿਨ੍ਹ ਹੈ ਪਾਣਹਿ, ਲੋਕ ਦੂਰੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ਼ ਵੇਰੇਗ । ਦੇਰਿ ਕਿਸੇ ਹਮ ਅਨਿੰਦ ਪਾਣਹਿ, ਲੋਕ ਦੂਰੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ਼ ਵੇਰੇਗ । ਦੇਵਿਕਿਸ ਹਮ ਆਪ ਮਲਸ ਅਲੰਬ ਅਬਿ ਕੀਰ ਹੈ। ਬਾਸਾ। ਕਿਤ ਦਰਸ਼ਨ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਸਖ ਰਾਸ਼ਾ ਕਰਹਿ ਕੌਨ ਹਮ ਕੇ ਉਹਦੇਸ਼। ਵਕਯੋ ਦੇਸ਼ ਨਿਕ, ਬੀਚ ਬਿਦੇਸ਼। ਲਗਾਹ ਕਰ ਹੈ। ਇੱਕਯਾਦਿਕ ਉਰ ਬਿਢੇ ਬਿਚਾਰਾ । ਹਾਥ ਸਾਬ ਸ ਭ ਕਾਕ ਸੁਧਾਰਾ । ਰਵੀ ਬਾਲਸ ਦੀ ਬੋਨਤੀ ਸਣਿ ਕੇ 'ਸ਼੍ਰੀ ਮੁਖ ਤੇ ਕਿ ਬੀਰਜ ਦੀਨ। ਹਮ ਸ਼ੀਰ ਬਾਤ ਪ੍ਰਬਮ ਬਰਿ ਲੀਨਿ। ਗੋਵ ਅਕਾਲ ਪਰਖ ਸੀ ਪਾਲੋਂ ਸੰਪਨ ਕਾਰ ਅੰਦਰ ਪਕਰਾਯੋ ॥ ਸਵਾ ਰਹਰੂ ਪ੍ਰੰਭ ਚਰਨਨਿ ਸ਼ੁਤਨੀ ਸੰਧਨ ਕਾਰ ਸਾਸ਼ਾ ਨਹਿੰ ਕਰਨੀ । ਪਵੀਯਹਿ ਸਰਬ ਗੁਰਨਿ ਵੀ ਬਾਨੀ । ਅਪਰਨ ਵੀ ਆਸ਼ਾ ਨਹਿੰ ਕਰਨੀ ।

ਕਬੀਯਹਿ ਰਹਤ ਜੋ ਹਮੂਤੇ ਬਖਾਨੀ ਜੈ ਰਗਯਾਹ ਹਰਤ ਸੰਗਰ ਦੇ ਸੁਖਦਾਈ ਉਪਦੇਸ਼ ਸੁਣਕੇ, ਖਾਲਸੇ ਜੀ ਨੇ ੰ ਬਹੁ ਸਹੇ ਸਾਰੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਜੀ ! ਪਿਛਲੇ ਨੂੰ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਗੇ ਬਨਤਾ ਕਾਤਾ ਨੂੰ ਦੇ ਸਮੇਂ ਅੱਗੇ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜਗ੍ਹਾ ਹੋਰ ਗੁਰੂ ਬਾਹੜੇ ਆਪਣ ਰੂਆ ਵੱਡੇ ਨੂੰ ਲਾਉਂਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਆਪ ਸਾਨੂੰ ਕਿਸ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਲਾਕ ਸੱਚਚੰਤ ਨੂੰ ਦੱਲ ਹੈ ? ਕਿਉਂਕਿ ਜੀਕੂ ਇਕ ਬੰਨ੍ਹ ਬਿਨਾ ਬਹਾਗਾਂ। ਲਾਕ ਸਰਧਕ ਹੈ ਹੈ। ਇਸ ਭਾਂਤ ਇਕ ਸਤਿਗਰੂ ਰੂਪੀ ਫੈਨਵ ਜਿਲਾ ਸਭ ਸੰਗਤ ਦੇ ਇੱਕੂ ਬਿੱਕੂ ਹੈ ਜਾਣੇ ਦਾ ਡਰ ਹੈ। ਇਹ ਬਨਤੀ ਸਿੰਘ ਦੀ ਸਟਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆਂ ਭਾਈ ਸਿੱਖ ! ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਐਫ਼ੇ ਦਾ ਸਟਕ ਪ੍ਰਭ ਹੈ। ਜੋ ਕਦ ਵੀ ਕਾਯਾਨ ਬਦਲ। ਸਦਾ ਇੱਕ ਰਸ਼ ਅਜੰਟੇ, ਅਮਰ ਬਾਣਆਂ ਰਹੇ ਅਤੇ ਪੱਖਰਾਤ ਬਿਨਾਂ ਸੱਚਾ ਅਥੱਗ ਉਹਦੇਸ਼ ਰਮਸ਼, ਕਲਬਕਾਵਕ, ਕਰਦਾ ਰਹਾ। ਅਸਾ ਸਮਦਰਸੀ, ਨਿਰਬਿਕਾਰ, ਅਗਾ ਸਤਿਗ੍ਰ ਬਾਹ ਗੇ ਜੇ ਤੁਸ ਭੀਆਂ ਸਰਬ ਕਾਮਨਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰਦਾ ਰਹੇ ਅਤੇ ਬਾਰ उदावीय वात धालको ਭਰ ਤੀ ਕਦ ਕਵਾਨ ਸੰਗੇ .

ਸ਼ੇਸ਼ਸ਼ ਪ੍ਰਕਾਰ ਬਰੋਨ ਕਾਵੇ ਅਤੇ ੧੭੬੫ ਬਿਕਸੀ ਦੀ ਦੀਵਾਲੀ ਤੋਂ ਡੇ ਦਿਨ ਮਰਾਰੇ' ਸਭੇ ਖਾਲਮ ਦੇ ਇਕਤੂ ਵਿੱਚ ਸਾਹਿਬ ਸ੍ਰੀ ਗੜ੍ਹ ਹੀਬ ਸਾਹਿਬੜ੍ਹ ਨੂੰ ਤਖਤ ਸਤਿਬ = ਸੁਵਾਬਜਾਨ ਕਰਕ ਪੰਜ ਪੰਸੇ ਨਲੀਏ ਕੇ ਤੇ ਉਹ ਵੱਡ

ਸੀ ਜਪ ਜੀ ਮਾਹਿਬ

(825)

逐風後然沒無機致強壓換熱發發發發發發發發發 ਸ਼ ਸਾਹਿਬ ਜੇ ਖਾਲਸ ਨ ਬੰਦਾ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਨਹਾਂ ਸੀ ਦਣ ਵਿੱਚੀ, ਤਾਬਿਆ। ਸ਼ੁੱਸ਼ਰਦ ਸੰਸੰਦ ਕ ਭਈ ਗਾਬਬੜ ਸਿੰਘ ਅੰਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸ਼ਹੀਦ ਗੌਜ ਸ਼ੀ ਅਕਲ ਸ਼ਖਤ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੂਪਿ ਛੁਹੈ ਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਨੇ ਤਹ ਹੋਜ਼ ਰ ਅਬਸ ਸ਼ੀ। ਫ਼ੌਜ ਦਾ ਸਕਾਬਨਾ ਨੇ ਤਾ ਸੀ। ਦੇ ਬਾਬਾ ਦੀ ਜੰਪ ਦੀ ਸਹੀਦ ਤੋਂ ਪਿਆਰੇ ਤਾਈ ਹਰਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਬ ਭਾਈ ਸੰਤਬ ਸਿੰਘ ਜੀ ਸਵਾਦਰ ਸ੍ਰੀ ਹਜ਼ਰ ਸਮ੍ਹਿਬ ਪ ਭਈ ਹਰਿ ਮਿੰਘ ਅੰਸ ਤਗਰੂ ਜੀ ਦੀ ਰੋਜੋ ਦੀ ਡਾਇਰ ਲਿਖਕ ਸਨ । ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਾਬਿਆ ਖਤ ਕਰਕੇ ਪੰਜ[ਾ] ਪ੍ਕਰਮਾ ਕਰਕ ਮੱਥਾ ਵੱਕ ਇਤਾ। ਸਨ। ਵਾਸਤ ਜਗ ਦੌਰ, ਅਦ੍ਰਕ ਸਭ ਸੁਚਾਰ ਦੀ ਗੁਚਤਾ-ਗੁਜੀ ਸੀ ਗੁਰੂ ਗੂੰਬ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਨੂੰ ਬਰਸ਼ਕੇ ਚਵਰ, ਤਖ਼ਤ, ਫਤਰ ਦੇ ਮਾਲਤ ਬਣਾਇਆ ਤੋਂ ਸਭ ਸਲਸ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜ੍ਰੀਬ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀ ਸ਼ਰਨੀ ਪਾਇਆ, ਤੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਝਖ਼ਬਿਆਂ ਅੱਜ ਤੋਂ ਇਹ ਧਰਮ, ਅਰਥ, ਕਾਮ, ਮੱਖ, ਦਣਹਾਰਾ ਸਰਬ ਸ਼ਕਤੀਵਾਨ ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸਾਡਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹੋਇਆ।

ਅਤਾਰੂ ਤੰਬ ਕੇ ਗਾਰੂ ਬਪਿਓ, ਕੁਣਕਾ ਬਣਵਾਯੇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤੈ ਸਭ ਸਿਖਨ ਕੋ ਇਸ ਹਕਮ ਸੁਨਾਯੋ। ਆਗਿਆ ਭਈ ਅਕਾਲ ਕੀ ਤਬੇ ਚਲਾਯੋਂ ਪੰਚ। ਸ਼ਤ ਸਿਖਨ ਕੇਂ ਹੁਕਮ ਹੈ ਗੁਰੂ ਮਾਨੀਓ ਗ੍ਰੰਥ। ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਕੇ ਮਾਨੀਓ ਪ੍ਰਗਟ ਗਰਾਕੀ ਦੇਹ। ਜੋ ਪ੍ਰਕੇ ਕਾਮਲਬੇ ਚਹੇ ਖੋਜ ਸਬਦ ਮੈਂ ਲਹ। ਸਭ ਗੁਰੂ ਪਰਗਟ ਭੰਬ ਪੂਰਨ ਹੀਰ ਅਵਤਾਰ । ਜਗਮਗ ਜ਼ੈਤਿ ਬਿਰਾਜਹੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੈਥ ਮੁਝਾਰ। ਜੋ ਦੌਰਸ਼ਯੋ ਚਹਿ ਗੁਰੂ ਕੇ ਸੋ ਦਰਸੈ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੇਥ। ਪਛੇ ਸੁਨੇ ਸ਼ਾਰਥ ਲਹੈ ਪਰਮਾਰਬ ਕੇ ਪੰਚ। ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਗਰ ਗ੍ਰੰਥ ਜੀ ਉਤੇ ਜਹਾਜ਼ ਉਦਾਰ। ਜੋ ਸਰਧਾ ਕਰ ਸਵਰੇ ਸੋ ਉਤਰੇ ਭਵ ਪਾਰ॥"

ਗਰਤਾ ਗੱਦੀ ਦੇਣ ਬਾਰ ਤਵਾਰੀਖ ਖਾਲਸਾ, ਸ੍ਰੀ ਗਰ ਪੂਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼, ਗਰ ਭਿਲਾਸ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ੧੦ (ਸੱਖਾ ਸਿੰਘ), ਗਰਮਤ ਮਾਰਤੇਡ, ਮਹਿਮਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਆਦਿਕ ਗੁਰ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਣੀਕ ਸਭ ਗ੍ਰੰਥਾ ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਉਪਦਸ਼ ਬਖਸ਼ਿਆ। ਜਿਵੇਂ ਦਸੰਹੀ ਸਰੂਪਾਂ ਵਿੱਚ ਗਰੂ ਕੀ ਬਾਣੀ। ਪੜ੍ਹਾ ਕੇ ਮੂਲ ਮੰਤ੍ਰ, ਗਰਮੰਤ੍ਰਦਾ ਸਿਮਰਨ ਕਰਾਰ ਗੁਰਬਾਣੀ ਦੁਸ਼ਾਰਾ ਸਵ ਸੰਗਤਾਂ ਦਾ ਉਧਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਹ ਹੀ ਧੂਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਦਾ ਵਾਸਤੇ

ਾਨਿਸ਼ਚੈ ਸ਼ਬਦ ਰਿਵਾ ਹੈ ਮੇਰੇ। ਤਿਹ ਸੋ' ਮਿਲੀਅਹਿ ਸੰਬ ਸਵੇਰੇ ਗੁੱਰ ਗੁਰ ਗੁਨ ਮਹਿੰ ਮਨਹਿ ਪਰੋਵਹੁ। ਤਿਹ ਕੇ ਮਿਲ ਨਯਾਰੇ ਨਹਿੰ ਹੋਵਹੁ।੧॥ म् सम् क्षेत्र ਹਿਲਤੇ ਹੈ ਪਲਕ ਮਹਾਇਕ ਵਿਚਾ। ਜੀਮ ਆਦਿਕ ਕੇ ਜਦ ਉਹ ਖੇਵਾ। ਹਲਤੇ ਹੈ ਪਲਕ ਮਹਾਇਕ ਵਿਚਾ। ਨਿਕ ਪਤਿ ਗਾਬਾ। ਨ ਦੁਸ਼ਤ ਹੈ ਪਲਤ ਸ਼ਹਾਨਿਕ ਸ਼ਿਕ ਸ਼ਿਖੀ ਪਰਦੇਫ਼ ਸੰਤੇਵਾਂ । ਨਿਤੇ ਪ੍ਰਤਿ ਰਾਖ਼ ਹੈ ਗੁਰੂ ਭੂਜੇਸ਼ਾ । ਸ਼ਿਕ ਸ਼ਿਖੀ ਪਰਦੇਫ਼ ਸੰਤੇਵਾਂ । ਨਿਤੇ ਪ੍ਰਤਿ ਰਾਖ਼ ਹੋ ਗੁਰੂ ਭੂਜੇਸ਼ਾ । ਸ਼ਿੰਗ ਸ਼ੁਰੂ ਪਰਦਲ ਸ਼ਹੂਰ ਮਿਲ , ਸਮ ਸਰੂਪ ਸੇ ਦਰ ਹੈ ਤਰ੍ਹੇ ਸਿੰਘ ਸ ਰਹੇਰ ਪੰਚ ਕਹਿ ਮਿਲ , ਸਮ ਸਰੂਪ ਸੇ ਦਰ ਹੈ ਤਰ੍ਹੇ ਸਿੰਘ ਸ ਰਹੇਤ ਪਰ ਜਾਂਹ ਭੂਜਨ ਡਾਵਨ ਜੋ ਜਿਨ ਵੇਇ । ਮੌਬਰ ਪਾਜ਼ਾਵੀਤ ਸਿਖ ਸੰਸ਼ ਭੂਜਨ ਡਾਵਨ ਜੋ ਜਿਨ ਵੇਇ । ਸਬਰਧਾ ਧਰ 'ਚੰਤ ਦਾਤ ਸਾਹਿ ਮੇਰਨ ਡਾਊਨ ਜੋ ਜਿਨ ਤੋਂ ਪਾਪਤਿ। ਸਰਧਾ ਧਰ ਵਿੱਚ ਹਫ ਸ਼ਾਪਤਿ। ਸਨ੍ਹੇ ਬਾਮਨਾ ਕਿਨ ਤੋਂ ਪਾਪਤਿ। ਸਰਧਾ ਧਰ ਵਿੱਚ ਹਫ ਸ਼ਾਪਤਿ। ਮਾਹੂ ਬਾਮਨਾ ਸਕਨ ਤੇ ਹੈ। ਪੂਰਨ ਗਰਾ ਧਰਾਹ ਜ ਆਪਣਾ। ਜਿਸਤ ਪੰਤਨ ਮਹਿੰਮਣੇ ਬਾਸਾ। ਪੂਰਨ ਗਰਾ ਧਰਾਹ ਜ ਆਪਣਾ। ਸ਼ਿਸ਼ ਜਿਸ਼ ਪਰਨ ਸਾਹਿਸਰ ਜਾਰਵਾਈ ਸੰਗਰਸਾਸ਼ਹ । ਬਨਹੂ ਬੀਟ ਅਵੇਟ ਸਮਝ ਸਿਨਾਸ਼ਹ । ਜਾਰਵਾਇੰਦਰਾ ਦੇ ਸੰਗਰਸਾਸ਼ਹ । ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਸਾਹੁ ਅ ਦਾਰ ਬਿੰਦਰਾ ਦੇ ਸਭਾਰ ਪਾਵਰ । ਕਰਾਹ ਆਪ ਵਿੱਚ ਅਵਾਰ ਭਗਾਵਰ। ਪਾਰ ਜਗਾਰ ਪਦਾਵਰ ਸਭਾਰ ਪਾਵਰ । ਕਰਾਹ ਆਪ ਵਿੱਚ ਅਵਾਰ ਭਗਾਵਰ। ਪਾਰ ਕਰਾਤ ਪਦਾਦਰ ਅਤੇ ਦਾਨ । ਪੰਜ ਸਮਤੇ ਲਹੇ। ਕਲਕਾਨ ਰਵ ਬਨਾਨ ਨਾਜ ਅਤੇ ਦਾਨ । ਪੰਜ ਸਮਤੇ ਲਹੇ। ਕਲਕਾਨ ਭਰ ਬਨਾਨ ਨਾਲ ਹਾਂ ਤਕਤ। ਅਵਨੀ ਰਾਜ ਕਾਰੀ ਜਿਲ੍ਹਾ ਜਿਹੜੇ ਜ਼ਰੂ ਬਿਵਕ ਬਾਲਸਾ ਹੱਥ ਭਾਵਪਤ। ਅਵਨੀ ਰਾਜ ਕਾਰੀ ਜਿਲ੍ਹਾ ਜਿਹੜੇ ਜ਼ਰੂ ਭਿਵਾਰ ਬਾਲਮ ਹਨ। ਸਵਾ ਸਹਾਇਕ ਅਪਨ ਜਾਨਹ। ਅੰਗ ਸੰਗ ਮੁਕ ਕੋਲਿਤ ਕਾਨਹ। ਸਵਾ ਸਹਾਇਕ ਅਪਨ ਜਾਨਹੀ। ਅੰਗ ਸੰਗ ਸਭ ਕ ਜਿੱਤ ਸਾਰੂ ਹੈ ਸ਼ਸ਼- ਨਿ ਸਭ ਤਿਆਸਰੂ ਹੈ। ਨਿਰ ਪ੍ਰੋਰ ਗੁਰਚਾਣੀ ਅੰਗਯਾਸਤ ਹੈ ਸ਼ਸ਼- ਨਿ ਸਭ ਤਿਆਸਰੂ ਹੈ। ਨਿਰ ਪ੍ਰਗਰਗਣ ਜਨ ਸਨ। ਸਰ ਮਹਾਣ ਸਨ। ਦਸ਼ਹਰਰ ਨਿੰਦਮ ਕਰੇ ਇਸ ਸਾ ਸਨ ਹੁੰਦੇ ਦੀ ਰਸਤ ਨਿੰਤਰ ਸਾ। ਦਸ਼ਹੋਰਵੇਂ ਨੂੰ ਸ਼ਹਤ ਰਲਯਾਨ। ਸ਼ੁਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਪਾਨਰ ਸ਼੍ਰੇਗਨਿ॥ਨ੍ਹਾਂ ਅਰਿਜੀਕ ਦੇਤਿ ਸਹਤ ਰਲਯਾਨ। ਸ਼ੁਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਪਾਨਰ ਸ਼੍ਰੇਗਨਿ॥ਨ੍ਹਾਂ ਅਭਿਜਾਬ ਦੇ ਤੇ ਸਹਿਤ ਤੋਂ ਮੀਨਿਆਂ। ਜਦੀ ਸੰਤਰ ਨੂੰ ਜੀ ਪਤਿ ਇਹ ਉਪਵੇਸ਼ 'ਸਰ ਮੱਥ ਤੋਂ ਮੀਨਿਆਂ। ਜਦੀ ਸੰਤਰ ਨੂੰ ਜੀ ਪਤਿ ਉਪਰੇਸ਼ ਦੇ ਰਹੇ ਸਨ, ਸਭ ਖਾਲਸਾ ਨਹਾਂ ਲੀ ਪ੍ਰੇਸ਼ ਦਾ ਪ੍ਰਵਾਹ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਉਪਰੇਸ਼ ਦੇ ਰਹੇ ਸਨ, ਸਭ ਖਾਲਸਾ ਨਹਾਂ ਲੀ ਪ੍ਰੇਸ਼ ਦਾ ਪ੍ਰਵਾਹ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਉਪਦਸ਼ ਦ ਰਹੇ ਸਾਲੇ ਸਾਤਗੁਰੂ ਕੀ ਦਾ ਨੇ ਸਹਾ ਦਿਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਵਿਚੜਾ ਨੇ ਤਾਂ ਦਸ ਰਿਹਾ ਸ਼ਾ ਸਭ ਦੇ ਨਾ ਰਿਆ ਦੇ ਹੈ ਹਨ ਸੰਗ ਨੇ ਸਭ ਤੋਂ ਸਭਦਾਨ ਜੀਤਾ, ਸਟ ਬੋਜ਼ਰ ਨਾਲ ਜਾਂਹ ਬਚਨ ਜਾਂਨੇ, ਅਨਦ ਸਦੇ ਉਹ ਕਰਬਰਲਾ ਸਮਾਰ ਵਾਰ ਨੂੰ ਜਗੋਂ ਜਗੋਂ ਸਮਾ ਹੈ। ਹਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਰੂਤਾ ਤੇ ਪ੍ਰਕਾੜ ਤੁਕਤਾ ਚੁੱਲਾ ਤੁਹਾਸੀ ਹੈ ਨੂੰ ਦੇ ਸ਼ਧੋਨ ਤੁਰੂਤ ਤਿਸਤੀ ਸ਼ਬ੍ਹਤਾ 是 22 号行, 因 "是是不可用并完

Seg - 1 현대는 이 다 수 기 보기가 있는 다. 고기가 되는 경고 다 다 ! AN ENGER TO PURE MEN MEN MEN DE SANDA THE LAND WAY OF A SEN POR THE TY TERM 李色·从, 鱼 区 冰云 车上, 然至者中四四 50, Q, 在10. 251 **等**公司公司等等等 ਵਾਸਤ ਅਸੀਂ ਨਿਰਗਭਾ ਤੋਂ ਸਰਗਣ ਸਰੂਪ ਧਾਰ ਕੇ ਦਸ਼ਾਂ ਜਾਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤ ਹਾਂ। ਪਰ ਇਹ ਮਾੜਾ ਵਾਸਤਵ ਸਰੂਪ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਦੇਹਾਂ ਨਾਸਵੀਤ ਹਨ। ਤ ਤੋਂ ਇਸ ਸਰੂਹ ਦਾ ਅੰਗ ਵਾਸਤ ਹਨ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ । ਇਹਨਾਂ ਸਰੀਰੀ ਦਾ ਮਿਲਣਾ ਤ ਵਿਫਤਨਾ ਬਣਿਆ ਨਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਵਾਸਤੇ ਕੋਈ ਸਰੀਰ ਧਾਰੀ। ਗ ਤਨ ਹੀ। ਤਰਪਾ। ਭਾਰੀ ਅਲਾ ਗੈ ਸਦਾ ਵਾਸਤ ਗਰਤਾ ਗੰਦੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਘ ਮਾਦੂਤ ਜੀ ਨੂੰ ਬਖਸ਼ੀ ਹੈ। ਜੋ ਦਸੇ ਹੀ ਸਤਿਗਰਾਂ ਦਾ ਆਤਮਕ ਸਰੂਪ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਾ ਸ਼ ਨੌਣ ਵਾਸਤੇ ਹੀ ਅਸੀਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦਾ ਸਾਰਾ ਬਰੂਪ ਆਪਣ ਕੌਨੂੰ ਸੰਪੂਰਨ ਉਚਾਰਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਸੋਜਿਸਨੇ ਦਸ਼ਾਂ ਹੀ ਸਤਿਗਰਾਂ ਦੰਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨੇ ਹਨ, ਉਹ ਸੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰ। ਜੋ ਬਰਤ ਬਿਲਾਸ ਕਰਨਾ ਚਾਹ, ਉਹ ਗੁਰੂ ਕੀ ਬਾਣੀ ਪੜ੍ਹੋ। ਭਾਰੀਏ ਦਸ਼ਾਂ ਹੀ ਸਨੂਹਾਂ ਵਿਚ ਗੁਰਬਾਣੀ ਦਾ ਅਦਬ ਆਪ ਕਰਦੇ ਤੇ ਸੰਗਤਾਂ ਤੋਂ ਕਰੋਂਦੇ ਆਏ ਹਾ। ਇਸ ਪੰਜ ਭੂਤਕ ਨਾਸਵੰਤ ਸਰੀਰ ਤੋਂ ਕਦ ਨਿਸ਼ਚਾ, ਭਰੋਸਾ, ਸਰਧਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ। ਇਸਦੀ 5ਾਂ ਇਹ ਹਾਲਤ ਹੈ।

ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਉਚਾਰੇ। ਸੁਨਹੁੰ ਖਾਲਸਾ ਤਿਸ ਸਮ ਪਯਾਰੇ। ਨੈਤਿ ਫਰੀ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਜੇਸੇ। ਭੂਤ ਭਵਿਖ ਨ ਮਿਟੈ ਸੂ ਕੈਸੋ।।੨੪॥ ਜੋ ਜਨਮੈ, ਹੁਇ ਹੈ ਤਿਨ ਮਰਨਾ। ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਮਾਨ ਲਹਿ ਨਾਸ਼ ਪ੍ਰਹਰਨਾ। ਨਿਸ਼ ਦਿਨ ਸੂਰਜ਼ ਚੰਦ ਉਪਾਏ। ਆਰਬਲਾ ਇਨ ਗਿਨਤਿ ਬਿਤਾਏ॥੨੫॥ ਸਦਾ ਅਕਾਲ ਕਾਲ ਭਗਵਾਨਾ। ਪੂਜੈ ਅਉਹ ਸਭਿ ਕੇ ਕਰਿ ਖਾਨਾ। ਦਉਣਹਿ ਲੋਕ ਬਿਖੇ ਬਿਰ ਕੋਇਨ। ਕੇ ਅਸ, ਕਾਲ ਬਸ਼ੀ ਜੋ ਹੁਇ ਨ॥੨੬॥ ਪੰਚ ਤੌਤ ਕ ਮਰਾ ਬਿਸਤਾਰਾ। ਤਿਨ ਭੀ ਭੁੱਖਹਿ ਕਾਲ ਕਰਾਰਾ। ਜਾਂਬ ਕਾਰਨ ਹੀ ਲਹਿਯੋ ਬਿਨਾਸਾ। ਕਾਰਜ ਬਿਰਬੇ ਕੀ ਕਿਤ ਆਸ ॥੨੭॥ ਸਭ ਕੇ ਰਚਨਹਾਰ ਕਮਲਾਸਨ । ਕਾਲ ਪੂਰਖ ਭਖਿ ਕਰਹਿ ਬਿਨਾਸਨ । ਤਿਮ ਹੀ ਬਿਸ਼ਨ ਸ਼ੰਭੂ ਬੜ ਦੇਉ। ਪਜੇ ਔਧ ਬਿਰ ਰਹੇ ਨ ਕੋਉਂਸ਼੨੮॥ ਅਪਰਨ ਕੀ ਗਿਨਤੀ ਕਹੂ ਕੌਨ। ਜੋ ਬਿਰ ਰਹੇ ਚੌਦਹੂੰ ਭੌਨ। ਯਾਤੇ ਬੁਲ ਦਿਸ਼ਟਿ ਕੋ ਨੇਹੁ। ਨਹਿੰ ਆਫ਼ੇ ਦੇ ਕਸ਼ਟ ਅਫ਼ੇਰੂਸ਼੨੯ਸ਼ ਸਤਿ ਚੌਤਨ ਅਨੌਵ ਜੋ ਕਹੀਯਤ। ਸੂਖਮ ਤੇ ਅਤਿ ਸੂਖਮ ਲਹੀਯਤਿ। ਤਿਸ ਵਿਗ ਕਾਲ ਨ ਪਹੁੰਚੇ ਖਾਇ। ਅਬਿਨਾਸ਼ੀ ਜੋ ਨੀਤ ਰਹਾਇ॥੩੦॥ ਸੇ ਸਰੂਪ ਅਪਨੇ ਪਹਿਚਾਨ। ਰਹੇ ਅਨੰਦ ਸ਼ੋਕ ਨਹਿੰ ਠਾਨੋ। ਇਕ ਸਮੇਂ ਸਦਾ,ਬਾਲ ਨਹਿੰ ਤਰਨਾ। ਬ੍ਰਿਧ ਨ ਜਨਮ ਹੁਇ ਕਬਿ ਮਰਨਾ॥੩ ੧॥

म् मण्डा प्राप्त क्षेत्र ਦੂਜ਼ ਦਾਰਿਦ ਨਹੀਂ ਜਿਸ ਮਾਂਹੀ। ਰੂਪ ਅਨੰਦ ਬਿਘਨ ਕੇ ਨਾਹੀਂ। ਸੂਜ਼ ਦਾਰਿਦ ਨਹੀਂ ਜਿਸ ਮਾਂਹੀ। ਰੂਪ ਅਨੰਦ ਬਿਘਨ ਕੇ ਨਾਹੀਂ। ਦੂਖ ਵਾਰਿਵੇਂ ਨਹਾਂ ਨਿਵਾਸ । ਜਿਹ ਨਾਂ ਹਰਖ ਨ ਸ਼ੋਕ ਨ ਨਾਸ਼ ॥3२॥ । ਕ੍ਰੀ ਸ਼ਤਿਗਰ ਕੇ ਤਹਾ ਨਿਵਾਸ । ਜਿਨ ਕੇ ਮਨ ਸ਼ਖ਼ ਸਾਂਤਿਆਂ ਕੀ ਸ਼ਤਿਗਰ ਕ ਤਰ ਕੇ ਜੀਵਾ। ਜਿਨ ਲੈ ਮਨ ਸੂਖ ਸ਼ਾਂਤਿ ਨ ਚੀਵ। ਪਰਮ ਦੂਖੀ ਲੁਖਿ ਜਗ ਕੇ ਜੀਵਾ। ਜਿਨ ਸੀਤ ਜਾਣਾ ਤੋਂ ਪਰਮ ਦੇਖੀ ਲਾਬਾਜ਼ਰਾ ਨੂੰ ਦਿਨ ਪ੍ਰਤਿ ਰਾਗ ਦੇਖ ਬਹੁ ਬਾਵੇ। ਤੇਗਾ। ਦੇਹ ਅਰੰਤਾ ਬਰਿ ਬਰਿ ਗਾਵੇ। ਦਿਨ ਪ੍ਰਤਿ ਰਾਗ ਦੇਖ ਬਹੁ ਬਾਵੇ। ਤੇਗਾ। ਦਹ ਅਰਭਾ ਪਾਰ ਪਾਰ ਹੈ। ਸ਼ਰਮਤਿ ਆਇਆ ਲਗੇ ਹਮੇਸ਼। ਪੰਚ ਬਲੇਸ਼ਨ ਬੜੀ ਹਮੇਸ਼। ਸ਼ਰਮਤਿ ਅਇਆ ਲਗੇ ਹਮੇਸ਼। ਪੰਚ ਬਲਬਨ ਬਲਾ ਭਾਵ ਬਿਰੋਹੀ ਪ੍ਰਦੇ ਪ੍ਰਦੇ ਮਹੇ'। ਸ਼ੋਕਣ ਸਹੈ' ਨਰਕ ਮਹੁੰ ਪ੍ਰਤੇ । ਤਰਜ਼ ਭਾਵ ਬਿਰੋਹੀ ਪ੍ਰਦੇ ਪ੍ਰਦੇ ਸ਼ਹਿਰਗ ਕਰੋ' ਦੇਸ਼ ਹੁਣ ਵਲੇ ਭਾਵਾਬਰਥਾ ਕਿ ਕੋ ਕਿ ਕੋ ਕਿ ਇਹ ਸਭਿਗਰ ਕਮੇਂ ਦੇਹ ਸਭਾ ਧਰਿਏ। ਤਿਨ ਜੀਵਨ ਕੇ ਹਿਕ ਕੇ ਕਰਿਏ। ਸਭਿਗਰ ਕਮੇਂ ਦੇਹ ਸਭਾ ਧਰਿਏ। ਤਿਨ ਜਾਵਨ ਕਾਰਿਤ ਉਪਕੇਸ਼ੀ' ਉਹ ਤੇ ਹਰਹਿੰ ਇਕਾਰ ਇਸ਼ੇਸ਼ੈ ।3੫॥। ਅਪਨੀ ਸ਼ਬਤਿ ਸਹਿਤ ਉਪਕੇਸ਼ੀ । ਜੇਸ਼ ਲਹੈ' ਦਿਸ਼ ਤੀਦ ਅਪਨਾ ਸਕਾਤ ਸਾਹਿਤ ਤੋਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹ ਲਹੈ, ਤਿਸ ਹੀਤਿ ਚਲਾਵੈ। ਭੂਲ ਪੰਥ ਕੇ ਚਲਨ ਬਤਾਵੇਂ। ਸ਼੍ਰੇਯ ਲਹੈ, ਤਿਸ ਹੀਤਿ ਚਲਾਵੈ। ਕਸ਼ਟ ਨਰਕ ਤੋਂ ਜਗ ਸਾਗਰ। ਅਪਰ ਤਰਾਵਹਿੰ ਹੋਤ ਉਜਾਗਰ। ਲੈ ਉਪਦੇਸ਼ ਤਰੋਂ ਜਗ ਸਾਗਰ। ਅਪਰ ਤਰਾਵਹਿੰ ਹੋਤ ਉਜਾਗਰ। ਲ ਦੁਪਦਸ਼ ਤਰ ਲ ਦੁਪਦਸ਼ ਤਰ ਸ਼ੁਭੂ ਮਰਾਕੇ ਬੁਤਾਇ ਕਰਿ ਕਾਰਸ। ਅਪਨਿ ਬਾਨ ਪਹੁੰਚੇ ਗੁਰੂ ਆਰਜ਼ਸਤ੍ਹ ਸ਼ੂਬ ਸਰ ਦਰ ਦਰਭਿੰਡ ਕਰਾਲਾ। ਜਹਿੰ ਕਹਿ ਉਪਜਹਿ ਤੱਪਤ ਬਿਸਲ। ਜਿਸ ਡਿਤਿ ਪਰ ਦਰਭਿੰਡ ਕਰਾਲਾ। ਜਿਸਾ ਭਾਰਾ ਹੈ ਤਰਕਾਲਾ । ਇਦਤਹਿ ਨਭ ਸਹਿ ਸੰਘਨਿ ਮਾਲਾ ॥੩੮॥ ਹੈ ਬਰਖ਼ਾ ਕਰਿ ਕੈ ਤਪਤ ਮਿਟਾਵੈ। ਅੰਨ ਉਪਾਵਨ ਤੇ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ। ਬਰਵਾ ਸ਼ਾਲੀਨ ਹੁਣਿ ਜਾਇ। ਜਹਿਤੇ ਆਵਹਿ ਤਹਾਂ ਸਮਾਏ।।ਤਵ ਜਿਸ ਸ਼ਤਿਗ੍ਰ ਕੇ ਲਖ਼ਹ ਸ਼ਤੀਰਾ। ਸ਼ੁਕੂ ਮਗ ਉਪਦੇਸ਼ਤਿ ਕਰਿ ਪੀਗ। ਵਿਸ਼ ਸਥਾਨ ਮਹਿੰ ਪਹੁੰਚੀਹ ਜਾਇ। ਨਿਤ ਸਿਖਨ ਕੇ ਰਹੈ ਸਹਾਇ (⊌o) ਉਪਜੀਹ ਪ੍ਰੇਮ ਭਾਉ ਮਨ ਜਾਂ ਕੇ। ਅੰਗ ਸੰਗ ਸੀਤਰਾਰ ਹੈ ਤਾਂ ਕੇ। ਸ਼ਾਂਤਨਾਮ ਸਿਮਰਨ ਕੋ ਦੀਨ , ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਨਹ ਨਹੀਂ ਕਾਂਝ ਦੀਨ ₍₈₉₎ (ਗਰ ਪ੍ਰਾਪ ਸ਼ਰਕ ਐਨ ੨ ਅੰਸ ੨੧,

ਨੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਕਿਸੇ ਸ਼੍ਰਾਕ ਸ੍ਰੀਰ ਤੋਂ ਨਿਸ਼ਚਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ, ਇਹ ਜੇਤਰ

ਦਾ ਦੇਵਾ ਹੈ।

'ਬਿਸਟਾ ਅਸਤ ਰਕਤ ਪੰਜੰਟ ਚਾਮ॥ ਇਸ ਉਪਰਿ ਲੈ ਰਾਖਿਓ ਗੁਮਾਨ।'(358 ਮਤਨ ਸਨੇਹ ਨ ਇਵਿਹੈ ਕੜੇ ਹੈ ਸਿਕਤਾ ਸਦਨ ਨਦਾਂ ਤਦ ਜੜੇ ਹੈ " ਤਾਂ ਬਾਲਸਾ ਜੀ, ਇਉਂ ਮਹਾਰਾਜ਼ ਜੀ ਨੇ ਬੜੇ ਪੰਕਾਸਤ ਨੂੰ ਧੀਰਜ਼ ਵੇਡ ਇਹ ਗੁਨਾਨ ਵਿਧਾਰ ਰੁਸ਼ੀ ਦੇਹ ਸਾਬ ਸਨੇ। ਨੁਕਰੇ, ਬਰਜੂਸਾ। ਪਤਾਰ ਬਦ ਬ ਜ਼ਿਕੂੰ ਨਦੀ ਕਿਸ ਤੇ ਸ਼ਿਫ਼,ਬਾਲ ਤੋਂ ਜਦੀ ਕੰਧ,ਕਾਗਵਾ ਦੀ ਸਭੇ ਮਿਆ ਕਾ ਫ਼ਾਰਾ, ਸੰਗ੍ਰੀਬਰ ਜਾਂ, ਦ ਵਾਲੇ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਭਾਰ ਦੇਹ ਜ਼ਿਣਗੁਰ 26. 多形面色色色色像色彩色色的形型的 ਸ੍ਰੀ ਜ਼ੁਪੂ ਜੀ ਸ਼ਾਹਿਬ

(828)

ਪਰਿਤੀ ੨੧

🌠 ਹੈ। ਅਸੰਖੇ ਆਕਮਾ ਬਣਕੇ ਸਦਾਹੀ ਤਸਾਡੇ ਅੰਗ ਸੈਂਗ ਹਾਂ। ਅਕਾਲ ਪਟਬ ਕਸ਼ਵਾ ਨੌਜਕ ਹੈ। ਪੰਜ ਸਿੰਘ ਰਾਰਬਾਰੀ ਦੇ ਪੜਾਰੇ ਅਰੁਝਾਸ਼ਾ ਸੋਧਨਗ ਬਬ ਹੀ ਮੈਨ ਹਾਦਰ ਸਮਝ। ਸਭ ਕਾਰਕ ਤੁਸਾਡ ਸਿੱਧ ਹੈ ਜਾਇਆ ਭਰਨਗ ! [ਬਵਾਰੀਬ ਬਾਲਸਾ]

ਸੇ ਇਹ ਹੁੰਚ ਭਾਰਕ ਸਮੀਰ ਸਾੜਾ ਵਾਸ਼ਕਵ ਸਰਹਾ ਨਹੀਂ । ਸਾੜਾ ਨਿਰਗਣ ਸਰੂਪ, ਰੂਪ ਨੇਖ ਅਕਾਰ ਤੇ' ਰਹਿਤ ਹੈ। ਇਕ ਗੁਰੂ ਕਾ ਸਬਦ ਹੀ ਹੈ ਜੋ :--ੰਪੰਸ਼ਮਰਉ ਸ਼ਿਮਰਿ ਸ਼ਿਮਰਿ ਸ਼ਖ਼ ਪਾਵਰੇ ਸਾਜ਼ ਸਾਸ ਸਮਾਲੇ । ਇਹ ਲੋਕਿ

ਪਰਲੇਕਿ ਸਿੰਗ ਸਹਾਈ ਜਤ ਕਰ ਸੋਹਿ ਰਖਵਾਲੇ। ੧੫ੇ (ਅੰਗ ੬੭੯) *ਸ਼ਬਦਿ ਮਿਲੇ ਸੇ ਵਿਛੜੇ ਨਾਹੀਂ ਨਕਦੀ ਸ਼ਹੀਜ਼ ਮਿਲਾਈ ਹੈ॥ (੧੦੪੬)

ਸਾਤਾ ਆਤਮਕ ਸਰੂਪ ਬਾਣੀ ਹੈ, ਇਹ ਪੰਜ ਭੂਤਕ ਸੀਰ ਨਹੀਂ । 'ਸਬਦ ਗਰ ਪੀਰਾ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰਾ ਬਿਨ ਸਬਦੇ ਜਗ ਬਊਰਾਨੂੰ ਮ (€3u) ਸੌ ਸਤਿਹਾਰ ਜੀ ਨੇ ਸੀ ਜਪੂ ਜੀ ਸਾਹਿਬ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲ ਸਰਪ ਵਿੱਚ ਜੋ ਉਹਦੇਸ਼ ਬਖਸ਼ਿਆ ਹੈ, ਦਸਮ ਸਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜੋਤੀ ਜੇਤ ਸਮੌਣ ਸਮੇਂ ਵੀ ਉਹੋ

ਹੀ ਉਪਦੇਸ਼ ਬਖਸ਼ਿਆ ਹੈ।

ਸ਼ੌ ਸਦੇਂ ਤੋਂ ਵਸਵੇਂ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹ ਜੀ ਨੇ ਗੁਰਤਾ ਗੱਦੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਨੂੰ ਅਰਪੀ ਤਦੇ' ਤੋਂ ਮਗਤੋਂ ਜਿਸ ਜਿਸ ਮਨਖ ਨੂੰ ਵੀ ਗੁਰੂ ਬਣਨ ਦੀ ਕੋਬਿਸ਼ ਜਾਂ ਰਾਲਤੀ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਮੰਹ ਦੀ ਖਾਣੀ ਪਈ। ਬੜੀ ਭਾਰੀ ਦਰਦਸ਼ਾ ਹੋਈ ੧, ਇਹ ਗਲਤੀ ਸਭ ਤੋਂ' ਪਹਿਲਾਂ ਬੰਦੇ ਬਹਾਦਰ ਜੀ ਨੇ: ਆਪ ਜੀ ਨੇ ਆਪ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਦੇਲਿਆਂ ਬੰਦਈ ਸਿੰਘ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਗੁਰੂ ਬਨੇਣ ਦੀ ਕੀਤੀ । ਭਾਹੀਵਾਂ ਉਸਨੂੰ ਹਾਰ ਹੋਈ । ਉਹੀ ਭੀਰ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨਾ ਹੁਣੋ । ਭੱਤ ਖਾਲਸਾ ਵੱਖਰਾ ਹੋਇਆ । ਬੰਦਾ ਕੈਦੀ ਕਰਕੇ ਬਰਹਿਮੀ ਦੇ ਨਾਲ ਸ਼ਹੀਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ੨, ਉਸ ਤੇ' ਮਗਰੇ' ਇਹੋ ਗਲਤੀ ਪਾਲਕ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਜਦੋਂ' ਕੀਤੀ। ਛੇਵੀ ਪਾਕਿਸ਼ਾਹ ਜੀ ਦੇ ਸ਼ਸਤਰਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਨ ਕੇ ਗੁਰੂ ਬਣਨਾ ਚਾਹਿਆ ਤਾਂ ਸਭ ਤੋਂ' ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਮ ਪ੍ਰਜਯ ਜਗਤ ਮਾਤਾ ਸ਼ੈਵਰ ਕੌਰ ਜੀ ਨੂੰ, ਰੋਕਿਆ ਨ ਮੰਨਣ ਤੋਂ ਸ਼ਾਪ ਦਿਤਾ ਕਿ ਜਾਂਹ ਜਵਾਨੀ ਨ ਮਾਣੇ, ਤੇਰੀ ਦਰਦਸ਼ਾ ਹੋਵ, ਬ-ਧਰਮਾ ਹਕ ਕੁਮੇਤ ਮਰਾਂ। ਇਹ ਹੀ ਹਾਲਤ ਹੋਈ ਪਾਲਕ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਪਤਿਤ ਹੋ ਕੇ ਕਮੌਤੇ ਨਿਰਾਦੂਰੀ ਨਾਲ ਮਰਨਾ ਪਿਆ।

ਭ. ਭੀਜੀ ਵਾਰੀ ਇਹ ਗਲਤੀ ਪਾਲਕ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਪੱਤਰ ਹਠੀ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕੀਤੀ। ਧਰਿ ਕੀ ਬਾਣੀ ਦੇ ਮਕਾਬਲੇ ਤੋਂ ਆਪਣੀ ਬਾਣੀ ਰਚਨੀ ਚਾਹੀ ਪਰ

ਸ਼ਤ ਕ ਹਾਰਾ ਤਾਇ ਤੋਂ ਬਿਆਮ ਸਿੰਘ ਦੇ ਭਾਈ ਸੋਈਆਂ ਹੈ' ਜੋ ਸਨ। ਹਜ਼ਰ (੪) ਗੁਲਾਬ ਗਾਇ ਤੋਂ ਬਿਆਮ ਸਿੰਘ ਦੇ ਭਾਈ ਸੋਈਆਂ ਹੈ' ਜੋ ਸਨ। ਹਜ਼ਰ ਦਸਮੇਸ਼ ਜੀ ਦੇ ਜੋਤੀ ਜੋਤ ਸਮੇਣ ਤੋਂ ਮਗੇਰੇ ਜਦੋਂ ਸ੍ਰੀ ਅਨੇਕ ਪਰ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਦਸਮਸ਼ ਜੀ ਦ ਸਤ ਦਾ ਜੋ ਜੰਗ ਵਿਚ ਵਹਿ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਕਹਿਲੂਰੀ ਪਹਾੜੀ ਰਾਜੇ ਪਾਸ਼ਾਂ ੬੦,੦੦੦ ਦਾ ਜੋ ਜੰਗ ਵਿਚ ਵਹਿ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਕਹਿਲੂਰੀ ਪਹਾੜੀ ਰਾਜੇ ਪਾਸ਼ਾਂ ੬੦,੦੦੦ ਦਾ ਕੇ ਜਗਾਵਰ ਹੈ। ਇਹ ਕੀ ਸਿੰਘ ਦਸਵਾ ਪਾਤਬਾਰ ਜੀ ਬੈਠਕੇ ਈਦਾਰ ਦਿਆ ਕਰਦੇ। ਇਹ ਵੀ ਬੋਸ਼ ਤਰਾ ਉਸ ਜਗਾ ਹੀ ਬਨ ਨਨਤੇ ਬੈਠਣ ਲੱਗ ਗਿਆ। ਪਿਰ ਪੂਜਾ ਕੇ ਬਨਿ ਠਨਿ ਬੇਸੇ। ਦਸਮੇਂ ਗੁਰੂ ਬਿਦਸੈ ਬੈਠਣ ਲੱਗ ਗਿਆ। ਪਿਰ ਪੂਜਾ ਕੇ ਬਨਿ ਠਨਿ ਬੇਸੇ। ਦਸਮੇਂ ਗੁਰੂ ਬਿਦਸੈ ਬੋਠਣ ਲਗਾ ਹੈ। ਜੇਸ਼, ' ਦੇਖਾ ਦੇਖੀ ਬਹੁਤ ਲੋਕ ਪੂਜਨ ਲਗੇ। ਗੁਰੂ ਕੇ ਚਾਂਤੇ ਬੈਠ ਕੇ ਹੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾ ਜਸਾ ਦਰ । ਵਿਕੁਤੀ ਵਧੀ ਤੋਂ ਹੈਕਾਰ ਹੈ ਗਿਆ। ਇਕ ਗੁਰਬਖਸ ਨਾਮ ਕਰਣ ਲਗਾ । ਵਿਭੂ ਸਾਹ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਦਵਾਂ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਦੌਹਰੇ ਦੀ ਧੂਪ ਬੰਤੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿਚ, ਅਨੰਦਪਰ ਸਾਹ, ਜਿਸ ਹੈ ਸਾਹਿਬ ਛੱਡਣ ਲਗਿਆਂ ਲਾਇਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਆਕੇ ਵੇਖਿਆ ਬੜਾ ਫਿੱਤ ਸਾਹਿਬ ਛਰਦ । ਦੁਬਿਆ ਰਿਹਾ ਕਿ ਗੁਰੂ ਕੇ ਸਥਾਨ ਤੇ ਗੁਰੂ ਬਣਕੇ ਨ ਬੈਠ। ਗੁਲਾਬ ਰਾਜ਼ਿ ਦਾਰਆ ਕਿ ਕਉੜਾ ਬਾਲਆ ਤੇ ਧਾਕੇ ਦਿਵਾਕੇ ਸਾਧ ਨੂੰ ਬ ਹਰ ਕਦਾ ਦਿਤਾ ਜਾ ਗਰਬਖਸ਼ ਸਾਹ ਨੇ ਸਾਪ ਦਿੱਤਾ। ਵਸਵੇਂ ਪਾਰਬਾਹ ਦ ਬਰਾਬਰ ਗਰ ਬਦਨ। ਦਾ ਜਿਹਾ ਤੇ ਤੇਰੀ ਵੜ੍ਹ ਦੀ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗੀ। ਇਹ ਬਚਨ ਬੜੇ ਚਿਰ ਵਿਚ ਸਵੇ ਹੋਏ ਇਹ ਆਪ ਵੀ ਤੋਂ ਇਸਦੇ ਚਾਰ ਪੁਤੂਸ਼ਨ ਉਹ ਵੀ ਸ਼ਰ ਹੀ ਮਰਗਏ। ਇਸਦੀ ਭਲ ਹੀ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ । ਸੋ ਅੰਨੀਆਂ ਇਤਿਹਾਸਕ ਗਵਾਗੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਸ਼੍ਰਾ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਗਰਤਾ ਗੱਕੀ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਬਾਦ ਗਿ ਵਿਅੰਤਤੀ ਨੇ ਰਾਵ ਬਣਨਾ ਚਾਹਿਆਂ ਤਾਂ ਕਿੰਨੀ ਦਰਦਸ਼। ਹੋਈ ਸਭਾ ਹੈਨ ਰਹੀਆਂ . ਸੰਭੁਖਕ ਵੀ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਬਾਲਮ ਦਾ ਗੁਰੂ ਬਨਣ ਦਾ ਪਾ। ਨਾ ਹਰੇ, ਤੇ ਨਾ ਹੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਤੇ ਗੁਰੂ ਗਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਭੰਗ, ਕੰਮੀ ਗੁਰ ਕਾ ਨਾਮ ਲੇਵਾ ਸਿੱਖ, ਕਿਸੇ ਦੇਹ ਧਾਰੀ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਸੰਵਰ ਦਾ ਅਰਵਾਰ ਭਾਰ, ਆਰਣਾ ਜਨਮ ਵਿਸ਼ਟ ਕਰ । ਕਿਉਂਕਿ ਦਸਮੇਸ਼ ਕੀਣ

ਸ੍ਰੀ ਜਪ ਜੀ ਸਾਹਿਬ

(gtu)

ਪਰਿਤੀ ਕਥ

ਜੇਵੀ ਜਵਸਮੇਣ ਵੇਲ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਪੀਜ਼ ਭੂਵਰ ਸ਼ਰੀਰ ਸਾਡਾ ਅਸਲ 🞾 ਸਰੂਪ ਨਹੀਂ। ਸ ਵਾ ਵਾਸ਼ਤਵ ਸਥਪ ਸਭ ਚਤਨ ਅਨੌਜ ਸਰੂਪ ਹੈ। ਸਾਡੀ ਜੇ ਵੇ ਸੀ ਗ੍ਰਾਗ੍ਰੰਘ ਸਾਮਿਲ ਤੋਂ ਸਮ ਤ ਗਰੂ ਪੰਭ ਵਿਚ ਹੈ। (ਕਿਵ ਸਾਲਾਹੀ) ਸ ਸਮਰਣ ਸਮਰ ਕਮਕੇ ਵੀ ਬੁਹਲ ਮਨੂਪ ਵਾਸਤਵ ਸਰੂਪ ਦੀ ਸਿਫਤ ਕਿਵੇਂ Jean ? 201 3811

ਪ੍ਰਸ਼ਨ :-ਜ਼ਿਰ ਜੀ ! ਨਿਟਰਣ ਸਮੂਪ ਕਰਕੇ ਹੀ ਕਥਨ ਕਰ ਦਿਓ ? ਤਾਂ ਕਿਹ', ਹ ਸਿਖਾਂ ਦਸ ਤੌਰੇ ਤਾਦ ' ਲੋਕਿਕ ਪ੍ਰਮਾਣਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਥਨ ਕਰੀਏ ਕਿਵਾਦਕ ਪ੍ਰਮਾਣਾ ਦੁਆਰਾ ਨੂੰ ਮਿੱਖ ਨੇ ਕਿਹਾ ਲੈਕਿਕ ਪ੍ਰਮਾਣਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਕਰੇ ਜੀ ?

ਉ ਭਰ :−ਤਾਂ ਹਜ਼ਰਿ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਸਿਖਾ ! ਲੌਕਿਕ ਪ੍ਰਮਾਣ ਤਾਂ ਸਾਹਮਣੇ ਵੇਖੀ ਹੋਈ ਪਰਤੱਖ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਯਥਾਰਥ ਬਕਤੇ ਦਾ ਕਥਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਪ੍ਰਮਸ਼ਰ ਦਿਸ਼ਣ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ । ਜਿਸ ਦਾ ਚਿਹਨ ਆਦਿ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ। 'ਚਕ੍ ਚਿਹਨ ਅਤੂ ਬਰਨ ਜਾਤ ਅਰੂ ਪਾਤ ਨਹਿਨ ਜਿਹ ॥' 'ਰੂਪੂ ਨ ਰੇਖ ਨ ਰੰਗ ਕਿੰਫੂ ਤ੍ਰਿਹੂ ਗੁਣ ਤੇ ਪ੍ਰਭ ਭਿੰਨ ਹੈ (ਅੰਗ ੨੮੩) 'ਸੰਖ ਚਕ੍ਰਗਦਾ ਪਦਮ, ਆਪਿ ਆਪੁ ਕੀਓ ਛਦਮ; ਅਪਰੰਪਰ ਪਾਰਬ੍ਰਮ, ਲਬੇ ਕਉਨੂ ਤਾਹਿ ਜੀਉ ॥' (ਅੰਗ ੧੪੦੨) ਜਦ ਦਿਸਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ' ਫੇਰ ਲੋਕਿਕ ਪ੍ਰਮਾਣ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਹਿ ਦੇਈਏ ?

ਪ੍ਰਸ਼ਨ :- ਫ਼ੌਰ ਜੀ ਵੈਦਿਕ ਪ੍ਰਮਾਣ ਦੁਆਰਾ ਕਹਿ ਦਿਓ ? ਤਾਂ ਹਜ਼ੂਰ ਕਹਿਣ ਲਗੇ ਕਿ ਹੈ ਸਿੱਖ ! ਦੱਸ ਗਿਆਨ ਗੁਣ ਕਰਕੇ ਕਰਨ ਕਰੀਏ ਕਿ ਗਿਆਨ ਸਰੂਪ ਕਰਕੇ ? ਤਾਂ ਬੋਨਤੀ ਕੀ ਹੈ; ਕਿ ਗਿਆਨ ਗਣ ਕਰਕੇ ਕਬਨ ਕਰੇ ਜੀ ?

ਗੁਰ ਉੱਤਰ :--(ਕਿਉ ਵਰਨੀ) ਹੈ ਸਿੱਖਾਂ ! ਗਿਆਨ ਗੁਣ ਕਰਕੇ ਕਿਵੇਂ ਵਰਨਣ ਕਰੀਏ ? ਜਿਹੜ ਨਿਆਇਕ ਲੋਕ ਇੱਕ ਦੇਸ਼ੀ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਨੂੰ ਕਹਿਣ ਵਾਲੇ ਹਨ ਉਹ ਭੀ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਗੁਣ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਜਦੇ' ਜੀਵ ਸੁਖੰਪਤ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਪਿਆ ਹੈਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਗਿਆਨ ਨਹਾਂ ਹੁੰਦਾ । ਸੁਪਨ ਅਵਸਥਾ ਅਤੇ ਜਾਗੂਤ ਅਵਸਥਾ ਵਿਚ ਗਿਆਨ ਕੁਨ ਹੈ ਜਦੋਂ ਸੁਪਨ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉਸ ਵਲੋਂ ਵੀ ਪਦਾਰਥੀ ਦਾ ਗਿਆਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਜਾਗ੍ਤ ਅਵਸਥਾਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਸ ਵੇਲੇ ਵੀ ਰਿਆਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਏਸ ਕਰਕੇ ਇੱਕ ਦੇਸ਼ੀ ਈਸ਼ਰ ਨੂੰ ਮੰਨ ਕੇ ਨਿਆਇਕਾਂ ਨੇ ਅਤਮਾਂ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਗੁਣ ਮੰਨਿਆ ਹੈ । ਏਸ਼ ਕਰਕੇ ਤੈਨੂੰ ਕਿਸ਼ ਪ੍ਰਕਾਰ

ਵਰਨਣ ਕਰਕੇ ਦੁੱਸ਼ੀਏ ? ਉਹ ਭੇਦ ਵਾਦੀ ਹਨ ਆ ਜਮਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦੇਸ਼ੀ ਸਮਝਣ ਵਰਨਣ ਕਰਕੇ ਦੁੱਸ਼ੀਏ ? ਉਹ ਭੇਦ ਵਾਦੀ ਹਨ ਆ ਜਮਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦੇਸ਼ੀ ਸਮਝਣ ਵਰਨਣ ਕਰਕੇ ਦੇਸ਼ਾਏ ਹੈ। ਜਾਣਦੇ ਸੌਵਾ ਪਿਆ ਆਦਮੀ ਜਦਾ ਉਨਦਾ ਹੈ ਵਾਲੇ ਹਨ ਦੇਹ ਇਉਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸੌਵਾ ਹੈ ? ਤਾਂ ਕਰਿੰਦਾ ਹੈ ਹੈ। ਵਾਲੇ ਹਨ, ਉਹਾਇਉ ਹੈ ਕਿਵੇਂ ਸੱਗ ਹੈ' ਹੈ ਜਾਂ ਕਰਿੰਦਾ ਹੈ ਨੂੰ ਉਤਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਪੱਛੀਏ ਕਿ ਅੱਜੇ ਦੱਸ ਕਿਵੇਂ ਸੱਗ ਹੈ' ਹੈ ਜਾਂ ਕਰਿੰਦਾ ਹੈ ਨੂੰ ਸਹਿਜ਼ਹ ਉਸਨੂੰ ਪੱਛਾਂਏ ਕਿ ਅਸ ਹੈ। ਸੱਤਾ ਮੈਨੂੰ ਕੀਦੀ ਸੁਪਤਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਆਇਆ। ਮੈਨੂ ਸੁਤਤ ਹੀ ਨਹੀਂ ਤੇ ਹੀ ਕਿਹਾ ਸੱਤਾ ਮੈਨੂੰ ਕੀਦੀ ਸੁਪਤਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਆਉਣ ਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਉਹ ਕੋਈ ਨੇ ਜ਼ ਸੁੱਤਾ ਸੋਹੇ ਕੋਈ ਸ਼ਹਾਨ ਵਾਨਾ ਆਉਣ ਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਉਹ ਕੋਈ ਹੈ ਕਿ ਨਹਾਂ ਪਿਆ ਹਾਂ। ਜਿਹਤਾ ਸਪਨਾਨਾ ਆਉਣ ਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਉਹ ਕੋਈ ਹੈ ਕਿ ਨਹਾਂ। ਪਿਆ ਹਾਂ। ਜਿਹਤਾ ਸ਼ਕਤਾ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅੱਜ ਮੈਂ ਐਸਾ ਅਰਾਮ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਗ ਉਹ ਹੈ ਆਤਮਾ। ਜਿਹੜਾ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅੱਜ ਮੈਂ ਐਸਾ ਅਰਾਮ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਗ ਉਹ ਹੈ ਆਤਮਾ ਸਿਰਕ ਰਾਲ ਸੰਗਰ ਦੀ ਤਕਲੀਫ ਨਹੀਂ ਸੀ ਐਨਾ ਸੁੱਖ ਸੀ। ਜਿਹੜਾ ਰਾਲਆ ਸੀ ਕਿਸ ਪਤਾਰ ਦੀ ਤਕਲੀਫ ਨਹੀਂ ਸੀ ਐਨਾ ਸੁੱਖ ਸੀ। ਜਿਹੜਾ ਹੋ-ਦੁਆ ਸੀ ਕਿਸ ਪ੍ਰਤਾ ਉਸ ਸੱਖ ਨੂੰ ਸੈਂ ਕੇ ਭੀ ਅਨਭਵ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹੀ ਆਰਮਾ ਚਰਨ ਰੂਪ ਹੈ ਉਸ ਸੱਖ ਨੂੰ ਸੈਂ ਕੇ ਭੀ ਅਨਭਵ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹੀ ਆਰਮਾਂ ਵਿਚ ਗਿਆ। ਉਸ ਸੰਖ ਨੂੰ ਸੰਕ ਭਾ ਕਰਕੇ ਨਿਆਇਕਾ ਦੇ ਮੌਤ ਅਨੁਸਾਰ ਆਤਮਾਂ ਵਿਚ ਗਿਆਨ ਗੁਣ ਕਰਕੇ ਕਰਕੇ ਨਿਆਇਕਾ ਦੇ ਮੌਤ ਅਨੁਸਾਰ ਆਤਮਾਂ ਵਿਚ ਗਿਆਨ ਗੁਣ ਕਰਕੇ ਕਿਵੇਂ ਵਰਨਣ ਕਰੀਏ 9 ਇਉਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਵਾ ਵਰੋਨਟ ਕਰਾ ਸੰਭਾ:-ਫਿਰ ਜੀ ਗਿਆਨ ਸਰੂਪ ਕਰਕ ਕਰਨ ਕਰੋ ? ਤਾਂ ਕਰਿੰਡ ਸੰਭਾ:-ਫਿਰ ਜੀ ਗਿਆਨ ਸਰੂਪ ਕਰਕੇ ? ਜਿਲ੍ਹ ਸ਼ੰਕਾ: -ਫਰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦ ਸ਼ਕਤੀ ਬਿੜੀ ਕਰਕੇ ਕਹੀਏ ਜਾਂ ਲੱਖਣਾਂ ਬਿੜੀ ਕਰਕੇ ? ਸਿੱਖ ਕਹਿਣ ਲੱਡ

ਜੀ! ਸ਼ਕਤੀ ਇਤੀ ਕਰਕ ਹੀ ਕਹੇ ?

ਗਰ ਉੱਤਰ :-(ਕਿਵ ਜਾਣਾ) ਸ਼ਤਜੀ ਇਤੀ ਕਰਕੇ ਤੂੰ ਕਿਵੇਂ ਜਾਣੇਗਾ। ਗੁਰ ਦੂ ਤਹਾ, ਪ੍ਰਿਤ ਗੁਰ ਸਟੂਪ ਹੈ, ਖਟ ਗੁਣਾ ਸਹਿਤ ਦੀਸ਼ਰ ਦ ਕਿਉਂਕਿ ਕਰਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾਰਾਂ ਸ਼ਹਿਤ ਜੀਵ ਦਾ ਸਰੂਪ ਹੀ ਕਰਨ ਹੋਵੇਗਾ ਤ ਸਰੂਪ, ਅਤੇ ਬੰਦ ਸਕੇਗਾ। ਸਕਤੀ ਬ੍ਰਿਤੀ ਨਾਮ ਤੇ ਰੂਪ ਵਾਲੀ। ਗਿਆਨ ਸਰੂਪ ਨਹੀਂ ਜਾਣ ਸਕੇਗਾ। ਸਕਤੀ ਬ੍ਰਿਤੀ ਨਾਮ ਤੇ ਰੂਪ ਵਾਲੀ। ਗਿਆਨ ਸਰੂਪ ਹਨ। ਚੀਜ਼ਾ ਦਾ ਹੀ ਕਬਨ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਨਾਮ ਤੇ ਰੂਪ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਹੈ ਉਸਦਾ ਕਰਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਤਰੀ।

ਪੂਰਨ :-ਫੌਰ ਹੋ ਸ਼ਤਿਭਾਰੂ ਜੀ ! ਲੱਖਣਾ ਬ੍ਰਿਤੀ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਕਰਨ _{ਬੋਰੈ}ਝ ਗਰ ਦੇ ਤਰ :-(ਨਾਨਬ ਅ ਖਣਿ ਸਭ ਕੇ ਆਏ) ਸਤਿਗਰੂ ਨਾਨਬ ਜ਼ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕਹਿੰਦ ਹਨ (ਆਬਣਿ) ਜੋ ਆਬਣ ਜੰਗ ਪ੍ਰਜੇਸ਼ਰ ਹੈ, ਉਕਨੂੰ ਸ ਜਾ ਹਰ ਜਾ ਹੈ। ਕੁਮੀ, ਕਿਹੜੇ ਬ੍ਰਾਮ ਬੰਤੇ ਹਨ, ਉਹ ਲੱਖਣਾ ਬ੍ਰਿਤੀ ਦੁਆਰਾ ਆਖਦੇ ਹਨ।

(ਜਿਕਦ ਜਿਤ ਜ਼ਿਆਣਾ) ਜਿਕ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸਿਆਣਾ ਹੋ ਕੇ। ਇਕਦ ਜਿ ਚੜੰਦ ਅੰ। ਭਾਵ:-ਘੀ ਲੀ ਯੂਮਿਕਾ ਵਾਲ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਭੂਮਿਕਾ ਵਾਲਾ, ਜਸ ਵਾਲ ਤੂੰ ਵੀਜੀ ਤੁਕਰਾ ਵਾਲਾ, ਤੀਜੀ ਤੂੰ ਚੌਥੀ ਵਾਲਾ, ਚਰੋਥੀ ਤੋਂ ਪੰਜਾ हाला, उसही ने देशी साला, देही ने प्रेन्सी राला, उन्नेम फ ਵਿੱਚ 'ਦਸੰਬਰ ਹੋਣ ਵਾਲਾ। ਇਉਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਇੱਕ ਜਿਆਣਾ ਹੈ ਉ का ਸਤ੍ਹ ਦ ਵਿਚ ਗਾੜਾ ਦਿਆ ਹੈ।

ਸ਼੍ਰੀ ਜਪੂ ਜੀ ਸਾਹਿਤ

Bro.

ਪਈਤੀ ੨੨

ਪ੍ਰਸ਼ਨ :- ਆਪ ਵੀ ਉਸ ਸਰਪ ਦਾ ਕਬਨ ਕਰੇ ?

ਉ ਕਰ :-(ਵੜਾ ਸਾਹਿਬ ਵੜੀ ਨਾਈ) ਉਹ (ਵੜਾ) ਤੇਈ ਕਾਲ ਅਸ਼ਾਧ ਨੂਪ ਹੈ ਅਤੇ ਮਾਇਆ ਕਿ ਹੋ ਦੁਆਰਾ ਸਭ ਦਾ (ਸਾਹਿਬ) ਮਾਲਕ ਹੈ । ਉਸਦੀ ਵੱਡੀ (ਨਾਈ) ਮਹਿਸਾ ਹੈ। ਵਾ ਉਸਦੀ ਸ਼ਹਿਨਾਮ ਰੂਪੀ (ਨਾਈ) ਆਵਾਜ਼ ਵੀ ਵੱਡੀ ਹੈ।

(ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਾ ਹੁਏ) ਜ਼ਿਸ਼ਦਾ ਲੀਤਾ ਹੋਇਆ ਸਾਰਾ ਸੰਸਾਰ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। (ਨਾਨਕ ਜੋ ਤੇ ਆਪੈ ਜਾਣੈ) ਹ ਸਿੱਖ ਾਂ ਜੋ ਕਰਕੇ ਆਪਣਾ ਆਪ ਰੂਪ ਕਰਕੋ ਕੋਈ ਗਰਾਂ ਦੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਦੇਆਰਾ ਜਾਣ ਲਵੇ ।

(ਅਕੈ ਗੁਇਆ ਨੂੰ ਸੌਹੈ) ਫੇਰ ਅੱਗੇ ਪ੍ਰਲੋਕ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਪ੍ਰਾਣ ਕਿਸੇ ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਗਵਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਨਾ ਉਹ ਦਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਨਮ ਧਾਰਦਾ ਹੈ। (ਸੌ - ਹੈ) 'ਹੈ' ਜੋ ਸੱਤ ਚਿੱਤ ਅਨੰਦ ਸ਼ਰੂਪ (ਸੋ) ਉਹ ਉਲਵ ਕੇ ਉਸਦਾ ਸ਼ਰੂਪ ਗੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਮਿੱਖ ਮਖ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਨੂੰ ਉਪਦੇਸ਼ ਇੱਕੀਵੀ' ਪਉੜੀ ਵਿਚ ਕਥਨ ਕੀਤਾ ਹੈ।

2424

→ ਬਾਈਵੀਂ ਪਉੜੀ ਪ੍ਰਾਰੰਭ ₭

ਪਾਤਾਲਾ ਪਾਤਾਲ ਲਖ; ਆਗਾਸਾ ਆਗਾਸ॥ ਓੜਕ ਓੜਕ ਭਾਲਿ ਖਕੇ; ਵੇਦ ਕਰਨਿ ਇਕ ਵਾਤ ॥ ਸਹਸ ਅਠਾਰਹ ਕਰਨਿ ਕਤੇਬਾ; ਅਸੁਲੂ ਇਕੂ, ਬਾਤੂ॥ ਲੰਖਾ ਹੋਇ ਤ ਲਿਖੀਐ; ਲੇਖੇ ਹੋਇ ਵਿਣਾਸੂ॥ ਨਾਨਕ ਵਡਾ ਆਖੀਐ; ਆਪੇ ਜਾਣੇ ਆਪੁ॥२२॥

ਅਰਥ ੧–ਪ੍ਰਸ਼ਨ :—ਸਿੱਧਾਂ ਨੇ ਪੁਛਿਆ ਕਿ ਹੋ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀਉਂ ਕਈ ਤਿੰਨ ਹੀ ਲੌਕ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕੁਰਾਨ ਸ਼ਹੀਫ਼ ਵਿਚ ਚੌਦਾ ਹੈ। ਤਬਕ ਦੱਸੇ। ਹਨ। ਆਪ ਕੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਕੇ ਦਸੇ ਕਿੰਨੇ ਕੂ ਹਨ ? ਤਾਂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ। ਸਿੱਧੇ ! ਉਹ ਪ੍ਰਸੇਸ਼ਰ ਵੀ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ਗਤੀ ਹੈ।

ਨੂੰ ਨੇਲ ਨੇਲ ਲੋਕ ਕਿਸਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦੇਸ਼ੀ ਸਮਝਣ ਵਰਨਣ ਕਰਕੇ ਵੱਗਦੇ ? ਉਹ ਕੋਏ ਵਾਦੀ ਹਨ ਆਤਮਾ ਨੇ ਇੱਕ ਦੇਸ਼ੀ ਸਮਝਣ ਉਹ ਵਿੱਚ ਜਿਵੇਂ ਜੋ ਹੈ। ਜਾਣਦੇ ਸੰਤਾ ਪਿਆ ਆਦਮੀ ਜਦੋਂ ਉ ਵਰਨਣ ਕਰਕੇ ਵੱਸੀਏ ਵੇ ਉਹ ਜਦ ਵਾਣੇ ਹਨ ਲਗਨ ਹੈ ਜਿਵ ਦਸੀ ਸਮਝਣ 🕊 ਵਾਲ ਹਨ, ਉਹ ਇਉਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸੰਗ ਹੈ ? ਤੇ ਲਹਿੰਦਾ ਹੈ ਮੈਂ ਸਨ ਹੈ ਕੀ ਵਾਲ ਹਨ, ਉਹ ਇਉਂ ਨਹਾਂ ਜਾਣਵ ਸਾਹੂ ਤੋਂ ਕਾ ਕਿਵਾ ਹੈ ਮੈਂ ਇਹ ਕਿਹਾ ਹੈ ਲੈ ਉਸਨੂੰ ਪੰਛੀਏ ਕਿ ਅੱਜ ਦੱਸ ਕਿਵਾਂ ਸੰਕਾ ਹੈ ਨੇ ਸੁਤਕ ਹੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਤੇ ਕਿਸੇ ਸਪਨਾਂ ਵੀ ਨਹੀਂ ਅਸੰਦਿਆਂ। ਮੈਨ੍ਹ ਸੂਤਕ ਹੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਉਸਤੇ ਹਵਾਲੇ ਵਿ ਅੱਚ ਵੇਸ਼ ਕਿਵੇਂ ਅਜਿਵੇਂ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ਦਾ ਹੈ ਉਹ ਕੋਈ ਹੈ ਵਿਚ ਸੇਤੇ ਸੇਤੇ ਕੈਈ ਸ਼ਹਾਟ ਕੀ ਨਹੀਂ ਅਧੀਟਆ। ਮੈੜੇ ਸ਼ਹਤ ਹੀ ਨਹੀਂ ਰਹੀ ਕਿਚੇ ਸੁੱਤਾ ਸੋਹੇ ਕੋਈ ਸੁਪਵਾ ਬਾਲਗਾ ਆਉਣ ਹੈ ਦੌਸਦਾ ਹੈ ਉ 1 ਕਈ ਹੈ ਕਿ ਨਹੀਂ ? ਪਿਆ ਹੈ। ਕਿਹੜਾ ਸਮਨਾਨਾ ਆਉਣ ਹੈ ਅੱਚ ਮੈਂ ਐਸਾ ਅਗਮ ਤ ਪਿਆ ਹੈ। ਕਿਹੜਾ ਸ਼ਖਨਾਨਾ ਆਬਣ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਐਸਾ ਅਗਮ ਦੇ ਨਾਲ ਸੁੱਤਾ ਉਹ ਹੈ ਆਫ਼ਸਾ। ਕਿਹੜਾ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅੱਥੇ ਮੈਂ ਐਸਾ ਅਗਮ ਦੇ ਨਾਲ ਸੁੱਤਾ ਵਿੱ ਉਹ ਹੈ ਆਫ਼ਸਾ। ਕਿਹੜਾ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅੱਥੇ ਮੈਂ ਐਸਾ ਸੰਧ ਸੀ। ਨ ਸੁੱਤਾ ਵਿੱ ਉਹ ਹੈ ਆਫ਼ਮਾਂ। ਜਿਹੜਾ ਬਾਹਦਾ ਦਾ ਸਨ। ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿਸ ਦੁਆਰ ਦੀ ਤੁਕਲੀਫ ਨਹੀਂ ਸੀ ਐਨਾ ਸੰਧ ਸੀ। ਜਿਹੜਾ 💆 ਹੁੰਦਿਆਂ ਸੀ ਕਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਤਕਲਾਈ ਹੈ ਉਹੀ ਆਤਮਾ ਚੰਤਨ ਰੂਪ ਹੈ। ਇਸ ਉਸ ਸੰਬੰਧੀ ਕੇ ਭੀ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹੀ ਆਤਮਾ ਚੰਤਨ ਰੂਪ ਹੈ। ਇਸ ਉਸ ਸੰਖ ਨੂੰ ਸਿੰਕ ਵੀ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦਾ ਆਤਮ। ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਹਾਣ ਕਰਕੇ ਬਰਕੇ ਨਿਆਇਗੀ ਦੇ ਮੌਤ ਅਨੁਸਾਰ ਆਤਮ। ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਹਾਣ ਕਰਕੇ

ਕਰਕ ਨਿਆ।ਦਕ ਕਰੀਏ 9 ਇਉਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਵਵੇਂ ਵਰਨਣ ਕਰਾਏ ਜਵਾਰ ਸਕੂਪ ਬਰਕੇ ਕਬਨ ਕਰੋ ? ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੂ ਫ਼ੌੜਾ:-ਫੌਰ ਜੀ ਗਿਆਨ ਸਕੂਪ ਬਰਕੇ ਕਰਕੇ ? ਜਿੰਘ ਲੀ ਵੰਕਾ :- ਵਰ ਜਾਂ ਗਿਆ। ਜੁਕਤੀ ਬਰਕੇ ਕਹਾਂਦ ਜਾਂ ਲੱਖਣਾਂ ਬ੍ਰਿਤੀ ਕਰਕੇ ? ਸਿੱਖ ਕਹਿਣ ਲੱਗ। ਕਰਤੀ ਦਿਤੀ ਕਰਕੇ ਕਹਾਂਦ ਜਾਂ ਲੱਖਣਾਂ ਬ੍ਰਿਤੀ ਕਰਕੇ ?

ਗੁਰ ਉੱਤਰ '–(ਕਿਵ ਜਾਣਾ) ਸ਼ਰਤੀ ਬ੍ਰਿਤੀ ਕਰਕੇ ਤੂੰ ਕਿਵੇਂ ਜਾਣੇ ਗਾ ? ਗੁਰ ਉੱਤਰ '–(ਕਿਵ ਜਾਣਾ) ਸ਼ਰਤੀ ਸ਼ਰਪ ਹੈ, ਖਟ ਗਣਾਂ ਸ਼ਹਿਤ ਜੀ ਜਾਣੇ सी। प्रवंगी ख्रिडी वर्ग जी सरे ? ਗੁਰ ਉੱਤਰ '-(ਕਿਵ ਜਾਣਾ) ਜਾਣਾ ਸਰੂਪ ਹੈ, ਖਰ ਗੁਣਾਂ ਸਹਿਤ ਈਸ਼ਰ ਚਾ ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼ਕਤੀ ਸ਼ਿਤੀ ਕਰਕੇ ਜੋ ਵਾਰੇ ਸਰੂਪ ਹੈ, ਖਰ ਗੁਣਾਂ ਸਹਿਤ ਈਸ਼ਰ ਚਾ ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼ਰਤੀ ਬ੍ਰਿਤੀ ਕਰਕ ਜਾਂ ਦੇ ਸ਼ਹੂਰ ਸ਼ਹੂਰ ਗੁਣਾ ਸਹਿਤ ਈਸਰ ਦਾ ਸਰੂਪ, ਸਰੇ ਖਵੇਂ ਵਿਕਾਰਾਂ ਸਹਿਤ ਜੀਵੇਂ ਦਾ ਸਰੂਪ ਹੀ ਕਬਨ ਹੋਵੇਗਾ। ਤੂੰ ਸਰੂਪ, ਸਰੇ ਖਵੇਂ ਵਿਕਾਰਾਂ ਸਹਿਤ ਸਕੀਗਾ। ਸ਼ਕਤੀ ਬ੍ਰਿਤੀ ਨਾਲ ਤੋਂ ਕਾਂ ਸਰੂਪ, ਅਤੇ ਬੇਟੇ ਵਿਕਾਰਾ ਸਾਰਤ । ਸ਼ਕਤੀ ਬ੍ਰਿਤੀ ਨਾਲ ਤੇ ਰੂਪ ਵਾਲੀਆਂ ਗਿਆਨ ਸਰੂਪ ਨਹੀਂ ਜਾਣ ਸਕੇਗੀ ਹੈ। ਜੋ ਨਾਲ ਤੇ ਰੂਪ ਵਾਲੀਆਂ ਗਿਆਨ ਸਰੂਪ ਨਹੀਂ ਜਾਣ ਸਭ ਹੈ। ਜੋ ਨਾਮ ਤੋਂ ਰੂਪ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੈ ਉਸਦਾ ਫੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਹੀ ਕਰਨ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜੋ ਨਾਮ ਤੋਂ ਰੂਪ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੈ ਉਸਦਾ

ਬਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਪ੍ਰਕਨ :-ਫੌਰ ਹੋ ਸਤਿਗ੍ਰੂ ਜੀ ! ਲੱਖਣਾ ਬਿਤੀ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਕਬਨ ਕਰੋ ? ਪ੍ਰਾਵਨ :- ਫ਼ੌਰ ਹ ਸ਼ਾਤਦਾਤੂ ਸਾਂ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕੇ ਆਖੇ) ਸਤਿਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਗੁਰ ਉੱਤਰ :- (ਨਾਨਕ ਆਖਣਿ ਸਭੇ ਕੇ ਆਖੇ) ਸਤਿਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਕਰਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਗੁਰ ਉੱਤਰ :=(ਨਾਨਕ ਸ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ (ਆਖਣਿ) ਜੋ ਆਖਣੇ ਜੋਗ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਸਭ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ (ਆਖਣਿ) ਜੋ ਆਖਣੇ ਜਿਹੀ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਸਾਹਿਬ ਜਾ ਕਾਰ ਦ ਹਨ ਵਿੱਚ ਉਹ ਲੱਖਣਾਂ ਬ੍ਰਿਤੀ ਦੁਆਰਾ ਆਖਣੇ ਹਨ। ਕੋਈ, ਜਿਹੜੇ ਬ੍ਰਹਮ ਬੰਤੇ ਹਨ, ਉਹ ਲੱਖਣਾਂ ਬ੍ਰਿਤੀ ਦੁਆਰਾ ਨੇ ਜਿਹੜੇ ਬ੍ਰਹਮ ਬੰਤੇ ਹਨ।

ਈ, ਜਿਹੜ ਬਹੁਤ ਬਰ ਹਨ। (feaਰ fea fame) fea ਤੋਂ ਇੱਕ ਬਿਆਣਾ ਹੋ ਕੇ। 'ਦਿਕਦੂ ਇਕਿ (feaਰ fea fame) ਜਿਸ਼ ਤਾਜ ਤੋਂ ਕਹੀ ਹੈ। (ਇਕਟ੍ਰਾਇਕ ਸਿਆਦਾ) ਭੁਰਿਟੀਆਂ ਭਾਵ :-ਪਹਿਲੀ ਭੂਮਿਕਾ ਵਾਲ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਭੂਮਿਕਾ ਵਾਲਾ, ਦੂਜੀ ਬੁਰਟੀਆਂ ਭਾਵ :-ਪਹਿਲੀ ਭੂਮਿਕਾ ਵਾਲ ਤੋਂ ਜ਼ੁਜ਼ੀ ਵਾਲਾ, ਜ਼ੁਜ਼ੀ ਚੜਦੀਆਂ , ਭਾਵ , ਦੁਸ਼ਾਹਰਕਾਂ ਵੀ ਸੀ ਤੋਂ ਚੌਥੀ ਵਾਲਾ, ਚਉਣੀ ਤੋਂ ਪੰਜਵਾਂ ਵਾਲੇ ਤੇ ਤੀਜੀ ਭੂਮਕਾ ਵਾਲਾ, ਤੀਜੀ ਤੋਂ ਚੌਥੀ ਵਾਲਾ, ਚਉਣੀ ਤੋਂ ਪੰਜਵਾਂ ਵਾਲ ਤੋਂ ਤੀਜੀ ਭੂਸਰ ਵਿਲਾ, ਛੋਵੀਂ ਤੋਂ ਸੰਤਵੀਂ ਵਾਲਾ, ਤਰੀਆਂ ਪਦ ਵਾਲਾ, ਪੰਜਵੀਂ ਤੋਂ ਛੋਵੀਂ ਵਾਲਾ, ਜ਼ਿਲਾ ਜ਼ਿਲਾ, ਤਰੀਆਂ ਪਦ ਵਾਲਾ, ਪਸਵਾ ਤੋਂ ਵਿੱਚ ਹੈ ਇੱਕ ਸਿਆਣਾ ਹੈ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਵਿੱਚ ਇਸ਼ਬਿਤ ਹੋਣ ਵਾਲਾਂ , ਇਉਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸਿਆਣਾ ਹੈ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਸਰੂਪ ਦੇ ਵਿਚ ਗਾੜ੍ਹਾ ਦਿਕਾ ਹੈ।

ਪ੍ਰਸ਼ਨ '-ਆਪ ਭੀ ਚਸ ਸਟੂਪ ਦਾ ਕਰਨ ਕਰੇ ?

ਉ ਕਰ:-(ਵੜਾ ਸ਼ਾਹਿਲ ਵੜੀ ਨਾਈ) ਉਹ (ਵੜਾ) ਤੌਵੀ ਬਾਲ ਅਬਾਧ ਨੁਪ ਹੈ ਅਤੇ ਮਾਇਆ ਜ਼ਿਕੀ ਦੁਆਰਾ ਸਭ ਦਾ (ਸ਼ਕਿਬ) ਮਾਲਕ ਹੈ। ਉਸਦੀ ਵੱਡੀ(ਨਾਈ) ਸਹਿਮ ਹੈ। ਵਾ ਉਸਦੀ ਸ਼ਤਿਆਮ ਪਿਹ (ਆਨ) ਸਮਵਾਜ ਵੀ ਵੱਡੀ ਹੈ।

(ਕੀਤਾ ਜਾ ਕਾ ਹੋਵੇ) ਜਿਸਦਾ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਸਾਰਾ ਸੰਸਾਰ ਹੈ ਰਿਹਾ ਹੈ। (ਨਾਟਰ ਕੇ ਕੇ ਆਏ ਕਾਣੇ) ਹੈ ਕਿੱਢ | ਕੇ ਬਰਕੇ ਆਪਣਾ ਆਪ ਰੂਪ ਕਰਕੇ ਜ਼ੁਲੀ ਗਰੀ ਦੇ ਉਪਦਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਜਾਣ ਲਵੇ।

(ਅਤੀ ਗਇਆ ਨ ਸੋਹੈ) ਵੇਰ ਔਰੀ ਪ੍ਰਯੋਗ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਪ੍ਰਾਣ ਕਿਸੇ ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਗਵਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦ ਅਤੇ ਨਾ ਉਹ ਦਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਨਮ ਧਾਰਦਾ ਹੈ। (ਸ ਹੈ) ਹੈ ਜ ਸੰਤ ਚਿੱਤ ਅਨੰਦ ਸਰੂਪ (ਸ) ਉਹ ਉਕਟ ਕੇ ਉਸਦਾ ਸਰੂਪ ਹੀ ਹੈ ਕਾਵਾ ਹੈ। ਇਹ ਪਿੱਖ ਮਖ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਮਹਿਬ ਜੀ ਨੇ ਉਪਦਸ਼ ਇੱਕੀਵੀ ਪਉਤੀ ਵਿਚ ਕਚਨ ਕੀਤਾ ਹੈ।

×××

→ ਬਾਈਵੀਂ ਪਉੜੀ ਪ੍ਰਾਰੰਭ (←

ਪਾਤਾਲਾ ਪਾਤਾਲ ਲਖ, ਆਗਾਸਾ ਆਗਾਸ॥ ਉੜਕ ਉੜਕ ਭਾਲਿ ਥਕੇ; ਵੇਦ ਕਹੀਨ ਇਕ ਵਾਤ ॥ ਸ਼ਹਸ ਅਠਾਰਹ ਕਰਨਿ ਕਤੇਬਾ; ਅਸ਼ੁਲੂ ਇਕੁ, ਧਾਤੁ॥ ਲੇਖਾ ਹੋਇ ਤ ਲਿਖੀਐ; ਲੇਖੇ ਹੋਇ ਵਿਣਾਸ।। ਨਾਨਕ ਵਭਾ ਆਖੀਐ; ਆਪੇ ਜਾਣੇ ਆਪੁ॥੨੨॥

ਅਰਬ ੧–ਪ੍ਰਸ਼ਨ :-ਜਿੱਧਾਂ ਨੇ ਪੁਛਿਆ ਕਿ ਹੈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀਉਂ! ਕਈ ਮਿੰਨ ਹੀ ਲੋਕ ਕਹਿੰਦ ਹਨ ਅਤੇ <mark>ਕੁਰਾਨ ਸ਼ਰੀਫ਼ ਵਿਚ ਚੌਦੀ ਹੀ ਤਬਕ ਦ</mark>ਿੱਸ਼ ਹਨ, ਆਪ ਕੀ ਕਿਪਾ ਕਰਕ ਦਸ ਕਿੰਨ ਕੁਹਨ ? ਤਾ ਸਤਿਗ੍ਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਜ਼ਿਰੇ ! ਉਹ ਪ੍ਰਜੇਸ਼ਰ ਦੀ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ਗਤੀ ਹੈ।

ਵਾਲੇ ਹਨ। ਉਹ ਇਉਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸੌਤਾ ਪਿਆ ਆਦਮੀ ਸਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੈ 🔏 ਵਾਲੇ ਹਨ। ਚਹਾਣਦੂ ਜਹਾ ਉਸਨੂੰ ਪੰਛੀਏ ਕਿ ਅੱਜ ਵੱਸ ਕਿਵੀਂ ਸਦਾ ਹੈ ? ਤਾਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਜਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਜਿਹਾ ਉਸਨੂੰ ਪਛਾਵਾਕ ਅਜ ਦਸ ਸੱਤਾ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਸੁਪਾਦ ਵੀ ਨਹੀਂ ਆਇਆ। ਜੈਨੂੰ ਸ਼ਤਤ ਦੀ ਨਹੀਂ ਤੋਂ ਕਿਲ ਕਿ ਸੰਤਾ ਸੇਨੂ ਕਈ ਸੂਚਾ ਦਾ ਨਾ ਆਉਣ ਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਉਹ ਕੋਈ ਹੈ ਕਿ ਨਹੀਂ । ਇੱਕ ਪਿਆ ਹਾਂ। ਜਿਹੜਾ ਸਪਨਾਨਾ ਆਉਣ ਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਉਹ ਕੋਈ ਹੈ ਕਿ ਨਹੀਂ ? ਪਿਆ ਹਾਂ। ਜਿਹੜਾ ਸਥਨਾ ਨ ਉਹ ਹੈ ਆਤਮਾ। ਜਿਹੜਾ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅੱਜ ਮੈਂ ਐਸਾ ਅਗਮ ਨੇ ਨਾਲ ਸੰਤ। ਲੈ ਉਹ ਹੈ ਆਤਮਾ। ਜਹੜਾ ਹੈ ਤਕਲੀਫ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ ਐਨਾ ਸੁੱਖ ਸੀ। ਜਿਹੜਾ ਲੈ ਹੋਇਆ ਸੀ ਭਿਸ਼ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਤਕਲੀਫ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ ਐਨਾ ਸੁੱਖ ਸੀ। ਜਿਹੜਾ ਰੀ ਦੇ ਅੰਦ ਨੂੰ ਸੌਂ' ਕੇ ਭੀ ਅਣ ਭਵ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹੀ ਆ ਤਮਾ ਚੇਤਨ ਰੂਪ ਹੈ । ਏਸ ਉਸ ਸਚ ਨੂੰ ਸਾਰ ਭਾਰਤ ਅਤੇ ਸਾਰੂਸ਼ਾਰ ਆਤੇ ਅਤੇ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਗੁਣ ਕਰੋਵੇ ਕਰਕੇ ਨਿਆਇਆਂ ਦੇ ਮੱਤ ਅਨੁਸਾਰ ਆਤੇ ਅਤੇ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਗੁਣ ਕਰੋਵੇ ਕਿਵੇਂ ਵਰਨਣ ਕਰੀਏ ? ਇਉਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਾ ਸਕਦਾ।

ਵਿੱਚ ਦਰਨਵ ਕਰਾ । ਜ਼ਿਲਾ:-ਰੋਰ ਜੀ ਗਿਆਨ ਸਰੂਪ ਕਰਕੇ ਕਬਨ ਕਰੋਂ ਹੈ ਤੀ ਕਹਿੰਦੇ ਸ਼ਕਤੀ ਬ੍ਰਿਤੀ ਕਰਬੇ ਕਹੀਏ ਜਾਂ ਲੱਖਣਾਂ ਬ੍ਰਿਤੀ ਕਰਕੇ ? ਸਿੱਖ ਕਹਿਣਾ ਲੱਗਾ ਜੀ ! ਕਕਤੀ ਗਿਤੀ ਕਰਕ ਹੀ ਕਹੇ ?

ਗੁਰ ਉੱਤਰ :-(ਕਿਵ ਜਾਣਾ) ਸ਼ਕਤੀ ਬ੍ਰਿਤੀ ਕਰਕੇ ਤੂੰ ਕਿਵੇਂ ਆਣੇ ਗਾਂ ਗੁਰ ਉੱਤਰ ਵਾਜ਼ਿਕ ਸੰਗਰ ਜੋ ਵਾਚ ਸਰੂਪ ਹੈ, ਖਣ ਗੁਣਾਂ ਸਹਿਤ ਦੀਸ਼ਰ ਦਾ ਕਿਉਂ ਕਿ ਸਕਦਾ ਸ਼ਹੂਦ ਕਰ ਸਹਿਤ ਜੀਵ ਦਾ ਸਰੂਪ ਹੀ ਕਰਨ ਹੋਵੇਗਾ। ਤੂ ਸਰੂਪ, ਅਤੇ ਬਣਾਵਕ ਹੈ। ਜਾਣ ਸਕੰਗਾ। ਸ਼ਕਤੀ ਬ੍ਰਿਤੀ ਨਾਮ ਤੋਂ ਰੂਪ ਵਾਲੀਆਂ। ਗਿਆਨ ਸਰੂਪ ਨਹੀਂ ਜਾਣ ਸਕੰਗਾ। ਸ਼ਕਤੀ ਬ੍ਰਿਤੀ ਨਾਮ ਤੋਂ ਰੂਪ ਵਾਲੀਆਂ। ਗਿਆਨ ਸਰੂਪ ਨਹਾਂ ਆਦਾ ਹੈ। ਜੋ ਨਾਮ ਤੇ ਰੂਪ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੈ ਉਸਦਾ ਕਰਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ।

ਬਨ ਨਹਾਂ ਕਰ ਸਕਦ। ਪ੍ਰਸ਼ਨ :-ਫੇਰ ਹੋ ਸਤਿਗਰੂ ਸੀ! ਲੱਖਣਾ ਬ੍ਰਿਤੀ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਕਥਨ ਕਰੋ? ਗੁਰ ਉੱਤਰ:-(ਨਾਨਕ ਆਖਣਿ ਸਭੂ ਕੇ ਆਖ਼ੈ) ਸਵਿਗਾਰ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਗਰ ਚਾਤਰ ਤਾਰਨਾਰ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ (ਆਖਣਿ) ਜੋ ਆਖਣ ਜੋਗ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਸਰ ਸਾਹਰ ਆ ਬਾਰ ਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਲੱਖਣਾਂ ਬ੍ਰਿਤੀ ਦੁਆਰਾ ਆਖਦੇ ਹਨ।

ਈ, ਜਿਹੜ ਰੂਹਜ ਪਤ (ਇਕਦੂ ਇਕ ਸਿਆਣਾ) ਇਕ ਤੋਂ' ਇੱਕ ਸਿਆਣਾ ਹੋ ਕੇ। 'ਇਕਦੂ ਇਕਿ ਚੜੰਦਾਅ । ਭਾਵ :-ਪਹਿਲੀ ਭੂਮਿਕਾ ਵਾਲੇ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਭੂਮਿਕਾ ਵਾਲਾ, ਵਜੀ ਚੜਦਾਆਂ । ਭਾਵ , ਵਾਲੇ ਤੋਂ ਤੀਜੀ ਭੂਮਕਾ ਵਾਲਾ, ਤੀਜੀ ਤੋਂ' ਚੌਥੀ ਵਾਲਾ, ਚਉਥੀ ਤੋਂ ਪੰਜਵਾਂ ਨੂੰ ਵਾਲਾ ਤੇ ਗੁਜਾ ਭੂਸਰ ਦੇ ਜ਼ਿਲਾ, ਛੇਵੀਂ ਤੇ ਸੱਤਵੀਂ ਵਾਲਾ, ਤੁਰੀਆ ਪ੍ਰਸ਼ ਵਿੱਚ ਇਸਥਿਤ ਹੋਣ ਵਾਲਾ । ਇਉੰ' ਇੱਕ ਤੋਂ' ਇੱਕ ਸਿਆਣਾ ਹੈ ਉਹਨਾਂ ਦਾ

医胃炎性血炎性性性性性 ਪ੍ਰਸ਼ਨ :--ਆਪ ਕੀ ਓਸ ਸਟੂਪ ਦਾ ਕਬਨ ਕਰੋ 📍

ਓ ਮਰ:-(ਵੜਾ ਸਾਹਿਬੂ ਵਜੀ ਨਾਈ) ਉਹ (ਵਡਾ) ਤੇਈ ਕਾਲ ਅਰਾਹ ਰੂਪ ਹੈ ਅਤੇ ਮਾਇਆ ਵਿਤੀ ਦੁਆਰਾ ਸਭ ਦਾ (ਸਮੀ 18, ਮਾਲਕ ਹੈ। ਉਸਦੀ ਵੱਡੀ(ਨਾਈ) ਮਹਿਮਾਂ ਹੈ। ਵਾ ਉਸਦੀ ਸ਼੍ਰਿਤਨਾਮ ਰੂਪੀ ਨਾਈ। ਆਵਾਜ ਵੀ ਵੱਡੀ ਹੈ। (ਕੀਤਾ ਜਾ ਕਾ ਹੋਵੇ) ਜਿਸਦਾ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਸਾਰਾ ਸੰਸਾਰ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ।

(ਨਾਣਕ ਜ ਕੇ ਆਪੋ ਜਾਣੇ) ਹੋ ਜਿਖ ! ਜੇ ਕਰਕੇ ਆਪਣਾ ਆਪ ਰੂਪ ਕਰਕੇ ਛੋਈ ਰਾਹਾਂ ਦੇ ਉਪਦਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਜਾਣ ਅਤੇ ।

(ਅਤੀ ਗੁਣਿਆ ਨੂੰ ਸੋਹੈ) ਫੋਰ ਅੱ'ਰੀ ਪ੍ਰਲੇਕ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਪ੍ਰਾਣ ਕਿਸੇ ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰਾਵਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਨਾ ਉਹ ਦਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਨਮ ਧਾਰਦਾ ਹੈ। (ਸੋ ਹੈ) 'ਹੈ' ਜੋ ਮੌਤ ਚਿੰਤ ਅਨੰਦ ਸਰੂਪ (ਸ) ਉਹ ਉਲਵ ਕੇ ਉਸਦਾ ਸਰੂਪ ਹੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਿੱਖ ਮੁਖ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਸਤਿਗਰ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਨੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਇੰਕੀਵੀ ਪਉੜੀ ਵਿਚ ਕਰਨ ਕੀਤਾ ਹੈ।

7,47,4

ਪਾਤਾਲਾ ਪਾਤਾਲ ਲਖ; ਆਗਾਸਾ ਆਗਾਸ॥ ਓੜਕ ਓੜਕ ਭਾਲਿ ਬਕੋ; ਵੇਦ ਕਰਨਿ ਇਕ ਵਾਤ ॥ ਸਹਸ ਅਠਾਰਹ ਕਰਨਿ ਕਤੇਬਾ; ਅਸੁਲੂ ਇਕੁ, ਧਾਤੁ॥ ਲੇਖਾ ਹੋਇ ਤ ਲਿਖੀਐ; ਲੇਖੇ ਹੋਇ ਵਿਣਾਸ਼॥ ਨਾਨਕ ਵਡਾ ਆਖੀਐ; ਆਪੇ ਜਾਣੇ ਆਪੁ॥२२॥

ਅਰਥ ੧–ਪ੍ਰਸ਼ਨ :–ਸਿੱਧਾਂ ਨੇ ਪੁਛਿਆ ਕਿ ਹੋ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀਉਂ | ਕਈ ਤਿੰਨ ਹੀ ਸੰਕ ਬਹਿੰਦ ਹਨ ਅਤੇ ਕਰਾਨ ਸ਼ਹੀਫ਼ ਵਿਚ ਚੰਦਾ ਹੀ ਤਬਕ ਦੇਸ਼ੇ ਹਨ। ਆਪ ਜੀ ਨਿਪਾ ਕਰਕੇ ਦਸੇ ਕਿੰਨੇ ਕੁਹਨ ? ਤਾਂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਮਿ ਹੈ ! ਉਹ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ਗੜੀ ਹੈ।

जी नम् नो प्राप्त के प्राप्त के किया कि ਗ ਲੋਕਲੇ ਕਰਨ ਵੱਸੀ ਦੇ ਉਹ ਭੇਰ ਵਾਈ ਹਨ ਆਰਮਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦਸੀ ਸਮਝਣ 😭 ਵਰਨਣ ਕਰਕ ਦੁਸ਼ਾਣ : ਚੰਡ ਕਾਣਦੇ ਸੰਤਾ ਪਿਆ। ਆਦਮੀ ਕਦਾ ਉਠਕਾ ਹੈ 🥞 ਵਾਲੇ ਹਨ। ਉਹ ਇਦ ਜਹਾਂ ਉਸਨੂੰ ਹੰਡੀਏ ਕਿ ਅਕੇ ਵੱਸ ਵਿੱਛੇ ਸੰਵਾ ਹੈ ਹੈ ਤੋਂ ਬਰੋਰ ਹੈ ਸੇ ਇਹ ਕਿਹਾ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਹੰਡੀਏ ਕਿ ਅਕੇ ਵੱਸ ਵਿੱਛੇ ਸ਼ਾਇਆ। ਮੈਨੇ ਸਰਕ ਹੀ ਤਰੀ ਉਸਨੂੰ ਹਵਾਇ ਕਿ ਅਜ ਵਧ ਸੁੱਤਾ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਸੁਧਾਨਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਆਇਆ। ਮੈਨੂੰ ਸੂਤਰ ਹੀ ਨਹੀਂ ਰਹੀ ਕਿਸ਼ ਸੁੱਤਾ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਸੁਧਾਨਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਹੈ ਉਹ ਲਾਈ ਨੇ ਨਹੀਂ ਰਹੀ ਕਿਸ਼ ਸ਼ੁੱਕਾ ਐਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੁਧਾਨਾ ਵੀ ਸ਼ਹੂਰ ਪਿਆ ਹੀ। ਜਿਹੜਾ ਸਪਨਾ ਨਾ ਆਉਣ ਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਉਹ ਕੋਈ ਹੈ ਕਿ ਨਹੀਂ ਭ ਪਿਆ ਹੀ। ਜਿਹੜਾ ਸਪਨਾ ਨਾ ਆਉਣ ਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਉਹ ਕੋਈ ਹੈ ਕਿ ਨਹੀਂ ਭ ਪਿਆ ਹੀ। ਜਿਹੜਾ ਸਥਨਾ ਉਹ ਹੈ ਆਤਮਾ। ਜਿਹੜਾ ਬਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅੱਜ ਮੈਂ ਐਸ਼ਾ ਅਤਾਮ ਦੇ ਨਾਲ ਸਤਾ ਉਹ ਹੈ ਆਰਮਾ (ਸਰਹਕ ਦੀ ਤਕਸੀਫ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ ਐਨਾ ਸੁੱਖ ਸੀ। ਜਿਹੜਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿਸ ਪ੍ਰਤਾਰ ਦੀ ਤਕਸੀਫ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ ਐਨਾ ਸੁੱਖ ਸੀ। ਜਿਹੜਾ ਉਸ ਸੁੱਖ ਨੂੰ ਸੌਂ ਲੇ ਭੀ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹੀ ਆ ਹਮਾ ਚੇਟਨ ਰੂਪ ਹੈ । ਸ਼ਸ਼ ਉਸ ਸੁੱਖ ਨੂੰ ਸੰ ਕੇ ਅੱਤ ਅਨੁਸਾਰ ਆਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਗਣ ਕਰਕੇ ਕਰਕੇ ਨਿਆ ਇਸੀ ਦੇ ਅੱਤ ਅਨੁਸਾਰ ਆਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਗਣ ਕਰਕੇ

ਕਿਵਾਂ ਵਰਨਣ ਕਰੀਏ ਤੋਂ ਇਉਂ ਨਹੀਂ ਕੀ ਜਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਵਵੇਂ ਵਰਨਣ ਕਰਾਵ ਜ਼ੁੰਕਾ:-ਵਰ ਸੀ! ਗਿਆਨ ਸਰੂਪ ਕਰਕੇ ਰਚਨ ਕਰੋ ? ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੂ ਜ਼ੁੰਕਾ:-ਵਰ ਸੀ! ਗਿਆਨ ਸਰੂਪ ਕਰਕੇ ਰਚਨ ਕਰੋ ? ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੂ ਜ਼ੁਕਾ :-ਕਰ ਜਾਂ , ਹੀਏ ਜੀ ਲੱਖਣਾਂ ਬ੍ਰਿਤੀ ਕਰਕੇ ? ਸਿੱਖ ਕਹਿਣ ਲੱਗਾ ਜ਼ੁਕਤੀ ਬ੍ਰਿਤੀ ਕਰਕੇ ਕਹੀਏ ਜੀ ਲੱਖਣਾਂ ਬ੍ਰਿਤੀ ਕਰਕੇ ? ਸਿੱਖ ਕਹਿਣ ਲੱਗਾ

ਜੀ ! ਸ਼ਕਤੀ ਬ੍ਰਿਤੀ ਕਰਕ ਹੀ ਬਹੇ ? ਗੁਰ ਉੱਤਰ :- (ਰਿਵ ਜਾਣਾ) ਸਕਤੀ ਬ੍ਰਿਤੀ ਕਰਬੇ ਤੂੰ ਕਿਵੇਂ ਜਾਣੇ ਗਾ 🎙 ਗੁਰ ਦੂ ਤਰ ਜਾਣਿ ਕਰਕੇ ਜੋ ਵਾਰ ਸਕੂਪ ਹੈ, ਖਟ ਗਣਾਂ ਸਹਿਤ ਈਸ਼ਰ ਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਸਕਤੀ ਬਿੱਧੀ ਕਰਕੇ ਜੋ ਵਾਰ ਸਕੂਪ ਹੈ, ਖਟ ਗਣਾਂ ਸਹਿਤ ਈਸ਼ਰ ਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਸਕਤਾ ਪ੍ਰਾ ਸਰੂਪ, ਅਤੇ ਖੋਟੋ ਵਿਕਾਰਾਂ ਸ਼ਹਿਰ ਜੀਵ[®] ਦਾ ਸਰੂਪ ਹੀ ਕਬਨ ਹੋਵੇਗਾ, § ਸਰੂਪ, ਅਤੇ ਚੰਟ । ਗਿਆਨ ਸਰੂਪ ਨਹੀਂ ਜਾਣ ਸਕੀਗਾ। ਸ਼ਕਤੀ ਬਿਤੀ ਨਾਮ ਤੇ ਰੂਪ ਵਾਲੀਆਂ ਗਿਆਨ ਸ਼ਰੂਪ ਨਹਾਂ ਵੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਹੀ ਕਬਨ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜੋ ਨਾਮ ਤੋਂ ਰੂਪ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੈ ਉਸਦਾ

ਬਨ ਨਹਾਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਪੂੜਨ :–ਫੇਰ ਹ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੀ ! ਲੱਖਣਾ ਬ੍ਰਿਤੀ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਕਥਨ ਕਰੋ ? ਕਬਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਪੂਰਨ :-ਵਰ ਪੰਜਾਬ ਤੂੰ ਗਰ ਉੱਤਰ :-(ਨਾਨਕ ਆਖਣਿ ਸਭ੍ਰ ਕੇ ਆਖੇ) ਸਤਿਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਗਰ ਚੂ ਭਰ - (ਰਾਜ਼ ਵਿੱਚ) ਜੋ ਆਖਣੇ ਜਗ ਪ੍ਰਸੰਬਰ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਸਭ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ (ਆਖਣਿ) ਜੋ ਆਖਣੇ ਜਗ ਪ੍ਰਸੰਬਰ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਸਭ

ਸਾਹਬ ਸ਼ਾ ਬਾਰ ਚੰਗ ਹਨ, ਉਹ ਲੱਖਣਾਂ ਬ੍ਰਿਤੀ ਦੁਆਰਾ ਆਖਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ, ਜਿਹੜੇ ਬ੍ਰਹਮ ਬੇਰੇ ਹਨ, ਉਹ ਲੱਖਣਾਂ ਬ੍ਰਿਤੀ ਦੁਆਰਾ ਆਖਦੇ ਹਨ। ਈ, (ਜਪਸ ਦੂਰਸਕਾਣਾ) ਇੱਕ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸਿਆਣਾ ਹੈ ਕੇ। 'ਇਕਦੂ ਇਕਿ (ਇਕਦੂ ਇੱਕ ਸਿਆਣਾ) ਚੜੰਦੀਆਂ , ਭਾਵ :-ਪਹਿਲੀ ਭੂਮਿਕਾ ਵਾਲੇ ਤੋਂ ਦੂੜੀ ਭੂਮਿਕਾ ਵਾਲਾ, ਦੂੜੀ ਚੜਦਾਸ਼ ਤਿੰਗੀ ਕੂਮਕਾ ਵਾਲਾ, ਤੀਜੀ ਤੋਂ ਚੰਦੀ ਵਾਲਾ, ਚਉਥੀ ਤੇ ਪੰਜਵਾ ਵਾਲਾ, ਪੰਜਵੀਂ ਤੋਂ ਛੇਈ ਵਾਲਾ, ਛੋਈ ਤੋਂ ਸੰਤਵੀਂ ਵਾਲਾ, ਤਰੀਆ ਪ੍ਰ ਵਿੱਚ ਇਸਥਿਤ ਹੋਣ ਵਾਲਾ। ਇਉਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸਿਆਣਾ ਹੈ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਸ਼ੁਕੂਪ ਦੇ ਵਿਚ ਗਾੜ੍ਹਾ ਟਿਕਾ ਹੈ।

ਪਸ਼ਨ:-ਆਪ ਭੀ ਉਸ ਸਰੂਪ ਦਾ ਕਬਨ ਕਰੋਂ ?

ਉ. ਤਰ:=(ਵੜਾ ਸਾਹਿਬ ਵੜੀ ਨਾਈ) ਉਹ (ਵੜਾ) ਤੇਈ ਬਾਲ ਅਬਾਧ ਕਪ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਖ਼ਤਿਆ ਤਿ ਹੈ ਦੁਆਰਾ ਸਭ ਦਾ (ਸਮਹਿਬ) ਮਾਲਕ ਹੈ। ਉਸਦੀ ਵੱਡੀ(ਨਾਈ) ਜ਼ਹਿਸ਼ਾ ਹੈ। ਵਾ ਉਸਦੀ ਸ਼ਤਿਨਾਮੁ ਤੁਕੀ (ਨਾਈ) ਆਵਾੜ ਵੀ ਵੱਡੀ ਹੈ। (ਕੀਤਾ ਜਾਂ ਆ ਹਵੇਂ) ਜਿਸਦਾ ਅੱਤਾ ਹੋਇਆ ਸਾਰਾ ਸੰਸਾਰ ਹੈ ਰਿਹਾ ਹੈ। (ਨਾਨਕ ਜ ਕੇ ਆਪੋ ਜਾਣੇ) ਹੋ ਸਿੱਖ ! ਜ ਕਰਕ ਆਪਣਾ ਆਪ ਰੂਪ ਡਰਕੇ

ਕੜੀ ਗਰਾਂ ਦੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਜਾਣ ਲਵ।

(ਅਗੈ ਗਇਆ ਨ ਸੋਹੈ) ਵੇਰ ਅੱਗੇ ਪ੍ਰਲੋਕ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਪ੍ਰਾਣ ਕਿਸੇ ਦੇਸ਼ ਕੈ ਕਵਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਨਾ ਉਹ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਨਮ ਧਾਰਦਾ ਹੈ। (ਸ਼ੌਂ ਹੈ) 'ਹੈ' ਜੋ ਮੌਤ ਚਿੱਤ ਅਨੰਦ ਸ਼ਰੂਪ (ਸ਼ੌਂ) ਉਹ ਉਣਣ ਕੇ ਉਸਦਾ ਸ਼ਰੂਪ ਹੀ ਹੈ ਜ਼ਾਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਿੱਖ ਮਖੰਦਆਰਾ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਸਤਿਗ੍ਰੂਰ ਬਾਹਿਬ ਜੀ ਨੇ ਉਪਦਸ਼ ਇੱਕੀਵਾਂ ਪਉੜੀ ਵਿਚ ਕਬਨ ਕੀਤਾ ਹੈ।

><><

→) ਬਾਈਵੀਂ ਪਉੜੀ ਪ੍ਰਾਰੰਭ (←

ਪਾਤਾਲਾ ਪਾਤਾਲ ਲਖ, ਆਗਾਸਾ ਆਗਾਸ॥ ਉੜਕ ਉੜਕ ਭਾਲਿ ਥਕੇ; ਵੇਦ ਕਰਨਿ ਇਕ ਵਾਤ ॥ ਸਹਸ ਅਠਾਰਹ ਕਰਨਿ ਕਤੇਬਾ; ਅਸੂਲੂ ਇਕ, ਧਾਤੁ॥ ਲੇਖਾ ਹੋਇ ਤ ਲਿਖੀਐ; ਲੇਖੈ ਹੋਇ ਵਿਣਾਸ਼॥ ਨਾਨਕ ਵਡਾ ਆਖੀਐ; ਆਪੇ ਜਾਣੋ ਆਪੁ॥२२॥

ਅਰੋਬ ੧–ਪ੍ਰਸ਼ਨ :–ਸਿੱਧਾ ਨੇ ਪੁਛਿਆ ਕਿ ਹੈ ਸਤਿਗਰੂ ਜੀਉਂ! ਕਈ ਤਿੰਨ ਹੀ ਲਕ ਕਹਿੰਦ ਹਨ ਅਤੇ ਕ੍ਰਾਨ ਸ਼ਰੀਕ ਵਿਚ ਚੌਦਾਂ ਹੀ ਤ**ਬਕ ਦੱਸੇ** ਹਨ। ਆਪ ਜੀ ਕਿਪਾ ਕਰਕੇ ਦਮ ਕਿੰਨੇ ਕੁਹਨ ? ਤਾਂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ। ਜ਼ਿੱਚੇ ! ਉਹ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ਗੜ੍ਹੀ ਹੈ।

可以由Parkets National Control of States of Stat ਵਰਨਣ ਕਰਕੇ ਦੱਸੀਏ ? ਉਹ ਭੇਵ ਢਾਦੀ ਹਨ ਆਤਮਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦੇਸੀ ਸਮਝਦਾ ਵ ਵਰਨਣ ਕਰਕੇ ਦੇਸ਼ਾਏ : ਚਹੁਤ ਸ਼ਹਾ ਰਿਆ ਆਦਮੀ ਜਦੋਂ ਉਨਹਾ ਹੈ ਤੋਂ ਵਾਲੇ ਹਨ । ਉਹ ਇਉਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦ ਸੱਚ ਪਿਆ ਆਦਮੀ ਜਦੋਂ ਉਨਹਾ ਹੈ ਤੋਂ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਉਹ ਇੱਕ ਲੱਖ ਵੱਲ ਕਿਵੇਂ ਸ਼ੁਤਾ ਹੈ ? ਤਾਂ ਕਾਹਿੰਦਾ ਹੈ ਮੈਂ ਇਹ ਜਿਹਾ ਉਸਨੂੰ ਪਛੀਏ ਕਿ ਅੱਖ ਵੱਲ ਕਿਵੇਂ ਸ਼ੁਤਾ ਹੈ ? ਤਾਂ ਕਾਹਿੰਦਾ ਹੈ ਮੈਂ ਇਹ ਜਿਹਾ ਉਸਨੂੰ ਪਛੀਏ ਕਿ ਅਜ ਵੱਲ ਹੀ ਆਇਆ। ਮੈਨੂੰ ਸੂਰਤ ਹੀ ਨਹੀਂ ਰਹੀ ਕਿਸ਼ੇ ਸੁੱਤਾ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਸੁਕਤਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਆਇਆ। ਮੈਨੂੰ ਸੂਰਤ ਹੀ ਨਹੀਂ ਰਹੀ ਕਿਸ਼ੇ ਸ਼ੌਤਾ ਮੈਨੂੰ ਬਈ ਸ਼ੁਧਤਾ ਦਾ ਸਮਾ ਪਿਆ ਹਾਂ ਜਿਹੜਾ ਸੁਧਨਾ ਨਾ ਆਉਣ ਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਉਹ ਕਈ ਹੈ ਕਿ 2.39 ਵ ਪਿਆ ਹਾਂ ਜਿਹੜਾ ਸ਼ੁਰੂਕਾ ਉਹ ਹੈ ਆਤਮ। ਜਿਹੜਾ ਬਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅੱਜ ਮੈਂ ਐਸ਼ਾ ਅਰਾਮ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਤਾ ਉਹ ਹੈ ਆਤਮਾ ਜ਼ਿਹਤਾ ਹੈ ਤਲਕੀਫ ਨਹੀਂ ਸੀ ਐਨਾ ਸੁੱਖ ਸੀ। ਜ਼ਿਹਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿਸ ਪ੍ਰਭਾਰ ਦੀ ਤਲਕੀਫ ਨਹੀਂ ਸੀ ਐਨਾ ਸੁੱਖ ਸੀ। ਜ਼ਿਹਤਾ ਉਸ ਸੁੱਖ ਨੂੰ ਸੂੰ ਲੇ ਭੀ ਸਮਣਵਾ ਕਰਲਾ ਹੈ ਉਹੀ ਆਖਮਾ ਚੇਤਨ ਰੂਪ ਹੈ । ਉਸ ਉਸ ਸ਼ੁਖਾਨੂੰ ਸ਼ਾਕ ਤਾਂ ਅਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਗਣ ਕਰਕੇ ਕਰਕੇ ਨਿਆਇਵਾਂ ਦੇ ਮੌਤ ਅਨੁਸਾਰ ਆਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਗਣ ਕਰਕੇ ਕਿਵਾਂ ਵਰਨਣ ਕਰੀਏ ਨੂੰ ਇਉਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਵਾਵਰਨਟ ਕਰਾਨ: ਸ਼ੰਕਾ:-ਵਰ ਜੀ! ਰਿਆਨ ਸਰੂਪ ਕਰਕੇ ਕਰਨ ਕਰੋਂ ? ਤਾਂ ਕਰ੍ਹਿੰਡ ਸ਼ਕਾ :-ਵਰ ਆ. ਸਕਤੀ ਬ੍ਰਿਤੀ ਕਰਕੇ ਕਹੀਏ ਜੀ ਸੰਖਣਾਂ ਬ੍ਰਿਤੀ ਕਰਕੇ ? ਸਿੱਖ ਕਹਿਣ ਲੱਗਾ

ਕੀ | ਸਕਤੀ ਬ੍ਰਿਤੀ ਕਰਕੇ ਹੀ ਬਹੇ ? ਗੁਰ ਉੱਤਰ :--(ਕਿਵ ਜਾਣਾ) ਸਭਤੀ ਇ੍ਰਤੀ ਕਰਕੇ ਤੂੰ ਕਿਵੇਂ ਜਾਣਾਗਾ ? ਗੁਰ ਚ ਭਰ - ਪ੍ਰਿਤ ਕਰਕੇ ਜੋ ਵਾਚ ਸਰੂਪ ਹੈ, ਖਟ ਗੁਣਾ ਸਹਿਤ ਈਸ਼ਰ ਦ ਕਿਉਂਕਿ ਸਕਤੀ ਬ੍ਰਿਤੀ ਕਰਕੇ ਜੋ ਵਾਚ ਸਰੂਪ ਹੈ, ਖਟ ਗੁਣਾ ਸਹਿਤ ਈਸ਼ਰ ਦ ਕਿਲ੍ਹਾਕ ਬਕਤਾ ਪ੍ਰੀ ਸਰੂਪ, ਅਤ ਬਰ ਵਿਕਾਰਾਂ ਸ਼ਹਿਤ ਕੀਵ ਦਾ ਸਰੂਪ ਹੀ ਕਬਨ ਹੋਵੇਗਾ। ਤੋਂ ਸਰੂਪ, ਅਤੇ ਬੰਦ ਗਿਆਨ ਸਰੂਪ ਨਹੀਂ ਜਾਣ ਸਕਾਗਾ। ਸ਼ਕਤੀ ਬ੍ਰਿਤੀ ਨਾਮ ਤੋਂ ਰੂਪ ਵਾਲੀਆਂ ਗਿਆਨ ਸਰੂਧ ਨਹੀਂ ਬੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਹੀ ਕਬਨ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਕੋ ਨਾਮ ਤੋਂ ਰੂਪ ਤੋਂ ਇਨਾਂ ਹੈ ਉਸਦਾ

ਕਥਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ : ਖਨ ਨਹਾਂ ਕਰ ਹੈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ! ਲੱਖਣਾ ਬ੍ਰਿਤੀ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਕਥਨ ਕਰੋ ? ਪ੍ਰਸ਼ਨ - ਰਹਾ ਸ਼ਹਿਰ ਸ਼ਹੂ ਕੇ ਆਖੇ) ਸਤਿਗ੍ਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਗੁਰ ਉੱਤਰ :-(ਨਾਨਕ ਆਖਣਿ ਸਭੂ ਕੇ ਆਖੇ) ਸਤਿਗ੍ਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਗੁਰ ਦੂ ਤਰ (ਆਖਣਿ) ਜੋ ਆਖਣ ਜੋਗ ਪ੍ਰਸ਼ੇਸ਼ਰ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਸਭ

ਕੋਈ, ਜਿਹੜੇ ਬ੍ਰਹਮ ਬਤੇ ਹਨ, ਉਹ ਲੱਖਣਾ ਬ੍ਰਿਤੀ ਦੁਆਰਾ ਆਖਦ ਹਨ। (ਵਿਕਦੂ ਇਕ ਸਿਆਣਾ) ਇਕ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸਿਆਣਾ ਹੈ ਕੇ। 'ਇਕਦੂ ਇੱਕ ਚੁੜੇਦੀਆਂ ਭਾਵ:-ਪਹਿਲੀ ਭੂਮਿਕਾ ਵਾਲ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਭੂਮਿਕਾ ਵਾਲਾ, ਦੁਸ਼ੀ ਵਾਲੇ ਭੂ' ਤੀਜ਼ੀ ਭੂਮਕਾ ਵਾਲਾ, ਤੀਜ਼ੀ ਤੇਂ ਚੌਥੀ ਵਾਲਾ, ਚੳਥੀ ਤੇਂ ਪੰਜਵੀਂ ਵਾਲਾ, ਪੰਜਵੀਂ ਤੋਂ ਛੋਵੀਂ ਵਾਲਾ, ਛੋਵੀਂ ਤੋਂ ਸੱਤਵੀਂ ਵਾਲਾ, ਤੁਰੀਆ ਪਰ ਵਿੱਚ ਇਸਥਿਤ ਹੋਣ ਵਾਲਾ । ਇਉਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸਿਆਣਾ ਹੈ ਉਹਨਾਂ ਦ ਸਰੂਪ ਦੇ ਵਿਚ ਗਾੜ੍ਹਾ ਦਿਕਾ ਹੈ।

ਪਤਨ:-ਆਪ ਵੀ ਉਸ ਸਟੂਪ ਦਾ ਕਰਨ ਕਰੋ ਤੋਂ

而被政治的政治政治的政治

ਰੇ 'ਤਰ:-(ਵੜਾ ਸਾਹਿਬ ਵੜੀ ਨਾਈ) ਉਹ (ਵਡਾ) ਤੇਈ ਕਾਲ ਅਬਾਧ ਰੂਪ ਹੈ ਅਤੇ ਮ ਇਆ ਕ੍ਰਿ ਹੋ ਦੁਆਰਾ ਸਭ ਦਾ (ਸ਼ਾਹਿਬ) ਮਾਲਕ ਹੈ। ਉਸਦੀ ਵੱਡੀ(ਨਾਈ) ਮਹਿਮਾ ਹੈ। ਵਾ ਉਮਦੀ ਸਤਿਨਾਮੂ ਰੂਪੀ (ਨਾਮੀ) ਆਵਾਜ਼ ਵੀ ਵੱਡੀ ਹੈ। (ਕੀਤਾ ਕਾ ਕਾ ਹਵੇਂ) ਕਿਸ਼ਦਾ ਲੀਤਾ ਹੋਇਆ ਸਾਰਾ ਸੰਸਾਰ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। (ਨਾਨਕ ਜੋ ਕੇ ਆਪੋ ਜਾਣੇ) ਹੋ ਸਿਖਾ ਜੋ ਕਰਕੇ ਆਪਣਾ ਆਪ ਰੂਪ ਕਰਕੇ ਛੋਈ ਗਰਾਂ ਦੇ ਉਪਦਸ਼ ਦੇਆਰਾ ਜਾਣ ਲਵੇ।

(ਅਗੈ ਗੁਇਆ ਨੂੰ ਸੌਹੈ) ਫੋਰ ਅੱਗੇ ਪ੍ਰਸ਼ੇਲ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਪ੍ਰਾਣ ਕਿਸੇ ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਗਵਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਨਾਂ ਉੱਹ ਦਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਨਮ ਧਾਰਦਾ ਹੈ। (ਸੋ. ਹੈ) 'ਹੈ' ਜੋ ਮੌਤ ਚਿੱਤ ਅਨੰਦ ਸਰੂਪ (ਮੌ) ਉਹ ਉਲਟ ਤੋਂ ਉਸਦਾ ਸਰੂਪ ਹੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਮਿੱਖ ਮੁਖ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸ਼ਾਹਿਣ ਜੀ ਨੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਇੱਕੀਵੀ ਪਉੜੀ ਵਿਚ ਕਥਨ ਕੀਤਾ ਹੈ।

><><

→ ਬਾਈਵੀਂ ਪਉੜੀ ਪ੍ਰਾਰੰਭ (←

ਪਾਤਾਲਾ ਪਾਤਾਲ ਲਖ; ਆਗਾਸਾ ਆਗਾਸ॥ ਓੜਕ ਓੜਕ ਭਾਲਿ ਬਕੇ; ਵੇਦ ਕਰਨਿ ਇਕ ਵਾਤ॥ ਸ਼ਹਸ ਅਠਾਰਹ ਕਹਨਿ ਕਤੇਬਾ; ਅਸੂਲੂ ਇਕੂ, ਧਾਤੂ॥ ਲੰਖਾ ਹੋਇ ਤ ਲਿਖੀਐ; ਲੇਖੇ ਹੋਇ ਵਿਣਾਸ਼॥ ਨਾਨਕ ਵਭਾ ਆਖੀਐ; ਆਪੇ ਜਾਣੇ ਆਪ॥२२॥

ਅਰਥ ੧–ਪ੍ਰਸ਼ਨ :--ਸਿੰਧਾ ਨੇ ਪੁਛਿਆ ਕਿ ਹੈ ਸਤਿਗਰੂ ਜੀਉ ! ਕਈ ਭਿੰਨ ਹੀ ਲੱਕ ਬਹਿੰਦ ਹਨ ਅਤੇ ਬੁਰਾਨ ਸ਼**ੀਫ਼ ਵਿਚ ਚੌਦਾਂ ਹ**ੈ ਤਬਕ ਦੇਸ਼ਿ ਹਨ ਆਪ ਜੀ ਕਿਪਾ ਕਰਕੇ ਦਸੇ ਕਿੰਨੇ ਕੁਹਨ ? ਤਾਂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ। ਮਿਧੇ ! ਉਹ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ਗਤੀ ਹੈ।

ਵਲਸ਼ਲਕਕਕਕਕਕਕਕਕ ਵਰਨਣ ਕਰਕੇ ਦੱਸੀਏ ? ਉਹ ਭਦ ਵਾਦੀ ਹਨ ਆਖਮਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦੇਸ਼ੀ ਸਮਝਣ ਵਰਨਣ ਕਰਕ ਦੁਸ਼ਾਦ (ਚਰ ਤੋਂ ਵਾਲ ਹਨ : ਉਹ ਇਉਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸੱਤਾ ਪਿਆ ਆਦਮੀ ਜਦੋਂ ਉਨਦਾ ਹੈ ਵਾਲ ਹਨ : ਉਹ ਇਉਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸੱਤਾ ਪਿਆ ਆਦਮੀ ਜਦੋਂ ਉਨਦਾ ਹੈ ਵਾਲ ਹਨ। ਉਹਾਂਸਵ ਨਹਾਂ ਉਸਨੂੰ ਹੱਡੀਮ ਕਿ ਅੱਜੇ ਵੱਲ ਕਿਵਾਂ ਸੰਗ ਹੈ ਤੋਂ ਤੋਂ ਬਹਿੰਦਾ ਹੈ ਮੈਂ ਬਹੁ ਜਿਹਾ। ਸੰਤਾ ਮੁੱਟੂ ਕੁਨੀ ਬੰਕਬਾ ਕੀ ਦਗ੍ਹ, ਆਇਆ। ' ਮੁੱਟੂ ਸੋਹਤ ਗ੍ਰਾ ਦਗ੍ਹੇ, ਭਗ੍ਹੇ ਕਿਸ਼ੋ ਕ੍ਰੇਸ਼ਏ ਕੁਤਾਜ਼ ਕੁ ਅਜ ਨੂੰ ਸੰਤਾ ਮੇਨੂੰ ਕਦਾ ਸੁਧਨਾ ਦਾ ਨਹਾਂ ਅਉਣ ਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਉਹ ਕੋਈ ਹੈ ਕਿ ਨਹੀਂ • ਪਿਆ ਹਾਂ। ਕਿਹਤਾ ਬਦਨਾਨਾ ਆਉਣ ਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਉਹ ਕੋਈ ਹੈ ਕਿ ਨਹੀਂ • ਪਿਆ ਹਾਂ, ਕਿਹੜਾ ਸ਼ਹਮਾਰ ਹੈ ਅੱਜ ਮੈਂ ਐਸਾ ਅਰਾਮ ਦੇ ਨਾਲ ਸੁੱਤਾ ਉਹ ਹੈ ਆਤਮਾ। ਜਿਹੜਾ ਬਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅੱਜ ਮੈਂ ਐਸਾ ਅਰਾਮ ਦੇ ਨਾਲ ਸੁੱਤਾ ਉਹ ਹੈ ਆਤਮਾ। ਜਹੜ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿਸ ਪ੍ਰਬਾਰ ਦੀ ਤਕਸ਼ੀਫ ਨਹੀਂ ਸੀ ਐਨਾ ਸੁੱਖ ਸੀ। ਜਿਹੜਾ ਰੀਆਆਂ ਜੀ ਕਿਸ ਪ੍ਰਾਵਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹੀ ਆਤਮਾ ਚੌਤਨ ਰੂਪ ਹੈ । ਦੇਸ਼ ਉਸ ਸੱਖ ਨੂੰ ਜੋ ਕ ਵੀ ਅਨੁਵਵ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹੀ ਆਤਮਾ ਚੌਤਨ ਰੂਪ ਹੈ । ਦੇਸ਼ ਉਸ ਸਥਾਨੂੰ ਸਾਹਿਤ ਅਨੁਸਾਰ ਆਤਮੀ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਗੁਣ ਕਰਕੇ । ਕਰਕੇ ਨਿਆਇਆ ਦੇ ਮੰਤ ਅਨੁਸਾਰ ਆਤਮੀ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਗੁਣ ਕਰਕੇ । ਲਿਵੇਂ ਵਰਨਣ ਕਰੀਏ ? ਇਉਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਵਿੱਚਰਨਟ ਕਰਾ : ਫ਼ੁੰਕਾ :-ਵੇਰ ਜੀ : ਗਿਆਨ ਸਰੂਪ ਵਰਕੇ ਕਬਨ ਕਰੋਂ ? ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੂ ਸ਼ਕਾ - ਵਰ ਜਾਂ ਹੀਏ ਜਾਂ ਲੱਖਣਾਂ ਬ੍ਰਿਤੀ ਕਰਕੇ ਨੂੰ ਸਿੱਖ ਕਹਿਣ ਲੱਗਾ

ਜੀ ! ਸਕਤੀ ਬ੍ਰਿਤੀ ਕਰਕੇ ਹੀ ਕਹੇ ?

ਗਰ ਉੱਤਰ :--(ਕਿਵ ਜਾਣਾ) ਸ਼ਕਤੀ ਬ੍ਰਿਤੀ ਕਰਕੇ ਤੂੰ ਕਿਵੇਂ ਜਾਣੇ ਗਾ ? ਗਰ ਦੂ ਤਰ ਸਿਤੀ ਕਰਕੇ ਜੋ ਵਾਚ ਸਰੂਪ ਹੈ, ਖਟ ਗੁਣਾ ਸਹਿਤ ਈਸ਼ਰ ਦਾ ਰਿਕਰਾਰ ਸਕਤਾ ਪ੍ਰਤਾ ਸਹਿਤ ਜੀਵ ਦਾ ਸਰੂਪ ਹੀ ਕਬਨ ਹੋਵੇਗਾ। ਤੋਂ ਤੋਂ ਸਰੂਪ, ਅਤੇ ਖਰ ਵਿਕਾਰਾਂ ਸਹਿਤ ਜੀਵ ਦਾ ਸਰੂਪ ਹੀ ਕਬਨ ਹੋਵੇਗਾ। ਤੋਂ ਤੋਂ ਸਰੂਪ, ਕਰ ਪਰ ਗਿਆਨ ਸਰੂਪ ਨਹੀਂ ਜਾਣ ਸਕੇਂਗਾ । ਸ਼ਕਤੀ ਚ੍ਰਿਤੀ ਨਾਮ ਤੋਂ ਰੂਪ ਵਾਲੀਆਂ ਗ਼ਿਆਨ ਸਹੂਰ ਹਨ। ਗੋਜ਼ਾਂ ਦਾ ਹੀ ਕਬਨ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜੋ ਨਾਮ ਤੋਂ ਰੂਪ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੈ ਉਸਦਾ ਕਰਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ।

ਪ੍ਰਸ਼ਨ :-ਫ਼ੌਰ ਹ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ! ਲੱਖਣਾ ਬ੍ਰਿਤੀ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਕਥਨ ਕਰੋ ? ਗੁਰ ਉੱਤਰ :-(ਨਾਨਕ ਆਖਣਿ ਸਭੂ ਕੋ ਆਬੈ) ਸਤਿਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਸ਼ਾਹਿਬ ਜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ (ਆਖਣਿ) ਜੋ ਆਖਣੇ ਸੌਰਾ ਪ੍ਰਸੇਸ਼ਰ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਸਭ ਕੋਈ, ਜਿਹੜੇ ਬ੍ਰਹਮ ਬਤੇ ਹਨ, ਉਹ ਲੱਖਣਾਂ ਬ੍ਰਿਤੀ ਦੁਆਰਾ ਆਖਦੇ ਹਨ।

(ਇਕਦੇ ਇਕ ਸ਼ਿਆਣਾ) ਇਕ ਤੇ ਇੱਕ ਸਿਆਣਾ ਹੋ ਕੇ। 'ਇਕਦੇ ਇਫਿ ਚੜ੍ਹੇਦੀਆਂ। ਭਾਵ :-ਪਹਿਲੀ ਕੁਮਿਕਾ ਵਾਲੇ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਭੂਮਿਕਾ ਵਾਲਾ, ਦੂਜੀ ਵਾਲੇ ਤੂੰ ਤੀਜੀ ਭੂਮਰਾ ਵਾਲਾ, ਤੀਜੀ ਤੋਂ ਚੌਥੀ ਵਾਲਾ, ਚਉਥੀ ਤੋਂ ਪੰਜਵੀ ਵਾਲਾ, ਪੰਜਵੀਂ ਤਾਂ ਛੇਗੇ' ਵਾਲਾ, ਛੋਵੀਂ ਤੋਂ ਸੰਤਵੀਂ ਵਾਲਾ, ਤੁਰੀਆ ਪ੍ਰਤ ਵਿੱਚ ਇਸਥਿਤ ਹੋਣ ਵਾਲਾਂ ਇਉਂ ਦਿੱਕ ਤੋਂ । ਇੱਕ ਸਿਆਣਾ ਹੈ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਸਰੂਪ ਦੇ ਵਿਚ ਗਾੜ੍ਹਾ ਟਿਕਾ ਹੈ।

ਪਸ਼ਨ :-ਆਪ ਡੀ ਓਸ ਸਰੂਪ ਦਾ ਕਬਨ ਕਰੋ 🕈

ਉਂ ਹਰ :–(ਵੜਾ ਸਾਹਿਬ ਵੜੀ ਨਾਸੀ) ਉਹ (ਵੜਾ) ਤੇਈ ਕਾਲ ਅਬਾਧ ਰੁਪ ਹੈ ਅਤ ਮਾਇਆ ਬ੍ਰਿਤੀ ਦੁਆਰਾ ਸਭ ਦਾ (ਸਾਹਿਬ) ਮਾਲਕ ਹੈ। ਉਸਦੀ ਵੱਡੀ(ਨਾਈ) ы́ын ਹੈ। ਵਾ ਉਸਦੀ ਸਤਿਨਾਮ ਰੂਪੀ (ਨਾਈ) ਆਵਾਜ਼ ਵੀ ਵੱਡੀ ਹੈ। ਰਗੇੜਾ ਜਾ ਭਾ ਹੋਵੇਂ) ਜਿਸਦਾ ਕਾਂਤਾ ਹੋਇਆ ਸਾਰਾ ਸੰਸਾਰ ਹੈ ਰਿਹਾ ਹੈ।

(ਨਾਨਕ ਜੋ ਕੇ ਆਪੋ ਜਾਣੇ) ਹ ਸਿੱਖ ! ਜੇ ਕਰਕੇ ਆਪਣਾ ਆਪ ਰੂਪ ਕਰਕੇ ਕੋੜ੍ਹੀ ਕਰੀ ਦੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਜਾਣ ਲਵੇ ।

(ਅਗੈ ਗਇਆ ਨ ਸੋਹੈ) ਫ਼ੇਰ ਅੱਗੇ ਪ੍ਲੋਕ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਪ੍ਰਾਣ ਕਿਸੇ ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਗਵਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਨਾਂ ਉਹ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਨਮ ਧਾਰਦਾ ਹੈ। (ਸ਼ੌਂ ਹੈ) 'ਹੈ' ਜੋ ਮੌਤ ਚਿੱਤ ਅਨੌਦ ਸ਼ਰੂਪ (ਸ਼ੌ) ਉਹ ਉਲਵ ਕੇ ਉਸਦਾ ਸ਼ਰੂਪ ਹੀ ਹੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਮਿੱਖ ਮੁਖ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸ਼ਾਹਿਬ ਜੀ ਨੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਇੱਕੀਵੀ ਪਉੜੀ ਵਿਚ ਕਚਨ ਕੀਤਾ ਹੈ।

><>><

-⅓ ਬਾਈਵੀਂ ਪਉੜੀ ਪ੍ਰਾਰੰਭ **₭**-

ਪਾਤਾਲਾ ਪਾਤਾਲ ਲਖ, ਆਗਾਸ ਆਗਾਸ॥ ਓੜਕ ਓੜਕ ਭਾਲਿ ਖਕੇ; ਵੇਦ ਕਰਨਿ ਇਕ ਵਾਂਤ॥ ਸ਼ਹਸ ਅਠਾਰਹ ਕਰਨਿ ਕਤੇਬਾ; ਅਸ਼ੁਲੂ ਇਕੂ, ਧਾਤੁ॥ ਲੰਬਾ ਹੋਇ ਤ ਲਿਖੀਐ; ਲੰਬੇ ਹੋਇ ਵਿਣਾਸ਼॥ ਨਾਨਕ ਵਡਾ ਆਖੀਐ; ਆਪੇ ਜਾਣੇ ਆਪੂ॥२२॥

ਅਰਥ ੧–ਪ੍ਰਸ਼ਨ :—ਸਿੱਧਾ ਨੇ ਪੁਛਿਆ ਕਿ ਹੋ ਸ਼ਰਿਗ੍ਰ ਜੀਉ | ਕਈ ਤਿੰਨ ਹੀ ਲੱਕ ਬਹਿੰਦ ਪਨ ਅਤੇ ਕੁਹਾਨ ਸ਼ਰੀਫ਼ ਵਿਚ ਚੌਦਾ ਹੈ ਤਬਕ ਦੇਸ਼ੋ ਹਨ। ਆਪ ਜੀ ਵਿਪਾ ਕਰਕੇ ਦਸ਼ੇ ਕਿੰਨੇ ਕੁਹਨ ? ਤਾਂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ। ਜ਼ਿੱਧੋ ! ਉਹ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ਗਤੀ ਹੈ।

ਜੀ ਜਪ ਜੀ ਸਾਹਿਬ

ਪ੍ਰਾਂਤਾਲ ਪ੍ਰਾਤਾਲ ਲਖ; :~ਯਤਾਲਾਂ ਦੇ ਬਲੇਲੱਖਾਂ ਹੀ ਪਾਤਾਲ ਹਨ ਅਤੇ ਆਗਾਸ਼ਾ ਆਗਾਸ :- ਅਕਾਸ਼ਾਂ ਉਪਰ ਲੱਖਾਂ ਹੈ, ਭਾਵ ਬੇਅੰਤ ਹੀ ਆਰਾਸ ਹਨ ਜੋ ਪ੍ਰਸੇਸ਼ਰ ਦੇ ਰਚ ਹਏ ਹਨ । ਲਖ ਅੱਖਰ ਦੇਹਾਰੀ ਦੀਪਤ ਹੈ ਆਬਾਸ ਹਨ ਜ ਪ੍ਰਸਤਰ ਹੈ। ਨਾਲ ਲੋਟਾ । ਅਰਵਾ ਬੀਪਸਾ ਅਲੰਭਾਰ ਹੈ। ਸੱਖ ਪਾਸਲਾ ਤੋਂ ਆਬਾਸਾਂ ਦੇਹਾਂ ਨਾਲ ਲੋਟਾ । ਅਰਵਾ ਬੀਪਸਾ ਅਲੰਭਾਰ ਹੈ। ਸੱਖ

ਲਹਿਣਾ ਭੀ ਗਿਣਤੀ ਹੈ ਉਹ ਬੌਅੰਤ ਹੈ।

ਓਕਰ ਓਕਰ ਭਾਲਿ ਬਕੇ ਵੇਲੂ ਕਰਨਿ ਇਕ ਵਾੜੂ :_ (ਓਡਕ) ਅਖੀਰ ਅੰਤ ਸਿਰਾ ਪਤਾਲੀ ਤੇ ਅਕਾਸ਼ਾਂ ਦਾ (ਭਾਨਿ) ਭ ਨਾ, ਲਭਦ (ਚੜਕ) ਅੰਤ ਨੂੰ ਸਭ ਬੁੱਕ ਗਏ, ਹੋਭ ਗਏ ਭਾਵ ਅੰਤ ਨਹੀਂ ਪ ਸਕ, ਹਵਾਰਕਰਾ ਨਾ ਪ੍ਰਾਜ਼ਕ ਪਤਾਲੀ ਜੀਵਾਂ ਦਾ (ਰੜਕ) ਅਖੀਰ ਤੋਂ ਅਕਾਸ਼ੀ ਜੀਵਾਂ ਦਾ ਵੀ (ਕ) ਅੰਤ ਪਤਾਲਾ ਜਾਵ ਦਾ ਹਿਤ ਹੈ। ਅਤੇ ਦੇ ਦੀ ਚਾਰਨ ਵਾਲੇ ਵੇਂ, ਅਖੇਰ ਚਕ ਤੇ ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬੌਜਟੇ ਵਾਲੇ ਤੇ ਚਾਰੇ ਵੇਟ ਵੀ ਚਾਰਨ ਵਾਲੇ ਵੇਂ, ਅਖੇਰ ਚਕ ਤੇ ਤੇ (ਇਕ ਵਾਤ) ਮੂਹੋ ਇਕੋ ਹੀ ਗਲ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬੌਅੰਤ ਬੌਅੰਤ ਦੀ। ਸ਼ਿਲਕ ਵਾਤਮ ਸੂਰ •ਨੌਤ ਨੌਤ ਕਬੀਤ ਬੰਦਾ[!] ਪਰ ਅੰਤ ਨਹੀਂ ਪਾ ਸਕਦੇ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਬੋਅੰਤ ਹੈ ,

ਸਾਖੀ ਦਸਤਗੀਰ ਪੀਰ ਦੀ

'ਫਿਰਿ ਬਾਬਾ ਗਇਆ ਬਗਦਾਦ ਨੇ ਬਾਹਰਿ ਜਾਇ ਕੀਆ ਅਸਥਾਨਾ। ਇਕ ਬਾਬਾ ਅਕਾਲ ਰੂਪ ਦੂਜਾ ਰਬਾਬੀ ਮਰਦਾਨਾ । ਦਿਤੀ ਬਾਰਿ ਨਿਵਾੜਿ ਰਿਹ ਮੁੰਨਿ ਸਮਾਨਿ ਹੈਆਂ ਜਹਾਨਾ । ਸ਼੍ਰੀਨ ਮੂੰ ਨਿ ਨਗਰੀ ਭਈ ਦੇਖਿ ਪੀਰ ਭੁਇਆ ਹੈਰਾਨਾ ॥ ਵੱਬੇ ਧਿਆਨ ਲਗਾਇ ਕਰਿ ਇਕ ਫਕੀਰੂ ਵਡਾ ਮਸਤਾਨਾ। ਮੁਛਿਆ ਫਿਰਿ ਕੈ ਦਸਤਗੀਰ ਕਉਣ ਫ਼ਕੀਰ ਕਿਸਕਾ ਘਰਿਹਾਨਾਂ ? ਨਾਨਕ ਕਲਿ ਵਿਚਿ ਆਦਿਆ ਰਥੁ ਫਕੀਰ ਇਕੋ ਪਹਿਚਾਨਾ । ਧਰਤਿ ਆਕਾਬ ਚਹੁਦਿਸ਼ ਜਾਨਾ ।।੩੫॥ (ਵਾਰ ੧)

ਫੇਰ ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਬਾਬਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਬਗਦਾਦ ਵਿਚ ਗਏ ਤੇ ਬਾਹਰ ਜਾ ਕੇ ਭੋਰਾ ਕੀਤਾ ਉਸ ਵਲੋਂ ਸਤਾਈਵਾਂ ਦਸਤਗੀਰ ਨਾਮ ਪੀਰ ਸੀ, ਉਬੇ ਜਿਹੜਾ ਗੱਦੀ ਤੋਂ ਬਹਿੰਦਾ ਉਸ ਦਾ ਨਾਮ ਦਸਤਗੀਰ ਪੀਰ ਹੀ ਹੈ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵਲ ਇਸ਼ਨਾਨ ਕਰਕੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਜਪੂਜੀ ਸਾਹਿਣ ਦਾ ਪਾਠ, ਆਪੇ ਵਿਚਲੀਨ ਹੋ ਕੇ ਮਧੂਰੀ ਧੂਨੀ ਨਾਲ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਸ ਦਸਤਰਾਰ ਪੀਰ ਦਾ ਇਕ ਚੇਲਾ ਬਾਹਰ ਆਇਆਂ । ਉਸ ਨੇ ਜਦੇ ਸਤਿਗਰ ਜੀ ਦੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਰੀ ਰਸਨਾ ਤੋਂ ਜਦੂਜੀ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਪਾਠ ਸੁਣਿਆ ਤਾਂ ਮਨ

ਜ਼ੁਤੂ ਹੀ ਇਕਾਰਾਟ ਹੁ ਕੇ ਪ੍ਰਮ ਵਿਚ ਲੀਣ ਤੋਂ ਗਿਆ । ਜਦੋਂ 'ਪਾਤਾਲਾ ਪਾਤਾਲ ਸਬ, ਅ'ਰਾਸਾ ਆਰਾਸ ॥ ਕਿਤਕ ਉੜਕ ਭਾਲਿ ਧੁਕੇ ਵੇਦ ਕਰਨਿ ਇਕ ਗਾਤੂ (ੈ ਇਹ ਸੁਣਿਆਂ ਤੂੰ ਹੈਮਾਨ ਕਿਹਾ ਹੋ ਕੇ ਵੀਚਾਸ਼ਨ ਲੱਗਾ ਕਿ ਬਰਾਣ ਸ਼ਮੀਵ ਵਿਚ ਕਾਰੇ ਦਾਕਬਕ ਹੈ ਸਮਿਦ ਜੀ ਨੇ ਲਿਖੇ ਹਨ ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਲੌਥਾਹੀ ਪਾੜਾਲ - ਅਕਾਸ਼ ਕਬਨ ਦੀ ਹੈ ਹਨ। ਇਹ ਕੀ ਕਾਰਨ ਹੈ 📍 ਪਰ ਫਿਰ ਅਗੇ। ਸ਼ਤਿਰਤ ਜੀ ਸਾਰਾ ਪਾਨ ਕਰਤ, ਭੋਗ ਪਾ ਕੇ, ਫੋਰ ਸੰਦਰ ਰਵਾਲ ਵਜਾ ਕੇ ਹਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਦਾ ਕੀਤ ਹਨ ਨਿਰਮੰਲਕ ਹੀਜਾਂ, ਐਸੀ ਮਿਨੀ ਧਰ ਨਾਲ ਭਾਇਆ, ਜਿਸ਼ਨ ਸਟ ਕੇ ਇਕਾ ਵਿਚ'ਰਸ ਚੋਣ ਲਗਾ, ਜਵਤੇ ਅੰਮਿਤ ਵਰਸਾਉਣ ਲਗਾ, ਵਿਕਰੀ ਪਸ਼ ਨਿਕੱਨੇ ਹੋ ਕੇ ਬੈਠੇ, ਅਕਾਸ਼ ਵਿਚ ਉਤਦੇ ਪੰਡੀ ਆ ਕੋ ਸਟਨ ਲਗੇ ਪੀਰ ਦੇ ਮਰੀਦ ਨੇ ਸ਼ਣ ਕੇ ਅਸ਼ਚਰਜ਼ ਹੋ ਕੇ, ਜਾ ਕੇ ਆਪਣੇ ਪੀਰ ਪਾਸ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਥੇ ਬਗਦਾਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਿਥੇ ਤੁਰਵਾਂ ਦਾ ਗਤ ਹੈ ਇਕ ਫਕੀਰ ਆਇਆ ਹੈ, ਉਹ ਕਰਾਣ ਸ਼ਰੀਵ ਦੇ ਉਲਟ ਕੁਫਰ ਬੋਲਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਕਲਾਮ ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਹੈ ਪਤਾਲਾਂ ਹੇਠਾਂ ਲੱਖਾਂ ਪਤਾਲ ਹਨ ਅਤੇ ਅਕਾਸ਼ਾਂ ਦੇ ਉੱਤੇ ਲੱਖਾਂ ਅਕਾਸ਼ ਹਨ ਪਰ ਫਿਰ ਭੀ ਓੜਕ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਤੋ ਆਪ ਜੀਨੇ ਚੌਦਾ ਭਰਕ ਹੀ ਦੇ ਸੇ ਹਨ । ਫਿਰ ਦੂਸੀ ਗਲ ਇਹ ਕਿ (ਸਰੋਦ) ਸਾਜ਼ ਵਜਾ ਕੇ ਰਾਗ ਹੋਣਾ, ਜੋ ਮਨ ਨੂੰ ਚੇਚਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਜਾਣ ਕੇ, ਤੁਸੀਂ ਝੰਦ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਸ ਫਕਾਰ ਨੇ ਇਹ ਨਿਯਮ ਵੀ ਤੋੜ ਦਿਤਾ ਹੈ ਤੇ ਰਾਗ ਸਾਜ ਦੇ ਨਾਲ ਰਾ ਰਹੇ ਹਨ । ਮੈਨੂੰ (ਗਸਲ) ਇਸਨਾਨ ਕਰਨ ਗਏ ਨੂੰ ਤਾਹੀਂਏ ਦੇਰ ਲਗ ਗਈ ਹੈ। ਸੈ' ਇਹ ਆਪ ਕੋਨੀ ਸੁਣਕੇ ਅ ਇਆ ਹਾਂ।

ਇਹ ਸਣ ਕੇ ਪੀਰ ਨੇ ਰਾਸ਼ੇ ਵਿਚ ਆਕੇ ਸਾਰੇ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇੱਕ ਇੱਕ ਪੱਢਰ ਜਾ ਕੇ ਉਸ ਫਕੀਰ ਨੂੰ ਮਾਰੇ। ਮੁਸਲਮਾਨੀ ਅੰਦਰ ਇਹ ਵੀ ਇਕ ਸਜ਼ਾ ਹੋਈ ਸੀ। ਜਵੇਂ ਹਜ਼ੂਰ ਪਾਸ ਪਹੁੰਚ ਕੇ ਮਾਰਨ ਲਗੇ ਤਾਂ ਉਸ ਵੇਲੇ ਆਪ ਜੀ ਨੇ 'ਸਤਿ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ॥ ਗੁਰਬਰ ਅਕਾਲ ॥' ਨਿਰੰਕਾਰ ਦਾ ਜੈਕਾਰਾ ਛੱਤਿਆ। ਉਸ ਬਾਬਤ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ਼ ਜੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। ਹੈ ਮੀਨ ਮੀਨ ਨਗਰੀ ਭਈ ਦੇਖ ਪੀਰ ਭਇਆ ਹੈਰਾਨਾ ॥ ਸਾਰੀ ਨਗਰੀ ਦੇ ਮਿੰਨੇ ਲਕ ਸਨ ਸਭ ਦੇ ਸਰੀਰ (ਸ਼ੌਨ) ਭਾਵ ਜੜ੍ਹ ਹੋ ਗਏ (ਮੁੰਨਿ) ਸਭ ਦੁਪ ਹੋ ਗਏ, ਮੁਰਛਾ ਹੋ ਗਏ। ਨਾ ਹੱਥ ਪੈਰ ਹਿਲਣ ਨਾ ਬੋਲਿਆ ਹੀ ਜਾਏ। ਸ਼ਾਣਿਆਂ ਨੂੰ ਪੱਚਰ ਚੁੱਕੇ ਹੋਏ ਪਰ ਬਾਹਾਂ ਲਕੜ ਵਾੜੂੰ ਜੜ੍ਹ ਹੋ ਕ ਉਤਾਹ ਖੜੀਆਂ ਹੀ ਰਹਿ ਗਈਆਂ। ਬੜਾ ਦੁੱਖ ਹੋਇਆ ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਵੀ ਸਤਿਗਰ ਜੀ ਤੇ ਪੱਥਰ

談論模模類無限機構被與實際機能與影響等。 📆 ਨਾਮਾਰਿਆ ਗਿਆ। ਉਸ ਵਕਤ ਪੀਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਤ ਖਾਲ ਨਾ ਮਾਰਿਆ ਕਿਆ। ਹੋਣਾ ਕਰਨੀਆਂ ਚ ਹੀਆਂ ਪਰ ਹੋਣਾਂ ਨ ਕਰ ਸੱਖਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਸਮਝ ਲਿਆ। ਹਨਾ ਕਰਨਾਆਂ ਚ ਹਾਲੇ ਕਿ ਮਹਾਰਾਕ ਮੌਰੇ ਨਾਲੀ ਬਹੁਤ ਵਡੇ ਹਨ । ਹਾਰ ਮੰਨ ਕੇ ਸਤ੍ਰਿਤ੍ਤ ਜੀ ਦੇ ਕਿ ਸਰਾਰਾਜ ਸਰ ਜਾਣਾ ਪਾਸ ਆ ਕੇ ਛਹਿਣ ਲਗੇ। ਕਿ 'ੲਬੇ ਵਿਚ ਬਰਾਦਾਦ ਦੇ ਵੜੀ ਕਰਾਮਾਤ ਪਾਸ ਆ ਕ ਕਰਦ ਲਵਾ ਇਬਲਾਈ, 'ਮਹਾਰਾਜ ਦੀ ਆਪ ਨੇ ਵਛੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿਖਾਈ ਹੈ। ਹੱਥ ਕੇਤ ਵਿਚਲਾਈ । ਸਹਾਰਾਜ ਜੀ ਸਾਡੀ ਗਲਤੀ ਮੁਆਫ ਵਰੋਂ । ਆਪ ਰਿਪਸ ਕੇ ਬੋਟਤੀ ਬੀਤੀ ਕਿ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਸਾਡੀ ਗਲਤੀ ਮੁਆਫ ਵਰੋਂ । ਆਪ ਰਿਪਸ ਕ ਬਾਤਾ ਕਾਰਾ ਕਿ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਬਾਹੀ ਦੱਲ ਹੈ ਜਾਣ। ਜਾਂ ਦੇ ਸਮੁੰਦੇ ਹੈ ਕਿ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਬਾਹੀ ਦੱਲ ਹੈ ਜਾਣ। ਜਾਂ ਦ ਸਮੁਦਰ ਹੈ, ਜਿਹਾ ਕੀ ਹੈ, ਸਭ ਦੀਆਂ ਬਾਹੀ ਬੱਲੇ ਹੋ ਗਈਆਂ, ਤੇ ਫਿਰ ਸਤਿਹਰ ਜੀ ਨੇ ਕਿਰਪਾ ਕੀ ਹੈ, ਸਭ ਦੀਆਂ ਬਾਹੀ ਬੱਲੇ ਹੋ ਗਈਆਂ, ਤੇ ਫਿਰ ਸਾਤਰੂਰੂ ਜਾਂ ਨਾ ਕਿਹੇ ਸਾਰ ਮਹੇ ਰ'ਜ ਜੀ ਦੀ ਬਰਨ ਪਏ ਅਤੇ ਮੁਆਫ਼ੀ ਮੰਗੀ। ਫਿਰ ਦੁਸਤਗੀਰ ਪੀਰ ਮਾਰ ਸਪ ਰਾਜ ਜਾਂ ਦਾ ਨੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਹੈ ਮਹਾਰਾਜ਼ ਜੀ ਏਥੇ ਸਾਡੇ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦੇ ਇਲਾਕ ਵਿਚ ਨ ਬਰਤਾ ਕਾਤਾ ਸਰੋਦ ਵਜੇਣਾ ਬੰਦ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਸ਼ਣ ਕ ਵਿੱਖੇ ਪੂਕਾ ਹੁੰਦੇ ਮਰਦ ਵਜਦਾ ਹੈ। ਹਨ। ਪਰ ਆਪ ਕੀ ਨੇ ਇਥੇ ਆਂ ਕੇ ਕੀਰਤਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਤਾਮ ਸਰ ਜ ਜੀ ਨ ਕਿਹਾ ਹੈ ਪੀਰ ਜੀ ਭਾਵੇਂ ਮਿਟੀ ਦਾ ਬਰਤਨ ਹੋਵ ਜੇ ਉਸ ਵਿਚ ਜਹਿਰ ਪੀ_{ਕੀ ਜਾਵੇਂ ਤਾਂ ਮਰਨਾ ਹੀ ਹੈ। ਜ ਪਾਤਰ ਵੀ ਸ਼ਇਨੂੰ ਦਾ ਹੋਵ ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ} ਪਾਤਾ ਜ ਵੜ੍ਹੇ ਪੀਤਾ ਵੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਾਵੇਂ ਤਾਂ ਦੂਣੀ ਸ਼ੋਗਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤੇ ਅਮਰ ਹੋ ਜਾਈਵਾ ਪਾਤਾਵਾਂ ਸ਼ਾਹਤ ਹੈ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜਿਹੜਾ ਰਾਗ ਹੈ ਇਹ ਤਾਂ ਇਕ ਭਾਂਡਾ ਹੈ, ਜ ਇਸ ਵਿਚ ਹਾ। ਵਸ ਪ੍ਰਤਾਰ ਵਿਸ਼ੇ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗੰਦੇ ਗੀਤ ਗਾਏ ਜਾਣ, ਤਾਂ ਇਹ ਜਾਹਿਰ ਪੀਣ ਦੀ ਨਿਆਈ ਹੈ। ਪਰ ਜੋ ਰਾਗ ਰੂਪੀ ਭਾਂਡੇ ਵਿਚ ਪ੍ਰਮਸ਼ਰ ਦੇ ਗੁਣ ਮਹਿਮਾ ਸਿਵਤ ਰਿਆਰਾ ਹੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਾ ਕੇ ਪੀਤਾ ਜਾਵੇ ਯਥਾ :- 'ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮ ਨਿਧਾਨ ਹੈ ਮਿਲ ਪੀਵਰ ਭਾਈ ।' , , , ਤਾਂ ਅਮਰ ਹੋ ਜਾਈਦਾ ਹੈ । ਸੇ ਸੁਰਤ ਤਾਲ ਵਿਚ ਰਾਗ ਗੌਣਾ ਇਹ ਸੋਨੇ ਦਾ ਛਾਂਡਾ ਹੈ। ਉਸ ਵਿਚ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਗੁਣ ਗਾਉਣੇ ਇਹ ਅੰਮਿਤ ਪੀਣਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਪੈਰੀਬਰਾਂ ਨੇ ਸ਼ਰੋਦ ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਬੰਦ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮੁਸਲਮਾਨ ਪਠਾਣ ਆਦਿਕ ਉਸ ਨੂੰ ਸੁਣ ਕੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿਚ ਮਸਤ ਹੈ ਜੀਵੇ ਸਨ। ਪਰ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਰਾਗ ਵਿਚ ਪੁਸੰਸਰ ਦਾ ਨਾਮ ਤ ਜਸ ਉਚਾਰਿਆ ਹੈ। ਕੀਰਤਨ ਦੁਆਰਾ ਮਨ ਫ਼ਤੀ ਇਕਾਗਰ ਹੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤੇ ਨਾਮ ਮਨ ਵਿਚ ਵਖ ਕਾਵਾ ਹੈ, ਸਨੰਦ ਫਣਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਮਕਤ ਹ ਜਾਈਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਸਾਜ਼ ।ਵਰ ਤੇ ਰਾਗ ਵਿਚ ਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ । ਇਹ ਸੁਣਕ ਪੀਰ ਪਸ਼ੇਨ ਹੋਇਆ ਤੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਆਪ ਜਾਂ ਨੇ ਲੱਖਾਂ ਪਤਾਲ ਤੇ ਅਕਾਸ ਦੱਸ ਹਨ। ਕੁਰਾਣ ਵਿਚ ਤਾਂ ਚੌਦਾ ਤਬਕ ਹੀ ਲਿਖੇ ਹਨ ਤੇ ਉਹ **ਗੀ ਅਸੀਂ ਪੜ੍ਹੇ ਹੀ 数据的现在分词形式的现在分词形式的现在分词形式的现在分词**

OCCUPATION OF THE PROPERTY OF ਹਨ, ਹੁਣ ਤੱਕ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਵੇਧ। ਹਜ਼ੂਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਜਿਤਨਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ 🛂 ਪਤਾ ਹੋਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਉਤਨਾ ਹੀ ਦੱਸਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਤਨੀ ਹੀ ਸਮਝ ਸੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਜਿੰਨੀ ਰਿਆਤ ਸਾਨੂੰ ਬਖਸ਼ੀ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਉਤਨੀ ਹੀ ਦੱਸੀ ਹੈ। ਤਾਵਸਤਗੀਰ ਨੇ ਹੋਬ ਜੇੜ ਕਾ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮਹਾਰਾਜ਼ ਜੀ ! ਮੇਰਾ ਮਨ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦਾ ਤਾਂ ਹਜ਼ਰ ਨ ਕਿਹਾ ਤੋਂ ਸਾਬ ਨਾਲ ਚੱਲ, ਤੈਨੂੰ ਅੱਖੀ ਦਿਖਾ ਦਿੰਦੇ ਹੀ। ਤਾਂਪੀਰ ਨ ਕਿਹਾ ਜੀ ਮੈੱਗਰ ਵਿਚ ਰਭੂਦਾ ਰੁੜ੍ਹਦਾ ਮਰ ਕਾਵਾਂਗਾ। ਇਹ ਮੌਰਾ ਪੜ੍ਹ ਨੌਜਵਾਨ ਹੈ ਇਸ ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਭਰਸ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਤੋਂ ਮੌਰ ਵਿੱਚ 🗳 ਕੋਈ ਫ਼ਰਕ ਨਹਾਂ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਹੀ ਨਾਲ ਲੈ ਕਵੇਂ। ਉਸ ਵੱਲ ਹਜ਼ੂਰ ਨੇ "ਨਾਲ ਲੀਤਾ ਫੌਣਾ ਪੀਰ ਦਾ ਅੱਖੀ ਮੀਟ ਗਿਆ ਹਵਾਈ॥ ਲਖ ਅਕਾਸ਼ ਪਾਤਾਲ ਲੁਖ, ਅਖ ਕੁਰਕ ਵਿਚ ਸਭ ਦਿਖਲਾਈ ॥") ਜਿਥੇ ਜਿਥੇ ਤੀ ਗਏ ਗਰ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਦੀਆਂ ਸੈਗਤਾਂ ਦੀਵਾਨ ਸਜਾ ਕੇ ਅਰਦਾਸ਼ਾਂ ਕਰਨ ਤੋ ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਵਰਤਾਉਣ । ਹਜ਼ੂਰ ਪੀਰ ਦੇ ਬੇਟੇ ਨੂੰ ਕਹਿਣ ਲੱਗੇ, ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਲੈ ਚੱਲ। ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਥਾਂ ਥਾਂ ਤੇ ਕਿਨਕਾ ਰਿਨਕਾਂ ਵਰਤਾਰੇ ਲੈ ਕੇ ਕਾਠ ਦਾ ਕੋਲ ਭਰ ਲਿਆ, "ਭਰ ਕਰਕੋਲ ਪ੍ਰਸਾਵਿ ਦਾ ਧਰੋਂ ਪਤਾਲੇ ਲਈ ਕੜਾਹੀ ॥¹⁷ (ਪਉੜੀ ਤੋਂ ਵਾ: ੧) ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਲੱਖਾਂ ਪਾਤਾਲ ਤੋਂ ਆਕਾਸ਼ ਇਕ ਅੱਖ ਫਰਕਣ ਵਿੱਚ ਵਿਖਾ ਕੇ, ਪੀਰ ਦੇ ਪਾਸ ਆਏ ਅਤੇ ਜੋ ਕਾਨ ਦਾ ਕੋਲਾ ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸ਼ਾਦਿ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਸੀ, ਲਿਆ ਕੇ ਪੀਰ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਦਿੱਤੀ। ਇਹ ਵੇਖ ਕੇ ਪੀਰ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇਆ ਤੇ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਵੇਖ ਕੇ ਨਿਸ਼ਚਾ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਤੋਂ ਮੁਆੜੀ ਮੰਗ ਜੋ ਗੁਰਮਤ ਦੀ ਸਿਖਿਆ ਪਾਪਤ ਕੀਤੀ।

ਸਾਖੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ, ਕੇਵਲ ਦਾ ਅੰਤ ਪਾਉਣ ਦੀ, ਤੇ ਮੁਹੰਮਦ ਜੀ ਦੀ

ਪੈੜੀਬਰ ਮੁਹੰਮਦ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਜਦੋਂ ਇਸ ਮਾਤ ਲੋਕ ਵਿਚ, ਆਪਣੇ ਪਰਵਿਰਤ ਕੀਤ ਮੌਤ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਤਾਂ ਇਕ ਸਮੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਹੁੰਕਾਰ ਹੁਇਆ ਕਿ ਜਾਂਤਾਂ ਇਕ ਮੈਂ ਹਾਂ ਜਾਂ**੧੪ ਤਬਕ ਹਨ** ਹੋਰ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਬ੍ਰਹਮਾਨੇ ਵੀ ਮਾਣ ਕੀਤਾ ਸੀਕਿ ਜਾਂਮੈਂ ਹਾਂਜਾਂਇਹ ਰੰਵਕ ਹੈ ਹੋਰ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ । ਪਰ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਨੂੰ ਹੰਕਾਰ ਭਾਉਂਦਾ ਨਹੀਂ ।

st 接受领域被继续被被被被被被被被使使 ਅਹਰਿ ਕੀਉ ਅਹੰਵਾਰ ਨੇ ਭਾਵਈ ਸ਼³² (ਅੰਗ ੧੦੮੯) ਇਸ ਲਈ ਬ੍ਰੀਮਾ ਨੂ ਅਹਰ ਜਾਂਚ ਅਹਕਾਰ ਹੈ ਨਾਲੀ ਵਿਚ ਗੜਾਣਨੇ ਪਏ ਤੇ ਫਰ ਪ੍ਰਮਸ਼ਰ ਦੀ ਗੱਤਵੇਂ ਦਗ ਬੰਵਲ ਦੀ ਨਾਲੀ ਵਿਚ ਗੜਾਣਨੇ ਪਏ ਤੇ ਫਰ ਪ੍ਰਮਸ਼ਰ ਦੀ ਭਾ ਭਵ ਜਗ ਕਵਲ ਦਾ ਸਮਾਇਆ ਸੀ। ਯਬਾ: ਖਣਾਬਿ ਕਮਲ ਤੇ ਬੁਰਮਾ ਮਹਿਮਾ ਕੀਤੀ ਤੇ ਬਾਹਰ ਆਇਆ ਸੀ। ਯਬਾ: ਖਣਾਬਿ ਕਮਲ ਤੇ ਬੁਰਮਾ ਮਾਹਮਾ ਕਾਰਾਤ ਬਾਰਚ ਉਪਦੇ ਜ਼ਿੰਦ ਪਤਾਰ ਸੂਚਿ ਭੀਠ ਸਵਾਰ ਸ਼ਾਂ (ਅੰਗ ਬਵਾਂ) ਪੈਰਾਬਰ ਸਾਹਿਬ ਦੂਪਜ ਜ਼ਾਦ ਪੜ੍ਹਾਹ ਨੂੰ ਦਾ ਛੀ ਹੋਬਾਰ ਨਿਵਿਰਤ ਬਰਨ ਲਈ ਅਕਾਲ ਪੂਜਬ ਨੇ ਇਕ ਮਾਇਕੀ ਕੌਜੂਕ ਵਾ ਸ਼੍ਰਾ ਹਵਾਰ ਜਿਵਨ ਤੇ ਜਾਂ ਰਹਾ ਸਨ। ਇਕ ਰਸਤਾ ਪਾਰ ਰਗਿਆ । ਮਹੰਸਦ ਸਾਹਿਬ ਇਕ ਦਿਨ ਤੋਰੇ ਜਾਂ ਰਹਾ ਸਨ। ਇਕ ਰਸਤਾ ਪਾਰ ਕਰਨ ਲੱਗੇ ਪ੍ਰੰਤ ਉਸ ਰਸਤੇ ਉਠਾ ਸੀ (ਲਾਰ) ਪੰਗਤੀ ਲੰਘ ਰਹੀ ਸੀ। ਉਨਾ ਕਰਨ ਲਾਗੇ ਪ੍ਰਭੂ ਰੋਸ਼ ਸਾਦੇ ਹੁਣ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਰਸਤਾ ਪਾਰ ਬਦਾਤ। ਕਾਫ਼ੀ ਸੰਚਿਆ ਕਿ ਉਣ ਲੰਘ ਸਾਦੇ ਹੁਣ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਰਸਤਾ ਪਾਰ ਬਦਾਤ। ਕਾਫ਼ੀ ਸਮੀ ਬੜ੍ਹੇ ਰਹੇ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੰਗਤੀ ਮੁੱਕੇ ਹੀ ਨਾ, ਏਖ ਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਹੈਕਾਨ ਸਮਾ ਬਸ ਬਹੁਤ ਤੋਂ ਜੇਬਰਾਈਲ ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਆ ਗਿਆ ਤੇ ਪੁਛਿਆ, ਸ਼ਹਿਸਟ ਹੋਏ, ਇਹਨੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਜੇਬਰਾਈਲ ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਆ ਗਿਆ ਤੇ ਪੁਛਿਆ, ਸ਼ਹਿਸਟ ਹਵਾਦਿਆਂ ਸਮਾ ਨੂੰ ਸਮਾ ਹੈਰਾਨ ਹੋਏ ਖੜੇ ਹੋ ? ਮਹੁੰਸਦ ਜੀ ਨ ਕਿਹਾ ਸੈਖ ਸਾਹਿਬ ! ਬੀ ਗੱਲ ਹੈ ਤੁਸ਼ਾ ਹੈਰਾਨ ਹੋਏ ਖੜੇ ਹੋ ? ਮਹੁੰਸਦ ਜੀ ਨ ਕਿਹਾ ਸੈਖ ਸਾਹਬ : ਕਾਰਾਨ ਹੁਤੂਜ਼ ਵਿਸ਼ ਸੜਕ ਨੂੰ ਪਾਰ ਝਰਨਾ ਸੀ ਪਰ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮੀਂ ਹੁਇਆ ਹੈ ਇਹ ਉਠ ਤੁਰ ਾਦਸ ਸੜਕਾ ਨੂੰ ਪਾਰ ਰਚਤਾ ਵਿਹਲਾਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਅਸਚੋਰਜ ਹੀ ਤੁਰੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਰਸਤਾ ਵਿਹਲਾਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਅਸਚੋਰਜ ਗਾੜ੍ਹਰ ਜਾਣ ਪ੍ਰਾਵ ਹੋਇਆ ਖੜਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਜਬਰਾਈਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਜਦ' ਤੋਂ' ਮੈ' ਜ਼ੈਮਿਆਂ ਹਾਂ ਤੇ ਹੋਸ਼ ਗੁਣਆ ਰੜ, ਨੂੰ ਪ੍ਰਿਲ, ਤੇ, ਇਹ ਉਣ ਤੇਰੂ ਖਾ ਬਹੁ ਹੁੰਦਾ। ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਥਾਂ ਹੈ ਉਸਤੇ, ਪ੍ਰਿਲ, ਤੇ, ਇਹ ਉਣ ਤੇਰੂ ਖਾ ਬਹੁ ਹੁੰਦਾ। ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਥਾਂ ਸਭਾਲਾ ਹ ਚਸਤ ਹੋਏ ਹੀ ਜਾਂਦ ਹਨ। ਇਹ ਸੁਣ ਕੇ ਮੁਹੰਮਦ ਜੀ ਨੂੰ ਪੱਛਿਆ, ਉਪਰ ਸੰਦੂਕ ਲੱਦੇ ਹੋਏ ਹੀ ਜਾਂਦ ਹਨ। ਇਹ ਸੁਣ ਕੇ ਮੁਹੰਮਦ ਜੀ ਨੂੰ ਪੱਛਿਆ, ਬੂਪਰ ਸਵਕਲ ਵਾਰਟ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਕੀ ਹੈ ? 4ਾ ਜਬਰਾਈਲ ਨੇ ਉੱਤ੍ਰ ਦਿਤਾ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਤਾਂ ਪਤਾ ਨਹੀਂ* ਸਿੰਧ ਵੇਖ ਸਦੇ। ਤਾਂ ਇਕ ਉਠ ਕਤਾਰ 'ਚੋਂ ਪਾਸੇ ਕਰਕੇ ਬਿਨਾ ਕੇ ਸੰਦੁਕ ਲਾਹ ਕੇ ਸਾਹ ਵਧਾਰਾ ਸੰਦਰਾ ਬੇਲਿਆ, ਜਿਸਦੀ ਚਾਈ ਭੀ ਨਾਲ ਹੀ ਸੀ। ਕੀ ਵੱਖਆ ਕਿ ਸੇਦਕ ਸਵਰਾਧਾਰਾ । ਅੰਡਿਆਂ ਨਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਕ ਅੰਡਾ ਜਦੋਂ ਤੇਨਿਆਂ ਤਾਂ ਜ਼ੀ ਅ ਦਿਆਂ ਕਿ ਉਸ ਵਿੱਚ ੧੪ ਤਬਕ ਹਨ ਤੋਂ ਇਕ ਮੁਹੰਮਦ ਹੈ। ਇਸ ਤਰਾਂ ਡੋ ਤਿੰਨ ਅੰਡ ਕੰਨੇ ਤਾਂ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਭੀ ਵਲ, ਵਲ ਤਬਕ ਤੋਂ ਇਕ ਇਕ ਮਹੰਮਦ ਵੇਖਿਆ ਤੂੰ ਹੈਰਾਨ ਹੈ ਗਿਆ ਕਿ ਇਕ ਇਕ ਅੰਡ ਵਿਚ ਸਾਰੀ ਸਿਸਟੀ ਹੈ ਤੋਂ ਇਕ ਸੰਦੂਕ ਵਿਚ ਕਿੰਨੇ ਹੀ ਅੰਡ ਹਨ। ਇਉਂ ਇਹ ਤਾਂ ਬੇਅੰਤ ਹੀ ਸਿਸ਼ਟੀਆਂ ਤੇ ਬਅਤ ਹੀ ਮਰੇ ਵਸਗੇ ਮਹੇਸ਼ਦ ਹਨ ਅਤੇ ਉਠਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਪਾਰਾਵਾਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਇਹ ਕੌਤਕ ਵੇਖ ਕੈ ਪੈਕੌਬਰ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦਾ ਰੰਕਾਰ ਨਿਵਿਰਤ ਤੋਂ ਗਿਆ ਅਤੇ ਹੱਥ ਜੋੜੇ ਪ੍ਰਮਾਸ਼ਰ ਅਗੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਰੋਬਾ ਖ਼ਜਾ, ਭਰੀ ਮਾਂ ਬਆਂ ਦਾ ਹੀ ਅੰਤ ਨਹੀਂ ਆਉਂ ਦਾ, ਤਾਂ ਤਰਾ ਅੰਤ ਕਿਦਾ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈ ? ਜ ਤੇਰਾ ਅੰਤ ਲੈਣਾ ਚਾਤੇਦਾ ਹੈ ਉਹ ਮੂਰਖ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ

重要表於於於於於於於於於於於於於於於於於於於為 ਨੂੰ ਜੋ ਹੋਣਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਜਾਂ ੧੪ ਹੀ ਤਬਰ ਹਨ ਜਾਂ ਮੈਂ ਹਾਂ, ਇਹ ਮੋਰੀ ਭੂਲ ਬਬਸ਼ੇ ਜੀ ! ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਉਨਾਂ ਦੀ ਪੰਗਤੀ ਦੇ ਵਿਚੇ' ਦੀ ਲੰਘ ਗਏ।

(Bta)

ਸ਼ਹਸ ਅਨਾਰਰ ਕਰਨਿ ਕਤੇਬਾ ;—(ਸਹਸ ਅਨਾਰਹ) ਅਨਾਰਾਂ ਰਜ਼ਾਰ ਆਲਮ ਵਿਭਵਾਨ ਅਸਲਮਾਨਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਅਤੇ ਵਿੱਚ ਹੋਏ ਮੰਨੇ ਹਨ ਰਾਜ਼ਹ ਹੁਤਕਰ (क द्वास नामार्थ) (। कामार्थ किर्यूस मद्राज व) (ਹालस्य ਹਜਾਰ ਬਜਦਾ ਬਸਤ ਤ ਮ ਕੁਮੰਦ। (ਭਾਈ ਮੁੱਦ ਨਾਲ) ਉਹ ਵੀ ਉਸ ਪੁਸਸਰ ਨੂੰ ਇਸ ਪਕਾਰ ਹੀ ਬੇਅੰਤ ਬੇਲੰਤ ਬਰਕੇ ਗਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਰਬਾ ਮਸਲਮਾਨਾਂ ਦੀਆਂ। ਫ਼ੈਬਰ ਕਰਤਾ ਹਜ਼ਰਤ ਵਾਉਂਕ ਸ਼ਾਹਿਬ, ਤੇਰਤ ਕਰਤਾ ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਸ਼ਾ ਸਾਹਿਬ (ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੀ) ਅੰਜੀਲ ਮੰਬਾਈਆਂ ਦੀ ਕਰਤਾ ਹਜ਼ਰਤ ਈਸ਼ਾ ਸਾਹਿਬ ਅਤੇ ਡਾਜਨ ਕਰਤਾ ਹਜ਼ਕਤ ਮਹਿਸਦ ਸਾਹਿਬ । ਉਹ ਚਾਰੇ ਕਤਬਾ ਵੀ ਉਸ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਨੂੰ ਬੇਲੀਤ ਬੇਲੀਤ ਕਰਕ ਕਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਵਾ :-(ਸਹਸ) ਰਜ਼ਾਰ ਮੂੰਹ ਵਾਲਾ ਸ਼ੁਸ਼ਨਾਗ ਵੀ, ਵਾ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਰਿਖੀ ਮਨੀ ਦੇਵਤੇ ਵੀ। (ਅਠਾਰਹ) ਅਨਾਰਾਂ ਪ੍ਰਚਾਣ ਵੀ, ਵਾ ਅਠਾਰਾ ਪਰੇਬਾ ਵਾਲਾ ਮਹਾ ਭਾਰਤ ਵੀ, ਵਾ ਅਠਾਰਾਂ ਗੱਤ ਵੀ ਅਤੇ (ਕੜੇਬਾ) ਕਿਤਾਬਾ ਸਿੰਮ੍ਤੀਆਂ ਆਦਿਕ ਸਾਰੇ ਹੀ ਉਸ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਨੂੰ ਬਅੰਤ ਬੇਅੰਤ ਕਰਕੇ ਕਹਿੰਦ ਹਨ।

ਅਸਲ ਇਕ ਧਾਤੂ :-(ਅਸਲੂ) ਅਸਲ ਵਿਚ (ਇਕੂ) ਇਕੋ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਹੀ ਹੈ। ਹੋਰ ਜੋ ਕਬ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ (ਧਾਤੂ) ਮਾਇਆ ਹੀ ਹੈ। ਵਾ:–(ਧਾਤ) ਧਾ ਜ'ਣ ਵਾਲਾ ਹੀ ਹੈ। ਵਾ: ਜਿਵੇਂ ਘੋੜੇ ਦਾ ਇਕ ਲੂੰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਉਂ ਮਾਇਆ ਉਸਦੇ ਵਿਚ, (ਅਸੂ) ਘੌੜੇ ਦੇ ਇਕ (ਲੂ) ਲੂੰ ਦੀ ਨਿਆਈ ਹੈ । ਚੋੜੀ ਜਿਹੀ ਅੰਸ ਵਿਚ ਗ੍ਰਹਣ ਬੀ ਜੀ ਹੈ । ਉਹ ਵੀ ਕਲਪਤ ਭਵਾਤਮ ਮੈਂਬਧ ਰੂਪ ਵਿਚ ਵਾਸਤਵ ਵਿਚ ਉਹ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਹੀ ਇਕ ਹੈ । ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਹੋਵੇਗਾ।

ਪਸ਼ਨ: –ਹੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਲਿਖਕੇ ਹੀ ਹਿਸਾਬ ਕਿਤਾਬ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ?

ਉੱਤਰ:∽ਲੇਖਾ ਹੋਇਤ ਲਿਖੀਐ :~ਹੈ ਕਿਥੋ ! ਜੋ ਉਸ ਵਾਹਿਗਰ ਦਾ (ਲੇਖਾ) ਹਿਸਾਰ (ਹੋਇ) ਹੋ ਸਕੇ ਤਾਂ (ਲਿਖੀਐ) ਲਿਖ ਕੇ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੁੱਸਣਾ ਕਾਰੀਏ।

ਮੁੰਕਾ :-ਮਹਾਰਾਜ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਲੱਖਾ ਕਿਸੇ ਨੇ ਕੀਤਾ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ?

ਲੰਬੇ ਹੋਇ ਵਿਣਾਸੂ:-ਜਿਹੜਾ ਇਹ ਲੇਖਾ ਕਰਨ ਲੱਗੇ ਉਸਦੀ

ਪਉੜੀ ੨੨

强度。 发现政治规则是国际政治规则是政治规则 ਵਲ ਹਨ ਦੇ ਸਕਦ ਸ਼ਹੀ ਹੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਸਦਾ ਹੀ (ਵਿਵਾਸ਼) ਨਾਸ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਸਰ ਵਿੱਚ ਹੀ ਪੂਰੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਸਦਾ ਹੀ (ਵਿਵਾਸ਼) ਨਾਸ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਹਾਂ ਪੂਰਾ ਹੈ ਕੇ ਦਾ ਸੰਭ ਨਹੀਂ ਕਿਸੇ ਪਾਸ਼ਿਆਂ ਜੀਦਾ। ਵਾ: ਲੋਖੋ ਪ੍ਰਮਸ਼ਰ ਦੀ ਕੁਟਰੀਤ ਦਾ ਸੰਭ ਨਹੀਂ ਕਿਸੇ ਪਾਸ਼ਿਆਂ ਜੀਦਾ। ਵਾ: ਲੇਖੋ ਪ੍ਰਸਸ਼ਰ ਦਾ ਕੁਦਰਾਤ ਦੇ (ਵਿਣ ਪੂ) ਨ'ਸ਼ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਭਾਵ ਮੁੱਕ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਰਿਸ਼ਾਬ ਦਾ ਅਪਣਾ ਹੀ (ਵਿਣ ਪੂ) ਨ'ਸ਼ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਭਾਵ ਮੁੱਕ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੰਬਾ :- ਭੌਰ ਮਹਾਰਾਜ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਵਿਚਾ ਆਖੀਏ ?

ਸ਼ਕਾ:-ਵਰ ਸਰ ਸ਼ਹੂਰ ਸ਼ਹੂਰੀ ਨੇ :-ਸ਼ਤਿਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਉੱਤਰ :- ਨਾਨਕ ਵਡਾ ਆਈਐ :-ਸ਼ਤਿਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਵੱਕ ਤੇਹੀ ਭਾਲ ਅਬਾਧ ਰੂਪ ਹੈ ਇਕ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ। ਉਸਦੇ

ਭਾਈ ਵੱਗਾ ਬਾਸੰਤ ਬਾਸੰਤ ਹੀ (ਅਖੀਅ) ਉਚਾਰਨ ਕਰੀਏ। ਆਪੇ ਜਾਣੇ ਆਪੂ :~ਹੋ ਸਿਧ ! ਉਹ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਜੈਸਾ ਵੱਡਾ ਹੈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਹ ਆਪ ਹੀ ਜਾਣਦਾ ਹੈ। ਦੂਸਰਾ ਕੋਈ ਉਸ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ

ਆਪ ਨੂੰ ਉਹ ਆਪ ਹਾਂ ਅਤੇ ਕਰੋ। ਪਸੁੱਟਿ ਵੜਾ ਆਖੇ ਸਭੂ ਕੋਇ॥ ਕੇਵੜ ਜਾਣ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਨਿਸ਼ਬਾ ਕਰੋ। ਪਸੁੱਟਿ ਵੜਾ ਆਖੇ ਸਭੂ ਕੋਇ॥ ਕੇਵੜ ਜਾਣ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਕਿਸਨੀ ਦੇ) ਵਾ:-ਉਹ (ਆਪੋ) ਆਪਣੀ ਰਚਨਾ ਨੂੰ ਵਡਾ ਡੀਨਾ ਹੋਇ॥" (ਅੰਗ ਦੇ) ਵਾ:-ਉਹ (ਆਪੋ) ਆਪਣੀ ਰਚਨਾ ਨੂੰ (ਆਪੂ) ਆਪ ਹੀ (ਜਾਣੇ) ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿਤਨੀ ਕੁ ਰਚੀ ਹੈ।

ਅਰਥ ੨ :–ਹੁਣ ਸਰੂਪ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਵਾਸਤੇ ਸਿੱਖ ਵੈ

ਪ੍ਰਬਾਇ ਉਚਾਰਦੇ ਹਨ।

ਖਾਣ ਤੁਹਾਰਤ ਲਖ; ਆਗਾਸ਼ਾ ਆਗਾਸ਼।) ਹੈ ਸਿੱਖ ਉਹ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ (ਪਾਤਲਾ ਖਾਤਾਲ ਲਖ; ਆਗਾਸ਼ਾ ਆਗਾਸ਼।) (ਪਾਤਲਾ ਖਤਾਲ ਹੈ। ਹੈ ਅਤੇ ਆਗਸੀ ਅੰਦਰ ਆਗਸ ਰੂਪ ਹੈ। ਪਾਤਾਲਾ ਅੰਦਰ ਪਾਵਾਲ ਰੂਪ ਹੈ ਅਤੇ ਆਗਸੀ ਅੰਦਰ ਆਗਸ ਰੂਪ ਹੈ। ਪਾਤਾਲਾ ਅਦਰ ਪਤਾ ਤੂੰ ਜਾਣਨਾ ਕਰ। ਵਾ:--ਪਾਤਾਲ ਜਿਵੇਂ ਨੀਵਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਵਿਆਪਕ (ਲਖ) ਨੂੰ ਜਾਣਨਾ ਕਰ। ਵਾ:--ਪਾਤਾਲ ਜਿਵੇਂ ਨੀਵਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਵਿਆਧਕ (ਕਵਾ) ਹੈ। ਇਉ' ਜਿਹੜ ਹਿਰਦੇ ਵਿੱਚ ਪਾਤ'ਲ ਦੀ ਨਿਆਈ' ਨਿੰਮ੍ਤਾ ਗਰੀਬੀ ਧਾਰਚੋ ਹੁਣ ਉਹ (ਹਾ+ 3.8) (ਰ.) ਨਾ. ਬ੍ਰਾ.ਤੂ ਹੁਣ ਰੁਖ (ਤ 8) ਬ੍ਰਾਰ ਸਬੰਗ ਤੁ ਤ.ਈ. ਹਨ ਦੁਹਰ੍ਧਾਰਤ ਆਰਾਸ਼) ਆਕਾਸ਼ਾਂ ਦੁ ਅੰਦਰ ਜੋ ਵਿਆਪਕ ਹੈ, ਤੋਂ ਸਭੂ ਨੂੰ ਅਤੇ (ਅਗਾਸ਼ਾ ਆਗਾਸ਼) ਆਕਾਸ਼ਾਂ ਦੁ ਅੰਦਰ ਜੋ ਵਿਆਪਕ ਹੈ, ਤੋਂ ਸਭੂ ਨੂੰ ਅਤ (ਅਰਾਸ਼ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲਾਬਾਸ਼ ਰੂਪ ਜੋ ਬ੍ਰਹਮ ਚੇਤਨ ਲਖ ਸਰੂਪ ਹੈ, ਉਸਦਾ ਵਹਲ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਜ਼ਿਲਾਬਾਸ਼ ਰੂਪ ਜੋ ਬ੍ਰਹਮ ਚੇਤਨ ਲਖ ਸਰੂਪ ਹੈ, ਉਸਦਾ (м) ਵਿਸ਼ਸ਼ ਕਰਕੇ (ਰਾਸ਼) ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਕ ਸ਼ੁਰੂ ਬੁਕੰਡ ਬੁਕੰਡ ਜ਼ਰਿਅ ਸ਼ੂ ਕਹਿਣ ਲੱਗਾ ਮਹਾਰਾਜ ਸਾਹਿਬ (ਬੜਕ ਬੇੜਕ ਜ਼ੁਰੂਲ ਬੁਕੰਡ ਜ਼ਰਿਅ ਸ਼ੂ ਕਹਿਣ ਲੱਗਾ ਮਹਾਰਾਜ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸਬੂਲ ਸਰੀਰ ਦੀ (ਓੜਵ) ਹੁੰਦ ਜੋ ਹਿਰਨ ਗਰਭ ਹੈ ਅਤੇ ਹਿਰਨਗਰਭ ਦਾ ਜ਼ਾ ਸਹੂਨ ਸਹਾਰ ਹੈ, ਪ੍ਰਸੰਸਰ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਭਾਲ ਭਾਲ ਕੇ ਮੇਰੀ ਬ੍ਰਿਤੀ ਸ਼ੁੱਕ ਓੜਕੇ ਜੋ ਈਸੂਰ ਹੈ, ਪ੍ਰਸੰਸਰ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਭਾਲ ਭਾਲ ਕੇ ਮੇਰੀ ਬ੍ਰਿਤੀ ਸ਼ੁੱਕ

ਵੇਂਦ ਕਰਨਿ ਇਕ ਵਾਤ) ਸ਼ਤਿਗਰੂ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ (ਵੇਂਦ) ਰਿਆਨ ਦਾ (ਵਾਤ ਵਰਨ ਹੈ ਕਿ ਇਕ ਹੀ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਹੈ। ਵਾ: ਵੈਦ ਕ**ਿੰ**ਡ SERVICE STATE OF THE SERVICE S ਹਨ ਕਿ (ਇਕ ਵਾਤ) ਬਾਤ, ਬਚਨ, ਓਅੰਕਾਰ, ਵਾ, "ਏਕੋ ਹੈ ਬਹ ਸਿਆਮਾ ਪਟਜਾ ਸਾਯਤ" ਵਿਕ ਤਾਂ ਮੈਂ ਬਹੁਤੇ ਹੋਵਾਂ, ਵਾਕਾਂ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਜਾ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਹੈ। ਜ਼ੋਉਸਦੇ ਇਕ ਵਾਕੇ ਦਾਵੀ ਅੰਤ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਜੋ ਦਾ। ਵੇਦ ਵੀ ਇਹ ਵਾਲ਼ ਕਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਕੋ ਇਕੋ ਬ੍ਰਹਮ ਹੈ। 'ਦੇਕਮਵਾਦ ਤੀ ਬੁਹਮ ।'

(छर्पया

(ਸ਼ਹਬ ਅਠਾਰਹ ਕਰਨਿ ਕਰਬਾ) (ਸਰਬ, ਨਾਮ ਹੈ ਹਜ਼ਾਰ ਦਾ, ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਗੰਵ, ਅਣਾਰਾ ਪਰ ਣਾ, ਅਠਾਰਾਂ ਹਰਬ ਮਹਾਂਭਾਰਤ, ਤ ਮਿੰਮ੍ਤੀਆਂ ਆਦਿਦ ਵਿਚ ਜੋ ਏਕਤਾ ਦੇ ਜਨੋਣ ਵਾਧ ਵਾਕ ਹਨ। ਉਹ ਸਾਰੇ ਉਸ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ

ਬਾਪੜੀ ਵਿਚ ਪ੍ਰਮਾਣੀਕ ਹਨ।

(ਅਸਲੂ ਇਕੂ ਧਾਤ) ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਕੋ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਹੈ, ਬਾਕੀ ਸਭ (ਧਾਤੂ) ਮੂ ਇਆ ਕਰਕੇ ਨਾਮ ਤੁਰੂਪ ਹਨ। ਜੋ ਧਾਜਾਣ ਵਾਲੇ ਭਾਵ ਨਾਸ਼ਵੇਤ ਹਨ। (ਵਾ) ਪ੍ਰਸ਼ਨ :-ਨਾਨਾ ਪੁਣਾ ਕਿਵੇਂ' ਪ੍ਰਸੀਤ ਹੈ ਰਿਹਾ ਹੈ ? ਉੱਤਰ :-ਇਰ(ਧਾਸ) ਮਾਇਆ ਕਰਕੇ ਹੈ। ਮਾਇਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਇਹ ਨਾਲਾ ਰੂਪ ਧਾਰੇ ਹਨ। (ਇਫ ਬਾਤ) ਸਬਾਧਤ ਸਨਾ ਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਤੋਂ ਅਨੌਕਾ ਗਹਿਣ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਵਿਹ ਪਬਦਾ, ਪੈਰਾ ਦਾ, ਨੱਕ ਦਾ, ਨਾਨਾ ਰੂਪ ਤੋਂ ਨਾਮ (ਕਲਪੇ) ਰਖੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। мям ਵਿਚ ਜੋ ਵੀਚਾਰੀਏ ਤਾਂ ਸਾਰਾਇਕੇ ਸੋਨਾ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤੇ ਹੋਰ ਗਹਿਣਿਆਂ ਦੀ ਕਲਪਣਾ ਮਿਬਿਆ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਰੱਸੀ ਵਿਚ ਸੱਪ, ਫੁੱਲਾਂ ਦੀ ਮਾਲਾ ਜਾਂ ਤੇਵ ਅਦਿਕ ਦੀ ਕਲਪਣਾ, ਵਾਸਤਵ ਵਿਚ ਤਾਂ ਇਕ ਰੱਸੀ ਹੀ ਅਸਲ ਹੈ। ਜਿਵਾਂ ਸਾਰ ਗਹਿਣਿਆਂ ਨੂੰ ਕੁਠਾਲੀ ਵਿਚ ਪਾ ਕੇ ਵਾਲੀਏ ਤਾਂ ਇਕ ਸੋਨੇ ਦੀ ਭਲੀ (ਦੇਣੀ) ਹੀ ਬਣਾ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਨਾਨਾ ਪੂਣਾ ਨਹੀਂ' ਰਹਿੰਦਾ। ਉਸੇ ਤਰਾਂ ਕੜ ਦਾ ਪਾਹਾਰਾ, ਧੀਰਜ ਰੂਪ ਸੁਨਿਆਰਾ, ਭਾਰੇ ਦੀ ਖੱਲ ਨਾਲ ਡਪ ਰੂਪ ਅਗਨੀ ਬਾਲਕੇ ਪ੍ਰਮ ਦੀ ਕਠਾਲੀ ਵਿਚ ਪਾ ਕੇ ਜੀਵਨ ਵਾਲ ਦੇਈਏ, ਤਾਂ ਜਾਵ ਪਣਾ ਅਲਪੱਗ ਪੁਣਾ ਵਲਕੇ ਹੋਰਾਤਾ ਦੀ ਮੈਲ ਨਿਕਕੁਕੇ ੧੨ ਵੰਨੀ ਦ ਸੋਨੇ ਦੀ ੱਟੀ ਵਰ ਸ਼ਧ ਬ੍ਰਮ, ਇਕ ਜੋਤੀ ਸ਼ਰੂਪ ਹੀ ਰਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਯਥਾ:--

ਪੂਲਲੈਕਾਰ ਮਿਲਿ ਬੌਲੀ ਹੋਈ ਹੈ ਤਾਂ ਤੋਂ ਕਨਿਕ ਵਖਾਨੀ ॥" (ਅੰਗ ੬੭੨) (ਲਬਾ ਹੋਇ 3 ਲਿਖੀਐ, ਹੈ ਸਿੱਖੋ! ਜੇ ਹਿਰਦੇ ਦੇ ਵਿਚ ਪ੍ਰੇਸ਼ ਹੋਵੇਂ ਡੀ ਸ਼ਤਿਗਰ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਤੋਂ ਸਿਖਿਆ ਲੈ ਕੇ ਤਾਉਂ ਦੀ ਕਲਮ ਬਣਾ ਕੇ ਸਰਧਾ ਕਪ ਦਵਾਤ ਅਤੇ ਚਿੱਤ ਨੂੰ ਲਿਖਾਰੀ ਬਣਾ ਕੇ ਰਿਦੇ ਰੂਪ ਕਾਗਜ਼ ਤੇ ਬ੍ਰਹਮ ਵਿਦਿਆ ਦਾ (ਏਖਾ) ਜੋ (ਲਿਖੀਐ) ਲਿਖ ਲਈਏ ਤਾਂ :=

(ਲੰਬੇ ਹੁਇ ਵਿਣਾਸ਼) ਫੇਰ ਉਹ ਜੰਮਣ ਮੁਹਣ ਦਾ (ਲੰਬੇ) ਲੇਖਾ ਨਾਸ਼ ਹੈ

ਸੀ ਕਪ ਦੀ ਸਾਹਿਬ

ਜਾਵੇ, ਜੋਮਣ ਸਰਣ ਤੇ ਗਰਤ ਹੈ। ਆਪਨ ਚਲਿਤ ਆਪ ਹੀ ਕਰੇ। (੨੮੨) 🕸 ਾਨਹਾਕਿਵ ਜਨਮ ਨਹਾਕਿਆਂ ਜੰਸਟ ਮਰਤੌ ਬਾਹਰੇ, ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਜਗ ਵਿਚ ਆਏ॥* ਇਹ ਦਾਤ ਪ੍ਰਾਪਤ 📆

ਜ਼ਾਂਦਾ ਹੈ। (ਮਾਨਕ ਵੜਾ ਆਖ਼ੀਜ਼ੀ) (ਵਰਾਂ) ਤ੍ਰੇਸ਼ੀ ਕਾਲ ਅਭਾਧ ਰੂਪ ਪ੍ਰਜੇਸ਼ਰ ਨੂੰ ਸ਼ਤਿਰਾਰ ਨਾਲਕ ਦੇਵ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਲੱਖਣਾਂ ਵਿਚੀ ਕਰਕ (ਆਖੀਐ) ਅ ਖਦੇ 👰 ਸ਼ਤਿਰਾਰ ਨਾਨਕ ਵਰ ਜੀ ਹਨ। ਸ਼ਕਤੀ ਬ੍ਰਿਤੀ ਕਰਕੇ ਕਰਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਤੁ

ਅਸ ਹੋ ਗਾਏ ਹਨ। (ਆਪੋ ਗਏ ਆਪ) (ਆਪੋ) ਤਰ ਪਏ ਦਾ (ਆਪ) ਹੈ ਪਤ ਦਾ ਸੋਧਾਵ ਕੀਤਾ 🥞 ਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਂਦ ਹਨ। ਰਿਆ। ਕੋ ਲੱਖਸ਼ ਭਾਗ ਹੈ ਵਿਸਨੂੰ ਜਾਣ ਲੇ'ਦਾ ਹੈ। ਵਾਂ: ਜਿਹੇ ਜਿਹਾ ਨੂੰ ਹੋਇਆ ਕੇ ਲੱਖਸ਼ ਭਾਗ ਹੈ ਵਿਸਨੂੰ ਜਾਣ ਲੇ'ਦਾ ਹੈ। ਵਾਂ: ਜਿਹੇ ਜਿਹਾ ਨੂੰ ਗਾਈਆਂ ਜ ਲਗਨ ਤਾਂ ਲਖ ਅਰਥ ਰੂਪ ਹੈ। ਉਹ ਜਿਹਾ ਹੀ ਤੱਤ ਪੰਦ ਦਾ । ਆਪਣਾ ਆਪ ਤ੍ਰਿੰਪਦ ਦਾ ਲਖ ਅਰਥ ਰੂਪ ਹੈ। ਉਹ ਜਿਹਾ ਹੀ ਤੱਤ ਪੰਦ ਦਾ । ਆਪਣਾ ਆਪ ਤੂੰ ਪ੍ਰਦੇ ਆਪਣੇ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਰ ਤਤ੍ਹਿਤ ਲਖ ਅਰਥ ਰੂਪ ਹੈ, ਇਉਂ ਆਪਣੇ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਰ ਤਤ੍ਹਿਤ ਲਬ ਅਰਥ ਹੁੰਦੇ ਹੈ। ਇਆ ਦਾ ਝਾਰ ਅਰਥ ਡੋਤਰੇ । ਮੀਵੇਂ ਦਾ ਅਵਿਦਿਆ। ਦਾ ਭਾਵ ਈਸ਼ਰ ਦਾ, ਮਾਇਆ ਦਾ ਝਾਰ ਅਰਥ ਡੋਤਰੇ । ਮੀਵੇਂ ਦਾ ਅਵਿਦਿਆ। ਦਾ ਭਾਵ ਸ਼ਬਰ ਵਾ, ਸਾਹਿਸ ਦਾ ਵਾਰ ਅਰਬ ਛੜ ਕੇ ਜੇ ਸ਼ੁੱਧ ਸਕੂਪ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪ ਹੀ ਜਾਣਦਾ ਹੈ।

🦸 ਤੇਈਵੀਂ ਪਉੜੀ ਪ੍ਰਾਰੰਭ 👸

ਸਾਲਾਹੀ ਸਾਲਾਹਿ: ਏਤੀ ਸੂਰਤਿ ਨ ਪਾਈਆਂ॥ ਨਵੀਆਂ ਅਤੇ ਵਾਹ, ਪਵਹਿ ਸਮੁੰਦਿ, ਨ ਜਾਣੀਅਹਿ॥ ਸਮੰਦ ਸਾਹ ਸੁਲਤਾਨ; ਗਿਰਹਾ ਸੇਤੀ ਮਾਲੂ ਧਨ॥ ਕੀੜੀ ਤੁਲਿ ਨੂੰ ਹੋਵਨੀ ਜੇ ਤਿਸ਼ੂ ਮਨਹੂ ਨ ਵੀ ਸਰਹਿ॥२३॥

ਅਰਥ ੧–ਪੁਸਨ:-ਰੇ ਸਭਿਗਰੂ ਜੀ ਜੋ ਐਂਡਾ ਵੱਡਾ ਪ੍ਰਜੇਸ਼ਰ ਹੈ

ਉਸਨੂੰ ਸਾਰੇ ਜੀਵ ਕਿਉਂ* ਨਹੀਂ* ਸਲਾਹੁੰ ਦੇ ਨੂੰ

ਉੱਤਰ–ਸਾਲਾਹੀ ਸਾਲਾਹਿ; ਏਤੀ ਸੁਰਤਿ ਨ <mark>ਪਾਈਆ</mark>॥ (ਸਾਲਾਹੀ) ਸਲਾਪੁਣ ਕੰਗ ਕੇ ਪ੍ਰਸੇਸ਼ਰ ਹੈ ਉਸਨੂੰ (ਸਾਲਾਹਿ) ਸਲਾ ਹੁਣ। ਕਰੀਏ

(ਰੇਕੀ) ਏਨੀ ਸਰਕਿ) ਗਿਆਤ ਸਮਝ ਹੀ ਨ ਪਾਈਆ) ਨਹੀਂ ਪਾਈ ਹੈ ਜੀਵਾਂ इ ति जमा :

ਪ੍ਰਾਫ਼ਸ ਹਨ। ਪਾਰੀਐ ਸੰਸ ਫ਼ਾਵਣ ਵੱਗ ਰਾਮ। (ਵਰਤ) ਕਿਉਂਜ੍ਰਿਫ਼:-ਪੁੰਜਨੀ ਐਸ ਹੀ ਨਾਮ ਨੂੰ ਚੇਤਿਊ ਸ਼ਿਕਾਰ ਚੀਗ ਆਏ ਰਾਮਰਾਜੇ ॥*

ਨਦੀਆਂ ਅਤੇ ਵਾਹ: ਪਵਰਿ ਸਮੁੰਦਿ, ਨ ਜਾਣੀਅਹਿ :--

ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਵ^{ੀ ਜ}ਾ ਨਦੀਆਂ ਅਤੇ (ਵਾਰ) ਛਟ ਨਾਲੇ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿਚ ਪੈ ਕੇ ਬਾਰਸ ਨਿੱਤਲਣਾ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਦਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ ਜਿੱਥੇ! (ਨਦੀਆਂ) ਦੀ ਨਿਆਈ ਹਵਾਦ ਲਵ ਹਨ ਅਤ (ਵਾਹ) ਛੋਟੇ ਟਾਲਿਆਂ ਦੀ ਨਿਆਂਦੀ ਗਰੀਬ ਲੋਕ ਹਨ। ਇਹ ਸੰਸਕਕ (ਪਵਰਿਸਮੀਟਿ) ਸੰਸਾਰ ਰੂਪੀ ਸਮੁੰਦ ਵਿਚ ਹੈ। ਰਹੇ ਹਨ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਦੇ ਤਸ ਵਿਚ ਗਲਤਾਨ ਹੋਏ ਸੌਸਾਰ ਦੇ ਪਵਾਰਥਾਂ ਰੂਪੀ ਪਣੀ ਤੋਂ (ਨ ਜਾਣੀਆਂਹ) ਨਿਕਲਣਾਂ, ਵੱਖਰਾ ਹੋਣਾ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਭਾਵ ਪਬਾਰਥਾਂ ਤੋਂ ਦਿਤ ਨੂੰ ਨਿਰਲੇਪ ਰੱਖ ਕੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਨੂੰ ਚੇਤੇ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ।

ਸਮੁੰਦ ਸਾਹ ਸੁਲਤਾਨ ਗਿਰਹਾ ਸੇਤੀ ਮਾਲੂ ਧਨ :--(ਸਮੁੰਦ) ਸੰਸਾਰ ਰੂਪੀ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿਚ (ਸਾਹ) ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ ਅਤੇ (ਸੁਲਤਾਨ) ਚੱਕਵਰਤੀ ਪਾਰਸ਼ਾਹ ਜਿਹੜੇ ਹਨ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ (ਗਿਰਹਾ) ਬਚਨ, ਵਾਕ ਰਹਿਣ (ਸੰਤੀ) ਨਾਲ ਹੀ ਜੋ ਚਾਹਣ ਮਾਲ ਧਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵਾ: ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ (ਗਿਰਹਾ) ਗੰਦ ਵਿਚ ਭਾਵ ਘਰ ਵਿਚ (ਮਾਲ) ਹਾਥੀ ਘੋੜੇ ਆਦਿਕ (ਧਨ੍) ਰੋਕੜੀ ਹੈ ਅਤੇ (ਸੇਤੀ) ਚਿੱਟੀਆਂ ਜ਼ਿੰਨਾਂ ਦੀਆਂ ਪੁਸ਼ਾਕਾਂ ਹਨ ਵਾ: (प्रेड़ी) ਚਿੱਟੇ ਮਿੰਨ੍ਹਾ ਦੇ ਚੂਨਗਰ ਸੰਦਰ ਭਲੀ ਵਾਲੇ ਮੰਦਰ ਬਣੇ ਹੋਏ ਹਨ।

ਕੀੜੀ ਤੁਲਿ ਨ ਹੌਵਨੀ; ਜੇਤਿਸੂ ਮਨਹੂ ਨ ਵੀਸਰਹਿ:--

ਉਹ ਪਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਕਰਨ ਵਾਸ਼ਰੇ ਕੀੜੀ ਵਰਗੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹਨ ਭਾਵ ਬਹੁਤ ਨਵਿੱ' ਤੇ' ਨਵਿੱ' ਹਨ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਨੋਂ ਇਹ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਨਹੀਂ ਕਲਦੇ। ਉਹ ਕੀਤੀ ਤੋਂ' ਵੀ ਛਟੇ ਹਨ।

ਾਹੇ ਪੰਪਾਲਕਾ ਗ੍ਰਸਟੇ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿਮਰਨ ਤੁਇਆ ਧਨੇ॥ (ਅੰਗ ੧੩੫੯) ਹੈ ਕੀਡੀਏ ਤੂੰ ਵੱਡੀ ਹੈ ਜੋ ਤੌਰੇ ਪਾਸ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਨਾਮ ਦਾ ਧਨ ਹੈ। ਉਹ (ਕੀੜੀ) ਗਰੀਬ, ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਭੱਲਦਾ, 'ਬਸਤਾ ਤੂਟੀ ਬੂੰਪੜੀ ਚੀਰ ਸਭ ਫਿੰਨਾ ॥ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈਕਾਰੀ ਲੋਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਸਕਦੇ, ਜੋ ਨਾਮ ਨਹੀਂ

ਆਮਸਮਸਮਸਮਸਮਸਮਸਮਸ ਜਪਦੇ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਵਾਰਥ ਤੋਂ ਵਿਸ਼ੇ ਨਹੀਂ ਭਾਧਦੇ । ਉਹ ਸਦਾ ਜਪਦ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਵਿਚ ਬੰਗਤ ਹੋ ਕੇ ਨਾਸ਼ ਹੋਦ ਰਹਿੰਦ ਹਨ ਵਾਲੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਵਿਚ ਬੰਗਤ ਹੋ ਕੇ ਨਾਸ਼ ਹੋਦ ਰਹਿੰਦ ਹਨ ਵਾਲੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਦਾਰਗ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀੜੀ ਦਾਣੇ ਅਵਿੱਚ ਇਕੱਤ੍ਰ ਕਰਨ ਵਿਚ ਲੱਗੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਬਾੜਾ ਦਾਣ ਸਮਾਦ ਹੈ। ਜਿਹੜੇ ਸ਼ਾਹ ਤੇ ਰਾਜੇ ਅਸਿੰਦ ਪਦਾਰਥ ਇਕੱਤਰ ਕਰਨ ਵਿਚ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਹਨ ਜਿਹੜ ਸਾਹ ਕਰਾਜ ਕੀਤੀ ਬਰਾਬਰ ਹੀ ਹਨ। (ਨ ਹਵਨੀ) ਓਨਾ ਨੂੰ ਉਹ (ਕੀਤੀ ਤੁਲਿ) ਕੀਤੀ ਬਰਾਬਰ ਹੀ ਹਨ। (ਨ ਹਵਨੀ) ਓਨਾ ਨੂੰ ਯੂਹ (ਕਾੜਾ ਤਾਲਾ) ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨਹੀਂ' ਹੋ ਸਕਦੀ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚੇ' ਪਦਾਰਚ ਤ ਵਿਸ਼

ਹਾਂ ਭੂਲਦ ਹਨ। ਕੀਤੀ ਨੂੰ ਤਾਂ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਚੌੜੇ ਕਰਨ ਦੀ, ਪਰ ਉਹਨੀਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਚੋੜ ਕਰਨ। ਕੀਤੀ ਨੂੰ ਤਾਂ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਚੌੜੇ ਕਰਨ ਦੀ, ਬਚ ਰਿਪਤਰਿ ਨਹੀਂ' ਭੂਲ€ ਹਨ । ਨੂੰ ਨਰ ਨਰੋਣਾਂ ਦੇਹ ਮਿਲੀ ਹੈ। "ਇਸ ਦੇਹੀ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਦਵ (੧੧੫੯) ਨੂੰ ਨਰ ਨਰਵਾ ਦਹ ਸਿਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਏਸ ਦੇਹੀ ਨਾਲ ਚੋੜੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਏਸ਼ ਦੀ ਕਦਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਏਸ਼ ਚੁਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਏਸ ਦਹਾ ਹੈ ਹੈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਹੋੜਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਕਰਕੇ ਉਹ ਕੀਤੀ ਦੇ ਤੁਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਹੋੜਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ

ਪਰ ਉਹ ਪਦਾਰਬਾਂ ਕਰਕੇ ਹੁੰਕਾਰੀ ਹਨ। ਰ ਬਦਾਰਬ ਕਰਨ ਹਾਰੀ ਅਤਿ ਅੰਨ੍ਹਾ ਬੋਲਾ ॥ (ਅੰਗ ਤ੧૩) ਯਬਾ :–"ਮਾਇਆ ਧਾਰੀ ਅਤਿ ਅੰਨ੍ਹਾ ਬੋਲਾ ॥ (ਅੰਗ ਤ੧૩) ਯਬਾ :- ਸਾਰਕ ਵੱਸ ਕਰਕੇ ਉਹ ਕੀਤੀ ਤੁਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹਨ । ਸਭ ਤੋਂ ਭੈੜੇ ਹਨ । ਵਾ :-

ਕੀੜੀ ਤੁਲਿ ਨ ਹੋਵਨੀ :-ਕੀੜੀ ਜਿੰਨੀ ਦੀ ਸਕਤੀ ਦੇ ਸਮੇਤ

ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਸਨਮੁਖ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ। ਜੋ ਮਾਲ ਧੰਨ ਦਾ ਹੈਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਪਰਮਸਰ ਦ ਸਨਨੂਕ ਹਨ। ਤਾਂ ਕੀਤੀ ਦੀ ਨਿਆਈ ਪਨ। ਜੋ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਤਾ ਫੋਰ ਕੀਤੀ ਦੇ ਤੁਲ ਨਹੀਂ

ਹੁੰਦੇ ਫੇਰ ਉਹ ਸਭ ਤੇ' ਵੜੇ ਹੋਵੇਂ ਹਨ।

ਜੇ ਤਿਸੂ ਮਨਹੂ ਨ ਵੀਸਰਹਿ:-ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਨੇ' ਪਰਮੇਸਰ ਨਾ ਸੂਲੇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਦੇ ਤੁਲ ਨਾ ਸਮਝੇ ਫੇਰ ਤਾਂ ਉਹ ਸਾਹ ਤ ਸੁਲਤਾਨ ਭੂਲ ਤਾਂ ਵਰ ਵਰ ਦੇ ਹੈ ਜੋ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਮਨ ਵਿਚੇ* ਭੂਲਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਕੀੜੀ ਦੀ ਦੀ ਨਿਆਈ ਹਨ ਜੋ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਮਨ ਵਿਚੇ* ਭੂਲਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਕੀੜੀ ਦੀ ਦਾ ਨਿਆਣਾ ਹਨ। ਜ਼ਿਸ਼ਸ਼ ਨਦਗੇ ਕੀਤਾ ਆਵੇ ਜਤੇ ਚਗੇ ਨਿਆਈ ਸਮਝਣ ਚਾਹੀਏ ਹਨ। ਜ਼ਿਸ਼ਸ਼ੀ ਨਦਗੇ ਕੀਤਾ ਆਵੇ ਜਤੇ ਚਗੇ ਸ਼ਾਲੀ ਪ¹¹(ਅੰਗ ਤਵੇਂ) ਮਿੰਨੇ ਭੌਗ ਭੌਗਦੇ ਹਨ ਖਸਮ ਪ੍ਰਮਸ਼ਰ ਦੀ 'ਨਰਾਹ (ਵਜ਼ ਉਹ ਕੀਰਿਆਂ ਦੀ ਨਿਆਈ' ਹਨ । ਜਿਹੜੇ ਦਾਣੇ ਭੋਗ ਭੋਗਦੇ ਹਨ ਕੀਤੇ ਖਾਂਦੇ ਹਨ !

ਅਰਥ ੨--ਪ੍ਰਸਨ :--ਸ਼ਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਸੰਤ ਤਾਂ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਅੰਤ ਪਾ

ਗ਼ੋਵੇਂ ਇਹ ? ਉੱਤਰ:–(ਸਾਲਾਹੀ ਸਾਲਾਹਿ ਏਤੀ ਸੁਰਤਿ ਨ ਪਾਈਆ) (ਸਾਲਾਹੀ) 2公司的企业的企业的企业的企业的企业的企业的企业。 **或数据影響級數數數數數數數數數** ਸਲਾਹਣ ਵਾਲ ਜੇ ਸੌਕ, ਮਹਾਤਮਾ ਪੂਰਖ ਹਨ ਉਹ ਸਾਰੇ ਹੀ ਪ੍ਰਜੇਸ਼ਰ ਦੀ (ਸਾਲਾਹਿ) ਇਕਤ ਤਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਲਾਹਿੰਦੇ ਤਾਂ ਹਨ ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ (ਸੰਤੀ) ਉਨ੍ਹੀਂ (ਸ਼ਰੀਕ) ਗਿਆਕ, ਸਮਝ ਅੰਤ ਪਾਉਣ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਹੈ। ਭਾਵ ਅੰਤ ਨਹੀਂ ਪਾ ਸਕੇ ਵਾ ਚੇਖੋ ਅੰਤ ਪਾਉਣ ਵਾਲੀ (ਸੂਰਤਿ) ਗਿਆਤ, (ਉਤੀ) ਇਤੀ ਸਮਾਪਤ ਤੇ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜੋ ਬ੍ਰਹਮ ਤੋਂ ਵੱਖ**ਰੇ ਰਹਿਣ ਤਾਂ ਅੰਤ** ਜ਼ੌਣ ਦਾ ਸਤਨ ਕਰਨ ਮਰਾਂ ਉਹ ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮ ਵਿਚ ਦਿਉਂ ਲੀਣ ਅਭੇਦ ਹੈ ਬਾਦੇ ਹਨ ਜ਼ਿਵੇਂ "

(ਨਦੀਆਂ ਅਤੇ ਵਾਰ) ਨਵੀਆਂ ਦੀ ਨਿਆਦੀ ਜਿਹੜੇ ਵੱਡੇ ਮਹਾਤਮਾ ਤਤ ਉਹ ਹਨ ਅਤੇ (ਵਾਰ) ਵਾਰਤਿਆਂ, ਛੋਟੇ ਨਾਲਿਆਂ ਦੀ ਨਿਆਈ ਜਿਹਤੇ ਛੋਟੇ

ਕਰਿਆਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹਨ ਉਹ_{ਾਂ}

ਸ਼ੀ ਸ਼ਪੂ ਜੀ ਸ਼ਾਹਿਬ

(ਪਵਾਰ ਸਮੁੱਖਿ ਨ ਜਾਣੀਅਹਿ) ਪ੍ਰਸੰਸਰ ਰੂਪ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿਚ ਜਿਮਰਨ ਬਰਕੇ (ਪਵਰਿ,ਪੈ ਤਾਂ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਭਾਵ ਮਿਲ ਤਾਂ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਪਰ (ਨ ਜਾਣੀਅਰਿ) ਪੁਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਅੰਤ ਨਹੀਂ ਜਾਣ ਸਕਦੇ । ਜਿਵੇਂ ਨਦੀਆਂ ਨਾਲੇ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿਚ ਮਿਲ ਤਾਂ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸਮੁੰਦਰ ਦਾ ਰੂਪ ਹੀ ਹੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਅੰਤ ਨਹੀਂ ਪਾ ਮੁਕਦੇ। ਇਉਂ ਕੋਈ ਵੀ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਅੰਤ ਨਹੀਂ ਪਾ ਸਕਦਾ।

ਪ੍ਰਸ਼ਨ :–ਸੱਚ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਜੀ ਜੋ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਵਿਚਅਭੇਦਤਾ ਦਾ ਅਨੰਦ ਸੰਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਇਆ ਹੈ ਉਹ ਪਦਾਰਥ ਕੋਲ ਆਉਣ ਤੋਂ ਜਾਂ ਪਦਾਰਥਾਂ ਵਿਚ

ਪਰਰਣ ਤੋਂ ਨਾਸ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੋਣਾ ਹੈ ?

ਉੱਤਰ :-(ਸਮੁੰਦ ਸਾਹ ਸਲਤਾਨ) (ਸਮੁੰਦ) ਸਮੁੰਦਰ ਦੀ ਨਿਆਈ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਹੈ (ਸਾਹ) ਸ਼ਾਹ ਦੀ ਨਿਆਈ' ਜਗਿਆਸੂ ਹਨ ਅਤੇ (ਸੁਲਤਾਨ) ਚੱਕਵਰਤੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਦੀ ਨਿਆਈ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਤਰ ਬੇਤੇ ਹਨ। ਜੋ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਰੂਪ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿਚ ਸੌਤ ਅਤੇਦ ਹੋਏ ਹਨ ਉਹ ਛਾਵਾਂ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ ਬਣ ਜਾਣ ਤੋਂ ਛਾਵਾਂ ਫੌਰਵਰਤੀ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹ ਬਣ ਜਾਣ।

(ਗਿਰਹਾ ਸੇਤੀ ਮਾਲ ਧਨੂ) ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਾਸ਼ (ਗਿਰ) ਪਹਾੜਾਂ ਨੂੰ (ਹਾ) ਕਰਣ ਵਾਲਾ ਕੇ ਇੰਦ੍ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਹਾੜਾਂ ਦੇ ਖੰਡ ਇੰਦ੍ ਨੇ ਕੱਟੇ ਸਨ। ਉਸ ਵਰਗੇ (ਮਾਲ) ਹਾਬੀ ਐਰਾਪਤ ਤੋਂ ਘੋੜੇ ਅਤੇ (ਧਨੂੰ) ਖ਼ਜ਼ਾਨ ਹੋਣ, ਭਾਵ (ਸ਼ਤੀ) (ਸੇ) ਸਦੀ ਵਰਗੀਆਂ (ਤੀ) ਤੀਆਂ ਰਾਣੀਆਂ ਹੋਣ । ਵਾ :-ਭਾਵੇਂ ਓਨਾਂ ਦੀ (ਗਿਰਹਾ) ਗੰਢ ਦੇ (ਸ਼ੇਤੀ) ਸਹਿਤ ਮਾਲ ਧਨ ਹੋਵੇਂ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਚੱਕਵਰਤੀ ਪਾਕਬਾਰ ਬਣ ਜਾਣ।

ਮੀ ਜਬ ਜੀ ਸਾਹਿਬ

ਸ੍ਰੀ ਸਪੂ ਸੀ ਸ਼ਾਹਿਤ

(ਕੀਕੀ ਤੀਲ ਨ ਹੋਵਨੀ ਜੋ ਤਿਸ ਮਨਹ ਨ ਵੀਸ਼ਰਹਿ) ਓਨਾਂ ਨੂੰ ਕੀਤੀ _ਦ ਰੁੱਲ ਬਰਾਬਰ ਦੀ ਹੋਗਤਾ ਨਹੀਂ, ਭਾਵ ਬੋੜੀ ਹੋਗਤਾ ਦੀ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੀ ਨਹੀਂ ਤੁੱਲ ਬਰਾਬਰ ਦੀ ਹੋਗਤਾ ਨਹੀਂ, ਭਾਵ ਬੋੜੀ ਹੋਗਤਾ ਦੀ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੀ ਨਹੀਂ ਤੂਲ ਬਰਾਬਰ ਵਾ ਹਰਾਤ ਕੁਰਦੀ। ਕਿ ਅਸੀਂ ਬਾਹ ਹੀ ਜੀ ਰਾਜ ਹੀ। ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਨ ਵਿਚੇ ਪ੍ਰਸਸ਼ਰ ਕੁਰਦੀ। ਕਿ ਅਸੀਂ ਬਾਹ ਹੀ ਜੀ ਰਾਜ ਹੀ। ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਨ ਵਿਚੇ ਪ੍ਰਸਸ਼ਰ ਕੁਰਦਾ ਜਗ ਸਮ। ਨਹੀਂ ਭੁਲਦਾ ਹੈ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੀਕੀ ਜਿਨੀ ਹੈਰਾਤਾਂ ਦੀ ਨਹੀਂ ਕੁਰਦੀ ਸਭ ਪਦਾਰਥ ਵਾਹਿਗ੍ਰਤ੍ਹੇ ਦੇ янਬਕੇ ਵਰਤਦੇ ਵਰਤਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਅਰਥ ਡ--ਪ੍ਰਬਨ :-ਹੋ ਸ਼ਤਿਰਾਰੂ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ! ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਭਰਨ

ਕਿੰਨਾ ਫ ਚਿਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹਾਂਦਾ ਹੈ, ਆਪ ਸਮੇਂ ? ਨਾ ਭੂ ਭਰ ਕਰਨ ਉ ਤਰ :-(ਸ਼ਾਲਾਹੀ ਸ਼ਾਲਾਹਿ ਏਤੀ ਸੂਰਤਿ ਨ ਪਾਈਆ) ਹੋ ਭਾਈ। ਚ ਤਰ ਜੀ ਹੈ। (ਸਾਲਾਹਿ) ਸਿਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਸਿਮਰਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ (ਸਾਲਾਹੀ) ਪ੍ਰਸੰਸਰ ਦੀ (ਸਾਲਾਹਿ) ਸਿਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਿਲਾਰ) ਪ੍ਰਸਲ ਕੇ ਸੰਭ ਮਹਾਤਮਾ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲਕੇ ਉਸ ਪ੍ਰਮਸਰ ਨੂੰ (ਸਾਲਾ ਹੈ) ਜ ਸਭ ਸਹਾਤਜ ਹਨ। ਵਾਂ :-ਸਲਾਹੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਸਾਲਾਹੁਤਾ ਸਲਾਹੁਣਾ ਕਰੋ ਸਿਫਤ ਕਰੋ। ਵਾਂ :-ਸਲਾਹੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਸਾਲਾਹੁਤਾ

ਕਰ ਵਾ :--ਸਲਾਹਣ ਵਾਲੇ ਸੰਤਾਂ ਦੀ (ਸਾਲਾਹਿ) ਸਿਫਤ ਕਰੋ। ਬੰਕਾ :-ਬਿੰਨਾ ਵਿਚ ਜੀ ? (ਏਤੀ ਸ਼ੁਰਤਿ ਨ ਪਾਈਆਂ) ਟਨੀ (ਸੁਰ^ਦਤ) ਗਿਆਰ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ, ਗਈ ਤੇ ਭਾਵ ਹੋਣ ਤਾਈ, ਤੇਸ਼ੀ, ਬੰਬ੍ਹਾ ਸਮੜ ਦਹੀ, ਗਿਆਤ ਤੂਸਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ? ਤੀ ਫਿਰ ਇੱਤਨਾ ਚਿਰ ਸਲਾਹਣਾ ਕਰ ਜ਼ਿੰਦਾ ਚਿਰ ਤੇਗੀ ਪਾਪਤ ਕਾਤਾ : ਤੇ (ਸੂਰਤਿ) ਬਿਰਤੀ ਬ੍ਰਹਮਾਕਾਰ ਨਾ ਹੁਣਾ ਪਾਵੇਂ । ਵਾ :-ਸਲਾਹਣੇ ਜੇਗ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ (ਸਰਾਤ) ਕਿਰਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਤਨਾ ਚਿਰ ਮੈਂ ਤੂੰ ਦੀ (ਸਰਤਿ) ਨੂੰ ਉਤਨਾ ਦਿਰ ਸਲਾਹੁਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਤਨਾ ਚਿਰ ਮੈਂ ਤੂੰ ਦੀ (ਸਰਤਿ) ਨੂੰ ਚਤਨਾ ਕਰ ਸਨ। ਗਿਆਤ (ਏਤੀ) ਇਤੀ ਭਾਵ ਸਮਾਪਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂਦੀ। ਭਾਵ ਜਿਤਨ: ਚਿਰ ਰਗਆ ਤੇ ਵਿਤਾਂ ਮੈਂ ਤੂੰ ਫੁਰਦੀ ਹੈ ਉਤਨਾ ਚਿਰ ਸਿਮਰਨ ਕਰਨੇ ਨਹੀਂ ਹਟਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਮ ਭੂ ਭੂਰਦਾ ਤੋਂ ਤੋਂ ਜੰਗ ਹੈ ਕੇ (ਚਾਰ ਸਾਧਨਾਂ ਸੰਮਗਤ ਹੈ ਕ) ਉਸਦੀ ਵਾ :-(ਸਾਲਾਹੀ) ਸਲਾਹੁਣੇ ਜੰਗ ਹੈ ਕੇ (ਚਾਰ ਸਾਧਨਾਂ ਸੰਮਗਤ ਹੈ ਕ) ਉਸਦੀ ਵਾ:-(ਸਾਲਾਹ) ਕਰੋ (ਏਤੀ) ਕੀ ਤੁਸੀਂ* ਏਨੀ (ਸੁਰਤਿ) ਰਿਆਤ ਨਹੀਂ* ਪਾਈ ਵਾ ਪੀਤੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣੀ ? ਕਿ :--

(ਨਵੀਂ ਅਤੇ ਵਾਹ; ਪਵਰਿ ਸਮੀਦ ਨ ਜਾਣੀਅਹਿ) ਜਿਵੇਂ ਨਦੀਆਂ ਅਤੇ (ਵਾਹ) ਵਾਹੜੇ, ਨਾਲ, ਜੋ ਪਾਣੀ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿਚੋਂ ਬੁਖ਼ਾਰਾਤ ਬਣ ਕ, ਉੱਡ ਕੇ, ਵਿੱਚ ਰੂਪ ਹੋ ਕੇ, ਪਹੜਾ ਵਿਚ ਵਰ ਕੇ, ਫਿਰ ਨਦੀਆਂ ਨਾਲ ਬਣ ਕੇ ਜਿਸ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰੇ ਸਮੰਦਰ ਤੇ ਵਿੱਚੜੇ ਸੀ, ਉਸਨੂੰ ਮਿਲਣ ਵਾਸਤੇ ਤੁਰ ਪੈਂਵੇ ਹਨ। ਜਿੰਨਾ 'ਚਰ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿਚ ਜਾ ਕ ਪੈ ਨਹੀਂ' ਜਾਦੇ, ਅਭਦ ਨਹੀਂ' ਹੈ ਜਾਂਦੇ। ਉ_ਵਨਾ ਚਿਰ ਇਨੇ ਰਾਤ ਵਗਦੇ ਹੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਮੰਦਰ ਵਲ ਨੂੰ ਤਰੇ ਹੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਵਤੇ ਵੱਡੇ ਪਹ ਤਾਂ ਨੂੰ ਚੀਰ ਚੀਰ ਕੇ; ਜੰਗਲਾਂ ਨੂੰ ਚੀਰ ਚੀਰ ਕ, ਕਈ **要**类的被选择是常常的资金。《心理数数数

ਮੌਤ ਕੱਟ ਕਟ ਕ, ਪੱਬਰਾਂ ਨਾਲ ਟੱਕਰਾਂ ਬਾਬਾ ਕੇ,ਉਤਾਂ ਨੀਵੇਂ ਡਿਗ ਬਿਗ ਤੇ, ਸਤ ਜ਼ੌਰ ਟੈਲਾ ਪਾਉੱਦ ਆਪਣ ਪਿਆਰੇ ਸਮੇਂਦਰ ਦੇ ਪਾਸ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸਮੇਂਦਰ ਵਿਚ _{ਮਿਲਕ} ਉਨਾਂਦੀ ਹਿਲ ਜਲ ਬੋਲ ਚਾਲ ਖੜਬੜਾਪੁਰ ਸਭ ਮਿਰ ਜਾਦੀ 1। ਸਮੁੰਦਰ ਵਿਚ ਮਿਲ ਕੇ ਸਮੁੰਦਰ ਰੂਪ ਹੀ ਹੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਅੱਡ ਅੱਡ ਨ*ੀ*ਂ ਜਾਣ ਜਾਂਦ।

ਅਸਲ ਵਿਚ ਉਹ ਕਰਿਆਸ਼ੁਆਂ ਨੂੰ ਸਿਖਿਆ ਦੇ*ਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਅਫ਼ ਸਮੰਦ ਤਾਂ ਵਿਵਾੜ ਕੇ ਦੇਖ ਪਾਇਆ, ਹੋਣ ਉਸ ਵਿਚ ਮਿਸ਼ਣ ਲਈ ਦਿਨ ਰਾਤ ਚਲ ਨਹ ਹਾਂ, ਹੈ ਕਰਿਆਸੂ ' ਜਿਸ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਰੂਪ ਸਮੁੰਦਰ ਤੋਂ' ਤੂੰ ਵਿਫੜਿਆ ਹੈ, ਤੋਂ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਦਿਨ ਗਾਵਚਲਦਾ ! ਆਗਾਹਾ ਕੂ ਬਾਘਿ ਪਿਛਾ ਫੋਰਿਨ ਮਹੜੜਾ ਮੇਂ (ਅੰਗ ੧੦੯੬) ਉਦਮ ਕਰੋ, ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਦਿਨ ਰਾਤ ਫਜਨ ਕਰੋ, ਰਦਾ ਤਕ ਬ੍ਰਾਮ ਰੂਪ ਸਮਦੂਤ ਵਿਚ ਅਭਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂਦੇ, ਸਿਮਰਨ, ਭਜਨ, ਭਗਤੀ ਵੱਲ ਤਰੇ ਵਧਦੇ ਹੀ ਚਲੋ .

ਵਾਸ਼ਨਾ ਸਹਿਤ ਹੋਣ ਰੂਪ ਬੁਖਾਰਾਤ ਬਣਕੇ ਪੰਜਾਂ ਕੋਸ਼ਾਂ ਰੂਪ ਪਹਾੜਾਂ ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਕੇ ਜੰਮਣ ਮਰਣ ਦਾ ਬਚਾ ਦੁਖ ਪਾਇਆ । ਫਿਰ ਢਿਰਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰਵਾਹ ਪਮੇਸ਼ਰ ਵਲ ਨੂੰ ਪਿਆ ਪੀਜ਼ਾ ਫੋਸ਼ਾ ਰੂਪ ਪਹਾੜ ਹੈ, ਤਿੰਨਾਂ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਸੌੜਾਂ ਨੂੰ ਕੱਟਦਿਆਂ ਹੋਇਆ, ਕਨੌਰ ਚਿਤ ਨਾਸਤਕਾ ਰੂਪ ਪੱਚਰਾ ਨਾਲ ਮੌਥਾ ਮਾਰਦਿਆਂ, ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਛੜਦਿਆ, ਫਿਰ ਸੰਸਾਰ ਉਜਾੜ ਵਿਚ ਦੀ ਤੇ ਮੈਕਲਪਾਂ ਵਿਕਲਪਾਂ ਦੇ ਸੰਘਣ ਜੰਗਲ ਵਿਚ ਦੀ ਲੰਘਦਿਆਂ, ਨਸਰਧਕਾਂ ਤੇ ਭੂਤਾਂ, ਪ੍ਰੇਤਾਂ, ਕਬਰਾਂ, ਮੜ'ਆਂ, ਦੇਹਧਾਰੀਆਂ ਦੀ ਓਪਾਸਨਾਂ ਰੂਪ ਮਾਵੂਬਲਾਂ ਨੂੰ ਫ਼ੜਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ; ਪੇਸ਼ ਦੇ ਪਵਾਹ ਵਿਚ ਪੈ ਕੇ ਸਿ ਪੇ ਅਕਾਲ ਪੂਰਬ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਸਮੁੰਦਰ ਵੱਲ ਤਰਿਆਂ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤਕ ਬ੍ਰਹਮ ਰੂਪ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿਚ ਮਿਲ ਕੇ ਅਭਦ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਇਉਂ ਚਲਦ ਚਲਦੇ ਅਭੇਦ ਹੋ ਜਾਵੇ ਹਨ।

ਬੰਜ਼ਉ' ਜਲ ਮਹਿ ਜਲੂ ਆਇ ਖਟਾਨਾ । ਤਿਉਂ ਜੇਤੀ ਸੰਗਿ ਜੋਤਿ ਸਮਾਨਾ ॥ ਮਿਟ ਗਏ ਗਵਨ ਪਾਣ ਬਿਸਰਾਮ ਜਨਾਨਕ ਪ੍ਰਤ ਕੇ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨ ॥ (੨੭੮)

ਜਿਵਾਂ ਨਵੀਆਂ ਤੇ ਨਾਲਾ, ਸਮੰਦਰ ਵਿਚ ਪੈਣ ਤੋਂ ਖੜਬੜਾਹਰ, ਹਿਲ ਜਲ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਇਉਂ ਨਦੀਆਂ ਦੀ ਨਿਆਈ ਤੌਰ ਬੌਤ, ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਹਨ ਅਤੇ (ਵਾਹ) ਨਾਲਿਆਂ ਦੀ ਨਿਆਈ ਜਿਹੜੇ ਛੋਟੇ ਉਪਾਸ਼ਕ ਜਗਿਆਸ ਹਨ : ਉਹ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਚਿਰ ਵਾਹਿਗਰੂ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿਚ ਪੈ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੇ ਅੰਭਦ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਣੇ - ਉਤਨਾ ਚਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਪ ਤਪ ਰੂਪੀ ਸਾਧਨਾ ਰੂਪ ਖੜਬੜਾਹਣ पर्वजी २३

ਕਰ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਭਾਵ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਰ ਹੋਵਾਂ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਚਿਰ ਸਾਧਨ ਮਿਰਣ ਹੈ ਜਾਣੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਭਾਵ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਰ ਹੋਵਾਂ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਚਿਰ ਸਾਧਨ ਮਿਰਣ ਹੈ ਜਾਣਾ ਜਾਂਦਾ ਹੋ ਭਾਵ ਦੂਨਾਆਂ ਹੈ ਜਾਂਦੇ ਅਭਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂਦੇ। ਉਤਨਾ ਚਿਰ ਨਹੀਂ ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਮਿਲ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੇ ਅਭਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂਦੇ। ਉਤਨਾ ਚਿਰ ਨਹੀਂ ਜਿਨਾ ਵਿੱਕ ਸਿਲਾ ਸੰਬੰਧਨ । ਵਾਂ :–ਏਖ ਜੋ ਨਦੀਆਂ ਅਤੇ ਨਾਲੇ ਹਨ ਵਿੱਚ ਬਾਧਨ ਜਰੂਰ ਕਰਨੇ ਬਾਹੀਦ ਹਨ । ਵਾਂ :–ਏਖ ਜੋ ਨਦੀਆਂ ਅਤੇ ਨਾਲੇ ਹਨ ਵਿੱ ਬਾਧਨ ਜ਼ਰੂਰ ਕਰਨ ਬਾਹਿਤ ਉਹ ਜ਼ਿੰਨਾ ਚਿਰ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਹਾਂਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚਿਰ ਉਹ ਖਤੁਨਾ ਨਹੀਂ ਵਿੱ ਉਹ ਜ਼ਿੰਨਾ ਚਿਰ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਹੋ ਦੇ ਜ਼ਿੰਨਾ ਹੈ। ਚਹਾਜਨਾ।ਚਰ ਸਨਦਰ ਜਾਣਦ ਹਨ ਰਾਤ ਦਿਨੇ ਕਰੇ ਹੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ । ਉਹ ਆਹਾਮ ਕਰਕੇ ਨੂੰ ਮੁੱ ਜਾਣਦ ਹਨ ਰਾਤ ਦਿਨ ਬਹਿੰਦ । ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਤੈਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜ਼ਿੰਨਾ ਚਿਰ ਨਹੀਆਂ ਨਿਆਈ ਹੈ ਜਿ ਬਾਹਾਦਾ। ਇਸ ਭਰੂ ਹੈ। ਦੀਸਰ ਹੈ ਅਤੇ ਵਾਰਤੇ ਦੀ ਨਿਆਈ ਤੋਂ ਜੀਵ ਹੈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਾਚੇ ਅਰਥ ਦਾ ਤੋਂ ਦਸ਼ਤਰ ਹਾਲਤ ਵਾਰਕ ਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹ ਦੇਸ਼ਤਾ ਪਾ ਗ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਰੂਪ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿਚ ਤਿਆਗ ਕਰਕ ਦੇਤਨ ਭਾਗ ਵਿਚ ਦੇਸ਼ਤਾ ਪਾ ਗ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਰੂਪ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿਚ ਸ਼ਾਪਣ ਆਪ ਨੂੰ ਅਰਦ ਹੋਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਉਤਨਾ ਚਿਰ ਸਾਮਾਹੀ ਚੜ੍ਹ ਆਪਣ ਆਪ ਨੂੰ 'ਤੇ ਅਵਸਥਾ ਸੀ '-'ਰਗੀਦਾ ਚਿੰਤ ਖਟੇਯਾ ਵਾਣੇ ਦੁਖ ਜਿਵੇਂ ਵਰੀਦ ਜੀ ਦੀ ਅਵਸਥਾ ਸੀ '-'ਰਗੀਦਾ ਚਿੰਤ ਖਟੇਯਾ ਵਾਣੇ ਦੁਖ

ਜ਼ਿਵ ਚਗਾਣ ਬਿਰਹ ਵਿਵਾਵਟ ਲਵੇ ॥ ਇਹ ਹਮਾਰਾ ਜੀਵਣਾ ਤੋਂ ਸਾਹਿਬ ਸਚੇ ਵੇਖ ॥' ਪੂਸ਼ਨ :-ਸਮੀਦਰ ਆਖ ਕਿਸ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈ ਕੈ ਪਸ਼ਨ :-ਮਸ਼ੂਵਰ ਸਾਹ ਸੁਲਤਾਨ) ਤਾਂ ਮਹਾਰਾਜ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉੱਤਰ:-(ਸਮੁੰਦ ਸਾਹ ਸੁਲਤਾਨ) ਤਾਂ ਮਹਾਰਾਜ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਭੂ ਭਰ - ਸਿਸੂਟ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ। (ਸਲਤਾਨ) ਪਾਤਿਸਾਹਾਂ ਦਾ ਭੀ (ਸਾਹ) ਜੋ ਸਮੂਦਰ ਅਕਾਲ ਕਰਨ । ਮਾਤਸਾਹ ਹੈ ਪ੍ਰਸਿਰ 'ਸੌ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਸਾਹਾ ਪਾਤਿਸਾਹਿਬ ਨਾਨਕ ਰਹਣ ਪਾਤਸਾਹ ਹੈ ਕੁਸਲੇ ਸਮੁੰਦਰ ਕਿਹਾ ਹੈ। ਉਸ ਵਿਚ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਅਭੇਦ ਹੁੰਦੇ ਰਜਾਈ॥' ਉਸਨੂੰ ਸਮੁੰਦਰ ਕਿਹਾ ਹੈ। ਉਸ ਵਿਚ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਅਭੇਦ ਹੁੰਦੇ

ਹਨ । ਭਾਈ ਰਾਮ ਕਇਰ (ਗਰਬਖਸ਼ ਸਿੰਘ) ਜੀ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ।

ਪ੍ਰਸ਼ਨ :--ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਕਿਤਨੀ ਕੁ ਬਰਕਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ? ਪ੍ਰਸ਼ਨ - ਪ੍ਰੀ ਉੱਤਰ :--(ਗਿਰਹਾ ਸੋਤੀ ਮਾਲ ਧਨੂ) ਜੋ ਅਕਾਲ ਪਰਖ ਸਮੇੰਦਰ ਵਿਚ ਅਭੇਦ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਜੀਵਨ ਮੁਕਤ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਚਨ (ਗਿਰਹਾ) ਬਾਣੀ ਬੋਲਣ ਅਭਦ ਹੱਸ ਦੇ ਹੋਈ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸ਼ੁਸ਼ਾ ਨੂੰ ਮਾਲ, ਧਨ ਰੇਕੜੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ ਨਾਲ ਭਾਵ ਵਰ ਦੇਣ ਨਾਲ ਹੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸ਼ੁਸ਼ਾ ਨੂੰ ਮਾਲ, ਧਨ ਰੇਕੜੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ ਨਾਲ ਭਵਰੀ ਦੇ ਸਾਲਕ ਹੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿ 'ਕੀਤਾ ਲੜਾਨ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਐਡੀ ਵੱਡੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿ 'ਕੀਤਾ ਲੜਾਨ ਸੋਈ ਕਰਾਇਨਿ ਦਰਿ ਫੋਰੂ ਨ ਕੋਈ ਪਾਇਦਾ ॥ (ਅੰਗ ੧੦੭੬)

ਪ੍ਰਸ਼ਨ :-ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੈਭਾਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੋਵੇਗਾ ? ਉ ਤਰ :-(ਕੀਤਾ ਜੀਲ ਨ ਹੋਵਨੀ) ਐਂਡੇ ਵੱਡੇ ਸਤਿਕਾਰ ਨੂੰ ਪਾ ਕੇ ਉਨਾਂ ਮਹਾਤਮਾਂ ਨੂੰ ਭੀੜੀ ਜ਼ਿੰਨਾ ਵੀ ਮਾਣ ਨ**ੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਕੀ**ੜੀ ਤਾਂ ਤੌਰ ਵੀ ਮਾਰਦੀ ਰੈ ਪਰ ਉਹ ਗੁਰਸ਼ ਖ਼ ਐਮੀ ਨਿੰਮ੍ਰਿਤਾ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸ਼ਚਾਣ ਦਣ ਰੂਪ ਭਗ ਨਹੀਂ ਮ ਰਦੇ। ਸਾਰਿਆ ਦੇ ਚਤਨਾਂ ਦੀ ਧੂੜ ਬਣਕੇ ਰਹਿੰ ਦੇ ਹਨ। (ਕੇਤਿਸ਼ ਮਨਹੂਨ ਵੀਸ਼ਰਹਿ) ਜੋ ਉਹ ਤਿਸ਼ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਨੂੰ ਮਨ ਵਿਚੋਂ ਨਹੀਂ 最後發展發展發展被接接接接接接接接接接 ਕਲਦੇ ਫੋਰ ਤਾਂ ਉਹ ਐਚ ਏਤ ਹੋ ਜਾਂਦ ਹਨ, ਬੰਦਰੀ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਮੁਸ਼ਰ ਵਿਚ ਜਿਲ੍ਹ ਜਾਵੇਂ ਹਨ , (ਜ) ਜਹਾਰ ਅੰਸ (ਨ, ਪਰਬ ਹਨ ਉਹਨਾਂ ਦ ਹਿਰਦੇ ਵਿਚੇਂ (ਤਿਸ਼) ਤਿਸ਼ਨਾ ਵਿਸ਼ਰਜਨ ਹੈ ਜ ਦੀ ਹੈ ਟਵਿਸਤ ਹੰਗਾਂਡੀ ਨੂੰ

ਅਰਥ ੪--ਪ੍ਰਸਨ :=ਸਰਿਗ੍ਰੂ ਕੀ ਕੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਨੂੰ ਸਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰ ਜੀਵ ਈਸ ਦਾ ਰਦ ਤਾਂ ਦਿ ਹੋਵਰਾਂ ?

ਉੱਤਰ '-(ਸਲਾਹੀ ਸਾਲਾ), ਏਤੀ ਸਰੀਤ ਨ ਪਾਈਆ) (ਸਾਲਾਹੀ) ਪੁਮੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਜੋ (ਸਾਲਾਰੀ) ਸਲਾਹੁਣੇ ਵਾਲੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜੀਵ ਈਸ਼ ਦੇ ਭੇਣ ਈ (ਸੁਟੀਕ) ਗਿਆਕ ਨ**ਾਂ ਪਾਈਦੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰੇ' (ਏਤੀ) ਇਗੋ**ਂ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਮੁੱਕ ਗਈ, ਸਮ ਪਤ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਭਾਵ ਏਕਤਾ ਹੋ ਗਈ ਹੈ।

(ਨਵੀਆਂ ਅਤੇ ਵਾਹ, ਪਵੀਹ ਸਮੇਵਿ ਨ ਜਾਣੀਅਹਿ) ਉਹ ਨਵੀਂ ਵੀ ਨਿਆਈ' ਜੋ ਈਸ਼ਟ ਹੈ ਅਤ (ਵਾਹ) ਨਾਲੇ ਦੀ ਨਿਆਈ' ਜੋ ਜੀਵ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਭੇਂਦ ਨੂੰ ਤਿਆਰਾ ਕੇ ਭਾਵ ਤੜ ਹੈ ਦ ਵਾਚ ਅਰਥ ਦਾ ਤਿਆਰਾ ਕਰਕੇ ਬ੍ਰਹਮ ਰੂਪ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿਚ ਜਾਂ ਪੈ'ਦ ਹਨ ਭਾਵ ਲੀਨ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਫਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜੀਵ ਈਸ਼ ਦਾ ਭੇਦ ਨਹੀਂ ਜਾਣੀਦਾ। 'ਗੁਰੂ ਸਿਖੂ ਸਿਖੂ ਗੁਰੂ ਹੈ, ਏਕੋ ਗਰ ਉਪਦੇਸ਼ ਚਲਾਣ ..' (ਅੰਗ ਬਚਬ) ਇਹ ਵਰਗਾ ਹੋਣਾ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ॥' ਅੰਦਰ ਜ਼ੌਤਿ ਏਕਾ ਮਿਲੀ ਕਿੰਬਾ ਹੁਇ ਮਹੋਇ॥' (ਅੰਗ ਭਰਪ)।

(ਸਮੁੰਦ ਸਾਹ ਮੁਲਤਾਨ; ਵਿਰਹਾ ਸ਼ੇਤੀ ਮਾਲ ਧਨੂ) (ਸਾਹ) ਦੀ ਨਿਆਈ ਜਿਹੜੇ ਜੀਵ ਹਨ ਅਲਪੱਰ ਤਾਂ ਰੂਪੀ ਹਨ ਦੇ (ਸ਼ਿਤੀ) ਸਹਿਤ; ਅਤੇ (ਸੁਲਤਾਨ) ਈਸ਼ਰ ਸਰਬੱਗਤਾ ਰੂਪੀ ਮਾਲ ਦ ਸਹਿਤ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਏਹ ਜੀਵ ਤੇ ਈਸ਼ ਦੀ ਅਲਪੰਗਤਾ ਤੇ ਸਰਬੰਗਤਾ ਰੂਪੀ (ਗਿਰ) ਗੰਢ ਨੂੰ (ਹਾ) ਨਾਸ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ ਪੰਜਾਬ ਰੂਪ ਸਮੁੰਦਰ ਦੇ ਸਾਬ ਮਿਲ ਕਰਕੇ।

(ਕੀੜੀ ਜੀਲ ਨ ਹੋਵਨੀ) ਉਨ੍ਹਾਂ ਗੁਰਮੁਖਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੀੜੀ ਜਿੰਨਾ ਵੀ ਅਭਿਮਾਨ ਨਹੀਂ' ਹੁਦਾ। ਕੀੜੀ ਜਿੰਨਾ ਭੇਦ ਫਰਕ ਨਹਾਂ' ਰਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(ਜੋ ਤਿਸ਼ ਮਨਰ ਨ ਵੀਸਰਹਿ) ਕੇ ਕਰਕੇ ਤਿਨ੍ਹਾਂ ਗੁਰਮੁਖਾਂ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚੋਂ ਪ੍ਰਮੌਸ਼ਰ ਨੇ ਭੁਲਾਂ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਉਹ ਅਨੰਦ ਵਿਚ ਲੀਨ ਹੁੰਦ ਹਨ। ਵਾ: ਜਿਹੜੇ ਤਿਸ਼ ਪੁਮੇਸਰ ਨੂੰ ਮਨ ਵਿਚ' ਨਹੀਂ' ਭੂਲਾਉਂ'ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੀਤੀ ਦੇ ਤੁਲ ਵੀ ਭਾਵ ਅੰਡੀ ਜਿਤਨਾ ਵੀ ਜੀਵ ਈਸ ਦਾ ਭੇਦ ਨਹਾਂ ਹੁੰਦਾ।

ਅਰਥ ਪ :--ਪ੍ਰਸ਼ਨ :--ਮਿੱਖ ਕਹਿਣ ਲੱਗੇ ਜੀ ਬੇਦ ਤਾਂ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ **经复数股级股级股级股级股级股级股级股级股级**

· 特殊派派政策系统政策系统政策系统 2000年 ਕਟਮਨਕਟਰ ਜਾਣੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਭਾਵ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੋਈ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਚਿਰ ਸਾਧਨ ਮਿਟਚ ਜਾਣਾ ਜਾਂਦਾ ਹ**ੈ ਵਿੱ**ਚ ਸਿਲ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੇ ਅਭਦ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦੇ। ਉਤਨਾ _{ਚਿਰ} ਨਹੀਂ ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਮਿਲ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੇ ਅਭਦ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦੇ। ਉਤਨਾ _{ਚਿਰ} ਨਹੀਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਰ ਸਿਲ ਸ਼ਾਧਨ ਕਰੂਰ ਬਰਨੇ ਬਾਹੀਦ ਹਨ । ਵਾ :–ਦੇਖ ਕੇ ਨਦੀਆਂ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹਨ ਉਹ ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਰਿਹ ਉਹ ਖੜਨਾ ਨਹੀਂ ਤੋਂ ਚੁਹਾਜ਼ਨਾ ਚਿਰ ਸਨ। ਜਾਣਦ ਹਨ ਰਾਤ ਦਿਨ ਤਰੇ ਹੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ । ਉਹ ਆਰਾਮ ਕਰਕ ਨਹੀਂ। ਜਾਣਦ ਹਨ ਰਾਤ ਬਹਿੰਦੇ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਤੈਨੂੰ ਬਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਨਦੀਆਂ ਨਿਆਈ ਨੂੰ ਨਿ ਬਾਹ ਦਾ ਦਿਸ਼ ਹੋ ਵੀ ਨਿਆਈ ਜੋ ਜੀਵ ਹੈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਾਰ ਅਰਥ ਦਾ ਹੈ। ਦਾਸਰ ਹਾਂ ਅਤੇ ਦੇਤ ਤਾਰਾ ਵਿਚ ਏਕਤਾ ਪਾ ਕੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਰੂਪ ਸਮੁਕਰ ਵਿਚ ਰਿਆਗ ਕਰਕੇ ਦੇਤ ਵਾਰਾ ਵਿਚ ਏਕਤਾ ਪਾ ਕੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਰੂਪ ਸਮੁਕਰ ਵਿਚ ਸਾਪਣ ਆਪ ਨੂੰ ਅਭਦ ਹੋਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਉਤਨਾ ਵਿਚ ਸਾਲਾਹੀ ਚਲ੍ਹ ਆਪਣ ਆਪ ਹੈ ... ਬਲ ਸ਼ਬਾਬਾ ਸੀ :- 'ਫ਼ਰੀਦਾ ਚਿੰਤ ਖਟਲ। ਵਾੜ ਦੁਖ ਜਿਵੇਂ ਫ਼ਰੀਦ ਜੀ ਦੀ ਅਵਸਥਾ ਸੀ :- 'ਫ਼ਰੀਦਾ ਚਿੰਤ ਖਟਲ। ਵਾੜ ਦੁਖ ਬਿਰਹ ਵਿਛਾਵਣ ਲੋਫ ਮ ਇਹ ਹਮਾਰਾ ਜੀਵਣਾ ਹੈ ਸਾਹਿਬ ਸਚ ਵੇਖ ॥ ਪ੍ਰਸ਼ਨ :-ਸਮੰਦਰ ਆਪ ਕਿਸ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈ ?

ਉ ਤਰ:-(ਸਮੁੰਦ ਸਾਹ ਸੁਲਕਾਨ) ਤਾਂ ਮਹਾਰਾਜ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕਹਿੰ-ਦੇ ਹਨ ਸਮੁੰਦਰ ਅਕਾਲ ਪੂਰਖ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ। (ਸੁਲਤਾਨ) ਪਾਤਿਸਾਹਾਂ ਦਾ ਭੀ (ਸਾਹ) ਡੂ ਸਮਦਰ ਕਰ ਹੈ ਪ੍ਰਸੰਸਰ 'ਸੋ ਪਾਤਿਸਾਹ ਸਾਹਾ ਪਾਤਿਸਾਹਿਬ ਨਾਨਕ ਰਹਣ ਰਜਾਈ ॥' ਉਸਨੂੰ ਸਮੁੰਦਰ ਕਿਹਾ ਹੈ। ਉਸ ਵਿਚ ਬਹੁਮ ਗਿਆਨੀ ਅਭਦ ਹੈੜੇ ਹਨ । ਭਾਈ ਰਾਮ ਕੁਇਰ (ਗੁਰਬਖਸ਼ ਸਿੰਘ) ਜੀ ਦੀ ਤਰਾਂ। ਪ੍ਰਸ਼ਨ :-ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਕਿਤਨੀ ਕੁ ਬਰਕਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ?

ਉੱਤਰ :-(ਗਿਰਹਾ ਸੋਤੀ ਮਾਲੂ ਧਨ) ਜੋ ਅਕਾਲ ਪੂਰਖ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿਚ ਅਭੌਵ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਜੀਵਨ ਮੁਕਤ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਚਨ (ਗਿਰਪਾ) ਬਾਣੀ ਬੇਲਦ ਲੈ ਨਾਲ ਭਾਵ ਵਰ ਦੇਣ ਨਾਲ ਹੀ ਜਗਿਆਸੂਆਂ ਨੂੰ ਮਾਲ, ਧਨ ਰੋਕੜੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ ਨਾਲ ਭ ਜਾਦੇ ਹਨ। ਐਂਡੀ ਵੱਡੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹੈ ਜਾਦੇ ਹਨ ਕਿ 'ਕੀਤਾ ਲੜਾਨ ਸੋਈ ਕਰਾਇਨਿ ਦਰਿ ਫਰ ਨ ਕੋਈ ਪਾਇਦਾ ॥' (ਅੰਗ ੧੦੭੬)

ਪ੍ਰਸ਼ਨ :-ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੈਕਾਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੋਵੇਗਾ 📍

ਉੱਤਰ:−(ਕੀੜੀ ਤਲਿ ਨ ਹੋਵਨੀ) ਐਂਡੇ ਵੱਡੇ ਸਤਿਕਾਰ ਨੂੰ ਪਾ ਕੇ ਉਨਾਂ ਮਹਾਤਮਾਂ ਨੂੰ ਕੀੜੀ ਜਿੰਨਾ ਵੀ ਮਾਣ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਕੀੜੀ ਤਾਂ ਡੰਗ ਦੀ ਮਾਰਦੀ ਹੈ ਪਰ ਉਹ ਗੁਰਮ ਖ ਐਸੀ ਨਿੰਮ੍ਰਿਤਾ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਰਾਫ਼ ਦੁਣ ਰੂਪ ਭੰਗ ਨਹੀਂ ਮੂ ਰਦੇ। ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਦੀ ਧੂੜ ਬਣਕੇ ਰਹਿੰਦ ਹਨ। (ਜੇ ਤਿਸ਼ ਮਨਹੂ ਨ ਫੀਬਰਹਿ) ਜੇ ਉਹ ਤਿਸ਼ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਨੂੰ ਮਨ ਵਿਚੇ ਨਹੀਂ 是沒有政治的政治學是政治學的學術學的政治學的 **专业**经验的现在分词是一种, ਕਲਦੇ ਫੋਰ ਤਾਂ ਉਹ ਲੈੱਟ ਵਜ਼ੇ ਹੋ ਜੋ ਦ**ਾਨ, ਬੰਦਗੀ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਜੇਸ਼ਰ ਵਿਚ** ਜ਼ਿਲ ਜ਼ੁਲਦ ਵਰ ਹੈ। ਜ਼ੁਦੇ ਹਨ। (ਜ) ਜਹੇ 1 ਐਕੇ ਨੇ, ਪਰਸ਼ ਹਨ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਹਿਰਦੇ ਵਿਚੋਂ (ਤਿਸ਼) ਤ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਵਿਸ਼ਰਜਨ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜਵਿਚਤ ਹ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਅਰਥ ੪--ਪ੍ਰਸਨ: --ਸਤਿਗ੍ਰਗੂ ਜੀ ਜੋ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਨੂੰ ਸਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀਵ ਈਸ ਦਾ ਭੇਵ ਤਾਂ ਹੋਵਾ ਹਵੇਗਾ ਵ

ਉੱਤਰ: (ਸਾਣਾ ਹੀ ਸਾਲਾਹਿ, ਉਤੀ ਸ਼ਰਤਿ ਨ ਪਾਈਆ) (ਸਾਲਾਹੀ) ਪੁਸੇਸ਼ਰ ਨੂੰ ਜੋ (ਸਾਲਾਹਿ) ਸਲਾਹੜੇ ਵਾਲ ਹਨ ਉਣਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜੀਵ ਦੀਸ਼ ਦੇ ਕੁੰਦ ਦੀ (ਸ਼ਵਤਿ) ਗਿਆਤ ਨਹੀਂ ਪਾਈਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰੇ (ਏਤੀ) ਇਸ਼ੀ ਤੋਂ ਗਈ ਹੈ। ਮੁਤ ਗਈ, ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਭਾਵ ਦੇਕਤਾ ਹੋ ਗਈ ਹੈ।

(ਨਵੀਆਂ ਅਤੇ ਵਾਹ; ਪਵੀਹ ਸ਼ਮੀਦ ਨ ਜਾਣੀਆਹਿ) ਉਹ ਨਦੀ ਦੀ ਨਿਆਈ ਜੋ ਈਸ਼ਰ ੈ ਅਤੇ (ਵਾਰ) ਨਾਲੇ ਦੀ ਨਿਆਈ ਜੋ ਜੀਵ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਭਦ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਕੇ ਭਾਵ ਤਤ ਪੂੰ ਦੇ ਵਾਚ ਅਰਥ ਦਾ ਤਿਆਗ ਕਰਕੇ ਬ੍ਰਹਮ ਰੁਪ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿਚ ਜਾਂ ਪੈ*ਦੇ ਹਨ ਭਾਵ ਲੀਨ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਫੇਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜੀਵ ਈਸ਼ ਦਾ ਭੇਦ ਨਹੀਂ ਜਾਣੀਦਾ, 'ਗਰੂ ਸਿਖੂ ਸਿਖੂ ਗੁਰੂ ਹੈ, ਏਕੋ ਰਾਰ ਉਪਦੇਸ਼ ਚਲਾਏ॥' (ਅੰਗ ਬਬਬ) ਇਹ ਵਖਰਾ ਹੋਣਾ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ॥' ਉਰ ਜੱਤਿ ਏਕਾ ਮਿਲੀ ਵਿੱਚਾ ਪੁੱਦ ਮਹੇਂਦਿ॥' (ਅੰਗ ਤਰਪ)।

(ਸਮੁੰਦ ਸਾਹ ਮਲਤਾਨ; ਰਿਰਹਾ ਸ਼ੇਤੀ ਮਾਲੂ ਧੁਨੂ) (ਸਾਹ) ਦੀ ਨਿਆਈ ਜਿਹੜੇ ਜੀਵ ਹਨ ਅਲਪਰਤ' ਰੂਪੀ ਧਨ ਦੇ (ਸ਼ਿਤੀ) ਸਹਿਤ; ਅਤੇ (ਸਲਤਾਨ) ਈਸ਼ਰ ਸਰਬੱਗਤਾ ਰੂਪੀ ਮਾਲ ਦੇ ਸਹਿਤ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਏਹ ਜੀਵ ਤੋਂ ਈਸ਼ ਦੀ ਅਲਪੰਗਤਾ ਤੇ ਸਰਣਗਤਾ ਰੂਪੀ (ਗਿਰ) ਗੰਢ ਨੂੰ (ਹਾ) ਨਾਸ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ

(ਕੀਬੀ ਤੀਲ ਨ ਹੋਵਨੀ, ਉਨਾ ਗੁਵਮੁਖਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ **ਕੀਤੀ ਜਿੰਨਾ ਵੀ** ਅਭਿਮਾਨ ਨਹੀਂ ਹੁਦਾ। ਕੀੜੀ ਜਿੰਨਾ ਭੇਦੇ ਫੋਰਕ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(ਜੇ ਇਸ਼ ਮਟਹੂਨ ਵੀਸਰ ਤ) ਜੇ ਕਰਕੇ ਤਿਨ੍ਹਾਂ ਗੁਰਮੁਖੀ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚੈਂ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਨ ਭੂਲੇ । ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਉਹ ਅਨੰਦ ਵਿਚ ਲੀਨ ਹੁੰਦ ਹਨ। **ਵਾ:** ਜਿਹੜੇ ਤਿਸ਼ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਨੂੰ ਮਨ ਵਿਚੌਂ ਨਹੀਂ ਭੁਲਾਉਂਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੀਤੀ ਦੇ ਤੁਲ ਵੀ ਭਾਵ ਕੀਤੀ ਕਿਤਨਾ ਵੀ ਜੀਵ ਈਸ ਦਾ ਭੇਦ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

ਅਰਥ ਪ :--ਪ੍ਰਸ਼ਨ :--ਸਿੱਖ ਕਹਿਣ ਲੱਗੇ ਜੀ ਬੇਦ ਤਾਂ ਪ੍ਰਜੇਸ਼ਰ 企業等企業要要要要要要要要要要要要 ਸ਼੍ਰੀ ਜਪੂ ਜੀ ਸ਼ਬੰਹਏ

,表演發發發發發發發發發發發發發發發發發發 ਕਲਕਲਨ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਾਹਰ ਜਿਹੜੇ ਸ਼ਾਹਰ ਜਿਹੜੇ ਕਾਣੀ ਕਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਚਿਰ ਸਾਧਨ ਜਿਹੜੇ ਜਣਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਲ ਨਹੀਂ ਜਾਣ ਅਤਣ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦ। ਉਤਨਾ ਦਿਰ ਨਹੀਂ ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਮਿਲ ਨਹੀਂ ਜਾਣ ਅਤਣ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦ। ਉਤਨਾ ਦਿਰ ਸ਼ਾਹਨ ਮਰੂਰ ਕਰਨ ਚਾਹੀਣ ਹਨ । ਵਾ:-ਦੇਖ ਜੋ ਨਦੀਆਂ ਅਤੇ ਨਾਲੇ ਹਨ ਲੇ ਸ਼ਾਹਨ ਸਰੂਹ ਸਮਦਰ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚਿਰ ਉਹ ਖਤਨਾ ਨਹੀਂ 🕌 ਜ਼ਣਦੇ ਹਨ ਰਾਤ ਦਿਨ ਤਰੋਂ ਹੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ । ਉਹ ਆਰਾਮ ਕਰਕ ਨਹੀਂ ਸਟਿੰਦ ਹਨ ਹੈ ਹੈ। ਤੇ ਬਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਚਿੱਕ ਨਦੀਆਂ ਨਿਆਮਾਂ ਤੋਂ ਨੇ ਬੀਹਵਾ ਵਿਸ਼ਤ ਹੈ ਦੀ ਨਿਆਈ" ਜੋ ਜੀਵ ਹੈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਾਚ ਅਰਥ ਦਾ ਤਿਆਰ। ਕਰਕੇ ਦੇਤਨ ਭਾਰਾ ਵਿਚ ਏਲਤਾ ਪਾ ਕੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਰੂਪ ਸਮੁੰਕਰ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਧੇਣ ਤੋਂ ਵਿਆ ਨਹੀਂ' ਜਾਣਦਾ ਉਸਨਾ ਚਿਰ ਸਾਸ਼ਾਹੀ ਪਲ ਆਪਣ ਆਪ ਹੈ ਕਾਰ ਅਵਸਥਾ ਸੀ:- 'ਡਰੀਏਾ ਚਿੱਤੇ ਖਟਾਪਾ ਵਾੜੇ ਦੁਖ ਬਿਰਹ ਵਿਛਾਵਣ ਲੱਗ ॥ ਇਹ ਹਮਾਰਾ ਜੀਵਣਾ ਹੈ ਸਾਹਿਬ ਸਭ ਵੇਖ _{ਹੈ}

ਪ੍ਰਸ਼ਨ :-ਸਮੁੰਦਰ ਆਪ ਕਿਸ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈ ? ਪ੍ਰਮਨ --ਸਮੁੰਦ ਸ਼ਾਹ ਸੁਲਤਾਨ) ਤਾਂ ਮਹਾਰਾਜ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਮੁੰਦਰ ਅਕਾਲ ਪੂਰਬ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ। (ਸਲਭਾਨ) ਪਾਤਿਸਾਹਾਂ ਦਾ ਭੀ (ਸਾਹੁ) ਜੋ ਸਮੂਦਰ ਸਕਦਾ ਪਾਤਸਾਰ ਹੈ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ "ਸੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਸਾਹਾ ਪਾਤਿਸਾਹਿਬ ਨਾਨਕ ਰੋਹਣ ਰਜਾਈ॥" ਉਸਨੂੰ ਸਮੁੰਦਰ ਕਿਹਾ ਹੈ। ਉਸ ਵਿਚ ਬਹੁਮ ਗਿਆਨੀ ਅਭੇਦ ਹੈਡੇ ਪਨ । ਭਾਈ ਰਾਮ ਕਇਰ (ਗੁਰਬਖਬ ਸਿੰਘ) ਜੀ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ।

ਪ੍ਰਸ਼ਨ :-ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਕਿਤਨੀ ਕੁ ਬਰਕਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ?

ਪ੍ਰੇਸ਼ਨ - ਪ੍ਰਤਾ ਸ਼ੜੀ ਮਾਲੂ ਧਨੂ) ਜੋ ਅਕਾਲ ਪ੍ਰਤਖ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿਚ ਅਭੇਦ ਹੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਜੀਵਨ ਮੁਕਤ, ਜਿਨ੍ਹਾ ਦੇ ਬਚਨ (ਗਿਰਹਾ) ਬਾਣੀ ਬੋਲਵ ਨਾਲ ਭਾਵ ਵਰ ਦੇਣ ਨਾਲ ਹੀ ਜਗਿਆਸੂਆਂ ਨੂੰ ਮਾਲ, ਧਨ ਰੋਕੜੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ ਨਾਲ ਭਾਵਦ ਹੈ। ਜਾਂਦੇ ਹਨ । ਐਂਡੀ ਵੱਡੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿ 'ਕੀਤਾ ਲੜ੍ਹਾਨ ਸੋਈ ਕਰਾਇਨਿ ਦੀਰ ਫੋਰੂ ਨ ਕੋਈ ਪਾਇਦਾ ॥ (ਅੰਗ ੧੦੭੬)

ਪ੍ਰਸ਼ਨ :-ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਹੈਕਾਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੋਵੇਗਾ ?

ਉੱਤਰ:-(ਕੀੜੀ ਭੁਲਿਨ ਹੋਵਨੀ) ਐਡੇ ਵੱਡੇ ਸਤਿਕਾਰ ਨੂੰ ਪਾਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਹਾਤਮਾ ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਜਿੰਨਾ ਵੀ ਮਾਣ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਡੰਗ ਦੀ ਮਾਰਦੀ ਹੈ ਪਰ ਉਹ ਗੁਰਮ ਖ ਐਸੀ ਨਿੰਮ੍ਰਿਤਾ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਰਾਵ ਦੇਣ ਰੁਪ ਭੰਗ ਨਹੀਂ ਸ ਰਦੇ। ਸਾਰਿਆ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਦੀ ਧੂੜ ਬਣਕੇ ਰਹਿੰਦ ਹਨ। (ਜ ਤਿਸ ਮਨਹੂਨ ਵੀਸਰਹਿ) ਜੋ ਉਹ ਤਿਸ ਪ੍ਰਮਸ਼ਰ ਨੂੰ ਮਨ ਵਿਚੋਂ ਨਹੀਂ **美国教育技术的基础技术的基础的基础的,但是是是** ਫ਼ਲਦੇ ਫਰ ਤਾਂ ਉਹ ਲੱਕ ਵੜੇ ਤੋਂ ਜਾਂਦ ਹਨ, ਬੰਦਗੀ ਭਾਰਕੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਵਿਚ ਜਿਲ ਜ਼ਾਦ ਹਨ। (ਜੇ, ਜਹੇਤ ਐਮ ,ਨ ਪਰਬ ਹਨ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਹਿਰਦੇ ਵਿਚੇ (ਤਿਸ਼) ਰਿਸ਼ਨਾ ਵਿਸ਼ਰਜਨ ਹ ਜ ਦੀ ਹੈ। ਟਵਿਰਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਅਰਥ ੪--ਪ੍ਰਸਨ:-ਸ਼_{ਤਰਾਰੂ ਜੀ} ਜੋ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਨੂੰ ਸਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਉਨਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜੀਵ ਮੀਸ਼ ਦਾ ਭਵ ਤਾਂ ਹੋਦਾ ਹੋਵੇਗਾ ?

ਉੱਤਰ: (ਸਾਲਾਹੀ ਸਾਲਾਹਿ, ਏਤੀ ਸੂਰਤਿ ਨ ਪਾਈਆਂ) (ਸਾਲਾਹੀ) ਪੁਸੰਬਰ ਨੂੰ ਜੋ (ਸਾਲਾਵਿ) ਸਲਾਦੂਣ ਵਾਲੇ ਦਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜੀਵ ਈਸ਼ ਦੇ ਭੇਣ ਦੀ (ਸੁਰਤਿ) ਗਿਆਤ ਨਾਮ, ਨਾਲੀਦੀ , ਜੁਪਤ ਨੂੰ ਅੰਦਰੇ, (ਸੁਤੀ) [83] ਤੇ ਰਾਈ ਹੈ। ਮੁੱਤ ਗਈ, ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਭਾਵ ਏਕਤਾ ਹੋ ਗਈ ਹੈ।

ਗੁਣਾਰਾ, ਹਵਾਂਹ ਸਮੇਟਿਨ ਜਾਣੀਆਂਹ) ਉਹ ਨਵੀਂ ਦੀ ਨਿਆਈ' ਜੋ ਈਸ਼ਟ ਹੈ ਅਤ (ਵਾਹ) ਨਾਲੇ ਦੀ ਨਿਆਈ' ਜੋ ਜੀਵ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਭੇਦ ਨੂੰ ਤਿਆਰਾ ਕੇ ਭਾਵ 33 ਤੋਂ ਦੇ ਵਾਚ ਅਰਥ ਦਾ ਤਿਆਗ ਕਰਕੇ ਬ੍ਰਮ ਰੂਪ ਸਮੰਦਰ ਵਿਚ ਜਾਂ ਪੈ'ਦ ਼ਨ ਭਾਵ ਲੀਨ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਵਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜੀਵ ਈਸ਼ ਦਾ ਕੇਦ ਨਹੀਂ ਜਾਣੀਦਾ। 'ਗੁਰੂ ਸਿਖੁ ਸਿਖੁ ਗਰੂ ਹੈ, ਏਕੋ ਰੂਰ ਉਪਦੇਸ਼ ਚਲਾਏ ॥ੋ (ਅੰਗ ਖ਼ਖ਼੪) ਇਹ ਵਧਰਾ ਵਣਾ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ॥ੋ 'ੲਕ ਜੀਤ ਏਕਾ ਮਿਲੀ ਕਿੰਬਾ ਹੋਇ ਮਹੀਦ ॥' (ਅੰਗ ਕਰਪ)

(ਸਮੁੰਦ ਸਾਹ ਸੁਲਤਾਨ; ਰਿਰਦਾ ਸ਼ੇਤੀ ਮਾਲੂ ਚਨੂ) (ਸਾਹ) ਦੀ ਨਿਆਈ ਜਿਹੜੇ ਜੀਵ ਹਨ ਅਲਪੰਚ ਤਾਂ ਰੂਪੀ ਧਨ ਦੇ (ਸੋਤੀ) ਸਹਿਤ; ਅਤੇ (ਸੁਲਤਾਨ) ਈਸ਼ਰ ਸਰਬੰਗਤਾ ਰੂਪੀ ਮਾਲ ਦੇ ਸਹਿਤ ਹੈ। ਜ਼ਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਹ ਜੀਵ ਤੇ ਈਸ਼ ਦੀ ਅਲਪਰਾਤਾ ਤੇ ਸਟਬੰਗਤਾ ਰੂਪੀ (ਗਿਰ) ਗੈਂਢ ਨੂੰ (ਹਾਂ) ਨਾਸ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ ਪਸੰਸਰ ਰੂਪ ਸਮੁੰਦਰ ਦੇ ਸਾਫ਼ ਮਿਲ ਕਰਕੇ।

(ਕੀੜੀ ਤੁੰਨਾ ਨ ਹੋਵਣੀ) ਉਨ੍ਹਾਂ ਗੁਰਸੁਖਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ **ਕੀੜੀ ਜਿੰਨਾ ਵੀ** ਅਭਿਮਾਨ ਨਹੀਂ ਹਵਾ। ਕੀੜੀ ਜਿੰਨਾ ਭੇਦ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(ਕੇ ਤਿਸ਼ੂ ਮਨ ਹੁ ਨ ਵੀਸ਼ਰ:)) ਜੇ ਕਰਕੇ ਤਿਨ੍ਹਾਂ ਗੁਰਮੁਖਾਂ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚੋਂ* ਪੰਬਰਨ ਭੁਲੇ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਉਹ ਅਨੰਦ ਵਿਚ ਲੀਨ ਹੁੰਦ ਹਨ। ਵਾ: ਜਿਹੜੇ ਤਿਸ ਪ੍ਰਸੇਸ਼ਰ ਨੂੰ ਮਨ ਵਿਚੰ' ਨਹੀਂ' ਭਲਾਉ'ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੀਤੀ ਦੇ ਤੁਲ ਵੀ ਭਾਵ ਕੀੜੀ ਜਿਤਨਾ ਦੀ ਜੀਵ ਈਸ ਦਾ ਭੇਂਦ ਨਹਾਂ ਹੁੰਦਾ।

ਅਰਬ ਪ :--ਪ੍ਰਸ਼ਨ :--ਸਿੱਖ ਕਰਿਣ ਲੱਗੇ ਜੀ ਬੇਦ ਤਾਂ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ (國際政策等政策是重要重要政策及企業等等

ਸੀ ਕੰਪੂ ਕੀ ਸਾਹਿਬ

ਕਲਮਨਾਰਕਨ ਜਾਣੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਭਾਵ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੋਈ ਹੈ। ਉਨਾਂ ਚਿਰ ਸਾਧਨ ਜਿਦ੍ਦੇ ਕਾਣਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਭਾਵ ਦੂਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਕੀ ਦੇ ਅਤਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕੀਦੇ । ਉਤਨਾ ਚਿਰੂ ਨਹੀਂ ਜ਼ਿੰਨਾ ਚਿਰ ਮਿਲ ਨਹੀਂ ਕੀਦੇ ਅਤਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕੀਦੇ । ਉਤਨਾ ਚਿਰੂ ਕਹਾ ਜਿਨ੍ਹਾ ਵਿੱਚ ਸਨ । ਦਾ :-ਦੁੱਚ ਜੋ ਨਵੀਆਂ ਅਤੇ ਨਾਲੇ ਹਨ ਹੈ ਬਾਧਨ ਜੇਰੂਰ ਕਰਨ ਵਾਹੀਦੇ ਹਨ । ਦਾ :-ਦੁੱਚ ਜੋ ਨਵੀਆਂ ਅਤੇ ਨਾਲੇ ਹਨ ਵਿੱ ਸਾਧਨ ਜਜੂਰ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚਿਰ ਉਹ ਖੜ੍ਹਨਾ ਨਹੀਂ ਐ ਉਹ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਜ਼ਿਰ ਸਕਦਰ ਕਾਰਦ ਹਨ ਬਾਤ ਇਨੇ ਕਰੇ ਹੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ । ਉਹ ਆਰੀਮ ਕਰਕ ਨਹੀਂ ਨਿ ਜਾਣਦ ਹਨ ਰਾਤ ਵਿੱਚ ਬਹਿੰਦ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਤੈਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਨਦੀਆਂ ਨਿਆਈ _ਸਿੰ ਸ਼ਹਿਦਾ ਸਿਲ੍ਹੇ ਵੀਸ਼ਹ ਹੈ ਅਤੇ ਵਾਹੜੇ ਦੀ ਨਿਆਈ ਜੋ ਜੀਵ ਹੈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਾਚ ਅਰਥ ਨੂੰ ਹੈ ਵਾਸਰ ਹ ਅਤੇ ਵੇਰਨ ਭਾਗ ਵਿਚ ਏਕੜਾ ਦਾ ਕੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਰੂਪ ਸਮੁੰਤਰ ਵਿਚ 'ਚ ਰਿਆਗ ਕਰਕ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਰਦ ਹੋਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਉਤਨਾ ਚਿਰ ਮਾਲਾਹੀ ਚੜ੍ਹ ਹੈ ਆਪਣ ਆਖ ਹੈ '' ਅਵਸਥਾ ਸੀ:-'ਫਰੀਦਾ ਚਿੰਤ ਖਟੇਯ। ਵਾਣ ਦੁਖ ਜਿਵੇਂ ਫਰੀਦ ਜੀ ਦੀ ਅਵਸਥਾ ਸੀ:-'ਫਰੀਦਾ ਚਿੰਤ ਖਟੇਯ। ਵਾਣ ਦੁਖ ਭਿਰਹ ਵਿਛਾਵਣ ਲੋਵੇਂ ॥ ਇਹ ਹਮਾਰਾ ਜੀਵਣਾ ਤੂੰ ਸਾਹਿਬ ਸਚੇ ਵਚ ॥

ਪੂਬਨ :-ਸਮੰਦਰ ਆਪ ਕਿਸ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈ ? ਪੂਰਨ :-ਸਮਾਦ ਸਾਹ ਸੁਲਤਾਨ) ਤਾਂ ਮਹਾਰਾਜ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕੀ ਸਿੰਦੇ ਹਨ। ਉੱਤਰ:-(ਸਮੁੰਦ ਸਾਹ ਸੁਲਤਾਨ) ਦੂ ਰਹੇ. (ਜਾਣ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ। (ਸੁਲਤਾਨ) ਪਾਤਿਸਾਹਾਂ ਦਾ ਵੀ (ਸਾਹ) ਜੋ ਸਮੁੰਦਰ ਅਕਾਰ ਹੈ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ 'ਸ਼ੋਂ ਪਾਤਿਸਾਹ ਸ਼ਾਹਾ ਪਾਤਿਸਾਹਿੰਦ ਨਾਨਕ ਰਹਣ ਬਾਤਸਾਰ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਸਮੁੰਦਰ ਕਿਹਾ ਹੈ। ਉਸ ਵਿਚ ਬਹੁਮ ਗਿਆਨੀ ਅਭੇਦ ਹੈਵੇ ਹਨ । ਭਾਈ ਰਾਮ ਕੁਇਰ (ਗੁਰਝਖਬ ਸਿੰਘ) ਜੀ ਦੀ ਤਰਾਂ। ਪ੍ਰਸ਼ਨ :-ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਕਿਤਨੀ ਕੁ ਬਰਕਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ 🤊

ਉੱਤਰ :--(ਗਿਰਹਾ ਸੇਤੀ ਮਾਲੂ ਧਨ੍ਹ) ਜੋ ਅਕਾਲ ਪਰਖ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿਚ ਅਭੇਦ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਜੀਵਨ ਮੁਕਤ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਚਨ (ਗਿਰਹਾ) ਬਾਣੀ ਬੋਲਣ ਨਾਲ ਭਾਵ ਵਰ ਦੇਣ ਨਾਲ ਹੀ ਜਗਿਆਸੂਆਂ ਨੂੰ ਮਾਲ, ਧਨ ਰੋਕੜੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਔਤੀ ਵੱਡੀ ਬਕਤੀ ਦ ਮਾਲਕ ਹੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿ 'ਕੀਤਾ ਲੜਾਨ ਸੋਈ ਕਰਾਇਨਿ ਦਰਿ ਫੇਰ੍ਹ ਨ ਕਦੀ ਪਾਇਦਾ ॥ (ਅੰਗ ੧੦੭੬)

ਪ੍ਰਸ਼ਨ :-ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੰਕਾਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੋਵੇਗਾ ? ਉੱਤਰ :-(बोर्डो असि ਨ ਹੋਵਨੀ) ਐਂਡੇ ਵੱਡੇ ਸਭਿਕਾਰ ਨੂੰ ਪਾ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਹਾਤਮਾਂ ਨੂੰ ਕੀੜੀ ਜ਼ਿੰਨਾ ਵੀ ਮਾਣ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਕੀੜੀ ਤਾਂ ਤੰਗ ਵੀ ਮਾਰਦੀ ਹੈ ਪਰ ਉਹ ਗਰਮ ਖ ਐਸੀ ਨਿੰਮ੍ਰਿਤਾ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਰਾਫ਼ ਦਣ ਰੂਪ ਭੇਜ ਨਹੀਂ ਮਾਰਦੇ। ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਚਰਨਾ ਦੀ ਧੂੜ ਬਣਕੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। (ਜ਼ ਤਿਸ਼ੂ ਮਨਹੂ ਨ ਵੀਸ਼ਰਹਿ) ਜੇ ਉਹ ਤਿਸ਼ ਪ੍ਰਮਸ਼ਰ ਨੂੰ ਮਨ ਵਿਚੋਂ ਨਹੀਂ **专家是的对话的问题的企业会会** ਕਲਵੇ ਫ਼ੋਰ ਤਾਂ ਉਹ ਐੱਟੇ ਵੜੇ ਹੱਜ ਦ ਹਨ, ਬੰਦਗੀ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਵਿਚ ਮਿਲ ਰੂਸਦ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। (ਜੇ) ਜਹਤ ਲੰਬੇ (ਨਾ ਪਰਸ਼ ਹਨ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਹਿਰਦੇ ਵਿਚਾਂ (ਤਿਸ਼) ਤ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਵਿਸ਼ਰਜਨ ਹੋ ਜ ਦੀ ਹੈ। ਨਵਿਰਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਅਰਥ ੪--ਪ੍ਰਸਨ :-ਸ਼ਤਿਗ੍ਰੂ ਜੀ ਜੋ ਪ੍ਰਸੇਸ਼ਰ ਨੂੰ ਸਲ ਹੋਏ ਹਨ। ਉਨਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜੀਵ ਸੀਸ਼ ਦਾ ਭਦ ਤਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੋਵੇਗਾਂ ?

ਉੱਤਰ: (ਸਾਲਾਹੀ ਸਾਲਾਹਿ, ਏਤੀ ਸਰੀਤ ਨ ਪਾਈਆ) (ਸਾਲਾਹੀ) ਪੰਜਸ਼ਮ ਨੂੰ ਜੋ (ਸਾਲਾ ਿ) ਸਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਪਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜੀਵ ਈਸ਼ ਦੇ ਭੇਂਦ ਦੀ (ਸੁਕਤਿ) ਰਿ.ਆ.ਜ ਵਾਨ੍ਹ, ਨਾਲ੍ਹਿੰਦੀ ਉੱਕੇ ਨੂੰ ਅੰਦਰ, (ਤੁਰ੍ਹੀ) ਨਿਤੀ, ਤੂੰ ਗਈ ਹੈ। ਮੰਕ ਗਈ, ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਭਾਵ ਏਕਤਾ ਹੋ ਗਈ ਹੈ।

(ਨਵੀਆ ਅਤੇ ਵਾਹ; ਪਵੀਹ ਸਮੇਵਿ ਨ ਜਾਣੀਅਹਿ) ਉਹ ਨਵੀਂ ਦੀ ਨਿਆਈ' ਜੋ ਈਫ਼ਰ ਹੈ ਅਤ (ਵਾਂ) ਨਾਲੇ ਦੀ ਨਿਆਈ' ਜੋ ਜੀਵ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਰਿਆਵਾਂ ਦੇ ਭੇਦ ਨੂੰ ਤਿਆਰਾ ਕੇ ਭਾਵ ਤਤ ਤੂੰ ਦੇ ਵਾਚ ਅਰਬ ਦਾ ਤਿਆਰਾ ਕਰਕੇ ਬ੍ਰਹਮ ਰੂਪ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿਚ ਜਾਂ ਪੈ'ਦੇ ਹਨ ਭਾਵ ਲੀਨ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਫੇਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜੀਵ ਈਸ਼ ਦਾ ਕੇਦ ਨਹੀਂ ਜਾਣੀਦਾ। 'ਗੁਰੂ ਸਿਖੂ ਸਿਖੂ ਗੁਰੂ ਹੈ, ਏਕੋ ਗਰ ਉਪਦੇਸ਼ ਚਲਾਏ ..' (ਅੰਗ ੪੪੪) ਇਹ ਵਖਰਾ ਵੱਟਾ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਜ਼ੋ ਮੇਸ਼ਕ ਜੋੜਿ ਏਕਾ ਮਿਲੀ ਕਿੰਬਾ ਹੋਇ ਮਹੋਇ॥' (ਅੰਗ ਭਰਪ)

(ਸਮੁੰਦ ਸਾਹ ਸੁਲਤਾਨ; ਰਿਰਹਾ ਸੇਤੀ ਮਾਲੂ ਧਨੂ) (ਸਾਹ) ਦੀ ਨਿਆਈ ਜਿਹੜੇ ਜੀਵ ਹਨ ਅਲਪੱਰ ਤਾਂ ਰੂਪੀ ਧਨ ਦੇ (ਸੇਤੀ) ਸ਼ਹਿਤ; ਅਤੇ (ਸੁਲਤਾਨ) ਈਬਰ ਸਰਬੱਗਤਾ ਰੂਪੀ ਮਾਲ ਦ ਸਹਿਤ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਏਹ ਜੀਵ ਤੋਂ ਈਸ਼ ਦੀ ਅਲਪੰਗਤਾ ਤੇ ਸਰਬੱਗਤਾ ਰੂਪੀ (ਗਿਰ) ਗੋਢ ਨੂੰ (ਹਾ) ਨਾਸ਼ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ ਪ੍ਰਮੁਸ਼ਰ ਰੂਪ ਸਮੁੰਦਰ ਦੇ ਸਾਢ ਮਿਲ ਕਰਕੇ।

(ਕੀੜੀ ਤੁਇਾਨ ਹੋਵਨੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਗੁਰਮੁਖਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੀੜੀ ਜਿੰਨਾ ਵੀ ਅਭਿਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਕੀਤੀ ਜਿੰਨਾ ਭੇਦ ਵਰਕ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(ਜੇ ਤਿਸ਼ੁਮਟਰ ਨ ਵੀਸਰ'ਰ) ਜੇ ਕਰਕੇ ਤਿਨ੍ਹਾਂ ਗੁਰਮੁਖਾਂ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚੋਂ ਪ੍ਰਸ਼ੇਸ਼ਰ ਨ ਭੁਲੇ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਉਹ ਅਨੰਦ ਵਿਚ ਲੀਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਵਾ: ਜਿਹੜੇ ਤਿਸ਼ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਨੂੰ ਮਨ ਵਿਚੰ' ਨਹੀਂ ਭੁਲਾਉਂ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੀਤੀ ਦੇ ਤੁਲ ਵੀ ਭਾਵ ਕੀਤੀ ਜਿਤਨਾ ਵੀ ਜੀਵ ਈਸ ਦਾ ਭੇਦ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

ਅਰਦ ਪ :--ਪ੍ਰਸ਼ਨ :--ਸਿੱਖ ਕਹਿਣ ਲੱਗੇ ਸੀ ਬੇਦ ਤਾਂ ਪ੍ਰਮੇਸਰ

《 经股份股份股份股份股份股份股份股份股份股份。 ਦਾ ਵਲਤਕਰਕਰਕਰਕਰਕਰ ਦੂਜੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਚਿਰ ਸਾਧਨ ਮਿਟਕ ਵਿੱਚ ਗਈ ਗਈ ਹੈ ਭਾਵ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਚਿਰ ਸਾਧਨ ਮਿਟਕ ੇ ਜਾਣੀ ਜਾਂਦਾ ਹੋ ਭਾਵ ਵਨਾਆਂ ਦੂ ਸਾਵੇ ਅਕੇਟ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦੇ। ਉਤਨਾ ਚਿਰ ਨਹੀਂ ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਮਿਲ ਨਹੀਂ ਸਾਵੇ ਅਕੇਟ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦੇ। ਉਤਨਾ ਚਿਰ ਨਹੀਂ ਜਿਨਾ ਬਿਰ ਜਨਨ ਹੈ। ਭਾਰਨ ਸਰੂਰ ਕਰਨ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ । ਵਾਂ :-ਦੇਖ ਜੋ ਨਦੀਆਂ ਅਤੇ ਨਾਲੇ ਹੁਤ੍ਰ ਭਾਰਨ ਜ਼ਰੂਰ ਕਰਨ ਉਹ ਜ਼ਿੰਨਾ ਵਿੱਚ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ'ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚਿੱਰ ਉਹ ਖੜਨਾ ਨਹੁੰਦੇ ਤੋਂ ਚੂਹ ਜਨਾ ਵਿਚ ਸਮਦਰ ਜਾਣਦ ਹਨ ਰਾਤ ਵਿਨੇ ਕਰੇ ਹੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਆਰਾਮ ਕਰਕ ਨਹੁੰਦੇ , ਜਾਣਦ ਹਨ ਰਾਤ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਹੈਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਨਦੀਆਂ ਨਿਆਦੀ ਤੋਂ ਕਿ ਬਹਿੰਦੇ। ਇਸ ਕਰੀ ਹੀ ਹੈਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਨਦੀਆਂ ਨਿਆਦੀ ਤੋਂ ਕਿ ਬਹਿਦ ਸ਼ਿਕਸ ਤੋਂ ਜੀ ਨਿਆਈ ਜੋ ਜੀਵ ਹੈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਾਚੇ ਅਰਥ ਦਾ ਹੈ ਦੀਸ਼ਰ ਹੈ ਅਤੇ ਵਾਹੜੇ ਦੀ ਨਿਆਈ ਜੋ ਜੀਵ ਹੈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਾਚੇ ਅਰਥ ਦਾ ਹੈ ਦਸ਼ਰ ਹੋ ਅਤੇ ਵਾਰਕ ਦੀ ਵਿਚ ਟੌਕਤਾ ਦੀ ਲੈ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਤ ਰੂਪ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿਚ ਤਿਆਗ ਕਰਕੇ ਉਤਨ ਭਾਗ ਵਿਚ ਟੌਕਤਾ ਦੀ ਲੈ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਤ ਰੂਪ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿਚ ਭਿਆਗ ਕਰਕ ਹੈ। ਜਾਣਦਾ ਉਤਨਾ ਚਿਰ ਸਾਧਾਰੀ ਚੁੜ੍ਹ 🛪 ਆਪਣ ਆਪ ਹੈ । ਜਿਵੇਂ ਰਹੀਦ ਜੀ ਦੀ ਅਵਸਥਾ ਸੀ:-'ਰਹੀਦਾ ਚਿੰਤ ਖਟੇਧਾ ਵਾਣ ਦੇਸ਼ ਬਿਰਹ ਵਿਛਾਵਣ ਲੋਕੇ ॥ ਇਹ ਹਮਾਰਾ ਜੀਵਣਾ ਤੂੰ ਸਾਹਿਬ ਸਚੇ ਵੇਖ ॥' ਪ੍ਰਸ਼ਨ :-ਸਮੰਕਰ ਆਪ ਕਿਸ ਨੂੰ ਕਤਿੰਦੇ ਤੇ ?

ਪ੍ਰੇਸ਼ਨ - ਜਾਂ ਸਮੁੰਦ ਸਾਹ ਸੁਲਤਾਨ) ਤਾਂ ਮਹਾਰਾਜ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸੁਮੰਦਰ ਅਕਾਲ ਪੂਰਖ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ। (ਸਲਤਾਨ) ਪਾਤਿਸਾਹਾਂ ਦਾ ਭੀ (ਸਾਹ) ਤੂ ਮਾਰਕਾਰ ਹੈ ਪ੍ਰਮੁਸ਼ਰ 'ਸ਼ੋ ਖਾਤਿਸਾਹੂ ਸਾਹਾ ਪਾਤਿਸਾਹਿਬੂ ਨਾਨਕ ਰੋਹੋਣ ਰਜਾਈ ॥' ਉਸਨੂੰ ਸਮੇਂਦਰ ਕਿਹਾ ਹੈ। ਉਸ ਵਿਚ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਅਭੇਦ ਹੋੜ ਹਨ । ਭਾਈ ਰਾਮ ਕੁਇਰ (ਗੁਰਬਖਬ ਸਿੰਘ) ਜੀ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ।

ਪ੍ਰਸ਼ਨ :-ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਕਿਤਨੀ ਕੁ ਬਰਕਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ? ਉੱਤਰ :-(ਗਿਰਹਾ ਸੇਤੀ ਮਾਲੂ ਧਨੂ) ਜੋ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿਚ ਅਭੇਵ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਜੀਵਨ ਮੁਲਤ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਚਨ (ਗਿਰਹਾ) ਬਾਣੀ ਬੋਲਣ ਨਾਲ ਭਾਵ ਵਰ ਦੇਣ ਨਾਲ ਹੀ ਜਗਿਆ ਸੂਆਂ ਨੂੰ ਮਾਲ, ਧਨ ਰਕੜੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਐਡੀ ਵੱਡੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿ 'ਕੀਤਾ ਲੜਾਨ ਸੋਈ ਕਰਾਇਨਿ ਦਰਿ ਫੋਰੂ ਨ ਕੋਈ ਪਾਇਦਾ ॥' (ਅੰਗ ੧੦੭੬)

ਪ੍ਰਸ਼ਨ :-ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੋਕਾਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੋਵੇਗਾ ? ਚੰਤਰ :- (ਕੀਤੀ ਤੁਲਿ ਨ ਹੋਵਨੀ) ਐਂਡੇ ਵੱਡੇ ਸਤਿਕਾਰ ਨੂੰ ਪਾ ਕੇ ਉਨਾ ਮਹਾਤਮਾਂ ਨੂੰ ਕੀਕੀ ਜ਼ਿੰਨਾ ਵੀ ਮਾਣ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਤੰਗ ਵੀ ਮਾਰਦੀ ਹੈ ਪਰ ਉਹ ਗਰਮੁ ਖ ਐਮੀ ਨਿੰਮ੍ਰਿਤਾ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਰਾਡ ਦੇਣ ਰੂਪ ਭੰਗ ਨਹੀਂ ਮਾਰਦੇ। ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਦੀ ਧੂੜ ਬਣਕੇ ਰਹਿੰ ਦੇ ਹਨ। (ਜ਼ਤਿਸ਼ ਮਨਹੂਨ ਵੀਸਰਹਿ) ਜੋ ਉਹ ਤਿਸ਼ ਪ੍ਰਮਸ਼ਰ ਨੂੰ ਮਨ ਵਿਚੋਂ ਨਹੀਂ 是在政府的政治政治政治政治政治政治政治政治 ਜਲਦੇ ਫੇਰ ਤਾਂ ਉਹ ਸੈੱਕ ਵੜੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਬੇਂਦਗੀ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਵਿਚ ਜਿਲ ਜ਼ਾਣ ਹਨ। (ਜੇ) ਜੇਹਤ ਅੱਥੇ (ਨ) ਪਰਬ ਹਨ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਹਿਰਦੇ ਵਿਚੇ (ਤਿਸ਼) ਤ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਵਿਸ਼ਰਸਨ ਹੈ ਅਦੀ ਹੈ। ਨਵਿਚਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਅਰਬ ੪--ਪ੍ਰਸਨ :--ਸਤਿਗ੍ਰੂ ਜੀ ਜੋ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਨੂੰ ਸਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜੀਵ ਦੀਸ਼ ਦਾ ਰੁਣ ਤਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੁੰਦਗਾਂ ਨੂੰ

ਉੱਤਰ ਦਸ਼ਮਾਹੀ ਸਾਲਾਹਿ, ਏਤੀ ਸਰੀਤ ਨ ਪਾਈਆ) (ਸਾਲਾਹੀ) ਪੁਸੰਬਰ ਨੂੰ ਜੋ (ਸਾਲਾ(ਤ) ਬਲਾਵਣੇ ਵਾਲੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜੀਵ ਈਸ਼ ਦੇ ਭੁੱਦ ਦੀ (ਸੁਰਤਿ) ਰਿਆਰ ਨਹਾਂ ਪਾਈਦੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰੇ (ਸਤੀ) ਇਤੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਸਭ ਗਈ, ਸਮਾਪਕ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਭਾਵ ਏਕਤਾ ਹੋ ਗਈ ਹੈ।

(ਨਵੀਆ ਅਤੇ ਵਾਰ; ਪਵੀਰ ਸਮੇਵਿ ਨ ਜਾਣੀਅਰਿ) ਉਹ ਨਵੀ ਵੀ ਨਿਆਈ ਜੋ ਈ≊ਰ ਹੈ ਅਤੇ (ਵਾਟ) ਨਾਲੇ ਦੀ ਨਿਆਈ ਜੋ ਜੀਵ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਭੇਦ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਕੇ ਭਾਵ ਤਤ ਤੂੰ ਦੇ ਵਾਚ ਅਰਥ ਦਾ ਤਿਆਗ ਕਰਕੇ ਬ੍ਰਮ ਰੁਪ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿਚ ਜਾਂ ਪੈਂਦ ੋਨ ਭਾਵ ਨੀਨ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਫੋਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜੀਵ ਈਸ਼ ਦਾ ਭੇਦ ਨਹੀਂ ਜਾਣੀਦਾ , 'ਗੁਰੂ ਸਿਖ਼ ਸਿਖ਼ ਗੁਰੂ ਹੈ, ਏਕੋ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸ਼ ਚਲਾਏ ਜੋ (ਅੰਗ ੪੪੪) ਇਹ ਵਖਰਾ ਹੋਣਾ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਜੋ ਾਊਰ ਜੋਤਿ ਏਕਾ ਮਿਲੀ ਫਿੰਬਾ ਹੋਇ ਮਹੋਇ॥² (ਅੰਗ ਭਰਪ)

(ਸਮੁੰਦ ਸਾਹ ਸੁਲਤਾਨ, ਰਿਰਹਾ ਸੇਤੀ ਮਾਲੂ ਧਨੂ) (ਸਾਹ) ਦੀ ਨਿਆਈ ਜਿਹੜੇ ਜੀਵ ਹਨ ਅਲਪੰਗਤਾ ਰੂਪੀ ਧਨ ਦੇ (ਸੇਤੀ) ਸਹਿਤ; ਅਤੇ (ਸੁਲਤਾਨ) ਈਸ਼ਰ ਸਰਬੱਗਤਾ ਰੂਪੀ ਮਾਲ ਦੇ ਸਹਿਤ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਏਹ ਜੀਵ ਤੇ ਈਸ਼ ਦੀ ਅਲਪੰਗਤਾ ਤੋਂ ਸਰਬੰਗਤਾ ਰੂਪੀ (ਗਿਰ) ਗੋਢ ਨੂੰ (ਹਾ) ਨਾਸ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ ਪਮਸਰ ਰੂਪ ਸਮੁੰਦਰ ਦੇ ਸਾਬ ਮਿਲ ਕਰਕੇ।

(ਕੀੜੀ ਦੁਨਿੰਨ ਹੋਵਨੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਗੁਰਮੁਖਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੀੜੀ ਜ਼ਿੰਨਾ ਵੀ ਅਭਿਮਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਵਾ। ਕੀਤੀ ਜ਼ਿੰਨਾ ਭੇਦ ਵਰਕ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(ਜ ਤਿਸ਼ ਸਨ ਹੁਨ ਵੀਸ਼ਰ'ਹ) ਜੇ ਕਰਕੇ ਤਿਨ੍ਹਾਂ ਗੁਰਮੁਖਾ ਦੇ ਸਨ ਵਿਚੋਂ ਪਮੇਸ਼ਰ ਨ ਭੁਲੇ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਉਹ ਅਨੰਦ ਵਿਚ ਲੀਨ ਹੁੰਦ ਹਨ। ਵਾ: ਜਿਹੜੇ ਤਿਸ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਨੂੰ ਮਨ ਵਿਚੇ ਨਹੀਂ ਭੁਲਾਉਂਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੀਤੀ ਦੇ ਤੁਲ ਵੀ ਭਾਵ ਕੀੜੀ ਮਿਤਨਾ ਵੀ ਜੀਵ ਈਸ ਦਾ ਭੇਦ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

ਅਰਥ ਪ :--ਪ੍ਰਸ਼ਨ :--ਬਿੱਖ ਕਹਿਣ ਲੱਗੇ ਜੀ ਬੇਦ ਤਾਂ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ 。在民意學學的發展學學學學學學學

ਦਾ ਸਮੱਗਰ ਰੂਪ ਬਚਨ ਕਰਨ ਜਾਣਦੇ ਹੋਵਰਾ 🔊 ਰ ਸਮੱਗਰ ਰੂਪ ਕਬਨ ਕਰਨ ਉੱਤਰ :--(ਬਾਲਾਹੀ ਸਾਲਾਹਿ) (ਸ਼ਾਲਾਹੀ) ਪ੍ਰਸੇਸ਼ਰ ਨੂੰ ਜ (ਸਾਲ ੈ)

ਜਾਹਰ ਵਾਲ ਵਦ ਹਨ। (ਦੂਰੀ ਸਰਹਿ ਨ urehm) ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵੀ (ਦੇਰੀ) ਇਤਨੀ ਸਕਤੀ ਸ਼ਿਸ਼੍ਰੀ ਸਥਾਹਣ ਵਾਲੇ ਵੇਂਦ ਹਨ।

ਕਰਕੇ ਕਰਨ ਕਰਨ ਦੀ (ਸੂਰੀਕ) ਗਿਆਕ ਨਹੀਂ ਪਾਈ ਹੈ। ਰਗ ਬਬਨ ਕਰਨ ਵਾਉਣ (ਨਵੀਆਂ ਅਤੇ ਵਾਹੇ) ਨਵੀਆਂ ਵੜ੍ਹ ਕੇ ਉਸ਼ਿਹ ਹੈ ਅਤੇ (ਵਾਹੇ) ਨਾਤੇ ਵਰ੍ਹ ਵਿੱ (ਨਵੀਆਂ ਅਤੇ ਵਾਹੇ) ਨਵੀਆਂ ਵੜ੍ਹ ਕੇ ਉਸ਼ਹ ਕਰਤੇ ਹਵਾਰੇ ਨਾਤੇ ਵਰ੍ਹ

ਕੇ ਕੀਵਾ ਹੈ, ਬੇਸ ਏਨਾਂ ਦੇ ਵਾਬ ਅਰਥ ਦਾ ਹੀ ਕਬਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਗਰ ਹੋ, ਬਾ ਨੂੰ (ਪਵੀਂਹ ਸਮੁੱਦਿਨ ਜਾਣੀਆਂਹਿ) ਜਦ ਵਾਰੇ ਵਾਰੇ ਅਤਰ ਦਾ ਤਿਆਗ 🖣 ਪਵਾਰ ਸਭਾਵ ਹੈ ਜੀ ਸਭਾਸ਼ ਦਾ ਸਮਾਦ ਤੋਂ ਸਮਾਦ ਤੋਂ ਵਿਚ ਅਤੇ 💥 ਕਰਕ ਜਾਵੇ ਤੇ ਵੱਲ ਤੋਂ ਦੀ ਅਵਸਥਾ ਦਾ ਕਰਨ ਕਰਨਾ ਵੇਦ ਨਜ਼ੀਆਂ ਤੋਂ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਵੇਕਤਾਈ ਦੀ ਅਵਸਥਾ ਦਾ ਕਰਨ ਕਰਨਾ ਵੇਦ ਨਜ਼ੀਆਂ ਰੁਜ਼ਾਰ ਹਨ। ਚਸਵਕਤ ਸਾਣਦੇ। ਵੇਦ ਤੀ 'ਤ੍ਰਿਗਣ ਵਿਸ਼ਿਆ ਵੇਦਾ' ਹੀ ਹੈ। ਤਿੰਨਾ ਗੁਆਂਦਾ ਹੀ

ਕਰਨ ਕਰਨਾ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਬਨ ਕਰਨਾ ਜਾਣਦ ਹਨ। (ਸਮੁੰਦ ਸਾਹ ਸਲਤਾਨ; ਗਿਰਹਾ ਸੌਤੀ ਮਾਲੂ ਧਨੂ) ਜ਼ਿਹਤੇ ਗ੍ਰੇਜ਼ਮੁਖ (ਸਮੂਦ ਸਾਹਾ ਕੇ ਪੂਮੇਸਰ ਰੂਪ ਸਮੂੰਦਰ ਵਿਚ, ਅਤਦ ਹੋੜ ਜਾਵ ਭਾਵ ਹਨ, ਉਹ (ਸਾਹ) ਕੁਬੰਰ ਅਤੇ (ਸਲਤਾਨ) ਬ੍ਰਹਮਾ ਨਾਲੋਂ (ਗਿਜ਼ਹਾ) ਵੱਡੇ ਹਨ, ਚਹਾ (ਸਾਧਾ) ਹਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਕੁਬਰ ਤੋਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਆਪਦੇ ਮਾਲ ਤੋਂ ਧਨ ਦੀ ਹੰਗਤਾ ਦੇ (ਸੇਤੀ) ਹਨ। ਕਿਲ੍ਹਾਵ ਸੂਰ ਪਾਸ ਬੋਅੰਤ ਸਮੋਗਰੀ ਹੈ। ਉਹ ਗਰਮੁਖ ਹੈਕਾਰ ਤੋਂ : ਸ਼ਹਿਤ ਹਨ ਕਿ ਸਾਡ ਪਾਸ ਬੋਅੰਤ ਸਮੋਗਰੀ ਹੈ। ਉਹ ਗਰਮੁਖ ਹੈਕਾਰ ਤੋਂ :

ਹਰ ਹਨ। ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-ਜ਼ਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ਼ਾਂ ਵੀ ਵੱਡੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅੰਦਰ ਹੋਰ

ਵੱਡੀ ਹਉਨੇ ਹਵਗੀ ?

ਰਾਤਰ :-(ਕੀਤੀ ਤੁਲਿਨ ਹੋਵਨੀ: ਜੋ ਤਿਸ਼ ਮਨਹੂ ਨ ਵੀਸਕਾਰ) ਜਿਹੜੇ _{ਤਿਸ} ਪ੍ਰਯੋਸ਼ਰ ਨੂੰ ਮਨ ਵਿਚੋਂ ਨਹੀਂ ਭੁੱਕਾਂਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੀਤੀ ਜ਼ਿੰਨੀ ਵੀ ਹੈਗੜਾ ਪ੍ਰਮਾਮ ਹੁੰਦੀ। ਕੁਬੇਰ ਤੋਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤੁਲਿ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਉਹ ਗੁਜਮਸ਼

ਸਾਖੀ ਮਹਾਰਾਜਾ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀ

ਇਕ ਵਾਰੀ ਮਹਾਰਾਜ਼ਾ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਗੁਜਰਾਤ ਦੇ ਜਿਥੇ ਵਿੱਚ ਸ ਰਹੇ ਸਨ , ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਬੱਚੇ ਬੇਰੀ ਤੋਂ ਇੱਟਾਂ ਮਾਰ ਕੇ ਬੇਰ ਲਾਹ ਰਹੇ ਸਨ , ਉਹ ਵਲੇ ਇੱਕ ਇੱਟ ਮਹਾਰਾਜ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਜਾ ਵੱਜੀ। ਤਾਂ ਸਿਧਾਹੀਆਂ ਨੇ ਉਹਨਾ ਬਚਿਆਂ ਨੂੰ ਭੜ ਕੇ ਮਹਾਰਾਜੇ ਦੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ, ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪ ਜੀ ਦੇ ਇਨ **。2008年 1909年 190**

ਮਾਰੀ ਹੈ। ਮਹਾਰਾਜ਼ ਨੇ ਲੁਤਕਿਆਂ ਨੂੰ ਪਛਿਆ ਕਾਕਾ ਤੁਸਾਂ ਮੇਰੇ ਤਾਈਂ ਇੱਟ ਕਿਉਂ ਮਾਰੀ ਹੈ ? ਤਾਂ ਲੜਕਿਆਂ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਮਹਾਰਾਜ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ! ਅਸੀਂ* ਤਹਾੜ ਤਾਂ ਇੱਕ ਨਹੀਂ ਮਾਰੀ, ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਬੇਰ ਲਾਹਣ ਵਾਸਤ ਬੇਰੀ ਨੂੰ ਇੱਕਾਂ ਮਾਰਦ ਸਾਂ। ਗ਼ਲਤੀ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੇ ਵੱਜ ਗਈ ਹੈ। ਸੁਣ ਕੇ ਮਹਾਰਾਜਾ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਵੀਚਾਰ ਕੀ ਹੈ ਕਿ ਇਕ ਜੜ੍ਹ ਬੇਰੀ ਤਾਂ ਇੱਟ ਮਾਰਨ ਤੋਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੇਰ ਰਿੰਦੀ ਹੈ ਤੇ ਸੇ' ਪਾਤਬਾਹ ਹੋ ਕਾਇਨਾ ਨੂੰ ਕੈਦ ਕਰਾਂ ਤਾਂ ਇਹ ਭਾਰੀ ਅਯਗ ਗੱਲ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਵੀ ਕੁਝ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੋਚ ਕੇ ਉਸ ਵੱਲ ਮਹਾਰਾਜ਼ਾ 🎮 ਸ਼ਾਹਿਬ ਨੇ ਲੜਕਿਆਂ ਨੂੰ ਦੋ ਪਿੰਡ, ਇਕ ਬੰਦਣ ਪਿੰਡ ਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਕਲਾਲਪਰ ਜੱਟਾਂ ਦ ਪਾਸ ਗਜ਼ਰਾਤ ਜ਼ਿਲੇ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੜਕਿਆਂ ਨੂੰ ਬਲਸ਼ਸ਼ ਕਰ ਦਿਵੇਂ, ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਜੀ, ਉਹ ਗੁਰਮੁਖ ਇਟੀ ਵਜਣ ਤੋਂ ਵੀ ਕੀਤੀ ਜ਼ਿੰਨ। ਭੀ ਮਾਣ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਮਨ ਵਿਚਾ ਵਿਸ਼ਰਦਾ ਨਹੀਂ । ਐਸੇ ਉਚੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ।

(400)

><>><

-⅓ ਚਉਵੀਵੀਂ ਪਉੜੀ ਪ੍ਰਾਰੰਭ ₭-

ਅੰਤ ਨ ਸਿਫਤੀ; ਕਹਣਿ ਨ ਅੰਤੁ ॥ ਅੰਤੁ ਨ ਕਰਣੈ; ਦੇਣਿ ਨ ਅੰਤ॥ ਅੰਤੁਨ ਵੇਖਣਿ ਸੁਣਣਿਨ ਅੰਤੁ॥ ਅੰਤੁਨ ਜਾਪੈ; ਕਿਆ ਮਨਿ ਮੰਤੁ॥ ਅੰਤੁਨ ਜਾਪੈ; ਕੀਤਾ ਆਕਾਰੁ॥ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਪੈ ਪਾਰਾਵਾਰੁ॥ ਅੰਤ ਕਾਰਣਿ ; ਕੇਤੇ ਬਿਲਲਾਹਿ॥ ਤਾ ਕੇ ਅੰਤ ਨ ਪਾਏ ਜਾਹਿ॥ ਏਹੁ ਅੰਤੁ; ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਇ॥ ਬਹਤਾ ਕਹੀਆਂ ਬਹੁਤਾ ਹੋਇ॥ ਵਡਾ ਸਾਹਿਬੂ; ਊਚਾ ਬਾਊ॥ ਉਚੇ ਉਪਰਿ: ਊਚਾ ਨਾਉ॥ ਏਵਡੂ ਊਚਾ, ਹੋਵੈ ਕੋਇ॥ ਤਿਸ ਉੱਚੇ ਕੱਉ। ਜਾਣੇ ਸੋਇ॥ ਜੇਵਡੂ ਆਪਿ, ਜਾਣੇ ਆਪਿਆਪਿ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ, ਕਰਮੀ ਦਾਤਿ ॥२॥॥

ਪ੍ਰਸ਼ਨ :-ਸਿੱਧਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਹੈ ਮਹਾਰਾਜ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ! ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ

的概念被被被被被被被放弃。 ਦਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਬਿਫ਼ਰ ਦਾ ਅੰਤੇ, ਬਿਫ਼ਰ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਪਾ 🕏 ਲਿਆ ਹੋਣਾ ਹੈ ?

ਉੱਤਰ-ਅੰਤ ਨ ਸਿਫਤੀ: -ਰ ਜਿੱਚੇ ! ਉਸ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਕਿਫ਼ਤ ਸ਼ਾ ਦੀ ਅੰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕੇ (ਜਿਵਕੀ) ਕੇ ਜਿਵਕ ਦਾ ਮਾਲਕ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਟ ਹੈ ਉਸਦਾ ਦਾ ਵੀ ਅਤੇ ਨਹੀਂ । ਕਰਿਆ ਸਾਸਕਦਾ, ਸਿਫ਼ਤ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਭੀ ਅੰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅੰਤ ਨਹੀਂ ਪਾਦਿਆ ਜਾਸਕਦਾ, ਸਿਫ਼ਤ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਭੀ ਅੰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਕਾਨਤਾ ਪਾਦਿਆਂ ਹੈ। 'ਗਾਵਨਿ ਭੂਧਨੇ ਈਸਰ ਨਹਮਾ ਦਵੀ ਸੋਹਨਿ ਤੇਰੇ ਸਦਾ ਸਵਾਰੇ ॥' (ਅੰਗ ਦ) 'ਗਾਵਾਨ ਤੁਧਨ ਵਾਸਕ ਹਨ। ਸਿਫ਼ਤ ਕਰਨ ਕਰਕੇ ਤੀ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਾ: ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਸ਼ਿਫ਼ਤ ਕਰਨ ਸ਼ਿਕਟਕਰਨ ਕਰਨ ਵਾਲ਼ ਰੰਗ ਦਾ ਛੀ ਅੰਟ ਨਹੀਂ ਅੰਦਾ ਹੈ। ਬਧੁ ਧਿਆਇਨਿ, ਜ਼ਿੰਦ ਕਰਸ਼। ਵਾਲ ਗੰਬਾ ਦਾ ਵ ਸਟ ਖੜੇ । ਗਣਤੀ ਗਣੀ ਨ ਜਾਇ ਤੇਰੈ ਦਰਿ ਪਤ ॥ ਬ੍ਰਤਮੇ ਕਰ ਰਿਆਜਿਨ ਸਵੇਂ ਬੜ੍ਹਾ ਅਵਤਾ ਹੈ। ਉੰਦੇ ਇੰਦ੍ਰਾਸ਼ਣਾ । ਸ਼ੈਕਰ ਬਿਸ਼ਨ ਅਵਤਾਰ ਹਰਿ ਜਮੇਂ ਮੁਖਿ ਭਣਾ ॥ ਪੀਰ ਾਇਦ ਇਦਾਸਟ ਆ ਸਮਾਇਕ ਅਉਲੀਏ । ਉਤਿ ਖਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ਘਟਿ ਘਣਿ ਪਿਕਾਬਰ ਸੰਖ ਮਸਾਇਕ ਅਉਲੀਏ । ਮਉਣੀਏ॥"

ਪੂਸ਼ਨ:~ਕਹਿਣੇ ਕਰਕੇ ਅੰਤ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੋਵੇਗਾ ?

ਉੱਤਰ-ਕਰਣਿ ਨ ਅੰਤੂ :-ਚੇ ਸਿੱਧੇ ! ਕਹਿਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਵਾ ਅੰਤ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਬੇਅੰਤ ਹੀ ਕਹਿਣ ਵਾਲੇ ਹਨ । (ਕਹੁਣਿ) ਵਾਕਾਂ ਡੇ ਕਹਿਣੇ ਕਰਕੇ ਭੀ ਉਸ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਅੰਤ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ।

ਾਰਸਨਾ ਧਰੇ ਕਈ ਜੋ ਕੋਟਾ ॥ ਭਦਪ ਗਣਭ ਸੋ ਪਰਤ ਸੋ ਤੇਟਾ ॥' ਰਸ਼ਨਾਗ ਦੇ ਹਜ਼ਾਰ ਰਸਨਾ ਦੁਆਰਾ ਹਰ ਰੇਜ਼ ਨਵੇਂ ਨਾਮ ਕਰਿੰਦਾ ਹੈ।

ਫੌਰ ਵੀ ਨਾਮਾਂ ਦਾ ਅੰਤ ਨਹੀਂ ਪਾ ਸਕਦੇ। ਰਰ ਵਾ ਨਾਲ ਅਤੰਭ ਰਿਆਵਰਿ ਸਭਿ ਰਿਆਵਰਿ ਤੁਧੂ ਜੀ, ਹਰਿ ਸਭੇ ਸਿਰਜਣ ਹਾਰਾ ॥ (੧੦)

ਪਰ ਅੰਤ ਨਹੀਂ ਪਾ ਸਕਦੇ। ਅੰਤ ਨੂੰ ਪਾਵਤ ਦਵ ਸਬੈ ਮਨਿ ਇੰਦ ਮਹਾਂ ਸਿਵ ਜੰਗ ਕਰੀ ॥ (ਅੰਗ ੧੪੦੮)

ਾਕਤੀਆਂ ਕਰੀਆਂ ਕਜ਼ਾਨਕੀ ਠੱਵਡ ਤੌਰੀ ਦਾਤਿ॥

ਕੰਤੇ ਕਰੇ ਜੀਅ ਜੌਕ ਸਿਫਕਿ ਕਰਹਿ ਦਿਨੂੰ ਰਾਤਿ॥" (ਅੰਗ ੧੮)

ਉਸਰਤਿ ਕਰਾਂਹ ਅਨੇਕ ਸਨ ਅੰਤ੍ਰ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰ ॥ (ਅੰਗ ੨੭੫) ਉਸ਼ਮੀਕ ਕਰਹਿ ਸੋਵਰ ਮੁਨਿ ਕੇ ਕਿ ਤੇਰਾ ਅੰਤ ਨ ਕਰਹੂ ਪਾਈਐ । (ਪਕਦ)

ਅੰਸੇ ਧਣੀ ਗੁਵਿੰਦ ਹਮਾਰਾ। ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਲਉ ਗਣ ਇਸਥਾਰਾ ॥ (੧੧੫੬)

ਵਿੱਟ ਨਾਮ ਕਾਲੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾਹਿ॥ ਕੋਟਿ ਮਹਿਮਾ ਜਾਕੀ ਨਿਰਮਲ ਹੈਸ਼॥

ਜ਼ੀਣ ਉਸ ਦੀ ਜਾਣੀ ਕਰਤ ਬ੍ਰਾਮੀਸ । ਕੋਟਿ ਗੁਣਾ ਤਰੇ ਗਣ ਨ ਜਾਹਿ ।'(੧੧੫੬) ਮਿਲ੍ਹ ਕਰਨ ਵਾਲ ਸਿਕਤੀ ਦਾ ਅੰਤ ਨਹੀਂ ਪਾਸਕਦੇ। ਪਰ ਉਸ ਦਾ ਰੂਪ ਤੋਂ ਕੇ ਉਹਦੇ ਵਿਚ ਹੀ ਲੀਨ ਹ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

'ਰਸ਼ਨਾ ਜਪਤੀ ਤੂਹੀ ਤੂਹੀ ਹਾਂ (ਅੰਗ ੧੨੧੫)

ਰੀ ਕਪ ਜੀ ਸਾਹਿਬ

'ਕਬੀਰ ਤੋਂ ਤੋਂ ਕਰਤਾ ਤੂਂ ਹੁਆ, ਮੁਝ ਮਹਿਰਹਾ ਨਾ ਹੈ॥

ਜ਼ਬ ਆਪਾ ਪਰ ਕਾ ਜ਼ਿੰਟਿ ਗਇਆ ਜ਼ਤ ਦੇਖ਼ਊ ਤੜ ਤੂੰ ' (ਅੰਗ ੧੩੭੫) ਦਸਮਸ਼ ਪਾਤਬਾਰ, ਚੇਕੀ ਪ੍ਰੀਤਮ, ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦੇ ਦਾਤ, ਸਰਬੰਸ ਦਾਨੀ ਜੀ ਨੇ ਗੁਣੀ ਦਾ ਨਾਮ ਹੀ ਅਕਾਲ ਉਸਤ੍ਹਿਤ ਰਿਖਿਆ ਜਿਸ ਵਿਚ ਅਕਾਲ ਪੂਰਖ ਦੀ ਬਅੰਤ ਉਸਤਤਿ ਹਜ਼ਰ ਨੇ ਲਿਖੀ ਹੈ। ਹੋ ਅਕਾਲ ਪ੍ਰਖ਼ ! ਤੋਂ ਹੀ ਸਰਬ ਰੂਪ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ', ਤੇ ਸ਼ਰਬ ਵਿਆਪੀ ਹੈ'। 'ਜਲਸ ਤੂਰੀ ਬਕਸ਼ ਤੂਰੀ ਫ਼^{*}(ਦਸਮ ਅੰਗ ੧੬) ਡਹਿੰਦਿਆਂ ਅਖੀਰ 'ਤੁਹੀ ਤੁਹੀ ਤੁਹੀ ਤਹੀ' ਉਚਾਰਦਿਆਂ ਬ੍ਰਹਮ ਵਿਚ ਲੀਨ ਹੀ ਹੋ ਗਏ। 'ਆਪੈ ਜਪੂਰ ਅਪਨਾ ਜਾਪੂ॥' (ਅੰਗ ਭਰਭ) ਆਤਮ ਚਿੰਤਨ ਕਰਦਿਆਂ ਆਪੋ ਵਿਚ ਲੀਨ ਹੀ ਹੋ ਗਏ।

ਪਿੰਦਰ ਬਿਧਿ ਕਰਤ ਤੁਪੱਸਰਾ ਭਯੋ ॥ ਦ੍ਵੇ ਤੇ ਏਕ ਰੂਪ ਹੈ ਰਾਯੋ ॥² (ਦਸਮ ਪੁਪ) ਜਿਵੇਂ ਮੱਛੀ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿਚ ਅਨੰਦ ਮਾਣਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਅੰਤ ਨਹੀਂ ਪਾ ਸਕਦੀ। ਪੰਛੀ ਉਡਦਾ ਅਨੰਦ ਮਾਣਦਾ ਹੈ ਪਰ ਅਕਾਸ਼ ਦਾ ਅੰਡ ਨਹੀਂ ਪਾ ਸਕਦਾ। ਇਉਂ ਸੰਤ ਭਗਤ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਜਸ ਕਰਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਵਿਚ ਲੀਨ ਹੋ ਗਏ, ਪਰ ਅੰਤ ਨਹੀਂ ਪਾ ਸਕੇ। ਇਅੰਤ, ਅੰਤੁਨ ਜਾਇ ਪਾਇਆ; ਗਹੀ। ਨਾਨਕ ਚਰਨ ਸਰਨ ॥⁹ (ਅੰਗ ਬਪਵ)

ਅੰਤ ਨ ਕਰਣੇ :-- ਉਸ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ (ਕਰਣੇ) ਕਰਤੱਬਾਂ ਦਾ ਵੀ ਅੰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। 'ਜਲ ਤੇ ਬਲ ਕਰ ਬਲ ਤੇ ਕੁਆ, ਕੂਪ ਤੇ ਮੋਰ ਕਰਾਵੇ।' (ਅੰਗ ੧੮) 'ਕੋਟ ਪਰਲਊ ਉਪਤਿ ਨਿਸਖ ਮਾਹਿ ॥ (ਅੰਗ ੧੫੬)। •ਸ਼ਚੇ ਤੇਰੇ ਕਰਣੇ ਸਰਝ ਬੀਚਾਰ ॥*

ਵਾ :- (ਕਰਟੈ) ਕਿਰਪਾ ਦਾ ਵੀ ਅੰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿੰਨੀ ਕੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਰਥਾ :--'ਤਿਪਾ ਕਟਾਖ਼ ਅਵਲੋਕਨ ਕੀਨੇ ਦਾਸ਼ ਕਾ ਦੁਖ ਬਿਦਾਰਿਓ॥ ਹਰਿਜਨ ਰਾਬੇ ਗਰ ਹੀਵਿੰਦ॥ ਕੈਨਿ ਲਾਇ ਅਵਗਣ ਸਭਿ ਸੇਟੇ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਚ

(ਕਰਣੈ) ਨਾਮ ਸੰਸਾਰ ਦਾ ਹੈ । ਕਰੇ ਹੋਏ ਸੰਸਾਰ ਦਾ ਵੀ ਅੰਤ ਨਹੀਂ

ਈ ਕੰਪ ਜੀ ਸਾਹਿਰ

级服务施税规则规则规则规则规则规则规则 ਆਉਂਦਾ ਹੈ। (ਬਰਟੈ) ਕਿਪਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀਆਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। (ਕਰਟ) ਕਰਨੇ ਕਿਹਨੇ) ਕ੍ਰਿਪਾ ਤ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਵ ਲੇ ਸਭਿਜ਼ਤ ਕ ਗਾ ਅਤੇ ਨਹਾਂ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਜਿਵੇਂ :-

*ਸ਼ਤਿਗਰ ਮਹਿਸਾ ਅਗਮ ਅਗਾਇ ਬੋਹ, ਨਮਨਮੈਨਮਨਮੇਨਿਤ ਤੀਤ ਤੀਤ ਹੈ। (ਵਾਈ ਗਰਦਾਸ਼ ਕਰਿਤ ਸਵਨ) (ਕਰਣੇ) ਕਰਜੰਬ 'ਤਰੇ ਕੀਤ ਕੰਮ ਤੁਹੰ ਹੀ ਗਚਰੇ।' (ਅੰਗ ਪ੨੧)

ਕਿਸ਼ ਤਰੀ ਪੰਜੀ ਤੰਤੀ ਤੇ ਰਚਨਾ ਰਚੀ ਹੈ। ਪੰਚ ਤੇ ਤੋਂ ਕਿਸ ਕਰ ਸੁਸ਼ਤਿ ਸਭ ਸਾਸੀ ਬੰਦੀ ਛਵਾ ਕਰਿਉ ਹੋ ਕਿਵ੍ਹ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਂ ਹੈ (ਅੰਗ 235)

ਦੇਣ ਨ ਅੰਤੂ :-ਪ੍ਰਸੇਸ਼ਰ ਦੀ ਦਾਤਿ ਦੇਣ ਦਾ ਵੀ ਅੰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਬਿੰਨੀ ਕ ਵਾਤਿ ਦੇਣਾ ਬਰਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੜ ਆਪਿ ਵੇਵੜ ਵੇਰੀ ਦਾਤਿ । (ਅੰਗ ਖ਼) ਸਤਿਗਰ ਸਰੂਪ ਧਾਰਕ ਜੇ ਦੋਣਾਂ ਦਿਤੀਆਂ ਹਨ ਕਉਣ ਅੰਤ ਪਾ ਸਕਦਾ ਹੈ 9 ਸਾਤਗੁਰੂ ਸਰੂਪ ਚ ਨਾਮ ਦੀ ਦਾਤ, ਡਾਈ ਭਗਤੀ ਦੀ, ਹਰ ਕੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰੂਪ ਬਾਣੀ ਦੀ, ਕੀਰਤਨ ਨਾਮ ਦਾ ਵਾਤਾ ਹੈ। ਦੀ, ਸਿਖੀ ਦੀ, ਧਰਮ ਦੀ, ਕਿਤ ਦੀ, 'ਗਰਮਖ ਨਾਮ ਦਾਨ ਇਸਨਾਨ' ਦੀ ਬਉਲੀ ਸਾਹਿਬਵਰ ਕੇਂਟਰ ਨੂੰ, ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰੋਵਰ ਕਾਵਾਂ ਤੋਂ ਹੰਸ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਬੁਲੂਲਾ ਸਾਹਿਬ ਕਲਿਆਣ ਲਈ, ਸੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਸਭ ਨੂੰ ਭਾਰਨ ਗਰਸਵਰ ਸਾਹਿਤ ਲਈ ਸਵਾ ਚਵਰ ਤਖਤ ਛੋਤੂਂ ਦੇ ਮਾਲਕ, ਸ਼੍ਰੈ-ਰਖਿਆ ਲਈ ਬਸਤ੍ਰਾ, ਸੂਧ ਬਾਣੀ ਅਣਾ ਸਦਾ ਹਵਾਰਾ, ਪੜ੍ਹ ਦਾ ਮਹਾਤਮ, ਅਦਬ, ਗੂੰਗਿਆਂ ਤੇ ਗੀਤਾ ਦੇ ਅਰਥ, ਧਰਮ ਦੀ ਰਖਿਆ। ਲਈ ਸੀਸ਼ ਤਕ ਕੁਰਬਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਜਾਂਦ, ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦੀ ਦਾਤ, ਰਹਿਤ, ਸਿਖੀ ਸਰਦਾਰੀ ਦੀ ਦਾਤ, ਸਰਬੰਸ ਵਾਰ ਦਿਤਾ ਇਨ ਪੁਤ੍ਰਨ ਕੇ ਸੀਸ ਪਰ ਵਾਰ ਦੀਏ ਸ਼ਤ ਚਾਰ ਜੋ ਸਦਾ ਅਚੱਲ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਹੀਬ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਨੂੰ ਗੁਰਤਾ-ਗੱਦੀ ਦੀ ਦਾਤ, ਅਤੇ ਬੁਹਮ ਵਿਦਿਆ ਦੀ ਦਾਤ ਜ਼ਿੰਨਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵੀ ਅੰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਦਾਤ ਦਾ ਵੀ ਅੰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ 'ਪਹਿਲੋਵੇ ਤੇ ਰਿਜਕ ਸਮਾਹਾ । ਪਿਛਦੇ ਤੋਂ' ਜੰਤ ਉਪਾਹਾ ॥ (ਅੰਗ ੧੩੦) (ਦੇਣਿ) ਦਾਤਾਂ ਵੇਣ ਕਰਕੇ ਭੀ ਉਸ ਦਾ ਅੰਤ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਜਾਂ ਸਕਦਾ।

ੰਜ਼ੇ ਕੇ ਹੋਇ ਬਹੈ ਦਾਭਾਰੂ ॥ ਤਿਸੂ ਦੇਨਹਾਰੂ ਜਾਨੇ ਗਾਵਾਰੂ ॥' (ਅੰਗ ੨੮੨)

ਅੰਤ ਨ ਵੇਖਣਿ :-ਦੇਖਣ ਕਰਕੇ ਵੀ ਉਸ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦਾ ਅੰਤ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਵੇਖਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਕੇ ਜੇ ਵਖਣ ਲੱਗ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਦਿਸ਼ਣੀ ਨਾਲ 'ਕਿਹ ਪ੍ਰਸ਼ਾਣਿ ਪੇਖਹਿ ਬਿਸਮਾਦ ।' (ਅੰਗ ੨੭੪) ਅੰਤ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦ।

。 於後國軍軍軍軍國國國國際 第1111年 1111年 111年 111e ਵਲਣ ਵਾਲੀਆ ਜੋ ਦੀ ਜਾਂ ਹਨ ਉਨਾਂ ਕਰਕ ਵੀ ਅੰਤ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਜ਼ੀਵਾ। 🎉 ਵਖਣ ਵਾਲਾ ਜਾਹਿਪਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਕਰਕੇ ਸਰਗਨ ਸਰੂਪ ਧਾਣਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਦਾ ਵੀ ਅੰਤ ਨਹੀਂ ਜ਼ ਪ੍ਰਸਥਰ ਨੂੰ (ਵੇਖਣਿ) ਵੇਖਦ ਹਨ ਬ੍ਰਹਮ ਰਿਆਨੀ, ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਡੀ ਅੰਤੂ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਜਾਂ ਸਕਦਾ। ਵੇਖਣ ਵਾਲੇ ਜੋ ਅਮਲਕ ਨੌਤ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਦਿਹਨਾ ਦਾ ਦੀ ਮੁਲ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਅੰਤ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਜਾ ਬਰਦਾ , ਵੇਖਣ ਕਰਕੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਰਚੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਵੀ ਅੰਤ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਸ਼ਨਦ ਐਨੀਆ ਦੀਜਾ ਰਦੀਆਂ ਹੁਈਆਂ ਹਨ । ਵੇਖਣ ਵਾਲਾ ਜੋ ਗ੍ਰਿਸ਼ਟਾ ਹੁਪ ਸ਼ਾਰਿਆ ਦਾ ਅਤਮਾਰੂਪ ਹੈ ਕੇ ਸਾਰਿਆ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦੇਖ਼ਦਾ ਹੈ ਉਸ ਸਰੂਪ ਦਾ ਭੇਰਟ ਕਰਕੇ ਵੀ ਅੰਤ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਸਣੀਣ ਨੇ ਅੰਤ :--ਸ਼ੁਣਦੇ ਕਰਕੇ ਵੀ ਉਸ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਅੰਤ ਨਹੀਂ ਆਉਂ ਦਾ ਭਾਵ ਰਿਸ਼ ਦੀਆਂ ਸਿਫਤਾ ਬੇਅੰਤ ਹਨ । ਸੁਨਣ ਵਾਲੀਆਂ ਫਸਤੂਆਂ ਦਾ ਵੀ ਔਤ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਨਾਮ ਸੁਨਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਵੀ ਅੰਤ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਨਣ ਵਾਲੇ ਜੋ ਅਮੋਲਕ ਕੰਨ ਬਚਸ਼ਸ਼ ਕੀਤੇ ਹਨ 'ਦੀਨ ਹਸਤ ਪਾਵ ਕਰਨ ਨਤੂ ਰਸਨਾ।' (ਅੰਗ ੨੬੭)। ਿਸਨਾ ਦਾ ਵੀ ਅੰਤ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ।

(ਨੇਟ :-ਇਸ ਪੰਗ ਤੀ ਦਾ ਇਕੱਠਾ ਅਰਥ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਵੀ ਹੈ।)

ਅੰਤ ਨ ਵੇਖਣਿ; ਸੁਣਣਿ ਨ ਅੰਤੁ :- ਵੇਖਣ ਵਾਲੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਅੰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਸੁਨਣ ਵਾਲੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾ ਦਾ ਵੀ ਅੰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੋ ਸ਼ਾਰਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵੇਖ ਤੇ ਸਣ ਰਿਹਾ ਹੈ ਉਸ ਦਾ ਵੀ ਅੰਤ ਨਹੀਂ । ਜੋ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾ ਹੁੰਕੇ ਸਭ ਦੇ ਤਾਈ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਗਿਆਤਾ ਹੋਕੇ ਸੁਣ ਰਿਹਾਹੈ ਸਭ ਦੀ ਬੋਲ ਚਾਲ, ਉਸ ਦਾਵੀ ਅੰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵੇਖਣੇ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਸਨਣ ਕਰਕੇ ਭੀ ਉਸ ਦਾ ਅੰਤ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਅੰਤ ਨ ਜਾਪੋ; ਕਿਆ ਮਨਿ ਮੰਤੂ :-ਉਸ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਅੰਤ ਨਹੀਂ (ਜਾਪੈ) ਕਾਣਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਸ ਦੇ (ਮੀਨ) ਮਨ ਵਿਚ ਕੀ (ਮੀਤ) ਸਲਾਹ ਹੈ, ਮਤਾ ਹੈ ਅਤੇ (ਕਿਆ) ਕੀ ਉਸ ਨੇ ਕਰ ਦੇਣਾ ਹੈ ?

ਪਿਛਿਨ ਸਾਜੇ ਪਛਿਨ ਉਹਿ ਪਛਿਨ ਦੇਵੈ ਲਿਇ॥ ਸੰਪਣੀ ਕਵਰਤਿ ਆਪੋ ਮਾਣੇ ਆਪੋ ਕਰਣ ਕਰਦਿ ॥ (ਅੰਗ ਪਤ) ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪੂਛ ਕੇ ਸਾਜਦਾ ਨਹੀਂ, ਵਾਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ, ਦਿੰਦਾ ਨਹੀਂ, ਲੈਂਦਾ 後數級報務數學經濟數據指徵級經濟學與發發發展的 ਕਰੀ। ਜੇ ਕਰ ਕਰਨ। ਕਰੀ। ਜੇ ਕਰ ਕਰਨ। ਉਹ ਆਪ ਹੀ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਆਪੋ ਭਰਤਾ ਹੈ। ਜੇ ਚਾਹ ਤਾਂ : ਗੁਜ਼ਮਾਰ ਹਾਂ ਸਟ੍ਰ ਪ੍ਰਿਟਨ ਭੋਰਨ ਕੁਲਾ ਨੇ ਭੁਕੌਰ - ਕਿਸ ਕਾ ਸੰਤ੍ਰਾਨ ਜਾਨੇ ਹੋਰ ਜਾਂ (੨੮੪ ਾਹਰਨ ਭਰਨ ਕ ਕ ਜ਼ਿਲਿ ਪੂਛਿ ਨ ਸਮਲੀ ਜ ਧਰੇ ਪ ਜ ਕਿਣ ਕਰੋਂ ਸ਼ ਆਪਹਿ ਕਰੋਂ ਹੈ(t ệ ਤ) 'ਨਵਰਿ ਉਪਤੀ ਜ ਕਰ ਸਮ ਜਨ। ਘਾਹੁ ਕਰਾਇਆ। ਦਰਿ ਮੰਗਨਿ 'ਭਵ ਨ ਪਾਇਦਾ ॥' (ਅੰਗ ਸ਼੭੨)

*बंधावी र वान सवाहे वाना र द्धावी त ਬਲ ਮਰਬ ਤੋਂ ਵਾਰਿਤ ਕੀਕਬੋ ਦੀ ਇਹ ਤੋਂ ਮੁਗਧਾਨੀ ਸੀ (ਅੰਗ ਤੇ ਸਦੂਤ) ਚਲ ਸ਼ਰਬ ਤੋਂ ਮਿਲ ਸਾਹ ਨੀ ਚ ਕੀਟ ਕੋਈ ਭਾਜ਼ਾ ਪਾਰਬੁਹਮ ਗਰੀ ਚ ਨਿਵਾਜ਼ ॥ (ਅੰ ੨੭੮। ਖਨ ਸਾਹਿ ਸਤੇ ਹੀਰ ਧਰਮ ਅੰਗ ਸ਼ਲਬ ਅਗਮ; ਬਲੂ ਬੀਆ ਆਪਣੇ ਉਡਾਹਿ ਜੀਉ। жав ਕਬਾ ਕਬੀ ਨ ਜਾਇ ਤੀਨਿ ਲੰਭ ਰਹਿਆ। ਸਮਾਇ: ਸੂਤਰ ਸਿਧ ਰੂਪ ਧਰਿਓ ਸਾਹਨ ਕੇ ਸਾਹਿ ਜੀਓ॥ ਸ_{ਤਿ ਸਾਚ} ਸਮਾਦ ਨੂੰ ਸਿੰਦ ਪ੍ਰਬੰਸਦਾ ਤੁਹੀ; ਵਾਹਿਗੁਊ ਵਾਹਿਗੁਊ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਸ੍ਰੀ ਨਿਵਾਸ ਆਦਿ ਪ੍ਰਬੰਸਦਾ ਤੁਹੀ; ਵਾਹਿਗੁਊ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਵਾਹਿਗੁਰ ਵਾਹਿ ਸੀਉ।। (ਅੰਗ ੧੪੦੨) ਵਾਹ ਜਾਂਦੂ "(ਸਨ) ਜ ਬੁੱਸਣੀ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹੈ ਉਸਦਾ (ਮੰਤੂ) ਮੰਤ੍ਰਾਂ ਕਰ ਕੇ ਵੀ ਅੰਤ ਨਹੀਂ (ਜਾਪੈ) ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ।

ਵਾਂ:-ਉਸ ਦਾ (ਗਿਆ) ਕੀਤਾ ਹੋਇਆਂ (ਮਨਿ) ਬ੍ਰੇਮਣੀ (ਮੰਤੂ) ਮੰਤੂ ਨੂੰ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਹੈ 'ਵਾਹਿਗਰੂ ਗਰੂ ਮੰਤ੍ਰ ਹੈ ਜਪ ਹਉਮੈ ਖੋਈ ॥' (ਭਾ. ਗ:) ਉਸ ਦਾ ਅੰਭ ਨਹੀਂ (ਜਾਪੈ) ਜਾਣਿਆਂ ਜਾਣਾ।

ਅੰਤ ਨ ਜਾਪੈ; ਕੀਤਾ ਆਕਾਰੂ :- ਅੰਤ ਨਹੀਂ ਜਾਣਿਆਂ ਜ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਸਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਆਕਾਰ ਕਿਵੇਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ? ਕਈ ਵਾਰੀ ਪੰਜ ਭੌਤਾ ਕਰਕੇ ਰਚਨਾ ਰਚੀ, ਕਈ ਵਾਰੀ ਚਹੁੰ ਤੌਤਾ ਕਰਕੇ, ਕਈ ਵਾਰੀ ਤਿੰਨ। ਤੁੱਤਾਂ ਕਰਕੇ, ਕਈ ਵਾਰੀ ਚਾਰ ਖਾਣੀਆਂ ਨਾਲ ਰਚਨਾ ਰਚੀ। ਕਦੇ ਸ਼ਖ਼ਮ ਸਿਸ਼ਟੀ ਰਚਦਾ ਹੈ, ਕਦੇ ਸਬੂਲ ਰਚਨਾ ਰੱਚ ਦਿੱਤੀ। ਇਉ' ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਗੋਤ੍ਰੇ ਆਕਾਰਾ ਦਾ ਅੰਤ ਨਹੀਂ ਅਉਂਦਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਰਗਨ ਸਰੂਪ ਦੇ ਹਾਰ ਆਕਾਰਾ ਦਾ ਵੀ ਅੰਤ ਨਹੀਂ ਅ ਉਂਦਾ ਹੈ। ਵਾ:–ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਜੀ ਦੇ ਆਕਾਰ ਤੋਂ ਕਦ ਬਾਵਨ ਮੰਡ ਕੱਛ ਬਰਾਹ ਆਦਿਕ ਬੇਅੰਤ ਆਕਾਰ ਧਾਰੇ ਹਨ, ਇਨਾਂ ਦ ਅੰਤ ਨਹੀਂ ਆਉਂ ਦਾ। ਵਾ:-ਸ'ਤਾ ਦੇ ਗਰਡ ਵਿਚ ਪੈਦਾ ਕੀਤੇ ਆਕਾਰਾਂ ਦ

CHANGE OF STREET STREET, STREE ਡੀ ਅੰਤ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾਕਿਵੇਂ ਪੈਂਦਾ ਕੀਤੇ ਹਨ ਤੇ ਕਿਵੇਂ ਗਰਭ ਵਿਚ ਧਰ 🕬 ਦਿਤ ਹਨ ਯਥਾ: 'ਮਾ ਕੀ ਰਕਤ ਪਿਤਾ ਬਿਦ ਧਾਰਾ। ਮੂਰਤਿ ਸੂਰਤਿ ਕਰਿ 🎾 ਆਪਾਰਾ ਜੋ (ਅੰਗ ੧੦੨੨) ਵਾ :-ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ (ਆ - ਕਾਂ ਰੂ) ਐਤੇ ਵਿਚਾ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਲੈਣਾ (ਕਾ) ਕੌਕ ਵਿਚੇ ਬਰਤਾ ਸਹੇਸ਼ਾ ਲੈਣਾ ਅਤ (ਰ) ਰਾਰ ਵਿਚੋਂ ਰੰਦ ਫਿਰ ਮੀ ਲੌਣਾ। ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਬ੍ਰਾਮਾ, ਵਿਸ਼ਨੂੰ, ਸਿਵ ਜੀ ਆਦਿਕਾ ਦ ਅਵਗਰ ਕੀਤ ਹਨ ਇਹ ਭੀ ਅੰਤ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਤੋਂ <mark>ਭੀ ਅੰ</mark>ਤ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਕਿ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਸ਼ੜ ਆਕਾਰ ਕਿਵੇਂ ਬਣਾ ਦਿੱਤ। ਲਿਲੇ, ਨਿਹ ਵੀ ਨੌਮਸੰਦ ਨਾ ਅੰਤ ਵਗ੍ਹੇ, ਖਾਂਦ ਸ਼ਬਰੂ।

(442

'ਅਵਤਾਰ ਨ ਜਾਨੂੰ ਅੰਤੂ ॥ ਪਰਮੇਸ਼ਜ ਪਾਰਬ੍ਰਾਮ ਬੇਅੰਤ।' (ਅੰਗ ਵਵੱਦ)। ਵਾ :- ਅੱ ਬਿਆਕਿਰਤ, ਹਿਰਨ ਗਰਭ, ਤੋਂ ਵੇਰਾਣ ਆਦਿ ਵੀ ਉਸ ਦਾ ਅੰਤ

ਨਹੀਂ ਜਾਣ ਸਕਦੇ।

ਅੰਤ ਨ ਜਾਪੈ, ਪਾਰਾਵਾਰੂ:-(ਪਾਰਾ ਵਾਰ) (ਪਾਰਾਵਾਰੂ) ਅੰਗ, ਰੰਤਕ, (ਪਾਰਾ) ਪਲੌਕ (ਵਾਰੁ) ਇਹ ਲੋਕ, ਵਾ (ਪਾਰਾਵ ਰ) ਨਾਮ ਸਮੇਵਰ ਦਾ ਹੈ। ਜਿਵਾਂ ਸਮੁੰਦਰ ਦਾ ਉਰਾਰ ਪਾਰ ਨਹੀਂ^{*} ਜਾਣਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਪਮੇਸ਼ਰ ਦਾ (ਪੂਰਾ) ਪ੍ਰਲਕ ਕਰਕੇ ਤੇ (ਵਾਰੂ) ਇਸ ਲੋਕ ਕਰਕੇ ਅੰਤ ਨਹੀਂ* ਜ਼ਾਣਿਆਂ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਮੁੰਦਰ ਵਾਗ ਉਰਾਰ ਪਾਰ ਆਪ ਹੀ ਲੋਕ ਪ੍ਰਲੋਕ ਦੇ ਵਿਚ ਵਸਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਦਾ ਅੰਤ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। 'ਜਨ ਨਾਨਕ ਰੁਲਿ ਬਲਿ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਈਐਂ ਤੇਰਾ ਅੰਤੂ ਨ ਪਾਰਾਵਰਿਆ ॥' (ਅੰਗ ੧੦) ਅਭਿ ਉਚਾ ਤਾ ਕਾ ਦਰਬਾਰਾ । ਅੰਤੁ ਨਾਹੀਂ ਕਿਛੂ ਪਾਰਾਵਾਰਾ ॥' (ਅੰ; ੫੬੨) -ਕੋਟਿ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਕੋ ਠਾਕਰ ਸਆਮੀ ਸਰਬ ਜੀਆ ਕਾ ਦਾਤਾ ਹੈ॥² (ਅੰ: ੬੧੨)

(ਪਾਰਾਵਾਟ) ਨਾਮ ਹੈ ਸਮੰਦਰ ਦਾ, ਤਿਸ਼ ਦੀ ਡੂੰਘਿਆਈ ਆਦਿਕ ਦਾ ਅੰਤ

ਨਹੀਂ ਜਾਣਿਆਂ ਜਾਂਦਾ ਇਉਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਵੀ :-

'ਰੂੜੋਂ ਗੁੜੇ ਗਹਿਰ ਗੰਭ ਰ ਉਚੇ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ ॥' (ਅੰਗ ੬੧੪)। ਪਰੈਸ਼ਤੀਤ ਕਰਹਿ ਅਨੇਕ ਜਨ, ਅੰਤੂ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰ ਹੈ (ਅੰਗ ੨੭੬) •ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਏਕ ਤੂ; ਅੰਤੂ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੂ ॥ (ਅੰਗ ਵੇਤਰ)। 'ਨਾਲਿ ਕੁਰੰਬੂ ਸਾਰ ਵਰਦਾਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਭਾਲਣ ਸਿਸ਼ਟ ਗਇਆ ॥ ਅ ਗੈ ਅੰਤ ਨੇ ਪਾਇਓ ਤਾਕਾ ਕੌਸ਼ ਛੇ'ਦ ਕਿਆ ਵੱਡਾ ਭਇਆ ॥' (ਤ੫o) ਉਸ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਪਾਰਾਵਾਰ ਦਾ ਅੰਤ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਪ੍ਰਸ਼ਨ :-ਸਿੰਧਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਸਤਿਗੜੂ ਸਾਹਿਬ ਜੀ, ਕਿਸੇ ਨੇ ਅੰਤ ਪਾਉਣ ਦਾ

医施拉马德德氏 斯瓦德兰 经总点管理 ਕਤਨ ਨਹਾਂ ਕਾਰ ਹਵਾ, ਕੇਤੇ ਬਿਲਲਾਹਿ -3 ਜਿੱਧੇ ' ਉਸ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ _{ਦਾ} ਅੰਗ ਪਾਉਣ ਵਾਸਤ ਬੜੇ ਲੰਭ ਕਰੀ ਜੇਗ ਕਰਬ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਿਦਿਆ, ਦਾ ਅੱਤ ਪਾਉਣ ਵਾਸ਼ਤ ਬੜ ਆ ਹੈ, ਦਾ ਸ਼ੋਅੰਤ ਸ਼ਾਸਤ ਬਿਤਲਾਪ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਰਲੇ ਨਿਆਇਸ ਆਦਿ ਭੇਦ ਵਾਦੀ, ਦਾ ਸ਼ੋਅੰਤ ਸ਼ਾਸਤ ਬਿਤਲਾਪ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਰਲੇ

ਕੋ'ਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਅੰਤ ਦਾ ਲਈਏ। ਸਾਦ ਹਨ। ਕ ਅਸਾਂ ਜਨ ਹੈ। ਜਿੱਦਿਆਂ ਬਿਚਾਰ । ਸਾਧੇਤ ਜਨਪ, ਪਾਵਤ ਨ ਸਤਾਵਾਰ ਕਰ। ਉਤਰ ਬਾਹ ਤੁਸ਼ਦ ਤੱਸ੍ਤ । ਕਬ੍ਹੀ ਉਖਰ ਸੋਰ ਚਾਵਕ ਬਲੰਤ ਦ ਕਈ। ਕਿਮਿਸ਼ੀ ਸਾਸਤ ਉਚਨੰਤ ਬਦਾ। ਸਾਰੇ ਵੇਕ ਬਾਰਕੰਬਰ ਕਾਰ । 10114301 ਕਈ ਅਸਵਾਤ ਕਈ ਪਉਨ ਅਹਾਰੇ । ਬਈ ਕਰਤੇ ਕੋਟ ਜ਼ਿਤਿਕੇ ਅਹਾਰੇ । ਬਈ ਕਰਤੇ ਸਾਹ ਹੈ ਪ੍ਰਭ ਭੱਛ । ਨਹੀਂ ਤਦਪ ਦੇਵ ਹਵੇਤੇ ਪ੍ਰਭੇਛ । ਖ਼ਤਮਿਤਤਾ। ਕਈ ਗੀਤ ਪਤ੍ਰਕਰ ਗਾਨ ਗੋਪ੍ਰਬ ਹੀ ਹੈ। ਕਈ ਬੇਦ ਸ਼ਾਸਤ੍ ਬਿੱਦਿਆ ਪ੍ਰਕੀ ਹੈ। ਕਹੁੰਬਦ ਗਾਨ ਕਾਵੂ ਗੰਤ ਜੀਰ ਆਦਿ ਕਰਮ । ਬਹੁੰ ਅਗਨਹੜ ਕਹੁੰ ਜੀਰਥ ਧਰਮ ॥੧੨॥ ਰਤ ਜਾਰ ਸ਼ਿੰਹ ਉਤ੍ਹਾ। ਕਈ ਦੇਸ਼ ਦੇਸ਼ ਭਾਖ਼ਾ ਰਟੰਤ ॥ ਕਦੀ ਦਸ ਦਸ ਜ਼ਿੱਦਿਆ। ਪੜ੍ਹੋਤ ॥ ਕਈ ਕਰਤ ਭਾਂਤ ਭਾਂਤਨ ਬਿਚਾਰ ॥ ਨਹੀਂ ਨੌਕ ਤਾਸ ਪਾਯੱਤ ਨ ਪਾਰ ॥੧੩॥੧੩੩॥ ਕਈ ਤੀਰਥ ਤੀਰਥ ਭਰਮਤ ਸ਼ੁੰਭਰਮ॥ ਕਈ ਅਗਨਹਤ੍ਰ ਕਈ ਦੇਵ ਕਰਮ । ਕਈ ਕਰਤ ਬੀਰ ਬਿਦਿਆ ਬਿਜ਼ਾਰ । ਨਹੀਂ ਝਦਪ ਤਾਸ਼ ਪਾਯੰਤ ਨ ਪਾਰ ।(੧੪॥੧੩੪॥ ਕਹੁੰ ਰਾਜ ਰੀਤ ਕਹੁੰ ਜੇਗ ਧਰਮ ॥ ਕਈ ਸਿੰਮ੍ਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਉਚਰਤ ਸੁਕਰਮ ॥ ਨਿਊਲੀ ਆਦਿ ਕਰਮ ਕਹੁੰ ਹਸਤ ਦਾਨ ॥ ਕਹੁੰ ਅਸ਼ਮੇਧ ਮਖ ਕੇ ਬਖਾਨ ॥**੧**੫॥ ਸਤਵਾਰ ਕਹੁੰ ਕਰਤ ਬ੍ਰਹਮ ਇੰਦਿਆ ਬਿਚਾਰ ॥ ਕਹੁੰ ਜੇਗ ਗੈਤ ਕ**ੂੰ ਬਿਰਧ ਚਾਰ ॥ ਕਹੂੰ ਕਰਤ ਕਛ ਗੰਧਰਬ ਗਾਨ** ॥ ਕਹੂੰ ਘੁਤ ਵੀਂਪ ਕਹੁੰ ਅਰਘਦਾਨ ॥੧੬।੧੩੬.। ਕਹੁੰ ਪਿਤ੍ ਕਰਮ ਕਹੁੰ ਬਦ ਲੀਤ । ਕਹੁੰਨ੍ਤਿ ਨਾਚ ਕਹੁੰਗਾਨ ਗੀਤ ॥ ਕਹੁੰ ਕਰਤ ਸ਼ਾਮਤ ਪ੍ਰਸ਼ੀ ਮ੍ਰਤ ਉਚਾਗਾ ਕਈ ਭਸਤ ਏਕ ਪੂਰਾ ਨਿਰਾਧਾਰ, ੧੭ ।੧੩੭ਗ਼ ਕਈ ਨੂੰਹ ਦੇਹ ਕਈ ਗਹ ਵਾਸ ॥ ਕਈ ਵ੍ਰਮਤ ਦਸ ਦੇਸ਼ਨ ਉਦਾਸ ॥ ਕਈ ਜਲ ਨਿਵਾਸ਼ ਕਈ ਅਗਨ ਤਾਪ ॥ ਕਈ ਜਪਤ ਉਰਥ ਲਟਕੌਤ ਜਾਂਹ, ੧੮। ੧੩੮॥ ਕਈ ਜਪਤ ਜੋਗ ਕਲਪੰ ਪ੍ਰਜੰਤ॥ ਨਹੀਂ ਤਦਪ ਤਾਸ਼ ਪਾਲੰਤ ਨ ਅੰਤ ਜ਼ਬਦਜ਼ਬਤਦੇ) (ਦਸ਼ਮ ਅੰਗ ਕਤੇ)

ਤਾ ਕੋ ਅੰਤ; ਨ ਪਾਏ ਜਾਹਿ :--ਉਸ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ (ਅੰਤ) ਸਿਗਾ ਕਿਸੇ ਦੇ ਪਾਸੇ' ਪਾਣਿਆਂ ਨਹੀਂ' ਜਾਂ ਸਕਦਾ।

•ਜ਼ਹਮਾ ਬਿਸ਼ਣ ਮਹੇਬ ਦੁਆਰੇ। ਉੱਤੇ ਸੇਵ**ਿ ਅਲਖ ਅ**ਧਾਰੇ ਸ਼ ਹੋਰ ਕੜੀ ਦਰਿ ਦੀਸ਼ਤਿ ਯੁਕਾਦੀ ਮੈਂ ਗਣਤਨ ਆਫੇ ਜਾਈ ਹੈ। (੧੦੨੨) •ਹੁੰਟਰਿਆ ਦਰਸ਼ਨ ਕੇ ਤਾਈ ਦੂਖ ਭੂਖ ਤੀਰਥ ਕੀਏ॥ ਜ਼ੌਰੂਰੀ ਜ਼ਹੀ ਦਗੀ ਕਿ ਅਹਿ ਰਹੜੇ ਕਰਿ ਕਰਿ ਭਗਵੇਂ ਭੇਖ ਭਏ ॥९॥ ਰਊ ਭਾਰਣ ਸਾਹਿਬਾ ਕੌਰਾ ਰੜੇ। ਤੌਰੇ ਨਾਮ ਅਨੇਕਾਰਪ ਅਨੇਤਾ ਕਰਣ

ਨਾਜਾਮੀ ਤਰੇ ਚਣ ਕੇਤ ॥' (ਅੰਗ ਰਪਦੇ) ਏਹ ਅੰਤੂ; ਨ ਜਾਣੇ ਕੋਇ:-(ਇਹ ਅੰਤੁ) ਇਸ ਆਦਮੀ ਦਾ ਅੰਤ ਤੁਜਾਣਾ ਹੈ ਪਰ ਉਸ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣ ਸਕਦਾ। ਉਸਦਾ (ਇਹ ਅੰਤ) ਇਹੀ ਅੰਤ ਸਮਝੌ, ਜੋ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ' ਜਾਣ ਸਕਦਾ ਉਹ ਅਕਰ ਤੋਂ ਬੇਅੰਤ ਹੈ । ਵਾਂ :∼ਇਉਾ ਸਮਝ ਲਉ ਕਿ (ਏਹ੍) ਜਿਹੜਾ ਐਸਾ ਅਬਰਟਜ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਹੈ ਸਾਰਿਆਂ ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਦਾ ਰੂਪ, ਸਾਰਿਆਂ ਦੀਆਂ ਔਰਾਂ ਵਿਚ ਬੈਠਕ ਵਖਣ ਵਾਲਾ, ਸਾਰਿਆਂ ਦੀ ਰਸਨਾ ਵਿਚ ਬੈਠਕੇ ਰਸ ਲੈਣ ਵਾਲਾ ਤੋਂ ਸ਼ਾਰਿਆਂ ਦੇ ਹਿਰਦੇ ਅੰਦਰ ਪ੍ਰੇਰਕ ਨੇ ਕੇ ਜੋ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਬੈਠਾ ਹੈ ਐਸ ਅਸਚਰਜ ਵਾਹਿਗੁਰ ਦਾ ਅੰਤ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣ ਸਕਦਾ। ਉਹ ਸਾਰਿਆਂ ਵਿਚ ਜੀਵ ਰੂਪ ਹੁੰਕੇ ਆਪ ਵਸ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਓਹੇ ਹੀ ਸਾਖੀ ਰੂਪ ਹੋਕੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਵਾ ਪਕਾਸ਼ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਏਹੇ ਹੀ ਅੰਤ ਹੈ ਉਸਦਾ, ਸਮਝ ਲਉ ਕਿ ਕੋਈ ਉਸਨੂੰ ਜਾਣ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਬੇਅੰਤ ਹੈ। ਵਾਂ :-(ਜਾਣੈ ਕੋਇ) ਜੋ ਕੋਈ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਨੂੰ ਜਾਣ ਲਵੇਂ (ਏਹ) ਉਸ ਦਾ ਭੀ (ਅੰਤੂ ਨ ਜਾਣੈ) ਅੰਤ ਨਹੀਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਪਸ਼ਨ:–ਹੈ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਜਿ ਉਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਤੋਂ ਬਹੁਤ, ਬਹੁਤ ਤੋਂ ਬਹੁਕ ਕਹੀਏ ਤਾਂ ਤੇ ਅੰਤ ਆ ਕਾਂਦਾ ਹੋਵੇਗਾ ?

ਉੱਤਰ−ਬਹੁਤਾ ਕਹੀਐ; ਬਹੁਤਾ ਹੋਇ :→ਿਸ਼ਵੇ' ਅਨਲ ਮਨਲ ਪੰਡੀ ਆਕਾਸ਼ ਵਿਚ ਜਿੰਨਾ ਉੱਚਾ ਉ ਤਕੇ ਚੜ੍ਹਦਾ ਜਾਵੇ, ਉਨਾ ਹੀ ਹੋਰ ਆਕਾਸ਼ ਉੱਚਾ ਦਿੱਸਦਾ ਹੈ। ਵਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਭਾਵ**ੰ ਪੰਡੀ** ਅੰਤ ਨਹੀਂ **ਪਾ ਸਕਦਾ। ਇ**ਸ ਪਕਾਰ ਅਰਥ: –ਬਹੁਤਾ ਕਹਿਣ ਕਰਕੇ, ਬਹੁਤ ਬਿਸਤਾਰ ਵਾਲਾ ਸ਼ਰੂਪ ਹੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਸਿਰਾ ਨਹੀਂ ਵਿਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਵਾ ਜਿੰਨਾ ਬਹੁਤਾ ਕਹੀਏ ਉਨਾ

报目表现没能够被紧紧紧紧紧紧紧紧紧紧紧紧紧紧紧 ਬਹੁਤਾ ਹੋਰ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸ਼ੋਸ਼ਨਾਗ ਨਿਤ ਹਜ਼ਾਰ ਨਾਮ ਨਵਾਂ ਲੈੱਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਬਹੁਤਾ ਹਰ ਪ੍ਰਤਾੜ ਹੁਣ ਅੰਗ ਤਹੀ: ਪਾ ਸਕਦਾ ਬਹੁਤ ਤੋਂ। ਬਹੁਤ ਹੋਰ ਨਾਮ ਅਗੇ ਆ ਖੜੇ ਹੁੰਦ ਹਨ।

(u9B)

'ਬਹੁਤੋਂ ਬਹੁਤ ਵਖਾਣੀਐ ਉਹ ਉੱਚਾ ਬਾਓ ਹੈ' (ਅੰਗ ੪੪) ਬਹੁਤ ਬਹੁਤ ਵਧਾ ਸ਼ਖਨਾਹੀ ਹਾਂਗ ਜਪਤਿਆ ਅੰਤੂ ਨ ਪਾਵੇਗੇ। '(੧੩੦੯)

ਾਜ਼ਹਮੈਂ ਵੜਾ ਕਹਾਇ ਅੰਤੂ ਨ ਪਾਇਆ ਹੈ (ਅੰਗ ੧੨੭੯) ਾਸ਼ਰਮ ਵਰ ਕਰਮ ਕਰ ਦਾ ਅੰਤ ਤਾਂ ਪਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਫੋਰ

ਬਹੁਤਾ ਅਹਿਣ ਦਾ ਫੋਲ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ? ਤਾਂ ਕਹਿੰ ਦੇ ਹਨ। ਰੂਭਾ ਆਹਟ ਦੇ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਬਹੁਤਾ ਕੰਸ ਕਹਿਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਸ਼ਹਿਤਾ ਵਿੱਚ, ਸ਼ਹਿਤਾ ਸ਼ਖੂ, ਪੰਜਤ ਹੁੰਦ, ਹੁੰ ਛਾ ਬਹੇਤ, ਨੰਬਰ ਤੋਂ (ਬਹੇਤ,) ਘਾਫ਼ ਬੁਆਰ ਕੁ ਵਰ੍ਹਿਣ ਤੇ ਹੋ ਲੈ ਪ੍ਰਾਪਕ ਹੋਵਾ ਹੈ। ਬਹੁੜਾ ਪ੍ਰਸੰਸ਼ਰ ਦਾ ਨਾਮ ਵਿਨੇ ਰਾਤ ਕਹਾ ਐ. ਉਗਰਨ ਸਮਾਰ ਨੰਗਰ ਨੂੰ ਰਹੀ ਤੇ ਸ਼_ਰ ਹੈ। ਨੁਸ਼ ਨੰਗਰ ਨੰਸਥਰ ਨੂੰ ਦਸ ਤੇ, (ਬਾਬ) ਬੰਧਮ ਬੰਧੇ ਹੈ ਤੇ ਸ_ਰ ਹੈ। ਨੁਸ਼ ਨੰਗਰ ਨੰਸਥਰ ਨੂੰ ਦਸ

ਉਚਾਰਣ ਦਾ ਫਲ ਬਹੁਤ ਹੈ। ਰਾਰਣ ਦਾ ਫਲ ਬਹੁਤ ਜੋ ਕੋਈ ਬਹੁਤਾ ਕਹਿ ਕੇ ਅੰਤ **ਪਾਉਣਾ ਚਾਹੇ** ਤਾਂ ਜਿੰਨਾ ਬਹੁਤਾ ਉਹ ਕਹੇ_{ਗਾ} ਜ ਕਈ ਬਹੁਤ ਹੈ। ਉਨੀਆਂ ਬਹੁਤੀਆਂ ਤੋਂ ਬਹੁਤੀਆਂ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸਿਫਤਾਂ ਤੇ ਵੀੜਆਈਆਂ ਹਨ। ਫਨਾਆਂ ਬਹੁਤਾਕਾ ਤੋਂ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਵਾਂ:-ਬਹੁਤਿਆਂ ਨ (ਕਹੀਐ, ਕੋਈ ਅੰਤ ਸਿਰਾ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਆਖਿਆ ਹੈ ਪਿੰਡੇ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਝਹਿਣ ਵਾਲੇ ਅੱਗ ਨੂੰ ਭੀ ਹਣ ਗੋ ਪ੍ਰਸ਼ਨ :-- ਹੋ ਸਤਿਗ੍ਰੂਰੂ ਜੀ ! ਉਸਦਾ ਸ਼ਰੂਪ ਦਸ ਕਹੇ ਜਿਹਾ ਹੈ 🤊

ਉੱਤਰ–ਵਡਾ ਸਾਹਿਬੂ: ਊਚਾ ਬਾਉ :- ਤ੍ਰਾ ਮਹਾਰਾਜ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਫ਼ੁਰਮਾਉਂਦੇ ਹਨ। (ਵਰਾ) ਕੁਈ ਭਾਲ ਅਬਾਧ ਸਰੂਪ ਹੈ, ਵਿੰਨਾਂ ਕਾਲਾਂ ਵਿਚ ਜਾ ਭੂਰਮ ਹੁੰਦ ਵਾਲਾ । (ਸਾਹਿਬ) ਮਾਇਆ ਬਿਤੀ ਦੁਆਰਾ ਸਾ_{ਵਿਆ} ਦਾ ਮਾਲਰ ਨਾ ਨਾਮ ਹੁੰਦ ਵਿੱਚ ਸ਼ਰੂਪ ਰੂਪੀ ਉਂਚਾ (ਬਾਉ) ਅਸੂਬ ਨੂੰ ਹੈ। ਵਾ ਤਰੀਆ ਪਦ ਰੂਪੀ। ਵਾ ਉਸਦਾ ਸਰਖੰਡ ਰੂਪੀ ਉਰਾ ਢਾਉ ਹੈ । ਜਿਸਦੇ ਬਰਾਬਰ ਕੋਈ ਪਹੁੰਚ ਨਹੀਂ* ਸ਼ਬਦਾ ।

ਆਇਨ ਸਕਾ ਭੁੱਝ ਭਨਿ ਪਿਆਰੇ ਭੋਜ ਨ ਸਕਾ ਕੋਇ ।। (ਅੰਗ ੫੫੮) ਜੇ ਦੇਹ ਵਿੱਚ ਜਾਣੀਏ ਤਾਂ ਅੰਤਰਕਰਣ ਦੀ ਬ੍ਰਿਤੀ ਬਬ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਦੀ, ਇਸ ਕਰਕੇ ਉਚਾ ਬਾਂ ਹੈ। ਬਾਹਰ ਇੰਦੀਆਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਤਾਂ ਰਹਿਤ ਭਾਵ ਅਗੋਚਰ ਹੈ।

ਅਤਿ ਉਦਾ ਤਾਕਾ ਦਰਬਾਰਾ ਜੇ ਅੰਤ ਨਹੀਂ ਕਿਵੂ ਪਾਰਾਵਾਰਾ ,

ਕੋਟਿ ਕਾਟ ਕੋਟਿਲਖ ਧਾਵਾਹਿ । ਇਕ ਤਿਲ਼ ਤਾਂ ਕਾ ਸਹਲ ਨੇ ਪਾਵੈ ਜੀ (u6a) ਵਾ :-ਸ਼ਕਿਸ਼ੰਗਤ ਰੂਪੀ ਉਸਦਾ ਉਚਾ ਥਾਂ ਹੈ। ਇਕ ਵਾਰੀ ਜਦੋਂ ਨਾਰਦ ਨੂੰ **自主要证明**的现在分词 5 例 的现在分词的现在分词 AND SERVICE SE ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਪਾਫ਼ਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਬੈਕ੍ਰੈਨ ਵਿਚ ਵੀ ਗਿਆ ਹਾਂ, ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਚਾਈਂ ਗਿਆ ਹਾਂ, ਪਰ ਮਨੂੰ ਵਿਭਾਰ ਦਰਜਨ ਕਿਵੇ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਮੁਤਸੀ ਕਿਥੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੈ ਨੂੰ ਭਾਉਸ ਵਲੇ ਭੋਗਵਾਨ - ਕਿਹਾ ਸੀ, ਹੇ ਨਾਰਦ ! ਜਦੇ' ਅਸੀਂ ਬੈਕੈਨ ਵਿੱਚੋਂ ਉਣਾਸ਼ ਹੋਈਏ ਇਕਾਂ ਸ਼ਕਿਸ਼ਗਤ ਵਿਚ ਜਾ ਵਸਦੇ ਹੀ।

ਮੰਨਜ਼ ਘਰ ਸਤੂ ਸਾਪ ਸੰਭਾਵ ਹੈ ਨਾਰਦ ਸਨਿ।" ਮਸਾਬ ਸੰਗਪਿ ਕ ਪਰਿ ਵਸੇ ਮਕੋ ਸਭਾ ਸੋਇ।' (ਅੰਗ ਸ਼ੁਸ਼)

ਪਸ਼ਨ :-ਸਿਧ । ਕਿਹਾ, ਜੀ ! ਉਸ ਉਚ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਵਾ ਸਜ਼ਖੰਤ, ਤ੍ਰਗੀਆਂ ਤੋਂ ਪਰੰਚਣ ਵਾਸਤੇ ਕੇ ਤੋਂ ਸਾਧਨ ਹੋਏਗਾ ਤੋਂ

ਉੱਤਰ-ਉਚ ਉਪਰਿ; ਊਚਾ ਨਾਉਂ :~ਜਿੰਨ ਫੁੱਟ ਉੱਚਾਮਕਾਨ ਹੁੰਦੇ ਉਸ ਤੋਂ ਪ^ਰੇ ਨੇ ਵਾਲੇ ਉਨੇ ਹੀ ਗੁੱਟ ਪਉੜੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਰਵ ਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਪਹੁੰਚਣ ਵਾਸ਼ਤ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਹੀ ਉਨਾ ਉੱਚਾ ਹੈ। ਜਿਹੜਾ ਉਸਦੀ ਪਾਪਤੀ ਕਰਵਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਵਾ ਉਸ ਤੋਂ ਪਹੁੰਚਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹੋਰ ਕੋਈ ਸਾਧਨ ਕਰਮ, ਉਪਾਸ਼ਨਾ, ਭਰ ਗਿਆਨ ਆਦਿ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਾ ਸਕਦਾ । ਸਭ ਗੱਲੇ ਹੀ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਬਾਰੀਆਂ ਭੂਮਿਕਾ ਨਾਮ ਕਰਕੇ ਹੀ ਸਫ਼ਲੀਆਂ ਰੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਨਾਮ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਰ ਕੋਈ ਸਾਧਨ ਨਹੀਂ ਹੈ।

'ਨਾਮ ਤੀਲ ਕਛ ਅਵਤ ਨ ਹੋਇਤ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੂ ਪਾਵੈ ਕਨੂ ਕੋਇ॥' ਦਸਵੇਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਦੀ ਨ ਹਮਾਊਂ ਪੰਖੀ ਦੇ ਖੰਡਾਂ ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਦਿਖਾ ਕੇ ਸਿੰਘਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ, ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਹਮਾਉਂ ਪੰਖੀ ਦੇ ਖੰਡਾਂ ਨਾਲ ਜਿਹੜੀ ਚੀਜ਼ ਬੈਨ ਦੇਈਏ, ਇਹ ਉਸਨੂੰ ਹਮਾਊ' ਪੰਖੀ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਕਰਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਵਾਹਿਗਰੂ ਦਾ ਨਾਮ ਉਸਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਕਰਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਅਵੰਤਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਦੌਹਾਂ ਵੀ ਨਾਮ ਤੇ' ਹੌਲੀਆਂ ਹਨ ਤੇ ਨਾਮ ਸਭ ਤੋਂ' ਉੱਚਾਹੈ।

ਸ਼ਾਖੀ ਨਾਰਦ ਦੀ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜੀ ਨੂੰ ਪੂੰਨ ਕਰਾਉਣ ਤੇ ਨਾਮ ਦੀ ਮਹਾਨਤਾ ਦੀ

ਇਕ ਵਾਰੀ ਨਾਰਦ ਜੀ ਦੁਆਰਕਾ ਪਰੀ ਵਿਚ ਗਏ, ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜੀ ਦੀਆਂ ਗੋਪੀਆਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬੜਾ ਸਭਿਕਾਰ ਕੀਤਾ। ਨਾਰਦ ਜੀ ਨੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋ ਕੇ ਅਈਰਵਾਦ ਦਿੱਤੀ। ਉਪਰੰਤ ਪਟਰਾਣੀ ਸਤਭਾਮਾ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਸਾਨੂੰ। ਸਦਾ ਹੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਮਹਾਰਾਜ਼ ਪਤੀ ਰੂਪ ਵਿਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ । ਨਾਰਦ ਜੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੌਕਰ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸ਼ਨ ਜੀ ਨੂੰ ਦਾਨ ਕਰ ਦਿਓ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਗਲੇ **安全政治总统法法院通过法院建筑建设的**

ਸੀ ਕਪੂ ਜੀ ਸਾਹਿਬ

放發素於後後發發整整從對發發發發發發於於於 ਕਲਮ ਵਿਚ ਵੀ ਇਹ ਦਿੱਤਾ ਹੋਇਆ ਦਾਨ, ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਹੀ ਪਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਰਨਮ ਵਿਚ ਵਾਇਰ ਵਿਤਾ ਨੇ ਰਿਸ਼ਨ ਜੀ ਨੂੰ ਦਾਨ ਕਰ ਦਿਤਾ । ਉਪਰੇਤ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਕਰਕ ਸਤਭਾਮਾਂ ਨੇ ਰਿਸ਼ਨ ਜੀ ਨੂੰ ਦਾਨ ਕਰ ਦਿਤਾ । ਉਪਰੇਤ ਜਦਸ਼ ਭਵਰਾਰ ਕਰਕ ਸਰਕ ਸਦ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜੀ ਮਹਿਲਾ ਵਿਚ ਆਏ ਤਾਂ ਨਾਰਦ ਜੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਚਲ ਮਹਾਰਾਜ਼ (ਜਦਾਵਾਸ਼ਨ ਜਾ ਜਾਪਕ ਮੌਰ ਵਾਲ, ਸੈ' ਤੁਹਾਡੀ ਪਵਰਾਣੀ ਪਾਸੇ' ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਾਨ ਵਿਚ ਲੈ ਇਆ ਹੈ। ਸਰ ਵਾਲ, ਸਾਤ੍ਰਹਾਰਾ ਭਗਤੀ ਦ ਪਿਆਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਸੀ ਉਠ ਕੇ ਨਾਰਦ ਨਾਲ ਤੁਰ ਪਦਾ ਜਦੇ ਇਹ ਭਗਤਾਦਾਬਆਰ ਵਿੱਚ ਸਵੀਤਾਂ ਸਭ ਨਾਰਦ ਸੀਦ ਕੋਲ ਆਂਕ ਤਰਡੇ ਗੱਲ ਵਸਰੀਆਂ ਰਾਣੀਆਂ ਨੇ ਸਣੀਤਾਂ ਸਭ ਨਾਰਦ ਸੀਦ ਕੋਲ ਆਂਕ ਤਰਡੇ ਗਲ ਦੂਸਰਾਕ ਰਵਨਾ, ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਦਲੇ ਹੋਰ ਜੋ ਕਥ ਐਵਾ ਹੈ ਲੇ ਲਵੇ ਤ ਸਿਨਤਾ ਕਰਨ ਲਹਾਜ਼ । ਇਸ ਤੇ ਵਿਵੜ ਕੇ ਅਸੀਂ ਜਿਉਂਦੀਆਂ ਨਹੀਂ ਗ੍ਰੀ ਵਿੱ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੱਡ ਜਾਵੇਂ । ਇਸ ਤੇ ਵਿਵੜ ਕੇ ਅਸੀਂ ਜਿਉਂਦੀਆਂ ਨਹੀਂ ਗ੍ਰੀ ਵਿੱ ਸ਼ਵਰੀਆਂ । ਗੋਰੀਆਂ ਦੀ ਇਹ ਬਿਹਬਲ ਹਾਲਤ ਵੇਖਕੇ ਨਾਰੰਦ ਜੀ ਨੂੰ ਤੋਂ ਸਕਦਾਸ਼ ਕਿਹਾ, ਅੱਛਾ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਕਿਸ਼ਨ ਜੀ ਨਾਲ ਤੋਲ ਕੇ ਧਨ ਦੇ ਦਿਉ, ਤਾਂ ਕਿਸ਼ਨ ਵਿ ਸ਼ਿਕਾ, ਅਬਾ ਤਾਂ ਸਿਹ ਗੱਲ ਸੁਣ ਕੇ ਗਪੀਆਂ ਬੜੀਆਂ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੁਈਆਂ। ਤੋਂ ਨੂੰ ਸੀ ਨੂੰ ਵੇਡਾ ਲਵੇਂ। ਇਹ ਗੱਲ ਸੁਣ ਕੇ ਗਪੀਆਂ ਬੜੀਆਂ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੁਈਆਂ। ਤੋਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਨੂੰ ਵਰ ਵਿਚ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕਿਸ਼ਨ ਜੀ ਨੂੰ ਤੌਰਤ ਦੇ ਇਕ ਛਾਬੇ ਵਿਚ ਬਿਠਾਇਆਂ ਤੇ ਦੂਜ ਪੜ੍ਹੇ ਨੇ ਜਦਾਵਸ਼ਨ ਆਉਂ ਹਨ, ਗੋਪੀਆਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਗਹਿਣੇ ਪਾਏ ਤਾਂ ਕਿਸ਼ਨ ਸੀ. ਦੁਆਰਕਾ ਦਾ ਸਾਰਾ ਧਨ, ਗੋਪੀਆਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਗਹਿਣੇ ਪਾਏ ਤਾਂ ਕਿਸ਼ਨ ਸੀ. ਦੁਆਰਕਾਵਾ ਨਾਲ ਵਾਲਾ ਪਾਸ਼ਾ ਰਤਾ ਭਰੋ ਭੀ ਬਰਤੀ ਤੇ' ਉੱਚਾ ਨਾ ਹੋਇਆ । ਉਹ ਅਵਤਾਰ ਹੀ 🕄 ਵਾਲਾ ਦਾਸ਼ਾ ਹਤਾ ਤਹਾ ਸ਼ਾਇਆ ਨਾਲ ਤੱਕ ਜਾਵੇਂ । ਗੋਪੀਆਂ ਫੇਰ ਬਹੁਤ । ਨਹੀਂ ਜੇ ਬੁਠੀ ਤੇ ਜੜ੍ਹ ਮਾਇਆ ਨਾਲ ਤੱਕ ਜਾਵੇਂ । ਗੋਪੀਆਂ ਫੇਰ ਬਹੁਤ । ਨਹਾਂ ਜ ਭੂਨਾ ਤੇ ਜੰਤ ਪਬਰਾਈਆਂ ਕਿ ਹੁਣ ਕੀ ਜਤਨ ਕਰੀਏ ? ਫਿਰ ਜਦੇ ਨਾਰਦ ਕਿਸ਼ਨ ਜੀ ਨੂੰ ਘਬਰਾਵਾਆਂ 'ਕ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹੋਣ ਲੱਗੀਆਂ ਤਾਂ (ਫ਼ਬਨ ਜੀ ਕਹਿਣ ਲੱਚ ਕਿ ਤੁਸ਼ੇ) ਲੈ ਚਲਿਆ ਤਾਂ ਗਪੀਆਂ ਹੋਣ ਲੱਗੀਆਂ ਤਾਂ (ਫ਼ਬਨ ਜੀ ਕਹਿਣ ਲੱਚ ਕਿ ਤੁਸ਼ੇ) ਲ ਚਾਲਾ ਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਦਾ ਨਾਮ ਲਿਖ ਕੇ ਰਹਿਣਿਆਂ ਦੀ ਚਾਂਪ ਓ। ਜ਼ਰੂ ਤੁਲਸਾ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਪੰਤ ਉੱਤੇ ਲਿਖ ਕੈ ਡਾਈ ਵਿਚ ਰੱਖਿਆ ਤਾਂ ਕਿਸ਼ਨ ਕੀ ਵਲਾ ਪੁਸ਼ਾ ਬਰਤੀ ਤੋਂ ਉੱਚਾ ਹੋ ਗਿਆ ਤੇ ਨਾਮ ਵਾਲਾ ਪਾਸਾ ਹੈਨਾ ਧਰਤੀ ਤੇ ਲਗ ਗਿਆ। ਫਿਰ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਸਾਰਾ ਧਨ ਗਹਿਣੇ ਛੀ ਛਾਉਂ ਤੇ। ਲਾਹ ਲਏ ਅਤੇ ਨਾਮ ਵਾਲਾ ਪੌਤ੍ਰ ਬਾਕੀ ਰਹਿ ਗਿਆ। ਪਰ ਇਹ ਪਾਸ ਫ਼ਿਰ ਭੀ ਧਰਤੀ ਤੇ ਉੱਚਾ ਨਾ ਹੈ।ਏਆ। ਇਹ ਕੌਤਕ ਵੇਧਕੇ ਨਾਰਦ ਜੀ ਰਾਮ ਨਾਮ ਵਾਲਾ ਤੁਲਸੀ ਦਾ ਪੰਤ ਚੌਕ ਕੇ, ਬੀਨ ਵਜਾਉਂ ਦੇ ਤੇ ਨਿਤਤਕਾਰੀ ਕਰਦੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹ ਕੇ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਤੂਰ ਗਏ, ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਸ਼ਨ ਜੀ ਨੂੰ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲੋਂ ਨਾਮ ਉੱਚਾ ਹੈ ਮੈਨੂੰ ਉਹੀ ਚਾਹੀਣਾ ਹੈ। ਭਾਹੀਣਾ ਹੀ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਨਾਮ, ਧੂਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਦੇ ਲੜ ਸਿੱਖਾ ਨੂੰ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਲਾ ਕ, ਮਨੁੱਖੀ ਦੇਗ

ਵੀ ਪੂਜਾ ਤੋਂ ਵਗਜਆ ਹੈ। ਵੱਖੋਂ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਹੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਸਿਲਸਲੇ ਚਲਦੇ ਹਨ, ਜੋ S SECTION OF THE PARTY OF THE P ਉਸਨੇ ਸਰੀਰ ਕਰਕੇ ਹੀ ਸਾਰ ਕੰਮ ਬਰਨੇ ਪੈਣ ਤਾਂ ਕਦੀ ਕੰਮ ਨਾ ਚਲ ਸਕੇ. ਦੂਸ਼ ਕਰਕ ਕਿਸ਼ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ' ਉਸ ਦਾ ਨਾਮ ਦੱਡਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਕਵ 'ਨਾਮ' ਲਈਏ ਤਾਂ ਉਸ ਨਾਮ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਸਰੂਪ ਵੱਟ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਸਭ ਕਾਰਜ ਸ਼ੌਰ ਜਾਂਦ ਹਨ। ਇਸ ਕਰਕੇ

ਉਚ ਉਪਰਿ; ਉਚਾ ਨਾਉ :- ਜਦੋਂ' ਲੰਕਾ ਤੇ ਜਗਏ ਕਰਕੇ ਸ਼੍ਰੀ 💥 ਰਾਮਚੇਟਰ ਜੀ ਜਾਣ ਲੱਗੇ ਤਾਂ ਖ਼ਬੜੀ ਤੋਂ ਲੰਕਾ ਦੇ ਵਿਚਾਲ ਸਮੁੰਦ ਉੱਪਰ 🔏 ਪਲ ਵੰਨ੍ਟ ਲਗਿਆ, ਸਾਰ ਪੁਰਗਾ ਤੇ ਨਾਮ ਇਥ ਕੇ ਭਾਰੇ ਸਨ। ਉਸ ਦੇ 🕷 ਉਂਹਰੇ ਦੀ ਲੰਘ ਕੇ ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਮ ਚੰਦ੍ਰਜੀ ਰਾਏ, ਪਰ ਹਨੁੰਮਾਨ ਪੁਲ ਦੇ ਉਪਰ ਦੀ ਨੂੰਹੀ' ਸੀ ਲੰਘਿਆ, ਸਰਾਂ ਫ਼ਾਲ ਮਾਰ ਕ ਲੰਕਾ ਪਹੁੰਚਾ ਸੀ। ਤਾਂ ਪੁੱਛਿਆ ਸੀ ਅਖ ਕਿ ਹੈ ਸੀ ਰ ਮ ਜੀ ! ਕਸੀ' ਪਲ ਰਾਹੀਂ ਲੰਘੇ ਹੋ ਤੇ ਹਨੂੰਮਾਨ ਛਾਲ ਮਾਰ ਕੇ ਹੀ 💸 ਤੱਧ ਰਿਆ ਹੈ ਇਹ ਕੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ? ਤਾਂ ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਮ ਜੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹਨੂੰਮਾਨ ਦੇ ਫਿਦ ਵਿਚ ਨਾਮ ਹੈ ਉਸ ਦੇ ਬਲ ਨਾਲ ਉਹ ਲੰਘਿਆ ਹੈ। ਤੇ ਸਾਡੇ ਸਰੀਰ ਨਾਲੋਂ ਨਾਮ ਦੀ ਮਹਾਨਤਾ ਵੱਡੀ ਉੱਚੀ ਹੈ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਪੰਥਰਾਂ ਤੇ ਨਾਮ ਕਿਖਿਆ ਹੈ ਤੇ ਉਹ ਆਪ ਤਰਨ ਨੂੰ, ਤੇ ਹੋਰਨਾਂ ਨੂੰ ਉਪਰੋ' ਦੀ ਲੰਘਾਉਣ ਨੂੰ

ਪਿੰਨਜ਼ ਤੇ ਅਧਿਕ ਹੈਤ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮੂ । ਜਗਹਿ ਲਖਾਲੇ ਲਿਖ ਕਰ ਨਾਮੂ ॥ੈ 'ਸਰਵਰ ਪਰ ਗਿਰਵਰ ਧਰਿ ਭਾਰੇ। ਤਰਵਰ ਕੇ ਪਾਤਨਿ ਸਮ ਤਾਰੇ।।'

(ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਕਾਬ) ਤਲਬੀ ਜੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ, 'ਕਹੇ ਕਹਾਂ ਲਗ ਨਾਮ ਵਡਾਈ। ਗਮ ਨਾ ਸਕੈ ਨਾਮ ਗੁਨ ਗਾਈ॥' ਨਿਰਗੁਣ ਸਰੂਪ ਤੋਂ ਸਰਗੁਣ ਸਰੂਪ ਦੋਹੀ ਤੇ

'ਹਰਿਨਾਮੈ ਜੇਵਰੂ ਕੋਈ ਅਵਰੂ ਨ ਸੂਬੇ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਅੰਤਿ ਫ਼ਡਾਤਾ ॥' (ਪ੯੨) ਯਗ : ਸ਼ੌਯਾ : 'ਨਾਗੁਨ ਤੇ ਇਮ ਜਾਨ ਬੜੋਂ ਪਰਮਾਤਮ ਦਹਿਨ ਮੈਂ ਸਭਿ ਸੋਉ। ਚੇਤਨ ਕੇ ਅਵਿਲੰਬਿਤ ਹੈ ਨਰ ਨਾਰਿ ਬਿਰਾਜਤਿ ਜੰਗਮ ਜੋਉਂ। ਹੋਵਾਂਤ ਹੀ ਤਿਹ ਕੇ ਘਟ ਮੈ, ਨਰ ਜੀਵ ਦੁਖੀ ਭਵ ਮੈ ਸਭਿ ਕੋਉ। ਨਾਮ ਜਪੈ ਜਬ ਹੀ ਸੂਬ ਸਾਗਰ, ਚੇਤਨ ਚੀਤ ਉਦਤਿ ਸੂ ਹੋਊ ॥੫੬॥

ਜੀ ਜਦ ਜੀ ਸਾਹਿਬ

展構物類學的談談。一個經過類類類類類似的影響 ਸ਼੍ਰੇਗਾ . 'ਸੰਗਨ ਤੋਂ ਵਧਿ ਜਾਨਤਿ ਹੈ' ਇਵੇਂ, ਜੋ ਰਸ ਜਾਤ ਮੈਂ ਲੀਨ ਵਿਸ਼ਾਲਾ । ਸਗਨ ਤੇ ਵਾਧ ਜਾਨਾਤ ਹੈ। ਹਵੇਤ ਪ੍ਰਮੁਸ਼ੀ ਨਾਮ ਵਸਤੇ ਕੋਈ ਹੀ ਵਜ਼ੇ ਗਚਰ ਹੁੱਤਿ ਸਰੂਪ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ, ਪ੍ਰਮੁਸ਼ ਨਾਮ ਵਸਨ ਸੰਧੂਪ ਸਥਿਓ, ਭਗਤੰਨ ਭਲੀ ਮਤ ਸਾਹਿ। ਯਾਹੀ ਤੇ ਨਾਮ ਅਧੀਨ ਸ਼ਰੂਪ ਸਥਿਓ, ਭਗਤੰਨ ਭਲੀ ਮਤ ਸਾਹਿ। ਯਾਹਾ ਤ ਨਾਮ ਅਧਾਨ ਸਹੂਤ ਯਾਹਿ ਰਿੰਦੇ ਭਜਿਬੇ ਨ ਕਰੈ ਨਿਸਬਾਸ਼ਰ, ਜੀਹ ਮੈਂ ਜੁੜੇ ਗਲ ਮਾਲਾ। ਪਤੁਸ਼

ਭਾਵ:-ਪੈਦਾ ਕਰਨਾ, ਪਾਲਨਾ, ਮਾਰਨਾ, ਰੱਖਿਆ, ਉਕਾਰ, ਜਿਹਰ, ਭਾਵਾ-ਪਦਾ ਕਰਨਾ, ਪਾਲਾ ਬੁਖਸ਼ਿਸ਼ ਆਦਿ ਗਣ ਵਾਹਿਗੜ੍ਹ ਦੇ ਹੀ ਹਨ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਗਣਾ ਸਮਤ ਸਿਸਤ ਸਨਪ ਤੇ ਸਰਗਣ ਸਰੂਪ ਕਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਉੱਧ ਨਿਰਾਕਾਰ ਦਾ ਹੀ ਜਿਕ ਅਰੂਹ ਹ ਸਰਗਟ ਸਰੂਹ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹੀ ਸ਼ਾਕਾਰ ਪ੍ਰਮਸ਼ਰ ਹੈ ਉ*ੀ ਜ਼ਿਖਾ*ਲ ਸਰੂਪ ਕੇ ਸਰਗਣ ਹੈ, ਸੋ ਆਪ ਕਿਸ ਅੱਗੇ ਆਪਣਾ ਸਰੂਪ ਪਤਣ ਨ_{ਹੀ}ਂ ਸ਼ਰੂਬ ਨੇ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਨਸ਼ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਲੀਣ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਸ਼ਾਪਰਥੀ ਤੁ ਕਰਦਾ । ਪੜ੍ਹਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਾਮ ਜਪਦਿਆਂ ਜਦੋਂ ਨਾਮ ਹਿਰਦ ਵਿਚ ਵਸ ਜਾਵੇ, _{ਇਤ} ਹੈ ਜਵੇ, ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਵੀ ਵਿਸ਼ਰੇ ਹੀ ਨਾ, ਅਰ ਜਪਣ ਵਾਲਾ ਪ੍ਰਮ ਦ ਰੰਗ ਵਿਚ ਹ ਜਾਵੇ। ਰੀਗਿਆ ਜਾਵੇਂ ਤਦਾ ਹੀ ਨਾਮੀ ਦਾ ਕਿਪਾਲੂ ਸਰੂਪ ਪ੍ਰਗਰ ਤ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਗਗਆ ਸਮੇਰ ਦੀ ਹੀ (ਸਰੂਪ) ਧਾਰੀ ਹਸਤੀ ਮੰਨੀ ਗਈ ਹੈ, ਪ੍ਰੰਤੂ ਉਹ ਸਰਗਣ ਜਨੀ ਹੁੰਦੀ, ਭਾਵੇਂ ਹੈ ਉਹ ਸਾਰੇ ਬਿਆਪਕ ਪਰ ਜਦ ਹੀ ਕਿ ਨਾਮ ਪ੍ਰਤਰ ਨਹਾਂ ਦੂ ਪ੍ਰਤਰ ਸਾਹਿਆ ਤਕਾਰ ਹ ਕਾਂਦੀ ਹੈ, ਨਾਮ ਜਪ ਕੇ ਉਸਦੀ ਅਰਾਹਣਾ ਕਰੋ ਤਾਂ ਉਹ ਸਾਹਿਆ ਤਕਾਰ ਹ ਕਾਂਦੀ ਹੈ, ਨਾਮ ਰੇਸ਼ ਦਾ ਸਾਬਿਆਤ ਕਰਾਉਣ ਬਰਕੇ, ਉਸਦੇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੂ ਸੁਭਾਵ ਨੂੰ ਸਫਲ ਕਰਦਾ ਰੇ, ਜੋ ਭਗਤਾਂ ਦੀ ਮਨੋਂ ਕਾਮਨਾ ਪੂਰੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਭਾਵ ਦਰਸ਼ਤ ਦੇ ਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਹ, ਜਾਤਰਾਤ ਸਰਗੁਣ ਤੋਂ ਨਿਰਗੁਣ ਵੋਵੇਂ ਹੀ ਨਾਮ ਜਪਣ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਨਾਮ ਸਰਗੁਣ ਤੋਂ ਕੱਡਾ ਹੈ। ਤਾਹੀਏ ਨਾਮ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਨ ਦੀ ਅਗਿਆ ਸਤਿਗੁਰ

ਜੀ ਨੇ ਦਿਤੀ ਹੈ। ਪੂਨ ਸ੍ਰੀ ਗਰ ਅਰਜਨ ਗਤਿਵਾਈ। ਨਿਜ ਤੋਂ ਸਹਿਸਾਂ ਅਧਿਕ ਲਖਾਈ। ਸ੍ਰੀ ਸੂ ਗ੍ਰੰਬ ਮਹਿ ਲਿਖ ਜਸ਼ ਨਾਮੂ । ਤਿਹ ਤੇ ਅਧੇ ਤਦੇ ਸ਼ਖ ਧਾਮੂ ਗਪਵੀ।

ਸ਼ਤਿਗ੍ਰੇ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਜੀ ਸ਼ਰਬ ਕਲਾ ਸਮਰਥ ਮਹ ਰਾਜ ਨੇ ਜਦੋਂ ਮੋਹਨ ਕੀ ਪਾਸ' ਸ਼੍ਰਾ ਗੋਇੰਦਵਾਲ ਸਾਹਿਬ ਤੇ" ਪੋਬੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀ ਜੀਆਂ ਤਾਂ ਆਪ ਜ ਹਕਮ ਕਰਕ,ਪੰਥੀਆਂ ਪਾਲਕੀ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਸਥਾਪਨ ਕਰਾਕ,ਆਪ ਨਾਲ ਚਲ੍ਹ ਸੰਗ ਤਾਂ ਸਿੱਚਾ ਨੇ ਬਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਆਪ ਵੀ ਇਸ ਪਾਲਕੀ ਵਿਚ ਅਸਵਾਰ ਹੁੰਦੇ ਤਾਂ ਹਜ਼ੂਰ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਗੁਰਬਾਣੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਬੈਠਣਾ, ਅਦਰ

ਡਰਨਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਸਿਖਾਂ ਹੋਰ ਪਾਲਗੇ ਲਿਆਰੇ ਸ਼ਰਧਾ ਸ਼ਹਿਤ ਬੋਨਤੀ ਕੀਤੀ, ਡਰਨ ਜੀ ! ਫਿਰ ਆਪ ਇਸ ਵਿਚ ਚੜ੍ਹ ਕੇ ਚਲੇ। ਪਰ ਹਜ਼ੂਰ ਨੇ ਡਿਹਾ ਅਸੀਂ ਦੁਸਰੀ ਪਾਲਕੀ ਤੋਂ ਵੀ ਪੋਲੀ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਚੜ੍ਹ ਕੇ ਨਹੀਂ ਚਲਣਾ ਪੈਨ ਸਤਿਗਰੂ ਗੀ ਮਯਾਦਾ ਪ੍ਰਸੇਜ਼ਮ, ਆਪ ਹੱਥ ਵਿਚ ਚਊਰ ਲੈ ਕੇ ਮੰਗੇ ਚਰਮੀ ਪਾਲਗੀ ਤੋਂ ਸ਼ੁੱਚ ਪਾਸੇ ਰਾਮਦ ਹਾਮ ਸੀ ਖਾਰ ਸਾਹਿਬ ਤੇ ਉਥਾਂ ਸ੍ਰੀ ਤਰਨ ਤਾਰਨ ਤੋਂ ਹੋਵੇ। ਬੁਰੂ ਸੀ ਅੰਮ੍ਰਿਸ਼ਨ ਸ਼ਹਿਬ ਕੁਰੂ ਰਸਤੇ ਘੱਟੇ ਸਿੱਟੀ ਵਿਚ ਦੀ ਚਲਦੇ ਹੋਏ ਪਹੁੰਚੇ । ਫਿਰ ਬੰਚਨ ਕੀਤੇ : "ਪੰਚੀ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਨਾ ਚਾਣ ।" (ਅੰਗ ੧੨੨੬)

ਫ਼ਿਰ ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਕ ਗੰਬ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਸ਼ਹੂਪ ਰਚ ਕੇ ਆਪ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਹਰਤੀ ਤੋਂ ਸਿਰਾਜਦ ਰਹਾ ਰਾਤ ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਕੋਠੜੀ। ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਉਚ ਪਲੰਘ ਤੇ ਸੀ ਗੰਮ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦਾ ਸੁਖਆਸਨ ਤੇ ਆਪ ਹਰਤੀ ਤੇ ਉਸ ਪਲੰਘ ਦ ਬੁਲ ਬਿਰਾਜਦੇ ਰਹੇ। ਹੁਣ ਤੱਕ ਉਹੀ ਨਿਲਾਨੀ ਰਗਤ ਤੇ ਡਾਇਮ ਹੈ ਜੋ ਸਤਿਗਤ ਜੀ ਦੇ ਸੁਖਾਸਨ ਵਾਲੇ ਪਲੰਘੇ ਬੱਲੋਂ ਚਿੰਟਾ ਚਾਦਰਾ ਭਗਣਮਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਪੰਜਵੇਂ ਪਾਤਬਾਰ ਜੀ ਨੇ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ,

'ਸ਼ੀ ਰਾਰ ਕੋਰ ਸ਼ੀਰ ਮਊ: ਸਭਿ ਬਾਨ, ਸਮੈਂ ਸਭਿ,ਨ ਦਰਸੈਂਹੈ। ਰਿੰਬ ਰਿਦਾ ਗਰ ਕੁ ਇਹ ਜਾਨਉ ਉਤਮ ਹੈ ਸਭਿ ਕਾਲ ਰਹੇ ਹੈ। ਮੌਰੇ ਸ਼ਰੂਪ ਤੇ ਯਾਂ ਤੇ ਹੈ ਦੀਰਘ ਸਾਹਿਬ ਜਾਨਿ ਅਦਾਇਬ ਕੈ ਹੈ। ਪੁਜਰੂ ਚੌਦਨ ਕੇਸਰ ਕੇ ਘਾਸ਼ ਸੂਪ ਸੁਖਾਇ ਕੇ ਫੂਲ ਚਵੈਹੈ।kuli?

ਏਵਡ ਉਚਾ; ਹੋਵੇਂ ਕੋਇ :-ਜਿੱਡਾ ਵੱਡਾ ਉਹ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਆਪ ਹੈ (म्: कः प्: मू:) ਓਡਾ ਵੱਡਾ ਉੱਚਾ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਜੈਸਾ ਹੀ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਤਿਸ਼ ਉਚੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਨੂੰ ਸੋਈ ਜਾਣ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਭਾਵ ਤਿਸ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਜਿੱਡਾ ਵੱਡਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਹੈ ਹੀ ਨਹੀਂ ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਉਸ ਉੱਚੇ ਨੂੰ ਕਈ ਵੱਖਰਾ ਬਣ ਕੇ ਨਹੀਂ ਜਾਣ ਸਕਦਾ। ਜੋਵੜ ਆਪਿ ਜਾਣੇ ਆਪਿ ਆਪਿ।' ਜਿੱਤਾ ਵੱਡਾ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਆਪ ਹੈ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪ ਹੀ ਜਾਣਦਾ ਹੈ। 'ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਕਰਮੀ ਦਾੜਿ॥' ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਵੀ (ਨਵਰੀ) ਕਿਪਾ ਦਿਸ਼ਟੀ ਨਾਲ (ਕਰਮੀ) ਬਖ਼ਸ਼ਿਸ਼ ਦੀ ਦਾਤ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਉਸਨਾਮ ਤੋਂ ਬਖ਼ਬਿਸ਼ ਦੀ ਦਾਤ ਕਰਕੇ ਜਿੰਡਾ ਵੱਡਾ ਆਪਣਾ ਸ਼੍ਰੈ-ਸਰੂਪ ਹੈ। ।3ਸ ਆਪਣੇ ਸਰੂਪ ਨੂੰ ਆਪ ਜ ਦ ਲੈਂਦਾ ਹੈ।

ਵਾ : ਜਿਵੇਂ ਜਿੱਤਾ ਵੱਡਾ ਬ੍ਰਿਫ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਨੀ ਵੱਡੀ ਬੋਲ ਉਸ ਤੋਂ ਫੈਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਬੋਲ ਬਿਨਾਂ ਆਸਰ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੀ। ਇਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਬੋਲ ਦੀ

ਸ਼ੀ ਕਪੂ ਜੀ ਸਾਹਿਬ

ਹੈ ਕਿ ਸਕਦੀ ਕਿਸ਼ ਦੇ ਸਨ ਦੀ ਬ੍ਰਿਤੀ ਨਿਰਾਧਕ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੀ ਕ ਬੋਧ ਤੇ ਨੂੰ ਪੈ ਨਿਆਈ ਕਿਸ਼ ਦੇ ਸਨ ਦੀ ਬ੍ਰਿਤੀ ਨਿਰਾਧਕ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੀ ਕ ਬੋਧ ਤੇ ਨੂੰ (ਵੀ ਨਿਆਈ ਕਿਸਦ ਸਨ ਦਾ ਸ਼੍ਰੇ ਚੋਲ ਨੂੰ ਚੜ੍ਹਾਂ ਹੁਣੀ ਹੈ। ਜ ਸਵਾਨ ਹੁਣੇ 🐉 विम नेका अपने प्राप्त में किया जिल्ला है किया है। किया निवाद किया है। किया निवाद किया है। किया निवाद किया है। ਤਾਉਸ ਤ ਕੋਲ ਜੋ ਦਾ ਕਲ ਦੀ ਜ਼ਿਤੀ ਕਮ ਸਤ ਵਿਚ ਜਿਲਕ (ਪਰਾਮ ਦਗ) 🕃 ਇਸ ਪੂਕਰ ਸ਼ਜ਼ਸਦ ਸਕਦਾ ਹੈ ਹੈ ਵਿਚ ਪੈ ਜਾਦੀ ਹੈ, ਗਿਰ ਵਰ ਤੋਂ ਜ਼ਿੰਦਰ ਦਖਣ ਰੂਪ, ਵਿਕਾਰਾ ਪਾਪਾ ਕੁਪ ਹੋਏ ਵਿਚ ਪੈ ਜਾਦੀ ਹੈ, ਗਿਰ ਵਰ ਤੋਂ ਕਿੰਦਰ ਦਕਣ ਰੂਪ, ਵਿਕਾਰਾ ਬਾਲੇ ਨੂੰ ਲੋਂ ਛਿੰਦਰ ਹੀ ਰਹਿ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਨੂੰ ਭਲ ਪੁਸ਼ਚਲੀ ਜੋਵੀ ਹੈ ਉਸ ਦੇ ਪ੍ਰੈਲ ਛਿੰਦਰ ਹੀ ਰਹਿ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਨੂੰ ਕਲ ਪ ਸ ਚਲਾ ਜ ਦਾ ਹੈ। ਪਸਾਨ ਵਿਚ ਬੋਲ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿਚ ਰਕਣ ਵਗ ਨੂੰ ਜਿਸ ਦੀ ਇੱਕੀ ਵਾਨੀਆਂ ਦੇ ਪਸਾਨ ਵਿਚ ਬੋਲ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿਚ ਰਕਣ ਵਗ ਨੂੰ ਕਿਸ ਦਾ ਇੱਕ ਵੇਨਾਲਾਂਦੇ ਹੋ ਕੋਈਆਂ ਦੇ ਗਾਰਾਰਗ ਹੀ ਰੀਹੇ ਜਾਂਦ ਹਨ ਨੇ ਦੌਤਰੀ ਹੈ, ਉਸਦੇ ਪੱਲ੍ਹ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਗਾਰਾਰਗ ਹੀ ਰੀਹੇ ਜਾਂਦ ਹਨ ਨੇ ਰਿਬਰੀ ਹੈ। ਉਸਦੇ ਹਨ। ਉਤਰੀ ਹੈ, ਉਸਦੇ ਹਨ। ਜ਼ਿਲ੍ਹੀ ਦੀ ਸਿਤਾਰ ਕਰੀ ਹੈ ਦੇ ਉਤਰੀ ਹਨ। ਜ਼ਿਲ੍ਹੀ ਦੀ ਸਿਤਾਰ ਕਰੀ ਹੈ ਪਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬਿਤਾ ਤਿਸਾਰ ਹੈ ਉਹ ਬਕਦੀ ਤੋਂ ਜ਼ਿਵਦੀ ਤੋਂ ਰਕ੍ਰਨ ਵਾਗ ਤਰੀਆਂ ਪਦ ਵਿਚ ਦਿਸ਼ਬਿਤ 🐉 ਹੈ ਜੀਣੀ ਹੈ। ਜਿੱਤ ਵੱਲਾ ਪ੍ਰਸਥਤ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ ਆਪਾ ਭਵ ਗਵਾਕ ਖਨ 👸

ਬਿੰਗ ਨੂੰ ਅੰਗ ਉੱਚੀ ਕਰ। ਕਿ ਵਨ ਆਖੇ ਘਟ ਹੋਈਮੇ ਜਾਈਐ ਹੈ। ਤੂਤੀ ਨੂੰ ਅਗ ਚ ਚਾਕਰ ਵਾ:∽ਜੇ ਛੋਈ ਐਡਾ ਵੱਗਾ ਉਂ ਦਾ, ਮਹਾਰਾਕ ਜੀ ਦ ਸਿਮਰਨ ਦੀ ਐ ਵਾ:∽ਜੇ ਛੋਈ ਐਡਾ ਵੱਗਾ ਉਂ ਦਾ ਸਥਾ: ਨਾਮਰਿਕਾਰਿ ਵਾ:-ਜ ਕਈ ਅਤੇ ਤੋਂ ਚੜ੍ਹਕੇ ਹੋਵੇਂ ਯਥਾ:-*ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਨ ਦਈ ਏਡ । ਉੱਚਆਈ ਰੂਪੀ ਪਉੜੀ ਤੋਂ ਚੜ੍ਹਕੇ ਹੋਵੇਂ ਯਥਾ :-*ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਨ ਦਈ ਏਡ । ਉੱਚਆਈ ਰੂਪਾ ਹਰੂਜ਼ ਹੈ। ਭਾਈ ਪਾਰੇ ਜੀ ਵਰਗ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਮ ਰੇਸ਼ ਹੈ ਇਸ਼ ਬਿਚਾਰ ਕਛੇ ਨਹਿੰ। ਭਾਈ ਪਾਰੇ ਜੀ ਵਰਗ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਮ ਰੇਸ਼ ਹੈ ਇਸ ਬਦਾਰ ਕਲ ਹੈ। ਵਿਚ ਵਹਿਗੜ੍ਹ ਮੰਤ ਦਾ ਜਾਂਪ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਗੁਰਤਾ ਗੱਦੀ ਦੇਣ ਤਕ ਵੀ ਤੋਂ ਵਿਚ ਵਾਹਿਗਤ ਸਰੂਦ ਸਿੱਖੀ ਹੀ ਮੰਗੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਸੇਵਕ ਚਰਨਾਂ ਵਿਚ ਰਹਿਣ । ਰੂਚੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਉਸ ਨ ਸਿੱਖੀ ਹੀ ਮੰਗੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਸੇਵਕ ਚਰਨਾਂ ਵਿਚ ਰਹਿਣ । ਰੂਗ ਕਰਨ ਤੋਂ ਉਸ ਹੈ ਗੁਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਉਸ ਹੈ ਗੁਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਉਸ ਹੈ ਜ਼ਾਲਾ ਹਾਂ । ਤਾਂ ਤੀਜੇ ਪਾ: ਜੀ ਨੇ ਬਚਨ ਕੀਤੇ ਸਨ, ਹੁਣ ਤੂੰ ਭਾਈ ਪਾਰੇ ਸਾਡੇ ਵਿਚ ਤੋਂ ਵਾਲਾ ਹਾਂ । ਤਾਂ ਤਾਜ਼ ਘਾ. ਅਕੁੰਦ ਹੋ ਚੁਕਾ ਹੈ', ਇਹ ਪੰਜ ਭੂਤਕ ਸ਼ਰੀਰ ਤਿਆਗਕ ਸ਼ੁ ਡੇ ਵਾਸਤਵ ਸਰੂਪ । ਅਭਦ ਹ ਚੁਕਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਸੀ ਨਹੂੰ ਰ ਮਦਾਸ਼ ਜੀ ਦੇ ਹਿਰਦੇ ਵਿਚ ਬੈਠਕ ਜ਼ ਆ ਵਿਚ ਮਿਲ, ਆਪਾਂ ਦੇਵੀ ਸੀ ਨਹੂੰ ਰ ਮਦਾਸ਼ ਜੀ ਦੇ ਹਿਰਦੇ ਵਿਚ ਬੈਠਕ ਜ਼ ਆ ਵਿਚਾਸਲ, ਸਾਰਗੇਏ। ਏਸ਼ੀ ਭਗਾਂ ਹੀ ਸਾਰਾ ਕਉਤਕ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਵੀ ਕਲਿਆਣ ਕਰੀਏ। ਏਸ਼ੀ ਭਗਾਂ ਹੀ ਸਾਰਾ ਕਉਤਕ ਹੋਇਆ ਸੀ।

ਤਿਸ਼ ਉੱਚੇ ਕਉ; ਜਾਣੇ ਸਿੱਇ :--ਹੋ ਜਿਹੇ ! ਉਸ ਉਚ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਨੂੰ ਉਹ ਹੀ ਜਾਣ ਖ਼ਬਦ, ਹੈ। ਵੈਸਰ ਤੇ, ਪੋਸ਼੍ਰੀ, ਬਾਣਿਆ ਦਾ ਖ਼ਬਦ। ਮੀ ਪਰਿਓ ਹੀ ਉਹਾ ਸੰਹਨ ਸਭ ਅਨ ਨ ਸਮਸ਼ਹਿ ਕੋਊ ਲਾਗੇ, ਦੂ ਵ ਰਹੇ ਹਮ ਮੂਚਾ॥' (ਅੰਗ ਪਤਰ)

ਜੇਵੜੂ ਆਪਿ; ਜਾਣੇ ਆਪਿ ਆਪਿ :--ਜੇੜਾ ਵੱਡਾ ਉਹ ਆਪ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਸਰੂਪ ਨੂੰ ਉਹ ਆਪ ਹੀ ਜਾਣਦਾ ਹੈ। ਜਿਡਾ ਵੱਡਾ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਆਪ ਹੈ, ਅਕਰ ਵਿੱਚ ਕਹਾਂ ਕੁਝ ਕਹਿੰਦਾ। ਬ੍ਰਹਮ ਰੂਪ ਆਪਣਾ ਆਪ ਸਰੂਪ ਹਾਂ CATORICA CONTRACTORINA ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਤ, ਕਿੱਤਾ ਵੱਡਾ ਹੈ, ਆਪਣ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪੋ ਜਾਣਦਾ ਹੈ। ਆਪ ਆਪ ੈ, ਜ਼ੁਜ਼ੂ ਉਬ ਕਿਸੇ ਦੀ ਉਾਰਾਲੀ ਦੇ ਇਸ਼ਾਰੇ ਨਾਲ ਦੱਸਣ ਦੀ

ਰਕਰੀ ,ਕ ਪੰਜਾਬ ਹੋਰ ((ਅੰਗ ਭ) । ਪਰ ਧਰਤੀ ਪਾਣੀ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਹੁੰਦ ਵਧੀ ਹੈ ਪਣੀ ਅਗ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਹੁੰਦ ਵਾਲੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ। ਵਿੰਦੁਸਤਾਨ ਹਵਾਵੇਂ ਡੀਆਂ ਨੂੰ ਮੌਨਤਿਕਤੀ ਨਦੀਆਂ ਸਮੀਕਰ ਵਿਚ ਪੈ'ਦੀਆਂ ਹਨ। ਰਾਜ਼ਾਂਜ਼ ਵਿਚ ਡਾਲੇ ਸੰਵਿਸਮੰਦ ਜੱਜ ਭਵਤੇ ਸ਼ੀਣ ਪੈਣ ਵੱਤ ਸੜਦੇ ਹਨ। ਅੱਗ ਪਉਣ ਨੂੰ ਜੀ ਕੰਮ ਜ਼ਿੰਗ ਹੁੰਦ ਵਾਲੀ ਹੈ। ਪਰਿਣ ਆਕਾਲ ਦੀ ਅਪੇਖ਼ਸ਼ਾ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਹੁੰਦ ਵਾਲੀ ਲ ਕੇ ਹੋ, ਆਕਾਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਚਲਦੀ ਹੈ। ਆਕਾਸ਼ ਪ੍ਰਕਿਤੀ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਹੱਦ ਵਾਲੀ ਰੀਜ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਤੇ ਉਸ ਦ ਰੇਸ਼ ਰੇਸ਼ਵਿਚ ਹੈ, ਵਸੇ, ਉਹ ਜਾਣਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਕਨਾ ਕ ਵੰਡਾ ਸਰੂਪ ਹੈ ਨੇ ਜਿਸਦੇ,

ਮਰਦ ਪਰੇਸ਼ ਰੇਸ਼ ਕਾਂਟ ਬ੍ਰਹਮ ਗੂ ਕੇ ਨਿਵਾਸ਼ੂ ਜਾਸ॥' (੩੫ ਵਾ: ਕਿਬਿੰਗ ਸਵੈਯਾ)। ਇਸ ਕਰਕੇ ਉਹ ਅਪਣ ਸ਼ਰੂਪ ਨੂੰ ਆਪ ਹੀ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਡਾ ਕੁ इंडा है।

ਪ੍ਰਸ਼ਨ :-ਹੇ ਸ਼ਕਿਕਾਰੂ ਜੀ ! ਉਸ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਕਿਸ ਪ੍ਰਭਾਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ?

ਉੱਤਰ:--ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ; ਕਰਮੀ ਦਾਤਿ:--ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੇ (ਨਵਰੀ) ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਣੀ ਹੋਈ ਹੈ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ (ਕਰਮੀ) ਬਖ਼ਸ਼ਿਸ਼ ਰੁਆਰਾ ਦਾਤ _{ਮਿ}ਲੀ ਹੈ। ਵਾ:–ਜੋਂ ਨਿਸ਼ਕਾਮ ਕਰਮਾਂ ਦੇ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਤੋਂ ਕਿਰਪਾ ਦੀ ਦਾਤ ਪਾਪਤ ਹੋਈ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੀ ਦਾਤਿ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਹੈ ਉਹ ਕੁਮਾਈ ਕਰਦੇ ਹਨ । ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਫੇਰ (ਨੰਦਰੀ) ਦਿਥ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਵਾਲੀ ਨਦੀਰ ਸ਼ਾਰਿਆਂ ਬਾਵਾ ਵਿਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਖੰਡ ਦੇ ਖਤੌਣੇ ਚਿਜੀ, ਗਲਾਸ ਆਦਿਕ ਸਾਰਿਆਂ ਵਿਚ ਖੰਡ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਬੱਚਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅੱਡੇ ਅੱਡ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਗਲਾਸ਼ ਹੈ, ਇਹ ਚਿੜੀ ਹੈ ਆਦਿਕ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਪਿਤਾ ਟੱਸ ਦੇਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਸਾਰੇ ਖੰਗ ਦੇ ਹੀ ਬਣੇ ਹਨ ਤਾਂ ਬੱਚਾ ਪਹਿਲਾਂ ਇਕ ਨੂੰ ਮੂੰਹ ਵਿਚ ਪਾਕ ਦਖਦਾ ਹੈ ਮਿੱਠਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਬਾਂਦਾ ਹੈ। ਫੋਰ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਉਹ ਬ੍ਰਹਮ ਚੌਤਨ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਵਿਚ ਖੰਡ ਦੈ ਖਿਡਾਉਣਿਆਂ ਵਾਂਗ ਹੈ। ਜਦੇ ਸਤਿਗਰੂ ਜੀ ਕਿਪਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਇਹ ਦਾਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਫੇਰ ਉਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੋਰ ਨਵਾਂਡ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ।

發展發展機構發展機構發展機構表別於影響

ਅਨਰਕਨ ਜਿਵ੍ਹੇ ਗੋਬਿੰਦ ਹੈ ਸ਼ਵ੍ਹ ਗੋਬਿੰਦ ਹੈ ਗਬਿੰਦ ਬਿਨ ਨਹੀਂ ਕੋਈ ॥ੋ, ਅੰਗ ਖਵ u) ਐਸੀ ਬਖਸ਼ਿਸ਼ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਪਾ ਕੇ ਨਿਹਾਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸ਼ਾ ਬਬਾਸ਼ਸ਼ ਹਵਾ ਹੈ 'ਫ਼ਿਆ ਇਸਟੀ ਕਰਵਾ ਹੈ ਪ੍ਰਮਸਰ, ਉਹ (ਕਰਮੀ) ਵਾ :-ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ (ਨਵਰੀ) ਵਿਚਾ ਇਸਟੀ ਕਰਵਾ ਹੈ ਪ੍ਰਮਸਰ, ਉਹ (ਕਰਮੀ) ਕਮਾਈ ਬਰਦ ਹਨ। ਕਮਾਈ ਸਵਾ ਡਰਕੇ ਸ਼ਰਿਗਰਾ ਦੀ (ਨਦੀਰ) ਨਿਪਾ ਕਮਾਦਾ ਬਾਦ ਹਨ। ਵਿਸ਼ਟੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਸ਼ਤਿਗਰਾਂ ਦੀ ਕਿਹਾ ਵਿਸ਼ਟੀ ਕਰਕੇ ਗਿਆਨ ਦੀ ਨਦਾਂਗੁ ਰਿੰਗ ਹੈ ਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ (ਕਰਮਾ) ਨਿਸ਼ਗਾਅੀ ਜੀਵਾਂ ਦੇ ਤਾਈ ਮਹਾਜਾਜ ਜਾ ਹੁੰਦਾ ਹੋ ਕਰ ਕੁਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆਨ ਕੀ ਨਾਮ ਦੀ ਦਾਤਿ ਜਿੰਦੇ ਹਨ ਤੀ। ਬ੍ਰੇਹਮ ਵਿਦਿਆ ਜਾਂ ਬ੍ਰੇਹਮ ਗਿਆਨ ਕੀ ਨਾਮ ਦੀ ਦਾਤਿ ਜਿੰਦੇ ਹਨ ਤੀ। ਬ੍ਰਹਮ ਕਿਕਿਆ ਦੇ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਤਿਸ਼ਵੇਲ ਜਿੰਦਾ ਵੱਤਾ ਅਪਤਰ ਉਸ ਵਾਹਿਗੜ੍ਹੇ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਤਿਸ਼ਵੇਲ ਜਿੰਦਾ ਵੱਤਾ ਅਪਤਰ

ੜ੍ਹੋ ਸ਼ਰੂਪ ਹੈ ਤਿੰਸ ਆਪਣੇ ਸ਼ਰੂਪ ਨੂੰ ਆਪ ਜਾਣ ਲੇ'ਦਾ ਹੈ। ਸਰੂਪ ਹਾਤਮਾਸ਼ਕਵ ਵਿੱਚ ਦੇ ਗੁਣ ਕਰਮ ਆਦਿ ਦੀ ਬੁਅੰਤਤਾ ਗ ਇਸ ਪਉਤੀ ਵਿਚ ਵਾਹਿਗੜ੍ਹ ਦੇ ਗੁਣ ਕਰਮ ਆਦਿ ਦੀ ਬੁਅੰਤਤਾ ਗ ਜ਼ਰੂਸ਼ ਪਰਤਾ ਵਿਚ ਦੇਹ ਅਵੇਤਾਰ, ਪੈਰੀਬਰ, ਦੇਹ-ਧਾਰੀ ਕੱਚ ਗੁਰੂ ਅਤੇ ਵਰਣਨ ਕਰਕ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਵੇਤਾਰ, ਪੈਰੀਬਰ, ਦਿਹ-ਧਾਰੀ ਕੱਚ ਗੁਰੂ ਅਤੇ ਵਰਣਨ ਕਰਕ ਕਿਸ ਚੰਦੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅਗੋਚਰ ਵਿਖਾਇਆਂ ਹੈ ਅਤੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਬੰਦਾਂ ਤੇ ਕੰਤਰਾਂ ਦੇ ਕਰਨ ਤੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਅਗੋਚਰ ਵਿਖਾਇਆਂ ਹੈ ਅਤੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਬਦਾ ਤੁਲਤਬਾ ਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਸਭ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਰਿਆਨੀਆਂ ਦਾ ਗਿਆਨ ਤੀ ਉਸਦੀ ਆਪਣੀ ਨਦਰ ਤੁ ਬਖ਼ਬੁਬ ਕੁਭੂ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਗਾਆਨਾਆਂ ਦੀ 'ਦਾਤ' ਸਿੱਧ ਕਰਕੇ, ਅੰਤ ਨੂੰ ਉਸੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਗੁਰੂ ਰੂਪ ਨੂੰ ਹੀ ਆਪਣ ਦਾ ਦਾਤ ਸਿੰਘ ਕਰਕਾਰ ਦੇਸ਼ ਕ, ਗੁਰੂ ਅਵਤਾਰ ਅਤੇ ਅਤਾਲ ਪੂਰਖ ਦੀ ਆਪ ਦਾ ਇੰਨ ਬਿੰਨ ਗਿਆਤਾ ਦੇਸ਼ ਕ, ਗੁਰੂ ਅਵਤਾਰ ਅਤੇ ਅਤਾਲ ਪੂਰਖ ਦੀ ਆਪ ਦਾ ਇਨ ਬਿਲ ਹੈ। 'ਏਵੜ੍ਹ ਊਚਾ ਹੋਵੇਂ ਕਇ॥ ਤਿਸੂ ਉਚੇ ਕਰੋ ਜਾਣੇ ਸੇ ਇ। ਅਭੰਦਤਾ ਸਿੱਧ ਕੀਤੀ ਹੈ। 'ਏਵੜ੍ਹ ਊਚਾ ਹੋਵੇਂ ਕਇ॥ ਤਿਸੂ ਉਚੇ ਕਰੋ ਜਾਣੇ ਸੇ ਇ। ਅਭਦਤਾ ਸਿਧ ਕਾਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਾਕੇ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਇਹ ਜਦਾਇਆ ਕੇਵਰੂ ਆਧਿ ਜਾਣੇ ਆਧਿ ਆਧਿ ਹੈ ਇਸ ਵਾਕੇ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਇਹ ਜਦਾਇਆ ਕਵਰੂ ਆਪ ਜਾਣ ਆਪ ਨੂੰ ਜਣਾਉਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਭੇਜਦਾ, ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜਣਾਉਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਭੇਜਦਾ, ਰਾਕ ਵਰ ਆਪਣ ਕਿੰਤੂ 'ਸਾਧ ਰੂਪ ਅਪਨਾ ਤਨ ਧਾਰਿਆ । ਮਹਾ ਅਗਨਿ ਤੋਂ ਆਪਿ ਉਬਾਰਿਆ ॥ ਕਿੰਤੂ 'ਸਾਧ ਰੂਪ ਅਪਨਾ ਤਨ ਧਾਰਿਆ ।

ਆਦਿ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪ ਹੀ ਗੁਰੂ ਰੂਪ ਵਿਚ ਅਵਤਰਿਆ ਹੈ। ਸ਼ਬਾ:-'ਮੌਤਿ ਰੂਪਿ ਹਰਿ ਆਪਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਾਇਯਦੀ॥ ਭਾਤੇ ਅੰਗਦ ਭਯਉ ਤਕ ਸਿਉਂ ਤਕ ਮਿਲਾਯੂਊ ॥ (ਅੰਗ ੧੪੦੮)

ਅਮਾਪਿ ਨਰਾਇਣ ਕਲਾਬਾਰ ਜਗ ਮਹਿ ਪਰਵਰਿਚਊ , ਨਿਰੰਗਰਿ ਆਬਾਰ ਜੋਤਿ ਜਗ ਮੰਤਲਿ ਕਾਟਯੁਖ ॥ ਜਹ ਕਹ ਕਰ ਭਰਪੂਰ ਸ਼ਬਦੂ ਦੀਪਕਿ ਦੀਪ ਲਉ॥ ਜਹ ਸਿਖਰ ਸੰਗ੍ਰੀਹਓ ਤੇੜੇ ਹਰਿ ਚਰਨ ਮਿਲ ਕਿਉਂ। ਪ੍ਰੈਅੰਗ ੧੩੯॥

ਅਰਥ ੨ :-(ਮੋਟ) ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਉਸ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਵਿਚ ਭੇਵ ਪ੍ਰਵੇਰ

ਯੁਊਰ ਗ੍ਰੀਏ ਹਨ। ਭੂ ਦਾ ਸ਼ਹੂਰ ਸਰਬੰਗ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਅਲਪੱਗ ਹਾਂ । ਉਹ ਉੱਚਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਨੀ≱ 企業聚眾強烈政治法法法教教生的企业集集集制 ਤਾ ਇਸ ਕਰਤ ਤਰਨੇ,

ਕੀ ਜ਼ੁਪੂ ਦੀ ਸ਼ਾਹਿਬ

ਪ੍ਰਵੇਦ :- ਅਸੀਂ ਅੰਗਾ ਵਾਲੇ ਹਾਂ ਉਹ ਅੰਗਾਂ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਕ ਕਰੀ ਹਾਉਂ ਸ਼ਬਰ ਵਿਆਪਕ ਨੇ

feੳ' ਕਰ ਪ੍ਰਦਾਸਿੱਧ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਉਸਦਾ ਭੇਵ ਪ੍ਰਫੇਵ ਕਿਹ ਨਹੀਂ 1 ਸਵਦਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਮਿੱਚਾ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਉੱਤਰ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ।

ਸ਼ੇਕ :- ਸਹਾਜਾਜ਼ ਜੀ ! ਉਸ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਅੰਤ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ, ਰੁਆੰਤ ਹੈ। ਉਸਦਾ ਸਿਵਤ ਕਰਕ ਗੋ ਅੰਤ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੀ ਜੀਕ ਉਸਦਾਅੰਤ ਵੀ ਪਾਸਕਦੇ। ਇਉਂ ਉਸਦਾ ਜਦ ਸਿੱਧ ਹ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਵੱਕਰਾ ਹੈ ਤੇ ਜੀਵ ਵੱਕਰੇ ਹਨ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਪਰਛੋਵ, (ਪਰ) ਰਿਸ਼ਸ਼ ਕਰਕੇ (ਛੇਦ ਵਾਕਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਕੋ ਰਿਆ ਜਾਵਗਾ ਇੰਨ ਚਿੰਨ ਰੂਪੀ ਕਰਕ। ਇਉਂ ਭਵ ਪ੍ਰਤੇਦ ਸਿੱਧ ਹੋ ਜਾਏਗਾ 🖰

ਉੱਤਰ :—ਪੇ ਜਾਈ ! ਉਹਦਨੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਾ ਤਾਂ ਉਹਦੇ ਵਿਚ ਫਰਕ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਤਾਰ (ਪ੍ਰਫੇਦ) ਕੇਂਟਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਕ

ਉਕਾ: – ਹੈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ! ਭੇਂਦ ਤਾਂ ਸਿੱਧ ਹੋ ਗਿਆ। ਇਕ ਸਿਫ਼ਤ ਹੈ, ਇਕ ਸਿਫ਼ਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਕ ਸਿਫ਼ਤੀ ਹੈ ?

ਉੱਤਰ :-(ਅੰਤੁਨ ਸਿਫਤੀ) ਹੈ ਸਿਖੋ ! ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਵੀ ਤ੍ਰਿਪੁਟੀ ਕਰਕੇ ਉਸਦਾ (ਅੰਤੁ) ਭਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਸਿਫ਼ਤੀ ਦੀ ਜਿਹੜੀ ਸਿਫ਼ਤ ਕਰਨੀ ਰੇ ਇਹ ਜੋ ਪ੍ਰਮਸ਼ਰ ਦੀ ਅੰਦਰ ਸੱਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਹੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਸੱਤਾ ਬਿਨਾ ਕਿੰਸੇ ਦੇ ਪਾਸ' ਕੁਝ ਵਰਣਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਜ਼ਿਵੇਂ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਵਾਕ :-

ਮਜ਼ਰੂਰ ਕੋਰੀ ਜੋਤਿ ਕਿਚਕੂ ਜੋਤੀ ਵਿਚਿ ਤੂੰ ਬੋਲਹਿ; ਵਿਣੂ ਜੋਤੀ ਕੋਈ ਕਿਛ ਕਰਿਹੁ ਵਿਖਾ ਸ਼ਿਆਣੀਐਂ ਜੋ (ਅੰਗ ੧੩੮)

ਹੈ ਪ੍ਰਮੌਸਰ! ਸ਼ਰਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਤੇਰੀ ਜੋਤ ਹੈ। ਉਸੇ ਦੇ ਆਸਰੇ ਹੀ ਬੋਲ ਰਾਲ ਆਦਿਕ ਦੀ ਸਭ ਕਿਆਂ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਤੇ ਜਿਸ ਦੀ ਸੱਤਾ ਬਿਨਾਂ ਵੱਟ ਹੀ

'ਵਖਰੂ ਬੰਦਾ ਚਲਿਆ ਚਰ ਜਣਿਆ ਹੈ ਕੰਨ੍ਹਿ॥' (ਅੰਗ ੧੩੮੩) ਰੀ ਉਹ ਜ'ਵ ਆਪੋ' ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ? ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦੀ ਜੋਤ ਹੀ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਬੋਲਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਉਹ ਆਪ ਹੀ ਜੋਤੀ ਸਰੂਪ

ਨੂੰ ਜ਼ੁਪੂ ਜੀ ਸਾਹਿਬ

聚聚碳碳碳碳碳碳碳碳碳碳碳碳碳碳碳碳 ਸਿਫ਼ਤ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਆਪ ਹੀ ਸਿਫ਼ਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਪ ਹੀ ਸਿਫਤ 🔊

ਸਿਫ਼ਤ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਸਮੇਸ਼ ਹਾਂ ਜਿਹੜ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਤ੍ਰਿਪੁਟੀ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ 🙀 ਨਹੀਂ। ਕਿਉਂਕਿ ਚਰਨ ਦੇ ਆਸਰ ਹੀ ਸਿਵਤ ਹੈ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਗਾ। ਜ਼ਬਦ ਸਭ ਰਹੀ ਹੈ। ਵਾ:-(ਸਿਫਤੀ) ਸਿਫਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸਿਕਤ ਤੋਂ ਵੱਖਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿਕਤ ਬਰਨ ਵਾਲਾ ਉਸਦਾ ਰੂਪ ਹੀ ਬਣ ਜੀਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਕਰਕ ਤ੍ਰਿਪਣੀ

ਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਬਣਦਾ। ਜੰਸਨਿ ਜਾੜਾ ਸੇ ਜਿਸ਼ਹੀ ਜੇਹਾ ॥' (ਅੰਗ ੯ ਭ ਵ) ਸ਼ ਨਹਾਂ ਬਣਦਾ। ਇਸ ਕਰਕ ਭਵ ਵਿਵੇਂ ਸਿੱਧ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਦੋਂ ਸਿਫਤੀ ਦਾ ਰੂਪ ਸਿਫਤ ਹੈ ਇਸ ਕਰਕ ਭਦ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਫ਼ਤ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜਿਫ਼ਤ ਤੋਂ ਵੱਖਰੀ ਨਹੀਂ,

ਉਸੇ ਦਾ ਸਰੂਪ ਹੈ, ਇਸ ਕਰਕੇ ਭੇਵ ਸਿਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਸਕਦਾ। ਇਉਂ ਸੰਸਾ ਛੱਡ ਕੇ ਉਸਦੇ ਵਿਚ ਜਤਨਾ ਕਰ। ਇਹ ਭੇਜ਼ ਦਿਲ ਵਿਚ ਨਰਖਾਰ (ਪ੍ਰਫੇਦ) ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਉਹ ਕਾਟਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਖੰਡਨ

ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਰੂਪ ਰੇਖ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਤੋਂ ਬਿਆਪਕ ਹੁਣ ਕਰਕੇ ਹਾ ਹੇ ਸਕਦਾ ਰੂਜ਼ ਹਰ ਸੀ ! ਇਕ ਕਹਿਣ ਵਾਲਾ ਹ[ਿ]ਸਮਾ, ਇਹ ਸ਼ੰਬਾ:-ਹੇ ਮਹਾਰਾਜ ਸੀ ! ਇਕ ਕਹਿਣ ਵਾਲਾ ਹ[ਿ]ਸਮਾ, ਇਹ ਸ਼ਕਾ ਦੀ ਸਹਾਰੀ ਹੋਇਆ। ਇਕ ਕਿਹਿਣੇ ਵਾਕ ਹੋ ਦੇਆ। ਇਉ

ਭੇਣ ਸਿੰਧ ਹੋ ਗਿਆ।

ਉੱਤਰ : (ਕਹਣਿ ਨ ਅੰਤ) ਜਿਹੜਾ ਕਹਿਣ ਵਾਲਾ ਪ੍ਰਖ ਹੈ ਉਹ ਆਪ ਦੂ ਤਰ : (ਕਰਾਂਟ ਦੇ ਅਤੇ ਜਿਹੜਾ ਵਾਕ ਬੇਕਦਾ ਹੈ ਉਸਨੂੰ 'ਰਾਅ'ਨ ਹੈ ਕਿ ਸੁਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਹੀਂ ? ਅਤੇ ਜਿਹੜਾ ਵਾਕ ਬੇਕਦਾ ਹੈ ਉਸਨੂੰ 'ਰਾਅ'ਨ ਹੈ ਕਿ ਸੁਣਵਾਰ ਕਿਲਦਾ ਕਿ ਬੋਲਵਾ ਗੋ ਇਹ ਸੈੱਸੁਣਵਾ ਹੈ ਜਦੀ ਇਉ। ਨਹੀਂ ? ਮੈਂਇਹ ਵਾਕ ਬੋਲਵਾ ਗੋ ਇਹ ਸੈੱਸੁਣਵਾ ਹੈ ਜਦੀ ਇਉ। ਨਹਾਂ : ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਕੋਨਾਂ ਵਿਚ ਬੈਠ ਕੇ ਸੁਣਦਾ ਹੈ ਸਾਰਿਆਂ ਦੀ ਜ਼ਬਾਨ ਵਿਚ ਚੇਤਨ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਕੋਨਾਂ ਵਿਚ ਬੈਠ ਕੇ ਸੁਣਦਾ ਹੈ ਸਾਰਿਆਂ ਦੀ ਜ਼ਬਾਨ ਵਿਚ

ਬੈਠ ਕੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ। 'ਕਬਤਾ ਬਕਤਾ ਸੁਣਤਾ ਸੋਈ॥' (ਅੰਤ ੧੫੨) ਪ੍ਰਿੰਬਨ ਸਨਨ ਸੁਨਾਵਨ ਮਨ ਮਹਿ ਦ੍ਰਿੜੀਐ ਸਾਚ । (ਅੰਗ 204)

ਅਤੇ ਆਪ ਹੀ ਵਾਕੇ ਰੂਪ ਹੈ। ਤਾਇਸ ਕਰਕੇ ਤੀ ਕੋਦ ਸਿੱਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਸਕਦਾ। ਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਛੇਦਨ ਕਰੋਗੇ ? ਕਿਵੇਂ ਪਿੰਨ ਭਿੰਨ ਕਰਗੇ?

ਭਾਵ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।

ਵਾ:-ਸਭ ਵਾਲ ਚੁਅੰਕਾਰ ਵਿਚ ਲੀਨ ਹਨ। ਅਤੇ ਵਾਕ ਚੁਅੰਕਾਰ ਉਸ ਦੇ ਵਿਚੋਂ ਨਿਕਲਿਆ ਹੈ। ਜਿਹੜਾ ਅੰਦਰੇ ਫ਼ਰਨਾ ਉਨਵਾ ਹੈ ਕਹਿਣ ਦਾ ਵੇਹ ਭੀ ਉਸਦੇ ਆਸਰੇ ਹੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਅਗਲੀ ਵਸਤੂ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਉਹ ਕੀ ਰਿਸਦਾ ਰੂਪ ਹੀ ਹੈ, ਸਾਰਿਆਂ ਵਿਚ ਸਮਾਇਆ ਹੋਣ ਕਰਕੇ। ਸੋ ਫੇਵ ਪ੍ਰਫ਼ੇਦ ਨਹੀਂ ਹੈ।

电影医器器器医医验验器器器器器器器器器 ਵਾ:⊸ਸਤਿਗਰੂ ਜੀ ਕਹਿਣ ਲੱਗੇ ਹੈ ਸਿਖੋਂ | ਇਹ ਤ੍ਰਿਪਦੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਬਣਦੀ । ਕਿਉਂਕਿ ਕਹਿਣ ਵਾਲਾ ਭੀ ਸਨ ਹੀ ਹੈ, ਸੁਨਣ ਵਾਲਾ ਵੀ ਨਹਾਂ ਬਣਦ ਮਨ ਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਉਸ ਦਾ ਮਨ ਭੀ ਉਹੇ ਰੂਪ ਬਣਕੇ ਸ਼ੁਣਦਾ ਰੇ ਇਸ ਕਰਕ (ਅੰਤ) ਵਰਕ ਭੇਵ ਸਿੱਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਸਕਦਾ।

(424)

ਪ੍ਰਸ਼ਨ (- ਹੋ ਮਹਾਰਾਜ਼ ਜੀ | ਇਕ (ਕਰਦੇ) ਸੰਸਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਕ ਉਸਦੇ ਭਰਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਇਥੇ ਤਜ਼ ਜਿੱਧ ਹੋ ਗਿਆ ?

ਰੋਤਰ:-ਹੋਮਿਥ | ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਹੜਾ ਸਿਸਰ ਰੇ ਇਹ ਪ੍ਰਮਸ਼ਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੇ' ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ' ਜਲ ਤੇ' ਲਹਿਰ ਉੱਠਦੀ

ਿਫ਼ਲ ਵਿਚ**੍ਰ ਇੰਕ ਜ਼ੋਨਾਲਿ**ਚ ਜਲ ਮਾਹਿ ਸਮਾਈਆਂ ।' (ਅੰਗ ੧੦੯੬). ਜਲ ਵਿਚੋਂ ਹੀ ਬਲਾਬਾ ਪੈਵਾ ਹੋਵਾ ਹੈ, ਜਲ ਦੇ ਵਿਚ ਹੀ ਇਸ਼ਕਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਲ ਦ**ਾਵਰ ਹੀ ਸਮਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ਇਸ ਪ੍**ਕਾਰ ਜਗਤ ਉਸਦ। ਹਵਾਰ ਆ ਹੈ। ਇਹ ਕਰਤਾਪਰਖ ਜੀ ਨੇ ਆਪ ਦੇ ਫ਼੍ਰਨੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੀ ਕਰਨਾ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਸੰਸਾਰ ਉਸ ਤਾਂ ਵੱਖਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਵਿਚ ਹੀ ਕਲਪਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ 'ਜੇਸ ਜਲ ਤੇ ਬੁਦਬਦਾ, ਉਪਜੈ ਬਿਨਜ਼ੈ ਨੀਤ।। ਜਗ ਰਚਨਾ ਤੌਸੇ ਰਚੀ ਕਰ ਨਾਨਕ ਸੁਨ ਮੀਤ ॥ (ਅੰਗ ੧੪੨੭)

ਇਸ ਕਰਕੇ (ਕਰਵੇਂ, ਸੰਮਾਰ ਕਰਕ ਵੀ ਭੇਵ ਸਿੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਅਪੂਨੇ ਕਾਰਜ ਮਹਿ ਆਪ ਸਮਾਇਆ ॥ (ਅੰਗ ੨੮੧) ਹੋਣੇ ਕਰਕੇ।

ਪ੍ਰਦਰ ਕਰ ਸਦੇ ਕੀ ਹੈ ਕੋਠੜੀ ਸਦੇ ਕਾ ਵਿਚਿ ਵਾਸੂ॥° (ਅੰਗ ੪੬੩)।

(ਵਾ) ਪ੍ਰਸ਼ਨ :-ਫੋਰ ਹੈ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ! ਇਕ (ਕਰਣੇ) ਕਰਤਬ ਹੁੰਦੇ ਅਤੇ ਇਕ ਜੀਵ ਕਰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੋਏ ਇਉਂ ਫ਼ਰ<mark>ਬ ਪੈ ਗਿਆ ਫ਼ੋਦ</mark>

ਉੱਤਰ :−(ਅੰਤ ਨ ਕਰਣੈ) ਤਾਂ ਹਜ਼ੂਰ ਨੇ ਫੁਰਮਾਇਆ ਹੈ ਸਿਖੇ ! ਉਹਦੇ (ਬਰਣੈ) ਕਰ ਭੌਬਾਂ ਦਾ ਜਿਹੜਾ ਕਰਨਾ ਹੈ ਉਹ ਚੇਤਨ ਤੋਂ ਬਗੈਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਕਦੇ। ਚੌਤਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨ ਮਰਦਾ ਕੁਝ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਨ ਕਾਲ ਕੁਝ ਕਰਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਨਾ ਮਾਇਆ ਜੜ੍ਹ ਹੀ ਕੁਝ ਕਰਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਬਹੁਮ ਚਤਨ ਦੀ ਸੱਤਾਨਾਲ ਹੀ ਸਾਰੇ ਕਰਤੱਬ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਇਸ ਕਰਕੇ ਭੋਦ ਸਿੱਧ

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-ਹੈ ਸਤਿਗਰੂ ਜੀ | ਇਕ ਦਾਤਾਂ ਵੋਣ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਇਕ

ਅੰਗਤੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਕ ਵਾਤ ਹੈ ਇਹ ਤਿੰਨ ਬੀਚਾ ਹੋ ਗਈਆਂ, ਵਿਉਂ ਭੇਜ਼ ਉ

ਕਿ ਹਾਗਿਆਂ (ਉਤਰ : (ਦੀਟ ਨੂੰ ਅੰਤ) ਹੋ ਕਿਥੋਂ ! ਦੇਟ ਵਾਲਾ ਦੀ ਉਹ ਆਪ ਹੈ ਤੇ ਦਾਤੂਰ ਵਿੱ ਰਿੱਧ ਹ ਗਿਆ ?

ਲੋਟੇ ਵਾਲਾ ਵੀ ਸਮਤ ਹੀ ਹੈ।

ਪ੍ਰਿੰਡ ਵਾਤੇ ਇਕਿ ਭਖਾਰੀ ਜੀ ਸਭਿ ਤੌਰ ਚੋੜ ਵਿਗਾਣਾ ।। ਰੰਗ ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਰਹੁੰਦੇ ਦੀ ਜੀ ਜੀ ਜੀ ਜੀ ਜੀ ਜੀ ਜਿਲ੍ਹੇ ਨੇ ਜਾਣਾ॥ (ਅੰਗ ਰੇਰ) ਆਪ ਦਾ ਜਾਂ ਆਪ ਜਗਤ ਸ਼ਹੂਤ ਸ਼ਹੂਤ ਹਨ ਤੁੱਕ ਗਿਖਾਰੀ ਸਿੰਘ ਬਣਿਆ। ਇਹ ਉਸ ਦੇ ਕੌਜਤ ਹਨ ਕਿਤੇ ਅਤੂ ਬਧ ਚਜਨ ਤੁੱਕ ਗਿਖਾਰੀ ਸਿੰਘ ਬਣਿਆ। ਰਿਹਾ ਦੇ ਕਿਤੇ ਪ੍ਰਬਰ ਚੌਕਨ ਹੈ ਬੇ ਦਾਕਾ ਸ਼ਕਿਗਰ ਬਣਿਆ । ਕਿਆ ਹੈ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਕਿਤੇ ਪ੍ਰਬਰ ਚੌਕਨ ਹੈ ਬੇ ਦਾਕਾ ਸ਼ਕਿਗਰ ਬਣਿਆ । ਕਿਆ ਹੈ ਹੋਇਆ ਹਨ। ਕਰ ਯੂਕਰ ਹੈ। ਵੱਕੇ ਪਾਸ਼ੇ ਅ ਪੰ ਆਪ ਹੈ। ਇਸ ਕੋਰੋਕ ਇਓ ਡੋਟ ਸਿੱਧ ਨੂੰ ਸਿੰਘ ਸਕਦਾ। ਵੇਂ ਪਾਸ਼ ਅ ਪਾਅਪ ਪਾਅਪ ਜੀ ! ਇਕ ਵਖਣ ਵਾਲੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ ਅਤੇ ਇ_ਕ ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-ਹੁੰ ਸ਼ਰਿਗਰੂ ਜੀ ! ਇਕ ਵਖਣ ਵਾਲੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ ਅਤੇ ਇ_ਕ

ਵਿਸ਼ਣ ਵਾਲੀ ਹੈ ਇਉਂ ਜ਼ੌਕ ਸਿੰਕ ਹੈ ਵੈ ਸ਼ਣ ਵੱਲੀ ਹਾਇਦ ਹੈ। ਉੱਤਰ:-(ਅੰਤ ਨੇ ਵੇਰਟਿ) ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ (ਅੰਤ) ਅੰਤਾ ਤੇਦ ਸਿੰਗੂ। ਉੱਤਰ:-(ਅਤੇ ਨੇ ਅਤੇ ਸ਼ੀਜ਼ੇ ਵਿਚ ਅੱਗੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਾਵੇਸ਼ਿੰਬਪਣੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਵੇਂ ਸ਼ੀਜ਼ੇ ਵਿਚ ਅੱਗੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਾਵੇਸ਼ਿੰਬਪਣੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ । ਕਿਸ ਕਿ ਹੁੰ ਅਧਣਾ ਸਰੂਪ ਕਰਕੇ ਵੇਖਦੀਆਂ ਹਨ। ਹੈ ਬੁਧ ਕਰਕੇ ਆਪਣ ਬਿੰਬੀ ਰੂਪ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਸਰੂਪ ਕਰਕੇ ਵੇਖਦੀਆਂ ਹਨ। ਹੈ ਬੁਧੂ ਕਰਬ ਆਪਣ ਹਨ। ਇਸ ਪ੍ਰਬਾਰ ਕਰ ਬੰਧੇ ਮਹਾਂ ਪ੍ਰਬੇਸ਼ ਅੰਤਰਕਰਣ ਰੂਪ ਸ਼ੀਸ਼ ਨੂੰ ਵੈਗਗ ਨੂੰ । ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਰ ਬਰ ਸ਼ਹੀ ਦੀ ਤੱਕਾਂ ਤ ਵਾਸ਼ਨੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਾਹੀਆਂ ਮੋਟ ਹੈ। ਮੁਸਲਾ ਲਾਕੇ ਤਿੰਨੀ ਗਣਾਂ ਦੀ ਤੱਕਾਂ ਤ ਵਾਸ਼ਨੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਾਹੀਆਂ ਮੋਟ ਹੈ। ਮਸ਼ਾਲਾ ਲਾਕਾਰਨਾ ਗਏ ਗਿਆਨ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬਪਣੇ ਨੂੰ ਬਾਧ ਕਰਕੇ, ਡਿੰਡੀ

ਰਿਆਨ ਵ ਰੂਪ ਨਰਕੇ, ਬ੍ਰਹਮ ਰੂਪ ਆਪਣਾ ਆਪ ਰੂਪ ਹਿਰਦੇ ਵਿੱਚ ਵਖਦੇ ਹਨ। ਮੜ੍ਹੇਕ ਦਰਪਨ ਮਾਹਿ ਬਦਨ ਪਰਵਾਨੀ ਜਾਂ (ਅੰਗ ੧੩੧੮)

ਪ੍ਰਾਤੀ ਮਾਹਿ ਦੇਸ਼ ਸੂਬ ਜੇਸ਼ ਨਾਮ ਕੇ ਸਆਮੀ ਬੀਨਲ ਅੰਸਾ ॥ ਪ੍ਰਮੁਤ ਸਪੂਰ ਵਿਚੇ ਬਾਸ਼ ਬਸ਼ਤ ਹੈ ਸਵਰ ਸਾਹਿ ਜੈਸੇ ਫਾਈ ॥' (ਅੰਗ ੬੮₈ ਿੰਦੀ, ਨਿਸ ਕਰਕ ਕੀ ਸਵ ਨਿਹ ਪਾੜ੍ਹੀ, ਹੈ ਬਕਦਾ । ਨਾਵ੍ਹੀ ਵਿੱਚ ਸ੍ਰੀ ਉੱ ਪਾਈਦਾ ਹੈ ਪਰ ਗਿੱਲਾ ਨਹ ' ਹੁੰਦਾ, ਪਾਣੀ ਭ ਵੇਂ ਗਿੱਲਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਕਿ_{ਗਿਆ} सार रिक्री है माहिका बवस । तक हिंदेम रिक्रिय है। तिसिहर ਨੂੰ ਬਾਧ ਕਰਕੇ ਆਪਣਾ ਸਾਮ ਦੇ ਸੀਵਾ ਹੈ। ਇਉਂ ਵੇਖਣੇ ਕਰਕ ਵੀ (ਅੰਤ ਭੌਰ ਪਹਾ ਹੈ। ਵਿਸ਼ਟਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਇਕ ਹੀ ਹਨ। ਪੂਸਨ -ਹੁਮਾਰਾਜ ਜੀ ! ਇਕ ਸੂਨਣ ਵਾਲੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ ਅਤੇ ਇਕ

W - # M 3 F 8' 3 C # 3 ?

ਉਕਤ∶ (ਸ≛ਾਂ≥ ਨ ਅੰਕ) ਸਨਣੇ ਕਰਕੇ ਭੀ (ਅੰਕ) ਭੈਦ ਨਹੀਂ ਹੈ । ਉ-

克莱斯斯曼安敦斯亚斯斯斯斯斯斯 ਆਪ ਹੀ ਸ਼ਣਦਾ ਹੈ ਤੋਂ ਆਪ ਹੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਕਰਕ ਇਉਂ ਵੀ ਕੁੰਦ ਆਪ ਹੈ। ਸਵਦਾ ਜੋ ਸਨਣ ਕਰਕ ਭੇਦ ਸਿੱਧ ਹੋਵ ਜੋ ਗਿਆਨ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇਂ ਜ਼ਰੂਰ ਦੇ ਬੁੱਲੇ ਤੋਂ । ਵੀ ਦੇ ਸ਼ਾਰੀ ਚੰਗ ਹੈ ਦਾ ਇਕੱਠਾ ਅਰਥ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਵੀ ਹੈ। ਹਰਨ:-ਇਕ ਵਖਣ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਇਕ ਵਖਣ ਵਾਲੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ ਅਤੇ ਇਕ ਰੁਣ ਦਾਲਾ ਹੈ ਇਉਂ ਜਿ ਪੈਦ ਜਿੱਧੂ ਹੈ ਵ

ਦੇ ਕਰ ' (ਅੰਜਨ ਵਖਾਣ, ਸ਼ਣਣਿਨ ਅੰਤ) ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਡੀ (ਅੰਤ) ਭੇਦ ਜ਼ਿੰਹ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦ । ਕਿਉਂ ਕਿ ਵਬਣ ਵਾਲਾ ਦੀ ਸਮਰਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਪ ਹੀ ਰਿਸ਼ਨਣ ਵਾਲਾ ਵੀ ਸਾਹਮਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਪ ਹੀ ਹੈ। ਜੋ ਵੇਖਦਾ ਤੇ ਸਟਦਾ ਰ ਸਨਵਾਦ ਹੈ। ਦੂਜਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਹੀ ਕੁਦ ਜਿਧੂ ਹਵਾ ਉਹ ਜਾਂ ਸਾਹਿਆਂ ਦੇ ਸਨਾਂ ਦੀ ਜਾਨਫ ਵਾਲਾ। ਵੂਜ ਭੀਆਪ ਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਉਸ ਵਿਚ ਭੌਰ ਸਿੱਧ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

ਾਹਰੇ ਬੇਲੇ ਸਟੇ ਸਭ ਆਪਿ ਸਦਾ ਸ਼ੀਗ ਤਾਕੳ ਮਨ ਜਾਪਿ॥' (ਅੰਗ ੧੮੩)। ਦਾ :-ਦੇਖਣ ਵਾਲ , ਦਿਸ਼ਟੀ ਤੇ ਦਰਸ਼ਨ ਤਿੰਨਾਂ ਵਿਚ ਇੱਕੋ ਚਤਨ ਹੈ। ਜ਼ਿਵੇਂ ਪਾੜਫ਼ ਆੜ ਤੇ ਕਿਆਰ ਵਿਚ ਇਕੋ ਹੀ ਪਾਣੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੁਨਣ ਵਾਲਾ ਵੀ, ਸ਼੍ਰੇਤ ਕਨ ਰੂਪ ਵੀ ਤੇ ਸ਼ਬਦ ਰੂਪ ਵੀ ਇਕੋ ਚਤਨ ਹੈ ਇਸ ਕਰਕੇ

ਪਬਨ :–ਹੇ ਮਹਾਰਾਜ਼ ਜੀ ! (ਅੰਤੂ) ਭੰਦ ਨਹੀਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਕਿ ਉਸਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਕੀ (ਮੰਤ) ਸਲਾਹ ਹੈ । ਇਉਂ ਭੇਵ ਸਿੱਧ ਹੋ ਗਿਆ ?

ਰਵਿਰ:-(ਅੰਤਨ ਜਾਹੈ; ਕਿਆ ਮੁਨਿ ਮੰਤ) ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ (ਮੰਤ) ਸੰਤ ਰੂਪ ਆਪ ਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਮਨ ਅੰਦਰ ਰਾਇ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਵੀ ਸਤ੍ਰਾ ਸਰੂਪ ਆਪ ਹੀ ਬੈਠਾ ਹੈ। ਉਸ ਦਾ ਭੇਦ ਨਹੀਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। , ਪ੍ਰਿਲਾ ਕਾ ਮਾਲਕ ਕਰੇ ਹਾਕੁ॥ (ਅੰਗ ੮੯੭)

ਵਾ:-ਸ਼ਰੇਮਣੀ ਮੰਤ੍ਰ ਰੂਪ ਤ ਮਤਾ ਰੂਪ ਵੀ ਇਕੋ ਚੇਤਨ ਆਪ ਹੀ ਹੈ, ਰੇਦ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਪਸ਼ਨ: – ਹੋ ਸਤਿਗਰੂ ਜੀ! ਇਕ ਆਕਾਰ ਹੈ ਤੇ ਇਕ ਆਕਾਰ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ ਇਉਂ ਕੋਦ ਸਿੱਧ ਤੋਂ ਗਿਆ ਨੇ

ਉੱਤਰ :−(ਅੰਤੂ ਨੇ ਜਾਪੇ; ਕੀਤਾ ਅ ਕਾਰੂ) ਇਉਂ ਵੀ ਉਸਵਿਚ (ਅੰਤੂ) ਭੇਵ ਨਤੀ' (ਭਾਪੈ) ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ। ਭਿਵਾਂ ਸੁਪਨਾਵੀ ਜੀਵ ਸਪਨ ਵਿਚ ਆਪ ਦੇ ਸੰਕਲਪ ਨਾਲ ਸਮੇ-ਪਣਾ ਹੀ ਰਚਦਾ ਹੈ। ਆਪ ਹੀ ਪ੍ਰਤਿਤ ਨਾੜੀ ਜਿਹੜੀ। ਵਾਲ ਨਾਲੇ ਮੌਵਾ ਹਿੱਸਾ ਬਰੀਕ ਹੈ ਪਰ ਉਸ ਵਿਚ ਪਹਾੜੇ, ਦਰਿਆ, ਬ੍ਰਮੰਡ, ਕਲ ਕਲ ਸਿੰਦ ਹੈ। ਇਉਂ ਇਹ ਉਸਨੇ ਸੂਖਮ ਵਿਚ ਸ਼ਚੂਲ ਹੁਣ) ਸਮੁੰਦ ਅਤੇ ਉੱਦੇ ਰਚ ਲੈਵਿਹ ਹੈ। ਇਉਂ ਇਹ ਉਸਨੇ ਸੂਖਮ ਵਿਚ ਸ਼ਚੂਲ ਹੁਣ) ਸਮੁੱਦ ਅਤੇ ਬੰਦ ਰਚ ਲਾਵੇਂ ਸਿਆ ਆਬਾਰ ਉਸਦੇ ਫ਼ਰਨੇ ਵਿਚ ਹੀ ਹੈ ਇਸ ਹੈ ਰਚੀ ਹੈ। ਇਹ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਅਸਤਾਰ ਉਸਦੇ ਫ਼ਰਨੇ ਵਿਚ ਹੀ ਹੈ ਇਸ ਹੈ

ਰਕੇ ਭੌਰ ਕਿੰਦ ਨਹਾਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ਵਾ:- ਮਿਹੜਾ ਕੀਤਾ ਹੁਇਆ ਆਬਾਰ ਹੈ ਇਹ ਵੀ ਬੀਤਾ ਉਸੇ ਨੂੰ ਹੀ ਹੈ। ਵਾ:- ਮਿਹੜਾ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਿਆਂ ਆਬਾਰ ਹੈ। ਇਹ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਨੂੰ ਕਰਕੇ ਭੇਰ ਜਿੱਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਸਕਦਾ ਹੈ ਵਾ:-ਕਿਹੜਾ ਕਾਰਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਆਪ ਹੀ ਆਪਣ ਰਚੇ ਹੋਣ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਇਉਂ ਵੀ ਬੁਣ੍ਹ ਅਤੇ ਆਪ ਹੀ ਆਪਣ ਰਚੇ ਹੋਣ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ।

ਕਿੱਧ ਨਹੀਂ ਹ ਸਭਦਾ। ਪ੍ਰਫੇਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਸਭਦਾ। ਰਿਸ਼ਹੀ, ਹੇ ਸਕਾਕਾਜ਼ 'ਤੇ। ਉੰਬਾਬ ਨਾਕ ਉੱਖ ਨਾਂਕੂਰ ਕਰਕ ਰੁੱਖਤੀ।

ਭਦਾਸ਼ਿਧ ਹਾਂ ਉੱਤਰ:-(ਅੰਤ ਨ ਸਾਪੈ:ਪਾਰਾਵਾਰ)(ਪਾਰਾ)ਪੁਲੋਕ ਨੂੰ ਵੀ (ਵਾਸ) ਸੇਸ਼ ਲੋਕ ਨੂੰ ਭਦ ਸਿੱਧ ਹੈ ? ਉੱਤਰ:−(ਅਤੇ ਨੇ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸ਼ ਕਰਬੇ ਭੁਦ ਪ੍ਰਫ਼ਦ ਸਿਧ ਨੇ . 'ਤੇ ਸਕਦਾ ਵੀ ਆਪ ਹੀ (ਜਾਪੇ) ਮਾਣਦਾ ਹੈ, ਇਸ਼ ਕਰਬੇ ਭੁਦ ਪ੍ਰਫ਼ਦ ਸਿਧ ਨੇ . 'ਤੇ ਸਕਦਾ ਈ ਆਰ ਹੈ। (ਜਾਂਦ) ਜਾਣਵਾਰ ਾਉਰਵਾਰਿ ਪਾਰਿ ਮੇਰਾ ਬਹੁ ਵਸੈ, ਹੋਉ ਜ਼ਿਲਉਰੀ ਬਾਹ ਪਸ਼ਾ का (੧੫੭) ਉਰਵਾਰਿ ਪਾਰ ਸਰਾ ਸਹਾ ਸਹਾ ਹੈ। (ਅੰਕ ਕਾਰਟਿ: ਕੌਕੇ ਬਿਲਲਾਹਿ) ਉਸ ਦੇ ਭੇਦ ਸਿੱਧ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਕਿਤਨੇ (ਅੰਕ ਕਾਰਟਿ: ਕੌਕੇ ਬਿਲਲਾਹਿ) ਉਸ ਦੇ ਭੇਦ ਸਿੱਧ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਕਿਤਨੇ

(ਅਤ ਬਾਗਵਾ, ਕਤਾ ਤਿਹਾਰ) ਬਿਰਲਾਪ ਕਰਦੇ, ਤਰਲੇ ਲੈ ਦੇ ਹਨ, ਕਿ ਹੀ ਨਿਆਇਕ ਆਇਕ ਭੇਦਵਾਦੀ ਬਿਰਲਾਪ ਕਰਦੇ, ਤਰਲੇ ਲੈ ਦੇ ਹਨ, ਕਿ ਹੀ ਨਿਆਇਕ ਸ਼ਾਦਕ ਤੋਂ ਹੈ। ਬੁਹਮ ਵੱਕਰਾ ਹੈ, ਜੀਵ ਵੱਖਰਾ ਹੈ। ਜੀਵ ਜੀਵ ਦੀਸ਼ ਦੀ ਏਕੜਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬੁਹਮ ਵੱਕਰਾ ਹੈ, ਜੀਵ ਵੱਖਰਾ ਹੈ। ਜੀਵਾ ਜੀਵ ਈਸ ਦੀ ਬਕਤਾ ਨਹਾਂ ਹੈ। ਉਹ ਕਹਿੰਦ ਹਨ ਆਤਮਾਂ ਵਿਚ ਗਿਆਨ ਗੁਣ। ਅਕਪੰਗ ਹੈ ਉਹ ਸਰਬੰਗ ਹੈ। ਉਹ ਕਹਿੰਦ ਹਨ ਆਤਮਾਂ ਵਿਚ ਗਿਆਨ ਗੁਣ। ਅਲਪੰਗ ਹੋ ਚੂਹੇ ਸਰਕਰਾ । ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਜਾਗ੍ਤ ਅਵਸ਼ਚਾ ਵਿਚ ਜਾਂ ਸੁਪਨ ਹੈ, ਗਿਆਨ ਸਕੂਪ ਨਹੀਂ । ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਜਾਗ੍ਤ ਅਵਸ਼ਚਾ ਵਿਚ ਜਾਂ ਸੁਪਨ ਹੈ, ਗਿਆਨ ਸਰੂਪ ਹਨ। ਅਵਸ਼ਰਾ ਵਿਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਸ ਵੋਲੇ ਆਤਮਾ ਵਿਚ ਗਿਆਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜੁਣਾ। ਅਵਸਥਾ ਵਿਚ ਹੁਣਾ ਹੈ ਉਸ ਵੇਲੇ ਅੱਧਾ ਜੜ੍ਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ . ਇਸ ਪ੍ਰਜ਼ਤੂ ਸ਼ਰਪਤਿ ਅਵਸਥਾ ਵਿਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਸ ਵੇਲੇ ਅੱਧਾ ਜੜ੍ਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ . ਇਸ ਪ੍ਰਜ਼ਤੂ ਸੂਬਪਤਿ ਅਵਸਥਾ ਵਿਚ ਹੁਰ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਟਵਿਆਰੇ ਦਾ ਅੱਧਾ ਹਿਸ ਚਾਨਣ ਤੋਂ ਬਗੈਰ ਵਿਸ਼ਟਾਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਟਵਿਆਰੇ ਦਾ ਅੱਧਾ ਹਿਸ ਚਾਨਣ ਤੋਂ ਬਗੈਰ ਵਿਸ਼ਟਾਂਤ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਹੈ ਅਤੇ ਅੱਧਾ ਚਮਕਦਾ ਹੈ , ਇਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਆਤਮਾ ਵਿਚ ਅਧਾ ਗਿਆਨ ਮੌਨਵੇਂ ਹੈ ਅਤੇ ਅੱਧਾ ਚਮਕਦਾ ਹੈ , ਇਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਆਤਮਾ ਵਿਚ ਅਧਾ ਗਿਆਨ ਮੌਨਵੇਂ ਹੈ ਅਤੇ ਅਧਾ ਚਮਕਦ ਹੈ ਜਿਹਾ ਹੈ ਜਿ ਹਨ ਸਿਧਨ ਤੇ ਜਿਹੜ ਸਦ ਮਨ ਦਾ ਦਮੜੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੰਨਦ ਹਨ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜਦ ਮਨ ਦਾ ਦਮੜੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਨਦ ਹਨ। ਵੇਲ ਅ ਤੇਸਾਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਜਦਾਂ ਸ਼ੁਖਪਤ ਅਵਸਥਾ ਵਿਚ ਚਮੜੀ ਨਲ ਮਬਧ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਉਸ ਵੋਲੇ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਕੋਈ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਹੈਣ ਨਲ ਸੂਚਰ ਨਹਾਂ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਜੀਵ ਜਾਗ ਕੇ ਉਨਦਾ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਇਸ ਦੇ ਦੂ ਤਰ ਵਿਚ ਲਿਖਿਆਂ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਜੀਵ ਜਾਗ ਕੇ ਉਨਦਾ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਲ ਉਸ ਨੂੰ ਪਛੀਏ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅੱਜ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਸੁਪਨਾ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਵਲ ਦੂਸ ਹੈ ਉਸ ਨਾਂ ਮੁਧਨਾ ਆਈਣ ਵਾਲੀ ਅਵਸਥਾ ਦਾ ਵੀ ਕੋਈ ਸਾਖੀ ਹੈ ਕਿ ਨਗਾਂ। ਹਮ ਨੂੰ ਸ਼ਤਾ ਆਰਾਮ ਵਿਚ ਸੱਤਾ ਪਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਆਰਾਮ ਤੋਂ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵੀ ਕਈ ਹੈਗਾ ਕਿ ਨਹੀਂ ? ਉਸ ਵਕਤ ਸਾਖਾ)

自然的证明的证明的证明的证明的证明的证明的证明的证明的 ਨੂੰ ਨਹੀਂ ? ਉਹ ਆਤਮਾ ਹੈ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਇਉਂ ਵਿਕਾਸਿੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। [ਦੂਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਅੰਜ) ਭੇਵ ਸਿੱਧ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਆਦਿਕ ਲੋਕ (ਕੋਟੀਆਂ) ਜਗਜੀਆਂ ਦੇ ਦਾ ਕਾ ਕਬਰ ਬਿਜਲਾਪ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਪਣੀ ਦੇ ਭਰੇ

ਹੁਜ਼ ਹਾ ਘੜਿਆ ਵਿਚ ਮਿਕੇ ਮੂਰਜ ਦਾ ਪ੍ਰਾਤਬਿੰਬ ਪੈ'ਦਾ ਹੈ। ਇਉ' ਸਭ ਦਾ ਉਹੀ ਇਕ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤਾ ਹੈ। ਜਾਗੂਰ, ਸੁਖਨ, ਸੁਖੇਪਤਿ ਤਿੰਨਾਂ ਦਾ ਉਹ

(ਭਾਕੋ ਅੰਤ, ਨ ਪਾਇ ਜ਼ਾਹਿ) ਉਸ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਵਿਚ (ਅੰਤ) ਭੇਦ ਨਿਸ਼ੇ ਪਰਾਰ ਨਹੀਂ ਪਾ ਦੁਆ ਜਾ ਸਭਦਾ

ਵਾ:-ਜਿਹਾ ਸ਼ੁਮੂਤ-ਜਿਸਾਦੇ ਅੰਦਰ ਬ੍ਰਹਮ ਰਿਆਨ ਕਰ ਕੇ ਸਰੂਪ ਦੀ ਸਾਬਿਆਤਕ ਹੁਣੀ ਹੈ (ਤ' ਕ) ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਿਤਿੰਦਆਂ ਸ਼ੀਦਰ ਉਹ ਫੇਦ ਪ੍ਰਫੇਦ ਨਹੀਂ ਪਾ ਸਕਦ ਉਨਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਤਾਂ ਸਦਾ ਦਕਤਾ ਹੈ, ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦੀ

ਅਬ ਤੁਉ ਜਾਣਿ ਚਦੇ ਸਿੰਘਾਸ਼ੀਨ ਮਿਲੇ ਹੈ ਸਾਰਿੰਗਪਾਨੀ ।

ਰਾਮ ਕਬੀਰਾ ਸ਼ੋਕ ਭੂਸ ਹੈ ਕਿਸ਼ ਨੂੰ ਸਕੈ ਪਛ ਨੀ ॥ (ਅੰਗ ਵੇਵਿੰਦ) (ਇਹ ਅੰਤੂ: ਨ ਜ ਨੇ ਕਇ) (ਏਹ) ਐਸਾ ਜੋ ਜੀਵ ਹੈ, ਇਸ ਦੇ ਅੰਦਰ (ਅੰਤ) ਭੇਦ ਰੁਪ ਉਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਇਕੇ ਹੀ ਰੂਪ ਹੈ । ਏਹੂ ਹੀ ਸਾਰਿਆਂ ਦਾ ਸਾਖੀ ਰੂਪ ਹੈ। ਚਥਾ:-*ਇਹ ਅਰੂ ਉਹ ਜ਼ਬੂ ਮਿਲੇ ਤਬੂ ਮਿਲਤ ਨੂੰ ਜਾਨੈ ਕੋਇ॥' (ਅੰਗ ਤੇ੪੨) ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਇਹ ਜਿਹਵਾ ਜੀਵ ਆਰਮਾ ਹੈ ਅਤੇ (ਜਾਣੇ) ਜਿਹੜਾ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਜਾਣਣ ਵਾਲਾ ਈਸ਼ਰ ਹੈ ਇਹਨਾਂ ਅੰਦਰ ਭੇਦ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਜਾਣੀਦਾ। ਦੇਹੀ ਦ ਅੰਦਰ ਚਤਨ ਹੀ ਹੈ। ਜਿਵਾਂ ਪਾਣੀ ਵਾਂਗ ਪਾਣੀ ਦੀ ਬੂੰਦ ਵਿਚ ਵੀ ਵਲਣ ਸ਼ਕਤੀ, ਗਿੱਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਬਕਤੀ, ਅਤੇ ਤ੍ਰਹ ਲਾਹੁਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ।

ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਉਸ ਵਿਚ ਭੇਵ ਸਿੱਧੂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਸਕਦਾ। ਸੋ (ਏਂਹੁ) ਜਿਹੜਾ। ਸਾਰਿਆ ਦਾ ਸਾਖੀ ਰੂਪ ਹੈ, ਏਹ ਹੀ ਸਾਰਿਆਂ ਦਾ ਆਤਮਾ ਰੂਪ ਹੈ। ਸੋ ਇਸ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦੇ (ਅੰਤ) ਭੇਦ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸਿੱਧ ਕਰਨ ਜਾਣਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(ਬਹੁਤਾ ਕਹੀਐ, ਬਹੁਤਾ ਹੁਇ) ਜ਼ਿੰਨਾ ਬਹੁਤਾ ਉਸ ਦੇ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਕਰਨ ਕਰੰਟ ਉਤਨਾ ਬਹੁਤਾ ਫਲ ਸ਼ਰੂਪ ਦੀ ਸਾਬਿਆਰਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੈਂਦੀ ਹੈ। ਵਾ:-ਬਹੌਲਤਾ ਨਾਲ ਬ੍ਰਹਮ ਬੇਤੇ ਉਸਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੇ ਬਹੌਲਤਾ ਰੂਪ

ਹੀ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਿਆਪਕ ਸਰੂਪ ਵਿਚ ਮਿਲ ਕੇ।

ਵਾ:-ਜ਼ਿੰਨਾ ਬਹੁਤਾ ਜੱਸ ਉਸ ਦਾ ਕਹੀਏ ਉਨਾਂ ਬਹੁਤਾ ਉਸ ਦਾ ਗਿਆਨ,

ਜੀ ਜਪ ਜੀ ਸਾਹਿਬ

ਲੰਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। (ਵਗ ਸ਼ਾਹਿਬ, ਉਗ ਰਾਉ) ਹੈ ਸਿਖੇ ! ਵੱਗਾ ਹੈ, ਤ੍ਰੇਈ ਬਾਲ ਅਚਾਧ ਸਤੂਪ 👸 (ਕੜਾ ਬਾਹਿਬ, ਦੂਰਾ ਚਾਲਾ ਹੈ, ਮਾਇਆ ਬ੍ਰਿਤੀ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ (ਉਚਾ) (ਸਾਹਿਸ) ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹੈ, ਮਾਇਆ ਬ੍ਰਿਤੀ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ (ਉਚਾ) ਅਫ਼ਿਰ ਪਾਰਤ ਹੋਵਾ ਹੈ।

ਸ਼ਿਦਾ ਤ੍ਰ-ਭਿਆ ਪਣ ਤੁਹਾਕਿ ਹੈ ਉਸ ਉਚ ਉਪਰ ਪੜ੍ਹਿਚਣ ਵਾਸਤੇ ਬੋਧ ਸ਼ੇਖੁਕ 🕱 (ਨੂੰ ਉਪ^ਦਰ, ਉਚਾ ਨਾਉ) ਉਸ ਉਚ ਉਪਰ ਪੜ੍ਹਿਚਣ ਵਾਸਤੇ ਬੋਧ ਸ਼ੇਖੁਕ 🕱 ਉਸਦਾ ਤੁ-ਤਿਆਂ ਪਦ ਰੂਪੀ ਬ ਉ ਹੈ।

(ਵਰੇ ਉਹ ਵੇ, ਉਚਾ ਨਾਕਾ ਹੈ। 'ਸ਼ਰਿਨਾਮ' ਸਰੂਪ ਲਖਵਾ ਵਾਲਾ ਨਾਮ ਹੈ। ਰ ਸਾਹਨਾਂ ਨਾਲ ਦਾ ਚਾਰਾ (ਏਟਬ ਉਚ: ਹਵੇਂ ਕੁੱਓ) ਕੋਈ ਔਨਾ ਵੱਡਾ ਉੱਚਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮ ਨਾਲ ਵਿ (ਏਟਬ ਉਚ: ਹਵੇਂ ਕੁੱਓ) ਕੋਈ ਔਨਾ ਵੱਡਾ ਉੱਚਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮ ਨਾਲ ਹੋਰ ਸਾਧਨਾ ਨਾਲ਼ੀ ਉਂ ਚਾ ਹੈ।

ਜੁੜਕੇ, ਤਿੰਨਾ ਦੇਹਾਂ ਦੀ ਹੰਗਤਾ ਮੋਟ ਕੇ, ਸ਼ਰਪ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦਾਆਂ ਹਵਾ, ਭੁਕੇ, ਕਿੰਨਾ ਦਹਾ ਦਾ ਹਗਾਤ (ਭਿਸ਼ ਉਚੇ ਕੳ: ਜਾਣੇ ਸੋਇ) ਉਸ ਉੱ ਚੈਂ ਸਰੂਪ ਨੂੰ (ਸੋ) ਉਹ ਪਰਖ ਆਪਣਾ ਤੋਂ

ਆਰਮਾ ਸਰੂਪ ਕਰਕੇ ਜਾਣ ਲੈ ਦਾ ਹੈ। ਰਤਮਾਸਰੂਪ ਕਰਕ ਕਾਰ ਲਈ ਆਪਿ) ਉਹ ਜਿੱਤਾ ਵੱਡਾ ਆਪਣਾ ਆਪੂ (ਸੇਵਡੂ ਆਪਿ; ਜਾਣੇ ਆਪਿ ਗਏ (ਕਾਣੇ) ਜਾਣਤਾ (ਸ਼ਵਭੂ ਅਸਪ; ਜਦ ਦੁਆਰਾ ਜਦੋਂ (ਜਾਣੇ) ਜਾਣਵਾ ਕਰ, (ਆਪ) ਸ਼ਿ ਸਰੂਪ ਹੋ ਉਸ ਨੂੰ ਸਾਤਰਾਰ ਦੇ ਸਰੂਪ ਦੇ ਗਿਆਨ ਕਰਕੇ ਕਿ (ਆਪਿ) ਤੂੰ ਪ੍ਰਦੂ ਆਪਣੇ ਅੰਤਰਕੋਰਟ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਸਰੂਪ ਦੇ ਗਿਆਨ ਕਰਕੇ ਕਿ (ਆਪਿ) ਤੂੰ ਪ੍ਰਦੂ

ਆਪਣ ਅਤਰਬਰਟ ਦਾ ਪੂਰੀ ਜੁੜੇ ਪਦ ਦਾ ਲੱਖ ਅਵਥ ਰੂਪ ਹੈ , ਵਾਲੀਖ ਅਰੋੜ ਰੂਪ, ਆਪ ਹੀ ਜੁੜੇ ਪਦ ਦਾ ਲੱਖ ਅਵਥ ਰੂਪ ਹੈ , । ਲੱਚ ਅਰਤ ਰੂਪ, ਅ (ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ; ਕਰਮੀ ਦਾਤਿ) ਸਤਿਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਸ਼ਹਿਬ ਕੀ ਕਹਿੰਦੇ (ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ; ਕਰਮੀ ਦਾਤਿ) ਹੈ ਕੇ ਵੇਰ ਗਿਆਣ ਸੀ (ਨਾਲਕ ਨਦਰਾਵ ਕਰਮ ਹਨ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਉਹ ਬ੍ਰਹਮ ਵੱਡਾ ਹੈ ਕੇ ਫੇਰ ਗਿਆਨ ਦੀ ਨਵਰਿ ਕਰਕੇ ਹਨ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਉਹ ਬ੍ਰਹਮ ਵੱਡਾ ਗਿਆ ਸੀ ਸਾਣ ਹੈ ਿੰਹ ਵਿੱਚ ਕਰਕੇ ਹਨ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਚੂਹ ਕੂਪਾ (ਕਰਮੀ) ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਬਹੁਮ ਵਿੱਚਿਆ ਦੀ ਦਾਤ ਦੇ ਵਿੰਦ ਹੈ। ਉਹਵਾਂ (ਕਰਮੀ) ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਬਹੁਮ ਵਿੱਚਿਆ ਦੀ ਦਾਤ ਦੇ ਵਿੰਦ ਹੈ। ਉਹਵਾਂ (ਕਰਮਾ) ਅਧਿਕਾਰਾਨ ਤੋਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਰੂਪ ਦੀ ਸਾਖਿਆਤਤਾ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਨਿਹਾਲ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਰੂਪ ਦੀ ਸਾਖਿਆਤਤਾ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

><>><

ਪੰਝੀਵੀਂ ਪਉੜੀ ਪ੍ਰਾਰੰਭ

(439)

ਬਹੁਤਾ ਕਰਮੂ; ਲਿਖਿਆ ਨੂੰ ਜਾਇ॥ ਵਡਾ ਦਾਤਾ; ਤਿਲ ਨ ਤਮਾਇ॥ ਕੇਤੇ ਮੰਗਹਿ; ਜੌਧ ਅਪਾਰ॥ ਕੇਤਿਆ, ਗਣਤ ਨਹੀਂ ਵੀਚਾਰੂ॥ ਕੇਤੇ, ਖਪਿ ਤੁਟਹਿ ਵੇਕਾਰ ॥ ਕੇਤੇ, ਲੈ ਲੈ ਮੁਕਰੂ ਪਾਹਿ ॥ ਕੇਤੇ ਮੁਰਖ, ਬਾਹੀ ਬਾਹਿ॥ ਕੌਤਿਆ; ਸੂਖ ਭੂਖ ਸਦ ਮਾਰ॥ ਏਹਿ ਭਿ ਦਾਤਿ ਤੇਰੀ; ਦਾਤਾਰ॥ ਬੰਦਿ ਖਲਾਸੀ; ਭਾਣੇ ਹੋਇ॥ ਹੋਰ, ਆਖਿਨ ਸਕੈ ਕੋਇ॥ ਜੇ ਕੋ ਖਾਇਕ; ਆਖਣਿ ਪਾਇ॥ ਓਹੁ ਜਾਣੈ, ਜੇਤੀਆ ਮੁਹਿ ਖਾਇ॥ ਆਪੇ ਜਾਣੇ, ਆਪੇ ਦੇਇ॥ ਆਖਰਿ ਸਿ, ਭਿ ਕੋਈ ਕੋਇ॥ ਜਿਸਨੇ ਬਖਸੇ, ਸਿਫਤਿ ਸਾਲਾਹ॥ ਨਾਨਕ; ਪਾਤਿਸਾਰੀ ਪਾਤਿਸਾਰ ॥੨੫॥

ਪ੍ਰਸ਼ਨ : ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ! ਅਕਾਲ ਪਰਖ ਦੀ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ, ਜੀਵਨ ਮੁਕਤੀ ਆਵਿਕ ਬਖ਼ਸ਼ਸ਼ ਦਾ ਕਬਨ ਕਰੇ, ਕਿ ਕਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾਤਾਂ ਬਖ਼ਬਦ ਹਨ ?

ਉੱਤਰ :−ਬਹੁਤਾ ਕਰਮੂ; ਲਿਖਿਆ ਨ ਜਾਇ :− ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ (ਭਰਮੁ) ਕਰਕੰਬ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਉਤਪਤੀ, ਪਾਲਣਾ ਤੇ ਲੈਤਾ ਦਾ ਲਿਖਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਕਿਵੇਂ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਰਚਦਾ ਹੈ ? ਕਿਵੇਂ ਜੀਆਂ ਨੂੰ ਰੇਜ਼ੀ ਦੇ ਕੇ ਪਾਲਦਾ ਹੈ ? ਕਿਵੇਂ ਸਾਰਿਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਬਧ ਬਣਾ ਕ ਦਾਤਾਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ?

ਵਾ :-(ਕਰਮ) ਨਾਮ ਬਖਸ਼ਸ਼ ਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੀ ਬਖਸ਼ਸ਼ ਭੀ ਲਿਖਣ ਵਿਚ, ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ । ਭਾਵ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਅਮੋਲਕ ਪੰਜੇ ਤੱਤ ਦਿੱਤੇ ਹਨ । ਯਥਾ :-'ਮਰਣ ਜੀਵਣ ਕਉ ਧਰਤੀ ਦੀਨੀ ਏਤ ਗੁਣ ਵਿਸ਼ਰੇ ॥ੈ

'ਜਿਨਿ ਦੀਆਂ ਕਬੂ ਪਵਨੂ ਅਮੌਲਾ॥ ਜਿਨਿ ਦੀਆਂ ਭੂਧੂ ਨੀਰੂ ਨਿਰਮੋਲਾ।'(੯੧੩)

ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਅਮੋਲਕ ਮਨੁਖਾ ਜਨਮ, ਸ਼ੁੰਦਰ ਨਰ ਨਰੇਣੀ ਦੇਹ, ਅਮੋਲਕ

ਇੰਦੇ ਦਿਤ ਹਨ।

ਗੂ ਕਪ ਜੀ ਸਾਹਿਬ

ਪੜ੍ਹ ਲਗਨਸਕਤਰ ਵਿੱਚ ਜਿਹੜਾ ਦਿੱਤੀ ਬੇਲ ਤੋਂ ਤੂੰ ।' (EÉ4) ਪੀਜ਼ੀਨ ਕੋਨ ਕੀਤ ਅਦੀ ਨਾਕ । ਜਿਸਨ ਜਿਹੜਾ ਵਿੱਚੀ ਕੋਲ ਤੋਂ ਤੂੰ ।' (EÉ4)

ਿਟੀਨ ਹਸਤ ਪਾਵ ਕਰਨ ਨ ਨੂੰ ਫਸਨਾ ।' (ਅੰਗ ੨੬੭) ਵਿਗਿਰ ਸਤਾ ਪਾਵ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਨਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਧਾਰ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਸਥਰ ਨਾ ਤੋਂ ਇਹ ਪ੍ਰਸਥਰ ਦੀ ਬਲਬਿਸ਼ ਹੈ। ਇਨਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਧਾਰ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਸਥਰ ਨਾ ਤੋਂ ਇਹ ਪ੍ਰਮਸ਼ੋਰ ਦੀ ਬਬਾਲਕਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਜਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰੰਮ ਕੋਰਨ ਦੀ ਬਜ਼ ਏ। ਨੇ ਸਿਮਰਨ ਤੋਂ ਸ਼ਕੇਰ ਕਰਨਾ ਉਪਹੋਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਜਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰੰਮ ਕੋਰਨ ਦੀ ਬਜ਼ ਏ। ਨੇ ਸਮਰਨ ਤੁਸਲਰ ਕਰਨ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਾਰੀ ਜਿਸਵਿਧਾਰ ਦੀ ਜਾ ਪ੍ਰਸੇਸ਼ਰ ਨੂੰ ਗਾਲ। ਲੰਦਦਾ ਸੀ ਕਿਸੇਰ ਸਬੇਗ੍ਰੀ ਹੈ

ਕਿਉਂ ਮਾਰ ਵਿੱਖ ਨੂੰ ਹਜ਼ੂਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ , 'ਸਭ ਕਵੇਂ ਗੋ ਬੰਟ ਨੇ ਦੀਆਂ, ਜੋਏ ਵੀਨੀ ਮਾਨਬ ਦੇਹ । ਜ਼ਿਵ ਅਵੇ ਹਾ ਬਦ ਨੇ ਦਰਕੇ, ਜਨਮ ਸ਼ਵਲ ਕਰ ਸੰਹਿ ਨੂੰ (ਹਨਮ ਸ਼ਾਬੀ) ਸਾਹ ਸੰਗਿ ਹਹਿ ਭੇਜਨੇ ਕੋਰੋ, ਜਨਮ ਸਵਲ ਕਰ ਸੰਹਿ ਨੂੰ (ਹਨਮ ਸ਼ਾਬੀ) ਇਕ ਇਕ ਸ਼ੁਅ ਸਭੀ ਕੜੀ ਰੁਪੈਕਾ ਦੇ ਵੱਟੇ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ,

ਸਾਖੀ-ਸਆਸ ਬੇ-ਕੀਮਤੇ

ਇਕ ਮਹਾਰਮਾ ਨਾਮ ਰਸ਼ੀਏ ਸ਼ਨੀਰ ਵਿਆਖਾਣ ਲੱ'ਗੇ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਨ੍ਹੇ ਨੂੰ ਇਕ ਮਹਾਰਮਾ ਨਾਲ ਹੈ। ਸ਼ੁਕੂ ਉਪਦੇਸ਼ ਬਖਸੇ। ਤਾਂ ਮਹਾਰਮਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੇਵਕਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕੋਈ ਅਖੀਰੀ ਸ਼ੁਕੂ ਉਪਦੇਸ਼ ਬਖਸੇ। ਤਾਂ ਮਹਾਰਮਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਪ ਸ਼ਵਕਾਂ ਨਾ ਕਿਹਾ ਕਵਾ ਅਤੇ ਹਨ। ਆਪਣੇ ਪਾਸ ਧਨ ਝਾਂ, ਤੇ ਹੈ. ਸਮਾਰ ਵਿਚੋਂ ਕੁਝੂ ਸਾਡੇ ਸ਼ੁਆਸ ਬੜ੍ਹੇ ਹੀ ਬਾਕੀ ਹਨ। ਆਪਣੇ ਪਾਸ ਧਨ ਝਾਂ, ਤੇ ਹੈ. ਸਮਾਰ ਵਿਚੋਂ ਕੁਝੂ ਸਾਡੇ ਸ਼ੁਆਸ ਬੜ ਹਾ ਬਾਕਾ ਹੈ। ਸ਼ੁਆਸ ਮੂਲ ਲੈ ਆਉ, ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਪਦਸ ਦੇ ਸਤੀਕ। ਭੇਲ ਭਾਨ ਵਿ ਸ਼ੁਆਸ ਮੂਲ ਲੈ ਆਉ, ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਣਾਵਗੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ੁਆਸ ਮੂਲ ਲਾ ਆਉ, ਜਿਸ ਹੈ ਕਾ ਬਾਣੀਆਂ, ਬਜਾਜ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਕਕਾਨਾ ਤੇ ਗਏ ਹੈ ਵੇਲੇ ਹਨ ਦੀਆਂ ਉਲ੍ਹੇ ਆਂ ਲੈ ਕੇ ਬਾਣੀਆਂ, ਬਜਾਜ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਕਕਾਨਾ ਤੇ ਗਏ ਹੈ ਚੇਲ ਹਨ ਦਾਆਂ ਬਲਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਸੁਣਿਆਰਿਆ ਤੇ ਸਵਾਫਾਂ ਪਾਸ਼ ਭੀ ਗਏ ਪਰ ਕਿਤਾਂ ਤੀ ਇਕ ਸ਼ੁਆਸ਼ ਹੈ। ਅਤ ਸਾਣਆ ਰਾਲ ਰ ਮੁਲ ਨਾ ਮਿਲਿਆ। ਸਗੋਂ ਸਾਇਆਂ ਕਿਹਾ, ਕੋਲਿਓ ! ਕੰਦੇ ਸਆਸ ਗੋ ਕਿਤੇ ਹੈ ਮਿਲ ਸਕੂਰ ਹਨ ਨੇ ਤਬ੍ਹੇ, ਵਾਸਲ ਆਉ ਅਤੇ ਸਹਾਤਸ, ਪਾਸੂ, ਉਸਤੂਰ ജਏ । ਸੰਬ ਬਾਰੂ ਹੁਣ ਨੇ ਤਬ੍ਹੇ, ਵਾਸਲ ਆਉ ਅਤੇ ਸਹਾਤਸ, ਪਾਸੂ, ਉਸਤੂਰ ജਏ । ਮਿਲ ਸਕਦ ਹਨ : ਕਰਾ ਮਿਲਣੇ। ਵਾਪਸ ਆ ਕੇ ਬੇਨ-ੀ ਕੀ-ੀ, ਸੀ । ਬਹੁਤ । ਸਮਾਸ ਕਿਤੇ' ਭੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਣੇ। ਵਾਪਸ ਆ ਕੇ ਬੇਨ-ੀ ਕੀ-ੀ, ਸੀ । ਬਹੁਤ । ਸ਼ੁਆਸ਼ ਕਿਤੇ ਭਾਰਦ ਧਨ ਖਰਚਣ ਤੋਂ ਭੀ ਦੇ ਵਾਰ ਸ਼ੁਆਸ਼ ਭੀ ਮੱਲ ਨਹਾਂ ਮਿਕੇ ਅਧਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੋ | ਧਨ ਬਰਬਣ ਤੇ ਤੋਂ ਇੰਨੇ ਵਿਚ ਹੀ ਉਪਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਪਾ-ਉਪਕਾਰੀ ਮਹਾ_{ਤਿਆ}ਂ ਜਿੰਨਾ ਕੁ ਸਮਾਂ ਹੈ ਇੰਨੇ ਵਿਚ ਹੀ ਉਪਦੇਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਜਿਨਾ ਕ ਸਮਾ ਗ੍ਰਿਣ ਲੱਗੇ, ਗਰਮੁਖੋ ! ਬੱਸ ਇਹੀ ਉਪਦੇਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਸਨੂਖਾ ਜਨਮ ਤੇ ਸਮਾ_ਥ | ਕਾਰਣ ਲਾਗਾ, ਰਹਾ ਸ਼ੁਰੂ ਤੇ ਅਮਲਕ ਦਾਤ ਹੈ। ਇਨਾਨਾਲ ਸਾਧ ਸੰਗਤ (ਪ੍ਰਸ਼ੇਸ਼ਰ ਦੀ ਬਬਸ਼ੀ ਹਵੀ ਬੜੀ ਅਮਲਕ ਦਾਤ ਹੈ। ਇਨਾਨਾਲ ਸਾਧ ਸੰਗਤ (ਪ੍ਰਸਮਰ ਦਾ ਰਹਿਸ਼ਗਾਰ, ਸ਼ਾਆਸ ਸੁਆਸ ਸਿਸਰਨ ਕਰਕੇ ਸਫਲ ਕਰੇ, ਇਹ ਮੁੜ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋਣੇ।

ਅਸ਼ਾਸ਼ ਸ਼ਾਸ਼ ਹਰਿ ਨਾਮ ਜਪ, ਬਿਰਚਾ ਸ਼ਾਸ਼ ਮਕ ਬੇਇ॥ ਗਿਆ ਜਾਣਉ ਗਿ ਅੰਤ ਕੇ, ਇਹੀ ਸ਼ਆਸ ਮਤ ਹੁਸ। (ਜਸਮ ਨੰਗੂ ਕਬਾ :- 'ਹਾਰ ਜਪਦਿਆਂ ਇਨੂ ਵਿਲ ਨ ਕੀਜ਼ਣੀ ਸਰਾ ' • • ਜੀਏ॥

ਮੁਤ ਕਿ ਜੋ ਪੈ ਸਾਂ) ਆਵੇਂ ਕਿ ਨੇ ਆਵੇਂ ਰਾਮ ॥ (ਅੰਗ ੫੪੦)। ਸ਼ਬਵਾ :−ਮਿਥਾਂਦ ਵਿਕਾਰ, ਖੀਨਾ ਦਾ ਤੇ, ਅਰਿਆਨ ਤੋਂ ਭਰੋਮ ਮੈਣ ਕੇ, ਫ਼ਿਸ਼ਾਰ ਦਖਾ ਦੀ ਨਿਵਿਕਤੀ, ਪ੍ਰਮਾਸਨੰਦ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਕਨੌਦੀ। ਭਗਤ ਵੱਛਲ, ਫ਼ਿਪਾ ਨਿਧਾਨ, ਪਾਂਤਰ ਪਾਵਨ, ਦੀਨ ਵਿਲਿਆਲ ਦੀਆਂ ਬਖ਼ਸ਼ਸ਼ਾਂ ਹਨ। ਕਬਾ: ਮ੍ਰੀ ਮਸਤ ਕਾਵਾਂ ਅਤਿ ਵਧਣਾ ਨੇ ਪਾਲਦਾ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਖਸ਼ਿੰਦ ।,*

मिर्मित विषयी समे ए उपाछ १ ਪ੍ਰਿਤਿਸ਼ਟ ਜਿਥ ਕ ਬੰਧਨ <u>ਕਾ</u>ਪ੍ਰਿਤ ·ਸ਼ਰਿਕਾਰ ਸਿੱਖ ਕਾਂ ਹਲਤ ਪਲਤ ਸਵਾਹੈ। ਨਾਟਕ ਸਾਂਤ ਭਾਸ਼ਬ ਕਉ ਜੀਅ ਨਾਲਿ ਸਮਾਰੇ ॥ੈ (भारता २८६) ੇ ਸ਼ਬੂਕੀ ਰੋਟ ਦਰਮੀਤ ਮੂਲ ਹਿਰੇ ॥

ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਤ ਸ਼ਹਿਤਾਰੂ ਜੀ ਦੀ (ਕਰਮ) ਕਰਮ ਬਖ਼ਸ਼ਿਸ਼ ਬਹੁਤ ਹੈ, ਲਿਖੀਨਹੀਂ ਜੋ ਮਕਦੀ।

ਵਡਾ ਦਾਤਾ, ਤਿਲੂ ਨ ਤਮਾਇ :-(ਵਡਾ ਦਾਤਾ) ਉਹ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਸਭ ਤੋਂ ਵਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦਾਤਾ ਹੈ। ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਦਾਤਾਂ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਦਾਤਾ ਤਾਂ ਹੋਰ ਵੀ ਚਾਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਉਹ ਵੱਡਾ ਦਾਤਾ ਹੈ। ਮੇਸਾਰੀ ਦਾਤਿਆਂ ਅੰਦਰ ਇੱਛਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਕਾਮਨਾ ਦੇ ਬੱਧੇ। ਹੋਏ ਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ । ਯਥਾ :-- ਆਸਾ ਬੰਧੇ ਦਾਨੂ ਕਰਾਏ॥' (ਅੰਗ ੧੦੨੪)।

(ਤਿਲੁ ਨ ਕਮਾਇ) ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਨੂੰ (ਤਿਲੁ) ਤਿਲ ਜਿੰਨੀ ਵੀ (ਤਮਾਇ) ਤੁਸਾ ਖ਼ਾਹਬ ਨਹਾਂ ਕਿ ਸੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਵਾਤ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਇਵਜ਼ (ਬਦਲੇ ਵਿਚ) ਕੁਛ ਮਿਲੇ, ਸਾਨੂੰ ਇੰਨੇ ਸਾਧਨ ਦੇਵੇ, ਇੰਨਾ ਧਨ ਪਦਾਰਥ

ਵਾ:-ਤਿਲ ਜਿੰਨਾ ਵੀ (ਤਮਾਇ) ਤਮੇਂ ਗੁਣ ਭਾਵ ਕੇਂਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਵਾਨੀ ਦਾਨ ਕਰਕੇ ਪਿਛੇ ਗੁੱਸਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਕਿ ਮੈਂ ਕਾਰਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਦਾਨ ਦਣਾ ਸੀ, ਇਉਂ ਤਮੇਂ ਗੁਣ ਭੀ ਉਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਗੁੱਸ ਹੋ ਕ ਦਾਨ ਕਰਨਾ ਭਾਮਸੀ ਦਾਨ ਹੈ। ਜਿਹੜਾ ਸੈਕਲਪ ਕਰਕੇ ਦਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ ਮੈਨੂੰ ਬ-ਲੰਵਿਚ ਇਹ ਚੰਜ ਮਿਲੇ ਇਹ ਰਾਜਸੀ ਦਾਨ ਹੈ। ਅਤੇ ਕਈ ਸਾਂਤਕੀ ਪੂਰਸ਼ ਹਨ ਜੋ ਨਿੰਮ੍ਤਾ ਸ਼ਹਿਤ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਆ ਜਾਂ ਡਾਈ ਵਾਹਿਗਰੂਨੇ।

^{ੀ-&#}x27;ਰਪ੍ਰਹੇਦਾਦਾ ਭਾਰਵਨ ਅਗਾਂਤ ਹਨਲਹੀਟ ਨੋਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੇ। **第一句表达的自己可以的现在分词是一种的**

परिजी क्या

电影感觉淡淡淡淡淡淡淡淡淡淡淡淡淡淡淡淡淡 ਆਪਨੇ ਹੈ ਨੇ ਵਾਤੇ ਬਖਸੀ ਹੈ, ਵੇਂਝ ਕੇ ਖਾਈਏ ਇਹ ਸਾੜਕੀ ਦਾਨ ਹੈ। ਪਤ ਆਂ ਹੈ ਜੋ ਦਾਤ ਬਬਸਾ ਯੂ ਉਹ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦਿਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਦਾਹਿਆਂ ਹੈ ਵੱਡਾ ਦਾਤਾ ਹੈ। ਉਸ ਵਿਚ ਤਿਲ੍ਹ ਉਹ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦਿਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਦਾਹਿਆਂ ਹੈ ਤੋਂ

ਮਾੜੂ ਵੀ (ਤਮਾਇ) ਖੁਸ਼ੇ ਗਣ ਨਹੀਂ' ਹੈ। ਕੂਵਾ (ਰਜਾਦ) ਜਨ ਹੈ ਕੋਈ ਨਦਰਿਨ ਆਵਦੀ ॥ 37 ਸਕਮੈਂ ਨੂੰ ਦਾ -ਬਰ ਜਵਕ ਦਾਜ਼ਾਰ ਮੈਂ ਕੋਈ ਨਦਰਿਨ ਆਵਦੀ ॥ 37 ਸਕਮੈਂ ਨੂੰ ਦਾ -रिया महत राज्या पाउसी घतमी, एवं संशी ॥ (आँत प्रथम)

'ਜਾਨ ਕੇ ਦੇ ਅਜਾਨ ਕੇ ਏਵੇ, ਜਮੀਨ ਕੇ ਦੇ ਤੇ ਜਮਾਨ ਕੇ ਦੇ ਹੈ।। 'ਮਾਨ ਕੇ ਦਕ ਅਜਾਨ ਨ ਵਧ. ਬਾਹੇ ਕੇ ਕੇਲੜ ਹੈ, ਤਮਰੀ ਸ਼ਕ, ਸੈਂਟਰ ਸ਼ੀ ਪਦਆਪਤਿ ਲੈ ਹੈ।'(ਦ: ਅੰ- ਭੂਪੂ) ਬਾਹ ਖਾਤਲਤ ਹੈ, ਤਸਰਾ ਸ਼ਾਧਾ ਮਰੋਜ਼ੀ ਹੀ ਰਾਜ ਬਿਲਕਤ ਗਜਕਾ; ਰਚ ਕੁਹਾਨ ਕੀ ਰੋਜ਼ੀ ਨ ਵਾਰੇ ॥ (ਦ ਅੰ 3ਚ)

ਸਾਖੀ-ਮੂਸੇ ਪੈਕੰਬਰ ਦੀ

feater ਮੂਸੇ ਨੇ ਖ਼ਵਾ ਅੱਗ ਬੋਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਤੁਸਨੂੰ ਬਸਤ ਕੇ_ਕ ਾਰਕ ਦੇ ਹਨ, ਕਿਪਾ ਕਰੇ ਜੀਵਾਂ ਨੂੰ ਰੋਜੀ ਦੇਣ ਦਾ ਕਮ ਮਨੂੰ ਦੇ ਵਿਚ੍ਹੇ ਕਰਨ ਪੈਂਦ ਹਨ, ਕਿਪਾ ਕਰੇ ਜੀਵਾਂ ਨੂੰ ਰੋਜੀ ਦੇਣ ਦਾ ਕਮ ਮਨੂੰ ਦੇ ਵਿਚ੍ਹੇ ਕਰਨ ਪੰਦ ਹਨ, 'ਲਾ ਮੈ' ਸਭ ਨੂੰ ਰੋਜੀ ਦਿਆਂ ਕਰਾਂਗਾ। ਖਦਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਇਹ ਬਤਾ ਕਠਨ ਕੰਜ ਜਾ ਸਭ ਨੂੰ ਰਜਾ ਵਿਆ ਹੈ, ਤੇਰੇ ਕਲੇ' ਸਭ ਨੂੰ ਰੋਜੀ ਨਹੀਂ ਦਿਤੀ ਜਾਣੀ। ਪਰ ਮੂਸਾ ਨਾ ਮਾਨਿਆ ਤੂਰ । ਹੈ, ਤਰਕਲ ਸਭ ਹੁਰਜ਼ ਖ਼ੁਦਾਨ ਕਿਹਾ, ਚੰਗਾ ਪਹਿਲਾਂ ਤੂੰ ਦੋ ਨੱਗਰਾਂ ਦੀ ਰੋਜ਼ੀ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਸਾਂਭ ਲੈ, ਨੂੰ । ਖ਼ਦਾਨ ਕਿਹਾ, ਚਹਾ ਲਈਗਾ ਤਾਂ ਫਿਰ ਤੈਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਦੀ ਤੇਜ਼ੀ ਦਾ ਫ਼ੇ_ਮ ਤੋਂ ਤੂੰ ਇੰਨਾ ਕੰਮ ਨਿਭਾਅ ਲਈਗਾ ਤਾਂ ਫਿਰ ਤੈਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਦੀ ਤੇਜ਼ੀ ਦਾ ਫ਼ੇ_ਮ ਤੋਂ ਤੂੰ ਇਨਾਕਸ ਲਾਭ ਸੰਘ ਦਿਆਂਗੇ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਰੋਜੀ ਦੇਵ ਲੱਗਾ ਤਾਂ ਇਕ ਆਦਸੀ ਸੰਦ ਕਰਮੀ ਨੂੰ ਸ਼ਾਪਾਦਆਰਾ। ਜਦ ਕਬਰ ਵਿਚੰ ਸੱਜਰੀ ਮਰੀ ਹੋਈ ਇਸਤੀ ਪੁਣ ਕੇ ਆਪਣੀ ਕਾਮ ਵਾਲਨਾ ਪੂਰੀ ਕਬਰ ਵਿਚ ਸਮਰਾ ਸਹੀ ਹੈ ਬਹੁਤਾ ਮੰਦਾ ਜਾਣ ਕੇ ਰੇਮੀ ਨਾ ਦਿਤੀ। ਜਨ੍ਹਾਂ ਬਹੁਤਾ ਮੰਦਾ ਜਾਣ ਕੇ ਰੇਮੀ ਨਾ ਦਿਤੀ। ਜਨ੍ਹਾਂ ਫ ਕਰ ਰਿਹਾ ਜਾਂ ਤੂੰ ਜ਼ਰਨ ਰਿਹਾ ਤਾਂ ਸ਼ੁੰਦਾ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ, ਕਿ ਸਭ ਨੂੰ ਰੋਜ਼ੀ ਵੈ ਪਰਸਮਰ ਪਾਸ ਦੇ ਸੂਸੇ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹਾਂ ਜੀ ਸਭ ਨੂੰ ਦਿਤਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਕ ਡੋ ਫ਼ੈ ਦੇ ਆਇਆ ਹੈ'? ਤਾਂ ਮੂਸੇ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹਾਂ ਜੀ ਸਭ ਨੂੰ ਦਿਤਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਕ ਡੋ ਫ਼ੈ ਦੁਆਰਆ ਹੈ । ਅਤਿਔਰ ਕੜਰਮੀ ਪਰਸ਼ ਸੀ ਉਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿਤੀ । ਤਾਂ ਖੁਵਾ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਹੈ ਦੇ ਅਤਿਸਤ ਬਣਾਰ ਰੌਜੀਨਹੀਂ ਸੀ ਰਕਣੀ, ਕਰਮਾ ਦਾ ਫਲ ਤਾਂ ਬਿਧਾਤੇ ਨ ਭਗਤਾਉਣਾ ਹੈ ਤੰਸਰ ਨੂੰ ਹੀ ਰੇਜੀ ਵਣੀ ਸੀ। ਤਾਂ ਮੂਸੇ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜੀ ਜਮੀ' ਸਭ ਨੂੰ ਰੇਜ਼ੀ ਭੂਸਰ ਨੂੰ ਹੈ? ਤਾਂ ਬਦਾਨੇ ਬਿਹਾ, ਹਾ! ਮੈਂ ਸਭ ਨੂੰ ਰੇਜੀ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਤਾਮੁਸੇ ਨੇ ਪਰਖਣਾ ਰਾਹਿਆਂ ਜੋ ਇਸ ਦੀ ਟੋਪੀ ਵਿਚ ਇਕ ਕੀਤਾ ਰਖਿਆ ਸੀ, ਕੀ ਉਹਨ ਵੀ ਰੇਜ਼ੀ ਮਿਲੀ ਹੈ ਕਿ ਨਹੀਂ ? ਜਦਾ ਇਸ ਨੇ ਟੋਪੀ ਲਾਹ ਕ ਵਖਿਆ ਹ ਉਸ ਦ ਮੌਹ ਵਿਚ ਵੀ ਦੌਲ ਫੜਿਆ। ਹੋਇਆ ਸੀਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਖਾਰਿਹਾਸੀ ਏਹ ਵਖ਼ਰ ਖ਼ਵਾ ਅੱਗੇ ਸੰਗ ਟਕਿਆਂ ਤੇ ਕਿਹਾ, ਹੈ ਖ਼ਵਾ ! ਸਭ ਨੂੰ ਤੂੰ ਹੀ ਜੁੱਜ

SECTION OF STREET, STR ਦੂ ਸਕਦਾ ਹੈ' ਤਰ ਜਿਤਾ ਵੱਡਾ ਦਾਤਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਾ: ਸਭਾਅਵ ਭਾਰ ਦੀ ਉਸ ਦੇ ਮੰਗਤੇ ਹਨ।

ਭਰਾ . ਜੰਵੇਰ' ਹੀ ਬਲ ਰਾਮ ਲੈ, ਨਾਲ ਬਾਣਾ ਦਰਸ਼ਿਰ ਘਾਇਆ ॥ ਪ੍ਰੇਬਾ ਹੀ ਬਲ ਼ਿਸ਼ਨ ਲੈ, ਕੰਸ ਕਸ਼ੀ ਪਕੜਿ ਗਿਰਾਇਆ \' (ਦ: ਅੰ: ੧੧੯) ਵਾ :– ਜਮ ਨਾਮ ਹੈ ਹਟਰ ਦਾ, ਕਾਲਖ਼ ਦਾ, ਕਾਲਾ ਅਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅੰਸ਼ੇ ਰਿਆਨ ਵਿਚ ਲੀਣ ਹਨ। ਦੇਸ਼ ਤੇ ਸਾਰਾ ਸਰਬੰਸ ਵਾਰ ਕੇ ਵਾਹਿਗਰੂ

ਮੁਮਿਖਵਾਲ 'ਜਿਸ ਕੀ ਵਸਤ ਸਿਸੂਆ ਗੈ ਰਾਪੈ॥ ਪੂੜ ਕੀ ਅਖਰਾਅਾ ਮਾਨੇ ਮਾਬੇ॥ ਉਸ ਤੋਂ ਚਉਗਨ ਕਰੋ ਨਿਹਾਲ॥ HIJB

ਦੁਸ਼ਿਆਲ । । (ਅੰਗ ੨੬੮) ਵਿਉਂ ਸਰਬੰਸ ਵਾਰ ਕੇ ਜਦਾ ਸ੍ਰੀ ਕਲਗੀਧਰ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਦੁਮਦਮ ਸਾਹਿਬ ਰਾਏ ਤਾਂ ਮਰਾਤ ਮਾਤਾ ਸੰਦਰ ਕੋਰ ਜੀ ਦੇ ਪੱਛਣ ਤਾਂ ਕਿ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹ ਜੀ ! ਰ ਨੇ ਸਾਹਿਸਜਾਦੇ ਨਿਗਾਹ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ, ਕਿੱਥ ਹਨ ? ਤਾਂ ਉਸ ਵੇਲੇ ਸ਼ਤਿਰ ਰੂ ਸੀ ਨੇ ਭੂਮ ਦੀਵਾਨ ਵਿਚ ਸਮ ਸਿੰਘਾਂ ਵੱਲ ਹੱਥ ਕਰਕੇ ਉਚਾਰਿਆ :--

ਖਿਲਨ ਪ੍ਰਾਨ ਕੇ ਸੀਸ਼ ਪਰ, ਵਾਰ ਦੀਏ ਸਭ ਚਾਰ॥ ਚਾਰ ਮੁੰਦੇ ਤੋਂ ਕਿਆ ਹੁਆਂ, ਜੀਵਰ ਲਾਖ ਹਜ਼ਾਰ॥ੋ

ਇਉਂ ਏਡ ਵੱਤੇ ਸਤਿਗ੍ਰੂੰ ਜੀ ਦਾਤ ਹਨ ਸਰਬੰਸ ਵਾਰ ਕੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਇਵਜ਼ ਨਹੀਂ ਮੰਗਦੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦਾਤ ਦਾ ਕੋਈ ਅੰਤ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ ਦੀ ਏਡੀ ਵੱਡੀ ਦਾਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ :-

*ਇਕਾ ਬਖਸ ਫਿਰਿ ਬਹੁਰ ਨ ਬੁਲਾਵੇ ਹੈ (ਅੰਗ ੧੩੩੭) ਪੰਰ ਵਾਨੇ ਕੀਮਤਿ ਨੁਪਵੈ ਤਿਸੂ ਦਾਤੇ ਕਵਣੂ ਸਮਾਰ ॥' (ਅੰਗ ੧੨)। ਉਸ ਦੀਆਂ ਦਿਤੀਆਂ ਦਾਤਾ ਦਾ ਹੀ ਮੂਲ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਜਾਂ ਸਕਦਾ ਉਸ ਦਾਤੌਂ ਦਾ ਅੰਤ ਕਉਣ ਪਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਕੇਤੇ ਮੰਗਹਿ; ਜੋਧ ਅਪਾਰੂ:-ਉਸ (ਅਪਾਰੂ) ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਪਾਸ਼ੋ' (ਕੇਤ) ਬੋਅੰਤ (ਜੇਧ) ਸੂਰਮਤਾਈ ਮੰਗਦੇ ਹਨ। ਰਾਵਣ ਵਰਗੇ, ਮਹਿਰਾਵਣ ਵਰਗੇ, ਜੋ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹੋਏ ਹਨ । ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੂਰਸਭਾਈ ਮੰਗੀ ਹੈ, ਕਿ ਅਸੀਂ ਈਸ਼ਰ ਦੇ ਨਾਲ ਜੰਗ ਕਰੀਏ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਾਰਾਵਾਰ ਤੇ ਰਹਿਤ ਜੱਧ ਹੀ ਮੰਗਿਆ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਖੜਕ ਸਿੰਘ ਦਾ ਜੰਗ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਵਿਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। (ਇਹ ਸਿਵ ਸੰਘਤਾ ਵਿਚ ਵੀ ਪ੍ਰਸੰਗ ਆਇਆ ਹੈ ਭਾਗਵਤ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਹੈ।)।

ਕੀ ਜਪ ਜੀ ਸਾਹਿਬ

NEWSCHOOL STREET, STRE ਕਰਿੰਦਾ ਹੀ ਕਿ ਜ਼ਹ ਬਰਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕੇਵਲ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੀ ਨਾਲ ਹੋਰ ਕਿਹ ਕਿ ਕਰਿੰਦਾ ਸੀ 18 ਜਨ ਕਰਨਾ ਹੈ ਉਸ ਨ ਕਈ ਵਾਰੀ ਗਿਸਨ ਜੀ ਨੂੰ ਕੇਸ਼ ਨਾਲ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ ਵਿਸ ਪਲਾਰ ਉਸ ਨ ਕਈ ਵਾਰੀ ਗਿਸਨ ਜੀ ਨੂੰ ਕੇਸ਼ ਨਾਲ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਵਿਸ਼ਾਬ ਦੇ ਜਿਹਾ। ਵੇਰ ਤਰਸ਼ ਕਰਕ ਸ੍ਰੀ ਕਿਸ਼ਨ ਜੀ ਤੇ ਪਕਤ ਕੇ ਰੱਖ ਤੋਂ ਬੱਲੇ ਸਟ ਕੀ ਜੇਤ ਜਿਹਾ ਹੈ ਸਮਝ ਤਾਪਕਤ ਗਾਰਥ ਜਾ ਚਾਲਦਾ ਤਾਂ ਜੰਗ ਕਿਸ ਦੇ ਨਾਲ ਕਰ ਗਾ ⁹ ਕਿ_ਸ ਤੋਂ ਨੂੰ ਬਹਿੰਦਾ, ਜੇ ਤੇਨੂੰ ਮਾਰ ਵਿਖਾ ਤਾਂ ਜੰਗ ਕਿਸ ਦੇ ਨਾਲ ਕਰ ਗਾ ⁹ ਕਿ_ਸ ਤੋਂ ਨੂੰ ਕੀ ਹਵਾ, ਜੋ ਤਨ੍ਹ ਸਾਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਜੇਧ (ਸੰਗੀਰ ਜ਼ੱਧ ਅਪਾਰ) ਜੇਧ ਪਣ ਨੂੰ ਸੁਰਮਵਾਈ ਨੂੰ (ਅਪਾਰ) ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਜੇਧ (ਸੰਗੀਰ ਜੱਧ ਅਪਾਰ) ਜਿਹ ਤੇ ਕੰਬੀ ਵਿੱਚ ਪੰਗਾਰ ਦ ਜਥ (ਅਗਾਰ ਸੰਗਵ ਹਨ। ਇਹ ਮੈਨ੍ਹੇ ਕੌਮੀ ਜਿੱਤ ਨਾ ਸਤ ਭਾਈ । ਹਵਾਵਾਰ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਮੰਗਦ ਹਨ। ਇਹ ਮੈਨ੍ਹੇ ਕੌਮੀ ਜਿੱਤ ਨਾ ਸਤ ਭਾਈ । ਪਾਰਾਵਾਰ ਤੇ ਗੁਹੂਤ ਸਨ। ਉਵੈਸਿੰਘ ਵਰਗੇ ਜਿਸੀ ਨੂੰ ਤ੍ਰਿਥੀ ਨਾਲ ਜੰਗ ਬਹਨਾ ਦਸਮੇਸ਼ ਕੀ ਤੂੰ ਨੂੰ ਉਦਾਸ਼ਕ ਵਰਗਾਸ਼ ਮੰਤਿਆ। ਹਜੂਰ ਨੇ ਅਰਿਆ ਦੇ ਕੇ ਦਸ ਲੱਖ ਨਾਲ ਇਬੋਲਾ ਹੈ। ਸੂਰਸ਼

ਭਾ ਕੇ ਮਹਾਨ ਜ਼ੁਰੂ ਕਰਕਾਰਨ (ਜੰਗੇ) ਇਕ ਰੋਈ ਹੋਏ ਹਨ, ਇਕ ਅਗੋਰਥੀ, ਇਕ ਅਤਿਰਾਸੀ ਅਤੇ ਇਕ (ਜੰਗੇ) ਇਕ ਰੋਈ ਹੋਏ ਹਨ, ਇਕ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਮੁਕਾਬਕ ਤ ਲੜਾ ਕੇ ਮਹਾਨ ਜੌਹ ਕਰਵਾਇਆ। ਤਿਹੀ ਵਿੱਕ ਰੋਗ ਹੁੰਦੇ ਹੋ ਜੋ ਆਪਣੇ ਮੁਕਾਬਲ ਦੇ ਆਦਮੀ ਨਾਲ ਹੈ ਸੂਰਮੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸੂਰਮ ਉਹ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਆਪਣੇ ਮੁਕਾਬਲ ਦੇ ਆਦਮੀ ਨਾਲ ਹੈ ਸੂਰਮ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸੂਰਮ ਦੂਰ ਹਨ, ਜ਼ਿਵੇਂ ਕੀਚਕ ਤੋਂ ਭੀਮਸੈਨ ਸੀ ਕਬੀ ਉਹ ਹੈ ਹੈ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਨ, ਜ਼ਿਵੇਂ ਕੀਚਕ ਤੋਂ ਭੀਮਸੈਨ ਸੀ ਕਬੀ ਉਹ ਹੈ ਹੈ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹਾਲ ਜੇ ੧੦੦ ਨਾਲ ਜੀ ੧੦੦੦ ਨਾਲ ਜੰਗ ਕਰਕੇ ਫ਼ਤਹਿ ਪਾਵੇਂ ਅਤਿਰਥੀ ਵੈ ਕ ੧੦੦ ਨਾਲ ਜਾਂ ਵਰਤ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਕੇ ਫ਼ਤਹਿ ਪਾਵ, ਕਿਸ ਪ੍ਰਗਰ ਨੂੰ ਤੋਂ ਉਹਰੇ ਕੇ ਅਣਗਿਣਤਾ ਨਾਲ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਕੇ ਫ਼ਤਹਿ ਪਾਵ, ਕਿਸ ਪ੍ਰਗਰ ਨੂੰ ਤੋਂ

ਪਹਿਨਾਂ ਅਰਵਾ:-ਕਿਤਨੇ ਹੀ (ਅਪਾਰ) ਖ਼ਾਰਾਵਾਰ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਦੇ . ਏਥੀ ਸ਼ਰੀ_ਰ संघ उठ । ਅਰਵਾ: ਜਕਤਰ ਪੰਜਾਬ ਹਨ, ਕਿਤਨ ਹੀ ਮਹਾਂਗਰੀ ਕਰ ਇੰਦੀਆਂ ਨੂੰ ਨੂੰ ਵਿਕਾਰਾਂ ਵਲੋਂ ਰੋਕਣਾ ਮੰਗਦ ਹਨ, ਕਿਤਨ ਹੀ ਅਧਿਕਰੀ ਨੂੰ ਵਿਕਾਰਾ ਵਲ ਰਕਟਾ ਮੰਗਦੇ ਹਨ, ਕਿਤਨੇ ਹੀ ਅਤਿਤਰਾ ਜੇਧ ਸਾਰੀਆ ਵਿਕਾਰਾਂ ਵਲੋਂ ਰਕਣਾ ਮੰਗਦੇ ਹਨ, ਕਿਤਨੇ ਹੀ ਆਤਿਤਰਾ ਜੇਧ ਸਾਰੀਆ ਵਿਕਾਰਾ ਵੱਲ ਰਕਟ ਸੰਗਰ ਸ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਾਸ਼ਨਾਵਾਂ ਤੇ ਫਰਨ ਰੋਕ ਕੇ ਮਨ ਤੋਂ ਫ਼ੋਤਹਿ ਪਾਉਣ ੂਪ ਸੂਰਮਤਾਜ਼ੀ ਮੰਗਦੇ ਹਨ। ਅਬਵਾ ਚਾਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦ ਜੋਹੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ : -

ਗਦ ਹਨ। ਆਪਣਾ ਹੈ ਸੂਰਮੇ। ੨, ਮੰਨਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਰਵੀ ੧ ਸਵਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸੂਰਮੇ। ੨, ਮੰਨਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਰਵੀ ਰ ਸਵਟ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਹਾਰਬੀ। 8 ਸਰੂਪ ਦੀ ਸੁਖਿਆਤਰਾ ਵਾਲੇ ਭ. ਨਿਧਿਆਸਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਹਾਰਬੀ। 8 ਸਰੂਪ ਦੀ ਸੁਖਿਆਤਰਾ ਵਾਲੇ

ਾਤਰਥਾ ਹਨ । (ਅਪਾਣ) ਪਾਰਾਵਾਰ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਕਿਤਨੇ ਹੀ ਜੋਹ ਮਨ ਨਾਲ ਜੰਗ ਕਰਨਾ ਅਤਿਰਬੀ ਹਨ।

ਗਵ ਮਨ ਦੇ ਕੁਰਨਿਆਂ ਨੂੰ ਰੋਕ ਕ ਜਿੱਤਣਾ, ਮੰਗਦੇ ਹਨ 'ਯਥਾ := ਭਾਵ ਸਨ ਦੇ ਤੁਸਰਾਤਾ, ਮਨ ਹੀ ਨਾਲਿ ਸਬੂ, ਮਨ ਹੀ ਮੌਂ 'ਚ ਸਮਾਏ ॥' (੮੭) ਵਾ:-ਕਿਤਨ ਹੀ ਸਤਿਗ੍ਰਹੂ ਜੀ ਤੋਂ (ਜੋਧ) ਜਧਤੀਆਂ, ਘਾਲਣਾ

ਮੇਵਾ, ਮੁਸ਼ੱਕਤਾਂ, ਮਿਹਨਤਾ ਕਰਨੀਆਂ ਮੰਗਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਸ਼ੇਖ ਫਰੀਵੜ ਸਵਾ, ਰੁਸ਼ਕਤ ਨੂੰ ਜ਼ੋਹਤੀ ਮਿਹਨਤ ਬਟ ਸਾਲ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਉਂ ਮਿਹਨਤਾਂ ਕਰਨੀਆ

ਪ_{ਲਾ}ਰਿਆ ਮੈਂ ਬੁਖ ਮੋਸੀ ਕਰਿ ਸੁਖਾ; ਸ਼ੋਗ ਹਰਖ ਨਹੀਂ ਜਾਨਿਓ ॥ ੜੇ ਜੇ ਹਕਮ ਭੀਵਜ ਸਾਹਿਬ ਕਾਂ, ਸ ਮਾਬੇ ਲੋ ਮਾਨਿਓ ਹੈ (ਅੰਗ ੧੦੦੦) ਏਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸਨ ਦੇ ਰਕਣ ਵਾਸਤ, ਵਾਸ਼ਨਾਂ ਰਕਣ ਵਾਸਤੇ, ਤਵਿੱਖਿਆ ਕਰ ਜੰਬਤੀਆਂ ਕਰਨੀਆਂ ਸੰਗਦ ਹਨ ਅਤੇ ਅਧਿਤਾਰੀ ਕੇ (ਅਪਾਰੂ) ਪੁਸ਼ਸ਼ਰ ਹੈ ਉਸ ਵਿਚ ਲੀਣ ਹੋਣਾ ਮੰਗਦ ਹਨ (ਤੇ ਸ਼ਤਿਗਰੂ ਜੀ ਦੱਤ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਸਨ ਦ ਤਕਣ ਦਾ (ਜੇਧ) ਸ਼ੁਰਮਾਪਣਾ ਅਤੇ ਅਗਿਆਨ ਰੂਪੀ ਭੱਤ ਦੇ ਨਾਲ ਜਗ ਕਰਨ ਦਾ ਬਲ ਬਖਬ ਵਿੱਤੇ ਹਨ, ਐਸ ਕਿਪਾਲੂ ਹਨ।

(430)

ਕਤਿਆ ਗਣਤ, ਨਹੀਂ ਵੀਚਾਰੂ ;—ਕਿਤਨੇ ਹੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੰਗਤੇ ਵੈ ਹਨ ਜਿਨਾ ਦੀ ਰਿਵਜੀ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਸਕਦਾ, ਭਾਵ ਬੇਅੰਤ ਹਨ। (ਸ਼ਕ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਸ਼ਰ ਦਾਤ ਜ਼ਿੰਦਾ ਹੈ ਇਸ ਕਰਕੇ ਵਲਾ ਦਾਤਾ ਹੈ।) ਵਾ;–ਕਿਤ[ੇ] ਵਚਾਰ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ।

(ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵ ਹਿਤਾਂ ਤੇ ਵੀਚਾਰ ਦੀ ਦਾਤ ਬਖਸ਼ੀ ਹੈ।)

(ਨੋਟ : - ਮੂਲ ਵਿਚ 'ਵਸ਼ਰਾਮ ਕਤਿਆ ਤੇ ਹੈ ਪਰ ਅਰਥ ਲਈ ਕੈਜ਼ਿਆ ਗਣਤ ਤੋਂ) ਵਾ; ਕਿਤਨ (ਗਣਤ) ਜੇਤਿਸ਼ ਦੀ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਹੀ ਮੰਗਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ! ਸ ਨੂੰ ਜੋਰਿਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਵੇ ਕਿ ਫ਼ਲਾਨੇ ਵੱਕਤ ਮੀਰ ਪੈਣਾ ਹੈ, ਹਨ੍ਹੰਗੀ ਆਉਣੀ ਹੈ, ਤੂਵਾਨ ਆਉਣਾ ਹੈ ਆਦਿ। ਉਹ ਆਲ੍ਵੇ (ਜੰਤ੍ਰ) ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਬਣਾ ਬਣਾ ਕੇ ਦੇਖਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ–ਕਿ ਅੱਜ ਬੱਦਲ ਆਉਣਾ ਹੈ, ਅੱਜ ਗਰਮੀ ਔਨੀ ਪੈਣੀ ਹੈ, ਐਨੇ ਦਰਜ ਦੀ ਠੰਡ ਪੈਣੀ ਹੈ, ਇਉਾ ਵਿਚਾਰਾਂ ਕਰਦੇ ਰ**ਿੰਦ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ।**

ਵਾਂ :-ਕਿਸਨੇ ਹੀ ਗਿਣਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ (ਗੁਣਤ) ਜੋਤਥੀ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਪਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਵੀਚਾਰ ਨਹੀਂ ਐਂਟਿਸ਼)

ਵਾ :-ਕਿਤਨੇ (ਨਹੀਂ ਵੀਚਾਰ) ਵੀਚਾਰ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਮੂਰਖਤਾਈ ਨਾਲ ਹੈ ਮੰਗਦੇ ਹਨ। ਸਮਝ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇਹਦਾ ਫਲ ਸਾਨੂੰ ਕੀ ਮਿਲਗਾ ? ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ

ਸਾਖੀ ਜੁਲਾਹੇ ਦੀ ਮੂਰਖਤਾਈ ਨਾਲ ਮੰਗਣ ਦੀ

ਇਕ ਨਦੀ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਇਕ ਨਗਰ ਸੀ ਤੇ ਦੂਜੇ ਕਿਨਾਰੇ ਸ਼ਿਵ ਜੀ ਦਾ ਮੰਦਰ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਸ ਨਗਰ ਵਿਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਇਕ ਪੰਭਿਤ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਜਾ ਕੇ ਨਮਸਕਾਰ ਤੋਂ ਪੂਜਾ ਕਰਦਾ ਹੁੰਦਾਸੀ। ਤੋਂ ਇਕ

· Programmer · Pr ਨੇ ਕਸ਼ਾਹਾ ਹਰ ਜਦ ਇਕ ਇੱਕ ਇੱਕ ਮੰਦਰ ਹੈ ਸਾਰਦਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਜਜ਼ਾ ਰਾਦੀ ਹੈ ਕਲਾਹਾ ਹਰ ਜਦ ਇਕਾਇਟ ਸਦਰ ਹੈ ਜਾਂਦੀ ਇਕ ਦਿਨ ਬਾਜਸ ਬਹੁਤ 🐧 ਸਮਾਂਬ ਵੀਤੇ ਹੈ ਗਿਆ। ਵਰਬਾ ਦੀ ਹੋਵ ਆਈ ਗਿਆਂ ਨਦੀ ਜਾਂਦੀ ਬਹੁਤ 🥞 ਸਮਾਬਰੀਤ ਹੋ ਗਿਆ। ਵਰਬਾਦਾ ਹੈ ਆ ਗਿਆ ਨਦੀ ਦਾ ਖੇਤ ਅਤੇ ਨੂੰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਨਦੀ ਵਿਚ ਘਣੀ ਬਹੁਤ ਆ ਗਿਆ ਨਦੀ ਦਾ ਖੇਤ ਅਤੇ ਨੂੰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਵਿਚ ਪਾਣਾ ਲਗਤ ਸਾਲ ਪੰਤਿਤ ਅਲਸ ਕਰ ਗਿਆ ਤੋਂ ਉਪਰੇ ਬਾਰਸ ਨੂੰ ਵਚ ਕ ਪੂਜਾ ਕਵਨ ਪੂਜਾ ਕਰਨ ਨਾ ਗਿਆ। ਪੂਰ ਜਲ ਹੈ। ਆਪਣ ਨਿਤਨੇਸ਼ ਅਨਸ ਕ ਗਾਰਸ ਤੋਂ ਨੂੰ ਕੁਸ਼ਾ ਕਰਨ ਨਾ ਗਿਆ। ਚਰ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ ਪਹੁੰਚਆ ਤੋਂ ਜਾਂ ਤੋਂ ਜੰਕਰ ਨੂੰ ਕੋਈ ਦ ਚੋੜ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਾ ਪਰਵਾਹ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ ਹੀ ਸਭ ਹੋ ਗਏ । ਨਵਾਦ ਕੁੜ੍ਹਾ ਦਾ ਨਾ ਬਹੁਕਾਰ ਵਿੱਚ ਕ ਜ਼ਿਵ ਦੀ ਖੁਜ਼ ਹ ਰਾਸ ਨੇ ਪ੍ਰਵਰੇਕ ਵੈ ਪਿੰਦ ਮਾਰੀ। ਉਸਵਾ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਕ ਜ਼ਿਵ ਦੀ ਖੁਜ਼ ਹ ਰਾਸ ਨੇ ਪ੍ਰਵਰੇਕ ਵੈ ਕਿਹਾ, ਕਿ ਪੂਲੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਤੋਂ ਅਜਨਹੀਂ ਅਰੰਗਆ, ਪਰ ਜਨਾ ਤੁਹ ਕਿਹਾ, ਕਿ ਪੂਜਾ ਕਰਨ ਵਲੋਂ ਸ਼ਿਲ ਵਾਸਤੇ ਅਸੀਂ ਤੌਰ ਤੋਂ ਪ੍ਰਸਨ ਤ੍ਰਿਜ ਤੇਜ਼ੀ ਵੈ ਨਿਯਮ ਪੂਰਾ ਨਿਵਾਇਆ ਹੈ, ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਅਸੀਂ ਤੌਰ ਤੋਂ ਪ੍ਰਸਨ ਤ੍ਰਿਜ ਤੇਜ਼ੀ ਵੈ

ਾਡਾ ਹੈ, ਵਰ ਸਗਾ। ਜ਼ੁਲਾਹੈ ਨੇ ਸੰਬ ਕੇ ਕਿਹਾ, ਕਿ ਸਾ ਸ਼ਿਕੰਲਾ ਹੀ ਜਾਣੀ ਸ਼ੁਰੂਆ ਹੈ, ਗ੍ਰਜ਼ਾਨਾ ਹੈ। ਇਛਾ ਹੈ, ਵਰ ਮੰਗ। ਸ਼ਲਾਹ ਨੇ ਸੂਚ ਕਾਕਰਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਚਲਦਾ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਕਿਵਪਾ ਕਰਕੇ ਮਿਰੇ ਦੇ ਸਿਰ, ਚਾਜ ਸਹਾ ਤੇ ਚਾਰ ਅਸ਼ਕਲ ਚਲਦਾ ਹ_{ਿਤਾ} ਲੱਤਾਂ ਬਣਾ ਦਿਉ ਕਿਸ ਕਰਕੇ ਸੈ' ਦੇ ਭਾਣੀਆਂ ਇਕੱਠੀਆਂ ਸੇ _ਕਿਆਂ ਕਜ਼ਾਂ। ਲੇਤਾ ਬਣਾ ਵਿਚ ਸਮਾਕਰਥਾ ਅਸਤੂ' ਕਹਿ ਕੇ ਗੁਪਤ ਹਵਾਏ ਕ ਕਲਾਹੋ ਦੇ ਤੁ ਇਹ ਸਣ ਕੇ ਸ਼ਿਵ ਸੀ 'ਤਬਾ ਅਸਤੂ' ਕਹਿ ਕੇ ਗੁਪਤ ਹਵਾਏ ਕ ਕਲਾਹੋ ਦੇ ਤੁ ਇਹ ਸਟ ਕਾਸ਼ਵ ਸਾਂ ਤਰ ਲੱਤੀ ਬਣ ਗਈਆਂ। ਜਲਾਹ ਮੁਸ ਹੈ ਕੇ ਪਰ ਨੂੰ ਸਿਰ, ਚਾਰ ਬਾਹਾ ਕਿ ਚਾਰ ਲੱਤੀ ਬਣ ਗਈਆਂ ਸਨਾਕਾ ਸਿਰ, ਚਾਰ ਬਾਹਾ ਤੇ ਚੋਣ ਸ਼ਹੂਤੀਆਂ ਤਾਣੀਆਂ ਬੁਣਾਰਾ । ਖਤੇ ਜਦੋਂ ਨੇਗਤੂ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਹੋਣ ਸ਼ਹੂਤੀਆਂ ਤਾਣੀਆ। ਇਹ ਦੇ ਹੈ ਜਦੋਂ ਨੇਗਤੂ ਆ ਰਿਹਾਸਾ ਕਿ ਹੁੰਦੇ ਕੋਲੋਕਾਂ ਨੇ ਵੇਖਿਆ। ਕਿ ਵੇਹ ਤਾਂ ਕੋਈ ਬਲਾਆ ਵਿਚ ਵੜਿਆਂ ਤੋਂ ਨਗਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਵੇਖਿਆ। ਕਿ ਵੇਹ ਤਾਂ ਕੋਈ ਬਲਾਆ ਗਈ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੰਟਾਂ ਮਾਰ ਮਾਰ ਕੇ ਹੀ ਮਾਰ ਦਿਤਾ।

ਗਾਹਾਂ ਤਰ ਸੋ ਕਿਤਨੇ ਅਨਰਿਵਤ ਹੀ ਐੱਸ ਹਨ ਜਿਹੜੇ ਸੰਗਣ ਕਾਂਗਿਆਂ ਵੀਗਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦ, ਮੂਰਖਤਾਈ ਵਿਚ ਉਲਟ ਵੀ ਮੰਗ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ,

ਗਾ ਕਰਦ, ਸੂਰਪਤ ਦਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦ ਪਰਖ ਹਨ, ਜਿਸਤੇ ਗਿਣਤੀਆਂ ਗਿਣਡੇ ਅਬਵਾ :-ਕਿਰਨ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦ ਪਰਖ ਹਨ, ਜਿਸਤੇ ਗਿਣਤੀਆਂ ਗਿਣਡੇ ਅਰਵਾ - ਕਿਤਨ ਅਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜਤਾਉਂਦ ਰਹਿੰਦ ਹਨ ਕਿ ਮੈਂ ਐਨੇ ਸਾਹ_ਤ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜਤਾਉਂਦ ਹਨ ਕਿ ਮੈਂ ਐਨੇ ਸਾਹ_ਤ ਗਾਹਵਾਰਨ, ਅੰਨੀਆਂ ਮਾਲਾ ਫੇਗੀਆਂ ਹਨ, ਐਨੇ ਮਾਲ ਮੌਨ ਰੱਖਿਆ। ਕੀਤੇ ਹਨ, ਐਨੀਆਂ ਮਾਲਾ ਫੇਗੀਆਂ ਹਨ, ਐਨੇ ਮਾਲ ਮੌਨ ਰੱਖਿਆ। ਅੰਨੀਆਂ ਹੁਣੀਆਂ ਤਾਈਆਂ ਹਨ, ਸਿਹਨਤ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਜਿਹੇ ਪੁਰਸਾ ਤੋਂ ਅੰਨੀਆਂ ਹੁਣੀਆਂ ਤਾਈਆਂ ਹਨ, ਸਿਹਨਤ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਜਿਹੇ ਪੁਰਸਾ ਤੋਂ (ਬਰੀ ਵੀ ਚਾਰ) ਸਰੂਪ ਦੀ ਵੀ ਚਾਰ ਪ੍ਰਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਵਾ:-(ਕੇਤਿਸ ਅਨਾਆ ਹਵਾਲੇ (ਨਹਾਵਾਰ ਦੂ) ਸੰਭੂਜ਼ ਗੁਣਤ ਨਹੀਂ) ਬੌਅੰਤ ਹਨ ਜੋਹੜੇ ਆਪਣੇ ਕੀਤ ਸਾਧਨਾ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਨਹਾਂ ਬਤਾਵਾਂ ਹੱਕ ਤੇ ਨਹੀਂ, ਭਤਵਾਂ ਉੱਪ੍ਰੇ ਪੈ ਸਕੈਂਨ ਜੀ ਗੁਜ਼ਾਂ ਨਾ ਨਤੇ ਹੈ ਘੁੱਖਾਂ ਵਾ:-ਕਿਤਨ ਹੀ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਹਨ ਜ਼ਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉੱਕਾ ਗੋ ਸੰਸਾਰ ਦ (ਗਣਤ) ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਚਿੱਤ ਅੱਸਾ ਸੰਸ਼ਰ ਵਲੋਂ ਵੱਟਆ

ਹੁਇਆ ਹੈ ਦੇ ਕਾਰਿੰਦੇ ਹਨ, ਹੋ ਮਹਾਰਾਕ ਜੀ। ਸਾਨੂੰ ਸੰਸਾਰ ਦਾ **经现金的股份股份的** ਫ਼-ਨਾਰੀਨਾ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਹਿਰਗੂ ਜੀ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਦਾ ਅਭਾਵ ਕਰਕੇ 💆 ਨਿਰਵਿਤਮਾਰ ਸਮਾਹੀ ਬਖਸ਼ ਜਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਿ ਲਉ । ਹਵਾ ਜਹਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਪੁਕਾਰ ਦੀ ਸਮਾਂਤ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਵਰਗੀ। ਸਦਾ ਆਤਮ ਸਰੂਪ ਵਿਚ ਹੀ 💆 ਸੁਨੰਦੀ ਰਹਣਾ ਭਾਜੀ ਰਾਜ ਵੇਰ (ਗਰਬਖਸ਼ ਸਿੰਘ) ਜੀ ਵਰਗਿਆਂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੇ ਦਸਦਮ ਸਮਾਂ ਲਵਾਤ ਅਤੇ ਇਹੂੰਗ ਜਾ ਅਰਗ ਵਰਲ ਪੜ੍ਹੇ ਸਵਾਂ ਉੱਤਿਆਂ ਦੀ ਅਵਸ਼ਸ਼ਾ ਅੰਮੀ : ਮੀ ਵਾ:-ਡਿੰਨ ਹੀ ਐਸੀ ਵਿਚਾਰ ਮੰਗਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਕਰਕ ਜੰਮਣ ਸਭ । ਭਿਵਾਈ ਨਾ ਰਹੇ। ਮਕਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਵਾਂ: ਿਰਕਾਂ ਸੀਕ ਹਨ ਜਿਹਤ ਜੀਵ ਈਸ਼ ਦੀ ਇਕਤਾ ਦੀ ਵਿਚਾਰ ਪਾਪਤ ਕਰਨੀ 🚐 🔥 ਜਿੰਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲੈ'ਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਲਾਵ ਸਦਾ ਵਾਲੇ ਜੋ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲ ਹਨ।

ਕੇਤੇ; ਬੁੱਖਿ ਤੇਟਰਿ ਵੇਕਾਰ :-(ਕੇਤੇ) ਬੇਅੰਤ ਹੀ ਐਜੇ ਹਨ ਵਿਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਖਪ ਕੇ (ਕਟਾਂ ਸਮੀਰ ਨੂੰ ਜਰ ਲੈ'ਦੇ ਭਾਵ ਨਾਸ ਕਰ ਲੈ'ਦੇ ਹਨ।

ਵਾ:-ਕਿ रह ਅ ਦਸੀ ਐਮ ਹਨ ਜ਼ ਵਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਵੋਗਣਾ ਮੰਗਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਬੁਪੂ ਬੁਪੂ ਕੇ ਸਰਕ ੂਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀਆਂ ਰੂਪੀ ਡੋਰਾਂ (ਵੇਕਾਰ) ਵਿਅਰਥ ਹੀ ਵਤ ਨੇ ਤੁਸ਼ਤਿਆਂ ਦੀਆਂ ਅਧਵਾਣੇ ਦੁੱਤ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। [ਜ਼ੀਆਂ ਦੀ ਕਰਨੀ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਭੀ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਦਾਤ ਹੈ।]

ਵਾ:-ਕਿਤਨੇ ਹੈ ਅਸ ਸਿੱਖ ਹਨ ਜਿਹੜੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਬੋਨਤੀਆਂ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਕਿ ਹ ਸੱ'ਚੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਜੀ ! ਇਹ ਜਿਹੜੇ ਵਿਕਾਰ ਸਰੀਰ

'ਚਾਰਿ ਬਰਨ ਚੋਈ ਹਾ ਕੇ ਮਰਦਨ ਖਟ ਦਰਸਨ ਕਰ ਤੁਲੀ ਰੇ॥

ਸੰਦਰ ਸਘਰ ਸਰੂਪ ਸਿਆਨੇ ਪੰਚਰੂ ਹੀ ਸੋਹਿ ਛਲੀ ਹੈ ਵੇਂ (ਅੰਗ ੪੦੪) ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਰਾ ਸੰਸਾਰ ਖਪ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਸਾਡਾ ਮਨ ਵੈਰਾਗ ਦੇ ਸ਼ਹਿਤ ਹਵੇ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਕਾਰਾ ਵਲੋਂ ਟੁੱਟ ਜਾਵੇ। ਉਹ ਕਿਤਨੇ ਹੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜਾਰਕ ਸਭਿਗਰੂ ਜੀ ਦੀ ਕਿਪਾ ਕਰਕੇ ਵਿਕਾਰਾਂ ਵਿਚ ਖਪਣ ਤੋਂ ਟੁੱਟ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਭਾਵ ਵੱਖਰੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਵਾ:-ਕਿਤਨੇ ਹੀ ਖ਼ੁਪਾਉਣ ਵਾਲੀਆਂ (ਵੱਕਾਰ) ਬੋਟੀਆ ਕਾਰਾਂ ਵਲੋਂ' (ਟੁੱਟ) ਹਟ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਵਾ:-ਕਿਤਨੇ ਹੀ ਵਿਕਾਰਾਂ ਵਿਚ ਖਪਿਆਂ (ਵਿਕਾਰੀਆਂ) ਤੋਂ ਟੁਟਣਾ ਰਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਸਭਿਗਰੂ ਜੀ ਦੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੁਸੰਗਤ ਵਲੋਂ मो संध् सी प्रगीत्र

胃療療術療養養養養養養養養養養養

ਵੁਣ ਜਾਂਦ ਹਨ ਤੇ ਸੰਗਤ ਵਿਚ ਮਿਲ ਜਾਂਦ ਹਨ। ਟ ਜਾਂਦੂ ਹਨ ਤੇ ਸਗਤਾ ਵਿਚ ਸੰਗ ਸਨ ਵਾਂ, ਜਨਮ ਸਰਨ ਸਰੀਜ ਜਾਂ, ਭੁੱਚ ਵਾਂ '–ਖਟ ਵਿਕਾਰ :–ਹੁਰਚ ਸੰਗ ਸਨ ਵਾਂ, ਜਨਮ ਸਰਨ ਸਰੀਜ ਜਾਂ, ਭੁੱਚ ਤੋਰ ਆਦਿ ਪ੍ਰਣਾ ਵਾਲਾਰ . ਹਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਰੀਰ ਦੇ ਛੇ ਵਿਕਾਰਾ ਵਿੱਚ ਸ ਜੀ ਦਨੀਆਂ . ਹੈ ਜਾਦਿ ਪ੍ਰਣਾ ਵਾਲਾਰ . ਹਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਰੀਰ ਦੇ ਛੇ ਵਿਕਾਰਾ ਵਿੱਚ ਸ ਜੀ ਦਨੀਆਂ . ਬਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਮੰਤੇ ਸ਼੍ਰਿਕਰ ਜੀ ਦੀ ਵਿਧਾ ਨਾਲ ਗਿਰਤ ਹੈ ਗੁਜਸਦ ਤੌਰ ਸਮਦਿ ਪੰਤਾ ਦਾ ਸੰਗ ਹੈ ਜੀ ਦੀ ਵਿਧਾ ਨਾਲ ਗਿਰਤ ਹੈ ਗੁਜਸਦ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਕਾਗ ਤੋਂ "ਤੇ ਜਾਂਦ ਹਨ ਕ੍ਰਿਕਾਰਾ ਪਾ ਲੇ'ਦ ਹਨ।

ਕੰਤੇ; ਲੈ ਲੈ ਮੁਕਰੂ ਪਾਹਿ :--ਕਿਸ਼ਤੇ ਐਸ ਹਨ ਕੇ ਪਵਾਰਥ ਲੈ ਕੂ ਮੱਕਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਤੌਰਾ ਕੀ ਦੇਣਾ ਹੈ 🤔

੧–ਸਾਖੀ ਸਵਰ ਸਾਹ ਦੀ

ਜਿਵੇਂ ਮੁਚਰੇ ਬਾਹ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦਾ ਖਰ ਰਹਿੰਦਾ ਸਿੰਦ ਸੰਬਰ ਵਾਰ ਦੇ ਸ਼ਹਿਤਤ ਦੀ ਹੁੰਦੇ ਦੇਤਾਵਾਂ ਦਾ ਤੋਂ ਸ਼੍ਰੀ ਜੀ ਸ਼ਹਿਤ ਸ਼ਹਿਤ ਦੀ ਸ਼ਹਿਤ ਦੇ ਸ਼ਹਿਤ ਦੀ ਸ਼ਹਿਤ ਦੇ ਸ਼ਹਿਤ ਦੀ ਸੰਸ ਸੀ। ਉਹ ਾਦਕ ਪਲਾ ਕਿ ਸ਼ਵਿਗਰ ਕੀ ਪੈਸੇ ਦੇਵਗੇ। ਜਦ ਪਸ ਬਹੁਤ ਦੇ ਨਾਉਂ ਲਿਖਾਈ ਗਿਆ ਕਿ ਸ਼ਵਿਗਰ ਕੀ ਪੈਸੇ ਦੇਵਗੇ। ਜਦ ਪਸ ਬਹੁਤ ਦੇ ਨਾਉਾ ਲਿਖਾਦਾ ਗਿਆ। ਹੋ ਗਏ, ਤਾਂ ਇਕ ਇਨ ਹਲਦਾਈ ਨ ਸਬਰ ਤੋਂ ਪਸ ਮਰਾ ਪਰ ਉਹ ਹੋ ਗਏ, ਤਾਂ ਇਕ ਪੋਰਮ ਮੁੰਕਰ ਗਿਆ। ਹਲਵਾਈ ਨੇ ਸਤਿਗਰਾਂ ਦੇ ਚਰਨਾਂਵਿਚ ਕਸਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਮੁਕਰ ਗਿਆ। ਪਲਵਾਰ, ਮੌਰੇ ਪਾਸ਼ੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਦਹ, ਪੰਤ ਤੋਂ ਮਿਠਾਗ ਇਹ ਤੁਹਾੜਾ ਭਗਤ ਸ਼ਬਰਾ, ਮੌਰੇ ਪਾਸ਼ੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਦਹ, ਪੰਤ ਤੋਂ ਮਿਠਾਗ ਇਹ ਤੁਹਾੜਾ ਭਗਤ ਸੰਬੰਧ ਹੈ। ਦੁਕਾਨ ਦਾ ਉਧਾਰ ਸਤਾ ਹੈ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਰ ਰੋਜ਼ੇ ਖਾਂ ਪੀ ਆਉਂਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਦੁਕਾਨ ਦਾ ਉਧਾਰ ਸਤਾ ਹੈ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਰ ਰਜ਼ ਬਾ ਹਾ ਆਰ ਦੇ । ਅੱਗ ਜੋ ਹਜ਼ੂਰ ਦੀ ਆਰਿਆ ਹੈ ? ਤਾਂ ਸਤਿਗਰ ਹੁਣ ਇਹ ਮੁੱਕਰ ਗਿਆ ਹੈ । ਅੱਗ ਜੋ ਹਜ਼ੂਰ ਦੀ ਆਰਿਆ ਹੈ ? ਤਾਂ ਸਤਿਗਰ ਹੁਣ ਇਹ ਮੁਕਰ ਗਿਆ-ਕਿਉਂ ਸੂਬਰੇ ਬਾਹ ! ਇਹ ਹਲਵਾਈ ਕੀ ਬਹਿਲ ਜੀ ਨੇ ਬੁਲਾ ਕੇ ਪੁੱਛਿਆ-ਕਿਉਂ ਸੂਬਰੇ ਬਾਹ ! ਇਹ ਹਲਵਾਈ ਕੀ ਬਹਿਲ ਜੀਨ ਬਲਾਕ ਪਾਵਿਆ ਹੈ ? ਤਾਂ ਸਬਰੇ ਨੇ ਤੁਕ ਪਤ੍ਰ ਕੇ ਸੁਣਾਈ। 'ਕੇਤੇ ਲੈ ਲੈ ਮਕਤ੍ਹ ਪਾਹਿ॥' ਵਿੰਦੇ ਹੈ ਭੂਤਾ ਸਬਰ ਨੇ ਤੁਕੇ ਹੈ। ਹੀ ਲੈ ਲੈ ਕੇ ਮਕਰ ਹੈ ਦੇ ਹਨ। ਤੁੰਗਤੀ ਬਾਣੀ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ । ਤਾਂ ਹਬੜ ਹਾਲ ਲਾਕ ਸਕਰ ਹੋ ਹੈ। ਕਹਿੰਦਾ, ਜੀ ! ਹੋਰ ਐਂਟੇ ਸਿੱਖ ਤੁਹਾਡੇ ਬੈਣ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਗਲੀ ਤੁਕ ਪੜ੍ਹ। ਕਹਿੰਦਾ, ਜੀ ! ਹੋਰ ਐਂਟੇ ਸਿੱਖ ਤੁਹਾਡੇ ਬੈਣ ਨ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਹਾਣਾ ਤੋਂ ਇਕ ਤਕ ਹੀ ਮੁਆਫਕ ਹੈ। ਤਾਂ ਆਪ ਜੋ ਹਨ, ਇਹ ਪੜ੍ਹੇ ਲੈਣ । ਮੈਨੂੰ ਤਾਂ ਇਕ ਤਕ ਹੀ ਮੁਆਫਕ ਹੈ। ਤਾਂ ਆਪ ਜੋ ਹਨ, ਇਹ ਪੜ੍ਹ ਲਵਾਈ ਦੇ ਪੈਸ ਦੇ ਦਿਤੇ ਤੇ ਅਗੇ ਲਈ ਸੂਬਰੇ ਨੂੰ ਤਾੜਨ ਬਹੁਤ ਹੀ ਹੱਥੇ। ਹਲਵਾਈ ਦੇ ਪੈਸ ਦੇ ਦਿਤੇ ਤੇ ਅਗੇ ਲਈ ਸੂਬਰੇ ਨੂੰ ਤਾੜਨ ਬਹੁਤ ਹਾਂ ਹੋ ਸਾਂ ਹੈ। ਕੀਤੀ, ਕਿ ਏਹੇ ਜੇਹੀ ਗਲਤੀ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ । ਇਸ ਤਰਾ ਤਾਂ ਕਈ ਆਪਣੇ ਕਾਤਾ, ਕਿ ਟਰ ਸਾਰੇ ਮਤਲਬ ਦੀਆਂ ਤੁਕਾਂ ਪੜ੍ਹ ਲਿਆ ਕਰਨਗੇ ਤੇ ਲੈ ਕ ਮੁੱਕਰ ਜਾਇਆ ਕਰਨਗੇ ਸਮਲਬ ਦਾਆਂ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਗਰੂ ਕੇ ਬਚਨ ਹਨ। 'ਕੂੜ ਬੋਲਿ ਸਰਦਾਸ਼ ਇਹ ਚੰਗਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਗਰੂ ਕੇ ਬਚਨ ਹਨ। 'ਕੂੜ ਬੋਲਿ ਸਰਦਾਸ਼ ਬਹ ਚਗਾ ਕਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਿ ਤਨੇ ਉਹਾਰ ਲੈ ਲੈ ਕੇ ਪਦਾਰਥਾ ਨੂੰ ਖਾਈ ਪੀਈ ਜਨੇ ਖਾਇ। ' ਤੇ ਵੱਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਿ ਤਨੇ ਉਹਾਰ ਲੈ ਲੈ ਕੇ ਪਦਾਰਥਾ ਨੂੰ ਖਾਈ ਪੀਈ ਜਨੇ ਬਾਈ ਕਰਦਾ ਕਰਦਾ ਚੜ੍ਹ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੁੱਕਰ ਪੈ ਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਤ ਭੇਗ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਦਣਾ ਜਾਂ ਦੇਸ਼ ਨਿਕਾਲਾ ਲੈ ਕੇ ਹਰ ਪਾਸੇ ਚਲੇ ਜ ਦੇ ਹਨ।

₂_ ਸਾਖੀ ਭਾਈ ਮਾਲਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਤੇ ਭਾਈ ਲਹੇਰਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀ

ਮਾ ਕਲਤੀਰਕ ਸ਼ਵਿਤਰ ਜੀ ਅਨੰਦਵਰ ਸ਼ਾਹਿਬ ਸੰਗਤਾਂ ਨੂੰ ਨਿਹਾਲ ਕਰ ਕਰ ਸਨ। ਵਰਬਾ ਦੀ ਤਕ ਕਤਕੇ ਧਰ ਹੈ ਸੀਰਆਵਲ ਤਾ ਸਹਿਤ ਮੌਤਾ ਪਾ ਰਹੀ। ਗੇ। ਸਰਲਜ ਵਿਚ ਕਾ ਜਿਲ ਸੀ। ਉਸ ਦ ਕਿਨਾਰੇ ਤੇ ਉਂ ਚਾਂਤੇ ਸੰਦਰ ਸੰਦਰ ਸੀ। ਸੀ। ਅਤੇ ਰਾਵਨੇ ਰਿਜਾਜਣ ਦਾਸਤ ਉਸ ਉਹਰ ਅਤੇ ਜਿਥ ਸਦਰ ਹੈ। ਫ਼ਿਲ੍ਹੇ ਨਿੰਦੀ ਹਵਾ ਸਕਾਰ ਕਰਕੇ ਗਰਮੀਨ ਹੀ ਸੀ। ਹਜ਼ਰ ਸ਼ਿੰਦਾ ਤੋਂ ਸਜ਼ੇ ਰਨ, ਜੀਕਾ 'ਲ 'ਮ ੀਆ ਨਾਲ ਸ਼ਕੂਨੀਕ ਤੇ ਸਰੰਧਤ ਹੋ ਰਹੀ ਸੀ। ਨੇਤੇ ਜਨ ਦ ਜੀ ਸਿੰਘੀ ਦੇ ਘਰ ਸਨ ਉਹ ਦਾ ਬਚਨ ਬਿਲਾਸ਼ ਉਸ ਦੀ ਸਰਦੇ ਸਨ ਭਾਈ ਗ਼ਹੌਰਾ ਸਿੰਘ ਦਾ ਨੂੰ ਤੋਂ ਸੀ ਜ਼ਕਿ ਸਾਹਿਬਜਾਦਿਆਂ ਦਾ ਖਿਤਾਵਾ ਸੀ ਅਤੇ ਭਾਈ ਆਲਾ ਸਿੰਘ ਦਾ ਪਰ ਵੀ ਨਤੇ ਹੀ ਸੀ ਜੋ ਬੜਾ ਨਰਮ ਚਿੱਤ, ਲੌਜਾ ਵਾਲਾ, ਪਰਉਪਕ ¹ੇ ਦੂਤ ਤਜ਼ਾਰ ਵਾਲਾ ਸਿੰਘ ਸੀ। ਲੌੜਵੇਂਦਾਂ ਨੂੰ ਉਧਾਰ ਦੇ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਾਰਜ ਸਵਾਵਦਾ, ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਇਕਰਾਰ ਤੇ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲੈ ਦਾ ਸੀ। ਭਾਈ ਲਹੇਰਾ ਸਿੰਘ ਨਾ ਇਸ ਤੋਂ ਇਕ ਮੌਰੂਪਏ ਲੈ ਕੇ ਵਰਤੇ ਸਨ ਪਰ ਵਾਪਸ ਨਾਦਿਤ ਪ੍ਰਮੁਸਰ ਦੀ ਨੌਤ ਨਾਲ ਮਾਲਾ ਸਿੰਘ ਕੁਝ ਗਰੀਚ ਹੈ ਗਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਆਪਣ ਪੈਸੇ ਮੰਗ, ਤਾਂ ਲਹੌਰਾ ਸਿੰਘ ਜੱਕਰ ਗਿਆ। ਕਹਿਣ ਲੱਗਾ ਕਿ 'ਸਿੱਖ ਹਾਸ' ਸਿੱਖ ਲੈ ਕ ਖਾ ਲਵੇ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਚਿੰਤਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਕਿ ਕਿਉਂ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ?' ਉਸ ਦਾ ਚਿੱਤ ਦੁਖੋਣ ਵਾਸਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੇਂਧ ਵੱਸ ਹੁਕੇ ਚਲਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਫੇਰ ਉੱਚੀ ਸੁਣਾ ਕੇ ਇਹ ਤਕ ਕਹੀ। ਕਿ:- 'ਜੌਸਾ ਜਿਸ ਕਾਲੇਖ ਹੈ ਤੈਸੀ ਬਿਧ ਬਣਿ ਆਇ।'

(ਸ੍ਰੀ ਗ: ਪ੍ਰ: ਸੁ: ਰੂਤ ਚ, ਅੰਸੂ ਬ੯)

ਜਿਹੇ ਕਿਹਾ ਕਿਸ ਦੇ ਮੱਚ ਤੇ ਲੇਖ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਹੇ ਜਿਹੀ ਬਿਧੀ ਉਸ ਨੂੰ ਪਾਪਤੀ ਦੀ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਕਰਮਾ ਵਿਚ ਸੀ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਪਾਸੋਂ ਲੈ ਕੇ ਵਰਤ ਲੂੰ ਹਨ, ਹੁਣ ਮੌੜਾਂ ਕਿਉਂ ? ਅੱਗੋਂ ਮਾਲਾ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕਿਹਾ, 'ਧਨ ਲੈ ਕੇ ਹੁਣ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਾਉਂ ਦਾ ਹੈ'। ਵਖ਼ ' ਧੱਕਾ ਨਾ ਕਰ ਧਰਮੀ ਪੂਰਸ਼ ਦੀ ਇਹ ਗੀਤੀ। ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਧਰ ਲੈ ਕੇ ਮਕਰ ਜਵੇਂ। ਜੋ ਇਉਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਰਚਾਹ ਵਿਚ ਸਜ਼ਵਾ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹਨ। ਜਮ ਦੁੱਖ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਫਰ ਪਛਤਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ,' ਤਾਂ ਆੱਗਾਂ ਉਸ ਨੇ ਉੱਤਰ ਦਿਤਾ ;=

'ਸ਼ਨਯੋਂ ਲਹੋਰਾ ਸਿੰਘ ਇਸ, ਪੁਨ ਬਾਕ ਕਹੁੰਦਾ। ਲੰਬਾ ਕਇ ਨ ਪਛਈ ਜਾ ਗੁਰ ਬਖਸੰਦਾ ਹੈ (ਰਤ ਭ ਅੰਗ ਚ੯)

ਸੀ ਸਪੂ ਜੀ ਸਾਹਿਬ

ਕਰਨ ਸਵੇਂ ਸਤਿਗਰ ਜੀ ਬਬਸਟ ਵਾਲੇ ਹੋਣ ਤਾਂ ਲੇਖਾ ਹਿਸਾਬ ਕਿਤਾਬ ਭਾਵ ਸਵੇਂ ਸਤਿਗਰ ਜੀ ਬਬਸਟ ਵਾਲੇ ਹੋਣ ਤਾਂ ਲੇਖਾ ਹਿਸਾਬ ਕਿਤਾਬ ਭਾਵ ਸਦਾ ਸਾਤਗ੍ਰਾ ਜਾਂ ਹੈ ਸਾਰੀ ਵਾਰ ਦਾ ਸ਼ਤਿਗ੍ਰਾਰ ਸੀ ਨ ਆਪ ਸ਼ਣੀ । ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਪੰਡ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਸਾਰੀ ਵਾਰ ਦਾ ਸ਼ਤਿਗ੍ਰਾਰ ਸੀ ਨ ਆਪ ਸ਼ਣੀ । ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਾ ਸਕਦਾ ਜਾਣਦ ਹੈ ਲਹੋਰਾ ਸਿੰਘ ਧਨ ਲੈ ਕ ਹੱਕਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤੇ ਵਿਚਾਰੀ ਕਿ ਸਭ ਸਿੰਘ ਹਨ ਤੇ ਲਹੋਰਾ ਸਿੰਘ ਧਨ ਲੈ ਕ ਹੱਕਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਰਵਾਨਹੀਂ ਇੰਦਾ ਕੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਲੱਭ ਕਰਬ ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਭਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਰਵਾਨਹੀਂ ਇੰਦਾ ਕੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਲੱਭ ਸ਼ਤਿਗ੍ਰੂ ਸੀ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸ਼ਣਾ ਕੇ ਕਿਹਾ :--

ੰਖਾਵੇ ਖਰਫ਼ ਨੇ ਦ੍ਰੇਹ ਬੀਰ ਰਹੀਐ ਬੰਦ ਹਕੁਰ। ਮੁਸ਼ਵ ਬਰਚ ਨਾਵਰ ਸਮਝ ਬਰਤ ਨਿਜੇ ਵਿਆ ਸਭ ਜਿਸ ਤੇ ਬਰਮ ਨਾ ਦੂਰਿ (* (ਗਾਪਾਰੂ))

ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਚਨ ਕਿਹਾ, ਮੜੇਸ਼ਾ ਕਰਮ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਤੇਸ਼ਾ ਗੁਰ ਭੂਗਤਾਇ ਹੈ ਤ ਸ਼ਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਵਾਲ ਉਚਾਰ ਹੋਏ ਸ਼ਣਾਏ। ਕ ਸਾਤਰ੍ਹਾ ਕਵਾ . - ਮ: ੧। ਹੜ੍ਹ ਪਰਾਇਆ ਨਾਨਕਾ, ਉਸ ਸ਼ੂਅਰ ਉਸ ਗਾਜ਼ਿ ਾਸ਼: ਪ੍ਰਾਹਰ ਗਰ ਪੀਰ ਹਾਮਾ ਤਾਂ ਭਰੇ: ਜਾਂ ਮੁਰਦਾਰ ਨੂੰ ਖਾਇ ॥ (ਅੰਗ ੧੪੨) ਨੂੰ

ਵਿਹ ਸ਼ੁਣ ਕੇ, ਲਹੋਰਾ ਸਿੰਘ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬੂਠਾ ਜਾਣ ਕੇ, ਚੁੱਪ ਕ_ਰ ਵਿ ਇਹ ਸੇਟ ਕਾ ਲਹਿ। ਰਿਆ ਅਤੇ ਭਾਈ ਮਾਲਾ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਖ਼ੈਦਰ ਤੇ ਕੋਮਲ ਬਚਨ ਕਹਿਣ ਲੱਗ ਪਿਆ। ਰਿਆ ਅਤੇ ਭਾਈ ਮਾਲਾ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਫ਼ਿਆਗਿ। । ਮੈਂ' ਤਾਂ ਤੇਤੇ ਨਾਲ ਗਿਆ ਅਤੇ ਭਾਈ ਮੈਂ ਹਨ ਦੇ ਦਿਆਂਗਾ । ਮੈਂ ਤਾਂ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਹੱਸਦਾ ਸੀ ਕਿ ਸਵੇਰੇ ਆ ਜਾਈ ਮੈਂ ਹਨ ਦੇ ਦਿਆਂਗਾ । ਸੀ ਤਰਨਾ । ਜਿਸ ਕਿਸ਼ਵਰ ਆ ਜਾਣ। ਮੈਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰੀ, ਕੋਈ ਗੱਸ ਨਾ ਕਰਨਾ । ਇਉ ਕਹਿ ਤੇ ਤੋਂ ਮਨੂੰ ਸ਼ੁਆਫ਼ ਕਰਾ। ਲਹੇਗਾ ਸਿੰਘ ਆਪਣੇ ਆਸਣ ਤੋਂ ਬਿਰਾਜ਼ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮਾਲਾ ਸਿੰਘ ਲਹੇਗਾ ਸਿੰਘ ਆਪਣੇ ਆਸਣ ਤੋਂ ਰਿਹਾਜ਼ ਹੈ। ਉਨ ਤੋਂ ਪ੍ਰੀ ਲਹਰਾ ਸਮੁੱਧ ਸ਼ਾਹਰ ਸਵੇਰੇ ਭੜਕੇ ਹੀ ਉਨ ਕੇ ਪਹਿਲਾ ਉ_{ਸਦਾ} ਤੋਂ ਆਪਣਾ ਘਰ ਚੰਦਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਕਰਕੇ ਬਾਣੀ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ੧੦ਵੇਂ ਪਾ: ਐ ਡੇ ਵੈ ਹਨ ਵਾਪਸ ਕੀਤਾ। ਫਿਰ ਇਸ਼ਨਾਨ ਕਰਕੇ ਬਾਣੀ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ੧੦ਵੇਂ ਪਾ: ਐ ਡੇ ਵੈ ਧਨ ਵਾਪਸ ਕਾਤਾ। ਦੁਸਤਾਰ ਵਿਚ ਪਹੁੰਚ ਕੇ ਮੱਗਾਂ ਟੋਕ ਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਖ਼ਸ਼ਾਉਣ ਲਈ

ਵਨਤੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ। 'ਗਰ ਤੇ ਵਿਛੜਿਆ ਸਿਖ, ਲੌਤੀ ਕਾਮ ਕਹੁ। ਬਖਸੈ ਗੁਰ ਬਖਸ਼ਿੰਦ ਮੇਲੇ ਛਾਡ ਰਹੀ। ਔਗਣਹਾਰੇ ਨੀਤ, ਚਲੈ ਨਹਿਂ ਸਾਚ ਮੰਗ। ਲੰਪਣ ਭੁਏ ਕਵੰਬ ਨ ਮਿੰਬਆ ਲਖਿਯੋ ਜਗਾ॥ (ਰਿਤ ਤ ਅੰਸ਼ ਖੁਦ ਸੀ ਕਲਗੀਹਰ ਜੀ ਨੇ ਹੱਸ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਵ ਉਲਟੀ ਹੀਤਿ ਨਹੀਂ ਕਰਮੀ ਪੰਜਾਵਿਕਾਰ ਦੇ ਵੱਧ ਹੋ ਕੇ ਬਦ ਗੁਨਾਹ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਡੁੱਡ ਕੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦ ਰਾਹ ਚਲਣਾ ਕਰੇ। ਅਬਵਾ :-(ਮਕਰ) ਨਾਮ ਸ਼ੀਸ਼ ਦਾ ਹੈ। ਜਿਵਾਂ :-

ਪਰਪ ਮਹਿ ਜਿਉਂ ਬਾਸ਼ ਬਸਤ ਹੈ, ਸਕਰ ਮਾਹਿ ਜੈਸ ਛਾਮਾਂ ਨੂੰ (ਅੰਗ ਵਿੱਚ **经验的变换物类的复数数数数数数数数等多数多数** a 最後的問題的問題的說明的問題的 ਭੂਜ਼ਿੰਗ ਵਿਚ ਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬ ਸਥ ਵੱਲ ਨੂੰ ਉਲਟ ਦਿੱਸਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਉਸ ਦਾ 💥 ਭਾਰ ਕਰਕੇ ਆਪਣਾ ਆਪ ਸਰੂਪ ਜਾਣੀਵਾ ਹੈ। ਸਤਿਕਾਰ ਸੀ ਪਾਸ਼ੋ ਕਿਤਨ ਹੀ ਬਹੁਸ ਗਿਆਨ ਰੂਪੀ (ਮਕਰ) ਸ਼ੀਸ਼ਾ ਲੈ ਕਰਕ ਪ੍ਰਿਤਿਬਿਬਪਣਾ ਜੋ ਅਵਿੱਦਿਆਂ ਕਰਕੇ ਜੀਵ ਭਾਵ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੈਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਬਾਧ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ (ਬਿੰਬੀ) ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਵਿਚ (ਲੇ) ਲੀਣ ਹੋਣਾ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਬੱਤਰਤਨ ਅਨੰਦ ਸ਼ਰਪ ਵਿਚ ।

ਕੋਤੇ ਮੂਰਖ: ਖਾਹੀ ਖਾਹਿ:-(ਕੰਤੇ) ਕਿਵਨ ਬਲੰਤ ਹੀ,(ਮੂਰਬ) ਜ਼ੇਸ਼ਮਬ ਲੱਕ ਪਦਾਰਥਾਂ ਨੂੰ ਖਾਈ ਹੀ ਖਾਈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰਮਸ਼ਰ ਨੂੰ ਭਲੋਦ ਕਰਕ ਮਾਰ ਹੀ ਖਾਦ ਹਨ। ਵਾ : -(ਖਾਹੀ) ਖਾਹਬ, ਲਾਕਬ, ਲੌਵ ਕਰਕ ਖਾਈ

•ਹੌਤੀ ਬੋਲਿ ਵਿਛਾਏ ਹੇਠ॥ ਗਰਬਪ ਵਾਂਗੂ ਲਾਹੇ ਪੇਂਟਿ ।' (ਅੰਗ ੨੦੧)। ਉਨਾਂ ਲੱਭੀਆਂ ਨੂੰ (ਖਾਹੀ) ਖਾਹਬ ਹੀ ਖਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤੇ ਜੇਂ ਖੇਂਹ ਜ਼ਿੰਜ ਕੇ ਖਾਦ ਹਨ, ਉਹ ਏਥੇ ਵੀ ਕੁੱਟ ਖਾਦੇ ਹਨ ਤੇ ਪ੍ਰਯੋਕ ਵਿਚ ਵੀ ਜਮਾਂ ਕੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਖਾਂਦੇ ਹਨ।

ਅਬਵਾ :–(ਕੜ) ਕਿਤਨ ਹੀ (ਮੂ - ਰਖ) (ਮੂ) ਮੂੰਹ ਆਦਿਕ ਇੰਦ੍ਰੀਆਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਵਲੋਂ (ਰਖ) ਰਖ ਕਰਕੇ ਭਾਵ ਰੌਕ ਕਰਕੇ (ਖਾਹੀ) ਜੋ ਖਣੇ ਜਗ ਬਰਮਾਨੰਦ ਹੈ। 'ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਭੌਜਨੂ ਗਿਆਨ ।' (ਅੰਗ ੨੭੩)

ਉਸਨੂੰ (ਖਾਹਿ) ਖਾਕ ਤ੍ਰਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਭਾਵ ਇੰਦੀਆਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਦੇ ਪਰਾਇਣ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰੁਝ ਰੋਕ ਕੇ ਰੁਖਦੇ ਹਨ। ਵਿਜ਼ਿਆਂ। ਵੱਲ, ਖਾਣ ਪੀਣ ਵੱਲ, ਦੌੜਨ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦ। ਹਰ ਵਕਤ ਖਾਣੇ ਜੰਗ ਜੋ ਪੰਜੇਸ਼ਰ ਦਾ ਨਿਰਉਪਾਰਕ ਅਨੰਦ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਪੰਜਾ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਤੋਂ ਸੁਤੰਤਰ ਅਨੰਦ ਹੈ, ਅੰਤਰ-ਮੁਖ ਹ ਕੇ ਉਸ ਬ੍ਰਾਮਾਨੰਦ ਰੂਪੀ ਖੁਰਾਕ ਨੂੰ ਖਾਣ ਵਲੋਂ ਤੋਂ ਕੇ ਬਾਦੇ ਹਨ।

ਕੇਤਿਆ; ਦੂਖ ਭੂਖ ਸਦ ਮਾਰਿ '--ਕਿਤਨੇ ਹੀ ਐਸੇ ਪਰਖ ਹਨ। ਜ਼ਿਲਾ ਨੂੰ ਹਰ ਵਕਤ ਦੱਖ ਹੀ ਚੌਤਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਕਈਆਂ ਨੂੰ ਭਖ ਦੀ ਸਦਾ ਮਾਰ ਪਈ ਰਵਿੰਦੀ ਹੈ। ਕਈਆਂ ਨੂੰ ਪਲੀਸ਼ ਆਦਿਕਾ ਦੀ (ਮਾਰ) ਕੇਂਦ ਹੀ। ਪੈਂਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ।

(ਕਤਿਆ ਦੁਖ) ਜਿਹੜਾ ਅੰਮਿਤ ਵੇਲੇ ਦਾ ਉੱਤਣਾ, ਇਸ਼ਨਾਨ ਕਰਨਾ ਤੋਂ

ਵਿੱਚ ਲਿਲ ਸਮਾਲ ਸਕਤਾ ਸਾਲ ਸੀ ਲੰਗ ਦੁੱਖ ਮੰਨਦ ਹਨ। ਪਰ (ਕੇਤਿਆ, क्रि ਕਰਨ ਕਰਨਾ, ਇਸਨੂੰ ਸਾਰ ਜਾਣਮ ਕਿਤਨ ਹੀ ਗੁਰਮੁਖ ਅਧਿਤਾਰੀ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਦੀ ਹਜ਼ੂਰੀ ਵਿਚ ਹੈ ਕਿਤਨ ਹੀ ਗੁਰਮੁਖ ਅਧਿਤਾਰੀ ਸਹਾਰਾਜ ਵਿਦਿਆ ਹੈ ਜ਼ਿੰਦ ਕਿਤਨ ਹੀ ਗੁਰਸਥ ਪਿਤਨ ਪ੍ਰਭਾਰ ਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੇ ਦੁ ਦਾਰੂ ਸਦ ਰੋਗ੍ਰੇ ਭਦਿਆ ਹੈ (ਅੰਗ ਦੇ ਵਿੱਚ) ਨਿ ਦਿਸ਼ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦ ਹਨ। ਕਰੋ ਸ਼ਹਾਰਨ ਵ ਸਤੇ ਜਿਹੜਾ ਜਪ ਤਪ ਕਰਨਾ ਹੈ ਦਾਜ਼ ਇਸ ਦੇਖ ਨੂੰ, ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਸ਼ਹਾਰਨ ਵ ਸਤੇ ਜਿਹੜਾ ਜਪ ਤਪ ਕਰਨਾ ਹੈ ਦਾਜ਼

ਸਮਵਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਦਸ ਦੇਖ ਨੂੰ, ਸ਼ਖ ਰੂਪ ਕਰਕੇ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਵਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਵਕੀਆਂ ਨੂੰ ਮਰਨਾ ਵਖ ਸਮਵਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਮਰਨ ਨੂੰ ਵਾ:-ਸਿਹੜਾ ਵਨੀਆਂ ਨੂੰ ਮਰਨਾ ਵਖ ਸਮਵਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਮਰਨ ਨੂੰ ਗੁਰਮੁਖ ਸੂਚ ਸਮਝਕ ਕਿਤਨ ਹੀ ਧਰਮ ਵਾਸਤ, ਪਰਉਪਕਾਰ ਵਾਸਤ ਸੁੱਚ ਵੰਗ ਭੇਗ ਕੇ ਮਹੀਦੀਆਂ ਪਾਉਂ ਦੇ, ਜ਼ਿੰਦਗੀਆਂ ਕਰਬਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ।

(ਭੂਰ) ਕਿਵਨੇ ਹੀ ਪ੍ਰਸ਼ੇਸ਼ਰ ਦੇ ਨਾਮ ਦ ਰੁੱਖ ਹਨ ਮ (ਬਰ) ਕਰਨ ਨਾ ਕੀ ਲ ਗੈ ਕੁਥ। ਉਤ ਕੁਖੇ ਖਾਇ ਚਲੀਅਹਿ ਦੂਖ। ' (ਅੰਗ ਦ) 'ਕਾਰ ਨਾਮ ਕਾਰ ਵਾ-ਕਿਸਨ ਹੀ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਭੌਗਣ ਵਲੋਂ ਗੁੱਖ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਭਾਰ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਤੋਂ ਉਪਰਾਮ ਹੋ ਕੇ ਚਿੱਤ ਦੀ ਬਿਰਤੀ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਵਿਚ ਨ_{ਹੀ'} ਤੋਂ

ਕੰਤਦ, ਇਹ ਵਰਤ ਰੱਖਦੇ ਹਨ : ਭਦੇ, ਇਹ ਵਰਤ ਹੈ। ਵਾ :–ਕਿਸਨੇ ਹੀ (ਵੁੱਖ) ਅਗਿਆਨ (ਰੂਖ) ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਤਿਸ ਨੂੰ ਅਗਵ

ਕਰਨਾ ਮੰਗਦੇ ਹਨ। ਰਨਾ ਸਗਵ (ਸਦ ਮਾਰ) ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਦਾ ਵਾਸਤੇ ਵਿਚਿਆਂ ਦੀ (ਮਾਰ) ਵਾਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਅਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਵਾ : -(ਮਾਰ) ਸੱਪ ਕਾਮ ਆਦਿਕ ਨੂੰ ਮਾਰ ਲਿਆ ਹੈ।

ਗਆ ਹਾਂ ਵਾਲੇ ਤੋਰੀ; ਦਾਤਾਰਾ।) ਹੈ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ! ਜੀਆਂ ਦੀ ਕਰਨੀ

ਅਨੁਸਾਰ ਦੁਖ ਸੂਖ ਏਹ ਭੀ ਤੌਰੀ ਦਾਤ ਹੈ।

ਸ਼ੰਕਾ :-ਦਾਤ ਕਿਵੇਂ ਹੈ ?

ਉੱਤਰ :-ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਬ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਭੂਖ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤੋਂ ਕੁੱਟਾਂ ਪੈ'ਦੀਆਂ ਹਨ ਉਹ ਕੈਨੂੰ ਇਕ ਰਿਭ ਹਕ ਚੜ੍ਹੇ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਬਖ਼ਸ਼ਸ਼ਾਂ ਕਰਦਾ ਨੂੰ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜੋ ਸਦਾ ਮਾਰਾਂ ਪੈਣੀਆਂ ਅਤੇ ਦੁਖ ਭੁਖ ਸਹਾਰਨੀ ਹੈ, ਇਹ ਜੋ ਵਰੀ ਦਾਤ ਹੈ। ਤੁਪੱਸਿਆ ਮਿਹਨਤ ਕਰਕੇ ਉਹ ਬਲੀ ਹੋ ਜਾਦੇ ਹਨ । ਦੁਨੀਆ ਤ ਉਤੇ ਦੇ ਬਿਲੇ ਦੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਤੱਕ ਸਾਹਿਤ ਤੇ, ਉਹ ਕੋੜ ਲਵੇਦ ਦੀ, ਸ ਕਰਦਾ, ਅਲਸੀ ਬਣਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਕਰਕੇ, ਹੋ ਪ੍ਰਸ਼ਸਰ ! ਇਹ ਜ਼ੀ ਤੇਰਾ ਦਾਤ ਦੇਣ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਹੈ।

(ਕੇਸਿਆ; ਦੂਬ ਤੂਬ ਸਦ ਮਾਰਜ ਏਹਿ ਤਿ ਦਾਤਿ ਤੇਗੇ, ਦਾਤਾਰਜ); ਜਿਹੜੀਆਂ ਕੌਮਾਂ ਦੇਖ ਉਨਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਭੁੱਧਾ ਕੇਂਟਦੀਆਂ ਹਨ ਉਹ ਚੜ੍ਹੇ ਪੈ 个会员领域数据个政策现代的数据等 **東京教育公司公司的政治部** ਕਲਾਂ ਵਿਚ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਜ਼ਿਵਾਂ ਸਿੰਘਾਂ ਨੇ ਅੱਠ ਅੱਠ ਮਹੀਨੇ ਗੁੱਖਾਂ ਸ਼ਹਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਜੰਗਲਾਂ ਦੇ ਵਿਚੋਂ ਬਿਰਛਾਂ ਦੀਆਂ ਛਿੱਲਾਂ ਲਾਹ ਕੇ ਬਾਧੀਆਂ ਸਨ। ਦੁਖੀ ਰਹਿ ਗੱਹ ਕੇ, ਪਲਸ ਦੀਆਂ ਮਾਰਾਂ ਕੁੱਟਾ ਖਾਖਾ ਕੇ ਬੇਅੰਤ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ। ਦੁਖ ਉਠਾ ਕੇ, ਲਣਾਂ ਖਾਕੇ, ਭਰੇ ਰਹਿ ਕੇ, ਨਾਮ ਜਹ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੂ ਜੀਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਰਮਕਦੇ ਸਿਤਾਰੇ ਵਾਂਝ ਬਣ ਗਏ। ਮੁੜਾਯਾਂ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਨੂੰ ਜੜ੍ਹਾਂ ਤੇ ਪੁੱਟ ਕੇ ਖਾਰੇ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿਚ ਸੰਟ ਦਿਸਾ। ਐਨੀ ਵੱਤੀ ਭਾਰੀ ਕੁਰਧਾਨੀ ਕੀਤੀ। ਰੁਪ੍ਰਹੇ ਮਿੰਘੀ ਨੇ ਸਤ੍ਰਿਰੂ ਮਹਾਰਾਜ਼ ਜੀ ਦਾ ਕੇਸ਼ਰੀ ਨਿਸ਼ਾਨ ਸਾਹਿਬ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਬਲਾ ਦਿਤਾ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸਾਧਾ ਸ਼ੋਗਤ ਜੀ ! ਜਿਹੜ ਦਖ ਅਤੇ ਸਦਾ ਮਾਰਾਂ ਸਹਾਰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਰਦਾਸ਼ ਸੁਣ ਕੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ

ਸਾਖੀ:-ਜਿਵੇਂ ਸ਼ਰਮੱਦ ਫ਼ਕੀਰ ਨੂੰ ਔਰੰਗਜ਼ੇਬ ਦੀ ਕੈਂਦ ਵਿਚ ਭੁੱਖਾ ਤੇ ਦੁਖੀ ਰੁਖਿਆ ਜਾਂਦਾਸ਼ੀ ਲੂਣ ਦਾ ਪਿਆਲਾ ਪੀਣ ਨੂੰ ਮਿਲਦਾ ਤੇ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਕੱਟ ਪੈਂਦੀ ਸੀ। ਉਸ ਵਕਤ ਰੂਮ ਵਲੋੜ ਦੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਦਾਇਕ ਵਜ਼ੀਰ ਆਇਆ। ਨੌਰੰਗੇ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਤਿਰੇ ਪਾਸ਼ ਚੌਦਾ ਸੌ ਵਿਦਵਾਨ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਸਬਰ ਤੇ ਸ਼ੁਕਰ ਦਾ ਅਰਥ ਦੱਸ ? ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਰਥ ਔਰੰਗਜ਼ਬ ਨੇ ਆਪਣ ਵਿਦਵਾਨੀ ਤੇ ਤੋਂ ਕਰਾਏ। ਪਰ ਉਸਦੀ ਤਸੱਲੀ ਨਾ ਹੋਈ। ਫ਼ਿਰ ਉਸ ਰੂਮ ਵਲੈਂਤ ਦੇ ਵਜ਼ੀਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਂ ਸੁਣਿਆਂ ਤੇਰੀ ਕੈਦ ਵਿਚ ਇਕ ਬਰਮੰਦ ਨਾਮੇ ਢਕੀਰ ਹੈ, ਉਹਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਾ । ਨੌਰੰਗੇ ਨੇ ਆਗਿਆ ਦਿਤੀ, ਫੋਰ ਇਸ ਵਜ਼ੀਰ ਨੇ ਜੇਲ੍ਹ ਦੇ ਵਿਚ ਸ਼ਰਮੁੱਦ ਫ਼ਕੀਰ ਦੇ ਪਾਸ ਜਾਂ ਕੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤੇ ਤ ਪੁਛਿਆ : 'ਸਬਰ ਤੋਂ ਸਕਰ ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ ?' ਫ਼ਕੀਰ ਨੇ ਕਿਹਾ, 'ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇਸ਼ਨਾਨ ਕੀਤੇ ਨੂੰ ਬਾਹਲਾ ਚਿਰ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਨੂੰ ਇਸਨਾਨ ਕਰਾ ਤੇ ਨਵਾਂ ਚ ਦਰਾ ਸਮੇਂਟ ਨੂੰ ਦੇਹ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਵੇਲੇ ਵਜੀਰ ਨ ਇਸਨਾਨ ਕਰਾਇਆ ਤੇ ਨਵਾਂ ਬਸਤਰ ਪਹਿਨਣ ਨੂੰ ਦਿਤਾ ਪਹਿਨ ਕਟਰ ਇਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੁਣ ਸੈਂ ਤੇਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਸੂਣ ਸਾਧ ਮੰਗਤ ਜੀ ! ਇਸ ਨੂੰ ਲਣ ਦਾ ਪਿਆਲਾ ਪੀਣ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ। ਇਸ ਨੇ ਪੀੜਾੜੇ ਕਟ ਭੀ ਖ਼ਧੀ ਤੋਂ ਸਬਰ ਕੀਤਾ। ਹੋਰ ਪ੍ਰਦਾਰਥ ਦੀ ਇਛਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਰਥੀ। ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਤਾਕਤ ਬਖ਼ਬੀ ਸੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਉਸ ਤਜੀਰ ਨੂੰ ਫਰਿਸਤ ਤੋਂ ਹੋਰ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਵਾਲ ਸਾਰੇ ਸਿੱਧ ਅਕਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾ ਦਿਤੇ। ਉਹ ਇਉਂ ਬਨਤੀਆਂ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ पछित्रा २५

ਭੀਰ ਅੰਗ ਨਮਸ਼ਬਾਰ ਕਾਰਮ ਵਾਂ: ਰਿਕਨ ਹੀ ਅੱਥੇ ਹਨ ਜੋ ਦੁੱਖ ਤੋਂ ਭੁੱਖ ਨੂੰ ਸਦਾ ਵਾਸਤੇ (ਅਰ ਤੋਂ ਵਾਂ: ਰਿਕਨ ਹੀ ਅੱਥੇ ਹਨ ਜੋ ਦੁੱਖ ਤੋਂ ਭੁੱਖ ਤੇ ਸੁੱਖ ਜੋ ਵਕੀਰੇ ਅੰਗੇ ਨਮਸਥਾਰ ਕੀਤੀ। ਵਾ ; 183ਨ ਹਾਂ ਸਮੇਂ ਮਾਰਨਾ ਮੰਗਦੇ ਹਨ। ਵਾ '-ਕਿਤਨੇ ਐਕੈ ਵੀ ਹਨ ਜੋ ਦੁੱਖ ਤੋਂ ਭੁੱਖ ਦੀ ਮਾਰ ਹੀ ਵਿ

ਸਦਾ ਮੰਗਦੇ ਹਨ : ਜਿਵੇਂ :-

ਸਾਖੀ :--ਇਕ ਹੈਤੀ ਨੇ ਮਨ ਵਿਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਜਾਣਵਰ ਹੈ ਮਾਰਦਾ ਹੈ। ਤੋਂ ਰਿਖੀ ਇਸ ਬਨ ਵਿਚ ਜਪ ਕਾਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਇਸਨੂੰ ਮਾਰਦਾ ਹਾਂ ਤੇ ਰਿਖਾ ਤਿੰਸ ਕਿਹਲ ਵਿਚ ਪਿਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਖਿਆ_ਰ । ਭਿਵਸਾਜੀਤ ਤੋਂ ਤੰਨ ਲਿਆਂ ਤੇ ਜੋਹਲ ਵਿਚ ਪਿਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਖਿਆ_ਰ । ਬਿਕਸਾਸਾਤ ਤੋਂ ਬਨ ਦਿਆਂ ਹੈ ਮੁੱਖ ਕੁਖ ਵੇਲੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਪੁਸੇਸ਼ਰ ਚੰਤੇ ਆਉਂ ਦਾ ਹੈ। ਸੁਖੀ ਤੇ ਨੁੱਸ ਨੂੰ ਹੈ ਮੁੱਖ ਕੁਖ ਵੇਲੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਪੁਸੇਸ਼ਰ ਚੰਤੇ ਆਉਂ ਦਾ ਹੈ। ਸੁਖੀ ਤੇ ਨੁੱਸ ਨੂੰ

ਆਦਮੀ ਤੇ ਘੱਟ ਚੋੜੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਆਦਮੀ ਤੂੰ ਘੱਟ ਚੋੜ ਆਉ। ਅੰਬਰੇ ਰਾਜ ਤੋਂ ਅੰਧੂਆ ਭਾਰੀ ॥ ਦੁਖਿ ਲਾਗੇ ਰਾਮ ਨਾਮੂ ਚਿਤਾਰੀ ॥' (੧੯੬) ਤੂੰ ਅਬਰ ਰ ਜਾਂ ਕਿ ਸ਼ੜ੍ਹੇ ਤਾਂ ਹੀ ਸ ਰੇ ਭਗਵਾ ਨੇ ਗਰੀਬੀ ਵਿਚ ਰਹਿਣਾ ਪਸੰਦ ਕੀਤਾ ਸੀ : ਯਥਾ : -

ਾਮਿਪਤ ਬਿਕਤਿ ਪਟਲ ਆਇਆ ਧਨ॥ ਕਿਸ਼ਤ । ਬਰਾਤ ਕਾ ਮਹਿ ਮਗਨ ਹੋਵ ਨੂੰ ਤੇਰੇ ਜਨੂ॥ (ਅੰਗ ਬਵਵੇਂ) ਕਿਹਾ ਹੈ ਤਾ ਸਾਹਾ ਸਗਤ ਪੰਜਾਬ ਗਿਊਹ ਬਹੁਤ ਵਿਸ਼ੰ ਗ੍ਰਿੰਗ ਚਿੰਤਾ॥ ਜਿਸ ਗ੍ਰਿੰਹ ਬੋਰੀ ਸ਼ ਜ਼ਿਰੇ ਭੁਮੰਤਾ॥ ਪੰਜਾਬ ਗਿਊਹ ਬਹੁਤ ਵਿਸ਼ੰਧ ਨੂੰ ਸ਼ਹਿਰ ਕਾਲੀਆਂ ਵੀ ਵਿੱਚ ਦੂ । ਬਵਸਥਾ ਤੇ ਜ ਮਕਤਾ ਸੇਈ ਸੁਹੋਕਾ ਭਾਲੀਐਂ॥ (ਅੰਗ ੧੦੧੯)

ਬੀਜ਼ ਖਲਾਮੀ; ਭਾਣੇ ਹੋਇ:--(ਬੀਦ) ਬੰਦੀਆਨ ਗਵ ਹੈ: ਵਿਚ ਪਣਾ ਤੇ (ਬਲਾਸ਼ਾਂ) ਸ਼ੁਟਕਾਰਾ ਹੋਣਾ ਪ੍ਰਸ਼ੇਸ਼ਰ ਦੇ (ਬਾਣੇ) ਰਜਾ, ਹੁਆ ਵਿਚ ਹੈ ਹਿਨ ਹੈ। ਵਾਂ :=ਹੋ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਜਿਹੜੇ ਗੁਰਮੁਖ ਆਪ ਜੀ ਦਾ ਜੁਣ ਜਿਹਾ ਕਰਤ ਜੰਮਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬੰਧਨਾਂ ਤੋਂ ਫੁਟਕਾਰਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੁਸ਼ਾ: 'ਦਾ ਆ ਬ ਗੀਤਿ ਨੇ ਬ ਰਵਾਹਾਰ; ਬੰਧਨ ਤੋਂ ਦੀ ਵਵਕਰ।' (ਵਿ) ਪ੍ਰਭਾਸ਼ ਮੌਤਣ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜੰਸਣ ਸਰਤ ਦੇ ਸਮਦਅ ਦੇ, ਸਮਝ

ਅਰਿਆਨ ਦੇ, ਰੋਰਾਈ ਦੇ, ਮਾਤਾ ਦੇ ਕਰਡ ਦੇ ਬੰਦੀਖਾਨੇ ਤੋਂ (ਖਲਾਸੀ) ਵਟਕਾਰਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(482)

ਵਾ : ੇਹਉਮੇ ਏਈ ਬੋਧਨਾ ਫ਼ਿਰਿ ਫ਼ਿਰਿ ਜੋਨੀ ਪਾਹਿ (ਅੰਗ ਸੁ੬੬) ਹੰਗਤਾ ਮਮਤਾਦ ਸ਼ਾਂ ਨਰਕ ਦੇ ਬੰਦੀਖ਼ਾਨੇ ਤੇ ਪ੍ਰਸਲਰ ਦੇ ਭਣੇ ਵਿਚ

ਫਲਣ ਕਰਕੇ (ਖਲਾਸ਼ੀ) ਫੁਟਕਾਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਯਥਾ :-

'ਗਰਸਿਖੀ ਭਾਣਾ ਮੌਤਿਆ; ਗੁਰ ਪੂਰਾ ਪਾਰਿ ਲੰ ਕਾਇ ॥' (ਅੰਗ ੧੪੨੪)। ਆਪ ਮੁਕਤ ਤੋਂ ਹੌਰਨਾਂ ਨੂੰ ਜਨਕ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫ਼ੜਾਜ਼ੀ ਦ ਹਨ। ਯਥਾ: -'ਧਰਮਰਾਇ ਨ ਆਖਿਊਨ੍ਹ; ਸਭਨਾ ਦੀ ਕਰਿ ਸ਼ੌਦ ਖਲਾਸੀ ।'

(इंग्ड १० धिक्षीय हैं: ल :)

ਹੋਰ; ਆਖਿਨ ਸਕੇ ਕੋਇ :~-ਹੁੱਤ ਕੋਈ ਇਉ* ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾਬਿੰਡ ਣਾ ਮੰਨ ਤੇ' ਬਿਆਂ ਦੀ ਮਕਤ ਹੋ ਸਕੀਦਾ ਹੈ। ਜਿਹੜਾ ਕੋਈ ਅਗਿਆਨੀ ਭੇਵਵਾਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦੁਵੇਤ ਹੈ। ਉਹ ਇਉਂ ਕਰੇ ਕਿ ਪਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਭਣਾ ਮੰਨੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਵੀ ਜੇਖਣ ਸਰਨ, ਮਾਇਆ ਦੇ ਬੰਦੀਖਾਨੇ ਤੌਂ ਖਲਾਸੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਤੰਕਾਰ ਸਹਿਤ ਕਹਿਣਾ ਉਸ ਨੂੰ ਨਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੀ ਹੈ। ਯਥਾ :--

'ਆਪ ਛੁਟੈ ਨਹ ਛੁਟੀਐ; ਨਾਨਕ ਬਚਨ ਵਿਣਾਸ॥' (ਅੰਗ ੧੨੮੯) ਆਪਣੇ ਆਪ ਛੱਟਣਾ ਚਾਰੇ ਵਾਂ ਛੱਟਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ, ਉਸਦੇ ਬਚਨ : ਮੈਂ ਮਾਇਆ ਦੇ ਮੌਹ ਤੋਂ ਵੱਟਿਆ ਖਦ ਬਖ਼ਦ ਸੁਤੰਤਰ ਹਾਂ, ਉਸ ਨੂੰ ਨਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲ ਹਨ। ਹੋਰ ਕੇ ਅਗਿਆਨੀ ਪ੍ਰਮਾਦੀ ਲੌਕ ਹਨ, ਉਹ ਕਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਮਕਤ ਹੋ ਜਾਵਾਂਗੇ।

ਜੋ ਕੋ ਖਾਇਕੂ; ਆਖਣਿ ਪਾਇ : ਜੋ ਕੋਈ (ਖਾਇਕ) ਮੂਰਖ ਕਹਿ ਰਕ ਸੈ'ਸੁਤੰਤਰ ਹਾਂ, ਮੁਕਤ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਗ੍ਰਤਮਸਮੀ ਹਾ, ਮੈ'ਸੂਦ ਖੁਦਾ ਹਾਂ, ਮੈ'

and I have a second The same of come of the ਅਤੇ ਇਹੋਂ ਹੀ ਪਾਠ ਨੀਕ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪਹਿਲੇ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹ ਜੀ ਨੇ 1 ਰਾਗ ਦੀ ਚਾਰ ਵਿਚ ਉਚਾਰਿਆ ਹੈ, "ਬਾਨੀ " ਾਂ ਦਾ ਅਖਰ ਹੈ ਇਸ ਦਾ ਅਰਬ ਮੁਰਖ ਹੈ। ਇਹ 🗸 🛪 (ਖਾਇਕ) ਪਾ ਹੀ ਸੂੰਧ ਹੈ ਜੀ।

級廠廠瀕鵩緰颷獥濴礟躜缀**嵡**譺獿獿**獥**獿 ਆਪ ਹੀ ਉਹਨਾਂ ਤੇ ਮੁਕਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਸੇ ਆਪ ਹੀ ਆਗਿਆਨ ਨੂੰ ਸਰ **ਹ** ਆਪ ਹੀ ਉਹਨਾਤ ਸਕਤ ਹੈ ਸਭੇ ਕੁਛ ਕਰ ਸਕਵਾ ਹਾਂ। ਇਉਂ ਆਖਣਾ ਹੈ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਆਪ ਹੀ ਸਭੇ ਕੁਛ ਕਰ ਸਕਵਾ ਹਾਂ। ਇਉਂ ਆਖਣਾ ਹੈ ਹੁੰਦਿ) ਪੂ ਵੇਂ । ਵਾ :-(ਜੇ ਕੋ) ਜੋ ਕੋਈ (ਖਾਇਕ) ਵਿਸ਼ੇ ਅਨੰਦੀ ਪੁਰਸ਼ ਆਖਣਾ ਵੀ ਕਰੇਤਾਂ ।

ਭਾ:=(ਜ ਕਾ ਜੋਤੀਆ ਮਹਿ ਖਾਇ :—(ਜੇਤੀਆ) ਜਿਤਨੀਆਂ ਉਹ ਜਾਣੀ ਜੋਤੀਆਂ ਮਹਿ ਖਾਇ :—(ਜੇਤੀਆਂ) ਜਿਤਨੀਆਂ ਤਰਕਾਂ ਰੂਹੀ, ਲਾਨ੍ਤਾਂ ਰੂਹੀ, ਜਮਾਂ ਦੀਆਂ ਸੱਟਾਂ ਦਾ (ਮੂਹਿ) ਮੋਹ ਦਾਆਂ ਤਰਬਾ ਰੂਗ, ਆਨ੍ਹਤ ਤੋਂ ਹੈ। ਵਾ :--ਪਲੋਗ ਵਿਚ ਜਾ ਹੈ ਜਾਣੇਗਾ। ਮੋਟੀ ਕੀਵਾ ਹੈ ਉਹ ਹੀ ਜ ਟਵਾ ਹੈ। ਵਾ :--ਪਲੋਗ ਵਿਚ ਜਾ ਹੈ ਜਾਣੇਗਾ।

ਗ ਗਵਾਰ ਵਰ ਹਾਂ ਜਵਦ ਬ:-ਉਹ ਸੰਭਾ ਮਹਾਤਮੀ ਤੱਤ ਕੋਤਿਆਂ ਦੀ ਸਫ਼ਾ ਵਿਚ ਸਦੇ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਹੈ ਉਹ ਸਾਣੇਗਾ ਜਿਤਨੀਆਂ ਮੂੰਹ ਤੋਂ ਲਾਨ੍ਹਤਾਂ ਰੂਪੀ ਮਹਾਤਮਾਂ **ਦੀਆਂ ਤਰਗਾਂ ਰੂਪੀ**

ਚੋਣਾ ਚਾਰਕਾ । ਅਕਾ ... ਅਮਨਸ ਸਨਮੁੱਦੀ ਵੀਓ ਜਿਹ ਨਾਕੁਰ ਸੋ ਤੇ ਕਿਉਂ ਚਿਸ਼ਰਾਇਓ ॥ (ਅੰਗ ਵ₀₄₎ ਸਨਸ ਸਨਮੁ ਵਾਰ ਸਿਹਾ ਰੂਪੀ ਤਰਕਾਂ ਦੀਆਂ ਚੌਣਾਂ ਖਾਵੇਗਾ ਕਿ ਦੌਸ ਤੋਂ ਦਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਬਰਨਾਂ ਰੂਪੀ ਤਰਕਾਂ ਦੀਆਂ ਚੌਣਾਂ ਖਾਵੇਗਾ ਕਿ ਦੌਸ ਤੋਂ

ਅਪਣੇ ਮਨ ਨੂੰ ਰੋਕ ਕਿਆ ਹੈ ? ਵਿਸ਼ੇ ਰੋਕ ਲਏ ਹਨ ? ਇੰਦੀਆਂ ਦਾ ਦੁਸਤ ਆਪਣ ਮਨ ਨੂੰ ਰਕ ਕਿਸ ਕੀਤਾ ਤੀ ਲਾਹਨਤ ਹੈ ਕੇਰੇ ਮਨੂਚਾ ਜਨਮ ਚਾਰੇ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ ? ਜੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਤੀ ਲਾਹਨਤ ਹੈ ਕੇਰੇ ਮਨੂਚਾ ਜਨਮ ਚਾਰੇ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ : ਸਿੰਦ ਹੈ ? ਐਵਾਂ ਹੈਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਹੈ ਆਪ ਹੀ ਸਟ ਰੇਪੂ ਨੂੰ ਤੇ ਕੀ ਪਾਰਿਆ ਹੈ ? ਐਵਾਂ ਹੈਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ । ਕਰ ਹੈ ਸਟ ਰੇਪੂ ਨੂੰ ਤੋਂ ਕਾ ਖਾਟਆ ਹੈ। ਬਣਿਆ ਫਿਰਦਾ ਹੈ'। ਫਰ ਜਾਣੇ ਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਸਣ ਕਪੜੀ ਜੁੱਤੇ ਸਣੇ ਖੁਟ ' ਬਣਿਆ ਫਿਰਦਾ ਹੈ'। ਫਰ ਜਾਣੇ ਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਸਟ ਕਪਤਾ ਦੂਤ ਸਦਾ ਹੈ। ਆਹੀ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ ਸਕਦਾ, ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦ ਭਾਣੇ ਵਿਚ ਮੂਰਖਤਾਈ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਆਹੀ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ ਸਕਦਾ ਹੈ।ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਰੂਲ ਕੇ ਸ**ਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਾਲ ਹੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ।ਨਹੀਂ**' ਜਾਂ

(ਓਹੁ ਜਾਣੈ; ਜੋਤੀਆ ਮੂਹਿ ਖਾਇ॥) ਸਾਖੀ ਜੈਮਨਿ ਮਨੀ ਦੀ

ਜੈਮਨਿ ਮਨੀ ਬਿਆਸ ਜੀ ਦਾ ਚੋਲਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਕਾਫੀ ਵਿਦਿਆ ਜ਼ਮਾਨ ਸਨ। ਪਾਹਤ ਕੀਤੀ ਵੇਂਦ ਅ ਦਿ ਪੜ੍ਹੋ। ਅਹੰਬ੍ਰਮਸਮੀ ਦੇ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਮਨ ਵਿਚ ਪ੍ਰਾਹਤ ਕਾਰ ਜੀਵ ਕੇ ਈਸ਼ਰ ਬਹੁਮ ਦਾ ਸਰੂਪ ਹਨ। ਭਾਵ ਸ਼ੈ ਉਹੀ ਬ੍ਰੀਮ ਹਾਰਨ ਕੀਕਾ। ਜੀਵ ਕੇ ਈਸ਼ਰ ਬਹੁਮ ਦਾ ਸਰੂਪ ਹਨ। ਭਾਵ ਸ਼ੈ ਉਹੀ ਬ੍ਰੀਮ ਹਾਰਨ ਕਾਤਾ। ਹਾਂ। ਵੇਵਾਤ ਭਾਗ ਨੂੰ ਉਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਤ੍ਰ ਕੇ, ਸਮਝ ਕੇ ਮਨ ਵਿਚ ਧਾਰਨ ਕੀਤਾ। ੇ ਵਵਾਤ ਤੋਂ ਨੂੰ ਆਪਣ ਗ੍ਰੰਥ 'ਪੂਰਬ ਮੀਆਸਾ ਸ਼ਾਸਤ ਦੇ ਵਿਚ ਲਿਖ ਇਹ ਜੈਮਨਿਸ਼ਨੀ ਨੂੰ ਆਪਣ ਗ੍ਰੰਥ 'ਪੂਰਬ ਮੀਆਸਾ ਸ਼ਾਸਤ ਦੇ ਵਿਚ ਲਿਖ ਇਹ ਕਿਸ਼ਨਰਾਨ ਨੂੰ ਸਾਨਘਾ ਕਰ ਦਹੀ, ਕਰ ਸਕਦੀ। ਵਜਾਵਤ ਸੀਬੜ ਨ ਨੂੰ ਸਟਾਇਆਂ ਕਿ ਇਹ ਮੈਂ ਲਿਕਿਆ ਹੈ। ਬਿਆਸ ਜੀ ਨੇ ਫਿਰ ੇ ਕਿਸ਼ ਜੋ ਕੇ ਦੀ ਮਾਇਆ ਤੇ, ਬਜ਼ਪਾ ਸੰਬਕਲ ਹੈ ਗਿਆਪਣੀ

多數從於實際認識的複數的學 ਨੂੰ ਭੀ ਮੋਹ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਹਨ ਕੀਤਾ ਤੋਂ ਗ੍ਰੰਥ ਵਿਚ' ਇਹ ਨਾ ਹੀ ਕੋ ਵਿਆ।

ਬਿਆਸ ਸੀਨੇ ਇਕ ਇਨ ਇਸ ਦੀ ਪਰਖ ਕਰਨ ਦੀ ਜੁਗਤੀ ਰਚੀ। ਇਕ ਰਾਜਪੁਤ੍ਰ ਦੀ ਬਾਦੀ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਰਚਿਆ। ਆਪ ਲੜਕੀ ਦਾ ਰੂਪ ਬਣਿਆ। ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਆਪਣ ਪਤੇ ਨੂੰ ਵਿਆਹ ਕੇ ਤੱਲ ਤੋਂ ਜੈਂਪ ਦੇ ਸਮੇਤ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸ਼ਾਮ ਦਾ ਵਕਤ ਹੈ, ਜੇਮਨਿ ਮੂਨੀ ਦੀ ਕਟੀਆਂ ਦੇ ਨੇਤੇ ਆਉਣ ਤੋਂ ਇਕਸ਼ਰ ਨਿਕਲਿਆ, ਜਿਸਦੇ ਭਰਤੋਂ ਸਾਰੀ ਜੰਦ ਰਾਜ ਕੁਮਾਰ ਦੇ ਸਮਤ ਵੱਜ ਰਾਈ। ਬਾਕੀ ਮਿਟੜ ਤੱਲ ਵਿਚ ਇਕ ਲਾੜੀ ਹੀ ਰਹਿ ਰਾਈ ਤੇ ਉਸ ਨੇ ਭੁੱਣਾਸ਼ਰ ਕਰ ਦਿਤਾ। ਉਸ ਦੀ ਅਵਾਜ਼ ਸੁਣ ਕੇ ਰਿਖੀ ਪਾਸ਼ ਅ ਇਆ ਹੈ। ਰੇਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਪੁਛਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਸ਼ਾਰਾਪ੍ਰਸ਼ੰਗ ਦੋਸ਼ਿਆ ਕਿ ਸ਼ੇਰ ਦੇ ਨਿਕਲਣ ਕਰਕੇ ਸਾਰ ਭੱਜ ਗਏ ਹਨ ਮੈਂ ਇਕੱਲੀ ਰਹਿ ਗਈ ਹਾਂ। ਰਿਖੀ ਨੇ ਦਿਲਾਸ਼ਾ ਦਿਤਾ ਤੇ ਕਿਹਾ ਸਵੇਰ ਹੋਵੇ ਤੋਂ ਚਲੀ ਜਾਈ, ਹੁਣ ਇਥੇ ਮੱਟ ਵਿਚ ਤੂੰ ਆਰਾਮ ਕਰ ਤੇ ਦੁਸਰ ਵਿਚ ਮਰਾਆਸਣ ਹੈ। ਰਾਤ ਨੂੰ ਸ਼ੋਰ ਤੇ ਦੇ ਤ ਆਦਿ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਬੂਹਾ ਬੰਦ ਰੱਖਣਾ ਤੋਂ ਜੇ ਗਤ ਨੂੰ ਕੋਈ ਕਰ, ਭਾਵੇਂ ਮੈਂ' ਵੀ ਕਹਾਂ, ਬੂਹਾ ਨਹੀਂ' ਖੋਲ੍ਹਣਾ ।

ਸ਼ੇ ਉਸ ਲਾੜੀ ਨੇ ਮੱਟ ਵਿਚ ਅਰਾਮ ਕਰਨ ਲਈ ਬੂਹਾ ਬੰਦ ਕਰ ਲਿਆ। ਜਦ ਕਥ ਰਾਤ ਚਲੀ ਗਈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਬੜੀ ਸ਼੍ਰੈਂਦਰ, ਕੇਮਲ, ਮੋਹਣੀ ਸੂਰ ਨਾਲ ਵੋਦ ਦੀਆਂ ਰਿਚਾਂ ਪੜਨੀਆਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀ ਤੀਆ, ਜ਼ਿਨ੍ਹਾ ਨੂੰ ਸੁਣ ਕੇ ਰਿਖੀ ਦਾਮਨ ਮੌਹਿਆ ਰਿਆ। ਆਪਣਾ ਮੇਟ ਛੋਡੋ ਕੇ ਇਸ ਦੇ ਮੌਦ ਪਾਸ਼ ਆ ਗਿਆ। ਮਨ ਵਿਚ ਵਿਕਾਰ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਰਿਆ। ਬੂਹਾ ਖੇਕਣ ਵਾਸਤੇ ਕਿਹਾ। ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਨਾ ਬੋਲਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਤਰਾਂ ਰਿਚਾਂ ਪੜ੍ਹਦੀ ਰਹੀ। ਜੈਮਨਿ ਮੂਨੀ ਅਤੀ ਕਾਮਾਤਰ ਹੈ ਰਿਆ। ਇਸ ਨੇ ਮੌਟ ਦੇ ਤਖ਼ਤੇ ਤੇੜਨ ਚਾਹੁਪਰ ਨਾਹੀ ਟ ਫ਼ਾ ਅਖ਼ੀਰ ਉੱਪਰੇ ਮੌਟ ਭੰਨ ਕੇ ਛੱਤ ਪੁੱਟ ਕੇ ਵਿਚ ਲਮਕ ਪਿਆ ਜਦੋਂ ਵਿਚ ਜਾ ਕ ਵੇਰਿਆ ਤਾਂ ਅੰਗੇ ਬਿਆਸ ਜਿਥਾ ਬਠਾ ਹੈ ਜਿਹ ਤਵੰਡੀਆ ਵੜੀਆਂ ਜਵਾ ਹਨ ਤੋਂ ਰਿਚਾਂ ਪੜ੍ਹ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜੋ ਵਿਕੀ ਮੁਕਿਹੂ ਨੂੰ ਜਾਂਕੀ ਹੋਮਾ ਸੀ ਗਿਆਨਵਾਨ ਨੁੰਮਨੰੲਆਂ ਮੌਹ ਨਹਾਂ ਬੜਦੀ ਹਨ ਵਿੱਤਰ' ਮੰਤਿਆ ਗਿਆ ? ਇਹ ਸੌਣ ਕੇ ਬੜਾਸ਼ਰਮਿੰਦਾ ਹੈ ਸਨਾਤ ਕਰ ਉਹ ਪੰਤਰੀਆਂ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪੜਾਰਦੇ ਰਥ ਵਿਚੰਕੋਟੀਆਂ। ਸੇਜ਼ ਅਹਾ ਅਪਤ ਕਰ ਕਿ ਮੈਂ ਛੇ 'ਮਕਦਾ ਹਾਤਾ ਦਨੀਆਂ ਦੀਆਂ ਤਰਕਾਰਪ ਚ. ਜਿਤਨੀਆ ਉਹ ਖਾਦਾ ਹੈ ਉਹ ਆਪ ਹੀ 概念 (京和本) ਕਿਵੇਂ ਨਾਰਦ ਨ ਮਾਣ ਕੀ ਹਾਈ ਕਿ ਮੈਂ ਬਾਮ ਤੋਂ ਫ਼ੋਟ ਬਾਰਾ ਪ੍ਰ () ਜਾਣਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਨਾਰਦ ਨ ਮਾਣ ਕੀ ਹਾਈ ਕਿ ਮੈਂ ਬਾਮ ਨੇ ਸ਼ਹਿਤ ਜਾਣਦਾ ਹੈ। ਜਿਵਾਂ ਨਾਰਵਾਰ ਅਤੇ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਬੀਵਰ ਦਾ ਮੰਹ ਵਿ ਨਿਆ ਹੈ। ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਕੀਤ ਪ੍ਰਕਬ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਬੀਵਰ ਦਾ ਮੰਹ ਵਿ ਲਿਆ ਹੈ। ਵਿਸ਼ਹੂਆਂ ਸ਼ਹੀ ਤੇ ਸ਼ਹੂਰੀ ਕਰ ਨਾਰਦ ਹਿਰਾਨ ਹੈ ਹੈ (ਤਾ ਗੁ) ਲਵਾਉਣਾ ਪਿਆ ਸੀ। ਤ੍ਰਿਸ਼ਚੀ ਜੋ ਕਰ ਨਾਰਦ ਹਿਰਾਨ ਹੈ ਹੈ (ਤਾ ਗੁ) ਵਾਉਣਾ ਪਿਆ ਸਮੇਂ ਬ੍ਰਿਤਸਰ ਵਾ '- ਹੌਕਾਰੀ ਭੁਪਸਵੀ ਤੋਂ, ਸਾਇਆ ਇਸਤ੍ਰੀ ਦਾ ਰੂਪ ਚਾਰਕੋ ਕੈਚਾਰਿਆਂ ਵਾ '- ਹੌਕਾਰੀ ਭੁਪਸਵੀ ਤੋਂ, ਸਾਹਿਆਂ ਇਸਤ੍ਰੀ ਦਾ ਰੂਪ ਚਾਰਕੋ ਕੈਚਾਰਿਆਂ ਵਾ '- ਹੁਕਾਰਾ ਤੁਹਮਵਾ ਤੋਂ ਸ਼ ਤੇ ਚੜਕ ਅਤਿਆਂ ਮਾਰਦੀ ਸੀ, ਕਹਿੰਦੀ ਤੇਰੇ ਵਰਗਿਆਂ ਤੇ ਬਿਨਾ ਕੈਂਕਿਆਜ਼ੇ ਤੋਂ

अं सक्ती अवसी ए ।

ਆਪ ਜਾਣੇ, ਆਪ ਦੇਇ:--ਆਖ ਹੀ ਸਤਿਗਰੂ ਸੀ (ਜਾਣੇ) ਆਪ ਜਾਵ, ਜੀ ਦੇ ਵਿਕਾਰਾਂ ਹੈ ਕੋਵਣਾ (ਜਾਣੇ) ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਅੰਤਰਜ਼ਾਮੀ ਹਨ ਕੋਜ਼ਿੰਗੀ ਦੇ ਵਿਕਾਰਾਂ ਹੈ ਕੋਵਣਾ (ਜਾਣੇ) ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਅੰਤਰਜ਼ਾਮ ਹਨ ਜਾਂ ਜਾਂ ਵਿਚ ਗ੍ਰੰਸ਼ ਹੋਏ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਵਾਮ ਸੇਵਾ ਵਿਚ

ਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਯੂਬਾਰ ਅੰਸਵਾ ਕਰਤੇ ਹੋਇ ਨਿਹਕਾਮੀ ((ਰਿਸ਼ਕਊ ਹੋਰ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਜਆਮੀ (* (੨੮੬) ਵਾ ਕਰਤ ਗੁਣਾਨਰਆਂ ਨੂੰ ਉਪਾਸ਼ਨਾ ਭਗਤੀ ਵਿਚ ਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੈ। ਚੰਚਲ ਚਿਤ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਉਪਾਸ਼ਨਾ ਭਗਤੀ ਵਿਚ ਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੈ। ਚੌਰਲ ਰਿਤ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਭਾਣੋਂ ਵਿਚ ਚੋਲਾਕੇ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ _{ਦੋ}

ਦਾਤ ਦੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤ ਦੇ ਦਿੰਦ ਹਨ। ਇਉਂ ਅੰਤਰਜ਼ਾਮਤਾ ਨਾਲ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਹਿਰਦਿਆਂ ਦੀ _{ਆਪ} ਵਿਚਾ ਅਤਰਜਾਸਤ ਦੀ ਭਾਣੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਤ ਤੇ ਆਪ ਹੈ ਬਖ਼ਬਿਸ਼ਾਂ ਕਰ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਭਾਣੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਤ ਤੇ ਆਪ ਹੈ ਬਖ਼ਬਿਸ਼ਾਂ ਕਰ

ਦੇ ਹਨ। ਵਾ :-(ਆਪੋ ਜਾਣੇ) ਆਪਿ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਤ੍ਹੇ ਪਦ ਦੇ ਲੱਖ ਅਰਥ ਨੂੰ ਅਤੇ ਵਾ :=(ਆਪ ਜਾਂ ਹੀ ਤਰ ਪਦ ਦੇ ਲੱਖ ਅਰਥ ਦਾ ਬੰਧ ਸਿੱਖ ਨੂੰ ਦਿੰਦ ਹਨ। (ਆਪੋ ਦਾਂਦ) ਆਪ ਹੀ ਤਰ ਪਦ ਹੈ ਮੁਬੰਧ ਜੇਤਨ ਸ਼ਹਿਤਤ

ਕਪ ਦਾਈ ਆਪ ਹੀ ਪ੍ਰਬੁੱਧ ਚੇਤਨ ਸਤਿਗਰੂ ਰੂਪ ਹੈ ਕੇ ਸਰੂਪ । ਵਾ:- (ਆਪੋ ਜਾਵੇਂ) ਆਪ ਹੀ ਪ੍ਰਬੁੱਧ ਚੇਤਨ ਸਤਿਗਰੂ ਰੂਪ ਹੈ ਕੇ ਸਰੂਪ । ਵਾ:-[ਆਪਜ਼ਰ] ਭਾਈ ਜਨਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਆਪ ਹੀ ਅਪ੍ਰਬੁੱਧ ਚੇਤਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਹੈ।

ਲਾਨਾਦ ਵਾ:-ਆਪਣਾ ਆਪ ਹੀ ਤਰਪਦ ਦਾਲੀਚ ਅਰਥ ਰੂਪ ਹੈ, ਯਦਾ:-ਵਾ:-ਸ਼ਾਪਟਾ ਸੀ ਜਾਨਤਰ',ਚੌਂਪਈ)ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਹਿਰਦਿਆਂ ਦੀ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਪ ਹੀ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਆਤਮਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਾਥੀ ਰੁਪਰੇਤ ਸ਼ ਕੀ ਸਮਝ ਕੋਣ ਵਾਲਾ ਤੋਂ ਪਦ ਦਾ ਲੱਖ ਅਰਥ ਰੂਪ ਹੈ।

ਆਖ਼ਹਿ ਸਿ: ਭਿ ਕੋਈ ਕੋਇ: ਜਿਹੜੇ ਪ੍ਰਸਥਰ ਦੀ ਰਜਾਇ ਅਤਾ - ਅਖਰੰ ਹਨ ਕਿ ਪ੍ਰਮਸ਼ਰ ਜੀਵਾਂ ਦੇ ਕਰਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਦੁੱਖ ਸੁੱਖ ਵਿੱਚ

ਹੈ (ਸਿ) ਉਹ ਪਰਖ (ਭਿ) ਬਹੜੇ (ਕਈ ਕੋਇ) ਕਈ ਕਈ ਹਨ ਕੁੜਾ ਵਿਚ'। 🕄 ਵਾਂ :-ਜਹੜ ਦਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਆਖਦ ਹਨ ਕਿ (ਾਸ) ਉਹ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਤੋਂ ਪਦ ਦਾ ਲੱਖ ਅਰਥ ਰੂਪ ਆਪ ਹੈ ਅਤੇ (fa) ਬਹੜੇ ਤੱਤ ਪਰ ਲੱਖ ਅਰਥ ਰੂਪ ਵੀ ਆਪ ਹੈ। ਉੱਹ (ਕਸੀ ਕਇ) ਨਈ ਕਈ ਹਨ ਕੁੱੜਾਂ ਵਿਚੋਂ ।

(449)

ਯੂਰਾ : 'ਬੱਟਨ ਮੈਂ ਨਾਨਕ ਕਉ, ਨਾਰਾਇਨ ਜਿਹ ਚੀਤਿ ਸ਼' (ਅੰਗ ੧੪੨੭)

ਜਿਸਨੇ ਬਖਸ; ਸਿਫਤਿ ਸਾਲਾਹ :-ਜਿਲ੍ਹੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸੇਸ਼ਰ ਆਪਣੀ (ਸ਼ਿਟਤਿ) ਭਗਤੀ ਇਕੱਲੇ ਮੈਠਕ ਬੰਦਗੀ ਕਰਨੀ (ਸਾਲਾਹ) ਸੈਗੜ ਵਿਚ (ਮਲਕ ਪ੍ਰਮਸ਼ਰ ਦਾ ਜਸ ਕਰਨਾ ਦਏ. ਵਾ:-(ਜਿਣਤਿ ਸਾਲਾਹ) ਕੀਰਤਨ ਭਗਤੀ ਰਖ਼ਸ਼ ਦੇਵੇ। ਮਿਲ ਕੇ ਗੁਰਬਾਣੀ ਦੇ ਸ਼ਬਦੀ ਨੂੰ ਸਾਜ਼ੀ ਨਾਲ ਗਾਉਣਾ ਭੀਰਤਨ ਹੈ।' 'ਵਾਹ ਵਾਹ ਮਿਫਤਿ ਸਲਾਹ ਹੈ ਗਰਮੁੱਖ ਸਭ ਕੋਇ॥' (੫੧੪)। ਵਾਂ : ਸਿਫਤੀ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਜਿਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ (ਸਾਲਾਹ) ਮੰਦਰੀ ਬਖ਼ਸ਼ ਦੇਵੇਂ।

ਅਬਵਾ: ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਜੋ ਸਿਫਤਾ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੈ ਆਪਣੀ (ਸਾਲਾਹ) ਤੌਰ ਪਦ ਦਾ ਲੱਖ ਅਰਥ ਰੂਪ ਅਤੇ ਤ੍ਰੰ ਪਦ ਦਾ ਲਖ ਅਰਥ ਦਾ ਨਿਰਨਾ ਰੂਪ (ਸਿਫਤਿ) ਬਖਬ ਦੇ ਦਾ ਹੈ। ਵਾ :-ਜਿਸ ਨੂੰ ਭਗਤੀ ਰੂਪੀ ਸਿਫਤ ਬਖਬ ਦਿੱਤੇ ਹੋ ਉਹ ਅਗ (ਸਾਲਾਹ) ਭਗਤੀ ਕਰਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ 'ਅਰਬੀ ਪਦ' (ਸਾਲਾਹ) ਕਲਿਆਣ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਵਾ : ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਰੂਪ, ਭੂਤ ਲੱਖਣਾਂ ਦਾ ਨਿਰਨਾ ਕਰਨ ਰੂਪ ਸਿਫ਼ਤ ਤੋਂ ਤਦਸਥੀ ਲੱਖਣਾ ਦਾ ਨਿਰਨਾ ਕਰਨ ਰੂਪ ਸਾਲਾਹ ਬਖਸਦਾ ਹੈ। ਉਹ :--

ਨਾਨਕ; ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਪਾਤਿਸਾਹੂ :=ਸ਼ਤਿਗਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵਜੀ ਵਰਮਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਵ ਹਿਗੂਰੂ ਦੀ ਡਰਾਤੀ ਕਰਕੇ ਪਾੜਿਸਾਹਾ ਦਾ ਪਾਤਸਾਹ ਬਣ ਜੀਦਾ ਹੈ। (ਧੁ ਆਦਿ ਵਾਂਗ) ਯਥਾ :--

ਨਾਨਕ ਹੋਰਿ ^{} ਪਾਤਿਸ਼ ਦੀਅ ਕੂੜੀਆਂ ਨਾਮਿ ਰੰਤ ਪਾਤਸ਼ਾਹ[ਾ] (੧੪੧੩) ਅਬਵਾ :-ਉਹ ਗੁਰਮੁਖ ਸਕੂਪ ਰੂਪ (ਪਾਤਿ) ਤਖਤ ਦੀ (ਸਾਹੀਂ) ਮਾਲਕੀ ਹਾ ਕੇ (ਪੁਤਿਸ਼ਾਹ) ਸਕੂਪ ਰੂਪੀ (ਪੁਤਿ) ਤੁਖਤ ਦਾ (ਸਾਹ) ਮਾਲਕ ਜੋ ਵਾਹਿਗੜ੍ਹ ਹੈ ਉਸਦਾ ਸਰੂਪ ਹੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਯਥਾ :

ਅਬ ਤਰੇ ਜਾਣਿ ਚਰੇ ਸਿੰਘਾਸ਼ਨਿ ਮਿਲੇ ਹੈ ਸਾਰਿੰਗ ਪਾਨੀ॥ ਰਾਮ ਕਬੀਰਾ ਏਕ ਭਏ ਹੈ ਕੋਇ ਨ ਸਕੇ ਪਰਾਨੀ ॥ (ਅੰਗ ਖ੬੯) ਵਾਂ; ਉਹ ਗੁਰਮੁਖ (ਬਾਕਿਸ਼ਾਹੀ) ਸਰੂਹ ਰੂਪੀ ਪਾਤਮਾਹੀ ਨੂੰ ਪਾ ਕੇ ਬਹਮਾ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਅਮੇਟ ਦੀਆਂ ਪਾਜਸ਼ਾਹੀਆਂ ਦੇ ਭੀ ਪਾਜਸ਼ਾਹ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਸੀ ਜਪੂ ਜੀ ਸਾਹਿਬ

- अं ਛੱਬੀਵੀਂ ਪਉੜੀ ਪ੍ਰਾਰੰਭ (

ਅਮੂਲ ਗੁਣ, ਅਮੂਲ ਵਾਪਾਰ॥ ਅਮੂਲ ਵਾਪਾਰੀਏ, ਅਮੂਲ ਭੰਡਾਰ॥ ਅਮੂਲਿ ਆਵਹਿ, ਅਮੂਲ ਲੈ ਜਾਹਿ॥ ਅਮੂਲ ਭਾਵਿ; ਅਮੂਲਾ ਸਮਾਹਿ॥ ਅਮੂਲੂ ਧਰਮ ਅਮਲ ਦੀਬਾਣੂ॥ ਅਮੁਲੂ ਤੁਲੂ: ਅਮੁਲ ਪਰਵਾਣੂ॥ ਅਮੁਲੂ ਬਖਸੀਸ; ਅਮੁਲੂ ਨੀਸਾਣੂ ॥ ਅਮੁਲੂ ਕਰਮ; ਅਮਲੂ ਫੁਰਮਾਣੂ॥ ਅਮੂਲੇ ਅਮੂਲੂ; ਆਖਿਆ ਨੂ ਜਾਇ॥ ਆਖ਼ਿ ਆਖ਼ਿ, ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ_॥ ਆਖਹਿ; ਵੰਦ ਪਾਠ ਪੂਰਾਣੂ॥ ਆਖਹਿ; ਪੜੇ ਕਰਹਿ ਵਿਖਿਆਣ॥ ਆਖਹਿ ਬਰਮੇ; ਆਖਹਿ ਇੰਦ॥ ਆਖਹਿ ਗੋਪੀ; ਤੋਂ ਗੋਵਿੰਦ॥ ਆਖਹਿ ਈਸਰ ਅਤਰਿ ਸਿਧ॥ ਆਖਹਿ; ਕੇਤੇ ਕੀਤੇ ਬਧ॥ ਆਖਹਿ ਦਾਨਵ; ਆਖਹਿ ਦੇਵ॥ ਆਖਹਿ ਸਰਿ ਨਰ: ਮਨਿ ਜਨ ਸੇਵਿ॥ ਕੋਤੇ ਆਖਹਿ; ਆਖਣਿ ਪਾਹਿ॥ ਕੇਤੇ ਕਹਿ ਕਹਿ; ਉਠਿ ਉਠਿ ਜਾਹਿ॥ ਏਤੇ ਕੀਤੇ; ਹੋਰਿ ਕਰੇਹਿ॥ ਤਾਂ ਆਖਿਨ ਸਕਹਿ. ਕੋਈ ਕੋਇ॥ ਜੇਵਡੂ ਭਾਵੇਂ; ਤੇਵਡੂ ਹੋਇ॥ ਨਾਨਕ ਜਾਣੈ; ਸਾਰਾ ਸੋਇ॥ ਜੋ ਕੇ ਆਖੇ; ਬੋਲੂ ਵਿਗਾੜ॥ ਤਾ ਲਿਖੀਐ; ਸਿਰਿ ਗਾਵਾਰਾ ਗਾਵਾਰੂ ॥ ੨੬॥

ਅਰਥ ੧–ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-ਸਿੰਗ ਨੇ ਸ਼ਰਿਗਰਾ ਤੋਂ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਉ_ਵੇ ਸ਼ਸ਼ਸ਼ ਦੇ ਗਣ ਅਤੇ ਵਾਪਾਰ ਦਸੋ ਜੀ ? SON TENEDERS OF THE PROPERTY O

ਉੱਤਰ :-ਅਮੂਲ ਗੁਣ :-ਹ ਸਿੱਧੇ। ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਵਾਲੇ। ਸ਼ਭ ਰਾਣ ਬਰ ਹੀ (ਅਮੂਲ) ਅਮੈਲਬ ਛਾਵ ਕੀਮਤੀ ਹਨ। ਯਥਾ : "ਮੋਲਿ ਨ ਹਾਈ**ਐ ਗੁਵਰ ਅਮੌਲ ॥" (**ਅੰਗ ੨੯੪)

'ਗੁਣ ਅਮੌਲਕ ਪਾਏ ਨ ਜ਼ਾਹਿ॥' (ਅੰਗ ૩੬੧)

ਮਲਾਬ ਕਰੋਰੀ ਮਿਲੈ ਨ ਕੋਰ । ਜਿਸਾਂਹ ਪ੍ਰਾਹਤਿ ਤਿਸ਼ ਹੀ ਦੇਹਿ ।' (300)

ਅਮਲ ਵਾਪਾਰ '-ਸਾਰ ਸੰਗਾਤ ਰੂਪੀ ਕਿ ਵਿਚੇ' ਬੂਠ ਛੱਗ ਕੇ ਮੱਚ, ਕਾਮ ਵਿਆਗ ਕੇ ਵਸਤ ਵਿਚਾਜ, ਕੋਧ ਛੱਕ ਕੇ ਸ਼ਾਂਤੀ, ਲਭ ਦੇ ਕੇ ਸੇਵਬ, ਸਹ ਦੇ ਕ ਸਿਰੋਕ, ਹੋਵਾ ਮਹਾ ਕੇ ਮਿੰਘ ਦਾ ਲੈਟੀ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਗੁਣਾਂ ਦੀ ਧਾਰਨਾ। ਕਰਨ ਹੁੰਦ ਵਾਪਾਰ ਕੀ ਅਮੈਲਕ ਹੈ।

ਅਮਲ ਵਸਤੂ ਜਿੰਨ ਭਰਾਂਦੀ ਹੋਈ ਹੈ:--

੧, ਜੇ ਵਸਤੂ ਬਿ≭ਾਂ ਮੁੱਲ ਤੋਂ ਸਫਤ ਹੀ ਮਿਲ ਜਾਵੇ ।

ਕ ਜੋ ਵਸਤੂ ਵਿੱਦਿਆ, ਬੱਧ ਅਤੇ ਧਨ ਨਾਲ ਭੀ ਨਾ ਮਿਲ ਸਕੇ।

ਭ ਜੋ ਵਾਹਿਗਰ ਦੀ ਬਖ਼ਸ਼ਸ਼ ਨਾਲ ਮਿਲ, ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੋਵੇਂ ਉਹ ਵੀ ਅਮਲ ਹੈ।

ਅਮੁਲ ਵਾਪਾਰੀਏ; ਅਮੁਲ ਭੈਡਾਰ :--ੳਸ਼ ਦੇ ਸਿਖ ਜਗਤਾਸੂ ਸਭ ਗਣ ਖ਼ਰੀਦਣ ਵਾਲੇ ਵਾਪਾਰੀਏ ਅਬਵਾ ਬਹੁਮ ਰਿਆਨੀ ਵਾਧਾਰ ਕਰਾਉਣ ਵਾਲ ਵਾਪਾਰੀਏ ਭੀ ਅਮੇਲਕ ਹਨ ਅਤੇ ਅਕਾਲ ਪਰਖ ਦਾ ਭੰਡਾਰਾ ਸ਼ਰਿਸੰਗਤ ਵਾ ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਭੀ ਅਮੌਲਕ ਹੈ।

ਅਮੁਲ ਆਵਹਿ; ਅਮੁਲ ਲੈ ਜਾਹਿ :--ਜ਼ੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਾਤਲੋਕ ਵਿਚ ਮਨੁਖਾ ਜਨਮ ਧਾਰ ਕੇ (ਆਵਰਿ) ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਆਉਣਾ ਵੀ ਅਮੌਲਕ ਹੈ। ਅਤੇ ਜਿਹੜਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਮਕਤਿ ਆਦਿਕਾਂ ਨੂੰ (ਲੈ ਜਾਹਿ) ਲੈ ਕੇ ਸੱਚ ਚੰਤ ਵਿਚ ਜਾਣਾ ਹੈ ਇਹ ਵੀ

ਅਮੁਲ ਭਾਇ; ਅਮੁਲਾ ਸਮਾਹਿ:--ਉਸ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ (ਭਾਇ) ਭਾਣਾ ਮੰਨਣਾ ਦੀ ਅਮੇਲਕ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਵਿਚ (ਸਮਾਹਿ) ਸਮਾਉਣਾ ਭਾਵ

ਅਮੁਲੂ ਧਰਮੂ; ਅਮੁਲੂ ਦੀਬਾਣੂ :-ਰਸਟਾ ਧਰਮ ਜੋ ਸੱਤ, ਵਿੱਤ

到 ay ar arroa 多类液体放射液凝胶液体液凝胶液液液液凝胶液 多类液体放射液液液液液液液液液液液液液液液 ਅਵਿਤ ਸਕੂਪ ਹੈ ਇਹ ਵੀ ਅਮੁੱਲਕ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਸਦੀ (ਵੀਚਾਣ) ਸਭਾ ਵਿ ਅਵਿਤ ਸਕੂਪ ਹੈ ਇਹ ਵੀ ਅਮੁੱਲਕ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਸਦੀ (ਵੀਚਾਣ) ਸਭਾ ਵਿ ਸ੍ਰੀ ਜਪੂ ਸੀ ਸਾਹਿਬ ਅਵੈਦ ਸਕੂਪ ਹੈ ਇਹ ਵਾ ਸਮਲਕ ਹੈ। ਵਾ:-ਉਸਦਾ (ਦੀਬਾਣੂ) ਆਸ਼ਗ ਈ (

ਅਮਲ ਤੇਲ: ਅਮਲ ਪਰਵਾਣ :-ਅਮਲਕ ਹੀ ਉਸਦਾ (ਤੁਲ) ਅਸਨ ਤਨ। ਹੈ। ਫ਼ਾ :-(ਰੋਕ) ਬਿਰ ਦ ਗੁੜ ਸੰਸਥਰ ਸਿਲਦਾ ਹੈ। ਅਸਨ ਤਨ।

ਗਈ ਮਨੀ ਮਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ :--ਮਨਾਸਬਾ ਸਾਹਿਰ 'ਤਨ ਗੰਦਗੀ ਦੀ ਕਨਤੀ **ਹਾਂਹ ਹੀਰਿਆਂ ਦੀ ਖਾਣ**॥ ਜ ਸਿਰ ਵਿਤਿਆਂ ਹੀਰ ਮਿਲ ਗੈ **ਕੀ ਸਸਤਾ ਜਾਣ**॥

(ਬਹੀਵ ਬਿਲਾਸ ਗਿਆਨੀ ਠਾਕਰ ਸਿੰਘ ਵਿਤ) ਪੰਜਾ ਪਿਆਰਿਆ ਨੇ ਸਿਰ ਦੋ ਕੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਹ (ਤੁਲ੍ਹ)

ਵੱਟਾ ਪਰਖਨ ਰੂਪ ਵੀ ਅਮਲਕ ਹੈ। ਟਾ ਪਰਧਨ ਹੁਕਾ ਵ (ਅਮਲੂ ਪਰਵਾਟ੍ਰ) (ਪਰਵਾਣ) ਪਰਵਾਣੀਕ ਹੋਣਾ, ਬਰਾਬਰ ਹਾੜੇ ਜਾਣਾ (ਅਮਲੂ ਪਰਵਾਟ੍ਰ) (ਪਰਵਾਣ) ਜਿੱਖ ਨੂੰ ਹਉਮੀ ਤੱਕ ਕੇ ਸ਼ਹਿਤ (ਅਮਲੂ ਪਰਵਾਟ) (ਪਰਵਾਰ) ਇਹ ਵੀ ਅਮਲਕ ਹੈ। ਜਿਹੜਾ ਸਿੱਖ ਨੇ ਹਉਮੈ ਛੱਡ ਕੇ ਸਤਿਗਰੂ ਸ਼ੀੜ੍ਹ ਇਹ ਵੀ ਅਸਲਕ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਅਮੌਲਬ ਹੈ। ਵਾ :-(ਪਰਵਾਣ) ਸ਼ਾਸਤ ਉਪਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਕਮਾਉਣਾ ਹੈ ਇਹ ਵੀ ਅਮੌਲਬ ਹੈ। ਵਾ :-(ਪਰਵਾਣ) ਸ਼ਾਸਤ ਉਪਦਸ਼ ਨੂੰ ਕਮਾਰਵ ਉਸਦਾ ਕਰਨ ਕਰਨਾ ਹੈ ਭੇਦ ਦੀਆਂ ਬਾਹਤ ਪ੍ਰਮਾਣ ਦੁਆਰਾ ਜਿਹਤਾ ਉਸਦਾ ਕਰਨ ਕਰਨਾ ਹੈ ਭੇਦ ਦੀਆਂ ਬਾਹਤ ਪ੍ਰਮਾਣ ਦੁਆਰਾ ਜਿਹਤ ਵਿੱਚ ਦੀਆਂ ਸਾਧਰ ਜਗਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਜ ਜਗਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਅਭਦੇ ਦੀਆਂ ਸਾਧਰ ਜਗਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਜ ਜ਼ੁਗਤੀਆਂ ਦੂਆਂ ਹੈ। ਜ਼ਿੰਦ ਨੂੰ ਫੋਲਨ ਰੂਪ ਪਰਖਨ ਰੂਪ ਵੱਟਾ ਤੀ ਅਮੌਲਕ ਹੈ। ਅਮੌਲਕ ਹੈ। ਵਾ :- ਜੀਵਾਂ ਨੂੰ ਫੋਲਨ ਰੂਪ ਪਰਖਨ ਰੂਪ ਵੱਟਾ ਤੀ ਅਮੌਲਕ ਹੈ।

ਲਕਾਰ। ਅਮਲੂ ਬਖਸੀਸ; ਅਮੁਲੂ ਨੀਸਾਣੂ :=ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਬ੍ਰਨਾ। ਕਿਸਟਾ ਕਰਨੀ ਹੈ ਇਹ ਭੀ ਅਮਲਕ ਹੈ ਅਤ (ਨੀਸ਼ਣ) ਲੇਖ ਵਿਦਿਆ ਦੀ ਜੋ ਬਖਸੀਸ਼ ਕਰਨੀ ਹੈ ਇਹ ਕਰਕੇ ਸ਼ਹਿਗਤੀ ਹੀ ਨਿ ਾਵਾਦਆਂ ਦਾ ਜ ਕਰਮਾਨ ਮੌਂ ਦੇ ਦਾ ਸ਼ੰਬ ਭੀ ਅਮਲਤ ਹੈ। (ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਸਤਿਗੁੜਾਂ ਦੀ ਨਿਸ਼ਕਾਮ ਸ਼ੁਣ। ਮਾਰ ਦਾ ਸਬ ਤਾਂ ਸਿਸ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਕਰਮੂ ਹੋਇ ਸ ਸੇਵਾ ਲਾਗਾ ਹੈ (੯੬੪ ਵਿਚ ਲਗਦਾ ਹੈ) 'ਜਿਸ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਕਰਮੂ ਹੋਇ ਸ ਸੇਵਾ ਲਾਗਾ ਹੈ (੯੬੪ ਿਜ਼ ਕੈ ਮਸਤੀਕ ਭਾਗ ਸੇ ਸੇਵਾ ਲਾਇਆ ॥ (ਅੰਗ ੧੦੧)

ਆ ਕ ਸਮਤ ਹੈ। ਆ :- ਮਨੋਫ ਬੰਧ, ਕਿੰਦੀਆਂ ਤੇ ਪ੍ਰਣਾਂ ਆਦਿਕ ਦੀ ਬਖ਼ਸ਼ਸ਼ ਭੀ ਅਮੇਸ਼ਤ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ (ਨੀਸਾਣ ਲੱਖ ਸਰੂਪ ਦਾ ਪੂਗਟ ਹੋਣਾ ਤੀ ਅਮਲਕ ਹੈ।

ਅਮਲ ਕਰਮੂ:-ਪ੍ਰਮੁਸਰ ਦੀ ਜੀਆਂ ਤੋਂ (ਅਲੂਲ੍) ਅਮੁੱਕਰ ਹੈ

ਕਰਜ ਾਂ, ਪਾ ਹੈ, ਬਖਸ਼ਸ਼ ਹੈ

ਕਰਜ ਨਿਯਾਨਾ ਨੇ ਪਾਲਦਾ ਪ੍ਰਤੇ ਨਾਨਕ ਸਦੇ ਬੋਖਸਿੰਦ । (ਅੰਗਬਰ ਸਮਾ - ਮਿਲ੍ਹਿਜ਼ਘਣਾ ਨੇ ਪਾਲਦਾ ਪ੍ਰਤੇ ਨਾਨਕ ਸਦੇ ਬੋਖਸਿੰਦ । (ਅੰਗਬਰ ਣ ਤਾਕੇਰਰ ਲਿਖਿਆ ਨੇ ਜਾਇ । CLEEN CTA SERVICE TO LEGY 3

ਅਮਲ ਫਰਮਾਣ :-ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਗਰਬਾਣੀ ਰੂਪ(ਫਰਮਾਣ) ਹੁਕਮ ਭੀ ਅਮੇਲਕ ਹੈ। 'ਫ਼ਰਮਾਨ ਤਰਾ ਸਿਰੇ ਉਹਰਿ ਫਿਰਿਨ ਕਰਤ ਬੀਚਾਰ ('(ਭਰਵ) ਪੂਸ਼ਨ :–ਹ ਮਹਾਰਾਜ਼ ਜੀ ! ਏਹ ਜੋ ਆਪ ਨੇ ਅਮਲਕ ਵਸਤੂਆਂ ਕਹੀਆਂ ਹਨ, ਇਨਾਂ ਨੂੰ ਇਕ ਪਾਸ਼ ਪਾ ਦੇਈਏ, ਫਿਰ ਤਾਂ ਉਸ ਪਰਮਸਰ ਦਾ ਕਬਨ ਹ ਜਾਉ 🖁 ਤਾਂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਫ਼ੁਰਮਾਉਂਦੇ ਹਨ :--

(ययद)

ਅਮਲੋਂ ਅਮਲ, ਆਖਿਆ ਨ ਜਾਇ :-ਉਪਰੋਕਤ ਅਮੈਲਕ ਤੋਂ ਅਮੁਕਤ ਵਸਤਅੰ ਕਰਕ ਭੀ (ਆਖਿਆ) ਕਿਹਾ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ। ਵਾ :-ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਾਰੀਆਂ ਅਮੇਂਪਭ ਵਸਤੂਆਂ ਤੋਂ ਗੋ ਅਮੇਲੜ ਹੈ, ਕਿਹਾ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ। ਪ੍ਰਸ਼ਨ : -ਹ ਸ਼ਰਿਗੁਰੂ ਜੀ ! ਉਸ ਦੇ ਕਰਨ ਕਰਨ ਦਾ ਢਲ ਕੀ ਹੈ ?

ਉੱਤਰ : ਆਖਿ ਆਖਿ; ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ : ਬੇਅੰਤ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਉਸ ਪੁਮੇਸ਼ਤ ਨੂੰ (ਆਬਿ) ਮੁਖ ਕਰਕੇ (ਆਬਿ) ਅਖ੍ਰਾਣਾ ਦੁਆਰਾ ਆਖਦਿਆਂ ਆਖਵਿਆਂ (ਲਿਵ) ਬਿਤੀ ਜਭ ਜਾਦੀ ਹੈ

ਅਰਥ ੨ :-(ਅਮਲ ਗੁਣ;) ਸੰਤਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਤ, ਸੰਤੌਖ, ਦਇਆ, ਧਰਮ, ਵੀਚਾਰ, ਸ਼ਾਤੀ, ਧੀਰਜ ਨਿੰਮ੍ਤਾ ਆਦਿ ਜੋ ਇਹ ਗੁਣ ਹਨ ਅਮਲਕ ਹਨ।

(ਅਮਲ ਵਾਪਾਰ) ਸੌਤ ਸਤ, ਸੰਤੇਖਾਦਿ ਸ਼ੁਭ ਗੁਣਾ ਦਾ ਵਾਪਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਭਾਵ ਜੋ ਗੁਣ ਜਰਿਆਸੂਆਂ ਨੂੰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਸਰਧਾ ਸੇਵਾਂ ਵਟੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਿਤਾਂ ਦਾ ਇਹ ਵਪਾਰ ਭੀ ਅਮੇਲਕ ਹੈ .

(ਅਮਲ ਵਾਧਾਰੀਏ,) ਸੌਤਾਂ ਦੇ ਵਾਧਾਰੀਏ ਜਗਿਆਸ਼ ਅਮੌਲਕ ਹਨ। 'ਸੰਤਨ ਸਿਊ ਮੇਰੀ ਲੇਵਾ ਦੇਵੀ ਸੰਤਨ ਸਿਊ ਬਿਊਹਾਰਾ ।।⁷ (ਅੰਗ ੬੧੪) (миж ਕੌਤਾਰ) ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੰਤਾਂ ਦਾ ਤੇ ਜੀਗਆਸੂਆਂ ਦਾ ਹਿਰਦਾ ਰੂਪ ਭੌਤਾਰਾ ਸਰਧਾ ਆਦਿ ਗੁਣਾਂ ਸ਼ਹਿਤ ਅਮੇਲਕ ਹੈ

ਵਾ :-ਮੌਤਾਂ ਦਾ ਜਿਹੜਾ ਹਿਰਦਾ ਅੰਤਰਕਰਣ ਹੈ ਮਲ ਵਿਖੇਧ ਆਦਿਕ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵੇਂ ਅਵਰਨ ਆਦਿਆਂ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਵਹਿਰਾਰ ਦ ਗਿਆਨ ਦੇ ਸਮੇਤ ਹੈ ਲਿਵ ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਹੈ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹਿਰਦਾ ਅੰਤਰਕਰਣ ਰੂਪੀ ਭੰਡਾਰਾ (ਸੰਤ ਰਿਦਾ ਫੰਤਾਰ) ਭੀ ਅਮੌਲਕ ਹੈ।

(ਅਮਲ ਆਵੀੜ) ਅਮੇਲਕ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ੌਤਾਂ ਦੇ ਪਾਸ ਜਗਿਆਸੂਆਂ ਦਾ ਆਉਣਾ ਹੈ।

意動級與級級與與數學與數學與數學與學學與 可可可可可可可 'ਸੰਗ ਸਰਾਨ ਜੋ ਜੋੜੇ ਪੂੜੇ ਕੇ ਜੋੜੇ ਉਧਰਨਹਾਰ ' ' (ਅੰਗ ੨੭੯) 'ਪ੍ਰੰਤ ਸਰਾਨ ਜੋ ਜੋਹੇ ਪਤਾ ਅਮੌਲਕ ਹੀ ਉਹ ਉਹਦੇਸ਼ ਰੂਪ ਰਤਨ ਲੈ ਡੇ (ਅਮਲ ਲੈ ਕਰੀਹ) ਅਤੇ ਅਮੌਲਕ ਹੀ ਉਹ ਉਹਦੇਸ਼ ਰੂਪ ਰਤਨ ਲੈ ਡੇ

ਹਿੰਹਨ। (ਅਮਲ ਗਾਇ,) ਕਹਿਆਸੂਆਂ ਦਾ ਸ਼ੇਤੀ ਨਾਲ ਕੇ ,ਭ ਇ) ਪ੍ਰੰਘ ਹੈ ਇਹ ਭੂ) । ਜ਼ੋਵੇਂ ਹਨ।

ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਹੈ। ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਸੰਗਬੰਤ ਵਾਲੀ ਮਹੀ ਪੂਰਬ ਸੈਂਟ ਗਿਆਨੀ ਹਾਰਬਚਨ ਸਿੰਘ ਜ਼ੀ

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਿੰਗਰੀ ਵਾਕਿਆਂ ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਭਾਈ ਗਰਮਚ ਸਿੰਘ ਹੀ ਵਿ 'ਚਾਮਸਾ' ਭਿੰਗਰੀ ਵਾਕਿਆਂ ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਭਾਈ ਗਰਮਚ ਸਿੰਘ ਹੀ ਵਿ ਚਿਲਸਾ ਭਿਸ਼ਰਾ ਦਾ ਨਾਲ ਉਤੀਸਾਨ ਵਰ ਸਾਲ ਜੀ ਦੇ ਵਿਚ ਰਹਿ ਕ ਇਕ-ਰਸ਼ ਮਹਾ ਪੂਰਬੀ ਦੀ ਹੈ ਤੋਂ ਉਤੀਸ਼ਾ ਨੇ ਕਰ ਸ਼ਾਲ ਜਾਂ ਸਵਾਂ ਲੀ ਹੈ। ਸਹੀ ਪਰਖਾਂ ਦੇ ਸੰਚਖੇਤ ਜਾਣ ਤੁੰਦ ਵੀ ਪੈਰਾਵ ਦੀ ਇਲੋਂ ਪ੍ਰੇਸ਼ ਨਾਲ ਸਵਾਂ ਲੀ ਹੈ। ਸਹੀ ਪਰਖਾਂ ਦੇ ਸੰਚਖੇਤ ਜਾਣ ਤੁੰਦ ਵੀ ਮੋਗਤ ਦਾ ਇਕੱਤਾ ਨਾ ਸਹਾਰੀਵਾਲੀ ਹੋਇਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬਲਦੀ ਚਿਖਾ ਵਿਚ ਇਹ ਵਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇਕੱਤਾ ਨਾ ਸਹਾਰੀਵਾਲੀ ਹੋਇਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬਲਦੀ ਚਿਖਾ ਵਿਚ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਕਤਾ ਨੂੰ ਸਰਾਮੀਜ਼ਸ਼ ਪਿਆਰੇ ਸਿਉ ਨਹੁ ਰਿਸ਼ ਆਗੇ ਮਹਿ ਚਲੀਐ, ਪੰਗਕੀਆਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੋਇਆ ਜਿਸ ਪਿਆਰੇ ਸਿਉ ਨਹੁ ਰਿਸ਼ ਆਗੇ ਮਹਿ ਚਲੀਐ,

ਧ੍ਰਿਗ ਜੀਵਣ ਸੰਸਾਰਿ ਵਾਕੇ ਪਾਛੇ ਜੀਵਣਾ () ਾਗੂ ਜੀਵਣ ਸਮਾਰ ਤੋਂ ਛਾਲ ਮਾਰ ਕੇ ਪਸੰਗ ਦੀ ਨਿਆਈ ਸੜ ਕੇ ਕੁਰਬਾਨ ਹੋ ਗਿਆ। ਨਹੀਂ ਸ੍ਰੀ

ਕੀ ਜੀ, ਨਹੀਂ ਹਾਇ ਕੀ ਜੀ, ਨਹੀਂ ਤੜਵਿਆ। ਰਿ, ਨਹਾਂ ਰਾਵ (ਅਮੁਲਾ ਸਮਾਹਿ) ਸੌਤਾਂ ਦੇ ਕਰਕੇ ਪਰਮਸ਼ਰ ਵਿਚ ਜੋ ਲੀਨ ਹੋਣਾ ਹੈ, ਇਹੁ

ਮੌਲਕ ਹੈ । 'ਸੰਤ ਸਹਾਈ ਰਾਮ ਕੇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੀਆਂ ਮਿਲਾਇ ॥' (ਅੰਗ ੧੩੬,

'ਸਤ ਸਹਾਈ ਪ੍ਰਮ ਕੇ ਹਉ ਤਿਨ ਕੇ ਲਾਗਾ ਪਾਇ ॥' (ਅੰਗ ੧੩੫) 'ਸ਼ਤ ਸਹਾਈ ਕ੍ਰੀ ਨੂੰ ਜੋ ਸਤ ਚੌਤਨ ਅਨੰਦ ਸ਼ਰੂਪ ਪਰਮੇਸ਼ਰ _{ਪਰ}

ਨਿਸਰੇ ਦਾ ਧਰਮ ਧਾਰਿਆ ਹੈ ਇਹ ਭੀ ਅਮੌਲਕ ਹੈ।

ਸਰ ਦਾ ਪਰਸ ਕਰਨਾ ਸੰਤਾ ਦਾ (ਦੀਬਾਣੂ) ਆਸਰਾ ਹੈ ਜਾਂ ਸੰਤਾ ਹੈ । (ਦੀ ਬ_{੍ਰ}) ਸਭਾ ਹੈ ਇਹ ਭੀ ਅਮੌਲਕ ਹੈ।

ੰਅਤਰਾ ਸਤਾ ਸ਼ੇਰਿ ਹੈ ਸਾਹਾ। (ਅੰਗ ਤ੯ਤ)

ਅਮਲ ਹਨ। ਮਿਤਾ ਦਾ (ਤੁਲ) ਵੀਚਾਰ ਭੀ ਅਮਲਕ ਹੈ। ਜਾਂ (ਤੁਲ੍ਹ, ਤੁਰਾ।

ੂਰ ਭਰਾਜ ਵੀ ਅਮਲਕ ਹੈ। ਅਮਨ ਪਰਵੇਰ, ਸੰਭ ਦਾ (ਪਰਵਾਣ) ਜੋ ਪਰਸੰਸ਼ਰ ਤੇ ਨਿਸ਼ਚਾ ਹੈ:

ਅਸਲ ਪਰਵਾਂ ਸ਼ਹੀ (ਪਰਵਾਵ ਵੱਟਾ ਹੈ ਸ ਭੀ ਅਜਲਤ ਹੈ ਵਾਲੇ יא פאאפר ה יא פאלי ב בין פן אואאש ט פין אי הפאליי ਪੂਰੀ ਵਰਤ ਪਰਵਾਣੀਕੇ ਹੋਵੇਂ ਹਨ ਇਹ ਭੀ ਅਮੇਲਕ ਹੈ, ANNA SANASA TARE SANASE SE VINE TO NAME SANASA

(ਅਮੂਲੂ ਬਖਸੀਸ) ਮੌਤਾ ਦੀ ਬਖਸ਼ਸ਼ ਗਾਉਂ ਭਗਤੀ ਦੀ ਵੀ ਅਮੌਲਕ ਹੈ। (ਅਮਲ ਨੀਸ਼ਾਣੂ) ਸ਼ੇਤ ਮਹਾਂ ਪੂਰਬ ਜੋ (ਨੀਸ਼ਾਣੂ) ਸ਼ੁਬੂ ਦੇ ਲੁਖਾ ਨੂੰ ਮੈਟ ਕੇ ਚੰਗੇ ਬਣਾ ਇੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਭੀ ਅਮੋਲਕ ਹੈ। ਜਿਵਾਂ:

(449)

ਸਾਖੀ ਭਾਈ ਸੁਬੰਗ ਸਿੰਘ ਜੀ ਅਤੇ ਸਾਹਬਾਜ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀ

ਸ਼ਹੀਦ ਭਾਈ ਪੁਸ਼ੇਗ ਸਿੰਘ ਜੀ ਅਤੇ ਕਿਨਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਹੰਤਰ ਭਾਈ ਨਾਹੁਆਜ ਇੰਘ ਜੀ ਜ ਮੁਸਲਮਾਨਾ ਦ ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਤਮ ਸਮੇਂ ਹੋਏ ਹਨ। ਸ਼ਾਹਬ ਜ ਸਿੰਘ ਜ਼ ਵਿਦਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬੜਾ ਇਪਨ ਸੀ, ਉੱਤਰ ਜੋਣ ਵਿੱਚ ਚ-ਰ ਸੀ। ਕਾਜ਼ੀਆਂ ਨੇ ਲਾਹੌਰ ਦੇ ਸੂਬੇ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, ਅੰਸ਼ਾ ਭਰੂਰ ਪਰਸ਼ ਸਿੱਖ ਧਰਮ ਵਿਚ ਰਹਿਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਦੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਬਨੌਣ ਤੋਂ ਹੋਰ ਵੀ ਕਈ ਸਿਆਣੇ ਮਜ਼ਹਰ ਵੱਲ ਆਪੇ ਹੀ ਪਮੇਰ ਜਾਣਗੇ । ਇਨ ਦਹਾਂ ਜ਼ਿਭਾ ਪ੍ਰ ਨੂੰ ਪਕੜ ਕੇ ਏਡੀਆਂ ਲਾ ਕੇ ਬੰਦੀ ਖ਼ਾਨ ਵਿਚ ਰੁਖ਼ਿਆ ਗਿਆ । ਬੜ ਲਾਲਚ ਦਿਤੰਪਰਗਰੂ ਪਿਆਰੇ ਦੀਨ ਨ ਮੰਨੇ ਇਕ ਦਿਨ ਸ਼ਾਹਬਾਜ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਕਿ ਮੁਸਲਮਾਨ ਬਣਨਾ ਹੈ ਯਾ ਨਹੀਂ ? ਉਹ ਚੁੱਧ ਰਿਹਾ, ਜਰਕਾਂ ਨੂੰ ਅੰਪਣੇ ਮਨ ਵਿਚ ਸਮਝਿਆ ਕਿ ਜਿਹੜਾ ਬੋਲਿਆ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਮੰਨ ਗਿਆ ਹੈ। ਸ਼ਹੀਦ ਸੁਬੰਗ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਜਾਂ ਆਖਿਆ, ਬਾਬਾ ! ਤੋਂ ਸਿੱਖ ਸੁਣਕੇ ਕੀ। ਕਰੇਗਾ? ਤੌਰ ਪੱਤਰ ਨੇ ਮਸਲਮਾਨ ਬਣਨਾ ਮੰਨ ਲਿਆ ਹੈ। ਭਾਈ ਸਬੇਗ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਜੰਨੂੰ ਤੁਹਾਤੇ ਤੇ ਇਤਬਾਰ ਨਹੀਂ। ਕਸੀਂ ਬੁਠ ਬਲਦੇ ਹੋ, ਉਸਨੂੰ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਉਂ ਸਾਹਬਾਜ਼ ਵਿੰਘ ਜੀ ਨੂੰ ਲਿਆਦਾ ਗਿਆ . ਤਾਭਾਈ ਸਵੇਗ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਪੂਰਰ ਦੂਮ ਦੇ ਤੇ ਨਿਗ ਹੁੰਮ ਦੀ ਕਿ ਕੀ ਕਾਟਨ ਹੈ ? ਇਹ ਢਿੱਲਾ ਹੈ ਕੇ ਬੇਲਿਆ, ਰੱਜ ਕੇ ਉੱਤਰ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਰਿਹਾ? ਵੇਖਿਆ ਤਾਮੱਥ ਤੇ ਲੇਖ ਲਿਖਿਆ ਹਾਇਆ ਸੀ ਕਿਇਕ ਵਾਤੀ ਇਹ ਮਸਲਮਾਨ ਬਣੇਗਾ ਕਾਈ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਨੇ ਲਖ ਸਟੋਣ ਵੇ ਸ਼ੇ ਬੜੀਆਂ ਸਮੇਤ ਪੌਰਾ ਦਾ ਪੰਜਾ ਮਬ ਵਿਚ ਮਾਰ ਕੇ ਬਜਾ ਲਖ ਹੀ ਮਟ ਦਿਤਾ ਤੇ ਕਿਹਾ ਲਦੇ ਹੋਣ ਤੁਸੀਂ' ਸਾਰਾ ਜੇਰ ਨਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਇਹ ਜਮਨਮਾਨ ਨਹੀਂ' ਬਣਗਾ ਸਾਰਕਾਜੀ ਮੁਲਾਣ ਜਰਲ > 18 18 । ਸਮਾਰਕਵਵ ਮਾਕੇ, ਚਰਖੜੀ ਤ ਰਾਤ ਕੇ ਜੰਬਾ ਤੁੰਬਾ ਕਰ ਦਿਵਾ। ਭਵਾਂ ਰਣੀ ਮਹਿਬ ਜ ਮਿੰਘ ਜੀ ਸ਼ਹੀਦ ਹੈ। ਗਏ ਪਰ ਧਰਮ ਨਹੀਂ ਰਾਰੇ ਨਿਸ਼ ਪ੍ਰਾ ਨ ਬੂਟਨ ਮਾਵਨ ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਰ ਗੁਸ਼ਦ ਸਿੰਘ ਮਾਹਰ ਜੀ ਦ ਅਤ ਉਣ੍ਹ ਜੇ ਜਿਥਾ ਦਾ ਸਭ ਤਾਲਬ ਲਹਾ ਨੂੰ ਜਿਵਾਂ ਨੂੰ

SANGER AND AND THE TEXT

ह्री संध सी प्राधिष्ठ

ਉਣਾ ਵੀ ਅਮੌਲਲ ਹੈ । ਵਾੜੇ-ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ੌਤੀ ਦਾ (ਨੀਸ਼ਾਣ) ਪ੍ਰਗਰ ਹੋਣਾ ਵੀ । ਉਣਾ ਵੀ ਅਮੌਲਲ ਹੈ । ਵਾੜੇ-ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ੌਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰਗਰ ਹੋਵੇਂ ਗੱਜ ਲੋਕ ਹੈਣਾ ਵੀ । ਦਿੰਨਾ ਗੀ ਅਮੌਲਕ ਹੈ। ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਗਰ ਹੈ ਕੇ ਗੱਲ ਵੱਲ ਕੇ ਪ੍ਰਸਤਰ ਅਮਲਕ ਹੈ। ਵਾਨੀਬਾਟ ਦੇਖ ਵਕਾਰੇ ਭ ਵ ਪ੍ਰਗਰ ਹੈਕੇ ਗੱਲ ਵੱਲ ਕੇ ਪ੍ਰਸਤਰ ਹੈ

ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਅਭਵ ਹਵਾ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਜਿਸਦੀ ਗੋਪਾਲ ਨੀਸ਼ਾਨ ਚੜਈਆ ਹੈ। ਗ੍ਰਿਸ਼ਮਿਸ਼ ਸਨੂੰਆਂ ਕਿਤਰ ਘਰੋ ਆਏ, ਜਿਸਦੀ ਗੋਪਾਲ ਨੀਸ਼ਾਨ ਚੜਈਆ ਹੈ। ਅੰਜਲ ਦੇ ਹਾਂਤ ਲ ਤੀਸ਼ਣ ਬਜਾਈ । (ਅੰਗ ੧੧੬੪)

ਵਾਲਦਾ ਹਾਂ ਕਰ ਜਸ ਜਮੀ (ਨੀਸ਼ਾਣ) ਵੰਡਾ ਵੀ ਅਮੌਲਵ ਹੈ। ਵਾ : -ਨਾਮ ਰੂਪ (ਨੀਮ ਣ) ਪ੍ਰਵਾਨਾ ਣਾ ਬੂ ਡੀ ਅਮੈਲਕ ਹੈ। ਜਿਸ ਨੂੰ ਵੇਖਵ

ਸਦੂਤ ਕਰ ਨਹਾਂ ਸ਼ਾਹਰ ਦਾ '--ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਉਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰੂਪ (ਨੀਸ਼ਾਣ) ਨਗਾਨਾ ਭੀ ਅਮੇਲਕ ਹੈ। ਜਸਦੇਤ ਪੁੱਕ ਵਾਪ੍ਰੇ, ਸਤਨ੍ਹ। ਵਾ '-- ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਯੂਪਟਰ ਤੁਹਾਰ ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਤੀ ਅਮੈਲਕ ਹਨ। (ਅਮੁਲ ਕਰਮ) ਜੋ ਮੌਤ ਨਿਸ਼ਗ ਮ ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਤੀ ਅਮੈਲਕ ਹਨ। (ਅਸਲ ਕਰਮ) ਜ ਸਤੇ ਕਰਮ ਫ਼ਗ਼ਾਂ ਕੇ ਨਿਜ਼ਕਾਮ ਕਰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਤੋਂ (ਅਸਲ ਕਰਮ ਤੋਂ ਸਕਾਮ ਕਰਮ ਫ਼ਗ਼ਾਂ ਕੇ ਨਿਜ਼ਕਾਮ ਕਰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਤੋਂ

(ਫ਼ਰਮਾਣ) ਤਕਮ ਸੰਤ ਅੱਗ ਵਰਸੌ ਦੇ ਹਨ ਇਹ ਥੀ ਅਮੈਲਕ ਹੈ। ਰਿਆਣ) ਤਕਸ ਸਭਾਸ਼ ਨਾ ਕਾਇ **) ਇਸ ਪ੍ਰਸ਼ਾਰ ਸੌਤ ਮਹਾਤਮ** । (ਅਮਲੇ ਅਮਲ: ਅਸੰਬਿਆ ਨੇ ਕਾਇ **) ਇਸ ਪ੍ਰਸ਼ਾਰ ਸੌਤ ਮਹਾਤਮ** ।

ਅਮਲਕ ਤੋਂ ਅਮਲਕ ਹਨ। ਕਰਾ ;--ਅਮਲਕ ਤੋਂ ਅਮਲਕ ਹਨ। 'ਰਾਮ ਸੰਤ ਮਹਿ ਭੇਵ ਗਿਛੋ ਨਾਹੀ ਉਕ ਜਨ ਕਈ ਮਹਿ ਲਾਖ ਕਰੋਗੀ।'(੨੦੮, [ਾਰਾਮ ਸਤ ਜਾਰ ਭਵਾ ਨਿੰਦਹ ਸਤ ਰਾਮ ਹੈ ਏਕ ਜੈ (ਅੰਗ ੭੯੩) ਪੰਤਾ ਕਉ ਮੀਤ ਕਈ ਨਿੰਦਹ ਸਤ ਰਾਮ ਹੈ ਏਕ ਜੈ (ਅੰਗ ੭੯੩)

ਸੰਭਾ ਦਾ ਜਸ ਆਬਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸੰਭਾ ਦਾ ਜਸ ਆਖਿਆ ਹੈ। (ਆਖਿ ਆਖਿ, ਰਹੇ ਲਿਵੇਂ ਲਾਇ ।) ਸੰਭ ਉਸ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਨਾਮ ਨੂੰ ਅਖ (ਆਖਿ ਆਖਿ, ਰਹੇ ਲਿਵੇਂ ਲਾਇ ।) ਆਖ ਕ ਉਗਾਰ ਉਚਾਰ ਕ ਉਸ ਵਿਚ ਲਿਵ ਲਾ ਰਹੇ ਹਨ।

ਅਰਥ ੩ :-(ਅਮਲ ਗਣੇ-) ਸ਼ਤਿਗਰੂ ਜੀ ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਨੂੰ ਜੋ (ਗੁਰ

ਗਿਆਨ ਦੀ ਬਖਸ਼ਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਭੀ (ਅੰਮੂਲ) ਅਮੌਲਕ ਹੈ। (ਅਮੇਲ ਵਾਰਤ), ਜੋਏ ਸੰਦੇ ਰੰਦੇ ਸੰਵੇ ਸ਼ਿਉਰ ਚੰਕ ਕਰ ਤੰਕਸ ਲੈਜ਼ੀਆਂ (ਅਸੂਲ ਵਾਧਾਰ) ਤੋਂ ਗਰਸਿਖ ਸਤਿਗਰਾਂ ਨੂੰ ਤਨ ਮਨ ਧਨ ਅਕ_{ਪੜ੍ਹੇ}। ਪਾਈਐ। '(ਅੰਗ ਦੇਵਦ) ਜੋ ਗਰਸਿਖ ਸਤਿਗਰਾਂ ਨੂੰ ਤਨ ਮਨ ਧਨ ਅਕ_{ਪੜ੍ਹੇ}। ਕ੍ਰਮ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਰੂਪ ਵਾਪਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਤੀ ਅਮਰਤ ਨੂੰ ਹਮ ਗਿਆਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਤ ਵਾਧ ਨੀਏ – ਅਧਿਕਾਰੀ ਤਨ ਸਨ ਧਨ ਸਭਿਗ੍ਰਤ ੍ਰਸ਼ਮਲ ਵਾਧ ਗੋਣ) ਵਾਧ ਨੀਏ – ਅਧਿਕਾਰੀ ਤਨ ਸਨ ਧਨ ਸਭਿਗ੍ਰਤ

एट इंग्ज में कामस र उते. ੍ਰਾਲ ਚ ਜਨੇ ਸਤਿਗ੍ਰਾ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦਾ ਰਿਦਾ ਭੰਗਾਸ਼ਤ ਕੁਣ : ੍ਰਾਲਮਨ ਰਵਾਰ) ਸਤਿਗ੍ਰਾ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦਾ ਰਿਦਾ ਭੰਗਾਸ਼ਤ ਕੁਣ : ਼ ਮ ਤਾਅਨ ਆਏਦ ਨਾਲ ਕਰਿਆ। ਹੁਇਆ, ਵਾ :-ਸਤਿਗਰਾ ਦਾਨ

ਰ ਵੀ ਅਸਲਕ ਹੈ. 'ਸ਼ਬਦ ਅਖਟ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕਾ।

(ਅਮੂਲ ਆਵਰਿ) ਜਿਹੜਾ ਬਗਿਆਬੂਆਂ ਦਾ ਗ੍ਰਿਸਤ ਵਿਚੇ' ਵੈਰਾਰਾ ਚਾਰੂ ਕੇ ਸਭਿਗਰੂ ਜੀ ਦੀ ਪਵਿਤ੍ਰਸ਼ਰਨ ਵਿਚ ਆਉਣਾ ਹੈ ਇਹ ਭੀ ਅਮੌਲਕ ਹੈ। ਉਰਾਸੀ ਲੱਖ ਦੂਨ ਐਸੀ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਵਿਚ ਫਸੀ ਹੈ। ਭਾਗਾਂ ਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਤਿਰਾਰ ਜੀ ਦੀ ਸਰਨ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦੇ।

(ਅਮੁਲ ਲੈ ਜਾਹਿ) ਸਤਿਗ੍ਰੂ ਜੀ ਤੋਂ ਪਿੱਚਿਆ ਲੈ ਕੇ ਜਾਣਾ ਵੀ ਅਜੋਲਕ ਹੈ ਵਾਂ: ਅਮੇਲਕ ਹੀ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਗਰਸਿਖ ਆਪਣ ਸਰੂਪ ਵਿਚ (ਕਾਹਿ) ਕਾਦ ਹਨ। ਭਾਵ ਲੱਤਾ ਪ ਉੱ ਦ ਹਨ।

ਪ੍ਰਿਊ ਜਲ ਮਹਿ ਕਲ ਆਇ ਬਣਾਨਾਗਤਿਊ ਜਤੀ ਮਿਹਿ ਜੋਤਿ ਸਮਾਨਾ।'(੨੭੮)।

(ਅਮੂਲ ਭਾਇ) ਸ਼ਤਿਗਰਾਣ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਜੋ ਪ੍ਰੇਸ਼ ਬਖਸ਼ਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਵੀ ਅਮੌਲਕ ਹੈ, ਸਭ ਕਫ਼ ਵਾਰ ਕੇ ਸਤਿਗ੍ਰੂ ਜੀ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਪਿਆਸੇ ਰਹਿੰਦ ਹਨ। 'ਕਈ ਆਣਿ ਮਿਲਾਵੇਂ ਸੇਰਾ ਪ੍ਰਤਿਸ਼ ਪਿਆਰਾ, ਹਉ ਤਿਸ ਪਹਿ ਆਪੂ ਵੇਰਾਈ। ਦਰਸ਼ਨ ਹਰਿ ਦੇਖਣ ਕੈ ਤਾਈ ॥ (ਅੰਗ ੨੫੭)

ਅਤੇ ਸ਼ਵਿਗਰਾਂ ਨੇ ਜੇਵੜਾ (ਭਾਇ) ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗਿਆਨ ਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਗੁਰਸ਼ਿਖ਼ਾਂ ਕੇ ਹਿਰਦੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਅਮੇਸ਼ਕ ਹੈ।

(ਅਮਲਾ ਸਮਾਹਿ) ਅਮਲਕ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਮਾਉਣਾ ਹੈ, ਸਤ੍ਰਿਗਰੂ ਜੀ ਦੇ ਸ਼ਰਪ ਵਿਚ ਭਾਈ ਗੋ'ਦੇ ਜੀ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ (ਸਮਾਹਿ) ਹਾਹਿਦ ਨਾਲ ਹੈ ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਸਮਾਰਿ = ਨਾਮ ਸਮਾਰੜ ਦਾ ਹੈ । ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜੋ (ਸਮਾਰਿ) ਸਮਾਰੜਾ ਅਤਦ ਪਾਪਤ ਹੋਇਆ ਹੈ ਇਹ ਭੀ ਅਮੋਲਕ ਹੈ।

(ਅਮਲ ਧਰਮੂ) ਸ਼ਤਿਗੁਰਾਂ ਨੇ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਜੋ ਧਰਮ ਨਜ਼ ਸਆ ਹੈ ਇਹ ਭੀ ਅਮੌਲਕ ਹੈ।

੧. ਸਾਖੀ ਭਾਈ ਸੰਤ ਰਾਮ ਜੀ ਦੀ

ਭਾਈ ਸੰਤ ਰਾਮ ਜੀ ਨੇ ਸ਼ਹਿਰਾਰੂ ਪੰਜਵੇਂ ਪਾਟਸ਼ਾਹ ਜੀ ਤੋਂ ਸਿੱਖੀ ਪਾਹਤ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਗਰਮੁੱਖ ਹਰ ਹਜ਼ ਸ੍ਰੀ ਸੂਚਮਨੀ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਦੇ ਅੰ ਮ੍ਰਿਤਮਈ ਪਾਲ ਕਰਿਆਂ ਕਰਦਾ ਤੇ ਬੜਾ ਸੋ ਪ੍ਰੇਮੀ ਸੀ । ਸ਼ਹਿਰਗਾ ਦੀ ਕਿਪਾ ਦਾ ਸਕਰਾ ਇਸ ਦਾ ਮਨ ਹਜ਼ਰ ਦੇ ਪਵਿਤ ਨਾਮ ਵਿਚ ਹੋਗਿਆ ਰਿਆ, ਸਿੱਖੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਪੱਕ ਹੋ ਗਿਆ। ਇਹ ਜਹਾਂਗੀਰ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਕਾ ਕਿਉਂ ਸ਼ੇਵਾਰ ਸੀ, ਇਸ ਕਾ ਸਰਪ ਬਹੁਤ ਸੰਦਰ ਸੀ।

ਇਕ ਵਾਰੀ ਦੀ ਰੱਲ ਹੈ ਕਿ ਭਾਈ ਸੰਤ ਰਾਮ ਜੀ ਪਹਿਰੇ ਜੋ ਖੜੇ ਸਨ।

ਸ਼ੀ ਕਪ ਜੀ ਸਾਹਿਬ

Endum artis ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂ ਹੀ ਜ਼ਰੂ ਦੀ ਨੇ ਇਸ ਦੇ ਸੰਦਰ ਸਕੂਪ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਤਾਂ ਇਸ ਸਾ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂ ਹੈ। ਜ਼ਰੂ ਦੀ ਨੇ ਇਸ ਦੇ ਸ਼ਰੂ ਦੀ ਹੈ। ਜ਼ਰੂ ਦੀ ਜ਼ਰੂ ਦ ਰਗ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਕਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਕਰਵਾਉਣਾ ਹੈ। ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਕਰਵਾਉਣਾ ਹੈ। ਚਿਤਾਸਾ ਤੁਰਯਾਰਕਾ ਸਾਹਤ ਹੈ। ਨਿਕਾਰ ਕਰਵਾਉਣਾ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਜ਼ੁ ਨੂੰ ਕਿਹ ਵਿਜੇ ਤੇ ਉਸ ਸਿਖ ਨਲ ਹੀ ਨਿਕਾਰ ਕਰਵਾਉਣਾ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਜ਼ੁ ਹੈ

ਕਿਲ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਜਿਸਦ ਬਣ ਕਰੋਸ਼ਨ ਹੁਈ ਬੁਦਿਹਾ ਕਿ ਬਣੀ 1 ਹਨ ਨ ਕਰੋ, ਜਿਸ ਜਿਸ ਮੇਰਜ ਸਟੇਬ ਲਾਜ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਜਾਣਿਆਰ ਕਰਾ ਦਿਆਗ। ਬਹਿੰਦ ਸ਼ਿਲ ਕਵੇਂ ਸਮ ਸਮਸਮ ਹੈ ਹਾਲੀ ਕਰਾਉਣੀ ਹੈ। ਰਹੀਜੀਤ ਦੇ ਼ਾਰਲ ਕਰ ਸਮਾਸ਼ਸ਼ਤ ਹੈ। ਜਿਹਾ ਗੀ ਹੈ। ਜਹਾਂਗੀ ਹੋ ਦੇ ਬਲ ਭਗਸ਼ । "ਮਹੀ", ਸਿੰਕ ਵਿਸ਼ਕ ਨੂੰ ਜਿਹਾ, ਅੱਤੇ ਦੇ ਆਪੂਰੇ ਇਸ ਜਿੱਸ ਦੇ ਾਨਹੀਂ, ਨੀ ਤਾਰਮ ਨਲ ਸਾਰ ਹੈ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਅੱਗਾਂ ਆਪਾਂ ਇਸ ਸਿੱਖ ਨੇ ਸਫ਼ਲਗਾ। ਨਰ ਸਿਆਂ ਬਾਕਮ ਹੋ ਨੇ ਕਿਹਾ ਨੇ ਘਰੇ ਦਾ ਸਥਾ ਬਣਾ ਹੋਵਾ ਨੇ ਸਫ਼ਲਗਾ। ਨ ਦੇ ਸ਼ਾਮਾ ਬਾਰਕ ਹੈ। ਇਸ ਨੇ ਘਾਕੇ ਦਾ ਮੁਸ਼ਾ ਬਣਾ ਦੇਵ ਹੈ। ਇਸ ਹੈ। ਬਾਲਵਾਰ ਦੇ ਸਿੱਤੇ ਕਿਸ ਨੇ ਘਾਕੇ ਦਾ ਮੁਸ਼ਾ ਬਣਾ ਦੇਵ ਹੈ। ਇਸ ਹੈ।

क्ष पड़ हर है कि से मु कि हम है ਲ ਸਤਕਾਦ ਸਰ ਭੂਗਮ ਦੀ ਟ^{ਿਲ}ਟ ਜੋ ਗਲੀ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਇਹ ਸਾਰੀ ਵਾਰਤਾ ਸੜੀ, _{ਅਸ} । ਅ ਕੇ ਅ ਪ੍ਰਤੇ ਪ੍ਰਤੀ ਨੂੰ ਨੂੰ ਇਆ। ਉਹ ਸਭ ਰਾਜ ਦੇ ਨਾਲ ਸੂਗਾ ਕਿਲਗੀਆ। ਅ ਕੇ ਅਪਣੇ ਪਤਾ ਨੂੰ ਦੇ ਸੰਭ ਰਾਮ ਤੀ ਦਾ ਸਰਧਾਲੂ ਸੀ । ਮਿਲ ਕੇ ਬੇਦੂਆਂ । ਅਸਲਮ ਨੇ ਸਿਧਾਰੀ ਸੀ ਜੋ ਸੌਤ ਰਾਮ ਤੀ ਦਾ ਸਰਧਾਲੂ ਸੀ । ਮਿਲ ਕੇ ਬੇਦੂਆਂ । ਅਸਨਮ ਨ ਸਿਧਾਹਾ ਸਾ ਜਾਣ ਕਾਬਣ ਹੀ ਸੌਤ ਰਾਲ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਗਿਆ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਉਹ ਇਹ ਗੱਲ ਸਨ ਕਾਬਣ ਹੀ ਸੌਤ ਰਾਲ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਗਿਆ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਉਹ ਅਤੇ ਕਰਾਵੇਂ ਤੇਨੂੰ ਮੁਬਾਰਬਾਂ ਹੋਣ, ਜਿਹੜੇ ਸਤਿਕਾਰਨ। ਤੇ ਕਿਹਾ, ਭਾਈ ਸ਼ਹਿਬ ਸੀ! ਤੇਨੂੰ ਮੁਬਾਰਬਾਂ ਹੋਣ, ਜਿਹੜੇ ਸਤਿਕਾਰਨ। ਤ ਕਿਹਾ, ਭਾਵਾਮ ਹੋੜ ਹੈ, ਉਹਨਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ, ਤੈਨੂੰ ਪਾਪਤ ਹਾਵਿਆਂ ਬੰਟ ਬਰ ਸ਼ੁਰੇ ਰਾਹੰਦ ਹਨ, ਉਹਨਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ, ਤੈਨੂੰ ਪਾਪਤ ਹਾਵਿਆਂ ਬੰਝਬਰ ਸ਼ਬਰਾਹਵਾਸ਼, ਨਿਕਾਰ ਹੈ ਜਾਣਾ ਹੈ ਸਟਕਰੈਨਾ, ਹੈ। ਕਲ ਕਰਾ ਬਹਿਜਦੀ ਨਲ ਕਿਵਾਂ ਹੈ ਸਕਦੀ ਹੈ? ਤਾਂ ਸ਼ਾ ਤੇ ਜ਼ਬਰੀ ਹੈ? ਹੈ। ਕਲ ਤਰਾ ਸ਼ਹਾਜਦ ਹੈ। ਕਲ ਤਰਾ ਸ਼ਹਾਜਦ ਹੋਇਆਂ ਕਰਿੰਗ ਇਹ ਗੱਲ ਕਿਵੇਂ ਹ ਸਕਦੀ ਹੈ? ਤਾਂ ਸਾਰੀ ਗੱਲ ਉਸਤ ਹੋਇਆਂ ਕਰਿੰਗ ਇਹ ਸਨ ਕੇ ਇਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹੈਨੇ ਹੁਣਿਆਂ ਗਾਂਦੀ ਦਿਹ ਸੁਣ ਕੇ ਇਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਤਾ ਸ਼_{ਤਿਰ} ਨਿਸ਼ਰ ਨਾਲ ਵੱਧੀ ਇਹ ਸੁਣ ਕੇ ਇਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਤਾ ਸ਼_{ਤਿਰ} ਨਿਸ਼ਰ ਨਾਲ ਦਸ਼ਾ ਹੁੰਜਵੇਂ ਪ੍ਰਬਾਰ ਜੀ ਨੁਸਿੱਖੀ ਧਰਮ ਦਿਤਾ ਹੈ, ਜੋ ਮੈਂ ਕਦੇ ਦੀ ਨਹੀਂ ਵੱਡੋਂ, ਹੁੰਜਵੇਂ ਪ੍ਰਬਾਰ ਜੀ ਨੁਸਿੱਖੀ ਧਰਮ ਦਿਤਾ ਹੈ, ਜੋ ਮੈਂ ਕਦੇ ਦੀ ਨਹੀਂ ਵੱਡੋਂ, ਪ੍ਰਸਵੇਂ ਪ੍ਰਸਥਾਹ ਦੀ ਸ਼ਿਕਸ਼ਰ ਸ਼ਰੀ ਹੈ ਤਾਂ ਆਹਿ ਫੜੇ ਰਫਲ । ਰਫਲ ਫੜਾ ਹੈ। ਸਤਦਾ ਜੇ ਇਹ ਗੱਲ ਨਿਸ਼ਰ ਸ਼ਰੀ ਹੈ ਤਾਂ ਆਹਿ ਫੜੇ ਰਫਲ । ਰਫਲ ਫੜਾ ਹੈ। ਸਤਦਾ ਜਾਦਗਰਾਨ ਜਨਕਲ ਗਿਆ, ਦਿਨ ਵਿਕ ਰਿਹਾ ਕਰੇ, ਰਾਤ ਨੂੰ ਸੰਤ੍ਰ ਰਾਜ ਰਾਜ ਬੜ੍ਹੇ ਦੂਰ ਨਿਕਲ ਗਿਆ, ਵਿਚ ਜਾ ਰਿਹਾ। ਚੁਲਅ ਤਰ, ਇਸ ਕਰ ਪਸ਼ਰ ਵਿਚ ਜਾ ਰਿਹਾ।

ਲੂਆਂ ਭਰਵਾਵਸ ਹੈ। ਤੁਸੀਆਂ ਸਾਰੇ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਭੇਜ ਦਿਤਾ, ਨਵ ਉਹਰ ਬੁਵਾਸ਼ ਹੈ। ਸੁੱਚ ਮੇਰੀ ਲੜਤੀ ਦੀ ਸ਼ਾਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰਤਾ ਉਰ੍ਹਾ ਪ੍ਰਵਾਰ ਕ੍ਰੀ ਕਰੋ, ਜੋ ਸੁੱਚ ਮੇਰੀ ਲੜਤੀ ਦੀ ਸ਼ਾਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰਤਾ ਉਰ੍ਹਾ ਹੁਣਵ ਗੁਲਜ਼ਨ ਸੰਗਰੀ ਜ਼ਾਨ ਨਾਲ ਏਚ ਲਾਹਿਰ ਲਿਆਉ, ਜਨਾ ਵਿੱਚ ਹਵਾਵਿਚ ਵੜ੍ਹੇ ਵਲਾਹਿਰ ਲਿਆਉ, ਜਨਾ ਵਿੱਚ ्रात्त मा प्राप्त कार्य अन्य अन्य भने प्राप्त भी नारी भी ते ते का ੰ ਜਿਹ ਨੂੰ ਬੰਦੀ ਪ੍ਰਿਆਸ਼ । ਨੂੰਸ ਦੁਆਰਾ ਸਕ੍ਰਮਲਲ ਵਿੱਚ ਲ - ਨਾਲਿਆ ਕਾਮਪਾਰੀਆ ਤੇ ਪਕੜੇ ਲਿਆ।

ਪਸ਼ੌਰੀਏ ਸੂਚੇ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਹੈ ਮਿੱਖਾ ! ਜੇਹੜੀ ਗੱਲ ਮੈਨੂੰ ਨਸ਼ੀਬ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਨੂੰ ਉਹ ਵੈਨੂੰ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੀ ਲੜਕੀ ਮਿਲਣ ਲੱਗੀ ਹੈ, ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਧੰਨ ਭਾਗਾ ਸਮਾਬ (ਉਸ ਨਾਲ ਨਿਗਾਹ ਕਰਵਾ ਕੇ ਸੂਬਾ ਜਾਂ ਨਵਾਬ ਬਣਕੇ ਦੇਬ ਹੀ। ਸ਼ਹਿਸ਼ਤ ਵਰਗਾ ਸੱਚ ਕੋਗਣਾ ਕਰ। ਭਈ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਂ ਸ਼ਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਬਚਸ਼ੀ ਹੋਈ ਸਿੱਖੀ, ਪਾਤਿਸ਼ਾਹ ਦੀ ਲੜਕੀ ਤੇ ਅਤੁਦੇ ਦੇ ਲਾਲਰ ਵਿਚ ਆ ਕੇ ਨਹੀਂ ਛੱਤਣੀ। 'ਮਰਾ ਸਿਰ ਕਾਵੇ ਤਾਂ ਜ ਦ, ਸਿੱਚੀ ਸਿਦਕ ਨਾਜ ਦੇ ਸੰ ਸਿੱਖੀ ਧਰਮ ਵਿਚ ਜ਼ਿਤ ਤੇ ਪਰਪੱਧ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਨ ਕ ਸੂਬੇ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਦੌਰ ਪੈਨੂੰ ਦੂਜਾ ਹਕਮ ਕਰਨ ਕਰਨ ਵਾਹੈ। ਸਿੱਖ ਨੇ ਕਿਹਾਕਿ ਕਰਲਭਵੇਂ ਕਰਦਿਓ, ਮੌਤ ਦੀ ਖੋਈ ਪ੍ਵਾਰ ਨਹੀਂ। ਭਾਈਨੇ ਇਸ਼ਨਾਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹਿਆਂ ਤਾਂ ਉਸ ਵੱਲੇ ਭਾਈ ਸ਼ਾਹਿਬ ਜੀ ਨੂੰ ਦਰਿਆ ਤੇ ਭਿਜ਼ਾਕੇ ਸ਼ਿਸ਼ਨਾਨ ਕਰਾਇਆ। ਭਾਈ ਸ਼ਹਿਬ ਨੇ ਕਿਹਾ, 'ਮੈ' ਪਾਠ ਆਰੰਭ ਕਰਨ ਲੱਗਾ ਹਾ। ਜਦੋਂ ਭੌਰਾ ਪਾ ਕੇ ਮਿਟ ਚਕਾ ਕੇ ਉਤਾਂਹ ਕਰਾਂ ਤਾਂ ਤਲਵਾਰ ਚਲਾਉਣੀ। ਇਕ ਚਿੱਤ ਹੋ ਕੇ ਸ੍ਰੀ ਜਪ ਜੀ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਪਾਠ ਕਰਕੇ ਜਦੇ' ਸਿਰ ਝਕਾਇਆ ਤਾ ਜਾਲਮਾਂ ਨ ਤੁਲਵਾਰ ਨਾਲ ਸੀਸ਼ ਕੱਟ ਲਿਆ । ਧਰਮੀ ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸ਼ਹੀਦੀ ਪਾ ਗਏ ਪਰ ਸਤਿਗਰਾਂ ਦਾ ਬਖ਼ਸ਼ਿਆ ਬਰਮ ਨਹੀਂ ਛੋਂ ਡਿਆ। ਧੌਨ ਸਤਿਗਰੂ ਜੀ ਤੇ ਧੌਨ ਗਰੂ ਕੇ ਸਿੱਖ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਿਰ ਦੇਣ ਤੱਕ ਕਰਬਾਨੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਪਰ ਮੁਖੇ' ਸੀ ਨਹੀਂ ਉਚਾਰੀ, ਧੰਨ ਕਮਾਈ ਹੈ। ਆਪ ਜੀ ਦਾ ਸ਼ਰੀਰ ਦਰਿਆਂ ਵਿਚ ਰੌਹੜ ਦਿਤਾ ਗਿਆ ਤੇ ਸੀਸ ਨੂੰ ਲਾਹੌਰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ। ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਉਸ ਵਲ ਬਾਦੜਾਹਨ ਸੀਸ਼ ਬਾਲ ਵਿੱਚ ਰਖਿਆ ਤੇ ਆਪਣੀ ਸ਼ਹਿਤਾਦੀ ਦੇ ਮਹਿਲਾਂ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਿਆ ਤੇ ਕਿਹਾ, ਬੇਟੀ ਸਿੱਖ ਐਹੋ ਜਿੱਤ ਹਨ। ਉਹ ਆਪਣਾ ਸਿੱਖੀ ਧਰਮ ਛੱਡ ਕੇ ਮੇਰੇ ਵਰਗੇ ਪਾਤਸਾਹ ਦੀ ਲੜਕੀ ਨਾਲ ਵੀ ਨਿਕਾਹ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦੇ। ਵੇਖ ! ਉਹ ਐਂਡੇ ਕਾਫ਼ਰ ਹਨ।

ਉਸ ਵਕਤ ਲੜਕੀ ਸਿਰ ਤੇ ਤੱਥ ਪਾਉਣ ਘੱਥੀ ਤਾਂ ਸਵਾਗਿਠ ਸਿਰ ਉਸ ਲਰਕੀ ਦੇ ਹੱਥ ਤੇ' ਉਂ ਚਾ ਉਨਿਆ, ਹੱਮ ਛੇਹ ਨਹੀਂ ਸਕਿਆਂ ਦੁਸਵੇਂ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹ ਜੀ ਨੇ ਚਹਿੰਤਾ ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ :

'ਸਵਾ ਗਲਿਸ਼ਟ ਸਿਫ ਉੱਤਾਵ; ਤੁਸੈਂ ਨ ਕੁਝਲੀ ਨਾਰ 👶 ਇਹਵੇਖ ਕੇ ਬੁਦਸਾਹ ਭਿਭੀਤ ਹੋਰਆ, ਜਾਲਮ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਮਿੱਖ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇਖ ਕੇ ਤਰਿਆ ਕਿਵ ਧਰਵੀ ਦੇ ਫਟਣ ਤੇ 'ਅਸੀ' ਵਿਚ ਗ਼ਰਕ ਨਾ ਨੇ ਸਾਈਏ ਹਰਮੀ ਸਿੰਘ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵੇਖ ਕੇ ਕਿਹਾ, ਹੇ ਸਦਾ ਦੇ ਇਹਨਾਂ ਸਹਿਆ। ਹੋ ਸਾਈਏ ਹਰਮੀ ਸਿੰਘ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇਖ ਕੇ ਕਿਹਾ, ਹੈ ਸਦੀ ਹੈ ? ਉਹ ਵੇਸ਼ੇ ਹੋ ਜਾਈਏ ਧਰਮੀ ਸਿੰਘ ਦਾ ਸਥਾਤਾ ਦੀ ਜੀ ਗੱਲ ਹੈ ? ਉਸ ਵੇਲੇ ਸ਼ਹਿਜ਼ਾੜੀ ਹੈ ਵਿਆ ਸਿੰਘ ਵਿੱਚ ਵੀ ਐਨੀ ਗੜਤ ਹੈ, ਜੀ ਗੱਲ ਹੈ ? ਉਸ ਵੇਲੇ ਸ਼ਹਿਜ਼ਾੜੀ ਹੈ ੰਬਿਆ ਸਿੰਘੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਸਤ ਹੈ। ਜਾਣ ਦੀ ਹੀ ਕਿ ਇਸ ਧਰਮੀ ਸਿੱਖ ਨ ਮੈਨੂੰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹੈ ਪਿਤਾ ਦੀ ਹੈ। ਜਾਣ ਦੀ ਹੀ ਕਿ ਇਸ ਧਰਮ ਸਿੱਖ ਨ ਮੈਨੂੰ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹੈ ਪਿਤਾ ਜਾਂ ਤੋਂ ਸਨੀ ਹੈ, ਬਹੀਦ ਹੋਏ ਦਾ ਬਰਮ ਖੁਦਾ ਆਪ ਰੱਖ ਨਹੀਂ ਕਰਕਿਆਂ ਤੇ ਸ਼ਹੀਦੀ ਪਾ ਲਈ ਹੈ, ਬਹੀਦ ਹੋਏ ਦਾ ਬਰਮ ਖੁਦਾ ਆਪ ਰੱਖ ਨਹੀਂ ਕਰਾਕਸ਼ਾ ਤੁਹਰਾਵ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਇਸ ਬਰਲੇ ਹੁਣ ਮੇਰਾ ਸਪਵਿੱਤ ਹੱਥ ਇਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਛੇਹਣ ਵਿੰਘ। ਹਾ ਹੈ, ਇਸਕਰਕ ਹਵਾਸ਼ ਪ੍ਰਕਾਰ ਚੜ੍ਹੀਆਂ ਕਲਾਂ ਵਾਲੇ ਧਰਮੀ ਜ਼ਿੰਦੂ ਸੇ ਸਾਹ ਸੰਭਾਤ ਜੀ ! ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਚੜ੍ਹੀਆਂ ਕਲਾਂ ਵਾਲੇ ਧਰਮੀ ਜ਼ਿੰਦੂ

ਪੁੰਦ ਸਨ ਕੇ ਹੋਣ ਬਾਹੀਦ ਹਨ। ਸ਼੍ਰੀ ਕਲ ਗੇਧਰ ਜੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ :-ਾਸ਼ਹ ਕੋਲ ਤੋਂ ਹਮ ਜ਼ੋਕੀ ਬਰਨ ਗ੍ਰੇਫ ਦੇਏ ਹਮਾਰੇ॥ ਪੁੰਤ ਇਹੈ ਪ੍ਰਣ ਭੋਰਿ ਪ੍ਰਾਨ ਜਬ ਲਗ ਘਟ ਖਾਰੇ॥ ਨਿਜ ਨਾਰੀ ਕੇ ਸ਼ਾਬ ਨੇਹ ਤੁਸ ਨਿਤ ਬਚੇਯਾ: ਪਰ ਨਾਰੀ ਕੀ ਸੇਜ ਭੂਲ ਸ਼ੁਪਨੇ ਹੂੰ ਨ ਜੰਯਹੂ। ਪਰ ਨਾਰਾ ਹੈ ਤਿਆਂ ਪਰ ਮਾਰ ਹਮਾਰੇ । (ਵਸਮ ੮੪੨) ਪਰ ਧਨ ਪਾਹਨ ਤੋਲ ਰਿਆ ਪਰ ਮਾਰ ਹਮਾਰੇ । (ਵਸਮ ੮੪੨) ਪਰ ਧਨ ਪਾਰਨ ਭੂਲ ਹੈ। ਪ੍ਰਦੀਆਂ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ, ਵੱਡੀਆਂ ਪ੍ਰਤਿਆ ਧਨ ਪੱਬਰ ਦੀ ਨਿਆਈ ਹੈ। ਪ੍ਰਦੀਆਂ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ, ਵੱਡੀਆਂ ਪਾਇਆ ਬਨ ਪਖਰ ਸ਼ਹਾਬਰ ਦੀਆਂ ਭੈਣਾਂ ਤੋਂ ਛੋਟੀਆਂ ਧੀਆ _{ਦੀ} ਵੈ

ਆਣਾ ਹਨ। 'ਏਕਾ ਨਾਰੀ ਜਤੀ ਹੋਇ ਪਰ ਨਾਰੀ ਧੀ ਕੈਣ ਵਖਾਣੇ ॥' ਨਿਆਈ ਹਨ। 'ਏਗ ਨਾਰਾ ਜਤ' 'ਵੇਖ ਪਰਾਈਆਂ ਚੰਗੀਆਂ ਮਾਵਾਂ ਭੇਣਾਂ ਧੀਆਂ ਜਾਣੈ ।' (ਭਾ: ਗੁ: ਜੀ) 'ਵੇਖ ਪਰਾਈਆਂ ਬੰਦਾਨ ਧਰਮ ॥ ਹਾਰਿ ਕੋ ਨਾਮੂ ਜੀਪ ਨਿਰਮਲ ਕਰਮ, । 'ਸਰਬ ਧਰਮ ਮਹਿ ਸੇਸਟ ਧਰਮ ॥ ਹਾਰਿ ਕੋ ਨਾਮੂ ਜੀਪ ਨਿਰਮਲ ਕਰਮ, । ਤੋ ੰਸ਼ਰਬ ਧਰਮ ਸਾਹਿਸ਼ਨ ਨੇ ਸ਼ਹੀਦ ਸੰਤ ਰਾਮ ਜੀ ਨੂੰ ਦਿਤਾ ਸੀ, ਇ_{ਹ ਤੋਂ} ਵੈ

ਮਲਕ ਹੈ। (ਅਮਲ ਧਰਮ) ਸਤਿਗ੍ਰਾਂ ਨੇ ਪੰਜਾਂ ਕਕਾਰਾਂ ਦੀ ਰਹਿਤ ਰੱਖਣ ਦਾ ਜੋ ਧਰਮ (ਅਮਲਕ ਹੈ।

(ਅਸਲ ਧਰਸ) ਸਾਤਾਰ ਰਿਤਾ ਹੈ, ਇਹ ਵੀ ਅਮੌਲਕ ਹੈ। ਸੱਚੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਸੀ ਨੇ ਕਫੈਪਰਾ ਬਖਸ਼ਤ ਜ਼ਿਉਂਦਿਆਂ ਤੇ ਮਰਿਆ ਦਾ ਪੜਦਾ ਢਕਿਆ ਹੈ। ਜਿਵਾਂ :-

ਸਾਈ ੨ :- ਅੰਗਰਜ਼ ਰਾਜ ਵੇਲੇ ਇੱਕ ਲੜਕੀ ਦੀ ਲੱਬ ਨਹਿਰ ਵਿ ਰਹੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ ਸਿਹਾਹੀਆਂ ਨ ਲੱਚ ਬਾਹਰ ਕੱਦੀ। ਬਾਣਦਾਰ ਜੋ ਪੁਰਾਣ ਸ ਰਗ ਜਾਂਦਾ ਸ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਸਸ ਲਗ ਕੇ ਬਸਕੂ ਪਾ ਦਿਉਂ ਗਾਂਸਿਪਾ ਸੀਆਂ ਨੇ ਦੱਸਿਆਂ ਤ ਰਿਸ਼ਨ ਕਿਹਾਰ ਸੀ ਗਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਦਾ ਪੜਦਾ ਪਾਇਆ ਹੋਇਆ ਤੋਂ ਨਿਸ਼ਕ ਤੋਂ ਸ਼ਾਹਿਬ ਸੀ ਗਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਦਾ ਪੜਦਾ ਪਾਇਆ ਹੋਇਆ ਤੋਂ ਼੍ਰਾ ਮ ਸੰਬੀ ਦੇ ਕਛੇਹਰਾ ਚਹਿਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਸਣ ਕੇ ਰਸ ਪਨਾਤ, ਨਾਮਤ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਪੰਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ' ਬੰਦ ਸਿੰਘ ਸੀ ਦਾ ਕਵੇੜ

省賣金級壓線級級聚級聚聚聚聚級級聯級以數學形態 ੜ ਜ਼ਿਉਾਦਿਆਂ ਨੂੰ ਕਰ ਸਭ ਵਿੱਚ ਕਾਇਮ ਰੱਖ ਕੇ ਪੜਦਾ ਵਕਦ ਹਨ ਅਤੇ ਮਰਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਦਾ ਦੀ ਪੜਦਾ ਬੜਦੇ ਹਨ , ਉਸ ਨੇ ਸਰਧਾ ਸਹਿਤ ਆ ਕ ਸੀ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਸਾਹਿਬ ਤੋਂ ਪਰਵਾਰ ਸਮਤ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕਿਆ। ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਰ ਦਾ ਅਮੌਲਕ ਹਰਮ ਹੈ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸ਼**ਿਗਗੇਂ ਦੀ ਬਖ਼ਜ਼ਿਸ਼** ਰਿਪਾਨ ਭੀ ਅਮੌਲਕ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ :--

ਸਾਖੀ 3: ਇਕ ਲੜਕੀ ਜਿਸ ਨੇ ਖੰਡ ਦਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕ ਕੇ ਗਾਤਰੇ ਰਿਪਾਨ ਧਾਰੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵਲ ਉਸ ਦਾ ਸਭੂ ਪ੍ਰਵਾਰ ਮਾਰਿਆ। ਰਿਆ, ਉਹ ਵਿਚਾਰੀ ਇਕੱਲੀ ਉਜਾੜ ਵਿਚ ਤੁਰੀ ਆਉਂ ਦੀ ਸੀ। ਮਸਲਮਾਨ ਮਿਲਟਰੀ ਅਫ਼ਬਰ ਨੇ ਦੇਖੀ, ਵਿਕਾਰੀ ਹੋ ਕੇ ਮਗਰ ਲੱਗਾ। ਇਜ਼ਤ ਬਚਣ ਵਾਸਤੇ ਬੀਬੀ ਬਿਛਾਂ ਦੇ ਬੌਲ ਵਿਚ ਜਾਲਕੀ। ਬਾਲੀ ਦੇ ਲੰਜੀਤਾਂ ਹੋਰ ਪਾਸ ਚਲੇ ਗਏ। ਜਿਹੜਾ ਅਫਸਰ ਸੀ ਵਿਕਾਰ ਦਾ ਮਾਰਿਆ ਉਸ ਬੀਬੀ ਨੂੰ ਪਕੜ੍ਹਨ ਵਾਸਤੇ, ਘੰਤੇ ਨੂੰ ਖੜਾ ਕਰ ਕੇ, ਰਾਈਫਲ ਕਾਠੀ ਦੇ ਹੰਨੇ ਨਾਲ ਲਮਕਾ ਕੇ, ਉਸ ਨੂੰ ਹੱਥੀ' ਪੈਣ ਲੱਗਾ।

ਜਦੇ ਨੰਤੇ ਗਿਆ ਤਾ ਬੀਬੀ ਜੀ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਕਲਗੀਪਰ ਜੀ ਨੂੰ ਅਰਾਧ ਕੇ ਬੱਟ ਹੀ ਗਾਤਰੇ ਵਾਲੀ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਕਦੀ ਤੇ ਉਸਦੇ ਪੈਟ ਵਿਚ ਮਾਰ ਕ ਉਬ ਹੀ ਢਰੀ ਕਰ ਦਿਤਾ ਤੇ ਉਸੇ ਦਾ ਘੌੜਾ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਰਾਈਫਲ ਤੇ ਵਰਦੀ ਪਾ ਕੇ, ਘੌੜ ਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋ ਕੇ ਅੰਗੇ ਚੱਲੀ ਤਾਂ ਸਤਿਗਰ ਜੀ ਦੀ ਮੈਹਰ ਹੋਈ ਤੋ ਹਿੰਦੌਸਤਾਨ ਦੀ ਮਿਲਟਰੀ ਨਾਲ ਰਲ ਕੇ ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਆਈ। ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ ਦਰਬਾਰ ਸਾਹਿਬ ਸੱਚਾ ਟਕਿਆਂ ਉਪਰੇਤ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਤਖ਼ਤ ਸੱਥਾ ਟੈਕ ਕੇ ਭਰ ਦੀਵਾਨ ਵਿਚ ਖੜੇ ਕੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਧੋਨ ਸ੍ਰੀ ਗਰ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਹਨ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬਖੜੀ ਹੋਈ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਨੇ ਮੌਰੀ ਪੱਤ ਰੌਥੀ ਹੈ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸ਼ਾਹੰਸੰਗਤ ਜੀ! 'ਸਾਬਤ ਸੂਰਤਿ ਦਸਤਾਰ ਸਿਰਾ॥' (ਅੰਗ ੧੦੮੪)। ਕੌਸ਼ ਭੀ ਅਮੌਲਕ ਦਾਤ ਹਨ, ਇਨ੍ਹਾਵਿਚ ਕੀ ਵੱਤੇ ਅਮਲਤ ਗਣ ਹਨ। ਗਰੀਬਾਂ ਅਨਾਥਾਂ ਦੀ ਅਤੇ ਸੂਲੇ ਰੱਖਿਆਂ ਵਾਸਤੇ ਸ਼ਿਤਰਾਨ ਸਤ੍ਰੇ ਅਮੇਲਕ ਧਰਮ ਬਖ਼ ਸਿਆ ਹੈ। 'ਧੁੱਧ ਧਰਮ ਧਰ ਪਰਮਾਪਤਿ ਗੁੜ ਕਾਰੀ ਸਨ ਧੀਰਾ ਂ (੯੩੦) ਸਰ ਧਰਮਾਂ ਵਿਚ ਪੂਰਨ ਪੁਰਸ਼ਟ ਹੈ। ਉਹ ਦਾ ਇਤ ਹਿਆ। ਧਰਮ ਹੈ।

ਸਾਬਤ ਸੂਰਤ ਰਖਣੀ, ਪਰਚੋਪਤਾਰ ਕਰਨਾ, ਸਿਮਰਨ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਰਹਿਣਾ, ਆਪਣਾ ਆਪ ਵਾਰੇ ਕੇ ਸਲਤ ਸੀ ਰਥਿਆ ਕਰਨੀ ਵਿਹ ਜੋ ਸ਼ਵਿਗਰ। ਦਾ ਵਿੱਤਾ ਹੋਇਆ ਧਰਮ ਹੈ ਜੋ (ਗਣਕਾਰੀ, ਉਪਕਾਰੀ ਹੋਵ (ਧੀਰਾ, ਵਿਸ਼ਿਆ ਪਉੜੀ ਕਵੇਂ

ਸ਼ੀਲ, ਸ਼ੁੱਚ, ਤ੍ਰਿਸ਼ਨਾਂ ਬਿਨਾਂ, ਧਰਮ ਲਿੰਗ ਦਲ ਜਾਨ, ਸੀਲ , ਸਭ , ਸਤੂਸਰ ਇਹ ਬਰਮ ਦੇ ਦਸ਼ ਚਿੰਨ ਹਨ ਜੋ ਸਭਿਗੂਰੂ ਜੀ ਨੇ ਵਿਖਾ ਕਰਕੇ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂ

ਮੂੰ ਹਨ ਇਹ ਭਾ ਅਸਲਕ ਹਨ ; (ਅਮਲ ਵੀਬਾਟ) ਸ਼ਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਤੇ ਜੋ (ਵੀਬਾਟ) ਆਸਰਾ ਦਿਤਾ ਹੈ ਸਿੱਖ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਹਨ ਇਹ ਵੀ ਅਮਲਕ ਹਨ।

ਭਾਈ ਕਿ ਹੋਰ ਵਕਰ ਨਿਸ਼ਰ ਕਰਾ। ਅੰਸਰ ਉਪਰਿ ਠਾਵਾ ਗੁਰ ਸ਼ੂਰਾ k ਨਾਨਕ ਤਾਂ ਕੈ ਕਾਰਜ ਪੂਰਾ ॥' (੨੯੩) ਭਾਈ ਕਿ ਹਰ ਵਕਰ ਨਿਸ਼ਲੇ ਕਰ,

ਸ਼ਤਿਗਰ ਸੂਰਮੇ ਲੋਕ ਪ੍ਰਯੋਕ ਦਾ ਸ਼ਾਸ਼ਰਾ ਹਨ,

ਸੂਰਮ ਲੋਕ ਪ੍ਰਕਰ ਦੇ ਕਰਿ ਹਾਥ।'(ਅੰਗ ੧੧ਚ੯) 'ਸਮ ਤੇ ਰਾਬੇ ਦੇ ਕਰਿ ਹਾਥ।'(ਅੰਗ ੧੧ਚ੯) ਕਿਸ ਤੋਂ ਰਾਹੂ ਇਹ ਭੀ ਅਮੌਲਕ ਹੈ। ਵਾ:-ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਨੂੰ ਜੋ (ਦੀਬਾਣ) ਆਸਰਾ ਤੁਰੀਆ

ਪਦ ਦਾ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਇਹ ਭੀ ਅਮੈਲਕ ਹੈ। ਦ ਦਾ ਜ਼ਿਲਿਆ ਹੈ।ਵਰ ਤੋਂ (ਅਮੂਲ ਤੂਲ) ਅਸਤਮਾਂ ਦੀ ਵਿਚਾਰ ਰੂਪੀ ਤੱਕੜੀ ਜੋ ਸਤਿਗੂਰੀ ਨੇ ਸਿੱਖੀ ਨੂੰ ((ਅਮੂਲ ਤੂਲ) ਅਸਤਮਾ ਦੀ ਵਿਚਾਰ ਸ਼ਾਲ ਅਨਾਤਮਾ ਪ੍ਰਦਾਰਥੀ ਤੋਂ ਵਿ

(ਅਮੂਲ ਤੁਲ) ਆਤਰ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਨਾਤਮਾ ਪਵਾਰਥਾਂ ਨੂੰ ਤਿਆਗਣਾ ਹੈ ਵਿਚੀ ਹੈ ਇਹ ਭੀ ਅਮੌਲਕ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਨਾਤਮਾ ਪਵਾਰਥਾਂ ਨੂੰ ਤਿਆਗਣਾ ਹੈ ਵਿਤੀ ਹੈਇਹ ਭਾ ਸਮਨਕਰ ਹੈ। ਵਾ:-ਬ੍ਰਮ ਵਿਦਿਆ ਸ਼ਹਿਤ ਬੁਕੀ ਰੂਪ ਤਰਾਜੂ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਨੇ ਜੋ ਗੁਰਸਿਕਾਂ ਨੂੰ

ਦਿਤੀ ਹੈ ਇਹ ਭੀ ਅਮੌਲਕ ਹੈ। ਤੀ ਹੈ ਇਹ ਭਾ ਅਮਲਕ ਹੈ। (ਅਮਲੂ ਪਰਵਾਣ) ਜਿਹੜਾ ਪਰਵਾਣ ਹੋਣਾ ਹੈ, ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਦੂਰ

(ਅਮਲ ਪਰਵਾਰ) ਪਰਾਣੀਕਰਾ ਰੂਪੀ ਵੱਟਾ ਤੀ ਅਮਲਕ ਹੈ। ਵਾ:-ਜਿਵੇਂ ਵੈ ਵਿਚ ਸਿੱਖ ਨੇ। ਇਹ ਪਵਾਣੀਕਰਾ ਰੂਪੀ ਵੱਟਾ ਤੀ ਅਮਲਕ ਹੈ। ਵਾ:-ਜਿਵੇਂ ਵੈ ਵਿਚ ਸਿੱਖ ਨਾ ਇਹ ਹੈ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਨੇ ਹੈ। ਉਹ ਸ਼ੁਐ ਅਨੁਤਵ ਪ੍ਰਮਾਣ ਹੀ ਹੈ, ਉਹ ਸਿੰਧਰਾਟ ਜੀ ਦਾ ਅਜ਼ੰਦ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਉਹ ਸ਼ੁਐ ਅਨੁਤਵ ਪ੍ਰਮਾਣ ਹੀ ਹੈ, ਉਹ ਸਾਤਗਰ ਆ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਜੋ ਸ਼੍ਰੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਰੂਪ ਅਪ੍ਰੈਖ ਗਿਆਨ ਹੈ, ਖ਼ੁਣ ਪ੍ਰਮਾਣਾ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਜੋ ਸ਼੍ਰੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਰੂਪ ਅਪ੍ਰੈਖ ਗਿਆਨ ਹੈ, ੰਅਪਨੀ ਵਸਤ ਤੂੰ ਆਪਿ ਪਛਾਨੂੰ॥' (ਅੰਗ ਵਵਤ)

ਰੂਪ ਵੱਟਾ ਗੂੰ ਅਜਲਕ ਹੈ. (ਅਮਲ ਬਖਸੀਸ) ਸ਼ਕਿਰਾਰੂ ਜੀ ਨੇ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ ਦੀ ਜੋ ਬਖ਼ਬਿਸ਼ ਸੰਗ ਨ (ਅਸਲ ਬਰਸਾਨ) ਕੀ ਹੈ ਹੈ । ਇਹ ਵੀ ਕਿਤਾ ਸਲ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ, ਅਮੌਲਕ ਹੀ ਬਸ਼ ਸ਼ਿਸ਼ ਹੈ। ੍ਰਅਮੂਨ ਨੀਸ਼ ਨੂੰ, ਜਿਹੜਾ ਸ਼ਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਸ਼ਰਬ ਵਿਆਪਕ ਵਾਰਿਗਤ : ੍ਰਿਹਰ ਵਿਚ (ਨਾਸਾਣ) ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਦੇਣਾ ਹੈ ਇਹ <u>ਤੀ ਅਮੌਕਰ</u> ਹੈ (ग ਜੇ ਸ਼ਰਿਗਰਾ ਨੇ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ (ਨੀਸਾਣ) ਲੱਖ ਅਰਥ ਰੂਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤ 🕝 . ਜ਼ਿਰ ਦੇਣਾ ਹੈ, ਇਹ ਭੀ ਅਸੌਲਕ ਹੈ।

ਕਬਾ :- 'ਕਰ ਕਬੀਰ ਜੋ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੇ ਦੀਏ ਸਥਾ ਨੀਸਾਨਾ॥' (੪੭੭)। (क्) ਜੋ ਧਰਮ ਦੀ (ਨੀਸਾਣ) ਨੀਸਾਣੀ ਹੈ ਕੀਰਤਨ ਕਰਨਾ, ਸਿਮਰਨ ਕਰਨਾ, ਭੂਾਣਾ ਮੰਨਣਾ, ਨਾਮ ਜਪਣਾ ਜਪਾਉਣਾ, ਭਾਉ ਭਗਤੀ ਕਰਨੀ, ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਕਰਨੀ, ਲਿਵ ਲਾਉਣੀ, ਇਹ ਧਰਮ ਦੇ (ਨੀਸ਼ਾਣ) ਚਿੰਨ੍ਹ ਵੀ ਅਮੇਲਕ ਹਨ

(ਅਮਲ ਬਰਮ) ਸਤਿਗ੍ਰ ਜੀ ਸਿਖਨੂੰ ਜੋ ਨਾਮ ਜਪਾਉਣ ਰੂਪ ਜੀ ਨਿਸਕਾਮ ਸਵਾ ਕਰਨ ਰੂਪ ਕਰਮ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਇਹ ਭੀ ਅਮੇਲਕ ਹੈ। ਗੁਰੂ ਘਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਬਾਰੇ ਭਾਸੀ ਗੁਰਦਾਸ਼ ਜੀ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਹੈ। ਯਦਾ ;--

ਪੁਈਦ ਪੂਰੀ ਲਖ ਰਾਜ ਨੀਰ ਭਰਾਵਨੀ ਲਖ ਸਰਗ ਸਿਰਤਾਜ਼ ਗਲਾ ਪੀਹਾਵਣੀ। ਰਿਹਿ ਜਿਹਿ ਨਿਧ ਲਖ ਸਾੜ ਦੁਲ੍ਹਿ ਬੁਕਾਵਟੀ। ਸਾਧ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਗਰੀਬੀ ਆਵਨੀ।

ਅਟਰਦ ਸ਼ਬਦ ਅਗ ਜ ਬਣੀ ਗਾਵਣੀ। '(ਵਾ: ੧੪, ਪ: ੧੮)

(ਅਮੂਲ ਫੁਰਮਾਣ) ਸਭਿਗੂਰਾਂ ਨੇ ਜੋ ਸਿੱਖ ਨੂੰ ਸੋਵਾ ਸਿਮਰਨ ਦਾ ਫੁਰਮਾਣ ਕਰਨਾ ਕਿ ਸਿੱਖਾ ! ਇਹ ਸਵਾ ਕਰ, ਇਸ ਕਰਕੇ, ਤੇਰੀ ਕਲਿਆਣ ਹੋਵੇਗੀ, ਤੂੰ ਨਿਹਾਲ ਹੋਵੇ'ਗਾ, ਇਹ ਅਮੌਲਕ ਹੈ।

ੱਸੇਵਾ ਕਰਤ ਹੁੰਦ ਨਿਰਕਾਮੀ।, ਤਿਸ਼ ਕਉ ਹੋਤ ਪਰਾਪਤਿ ਸੁਆਮੀ , ' (੨੮੬).

(ਅਮੁਲੇ ਅਮੁਲ; ਆਖਿਆ ਨ ਜਾਇਰ) ਸ਼ਰਿਕਾਰੂ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦਾ ਬੁਖ਼ਸ਼ਿਆ ਨਾਮ ਭੀ ਅਮਲਕ ਅੰਤ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਸਰੂਪ ਭੀ ਅਮਲਕ ਹੈ।

•ਛੰਚਨ ਸਿਊ ਪਾਈਐ ਨਹੀਂ ਤੇਲਿ। ਮਨ ਦੇ ਰਾਮੂ ਲੀਆ ਹੈ ਸਲਿ ,ੈ (ਭ੨੭). (ਆਖਿਆ ਨ ਜਾਇ) ਬਕਤੀ ਬ੍ਰਿਮੀ ਕਰਕੇ ਅ ਖਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ।

(ਵਾ) ਸ਼ਤਿਗਰਾ ਦਾ ਸਰੂਪ ਔਨਾ ਅਮੇਲਕ ਤੋਂ ਅਮੇਲਕ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਭੀ ਆਖਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ।

(ਆਬਿ ਆਬਿ: ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ॥) ਗੁਰਸ਼ਿਖ, ਸ਼ਤਿਰਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਾਮ ਨੂੰ। ਆਬ ਆਬ ਕੇ ਜਿਵ ਲਾ ਰਹੇ ਹਨ। (ਵਾਂ) (ਆਬਿ) ਆਬਣ ਯੋਗ ਪ੍ਰੇਸਰ ਦ ਨਾਮ ਨੂੰ ਲੱਖਣਾ ਬ੍ਰਿਤੀ ਦੁਆਰਾ ਆਖ ਕੇ ਲਿਵਾਬਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਲਿਵ ਲ ਉੱਦੇ ਸੀ, ਅੱਗੇ ਨੂੰ ਭੀ ਲਿਵ ਲਾਉਣਗੇ।

ਪ੍ਰਸ਼ਨ :-ਓਸ ਦੇ ਜੱਸ ਨੂੰ ਕੋਣ ਕੋਣ ਆਖਦੇ ਹਨ ?

ਉੱਤਰ:--ਆਖਹਿ; ਵੇਜ਼ ਪਾਠ ਪੁਰਾਣ :-ਚਾਰੇ ਵੇਦ ਜੋ ਬਹਮਾਜ਼ੀ ਨੌ ਰਚ ਹਨ ਉਹ, ਤੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਜੀ ਆਪ ਭੀ (ਪੁਰਾਣ) ਅਠਾਰਾ

ਜੀ ਜਪੂ ਜੀ ਸਾਹਿਬ

ਪਤਾਣਾਂ ਨੂੰ ਜੋ ਬਿਆਸ ਰਿਖੀ ਨ ਰੋਚੇ ਹਨ ਉਹ ਅਤੇ ਬਿਆਸ ਰਿਖੀ ਆਪ ਗੇ ਉ ਪਰਾਣਾਂ ਨੂੰ ਜੋ ਬਿਆਸ ਰਿਖਾ ਨ ਰਚ ਰਹਾ ਤੋਂ ਆਇ ਵੇਦ (ਪਾਠ) ਮੌਤ੍ਰ ਪੜ੍ਹਨ ਦੇ ਅਤੇ ਪਾਠ ਵਿਆਕਰਣ ਵਾਲੇ ਪਾਣਨੀ ਮਨੀ ਆਇ ਵੇਦਵਾਨ ਕਰਨ ਦ ਅਤੇ ਪਾਠ ਵਿਆਸ਼ਰਣ ਵਾਲੇ ਹੈ ਪੜ੍ਹਨ ਵਾਲੇ ਵਿਦਵਾਨ ਕਪਲ ਮਨੀ ਵਾਲੇ ਪੱਠੀ ਪੰਤਰ ਪਰਾਣੀ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਵਾਲੇ ਵਿਦਵਾਨ ਕਪਲ ਮਨੀ

ਕੈਮਨ ਮਨੀ ਅਖੀਦ ਆਖਦੇ ਹਨ। ਯੋਗ :-ਮਨ ਮਨੀ ਕਥਦ ਆਰਵ ਕਰ ਤੋਂ। ਕੇ ਨਾਮੂ ਹੀਐ ਨੇ ਧਰੂ ਰੇਥੀ (੨੨੦) 'ਬੇਣ ਪਰਾਨ ਜਾਂਸ ਗਨ ਗਾਵਤ ਤੋਂ। ਕੇ ਨਾਮੂ ਹੀਐ ਨੇ ਧਰੂ ਰੇਥੀ (੨੨੦) 'ਜ਼ੁਰੂ ਪਰਾਨ ਜਾਸ ਗੁਨਾ ਹਾਂ ਗੁਰੂਬਾਣੀ ਵਿਚ ਵਿਸ਼ਟਕਰਣ ਹੀ ਬਹੌਤ੍ਰਤ ਨੇਫ :-(ਪਾਠ) ਦਾ ਅਰਬੇ ਗੁਰੂਬਾਣੀ ਵਿਚ ਵਿਸ਼ਟਕਰਣ ਹੀ ਬਹੌਤ੍ਰਤ

ਨਾਲ ਆਉਂ ਦਾ ਹੈ ਪਰ ਗਰਮਾਣੀ ਦੇ ਪੜ੍ਹਣ ਦਾ ਵਾਰਕ ਨਹੀਂ । ਯਥਾ :-ਪਲ ਆਉਂਦਾ ਹੁ ਬਰ ਗਰਕ ਦੇ ਗੋਚਾਗੋਚ ਨਿਵਨਿ ਭੁਅੰਗਮ ਸਾਧੇ॥ (ਅੰਗ Éਸ਼ਖ) ਪਾਨੂੰ ਪ੍ਰਿਤਸ਼ ਅਰੇ ਬਦੇ ਬੀਚਾਗੋਚ ਨਿਵਨਿ ਭੁਅੰਗਮ ਸਾਧੇ॥ (ਅੰਗ Éਸ਼ਖ) ਾਪਾਨੂੰ ਪਾਤਬਾਸਰ ਬਣ ਕੇ ਲਖਣਾ ਦ੍ਰਿਤੀ ਦੁਆਰਾ (ਆਖਹਿ) ਆਖਣ ਹਨ ਹੈ ਵਾ :-ਜੇ ਉਸ ਪ੍ਰਮਸਰ ਨੂੰ ਲਖਣਾ ਦ੍ਰਿਤੀ ਦੁਆਰਾ (ਆਖਹਿ) ਆਖਣ ਹਨ ਹੈ ਚਾ :-ਜੇ ਚਸ ਪ੍ਰਸਥਰ ਦੇ ਅਗਿਆਨ ਹੈ ਜਨਮੀ ਜਨਮਾਂਤਰੀ ਦਾ, ਉਸ ਨੂੰ ਉ ਉਹ (ਪੁਰਾਣ) ਪ੍ਰਤਾਵਾਂ ਜੋ ਅਗਿਆਨ ਹੈ ਜਨਮੀ ਜਨਮਾਂਤਰੀ ਦਾ, ਉਸ ਨੂੰ ਉ ਉਹ (ਪ੍ਰਗਣ) ਪ੍ਰਰਾਣਾ ਜਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ (ਵਦ) ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਪਤ (ਪਾਠ) ਪਾੜ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ (ਵਦ) ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਪਤ

ਹੈ ਹਨ (ਆਖਰਿ ਪੜੇ: ਕਰਹਿ ਵਖਿਆਣ ॥) ਪੜ੍ਹੇ ਹੋਏ ਬਿਆਸ, ਵਸਿਸਟ, ਜੈਮਨ ਤੋਂ (ਆਬਰਿ ਪੜਾ ਕਰਾਰ ਤੋਂ ਪੜ੍ਹਨ ਵਾਲੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਅਤੇ ਸਿਨ੍ਹੀ ਆਦਿਕ ਤੋਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਪੜ੍ਹਨ ਵਾਲੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਅਤੇ ਮੂਨੀ ਆਖਦਕ ਤੋਂ 'ਦਰ ਵਿਖਿਆਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗਿਆਨੀ ਭੀ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦ ਜੱਸ ਨੂੰ ਲਖਣਾ ਬਿੜ੍ਹੇ ਵਿ ਵਿਖਿਆਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗਿਆਨੀ ਤੋਂ (ਤਕੀਹ) ਲਗਦੇ ਹਨ ! ਦੁਆਰਾ (ਆਬਹਿ) ਆਖਣਾ (ਕਰਹਿ) ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਆਰ (ਆਬਰਿ ਬਰਸੇ) ਬੂਹਮੇ ਡੀ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਜੱਸ ਨੂੰ ਆਖਦੇ ਹਨ।

ਸਾਖੀ ਇੰਦ੍ਰ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦੇ ਦਸ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੀ

ਇੰਦੂ ਨਾਮੇ ਬ੍ਰਹਮਣ ਦੇ ਦਸ਼ ਪੂਤਰ ਸਨ। ਜੋ **ਦਾਸ਼ਨਾ ਲੈ ਕੇ ਤਪ** ਕਰਨ ਵਿਦ ਨਾਮ ਬੁੱਚਰ ਤੋਂ ਜ਼ਹਮਾ ਵਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਕਤੀ ਵਾਲੇ ਹੈ ਕੇ ਸ੍ਰਿਸਟੀ ਰਚੀਏ। ਬੈਠ ਗੁਸ਼ ਕਿ ਅਸੀਂ ਵੀ ਕਹਮਾ ਵਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਕਤੀ ਵਾਲੇ ਹੈ ਕੇ ਸ੍ਰਿਸਟੀ ਰਚੀਏ। ਬੰਨ ਗਈਕ ਅਸ। ਇਨਾ ਦਾ ਰੁਪ ਪੂਰਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪ੍ਰਸੰਸਰ ਨੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋ ਕੇ ਵਰ ਦਿਤਾ ਵਿਸ਼ਸ਼ੀ। ਇਨਾ ਦਾ ਰੁਧਾ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮ ਹੋ ਜੋ ਉ। ਇਹ ਬਾਰ ਚਾਰ ਮੂੰਗਾਂ ਵਾਲੇ ਹੋ ਕੇ ਸ਼੍ਰਿਸਟੀ ਰਚਣ ਲੋਗ ਬਹੁਸ ਹੋ ਜ ਦੂੰ ਪ੍ਰਿਲਾ ਬਹੁਸਾ ਸਮਾਧੀ ਤੋਂ ਉਠਿਆ ਤਾਂ ਵਖ ਕੇ ਹੈਰਾਨਰ ਪਏ ਜਦ ਪ੍ਰਾਹਨ ਕਰਿਣ ਲੱਗਾ ਕਿ ਇਹ ਕੀ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ ? ਮੋਰੇ ਤੇ ਰਿਆ। ਸੰਸਮਰ ਨੇ 9ਗ੍ਰੀ ਤੇ ਹੰਜ਼ਬਰ ਦੂ ਸਾਗਾਈ ਛੜੀ ਚੌਸਾਤਾ ਵਿੱਕ ਕਿਸ ਨੇ ਸੰਸਥੇ ਸ਼ਿਸ਼ਟੀ ਰਚੀ ਜਾ, ਇਹ ਆਪਣੀ ਮੈਕਲਪ ਨਾਲ ਨੂੰ

ਤ - ਨੂੰ ਕੀ ਏ ਰਹਾ ਕੀ ਹਰਜ ਹੈ ? (ਵਜ਼ਿਸ਼ਟ ਪਰਾਣ) ਼ਮ ਪੰਕ ਰ ਸ਼ਸ਼ਟੀਆਂ ਨੂੰ ਰਚਣ ਵਾਲੇ ਬਾਲੰਤ ਹੀ ਬ੍ਰਮ ਹਨ।

ਅਰਹਿਸ਼ ਮਖਨ ਕੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇਖਾ । ਭਉ ਨ ਤੁਮਰਾ ਅੰਤ ਬਿਸ਼ੇਖਾ । ' (ਦ: ੭੦੮) 'ਕੋਟਿ ਬ੍ਰਹਮੇ ਕਰ੍ਹ ਸਾਜਣ ਲਾਦ।' ਜੋ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਨਾਮ ਨੂੰ ਆਖਦੇ ਹਨ। ਕਿ ਚੰਨ ਹੈ ਪ੍ਰਮਸ਼ਰ, ਜਿਸਨ ਸਾਨੂੰ ਮ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਰਚਣ ਦੀ ਤਾਕਤ ਬਖਸੀ ਹੈ।

ਆਖਰਿ ਇੰਦ :- 'ਭਰਿ ਇੰਦ ਨਾਏ ਹੈ ਦੁਆਰ ਹੈ (ਅੰਗ ੧੧੫੬) ਕਰੇੜਾਂ ਹੀ ਇੰਦ੍ਰ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਨ ਦੇ ਸੂਹੇ ਤੇ ਇਸਦਿਤ ਹੋ ਕੇ ਉਸ ਦੇ ਜੱਸ ਨੂੰ ਆਖਦੇ ਹਨ। (ਵਾ) (ਆਬੰਦਿ ਇੰਕ) ਇੰਕਾ, ਮਾਨਧਾਤਾ ਤੋਂ ਬਿਰੋਚਨ ਤਿੰਨ ਬਹੁਮਾ ਜੀ ਪਾਸ ਆਏ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਉਪਦੇਸ਼ ਦੇਵੇ। ਤਿੰਨਾਂ ਨੂੰ 'ਦਾ, ਦਾ, ਦਾ' ਉਪਦੇਸ਼ ਦਿਤਾ। ਇੰਦ੍ਰ ਸਵਰਗ ਦੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਕਿਹਾ (ਦਾ) ਗਵ ਤੋਂ ਇੰਦੀਆਂ ਦਾ ਦਮਨ ਕਰ । ਮਾਨਧਾਤਾ ਮਾਂਤ ਲੌਕ ਦੇ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਤੋਂ (ਦਾ) ਭਾਵ ਦਾਨ ਕਰਿਆ ਕਰ । ਅਤੇ ਬਿਰੌਚਨ ਪਾਤਾਲ ਦੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਕਿੰਗ ਤੂੰ (ਦਾ) ਭਾਵ ਦੁਇਆ ਕਰਿਆ ਕਰ ਇਹ ਬ੍ਰਹਮਾੜੀ ਨੇ ਤਿੰਨਾਂ ਦੱਦਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਤਿੰਨਾਂ ਨੂੰ ਉਪਦੇਸ਼ ਬਖ਼ਸ਼ਿਆ ਸੀ।

(ਬ੍ਰਮੰਡ ਬੈਬਰਤ ਪ੍ਰਾਣ) ਇਉਂ ਲੱਖਣਾਇ੍ਤੀ ਦੁਆਰਾਸ਼੍ਹਮੇ ਭੀ ਸ਼੍ਰਮ ਦਾਜਸ ਕਰਦ ਹਨ ਅਤੇ (ਆਖਰਿ ਇੰਦ) ਇੰਦ ਦਵਤਾਵੀ ਪ੍ਰਮਸ਼ਰ ਦਾ ਜਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਕਤ ਇੰਦ੍ਰਨੇ ਗੇਤਮ ਰਿਖੀ ਦੇ ਘਰ ਜਾਕ ਅਹੁੰਲਿਆਂ ਦਾਸਤ ਤੋਂ ਤਿਆਂ ਸੀ ਤਾਂ ਰਿਖੀ ਦੇ ਸਰਾਪ ਦੇਣ ਤੇ ਇੰਦ੍ਰ ਦੇ ਸਰੀਰ ਤੋਂ ਹਜ਼ਾਰ ਬਿਆਈਆਂ ਫੋਟ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਅਤੇ ਫਰ ਜਦੋਂ ਬ੍ਰਿਸ਼ਪਤ ਤੋਂ ਪ੍ਰਸਿਰ ਦਾਨਾਮ ਸ਼ਵਣ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਹਜ਼ਾਰ ਨੌਤ੍ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਵਲੋਂ ਇੰਦ੍ਰ ਨੇ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦੀ ਸਭਾ ਵਿਚ ਬੈਠਕੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਨਾਮ ਦਾ ਜਸ ਉਚਾਰਨ ਕੀਤਾ ਸੀ।

(ਵਾ) ਇੰਦ੍ਰ ਨੇ ਅਰਾਨ ਦੇਵਤੇ ਨੂੰ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤਰਦਨ ਨੂੰ ਭੀ ਉਪਦਸ਼ ਬਖਸ਼ਿਆ ਸੀ . ਵਾ:−(ਇੰਦ) ਨਾਮ ਚੰਦ੍ਮਾਦਾ ਭੀਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾ ਨ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਜਸ ਨੂੰ (ਆਬਹਿ) ਆਬਿਆ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਰੂਪੀ (ਵ) ਵੇਰ ਗ ਰੂਪੀ ਚੰਦ੍ਰਮ ਚੜ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਤਵਬੰਤ ਉਮ (ਬਰਸ) ਬ੍ਰਹਮ ਦੇ ਤਾਈਂ ਲਖਣਾ ਬ੍ਰਿਤੀ ਦੁਆਰਾ (ਆਖਹਿ) ਆਖਦੇ ਹਨ। (ਵਾ) (ਬਰਮੇ) ਬਿਆਪਕ ਰੂਪ ਤੋਂ (ਇੰਦ) ਪਲਾਜ਼ ਰੂਪ ਜੋ ਬ੍ਰਹਮ ਹੈ ਉਸ ਦਾ (ਆਖਹਿ) ਆਖਣਾ ਲੱਖਣਾ ਇੜੀ ਦੁਆਰਾ (ਆਬਹਿ) ਆਖਕੇ ਹੀ ਹੋਵਾ ਹੈ :

ਆਖਹਿ ਗੋਪੀ; ਤੈ ਗੋਵਿੰਦ :—ਗੋਪੀਆਂ ਤੇ (ਗੋਵਿੰਦ) ਕਿਸ਼ਨ, ਸਾਰੇ ਹੀ ਉਸ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਨੂੰ ਆਖ਼ਦੇ ਹਨ। ਵਾ :--ਆਖ਼ਦੇ ਹਨ ਉਪਦੇਸ਼ ਗੋਪੀਆਂ ਨਰ

ਗ਼ੀ ਕਪ ਜੀ ਸਾਹਿਬ

ਕਿਲਵਾਨਨਨਨਨਨਨਨਨ (ਰੋ) ਦੇ ਜੋਈ (ਗਵਿੰਦ) ਤਿਸ਼ਨ ਜੀ । ਜਦੋਂ ਗਪੀਆਂ ਬਿਰਧ ਹੋ ਗਈਆਂ ਤਾਂ । (ਰੈ) ਦੇ ਸਦੀ (ਗਾਵਦ) ਕਿਸ਼ਾਰ ਵਿਚ ਉਪਦੇਸ਼ ਦਿਤਾ ਸੀ ਕਿ ਰੁਸ਼ਮ ਤੋਂ ਸ੍ਰੀ ਕਿਸ਼ਨ ਜੀ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹੀਂ ਨੂੰ ਕਰੋਵੇਟਰ ਵਿਚ ਉਪਦੇਸ਼ ਵਿਚਾਸੀ ਕਿ ਰੁਸ਼ਮ ਤੋਂ ਸੀ ਕਿਸ਼ਨ ਜੀ ਨੇ ਚੰਨ੍ਹਾਂ ਹੈ |ਣ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਗ੍ਰਹਿਣ ਬਰੋ । ਨਾਮ ਅਤੇ ਰੁਪੂ ਨੂੰ ਜਗ ਬਖ਼ਰਾ ਕਮਾ ਜ਼ਿਆ। ਹੈ |ਣ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਗ੍ਰਹਿਣ ਬਰੋ । ਨਾਮ ਅਤੇ ਰੁਪੂ ਨੂੰ ਜਗਾਬਬਰਾ ਲਮਾ ਸਿਆ ਹੈ। ਸ਼ੁਰੂ ਮਿਖਿਆ ਹਨ ਆਕਮਾ ਮ ਤਿ ਸਰੂਪ ਹੈ ਉਸ ਵਿੱਚ ਚਿੱਤ ਨਾ ਕੇ ਤੰਜੂ ਕਰ ਮਿਰਿਆ ਹਨ ਆਪਣਾ ਵਸਵੇਂ ਪਾਰਬਾਹ ਅੀ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਵਿੱਚ ਵਹ ਵਿੱਚ ਵਿੱਚ ਨੇ ਰੱਖ ਵਸਵੇਂ ਪਾਰਬਾਹ ਅੀ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਵਿੱਚ

ਕਰਸ਼ ਹੋ ਦੀ ਚਰਚਾ ਵਿਚ ਇਉਂ ਸਿਖਿਆ ਹੈ : ਰਸ਼ਮਰ ਵਾ ਚਹੁੰਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਨ ਇਕਾਰ ਕੀਓ ਰਿਹ ਹੀ ਫ਼ਿਲ, ਕਰਯੋ ਗਿਆਨ ਸਿਖ ਲਹਾ । ਪੜਕਨ ਇਕਾਰ ਕਰ ਸੇੜ ਜਿਵਿਆ ਤਨ ਅਸਨੇਹੁਰ (ਦਾਐ. ੫੬੩) ਜਿਲ ਬਿਛੋਰਨ ਦੇਊ ਇਹ ਜਗੇ ਮੈੜ ਜਿਵਿਆ ਤਨ ਅਸਨੇਹੁਰ (ਦਾਐ. ੫੬੩) ਵਿਉਂ ਵਿਸ਼ਨ ਜੀ ਗਾਹੀਆਂ, ਅਰਜਨ, ਉਹਵ, ਅਤਰੂਰ ਆਦਿਕ ਆਪਣੇ

ਸ਼ਵਕਾ ਨੂੰ ਲੱਖਣਾ ਬਿਰਤੀ ਦੁਆਰਾ ਬ੍ਰਹਮ ਦੀ ਕਬਨ ਕਰਦ ਹਨ। ਸੰਵਕਾ ਨੂੰ ਲੱਖਣਾ ਬਿਰਤੀ ਦੁਆਰਾ ਬ੍ਰਹਮ ਦੀ ਕਬਨ ਕਰਦ ਹਨ। ਵਕਾਨ ਲਗਵਾ ਬਰਨਾ ਵਾ:-(ਗੌਪੀ) ਇਸ ਸੋਆਂ ਅਤੇ (ਗੋਵਿੰਦ) ਪਤਾਸ਼ ਸਭ ਉਸ ਦੇ ਬਸ ਨੂੰ ਵਾ:-(ਗੌਪੀ) ਇਸ ਸੋਆਂ ਅਤੇ (ਗੋਵਿੰਦ) ਅੰਤ ਆਬਰੇ ਹਨ ਵੇਂ (ਰਗਾ) ਵਿੰਦੀਆਂ ਅਤੇ (ਗਵਿੰਦ) ਅੰਤਰਕਰਣ ਪ੍ਰੇਸ਼ਰ ਅਸਬਦੇ ਹੋਨ ਵੇਂ ਜਿ(ਰਾਜਪੀ) ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਦਾ ਪਤੀ ਅਤੇ (ਗੇ.ਵਿੰਦ੍ਰ) ਦੇ ਜਸ ਨੂੰ ਆਬਦੇ ਹਨ। ਵੇਂ ਜਿ(ਰਾਜਪੀ) ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਦਾ ਪਤੀ ਅਤੇ (ਗੇ.ਵਿੰਦ੍ਰ) ਦ ਸਮ ਹੁ ਇੰਗੂਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ ਪ੍ਰਮਸ਼ਰ ਦ ਸ਼ਸ਼ ਨੂੰ, ਸਭ ਆਖਣੇ ਹਨ।

ਆਖਹਿ ਈਸਰ; ਆਖਹਿ ਸਿਧ :-ਉਸ ਦੇ ਜਸ ਤੇ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਆ ਯਾਦ ਹੈ, (ਸਿਧ) ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਵਾਲੇ ਅਥਵਾ ਚੌਗਦਾਂ (ਈਸਰ) ਸ਼ਿਵਜੀ ਭੀ ਆਖਦਾ ਹੈ, (ਸਿਧ) ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਵਾਲੇ ਅਥਵਾ ਚੌਗਦਾਂ (ਈਸਰੇ) ਸ਼ਿਵਜਾ ਭਾ ਸਾਖਦ ਹਨ । ਵਾ :~(ਆਖਹਿ ਈਸਰ) ਸ਼ਿਵਜੀ ਤੇ ਜਿੱਧ ਜਗਤ ਨੂੰ ਉਪਦਸ਼ ਆਖਦੇ ਹਨ । ਵਾ :~(ਆਖਹਿ ਈਸਰ) ਸ਼ਿਵਜੀ ਤੇ ਜਿਹ ਜਗਤ ਨੂੰ ਰੂਪਦਸ 'ਅਧਿਆਤਮ ਰਮਾਇਣ' (ਰਾਮ ਰਿਦੇ) ਵਿਚ ਪਾਰਬਤੀ ਨੂੰ ਉਪਦੇਸ਼ ਦਿਸ ਨੂੰ ਅਸਰਿਆਤਮ ਰਸਾਵਟ ਰਿਸ ਹੈ ਜਾ ਸੀਤਾ ਹੈ' ਜਿਸ ਵਿਚ ਮਾਇਆ ਨੂੰ ਸੀਤਾ ਤੋਂ ਰਾਮ ਨੂੰ ਬ੍ਰਹਮ ਰੂਹ ਰਿਸ ਹੈ ਜਾ ਸੀਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਚ ਮਾਇਆ ਨੂੰ ਸੀਤਾ ਤੋਂ ਰਾਮ ਨੂੰ ਬ੍ਰਹਮ ਰੂਹ ਾਰਾਮ ਹੋ ਜਾਂ ਸਾੜੇ ਪ ਕਰਕੇ ਕਬਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਉਂ ਕਿਹਾ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮ ਦੀ ਸੱਤਾ ਨੂੰ ਪਾ ਕੇ ਮੁ_{ਝਿਲ}। ਕਰਕ ਕਰਨ ਕਾਤ ਨੇ ਸ਼ੁਰੂ ਅਕਾਰ ਧਾਰ ਹਨ। ਪਾਰਬਤੀ ਨੂੰ ਤੇ ਆਪਣੇ ਸਵਕਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਉਪਦੇ ਲੱਖਣਾ ਬ੍ਰਿਤੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿਤਾ ਹੈ।

(ਆਖ਼ਹਿ ਸਿਧ) ਕਪਲ ਮੂਨੀ ਕੇ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦਾ ਅਵਤਾਰ ਸੰ ਨਿਆਂ ਹੈ ਇਸੂਡੇ ਅਪਣੀ ਮੁਕਾਰ ਅਹੁ ਹੈ ਨੂੰ ਉਪਦੇਸ਼ ਦਿਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਾਗਣਾਤ ਨ ਨੂੰ ਉਪਦਸ਼ ਦਿਤਾ ਸੀ। ਜਸ ਕਰਕੇ ਰਿਖੀ ਰੁੱਧ ਗਏ ਸਨ। ਗਰਜ਼ੇਤ ਮੇਨ ਨੂੰ ਉਹਵੰਸ਼ ਦਿੱਤ। ਸੀ ਤ੍ਰਾਂ ਬਾਲ ਖਿਲ ਆਵਿਕ ਰੁੱਧ ਗਸਨ . ਾਨੂੰ ਜਪਦਸ਼ ਕਿਉਂ ਇਹ ਹੈ ? ਇਹ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਸਰ ਦੇ ਜ਼ਰੂ, ੂੰ ਦਾ ਦਾ ਸੀਸਰ) ਸੂਰਜ, ਸਕਤੀ, ਗਣਸ਼, ਸਿਵਜੀ, ਵਿਸ਼ਤ੍ਰੇ ਨੂੰ। ਪੂੰਜੇ ਈਸ਼ਰ ਉਸ ਦੇ ਜਸ ਨੂੰ ਆਖਦੇ ਹਨ। ਮਕਤ ਪਰਸ਼ ਛੀ ਆਖਦੇ ਹਨ। ਵਾ:- ਜੋ ਉਸ ਦੇ (ਆਖ਼ਤਿ) ਨਾਮ ਨੂੰ ਆਖਦੇ ਹਨ ਉਹ (ਈਸ਼ਰ) ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਸਰੂਪ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤੋਂ (ਜਿਧ) ਮੁਕਤ ਆਖੀਦੇ ਹਨ।

(uée)

ਆਖਹਿ; ਕੇਤੇ ਕੀਤੇ ਬੁਧਿ :--ਕਿਤਨੇ ਹੀ ਉਸ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਕੀਤੇ ਹੁੰਦੇ ਬੰਧੀ ਵਾਲ ਵਰਿਸ਼ਣ ਮੁਨੀ ਅਮਰਿਕ ਚੱਤਵੰਤ ਉਸ ਦੇ ਨਾਮ ਨੂੰ ਆਖਦੇ ਹਨ। ਵਾ :-ਕਿਤਨੇ ਹੀ ਜ਼ਿਨ੍ਹਾਂ ਜ਼ਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਤਿਗ੍ਰਹੀ ਨੇ (ਕੀਤੇ ਬਧਿ) ਬੋਧ ਕੀਤਾ। ਹੈ ਅਰਵਾ ਸ਼ੁੱਧ ਨਛੱਤ ਆਦਿਤ ਆਖਤ ਹਨ। ਵਾ:-ਕਿਤਨ ਹੀ ਪ੍ਰਮਸ਼ਰ ਦੇ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਬੇਹਾ ਅਵਤਾਰ ਆਦਿਕ ਵੀ ਆਖਦ ਹਨ।

ਆਖਹਿ ਦਾਨਵ; ਆਖਹਿ ਦੇਵ :--ਰਿਸ਼ ਦੇ ਜਸ ਨੂੰ (ਦਾਨਵ) ਹੈ'ਤ ਦੇਵਲਤ, ਭਵੀਖਨ ਤੋਂ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਆਦਿਕ ਆਖਦੇ ਹਨ ਅਤੇ (ਦੇਵ) ਦੇਵਤੇ ਤੇਤੀ ਕੋਵ, ਇੰਦ੍ਰ ਬ੍ਰਿਸਪਤ ਆਦਿਕ ਭੀ ਉਸ ਦੇ ਜਸ ਤਾਈ ਲੱਖਣਾ ਬਿਰਤੀ ਦੁਆਰਾ ਆਖਦ ਹਨ। ਦਾ :-ਭਾਵੇਂ (ਦਾਨਵ) ਦੇ ਹਾਂ ਵਾਲਾ ਤਾਮਸੀ ਸਭਾ ਹੋਵ ਪਰ ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਨੂੰ ਆਖਦ ਹਨ। ਉਹ (ਆਖਹਿ) ਨਾਮ ਦੇ ਆਖਣੇ ਕਰਕੇ (ਦੇਵ) ਦੇਵੀ ਸੰਪਦਾ ਵਾਲ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਆਖਹਿ ਸੁਰਿ ਨਰ; ਮੂਨਿ ਜਨ ਸੇਵ:--ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਜਸਤੇ,ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ (ਬੁਰਿ) ਦਵਤੇ ਦੇਵੀ ਸੰਪਦਾ ਵਾਲੇ ਵਾ (ਬੁਰਿ) ਸ੍ਰੇਬਣ ਪੁਰਸ਼, (ਨਰ) ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨ ਜੰਧ ਵਿਚ ਬਹੀਦੀ ਪਾ ਕ ਦਵ ਪਦਵੀਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। (ਮੁਨਿ) ਰਿਖੀ। ਮੰਨਣ ਸੀਲ ਪੂਰਥ, ਈਸਰ ਤੇ ਸਭ ਅਸੱਤ ਦਾ ਵੀਚਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮੈਂ ਕਥ ਸਮਾਨੋਗਰਾਂ ਵਿਚ ਰਹਿਣ ਅਤੇ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਜੰਗਲਾਂ ਵਿਚ ਤੁਪੱਸਿਆ ਕਰਨ ਜਿਵਾਂ ਵਸ਼ਿਸ਼ਟ, ਅੰਗਰਾ, ਪੁਯੰਸਰ ਆਦਿ (ਸਨ) ਭਗਰ, ਕਬੀਰ ਆਦਿਕ (ਸੋਵ) ਸੈਵੀ ਮੱਤ ਵਾਲ ਜ਼ਿਵ ਜੀ ਦ ਉਪਾਸ਼ਕ ਵਾ (ਸਵ) ਸੇਵਕ ਭਾਵ ਵਲ ਹਨੂੰਸਾਨ ਅ ਦਿਕ ਪ੍ਰਮਸ਼ਰ ਦਾ ਜਸ ਕਬਨ ਕਰਦ ਹਨ।

ਕੇਤੇ ਆਖਹਿ; ਆਖਣਿ ਪਾਹਿ :--ਕਿਤਨੇ ਹੀ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੂੰ ਹੁਣ ਵਰਤਮਾਨ ਸਮੇਂ ਵਿਚ (ਆਬਹਿ) ਆਖਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਿਤਨੇ ਹੀ ਔਰ ਭਵਿੱਖਤ ਕਲ ਵਿਚ (ਆਖਣਿ ਪਾਹਿ) ਆਖਣਾ ਪਾਉਣਗ । ਵਾ:-ਆਖਣ ਨੂੰ (ਪਾਹਿ) 🛱 ਪੈ'ਦੇ ਹਨ ਭੋਂ ਵੇ ਜਤਨ ਕਰਦ ਹਨ।

ਕੇਤੇ ਕਹਿ ਕਹਿ; ਉਠਿ ਉਠਿ ਜਾਹਿ:--ਕਿਤਨੇ ਹੀ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ

数公司 Nation State State 3, 48 mis rice in the Mana and the management of the manage ਜਸਨੂੰ ਬਹਿ ਬਹਿ ਕੇ ਚ ਨ ਚ ਨੂੰ ਵਾਹਿਗਾਰੂ ਸਵਾ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਕਾਂਡਿ ਹਨ ਦਾ :- ਅੰਗ ਨੂੰ ਜਾਣਗ ਕੁਵ ਵਾਹਿਗਾਰੂ ਸਵਾ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਕਾਂਡਿ ਹਨ ਆ:-ਆਰ ਨੂੰ ਜਾਣਗ ਤੋਂ ਵਾਂ :- ਜਿਤਨੇ ਹੀ ਕਹਿ ਕਹਿ ਕ (ਜੈ ਨੂੰ ਵਾਲ ਸਮੀਰ ਕਰਕੇ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ। ਵਾਂ :- ਕਿਤਨੇ ਹੀ ਕਹਿ ਕਹਿ ਕ (ਜੈ ਨੂੰ ਉਨ ਕ ਮੁੰਸ਼ ਹੋ ਵਨ੍ਹਾਂ ਉਪਰਾਸ ਹੁੰਕ (ਉਂ ਨ) ਦੇਹ ਆਭਿਸਾਨ ਵਲ੍ਹਾਂ ਉੱਠ ਵੇਂ ਰਿਹਾ ਸ਼ਖ਼ਤਰ ਕਰਕ ਨਹੀਂ ਕਾਰ ਦੇ ਕਿ ਰਹੀਆਪਰ ਵਿਚ ਇਸਕਿਸ਼ ਦੇ ਨੂੰ ਵੇਂ ਉਠ ਕੇ ਸਮ ਰੇ ਵਲ ਸ਼ੁਕੂਰ ਹੈਨੇ ਹਨ ਤਰੀਆਂ ਪਦ ਵਿਚ ਇਸਾਬਤ ਹੈਨੇ ਹਨ ਸਮਾਧੀ ਵਿਚ (ਜਾਹਿ) ਜਾ ਬੈਠੰ ਹਨ ਤਰੀਆਂ ਪਦ ਵਿਚ ਇਸਾਬਤ ਹੈਨੇ ਹਨ ਸਮਾਹੀ ਵਿੱਚ (ਜਾਹਿ) ਜਾਰਹਾ ਹੈ ਹੋਣਗੇ । ਵਾ :-ਕਿਤਨ ਹੀ ਅ_{ਤੇ} ਹੈ ਵਾ '-ਹੁੱਕ ਹੋ ਵੱਧ ਹਨ ਅੱਗ ਹੈ ਹੋਣਗੇ । ਵਾ :-ਕਿਤਨ ਹੀ ਅ_{ਤੇ} ਹੈ ਵਾਰਿਹਤ ਹੈ ਕਰ ਹਨ ਸਮਾਂ ਦੇ ਕਹਿ ਬਹਿਬ ਬਹੁਤ ਗੇਅਤ ਜਾਣ ਨੂੰ ਉ ਕਰੀ ਕਾਰੀ ਨਾਲ ਪਟਸੰਸਰ ਦੇ ਜਸ ਨੂੰ ਕਹਿ ਬਹਿਬ ਬਹੁਤ ਗੇਅਤ ਜਾਣ ਨੂੰ ਉ ਕਰੀ ਕਲੀ ਨਾਲ ਦਸਮਾਰ ਦੇ ਜਾਵ ਕਗਤ ਤੋਂ ਉੱਤਕੇ ਅਵਚਲ ਸਰੂਪ ਵਿਚ ਵ ਕਰਾਤ ਤੋਂ ਉੱਤ ਉੱਤ ਗਏ ਹੈ ਜਾਵ ਕਗਤ ਤੋਂ ਉੱਤਕੇ ਅਵਚਲ ਸਰੂਪ ਵਿਚ ਵੈ

ਵਸ਼ਕ ਹਨ। ਉੱਤੇ ਕੀਤੇ; ਹੋਰਿ ਕਰੇਹਿ :--ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਇਹ ਕਥਨ ਕਰਨ _{ਵਾਲ} । ਸ਼ਾ ਵਸਦੇ ਹਨ।

ਉਪਰੋਕਰ (ਏਵੇ) ਜਿੰਨ ਕੀਰ ਹਨ, ਜੋ ਇਸਨੇ ਹੌਰ ਕਰ ਦੇਵੇ। ਰਭਰ (ਏਤ) ਜਿਸ ਸਰਹਿ: ਕੋਈ ਕੋਇ:--ਰਾਂ ਦੀ (ਕਸੀ) ਜੇਤ ਤਾਂ ਆਖਿਨ ਸਰਹਿ: ਕੋਈ ਕੋਇ:--ਰਾਂ ਦੀ (ਕਸੀ) ਜੇਤ ਤਾ ਸਮਾਬ ਦਾ ਸਾਲ ਨਾਜ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। (ਕੋਇ) ਕਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਵੀ ਕਿਸਨੇ ਜਤਨ ਕਰਕ ਵੀ ਉਸ ਪ੍ਰਸੇਸ਼ਰ ਨੂੰ (ਜੁਝਦਾਤ)

ਬਰਮ ਵਾਂ ਕਰਾ ਮੈਂਆਂ ਦੁਆਰਾ ਆਖ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਰੂਮ ਵਾਂ ਕਰਾਬਾਆਂ ਦੂਆਂ ਹੈ (ਏਸੇ) ਇਤਨੇ ਜਿਸਨ ਕਬਨ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਇਹ (ਏਸੇ ਕੀਤੇ, ਹੀਰ ਕਰੋਹਿ ਹੈ (ਏਸੇ) ਇਤਨੇ ਜਿਸਨੇ ਕਬਨ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਇਹ (ਉੱਤੇ ਕੀਤੇ, ਹੋਰ ਕਰਾਹ ਸ਼ਖਣਾ ਬਿਰਤੀ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਕਬਨ ਵਜਦੇ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਹੀ ਉਸ ਪ੍ਰਮਸਰ ਨੂੰ ਲਖਣਾ ਬਿਰਤੀ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਕਬਨ ਵਜਦੇ ਹੈ, ਸਾਰੇ ਹੀ ਦਸ ਪ੍ਰਸਮਰ ਦੂ (ਤਰਿ ਕਰੇ ਹ) ਜਿਤਨ ਹੋਰ ਕਰਨਗਾਂ, ਉਹ ਵੀ ਲੱਖਣਾ ਬਿਰਤੀ ਦੁਆਰਾ ਹੈ।

ਹਿਣਗੇ। (3' ਆਬਿ ਨ ਸਭਹਿ, ਬੋਈ ਕੋਇ ਹ) ਜੋ ਕਹੋ ਸਕਤੀ ਇਰਤੀ ਨਾਲ ਵੇਡੀ (3' ਆਬਿ ਨ ਸਭਹਿ, ਬੋਈ ਨਿਕ ਆਬੁ ਸ਼ਰਿਆ ਹੈ। ਕਹਿਣ ਹੈ। (ਤਾ ਆਬਿਨ ਸਤਾਰਾ ਕਰਿ ਸਕਰਾ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਨ ਕਈ ਦਿਛ ਆਬ ਸਕਿਆ ਹੈ ਨਾਂ ਕੋਈ ਨੂੰ । ਕਰਿ ਸਕਰਾ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਨ ਕਈ ਦੇ ਲਾਖ਼ ਸਕਰਾ।

ਆਖ ਸਭਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਨ ਕਈ ਅੱਗੇ ਨੂੰ ਆਖ ਸਕਗਾ। ਾਦ ਸਭਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਨੇ (ਜਵਤੋਂ ਭਾਵੇਂ: ਜਵਤੋਂ ਹੋ'ਏ ॥) ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾ ਅਰਥ ਨਿਵੜਾ ਹੈ। (ਜਵਤੋਂ ਭਾਵੇਂ: ਜਵਤੋਂ ਹੋ'ਏ ॥) ਸਰੇਜ ਬ ਰ ਕ ਤਾਂ ਹੈ ਤੇ ਹੁਣ ਸਰਗਨ ਸਰੂਪ ਬਾਬਤ ਇਉਂ ਅਜਰੇ ਸਰੂਪ ਬਰ ਕਰ ਹੈ ਜਿਤਨਾ ਵੱਡਾ ਸਰੂਪ ਧਾਰਨਾ ਭਾਉਂ ਦਾ ਹੈ(ਾਂ 133ਨਾ ਵੱਡਾ ਹੀ ਹ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਵਾਂ:--

ਸ਼ਾਖੀ ਬਾਵਨ ਅਵਤਾਰ ਦੀ

ਬਲ ਰਾਜਾ ਪ੍ਰਦਿਲਾਦ ਭੋਗਰ ਦਾ ਪਤਰਾ ਸ ਤਜੁੜ ਵਿਚ ਬੜਾ ⊱ ਰਸਮਤਮਾ ਰਾਜਾ ਹੈ ਬਲਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣ ਦਾਨ ਦੇ ਬਲ ਕਰਕ ਵਿਚ

🕏 ਲੈਣ ਦੀ ਦਿੰਛਾ ਧਾਰ ਲਈ ਸੀ। ਇੰਦਰ ਇਸ ਖ਼ਬਰ ਨਾਲ ਬੜਾ ਘਬਰਾਇਆ 🔌 ਵੇਲੇ ਅਤੇ ਵਿਸਨੂੰ ਭਗਵਾਨ ਅੱਗੇ ਅਪਣੀ ਰਵਿਆ ਵਾਸਤੇ ਬੇਨਰੀ ਕੀਤੀ। ਵਿਸ਼ਨ੍ਹੋਂ ਜੀ ਨੇ ਇੰਦਰ ਦੀ ਬੇਤਰੀ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰ ਕੋ ਇਕ ਵੇਦ ਪਾਠੀ ਬ੍ਰਹਮਣ ਦਾ ਫੋਈ ਰੂਪ ਧਾਰ ਕਿਲਾ ਅਤੇ ਰਾਜਾ ਬਲ ਦੇ ਭਵਨ ਅੰਗੇ ਜਾ ਕੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਅਸੀਰਵਾਦ ਵਿਜੀ। ਇਹ ਰਾਜ ਦੇ ਸਮਮੁਖ ਬਹੁੰ ਵੇਲਾ ਦੀਆਂ ਭਾਂਤ ਭਾਤ ਦੀਆਂ ਰਿਚਾਂ ਬੜੀ ਮਿੱਨੀ ਸੂਰ ਵਿਚ ਪੜ੍ਹੀਆਂ। ਵੇਦ ਬਾਣੀ ਸੂਟ ਕੇ ਸੂਰਮਣ ਉਤ ਰਾਜਾ ਬੜਾ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਦਾਨ ਮੰਗਣ ਵਾਸਤ ਕਿਹਾ। ਬਾਦਨ ਨ ਕਿਹਾ, ਬਰਾੜਾ, ਤੌਰਾ ਦੇਨ ਮੈਂ ਕੀਕਰਨਾਹੈ ਵਿਧਰ ਜੇ ਤੂੰ ਜ਼ਭੂਰ ਹੀ ਦਣਾਹੈ ਤਾਂ ਦਾਈ ਕਰਮਾਂ ਧਰਤੀ ਦਾਨ ਕਰ ਦੇ। ਉਂ ਧਰਮੀ ਰਾਜਾ ਹੈ', ਮੈਂ ਤੇਰ ਦੁਆਰੇ ਆੰਗੇ ਕਣੀਆਂ ਬਣਾ ਕੇ ਤਹੇ ਸਿਆ। ਕਰਾਗਾ 'ਰਾਜੇ ਨ ਕਿਹਾ ਪੀਡਿਤ ਜੀ ! ਕਸ਼ੀ' ਇਹ ਕੀ ਮੰਗਿਆ ਹੈ, ਕਵ ਹੋਰ ਮੰਗ ਲਵ ? ਪੰਡਰ ਰੂਪ ਵੋਟ ਭਗਵਾਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਨਹੀਂ ਰਾਜਾ! ਅਸੀਂ ਵਿਰੱਕਤੀ ਧਰਨ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ, ਦਾਈ ਕਰਮਾਂ ਧਰਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਹੋਰ ਸਨੂੰ ਕੋਈ ਦਿੱਛਿਆ ਨਹੀਂ। ਜ ਦੇਣਾ ਚਾਹਾਂ ਤਾਂ ਧਕਤੀ ਦੇ ਦੇ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਚਲਦ ਹਾਂ। ਬ੍ਰਹਮਣ ਦੀ ਇਹ ਗੱਲ ਬਣ ਕੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਚੌਗਾ ! ਢਾਈ ਕਰਮਾ ਧਰਤੀ ਮਿੰਦ ਲਵੇ ।

(upa)

ਬੱਸ, 'ਜੇਵਰੂ ਭਾਵੇਂ; ਭਵਰੂ ਹੋਇ।' ਅਨੁਸਾਰ ਬਾਵਨ ਭਗਵਾਨ ਨੇ ਬਾਤ ਵੱਡਾ ਸਰੂਪ ਧਾਰ ਕ ਦ ਕਰਮਾਂ ਵਿਚ ਹੀ ਸਾਰੀ ਪ੍ਰਿਚਵੀ ਮਿਣ ਲਈ। ਜ਼ੁਦੂ ਬਾਰੀ ਅੱਧੀ ਕਰਮ ਦੇਣ ਵਾਸਤ ਰਾਜ਼ੇ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਤਾਂ ਰੂ ਜੋ ਬਲ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸ਼ਨੀਰ ਅੱਗ ਕਰ ਦਿਤਾ। ਯੂਬਾ:--

•ਕਰਉ ਅਦਾਈ ਧਰਤੀ ਮਾਂਗੀ ਬਾਵਨ ਰੁਪ ਬਹਾਨੈ। ਰਿਊ ਪੁਇਆਲ ਜਾਇ ਕਿਛ ਛਲੀਐ ਜੇ ਬੀਲ ਰੂਪ ਪਛਾਨੇ ॥' (ਪ੍ਰ: ਮ: ੧) ਅੱਧੀ ਕਰਮ ਵਾਸਤ ਰਾਜ ਨੂੰ ਮਿਣਨ ਲੱਗਿਆਂ ਬਾਵਨ ਨ ਉਸ ਦੀ ਪਿੱਠ ਉੱਤੇ ਪੈਰ ਰਖਕੇ ਪਾਤਾਲ ਵਿਚ ਧਸਤ ਦਿਤਾ। ਜੋ ਅਜੇ ਤਕ ਪਾਤਾਲ ਵਿਚ ਹੀ। ਰਾਜ ਕਰਦਾ ਦੱਸੀਦਾ ਹੈ ਅਤ ਬਾਵਨ। ਉਸਦੇ ਬੂਹੇ ਅੱਗੇ ਚੈਂਕੀਦਾਰ ਦੇ ਰੂਪ। ਵਿਚ ਬੜਾ ਹੈ।

ਮਨਾਮਾ ਕਹੈ ਭਗਤਿ ਬੰਸ ਕੌਸਵ ਅਜਹੂੰ ਬਲਿ ਕੇ ਦੁਆਰ ਖਰੇ। (੧੧੦੫) ੰਤੂ ਭਗਤਾ ਕੈ ਵਸਿ ਭਗਤਾ ਤਾਣ ਤਿਰਾਜੇ (ਮ: ਪ)

ਇਸ ਤੋਂ ਪੋਹਲ ਪਾ: ਜੀ ਦੀ ਸਾਖੀ ਗੈ ਲਗਦੀ ਹੈ ਦੇ ਤੋਂ ਦੇ ਪੈਟ ਵਿਚ ਪਵੇਸ਼ ਹੈ ਕੇ ਸਰੂਪ ਵਧਾ ਕੇ ਪੈਣ ਪਾੜ ਕੇ ਮਰਦਾਨ ਜੀ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕੀਤੀ ਤੋਂ

ਸੀ ਰੋਟ ਜੀ ਨੂੰ ਕਿ ਟ ਬਹੁਮੰਡ ਕੇ ਠਾਕਰ ਸੁਆਮੀ ਸਰਬ ਜੀਆ ਕਾ ਦਾਤਾਰੇ ਇਹ ਭਾਵਨਾ ਕਰਗਾ ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਸਰੂਪ ਵਿਚ ਉਤਾ ਵੰਡਾ ਹੀ ਵਿਆਪਬ ਰੂਹ

ਸ਼੍ਰੀ ਜਪ ਜੀ ਸਾਹਿਬ ਅਨੁਨੂਰਨ ਜੋ ਸ਼ਿਲ੍ਹ ਕਲ ਅਨੁਸ਼ਲ ਦਾ ਪਾਉਂਡੀ ਵਰੋਂ

ਹੋ ਜਾਂਦਗਾ। ਚੰਡੇ ਵੱਡੇ ਅਨੰਦ ਵਾਲਾ ਹੋ ਜਾਂਦਗਾ।

(ਨਾਨਕ ਜਾਣੇ, ਸਾਚਾ ਸਦਿ।) ਸਤਿਗ੍ਰੇਰੂ ਨਾਨਵ ਦੇਵ ਦੀ ਬਾਅਮਉਂਦੇ ਹਨ ਜੋ (ਸਾਚਾ, ਤੋਈ ਬਾਲ ਅਬਾਧ ਸਰੂਪ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ (ਜਾਣੇ) ਗਿਆਨ ਸਰੂਪ ਜਾਣ ਕ (ਸੋਦਿ) ਉਹ ਸਿਖ ਉਸ ਦੇ ਸਰੂਪ ਵਿਚ ਅੰਭਰ ਹੋ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਵਾ.- (ਮੋਇ) ਉਹ ਮੌਚ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਆਪਣਾ ਸਰੂਪ ਕਰਕੇ ਜਾਣ ਲਵੇਗਾ।

(ਜ ਬੇ ਆਬੇ, ਬੇਲ ਵਿਗਾਤ) ਜੋ ਕੋਈ (ਬੋਲ੍ਹ) ਬੋਲ ਕੇ ਵਿਗਾਤ ਲੈਣ ਵਾਲਾ ਮੁਰਬ ਆਬੇ ਕਿ ਮੈਂ ਸਕਤੀ ਬਿਰਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਰੂਪ ਮਨ ਬਾਣੀ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਲਖਣਾ ਬਿਰਤੀ ਬਿਨੀ, ਸ਼ਕਤੀ ਬਿਰਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕਬਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੇਗਾ। ਤੇ ਬਿਅਰਬ ਹੈਗਤਾ ਕਰਦਾ ਕਰਕੇ ~

(ਤਾ ਲਿਖੀਐ; ਸਿਰਿ ਗਾਵਾਰਾ ਗਾਵਾਰੁ ॥) ਤਾਂ ਓਹ (ਗਾਵਾਰਾ) ਮੂਰਖੀ ਦਾ (ਸਿਰਿ) ਬਰੌਮਣੀ ਮੂਰਖ ਲਿਖਿਆ ਜਾਏਗਾ ।

ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਇਸ ਪਰਿਤੀ ਵਿਚ ਸੰਤਾ ਅਤੇ ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਲੱਛਣ, ਵਾਹਿਗਤੂ ਦੇ ਉਪਕਾਰ ਅਤੇ ਸਤਿਗਤੂ ਜੀ ਦੇ ਲੱਖਣ ਕਥਨ ਕੀਤੇ ਹਨ।

--0--

परिवर ३०

於實際學院發展發展等與影響學與學歷歷史 於實際學院的學習。11日日 111日日 111日日 111日日 - ਸਤਾਈਵੀ ਪਉੜੀ ਪ੍ਰਾਰੰਭ 🤻 ਸੇ ਦਰ ਕੇਹਾ, ਸੇ ਘਰ ਕੇਹਾ; ਜਿਤ ਬਹਿ, ਸਰਬ ਸਮਾਲੇ॥ ਸ ਦੂਰ ਕਹਾ, ਸ ਅਸੰਬਾ; ਕੇਤੇ ਵਾਵਣਹਾਰੇ ॥ ਕੇਤੇ ਰਾਗੂ ਵਾਜੇ ਨਾਲ ਅਨੇਕ ਅਸੰਬਾ; ਕੇਤੇ ਵਾਵਣਹਾਰੇ ॥ ਕੇਤੇ ਰਾਗੂ ਵਾਜ ਨਾਲ ਆਨ੍ਥ ਸਾਨਕ ਪੂਰੀ ਸਿਊ ਕਰੀਅਨਿ; ਕਤੇ ਗਾਵਣਹਾਰੇ॥ ਗਾਵਹਿ ਤੁਹਨੇ ਪੂਰੀ ਸਿੰਦ ਕਰਮਸ਼ਨ, ਗਾਵੇਂ 'ਗਜ਼ਾਧਰਮੇ' ਦੁਆਰੇ॥ ਗਾਵ੍ਹਿ ਪਹੁੰਦ ਪਾਣਾ ਬਸਤਰ, ਨਿੱਖ ਲਿਖਿ ਸਿੱਖ ਧਰਮ ਵੀਜਾਰੇ। ਚਿਤ ਗੁਪਤ੍ਰ, ਲਿਖਿ ਜਾਣਹਿ, ਨਿੱਖਿ ਲਿਖਿ ਧਰਮ ਵੀਜਾਰੇ। ਰਿਤ ਗੁਪਤ, ਜਨਾਬਾ ਹੁੰਵੀ; ਸੋਹਨਿ ਸਦਾ ਸਵਾਰ । ਗਾਵਰਿ ਗਾਵਰਿ ਈਸਰੂ ਬਰਮਾ ਹੁੰਵੀ; ਸੋਹਨਿ ਸਦਾ ਸਵਾਰ । ਗਾਵਰਿ ਗਾਵਾਹ ਬਾਸਕੂ ਕਰਨ ਬਿੰਗ, ਇਸ਼ਾਸਣਿ ਬੈਠੇ; ਦਵਤਿਆ ਦਰਿ ਨਾਲੇ॥ ਗਾਵਰਿ ਇਹ, ਸਮਾਬੀ ਅੰਦਰਿ; ਗਾਵਨਿ ਸਾਧ ਵਿਚਾਰੇ॥ ਗਾਵਨਿ ਸਿਧ, ਸਮਾਬੀ ਅੰਦਰਿ; ਗਾਵਨਿ ਸਾਧ ਵਿਚਾਰੇ॥ ਗਾਵਨਿ ਸਿਧ, ਸਮਾਬਾ ਸਾਵੀਨ ਵੀਰ ਕਰਾਰੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਪੰਡਿਤ ਜਤੀ ਸਤੀ ਸੰਤੇਖੀ; ਗਾਵਹਿ ਵੀਰ ਕਰਾਰੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਪੰਡਿਤ ਜਤੀ ਸਤੀ ਸਤਕਾ, ਪੜ੍ਹਿਨ ਰਖੀਸਰ; ਜੁਗੂ ਜੁਗੂ ਵੇਦਾ ਨਾਲੇ ॥ ਗਾਵਹਿ ਮੈਹਣੀਆਂ ਪੜ੍ਹਿਨ ਰਖੀਸਰ; ਜੁਗੂ ਜੁਗੂ ਵਿਲਾਕੇ ॥ ਗਾਵਹਿ ਮੈਹਣੀਆਂ ਪੜਾਨ ਰਗਸਰ: ਹੁਣ ਤੋਂ ਪ੍ਰਤਿਆਲੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਰਤਨ ਉਪਾਏ। ਮਨੂ ਮੋਹਨਿ: ਸੂਰਗਾ ਮਛੇ ਪ੍ਰਤਿਆਲੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਰਤਨ ਉਪਾਏ। ਮਨੂ ਸਹਾਨ: ਸੂਹਰ ਤੇਰੇ; ਅਨੁਸ਼ਠਿ ਤੀਰਬ ਨਾਲੇ ॥ ਗਾਣਹਿ ਜੌਧ ਮਹਾਬਲ ਸੂਗ ਤਰ; ਅਨੁਸਾਰ ਤਾਰੇ ॥ ਗਾਵਰਿ ਖੰਡ ਮੰਡਲ ਵਰਭੰਡਾ; ਕਰਿ । ਗਾਵਰਿ ਖਾਣੀ ਚਾਰੇ ॥ ਗਾਵਰਿ ਖੰਡ ਮੰਡਲ ਵਰਭੰਡਾ; ਕਰਿ । ਕਰਿ ਰੁਖੇ ਧਾਰੇ॥ ਸੇਈ ਤੁਧੂਨੇ ਗਾਵਹਿ, ਜੋ ਤੁਧੂ ਭਾਵਨਿ,। ਰਤੇ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਰਸਾਲੇ॥ ਹਰਿ ਕੇਤੇ ਗਾਵਨਿ, ਸੈ ਮੈ ਚਿਤਿਨ ਅਾਵਨਿ;ਨਾਨਕਟਿਆਵੀਚਾਰ।ਸੋਈਸੋਈਸਦਾਸਚਸਾਹਿਬ ਸਾਰਾ ਸਾਰੀ ਨਾਈ।ਹੈ ਭੀ ਹੋਸੀ, ਜਾਇਨ ਜਾਸੀ; ਰਚਨਾ ਜਿਨ। ਰਚਾਈ॥ਰੰਗੀ ਰਗੀ ਭਾਤੀ, ਕਰਿਕਰਿ ਜਿਨਸੀ; ਮਾਇਆ ਜਿਨ੍ਹਿ ਉਪਾਈ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੋ, ਕੀਤਾ ਆਪਣਾ; ਜਿਵ ਤਿਸਲਾ ਵਿਭਿਆਈ।ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਈਕਰਸੀ;ਹੁਕਮੁਨਾਕਰਣਾਜਾਈ

ਸੰਪਾਤਿਸਾਹੁਸਾਹਾ ਪਾਤਿਸਾਹਿਬੂ;ਨਾਨਕ ਰਹਣੁਰਜਾਈ ,

ਉ**ਬਾਨਗਾਂ :**—ਸ਼ਤਿਰਾਰੂ ਸਾਹਿਬ ਸੀ ਦੀ ਬਾਣੀ ਵਿਚਾਉਨ ਸੇਂਦਰ ਹਨ। ਜਿੱਛਾ ਹੈ, ਪ੍ਰਮਾਵਰ ਦਾ ਦਰ ਤੇ ਘਰ ਪੱਛਣ ਤਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਸੰਦਰ ਉਚਾਰਨ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਦੂਜਾ ਸ੍ਰੀ ਰਹਿਰਾਸ ਸ਼ਾਹਿਬ ਜੀ ਦਾਲ ਅਕਾਲ ਪਰਖ ਦ ਸਨਮੁਖ ਸੰਚਰੰਕ ਵਿਚ ਉਚਾਜਿਆ ਸੀ। ਜੋ ਆਸਾਰ ਗੁਵਿਚ ਤੀਜ਼ਾ ਮੋਦਰ ਹੈ ਉਹ ਬੰਦ ਨਾਨਕੀ ਕੀ ਦੇ ਸੰਚ ਚੰਤ ਦਾ ਦੂਸ ਤੇ ਘਰ ਪਛਣ ਤੋਂ ਉਪਕਸ਼ ਬੁਚਾਸ਼ਆ ਮੀ ਵਿੱਚੋਂ ਜਿੰਨ ਸਦਰ ਦੀਆਂ ਇਹ ਹਿੰਦ ਉਥਾਨਕਾ ਵੱਲੋਂ ਕੁੱਖਗੀਆਂ ਹਨ। ਪ੍ਰਿੰਨਾ ਸੇਵਰਾਂ ਵਿਚ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਜੀ ਨੇ ਜਾਣ ਬਚ ਕੇ ਗਰਕ ਰਚਿਆ ਹੈ। ਪ੍ਰਸਨ : ਸਿੰਧਾਂ ਕਿਹਾ, ਹੈ ਸ਼ਤਿਰ ਨੂੰ ਜੀ ਪਿਛਲੀ ਪ੍ਰਦੇਤੀ ਵਿਚ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਨ ਦੇ

ਅਲਾ ਗਣ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਵਦ ਪਜਾਣ ਆਖਦ ਹਨ ਇਹ ਕਿਹਾ ਹੈ. ਹੜੇ ਉਸ ਪ੍ਰਮਸ਼ਰ ਦਾ ਦਰ ਤੇ ਘਰ ਤਾਂ ਦੱਸ ਜੀ ਨੂੰ

. ਯਬਾ:-ਮਿਤ ਦਰ ਵਸਹਿ ਕਦਨ ਦਰ ਕਹੀਐ ਪੈ ∉ਾਰਰ ਅਸੇ ਦਰਕੇਹਾ; ਸੋ ਘਰ ਕੇਹਾ;ਜਿਤ ਬਹਿ ਸਰਬ ਸਮਾਲੇ;—

ਹ ਸਿਧੀ ਉਸ ਪ੍ਰਸ਼ੇਸ਼ਤ ਕਾ ਦਰ ਰਹਾਨੂੰ (ਕੇਹਾ) ਕਰ ਜਿਹਾ ਦੌਸ਼ੀਏ? ਚੋਰੇ ਤਾਂ := ਮੀਜ਼ਤ ਦਰ ਲਖ ਮੁਸਿਦਾ ਲਖ ਬਹੁਸੇ ਬਿਸਨ ਮਹੇਸ ।

ਲਖਲਖ ਦਾਮ ਵਰੀਜੀਅਹਿਲਖ ਰਾਹੀਲਖ ਵਸ।' ਅੰ, ਉਸ ਦਾ ਘਰਵ (ਕੋਰਾ) ਕਰੋ ਜੋਹਾ ਦੱਸੀਏ, ਕਹਿਣ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ, ਅਕੱਚ ਤੇ ਅਵਚਰਕ ਹੈ ।

1 TF + 3 - 1 = 41 6 3 - 42 5 42 6

कांचा न नेजन हरवाडे एकि व

- 20 ਮ ਕ ਦੇ ਅਸਥਾਨ ਕਗਰਤ ਦੇ ਮੁਹਰੇ ਕੈਠੜੀਆਂ। ਲੜ – ਬਹੁਤਰਿ ਘਰ ਇਕ ਪਾਸ ਸਮੁਤਿਆ।

ਪ ਘਰ-ਦਸਮ ਦੁਆਰ।

(०५८०) स्थार महामान संदेश १ से १४ । जन

d Lot 1 / 1/21 del 21 per sol 1

ਾਰ । । । । । । ਘਰ ਫਿਲ ਗ੍ਰਰ ਫਿਲ ਉਪਦੇਸ਼॥ । है थाए की नविशोध माणिया है है अवस्था से जाता से टिवाट संख्या से

ਿ , ਆ ਨਾਲ ਸਬਧ ਰਖਦੇ ਹਨ। ਯਥਾ – ਸ਼ਿਰਨਿ ਮ, ਪ ਘਰੂ ਰ ਦੁਪਦੇ (ਬਾਕੀ ਵਰਤੀਕ ਲੇਖੇ ਸਦਾ ਪਾਵੇਂ ਦੇ ਹੋਣ) COMMITTED SEALES, LEVEL SEE SEE SEASON

् । स्टर्ड ६- "अर अस्त " , हिन्न रू

ਸ਼ੀ ਜਪ ਜੀ ਸਾਹਿਬ (499) which advantached also with it with ਪਰਿੜੀ ੨੭

ਚੀ ਭਰ: (ਸ ਦਰ ਕੇਤਾ,) ਹ ਸਿੱਧੇ ! ਸ਼ਾਟਿਆਂ ਦ ਜਿਤੜੇ ਮਖ ਹਨ (ਮੋਂ) ' ਉਹ ਸਮਰੂਨ ਸਤੂਪ ਦਾ (ਦੁਸ਼) ਦਰਵਾਜ਼ਾ (ਕੜਾ) ਕੜੀਦਾ ਹੈ।

(ਜਤ੍ਹੇ ਰਹੇਸ਼ ਭਿਸ਼ਮਾਲ) ਜਿਸ ਮੁਚ ਰੂਪੀ ਦਰ ਵਿਚ (ਸਹਿ) ਪ੍ਰਾਪਤ ਤ ਕੇ, ਭਾਵ ਸੂਚ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਰ ਉਸ ਨੂੰ (ਸਮ ਲੇ) ਚੇਰੇ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਸ਼ਿੰਘਰ ਕਰਾ,) ਸ਼ਾਹਿਆ ਦਾ ਜਾਤੇ ਰਿਸਦ ਹਨ (ਸ) ਉਹ ਪ੍ਰਯੋਸ਼ਰ ਦਾ ਘ । ਸਮਰਣ ਸਰੂਪ ਦਾ (ਕ ਮ, ਕ ਮੋਦਾ ਹੈ।

ਜਿਸਫਿਰ ਸੰਨੇ ਦਿੱਤ ਨੂੰ ਇਕਾਰਾਮ ਕਮਕੇ ਸੰਮਾਲਦੇ ਹਨ। ਹੈ ਜਿ ਹੈ! ਨੂੰ ਜਾਣੀਰ ਦਾ ਦਰ ਤੇ ਘਰ ਹੈ ਹਰ ਕਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਕਹਿ ਹੋਈਏ ? ਕਥਨ

ਪਸ਼ਨ :) ਮਹਾਰਾਜ਼ ਕੀ ! ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਨਿਰਗਣ ਸਰੂਪ ਦਾ ਵੀਵਰ ਤੋਂ ਹੈ ਘਰ ਦੱਸ ਕਰੋਜੇ ਹਾਰੇ ?

ਉੱਤਰ:−(ਸ਼ੇ ਦਰ ਕੰਞ,) (ਸ਼ੇ)ਉਂ) ਅਪ੍ਰੇਥ ਗਿਆਨ ਰੂਪੀ ਨਿਰਗੁਣ ਪੈ ਵਾ(ਦਰ) ਦਰਵਾਜ਼ਾ (ਕੇ ਤਾਂ) ਕੇਸ਼ਾ ਅਸਚਰਜ ਹੈ ?

(ਜਤੂ ਬਹਿਸਟਬ ਸਮਾਲ ॥ (ਜਿਵ) ਜਿਸ ਵਿਚ (ਸਰਬ) ਸਾਰੇ (ਸਮਾਲੇ) 🕺 ਸ਼ੌਮ ਲਣ ਵਾਲੇ, ਚੇਤੇ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਨੂੰ, (ਬਹਿ) ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦ ਹਨ।

(ਸੰਘਰ ਕਾ:) (ਮੇਂ) ਉਹ ਨਿਰਗੁਣ ਸਰੂਪ ਦਾ ਘਰ ਸੱਧ, ਚੇਤਨ, ਅਨੰਦ ਪ ਸ਼ੁਰੂਪ (ਕੇਰਾ) ਕਹੀਦਾ ਹੈ । ਦਾ (ਕੇਰਾ) ਕੈਸਾ ਅਸਚਰਜ਼ ਰੂਪ ਉਸ ਦਾ ਘਰ ਹੈ ? 👬 (ਜਿਤ ਬਹਿ ਸਵਬ ਸਮਾਲੇ ॥) ਜੇ ਸਰਬ ਨੂੰ (ਸਮਾਲੇ) ਸਭਾਲਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਲੋਵੇਂ ਅਤੇ (ਜਿਤੂ) ਜਿਸਵਿਚ ਸ਼ਰੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਨੂੰ ਚਤੇ ਕਰਨ ਵਾਲੇ (ਬਹਿ) ਪ੍ਰਾਪਤ ਮੈਕੋ

ਭਾਵ:-ਜ਼ਿਵਾਂ ਸਮੁੰਦਰ ਨਜ਼ੀਆਂ ਨਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਚ ਮਿਲਾ ਕੇ ਲੇ ਅਪਣਾ ਸਰੂਪ ਕਰਲ ਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਪ੍ਰਸੇਸ਼ਰ ਜ਼ਰਿਆ ਸ਼ੂਆਂ ਰੂਪੀ … ਨੁਸੀਆਂ ਅਤੇ ਜੀਵਾਂ ਕੂਪੀ ਨਾਲਾਮਾ ਨੂੰ ਸਾਪਣ ਵਿਚ ਮਿਲਾ ਕ ਆਪਣਾ

ਪਸ਼ਨ: – ਹ ਸਭਿਗਭ ਜੀ। ਪਾਲਿਆਂ ਦੇ ਬਹਿਲਾਂ ਅੱਗੇ ਤਾਂ ਵਾਜੇ ीर केंद्र 3 से कार के किस (का कार के इसट कार उस उर, हिमं प्राय न मार सवी समा?

स्वतः (हास हार ल क्ष्मिय) भन से (एकर) हासे विदेश है। (ਵਾਦ, ਸ਼ਬਦ ਅਵਾਜਾ ਨਿ. ਜ ਵਾਦਤ ਵਾਜ ਮਸਤੀ ਹਿ ਦੇ ਹਨ between the exceptionage to a consensation of revention there where the

ਅਰਚ ੧ :-ਵਾਜੇ ਨਾਦ ਅਨੋਕ ਅਸੰਖਾਂ :-) ਜਿੱਥੇ ! ਉਨ ਯੂਰਚ ਵੱਲ ਜਿਵ ਕੇਜ਼ੀ ਇਕ ਚਰਮਕਾ ਘਣ ਰਾਜੀ ਕਾ ਜਾਣ॥ ਤਾਰ ਸ਼ਹਰ ਘਟੇ ਕੋ ਕਹੜ ਸ਼ਮਾਸ ਸਖਤ ਪੀ ,ਚ ਣ।। ਮੈ ਵਾਜ ਵਜੇ, ਅਵਕਾਰਵ । ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ (ਆਏ) ਬਰਦ ਦੀ (ਅਸਥੇ।

ਅਣੀ ਭਵਤ ਦੀ ਖੁ ਦੌਖ਼ ਹਨ। ਕੇਤੇ ਵਾਵ**ਰਹਾਰ** : ਭਾਰਤ ਤੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਜੇਟ ਵਾਲ ਨਾਤਰ੍ਹ ਫਿੰਨਟ, 4ਬਰ ਤੋਂ ਹਾਹਾਂ, ਹੁੰ, ਗੰਧ ਬ ਅਧੀਦਕ ਹਨ।

ਅਰਥ ੨ :- ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਚੜ੍ਹੇ ਖਾਣੀਆਂ ਦੇ ਸ਼ਾਰੇ ਜਿ ਨੇ ਜੀਅ ਜ਼ਰ

ਾਨ ਵਿਹ ਵਿਸ਼ਵੇਂ ਵਾਵਾਦ "ਦੇ ਅਤੇ ਹੈ ਜੀ ਵਾਕੇ ਹਨ। ਯਬਾ := ਾਨ ਵਿਹ ਵੇਸ਼ ਦੇ ਵਾਜ ਹੈ। ਜਰਭ ਵੈ ਕਿਤ ਤਰੀ ਤੁਦਾਈਆਂ। '(ਅੰ, ੮ਤ੍ਰ "ਨਾਰਕ ਕੋਰ ਵੇਜਾਏ ਵਾਜ ਹੈ। ਜਰਭ ਵੀ (') (ਅੰਗ ਰੁਤਰ)

• मारल इसरों से र इसरिश्या । (अंती नवड) ਅਪੰਗਪਨੀ ਵਧੀ ਅਵਸਾਰ ਉੱਤਮ ਦਾ ਸਤ ਗੁਵੀ, ਮਾਹਮ ਦਾ ਤੂ ਅਪ ਅੰਪਰਾਵਤ ਹਨੀ ਵੱਚੋਂ ਵੱਖ ਅਨੀ ਵਾਸ ਦੇ ਨਰਕਾ. ਉਦ ਗੜੀ, ਗੋਵਸ਼ਰ ਦਾ ਜੇਸ਼ ਹਨੀ ਵਾਲੇ ਨਵੀ ਲਹਿਤ ਹੈ ਜਦੀ ਹੈ ਗਣੀ, ਰਵਿਸ਼ਟ ਦਾ ਜਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਬੰਧ ਹੈ ਰਵੀ ਰਹੀ ਤੇ ਹਵੀ ਮਿਠਾ ਵੇਲੜਾ । ਜਨ, ਰਵਾਵ-"ਸਵੀ ਵਿੱਚ ਦੇਲੜਾ । ਨਿ ਜਵਾਦ ਸਥਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਹਿਰ ਸਭਿੰਦਿਆਂ ਇਕ ਕੈਟੇ ਇੱਕ ਵਿਲਾਇ ਸਿਨੂੰ ਤੇ ਤਰਦੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਹਿਰ ਸਭਿੰਦਿਆਂ ਜਿਹੜੀ ਜਿਹੜੀ ਜਿਹੜੀ ਜਿਹੜੀ ਤੋਂ ਜਦੀ ਜਿਹੜੀ ਮਰਕਰ ਹਾਣ ਸਭਾਜਤ ਕਈ ਵਿਸ਼ ਨਾਜੇ ਜੀਵ ਜਾਰਾਤ ਅਵਸਥਾ ਵਿਚ ਤੇ ਰਹੀ ਤੇਜਸ ਨਾਜ ਜੀਵ ਸ ਕਈ ਵਿਸ਼ ਨਾਸ ਜਾਵ ਸਹੀ। ਅਵਾਬਾ ਹੈ ਵਿਚ ਵੱਖ ਵੱਖ ਏਸਟ ਵਾਲ ਹਨ। ਕਈ ਪ੍ਰਚੀਨਮਵਵ ਅਵਾਜ਼ਾ ਦਾਵਰ ਵਧਾਵਾ ਸ਼ਹਿਤ ਅਵਾਜ਼ਾਵਾ ਵਧਾਵਾ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੂ ਮੀਵਾਂ ੂਰ ਅਤੇ ਹ ਸ਼ਹਿਤ ਸਵਾਦਾਵਾਂ ਜੀ ਵਾਜ ਭਾਵਾਵਾਂ ਅਨਾਗਤ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵੇਸਲੀ, ਵਾਸਸ ਤੇ ਸ਼ਤੂਰੇ

(ਵਾਦ ਸ਼ਬਦ ਜ਼ਿੱਹ ਾਦ ਸ਼ਬਦ ਹੈ। ਪ੍ਰਤਾ ਹੈ, ਤੇ ਸ਼ਾਂਭ ਵੱਜ ਵਜੇਣ ਵਾਲ ਹਨ ੍ਵਿੱਧੀ ਸੀਸ਼_{ਨ ਦ} मार्ग कि दी है विकास के में मिला कर है दे आ का ा १८ = मेर्फा हे हमध्य हुई.

Hr - 1 13 13 1 ਕੰਡੇ ਰਾਗ ਪੂਰੀ ਸਿਊ ਕਹੀਅਨਿ: ٫ 🔧 ਨਾ ਤੁੰਕੂਤਾ

ं तर ने त्रा प्रतियम्भा ते लागा भाषा प्रकार

the property of the one on the course before the he

ਗੇ ਕਰ ਸੀ ਸਾਹਿਬ Half water day and water and . Sit with

ਪਊਤੀ ੨੭

ਜ਼ਗਣੀਆਂ ਹਨ। ਅਤੇ ਰਿਚਨੇ ਹੀ ਉਸਨੀ ਹੈ (ਜ਼ਿਉ) ਪੱਤਰ (ਕਹੀਆਂਨ) औ ਕ ਸੁੰਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਭਾਰ ਮਾਲਾ ਵਿਚ ਛੇ ਭਾਰ ਕਰਾ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਉਣੀ ਕੀਆਂ ਪਤੀਆਂ ਪੰਜ ਪੰਜ ਰਾਗਣੀਆਂ ਤੋਂ ਅੱਠ ਅਨੂ ਪਤਰ ਕੀ ਹਨ ਇੰਉਂ। ਵਜ਼ ਕਰ ਹਨ। ਕਾਰਾ ਮਾਲਾ ਪਤ ਕੇ ਭੇਗ ਪੌੜ ਵਾਲਾ ਚੌਰਾਸੀ ਵਿਚਣ ਸ਼ਾਂ ਆਈ ਦਾ । ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜ਼ਰੂਰ ਨੇ ਰਾਗ ਮਾਲਾ ਪ੍ਰਤੂਨ ਦਾ ਇਹ ਮਹਾਤਮ ਰੂਜਸੂਆ ਹੈ। 'ਤਾਰਾ ਏਕ ਸ਼ਹਿਰ ਪੰਚ ਬਹਿਰਾਨ ॥

(49번]

ਸ਼ੀਗ ਅਕਾਪਰਿ ਆਨਉਂ ਨੰਦਨ ਹਾਂ (ਅਗ ਅਲਾ)

ਕੇਤੇ ਗਾਵਣਹਾਰੇ :-ਦੇਵਾਰਿਆ ਦੇ ਜਾਜ਼ੀ ਸਾਸਾ, ਹੁਸੂ ਗੰਧ੍ਰਕ ਤੇ ਨਾਰਦ, 🐫 ਤੇਰੂਰ, ਸਨਕਾਦਿਕ ਕਿਤਨ ਹੀ ਭਾਉਣ ਵਾਲ ਹਨ।

ਇਕ ਵਾਰੀ ਜਦੋਂ ਨਾਵਦ ਨੇ ਰਾਗ ਅਧਾਹਿਆ ਸੀ ਤੋਂ ਵਿਸਨੇ ਭਗਵਾਨ ਸ਼ਣ ਕੇ ਦ੍ਵ ਕੇ ਜਾਲ ਬਣ ਗਏ ਸਨ | ਉਹ ਵਲੇ ਬੁਹਮਾ ਜੀ ਨੇ ਕਟਮੰਡਲ ਵਿਚ ਗੁੰਤਾ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ ਕਮੀ ਕਹਿੰਦੇ ਉਕ ਜਲ ਤੋਂ ਲੰਗਾ ਪ੍ਰਗਰੀ ਹੈ। (ਵਾ) ਤ (ਕੇਤ ਰਾਗ ਪਨੀ ਸਿਊ ਕਤੀਆਂਨ;) ਕਿਵਨੇ ਤੀ (ਰਾਗ) ਪ੍ਰੇਮ ਤਨ, ਤੀ ਕਿਰਨੀਆ ਹੀ (ਪਰੀਆਂ) ਭਾਰਾਣੀਆਂ ਦੀ ਨਿਆਈ ਕਰਦਾ, ਮਦਤਾ ਮੈਤੀ ਤ ਆਦਿਕ ਅਤੇ ਕਿ ਸਨ ਹੀ (ਸਿਊ) ਸਾਫ ਸੱਤ, ਸੰਤੰਖ, ਦੁਇਆ, ਧਰਮ, ਵੀਚਾਰ ਰ ਆਦਿਕ ਗੁਣ ਕਹੀਦ ਹਨ।

(ਕੇਜ਼ੋ ਗਾਵਣਾਸਨੇ ਗੋ) ਕਿਤਨ ਹੀ। ਬ੍ਰਹਮ ਉੱਤੇ ਵਾ ਭਗਾਤ ਜਨ ਸਲੋਕੇ, ਸ਼ੁਮੀਪਾਦਿਕ ਮਕਤੀਆਂ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਜਸ ਨੂੰ ਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹਨ।

(ਵਾ) ਕਿਤਨੇ ਹੀ ਧੇਨੀ ਜੀਵੇਂ ਤੇ ਪੰਜੀ ਜੀਵੇਗੋਨ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਵਸ਼ਿਸ਼ਟ ਪਤਾਣ ਵਿਚ ਇਸਿਆ ਹੈ ਕਿ (ਧੇਵੀ) ਜੋ ਧਣੀ ਵਿਚ ਚਿੱਤ ਜੋੜੇ ਕੇ ਸਿਮਰਨ ਕਾਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਪੰਨੀ ਜੋ ਜੀਮ ਕਿਸ ਵਿਚ ਸਮਿਕਤ ਕਾਦ ਹਨ। ਵ) (ਚੰਦੀ) ਪ੍ਰਚੇਰਿਸਮਾ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਦੇ ਪਿਆਪ ਖਰੀ ਮਾਸਨਾ ਵਾਲੇ ਹਨ। ੍ਵਾ)(ਹਵਾ) ਸ ਗਵ ਜੀ ਉਹਸ਼ਵਾ ਵਲੇ ਅਤੇ (ਜਾ ਜਿ ਗੁਲ ਜੀ। ਉਹਾਸਦ ਵਾਲ ਹਨ, ਇਹ ਮੇਟ ਵਿਚ ਹੋਟ ਕਵੇ ਬਅਤ ਗੋਣ

ਗਾਵਰਿ ਤਹਨੋਂ, ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੂ - ਸਨਮ ਸਿਸ਼ੀ ਕਾਰੇ ' ਉਚ ਭਵ ਹਨ, ਤੇ ਪਾਸਮਾਂ ਤੇ ਵੱਟ ਪਾਉਣ, ਹਾਈ, ਜਾਵਕ ਅਸੀਨ। and the same of the same

ਪਜਿੜੀ ੨੦

NOW THE STATE SHOWING THE WAY SELECTION OF THE STATE OF T ਅਮਰਕ ਦੇ ਅ ਭਮਾਨੀ ਦਵਤੇ ਗਾਉਂ ਦੇ ਹਨ। ਰਕਰ ਅਭਰਜ਼ਨਾਰ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਇੰਦ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਆੜ ਸਭਾ ਸਾਈ - ਇਕ ਵਾਕੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਇੰਦ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਆੜ ਸਭਾ ਸਾਬਾ , ਸਾਬਕ ਵਾਲਾ ਜੇ ਰਸਤ ਹੈ ਤੇ ਕਾਰ ਹੈ ਗਿਆ। ਉਸ ਦੀ ਨਵਿੱਚਤੀ ਲਈ ਪ੍ਰਜੇਸਤ ਗਿਰ ਜੇ ਸਮਤ ਹਰਾ ਦੇ ਹੈ ਕਿਹਾ ਹੈ ਜਿਸਤ ਅਤੇ ਕੁੱਬਨ ਗਏ। ਉੱਤੇ ਸਮਾ ਬਣਾ ਭੇ ਹਾਂ ਹਵਾਲੇ ਹਾਂ ਸਾਹਮਣ ਆ ਕ ਬਣ ਗਏ। ਇੰਦ ਨੇ ਆਪਣੀ ਹ ਵਾਰਤ ਇਦ੍ਹੇ ਦੀ ਸਭਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣ ਆ ਕ ਬਣ ਗਏ। ਇੰਦ ਨੇ ਆਪਣੀ वता वास्त्र समा असी रहना हा स्पन, पनित्र स्कृते. असार्थ असाप्ता समा असी रहना हा स्पन, पनित्र स्कृते. ੂਰ ਜਸਾਰਿਕ ਜਾਹੜ ਪੜ੍ਹੇ ਪੁਰਿਣ ਦੇ ਵਾੜ੍ਹਨੇ ਜਾਣੀ ਪਰਿਆਸ ਕਿ ਸਮੁੱਚ ਕੇਣ ਹੈ ਹੈ। ਨੂੰ ਸਾਂਸ਼ ਵਿੱਚ ਪਤੇ ਪ੍ਰਦਿਟ ਦੇ ਵਾੜ੍ਹੇ ਨੂੰ ਜਾਣੀ ਸ਼ਹੀਤ ਵੀ ਹੈ। ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮ ਬਣ ਹੈ। ਜਿਸ ਸ਼ਹੀਤ ਵੀ ਪੰਜਾਬਦਾਨ ਹੀ ਗਾਧਤ ਹੈ, ਜਿਸ ਸਹੀਤ ਵੀ ਪੰਜਾਬੰਦ ਨੂੰ ਜਿਸ ਹੈ। ਹੈ, ਜਿਸ ਸ਼ਹੀਤ ਵੀ ਪੰਜਾਬੰਦ ਨੂੰ ਜਿਲ੍ਹਾ ੇ ਅਤੇ ਹੈ। ਦੇ ਤਰਾਸਤ ਹੈ। ਇਹ ਤਰਾ ਘਟਨਾ ਬਾਦਾ ਹੀ ਨਹਾਂ ਹੈ। ਮਹਾਰੀ ਪੰਜਾ ਤੌਰਾਂ ਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਤਰਾ ਘਟਨਾ ਬਾਦਾ ਹੀ ਨਹਾਂ ਹੈ, ਮਗਰੀ ਪੂਰਾ ਭਰਾਵਾਂ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਪਹਿਣਾ ਦਵਜਾ ਹਾਂ। ਤੁਜੇ ਵਿਸ਼ੁਰੂ ਪੂਰਤਾ ਤੁਵਾਸ਼ ਨੂੰ ਹੈ ਤੁਗਾ ਗਿ, ਮੈਂ ਪਹਿਣਾ ਦਵਜਾ ਹਾਂ। ਤੁਜੇ ਵਿਸ਼ੁਰੂ ਪਹਲਾ ਕਦਸ਼ਾਨ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਸਾਰ ਬ੍ਰਾਮੇਡ ਨ ਖ਼ਾਲੂ ਵਿਵਾਰਕ ਹੈ ਕਿ ਕਿੰਗ, ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਸਾਰ ਬ੍ਰਾਮੇਡ ਨ ਖ਼ਾਲੂ ਵਿੱਚ ਜਰਦ ਹੈ। ਜਿੱਥ ਸੋਹਰ ਨੂੰ ਸਵਾ ਕੱਖ ਰੱਚ ਵਿਤਾ। ਲੈ। ਸੰਗ ਕੱਖ ਨੂੰ ਸ਼ਾਹਰਾ ਹੈ। ਦਿੱਚ ਸੋਹਰ ਨੂੰ ਸਵਾ ਕੱਖ ਰੱਚ ਵਿਤਾ। ਲੈ। ਸੰਗ ਕੱਖ ਨੂੰ ਸ , ਸ਼ਵਰ ਸਾਂ, ਇੱਕ ਸਮੇਂਟ ਉੱਤਾ ਕੇ ਵਿਖਾ। ਪੁਖੇਣ ਦੇਵੇਜ਼ਾ ਜੋੜ ਨਾ ਰਿਹਾ ਪਰ ਕੱਖ ਨਾ ਉੱਤਾ ਹੈ ਉੱਤਾ ਕੇ ਵਿਖਾ। ਹੋਵਾ ਹਾ ਸਭ ਗਿਆ। ਇੰਦ ਤੇ ਪਰਤਾਰ ਦੇ 'ਤਾ ਕੇ ਵਿਚਾ। ਪਾਰਟ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਕੇ ਵਿਚਾ। ਪਾਰਟ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸ ਸ਼ਕਆ। ਸ਼ਾਮ ਖਾਕ ਵ ਰਵਾ ਹੋਈ, ਹੋਰ ਕਿਸ ਨੂੰ ਕਰੋ ਕੇ ਪੜ੍ਹ ਲਵੇਂ। ਇਹਿੰਕੀ ਹੁਣੇ ਨੀ ਦੀ ਪਾੜ੍ਹੇ ਰਵਾਕ ਹੁੰਦੀ, ਹੋਰ ਕਿਸ ਨੂੰ ਕਰੋ ਕੇ ਪੜ੍ਹੇ ਲਵੇਂ ਕੀ ਕੀ ਆਈ। ਮੇਟਰ ਹਵਾ ਹਵਾਲਾ ਹੈ ਵਾਲ ਦਵਤ ਨੂੰ ਭੀਜਆ। ਇਸਨ ਚਾਣ ਫੋਰ ਰਾਮਾ। ਫਿਰ ਸਦੇ ਨੇ ਵਾਲ ਦਵਤ ਨੂੰ ਭੀਜਆ। ਇਸਨ ਚਾਣ ੈਨ ਰਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਮਾਰ ਨੇ ਰਿਹਾ, ਪਹਿਲਾ ਹੈ ਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਸ਼ਾਮ ਜੀ! ਆਪ ਕੋੜ ਪ੍ਰਮਾਰ ਗਿੰਦਾ, ਜਿੰਦਾ ਨੇ ਦਿਨ ਹੈ। ਪੂ ਛੁਆਂ, ਜੀ! ਆਪ ਕਰ ਵਰਤੇ ਤੇ ਕਹਿੰਦਾ, ਜੋ ਵਾਨ ਦੇਵਤਾ ਹੈ, ਸ਼ਹੂ ਕਰ ਹੈ ਵੇਰ ਕੀ ਤਾਕਤ ਹੈ ਤੇ ਕਹਿੰਦਾ, ਜੋ ਵਾਨ ਦੇਵਤਾ ਹੈ, ਸ਼ਹੂ ਕਰ ਹੈ , ਭਾਵਿਚ ਕਾਰ ਸਾ। ਅੰਤਰਜ਼ਾਮੀ ਜਾ ਨ ਕਿਹਾ ਸਭਾ ਕੱਢ ਹੀ ਝੁਣੇ ਹੈ। ਬੁਸਮੇਤਾ ਨੂੰ ਭੇੜ ਸਕਦਾ ਹਾ। ਅੰਤਰਜ਼ਾਮੀ ਜਾ ਨ ਕਿਹਾ ਸਭਾ ਕੱਢ ਹੀ ਝੁਣੇ ਹੈ। ਰਸਤਾਨੂੰ ਭੇੜ ਸਕਦਾਰਾ ਸੀ ਜਰ ਲਾਇਆ ਪਰ ਕੌਰ ਨਾ ਤੁਸ ਸਕਦਾ ਵ ਦਿਵਾਂ ਵੇਂ ਬਦਵਾਨੇ ਬਚਾ ਸ਼ੀ ਜਰ ਲਾਇਆ ਪਰ ਕੌਰ ਨਾ ਤੁਸ ਸਕਦਾਵੀ ਦਿਵਾਂ ਵੱਧ ਦਵਾਤੀ ਆਂਕੇ ਬੈਠ ਗਿਆ। ਇੰਦਰ ਨੂੰ ਆ ਦਿ ਤ ਜਾਬੇ ਸੰਦਾਰਕ ਵੜਤੀ ਆਂਕੇ ਬੈਠ ਗਿਆ। ਇੰਦਰ ਨੂੰ ਆ ਦਿ ਤ ਰਾਸ਼ ਸਦੀ ਹੈ ਕਰ ਕੇ ਪੰਡ ਲਵੇਂ। ਜਾਂ ਫਰ ਇੰਦ੍ ਨੇ ਬੰਸਤਰ ਫ਼ਵੇਂਡ ਹਰ ਵਸੇ ਹੂੰ ਕਰ ਕੇ ਪੰਡ ਲਵੇਂ। ਜਾਂ ਫਰ ਇੰਦ੍ ਨੇ ਬੰਸਤਰ ਫ਼ਵੇਂਡ ਹਰ ਜਿਸ ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਰ ਆ । ਇਹ ਪੱਛਰ ਵਾਸਤ ਆ ਰਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਵਿਜ਼ਕਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਰ ਆ । ਇਹ ਪੱਛਰ ਵਾਸਤ ਆ ਰਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਵਿੱਚ ਦੱਸ ਕਿ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅੱਗੇ ਉਤ ਦਿੱਤਾ, ਵਿੱਚ ਤੋਂ ਆਪਣ ਾਂ ਹੋਵਾਂ ਹੈ, ਤੋਂ ਕਰੀਕ ਤਾਕਰ ਦਾ ਸਾਲਕ , ੈ ਸ≈ ਗੈਕ ਹੈ_ਵ मा जर्गा है, मार लेखा मार सिंह ्रे । उर्देश काम राम मिल एवं से सहस्व वे Na . ्र_{क्रायक}-म्राज त्राम्यकार र त्राम्यक

men correct descent trees con a secondarion a

Arendonthandrand the stand of the stand and the standard and ਅਦੌਪ ਹ ਗਏ ਕਿ ਇਸ ਮਾਨੀ ਨੂੰ ਕੀ ਦੇ ਸਨ ਦੇਣ ਹੋਣ ਵਿਚੇਤੀ ਉਪਣਿਸ਼ਦ) ਉਸ ਵੇਲ ਪੱਲ, ਪਾਣੀ, ਵਿਸ਼ਵਰ ਦ ਅਵਰ ਦੇਵਾਂ-ਆਂ ਨੇ ਪਟਮਸਰ ਦ ਕਰੋ ਜ਼ਸ਼ਨ ਬੇਅੰਟ ਬੇਅੰਟ ਕਾਿਕੇ ਗਾਸ਼ੀਟਾ ਮੀਟਾ ਸੀ ਨੇ ਭੀ ਗੈਂਦੇ ਹਨ।

ਵਾ:-,ਪਰਨ) ਪਰੇਨਾਸਕੀ ਦਾ ਦਸਦਾ ਦੁਆਰ ਵਿਚ ਪੌਨ ਚੁਤਾਉਤ हर (धारो) पाली हा सल पाल वर र राग प्राप्त वर र स्थित वर र स्थान ਪਾਣੀ ਵਰ ਗਲ ਤੱਕ ਖਲਣ ਵਾਲੇ। (ਟੈਸਤਰ) ਅੱਗ ਸੀਆ ਚਣੀਆਂ ਜੋਣ ੁਵਡ ਦੇ ਮਹੇਟ ਭਾਉਣ ਵਾਲ ਇਹ ਸਾਜ ਹੈ। ਉਸ ਕੇ ਭੂਪੜੇ ਹੁਣ

ਲਾ, ਪੁਪਾਨ) ਤਜ਼ੋਰ ≈ੇ ਬੁਸ਼ਰ ਸੀ (ਪਾ>) ਸਤੇ ਗ਼ੜੀ ਵਿਸ਼ਨ ਜੀ ਬੁੰਬੰਜਾ) ਜਮ ਗਣੀ ਜ਼ਿਵ ਜੀ ਵੀ ਇਹ ਵਿੱਤੇ ਦੇਵਾਂ ਦਿਸ਼ ਨੇ ਗਈ ਦੇ ਹਨ। ਵਾ :- (ਪੁਜ਼ਿੰਨ) ਸਮੁੱਖ ਦੇ ਸਮਾਸ਼ ਬਣ ਕਾ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਗੋਂਦੀ ਹੈ। (ਪਾਵੀ) ਸਾਹਿਆ ਦੇ ਸਰੀਕਾ ਨੂੰ ਘੜਨ ਵਾਲਾ ਏਵ ਕੇ

ਮੁਸ਼ਸ਼ ਪਾਨੀ ਤੇ ਜ਼ਿਨਿ ਤੂ ਘੁਟਿਸ਼ਾ ਹੈ। ਪੁਸ਼ਗ ਵੱਕਤ, ਉਚਾਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। (ਫੈਸੇਵਣ) ਸ਼ਾਕਿਆਂ ਦਾ ਅੰਨ ,ਜ਼ੰਮ ਕਰਨ ਵਲਾ ਅੰਦਰ ਜਨਰਾ ਅਗਨੀ। , ਰੂਪ ਬਣ ਕੇਗਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਨੂੰ ਸਪੌਰ ਹੀ ਤਤ ੂ ਗਾ ਰਹੇ ਹਨ।

ਚੁਊਣ ਪਾਣੀ ਬੈਸੇਤਰ ਸਿਮਰੀ ਸਮਰੇ ਸ਼ਰੂਲ ਉਪਾ- ਜਨਾ ॥੍ਰਿਸੰਗ ੧੦੭੮) **ਾਰਮੀਤ ਪਾਤਾਲ ਆਰਾਸ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੜ** ਲੈ,

ਸਭ ਹੀਰ ਹੀਰ ਨੇਸ਼ੂ ਵਿਆਵੈ ਰਾਮ॥ (ਅੰਗ ਪ੪੦) ਵਾ:-(ਪਉਣ) ਦੀ ਨਿਆਸ ਜਿਹੜੇ ਨਿਸਮੇਪ ਵੀ ਣ ਵਾਲ ਪਣ ਸੈਂਟ, ਅਮਣੀ ਦੀ ਨਿਆਈ ਜਿਹੜੇ ਸ਼ਾਂਤ ਚਿਤਾ (ਵੇਸ਼ਕਰ) ਅਗਤੀ ਦੀ ਨਿਆਣ सिट प्राप्तहाल केंन हैन हैन ही पत्थ एता हिए मार से किस है। ਗੇਂਦ ਹਨ। ਵਾ:-(ਪਿਜੇਣ) ਵਜ ਜ਼ਾਨਾ, (ਪਾਣਾ, ਮਨ ਰ ਜੇ, (ਵਿਸ਼ਟ੍ਰੇ), ਤਮੇ ਕਰ ਹੈ। ਇੰਨੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਜਿਹੜੀ ਜਾਂਦ ਸਾਲੇ ਹਾਂ ਪ੍ਰਮੇਸ਼- ਹੁ ਰਾਂਚ ਦੇ ਹਨ। हा:- 45 ਵਿਚਾ ਜਿਵ ਤੋਂ ਸਮਾਜਿਸਟੀ ਤਾਂ ਦਿਆ ਹੈ

ਯਬਾ: *ਨੂਮ ਗਿਆਵੀ ਕੀਵੜ ਦੇ ਸਮਾਦ

सेंग्रे गंभ नव विशे कर निर्मार १ (११) (११) 3 4 मोर्ड्ड (- HA - TA - 1 PB -

יואה ניא יו האו ויאה לוי ואלון אול או אורי דוף אורי בוי אוני בי בי בי אורי בי אורי בי אורי בי אורי בי אורי בי अवस् रिने प्वाप्त काम । ए न मानिकार वी प्रास्त्र

and reliebleshing in the second of

धरीजी २० में। यह भी साम्ब्र

ਗਾਰਵਿੱਚ ਸ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਸ਼ੀਣ) ਪੰਥਾ ਵੱਧਣ ਵਾਲੇ ਸੰਗਤਾਂ ਨੂੰ, ਨਵਾਤੂ ਗਾਰਵਿੱਚ ਸ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਸ਼ੀਣ) ਪਾਣੀ ਪਿਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਪਿਆਇ ਗਾਮਦਿ ਹਨ। ਵਾਲੇ ਪਸਟੀ ਬਚ ਗਲ ਦਲ ਸਗਤਾਂ ਨੂੰ ਸਭਾਤ ਕੁਆਦਿ ਹਨ। ਵਾਲੇ ਹੈਸ (ਕਾਲੀ) ਪਾਣੀ ਪਿਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਪਿਆਸਿਆਂ ਦ ਕੁੰਗਰ ਸੰਸ਼ਕ ਆਈਟਰ ਹੈਸ (ਕਾਲੀ) ਜੀ ਆਇਕ ਜੈਸੇ, ਪਾਣੀ ਕਰਾ ਸ਼ਿਲ ਅ^{ਦੇ} ਦੇਲ ਜੇਸ਼ (ਕਾਂ ਸੀ ਆਦਿਕ ਜੈਸੇ, ਜਿਸ ਹੈ ਸਿੱਧ ਸਿੱਧ ਕੁਬੀ ਸੀ ਸੀ ਜੀ ਕੇ ਕੋਈ ਘੁਝ ਸੰਗਾ ਦੀ ਆਦਿਕ ਜੈਸੇ, ਜਿਸ ਹੈ ਸਿੱਧ ਸਿੱਧ ਕੁਬੀ ਸੀ ਸੀ ਜੀ ਕੇ ਕੋਈ ਘੁਝ ਸੰਗੇ ਸ਼ਿਸ਼ੇਕੀ ਸ਼ਿਸ਼ਕੀ ਨੂੰ ਠੰਢ ਦੇ ਦਿਨਾ ਗਿਆ। ਕੁਰਿਆ ਜੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਸੇਸ਼ਕ) ਸਭਾਜਾਂ ਨੂੰ ਹੁੰਦ ਦੇ ਦਿਨਾ ਵਿਚ ਅੰਜ ਦਾਮ ਕੇ ਕਬ ਜੀ ਤੁਸਵਾਜ਼ ਕੀ ਅਦਿਕ ਭੀ ਪ੍ਰਮਾਣ ਨੂੰ ਗਾਉਂਦਾ ਵਿਚ ਅੰਜ ਸਾਹਤ ਹੈ। ਜ਼ਿਲ੍ਹ ਆਦਸ ਦੀ ਸਾਹਿਤ ਤੀ ਪ੍ਰਸਤ ਨੂੰ ਗਾਉਂ ਤੇ ਤਿ

ਗ ਦੇ ਰਾਜ਼ਾ ਧਰਮਕਾਆਰੇ :--ਧਰਮਕਾਜਾਂ ਵੀ ਪਰਮੇਸ਼ਤ੍ਹ ਹੈ ਹੈ ਰਾਜ਼ਾ ਧਰਮਕਾਜਾਂ ਵੀ ਪਰਮੇਸ਼ਤ੍ਹ ਅ ਕਰ ਜਾਵਦੂਆਂ ਸ਼ੁਸ਼ੂਆਂ ਨੂੰ ਹਜ਼ਮ ਦਾ ਨਿਆਂ ਕਰਨ ਸ਼ੁਸ਼ੀ। ਨੂੰ ਅ ਕਰ ਜ਼ਰਦਸ਼ਤ ਹੈ। ਜਿਸ ਨੇ ਗਿਆ ਕੋਲੀ ਕ-ਦਿਆਂ ਨਾ ਪੌਜਾ ਪੂਸਰ ਦੇ ਜ਼ਰਦੇ ਹੈ ਜਾ ਗਿਆ ਤੋਂ ਜਵਕ ਆਦਿਕ ਮੁਲਦਾ ਪ ਸਕ 'ਤੁਨਾਵਾਸਤ । ਪ੍ਰਬੰਧ ਜਨਕ ਆਦਿਕ ਸਹਾਰਾਕ ਦੁਕਤੂ ਰਾਹ ਸ ਜ਼ਤਮਰਾ ਵਰੋਜ਼ ਮਹਾਰ ਕਰੋਵਾਰ ਵਿਚ ਗਾਇੰਦ ਹਨ।

ਰਮਤਾਰ ਵਰਤਾ ਗੁੰਟ ਹ ਚਿਤ ਗੁਪਤ, ਲਿਖਿ ਜਾਣਹਿ : ਉਸ ਨੂੰ ਚਿਤ੍ਰਾਗ੍ਰ ਗੁੰਟ ਹ ਚਿਤ ਗੁਪਤ, ਲਿਖਿ ਜਾਣਹਿ : ਉਸ ਨੂੰ ਚਿਤ੍ਰਾਗ੍ਰ ਗੋਵਿੱਚ ਜਿਹੜਾ ਚਿੱਤ ਦੀਆਂ ਗੁਪਤ ਗੈ। ਕੀ ਗਾਂਜ਼ੇ ਦੇ 15 ਜਿਹੜਾ ਚਿੱਤ ਦੀਆਂ ਗੁਪਤ ਗੈ। ਕੀ ਗਾਂਜ਼ੇ ਦੇ 15 ਜਿਹੜਾ ਜਿਹੜਾ ਚਿੱਤ ਦੀਆਂ ਗੁਪਤ ਗੈ। ਕੀ ਗਾਈਦ ਹਨ। ਜਿਸ ਕਾਰ ਜਾਣਦ ਹੈ। ਗੁਪਤ ਹੀ ਚਿਖਰਾਜੀ ਹੈ। ਵਾ:-ਸ਼ਾਮ ਕੋਜਾ ਨੂੰ ਕਿਖ ਕੇਸ਼ਕ ਜਾਣਦ ਹੈ। ਗੁਪਤ ਹੀ ਚਿਖਰਾਜੀ ਹੈ। ਵਾ:-ਸ਼ਰਮਕਸਾਨ ਜਾਵਰਾ ਵਿੱਚ ਪਸਤਵਾਂ ਵਿਚ ਦਿਸਤ ਤ ਰੁਪਤ ਦੇ ਦਵਤ 'ਲਵਾਜੀ ਨੂੰ ਜਾਵਰਾ ਵਿੱਚ ਜੀਵਾ ਹੈ ਲਿੰਗ ੧੨੯੨, ਜੀਵਾ ਹੈ ਨਵਾਜੀ ਨੂੰ ਜਾਂਦ ਹੋੜ ' ਵਿੱਚ ਸੰਸ਼ਾ ਹੈ (ਅੰਗ ੧੨੯੨, ਜੀਵਾ ਦੇ ਸੰਜੇ ਤੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹਨ ਮਚੜੇ ਗਾਂਤੇ ਲੇਜ਼ੀਆਂ ਗਪਤ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਲਿਖਣ ਜਪ ੂਨ ਬਰਤ ਗਿੜ੍ਹੇ ਕੀਆਂ ਗਪਤ ਗੰਲਾਂ ਦੀ ਲਿਖਣ ਜੂਪ ਚਤ੍ਕਾਰੀ ਨੂੰ ਮੌਵ ਕਬੇਠ ਕਾਰੀਵਾਂ ਦੀਆਂ ਗਪਤ ਗੰਲਾਂ ਦੀ ਲਿਖਦਾ ਹੈ। ਜ਼ਿਵੇਦ ਸੰਵ ਕ ਬੇਠ ਕ ਜਾਵ ਹਨ। ਇਕ ਰੀਤੇ ਤੇ ਇਕ ਦਿਨ ਦੀ ਲਿਖਦਾ ਹੈ। ਮਿਵੇਂ ਸਟਵਾਰ ਹਨ। ਇਕ ਰੀਤੇ ਤੇ

• स्ट्राव ६ वर्षेत्र व्यवस्थाति । विश्वास्थाति । विश्वास्थाति । ਜ ਤਰਜ਼ਾ ਸਰਜ਼ਾ ਕਈ ਰਸਤਕ ਵਲਜਣ कर्म किया जा अवस्थान त्राम्य त्राम्य व The fact of the first of the ें किस प्रति । वे व विदेश 2 7 3 7 1 2 8 3 'n 3 ex. अंक हरेग ज़ार सके हैं।

मार्केक पर (स्वाप्त अवसे म 1,2 (4 () 1 143) 11 A 135 / 1 1 24 5 44 MARKETT THE COLUMN SETTS

to date desindades of the Andronderd Androning of ਭਾਇਰੀ ਬਾਜ਼ ਸਾਰੀ ਡੁਜੰਸਰੀ ਜ਼ਿੰਦੇ ਹਨ ਇਉਂ ਜੀਆਂ ਦੇ ਗਪਤ ਕੰਮਾ ਦੇ ਹਨ। ਸੌਂ ਇਹ ਭੀ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ ਨੂੰ ਹੈ ਦੇ ਹਨ।

ਲਿਖਿ ਲਿਖਿ ਧਰਮੂ ਵੀਚਾਰੇ: ਉਨਾ ਚਿਜ਼ ਨੁਪਰ, ਜੋ ਇਹ हैं रहरा में साम सामा रेखा वर्ग है, कि र क्व किस वे ਦਿਸ਼ਾਵੇਂ 'ਨ ਕਿ ਵਨ ਹੀ ਨਿਖ ਦਿਸ਼ਾਏ ਤਕ ਕਿ ਸਾਖੀ (ਨਿਰਤ ਅਕਸ਼ਰ ोल के लाति कि सोंश है कि का दी और एक किसे पाप प्रकार के काम के काम का का का का का का

ਪ੍ਰੀਨ ਦੇ ਨੂੰ ਕੀਜ਼ਰ ਸਮਾਧਰਸ ਕਾਲ ਦੇ ਜਾਣ 1 (ਅੰਗ ਪੁਰਚਰ) ਉਣਮ ਕਟਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਆ ਕੁਦਾ ਹੈ ਵਾੜ-

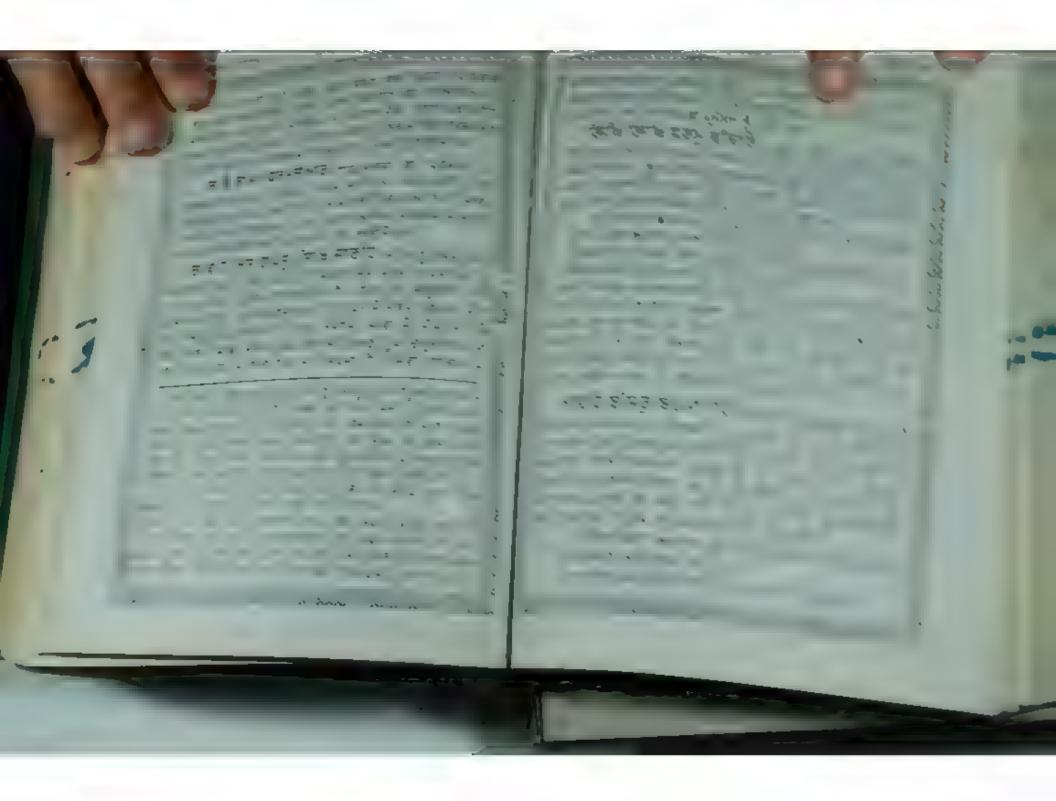
(ਗਾਈ) ਚਿੱਤ ਰੱਪਤ, 'ਸਥਿ ਜਾਣੀ ', ਸਿਥਿ ਸਿਥਿ ਧਰਮ ਵੀਂਚ ਹੈ।) ਜਿਹੜੇ ਅੰ ਹਵਤਰੀ ਨੇ ਵਿੱਛੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

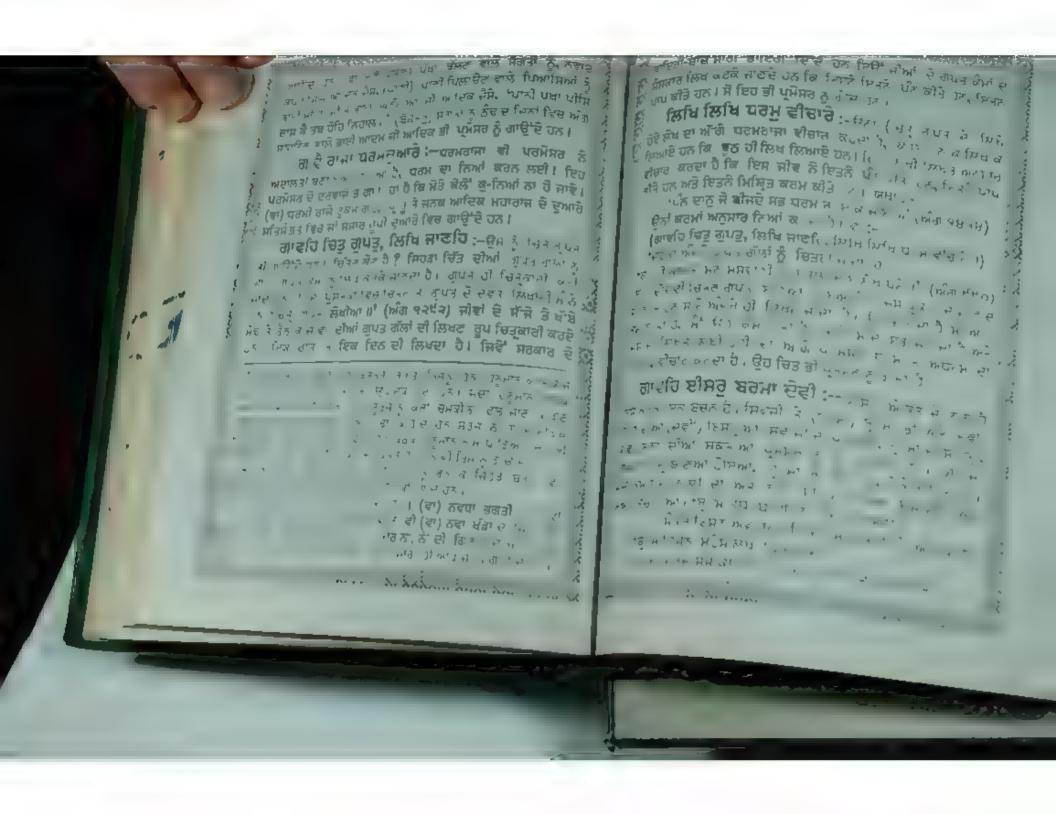
•a. ੀ ਭਾਰ ਦ ਸਟ ਸਸਵਾੜੀ ਕਾਰਸਾ ਦ ਨ ਨਥ ਪੰਜੀ (ਅੰਗ ਦੇਵਨ) ਇਾ ਦੱਤ ਵੀ 'ਚਤੇਰ ਗਪਤ ਵਿਤਾਨਾ ਨਾਲਾਂ ਅਸਪਕਰ ਦਾ ਜੋਵ ਦੇ ਬਜ਼ੜਾਕ 'ਨ ਸ਼ੁਰੂਆਂ ਦੇ ਹੀ ਕਿਸ਼ੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਦੇ ਜੁੰਦਾੀ ਮੈੱਅ ਤ ਕਮਰੀਤਾਹੈ, ਸਿੱਉਂਟ ਕਮਨਾ ਦੀ ਚਹੇ ਸੰਦ ਸਭ ਜਵਦਾਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦਾ ਸਿਰਤ 'ਸਦੇ, ਤੇ ਜਾਂ ਅੱਟ ਪਾਜੇਸਟ ਧਾਸ ਤੋਂ ਅਧਟਮ ਦਾ ਨਿਸ਼ਨ, ਵੀਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਚਿਤ ਕੀ ਪ੍ਰਮਸ਼ਰ ਨੂੰ ਗੌਂਦਾ ਹੈ।

ਗਾਵਹਿ ਈਸਰੂ ਬਰਮਾ ਚੌਵੀ :--(ਸ਼ਸ਼ਮ ਅੰਕਰ ਦੇ ਸਾਲ ਹੈ ਇਸ ਕਾਕ ਦਨ ਬਚਨ ਹੈ। ਜ਼ਵਜੀ ਤੋਂ (ਦਾਮਾ) ਬ੍ਰਿਮਾ ਹੀ ਅਤੇ (ਜਵੀਂ ਜਵੀਂ ਇਹ ਦੀਆਂ, ਜੇਵੀਂ) ਇਸੰਸਾਰ ਜੀ ਦੁਪਾਨ ਨੂੰ ਮਾਰਾਸ ਵਰ੍ਹੇ। ਭਾਵ ਇਹ ਦੀਆਂ ਸਕ ਹਾਲਾਂ ਦਸਤ ਨੂੰ ਸ਼ ਾਹ ਨੂੰ ਸਭ ਹੈ। ਗਿਆ ਹੋਦ ਵਾਣਾਆਂ ਨਿਆ, ਹੁਸਾ ਸੀ ਨੂੰ ਵੱਲੋਂ ਨੇ ਵਿੱਚ ਹੈ बहु अन्तर का रामा का अप रामा का स्थाप का स्थाप

ਮੈਂਕਰ ਵਿਸ਼ਟ ਸਦਾ ਹੈ ਜਿਹਾ ਜਾਣ ਵਾਲੇ (ਅੰਗ ਕਵਾਂ) 'ਬਹੁਮੈਬਿਸਨ ਮੁਕਮੂਰ ਪ੍ਰਮਾਨ-ਜ਼ਾ

र सम्राज्य प्रसारता । स्टब्स १२ maker he date members on he describe have I measure to a second him in

धनेत्रो २० Hy 40 41 Hay DB (452) कारी है तर हैं की ती की की कारी के तह हैं। तह हैं। ਆਈ ਦੇ ਜਵਾਦ ਹੈ। ਹਾਂਤੀ ਹਾਂਤੀ ਹਾਂਤੀ ਗਈ ਗਈ ਦੇ ਸਿਆ ਸਿਆ ਤੇ ਕਰ ਜਿਵਾਦ ਹੈ। ਹਾਂਤੀ ਹਾਂਤੀ ਹਾਂਤੀ ਹੁੰਤੀ ਹਿਲਾਉਣ ਦਾਲੇ ਪਿਲਾਉਸਆਂ ਤੇ ਕੀ ਜਿਵ ਆਵਾ ਸਮਰ ਵਾ ਮਾਂ ਜੈ ਜਾਂ ਘੂੰ ਆ ਜੀ ਆਦਿਕ ਜੇਸ਼ੇ, "ਪਾਨੀ ਪੁਖਾ ਦੀਸ਼ਿ ਕਾ ਮਾਂ ਮਾਤ ਤੋਂ ਹੈ। ਕਾ ਤਰਬ ਨੇ ਨਾਲ ਤੋਂ ਤੁਹਿਤ ਨੂੰ ਨੌਰ ਦੇ ਜਿਲਾਂ ਵਿਚੋਂ ਅੱਤਾ ਸ਼ਾ ਹੈ ਨੂੰ ਜਾ ਅਦਿਸ਼ ਸੀਆ ਵਿੱਕ ਦੀ ਪ੍ਰਸਥਤ ਨੂੰ ਗਾਉਂਦਿ ਹਨ। ਗ ਵੇਂ ਰਾਜਾ ਧਰਮਕ੍ਰਆਰੇ :--ਧਰਮਰਾਜਾ ਵੀ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਤੀ । ਇਹ ਨਾਲ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਹੁਤਮ ਦੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਜਿਸ ਨੇ ਮ ਕਰ ਦਾ ਵੱਚ ਭਾਰਾਵਿਤੀ ਬੇਟਰ ਸੰਦ ਕੋਲੀ ਛੁ-ਨਿਆਂ ਨਾ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਾ ਨੂੰ ਮਾ ਕ ਕੁਫ਼ਮਾਗਰ। ਪ੍ਰਿੰਬੂ ਤੇ ਜਨਕ ਆਦਿਕ ਮਹਾਰਾਜ ਦੇ ਦੁਆਰੇ ਸ਼ਾਂਤਮ 😘 😅 , ਜਿਸਕ ਰਹੀ ਦੁਆਰੇ ਵਿਚ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਗਾਵਾਹ ਜ਼ਿਤ ਗੁਪਤ, ਤਿਖਿ ਜਾਣਹਿ :- ਪ੍ਰਸ ਨੂੰ ਚਿਤ੍ਰ ਭਾਰਤ ਭਾਰਾਜੈ । ਚ । है । विषय चिंद ਦੀਆਂ ਗੁਪਤ ਗੱਲਾਂ ਵ ਵਾਵ-ਭਾਰ ਕਮਾਨ 'ਕੁਖਕ ਤੇ ਜਾਣਦਾ ਹੈ। ਗਪਤ ਹੀ ਚਿਤ੍ਕਾਰੀ ਕਾਂਦੇ ਜਾਦ ਹਨ। ਦੇ ਪੰਸਤਕਾਵਿਚ ਜਿਸਾ ਤੇ ਰੁਪਕ ਦੇ ਦਵਜੇ ਕਿਖਾ ਜੀ ਜੀਤ ਵਿੱ ਾਨ 'ਚਿਤ ਗਪਤ ਲੇਖੀਆ।।' (ਅੰਗ ੧੨੯੨) ਜੀਵੀਂ ਦੇ ਸੱਜੀ ਤੇ ਕੱਖ ਸਵ ਤੇ ਬੈਠ ਕੇ ਜਾਵਾ ਦੀਆਂ ਗੁਪਤ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਲਿਖਣ ਰੂਪ ਚੜ੍ਹਕਾਰੀ ਹ_{ੋ ਜ} ਹਨ। ਇਕ ਰਾਤ ਤੋਂ ਇਕ ਦਿਠ ਦੀ ਲਿਖਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਸਰਕਾਸ ਤੇ 🕏 रत न है, निसंह JS जरमार क THE REPORT OF THE PARTY ਾਜ਼ਾਵ ਹੈ ਕੇ ਚਮਕੀਲਾ ਫਲ ਜਾਣ ਹੈ — ਾਜ ਾਵ ਸੂਰਜ ਨ ਗਰਜ ਹੁਣ ਕਰਕੇ ਹਨਮਾਨ ਨਾਮ ਪੁ ਗਿਆ 14 1143 /

ਕ ਕਦਰਨ।

ਾੜੇ ਦੇ ਹਨ। (ਵਾ) ਨਵਧਾ ਭਗਤੀ ਵਾ

ਰਨਾਂ, ਨੂੰ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਦੇ ਚੋਦਾ

਼ਵਾਲੇ ਦੀ (ਵਾ) ਨਵਾ ਖੰਡਾ ਦੇ ਕਿ /

be believe - howevery

ਜਾਰ ਹੀ ਆਪ ਜੀ ਨੂੰ ਗਾਉਂ ਵ

ਵਾ ਕਪ ਜੀ ਸਾਹਿਬ (uta) to said the second which we will be supply and the said of the sai ਨ ਕਾਵਰੀ-ਭਾਜ ਸ਼ਾਣੀ ਡਾਇਕੀ ਦਿੱਤੇ 18 ਨਿਉਂ ਦੀਆਂ ਦੇ ਗੋਪਤ ਕੰਮਾ ਹੈ। ਨ ਕਾਵਰੀ-ਭਾਜ ਸ਼ਾਣੀ ਡਾਲ ਕਿ ਇਸਤੇ ਇਸ ਭਾਵਤੀ-ਦਰ ਜ਼ਰੂਰਾ ਸਿਖ ਕਟਕੇ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸਨੇ ਇਸਨੇ ਉਨ ਕੀ । 12, ਇਸਨ ਜ਼ਰੂਰਾ ਸਿਖ ਨੂੰ ਇਸਨੇ ਤੋਂ ਹੈ ਹਨ ਕੀ । 12, ਇਸਨ ੂਰ ਕੀ- ਨ। ਸ਼ੁਰਿਹ ਭੀ ਨੇਸਸਾ ਤ ਹੈ, ਤਿਹਾ। ਲਿਖਿ ਲਿਖਿ ਧਰਮ ਵੀਦਾਰੇ:-ਿਰਾ (ਚਿਤ ਤਰਕ ਜੇ ਇਸ਼ੀ रहद में में य भागता ह चार लाभा निकार होते शिस्ते ਰਵੇਬ ਦੀ ਸ਼ਾਹਰ ਹੀ ਇਥ ਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਤੋਂ ਜਿਲ੍ਹੇ ਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰਰ ਕਰਵਾਹੇ ਕਿ ਇਸ ਜੀਵ ਨੇ ਇਚਨੇ ਪੰਨਕਾਰ ਨਾ, ਇਹ ਸਾਪ ਮੇਰਰ ਕਰਵਾਹੇ ਕਿ ਇਸ ਜੀਵ ਨੇ ਇਚਨੇ ਪੰਨਕਾਰ ਨਾ, ਇਹ ਸਾਪ ਵੀਰਾਹ ਅਤੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਤਨੇ ਮਿਸ਼੍ਰਿਤ ਕਰਮ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਲਬ : ਨ ਅਤੇ ਇਹ ਜੋ ਬੀਜਦੇ ਸਭ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕੇ ਜਾਣੀ ॥' (ਅੰਗ ੧੪੧੪) 🗻 ਨਾਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਆਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। 😴 📜 ੂਰ ਜਿਕਰਪਤ, ਲਿਖਿ ਜਾਣੀ , ਨਿਸਿ ਲਿਖਿਰ ਸਵੀਚਟ। ਵਾਹਾ ਅੰਟੇਵਪਤ ਰਾਪਨੂੰ ਦਿੱਤ ਜ਼ਰੂਜ਼ ਹ क रहर तर अमर हो तर का चर न पर । (संड ६००) ह हरहा संख्याप, हर्याप राज । समर्थे प्रस्ति हर हर रहा अन्दरी किया सामा ने र सार्गा में अ अ इ Farth & outjoin to be tan by the म निम्म हो हो हा आदे धामेल एम न कर्म हा , इਚਰਕ-ਦਾਹੈ। ਉਹ ਵਿੱਚ ਵੇਂ ਹਨ ਵੱਲੋਂ ਜਾਂ ਹੈ। ਗਾਹਰਿ ਈਸਰੂ ਬਰਮਾ ਦੇਵੀ :-- ਐਕਟ ਕੇ ਕੇ ਨੇ , १९०१ हिन्दे शिविक के अपने के किया है के किया है किया . m + y SA ht Ho . . g · + b- Bo - 4 HP , THE THEFT o el m A WAS MADE ਮੈਕਰ ਬਿਸਨ ਅਵਤਾਰ । । " a felig Non প্ৰথ বিজ .

* 11d of

His in y we as he had the he had the had the head to head the head to he head to head the h (स्टी) रें हर स्टील के सर्वार्थ है हिला गृह हो प्रति वामा वीमा है

the contine or the black of he भारत है से सिर्धार पर्ते में (अंत वयहंत्र)

कि एक हो । वारे इहिन् भी कि में। ठाल साकी रका रहे हैं। के जिल्लोस कोई है न हे अलाबा हुता भी अस्त भी । चित्र समिति समिति स्थापित र, रहा स र ्_{ली}ज्याची र स्थान मुख्य दिसे लाभा वर हे हु।

Andrew Britisher of my रेश रहार "अ री रुमर है तारी सीवर वहा

ਸੰਹੀਨ ਸਕਾ ਸਟਾਰ : ਮਾ ਬਦਾ ਵਾਸਤ ਪ੍ਰਮਸਤ ਦ ਸਵਾਜੇ 🟗 ਸ਼ਕ ਹਨ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਵਾਕ ਕਿ ਤਿਠ ਵਿਆ ਹੈ ਪਰ ਖੜ੍ਹੇ ਅਕ ਸਾਕਤ ਅਤੇ ਸ਼ੋਕ ਜਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਤਾਈ ਗਾ ਰਹੇ ਚਨ। ਵ – ਸਟ (ਮ ਮਾਰਤ (ਵਾਰ) ਬਾਲਮਕਸਮਾਂ ਦੇ, ਬ੍ਰਹਮਾ ਜੀ ਸੱਤ ਾਨੁੱਖ ਜ਼ਾਲ ਖ਼ਿਲ ਤੋਂ ਅਤਮੋਤ ਵੀ ਦੂਕ ਤੋਂ ਬਰਾਵਿਕਾਂ ਦੇ ਸਮੇਤੇ, ਸਿਵ ਜੀ ਸ਼ਾਮ, ਕਾਤ ਕਰੋ ਕੇ ਸ਼ਾਬਸ਼ ਅਧੀਦਕਾ ਦੇ ਸ਼ਹਿਰ, ਵਿਸ਼ਨੂ ਜੀ ਆਖਣ ਕਰਾਤਾ ਕਪੀ ਬਲਕਾ ਦੇ ਸ਼^ਦਾ, ਸ*ੇ ਪ੍ਰਸੰਸ਼*ਤ ਦੇ ਸਵਾਰੇ ਹੁਣ ਸਦਾ ਸਵਾਰ ਸਵਾਰ ਕੇ ਗਾਜ ਨੂੰ ਵਾਪਤਵਾਂ ਵਾਚੂ ਨੂੰ ਕੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮ ਜਪਦੇ ਹਨ। ਾਸ । ਸ ਵਲ। ਸਦ ਨਾਉਂ ਵਤਿਆਈ ਵੀਚਾਰੁ॥

ਗਾਵਹਿ ਇੰਦ, ਇਦਾਸਟਿ ਬੈਠੇ:-(ਇੰਦ) ਇੰਦ੍ ਹਵਕੇ ਕੀ 💃 . . , । हिमासी है तैंकि ।

ਇੰਦੂ ਦੀ ਇੰਦੂ ਪੂਰੀ ਵਿਚ ਰਾਜੂ ਕਮਾਵੈ॥ ੂ. ਸ਼ੁਕਾਲ ਬ੍ਰਹਮ ਦਾ ਇਕ ਦਿਵਸੂ ਵਿਹਾਵੇ॥ ਮਾ ਮੁੱਕੇ ਲਮਸ ਦਾ ਇੱਕ ਰੇਮ ਫ਼ਿਜਾਵੇਂ ॥ (ਵਾਰ ੨, ਪ: ੧੦) 🕠 🧸 ਤ ਗੋਂ ਬ੍ਰਹਮੇ ਦਾ ਇਕ ਦਿਨ ਗਜ਼ਰਦਾ ਾਕਰ ਜਾਵ ਤਾਂ ਚੌਦਾਂ ਇੰਦ ਇਨੇ fe , का सम्बंदित सम्बंद

वी मी। भी भर्ता छ (uca)

The state of the s ਵਿਚਾਇਣ ਦਵਾਜੇ ਜੀ ਇੰਦੂ ਪਦਵੀ ਤੋਂ ਬੋਠ ਚਏ ਹੋਨ ਸਾਰ ਹੀ ਪਰਮਸ਼ਰ ्या वर्चे चल ।

ਦੇਵਤਿਆ ਦਰਿ ਨਾਲ :- ੨ਰ ਦਰ ਉਤ ਵਿੱਚ ਪਰਦੀ ਹੈ ਦਵਾਤ ਭਾਰਤ ਸਮੇਰ ਆਪਣੇ ਦੋਵਾਂ ਰਾਹਾ ਦੇ ਹਾਰ ਜੇਸ਼ਸ਼ । ਹੈ। ਜਾਰ ਪਰਦੀ ਹੈ ਵਰਤ ਸਮੇਰ ਆਪਣੇ ਦੋਵਾਂ ਰਾਹਾ ਦੇ ਹਾਰ ਜੇਸ਼ਸ਼। ਹੈ। ਜਾਰ ਸ਼ਹਰ ਹੈ। ੍ਰ ਜ਼ਬੰਦ (ਭਾਸ਼ ਤੇ ਪੱਲਾ ਸਵੇਰਨੀ ਅਖ਼ਤ ਮੌਟ ਕੇ) (ਹੀਤ) ਜਲ ਨਾਲ । इ. दाय मिरा प्रता का :- भागा सामन (च मां s भागानि मान) सेपरिन ीर क्षेत्र में अन आह । र क्ष आत मार्ट महीन कर ੍ਰਿਸ਼ਵਾਰਆਂ ਦਾ ਵਕਾਲੀ ਜੀ ਸਦਾ ਪਾਤ ਹੈ।

हा - (हर्रामा) नर्दर मने हम, सामा ने प्रेस्टा आस पैना ੍ਰਿਰੀ ਨਾਮ ਹੈ ਸੰਖ ਦਾ। ਗਵ ਸੰਖੀ ਤੋਂ ਵਜਾ ਵਜਾ ਕਰੋਂ ਦੇ ਹਨ। ੇ (ਵਾਰ) ਵੱਦਾ ਤੋਂ ਭੱਡਾ ਸਵਰਨੀ ਅੱਖਰ ਮੰਨਕੇ (ਦੀਰ) ਨਾਜ਼ ਸਿੱਤ ਗਾਉਂਦ ਵੱਦ ਤੋਂ ਭੱਡਾ ਸਵਰਨੀ ਅੱਖਰ ਮੰਨਕੇ (ਦੀਰ) ਨਾਜ਼ ਸਿੱਤ ਗਾਉਂਦ ਨ ਕਿ ਇੱਤ ਰਾਜਧਾਨੀ ਨਾ ਖੇਹ ਲੈਣ ਜਾਂ ਇਸ ਪਦਣੀ ਤੋਂ ਗਾ। ਨ ਜਾਂਗੀ ੂ ਼ਰਾਂ) ਸਮੂੰਹ ਦੇਵਰਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨਿਕਰ ਗਾਂਦਾ ਹੈ।

ਗਾਵਹਿ ਸਿਧ, ਸਮਾਧੀ ਅੰਦਰਿ :—ਹੈ ਸਿੱਧੇ ! ਤੁਸੀਂ ਭੀ ਸਮਾਧੀ ਰੁਅੰਦਰ ਚਿੱਤ ਨੂੰ ਇਕਾਉਣ ਵਾਸਤੇ ਕਿ ਸਾਡਾ ਮਨ ਸਮਾਧੀ ਵਿਚ ਲੀਨ ਹੈ ਵੇਂ (ਵਾਂ) ਸਮਾਧੀ ਅੰਦਰ ਇਸਥਿਤ ੈ ਕੇ ਸਮੱਸਰ ਨੂੰ ਗੈਂਜੇ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ वरते उगर्छ वियोभां मिंपीभां भाषा 🔐

ਕ ਤੁਹਾਰੂ ਹੈ ਵਾ.–(ਜਿਧ) ਕਪਲ ਮੂਨੀ ਆਦਿਕ ਦਾ ਜਾਂ 1. ਮਾਂ ਜੀ ਦੇ ਅਵਤਾਰ ਮੀਨੇ ਤ ਉਸ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੂੰ ਸਮਾਧੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇਸਥਿਤ ਵਾਸਤੇ ਗੈਂਦੇ ਹਨ।

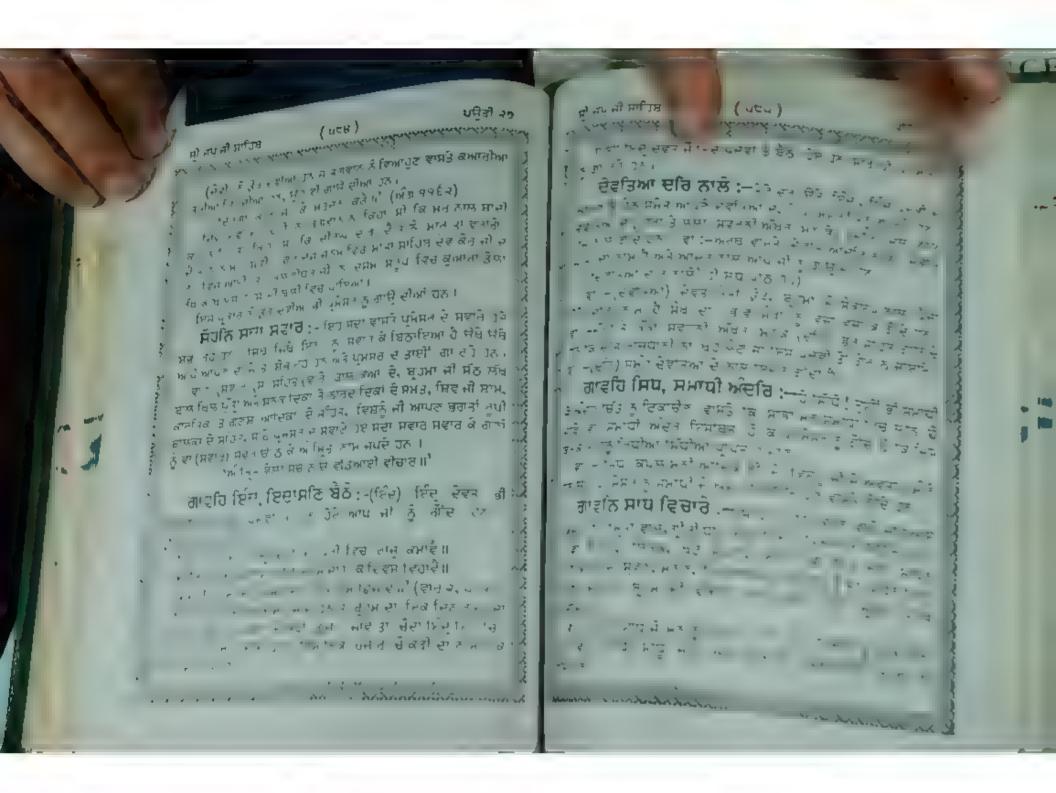
ਗਾਵਨਿ ਸਾਧ ਵਿਚਾਰੇ :— ਸ਼ਤੂ ੂਰ ਵਰ ਵਲੇ ਜਹਿਸ਼ਸ਼ ((ਗੁਰੰ)ਨਿੰਮ੍ਰਿਤਾ ਵਾਲੋਂ,ਗ੍ਰੀਬੀ ਧਾਰ ਕੇ ਼ ਰਾਮ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਸ਼ਾਮ ਸ਼ ਰਾ ਵੈਰਾਗ, ਬਿਬੰਕ, ਖਟ ਸੰਪਤੀ. ਮੁਖ 1 ; । ਪੂਸਾ : ਮੁਝਲੰ, ਜਾਂ ਸ੍ਵਣ, ਮੰਨਣ, ਨਿਧਿਆ। ਮੁਝਲੰ, ਜਾਂ ਸ੍ਵਣ, ਮੰਨਣ, ਨਿਧਿਆ। **ਕਰਾਂ** ਦੁਆਰਾ ਬ੍ਰਹਮ ਦੀ ਝੀਚਾਰ +12 1 4 1/4 1/4

E . . PUBLISH . . . ्राप्ति ।

windertaketer - comme

maderial or market

No haterlands. ...

एक्ती २०

ਪਿਊਡੀ ੨੨

BI HE HI HALLIS ਸੀ ਜਾਂ ਜੀ ਸਾਹਿਬ

ਅਧਾਨਾਮ ਨਿਆਸ ਦਾ ਤੇ ਜਾਮ ਦੇ (ਅੱਜ ੨੯੬) भारत नोप्रपत्ते , सहस्तान्त्र प्राप्ति हो प्राप्ता ॥१ ਾਮਕਾ ਜਾਮਦਵ ਪ੍ਰਤ ਵਾਧ ਵੀ ਜਗ ਜਾ ਸੀ ਜਾ ਕੇ ਪ੍ਰੀ ਉਹਾਈ ਸਨ ॥ (ਸ਼ਾਰਕਤਾ ਵਲ੍ਹੇ) ्य मझ मार्च अफ़्च फ़क्त ए स्थार ए (बा. क्.)

ਗਾਵਨਿ ਜਤੀ ਸਤੀ* ਮੈਕੋਈ: ਜ਼ਰਕ ਤੇ ਸਭ ਧਾਰਨ ਵਾਲੇ ਤੋਂ

कि अनी म ने भन भने थे पाल्य हाथ में नी ने र ना से उता। ਦੇ ਬੜ੍ਹਾ ਵਿਸ਼ੇ ਦੇ ਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਿਸ਼ਾਹੀਆਂ ਵਿਜ਼ੇ ਵਿਸ਼ੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਨੂੰ ਸਤਾ ਹੈ। ਨੇ ਸੀ ਸਵੇਸ਼ਨ ਜੀ ਵਸ਼ੀਤਾ ਵਸਾਤਾ ਸਮਾਨ ਸਮਝਿਆ, ਕਦੇ ਚਿਸਮੇਂ ਦਸ ਵ ਜੇ ਸੀ ਵਰਆ, ਸਦ ਹੈ । ਵਲ ਵੱਕਦੇ ਸਭ । ਇਸ ਨਟਕ ਇਹ ਵੀ ਜਵੀ। ਮੀਤ ਹਾਂ ਸੇਵਣ ਦੇ ਸਮਨ ਕਰ ਬਾਕਾ ਸ਼ਾਲ ਜਜ ਨੋਖਿਆ ਸੀ ਸਗਤਾ ਜ਼ਾਵਰ ਦੀ ਪਰਾਵੇ ਵਲ ਸ਼ਾਈ (ਲੀ ਜੋਏ ਚਿਲਤੇ ਗਏ ਸਪਤ ਹੋਏ ।)

च इन नहें साहे प्राप्ती सेमत सेंड नॉविका प्रीत ਤ ਹੈ। ਜਾਂਦੀ ਰਾਮ ਭਦੂਜੀ ਦਾ ਸ਼ਾਧਾਲੂ ਭਗਤ ਹੋਇਆ , ਜਿਸ਼ਦ ਵਿਜੇ ਤੇ ਨਾਮ ਕਿਰਿਆਂ ਸੀ। ਨਾਜੇ ਨੂੰ ਬਚਾ ਪਾਤ ਕੇ ਜਿਹਾ ਦਿਖ਼ ਆਿਸੀ ਇ ਹੀ ਜਵੀ ਸੀ (ਪਰ ਜਦ ਲਕਾਸ਼ਾਤ ਕੇ ਆ ਿ ਸ ਮੀ ਕਾਰਕੰਸ਼ ਵਾਲ ਪ੍ਰਵਾ ਦੇ ਸਕੀਰ ਦਾ ਮਤਲਾ ਗਿੱਚਿਆਂ, ਮੌਡੀ ਨੂੰ ਕਿਕਾਨਆਂ ਇਸ ਜਿਸਦਾ ਦੇ ਜਿਸਦੇ ਹੋਏ ਹੈ ਨੂੰ ਸਿੰਘ ਸੀ)।

- ਰਸਮਹਿਕਾਜਾ ਜਾਂਦ ਜੀ ਸ਼ਾਰੀ ਜ਼ਿਸ਼ਟ ਜਤ ਟੀਖਿਆ ਸੀ। ਜਿਸ THE THE MILESTI

ਜ ' ਜ'ਜ ਹਜ ਜੀਖੁਆ ਸੀ।

ार प्रमुखी औस ती भी में Jਨा का क

र अब रिंग मनी सुधी हिन्द ने

र व पर्यन्त्र विश्ववादी ।

Sec. St.

ਅਸਵਾਨ , ਸਿਮਰਨ , ਕੀਟਰਨ , ਚਿਤਵਨਾ, ਚਾਤ 'ਸਿਕੰਤ । (a) ਸੰਕਲਪ, ਪ੍ਰਜਤਨ ਤਨ, ਪ੍ਰਾਪਤ ਅਸ਼ਟ ਕਾ)ਤ_ੀ

ਗੂੰ ਜਪ ਜੀ ਸਾਹਿਬ (ਪਵਤ)

੍ਰ ਸ਼ਵਣ :-ਇਸਤੀ ਦੀਆਂ ਵਿਕਾਰ ਵਾਲੀਆਂ ਜੱਨੀ ਸਟਵੀਆਂ ਰ ਸਵਦ । ਜ਼ਿਸ਼ਕ ਦਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੀ ਜਿਸ ਕਿ ਜੋਨੇ ਪਾਪਕ ਤੋਂ ਤੋਂ ਕੀ ਕਰ ਦ ੇ ਦੀ ਸ਼ਰਮਣਾ ਦਾ ਜੱਸ ਕਾਸਾ ਕਿ ਸਿੱਖ ਸਜਪ ਵਾਲੀ ਹੈ। ਰਿਸ਼ਵਨ ਮੀਰਸਵਤੀ ਲੱਗੀ ਮਹਿਤੀ ਕਿ ਮੇਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਸ ਹੋਵਾਂ ਸ਼ਾਰ ਵਿਸ਼ੰਦ :- 'ਬਲਾਦ ਸਨ ਕੇ ਇਸ਼ਹੀ ਨਾਲ ਗੱਲਾ ਹਵਾਨੀਆਂ कार देवा : -धीला मेला । लेल हे ते कि सन मार वाहाफे जिल्ला ਜ਼ਿਰ੍ਹੇ ਸਰਕਾਰ ਕਈ ਵੱਦ ਜੇ ਰਿਹੀ ਵਾ ਹੋਏ ਹੈ ਪ੍ਰਜਤਨ ਹਨ - ਜ਼ਿਰ੍ਹੀ ਮੁਕਤਨ ਗਏ ਕਈ ਵੱਦ ਜੇ ਰਿਹੀ ਵਾ ਹੋਏ ਹੈ ਪ੍ਰਜਤਨ ਹਨ - ਜ਼ਿਰ੍ਹੀ ्च इस्तरं सक्त रिचे में से लिए। ए प्रान्तः भेसन संत्र ੍ਰਤਾਵਾਮ ਰੂਜੀ ਭਾਮਤਿ ਅਵਸਾਰ ਇਕਾਰਸਮ ਨਿਵਾਂ ਅੱਤਾ ਅੰਗਾਰੀ ਰਹਿਤ ਵਿ ਰੂਜੀ ਭਾਮਤਿ ਅਵਸਾਰ ਇਕਾਰਸਮ ਨਿਵਾਂ ਅੱਤਾ ਅੰਗਾਰੀ ਰਹਿਤ ਵਿ ੍ਹਾਂ ਜਿਵ ਬਾਬਾ ਦੀਪ ਸਿੰਘ ਜੀ, ਕਾਰੀ ਸਵੀ ਸਿੰਘ ਜੀ ਸ਼ਹੀਦ ਆਉ ੂਰ ਜਨੀ ਅਤੇ ਇੱਕਾਂ ਸਾਨੀ ਜੋਵੀ ਸ਼ਾਲਾ ਨੂੰ ਦਾ ਜੀ, ਗਾਵੀ ਗਾਦਸ਼ ਸੀ, ਸ਼ਾਲਾ ਅਤੇ ਜੋ ਤੋਂ ਭਾਸ਼ੀ ਭਗਤ ਜੀ ਆਦਿ 'ਜੋ ਵੀ ਹਨ ਸਾਤ ਹੀ ਗੌਜੇ ਹਨ। ਵਾ ਦਾ ਜਿਵੇਂ ਹਰੀ ਚੰਦ ਨੇ ਆਪਣੀ ਦਾ ਕਿ ਤੀ ਜਾਣ ਕੀਤਾ, ਜ਼ਾਰ-ਵਵਦੇ ਕੋਨ ਕੇ ਦਿਤੇ। ਸ਼ਕੀਭ ਗਾਦਰ ਖ਼ਤਜ਼ ਜੇਪ ਨੇ ਸਿਰ ਦਾ ਜਾਵਨ, ਹੋਰ ਭੀ ਬਅੰਧ ਦਾ ਸੀ ਹੋਮ ਹਨ। ਵਾਂ ਮਿਸਤੀ ਸਿਟ ਪ੍ਰਤੇ ਜੀ ਜੋ -ਦਵਰਾ ਨਰਮਾ ਕਰਨ ਜਿਵਾ ਰਾਜਾ ਮਸਤਮ ਜਾਂਦੇ ਵੱਡਾ ਹੈ ਤੋਂ ਦੇ ਵਾਦਿਤ ਜਾਵਨਾ ਹੈ। ਜਾਵਨਾ ਸਮੀਕ ਛੱਡ ਦਿਵਾ ਪਾਸ ਸਾਹੂ ਜਾ ਨੂੰ ਥਾਨਤਾਮੀ ਜੋ ਕੇਸ਼ਕ ਨੇ उर्दर्भे द्राचन व महा

क द्वा कार माना से से कार कार है । कार का भारत क ्राप्त सरी भेट उर्देश ,

कर व हारातिमा भागा भागा । अस्य प्राप्त भागा । अस्य प्राप्त भागा । अस्य प्राप्त भागा । अस्य प्राप्त भागा । अस्य व्यापन المراجع في المراجع الم

ी विभाग्य (संप्रदेश) . . . MATE AT . .

, me a suche he he bester and all

that the state of ਸਾਖੀ ਚਣਕ ਰਿਖੀ ਦੀ

ਸੰਤਰੀਆਂ ਵਿਚੋਂ ਵਿਸ਼ ਚੰਡ ਕਿਥੀ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਕ ਵਾਜੀ ਬਹੁਤ ਸੀ, ਪਿਆ। ਸੰਵੀਵਾਂ ਝੜਾਲਗਾ ਤਹਾਂ ਸਿੰਸਲਾ, ਵੇਟ ਵਿਚ ਬੁਹਮਨੇ ਦੇ ਚਰਮ ਬਾਸਤ ਨਿਊਂ ਕਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ੇ ਜਿਸਲਾ, ਵਿਚਾਵਰ ਚਹਨਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਰੋਗ ਕੇ ਗਜ਼ਾਹਾ ਕਰ, ਹੋਰ ਕਵਾੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸੰਸੰਗ ਕੇ ਸਾਰਵ ਸਗਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਰੋਗ ਕੇ ਗਜ਼ਾਹਾ ਕਰ, ਹੋਰ ਕਵਾੀ ਕਿਸ ਦੇ ਸਭਾਕ ਦੇ ਦੇ ਸਾਹਿਤ ਕਈ ਕੰਮ ਨ ਕੋਰੋ। ਇਸ ਕਟਕੇ ਚੁਣਕ ਕਿਸ਼ੀ। ਸਿਸਾਜ ਵੇਦਗੀ ਸਾਇਕ ਕਈ ਕੰਮ ਨ ਕੋਰੋ। ਇਸ ਕਟਕੇ ਚੁਣਕ ਕਿਸ਼ੀ। ਸਿਸਾਕ ਵਦਰਾ ਗਾਵਰ ਸੌਵਾਵਿਨਾ ਦਾ ਹੁਣ ਸਿਲਾ ਚੜਾਵ ਗਿਆ , ਕਿਤਾ ਅਤੇ ਨੇ ਮਿਲਿਆ ਲੇ ਸਵਾਦਾ ਦੇ ਤੋਂ ਤੋਂ ਮੈਂਆ ਦੀਆਂ ਫ਼ਿੱਕਾਂ ਮਿਕੀਆਂ ਚੋਤ ਕੋ ਕੇ. ਇੱਕ ਸ਼ਬੀਰ ਕੀਤਿਆਂ ਦੇ ਭੋਂਕ ਤੋਂ ਮੈਂਆਂ ਦੀਆਂ ਫ਼ਿੱਕਾਂ ਮਿਕੀਆਂ ਚੋਤ ਕੋ ਕੇ. ਆ ਸ਼ਬਾਰ ਕਰਤਾਲ ਦੇ ਭੂੰ ਕਰਾਰੇ ਕੇ ਵਿਚ ਪਾਣੀ **ਪਾ ਕੇ ਪੰਜ ਛੋ**ਨ ਇਣਾਏ। ਵ ਆਪਣਾਨਾ । ਦਾ ਹੈ ਜ਼ਿਲ੍ਹੀ ਦਾ, ਇਡ ਪੜ੍ਹੇ ਦਾ, ਇਕ ਨੂੰ 1 ਦਾ ਅਤੇ ਇਕ "ਸ਼ੁਕਾਮਣਾ, ਇਕ ਘਰੇ ਵਾਲੀ ਦਾ, ਇਡ ਪੜ੍ਹੇ ਦਾ, ਇਕ ਨੂੰ 1 ਦਾ ਅਤੇ ਇਕ ਿਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਨੀਮਤੇ। ਇਨਾਂਦਾ ਇਹ ਵਿਯਮ ਸੀ ਜਦੋਂ ਭੂਜਨ ਤਿਆਨ ਪਰਸਮਰ ਦ ਕਰਤਾ ਹੈ। ' ਰੋਟ ਲੈਂਦੇ ਸ਼ਨ ਤਾਂ ਪੰਜਵਾਂ ਨਿੱਜਾ ਭੋਜਨ ਦਾ ਪਟਮਸ਼ਰ ਦੇ ਨਮਿੰਘ ਕਰ ਲਵ ਸਨ ਤੋਂ ਜੋਦਾ ਕੋਈ ਆ ਕੇ ਉਹ ਹਿੱਸਾ ਛਕ ਲੈਂਦਾ ਤਹ ਅਗਰਾ ਆਪ ਛਾਕੂਆਂ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਇਸ ਅਸੂਲ ਅਨੁਸਾਰ ਚੁਣਕ ਸਗਰ ਆਰੂ ਕਿਸਮਤੇ ਪੰਜ ਛੇਵੇਂ ਤਿਆਰ ਕਰਕੇ ਅਰਦਾਸ਼ ਕੀਤੀ, ਕਿ ਤੋਂ ੂ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ਰ ! ਜ਼ਿਕ ਅ ਪਣਾ ਪਿਆਰਾ ਕੇਜ਼ੋ ਜਿਸਨੂੰ ਫ਼ਕਾ ਕੇ ਅਸੀਂ ਫ਼ਕੀਏ। ਅੰਤਰਜ਼ੀ ਕੀਵਿਤਾ ਨੂੰ ਸੱਤ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਭੁੱਖੋ ਜਾਣਕੇ ਪਰਖਣਾ ਵਾਸਤ ਇ. ਹ ਅਕਟੂਜ਼ ਸ਼ਾਂ ਜ਼ਲ੍ਹਾਂ ਜ਼ਲ੍ਹਾਂ ਦੇ ਖੇ ਨੇ ਡਕਟ ਵਾਸਤੇ ਡੰਨਾ ਦਿਤਾ, ਤਾਂ ਇਕ ' ੂ ਤਾਰ ਹਵਾਂ ਵ, ਪਤਰ ਕਰੀ ਹੈ 'ਤਾਂ ਰਿਖੀ ਨੇ ਆਪਣਾ ਛੰਨਾ ਵੀ ਮਾਰ ' ਭਾਵਨਾਰ, ਕਰ ਰਚਲੱਗੀ ਹੈ।' ਇਉਂ ਸਾਹਿਆ ਤੇ ਕਰ ਹਨ । उन्हरू प्रस्ति है स्थित सि (एता है । र तर ने एम इस भन स्थाभी भी के ह ਾ ਨੂੰ ਨੂੰ ਨੂੰ ਅਤੇ ਕਜ਼ੋਟ ਸਿਸ਼ਕਨ ਬੋਖੇਸ਼ ਕੂੰ ਹੈ।

ਕਾਮਾਪਰ ਵਿਚ ਪਭਿਵਾਂ ਨੂੰ ਜੰਗ ਕਰਕੇ ਕੁਝ ਮਾਣ ਕੁਰਿਆ ਸੀ ਮ । ੇ ਮੀਆਂ ਕਿਸ ਦੀ ਪਾਂਤਵਾਂ ਨੇ ਦੁਲੀਆਂ ਸਵਾਈਆਂ ਸਨ ਉਸ ् भगाप अस्ताम हिस्सार र

ਸੀ ਤਾਂ ਮੈੱ ਉਸ ਵੇਲੇ ਉਸ ਜਲ ਵਿਚ

ਹਾਂ ਕਰ ਕੀ ਸਾਹਿਬ (uee)

धित्री २१

ਨੂੰ ਜੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਹੋਵਿਚ ਪਾਣੀ ਵਿਚ ਇਟ ਕੁਸ਼ਾਨੀ ਕੁਨ੍ਹੇ ਵੀ ਨੂੰ ਜਿਸਮਾ ਾ ਅ^{ਫਾ ਸਮੇ} ਜਿਸ ਪਾਣੀ ਵਿਚ ਕਿਟ ਕ ਬਾਕੀ ਦੇ ਸੌਕੇ ਦਾ ਨਹੀਂ ਚਿੱਤਆ ਸੰਸ਼ਵੀ ਦੇ ਜਿਲ੍ਹਾ ਸੀ। ਾਈ ਪੰਤਵਾਂ ਦਾ ਮਾਣ ਤੋਂ ਤਿਆਂ ਸੀ।

ਰਾਹਵਾਰ ਇਹ ਰਿਖੀ ਸੰਤਮੀ ਮੰਤਿਆ ਹੈ ਇਸ ਤੇ ਉਸ ਵੇਲ ਭਰਣ ਦਸ਼ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਨੂੰ ਇਨਾਕਿਸ਼ ਬਦਾ≡ਰ ਦੀ ਸਿੜਾਨ ਸੀ' ਕੀਤੀ ਸੀ। ਚੋਣਕ ਕਿਸ਼ੀ ਨੂੰ ਜੂਮ ਨੇ ਮਿੱਤਰ ਸਿਮੀ ਤਸਤੀ ਦੇ ਜ਼ਰੂ ਨੇ ਜ਼ੁਸ਼ ਨੇ ਤੋਂ ਹੈ। (ਵਾਸ਼ਾਈ ਭਾਸ਼ੀ ਹੈਜ਼ ਨ ਸ਼ਹਿਰਨਾ ਨੂੰ ਜਨ ਦਵ ਜੀ ਤੋਂ ਜ਼ੁਰੂ ਹੈ। ਜ਼ੁਰੂ ਹੈ ਜਨ ਸ਼ਹਿਰਨਾ ਨੂੰ ਜਨ ਦਵ ਜੀ ਤੋਂ ਨਾਮ ਦੀ ਹੀ ਮੰਗ ਕੀ ਜੀ ਸੀ ਬਾਕੀ ਪਵਾਜਬ ਨਹੀਂ ਸਾ ਜੰਗ। ਰਗ :- 'ਜ਼ਬ ਕਿਛੇ ਤੋਮਰੇ ਸਥਿ ਪ੍ਰਕਾਲਾ ਪੂਰਤੇ ਕਰਾਉ।

ਸਾਬਿ ਸਾਬਿ (ਸਮਰਤ ਰਹਾ ਨਾਨਕ ਦਾਤ ਪਾਏ ' (ਅੰਗ ਨਸ਼ਤ) : ਭਾ:-ਭਾਈ ਮੁਲਿਆਗਰ ਸਿੰਘ ਕੀ ਤੇ ਸ਼ਾਰੀਆਂ ਹੈ। ਬਾ ਕੇ ਸਤਖ਼ ਜ਼ੁਆ ਸੰ। ਇਉਂ ਬੰਅੰਤ ਰਾ-ਸਿੱਚ ਸੰਤਰੀ `ਸ ਹਨ। ਇਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸੰਤਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੁ ਕਥਿਆਂ ਸਿੰਘਾਂ ਨੇ ਸਭਰ ਤੇ ਨਿਆ ਸੀ। ਪਤਾ ਨਰੋਕ ਤੋਂ ਹੋਰਾ ਵਿੱਚ ਵਿੱਚ ਸਾਦ ਵਾਪਸ ਕ ਕੇ ਜਾ ਕੇ ਜਿਹਾ ਸੀਆਂ ਸਵਾਆਂ ਜਾਂਦ ਜਾਂਦ ਵਿੱਚ ਵਿੱਚ ਸਾਦ ਵਾਪਸ ਕੇ ਕੇ ਜਾ ਕੇ ਜਿਹਾ ਸੀਆਂ ਸਵਾਆਂ ਜਾਂਦ ਜਾਂਦ ਗ ਵਾਲੀਆਂ ਸਨ। ਦੇਰ ਪ੍ਰਸਾਦਾ ਛਰਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਪ੍ਰੋਟ ਦੇ ਸਦੇਸ਼ੀ ਗਾ ੀ ਛੋਗੇ ਹਨ, 'ਚਾਰ ਪਦਾਰਥ ਆਖੀਆਣ, ਸੰਤੂ ਵਿਚ ਨੂੰ 'ਜਿਥ ਜੀ ' ਸ਼ੁਰੂ ਦੇ ਸਦੀ ਅਤੇ ਵਲਾ ਜਾਂ, ਸਿ-ਸਾਰ ਲੋਕਾ ਹੈ। ਸ਼ੁਰੂ ਵਲੇ ਸਦੀ ਅਤੇ ਵਲਾ ਜਾਂ, ਸਿ-ਸਾਰ ਲੋਕਾ ਹੈ। म्बर्ष र प्रारंध हाल विरोमन भवा भवत । या वो वाह में यह

ਗਾਵਹਿਵੀਰ ਕਰਾਰੇ:—੧ ਨੇ ਭਵਾਜ਼ ਵੀ ਜਨਾਵ ਨੇ ਨਿਆਂ

whenever herberto mucho

ਪਉੜ੍ਹੀ ੨੧

By the my trigger (The) ्र_{नीभा भवत्र स्था}न स्थात् । इत्या व्यवस्थात् छे। खो भाषा सी हे

ਸ਼ ਨੂੰ ਜੀ ਜਿਵਾਰੇ (ਕਰ ਆਰੇ) (ਕਰ) ਹੱਥ (ਅਰਤ) ਆਰਿਆ। ਕਰਵਾਜ਼ ਜਿਵਾਰੇ (ਕਰ ਆਰੇ) (ਕਰ) ਹੱਥ (ਅਰਤ) ਆਰਿਆ।

ਵਾਰ ਹਨ। (ਜੋ ਚਪੜ ਸਾਰੇ ਕ ਸੋ ਸਾੜ ਹਨ) ਉਹ ਦੀ ਜਾਈ ਦੇ ਭਾਵ। ਾਰ ਹਨ। (ਜ ਚੁਪੜ ਸਾਰ ਕਾਂ (ਆਰੋ) ਆ ਦਾ ਗਾਂ ਸਜ਼ਤ ਪਤਤ ਨਹ , ਜਨੀ ਦੇ (ਕਰ) ਹੱਥ ਵਿਚੋਂ (ਆਰੋ) ਆ ਦਾ ਗਾਂ ਸਜ਼ਤ ਪਤਤ ਨਹ

ਲ ਵਾ । 1 ਹੈ ਜਾਂ ਜੁਸੇਸ਼ਰ ਨੂੰ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਲ ਉੱਤਾ ਤੇ ਸ਼ੁਕਾਰਸਕਰ ਉੱਤੇ ਕਰਤੇ ਵਿੱਚ ਸੀਕੇ (ਕਰਾਰੇ) ਜਿਤਾ ਹਨ। ਜ ਵੇਂ ਤੇ ਦੇ ਸਕੇ, ਸਾਤਾ ਦੇ ਗਰਤੇ ਵਿੱਚ ਸੀਕੇ (ਕਰਾਰੇ) ਜਿਤਾ ਹਨ। ਅਪਸ ਵਿੱਚ ਸਵਾਸ਼ ਸਿਮਰਨ ਕਰਾਂਕੀ, ਧਰਮ ਦੀ ਕਿਰਤ ਕਰਕ ਅਪਸ ਕਿ ਸਵਾਸ਼ ਸਵਾਸ਼ ਵਰਕ ਛੋਕਾਰ ਦਸਵਧੇ ਸਵਾਜੇ ਇਲ੍ਹਾਂ ਇਕਹਾਰੀ ਅਨੁਸਾਰ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਵਰਕ ਫ਼ੌਕਾਰ ਦਸਵਰ ਸਵਾ 'ਰ ਬਮਲ ਕਰ ਵਿੱਚ ਜੀਤ ਚੀਤ ਆ ਸੈ ਪਾਇਨਿ ਸੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥' (੧੪੧੮)

ਗਾਵਨਿ ਪੰਡਿਤ ਪੜਨਿ ਰਿਖੀਸਰ :-(ਪੰਡਿਤ) ਵਿਦਵਾਨ ਜਿਸਦੀ (ਹਵਾ ਸਹੀ ਪ੍ਰਾ) ਸਿਧਾਰ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਵਿਚ ਬੁਸ਼ਲ ਚਤਰ ਹੋਵੇ। ਸ਼ਿਸ਼ਦਾ (ਹਵਾ ਵਧੂ ਸ਼ਿਸ਼ਦਾ ਆਦਰ ਅਤੇ ਉਣਾ ਵਿੱਚ ਹੋਏ ਜੈਮਨ ਮੂਨੀ ਆਇਰ (ਰਿਖੀਸਰ) ਸ਼ਿਆਬਾਆਦਰ ਆ । ਸਮੀਆ ਦੇ ਵਾਲਤ ਵੋਟੇ ਵਾਲਾ ਤਿਚਾਂ ਪਤਣ ਵਾਲੇ ਗੋਤਮ ਆਦਿਕ । ਕਿਬਾਅ ਦੇ ਸ਼ਿਲ੍ਹੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹੀ ਦੇ ਸ਼ਵਾਵਿਜ਼ ਕਰਨ ਪ੍ਰਿੰਗ ਵਿਚ ਨਾ ਅੰਦਿੰਦ ਦਾ :- (ਰਿਲੀ) ਨਾਮ ਤ ਮੌਤੂ'ਜ਼ ਦਾ, 'ਨਾਨ ਦਾ ਦਸਤ ਕਰਕੇ ਜਿਹੜੇ ਰਿਖੀਆਂ ਦੇ ਈਸਰ ਬਣੇ ਤ ੂਨ, ਸਮਾਰਤ ਸਿਤਾ ਵੀ ਹਨ ਗੈਵਸ ਰਿਖੀ 'ਗੈਤਮ ਰਿਖਿ ਜਸੂ ਗਾਇਓ॥' ਅ ਤਕਤਕ ਸਮਾ ਦੇ ਜਮ ਗਈ ਦੇ ਹਨ ਵਾ:−(ਰਿਖੀਸਰ) ਰਿਖੀ। ਸ ਰਵਾਲੇ ਹੈ। ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ। ਵਾਂ :-('ਰਫੀਸ਼ਨ) 'ਕਾਰੂਸ਼ਿਸ਼

ਜਗ ਜਗ ਵੇਰਾ ਨਾਲੋਂ ਜਿਸਤਾ ਜਗਾ ਵਿਚ ਵੋਦੀ ਦੇ ਸਹਾਤਮ ੂ ਸ਼ਿਲ੍ਹਾ ਕਰਵਿੰਧਨ।

਼ । । ਜ਼ ਅਉਂਧ ਘਟੇ ਆਚਾਰਾ।

਼ ਮੁਖ ਸਭ ਕਰਮ ਬਿਚਾਰਾ। PLA TENTAL

ту коммандария,

रान फिलास में अता

ਵੀ ਜਪੂ ਕੀ ਸਾਹਿਬ they are a survey of the same of the same of they are ध्रमिन्री वर्ष ਨ ੂਜਰੀ ਕੈ ਧਾਸ ਉਚਾਰਾ । ਏ ' (इ। ਜ , ਕਿ ਤਾਰ ਚੁੜਿਚਾ ਚਾਪਿਆਂ ਸ਼ੁਰੂ । ਜਗ ਮਹਿ ਵਰਤਾਈ। ੂ ਸ ਸ ਕਿੱਤਾ ਜਜ਼ਰ ਸਿਆਸ ਕੇ ਕਰ ਅਤੇ ਰਿਦਿ ਬਹ ਸਭਜ਼ਾਗ ਨੂੰ क्षात मीता स्वार मार्थिक मार्यिक मार्थिक मार्थिक मार्थिक मार्थिक मार्थिक मार्यिक मार्यिक मार्य मार्य मार्थिक मार्य मार्य मार्य मार्य मार्य मार्य मार्य मार्य म ਜਾਬ ਕੀਨ ਮਗ ਸੁਧਿਆ ਜਾਜਿਵ ਨਿ ਅਜ ਕ । । ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਬਾਣਾ । (ਸ਼ੁਸ਼ਮ ੍ਰੇਹ, 1 1 1 88 Bedata stee AH21 ਜ਼ਿਲਾਮ (ਹਸ ਅਵਾਰਤ ਦੇ ਕਵਾ ਹਾਂ ਦਾ ਹੈ ਪਰ ਹੈ। ਜ਼ਿਲਾਮ ਹੀ ਰਾਜ਼ਜ਼ਰੀ ਦੇ ਸ਼ਵਾਰਤ ਦੀ ਜ਼ਿਲਾ ਪ੍ਰਤਿਕ ਪੜ੍ਹਨਾ ੇ ਜਵੇਂ । ਗਿਲੀ ਨੀ ਕਾਸਰਦ ਜੀ ਜਿਲ ਜਾਂ ਨਾ ਲਾਲ ਪਹਿਰਕੇ ਪੜ੍ਹਨਾਂ ਦੇ ਜਵੇਂ । ਗਿਲੀ ਨੀ ਕਾਸਰਦ ਜੀ ਜਿਲ੍ਹੇ ਨਾ ਲਾਲ ਪਹਿਰਕੇ ਪੜ੍ਹਨਾਂ ਼ ਅਪਰ ਜੁਜਰ ਸ਼੍ਰੀ ਭੂਸ਼ਨ ਜੀ ਵੜ ਦਾ । ਪੀਲੇ ਪਹਿਰਕੇ ਪੜ੍ਹਨਾ ੍ਰ_ਕ ਸਮੁਸ਼ਰਬਣ ਕਲਬੀ ਹੋਵੇਗਾ। 🔊 👃 ਾਂਕ ਸਵਾਰੀ 1- का ੍ਰਵੇਸ਼ਟਕਾਦਾ ਤੇ ਮਹਾਤਮ (ਨਾਨ, ਸੀ ਸਵੇ ਕਿ ਦੁਸ਼ਗਤ ਹਾਂ ਜੀ ਸਭ ਜਵੇਸ਼ਟਕਾਦਾ ਤੇ ਮਹਾਤਮ (ਨਾਨ, ਸੀ ਸਵੇ ਕਿ ਦੁਸ਼ਗਤ ਹਾਂ ਜੀ ਸਭ ਗਾਵਹਿ ਮੋਹਣੀਆ ਮਨ ਮੋਹਨਿ; ਸੁਰਗਾ ਮੁਡ ਪੁਣਿਆਲੇ ;--ਸਰਮਨ ਮੁੱਕ ਨੰਮੇਸ਼ਤ ਨੇ ਤਰਨੇ ਲੱਗ ਨੇ ਜਿਹੜ ਸਾਲ ਸਵ ਨੇ ਜ ישה אנו ליים בין לעם של ישר לל בין לא או היים לא או אים בין ואו my partial (by * m m +) + 2 m2 quest करा . र है, सिसं भ र न उर्देश हमार मार्थ मार्थ है। ਜ਼ਿਸ਼ਦਾਨਾਮ ਸਤਿਗ੍ਰੇਦੂ ਜੀ ਨੇ ਮੇਰੇ ਨੇ ਨੇ ਨਿਲ ਨੇ ਨੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇਦੂ ਜ਼ਿਸ਼ਦਾਨਾਮ ਸਤਿਗ੍ਰੇਦੂ ਜੀ ਨੇ ਮੇਰੇ ਨੇ ਨੇ ਨਿਲ੍ਹੇਦ ਨੇ ਨੇ ਨੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇਦੇ ... *'ਗ ਰਾਣੀਆਂ at . . ਵ ਮੌਤਣੀਅਰ) ਮੌਹ ਨੂੰ (ਾ_ਲ . । ਈ (ਮਰ) ਦੇਵੀਂ ਸੰਪਦਾ , ਜ਼ਿਆਈ ਮਨ ਨੂੰ ਨਿਸ਼-ਵਾਦਾ ਪ A P H S F 4 30 24 44 4 4

in he is also just

(444)

was a comment of a comment

ਪਰਿਤੀ ੨੭

ਵੀ ਜ਼ਹ ਜੀ ਸਾਹਿਬ

Hydray dags Andrew and hand his which which which was a see of se ਦਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾਰ ਦੂ ਸਤੇ ਪ੍ਰਸਥਰ ! (ਮੌਤਵੀਆ) ਮੌਤਵੀ ਅਖਤਾਰ 🐧 ਵਾ ਦਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਸਤ ਸਥੇ ਹੈ। ਅਦਿਤ ਦੀ, ਵਾਲਿਸਤ ਸੰਤਿਸ਼ਤ ਤੋਂ ਸਤਗੀਆਂ ਗੁਰੀ ਸਕ

ਗਾਵਨਿ ਰਤਨ ਉਪਾਏ ਤੇਰੋ; ਅਨਸਨਿ ਤੀਰਥਾਂ ਨਾਲੇ:-

ਸ਼ਾਮਖ ਜ਼ਿਤੀ ਕੋਟਰੇ ਵੀ ਮਿੰਦੇਹਨ ਹੈ ਪਰਮੰਸ਼ਰ ! (ਤੋਰੇ) ਆਪ ਜੀ ਦੇ ਵੈ ਹਵਾਬੀ ਹੈ। ਜਨਾਹਟ ਭੀਰਥਾ ਸਮਤ ਆਪ ਜੀ ਨੂੰ ਗਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਵਾਕੀਤ ਜਾਵ ਜਨਾਹਟ ਭਾਰਥਾ ਸਾਲ ਦਾ ਜੀ ਸ਼ਤਮਸ ਸਿੰਤੀ (ਲਿਹਾਏ) ਹੈਵਾ ਕੀਤੇ ਬੌਦੀ ਰਤਨਾਂ) ਵਿਚੋ ਦਾ - 1 ਪਾਸਸ ਨੇ ਨਾਜ਼ਿਕਰ ਨੂੰ ਕੰਗਰ ਸਵੀ, ਤੇ ਸੰਗਾ ਸਪਿੱਛ ਜਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਤੋਂ ਸੰਗਾ ਸਪਿੱਛ ਜਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਜਿਸ ਨੂੰ ਜਿਸ ਸਿੰਘ ਛੋਗਾ, क वास, य वासन हेरे, हे धान शिक्षा योजा, ७. वासप्त, ह वास, प वार्यन हर, व वर्ग प्रेस, पन भारी भी मिड, पन, ਵ ਰੋਟੇਸ਼ਾਂ, ਵ ਕਲਵੜੇ ਕਿੰਨੇ ਕੈਂਬਵੇਰਵਾਈ ਵਾ. ਨੂੰ ਹੁਲੇ ਪ੍ਰਾਵਰਤਕਵਾਂ ਭੀ ਗਿੰਦੇ ਹਨ :-੧.ਲੱਫ਼ਸ਼ੀ ਭਗਤੀ, : ਕ ਕਸਤਕ ਮਨੀ ਸਰਧਾ, ਨੇ ਤੱਕ ਸ਼ਾਂਤੀ, ਅ ਧਰਮ ਰੂਪੀ ਧਨੁਖ, ਪ. ਨਾਮ ਤ ਫਸਬਰ ਸਮਾ ਸਰਬਾ-ਰੂਪੀ ਬਣ ਹਵਾਵੇਂਦ, ਨੂੰ ਉਵੰਸ ਰੂਪੀ ਬਾਜ ਉੱਚ ਸਵਾ ਘੌੜਾ ਹੈ, 9, ਕਾਮਧੋਨ ਕੂਪੀ ਬਣ ਕਰ ਵਦ, ਵਾ ਹੁੰਦੀ ਤੂੰ ਹੈ। ਚੰਦੂਸੀ, ਵੰ, ਅਭਿਆਸ ਹੂੰਪੀ ਕਲਪਤਰ । ਸਾਹ ਸਗਤੀ ਵਿਵੇਕਗ ਰੂਪੀ ਚੰਦੂਸੀ, ਵੰ, ਅਭਿਆਸ ਹੂੰਪੀ ਕਲਪਤਰ । ਸਾਧ ਸਗਾ ਹੈ, ਕਰ ਕੀਤ ਵ ਰੂਪੀ ਸੰਖ ਹੈ, ਕਰ ਪੰਜਾਂ ਪਿਆਰਿਆਂ ਨੇ ਪੰਜ ਬ੍ਰਿਫ਼ 1, ਪਰ ਭਾਵੀਆਂ ਵਰਤ ਬੀਤ ਬਾਟੇ ਦਾ ਜੋ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਤਿਆਰ ਕਰਨਾ ਹੈ ਇਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਾਵਾਆਂ ਭਾਵਾਰ ਹੈ। ਵੀ :-ਨਿਧਿਆਸਣ ਰੂਪੀ ਗਜਰਾਜ ਹੈ। ਹੈ ਹ ਖੇਟ ਜਰ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਹੀ ਸ. ਕੇ ਮਾਣਕ, ਤੇ ਪੰਨਾ, ਉ. ਲਹੇਸ਼ਨਿਆ, ਹੈ ਵਾਲੇ ਕਰਨ ਨਾਟਨ ਜੇ ਕੇ ਜੇ ਕੇ ਮਾਣਕ, ਤੇ ਪੰਨਾ, ਉ. ਲਹੇਸ਼ਨਿਆ, ਹੈ ਰਾ ਦੇ ਹਰਾ ਨੇ ਬਾਕੀਆਂ, ਵ. ਮੌਤੀ, ਵ. ਨੀਲਮ। ਼ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਹਰ ਰਿਕਾਨਾਆਂ (ਰਤ) ਪ੍ਰੀਤੀ ਨਾ ਹਰ। ਭ

ਹ ਆਪਣੇ ਜੋਹਰ ਇਖੇਣ ਰੂਪ ਗਾ ਰਹੇ ਹਨ , ।

4 4 4 1 TITLE CT 49 5 1 13 "AI "DII " 3 ੂਰਪੀ ਸਰਾਹ ਹੈ। ਰਹਿਰ ਹੈ।)

A STATE OF THE PROPERTY OF THE ਨੂੰ (ਰਤਨ) ਵੈਰਾਗ, ਰਤਨ ਵਾਂਗ ਵੈਰਾਗਵਾਨ ਪੁਰਖ, ਜਤਨ ਅਮੈਕਕ । ਜ਼ਵਾਂ (ਰਤਨ) ਵੇਰਾਗ, ਰਤਨ ਵਾਂਗ ਵੈਰਾਗਵਾਨ ਪੁਰਖ, ਜਤਨ ਅਮੈਕਕ । ਵਾਂ (ਰਤਨ) ਹਵਾ ਹੈ ਕਲ ਵਾੱਗ ਅਮੈਕਕ ਜੀਵਨ ਵ ਕੇ ਸੇਤ ਮਾਂ ਕਸੇ ਆਇ ਅਤੇ ਕੈਸ ਹਵਾ ਹੈ ਕਲ ਆਇਕ ਦੀ ਅਤੇ ਬਣੀਆਂ ਵਿ ਹਵਾਹੀ ਸ਼ਹੂਰ ਹਰਨ ਆਦਿਕ ਜੋ ਭੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਸ਼ੋਰਨੀਕ ਗੁਣਾ ਵਾਲ ਰਵਾ ਪਰ ਤੋਂ ਕੁਰਬਾਨੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਨ ਇਹ ਤੌਰੇ ਪੈਦਾ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਅਮੌਲਕ ਰਤਨ ਤੈਨੂੰ ਗਾ ਰਹੇ ਹਨ।

(443)

ਆਅਨਸ਼ੀਨ ਗੀਰਥ ਨਾਲੇ ॥) ਅਨਾਹਰ ਗੀਰਥ , ' ਲ) ਸਮੇਤ ਪ੍ਰਸਤਿਆਂ ਦੇ ਸ਼ੁਲਾਂ ਵਿਚਤੀਰਥਾਂ ਦੇ ਇਸ਼ਨਾਨ ਦਾ ਮਹਾਤਮ ਵਾਸ਼ਿਆ ਹੈ, ਗਾਰ ਹੈ ਹਨ।

ਗਾਵਹਿ ਜੌਧ ਮਹਾਬਲ ਸੂਰਾ:--(ਜੇਧ) ਕਬੀ (ਮ ਸਬਲ) ਮ ਸਕਬੀ ਼ਾਮਤਿਰਬੀ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਨੂੰ ਗਾਉਂਦੇ ਾਟ (ਜ ਜੰਧ, ਰਥਾ ਉਹ ਤਜਾਂ) ੂ ਵੇ ਜੀ ਹਜ਼ਾਰ ਨਾਲ ਇਕੱਲਾ ਹੈ ਜਗ ਕਟ ਅਤੇ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇ ੂਸ ਜਾਹੜ ਫ਼ਲ ਮਹਾਂਰਥੀ ਦਾਨਾਮ ਹੈ ਜੋ ਦਸ ਸਜਾਤ ਨਾਲ ਲੜਕ ਜਿੱਤੇ ਪੁਪਤ ੂੰ ਸਾਲਿਤ ਦੀ ਉਹਰਾਜ਼ ਹਾ ਅਤੀ ਤਾਂ ਨਾਲ ਜੋਤਾ ਕਾਲੇ ੂਰ ਪਾਣ ਇਹ ਸਭ ਪ੍ਰਸਮਨ ਨੂੰ ਗਾਲੂ ਦੇ ਨ (ਵਾ, ਜਿਧ । ਪੋ ਉ। ਜਨ ਜੋ ੍ਰਿਫ਼ੇਆਪ ਨੂੰ ਕਸ਼ਰ ਤੇ ਵਲੋਂ ਬਚਾਕੇ ਤਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ,ਮੇ ਹਰਕਾ ਉਤ ਕਾਰਤਵਾਨੇ ਇੰਦੀਆਂ ਨੂੰ ਵਿਸਿਆਂ ਵਧੇ ਮੋਕੋਕ ਟੱਖਦ ਨੇ ਅੰ ਮਾ) ਦ ਕਿਸੇਹਰ ਹਨ ਜ਼ਿਰਕੈ ਮਨ ਦੇ ਸ਼ਰਕੇ ਕ ਨਿਆਂ ਤੋਂ ਕਰ ਸ਼ਾਹਤ ਪ੍ਰਵਾਵੀ ਕੁਸ਼ੇਵਾ ਸਨ ਜ਼ਿਰਕੈ ਮਨ ਦੇ ਸ਼ਰਕੇ ਕ ਨਿਆਂ ਤੋਂ ਕਰ ਸ਼ਾਹਤ ਪ੍ਰਵਾਵੀ ਜ਼ਿਵ੍ਹਾਂ ਕਾਣੇ ਮਿਟਗਵਾਵਲ · ਜਾਂ ਮਾਂ ਜਾਂਦੇ (ਅੰਦ ਤੇਪਟ) THE PARTERS HAIL TO SAFER WHEN IT -- र मर्ग मि दे मुल्य से ए प्राप्त मार्थ में के स THE FERT HE HIS THE TE

CALLER THE THE STATE OF THE STA - - · · · · · · · · · · 1787

1110

Hy 21 - 1 Higgs (ngg) 4 hand distriction 6.8 6 8 THE REPORT OF THE PARTY OF THE The As a factor of the state of रेत के प्रति के भग्ने अपनियम र श्री व पर हिल्हें के रेडी रेड र सम्बोधार का कार्य िरो के र प्रति प्रति का का का का ती ते अहा सर आह कर का का का रिका समिति । देवा विश्व स्थाप स्याप स्थाप स्याप स्थाप ਕਿਸ ਜਿਹਤ ਸਕਕਰ ਤੋਂ ਜਿਸਕ੍ਰੀ ਅਤਿਵਰੀ ਹੈ, ਵਿੱਚ ਸਕਰਾਵ ਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਰੋ ਜੀਵ ਜਗੇ, ਸਾੜਕ) ਅਤਿਵਰੀ ਹੈ, ਵਿੱਚ ਸਕਰਾਵ ਦੇ ਹਨ।

ਗਾਵਹਿ ਖਾਣੀ ਚਾਰੇ ਵਾਚਾਰੇ ਖਾਲੀਆਂ ਦੇ ਜਿੰਨੇ ਜੀਵ ਹਨ। ਮ ਨੂੰ (ਅੰਗਰ) ਅੰਗ ਵੇਂ ਜ ਪੈਦਾ ਵਦ ਗਰਕੇ ਕਾਕ ਕੁਸ਼ੰਤ ਆਦਿਕ, (ਜੇਵਜ) ਜਨ ਨੂੰ (ਅਰਜ) ਅਤੇ ਤੋਂ ਜਾਰਦ ਕਿ ਹੋਈ ਆਦਿਕ, (ਸਤਮ) ਮੁੜ੍ਹੋਲ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਸ ਨਿਵਾਵਰ ਹੋਵਾਂ ਵੋਏ ਸਵਬ ਪੰਜੂ ਹੋਈ ਆਦਿਕ, (ਸਤਮ) ਮੁੜ੍ਹੋਲ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਸ ਨੂੰ ਜਿਸ ਪ੍ਰਾਫ ਹੈ ਸਮਰ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ **ਮਹੁੰਦਰ ਜੰ**ਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। (ਉ ਸਭਜ) ੍ਰਿੰਗਜ਼ਰ ਪ੍ਰਾਰ ਹਵਾਮਨ ਦੇ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਏ ਰਲਪਤਕ ਇਹਵੇਂ ਆਦਿਕ ਵੀ ਕਾਮਨਾਂ ਪੂਰਾਕਾਂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਉਤਕਰ ਬਾਰਾਤ ਹੁੰਦਾ ਹੁਏ ਰਲਪਤਕ ਇਹਵੇਂ ਆਦਿਕ ਵੀ ਕਾਮਨਾਂ ਪੂਰਾਕਾਂ ਨੂੰ ਵਕਰਜ਼ ਬਾਗਾਤ ਕਵੇਂ ਹੈ ਵਿੱਚ ਚਾਰੇ ਖਾਣੀਆਂ ਦੇ ਜਿਤਨੇ ਭੀ ਜੀਅ ਜੰਤ ਹਨ, ਤੋਂ ਕਾ ਕੇ ਤੇ ਸਾਕੇ ਵਕਾਸ਼ਕੀ ਤੀ ਵਿੱਚ ਚਾਰੇ ਖਾਣੀਆਂ ਦੇ ਜਿਤਨੇ ਭੀ ਜੀਅ ਜੰਤ ਹਨ, ਤੋਂ ਬੇਹ ਸਕਗਾਉਂਦ ਹਨ ਵਾੜ-(ਚਾਰੇ) ਸ਼ੁੰਦਰ ਗ੍ਰਣਾ ਦਾ ਖਾਣੀ ਮਹਾਗਮਾ ਵ ਵਾ ਚ ਸੰਵਰਜ਼ ਸਵੇਚਾਈ ਸਥਿਕ ਦਾਆਂ (ਖਾਣੀ, ਖਾਣਾ ਹਨ ਉਹਤ ਵਾ ਚ ਸੰਵਰਜ਼ ਸਵੇਚਾਈ ਸਥਿਕ ਦਾਆਂ

ਗਾਵਹਿ ਖੰਡ ਮੰਡਲ ਵਰਭੰਡਾ :-- ੨ੇ ਖੰਡਰ ਜਿਹੜੇ ਤੁਨ ਕਰ ਨੂੰ ਗ਼ੀਗਾਉਂਦੀਅ ਹਨ। रहे देव, उपन समित, वा न अने मार्गमान मंद्रमा) माम स्मारा दे, ल (ਕਰ ਦੇ ਵਰ ਕਰਾ ਦੇ ਬਾਕਾਰੇ ਵਾਸਤ ਸੰਤਲ ਕਰੀਦਾ । ਤੋਂ _ਦਸ ਬ र र र र र र र र र र र र र र र र स्था भेरतो त र न र र अ 171111 AND 1812

, ਸ਼ਤ ਇਕੀ ਤੁਹੀਕਾ ਵਾਲਾ ਜਿਸ ਵਿਚ , ' ਦੀ , ਕ ਰਦਾਤ ਵਾਹਕ ਵੱਕਤੇ ਸਤ ਥੋਂ ਦਾ ਹਕਲੇ, THE THE THE THE · · Minjim cas ... HT, + 6 4 . . . TOTAL FATH FISH

and Accountable a working

THE HAME WAS ALLESS TO THE THE PARTY OF THE PARTY SO ੇ ਵੇਸ਼ ਪਰਮਸ਼ਰ ਨੂੰ ਗਾਂਦੇ ਹਨ। ਵਾ:- (ਵਰ) ਸ੍ਰੇਸ਼ਰ (ਭੰਗਾ) ਖਲ ਪੁਰਖ ਸਾਰੇ

र र न है एत। ਕਰਿ ਕਰਿ ਰਬੇ ਧਾਰੇ !--ਹੁੰ ਪਾਸ਼ਸ਼ਾ । ਕਰਕੇ ਪੈਸ਼ਾ, ਕਰਕੇ ਪਾਸ਼ਤਾ ਰਿਕਾਰ) ਅਸਮ ਜਿਸਤੇ ਮਾਜੇ ਦੇ ਜਿਸਤ ਜਿਸ ਵੀ। ਵਾ :- (ਕਰਿਕ ਕਰਕੇ ਮਨੇਵਰੀ ਜਿਸਤੇ ਮਾਜੇ ਦੇ ਜਿਸਤੀ ਵੀ। ਵਾ :- (ਕਰਿਕ ੇ ਕਰਨ ਦਾ:- ਕੀਤੇ ਕਰਕ ਮੰਨਾ (ਰਸ ਚਿੱਤ ਵਿਚ ਨਿਧਿਆ ਸਨ ਕਰਕੇ ਨੇ ੇ ਜੇਵੇਂ ਰੂਆਂ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਲਤਕ, ਉਸ ਪਾਸ਼ਕਤ ਦੇ ਸਾਤਵਾ ਕਤਦ ਕਰਕੇ ਹੋਰ ਕਰਨਨ ਗਾਣਗਿ ਦੇ ਤੁਸ਼ ਕਰਵਾਨਿਤ

ਸੰਈ ਤੁਧਨੇ ਗਾਵਹਿ, ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵਨਿ :--ਹੁੰਧਾਮੇਸ਼ਗ਼ ਜ਼ਿਨ੍ਹਾਂ ਜਦਾ ਤੋਂ ਜੋਣ ਵਾਲੇ ਸ ਕਾ ਦੇ ਜੇ ਹਵਾ ਆਪ ਜੀ ਹੈ। ਜਾ ਤੁਸ ਆਪ ਜੀ ਹੈ। ਜਾਵਾ ਵਿਲਾ ੂ ਤਾਦ ਹਨ। ਜੋ ਸਟਾਧਾ ਨਾਲ ਗੋਇ ਹਨ ਆਪ ਜੀ ਨੂੰ ਭਾ ਜਾਂਦ ਹਨ

ਰਤੇ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਰਸਾਲੇ :-- ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ! ਜਰ ਭੁਸਤ ਜੋਜੇ ਨਾਮ ੍ਰਾਵਰ ਰਿਹੁਏ ਬਦਾਕਾਰ ਹੋਏ (ਕਸਾਬ) ਸੰਦਰ ਦਾ ਸਮ੍ਹੇ। (ਵਾ) ਰਸਾ ਦ ੍ਰੇਜ਼ _{ਘਰ} ਬਣ ਹੋਣ ਹਨ। (ਵਾਂ) ਹਮ ਧਿਆਂ ਦੇ ਰੋਸਾਕ, ਪਲਟਣਾ ਦੀਆਂ ਕਰ ਦੀ ਗਈ । ਕੇਸ਼ ਤੋਂ ਹਨ। ਵਾੜਾ (ਜਾਂ-ਲੇ ਸ਼੍ਰੇਸਾਨੰਦ ਜੁੰਘੀ ਰੇਸ਼ ਨੂੰ ੁਵਰੇ (ਵਾਂ) ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ (ਰਸਾਲੇ ਅੰਬ ਵੇਰੇ ਐਵਿਨ ਰਸਦਾਇਕ ਰਿਕਾਰੀ ਬਣ ਚੜਾ ਹੈ ਉਹ ਸਾਰੇ ਗੱਜਿ ਹਨ

੍ਰਵਾ-ਅਕਰਾਸ਼ ਤੁਸੇ ਮਨ ਕੇ ਵਦੇ ਦਾ ਸਾਜ਼ਾ ਨਾ ਕੀ-ਇ ਗਾਵਦੇ ਸ਼ੀ(ਖ਼ਿੰਦ) ਰੀਰ ਕੇਤੇ ਗਾਵਨਿ, ਸੇ ਮੈ ਚਿਤਿਨ ਆਵਨਿ: ਜਿੰਨੇ ਬੁ

ਜ਼ਾਵ ਰਾਜੀਦ ਹਨ, ਉਹ ਅਸੀਂ ਕਰਨ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਜਿਹੜੇ ਨੂੰ ਤਵ ਗਾਉਂ ਦੇ ਹਨ, ਜਿਹੂ ਦੁਨਾਉਂ ਬਾਉਂ ਨਹੀਂ ਕਰੋ ਜਾ ਨ ਦਾ ਕਿਤਾ ਸੀ ਜਾਬਦ । ਉਹ ਸਾਡੇ ਚੰਤੇ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ, ਵੈ

ੰਨਾਨਕੁਕਿਆ ਵੀਚਾਰ:- : ਮਾਰੀਜੀ ਤਨ੍ਹੀ ्र को सामन को प्रिंग । । १ कारो किस प्रेस - ਵਰ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦੀ। ਇਪ:-ਕਜ਼ਮੀ ਜਿਸ ਜੀ ਵੀਚਾਰ ਕਰ

T SHA STEEL THE T

Adam a dead a walked

क अरा है जिस का मा अ असेर र र सम् THE STATISHED SET TO STATE STATE et, Athara ਰੰਗਰ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਆਪਣਾ

The training of the state of the ਫ਼ਿਵਰਿਸ਼ ਦੀ ਵਤਿਆਈ : · ਲੂਪ ਸਿੰਘ ਦਾ .

मूर्ग की महीता (Lee) प्राप्त के प्राप्त के

ਉੱਤਰ:-ਸੰਈ ਸੋਈ ਸਦਾ ਸਚ ਸਾਹਿਬ :--ਸਈ ਪਰਮੇਸ਼ਕ

मार्ग मा । व्याम धिला है, मही भर्ता भाग गर्द है। ਸਾਚਾ ਸਾਚੀ ਨਾਈ :-ਦੂ ਜੱਗਾ ਪਾ_ਸਸ਼ਾ ਜਿਸਦੀ ਸੱਚੀ (ਕਾਸੀ)

ਮਾਰਾ ਸਾਹਾ ਹੈ, ਤੋਂ ਹੈ ਜਦ ਹੈ ਤੇ ਵਿਗਾ ਮਹਿਮਾ ਹੈ, ਮਦੀ ਸੀ ਜਾਵਾ ਸਾਹਾ, ਤੇ ਹੈ ਜਦ ਹੈ ਜਾਵਾ ਹੈ ਜਦੀ ਸੀ ਜਾਵਾ ਸਾਹਾ ਹੈ। ਜਦ ਹੈ ਜਾਵਾ ਹੈ ਜਦੀ ਸੀ ਜਾਵਾ ਸਾਹਾ ਹੈ ਜਦੀ ਸੀ ਜਾਵਾ ਸਾਹਾ ਹੈ। ਜਦ ਹੈ ਜਾਵਾ ਹੈ ਜਦੀ ਸੀ ਜਾਵਾ ਸਾਹਾ ਹੈ ਜਦੀ ਸੀ ਜਾਵਾ ਸਾਹਾ ਹੈ। ਜਦੀ ਸੀ ਜਾਵਾ ਸਾਹਾ ਹੈ ਜਦੀ ਸੀ ਜਾਵਾ ਸਾਹਾ ਹੈ। ਜਦੀ ਸੀ ਜਾਵਾ ਸਾਹਾ ਹੈ ਜਦੀ ਸੀ ਜਾਵਾ ਸਾਹਾ ਹੈ। ਜਦੀ ਸੀ ਜਾਵਾ ਸਾਹਾ ਹੈ ਜਦੀ ਸੀ ਜਾਵਾ ਸਾਹਾ ਹੈ। ਜਦੀ ਸੀ ਜਾਵਾ ਸਾਹਾ ਹੈ ਜਦੀ ਸੀ ਜਾਵਾ ਸਾਹਾ ਹੈ। ਜਦੀ ਸੀ ਜਾਵਾ ਸਾਹਾ ਹੈ ਜਦੀ ਸੀ ਜਾਵਾ ਸਾਹਾ ਹੈ। ਜਦੀ ਸੀ ਜਾਵਾ ਸਾਹ ਹੈ। ਜਦੀ ਸੀ ਜਾਵਾ ਸਾਹਾ ਹੈ। ਜਦੀ ਸੀ ਜਦੀ ਸੀ ਜਾਵਾ ਸਾਹਾ ਹੈ। ਜਦੀ ਸੀ ਜਾਵਾ ਸਾਹਾ ਹੈ। ਜਦੀ ਸੀ ਜਾਵਾ ਸਾਹਾ ਹੈ। ਜਦੀ ਮਹਿਮਾਵੀ, ਜਦਸੰਸ਼ਤ ਸਾਹੂ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਕਾਲਮਾ ਵਚ ਨੇ ਕਾਮ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਕਰੋ ਕਰ ਸਨ ਸਨ ਹੈ, ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਕਾਲਮਾ ਵਚ ਨੇ ਕਾਮ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। प्रदेश महिल्ला स्थाप स् भारत अर समा । त्रा प्रतिप्रशेष्ट्रिया म ५ स १,१,४१० अर्थ कर्षा कर्षा विश्व प्रतिप्रशेष्ट्रिया म ५ स महा प्रता १९८८ हो हो हो हो तो भा हिम्लोह हो नामाना हिमाना ਦਾ ਮਦਾ ਸਦਾ ਹੈ ਕੇ ਸਾਬਆ ਸ਼ਬਲ ਹੈ ਕੇ ਸਰਗੁਨ ਸਰੂਪ ਕਹਾਉਂਦਾ ਹੈ ਦਾ ਸ਼ਾਲ ਸਾਲਨ ਦੇ ਜਿਹੜਾ ਸਾਕਣ ਸਤੂਪ ਹੈ ਆਪਣੀ ਹੈ ਅਤੇ ਦਾ ਚੰਦੀ ਵਵੀਂ ਵਵੀਂ ਉੱਤਿਕੜਾ ਸਾਕਣ ਸਤੂਪ ਹੈ ਆਪਣੀ ਗੁਅਤ (ਅਦਾ ਸਦਾ ਮਾਇਆ ਨੂੰ ਸੰਕੰਚ ਕਰਤ, ਸਦਾ ਵਿਸ਼ੇ ਕਾਲ ਅਤੇ ਧੂ, ਸੰਤ, ਚਿੱਤ, ਆਏ ਕ੍ਰ ਸ਼ਗਰਆ ਨੂੰ ਸਕਰਾਕ ਵਿੱਚ ਸ਼ਹੀ ਨੇ ਜਿਸ ਦੀ ਸ਼ਹੀ ਸਿਰਗਣ ਸ਼ਹੂਪ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਸ਼ਹੂਪ ਕਿਰਗਣ ਸ਼ਹੂਪ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਨ ਹਾਲਾਜਵ ਸੰਗਰਾਨ ਤਹੂੰ ਹੈ। ਵੇਸ਼ਦੀ ਮਾਨਿਆਂ ਵਚੀਂ ਹਨੀ ਸਚ ਦੀ ਕਾਰ ਜਿਲ੍ਹਾ ਪ੍ਰਿੰਟ੍ਰ ਜੋ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਦੀਸ਼ ਦ ਵਿਚ ਨਲਪਤੇ ੂਪ ਹੈ। ਕਾਰ ਜਿਲ੍ਹਾ ਪ੍ਰਿੰਟ੍ਰ ਜੋ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਦੀਸ਼ ਦ ਵਿਚ ਨਲਪਤੇ ੂਪ ਹੈ। ਅਸਦਾ ਆਰਸਟ ਨੂੰ ਸਦੀ ਹਵੇਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਅਧਿਆਮਤੇ ਵਸਤੂ ਵੀ ਸੱਚ ਪ੍ਰਧਤ। समस् । प्रतिसी रहे भी भा स्था मारवर ने हर गुर हे ये थी ਕਰ । ਕਰ ਵਿਚਾਰਕ ਵਿਸ਼ਾਰਕ ਦੀ ਅਤੇਦਰਾ ਹੈ। ਹੈ। ਯਥਾ. – , ਸ਼ਾਹ ਵਿੱਚ ਲੋਹਿ ਹੈ। ਜਾਂਦੇ ਕਾਰੂ ਹੈ । ਕਲਾ ਧਾਰਿ ਜਿਨਿ ਸਗਲੀ ਮੋਹੀ॥'(੨੮੭)।

ਹੈ ਕੀ ਹੋਸੀ :-- ਨ ਵਰਤਮਾਨ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਹੈ(ਭੀ) ਪਿਛੈਂ ਭੀ ਸੀ,

ਜ਼ਾਇ ਨੂੰ ਜਾਸੀ :- , ਾ ੂ ਪਰ (ਜਾਇ) ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਾ ਾ ਾ , • • ਨੂੰ ਜਾਵਰਾ, ਜੰਮਣ ਮਰਨ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ।

ਰਚਨਾ ਜਿਨਿ ਰਜਾਈ :---੫੫, ਮਪਲ ਤੋਂ ਕਮਨ ਹੈ ' ਜ਼ੁਆ

.) राज्यमा स्वयं मिल्ला म समी भि न्सार्था स en inguistis e 'at . 71 - An

(968) and it is anotherine which it

ਉ ਤਰ -- ਸੋਈ ਸੋਈ ਸਦਾ ਸਚ ਸਾਹਿਬ :-- ਕਈ ਪਰਮੇਸ਼ਕ भ्रो ता सी भर्ग भ

एक र न्यार रेक में की में से एक रहे हैं। ਸ਼ਾਦਾ ਸਾਦੀ ਨਾਈ :- ਏ ਸੰਚਾ ਕੁ ਸਮਾ ਵਿਸਦੀ ਸੰਚੀ (ਨਾਈ) भागा भागा राज्य रही भटन ने भी में त दे सी उंडाए कारल लाज, ता है। इस ता सामित है। विकार प्रिक्त के प्रमास प्रस्तित के 15 में में मिली कि जात माप्य हैं। भारता प्रकार में हरू में से आप हमाहित में समान महिला भारता में के देखा है से आप हमाहित में समान महिला FIN SHIPPER HENRY HENRY SHIPPER OF HILL SOUTH ST. ਰਾ ਮਾਲ ਦਾ ਸਾਵਾਂ ਪਾਰੀ ਜੀ ਜਿਹੜਾ ਸਾਹਾਨ ਸਹੁਤ ਹੈ ਆਪਣੀ ਰਾਸਕ ਦਾ ਸਾਵਾਂ ਪਾਰੀ ਜੀ ਜਹੁਤ ਸਹੁਤ ਸਹੁਤ ਹੈ ਆਪਣੀ ਮੁਲਿਆ ਨੇ ਸ਼ੁਬਰੇ ਕੇ ਤੋਂ ਹਵੀ ਨਾਲ ਅਤੇ ਬ੍ਰੇਸ਼ ਸਿੱਧ, ਜਿੱਥ, ਜਿੱਥ, ਸਿੱਧ, ਜਿੱਥ, अप्रकारमण्डल उन्तर हो सो अत्यार समुप्ते क्रिस्स इ.स.च्यारमण्डल सम्बद्धाः ਨੀ ਅਵਾਜ ਓਅਕੋਟ ਪੰਜ ਉਸਦੀ ਮਾਇਆ ਟੇਚੀ ਹੋਈ ਸਚੇ ਸੀ। ਵਾ ਸਵਾਜ ਚਲਾਪ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਸ਼ਿਸ਼ਦੇ ਵਿਚ ਫਲਪਤ ਵਿਚ ਤੇ ਨ ਸਦੇ ਅਧਿਸਤ ਸਮੇਂ ਹੋਣ ਸੰਸ਼ਵਿਚ ਅਧਿਆਨਤ ਵਸਤੂਵੀ ਸਚ ਪ੍ਰੀ. ਦਿਸ਼ਤ ਅਸਰਨ ਸਿਥੇਤ ਸਿਫ਼ ਅਤੇ ਬੈਨਲ ਸੈ ਵੈਨ ਕੇ ਵਵਗੈਤ ਇ. ਨੈ ਕੀ भागानि सामा इस इस स्टूबर्स करें के प्राप्त करें अस्ता । अस्ता वा क्षेत्र वा क्षेत्र मध्याम । (-to,

ਹੈ ਭੀ ਹੋਮੀ :- ਂ ਨਵਾ -ਮਾਨ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਹੈ, ਭੀ) ਵਿਵੇਂ ਆ ਸੀ,

The Bunn of the ਜਾਇਨ ਜਾਸੀ :- , ਿ ਆਉ। (ਜ ਇ) ਪੌਦਾ ਨਾ ਨਾ, ਤੇ (ਨ ਕਾਸ਼ੀ) ਨੇ ਅ ਾਂ ੍ਰਾ, ਾਕਾਾ, ਜੈਮਣ ਮਰਨ ਤੇ' ਰਚਿਤ ਹੈ।

ਰਚਨਾ ਜਿਨਿ ਰਚਾਈ :--ਸੂਖਮ, ਸਬੂਲ ਤੇ ਕਾਰਨ ਦੇਹਾਂ ਦੀ 🥳

. । ਰਚਨਾ ਤੋਂ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਬੈਸ਼ਾ ਸਬੰਧ ? ਰਨਾ ਜਾਸ਼ੀ, ਜਿਨਿ ਰਚਾਈ ਜ '= =) 1 + 2 Agist 1 12 J A - 31

हो हो। हो प्रतीविष (uto) Har in whenderday between the secondary ा चित्रो २०

ਾ ਮਾਂ ਅਤੇ ਮਿਸ਼ਣੀ ਦੀ ਪ੍ਰਾਨ ਸਮੇਂ ਉਸ ਦੀ ਪ੍ਰਾਨ ਭੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਸ਼ਹਾਂ ਦੇ ਸ਼ਹੂ ਦੂਨੀ ਆਵਣ ਜਾਵਣੀ; ਮੁਕਾਮ ਏਕ ਰਹੀਮ ਜ਼ਾਂ (ਅੰਗ ੬੪) ਸ਼ੁਸ਼ਾ :-ਸ਼ਾਰੀ ਰਚਨਾ ਇਕੋ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੈ ਕਿ ਭਿੰਨ (ਭੰਸ ?

ਵੱਤਰ-ਰੰਗੀ ਰੰਗੀ ਭਾਤੀ:--(ਜਵਾਂ ਸ਼ਾਤਰਾ ਦੇ ਉਸਦੀ ਸਾਇਸਾ ਦੂ ਵਾਸ਼ਾਣਾ ਹੋਵਾ ਕੀਤੀ ਮਿਸਟੀ ਕੀਟਿਵਾ ਤੇ ਜਾਂਦੀ (ਭਾਈ) ਜਾਂਦਾ ਤੋਂ ਵੀ, ਵਿਆ। ਜਾਵਾ-(ਮੰਗੀ ਮਗੀ) ਇਕ ਇਕ ਮਿਲ ਦਾ 1.ਵੇਂ ਨਾ ਕਾਲੇ, ਤੇ ਸਾਵੇਂ ਵਿੱ ੂਜ਼ੀ ਹੈ ਹੈ ਹੈ। (ਕਾਰੀ, ਦਰਾ ਤਾ ਦਾ ਰਹੀ ਜਿਹਾ ਦਾ ਜਿਵੇਂ ਜਿਸ ਵਿੱਚਰ ੂਰ ਹਨ। ਇਉਂ ਅਵੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਰਗਾ ਦੀ ਭਵਾਰ ਕਈ ਜ਼ਰੂਆਂ ਨ ਅਤੇ ਰਾਣੀ ਹਨ ਕਈ ਮਿਸ਼ਕਤ ਸਕਾਰਾ ਹੈ। ਨਿ । ਰਈ ਲੰਮੇ, ਮਧੰਤ, ਵ ਤਾਰਆਣ ਹਨ। ਇਉਂ ਭਾਰਤਾ । ਦੀ ਇਸਟੀ ਹੈ,

ਕਰਿ ਕਰਿ ਜਿਨਸੀ :--ਏ- ਜਿਨਸੀ ਨਨਾਈਆਂ ਹਨ। ਖੱਚਰਾ ਦੀ ਦਾ ਵਚਰੀ (ਕਰਿ) ਕੀਤੀ ਹੈ। ਪ੍ਰਿਆਂ ਦੀ ਦਰ ਜੀ ਹੁੰਦਾ (ਕਰਿ) ਕੀਤ ੂਜਾ ਵਰਨਾ (ਹੈ ਅਤੇ ਅਤੇ ਸਾਣ ਜੋ ਦੀਆਂ ਕੀ ਜਿੰਨ ਕਿੰਨ ਜਿਲਾਬਾ ਹਨ। ਭਾ-ਵੀਜ਼ਾ ਦੇ ਨਿਰਥ ਭਿੰਨ ਕਿੰਨ ਵਨਾਉਂਦੇ ਕੀਵ j=

ੂਵਾਂ : ਸੰਸਟੀ ਦੀ ਹਰਨਾ ਕਿਵੇਂ ਕੀਤੀ ਹੈ ?

ਰੰਤਰ –ਮਾਇਆ ਜਿਨਿ ਉਪਾਈ :--(ਜਿਨ) ਜਿਸ ਪ੍ਰਜੇਸ਼ਰ ਨੇ ੰਦਾ ਵਕਈ। ਪੈਂਦਾ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਇਹ ਮਾਣਿਆਂ ਦਾਸ਼ ਜਾਂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਕਰ - ਅਪਣੀ ਮਾਇਆ ਲ ਪਿ ਪੜਾ-ੀ ਲ ਪ ਦਖਨ। ਤਾਂ। ਨਾਸ਼ ਰਾਪ ਰਹੇ ਬਹੁ ਜੰਗਾ ਸਕ ਜੈ ਹੈ ਰਿਆ ਹੈ (ਅੰਗ ਪਤਾ ਨਾਟ

ੂ ਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ (ਮਾਇਆ ਜ਼ਿਨਿ ਉਪ ੀ) ਸਾਇਆ (ਜਿਵਿ) ਮੌਂ ਹੈ ' ्राच्या होती भारतात का रहे वे के शाहित है। ਼ਹਾਰ ਪੰਜਾਬਰ ਹੈ ਜਿਸਪੂਰ ਨੇ ਮਹਾਰ ਅਜਿਤ, ਜਤੋਰ ਅਫ਼ ਵੈ ੂ , ਪ੍ਰਤਾਰਲਪਿਆਹ ਦ । ਦ । ਪ੍ਰਤਾਵੀਕ ਸਕ

- । तहामंत्रभविषय कर । ' वर 1 I ਰੰਗ ਕੀਰ ਵੇਖੇ ਕੀਤਾ ਆਪਣਾ ਨੂੰ ਨੂੰ ਕਰੂਬਰ, बंड हेर आधार प्रमाद है आपल कार्य कार्य कर गाउँ

the heart, a worked the ideas who

for the Francis to miles ਜ਼ੇ ਤਿਸ਼ ਭਾਵੇਂ ਸੋਈ ਕਰਸੀ –ਜੇ (ਗਿ) ਪ੍ਰਸੰਸਰ ਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹ ਮਰਕਾ। ਸਾਬਲ ਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦਾ ਤੇ ਬੇਲ੍ਹੇ ਦਾ ਹੈ ਉਹ ਹੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਜਿਸਸ਼ਤ ਨੂੰ ਵਿੱਚ

ਹੁਕਮ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਈ:-ਜਿਸ ਪਾਸ਼' ਉਸ ਪ੍ਰਸੇਸ਼ਰ ਤੇ ਹੁਕਜ਼ਾ . . . र र र र र र र र र र र र र र अता ।

ਕੁਨ ' 'ਭਵਾਤ ਕੁਤ ਬੀਕ ਧਤਮ ਅੰਗ, ਅਲਬ ਅਗਮ; ਨਾ ਗੁਸ਼, ਸਮਨ ਖ਼ਵੇਹਿ ਖੁਜ਼ੇ , (ਸੰਗ ਰਜ਼ਹਤ) ਰ ਜਾਂਦ ਕਮ ਅੱਗੇ ਕਿਸ ਤੋਂ (ਾ) ਨਾਹ ਤਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਗੁਰੂ ਵੋ

ਅਮਰ ੂਰਮ 5 12 ਨਿਆਂ ਨੂੰ ਤੇ ਜਾਂ ਸਕਦਾ, ਯਥਾ :-ਾਮ । ਇੱਕ ਟਕੋਸ ਨ ਕਰੋਣਾ ਚਾਈ ॥ (ਅੰਗ ੯੯ਚ)

ਸੈ ਪਾਤਿਸਾਹੂ ਸਾਹਾ ਪਾਤਿਸਾਹਿਬ :-ਸਤਿਗਰੂ ਜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮ ਖਾਤਾ ਤੋਂ ਹੁੰਦੀ ਸੀ, ਹੁਣ ਵੀ ਉਹ ਸੱਚਾ ਪਾਤਮਾਹ ਹੈ ਤੇ ਅੱਗੇ ਨੂੰ ਨੂੰ

ਵੀਰ ਮੰਗ ਪਾਰ ਦੇ ਵੇਗਾ। ਵਾਂ ਮਹਾਂ-ਸਹ ਦੁਸ਼ੀਆਂ ਦੇ ਚਕਵਰਤੀ ਜੋ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੁੰ ੍ਰ ਸ਼ਾ, ਮਾਨਦ ਬੁਸ਼ਿਸਦਰਾ ਦੀ (ਪਾਤਿ) ਇਜ਼ਤ ਦਾ ਉਹ (ਸਮਿਸ਼) ਸਟਾਤ ਵਲ ਕੋਜ਼ ਦਾ ਸਰਭਾਤ ਸਰੂਪ **'ਸ਼ਾਹਿ ਸ਼ਾ**ਹਤ **ਸ਼ਾਹ**' ਾ ਦ ਪੰਜਾਹਾ ਵਾ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰਾਦੇ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹਾਂ ਦਾ ਭੀ ਪਾਕਸ਼ਾਹ ਉਹ ਮਾਲਕ ਹੈ।

ਨਾਨਕ ਰਹੁਣ ਰਜਾਈ। -ਸ਼ਬਿਰਾਜਤਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਵਾ , , , , , , ,) ਰਜਾ ਆਗਿਆ ਵਿਚ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। 🐉 ਕਰਿਆਂ ਵਿਚ ਰਹੇਗਾ, ਉਹ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹਾਂ ਦਾ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹ ਨੂੰ ਼ 💮 ਅਂ ਦਾ ਪਤਿ (ਸਾਹਿਬੂ) ਪ੍ਰਸੇਸ਼ਰ ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ : ਾ ਕਾਨ ਸਾਰੇ ਹੀ ਗਾਉਂਦ ਹਨ। ਉਸ ਦੀ 🎇 💎 🧓 🕟 💉 ਮੁਲ ਹੌਵਾਂਗੇ। ਇਸ ਪੳੜੀ ਵਿਚ . . . , ੫, ੧ ਉਸ ਦੇ ਗਾਉਣ ਵੀਲਆਂ ਦਾ

house of a wardening hard a house

्र हुए सी प्राण्य (44%)

ਪੁਸ਼ਤੀ ੨੮

ਅਠਾਈਵੀਂ ਪਉੜੀ ਪ੍ਰਾਰੰਭ 🐉

੍ਰੰਭਾ ਸੰਤੰਖੂ, ਸਰਮੁ ਪਤੁ ਝੌਲੀ;ਧਿਆਨ ਕੀ ਕਰਹਿ ਬਿਕੁਤਿ ॥ ਮੂਰਾ ਸ਼ਹੀ ਕਾਇਆ; ਜੁਗਤਿ ਡੰਡਾ ਪਰਤੀਤਿ ॥ ਤੋਂ ^{ਸ਼ਿਰਾ,} ਪੰਗੀ ਸਗਲ ਜਮਾਤੀ; ਮਨਿ ਜੀਤੇ ਜਗੂ ਜੀਤੁ॥ ... ਆਈ ਸ਼ਹੀ ਆਦੇਸ਼ ।। ਆਦਿ ਅਨੀਲੂ ਅਨਾਦਿ ਅਨਾਹਤਿ; ਨੂੰ " व्या न्या प्रेंब हिम् ॥२५॥

ਉਬਾਨਕਾਂ :--ਸਤਿਗਰ ਜੀ ਨੇ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਪਿਛੇ ਸਤਾਈਵੀ ਪਰਿਤੀ ਆਵ ਕਰਵੇਂ ਵੀਗਰੂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਦੂਨ ਤੇ ਘਰ ਬਾਰੇ ਕਿਹਾ ਹੈ। ਸਵਿਗਰੂ ਜੀ ਜੁੜੇ ਤੋਂ ਵਿੱਚ ਨੂੰ ਗਏ, ਸਿੱਧਾਂ ਨਾਲ ਚਰਚਾ ਵਸੇ। ਇਸ ਵਕੇ ਉਹ ਆਪਣ ਵਿ ਕਰ ਵਿੱਲ੍ਹ ਮੰਦਾ, ਬੋਲੀ, ਖਿੰਗ ਆਦਿ ਕਲ ਲਿਆ ਕੇ ਕ**ਿ**ਲ ਲੱਚੇ, ਜੀ ! ਤੋਂ ੂ ਰਾਟਨ ਕਰ ਤੇ ਸ਼ਰੀਰ ਤੇ ਬਿਕੂਜੀ ਮੂਲ ਲਵੇ ਅਤੇ ਹੱਥ ਵਿਚ ਤੇਡਾ ਪਛੜ ਕੇ ੂ ਵਣ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਸਦ ਕੇ ਹਜੂਬ ਨੂੰ ਫ਼ਰਮਾਇਆ, ਹੈ ਸਿਧ! ਤਸ਼। ਜ ੂਰ ਆਏ ਹੈ, ਇਹ ਜੋਗ ਦੇ ਚਿੰਨ੍ਹ ਤਾ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਸ਼ਾਸਤ ਵਿਚ ਕ ਜਿਥ ਹੋਏ। ਸ਼ਾਸਤਾਂ ਵਿਚ ਤਾ ਯਮ, ਨੇਸ, ਅਸਟ, ਪੁਣਾਤਾਮ, ੂ ਗਿਆਨ, ਸਮਾਹ, ਪੁਤਿਆ ਸੁਤ ਇਹ ਜੰਗ ਦੇ ਅਤੇ ਅੰਗ ਸਿੰਘ ਹਨ। ੂਰੀ ਤੋਂ ਹੋਰ ਵਿਚ ਤੌਤਾ ਲੋ ਕੇ ਮੰਗਦਾ ਵਿਜ ਖਾਤ ਤਿਸ਼ਖਾਜੀ ਹੁੰਦਾ ਤੋਂ ਵਿ ਫ਼ '- ਜ਼ਰੀ ਵਿ ਜੀਗ ਕਵਾ ਘਰਿ ਪਰਿ ਕੁ ਖਿਆ ਲੇਲ । (ਅਗ ਜ ਦਦ ਤੋਂ ਤ राज्य जेवा रा ਇਉਂ ਹੈ :

ਪੂੰਡ ਕਮੰਡਲ ਸੱਢੇ ਭਾਰ । ਜੋਗ ਨਹੀਂ ਕਰਮਾਂ ਦੀ ਮਾਰ ।' ਨੂੰ ਤੋਂ ਜੋ ਦੂਬਨ ਰੂਪ ਚਿੰਨ੍ਹ ਹਨ, ਸ਼ਰਹੀ 15 ਵਰ ਦੇ ਜ਼ਰੂ ਪਿਲੇਟ ਅਨਿਸ਼ਵ ੍ਰੇ ਜਾ ਅਸ਼ਹਿਰਤ ਸਨੁਸਾਰ ਜੋ ਸ਼ਦੀ 🦠 ਦੂ ਪੰਤਾ ਹੈ। ਅਰਥ ੧: - ਮੁੰਦਾ ਸੰਤੌਖ਼ :~ਅਕਾਂ ਫ਼ੇ ਤੂ ਹੋ ਜੰਦੇ ਮੰਗ੍ਰਾ ਪਾਣਾ ਨੂੰ ਰ ਜ਼ਵਾਨ ਦਿੰਗੀ ਜਾਂ ਨੂੰ ਨੂੰ ਦੀ ਬਾਪਸ ਸਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਮੁਤ ਹੈ। ਜਾਂ ਕਰ ੂਵਰ ਨੇ ਕਰਹਿ ਬਿਕਟਿ) ਅਤੇ ਜਨਾਹਮਨ ਜੀ ਨੂੰ ਨ

information and the second second

भागात राद , न्यान्त्रपूष्ट पर पर्देश , ਵਾਰ ਅ ਸਵਨ ਦੀ ਸਭ , ਤੇ, ਹੈ ਹੋਈ ਹੈ। ਸਬੰਦ ਇਸ ਨੰਗਾਰ ਦਾ

ਰਗ ਕਮਾ ਆ ਹੈ। ਜਨ ਤੇ ਤੋਂ ਵਿੱਚ ਵਾਲਾ ਸਵੇਤ । ਸੰਵ੍ਹੇ ਤੋਂ ਉੱਤੇ ਤਿਵੇਸ਼ਆਂ ਹਨ (ਸਥਾਪ)

A . A CA MHS E, WHITEM SE ਉੱਤਰ: ਮੁੰਦਾ ਸੰਤੇਖ਼, ਸ਼ਰਮੁ ਪੜ੍ਹ ਝੌਲੀ:-ਅਸੀਂ ਮੰਤੇਖ ਬਰ ਹੈ। ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸਤਰਿਹ ਹਨ ਕਰ ਕਮਾ ਤੋਂ (ਸਕਮ) ਲੱਗਿਆ ਕਰਦ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸੰਸ਼ਤ ਸੰਕਰ ਹਨ ਕਰਦੇ ਹੈ। ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਕਰਦੇ ਅਸ਼ਾਮ ਦੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਹੈ ਜੀ ਨੂੰ ਜੀ ਤੋਂ ਜੀ ਉਹ ਦੇ ਸਦੀ। ਹੋਵ ਸਮੇਂ ਵਿਚਾਸ ਸਮਾਤ ਤੋਂ ਕਰਮ ਤੋਂ ਵੀ ਜੀ ਨੂੰ ਜੀ ਤੋਂ ਜੀ ਹੈ ਜੀ ਜਿਹੜੀ ਹੈ ਜਿਵ੍ਹਾਂ ਹੈ ਜਿਸ ਕਿਤਜ਼ म गरेन व सम्म के किहें बड़ीन मुन्तिय विज्ञा है, पन कर । ज्यान प्रदेश के किहें बड़ीन मोजाव पायको है, पन कर । ਜਾ ਹਾਰ ਹੈ (ਅਜਦਾਰ) ਜਿਹੜੀ ਈਚਾਰ ਧਾਰਤੀ ਹੈ ਇਹ ਹੈ / ਮਾਵ ਕਵੇਂ ਪਾਰੇ ਵੱਲਾਂ , ਵੀ ਆ ਹੈ। (ਝਲੀ) ਸਰਧਾ ਰੂਪੀ ਝੌਲੀ ਹੈ । ਮਾਂ ਹਵਾ ਪ੍ਰਤੇ ਵਕ ਸ਼ਤਦਾ ਹੈ। ਜਿਹੜੇ ਸਰਧਾ ਵਾਲ ਨੂੰ ਮਾਹਵਾ ਪ੍ਰਤੇ ਕਰ ਸਤਦਾ ਹੈ। ਜਿਹੜੇ ਸਰਧਾ ਵਾਲ ਨੂੰ

ਮ ਹਵਾ ਜ਼ਰੂਆ ਦੀ ਦੂਰ ਆ ਸਦੇ ਹਨ । ਜਿਵੇਂ ਕੱਲਗੀ ਧਤਵੀ ਹੈ। ਪੂਰ ਸ਼ਰੂ ਦੇ ਵਿਕਰ ਹੈ ਜ਼ਿੰਦ ਵਿਕਰਕਾਰ ਸਕਦੇ ਹੋਏ ਧਤਵੀ ਹੈ। ੂ ਚਹਾ ਜਾਂ ਦੂ ਵ ਵਿਚ ਭੀ ਕੀਜ਼ਿਆ ਹੈ ਜੋ ਨੇ ਜ਼ਿੰਦੀ ਜਿਵੇਂ ਨਿਸ਼ਰਧਕ ਪ੍ਰਚ ਕੋਈ ਵੀ ਸਭ ਅ

ਹਿਆਨ ਕੀ ਕਰਹਿ ਬਿਭੂਤਿ :-ਵੇਰਣ ਗੋਹਿਆਂ ਦੀ ਸੁਆਹ ਕਪੜ-गुरु गुण्य कर्म अंत महत्त्व ਜ਼ਾਨ ਕੀ ਸੀ ਹੋਵ ਉਸ ਨੂੰ ਬਿਲੂਸੀ ਕਹਿ ਦੇ ਹੈ, ਇਸ਼ਨਾਨ ਕਰਕ ਸਰੀਰ ਤੂੰ ਹੈ।

ਅਵਾਰ ਕਾਰ ਦੇ ਕਰ ਕਰ ਚੰਗਾਈ ਸਾਇਆ <mark>ਕਾ ਮਗੂ ਜੋਹੈ ॥² (ਅੰਗ ੧੦੬</mark>੩) । ич , ян':-

, ਕਾਰਨਵਿੱਚ ਪਲ ਪ੍ਰਸਤ ਦੀ ਪ੍ਰਬਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ, ਗਾਰ ਵੀ ਰ ਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇਨ ਤੋਂ ਮਗਰੋ ਖੇਪ ਚ ਸਕਤੇ ਕ ਤਕਾਰ ਤੋਂ ਕਰ ਅਸ਼ੀ ਤਾਂ ਜਿਹੜਾ ਰੋਮ ਰੋਮ ਵਿਚ ਹੈ

ਾਲ - ਾ । ਇਹ ਹੀ ਇਭੂਤੀ ਲੋਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਾ , , , , ਜੀਰ ਧਿਆਵੇਂ ॥' (ਅੰਗ ੯੪੧)

े . व रवाडा प्रांत्वी वे है

: २ठ-- ਖਿਤਾ, ਕਾਲ ਕੁਆਰੀ ਕਾਇਆ :-ਹੋ ਸਿਧੇ ! ਸਾਵਾ

ਜੀ ਜੋ (ਕਾਇਆ) ਦੇਹ ਕਾਲ ਤੋਂ ਕਾਸ਼ਾਰੀ। ्म १ र देशास स्थार

਼ 'ਖ਼ਵ' ਕੀਕੇ ਤੋਂ ਦੇ ਇਆ ॥

हो सर्मी माणिष्ठ (E09)

to anteriorand in bushandan shakadan antibar and and shake the state of the state o ਫ਼ੀਰ ਕਵ ਦੇ। ਨੂੰ ਬਾਲ ਸਭ ਸਭ ਕਰ ਸਾਜ।

ਨੇ। ਪਾਰਕਤ ਸ਼ਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਏ ਕਾਂ ਜ਼ਿੰਨ ਜੋ ਮਸਲਮਾਨੀ ਨੇ ਜਿਸ ਵਲਤ ਸ਼ਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਏ ਕਾਂ ਜ਼ਿੰਨ ਜੋ ਮਸਲਮਾਨੀ ਨੇ ਜਿਸ ਵਿਚ ਸ਼ਗਤਾ ਪੁਲਿਆ ਜਿੱਤਿਕ ਕੀ ਤਿੰਦ ਕੁਸ਼ੀਵਿਕਕੀ ਦੇ ... ਹਵਾਲੇ ਸਾਹਿਸ ਵਿਚ ਸ਼ਗਤਾ ਪੁਲਿਆ ਜਿੱਤਿਕ ਕੀ ਤਿੰਦ ਕੁਸ਼ੀਵਿਕਕ ਸੀ ਦੇ ... ਭੂ ਵੇਜੀਨ ਦ ਸ਼ਸਕਾਰ ਦੀ ਮੈਦਾ ਅਸੀਂ ਅਪਣੇ ਵਰੀਕੇ ਨਾਲ ਹ**ਾਂ** ਹੈ। ੂਲ ਦਾ ਵਰਿਹਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਮਜਲ ਵਿਚ ਪਰੰਗਾਇਣ ਹਨ। ਇਸ ਹੈ। ਹੈ। ਜ਼ਰਮ ਦਾ ਵਰਿਹਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਮਜਲ ਵਿਚ ਪਰੰਗਾਇਣ ਹਨ। ਇਸ ਹੈ। ਹੈ। ਅਗਰੇ ਨੂੰ ਵਰ ਕੇ ਮਵਿਜਾ ਜੀ ਸਨ ਦੇ 1 ਹੀ ਅਲੋਹ 1 ਗਏ ਇਸ ਪ੍ਰਗਰ ਇਸ ਅਗਰੇ ਨੂੰ (ਗਰਿਆ) ਦੀ ਜਾਂ ਸਕਾਲ ਤੋਂ ਕੁਆ ਜੇ ਜੁਖਣੀ ਹੈ, ਇਹ ਸੋ ਸਾਤੀ ਖਰਗੇ। ਾ ਜ਼ਿਵਦ ਹਾਲ ਨਹੀਂ ਵਿਆਹ ਸ਼ਤਦਾ।

ਕਿਸ਼ ਪ੍ਰਤਾਰ ਸ੍ਰੀ ਕਲ ਭਵਿਸ਼ਰ ਜੀਵੀ ਮੁਣਦੀ, ਤੀ ਬਚਖੰਤ ਨੂੰ ਗਏ ਸਟ । ਭਾਵੀਜ਼ ਹੋੜਾਂ ਦੇ। ਨੂੰ ਕਾਲ ਦੀ (ਰਾਸ਼ਾ ਹੈ) ਬਸਰੀ ਸਮਝਣਾ ਹੈ है। ੂ ਪਾਰਤੀ ਹੈ। ਵਾਂ :-ਕਾਲ ਦੀ ਕੁਆ ਜੀ ਪ੍ਰਦੀ ਦੇ ਜਵਾ ਅਵਸਥਾ ਹੈ। ਼ਵਾਵਰ ਅਵਸਥਾ ਵਿਚ ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ । ਇੰਦੂ ਸਿਚਲ ਹੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ । ਇਸਿ ਭਵਾਲਾ) ਸਰੀਭ ਦੇ ਜ਼ਿਆਨ ਹਿੰਦਿਆਂ ਹੀ ਆਤਮਿਕ ਬਲ ਨਲ ਇੰਜ਼ ਆ ਤੋਂ ਼-ਵਾਸ਼ਆ ਵਲੋਂ ਸਿਥਯ ਕਰਨ ਰੂਪ ਜੋ ਨ੍ਹਿ**ਧ** ਅਵਸਥਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਟਨੀ ਹੈ , ੂੰ ਵਾਡੇ ਬਿੰਬਾ ਹੈ ਜਾਂ ਬਿੰਬਾ ਬਿਸਾ ਹਵ ਵਿਉ॥ ਬਿਸਾ ਰੂਪੀ ਬੜਨੀ ਹੀ '' ਪ੍ਰਿਫਨੀ ਯੋਗ ਹੈ ਜਾਂ 'ਬਿੰਬਾ ਕਰਿ ਤੂ ਦਇਆ।' ਸਤਿਗੁਰੂ ਅਮਰਦ ਸ ਜੀ ਨੇ _{ਹੁੰਦਿਆਂ} ਨੂੰ ਭੀ ਖਿੰਬਾ ਕਿਹਾ ਹੈ।

ਜਗਤਿ ਡੰਡਾ ਪਰਤੀਤਿ :-ਭਾਸ਼ ਨਾਲ ਜੋ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਵਿਚ (ਜੁਗਤਿ, ੂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਭਾਵਕੜਿਆ ਹੈ। ਵਾਵੇ-(ਪਰਤੀਤਿ) ਪ੍ਰਮਾ ਅਤੀ ਦੂ ਹੈ ਕੋਟ ਵਾਂ। ੁਰਾ : ਸਾਤੇ ਜੇਗੀਆਂ ਦੇ ਪੰਥ ਵਿਜੀ 'ਆਈ ਪੰਜਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਸ , * 's ਨਾਕ ਜੀ ਇਹ ਹੀ ਧਾਤਨ ਕੜੇ ?

ਉੱਤਰ-*ਆਈ ਪੰਥੀ ਸਗਲ ਜਮਾਤੀ :-ਰੇ ਜਿਸ! ਭਾ

• "ਮ ਇਕ ਮਾਈ ਗਰਖ ਨਾਥ • ਕਰਨੀ ਹੈ। ਗੋਰਖ ਨਾ

ਭ ਮੂਰੀ ਤੀਬਰ ਇੱਛਾ ਹੈ ਪੱਤਰ ਜ

ਾ ਤਾਂ ਨ । ਨੂੰ ਮਾਈ (ਤੌਰ ਨਾਮ ਤੋਂ ਮੈਂ ਪੰਥ ਤੌਰ ਵਿ 'ਮ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਾਇਮ ਕਾਰ

ਤ ਤਰਿਆ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਿੱਧ

ਰੀ ਜਾਵ ਅੰਧਵਾਲੀ ਸਮਝਵੀ ਹੈ, ਇਹ ਹੀ ਸਾਲਾ (ਆਈ)

ਆਈ (ਪੰਬੀ) ਪੰਬ ਹੈ ਅਸੀਂ ਦਵਸ ਪੰਬ ਦੇ ਪੰਬੀ (ਰਾਹੀ, ਹਾਂ) ਤਕ ਸਮ੍ਹੀ ਸ਼ਾਲੀ ਹੋਰ ਇਕ ਘਾਂ ਪਾਰਪਾਨਾ।

ਬਰਮਾਬ ਆਦਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸ਼ ਲਹਾਜ਼ ਆ। (ਵਾਰ ੨੦, ਪਰਿਤੀ ੧੭)। ਆਦ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸ਼ ਅਦਸ਼ ਸ਼ਹਾਬ ਲਹਾਜ਼ ਆ। (ਸਰਕ ਜਮ ਵ) (ਸਤਾਕ) ਸਾਂਤ ਜਿੱਤ ਮੌਤ, ਵਰਾਵ, ਮਹਾਤਮਾ ਤੇ ਸਾਹ ਸ਼ਗਲ ਜਸ ਵਰਵਿਕਰ ਸਮਾਧ ਹੈ (ਵਾ) ਜੋ ਸਾਤਿਸ਼ਗੀ ਪ੍ਰਮਸ਼ਟ ਦੀ ਹਤ ਇਹ ਹੀ ਸਾਰੀ ਜਮਾਧੀ। ਜਮਾਧ ਹੈ (ਵਾ) ਜੋ ਸਾਤਿਸ਼ਗੀ ਪ੍ਰਮਸ਼ਟ ਦੀ ਹਨ ਸ਼ਾਹ ਹਾ ਸਾਰਾ ਵਿੱਚ ਨੂੰ ਸ਼ਾਹਿਆਂ ਵਿਚ ਜਾਣ ਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਸਾਰ ਸਾਰੇ ਜਮਾਤੀ ਹਨ। ਸਾਹ

ਸ਼ੁਰੂ ਗੁਣੂ ਹੀ ਸਾੜੀ ਜਮਾਤ ਹੈ। _{ਉੱਤਰ '}- ਹੈ ਮਹਾਰਾਕੀ ' ਜੋ ਜੋਗ ਮੱਤੇ ਧਾਰਨ ਕਰ ਲਵੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਜਗਤ

ਵਿਚਾਕਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੰਗੇ 🕻 ਊਰਿਰ :-ਹੇ ਸਿੱਧੇ ! ਅਸੀਂ ਸੌਸਾਰ ਦੀ ਜਿੱਤ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨਹੀਂ -ਰੱਖਦੇ।

ਮਨਿ ਜੀਤੇ ਜਗੂ ਜੀਤੂ:-ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਮਨ ਦੇ ਜਿੱਤਣਾ ਨਾਲ ਜਗਤ ਦੀ .

ਜਿੱਤ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ, ਯੂਚਾ:-'ਬਰ ਧਨ ਪਰ ਹਨ ਪਰ ਵਿੰਦ ਸ਼ੇਟਿ ਨਾਮੂ ਦਾਨ ਇਸਨਾਨ **ਦਿਜ਼ਾਇਆ।** ਗੁਰਮਤਿ ਅਤੂ ਸਮਝਾਇਕੈ ਬਾਹਰਿ ਜਾਂਦਾ ਵਰਜਿ ਰਹਾਇਆ। ਮਨਿ ਜਿਤੇ ਜਗੂ ਜਿਣਿ ਲਵਿਆ ਅਸਟ੍ਰ ਧਾਤੂ ਇਕ ਧਾਤੂ ਕਰਾਇਆ ॥ (ਵਾਰ ੨੯ ਪਉਰੀ ੨)

ਕਾਵ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੁਝ ਸਿੰਤ ਲਾਮਾਂ ਦੀਸ਼ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਜਗਤ ਨੂੰ ਜਿੱਤ ਲਿਆ ਹੈ। ਜਿਸ ਕਾ ਮਨ ਵਾਈ ਜਿਤਿਆ ਤਿਆਂ ਉਂਟ ਸ ਤੋਂ ਸੌਸਾਰ ਵਿੱਚੋਂ ਹਾਰ ਕੇ ਗਿਆ

भाकित समेती गडणा:-ਅਤੀ ਪੂਜ਼ੀਆਮਤ ਪੂਜੀਤ,ਸ਼ਾਨਿਪੂ ਜੀਤਾਸਭ ਰਿ**ਧ ਜੀ**ਤੇ।* ਜਿਸਦਾਸ਼ਨ ਕਰਮਨ ਜਵੇਜ਼ ਹੈ ਬਣਾ ਦੇ ਸਭੇ ਦੇ ਸ਼ਖ਼ਤ ਜੀ ਹਵੇਂ ਹਨ।

ਰਮਸੰਧ ਨੇ ਪ੍ਰਤੇ ਵਿਆਪ ਜਿਵ੍ਹਾ ਵਿਸ਼ਾਤ ਜਿਵ੍ਹਾ ਨੇ ਸਾਰ ਸਮਝ

ਹਨ। ਜੀ ਹਨ। ਜੌਮਾ ਜੀ ਜਾਵੀ ਕਾਰਮੀ (सप्रस्ति। ਼ਾ ਜੀ ਜਿਵਨਿਕ੍ਰਥਨਹੀਂ ਹੈ, ਮਿਥਿਆਂ

ין יא איז עליטון עליטון (אא יי

Line hundred washing it .

ਕੂੰ ਜੂਪ ਜੀ ਸ਼ਾਹਿਬ (£03)

The said and definition has been assessed to the said of the said ਪਰ ਹਿਤ ਵਾਰਾ ਰਿੱਧੀਆਂ ਸਿੱਧੀਆਂ ਨਾਲ ਹੋਰਨਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਉਣ ਨੂੰ ਨੂੰ ਪਰ ਭਾਰਤ ਨੇ _{ਕਾਰ ਮ}ਨ ਨਹੀਂ ਜਿੱਤਿਆ ਜਾਂਦਾ। ਮਨ ਜਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਜੀਵਨ ਨਿਰਬਿਕਾਰ ਤੋਂ ਨੇ ਕਾਰ ਮਨ ਨਹੀਂ ਜਿੱਤਿਆ ਜਾਂਦਾ। ਮਨ ਜਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਜੀਵਨ ਨਿਰਬਿਕਾਰ ਤੋਂ ੂਜਾ ਹੋਵਾ। ਯੂਥਾ:-ਮਾਫ਼ਿੰਦ ਨਾਥ ਸੰਗਲਾ ਦੀਪ ਦੇ ਰਾਜੇ ਸ਼ਿਵਨਾਰ ਦੇ ਹੀ ਤਾ ਅਮਰੂ ਦੀ ਮਾਦਾ ਦੇਹ ਵਿਚ 'ਪਰ ਕਾਇਆਂ ਪ੍ਰਵੇਸ਼' ਸਿੱਧੀ ਦੁਆ ਹ ੁਵੇਸ਼ ਹੈ ਕ ਪਦਮ ਨੀਆਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਸੰਖ ਆਨਵ ਲੱਗਾ। ਗੋਰਖ ਦੀ ਵਿੱ ੂੰਦੀ ਹੈ ਸਾਲ ਚੀਦੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਉਸ ਨੇ ਤੋਰਕ ਮਾਰੀ ਕਿ ਤੂੰ ਕੀ ਨੂੰ ਕਿਸਟਾ ਹੈ' ? ਤਰਾ ਗੁਰੂ ਦੱਸ ਕਿੱਬ ਹੈ ? ਤਾਂ ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ ਹੋ ਕੇ ਤਬਲਾ ਨਿੰ ੂਰ ਕੇ, ਵਜਾ ਕੇ ਮਛਿੰਦ ਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਪਾਤਸਾਹ ਦੀ ਸ਼ਰਨ ਵਿਚ ਲਿਆਦਾ ਤਾਂ ਵਿੱ ਾਡ. ਵਿੱਚ ਸ਼ਬਦ ਖੈਚਾਰਿਆ :- ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ਵਜ

ਮਸ਼ੀਣ ਮਾਫ਼ਿੰਦ੍ਰਾ ਨਾਨਕ ਬੋਲੀ॥ ਵਸਗਤਿ ਪੰਚ ਕਰੇ ਨਹ ਫੋਲੀ॥*

ਲੜ ਦੇ ਵਿਕਾਰ ਮੇਟ ਕੇ ਨਿਸਲ ਕੀਤਾ।

ਨ੍ਕ ਵਾਟੀ ਕਿਸੇ ਮਹਾਬਮਾਂ ਨੇ ਸ਼ੁੱਕਾ ਹੋਇਆ ਤੱਤ ਪੀਸ ਕੇ ਆਪਣੇ ਆਸਣ ਨੂੰ ਹੁੰਡਾ ਵੱਖ ਲਿਆਂ । ਜਦੋਂ ਬਰਖਾ ਦੀ ਰੱਤ ਆਈ ਉਸ ਦੇ ਵਿਚੋਂ ਨਿੱਕੀਆਂ ਵਰਨ ਦਾ ਕਰਾਅ ਭਗ ਪੈਦਾ ਹੋ ਕੇ ਨਿਕਲ ਗਈਆਂ । ਜਦੀਂ ਵੇਖਿਆ ਤਾਂ ਪੂਰੀ ਖ਼ਾਲੀ

-ਮੌਂ ਜਾਨਿਓ ਮਨ ਮਰ ਗਇਓ, ਮਨ ਤੋਂ ਮਰਿਓ ਨਾਹਿ। ਕਸੰਗਰ ਬਰਖਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਹੁਰ ਹਰੋਂ ਹੋਇ ਜਾਹਿ।

ਡਾਰੰਵਾ, ਮੈ^ਰ ਸਮਝਿਆ ਸੀ ਮਨ ਮਰ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਇਹ ਡੱਡੂ ਪੀਸਿਆ -ਲਕਾ ਸੀ . ਇਉਂ ਮਤਾਂ ਕੋਈ ਬਿਹੌਕਤੀ ਦੀ ੍ਹੰਜ਼ਾਜ਼ਾ ਕਰਕੇ ਕਹੇ ਕਿ ਮੈਂ ਮਨ ੂੜ 'ਕਮਾ ਹੈ, ਮਰੇ ਕਾਬੂ ਵਿਚ ਹੈ। ਪਰ ਕੁਸੰਜਾਰ ਰ**ਪ ਬਰਖਾ ਹੋਣ ਤੋਂ** ਫਿਰ ੂਤਾ, ਫ਼ੜਾ ਲੱਗ ਪੈ ਦੇ ਹਨ। ਤੇ ਵਿਸਿਆ ਵਿਚ ਖੰਚਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਫਰ : -'ਮਤ ਦੇ ਮਾਰੇ ਮਰ ਗਏ ਕਾਜ਼ੀ ਮੁੜਾ ਸਥੂੰ ਮਾ ਜਿਹੜਾ ਹੈ। ਜੋ ਰਿਵਾਜ਼ ਸੰਬਾਰੇ ! ਜਿਵਾਂ ਰੁਹੀਲਾ ਹੈ । ਜਿਵਾਜ਼ ਰਵਾ ੈਂ ਗਤਾਂ ਤੋਂ ਬਾਸਤ੍ਰ ਵਿਦਿਆਂ ਦੇ ਬਲ ਨਾਲ ਭਾਵੇਂ ਸ਼. ਾ , ਾ ਕੁੱਤਰ ਦਾ ਪ੍ਰਤਾ ਲੰ ਵੀਹ ਹਜ਼ਾਰ ਰਾਜੀ ਜਿੱਤ ਕੇ ਕੈਦੀ ਕੀਤੇ ਸਨ। 👉 💛 🗼 _{ਸ਼ਿੰਡਿਆ}। ਤੇ ਕਰਾਜ਼ ਪਰਬਤ ਤੋਂ ਚਿਖ਼ਾ ਬਣਾ ਕੇ ਕੀ . ਵਿਸ਼ਲਈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਨ ਜਿੱ ਤਿਆ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਾਵੇ 👑 🕟 🔻 🕦 🕦

4 - all a Lithaudhalathalas and m

ਪਰਿਗੈ ਕਰ ਗੁੰਗਪ ਕੀ ਭਾਗਿਰ ਗੁੰਗਪ ਕੀ ਭਾਗਿਰ ਲਾ ਪ੍ਰਿੰਘ ਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਿੰਘ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਤਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਤਾ ਸ਼ਿਲ੍ਹ ਕ

ਤ ਸਮਾ ਸਵੇਂ ਦਵਾਂ ਜਿਸ ਵਾਜਿਆ ਦੇ ਜਾਈ 'ਅਫ਼ ਫ਼ਿ. ਸੁ ਬਾ ਸ ਦੇਸ਼ ।'

ਪਰਮਾ ਦਾ ਜਿਸ ਹੈ ਜਿਸ ਵਾਜਿਆ ਦੇ ਜਾਈ 'ਅਫ਼ ਫ਼ਿ. ਸੁ ਬਾ ਸ ਦੇਸ਼ ।'

ਅੰਮਨਾ ਬੁਆਰ ਵਿਵੇਂ ਗਾਣ ਗਾਜ਼ੀਬ ਕਾਈ ਫਰਜਿਤ ਸਾ ਬੋਈ ।

ਅਮੇਟ ਬ ਆਦਸ ਦੇ ਸਮਣ ਸੀ ਅੰਗ ਸਫ਼ਲ ਸਫ਼ੈਂਟ)

ਜਗਾ ਗੁਰੂ ਹੈ ਤਾਰਕ ਦੀ ਜਵੇਂ ਵਿਜੇ ਪੋਜ਼ੋਰੀ ਤੇ)

ਪ੍ਰਸ਼ਤ ਜਿਸਦਾ ਤੇ ਜਿਸਤਾ ਸ਼ਾਤੀ ਜੋਵਨਾ ਦੇ ਸਜਰੂ ਦੇ ਦਿੱਤੇ ਹੈ।

ਪ੍ਰਸ਼ਤ ਜਿਸਦਾ ਤੇ ਜਿਸਤਾ ਸ਼ਾਤੀ ਜਵੇਨਾ ਦਿੱਤੇ ਸਟਾਰ ਕਰਕੇ ਨੁਮਸਤਾਰ

ਕਿਵਦ ਹੈ।

ਉੱਤਰ:-ਆਦਿ ਅਨੀਲ ਅਨਾਇ ਅਨਾਹਤਿ:-ੳਹ ਸਾਣੇ
ਜੰਸਾ ਦਾ (ਆਦਿ) ਮੁੱਢ ੂਪ ਹੈ। (ਅ ਤੀਲੂ (ਨ ਲ, ਨੀਲਾ ਆਰਾਸ਼
ਜੰਸਾ ਦਾ (ਆਦਿ) ਮੁੱਢ ੂਪ ਹੈ। (ਅ ਤੀਲੂ (ਨ ਲ, ਨੀਲਾ ਆਰਾਸ਼
ਅਦਿਲ ਤਰਾਂਦ ਕਾਂ-ਦੇ ਤੋਂ (ਅ) ਸਹਿਤ ਹੈ। (ਨੀਵ, ਨੀਲੀ ਭਾਵ ਕਰਸੀ
ਆਦਿਲ ਤਰਾਂਦ ਕਾਂ-ਦੇ ਤੋਂ (ਅ) ਸਹਿਤ ਆਦਿ ਅਜਦ ਤੋਂ (ਲਣੇ, ਦੀ, ਤੋਂ
ਮਾਇਆ ਤੋਂ ਵੀਹਰ ਹੈ (ਅਨਾਦ) (ਅਨਾਦ) ਹੈ। ਅ ਪ ਸਤੇ ਅਨਾਦੀ ਹੈ।
ਹੈ ਦੀ ਨੇਆਂ ਪੁਲੇਸ਼ਰ ਵੀ ਆਦਿ ਹੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅ ਪ ਸਤੇ ਅਨਾਦੀ ਹੈ।
ਹੈ ਦੀ ਨਿਆਂ ਪੁਲੇਸ਼ਰ ਵੀ ਅਦਿ ਹੋਏ ਹਨ । ਜਾਣ ਸੰਘਾਜ਼ ਪਾਰਟ ਹੈ।
ਹਰਵੀ ਹੈ ਤੋਂ ਸਿਲਤ ਤੇ ਆਦਾਦ ਪ੍ਰੋਟੋ ਵਿੱਚ

ਕਵੇਂ ਗਾਮਾ ਦੇ ਭਾਜਾਂ ਤੇ ਅਲਾਵਿਚੋਂ ਆਵਾਜ਼ ਨਿਰਲਦੀ ਹੈ। ਹੈ। ਸਾਈ ਸਾਲ ਦੇ ਵਿਚ ਆਵਾਜ਼ ਨਿਰਲਦੀ ਹੈ। ਫੋਜੇ ਦੀਆ ਸਾਹ ਸਾਲਾਫ਼ੇ, ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਵਿਚ ਆਵਾਜ਼ ਰਿਕਲਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਹ ਸਾਹਲਫ਼ੇ, ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਵਿਚ ਅੰਦ ਜੋ ਰਿਕਲਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਹ ਆ ਜਸਤਦਾਨ ਸੰਦ ਦੇ ਬਜ਼ਹੂਰ ਜੇ ਨਾਲ ਵੀ ਨਿਸ਼ਹੇਜ਼ ਦੇ ਵ ਸਾਹਲਫ਼ੇ ਪੱਖ ਵਿਚ ਹੈ। ਜਾਂਤ ਰਹਾ ਦੇ ਜੋ !

भ निर्माण प्रमानका हुद्दा शाहिता हु। १८६० विकास १९ हुत्त समा से अपने से अपने स भ न कर रहा विकास विकास है स

and in here and have himselve many

क्रिक्त (६०५) वृत्ति (१०५) हामा है। वृत्ति (१०५)

ਕਰ ਦੂਰ ਏਕੇ ਵੱਲੋਂ : ਦਰ ਮਿੱਕੇ ! ਜਗਾ ਜਗਾ ਵਿਚ ਇਕੋ ਹੀ ਸ਼ਬਾ ਵੱਧ, ਕਰ ਹਾਂ ਅਸਤੀ ਸਮੀ ਸਮੀ ਸ਼ਬਾ ਦੇ ਹੋ ਸ਼ਬਾ ਹੈ। ਸਮੀ ਸਮੀ ਸਮੀ ਸ਼ਬਾ ਦੇ ਰੋਗਵਾਰ ਬਮਜ਼ ਨਹੀਂ ਪਹਿਜਦੇ। '' ਅੰਟਰ ਸਾਂ ਦਾ ਦੇ,

ਜੰਦ ਸੰਤੇਖ ਹੈ ਸਿੱਖ ! (ਜਿਹੜਾ) ਹਿਰਦੇ ਦੇ ਆਜਾ ਅਤੇ ਬਾਸ਼ਜ ਸਾਖ਼ ਤੋਂ ਜੰਦ ਸ਼ਹ ਦੇ ਸੁੰਦੀ ਧਾਰਨ ਕਰਾ । ਸਤੰਖ ਦੇ ਜਾਂਦੇ ਅਤੇ ਬਾਸ਼ਜ ਸਾਖ਼ ਤੋਂ ਜ਼ਵਾਵਦਾ ਸਮਖ ਹੈ : ਲੀਤੇ ਪਾਰ ਪਾ । ਜਾਂਦੇ ਦੇ ਜਾਂਦੇ ਤੋਂ ਹੈ ਜਾਂਦੇ ਜੁੜੇਗੇ ਹੋਏ ਹਾਂ। ਉਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੁੰਦੇ ਜਾਂਦੇ ਕੋ ਕਾਂਦੇ ਤੋਂ ਜ਼ਵਾਗਰਨ। ਇਸ ਇੱਛਾ ਦਾ ਮਾਮ ਆ ਲੋਹਾਂ ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਤੋਂ ਜਵਾਗਰਨ। ਇਸ ਇੱਛਾ ਦਾ ਮਾਮ ਆ ਲੋਹਾਂ ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਤੋਂ ਜਵਾਗਰ ਦੇ ਦੋ ਜਿਹੜਾ ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਤੋਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਤੋਂ

ਜ਼ਿਲਾਬ ਇਹ ਹੈ: ਜਿਸ ਹੈ ਹੈ ਪੰਜ ਰਾਗ ਹਾ ਸਰਸਟੀ ਹੀ ਟਾਂ। ਜ ਰਾਗ ਸਈ ਕਰੇ ਜ਼ਿਲਾ ਸੰਗ ਜ ਰਾਜਾਰ ਹੈ ਕਰੇ ਪ੍ਰਾਹੀਰ ਹੈ। ਵਿੱਚ ਰਹਾਣਿ ਹੈ।

mary homeon bon in the second

परिशे वट

ਪਉੜੀ ੨੮ र्वा क्षेत्रका सम्बद्धित स्वतंत्र स्वतंत्र स्वतंत्र स्वतंत्र स्वतंत्र स्वतंत्र स्वतंत्र स्वतंत्र स्वतंत्र स्वत स्व अस्य स्वतंत्र स् ੀ ਗੋ ਆਪ ਮਹਾਨਾਕ ਕੀ ਬਖਸਸ਼ ਭਰਨ ਉਸ ਦ ਵਿਚ ਹੀ ਮਨ ਗੈੱਜਿਆ। ਰਹੇ। 1ਵੂਸ ਅਤੇ ਵਚ ਜੈ ਕਾਮਣ ਹਰ ਪਾਸੇ ਤਾਉਂਤੇ। भूते , प्रमुखाउँ वा सहार शहरही ॥ ੂਰ ਕੀਬ ਸੰਗਾਵੀਸ਼ ਤਾਂ ਗਿਆ। ਘੀਟੇ ਜਾਈ ॥ (ਅੰਗ ਖ੨੫)। ਜ ਜਬ ਸਨ ਹੈ। ਸਮਰੀ ਦਖ ਕੀ ਵੱਡੇ ਧਿਆਣੀ ॥ (ਅੰਗ 245) ਾਜ਼ ਸ਼ਬ ਆਹੇ ਕ ਕਵਾਰ ਜ਼ਿਲ ਪ੍ਰਸ਼ਾਰ ਦਾ ਸ਼ਵਬੇ ਕਰਾ ਦੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ ਵਾ ਦਾ ਬੈ ਰੂਪ ਜ਼ਿਹੜਾ ਮਨ ਤਣ ਦ ਾਇਸ ਹੁਸ਼ਾਬ ਦਾ ਸ ਪ੍ਰੋਜ਼ ਹੈ, ਇਸ ਦੇ ਧਾਰਨ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਮੁੱਸ਼ ਹੈ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੈ ਦੀ ਹੈ। ਜਿਹੜੀ ਚਖਾਵ ਮਰਥ ਹਵਾਸ਼ ਦਾ ਹੈ ਜ਼ਿਸ਼ ਤੋਂ ਅੰਦਰ ਕਾਂ ਪੇਬੰਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਪੂਜਾ ਕਵੇਂ ਨੂੰ ਦੂ ਵਾਸ਼ੇ ਬ ਹੈ ਉਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਾਂ ਪੇਬੰਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਪੂਜਾ ਕਵੇਂ ਨੂੰ ਦੂ ਇੱਕ ਹੋਈ ਹੈ। ਪ੍ਰਸੰਸ਼ਟ ਦੀ ਪ੍ਰਾਹ ਦੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ । ਕਿਸ਼ ਮੌਕ ਜਾਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦ ਬਨੌਦੀ ਸੈਤੋਬੀ ਹੋਂਦੇ ਹਨ, ਆਪ ਤਾਂ ਨਾ ਮੰਗਣਾ ਦੂਸੇ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਕੇ ਮੰਗ ਲੈਣਾ ਅਤੇ ਕਈ ਖਾਣੇ ਕੱਖਤੇ ਪਾ ਕੇ ਅੱਗੇ ਹੈ ਮਗਣਾ ਵੂਜ ਨੂੰ ਕਰਨ, ਕਿ ਵੇਖ ਕੇ ਆਪੇ ਦੇ ਵਵੇਂ । ਇਹ ਅੰਦਰੋਂ ਮੰਗਦ ਹਨ ਹੈ ਲਘਣ ਲੰਗ ਹੈ ਦੇ ਹਨ, ਕਿ ਵੇਖ ਕੇ ਆਪੇ ਦੇ ਵਵੇਂ । ਇਹ ਅੰਦਰੋਂ ਮੰਗਦ ਹਨ ਹੈ ਲਾਵਨ ਹੈ। ਭਾਰਤਾ ਸੰਕਥ ਦਾ ਵਖਾਵਾ ਕਰਦ ਹਨ। ਤੀਜੇ ਪ੍ਰਕੰਥ ਹੀ ਸ਼ਿਖੇ ਬੋਲ ਕ ਸੰਗ ਕਰਨਾ। ਸਤੋਂ ਅੰਦਰੇ ਵੀ ਤੇ ਬਾਹਰੇ _{ਕਾ} ਕੈਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ। ਸਤੋਂ ਅੰਦਰੇ ਵੀ ਤੇ ਬਾਹਰੇ _{ਕਾ} ਲੰਦ ਹਨ, ਸੰਤੰਬ ਰਖਣਾ ਭਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਭਾਵ ਅੰਦਜਾ ਰਿੱਧੀਆਂ ਸਿੱਧੀਆਂ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨਾ ਮਤਧਾਰਪ ਹੋਣੀ ਅਤੇ ਬਾਹਰੀ ਮੁਖ ਕਰਕੇ ਤੋਂ ਬਾਣੀ ਕਰਕੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਦਾ ਜਾਚਕ ਨਾ ਬਣਨਾ। ਇਸ ਸੇਰਥ ਕਾਰੰ ਮਨ ਦੇ ਸੈਕਲਪਾਂ ਵਿਕਲਪਾਂ ਨੂੰ ਜਿਹੜਾ ਮੌਕਣਾ

ਹੈ, ਇਹ ਮੰਦ੍ਰਾ ਧਾਰਨੇ ਯੋਗ ਹਨ , 'ਸੰਦ੍ਰਾ ਤੇ ਘਣ ਭੀਤਰ ਸੁੰਦ੍ਰਾ ॥' (ਅੰਗ ੧੫੫ ਤੇ ਬਾਹਰੇ ਕਨ ਨਹਾਂ ਪਾਤਨ, ਸਾਬਤ ਸੂਰਤ ਵਿਚ ਫ਼ਰਕ ਨਹੀਂ ਪਾਉਣਾ। ਸ਼, ਸ਼ਖ਼ ਵਾਕ ਪਾਜਸਾਮ ਦੁਸਵੀ :--ਾ ਜਟਾ ਸ਼ੀਸ਼ ਬਾਕ ਹੈ ਜ ਨ ਮੂੰਦੂ ਕਾਨ ਧਾਰਿ ਹੈ ॥ ਤ ਕਾਲ ਕ ੂਕੀ ਧਰ' ਕ ਕਾਲੋਂ ਪ੍ਰਭੂ ਸੇ ਮੈਂ ਕਰੇ'॥' (ਦਸਮ ਹੁਤ) ਾਨ ਸਵਾ ਸਤ ਧਾਰੇ ॥ ਨ ਮੁੰਦ੍ਰਕਾ ਸਵਾਤੇ॥

ਜਪੇ ਤਸ਼ ਨੂੰ ਮੁਸਰੇ ਸਰੂਰ ਕਾਮੂ ॥ (ਦਸਮੂਪਰ) ੇ ਜਿਥ । ਮਾ ਕਰਾ ਜਗੀ ਹੈ, ਮੈਂਕਲਪ ਵਿਕਲਪ ਰੂਪੀ ਇਸਦੇ ਕੇ । ਹਨ। ਅ_{ਸਤ ਕਵਾਕ} ਹੀ ਰਹਾੜ ਹੈ ਨਾਲ ਚੀਰ ਕੇ ਜੋ ਪਦਾਰਥ ਪਾਰਤ ਹਨ। ਲੇਵ ਕਰ ਵਿਸ਼ਤ ਦਾ ਆ ਅਤੇ ਜੇ ਨਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪੁਰ ਗੁਲਭਾਰ ਕਾਂ ਕਿਸ ਅੰਦਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸੰਤੇਖ ਧਾਰਨ ਕਰ ਇਹ ਛੇ ' ਜੰਮ ਤਾਮ ਭਾਸ਼ ਸਮਾ ਦੇ ਤਾਂ ਤੁਰੀਸ਼ਖ ਜੋਗੀ ਦੇ ਲੱਖਣ ਦਸ ਹਨ।

ੂੰ ਗਰਜ਼ਿਸ਼ ਜੋਗੀ ਜਾਗਦੇ ਮਾਇਆ ਅੰਦਾਰ ਕਰਾਨ ਉਵਾਸੀ। ਫ਼ੇਲੀ ਮੰਦਰਾ ਮੌਜੇ ਗਰ ਸੰਭਾ ਧੁਤਿ ਇਕਰ ਸ ਨਾਸੀ। ਵਿੱਚ ਬਿਲਾ ਹੰਦਾਵਣੀ ਪੇਸ਼ ਪਤ੍ਰ ਭਾਉ ਕਰਤਿ ਇਨਾਸੀ। ਜ਼ਬਦ ਸ਼ੁਕਾਂਤ ਮਿੰਡੀ ਵਜੋਂ ਤੌਤਾ ਰਿਸਮਾਨ ਬਿਸਮਾਨ ਕੁਜ਼ਬਾਸੀ। ਰਾਹ ਮੰਗਤਿ ਗਰ ਗਤੈ ਬਹਿ ਸਹੀਜ ਸਮਾਧਿ ਅਗਾਧਿ 'ਨਵਾਸੀ। ੂਜ਼ੇਜੈ ਤੰਗ ਅਮੇਰੀ ਹੋਇ ਲੀਜ਼ ਸ਼ਿੰਗ ਵਿਜੇਗ ਖ਼ਲਾਮੀ

ਜ਼ਾਰ ਸੰਗਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਬਾਸੀ ਹ ੧੫॥ (ਵਾਰ ੨੯ ਪੁੱਤਰੇ ੧੫) ਗਰਮ ਪਤ) ਸਰਮ ਪਦ ਦੇ ਪੰਜ ਅਰਥ ਹਨ:-(ਸਰਮ) ੧ ਲੱਖਿਆ ਰੂਤਰ ਤੇ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਵਿਚ (ਸ਼ਰਮ) ਸਖ ਦਾ ਸਰਥ ਹੈ। 8 ਚਕਾਵਟ ਕਰ ਉੱਦਮ। ਹੋ ਗ੍ਰਾਰਸਿੱਖ ! ਜਿਹੜੀ (ਸਨਮ) ਲੰਜਿਆ ਵਿਦੀ ਹੈ, ਰੂ ਰੂ (ਪ੍ਰਸ) ਪਾਤਰ ਪਕੜਨਾ ਕਰ। ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਜਮ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ੂੰ ਜਾਂਦਰ ਪਰ) ਇਜ਼ਕ ਵੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ ਲਚਾ

ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਘਰਿ ਆਪਣੇ; ਪਤਿਉਠਿ ਚਲੀ ਨਾਂਤ '(ਅੰਗ ੧੨੪੨) ਕਰਮ ₹ਾਲ਼ੇ ਆਦਮੀ ਦੀ ਹੀ ਇਜ਼ਤ ੀਦੀ ਹੈ।

ਦੇ ਪਰਾਈਆਂ ਚੰਗੀਆਂ ਮਾਵਾਂ ਕੋਣਾ ਧੀਆ ਜਾਵੇ। ' ਇਹ ਸ਼ਰਮ ਵਰ ਹੈ। ਦਾ:-ਇਹ ਜਿਹੜੀ (ਸਕਮ) ਨੂੰ ਜਿਆ ਕਰਵਾ ਹੈ ਕਿ ਸੀ - ਤ ੂਜ਼ਾਜ਼ ਜਾਂਦਾ ਸਿੱਖ ਹਾਂ, ਜੋ ਮੈਂ ਚੋਰੀ ਕੀਤਾ ਸਾਸ਼ੇ ਤੁਸਕਾ ਵਾਲੇ ਨਾਂ ਕਰਨ ਵਰਗਿਣਾ, ਕੜਾ ਪਾ ਕੇ ਚੌਰੀ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਪੱਟ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਇਹ ਸਥਾ ਨੇ ਨੂੰ ਕੋਟੌਰਾ। ਜੋ ਮੈਂ ਕੋਈ ਨੀਚ ਕਰਮ ਹੀ ਹਨ ਨੂੰ ਸਰ ਸ਼ਾਂ ਹਨ। -ਰ-ਆਵਰਾ।ਇਸ ਜੋ ਸ਼ਦਮ ਰਚ ਹੀ ਹੈ, ਜਦ ਾ ਪਾ ਸਮਝ ਤੋਂ। ਜ਼ਾਣੀਜਿਆ ਦੇ ਧਾਰਨ ਕਾ.ਕੇ ਜਿਹੜਾ ਤੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਹਤ ਪ੍ਰਾਹਤ . ਟ.,ਪੂਜ, ਪਾਤੇਨ ਬਣਗਾ ਜ

निमा भारत हो (मन) को रो म न + मा ने बेंधी छ त्र वल। हमत भारत किंद्र भड़्याक . अ. पार्च माधिक नर प्राप्त इ. . . न्द हें स्ट अच्छ स्टेन हु।

in a so to hadade in a se

(fot)

ਪੁਜ਼ੀਤੀ ੨੮

भ्यात्म प्रदेशक प्रवेशकात्म प्रदेशका प्रवेशका प रू । ११४ - ४१ ५ १ वर्ष हो तहा देश का दिल इस्ताल अव्यत् प्रम् ्ति १ - १ पत्र प्रमाण का (तम्बर स्था) को नमान पुष्ट ਬੂ 1. ਤੂੰ ਕਸ ਜਾਵਜ਼ ਸ਼ਸ਼ਸ਼ ਸਾ ਸ਼ਿਗਵੇਂ ਜੰਗਮਤ ਹੈ। ਇਸ ਵਾਤਿਗ ਨੂੰ ਸਮਝ ਕੇ म र स्ट्रिंग र पर्यं भर्याच्या च्या में रिट्रेग संस्थित हैं ए समस्र · 카 가 아 가 가 하는 아마 카네 배큐 나도본)

भाग र मार्थ का राजा जैनावरी काल है (को संस्था मा । त्रात्व रहत्र वहा स्वतास्त्र वहार मिल्ला व्यवस्त्र । स्ति । त्रात्व रहत्र वहास्वतास्त्र वहार मिल्ला व्यवस्ति ।

ਸ਼ਬ '-' ਮ ਇਹ ਇਹ ਜੋੜੀ ਕਮਾਈ। ਾਡੀ ਸਵਾਜਰਪਤ ਵਿਚਾਇਕ ਨਾਰਭੂਵ ਜਤਾਈ (ਦਸਮ 20년 ਰਡੀ ਸਵਾਜਰਪਤ ਵਿਚਾਇਕ ਨਾਰਭੂਵ ਜਤਾਈ (ਦਸਮ 20년 ਪੜ੍ਹਾ ਸਦ ਅਕਬਰ ਹੈ। ਕਿਸਾਨ ਕੋਈ ਲੌੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਾ ਹੋਰ ਸਲਾ। ਹੈਰਜ਼ਨਾ ਸਕਾਰ ਦੇ ਤਰਤਾਲ ਕੋਈ ਲੌੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਾ ਹੋਰ ਸਲਾ।

ਲ ਤੇ ਕਾਰਤ ਸ਼੍ਰੀ ਵਾ :--- ਰਿਆਉਤ ਸਗ ਬ੍ਰਹਮ ਨੂੰ ਰਿਆ ਕੇ ਬ੍ਰਿਤੀ ਨੂੰ ਧੈਤ ਸ਼ੁਰੂ ਹੀ ਨੂੰ ਮਲ ਕੇ ਕੀ ਕੋਟਵੀ 1 ਪ ਕਰ ਲੋਣਾ ਹੈ। 'ਕੇ ਕਿ ਤੂੰ ਕੋਟੋਗ ਤੂੰ ਹੁਆ ਮਝ ਮਹਿ ਰਹਾ ਨੇ ਹੈ। ਰਾਹ। ਕਰ ਵਿੱਚ ਜਿਵ ਗਰਿਆ ਜਤ ਦੇਖਉ ਕਰ ਤੂ। '(੧ਤ੭੫) । ਜਬਾਸ ਵਾਧਤ ਕੇ ਜਿਵ ਗਰਿਆ ਜਤ ਦੇਖਉ ਕਰ ਤੂ। '(੧ਤ੭੫) ।

ਜ਼ਬਾਅਪ ਜ਼ਿਬਾਅਪ ਜਿਥਾਅ ਜ਼ਿਬਾਅਪ ਜ਼ਿਬਾਅਪ ਜ਼ਿਬਾਅਪ ਜ਼ਿਬਾਅਪ ਜਿਥਾਅ ਜ ਜਿਥਾਅ ਜ ਜਿਥਾਅ ਜ ਜਿਥਾਅ ਜਿਥਾਅ ਜਿਥ ਜਿਥਾਅ ਜ ਜਿਥਾਅ ਜ ਜਿਥਾਅ ਜ ਜ ਮਾਟਿਅ ਕਾ ਕਰ ਪਕਟਾਂ) ਐਕਵ ਮਾਇਆ ਤੋਂ ਨਿਕਲੇਪ ਹੈ ਜਾਦੇ ਹਨ ਪ੍ਰਸ਼ '-] ਸਾਂ ਜੀ ! ਜੋ ਹਾਕ ਵਿਚ ਬਿੰਦਾ) ਖ਼ਵਾਈ ਪਾ ਲਵਾ ? ਪ੍ਰਮਾ ਤਰਿਸ਼ ਕੁੱਟ ਨੇਅ ਜੀ ਕਾਇਆਵ) ਹੋ ਸਿਖ ! ਜਿਸਤਾ (ਕਾਇਆ) ਹਿ ਤੋਂ ਪਲ ਤ ਤੱਸ ਤਿਹਾਰ ਹੋ ਇਹ ਹੀ ਬਰਨੀ ਜਾਲ ਹੈ।

54

ੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਕਰਮ ਨੂੰ ਹੈ ਕਰ ਨਾਲ ਸਾ ਬਿੜ੍ਹੇ ਦੀ ਆਗਿਆ ਵੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹ ਕੀ ਸਮਾਵਿਤ ਕਿ ਦੇ ਸੰਵਾਸ਼ਸ਼ਪਾਲ ਨਲ ਕਾਰਿਤੀ ਹਵਾ ਹੈ ਕ ा रहा किए स्टब्स् इस्टर सी हू संस्था है_{ना} ਾਰ ਨੂੰ ਹਰ ਦੀ ਹਾਂ। ਸਤ੍ਰਿਸਟਿਵਿਕ ਕ ८. ह । भ पार्यात्त्रमहोत्सरो क्री हु प्तर रामर भर १ मा ११ स्थापिक । भीता हेल प्रमण १०० . . . व वडा जॉल स्टेरिंग प्राप्त

Saishound the secondaries and

ਕਰਨ ਦੀ ਦੀ ਜਿਤ ਹੋਈ ਜ਼ਿਲ ਕਰਨ ਹਨ। ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿਸ਼ਲ ਦੀ ਦੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਹੋਈ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਕਰਨ ਹਨ। ਰੂਰ ਅਤੇ ਕਿਸ਼ਨ ਜੀ ਦੀ ਜਿਤ ਹੋਈ ਉਸ ਵਕਤ ਰਕਮਣੀ ਨੂੰ ਵਿਆਹ ਕੇ ਰਆਏ। ਜ਼ਿਕਾਰ ਕਾਲ ਸਮਪਾਲ ਦੀ ਨਿਆਈ, ਹੈ, ਹੋਬਾਰ ਵਾਂਗ ਰਕਸ਼ਸੀਆ ਹੈ।

ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਭਰਮਣੀ ਹੈ। ਹਰ ਜੋਨ ਵਿੱਚ ਕੇ ਲ ਮਾਜ਼ਤ ਜਪੂ ਵਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਾਣੀ ਮਰਣ ਵਰ ਲੈ ਜਾਸੀ ਪਰਕਾਇ। (ਅੰਗ ਵਰਹਰ)। ੂ ਪਾਰਕਸ਼ਨ ਬਾਲ ਕਾਰੀ ਸਮਾਹਾਲ ਵਾਲ ਸਾੜ੍ਹੀ ।

ਪ੍ਰਸਾਮੀ ਸਦਾ ਲਈ ਕਰ ਭੜੀ ਹੈ।

ਤਰਮਾ ਪਰ ਸਦਾ ਸਿਰ ਉੱਤਰ ਨਾਵੇਂ ਜਨਮ ਜਟਮ ਦੇ ਜਦੀ। (ਅੰ. ६०० ਰਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਦੀ ਅਭਾਸ਼ ਕਿਵੀ ਰੂਪ ਕਰਮਣੀ ਨੇ ਸਤ੍ਹ ਦੇ 'ਕੀਆਨ ਵਾਲਾ। ਦੂਸ਼ਗਾਵਤੀ ਰੂਪ ਗਿਲ ਪਤ ਦਈ ਦੁਸੰਦਾ ਤੋਂ ਪ੍ਰੇਮ ਰੂਪੀ ਬ੍ਰਾਮਿਲ ਨੇ ਵਿੱਚ ਵਿੱਚ ਦੇ ਕੇ ਸਾਈ ਉੱਤੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਪ ਸੰਭ ਜੀਆਂ ਤੋਂ , ਜੀ ੂ ਦੂ ਦੁਆਰਕਾ ਵਾਸੀ ਹੈ। ਉਹਨਾ ਦੀ ਅਭਾਸ਼ ਇਸੀ ਦਾ ਪ੍ਰਜੇਸ਼ਤ ਨਾਲ ੂਵਨ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਰੂਪ ਰੂਪੀ ਟਬ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਨਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਪ ਸਸਪਲ ਜੇ ਬਚ ਜਈ ਹੈ। ਉਹ ਗੁੱਸਿਕ ਪਿਆ ਜੇ ਜਕਾਰ ਕਰਨ ਰਕਾ ਜਣੇ। (ਅੰਗ ੧੦੪੦) (ਨਿਰੇਜ਼ਨ) ਮੁੱਚ ਪ੍ਰਮਸ਼ਨ ਨੂੰ ਜਾਣ ਲੈ ਜ ੍ਕ ਵੇਸ਼ ਕਾਲ ਦੀ ਬਰਕੀ ਕਰ ਲਵਿੰਦ ਨੂੰ ਕਾਲ ਨੂੰ ਮੋਟ ਨੀ ਕਸ਼ਤ ੂਵਾਂ ਕਰਣਾ ਸਸਪਾਲ ਕੈ ਹਾਥ ਰਹਿਰ ਵਿਧਾ ਅੱਕੀ ਅਤੇ ਨੂੰ ਹੈ। ਹਵਾਂ

न्म हेर सा स्टित हुथी बेंबरा जी अप जी अत्याप र वि का , ਜੁੜਵਾਹੈ। ਭਾਵ ਇਕ ਵਾਰੀ ਤਾਂ ਪੂ ਧਾਰਾਸ ਹੈ ਜੋ ਜਾਂਦ ਨੂੰ, ਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੀਂ ਸਮਧਾਲ ਨੇ ਜਾਂ ਜਾਂ ੂ ਜੀ ਉਸ ਦੇ ਗਲ ਨਹੀਂ ਸੀ ਗਈ। ਼ੂੜਕ ਬੜੀ ਨੂੰ ਜਿੜ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪ੍ਰੇਸ਼ ਪ੍ਰ, ਂ

11 MM 1 15 . .

ਤਰਮ ਤਵਰ ਪਾਇਆ ਅਵਿਤ ਜੀ ਹ ਵਾਰ ਆਵੀ ਕਾਇਸ ਬਾਲ

ਛ- ਜ਼ਵਾਸੀ ਕਾਇਆ ਕਾਲ -ਤਸ਼ ਦ[ੀ] ਜ਼ਬਦ ਕੁਤ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਦੂਤ ਹ

in a water harhabeth in a marky

प्रतिज्ञी २६

ब्रह्मी हो इन्हें हो हो हो हो हो हो हो हो हो है है है है हो हो हो है है हो हो है है है हो है है है है है है है मैं। यह वा सबस्य ਨਿਸ਼ ਦੂਸ਼ਾ ਨਿਹੜਾ (ਭਾਇਆ) ਬਧੀ ਨੂੰ ਬਾਲ ਤੋਂ ਲਗਾਣੀ ਜੱਖਣਾ ਹੈ। ਰਤ, ਭਾਵਰਤ ਤੋਂ ਵਰਤਮਾਨ ਕਾਲ ਦੀ ਗੁਰਦਸ ਤੋਂ ਕੁਸ਼ਦਰੀ ਕੁਬਣਾ ਹੈ। ਤੁਰਜ਼ ਆਵਗਤ ਜਾਂ ਵਰਤਰ ਨੂੰ ਭਾਵ ਇਸ ਕਿੰਗ ਵਿਚਸਤ ਨੂੰ ਤੇ ਹੋਣ ਸ਼ਿਆਰਾਲ ਪ੍ਰਮੁਖ ਵਿਚ ਜੋਵੇਂ ਦੇਣਾ। ਹੈ । ਭਾਵਾਦਸ਼ ਵਿਚ ਵਿਚਕ ਇਹ (ਬਿੰਬਾ) ਬਵਨੀ ਹੀਂਹ ਕਰ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਕਿਸ ਕਰਫ ਪਾਪਾ ਦੂਪੀ ਵਾ ਜ਼ਿਰਦੀ ਸ਼ਬਰ ਸ਼ਬਰ ਪਾਦ ਕਰ ਹੈ। ਪਾਲਾ ਨੇ ਹੀ। ਲਗਦੀ ਸ਼ਾਗਿਆਣ ਦੂਪ ਮੂਟਜ ਦੀਆਂ ਗਾਗ ਅਤਰ ਪ੍ਰਾਪੀ ਕਿਰਤਾ ਕਰਤ ਨਿਸ਼ਾਰ ਕੂਪ ਬਹਾਰਹਾਂ ਲੰਗਦੀ ਅਤੇ ਸੌ ਮੌਹ ਨੂਪੀ। ਵੇਖ ਪੂਪੀ ਕਿਰਤਾ ਕਰਤ ਨਿਸ਼ਾਰ ਕੂਪ ਬਹਾਰਹਾਂ ਲੰਗਦੀ ਅਤੇ ਸੌ ਮੌਹ ਨੂਪੀ। ਦਰ ਪ੍ਰਧਾਰਿਤ ਦਾ ਕਾਰੇ ਅਤੇ ਬਣਵਾਦ ਵਸ਼ ੂਹੀ ਜਲ ਬਤਸ ਨਿਹਾ ਬੰਦਲਾ ਦੇ ਪਦਾਵਰਾ ਟੂਪੀ ਅਤੇ ਬਣਵਾਦ ਵਸ਼ ੂਹੀ ਜਲ ਬਤਸ ਨਿਹਾ ਬਦਲਾਰ ਪਦਾਦਖ਼ ਨੂੰ ਤੇ ਕਾਲ ਨਹੀਂ ਤੌਕਣਾ ਇਹ ਭਿਜਦਾਨ ਹੈ। ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਜੋ ਸੰਜਤਾ ਬਧੀ ਕਾਲ ਨਹੀਂ ਤੌਕਣਾ ਇਹ ਭਿਜਦਾਨ ਹੈ।

ਅਤੇ ਇਨਾ ਦੀ ਚਿੰਦ ਟੂਪੀ ਸਕਾਭ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਅਤਾਦਨਾ ਦਾ ਕਿਚ ਹੂੰ ਵਾ:-(ਬਿੰ) ਆਨਾਸ਼ (ਬਾ) ਧਟਤੀ ਆਦਰ ਪੰਜੀ ਤੱਤੀ ਦੀ (ਗਾਇਆ) ਵਾੜਾਵਾ ਅਤਿਸਾਨ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੋ ਕੇ. (ਕਾਇਆ) ਜੋ ਅਖੜ ਚੇਤਨ ਦੇਹ ਉਹ ਹੈ ਇਸ ਦੇ ਅਤਿਸਾਨ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੋ ਕੇ. (ਕਾਇਆ) ਜੋ ਅਖੜ ਚੇਤਨ ਦੇਹ ਦਰਹ ਨਾਸਵਾਗਤ ਭਾਵ ਕਾਲ ਤੋਂ ਗਾਤ। ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ (ਖ਼ਫਨੀ) ਹੈ ਕਾਲ ਤੋਂ ਕੁਆਰੀ, ਭਾਵ ਕਾਲ ਤੋਂ ਗਾਤ। ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ (ਖ਼ਫਨੀ)

ਦੂਤਾ ਬਨ ਬਣ ਕਰਾ। ਜਗ੍ਹਿਤ ਕੋਈ ਪਰਕਾਰਿਤ) (ਜਗ੍ਹਿਤ) ਜਗ੍ਹਾਨੀਆਂ ਜੋ ਸ਼ਹਿਗਰੂ ਜੀ ਨੇ ਦਾਸ਼ੀਆ। ਗੌਦੜੀ ਬਨਾਉਣਾ ਕਰੋ ! ਹਨ ਕੁਦ ਦੀਆਂ ਬਾਧਕ ਅਤੇ ਅਵੇਦ ਦੀਆਂ ਸਾਧਕ । ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਹਿਤ ਹੈ ਕੇ

ਕੇ (ਪਰਤੀਕਿ) ਭਰੇਸ਼ਾ ਜਾਂ (ਕਸ਼ਚਾ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ :--ਾਸ ਫ਼ਾਰਿ ਦੀਆਂ ਜ਼ ਮਨ ਕੇ ਬਾਮਿ॥ (ਅੰਗ ੧੭੭)

ਇਹ ਭੈਂਝਾ ਹੱਥ ਵਿਚ ਪਲੜਨਾ ਕਰ । ਜਿਵਾਂ ਕੜਾ ਸਿੱਧਾ ਤੇ ਬੀਪੀਆ ਕਾਰ ਸਫ਼ ਕੀਤਾ ਤਿਸ਼ਤੇ ਅਤੇ ਪਸ਼ੂਆ ਕ ਕੀ ਵਿਆ ਹੈ ਜ**ਿਆ। ਕਰਦਾ** ਹੈ ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਸਤ ਪ੍ਰਤੇ ਕਾਸ਼ਮ ਦੇਸ਼ ਸਾਹਤਾ ਪੂਰੀ ਹੁਈ ਵਿਚ ਪਤੀਤਾਸਾ । ਮਨ ਵਵਾਜ਼ਿਕ ਕੇ ਮੁਸ਼ਕ ਤੇ ਸਟਮਖ ਕਰਵ ਰਾਹ ਸਿੱਧਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਵਿਚਾ ਨਾ ਕਿਲਗਰ ਦੇ ਪ੍ਰੀਆ ਆਰਟਸਵਕੀਤਾ ਹੈ। ਮੋਹਿਲਾ, ्र मंत्र दे अस्ति । यह स्ति के स्ति व व स्ति । यह स्ति स्ति स्ति स्ति । यह स्ति स्ति स्ति स्ति स्ति स्ति स्ति स • र स्थाप र प्राप्त स्थाप्ती प्राप्त समी स्थापता स्था राज्य अपन्य सम्बद्धान कार्य व सामनीय सर्वे सुक्रा छ । ं रं्स : प्रसर्भ सं ्रम राष्ट्र होत

111 12 12 0 1

e e estica e de ma

वी का वी प्राप्तिष्ठ (É99) पिन्नी २७ And Individual and Andrew Andrew Andrew Se

ਨੂੰ (ਆ) ਸਰਬ ਓਰ ਸੇ (ਈ) ਜੋ ਪ੍ਰਾਪਤ ਰੂਪ ਹੈ ਚੇਤਨ ਸੱਤਾ, ਜੋ ਸਾਰਿਆ ਂ ਵਚ ਆਈ ਹੋਈ ਹੈ।

ੇ ਵਾਂ ^{ਆਈ} ਗਗਤ ਪਾਤਾਂਕਿ ਗਗਨ ਹੈ ਚੜ੍ਹਾਂ ਵਿਸਿ ਗਗਨ ਰਹਾਂਕਿਲੇ ॥² (੮੭੦) ਤੋਂ ਅਤੇ ਸ਼ ਵਿੱਚ ਭੀ ਉਹ ਚਿੰਦਾਕਾਸ਼ ਵਾਹਿਸ਼ਰ ਹੈ, ਪਾਤਾਲ ਫਿੱਚ ਭੀ ਅਤੇ ਮਰਮ ਦੇ ਤਰ, ਦੱਖਣ, ਪਰਬ ਤੋਂ ਪੱਛਮ ਵਿਚ ਗੀ ਉੱ। ਵਾਜ਼ਿਆ ਚਿਆਤਸ ਰੋਹ ਰੋਕ ਸਰਬ ਬਿਆਪੀ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਕੇ ਪ੍ਰਜੇਸ਼ਕ ਹੈ ਉਹ ਹੈ। ੍ਰਾਵੇਸ਼ਕ ਸਦਾ ਪੁਰਬੇਸ਼ਮ ਘਟ ਬਿਨਮੈ ਗੁਜਨ ਨ ਜ਼ਾਇਬ ' (ਵਿ50 ਕਰਵਾਜ਼ ਹੋਣ ਨਾਲ ਉਹ ਚਿਦਾਕਾਸ਼ ਨਾਸ਼ ਨਹੀਂ ਹਵਾ। ਇਸ ਵਾਰ ਜਿਸ ਹੈ ਹਿਰਦੇ ਦੇ ਵਿਚ ਪ੍ਰਧੀਤ ਕਰਨੀ ਹੈ, ਇਹ ਸਾਤਾ ਆਈ ਜ਼ਿ ੂਵਰਾਜ ਸ਼ੁਰੂਕਆ ਪਾਸਿਆ ਵਿਚ ਭਾਵ ਸਭ ਚਾਵਾ ਵਿਚ ਆਈ ਹੁੰਸੀ ਜਿਸਤੀ। ਕਰ ਜੋੜ ਜਾਣਵੀ ਹੈ। ਇਸ ਪੰਥ ਦੇ ਅਸੀਂ ਪੰਥੀ ਹਾਂ। ਵੇਰ ਅਟਕਾ ਪੰਥਾ ਕਰ ਭਾਕਣਾ ਇਹ ਮਾਮਖਾਂ ਦਾ ਕੌਮ ਹੈ ਉਹ ਅੰਤ ਨੂੰ ਦੂਖੀ ਿ_{ਕ ਹਨ}

_{ਸ਼ਰਾਂ,} ∸'ਨਾਬਾ ਨਾਰ ਨ ਸੇਵਨੀ ਹੋਇ ਅਤਾਬ ਗ੍ਰਾ ਬਹੁਦਾ। ਕੌਤ ਪੜਾਇ ਬਿਕੁਤਿ ਲਾਇ ਢਿੰਢਾਂ ਖਪਨ ਤਰਾਂ ਅਰਿ ਕਰਿ ਵੇਕਰ ਮੰਗਦ ਮਿੰਡੀ ਝਾਦ ਵਾਜ਼ਾਵਿਤ 📜 ਫ਼ਗੁਰੂ ਪਿਆਲਾ ਵੰਗੀਐ ਸਿਹਿ ਸਾਧਕ ਜ਼ਿਵ੍ਹਾਂ ਵਾਰਤ ਪੰਥ ਚਲਾਇਦੇ ਬਾਨਰ ਵਾਰੀ ੍ , ਵਿਧਾਸ ਸਰਦਾਨ ਸਿਝਨੀ ਬਾਜੀਤਾ ਵਾ ਲ^{ੋ ਜ}ਲਿੰਗ ਬਾਰੀ ਨਲ । ਪਰ ਿਵਾਕਾ,

ਜ਼ਾਨ ਵਕਾਰੀ ਜਿਹੜਾ ਸਾਰਿਆ ਵਿਚ ਦ क्र प्राप्त स्थापन प्राप्त प्र प्राप्त प्राप्त प्राप्त प्राप्त प्राप्त प्राप्त प्राप्त प्राप्त प्राप्त प्राप् ÷ ਫ਼ਤ, ≓ , ਕਰਤਾ ਅਤੇ ਜੀਗਲਾਸ਼ ਦਵਾਂ, ੂਰਾਜਾ ਨੇਜ਼ੋਵਿਚ 13) ਜਮੜ੍ਹੇ ਦ ਲੂ. ਦਮਾਨੂੰ ਕੈਕਦਸ਼ ਦੁਨਾਕਿ ਅ ਦ क्रांटक न भाग में प्राप्ती सम्बद्ध है।

ਭਾਵਨ ਜ਼ਬੀਤਾ।) ਸਮਿੱਖ! ਜਿਸ, ਦ .ਐ ਨ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰਤ ਨਿ ।

ए कि कि निमा संस्था में के · » अस दे सिंडला है।

whitehole have

ਪਵਿਤੀ ੨੮

A TO THE PARTY IN THE PARTY OF Et . T. of Lot TR क्षण के अपने भाग रहते हैं है हुआ और सहिन् ्र स्ट्रां स्ट्रांस्य म्राह्म स्ट्रांस्य स्

ANKAY SELECTION SEE NO BETHER SEE ON NICH ਕਾ ਦਾ ਗੁਰਸ਼ਕ ਹੈ। ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮ ਕੋਈ ਜ਼ਿੰਦ ਸ਼ਾਮ ਦਾ ਜਿਵੇਂ ਤਾਂ ਜੰਤੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮੀ ਜਿਸ ਸ਼ਾਮੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਾਮੀ हमार र नाम र होगा का प्रतिस्थित है हि मा स्तरहरू सामा र सम्मा सर्वर तम्म द्वारणो प्राप्त वर्ष दिहिन्न स्वतर्थ । सहर पात्र है। राज्य पत्र विश्व स्थाप स्थान है। असे हुटा स्था इट पात्र है। राज्य पत्र विश्व स्थाप स्थान है। असे हुटा स्था ਜੂਦ ਦੇ ਕਿੰਦ ਵਿੱਲ ਸਮਝ ਸਮਝ ਬਰਕ ਭਾਸ਼ਤ ਜਾਦਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਜੀ ਸਭ ਹੀ ਸਾਵੇਂ ਤਾਂ ਉੱਥੇ ਨੂੰ ਤੀਕੇ ਬਰਕ ਭਾਸ਼ਤ ਜਾਦਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਜੀ ਸੋਸ ਹੀ ਜਿਵੇਂ ਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਉਹ ਦਾ ਤੇ ਉੱਕ ਅੰਗ ਬਾਲਦਾ ਹੈ। ਕੋਟਾ ਉਸ ਨੁਸ਼ਪਤ ਕਰਜ਼ਾ ਨੇ, ਤੌਰ ਵਿਚੇ ਹੁਣ ਜੀ ਕੇ ਅੰਗ ਬਾਲਦਾ ਹੈ। ਕੋਟਾ ਦਸ਼ਨੂਬਪਰ ਕਾਸ ਤੋਂ ਵੱਡ ਜੋਵਿਕ ਵਿੱਤ ਵੀ ਪੂਰਾਰੀ, ਉਸਨੂੰ ਸੋਚਿਨ ਵੀਕਾਰੀ ਜਵੇ, ਸ਼ਿੰਕ ਵੀ ਚੁਕਾਵੀ ਪ੍ਰਸਾਰੀ, ਉਸਨੂੰ ਸੋਚਿਨ ਵਾਕਾਰਾ ਜਦਾ ਹੈ ਕੇ ਸ਼ੜ੍ਹੀ ਤੰਮਕੀ ਵਨ ਜਦਾ ਹੈ ਜੇ ਨ ਰ ਅਸਾਹਿਤ ਹੈ ਤੋਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਸ਼ਹਿਤ ਹੈ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਤੋਂ ਸ਼ਹਿਤ ਤੋਂ ਕੁਝ ਹੈ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਤੋਂ ਸ਼ਹਿਤ ਤੋਂ ਕੁਝ ਹੈ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਤੋਂ ਜ਼ਹਿਤ ਤੋਂ ਕੁਝ ਹੈ ਕਰਨ ਭਰ ਹੈ ਹੈ ਹੋਈ ਦੀ ਸ਼ਕਾਉਣਾ ਕੋਰ ਸਕਦਾਰੈ ! ਉਹ ਮੈਂਟ ਹੈ । ਛਾਕ ਮੌਜੇ ਦੀ ਹੈ : ਹੋਈ ਦੀ ਸ਼ਕਾਉਣਾ ਕੋਰ ਸਕਦਾਰੇ ! ਉਹ ਮੈਂਟ ਹੈ : ਭਿਕਾਸ਼ਗਾ ਨਲ ਪਿਸ਼ਵਿੰਤਾ ਚਾਦੀ ਬਣਾ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਜਾਂਤ

ਕਰਵਤ ਹੈ। ਵਿਸ਼ਾਸ਼ ਸ਼ਿਲ੍ਹੇ ਸਨ ਕੱਚੇ ਧਾਰੇ ਦੀ ਵਿਆਈ ਦੇਸ਼ਨ ਪ੍ਰਬਾ ਭਾਵੇਜ਼ ਬਣ ਜਵਾ ਹੈ। अन्तर्भ तरी वा गरे बंधे रान्य ठाउतसा देशीलां र स्रोत् ਕਰਮ ਬਿਆ ਜਾਂਵਵ ਆ ਵਕ ਗ ਹਾਂ ਹੈ ਕਿ ਮ ਕਾਵੇ ਨਵਾਂ ਵਿੱਚ 그 나는 의 바이 그 도로 가는 지 사는 이 등을 하는 것이 것이 없다. वें राज्य के दे हैं है होता मह सी वमलद जर महें ने मह ਕ ਜਾਵਨ ਨੂੰ ਜਾਵਨ ਨੂੰ ਜ਼ਿਆਦੀ ਹੈ। ਜ਼ਿਆਦ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਆਦੀ ਹੈ। भागार्थ । १८८३ । ३ १३व २०° श्रास्ट्रिस्टर् , , , , , ोन्नस्, सह एउ

্রত্য স্থারিল মান্যাল্ড ১

C. 2- 4, H. 4-B in it it where whe पिने ही एक

ੇ ਮੁਖਾਰ ਮੇਪਰ ਝੋਮਨਾ ਨੇ ਦਿੱਸਮਾ ਹੀ । ਫ਼ਾਰੂ ਸੰਜਾਨ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਨਿਰੋਜ਼ ਨੇ ਪਿਸ਼ਟ ਸਮੀਆਨ ਦੇ ਹੋਈ ਜਿਵੇਦ ਦੇ 'ਸਮਨ ਨੇ ਦੇਸ਼ੋਜ਼ਿਲ ਦੀ 'ਜਿਸ ਨਾ ਜਿਸ ਨੇ ਜਿਵੇਦ ਦੇ 'ਸਮਨ ਨੇ ਦੇਸ਼ੇਜ਼ਿਲ ਦੀ 'ਜਿਸ ਨੇ ਜਿਸ ਜਿਸ ਨੇ 2017、21年度产业的

क्षा के के प्राप्त के सि अन्तर के किया में अवहत

with a might to the way हर - एक टिक्स हड़ होमनी रह सकते

ਾ ਤੂੰ । ਵਿਤਜ਼ਵ ਸਮੇਵਿਲ ਲਿਖਿਆ ਸਮੇ । । । । ्दे ह्र म विभाग भाग अस को सवर वर मह र स म

রেনাত চলন সভালী সংকালী ক

ਰ-ਕਿਲਾ ਭਾਵਤ ਅਜਨ ਜ਼ਿਵਿ ਜੀਰਆ ਜਿਸਨੀ ਕਦੇ ਸੁਕਾਆਵਾ ਹੈ ਤਹਾ ੂ ਤਰ ਹੀ ਹਾਈ ਦਾ ਮੜਾਦਧਾ ਲਾਲ ਨ ਸਮਾਲ ਹੈ। ਹਾ ਤੇ ਰਾਜੇ ਹ ਰਵਾ ਜਹਾਰਕ, ਤਾਣ ਦੀ ਤਲ ਜਾਂ ਸ਼ ਰਜਨਾਵ, ਜੇ ਪੰਜਾ ਸਦੂ ਮਰਵਾਰ ਨੇ ਸਮਨ ਨੂੰ ਜਿਸ ਕੇ ਦਾਪਾਸਤ, ਪ੍ਰਸ਼ਾਤ ਹੈ ਹੈ। ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ = 3H % ਫ਼ੜ' ਜੋ ਬ੍ਰਾਲ ਤਿਆਸੀ ਨੂਪ ਕੋਸ਼ਾ ਜਾਵ**ੇ** ਹੈ ੂ_ਰੇ ਹੁੰਦੇ ਵਰਗ ਚੰਦਯ ਸ਼ਾਮ ਹੈ ਜਿਸਦ ਸ

ਪਰ ਨੂੰ ਆਉਸ਼ ਵਿੱਚ ਦੇ ਦੀ।

.. - ७ व च ५०२म ५

La Marie of Street Street Control

- Part : " set of set, ...

र क्रांचित्र के क्रांच

4 7 W 18 1 W

and the strength of 44 " H -1 14.1

A see so work which .

المحد ود بهاله

- マデッショ

CONTRACTOR OF THE PROPERTY OF ਤ੍ਰਾ ਉਨੱਤੀਵੀਂ ਪਉੜੀ ਪ੍ਰਾਰੰਭ (

ਰਤਿ ਗਿਆਨ, ਦਇਆ ਭੰਡਾਰਣਿ; ਘਟਿ ਘਟਿ ਵਾਜਹਿ ਰ ਆਪਿ ਨਾਉ, ਨਾਈ ਸਭ ਜਾ ਕੀ; ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ੍ਰੰਗ ਸਾਦ ॥ ਸੰਜੰਗ ਵਿਜੰਗ ਦੁਇ, ਕਾਰ ਚਲਾਵਹਿ; ਲੰਬੇ ੍ਰਾਵਰਿ ਭਾਗ ।। ਆਦੇਸੂ: ਤਿਸ ਆਨੇਸੂ । ਆਦਿ ਅਨੀਲ _{ਅਨਾਇ} ਅਨਾਹਤਿ; ਜੁਗੂ ਜੁਗੂ ਏਕੋ ਵੇਸ਼ ॥੨੯,।

ਅਰਬ ੧~ਪੁਸ਼ਨ:-ਸਿਧਾਂ ਨੇ ਨਿਕਤੇ ਤਾਂ ਹੈ। ਹੈ ਕਿ ਜਿਹਾਂ ਨੇ ਨਿਕਤੇ ਤਾਂ ਹੈ ਕਿ ਜਿਹਾਂ ਨੇ ਨਿਕਤੇ ਤਾਂ ਹੈ ਕਿ ਜਿਹਾਂ ਨੇ ਨਿਕਤੇ ਤਾਂ ਹੈ ਕਿ ਜਿਹਾਂ ਨੇ ਜਿਹ ੂੰ ਦੂ ਕਰ ਜਾਂ ਤਿਆਰ ਕਰਕੇ 'ਜਹਾ ਦੂ ्रा किया हिस्से के लिला , प्राप्त कर है हैं है कर , ्रा_{स्ट} का है निस्प्री बुद्ध नी है। ਼ ਦਾ ਨ ਦੋ ਸਾਡੇ ਨਾਬ, ਸ਼ੁੱਮਣੀ ਸ਼

ਜੰਤਰ-ਵਗਤਿ ਗਿਆਨ, ਦਇਆ 👵 🦠

... । ਗਿਆਨ ਹੈ ਇਹ ਦੀ _{ਸਥ} ਾ ਹੈ।) ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ - +1-181 Ji Gire - , 伊母*;

्रसः अप्यापन । मेरेन सर

422.47 . 167.4. 245 14

- 1-1 · 1 · 1 · 1 , प्राप्त का क्षेत्र के ਼ ਇਨ ਤੋਂ ਪਰੈ ਸਭ ਹੈ ਸਈ।

Non your or to proper or (me. ਼ ਜਾਰਣ ਬੂਪ ਹੈ। (ਜਨੀ ਜਨਰ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਜ਼ਾਰਣ ਬੂਪ ਹੈ। (ਜਨੀ ਸਿਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨਿਗਲਣ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ 3 min me and the contract of the mind with the mind

The state of the s

क्ति विश्व हाथ है त ਅਪ੍ਰਿਆਪ ਸਾਰਿਆ ਦੀ ਮੇਜ਼ ੂਰ ਅਤੇ ਆਦਿ, ਅਤੇ) ਜ ਦਾ ਮੀਨ ਮੀਵ ਦੁਸ਼ ਦੀ ਆਉਣ^{ਕੇ} ਸਹਾਸਾਵਦੀ ਹੈ.

मार्ड र मार्ड र मार्थ के मार्थ के (भारत) हैं है है है।

----ੂ ਦੂਲ ਦਾ ਉਪਦੇਸ਼ ਹੈ

, - * 4 XE-) ਤੀ ਪੱਖ ਦਿਖਾਇਆ ਹੈ। ਅਤੇ .. + स्व व स्वर्म

· 1, 03 apr 4

BE THE STATE OF ANY ANALOGOETH STATES OF THE STATES OF THE

महिमारि इन्मीरी प्राप्त न क्षेत्र के प्रियम व मार्थित । मानुसीर जी प्राप्ता राष्ट्रा काला क्रिया

े । असा न संस्थान प्रश्विक से विषेत्र में (रिस्ट्) । से । । अस्य नम्भविक प्रश्विक से जिल्ला स्थापन से स्थापन से स्थापन से स्थापन से स्थापन से स्थापन से स्थापन से

के राम में भागानिक (कार्यानी प्राप्त में रावस्त)

र र र म मामाराम माम्यो रहा स्टार्टर, ात्र में ×भाद्यकेशभ रे(अला समर) , के अपने विक्तित प्रश्निक के अपने कि के कि का कि क ਾ । ਮਾ ਅਹਾਵਾਂ ਜਾਂਦੀ ਸੀਵਾ ਦੇ ਸ਼ਖ਼ਾ ਤੋਂ (ਘੱਟ, ਇਕ-ਜਮ

· ਜਲਬਨ ਜੀ ਜਿਸ ਜੀ ਸਾਰ ਵੱਲੋਂ ਜਿਹਾ ਹੈ। ਭਾਵਨ ਵ_{ੇਰ}ਾਮਸਥਾ ਦੀ ਦੂਸਾ ਵੇਧ ਪਟੀ ਘਟਾਏ ਵਿਚ ਸ਼ਹਿਨਾਮ ਜਾ

ਅ ਜ਼ਿੰਗਾ "ਕਾਰੂਪ ਵੀ) ਵਾਜ਼ਾ ਵਾਜ਼ਾਹ) ਵੰਜ਼ਾਰਿਹਾ ਹੈ। ਪੂਸਨ : - ਹੈ ਗੁਰੂ ਵਾਲਤ ਦੇਵ ਜੀ । ਆਪ ਜਗ ਮੌਤ ਗ੍ਰੀਤਣ ਕਰਕੇ ਸਭ ਹੈ।

ਸ਼ਮ ਦੀ ਜਾਫ ਬਣ ਜਾਂ ਮੇ ਰੂ । "ਗੀਆ ਸਿੱਧੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੋਂ ? ਉੱਤਰ:-ਆਪਨਾਬੂ, ਨਾਬੀ ਸਭ ਜਾ ਕੀ:-ਜਾਬਚੇ! ਸਾਡ ਅੰਦ । ਬ ਕਾਵ ਸਭ ਦ ਸ਼ਅ ਮੀ ਝਣਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। (ਆਪਿ ਨਾਬ ਅਮ ਕਸਤ੍ਵਨ), ਅਮੀਂ ਹੈ (ਨਾਈ ਸਭ ਜਾ ਕੀ) (ਜਾ ਕੀ) ਜਿਸਦੀ ਰ ਮਨਾਵੀ ਕਰਵੂਪੀ ਸੱਬ ਹਾ ਕੇ (ਬਾਈ) ਸੱਬੀ ਹੋਈ ਹੈ ਯਾਵ

5 71, ਨ ਕੁਤਾਤ ਪਾਰਿਤ ਸਕਾਰਮਿ ਚਲਾਈ । (ਅੰਗ ੧੨੫੧ ਼, ਼ਾਂ ਪ੍ਰਸਤਤ ਜੇਤੀ ਦੀ (ਨਾਈ) ਜਸਾਵ ਵਾਂ

ੀਰੀਪ ਸਿੱਚਿ ਅਵਰਾ ਸਾਦੇ :ਦਾਜ ਤੀਆ ਰਿਧੀਆ ਸਿੱਧਾਂਨ ਦਾ ਤ ਾਂ ਨਾ ਪਤੇ ਸਲਾਉਣਤੇ ਦਾ ਜਿਵ 1 क्र to य हिंट ने देव 1 55 ਼, , , । ਪਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਪਰ ਨ

a kikanankakan

देव- ते प्रगीवस (É99) कृत्या स्थापन्य प्रत्ये ਪਰਿਵੀ ੨੯

ੂ ਅੰਦਰੀ ਅਵਿਤਾ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ ਪੰਜ ਸ਼ੇਰ ਅੰਨ ਲੋਕੇ ਅੱਠ ਜਿਨ ਤੌਕ 'ਤ ਤੇ ਸਾਣ ਤੋਂ ਸ਼ਬਾ ਹੀ ਨਾਂ, ਛਕਣ ਵਾਲੇ ਭਾਵਾਂ ਕਿੰਨੇ ਹੋਣ ਸ਼ਖ਼ਨੂੰ

ਜੇ. ਜਗ ਅਕਿਆਸ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਮੁਢ ਤੋਂ ਗੋਟ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਨਾਮ , ਨਾ, ਭਾਰਤ ਦੇ ਅਨੂੰ ਮੁਖ ਤੋਂ ਦਸ ਗੌਣ ਹਨ।

ਅਵਰਬਾਜ਼ੀਆਂ ਦੇ ਨਾਮ : ੧. ਅਹਿਸਾ : - ਸ਼ ਤੋਂ ਵੋਟਾ ਹੈ ਜੋਣਾ ਮ ਮਾ;-ਬਾਟ ਵੱਧ ਹੈ ਜਾਣਾ । 3. ਗਰਿਸਾ:-ਕਾਰੀ ਹੈ ਜਾਣਾ। ਜ਼ਾ-ਮਾ:- ਹੋਲਾ ਹੈ ਜ ਣਾ। ਹ, ਪ੍ਰਪਤ: - ਮਨ ਕਾਉਂਦੀ ਵਸਤੂ ਪ੍ਰਪਤ . ਰੇ, ੬ ਪ੍ਰਾਕਾਮਯ :- ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਮਨ ਦੀ ਜਾਣ ਲੈਣੀ । . _{ਮੜ੍ਹ}ਾ ਆਪਣੀ ਇਛਾ ਅਨੁਸਾਰ ਸਭ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਨਾ । ਦਾ ਵਜਿਜ੍ਹਾ:-ਸਭੂ ... ुंड रह से योगा।

ੰ ਭਾ ਭੰਗ ਸਿਧੀਆਂ ਦੇ ਨਾਮ : -੧, ਅਨਰੂਮਿ :- ਕੁੱਖ ਤੇ ਹੋ ਦਾ ਨਾ ਵਿਆਪਣਾ । ਼ ਜ਼ੁਸ਼ੂਫ਼ਰ:-ਦੂਰ ਸਭ ਗਲ ਸੁਣ ਲੈਣੀ । ੩. ਦੂਰ ਏਰਸਨ:-ਦੂਰ ਦੇ । ਜੂ ਅੱਖਾ ਸ਼ਹਮਣੇ ਵੇਖਣੇ । 8. ਮਤੇ ਵੇਗ: ਜਨ ਦੀ ਚਾਲ ਤੱਲ ਭ ਵਾਣਾ । ਪ ਕਾਮ ਰੂਪ: ਜਿਹਾ ਮਨ ਚਾਹੇ ਤੇਹਾ ਰੁਪ ਧਾਂਤ ਲੈਂਡਾ , ੍ਰਿਕਾਸ਼ਾਂ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ :-ਦੂਸਰੇ ਦੀ ਦੇਹ ਵਿਚ ਪ੍ਰਵਾਸ਼ ਨਾਸ਼ ਜਾਵਾ ਂ ਫ਼੍ਰੇਟ ਅ੍ਰਿਤ:-ਆਪਣਾ ਇਛਾ ਅਨੁਸਾਰ ਮਤ ਜਾਣਾ, ਦ ਸ਼ਤ ਗੁਤਾ:-ੂਵੇ-ਅੱਟ ਸਮਿਲ ਕੇ ਬੋਲਣਾ। ੯. ਸੰਕਲਪ ਸਿਧ :- ਜੋ ਜ਼ਿਟਵਨਾ ਹੈ। ਜਾ ਵ. 40 Mਪ੍ਰਿਹਤ ਗਰਿ: ਕਿਸੇ ਬਾ ਜਾਣ ਵਿਚ ਕੋਈ ਜਨਦਾ ਤਹੁਵ ਾਵ, ਜੰਨ ਸੰਗ ਅਤੇ ਦੇਸ਼ ਗੌਣ ਸਿਧੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਅਟਾ ਦੇ ਸਿਧੀਆਂ ੂ _ਜਾਹ_ਰਜ਼ ਵਟਕਤ ਪ੍ਰਗਣ[†] ਵਿਚ ਲਿਖ ਹਨ_ਾ

: -- ਕ ਨਾਜਾਂ ਪੁਸਤ ਹੋਇਕੇ, ਸ਼ਕ ਬਾ ੜ ਮਾਂ ਜਾਂ ਤਨ ਭਿਸਥਾਰ ਕਰ, ਬਾਵਾ ਾ, ਦਾ ਤ ਹ ਮਾ ਸ਼ਖ਼ਮ ਹੋ ਬਲੀ, ਅੰਗੂਦ ਜਾ ਜਨ ਜਾ ਕਾਰੀ ਤੋਂ ਬਣ, ਉਹ , ਪ ਮਾਜ ਮਨ ਬਾਫ਼ਤ ਕਰੋ, ਜੋ ਮਿੜ E . . H 마막 대변 분 기본, 저성자 > e the must be a second

t = ਜਕਾਮਤਾ ਕੁਦਾ, ਪਾਨ h

on a mathematical and .

ਪਰੇੜੀ ੨੯

कर द्वाराहरू के प्रतिस्था के प्र स्थाप भाषताच्या ਅਸਟ ਜਿਧੂ ਉਹ ਸੂਖ ਹੈ, ਗੈਂਟ ਸ ਦੂਸ ਪਹਿਚਾਨ ।। ਜ਼ੋਗਾ^ਰਗਆਸ਼ੀ ਗੌਣ ਸਖ, ਸਕਤੀ 15 ਹੀ ਕਾਨ ਸ ਵੇਂ ਆਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਿਚਾਰ ਬਣ, ਉ-ਸੀ ਨਵੀਰ ਵਿਆਹ। ਕਰ, ਦੁਰਮ੍ਵੇਰ ਦੂ ਸੰਭੀਰਆ, ਸਮਕੀ ਬਾਤਮਰ ਆਪ। ਕਰ ਦੂੰ ਦਵਸ਼ਨ ਦੂਰ ਹੋਤ ਹੀ, ਸਭ ਨ ਸਤੀ ਦੇਖ।। ਖੇਟ ਸਮੇਂ ਬੇਗ ਮਨ ਕੁਰਨ ਤੋਂ, ਜ ਵੇਂ ਚਾਹਿ ਜਿ ਪਖ ਕਰ ਕਾਮ ਕਰ ਕਿਸ ਬਹੇ, ਜੋਸ਼ੀ ਕੂਪ ਹੋ ਚਾਹਿ।। ੧੪ ਪਰ ਕਾਇ ਵੇਸ਼ ਪਹਿ ਦੇਵ ਜੇ ਜੂਵ ਜਿਸ਼ੇ ਧਾਹਿ । पप महत्व किन्द्र किन हिंड है। है हो रहें हैता। ੧੬ ਸਰ ਕਰੀਤਾ ਦਰਸ਼ਨ ਸਿਧੀ, ਦੇਵ ਅਪਛਣਾ ਹਰ।, ੧੭ ਸੈਕਲਪ ਸਿਧ ਪੂਰਣ ਕਰੈ, ਰਿਦੈ ਸਨਰਥ ਜੋ ਦ॥

ਕਵ ਅਪਤਰਤ ਰਾਵ ਚਾਹਿ ਜਹਿ, ਜਵ ਝਣ ਪਟ ਮੈਟਿ॥ ਜਿਥੇ ਜਾਣਾ ਚਾਹੇ ਬਣ ਪਟ ਚਲਾ ਜਾਵ । ਪਰ ਇਹਨਾ ਵਿਚ ਪਰਚਣ ਦੀ

ਗੁਰੂ ਕੀ ਆਗਿਆ ਨਹ ' ਹੈ। ਕਵਾ :--

ਪਰਿਹਿ ਸਿੰਧ ਸਕ ਮੌਤੂ ੈ. ਨਾਮੂ ਨ ਵਸੈ ਮੀਨ ਅਧੀਦ ਹੈ (ਅੰਗ ਪ੯੩) ਵਾ:-ਵਿੱਧੀਆ ।ਸਬੀਆਂ ਦਾ (ਅਵਜਾ) ਅਵਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਭਾਵ ਨੂੰ ਅਗਿਆਨੀਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ੁਆਦ ਹੈ। ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦਿਖਾਉਂਦ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ । ਇਹ

ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਤੋਂ ਅਵੇਗਾ, ਦੂਜ ਪਾਸ਼ ਲਾਜ ਨੇ ਵਾਲੀਆਂ ਹਨ। ਵਾ. - ਵਾਂਦਾ ਅਵਾਟ ਵਾਲਾ ਹੁਆਦ ਹੈ ਅਗਿਆ ਨੇ ਵਾਲਾ ਸ਼ਾਮਾਦ ਹੈ।

ਵਾਂ-ਜਿਸ ਗਿਲ ਜਿਹ ਆ ਦ ਸ਼ਲ ਦ ਸਿਲੇ ਦੇ ਲੈਦ ਨੇ (ਅਵ-" ਅਵਾਰਵਧਾਰਟ ਦੌਰਫ਼ ਵਧਾ ਹੈ। ਜਸ ਦਾ ਅਤਦ ਪ੍ਰਤਣ, ਤ ਕਲ ਕਾਰ ਜਦਾ (ਅ ਵਾ) ਮੇਂ ਨੂੰ ਸ਼ੁਕਾਦ ਨੂੰ ਜੋ ਹੈ (ਅਵਾ)

18 1 100 - 11

ਾ, ਵਕਤਾਆਂ ਤਾਂ ਜਾਂ ਅਤੇ ਕੈਨਾ (, ਜਾਂ ਵਸਟਾ ਕੱਢਦਾ ਸੀ ,) ਰਾਵੇਸ਼ ਦਾ ਆ ' ਅ ' ਦਸਾ (ਦ form')

THE TENT OF THE STATE STATES ੇਨ , ਸਾਂਦਾ ਸਲਾਵ,

ा गिला । च'स हे प्रवेष हा ।

ਫ਼ਾਂ ਜੰਪ ਜੀ ਸ਼ਾਹਿਬ

ਰਿੱਖੇ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਭੇਡਾਰੀ (ਕਾਰੋਬਾਰੀ) ਵਰਤਾਉਣ ਵਾਲਾ ਰਖ ਜੋ ਕਾਂ ਭਾਰੇ ਚੋਲ੍ਹਾ ਸਕਣ।

(fqt)

ਰਿੱਤਰ:-ਸੰਸੋਗ ਵਿਜੋਗ ਦੁਇ, ਕਾਰ ਚਲਾਵਹਿ:-ਨੂੰਪ ਦੇ ਸੰਜਗ ਕਰਕ ਪਦਾਰਥ ਨੂੰ ਜੋ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹਿਲਾ ਹੈ, ਇਹ ਸਾਲਾ ੂਰਪਵੇਂ ਅਤੇ ਪਾਰਬਰ ਅਨੁਸਾਰ ਪਵਾਰਥਾ ਦਾ ਜੋ (ਵਿਜੇਸ਼) ਵਿੱਚ ਸਾਡਾ ਵਗੇ ਹੈ ਅਤੇ ਪਾਰਬਰ ਅਨੁਸਾਰ ਪਵਾਰਥਾ ਦਾ ਜੋ (ਵਿਜੇਸ਼) ਵਿੱਚ ਸਾਡਾ ਵਿਹੰ ਹੀ ਸਾਰਾ ਵਰਤਾਉਣ ਵਾਲਾ ਭੌਰਾਰੀ ਹੈ। ਇਹ ਦਵੀਂ ਕਾਰ

ਭਾ^{ਰ ਹਰ}ੇ ਜੀ! ਸਾਡੇ ਵੱਤੇ ਵੱਤੇ (ਭਾਗ) ਹਿੱਸੇ ਫ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸਾਡੇ ਤ

ਨੂੰ _{ਰੂਪਟ ਬਰ ਜਾ}ਦ ਹਨ ? ਤਾਂ ਹਜ਼ਤ ਨੇ ਕਿਹਾ :=

ਲੰਬੇ ਆਵਹਿ ਭਾਗ: ਜਜੋ ਪ੍ਰਾਰਬਧ ਦੇ ਲੰਬ ਅਣਸਾਰ ਜੀਆਂ ਨੇ ਪ ਨ ਅਤੇ ਵਾਤਿ ਜ਼ਿੰਤ ਵੜਿਆਈ ਜ਼ਿੰਨਾ ਦੇਖ, ਜ਼ਿੰਨਾ ਸੂਖ, ਜ਼ਿੰਨੀ ਪ੍ਰਤਾ, ਜ਼ਿੰਨੀ ਮ ਮੁਲਾਈ ਮਿਲਣੀ ਹੈ। ਇਹੀ ਸ਼ਾਣਿਆਂ ਨੂੰ ਭਾਗ ਛਾਦ, ਵਾ ਭਾਗਾ ਨਾਲ ੂੰ ਕੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਂਦ ਹਨ। ਸਾਤਾ ਭੀ ਇਹ ਹੀ ਛਾਂਦਾ ਹੈ।

ਆਦੰਸ; ਤਿਸੈ ਆਦੇਸੂ: –ਹਿਸ਼ਿੱਧੋ! ਜੋ (ਅਟ ਦੇਸ਼) ਅੰਗਾਂ ਤੋਂ (ਅ ੂੰ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਰੇ (ਦੇਸ਼) ਅੰਗਾਂ ਵਿਚ (ਅ) ਆਇਆ ਹਾਣੀਆਂ ਹੈ ਤਿਸ ਨ ੂ ਡੀ (ਆਏਸ਼) ਨਮਸਕਾਰ ਹੈ।

ਆਦਿ ਅਨੀਲੂ ਅਨਾਦਿ ਅਨਾਰਤਿ :- ਜ਼ ਸਾਂ ਸਫ਼ਤ ਦਾ ਵਾਲ ਹੈ (ਅਨੀਯ) ਗਿਣਤੀ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ (ਅਵਾਦ ਅਦਿਤ ਦ - ' ਮ ਅਕਾ ਜਿ ਨਾਸ ਜੇ ਜਹਿਜ ਹੈ

ਜਗ ਜਗ ਏਕੇ ਵੇਸ਼ :--(ਜਗ) ਚੌਂ ਕ ਖ਼ਾਨ ਨੂੰ ਨੇ . . . ਾ ਦੇ ਮਾ, ਸੰਹਮ, ਨੀਚ ਤੇ ਕਰਿਸ਼ਟ ਦਰਚਾ । THE FRE ST. St.

भूतिव २:--८वर:-भिष्य हे ४०.५ . कार वेर मार्थ भारत दिवसे होता म g. ifitsma elem ... भ स्थादिन, हाम , ६ भ

एक ' म', मर्डा वेग बनाड किस '

MANAGERICAN ...

ਪਉੜੀ ੨੯ The second of Shirther thank the second to the state of the second of th कि न ए भारत प्रतिन व सर्वत्र क्रांका है। भी राजी में साथ संस्कृति है के हैं अपने में में कि जी के जान का अपने दिस्तारि करते हैं। रियान कर मान करी हैं का समुद्ध का रहा मार कर है के , जी न्यानी के रणा पुर के भीर सर्भा लड्मा है हिस्सा मही आसा भी वस है में १५ देखा है लगा है-ਾਰਜਵਾਗਕਾਨ ਸਹਾ ਤਕ ਮੀਨਾ ^ਹਰਾਂਵ ਚਾਖਿਆ ਕਿਵਿ ਦਤਸ਼ਣ ਤੀਨਾ ॥* 'ਮੁੱਕ ਬਾਚਿਨ ਮੀਨਿਸੀ ਸ਼ਹਿਲੀ ਸ਼ਾਹੌਤ (' (ਸੰਗ पर्ट) ਜਿਹੜੀ ਮੰਨ੍ਤ ਵਰਕ ਹੈ ਨਿਰ ਸ਼ਾਰ ਅਿੰਨ ਸ਼ਾਨ ਅਤੇ ਜਿਹੜੀ ਸੁਵਨ ਕਰਨਾਂ ੈ ਇਹ ਸਾਹਣ ਹਨ। ਏਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਖਿਟ ਕਰਸੀ ਸੰਖ ਬੰਸ਼ਣਾਂ ਸਦੀ ਜਿਸਵਾ ਕੀਆਂ ਕਰਨਾ ਜੈ ਇਹ ២८ ਮਿਠੇ ਜੈਸਨ ਹਨ। ਜਿਸਕ ਨਾਦ ਕੀਆਂ, ਜਿਹਤ ਸ਼ਬਦ ਗੋ ਉਟ੍ਹੇ ਹਨ ਇਹ ਮੁਸ਼ਾਲੇਦਾ ਕੇ ਕੋਜਨ ਹਨ। (ਭੂਗੀ) ਅੰਮ੍ਰੇਗ ਜੋ ਦੇਕ;) ਇਕ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ ਦਾ ਜਿਹੜਾ ਪ੍ਰੇਮ ਹੈ ਨਿ ≉ਛਗੀ। ਪੁਕਾਰ ਦੇ ਸੌਮੋਂ≛ ਹਾਂ, ਜਾਣਵਾ ਕਾਸ਼ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਕਿਹਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਉਣ ਤੂੰ ਇਹ ਦਾਤਾ ਪ੍ਰਧਾਨ ਹੋਵੀਆਂ ਹਨ। ਯਦਾ - ਖਟ ਰਸ ਮਿਨ ਕਮ ਮੀਲਕੈ ਵਰੀਹ ਕੁਜ਼ਨ ਹੋਨਿ ਰਸੋਈ। महरूप र कर्य है स्ट र प्र रिक्स महरूप । "THE TEST OF THE POST HE PER THE PER T # 99. UT 1 th no of Fr he son') or 3 value Malinat . 4. 18711. V - 1 - 44 3134 W H 5 4 . . 1, 11 2 1 48 70 4 2 र 'तप भी छात्राचन

me mere de la

(£29) प्रतिनी अस changes it is no only ੍ਰ ਵਾਸ਼ਾਹਨ। ਦੀ ਕਤਾਵਣ ਹੈ। ਵਾ ਦੇਵੀ ਗੜ੍ਹਾ ਕੀ ਹਨ ਨੈ। ਪ੍ਰਾਵਕੀਨ ਗਹਿਰ ਕਰਾ ਦੀਸ਼ਆ ਤਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਵਨ ਹੈ। ਅਮਨ੍ਰੇ(ਕਵਾਰਟਿ ਗੁੱਟਰ ਕਰ। ਦੀ ਆ ਕਾਂਦਿ ਤੇ ਜਾਂਕਿ), ਜਾਨੇ ਦਲ ਕੇ ਆਪਨ ਪਾਣਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀ ਕਾਂਦ ੀ, ਵਲ (ਅਸ ਦੇ ਲਾਪਣ ਪ੍ਰਦਾ ਹੋਰ ਕੀ ਰਾਜ ਕੇ ਰੱਖਿਆ ਰਾਜ਼ਟੀ ਪ੍ਰਤਾ ਦੇ ਕੋਟਿਆ ਦਿਆ ਹੈ ਹਨ ਕਰਨ ਸਰਵਾਨ ਗਿਲਦੇ ਨੇ ਜਿਲ੍ਹੇ ਕਰਨ ਨੇ ਹੈ। ਜਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਸ਼ਾਵੀਨ ਗਿਲਦੇ ਨੇ ਜਿਲ੍ਹੇ ਕਰਨ ਨੇ ਹੈ। ्र विराह सन्दार शियस धन्य वे सनी संस्थात सिना है। स्थार साम साम साम सिना के किस के के किस साम सिना है। ੍ਰੇਜੇ ਲ ਪਣੀਆਂ ਜਾਂਦ ਵਾਰ ਕੇ, ਉਤਾਂ ਨੂੰ ਲੋਗ ਵਿਚੇ ਅਤਾ ਕੇ, ਸ਼ਾਹਤਾ ਪ त भारत पंत्र की वे, भारत भारत मार्थ मार्थ पाल के मार्थ ्रेस्टर हिंची औम मिलताच विकास मार्थ शासा विकास के समार्थ के प्रतिस्थान के स्थापन ਰ ਹੈ। ਹਾਲ ਨਿਕਲੀ ਮ ਤ ਕੀਆਂ ਹ ਪਾਵਾਵਾਂ। । ਮਗ ਪੰਜਾਬ ਮੂਵ ਕੰਡਾ ਗੇਆਂ ਦ ਿਰਦਿਆਂ ਵਿਚਾ ਸ਼ੁਰੂ ਗੁਲ (ਵਕਲਾਏ ਹੁਣ ਉਹ ਤਾਰ ਦੇ ਹਵਾਇਸ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਜੋ ਦੁਸਿਆ ਨੇ । ਤੁਕਤਾਸ਼ਤ ਹੈ। ਜੈ ਜ਼ਰ ਰਬਸ਼ਣ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਵਾਣੀਕ ਹੈ ਅਤੇ ਜ਼ਿ ਤਾਂ ਆਪਣ ਜੀ। ਤੋਂ ੂ ਰਜਾਬਰਨ ਹੈ ਕਿ ਜੋਨੂੰ ਮਨਖਾ ਜਨਮ ਪ੍ਰਧੇਤ ਹੈ। ਅਧੀਤ ਨੂੰ ੂੰ ਭਵਲਮਣ ਕਿਵੇਂ ਹੋਏ ? ਤੇ ਵਾਹਿਰੂਤ ਦੀ ਪ੍ਰੇਪਤੀ ਹੋ ਜੜੇ 12.5 ੂੰ ਭੁੜਾ ਸਮਨਾ, ਗੁਰੂ ਘਰ ਦੀ ਨਿਸ਼ਤ ਸੰਸਾਨ : , ਜਮੂਹਰ ਦੀ ਇਹ ਦਾਇਆ ਕਰਨੀ ਸਮੇਂ ਸਭੇ ਵਨ ਛਾਂ ਨੂਵਾਂ ਤਾਂ ਬਾਅਦ ਵਸੰਦੀ ਰਾਸ਼ੀਸ਼ਖ ! + 'ਨਾਮਾ ਦੂ ਪ ਼ਰ੍ਹਟਵਾਜੀ) ਸਦਾ ਪ੍ਰਾਵਿਜ਼ ਹੈ। ਹਵਾਲੇ ्रहर्^{ह्}चा त्वाद्वा हिंगु स्टर्ट । । व Tem ' demi 'ed & walk - Dier . राष्ट्र र हे त्रित मंडल कु में (कार्स . · · · · · · (uf 2 , 24 4 se the street of the 21 to 17 00 1 11 The section of the se . 1, 1312 = + moderness .

- 1

_{ਸੀ ਸ}ੂ ਜੀ ਸਾਹਿਬ (Eqs) ਕੇ ਜ਼ਰੂਰ ਵੱਖ ਪੂਰੇ ਤਿਆਰੀ, ਸਰਬ ਧਰਮ ਦਿਤੇ ਤੁਣੇ8 ॥ (ਅੰਗ ੧ +੬੧) ਜ਼ਰੂਰ ਦੇ ਪਰ ਵਾ:-ਹਿਸਿੱਖ! ਸਤਿਗ੍ਰਾਂ ਦੇ ਮਹਾਂਵਾਕਾ ਦੁਆ। ਸਰੂਰਮ ਨੰਜ਼ ਦੀ ਪ੍ਰਪਤੀ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਣਾ ਅਤੇ ਅਗਿਆਨ ਦੀ ਨਿਵਿਰਤੀ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਣਾ ਅਤੇ ਅਗਿਆਨ ਦੀ ਨਿਵਿਰਤੀ ਕੇ ਜਮਣ ਮਟਣ ੍ਰ ਸ਼ਰਗਰ ਜਾਣਾ। (ਦਇ ਕਾਰ ਚਲਾਵੀਂ ਹ) ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇਵਾਂ ਕਾਰਾਂ ਵਿਚ ਰਗਵਜੰਗ ਦੇ ਜਲਾਉਨਾ ਕਰ। ਫ਼ੇਜ਼ਬਰੇ ਆਪ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣਾ ਕਰ। ਹੁਣੇ ਸਾਧਾ ਹੈ। ਵਾ. – ਮੇ ਗੁਰਮੁਖ ! ਕੁਣੀ ਹੁੰਗਾਤਾ ਨੂੰ ਹੀ ਕਰਨੀ ਕਿ ਸੈੱਟਿ ਕਾਰੋਬਾਰ, ਵਾਲੇ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਇਹ ਕੰਮ ਚਲਾਉ ਦਾ ਹਾਂ। ਜੋ ਪਕਾਰਥ : ਜੇ ਪੂਰਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿਤੁਸ਼ਤੇ ਦਾ ਹਾਂ। ਜੋ ਪਕਾਰਥ : ਰਹ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਪਤ ਹੋ ਜਾਣਾ ਹੈ ਉਸਦੇ ਵਿਚ ਪਸ਼ੰਨ ਆਪਣਾ ਨਿ (ਸੰਜਗ) ਰਹੇ ਕਰਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਛੇ ਫੋਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਜਦੋਂ ਅਵੇ, ਪਦਾਵਰ ਨਾਸ । ਕਵਾਰੇ ਹੈ ਅਤੇ ਪਦਾਵਰ ਦੇ ਵਿਛੇ ਫੋਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਜਦੋਂ ਅਵੇ, ਪਦਾਵਰ ਨਾਸ । ੍ਰਿੰਗ ਵ੍ਰਸ਼ਰਾਂ ਵਜਤੌਣ ਵਾਲਾ (ਵਿਜਟਾ, ਕੋ ਰੌਬਾਰੀ ਕੁਝਾਰੀ ਹੈ। (੩੪ੇ ਅ ਵਹਿ ਭਾਰਾ ਹੈ) ਸ 'ਰਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਸ਼ਰਨ ਵਿਚ ਆ ਕ ਜੇ ਟਾ ਜਿੱਖ, ੍ਰਤਾ ਸੂੰ, ਸ਼ਤਿਗਰਾਂ ਦੇ ਉਪਦਸ਼ ਨੂੰ ਨਿਵਦੇ ਟੂਪੀ ਕਾਰਜਿਤੇ (ਲੇਕ, ਇਕ ਦੇ ਨੇ ਉਣਾਦੇ ਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਦੇ ਮ ਗਿਆਨੇ ਟੂਪੀ ਛਜਾ, ਆ ਕਿ ਤਾਪਤ ਦੇ ਹੈ ਵਾ:-ਜੇ ਵਾਹਿਗਜ਼ੂ ਦ ਲਬੇ ਵਿਚ ਪੈ ਜ਼ਾਦੀ ਭਵ ਪਰਵਾਣ ਹ ੁਵੰਦੇ ਤਾਂ (ਕਾਰਾ) ਬ੍ਰਾਮਾਨੌਦ ਰੇਪ ਛਾਂਦਾ ਪ੍ਰਧਤ ਵਿਜਾਦਾ ਹੈ ਵਾ:-(ਰੰਬੇ) ਨਿਸ਼ੇ ਪ੍ਰਾਰਬਧ ਰੂਪੀ ਕਾਮਾ ਅਤੁਸਟ)' ਸਭ ਕਥ ਅ ਕ ਨੀ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਸਚਾ ਹੋਣਾ ਦੇ ਹੀ ਕਾਰਾ ਲੋਕਾ ਹੈ ਵਾ ਜਿਸਤਾ। ਹਵਾਈ। ਅਸਾਂ ਨਿਸਚਾ ਹੋਣਾ ਦੇ ਹੀ ਕਾਰਾ ਲੋਕਾ ਹੈ ਵਾ ਜਿਸਤਾ। = * 3ਾਂ ਵਾਹਿਰਾਨੂ ਦੇ ਸੰਬੰਵਿਚ ਅਦੀਦਾ ਹੈ ਵਾਲੀ ਸ ੍ਰਾ ਜੇ ਸ਼ਤਿਰਾਰਾ ਦੁਆ ਹਾਂ ਪੁਆਮਰ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀ ਪ੍ਰਤੀ ਤੇ । жен, ਤਸ਼ ਆਦੇਸ਼ਰ) ਨਮਸਕਾਰ ਹੈ, '-ਸ਼ਰਮ - अंदम उभमवान प्रेरिम धूनम- रूस र का अपन र न · m5'v) (2/3) 5 × 1 THE HER ATTENDED 4" , 1) 8" A 7 1 3 1 . . Exhit 4 nalogially co. h 2, 4 .. . Alti ymha en .

where merities a describer

में भर भी संस्त्र के स्वयं (६००) तिहासी

ਨੂੰ ਤੀਹਵੀਂ ਪਉੜੀ ਪ੍ਰਾਰੰਭ ਨੂੰ ਅੰ ਤੀਹਵੀਂ ਪਉੜੀ ਪ੍ਰਾਰੰਭ ਨੂੰ ਏਕਾ ਮਾਈ, ਜੁਗਤਿ ਵਿਆਈ; ਤਿਨਿ ਚੇਲੇ ਪਰਵਾਣੁ॥ ਇਕੁਸੈਸਾਰੀ, ਇਕ ਭੇਡਾਰੀ; ਇਕੁ, ਲਾਏ ਦੀ ਬਾਣਾ॥ ਇਕੁਸੈਸਾਰੀ, ਇਕ ਭੇਡਾਰੀ; ਜਿਵ ਹੋਵੇਂ ਫਰਮਾਣੁ॥ ਜਿਵ ਤਿਸ਼ ਭਾਵੇਂ, ਤਿਵੇਂ ਚਲਾਵੇਂ; ਜਿਵ ਹੋਵੇਂ ਫਰਮਾਣੁ॥ ਉਹ ਵੇਖੇ, ਉਨਾ ਨਦਰਿਨ ਆਵੇਂ; ਬਹੁਤਾ ਏਹੁ ਵਿਡਾਣੁ॥ ਅਨਾਹਤਿ; ਤਿਸੇ ਆਦੇਸ਼॥ ਆਦਿ ਅਨੀਲੁ ਅਨਾਦਿ ਅਨਾਹਤਿ; ਜਗ ਜਗ ਏਕੇ ਵੇਸ਼॥ਵਿਆ

ਅਨਾਗਰ, ਜ਼ੁਕਾਵ:-ਜ਼ਿਬਾਂ ਤੇ ਗਿਆ ਕਿ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਇਕ ਮਾੜੀ ਅਰਥ 9 ਜ਼੍ਰਾਵ:-ਜ਼ਿਬਾਂ ਤੇ ਗਿਆ ਕਿ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਇਕ ਮਾੜੀ *ਪਾਰਟਰੀ ਵਸਾਦ ਹੋਂ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਤਮੁੜਦੀ ਦੀ ਉਤਪਤੀ ਮੰਨਦੇ ਹੈ।

ਆਪ ਵਸ ਵੇਡਰ ਕੇ 'ਭਸ਼ਤ ਸਵਦ ਹੈ ' ਉੱਤਰ ,--ਏੜਾ ਮਾਈ, ਜੁਗਤਿ ਵਿਆਈ :--ਇਕ (ਸਾਯੇ)

ਰਿਨਿਚਲ ਪਰਵਾਣੇ :--) ਅਤੇ ਜਿੰਦ ਗੁਣ 'ਅਰਸੈਟ ੋਂ ਤ

So on it

ਿੰਦਾਰੇ, ਕਿਸ਼ਨਾ ਦੇ 'ਫਿੰਦੇਸ਼ ਉਹਨਸ਼ਕੀ ਦਾ ਸ਼ਤਕ ਹੈ। (ਅਜਾ)। ਜ਼ਿਲ੍ਹੇਰੇ, ਮਤੀ ਇਕ, ਲੌਹਤੇ ਲਾਲ ਕੋਗ ਕਜੋ ਗੁਝ, (ਸਫਤਕ) ਸਕਲ, ਜ਼ਿਲ੍ਹੇਰੇ (ਨਿਸ਼ਨ) ਕਾਲਾ ਤਗ ਤਕ ਗੁਝ, (ਸਫਤਕ) ਸਕਲ, ਜ਼ਿਲ੍ਹੇਰੇ (ਨਿਸ਼ਨ) ਕਾਲਾ ਤਗ ਤਕ ਗੁਝ (ਵਾਲੀਕ ਪ੍ਰਿਜ਼ਨ)

ਿਰ ਸੰਸਾਰੀ '-- ਜੇ (ਮੈ) ਕਾਰੀ ਪ੍ਰਕਾਰ 'ਸਾਂ।' ਕਾਰ ਸਾਂ। ਜੇਵੇਂ ਚਾਵ ਜ਼ਰਦੇਸ਼ ਜਦੇ ਗੁੱ` ਹੈ, ਜੇ ਸੰਸਾਰ ਨੇ ਪਦਾ ਕਾਨ ਵਾਕਾ ਹੈ। ਉਸੇ ਕੁੱਦ ਸ਼ਰਦਸਤ ਵਚ ਬਾਦ ਪਹਿਤ ਭਗਾਨੂ ਭਗਦਸਨ।

् शिव डेंडा वी :-- रियम सूच होगा, प्राप्त हो बेनर होला मेरे

ਇਕ. ਲਾਏ ਦੀ ਬਾਣ: -frਕ ਨੇ (ਕ) ਨੇ ਭਾਵ ਨਾਸ਼ ਕਾਨ ਭਾਵਨਾ ਆਦਾ ਹੈ ਦੇ ਮੁਸੰ ਸਾ ਹੈ। ਕੇ ਸੀ ਆਦੂਸੀ ਜਿਸ ਦਾ ਇਸਤਜ ਦਾ ਕਰਦਾ। ਸਭ ਨੂੰ ਸਾਲਨ ਸੁਕਾਰਿਨ ਦਾ ਕਿਸ਼ੀ।

੍ਰੇ ਗਿਆ ਕੀ ਸਾਮਿਆ ਜੋ । ਨਾਮ ਪ੍ਰਤ ਨਾ ਅਵੇ ਸੇਕਾਂ । ਜਿਸ ਪ੍ਰਤ ਨਾ ਅਵੇ ਸੇਕਾਂ । ਜਿਸ ਪ੍ਰਤ ਨਾ ਅਵੇ ਸੇਕਾਂ । ਜਿਸ ਪ੍ਰਤ ਨਾ ਪ੍ਰਤ ਨਾ ਦੀ ਸਮ ਅਵਸਥਾ ਭਾਵ ਜੋਵਾਂ ਜਿਨ੍ਹ ਜਨ ਪ੍ਰਕਾਰੇ ਤੋਂ ਵੱਖਰੇ ਹੋਏ । ਜਿਸ ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਕਾ ਦੇ ਵੇਦ ਕਥ ਕਥਨ ਨਾਰੀ ਕਰਦਾ। ਉਸ ਸਾਵਿਆ ਤੋਂ ਜਿਸ ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਕਾ ਵਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਕਸ ਕਰਨ ਨਾਰੀ ਕਰਦਾ। ਉਸ ਸਾਵਿਆ ਤੋਂ ਜਿਸ ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਕਾ ਵਿਸ਼ਾ ਕਿ ਜਿਸ ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਕਿ ਜਿਸ ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਕਿ ਜਿਸ ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਕਿ ਜਿਸ ਦੇ ਜਿਸ ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਕਿ ਜਿਸ ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਕਿ ਜਿਸ ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਪ

ਰਹਵੇਖ, ਉਨਾ ਨਜ਼ਰਿ ਨ ਆਵੇ -

The second of th

a . Same

के अवस्थित हो है है है जिसका कर कर है जिसका कर के जा कर क ਬਹੁਤਾ ਏਹੁ ਵਿਡਾਣੂ :=ਜਿਹ ਬੜਾ (ਵਿਕਾਣ) ਅਸਚਰਜ ਹੈ ਕਿ

ਵਿੰਨ ਗੁਰੂ ਇਸ ੂਪ ਹਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਵਿਸ਼ਵਾ ਰੂਪ ਹੈ।

ਆਦੇਸ਼: ਤਿਸੈ ਆਕੰਸ :-ਚ ਜਿਧੇ! (ਆਦੇਸ਼) (ਆ ਦੇਸ਼) ਆਦੀ

ने कोत्र र विक्र है साली राजाने ने हैं। ਅਵਿ ਅਨੀਲੂ ਅਨਾਇ ਅਨਾਹਿਤ :--ੳਹ ਸਾਰੇ ਜਗਤ ਦਾ (ਸ਼ਾਇ) ਸ਼ੁਰੂ ਹੈ। (ਸ਼ਾਈਸ਼) ਨੀਲ) ਕਾਲੇ ਸਮਗਿਆਨ ਤਾਂ ਰਹਿਤ ਹੈ।

(ਸਮਾਬੰਦ) ਸਬੰਦ ਜਾਂ ਰਹਿਤ ਹੈ (ਸ਼ਾਨਾਗੱਤ) ਨਾਸ਼ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ। ਜ਼ਗ ਜ਼ਗ ਏਕੇ ਵੇਸ਼ :- ਜ਼ਰਾ ਸੰਗਾਂ ਵਿਚ ਇਕੋ ਹੀ (ਵੇਸ਼) ਸਰੂਪ

'ਜਗੂ ਜੂਗੂ ਸਾਚਾ ਹੈ ਕੀ ਹੋਸੀ।' (ਅੰਗ ੧੦੨੨) ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਯਥਾ :--

ਅਰਥ ੨ :-ਪ੍ਰਸਨ :-ਰੇ ਸਤਿਗ੍ਰੂ ਜੀ ! ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਨੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾ

ਤ੍ਰਿੰਨ ਦੇਵਤੇ ਤੋਂ ਸਾਲੀ ਨਚਨਾ ਕਿਵਾਂ ਰਚੀ ਤੋਂ

ਨ ਦਵਤ ਤ ਸਾਰਾ ਵਧਾ। ਉੱਧਰ :-(ਏਕਾ ਮਾਣੀ, ਜ਼ਗਤਿ ਵਿਆਈ; ਤਿਨਿ ਚੋਲੋਂ ਖਰਵਾਣ੍ਹ) (ਏਕਾ) ਭਿਕ ਜੇ ਪੁਸ਼ਸ਼ਰ ਹੈ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ਼ ਸਦੇ (ਮਾਈ) ਮਾਇਆ (ਜਗਿੱਤ) ਜੁੜੀ ਭਾਵ ਰਲਪਤਿਵਾਜਮ ਮਰੇਧ ਹੋਇਆ ਤੋਂ (ਵਿਆਈ) ਪ੍ਰਸ਼ਤਾ ਭਾਵ ਨੂੰ ਪ੍ਰਧਤ ਹੋਈ

ਭਾਰਿਨ ਰੋਸ਼) ਸਪਤ (ਪਰਵਾਣ ਪ੍ਰਵਾਰੇਕ ਪੈਂਦਾ ਹੋਏ।

*ਕਲਪਾ ਵਾ ਕਮ ਸੰਬਧ .- ਜੋ ਸਦਾ ਸਦਾ ਨ ਹੋਵੇਂ ਅਤੇ ਕਲਾਪਿਆ ਹੋਵੇਂ ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਅੱਗੇ ਦੇ ਨਾਲ ਘੰਤੇ ਵਿਚ ਜਿੰਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਪੈਂਦਾ ਹੁਦੀਆਂ ਹਨ। ਪਹਿਲੀ ਪਤਾਸ ਸਾਂ ਹੈ ਆਈ ਦੀ ਹੈ ਲਾਲ ਹੁ ਕੇ ਚਮਕਦਾ ਹੈ, ਦੂਜੀ ਸਾਤਣ ਸਕਰੀ ਅਤੇ ਹੈ। ਵਿੱਚਣ ਸਕਰੀ, ਭਾਰਮੈਸ਼ ਪੰਦਾ ਹੋਈ ਹੈ। ਅੰਗ ਤੋਂ ਹੁੰਮ

> 2" 31 44 n 4 1 2 2 4. 143 201-11 T 1 6-17 4 H 7 5 ad a trest j+1. H^{*}∈9 +

> > a St. Siche Se Se Se

ਸ਼ੀ ਕੁਦੂ ਜੀ ਸਾਹਿਬ

ਪਰਿੜੀ 30

ੇ _{ਕਰ}ਤੇ ਰਰਕ ਤਿੰਨੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਜਹਿੰਦੀਅੰ ।

ੂੰ ਰਰਕਾਤ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੀ ਬੁੱਸਮ ਦੀ ਸੱਤਾ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਜੜ ਮਾਇਆ ਹਸਕਤ ਇਹ ਨੂੰ ਇਸ ਪ੍ਰਾਹੀ। ਜ਼ਿਰਣ ਰੂਪ ਹੋਈ ਅਤੇ ਗੁਣਾ ਕਸਕੇ ਜੀਵ, ਸੀਸ਼ਰ ਹੋ ਕੇ ਸਿਸ਼ਣੀ ਆਈ। ਸਿੰਘਰਾਨ ਰੇਪ ਜਿਹੜੀ ਮਾਇਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਰਜੇ ਤੇ ਤੋਮੇ ਘੱਟ _{ਕਰੋ}। ਸਮਾਧੂਰਾਨ ਹੈ। ਉਸ ਵਿਚ ਚਤਨ ਦਾ ਗਾਜ਼ ਹੈਵੇਂ ਕਰਕੇ ਉੱਤ ਈਸਰ। ਕੁਆਰੇ ਸਮਾਧੂਰਾਨ ਹੈ ਕਰੋ ਸਮਾਵ ਅਤੇ ਤਰੇ ਼ ਅਤੇ ਸਭ ਪ੍ਰਾਹ ਜ਼ਰੀ , ਜਿਸ ਵਿਚੇ ਸਭੇ ਤੋਂ ਜਜੋਂ ਸਮਾਨ ਅਤੇ ਤਮੇਂ ਗੁਣ ਪ੍ਰਧਾਨ ਹੈ, ਅਵਿਦਿਆ। ੍ਰ ੧ ਰਸ਼ ਵਿਚ ਚੇਤਨ ਦਾ ਭਾਸ਼ ਪਿਆ ਤੇ ਉਹ ਜੀਵੇ ਕਹਾਣੀ। ਜਦੀ ਚੇਤਨ ਦਾ ਭਰਸ਼ਵਿਚ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਮਾਇਆ ਵਿੱਚ ਪਿਆ ਤਾਂ ਤਿੰਨ ਗਣ ਹੋਏ। ਜ਼ਿਵੇਂ ਭਾਸਵਾਦੀਆਂ ਦਾ ੂ ਹੁੰਦਾ ਜਾਂਦੇ ਭਾਸਵਾਦਾਆਂ ਦਾ ਕਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸਾਹਮਣੇ ਸਹੁ ਉਤਨਾਂ ਹੁੰਦੇ ਜ਼ਿਕਨਾ ਦਿਸ ਘੜਾ ਪਾਣੀ ਦਾ ਕਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸਾਹਮਣੇ ਸਹੁ ਉਤਨਾਂ ਵੱਕ ਹੈ। ਜਨਨ ਜ਼ਰ ਸੁਰਜ਼ ਦਾ ਪ੍ਰਤਬਿੰਬ ਘੜੇ ਵਿਚ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਜ਼ਰ੍ਹੇ ਬੱਦਲ ਆਵਿ ਆ ਜਾਣ ਕਰ ਸਾਹਿ ਪੈਂਦਾ। ਇਸੇ ਪਕਾਰ ਮਾਇਆ ਵਿਚ ਚੇਤਨ ਦਾ ਭਾਸ਼ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਤਾ ਵਰ ਰਚਨਾ ਰਚਦੀ ਹੈ। ਐਸਾ ਸਮਾਂ ਦੱਸਣਾ ਤਾਂ ਅਬਕਲ ਹੈ ਕਿ ਫਲਾਏ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਵਰ ਹਰ। ਨੂਰਵਾਮਾ ਉਸ ਤੋਂ ਪਾਸੇ ਉਲ੍ਹ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਰਬ ਵਿਆਪੀ ੍ਰ ਫਿਰ ਮਾਇਆ ਲਾਭੇ ਕਿੱਥੇ ਲੁਕ ਜਾਵੇਗੀ ? ਨਾ ਮਾਇਆ ਮਰਦੀ ਹੈ, ਕਿ ਮਰਨ ਤੋਂ ਸ਼੍ਰਿਸਟੀ ਲੈ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਅਜਨੀ ਨਾਦੀ ਹੈ, ਸ਼ੱਖਿਤ ਅਨਾਦੀ ਨੈਂ ਬਰਨ । ਭੂ ਵੇਗੇ ਪ੍ਰਸੀਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜਾਗਦੇ ਆਦਮੀ ਦੀਆਂ ਅਖਾ ਦਾ ਫ਼ਾਸ਼ ਔਗੇ ਹੋ ਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਸ਼ੋਂ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਅੱਖਾ ਮਿਚ ਜਾਦੀਆਂ ਹਨ। ਅਤੇ ਦਾ ਕਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕਈ ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਰੂਪ ਕੰਮ ਨੂੰ ਸਿੰਘ ਕਿਸਤਾ। ਜਿਸ਼ ਕਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕਈ ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਰੂਪ ਕੰਮ ਨੂੰ ਜਿਲ੍ਹਾ। ਆ ਹੈ ਪ੍ਰਸੰਸ਼ਰ ਜਦੋਂ ਸ਼੍ਰੋ-ਸਰਪ ਵਿਚ ਲੀ: ਜਿਸੀ, ਕਿਸਮਸ ਹੈ। ਰੂਜ ਾਣ ਸਮਾਪਤਿ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਉਸ ਵਧੇ ਤੋਂ ਅੱਖਾਂ ਦੀ ਜਾਣ ਵਤ ਸਮਾਪਤਾ ਵਾਲ਼ਵ ਮਾਇਆ ਵਿਚ ਪੈਣੋ' ਕੋਕ ਲਾਦਾ ਹੈ। ਮਾਲ ਨੇ ਨਿਕ ਨਾ ਕਵਾ ਵੰਗਤ ਪੀ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਜਿਸ ਪ੍ਰਦਾਰ ज का भी के हती दा मब छाता छ । । । इस्पान्यामध्योद है जानी है। उन्हें

(629)

, , , a *ਾ ਮੈਂ, ਪੱਕਬਿੰਬ ਦਾ ਨਾਂ ਪ੍ਰਾ • - ਸਾਰੇ) ਮਿਸਰ ਦੀ ਉਤਰਤੇ ਤ

म , रवदान्। नेझान भारत

3 3 4 1 1

ਦੀ ਬਾਣੂ॥) ਪਿੰਡ ਹ

Sinkakakakak

the state of the s र्थ . . . विश्व र वी प्रकृतिकार प्राप्त में विश्व की अनी राजा। of early agention assistant र्गात स्थेष अस्ति । स्थाप स्थाप समारू CH TENTO & SURA CENT ्रिक के रेक्ट के प्रदेश हैं हैं के लिख है के कि कारण हैं कि के रेक्ट के रेक्ट के कि कि कारण हैं की कारण हैं के कारण हैं की कारण हैं की कारण हैं की कारण हैं की कारण है , अवस्था मिल्लो के रहा हर हिन्द वजी है को उसा । word y egy parter ो र व मेर रा हिल्हामा र घाट संग्रेमण मेर छ। ਵਿਧਾ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੀ ਕੀ ਹੈ। ਜਿਸਨ ਦੇ ਵੱਢ ਤੇ ਕਾਸ਼ਕੌਰ ਚੋਣਾ ਦਿਸ਼ਗਤ ਸਿੰਘ ਵਿਧਾ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੀ ਕੀ ਹੈ। ਜਿਸਨ ਦੇ ਵੱਢ ਤੇ ਕਾਸ਼ਕੌਰ ਚੋਣਾ ਦਿਸ਼ਗਤ ਸਿੰਘ भी । इर महत्त्वी च पर्छ भर। दिस्ह भी है है। भिने ऐतर सु ਲਸ ਸਵਾ, ਵਿਚ ਵਿਚ ਕਾਲ ਸਾਲ ਦੀ ਸਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਪ੍ਰਾਰਪ੍ਰਸ਼ਸ ਨੇ ਇਹ ਨੇ ਵਵਾਂ ਹੋਵਾ ਕੇ ਤੇ ਹਨ। ਭਿਸ਼ਧਕਰ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਫ਼ਿਲ, ਵੇਟ ਦੀ ਨੇ 'ਬੜ੍ਹੇ ਆਈ ਵਿਚ ਦੀ ਬੜ੍ਹੀ ਦਾ ਹੈ। ਇਕ ਬ੍ਰਾਮੀ ਨੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿਚਾਲ ਵਿੱਚ ਦਾ ਆਦਰ ਪਈ ਹੋਈ ਹੈ, ਜੋ ਗ੍ਰਹਮਾਨ ਉਚਾ ਤ ਵਦਾ ਵਿੱਚ ਜੇਸਾ ਅੰਨੂ ਵਾਈਦਾਦਾ ਹੁਕਿ ਵੇਸ ਪੀ ਸੂਖਰ ਨਾਵੇਂ ਜੀਵੇਂ ਜਨ ਵੇਲਾਂ ਵਿੱਚ ਜੇਸਾਂ ਅੰਨੂ ਵਾਈਦਾਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵੇਸ ਪੀ ਸੂਖਰ ਨਾਵੇਂ ਵਰਾਨ ਸਵਾਲੇ ਆਰਗ ਨਿਸ਼ ਪ੍ਰਤਾਰ ਜਿੰਦ ਦਵੀ ਸਮਝਵਾਂ) तंद अ मेर्स र घड । अर ५ वर ५ व THE DOME DEPOSIT OF A ROCKET) IN . 生物 人名西蒙古 人名英格兰人 to the same to specify the beautiful to be a 1 1 1 . 1 . 1 . 1 . 1 . 1 R RILLER Entre of the end that the Property 1 100 4 - 1 4 4 4 4 1 A 4 2 张元11 时, A ...

ੂੰ ਜੰਪ ਜੀ ਸ਼ਾਗਿਤ 18241 Some of the state of the state of the second state of 30 ਤੇ ਅਸਤਾਕ ਹੈ, ਜੋ (ਦਸ) ਸਾਧਨਾ ਤੋਂ (ਅ) ਜਾਹਜ ਨੇ ਭਾਵ ਉਸਟੂ ਕੋਈ ਸਾਧਕ (, . . e' x 3 3 J 1 , ਉੱਲੜੇ ਜ਼ਰੂ ਅਤੇ ਅਤੀਲ ਅਤਾਦਿ ਅਤਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਅਤੀਲ ਅਤਾਦਿ ਅਤਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਸੀਆ, ਨੀਲ ਭਾਵੇਂ ਕਾਲੇ ਤਜੇ ਹਾਂ ਹੈ, ਸਮਾਂਦ ਤੋਂ, ਨਾਜ਼ ਤਾਂ ਅਤੇ ਸੀਆ, ਨੀਲ ਭਾਵੇਂ ਕਾਲੇ ਤਜੇ ਹਾਂ ਹੈ, ਸਮਾਂਦ ਤੋਂ, ਨਾਜ਼ ਤਾਂ ੂਰਗਾਇਕਵਸ਼ਗ) (ਦ੍ਰਤ) ਦੌੜਾ ਅਸਟਮਾ :- ਸ਼ਾਮਚਾਰੀ, ਗਿਸਤੀ, ਤ ਪ੍ਰਮਾਰਤ ਸਾਂਤ ਆਈ ਵਿਚੇ (ਅਗ ਕ ਤੁਆ ਹੈ। ਆ ਨਿਕੇ (ਵੇਜੇ ਸੁੱਧ ਹੈ ਅਰਥ ਰੋ : ਜਪ੍ਰਸਨ : ਹ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ਼ ! ਸਿਖ ਨੂੰ ਪ੍ਰਪਤੀ 125, 5 3 ਦੇ --:-(ਸੋਕਾ ਮਾਈ) ਵਿਆਕਰਣ ਅਸਸਤ ਕੁੱਕੇ ਦੁਕਮ ਵਿਚੋਂ ਐਂਟ ਵਰੰ ਦੇਖ ਅਮਾਈ ਣਿਵਿਆ, ਇਕ (ਅਮਾਸ) ਮਾਨਿਆ ਤੇ ਜੀ ਤ ਜੇ ਸ਼ਹ • ਭਾਰਕ ਕਰੋ ਬਾਹੁਕਾ ਮੇਕ ਸਦਾ ਮੈਵਿ ॥ (ਅੰਤ 823)। ਹਾਤ ਵਿਆਵੀ,) ਸ਼ਰਿਤਜ਼ੂਜ਼ੀ ਦੁਸ਼ਖਦ ਹੈ। ਹੀ , ਸਮਾਵ । ਕੇ ਵੱ- ਆਮੂ ਦੀ 'ਬੁਤੀ *ਸਗਰਚਤ ਫ਼ਿਸ਼ (ਵਾ ਮੁਸ਼ਸ ਦੇ ਮਰਨਾਂ ਵਾਲੇ ਰੇ ਅ- ਬੰਗ ਦੀ ਸਥਾਸ਼ਹਤ ਅਤੇ ਸ਼ਹੂਰ ਦੇ ਜੈ ਸ਼ਹੂਰ ਅਤੇ ਸ਼ਹੂਰ ਜੇ ਅ- ਬੰਗ ਦੀ ਸਥਾਸ਼ਹਤ ਅਤੇ ਸ਼ਹੂਰ ਸ - 122 CB (163454) FET 3 - 10-**** # 48 a 31 want them somether him to the some . IT M 1 5 THE M 1 wh thing has an , . " Hold'

Annah. . 1.

ਪਉਤੀ ਤਨ ਕ ਪ੍ਰਮਾਣ ਸਿੰਕ ਸੰਸਾ :-ਜਿਸਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੰਚ ਸ਼ਾਹਿਬ ਜੀ ਸਾ ਪਾਲ ਨਹੀਂ) ੇ ਸ਼ਹਿਆ, ਉਸ ਨੂੰ ਸਮਾਂ ਹੈ ਕਿ ਗਾਰਬਾਂ ਅੰਤਿੰਗ ਕੀ ਜ਼ਿਸ਼ਤਿਆ ਹੈ ਇਆ ਹੈ है। ਅਦਾਵਾਰ ਹੈ। ਅਜ਼ੀਵਾਰ ਕਰਨ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਕਿ ਵੱਤੇ ਦਾ ਤੋਂ ਇਹ ਪ੍ਰਮਾਣ ਗਤਿ ਸੰਸ਼ਾ ਹੈ। ਵਰਗ ਦਾ ਕਰਨ ਕਰਕ ਨਾਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਦੀ ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਊ ਸਾਹਿਬੂ: ਇਹ ਸੂਵਾ ਕਰਨ ਕਰਕ ਨਾਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਦੀ ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਊ ਸਾਹਿਬੂ: ਕੀ ਦੇ ਭਾਜ਼ਬਾ ਕਰਤੇ ਹਾਲ ਸ਼ਵਣ ਕੀਤਾ ਵਾਂ ਕਿਸ ਆਇਆ : ਵਿਭਾਗਤ ਕਰਨ ਹਨ। "ਅਕੇ ਤੇ ਹਕਿ ਬੜੇ ਜਾਨ । ਕਾਰੋ ਭ੍ਰਮਤਰਸੀ ਸ਼ੁਮ ਭ੍ਰਮਤੁਨ ਭਾਈ ਤਵਿਆ , ਰ ਰਾਗਿਆ ਸ਼ੁਰੂ ਬਾਨ ਾਂ (ਅੰਗ ਪ੍ਰਤੁਹ) ਾਸਗਲ ਬਨਸ਼ਪ੍ਰਤਿ ਮਹਿ ਬੇਸ਼ਤਰ ਸ਼ਗਲ ਕੁਧ ਮਹਿ ਘੀਆ।। ਸਗਲ ਦਾਸਥਾ ਹੈ ਜਾਂਤ ਉਰ ਨੀਰ ਸਹਿ ਜਾਂਤ ਸਮਾਣੀ ਘਟਿ ਘਟਿ ਮਾਹਊ ਜੀਆ ਪੇ (ਅੰਗ ੬੨੭) ਤੋਂ ਾਊਰ ਕਰ ਜਾਹਮ ਜਾਂਪਤਾ ਲੱਗ ਗਿਆ ਕਿ ਗਰਬਾਣੀ ਵਿਚ ਅਦੇਤ ਦਾ ਕਥਨ ਹੈ। ਇਉਂ ਪ੍ਰਮਾਣ ਰਾਹਿ ਸੰਸਾ, ਸੁਵਣ ਕਰਨ ਨਾਲ ਨਾਸ਼ ਹੈ ਗਿਆ (ਜਾਣ ਰਾਤ ਸਰਤ ਹੈ. ਜ਼ਿਵਾਂ ਮਹਾਂਗੀਨ ਨੂੰ ਸੰਸਾ ਪੈ ਗਿਆ ਕਿ ਸਤਿਗਰੂ ਗ੍ਰੀਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਵਿਚ ਇਸਲਾਮ ਦੀ ਨਿੰਦਾ ਲਿਖੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਮਹਾਰਾਜ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਦਾ ਸਰੂਪ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕਰਵਾ ਕੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤੇ ਤਾਂ ਹੁਕਮਨਾਮਾ ਆਇਆ :-'ਯਕ ਅਰਜ ਗਵਤਮ ਪੋਸ਼ਿ ਤੋਂ ਵਰ ਗੇਸ਼ ਕੁਨ ਕਰਤਾਰ ॥ ਹਕਾ ਕਬੀਰ ਕਰੀਮ ਤੂ ਤੇ ਐਬ ਪਰਵਦਗਾਰ ॥ (ਅੰਗ 2২੧) ਅਥਵਾ–'ਅਵਲਿ ਅਲਹ ਨੂਰ ਉਹਾਇਆ, ਕੁਦਰਤਿ ਕੇ ਸਭ ਬੰਦੇ ॥'(੧੩੪੯) ਅਬਾ-'ਫਰੀਦਾ ਖਾਲਕ ਖਲਕ ਮਹਿ ਖਲਕ ਵਜੋਂ ਰਬ ਮਾਹਿ॥' (੧੩੮੧) ਇਹ ਸਕਮਨਾਮੇ ਜਦੋਂ ਸ਼ਵਣ ਕੀਤੇ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲਗ ਗਿਆ ਜ਼ਿ ਗਾਬਾਣ। ਵਿਚ ਸਕ ਨੂੰ ਸਾਚਾ ਚੋਪਦੇਸ਼ ਹੈ । ਇਸ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਮਜ਼ਹੂਰ ਦਾ ਾਵੀਕਾਸ਼ ਵਹੀਂ ਹੈ। ਸ਼ਰਿਆਈ ਕਹੀ ਹੋਈ ਹੈ । ਪਖੰਡ ਦਾ ਖੰਡਨ ਹੈ -ਸ਼ਰਧਾ ਬਾਲ ਇਕਵੇਜ਼ਾ ਮੋਹਰਾ ਕੋਟਾ ਕਰਕੇ ਨਮਸਕਾਰ ਕੀਤੀ। ਕ, ਪਸੰਯਾਗੀਕ ਮੌਸਾ :–ਜੀਵ ਐਸ਼ ਦਾ ਭੇਦ ਗਿਆਨ ਸਤਿ ਹੈ, ਕਿ ਲ 👵 🐇 ੀ _{ਗਿਆ}ਲ ਸੀਤ ਹੈ ? ਏਹ ਸ਼ਚਣਾ ਕਿ ਮੈਂ ਅਲ**ੰਗ ਹਾਂ, ਉਹ ਸ**ਰਘ ਕਿਕਾ ਕਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੋਵਗੀ ? ਇਸਦੀ ਨਵਿਰਤੀ ਅਕੇਂਦ ਦੀਆਂ ਸਾਹ-ਕਮੂਤੀਅ ਭਾਰਕ ਮੁਖਾਵੀਅ ਦੁਆਰਾ ਮੰਨਣ ਕਰਨ ਨਾਲ ਇਹ ਪੰਸਤ א חקר בים האו

ਪੳੜੀ 30 ਰਿਸ਼ ਪ੍ਰਕਾਰ ਇਕ (ਭੁੱਕ) ਭੌਗੇ ਪਾਉਣ ਵਾਲੀ, ਜੋ ਵਿਧਾਰਜੇ ਬੱਧੀ ਹੈ, ਵਿਸ਼ ਦਾ (ਅਰੀ) ਦਸ਼ਮਣ ਜੋ ਨਿਧਿਆਸਣ ਹੈ, ਇਹ ਪੈਂਦਾ ਹੋਇਆ। ਇਹ ੇ ਦਾ ਵਾ (ਆਰਾ) ਪ੍ਰਿਸ਼ ਹੇਰ ਭਾਵਨਾ ਸੰਮੇ ਦਾ, ਨਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ । ਵਿਪਰੀਤ ਭਾਵਨਾ ਸੰਸਾ ਇਹ ੂੰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਸਤ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਦੇ ਕਹੇ ਤੇ' ਉਲਟ ਚਲਨਾ। ਕਹਿਣਾ ਕਿ ਜੇ ਜੋੜ ਪ੍ਰਵੇਦ ਸ਼ਾਸਤ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਦੇ ਕਹੇ ਤੇ' ਉਲਟ ਚਲਨਾ। ਕਹਿਣਾ ਕਿ ਜੇ ਜੋੜ , । ਜਿੱਤੇ ਰੱਬ ਦਿੱਸਦਾ ਨਹੀਂ, ਇਸ ਕਰਕੇ ਹੈ ਨਹਨ। ਤੇ ਤੁਸੀਰ ਹੈ। ਫ਼ਿਰਿਰਤੀ:-ਨਾ ਦਿਸ਼ਟ ਵਾਲੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਤਾਂ ਬੇਅੰਤ ਹਨ ਪਰ ਉਹ ਨ _{ਵੀਆਂ} ਜ਼ਰੂਰ ਹਨ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਨਾਂ ਵਿੱਖਣ ਵਾਲੀ ਚੀਜ਼ ਹੁੰਦੀ ਹੀ ਰੰਗ ਜਨੂਰ -ਮਾਜਵਾਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿਚ ਆਪ ਪਾਇਆ ਸੁਰਮਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਸਦਾ। ਸਰੀਕ : _{ਮੂਬ} ਰਾਮ, ਕੋਰ, ਭੁੱਖ, ਤ੍ਰੇਹ ਆਦਿਕ ਬੇਅੰਤ ਵਸਦੇ ਹਨ ਕੀ ਉਹ ਕਦੀ ਹੈ। ਵਰ ਕਾਲ ਦੇ ਸ਼ਿੰਹ ਹਨ ? ਦੇਖਣ ਵਾਲੀਆਂ ਅੱਖਾ ਦੀਆਂ ਧੀਰੀਆ ਹੀ औ ਫ਼ਸ਼ਨ ਆਪ ਆਪ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵਿੱਸਦੀਆਂ । ਕੀ ਕਹਾਗੇ ਕਿ ਸਾਡੀਆਂ ਧੀਰੀਆਂ ਨ ਹੀਂ ਹਨ ? ਨੂੰ ਨੂੰ ਾਈ ਗੁਲਾਬ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ 'ਮੌਬਸ਼ ਪੰਥ' ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਏਹ ਭੀਜ਼ਾ ਨੂੰ 'ਦੂਰ ਸਮੀਪ ਇੰਦ੍ਰੇ ਕੀ ਹਾਨ॥ ਮਨ ਚੌਚਲ ਸੂਖਮ ਇਰਹਾਨ । ਜ਼ਿਲਸਕਾਰ ਸਜਾਤੀ ਸੰਗ । ਇਹ ਅਠ ਦੇਖ ਜਾਣ ਚਿਤ ਅੰਗ ।।' ਰੂਜੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਿਛੇ ਰੱਬ ਕੋਈ ਰਾਜਾ ਹੋਣ ਹੈ ਤੋਂ ਤੋਂ ਤੋਂ ਤੋਂ ਤੋਂ ਤੋਂ ਦਾ ਵੀ ਹਾਲਤ ਤਾਂ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ ਸਰਜ ਪ੍ਰਕੱਖ ਚੜਦਾ ਹੈ ਹੈ. 'ਉੱਲ ਦੇਣ ਉਰਾਹੀਆਂ ਸ਼ਾਹੂਦੀ ਚਾਸਦਾ ਕ। ਸ਼ਰਮ ਦੜੇ ਨ ਕੁਲ ਵਿਖੇ ਬਾਤ ਕਿ ਰਿਨ ਸਥਾਵ । । ਣ ਹਾਵੜੇ ਵੱਡੇ ਸਾਇੰਸਦਾਨ ਵੀ ਮੰਟਨ ਸ਼ਜ਼ਾ , ਾਂਕ ਅਸ / ਦਾ • ਵੱਡਾ ਪੁਰੰਧ ਜੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਸੰਤੇ ਜਿਹ[ਾ] ਤੇ ਜੂਵ ਤੋਂ ਜ਼ੜ੍ਹੇ , ਸ਼੍ਰੀਛਪਟੇਵ ਰਤੀ ਮਾੜ ਵੀ ਫੇਤਕ ਨ ਹੁਵਾਂ ਤ ਜ਼ ਜ਼ਿੰਮਰ ਬੰਦਲ ਪੈਂਕੇ ਹੱਟ ਜਾਵੇ ਅਹਾਂ. ਜ਼ਾਂ ਕਮ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਉਸੇ ਵਾਪਸ਼, , ਬਜੇਕੀ ਦ ਰਿਹਾ ਹੈ। ੱਕ ਹਵਾ ਮਹਿਜ਼ਕ ਉਹ ਮੌਕਾ । । ਵੇਜ਼ਬਾਰਾਮ ਹੋਣ ਸਾਰ ਸਾਹਾ ਦਾ ਸ਼ਿਲ੍ਹ , ਸਕਮੀ ਮਕਤੀਆਂ ਦ ਤਿਸਮ , '+ ਤਾਂ ਸੰਮਾਰੇ 'ਰੋਜ਼ ,ਵਾਂ

. Ashar makakan mana .

ਾ ਹੈ ਜਿਸ ਕਿਵਜੀ, (ਕੈਡ+ਅਰੀ) ਵਿਆਕਰਣ ਸ

· v 19 a1

केंद्र र र विवरंत्र प्रक्र कार्य कार्य सम्मित्र सम्मित्र सम्मित्र सम्मित्र सम्मित्र सम्मित्र सम्मित्र सम्मित्र न राज प्रकार के भाग स्टार स्टल्स्यो, हिपालस स्रोधि हा भ हार विस्तार में गांची के स्वाप्त स्वाप्त कर कर के सामग्री के स्वाप्त के स्वाप ਲ ਜ਼ਿਆਦ ਦਸਤ ਤੋਂ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦ ਦਸਤ ਤੋਂ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦ ਦਸਤ ਤੋਂ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦ ਦਸਤ ਤੋਂ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦ ਦਸਤ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦ ਦਸਤ ਦਾ ਜ਼ਿਆਦ ਦਸਤ ਵਿੱਚ ਦਸਤ ਜ਼ਿਆਦ ਦਸਤ ਤੋਂ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦ ਦਸਤ ਦੇ ਜ਼ਿਆਦ ਦਸਤ ਦੇ ਜ਼ਿਆਦ ਦਸਤ ਦੇ ਜ਼ਿਆਦ ਦਸਤ ਦਾ ਜ਼ਿਆਦ ਦਸਤ ਦਾ ਜ਼ਿਆਦ ਦਸਤ ਦਾ ਜ਼ਿਆਦ राग्टर के बहु के रामिताल राह बस रोजार है है है ਸਾਵਿਕ ਗਾਹ ਦੇ ਨੂੰ ਡੀ ਜਾਂਦ ਦਿਵਾਸ਼ਤ੍ਰ ਗਿਆਨ ਹੈਦਾ ਤਿੰਦਆਂ, ਜਿਸਤ੍ਹ ਨ ਦੇ ਸ਼ਿਸ਼ਤ ਨੇ ਸ਼ਿਕਤ ਕਰਿਕ ਕਰਿਕ ਸੰਸ਼ਾਰ ਨੂੰ ਸਮੇਂ t_y ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸਾਹਿਤ ਸ਼ਹਿਤ ਸ਼ਹਿਤ ਹਨ। ਇਹਨਾਸ਼ਹਿਤ ਨੂੰ ਲਾਕਤਤ । ਅ ਸ਼ੁਸ਼ਾ ਕਾਰਤ ਸ਼ਹਿਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸ਼ਹਿਤ ਹਨ। ਕੀ ਨੂੰ ਲਵੇਤ ਮੈਂ ਉਹ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲਾਵ (ਬਾਸ਼ ਪ੍ਰਕਾਤ ਦੇ ਹੈ; ੇ ਮਾਂ ਕੀਟ ਵਰ ਕਿ ਜੇਵਾਸ਼ਕਰੀ (ਸੰਗਾਣ) ਜਿਵ ਆਪਾ (ਕੀਤ 18 ਤੋਂ ਆਪਣਾ (ਕੀਤ 18 ਜੱਖ ਕੇ, ਵੇਖ ਨਾਜੀਕਤ ਹੈ ਇਸ ਵਾਕਾਸ ਕਵਾ ਹੈ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਰ ਕਰਕ ਵੱਖ ਲਵਾ । ਜਿਵੇਂ ਸ਼ ਜ ਕ ਅਸਤਾ ਹੈ। ਬਰੂਨ ਕੰਲ ਬਣਾ ਹੈ। ਜਾਣਾ ਨੇ, ਬੇਟ ਦੇ ਆਗਣ ਤੋਂ ਮਿ੍ਰਾਵਨਨੀ ਕੌਜ ਹੈ। ਚੜ੍ਹਾ ਤਾਲ ਦਾ ਵਿੱਚ ਸਭਾਵ ਹੈ। ਜਿਸ ਨੇ ਜ਼ ਦੀ ਹੈ, ਬੰਦੇ ਅਤਿਆਂਤ ਅਦਿ ਸਭਾਵਾਅਤਾਵ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਨੇ ਅਪੱਖ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਹੈ. ਇਸ ਤੱਤ ਵਧੇ ਦੁ ਇੰਦਿ ਫੈਰ ਹਾਂਦਿਆਂ ਅਪਰਾਰਕਾਰ ਪ੍ਰਭਾਰ ਨਹੀਂ ਫਿਰਦੇ ਕਿਸ ਦੀਜ਼ ਨੂੰ ਦੇਖਣਾ, ਸੁਨਣਾ ਚਾਹੁ, ਪਸ਼ ਵਾਗ ਅੱਧ ਭਾਰ ਨਹੀਂ ਫਿਰਦੇ ਕਿਸ ਦੀਜ਼ ਨੂੰ ਦੇਖਣਾ, ਸੁਨਣਾ ਚਾਹੁ, ਰਜ਼ ਨੂੰ ਦਖਵ, ਸਾਵਿ ਤਕਾ, _{ਵਾਜੀਆਂ} ਰਾਜ਼ਾ ਵਲ ਧਿਆਨ ਨੂੰ ਇੰਦਿ। ਵੱ - ਵਿਸ਼ ਅਕਥ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਲਾਉਂਦ ਹਨ) ਾ-ਕ ਸਕ'ਤੇ। ਤਕ ਪ੍ਰਮਾਣ ਗੀਤ ਸਕ ਦਾ (ਅਰੀ, ਵੈਰੀ ਹੈ ਦੁਆ 'ਸ਼ਵਣਾ' ਪਾਰ ਵੀ ਹੈ ਦੇ ਕਹੇ ਵਿਆਂ ਭੜੇ ਅਰੀ। ਮਾਇਆਂ ਰੁਖੀ ਇਸਤੀ ਤੋਂ ਅਤੇ ਆਮ ਦੀ ਜਾਂਕ ਦ ਦੁਸ਼ਾ, ਪ੍ਰਮੇਯ ਗੀਤ ਸੰਸ ਦਾ (ਅਤੀ -ਮੰਵਰਵਜ਼ ਸ਼ ਕਰਵਾਰਿ ਬ੍ਰੀਮ ਤੇ ਜੀਵ ਇੱਕ ਕਿਵੇਂ ਨਿਹੁ भारत वार्ता वर्गातम् मान्याताः स्टे स्विन्स वर्गात्वः अ प्राप्त के क्षेत्र । हास बन्दा । सिर्दे विसे सित्र क ਮਤਰਮ ਨੂੰ ਕਰਨ ਨੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਰ ਕਿ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਸਤਰਮ ਨੂੰ ਕਰਨ ਨੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਰ ਕਿ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ तर र दे राजन को न् मुका ना हो। ਹ । , , ਵਰਾਵਾ ਛੋਟਾਪਣਾ ਛੱਕ ਜਿਹਾ। ਹੈ, ਚ . . , ਮੁਕਾਰ ਸਿਤ ਸ਼ਇਕ ਹੀ ਹੈ। • • ਜਾਣਦਾਅਤਪੱਸਤਾ ਛੱਤ ਵਿਖਨ

हु - ५ जो प्राधिष्ठ (£33) 1.3/ A Contag Egist of the State of the Andrew Andrew Andrew 190 ਵਿੱਤੀ ਦੀ ਨਿਆਈ ਸੀਜ਼ਰ ਦੀ ਸਰਬੱਗਤਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤ (ਸ਼ਾਕੀ ਸੰਤ, ਚੇਜਨ, (ਨੇਵਾਂ ਰਾਜ਼ ਦੇਹੀਂ ਵਿਚ ਇਕੋ ਹੀ ਹੈ । ਨੇ ਜ਼ਰਦਾਰ ਸੰਭਾਵ ਅੰਭਾਵ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਮੇਯ ਗਤਿ ਸੰਸੇ ਜਾਣਾਜ਼ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਨੂੰ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਵ ਸੰਭਾਵ ਅਤੇ ਉਹ ਵਿੱਚ ਨ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੀ ਬਾਣ ॥) ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਨਿਹਿਆਸਣ ਹੋਇਆ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਵਿਧਾਰੀ। ਰ ਜਦੇਰ ਕਰ ਹੈ। ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਨੂੰ (ਸ਼ਲ੍ਹੇ) ਲੈ ਕਰਤ ਦੀ (ਸ਼ਲ੍ਹੇ) ਆਦਤ ਹੈ। ੇ ਜ਼ੁਰਤਜ ਬਧੀ ਜਾਂ ਵਿਧਾਨੀਤ ਗਾਵਤਾਂ ਇਹ ਜਿਜੇ ਨਾਂ ਆਦਿਕ ਨੂੰ ਜੰਦ ਨੇ ਜ਼ਿਹਤਜ ਬਧੀ ਜਾਂ ਵਿਧਾਨੀਤ ਗਾਵਤਾਂ ਇਹ ਜਿਜੇ ਨਾਂ ਆਦਿਕ ਨੂੰ ਜੰਦ ्र भारतार विस्तार विस्तार है। अन ही। यह मेरा निम्न महारहे । ज ਕੂ ਉਸ ਨੂੰ ਬਾਉਂਦਾ ਹੈ ਉਸੇ ਤਰਾ ਆਪਣੀਆਂ ਜ਼ਿੰਦਾਆਂ, ਮਨ ਅਤੇ - ਨਿਲ ਸਮਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਆਗਿਆ ਅਣਸਾਤੇ ਚਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਫ਼ਾ;⊷ਜਿਵਾਂ ਉਸ ਅੰਤਰਜ਼ਾਮੀ ਨੂੰ ਭਾਉਂਦਾ ੧ ਉਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸਿਸਟੀ ਨੂੰ इस मिला है। ਵਾ: ਜਿਵੇਂ ਸ਼ਤਿਗੁਰੂ ਮੀ ਨੂੰ ਭਾਉਂਦਾ ਨੇ ਉਸੇ ਪ੍ਰਤਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਬੇਤੇ, ਵਰਭਾਰੇ ਨੂੰ ਚਲਾਉਂ ਦੇ ਹਨ। ਫ਼ਵਾਰ ਦੂ ਹੈ। ਵ:-ਜਿਵੇਂ ਤਿਸ ਬ੍ਰਹਮ ਬੇਤੇ ਨੂੰ ਭਾਵੇ, ਜਗਿਆਸੂ ਉਸੇ ਤੇਗੂ ਆਪਵੇ ਆਪ ਫ਼ ਵਾਹੜਾ ਵਿੱਚ ਚਲਾਵ । ਸਫ਼ ਹੋਵੈ ਫਰਮਾਣੂ ॥) ਜਿਵੇਂ ਇੰਜਿਆਂ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੈ ਹਨ। ਅਫ਼ ਹੋਵੈ ਫਰਮਾਣੂ ॥) ਜਿਵੇਂ ਇੰਜਿਆਂ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੈ ਹਨ। ੂ ਮਿਸ਼ਸ਼ੇ ਤਰਾਂ ਹੀ ਚਲਦੇ ਹਨ। ਵਿਕਾਸ ਵੱਲ ਸਮੀ 🛴 🗵 ਕਾਵੇਰੇ, ਬਨਾ ਨਦ^ਰਰ ਨ ਆਵੇ;) ਉਹ ਪ੍ਰਤਾ ਹੈ ਆਪਣੇ ਜਾਂਦੀ , ਵੱਬਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇੰਦੀਆਂ ਅਤੇ ਮੁਲਾ ਨਾ ਨਾ ਨਾ ਵਿਸ਼ ਼ ਜ਼ਰੂਰਗੀ ਆਉਂਦਾ । ਉਹ ਲੰਗਾ ਅਤਰ ਪਤ ਜ਼ਰੂਰ ਵਤ . . IN 2H 3. ਭਾ∹ਜ ਬਾਮ ਬੇਤਾ ਜਾਂ ਮਨ, ਨਿੰਦੇ ਨਾ ਼ਾਂ ह ते. ए असेश भाउप भाउ ा, पन से (ह) तिवर १ . . Pener hi ह स , रेनुकाम, मन्द्र देनेत्र , , , , . क सम्माली दिहाती हुन । । . Andre de de de de de conse

🖍 ਜੰਮੂ ਜੀ ਸ਼ਾਹਿਬ

MR SE J. LOGIZ V. CHARLES OF S. L. L. CHARLES OF S. L. CH ੍ਰਿਸ਼ਤ ਜ਼ਿਵਤ ਨਿਹੁਸ਼ਤਾ ਤਾਂ ਹੈ ਅਸਤਕਰ ਹੈ। ਜ਼ਿਵਤ ਦੇ ਨੁਸ਼ਹ ੍ਰਿਸ਼ਤ ਜ਼ਿਵਤ ਨਿਹੁਸ਼ਤਾ ਹੈ ਅਸਤਕਰ ਹੈ। ਜ਼ਿਵਤ ਦੇ ਨੁਸ਼ਹ SHIP TERETIFE HITCH STONE & WHEN E STEERERS ਮੇਜ ਸ਼ੀਆਂ ਵੱਧਮੀ ਕਵਿਆ ਨੂੰ ਜੀਵਮਵੀ ਹੈ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਗਿਆਰ ਵੱਖ

ਸਿੰਗ ਇੱਕ ਵਿਆਹੇ ਦੀ ਜਨ ਕੇ ਇਹਾਲ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। रक स्थाप्त नरशार देंगा ਜਿਕਾ ਵਿੱਚ ਜਾਵਿਆ ਹੈ । (ਅਦੇਮਾ ਸਿੰਆ ਸਾਂ) ਜਿਸ ਵਾਤ ਹੈ ਸਾਹੀ ਨਮਸਕਾਰ ਹੈ ਜੇ ਸਟੇ

ਦੇ ਸਹਾ ਵਿਚ(ਅ) ਅਦਿਸ਼ ਹੋਵਸ ਹੈ। ਕਾਸ਼ਦਾ ਸਦਾਆਂ ਅ ਸ਼ਵਿਆਰੇਕਸ਼ਵੀਦ ਅਤੇ ਜਿਹ ਦੀ ਸ਼ਤੋ ਜਗਤ ਦਾ ਅਦੀ ਜਪ के अर्थ भीय देने में से टरें , बह बेश में से मिर को केटरें हैं हैं स ਪੰਦ ਹੈ । ਜਨੇ ਅਨੇ ਇਸ ਸ਼ਾਇ ਤੋਂ ਗੋਹਨ ਹੈ, ਵਾਸ ਤੋਂ ਹੀ ਹਨ ਹੈ। ममान्त्र नरे हम् । स्वा न्त्र स्वा राष्ट्र राष्ट्र देश चेल् नर् ਜਿਸਤ ਸੀ ਸਮਾਦਕ ਕੇ ਵੇਂ ਇਨ ਹੀ ਲਵੇ-ਇਰ ਹੈ। ਦੇ ਹੈ। ਵਿਸ਼ਨ ਸੀ ਸਮਾਦਕ ਕੇ ਵੇਂ ਇਨ ਹੀ ਲਵੇ-ਇਰ ਹੈ।

ਹੀ ਨਿਟਗਰ ਸੰਕ, ਚਾਕ, ਆਵਦੇ, ਵੇਸ਼ੇ ਸੰਦੂਪ ਹੈ ਯਾਗ :--ਅਰਗ ਜੀਗ ਏਕੋਸ਼ਦਾ ਮੋਈ ੂੰਝ ਗ੍ਰੇਰ ਬੀਚਾਰ । (ਅੰਗ ੨੪੫)।

ਇਕੱਤੀਵੀਂ ਪਉੜੀ ਪਾਰੰਭ

ਆਸਣ ਲੈਂਇ ਲੈਂਇ, ਤੰਡਾਰ॥ ਜੋ ਕਿਵੂ ਪਾਇਆ; ਸ ਏਕਾ ਵਾਰ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੰਖੈ; ਸਿਰਜਟਵਾਰ॥ ਨਾਨਕ ਸਦੇ ਕੀ; ਸਾਚੀ ਕਾਰ॥ ਆਦੇਸੂ; ਤਿਸੈ ਆਕੇਸ ॥ ਅਰਿ ਅਨੀਲ ਅਨਾਦਿ ਅਨਾਹਤਿ: ਜਗ ਜਗ ਦਕੋ ਵੇਸ ॥ ३१॥

日日本計:-・ FT, atament! FTTカ , . 7 Bignes a & Bar 1 . m. 5 12 3 .

The water when the day was winder desired white and the said ਨਵੇਂ ਫ਼_ਵੀਆਸਣ ਲਾਕੇ ਜਗ ਕਮਾਉਣ ਹਾਂ। ਆਪ ਜੀ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਸਣ। ਫ਼ਵੀਆਸਣ ਟਰੰਬਰ ਕਿੰਦੇ ਰਹਿਣਾ ਹੈ ?

(Eau)

ਅਰਬ ੧:-ਉੱਤਰ :-ਆਸਣੁ ਲੌਇ ਲੌਇ; ਭੰਡਾਰ :--ਕਵ, ਬਹੁਮ ਲੋਕ, ਇੰਦ ਪਰੀ, ਕਸ਼ਰ ਪਰੀ, ਬੇਕੋਨ, ਸਿਵ ਪੂਰੀ, ਪਾਤਾਲ ਕਵੇ, ਬ੍ਰਾਹਰ ਭਾਵਤ ਸਾਰਿਆਂ ਲੜਾਂ ਲੋੜਾਂ ਵਿਚ ਉਸ ਪ੍ਰਮਸ਼ਰ ਦਾ ਆਮਣ ਲੱਗਾ ਸੀਆਨ। ਭਾਵਤ ਸਾਰਿਆ अर उत्र रिवटा आनंदर स दिन हो सी हो है है है में निका सीटा ह ਾ ਦਰਿਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੀ ਉਸ ਦਾ ਲਕਾ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਭ ਾਜਾਂ ਹੈ।

ਜ਼ੈ ਕਿਛੂ ਪਾਇਆ; ਸੁ ਏਕਾ ਵਾਰ : ਜ਼ੀਆ ਨੂੰ ਜੋ ਕਥ ਸ਼ਾਪਤ ੇ ਜ਼ਬਦ ਇਕ ਵਾਰੀ ਹੀ ਪਾਰਬਧ ਅਸਸਾਮ ਸੱਚੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਜੀ ਨੇ ਲੇਖ।

ੂਰਾ -- ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਤੋਂ ਰਿਜਕ ਸਮਾਹਾ । ਪਿਛੇਦ ਤੋਂ ਜੇਤ ਉਹਾਰਾ ॥'(੧੨੦) ਜਾਵਾ ਦੀਆਂ ਦੇਹਾਂ ਮਗਰਾਂ ਬਣਾਈਆਂ ਹਨ। ਉਹਨਾ ਦਾ ਪ੍ਰਾਰਬਧ ਅਤੁਸਾਰ। ਵੀ ਵਾਲਾ ਕਾਇਮ ਕੀਵੀ ਹੈ।

ਾਮਣਿ ਮਰਦਾਨੇ ! ਲੌ ਸਦਾ, ਸਭ ਕੀ ਸੂਚ ਕਰਵਾਰ ਕ੍ਰੇਹ ਬਨੀ ਪਸ਼ਚਾਰ ਹੈ, ਪੂਰਬ ਬਣਾ ਆ ਹਾਰ .' (ਸ਼^{) ਨਾਨਕ} ਪ੍ਰਤਾਜ਼'

ਬਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੋ; ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ :→ ਕਿਹਾ ਕਰ ਵਿੱਚ ਤੀ ਤਰਕੇ ਪਾਲਤਾ ਉਹ ਸਿਰਜਟਹਾਰ ਕੁਸੇਟ ਸਾਂ ਸਾਂ ਜਾਂਜੀਆਂ ਤੋਂ ਵੱਲੋਂ ੂਰ, ਹੁੰਕਾ ਨੂੰ, ਜੰਗੀਆ, ਕੰਗੀਆ, ਸੰਗੀਆਂ, ਹੁੰਕਾ ਹੁੰਕਿਸ਼ਾ ਹੈ।

ਨਾਨਕ ਸਦੇ ਕੀ; ਸਾਦੀ ਕਾਰ :- ਟ ਜੋੜੇ ਬਾਰੇਸਿੰਧ! ਸੰਚੇਪ੍ਰੇਸ਼ਮਾਰੀ ਜਨ੍ਹਾਂ ਹੈ ਤੋਂ ਤੋਂ ਤੋਂ ਤੋਂ ਤੋਂ ु, ने भी में भी लात बेंद्रा के। । । भार का 1. A 200 .

ਅਰੇਬੇ ੨ ;=ਪੁਸ਼≍ : ਜਿਧੂ ਵਾਂ -ਰਤ ਮੇ, ਰਹਾ ਆਸ਼ਣ ਦੇਸ਼ ਹੈ। । 6+ " (3,50 A () .

a the remaining house were

हैं। क्षेत्रकार प्रकार कार्यकार कार्यकार क्षेत्रकार कार्यकार क्षेत्रकार कार्यकार क्षेत्रकार कार्यकार प्रदेशक क्षेत्रक द्वार्थक स्थापन का अस्ति का अस ਕਰਾਜਸ਼ਬਾਰ ਕਰ ਵਿਸ਼ਕਾਰ ਬੋਸਟ ਜਿਸ ਨਾ ਜੰਨ੍ਹਾਂ (ਅੰਗ ਦੱਤਦ) ्रिति रकत्ती होते एटा कला सिन्धी कि क्ला ने सब ब्रह्म ह

ੇਜ਼ਰ ਭਿਜਾਬੀ ਤੇ ਜੁਣ ਨਿਕਲੀ ਹੈ ਤੋਂ ਕੀਆਂ ਹੈ ਪਰਵਾਣ । '(ਅੰਗ ੧੨ ਖ मणिन, छन् नमाल भेगाल है। कार प्रवास के प्राप्त हो है है औं (रो) मध मंत्र से (में फ्रा ਰਹਮ ਗਿਆ ਨੇ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ ਸਹਿਕ ਵਿਹੀ ਸਾਰਾ ਆਸਣ ਗਿਰ ਮੂੰ ਜਿ वरमावाम त र प्रतिक भागत् (४२वातो । (३१८ २२, ६८३) ु भवत मृद्धिम माम्बर्गित भागत् (४२वातो । ਸ਼ਬਦਾ ਸਾਹ ਸਾਧਾ ਭ ਸੌਕਾਂ ਦਾ ਪਵਿੰਤ੍ਰ ਨਿਵਾ ਹੀ ਭਰ ਨਾਂ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਿਵਾ ਕੇਡ ਗੈ ਵਾ: -ਸ਼ਬੇ ਸ਼ਬੇ ਤ ਸਥਾ ਗਾਬਾਵਤ ਪੰਕ ਨਾਕਾ ਵਿੱਚ ਆਸਣ ਹੋਣ ਕਿ ਗੁਰੂ ਦੇ ਲੰਗਰ ਚੋਲਦੇ ਹਨ ਇਹ ਹੈ;

ਯੁਕਾ ਲੌਕਾ।ਵਚ ਭੜਾਰੇ ਵਜ । ਨਹੇ ਹਨ। ਜ਼ਹੀ ਵਧ-ਗੀਰ ਪੀਰ ਦੇ ਲੜਕੇ ਤੋਂ 'ਲਖ ਆਗਾਸ ਪਾਤਾਲ ਲਖ, ਅਤ ਕਰ ਵਿਚ ਸਭ ਕਿਵਨਾਈ (ਭ ਗਾਂ ਕੁੱਖਾਂ ਆਗਾਸ ਤੋਂ ਪਾਤਾਲ ਜ਼ਿਖਾਨ ਸ਼ਾ ਕਿ ਦੇ ਵੀ ਜਾਦ ਸ਼ਾਨ ਸਾਕਿਆ ਸ਼ੌਕਾਂ ਵਿਚ ਹੀ ਸ਼ਹਿਰ੍ਯੂਜੀ ਦਾ ਕਿਤ ਸੀ ਅਤੇ ਸਕ ਸਤਿਭਾਵ ਜੀਦੀ ਪਜਾਰਵ ਦੇ ਸਨੂ, ਕੋੜਾ। ਪ੍ਰਸਾਜ਼ਿ ਦ ਅਕਾਰ ਬਣ ਤੇ ਆ ਰੂਸ ਕਟਨੇ ਮਹਾਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹੀ ਨੂੰ ਗਿਲਵਾਕੇ ਵਰਤਾਉਂਦੇ ਸ਼ੁਕ ਰੁਸ਼ਵਯ ਪਰ ਦੇ ਦੇ ਕੇ ਨੇ ਪੀਰ ਨੂੰ ਭੌਕਸ਼ਾ ਦਿਵ ਉਹ ਵਾਸਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਦਿਤ du la Hel H

ेक्त वस कि प्रांत र पारे प्राप्ते करी वहा।

िर १९४३ है को देश कि दिस के मिल के मिल के पान के ੍ਰੇਸ਼ਾ ਵਾਲੇ ਵਿਚ ਕੋਆਂ ਦੇ ਜ਼ਿਲਿਆਂ ਵਿਚ ਹੈ ਹਨ। लाहरी अंदर्ग र में दुसेर जी रूप में दिना है। अंदर्ग र F 4 = 6" A") (A , 4 7 A

> ,) र, फिसर स + or T a + a 4th El 3 a रत र प्रतासित र

> > er henre a

ਗੂੰ ਕਪੂ ਜੀ ਸਾਹਿਬ (E35)

A STATE OF THE PROPERTY OF THE ਨੂੰ ਹੈ। ਨੂੰ ਮੁਸ਼ਬੰਦ ਸ਼੍ਰੇ ਤੱਕ ਮਹੁੰਦ ਮੰਤ੍ਰਕੇ ਦੀ ਦਾਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਪਰ ਸਾਨੂੰ 14 ੇ ਜ਼ਰੂਬਾਰਾ ਹੈ। ਸ਼ਤ੍ਰਿਸ਼ਰ ਪਹਿਲ ਪਾਰਸ਼ਾਹ ਜੀ ਅਪ੍ਰੈਸ਼ ਨੇ ਜ਼ਰੂਬੇਹਰਸ ਦੀ ਲੋਡ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸ਼ਤ੍ਰਿਸ਼ਰ ਪਹਿਲ ਪਾਰਸ਼ਾਹ ਜੀ ਆਪ੍ਰੈਸ਼ ਨੂੰ ਹੋ ਰੇ ਰੇ ਦੇ ਸ਼ਾਲ ਹੈ ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹੈ ਵਿੱਚ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਜੀ ਨ ਨੂਰ ਵਿਚ ਵਟਸੋਵੇਂ ਹਨ:-

ਨ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਹਰੀ ਦਾਵੀ ਵੇਕਾਰ ਕਾਰੇ ਲਾਇਆ। ਕ -ਵਿਚੇਸ਼ ਹੋਈ ਦਾਵੀ ਵੇਕਾਰ ਜਾਤ ਦਿਹੀ ਕੇ ਵਾਰ ਧਤਰ ਫਰਜਾ ਸ਼ੁਆ। ਚਾਰੀ ਸਦੇ ਮਹਾਲ ਬਸਮਿ ਸਲਾਇਆ। ਮੁਚੀ ਸਿਕੀਤ ਸਾਲਾਹ ਰਪਤਾ ਪਾਇਆ। ਸ਼ੁਲਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮ ਭੇਜਨ ਆਇਆ_{ਂ ਦ} ਰਕਮਤੀ ਬਾਧਾ ਰਜਿ ਵਿਨਿ ਸੂਖ ਪਾਲਆ। ਜ਼ਾਵੀ ਕਰੇ ਹਸਾਉਂ ਸਬਦੂ ਵਜਾਇਆ।। ਨਾਨਕ ਸ਼ੁਰੂ ਸਾਲਾਹਿ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ, ੨੭, ਸੂਧੋ

ਦੁਕਬਾਰਿ ਵਾਦੀ ਵੰਸਾਆ। (M) 940) ਸ਼ਚਾ ਖ਼ਸ਼ਮ ਕਲਾਣਿ ਕਮਲੂ _{ਵਿਹ}ਸਆ। ਮਨ੍ਹੇ ਪ੍ਰਾਹਿ ਸਦੀ ਵਰੀਆਂ (ਆਂਹਾਂ ਵ

The state of the state of . 23 4 4 34 4

H Branch to the

to the sale of the contribution of the contribution of the sale of 😥 🕟 ਾਰ ਅਤੇ ਸਰਨਆ ਸ਼ਬਰ ਬਹੁਤ ਹੈ ਦੀ 🕫 ਦੇ ਵਿਖਿ ਸੰਤਲ ਕੁਸਾਨੀ । ਕਰ ਅਕ ਆਕਾਰ ਕੀਨਾ, ਜ ਦੀ ਗਰ ਕਰੀ ਵਿਛਾਈ। ਕਵ ਸਮਕ ਸਮਝਾਤ ਕਾਰ ਹੈ। ਸਿਵੀਂ ਬੀਕ ਸਮਝਾਈ। ਭੂਗੋ ਕੀ ਵਜਸ਼ਤਮਾਂ, ਵੱਡ ਜੱਜ ਸੀ। ਬਾਜ਼ਾ ਹੋਵਾ ਸਮਕਾ, ਵਜ਼ੇ ਇਹ ਆਮ ਗੁਜਾਬੀ ਖੁਸ਼ਾਂ ਦ (राट १, ५४ हो २८)

(ਵੀਰ ਕੀਰ ਵੇਖੋ, ਜਿਸਕਵਾਰ । ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਨਾਮ ਦਾ (ਕੀਰ) ਕਰਤ। ਸ਼ਵਾ ਹਾਂ ਹਰਵ ਸੰਵਾਈ ਹੋ ਕਸ ਸੀ ਵਾਲੇ ਹਨ, ਕਚਣ ਹੋਏ ਪ੍ਰਸੰਸ ਦੇ

गरिष्ट्रंच घीर गुरु

ਪੂਸ਼ਵ '- ਤੇ ਸ਼ਹਿਰ ਨੂੰ ਜੀ ! ਆਪ ਕੋਈ ਕਾਰ ਦੀ ਕਰਦ ਹੈ ? ਉੱਤਰ : ਅਵਾਰਕ ਸ਼ਰੂ ਕੀ: ਸਾਰੀ ਕਾਰ ਹੈ) ਸਤਿਗਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ੍ਰ ਕਵਿੰਦ ਹਨ ਸੱਚਾ ਕੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਹੈ ਉਸ ਦੀ (ਕਾਰ) ਜਿਹੜੀ ਭਗਤੀ ਕਟਨੀ ਹੈ, ਸ਼ਿਹ ਸਦੀ ਕਾਰ ਆਪ ਵੀ ਕਰਦ ਹਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰਨਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਕਰਾਉਂਦ ਹਾਂ ਅਸ਼ੀ ਇਹੋ ਹੀ ਕਾਰ ਭੇਟਾ ਲੀ ਦ ਹਾਂ।

ਅਰਬ ਦੇ :-ਮਸੰਖ ਮੁਖ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬਨ ਦਾ ਉੱਤਰ ਹਜ਼ਤੂ

(ਆਸਣੂ ਕੋਇ ਲੀਏ, ਭੌਤਾਰ ।) ਹੋ ਗੁਰਸਿਖ ! (ਲੋਇ) ਜਿਹਤਾ ਆਖੜੇ 🦃 ਫ਼ਤਮੈਂਦਿ ਹਨ। ਆਪ ਤੋਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਵਲ ਸ਼ੁਰੂਪ ਹੈ ਅਤੇ ਚੰਦੇ, ਸੂਰਜੇ, ਭਾਰੇ, ਬਿਜਲੀ, ਅਗਨੀ, ਅਤੇ

ਬਧੀਆਂ ਆਦਿਕਾ ਦਾ ਪਰਾਸਕ ਹੈ। 'ਸਭ ਸੀਤ ਜੀਤ ਜੀਤ ਹੈ ਸੀਟਾ, ਤਿਸਦੇ ਚਾਨਵਿੱ ਸਭ ਸਹਿ ਚਾਣਣ ਤੋਂ ਕਿ ਾਂ ਨੂੰ ਜਿਸਦੀ ਹੈ। ੋਅ, ਚਾਣਗੜ੍ਹ ਲੋਕੇ ਸਭ ਪ੍ਰਾਸ਼ਵਾਨ ਹੈ ਹਨ ਹੈ। ਾ ਅਕਾਵਾ ਤਾਂ ਸਾਂ ਆਂਦਾ (ਆਸ਼≃) ਅਧਿਸ਼ਟਾਨ ਸਕੁ⊾ਾ। ਨ ਰਿਆਨ ਰਹੀ ਦਵਾਦਾ ਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਰਪ ਸ਼ਾਸ਼ਣ ਨੂੰ ਜਾਣ ਸ਼ਾਸ਼ਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਵਾਲੇ ਤੇ ਅਤੇ "ਸੰਕਰਨਨ ਨੇ ' ਉਸ ਦੇ ਵਿਚ ਮਿਹੜਾ ਨਿ 'ਕਰ ਜਾਂ ਜਿਹੇ ਹਿੰਦੇ ਅਧਾਰ ਲਈਆਂ ਕਰ ਜਿੰਦੇ ਜ का मह भी, रिस्टिक में भी, इन है है कि कड़ी हैं .

र विशेष कर कर के उल्लाहिस हो ठाउँ प्रति ਾ, ਹਨ ਹਾਲ ਜਿੜਾ ਹਿਰਦਾ ਹੈ। ਦਵ ਪੂਰਾ

in a se a near charathanh his

ुनः मी प्रार्थिष (ਵੰਡਰ) 14# A 39

਼ ਰੂੰਗ ਮੁਝਣ ਗਿਆਨ ਦੀ ਲੋਂ ਵਾਲਾ, ਮੌਨਾਵ ਗਿਆਨ ਦੀ ਸ਼ ਦਾਸ਼, ्र वह मूर्य सम्मार ने प्राप्त के प्रथम के प्रथम के मार्थ में ਮਾਦ ਆਵੜਾ ਦੇ ਗਿਆਨ ਦੇ ਲਾਮ ਹੋਰ ਸ਼ਵਲ । ਮਾਦ ਦੇਸ਼ਾ ਸਾਹ-ਮਾਦ ਆਵੜਾ ਦੇ ਗਿਆਨ ਦੇ ਲਾਮ ਹੋਰ ਸ਼ਵਲ । ਮਾਦ ਦੇਸ਼ਾ ਸਾਹthe water of the party of the state of the s ਾਲਦਾਦੀ। ਜਿੰਨ ਅਦੀ ਦੇ ਹਨ ਸਕਤਿਹੁਣ ਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਹਨ ਨਾਲ, ਜ HITTER OF THE THINK STATE OF THE STATE OF भारत प्राप्ति कार्य के से बार कार्या । जाता स्वा के साम कार्य कार्य । विकास , ਜੇਸ਼ਟ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸੰ, ਉਹ ਵਿ ਕੇ ਵਾਜੀ ਪਾ ਇਨ। ਹੈ। ਜਦਾਂ ਰਿਪਰ ਸ ੂ ਕਰ ਕੇ ਧਾਰਨ ਕੀ ਜਾ ਹੈ।

ਰਗ:-*ਦੀਖਿਆਂ ਆਖ ਰੁਤਾਮਿਆ ਜਿਵਤੀ ਸੰਚ ਸਮਉਂ । ਅਵੇਂ ਅੰਮਿਤ ਫਕਣ ਸਮੇਂ ਅੰਮਿਤ ਦੇ ਨੂੰ ਨਾਲ ਪੰਜ ਪਿਆਤੇ ਜ਼ਵੇਂ ਜੀ ਕਾ ਬਾਲਸਾ, ਵਾਹਿਗਵ ਜੀ ਕੀ ਵ- ਹੈ ਦੁਸ ਵਿੱਚ ਨ ਅਤੇ क्षा विस्मान हो स्था विलाह है । है देश वा गान न ਨੂੰ ਹੈ ਹੈ। ਮਗਰੇ ਜਿਹੜੀ ਸਾਂਧ ਮਗਤ ਕਰਨ। 'ਤ ਸਾਂਤਿਆਂਟ ਸਜਵਾ ਾ ਨਰਜੰਪ੍ਰਦੇ ਖਕਾਰਣ ਵਾਸਤੇ ਤੇ ਅਵਸ਼ਸ਼। ਹਾਂ ਤੁਹਿਤ ਵਾਸ਼ ਨੇ

ੂੰ ਵਿਕਾਇਆ: ਸੋ ਏਕਾ ਵ - 1.) ਨ ਦੀ ਮਾਨਬ ਦੀ ਸੀਅਸ । ਸੇਵਿੰਦ ਮਿਸ਼ਤ ਹੈ। יה יי פי זף , יוֹדיו איינה. र अवस्ति हमनी भारत है .

, 474 1144 244

. + H + 5 Ftg. - r

t Cl Cont property of

The total And

And Hard Hard ਨਿੰਡ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇਸ਼ ਵਾਲੀ ਵਿਚ ਪ੍ਰਸੰਸਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾ - taine है, ही जिक्का प्रमण प्रमण विकर्त देख की लगा है ? ्रास्तात कर स्वाप्त विकास विकास करिया है। प्राप्त करिया है (विकास विकास स्थान स्थाप ਸ਼ਬਾਰਕ ਵਧਾ ਤੋਂ ਜਾਂਦ ਵਗਾਹਲਾ ਹੈ। ਵਾਂ-ਜਿਵਾਂ ਹੱਥ ਤੋਂ ਅਤਿਆ ਕਰ ਕਰ ਕਰਾਂਦਾ ਹੈ ਕਰਾਮਕਵੱਤ (ਗੁਆਨ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ , (ਜਿ ਜਿਵ) ਤ ਜ਼ ਕਗ਼ਤ 5 ਹਰਤ ਵਾਕਾ ਮਾਇਆ ਸ਼ੜਲ ਹੈ। ਸਤ ਜੋ (ਵੰਘੇ) 'ਵੇਖਣ ਜ਼ਤੂਤ ਚ ਜ਼ਰੂਬ ਤੋਂ (ਵੇ) ਰਹਿਤ ਸਰੂਪ ਹੈ। (ਚੈ) ਵਾਸ ਵੇਂ (ਵੇ) ਰਹਿਤ ਸਰੂਪ ਹੈ। ਪਸ਼ਤ ਜ਼ਰੀ ! ਉਹ ਬੁਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਢ ਕਰਤੰਬ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ? 'ਹੈ छूम के जा किसार है। ਚੀ ਭਰ ਵਿ(ਕਾਬਕ ਸਚੀ ਕੀ। ਸਾਚੀ ਕਾਰ ॥) ਸਥਿਤਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜ਼ਖ ਰਰਮਾਉਂਦੇ ਹਨ ਉਸ ਸਭੇ ਦੀ ਸੂਚੀ (ਕਾਰ) ਭਰਾਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸੂਚੇ ਅਤੇ ਲ ਪੂਰਬ ਦੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੂੰ ਪ੍ਰਾਪਕੀ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਜਿਹੜਾ ਹਰਨਾਂ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਰੂਰਵਵਾਲੇ ਤੇ ਤੇ ਵਾਸਤੇ, ਸ਼ਤੂਪ ਦੀ ਸਾਖਿਆਤਤਾ ਵਾਸਤੇ ਬ੍ਰਹਮ ਵਿਦਿਆਂ ਜੋਣ) ਹੈ। ਕਿੰਸ਼ ਦੀ ਚੌਚਲਤਾ ਗਵਾਉਣ ਵਾਸਤੇ, ਓਸ ਨ ਜ਼ਿੰਦਸ਼ਨਾ ਭਾਵ ਭਗਤੀ ਵਿਚ ਲਾਉਣਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਦੇ **ਪਾਪ ਬ**ਖਸ਼ਣ ਵਾਸਤੇ ੱਤਸ਼ਕਾਮ ਭਰਮ ਾਵਰ ਚਾਰੇਵਾਂ ਹੈ। ਕਿਸ ਦੇ ਭਾਈਂ ਨਿਸ਼ਕਾਮੀ ਵਖ ਬ੍ਰੇਨੀ ਵੇਪਾਰਕ ਵੇਪਕ ਗਿਆ ਕਾਰ ਵਿਚ ਇਸਥਿਤ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਨਾ ਦੀ 🗚 ਸਰੇ ਭੂਮਿ ਦੀ ਪੂਪ ਹੈ ਭੂਵਿ ਵਾਲੀ ਸੰਗੇ ਕਾਰ ਹੈ। ਆਪਿ ਮਤਰੂ ਮਤਤ ਬਰ ਸਸਾਰ। । (ਅੰਗ ੨੯੫, ਅਪਤਾਮ ਸਪਣਾ ਮਿਲਾ ਨੂੰ ਸਪੌਣ ਦੀ ਸੌਚੀ ਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜ ਕਿਸ਼ ਕਾਰ ਵਿੱਚ ਸੋਨਾ ਦ 'ਚੌਨ ਨੂੰ ਪਰਚੰਦੇ। ਆਦੇਸ਼; ਤਿਸ ਆਦੇਸ਼ :=) ਗੁਰੂਸ਼ਿਖ਼ ! (ਆਦੇਸ਼) ਦੇਸ਼ ਕੜਾ हार को राम क्रमान है। 'ਜ ਕਾ ਜ਼ਿਹੀ ਹੱਥ ਦੁਆਰਾ ਹੈ ५ ००० म्यून महार ए_. जिल्ला -र राज्य कर प्रतिस्था अम्बद्धान् **वण्ली। विम**त्यम् ॥ १० ाड' -'ल १ ४४४ में देखें हीं। | ਾ , ਕਰ ਜਨ ਜਨ ਦਾ ਵਿਖਧ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਇਹ । ਪੁੱਚ

र्थ तप भी जर्ग उन्न (E89) ਪਉੜੀ ਭਰ ਵ ਜਸਬੰਦ ਤ । ਯੂਬਾ := ਅਨੀਲ ਅਨਾਵਿ ਅਨਾ ਜ਼ਿਵ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬਿਹਨ ਅਤੇ ਬਤਨ ਜਾਤ ਅਤੇ ਪਾਤ ਨੀ ਹਨ ਜਿਹੇ। ਪ੍ਰਿੰਗ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ ਕੋਈ ਕਹਿਣ ਸ਼ੁਰੂਨਿਤ ਜਿਹੇ। ਾਰਗ ਅਰੁਭਥ ਕੋਊ ਕਹਿਨ ਸੜ(ਤ ਕਿਹਾ।' (ਸ੍ਰੀ ਜਾਪੂ ਸਾਹਿਸ)। ਅਾਦਿ ਅਨੀਲ ਅਨਾਦਿ ਅਨਾਹਤਿ: ਜੀ ਸਾਰੇ ਜਗਤ ਦਾ ਸ਼ਾਹ ਮੁਸ਼ਤ ਸਿਰਸ ਤੋਂ ਇਹ ਸਾਰਾ ਸੰਸਾਰ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੈ ਜਿਹਾ ਹੈ, ਉਹ ਚੋਰਨ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਹੈ। ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਗੁਰੂ ਰੁਪਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਹੂਰ ਹੈ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਾਰਟ ਰੁਪ (ਅਤੀਲ) ਨੀਲ ਗਿੜ੍ਹੇ ਜੀ ਹੁਤ ਹੈ ਵਾਂ (ਅਤੀਲ) ੇ ਤਵੀ ਤੋਂ ਗੀ 3 ਹੈ। (ਅਨਾਇ) ਆਦਿ ਤੋਂ (ਅਨ) ਜੀ ਤਰੇ। ਕਾਰਿਸ਼ ਬਾਪੁਨ ਮਾਇ ਕਿਨਿਤ ਜਾਇਆ (ਅੰਗ ੧੨੭੯) ਅਨਾਸਤ) ਨਾਸ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਸਮਤ ਦੇ (ਸੀਤ) ਮਾਰਨੇ ਕਰਕੇ। ੍ਰੇਜ਼ਨ੍ਹਾਂ ਹੁੰਦਾ। ਕਿਸ ਰੇਗ ਆਦਿਕਾਂ ਤਾਲ ਉਸਦਾ ਸਰੂਪ ਨਾਸ ਨੂੰ ਹੁੰਦਾ ਜਗ ਜਗ ਏਕੋ ਵੇਸੂ :-ਓਹ (ਨੂਟ) ਜੀਵ ਤੇ ਈਸ਼ਰ ਵਿਚ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂ ਪਰਬ ਤੋਂ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿਚ ਇਕੋ ਹੀ (ਵਜ) ਸਰੂਪ ਹੈ। ਼ ਤੋਂ ਕੋਲ ਸਤਿਗਰੂ ਜੀ ਨੇ ਸਿੱਧਾ ਦ ਪ੍ਰਸ਼ਤੀ ਦੋਆਰਾ ਇਹਨੀ ਚਾਤ ਵੇਡੀਆ ਵਿੱਚ ਬ੍ਰੀਮ ਵਿਦਿਆ ਦਾ ਨਿਰੂਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਮਤ ਜਾਂ ੂਵੇਂ ਗਿਆਨ ਜੰਗ ਮਾਰਗ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਈ ਹੈ। ਵੱਚ ਜਵੇਂ । ਤਵੇਂ ਹਵਾਲੇ ਅੰਗ ਹਨ ਉਹ ਦਾ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ੂੰ-ਵੇਅੱਲ ਅੰਗ ਹਨ ਉਹ ਵੀ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹਨ। ਜਾਂਦੇ ਵਿੱਚ ਤੋਂ ਵਾ ੂ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਹੋਈ ਦਾ ਹੈ। ਭਗਤ ਕਰ ਦੀ ਜਨਾਮਾ ਹੈ। ੂਰ ਭਾਰ ਬਖਸ਼ੀ ਹੈ। ਜੋਗ ਦੇ ਇਹ ਅੱਠ ਅੰਗ) . . 9, ਯੋਮ:--ਆਰੀ ਇਹ ਭੀ ਦਸ ਤੁਲਾਰ ਹੈ ਨੇ ਰ ਆ ਇ:-ਇਹ ਜਿੰਨ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜੀ ਨ। ਦ ਸ਼ਾਪੌ ਬਰਾ ਤਾਂ ਚਿਤਵਰਾ, _{ਪ੍ਰਸ}਼ , ਮਾ रावकात्री सी हुरा भारता ਝ 'ਚ : - ਬਨ ਨਾ ਬੇਧੇ ਸਦਾ ਮੱਚ , इंड अधि हैं (- स्वरंत : ose . . 4 4 3, tan ' 4 " - 40 वार्नात्राभाव प्रशास · 8.4 · 123 5 24 x 24 3 . "

ਪਉੜੀ ਭ੧

Production in the contract of ਪ੍ਰਿਤ ਨਾਲ ਦੇਖਣਾਂ ਵੇ ਹਿਰਦ ਨਾਕ ਕਾਰੋਟਾਂ 2 ਮਨ ਵਿਚ ਚਿਤਵਨੀ

ਵ ਭਗ । ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੱਠਾਂ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੋਵ ਇਉਂ ਜਤ ਗੌਥੇ ।

(य) प्रीतन :- लेव घष स्थि प्रध हिं_{स्}री ।

(ਬ) ਬਾਰਕ - ਵਿਚ ਕੇ ਅੰਗਣ ਵੇਖ ਕੇ ਮੁਆਫ਼ ਕਰਵੇਂ, ਖੇਤ ਨਾ ਕਰਨਾ। (੬) ਬਿਆਂ '–ਕਿਸੇ ਕੇ ਅੰਗਣ ਵੇਖ ਕੇ ਮੁਆਫ਼ ਕਰਵੇਂ, ਖੇਤ ਨਾ ਕਰਨਾ।

(ਹ ਦਇਆ "ਦਈ ਦਖ ਕੇ ਉਸ ਦੀ ਸਾਇਤਾ ਕਰਨੀ।

(ਵ) ਕੇਸਲ ਹਿਣ ਦਾ, ਚੰਗਾ ਸ਼ੋਪਟਸ ਸਭ ਨੂੰ ਦੌਣਾ (

੍ਹਵੇਂ, 'ਮੁਕਾਦਾ ਦਾ ਖ਼ਜਨ ਡੋਰਟਾ, ਕੋਬ ਤ[ੇ] ਚੌਥਾ ()ੱਸਾ ਘੱਟ ਖਾਣਾ । (५०) ਜਲ ਨਾਲ ਸਕੀਰ ਦਾ ਇਸਨ ਨ ਕਰਵਾ ਤੋਂ ਰਾਗ ਦੁਖ ਦਾ ਵਿਆਗ ਕਰਨ ਰੂਪ ਮਨ ਦਾ ਇਸਨਾਨ ਕਰਨਾ । ਇਹ ਵਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ, ਯਮ ਯੋਗ ਦਾ

ਇੱਕ ਅੰਗ ਹੈ।

੨.ਨੇਮ:-fr) ਵੀ ਦਸ ਪ੍ਰਭਾਰ ਦਾ ਹੈ:-

(੧) ਸਪ:-ਇਹ ਸਿੰਨ ਤਰਾਂ ਦਾ ਹੈ:--(ੳ) ਤਾਮਸੀ ਤਪ:--ਭੌੱਥੇ ਤਿੁਸਾਏ

ਰਹਿਣਾ, ਅਗਨ ਭਾਵਣੀ, ਜਕ ਧਾਰਾ ਕਰਨਾ, ਇਹ ਤ ਮਸੀ ਤੁਪੂ ਹੈ। ਅ) ਕਾਰਸੀ ਤੁਪ:–ਕੁਕਰਮਾਂ ਵਲੋਂ ਇੰਦੀਆਂ ਰੋਕਣੀਆਂ, ਸ਼ੂਰਟ ਸੇਵਾ ਆਦਿ*ਕ* ਕਰਨੀ ਰਾਜਸੀ ਕਪੂ ਹੈ (ਸ) ਸ਼ਾਤਕੀ ਤੁਹੰ:-ਬਿਰਤੀ ਨੂੰ ਨਾਮ ਵਿਚ ਰਿਕਾਉਨਾ

(੨) ਮੌਤਰ:~(ੳ) ਸੱਚਾ ਸਤੌਰ :-ਵਾਹਿਗਾਰੂ ਦੀ ਰਜਾਂ ੲ ਵਿਚ ਜੋ ਪਦਾਰਜ਼ ਸਿੰਘੇ ਵੱਖ ਅਬਣਾ ਸ਼ੁੱਖ ਉਸ ਵਿਚ ਪ੍ਰਮੌਨ ਰਹਿਣਾ, ਇਹ ਸੱਚਾ ਸਤੱਖ ਹੈ। (м) ਭੱਚਾ ਸ-ਖ :-ਪਦਾਰਥ ਹੱਥ ਨਾ ਆਉਣਾ,ਕਹਿਣਾ ਮੈਂ ਸੰਤੋਬੀ ਨਾ,। ਕਰਾ ਕਰਕ ਨਾਲ ਚਿੱਤ ਪ੍ਰਸਨ ਨਹੀਂ ਪ੍ਰੋਗਾ, ਕਵਲ ਵਰਿਆਈ ਦੀ ਪੁੱਖ ,ਹੀ

ਤ) ਆਸ਼ਤਕ:-ਗੁਰੂ ਸ਼ਾਹਿਬ ਦੇ ਬਚਨਾਂ 1 ਬੱਡੀ ਅਦ 1

ਜਿਸਦਾ ਹੋਣਾ।

(ਭ ਜਾਨ: ਉੱਤ ਸਮੀ ਦਾਵ:-ਕੋਧ ਸ਼ਹਿਤ ਦਾਨ ਦੇ ਅ

ल अभीता अले अने सम्हण्यां साथ होता सुमाग्री साथ अ ੇ ਸੰਭਵਾਵ ਨੂੰ ਜੀ ਜਗ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜਾਵਕੇ ਸਾਭ ਕਵਾਕੇ ਦੇ ਵੇਟ , , ਂਕ ਨੂੰ ਕਿ ਸਮ੍ਹਾਂ ਜਾਨ ਹੈ। ਚਾਹੇ ਵਿੱਚਿਆ

12 FR 1

मां । व हित पात ले स

XX XXXXX

ਕੀ ਜੰਪੂ ਸੀ ਸਾਹਿਬ (EN3)

र्व उन्तर बरहर है।

ਕਰ ਬਰਨਾ (ਫ) ਪਾਠ :-ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਸਨਣਾ, ਗੁਰੂ ਸਿਹਾਂਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ੍ਹਿੰਡੀ ਗੱਲ ਕੌਨੀ ਨਾ ਪਾਉਣੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਰਨੀ।

(ਭ) ਦਰ ਬਿਨਾਂ: –ਗੁਰੂ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਕਮਾਈ ਕਰੇ ਤੋਂ ਮਨ ਬਾਣੀ ਸਰੀਰ (9) ਦਾ ਸ਼ਾਹਰ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਨੁਸਾਰੀ ਹੋ ਕੇ ਵਰਤ।

ਨ। ਨ) ਸ਼ਾਤਕੀ ਬ੍ਰਿਤ :-ਨੀਵਾਂ ਚਲੰ, ਮਿੱਠਾ ਬੇਲੇ ।

ਵ) ਅਬਲ :-ਜਿਤਨਾ ਚਿਰ ਨਿੱਤ ਨਮ ਦਾ ਪਾਠ ਕਰੇ , ਉਤਨਾ ਚਿਰ ਉਸ ਾਵਰ ਹੋਰ ਵਚਨ ਨਾ ਬੋਲ।

ਰਹਰ ਵਰਜ਼ਾਨ (੧੦) ਹੋਮ :– ਭੁੱਖ ਦੇ ਮੁਖ (ਵਰ ਮੰਨ ਜਲ ਪਾਉਣਾ ਇਹ ਬ੍ਰਹਮ ਹੋਮ ਵਿ ਨ ਅਗਨ ਹੋਮ ਕੇਵਲ ਅਗਨ ਅਹੁਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਦਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਨੇਮ ਹੈ।

੩, ਆਸਣ :ਾਪਦਮ ਆਸਨ, ਸਿੱਧ ਆਸਨ ਆਦਿਕ।

g, ਪ੍ਰਾਣਾਯਾਮ :−ਸੁਆਮਾਂ ਦਾ ਵੜ੍ਹਾਉਂ[™], ਠਹਿਰਾਉਣਾਂ,

ਪ. ਪ੍ਰਤਿਆਹਾਰ :--ਪੰਜ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਤੋਂ ਇੰਕ੍ਰੀਆ ਦੇ ਸ਼ਗਤ ਜੋਵ ਤੋਂ , ਕੁਝ ਦੀਆਂ ਵਾਸ਼ਨਾਂ ਮੋਟ ਕੇ, ਆਤਮ ਵਿਚਾਰ ਵਿਚ ਵੇਵਣਾ। ਅਬੜਾ ਨੇ ਵਵ ਕਾਵਾਸ ਅੰਗ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਭਾਵ ਹੈ ਜ਼ਿੰਬੇ^{ਤਿਸ} ਤਸ ਦਾ ਅਵਾਜ਼

੬. ਧਾਰਨਾ :-ਚਿੱਤ ਨੂੰ ਇਕਾਗਰ ਕਾਤਨ, ਤਿੰਸ ਖ਼ਾਸ ਨਸਾਂਸਤ ਾਰ ਸੱਚੀ ਵਸਤੂ ਵਿਚ ਜੋੜਨਾ।

🤈 ਧਿਆਨ :-ਗਰਾਂ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਵਿਚ 🕞 । शेर पिलासात धिनी ਹੈ से ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵਾ, ਜਾ

੮, ਸਮਾਹਿ:-ਤ੍ਰਿਕਰੀ ਗੱਤਵ ਹੈ। ਅਰਿ, ਜਿਕਦੀ ਸ਼ਹਿਤ ਧਿਆਤਾ, ਵਿਸ ਜ਼ਾਵਿਕਸਪ ਸਮਾਧੀ ਹੈ। ਰਾਮਾ ਮੁਭਾਤਿ ਜੰਗ ਦੇ ਅੱਠ ਅੰਤਾ ; -

Man St. March College ਤ ਵਾਸ਼ ਸਵਾਵਾ ਜ਼ਿਆ ਸਥਾ ਤੋਂ ਸਦਾ ਵਿਚਸ਼ ਦ ਰਹਿਣਾ। के का ' किसे 'प्रस्तान मात्र (वस महा) जाता की निरुष्टा है। 1 43+ 5) 403 AE 41 1부러서 같은 사회들이 교기는 3+ 1년 4 개인

ਕਰਨ ਹੈ। ਭ ਇਕ ਜਦਸ਼ '-ਸ਼ਕ ਵਿਚ ਇਕੋ ਅਕਾਲ ਪੂਰਬ ਨੂੰ ਜਾਣਨਾ ਦੂਜਾ ਬਣੀ। ਵਿਸ਼ਵਾ ਹੈ ਦਾ ਹਾਈਆਂ ਘਟਾਂਟਿਊ ਇਕ ਵਿਆਪਕ ਦਾ ਪ੍ਰੀ ਜਿਸ ਹੈ। ਜੈ ਅਨ

ਦੀਆਂ ਵਾਸ਼ਤਾ ਸੂਖਮ ਕਰਤੀਆਂ ਤੋਂ ਆਪਮ ਵਿਚਾਧ ਵਿਚ ਸੋਚੋਟਾ। ਆ ਵਾਲਾ ਭੂਵਨ ਬਾਲਮਨ : ਅਕਾਲ ਹਰਖ ਵਿਚ ਦਿੱਤ ਵੀ ਬ੍ਰਿਟੀ ਨੂੰ ਇਸੰਬਰ ਕਰਨਾ।

ਵਿੱਚ ਹੀ। ਜਸ ਪ੍ਰਜੇਸ਼ਰ ਵਾਸ਼ਤ ਆਸਨ ਹੈ। ਕ ਪ੍ਰਤਾਰਾਮ : - (ੳ, ਪੂਰਕ : - ਗੁਰੂ ਦੇ ਬਚਨ ਸੁਣ ਕੇ ਸਾਰੇ ਅੰਦਰ ਬਿੱਚ ਲੈੱਕ. ਬਾਰਕ ਕੋਰਵੇਂ, ਆ ਉੱਤਰ:-ਜੋ ਆਰਮ ਵਸਤੂ ਸਮਝੀ ਹੈ, ਜਨ ਦੇ ਬਚਨ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਵਿਚ ਸਦਾ ਨਿੰਦੇ ਨੂੰ ਇਸ ਚਤ ਕਜਨਾ, ਅਕਿਆਸ ਕਰਦੇ ਗੀਤਨਾ, ਤਿਆਗਣਾ ਨਾਂ। ਵਾਹਿਗਰੂ ਮੰਤੂ ਨੂੰ ਸਦਾ ਹਿਰਦੇ ਾਵਰ ਠਹਿਰਾਉਣਾ। (ੲ) ਰੇਚਕ:--ਸ਼ੀਤਗਰਾਂ ਦੇ ਬਚਨਾ ਨੇ ਜੋ ਤਿਆਗਣਾ

ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿਸ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਕੇ ਵੱਡਾ ਸੁੱਖ ਮੰਤਣਾ, ਇਹ ਪ੍ਰਣਾਯਾਮ ਹੈ। ∉ fow'ਨ :–ਜੋਵੇਂ ਗਰਬ ਦੀ ਕੜਨ, ਸ਼ਹਨ ਬੈਠ ਉਦ ਗੁਸੀ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅ

ਅਸਥ ਵਿਚ ਧਿਆਨ ਕੀਖ। ਹੈਨ ਫਰਨਾ ਪਿਛਲਪ ਨ ਫੁਰਨ ਦੱਵੇਂ । ੭ ਧਾਰਕਾ :- ਮਨ ਜਦਾ ਸੰਕਲਵਾਂ ਵਿਚ ਜਾਵੇਂ ਫਰ ਮਨ ਨੂੰ ਹੱਕ ਕੇ ਸ਼ਰਦ

ਦ ਸਮਾਧ:-ਸ਼ਸਦ ਵਿਚ ਸਦਾ ਸਨ ਦੇ ਚਾਣ ਘੜੀਆਂ ਵਿਵਣ ਨੂੰ ਜ਼ਾਵ ਵਿਚ ਹੀ ਲਵ ਕਾਰਵਸ਼ਲਵਮਾਧਕ ਅਤੇ ਪਹਿਤ ਸਨ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਰਗਨਾਵੇ, ਵਜ

भड़ल । इत भमा हिस सम है से प्रत ममारा किंग 11 ੀਰ ਅਤੇ ਅਤੇ ਖ਼ਾਨਮਗਦ ਹੈਨ, ਇਹ ਜੰਗ ਧਾਰਤ ਦੀ ਗ (יויר ליאי

से मंग्रे मी प्रार्थित

€to the of the

on were dishord

र् ਬੱਤੀਵੀਂ ਪਉੜੀ ਪ੍ਰਾਰੰਭ 🐇

(EAU)

੍ਰਿ_{ਇਕ}ਰੂ ਜੀਭੌ ਲੱਖ ਹੋਹਿ; ਲੱਖ ਹੋਵਰਿ ਲੱਖ ਵੀਸ ॥ ਲੱਖ ੍ਰਾਇਕਤੂ ਸੂਖ ਗੇੜਾ ਆਖੀਅਹਿ; ਏਕ ਨਾਮ ਜਗਦੀਸ਼॥ ਏਤੁ ਰਾਹਿ ਭੂਬਰਾਜ ਪਤਿ ਪਵੜੀਆ; ਚੜੀਐ ਹੋਇ ਇਕੰਸ ॥ ਸੁਣਿ ਗਲਾ ਘਤ _{ਆਫ਼ਾਸ} ਕੀ; ਕੀਟਾ ਆਈ ਰੀਸ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਪਾਈਐ; द्यों, बुजै ठीम ॥३२॥

ਰਸਾ:-ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ! ਆਪ ਜੀ ਦੇ ਪੂਰਬੇਕਰ ਕਰਨ ਚਲਰਾ ੂਰ ਦੀ ਪੁੱਖ ਕੀ ਦੇ ਸਾਧਨ ਬੜੇ ਕਠਨ ਪ੍ਰਕੀਕ ਹੋਏ 'ਤ (ਜਿਪਾ ਕਰਨੇ _{ਭਵਾਜਬਾ}ਲਾ ਸਾਧਾਨ ਦੱਸੀ? ਤੇ ਸੰਪਤ ਉਹ ਸ਼ਾਲ੍ਹੇ ਬਾਜ਼ਿਕੀ ਫੁਰਮਾਰ ਜ਼ਾਂਤ

ਵਾ:-ਵਰਾਡਾ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਨਾਲ ਕਿੰਨਾ ਦੇ ਪਿਆਰ ਹੈ ? ਵਾਂ:-ਸਾਂਡਾ ਕਿੰਨਾ ਲ ੂ ਪੰਜਾਰ ਨਾਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ੧

ਵੱਤਰ:-ਭਾ ਸੱਚੇ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹ ਜੀ ਸੱਚਾਂ ਕੁਸ਼ਿਕਾ ਦਾ ਸ਼ਾਹਰ ਦੂਸ਼ਾ ਦੱਸਦੇ ਹਵ ਪੀ ਲੀ ਭਮਿਕਾ 'ਸੁਕਾਨ ਦਾ ਹੈ। ਜ਼ਰੂਸ਼ਾ ਦੱਸਦੇ ਹਵ ਪੀ ਲੀ ਭਮਿਕਾ 'ਸੁਕਾਨ ਦਾ ਹੈ। - ≖ 18 ਜਾ ਉਤਸ਼ਾਹ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਕਾ ਜੈ (

ੇਵ ਜੰਪਾਸਤਾ :-ਇਕ 1ਪ੍ਰਾਥ ਨੂੰ ਮੈਂ _{ਜਿ} ਕੁਣਦ ਅਸਤ ਤੋਂ ਇਕ ਹੁਜ਼ਾਰ ਜ਼ਰਾਰ ਜੰਤਾ । ा हर सबी पर गरेंगा कि मह

ਅਵਦ ਅਰੋੜ ਲੱਗ ਦਿਆ। t, . इंट. ६ मप्रत रे २० १० १ ਰਵਾਂ ਦਾ ਇੰ-ਕਰਨ,

Het , at faith of the . Ja Jan I'He E. R. ਆਂ, ਉਸ ਵਾਲ ,ਸ

10 1 10 A . . .

Am no be ar ne e

ਪਉੜੀ ਤੜ

the are su many ਜਿਵ ਸਤਿਸ਼ਕੂ ਅਮ ਦਰਾਸ਼ ਜੀ ਨ ਭਾਈ ਪਾਰੇ ਤੋਂ ਬਖ਼ਜ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ।

ਰਹਣ ਕਿ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਕਰ ਸ਼ਿਲ੍ਹਾ ਹੈ ਸੋਹਤ ਉਹਾਸ਼ਤਾ ਬਹਿੰਦ ਹਨ। ਜ਼ਿਲ੍ਹ ਇੱਤਾ ਹੈ ਇਸ ਪ੍ਰਯਾਰ ਦੀ ਉਹਾਸ ਦੇ ਨੂੰ ਸੋਹਤ ਉਹਾਸ਼ਤਾ ਬਹਿੰਦ ਹਨ। ਜ਼ਿਲ੍ਹ ਇੱਤਾ ਼ ਆਪਣਾ ਵਿੱਚ ਅਤਰ ਕਰ ਨਿਸ਼ਸ਼ ਸੀ।

ਸੰਘਰ ਉਪਾਸ਼ਵਾ ਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਵਾਸਤੇ ਵਾਗਿਗੜ੍ਹ ਦੇ ਅੱਗੇ ਦਿਉਂ ਬੋਨਚੀ ਕਮਿਕਾ ਕੀ ਇਸ ਦਾ ਤਾਮ ਹੈ।

सनीर्छ।

ਅਰਥ ੧ :--ਇਕਦੂ ਜੀਤੇ ਲਖ ਹੋਹਿ :--(ਵੂ) ਏਥੇ ਦੂ ਚ ਅਰਥ ਦੇ ਤਹੀ ਕਸਨਾ ਜਿਵਾਂ ਵਿੱਛ ਆਇਆ ਹੈ 'ਇਕਦੂ ਇਕ ਜਿਆਦਾ।' ਜਿਸਦ ਕਰ ਕਰਨ ਸਿਆਣਾ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਇਥ ਭੀ 'ਦੂ' ਦਾ ਅਰਬ 'ਤੋਂ'

੍ਰਿਧਾਨ ਕਿਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੈ। (ਇਕਦੂ ਜੀਤੇ) ਤੇ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ! ਇਕ ਜ਼ਬਾਨ ਤੋਂ ਸਾਡੀਆਂ ਲੱਖਾਂ ਜ਼ਬਾਨਾਂ ਐ ਹੈ (ਵਾਲ ਇਕੱਠਾ 'ਇਕਦਾ ਹੈ)

'ਲਾਖ਼ ਜਿਹਵਾਂ ਦੇਹ ਸ਼ੌਰੇ ਪਿਆਰੇ ਮੁਖੂ ਹਰਿ ਆਰਾਧੋ ਮੌਰਾ ਰਾਮ ॥² ਹੋ ਜਾਣ । ਯਥਾ :-ਲਾਬ ਸਰਵਾ ਵਰ੍ਹਾਂ ਜਗਦੀਸ । ਏਕਾਂ ਜੀਹ ਕੀਚੈ ਲਖ ਬੀਸ ॥' (੧੨੯੬) ਨੂੰ

ਲਖ ਹੋਵਰਿ ਲਖ ਵੀਸ: -ਵੇਰ ਇਹ ਜਿਹੜੀ ਲੱਖ ਜ਼ਬਾਨ ਹੈ, 🔀 ਜਿਸ ਨਿਭ ਇਕ ਜ਼ਸ਼ਾਨ ਤੋਂ, ਵੀ । ਵੀ । ਲੱਖ ਜ਼ਬਾਨਾ ਹੈ ਜਾਣ । ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ 💥 , ਤਾਲ ਦੇ ਬੁਜ਼ੀਵਾਵਾਂ ਭਾਵਤੀਆਂ ਹਨ। (ਵਾਂ) ਇਕ ਜੀਤ ਤੋਂ ਲੱਖ ਹੈ ਨੂੰ ੂੰ । ਹੈ ਚਹ ਇੱਕ ਇੱਕ ਜ਼ਬਾਨ ਲੱਖ ਲੱਖ ਹੋ ਕਾਵ 💥 ਅਤੇ ਵੀ ਹਵੀਰ ਲੱਖ ਹੋ ਜਾਵੇ ਭਾਵ ਅਨਜ਼ਿਕਤ 💥 ੂ ੂੰ ਜ਼ਿਹਨ, ਇਸ ਤੋ**ਂ ਵੀ ਵਧ ਹੋ** ਜਾਣ ਭਾਰੇ

ਾਂ ਲੂਰ ਭੀੜਾ ਆਰੀਅਹਿ; ਏਕੂ ਨਾਮੂ ਜਗਦੀਸ :-

ਰ ਗੁੜਾ) ਵਾਰੀ ਇਕ ਜਗਤ ਦੇ ਮਾਜ ਦਾ 🗸 ਼ਾਰ ੨੦ ਪਦਮ ਜਾਪ ਹੋਇਆ ਼ੇਸ਼ਬ ਕਰੀ ਕਰਿ ਬਿਆਏਗ ।'(🗸 🤫 ।

ਾ ਐਆ **ਚੜੀਐ:**--ਜਿਤਨੋਂ ਛੇ ਸ਼ਤੀ,

and a stranger of the same

ੂੰ ਜੂਪ ਜੀ ਸਾਹਿਬ (É82 }

THE SECOND WIEND COMPANY TO THE WAR STATE OF THE PARTY OF ਰੂਰ ਵਰਾ, ਆਸ਼੍ਰਮਾਂ, ਰਿਖੀਆਂ, ਮਨੀਆਂ ਨ (ਪਤਿ) ਪਤੀ ਨੂੰ ਰੂਰ ਵਟਾਂ, ਜ਼ਾਰੀ ਦੇ ਰਾਹ ਦੇ ਸੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਹਿਆਂ ਰੂਪ ਵਟਾ, ਅੰਸਰ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਰਾਹ ਦੱਸੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਾਮਿਆਂ ਨਾਲੋਂ (ੲਰ) ਏਹ ਪ੍ਰੀ ਅੰਬਰ ਦੀ ਤ੍ਰਾਪਤ ਅੰਬਰ ਦੀ ਤ੍ਰਾਪਤ ਅੰਬਰਸ਼*(ਜ਼ਬਾਨ ਨਾਲ ਸਿਮਰਨ ਰੂਪ)ਰਸਤੇ ਦੁਆਰਾ, ਅਵਮਥਾ ਰੂਪੀ ਪੌਤੀਆਂ ਦੂਨੇ ਵੇਂ ਗੱਭਆਂਸਾ (ਸਾਰਾ ਦਾ ਪਤੀਆਂ) ਚੜੀਦਾ ਬਾਵੇ ਪੁੱਧਤ ਈਦਾ ਨੂੰ ਵਾ:-ਸਭ ਤੋਂ ਵਿੱਤ) ਇਹ ਸ਼ਾਮ ਵਿੱਚ ਵਾਲੀ ਵਾ ਪਤੀ ਜੋ ਵਿੱਤ) ਇਹ ਸ਼ਾਮ ਵਿੱਚ ਰੂਗਰਾਂ ਰੂਪ ਬਾਹਾਂ ਦਾ ਪਤੀ, ਜੋ (ਦੇਂਤ) 'ਸਹੁ ਬਹੁਮ ਰਿਆਨ ਨੇ ਵਿਸ਼ਤ ਹੈ। ਰੂਗਨੀ ਰੂਪ ਬਾਹਾਂ ਦਾ ਪਤੀ, ਜੋ (ਦੇਂਤ) 'ਸਹੁ ਬਹੁਮ ਰਿਆਨ ਨੇ ਵਿਸ਼ਤ ਹੈ। ਭਾਰਨ ਪ੍ਰਤੇ ਲਈ ਭੂਮਿਕਾ ਰੂਪੀ ਪਉੜੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਚੜੀਆਂ ਹੈ। ਰਗਾ: ਮੰਤ ਕਾ ਮਾਰਗ ਬਰਮ ਕੀ ਬਊਤੀ; ਕੇ ਵਰਭਾਗੀ ਪਾਸ । ਅੰਗ ਵੇਕਤ, ਸਮੂੰ ਭਾਵ-ਸਰ ਭਾਵ-(ਏਤ) ਇਸ ਰਸਤੇ ਦੀਆਂ (ਪਰਿ, ਪਰਿਸ਼ਟਾ ਰੂਪਾਂ ਪਰੋਡੀਆਂ ਤੋਂ ਮਾਨੇ ਰਾ-ਵਿਸ਼ ਜ਼ਰੂ ਦੇ ਕਰ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾਰਸਤ ਦਾ (ਪਿੱਤ) ਪਤੀ ਜੇ ਦੁਸਮ ਹੈ ਜ਼ਿਸ ਜ਼ਰੂ ਦੇ ਸ਼ਰੂਪਤ ਦੇ ਪਿੱਤੀਆਂ ਤੇ ਤਰਦੇ _{ਤੀਆਂ ਭਗਤੀ} ਰੂਪਾਂ, ਧਰਮ ਰੂਪੀ ਪਰੋੜੀਆ ਤੇ ਚੜਕੇ :-

ਹਿੱਇ ਇਕੀਸ :-ਇਕ ਈਸਰ ਦਾ ਰੂਪ ਹੋ ਜਾਈਦਾ ਹੈ। ਯਥਾ: 'ਜੈ ਸਿਊ ਰਾਤਾ ਤੇਸ਼ੇ ਹੁਵੇ॥' ਪੂਰਵਿਖ ਸੰਧਿ ਮਿਲੇ ਬੀਸ਼ ਇਕਈਸ਼ ਐਸ ਇਤ ਤੇ ਉਲੰਘਿ ਉਤ ਜਾਣ ਠਹਿਰਾਵਈ॥* (ਕਾ ਸ਼੍ਰੈਯੋ)

ੂਦੂ ਭੁਕਸਾਸ਼ ਜੀ ਨੇ ਇਕੀਸ਼ ਦਾ ਅਰਥ ਤੁਕੀਆ ਨਿ_{ਰਿਸ}ਾ ਵਾ - ਜਵਾਲ ਹੋਇ ਇਕੀਸਾ।) (ਇਕੀਸ, ਪੰਜ ਜ਼ਿਲਾਵ ਹੈ. . ਵਾਲੇ ਦੇ ਪੰਜ ਵਿਕਾਰ ਕਾਮ ਦਿਕ, ਪੰਜ ਵਿੱਸ ਮਸਦ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਜਿਆ ਜਿਹਾ -

1 146 47 4 1869 C 2 3 41 3 वं नुस त नक्षत हो है है । Ted andining the ਵ ਤਾ ਅੰਨੀ ਮਸਤੀ ਆ ਜਾੜੀ 1 731 27 1 ... ा मानस मह मुची इन नाविः । ਇਹ ਅਰਹਿ ਅਵਸਸ਼ ਦਾ ਫ਼ੋਰਮਾਇਆ ਹੈ। र भारत है विपालिका क र्गस ह विप्रविका 9 254 1

. 12.3.3.

437 12 HI state. Per - नतील नम क्षेत्र शहर ्रेड्स स्टब्स्ट्रेस स्टब्स्ट्रेस स्टब्स्ट्रेस स्टब्स्ट्रेस स्टब्स स्टब्स स्टब्स स्टब्स स्टब्स स्टब्स स्टब्स स with the same of the first of the first A 388 3 88 - 1- 1. The state of the state , ਮੁਆਨਹੈ ਭੂਚ ਤਾ ੂੰ ਹੈ, ਸੰਗ ਸੰਗੰਥਾਦਿ ਦੀ ਹਾ ਜਾਂ 1. A , or our lat of " !- 14, 24 man ्य राजे दिन् स्टब्स् ਼ ਜ ਰਾਕ ਤੋਂ ਨਿਤ'ਵੀ ਪ੍ਰਸਮੇਜ਼ ਵਿਚ ਪ੍ਰਤ - '-- - - '- ਰੋਫ਼ ਇਕ **ਦੀਸ਼ ਸੀਜ**਼ . , ਤ , ਅਲਖ ਲਖਾਵਸ਼ੀ , s- _ਤ-ੇ, ਜੋਵਰਾਵਨਾ **ਆਦਿਕ, ਸੌਤ** ਅਵਿਆਵ THE MARTH FT LEEK ALL -· · : ਦੀਆਂ ਭੂਮਿਕੀ ਵਾਲਾ • ਸਕਤਕੇ, ਮਨ ਦੇ ਸਤਦ ਸਤਕੇ, मा वर व शिर्वीम, इत मा अमा दह

yes distribution dieser y with

ਵੀ ਜਾ ਸੀ ਸਾਹਿਬ (ਓਬਦ) haberdard which which the boards and would 9, ਸਭ ਇਛਾਂ: ਸਭ ਪਿੰਡਾ ਹੈ ਕੇ ਪ੍ਰਮਸ਼ਤ ਦਾ ਸਿਮਤਨ ਸੰਗੇ। ਦੇ ਜਿਸ ਸੂਸਟ ਪੁਰਬਾਂ ਦੀ ਸੰਗਤ ਕਾਵਨੇ। ਹੋਮੇਸ਼ਾਂ ਯੂਮੀ (ਰਾਸ਼ਿਆ ्र हे अन्यात रेफ भड़ या तब स हा, ने में व विकास निवा ਤ ਹੈ। ਦਾ ਪੂਰਤੀ ਹਿਸ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਜੋ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਚਿੱਤੇ ਜਿੰਨਾ ਤਵਾਜੀ ਦਾ ਪੂਰਤੀ ਵਸਤ ਸਨ। ਜੋ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਚਿੱਤੇ ਜਿੰਨਾ र भमें प्रमान सार्थां का को । भागे वा मन , छ छ नां व तरे धारियान के हा है। अब िहा धरियों के स ्र यमे वर्ष क्षा लाव कर महार भी तेमा हुन के पा कर - में यमे वर्ष क्षा लाव कर महार भी तेमा हुन के स्थान , ਹਾਵਰ ਸੰਵਰਤ ਅਤੇ ਨੇ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਰ ਵਿ_ਰ ਤੁਸਕਾ ਕਰਨ ਹੈ। A4 (R)-ਾ, ਜਨ੍ਹਾਂ ਕਾਮ भेद ਅਜਨ ਕਰੀ, ਲੇ ਉਸਾਸਾ ।। ਲਾ ਨੂੰ ਜੋ ਪਤਾ ਨ ਵਿਚ: ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਕੀ ਆਸਾ॥ ਨੂੰ ਨੇ ਤਰਨ) ਅਤੇ ਦੇ ਵੱਲੋਂ ਵਿੱਚ ਜਿਵੇਂ ਨੇ ਜਿਲਾ ਨੂੰ ਆ ਅਰਥ ਦੀਆਂ ਤਰਤੇ ਜਿਸ ਦੇ ਵੱਲੋਂ ਵਿੱਚ ਜਿਵੇਂ ਨੇ ਜਿਲਾ ਨੂੰ ਆ ਅਰਥ ਦੀਆਂ ਤਰਤੇ ਹੈ। ੍ਰਾਵਾ ਨਵੇਂ ਮੌਸਾਨੀ ਐ ਪਿਸਰ, ਆ । । ਹੁੰਦੇ ਦੇ ਹੈ, ਜਸਤ ਤੁ के द्वा में में कर्ष अधावम दे कि उस दे हैं है है के अप के समय के ਤੇ ਹਨ ਤੋਂ ਵੇਸ਼ਾਜ਼ ਆਈ ਵਿੱਚ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸ਼ਾਨ ਪ੍ਰਸ਼ਾਨ (ਜਿਸ ਦੇਸ਼ ਹਨ ਜਵਾਦੀ ਜਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਜਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਜਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਜਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਜਿਲ੍ਹੇ ਜਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਜਿਲ੍ਹੇ ਜਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਜਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਜਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਜਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਜਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਜਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਜਿਲ੍ਹੇ ਜਿਲ੍ਹੇ ਜਿਲ੍ਹੇ ਕ ਵਹਿਣਾ (ਬ) ਘਟ ਬੋਲਣਾ (ਪ) ਖਾਣਾ ਘਟ ਕਰ . ਰ ਜਦੀ ਭਾਵ ਨ ਆਉਣੀ (੭) ਉਤੀਕਦੇ ਵੀ ਮੰਬੇ ਤੇ ਹੱਥ ਰੱਖ ਕੇ ਜੋਗ ਸਹਿਤ ਹੋਣਾ। " " " FER SHAPE I . WE HAMM ET MY २ व्यक्तिताः संस्थानिकान्ति १ 400 平平300 m ਸ ਵ ' ਚੀਜ਼ '

1-1.1

म्। मा मा मा १९८० । अस्त १९८० । अस्

ਨ ਦੇ ਸਾਲ ਲਈ ਜ਼ਿਲ੍ਹ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਸ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਦੇ ਸ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਦੇ ਸ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਦੇ ਸ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਦੇ ਸ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਸ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ

ਲਾਗਮ ਤੇ ਸ਼ਾਹਰ ਹੈ। ਸ਼ਹੂਤ ਕਰ ਕਰ ਜਾਂਦੇ ਦੇ ਜ਼ਹੂਰ ਦੇ ਸ਼ਾਹਰ ਸਿੰਘ ਹੈ ਸ਼ਾਹਿੰਗ ਤਾਨੀ ਹੈ (੯੬ਮ ਲਗੇ ਵਿੱਚ ਵਿੱਚ ਦੇ ਜ਼ਹੂਰ ਸ਼ਹੂਰ ਸਿੰਘ ਇੱਕ ਦੀਸ਼ ਦੀਸ਼

ਅਤੇ ਸਾਹ 'ਮਕੇ ਬਾਸ ਇਕ ਈਸ ਈਸ, ਜ ਨੇ ਇਸਤ ਹਨ ਨੂੰ ਜਿ ਜਾਨ ਹੈ ਜ਼ਬੇਗਾਂ (ਕਾ.ਸ.) ਜ ਨੇ ਇਸਤ ਹਨ ਨੂੰ ਜੀਜ਼ ਸੁੱਤ ਸਰੇਖਾਦਿ ਦੀ ਧਾਰਨਾ, ਜੋਜ਼ ਵਾਲਿਆ ਕਾਫ਼ੀ ਹਨ ਨਾਂ, ਜੀਜ਼ ਸੁੱਤ ਸਰੇਖਾਦਿ ਦੀ ਧਾਰਨਾ, ਜੇਜ਼ ਦਰਜਾ ਕੁਰੂ ਜੋ ਅਦਿ ਦੀ ਧਾਲਾਂ ਅਤੇ ਪੰਜ ਗੁਣ : (੧) ਬੋੜਾ ਖਾਣਾ ਸਰਜਾ ਕੁਰੂ ਜੋ ਅਦਿ ਦੀ ਧਾਲਾਂ ਅਤੇ ਪੰਜ ਗੁਣ : (੧) ਨਿੰਮ੍ਰਿਤਾ ਤੋਂ ਉਹ ਸਾਹਿਤ ਵਿੱਚ ਦੁਲਤਾਂ, (੫) ਨਿੰਮ੍ਰਿਤਾ ਭਾਵ ਕਰ ਦਿ ਦੇ ਦਾ ਵੀਆਂ ਨੂੰ ਧਾਲ ਕੇ ਇਕੀਵੀਂ ਪ੍ਰਸਤਰ ਵਿਚ ਪ੍ਰਤਰ ਸੁਵੇਵਾਂ ਹੈ।

ਸ਼ਿੰਦ ਦੇ ਸੰਸ਼ਤ ਸੰਬਰ ਮਿਲੇ ਈਸ ਇਕ ਈਸ ਈਸ, ਰੂਟ ਫ੍ਰਿੰਡ ਗੁਰੂ ਅਲਬ ਲਖਾਵਈ ॥ (ਕ: ਸੰ:) ਵਾਵ- ਵਿਰਕਿਤ ਅੰਗਿਆਣ ਦੇ ਸ਼ੁਰਕਤ ਸੰਗਿਆਣ ਦੇ ਜ਼ਿੰਦ ਸਾਡੇ ਅੰਗਿਆਣ ਦੀ ਜ਼ੁਰੂ ਸਾਤ ਕਰ ਦੇ ਜ਼ਿੰਦ ਸਾਡੇ ਦੀਆਂ ਭੂਮਿਕਾ ਦੇਆਰਾ, ਦੇ ਜ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਜ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਜ਼ਿੰਦ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰੋਂ, ਮਨ ਦੇ ਸੰਕਲਪ ਮਿਰ ਕੇ ਜ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਜ਼ੁਰੂ ਕਰਾ ਕਰਕੇ, ਮਨ ਦੇ ਸੰਕਲਪ ਮਿਰ ਕੇ ਜ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਜ਼ੁਰੂ ਕਰਾ ਕਰਕੇ, ਮਨ ਦੇ ਸੰਕਲਪ ਮਿਰ ਕੇ ਜ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਜ਼ੁਰੂ ਕਰਾ ਕਰਕੇ, ਸਨ ਦੇ ਸੰਕਲਪ ਮਿਰ ਕੇ ਜ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਜ਼ੁਰੂ ਕਰਾ ਕਰਕੇ, ਸਨ ਦੇ ਸੰਕਲਪ ਮਿਰ ਕੇ

> , ਅਸਰ ਸਰ ਫਲ ਨਿਜ ਘਰਿ ਕੋਈ।'
> (ਵਾਰ ੧੧ ਪੳ ਕੀ ਕ ਕੀ ਹ ਸਹੀਜ਼ ਘਰਿ ਆਇਆ।' (ਵਾਰ ੨੪ ਪੜਿਤਾ = ਹ ੋ. ਕੁਸ ਨਸਾ, ਸੰਨਆਪਤ, ਅਮੇਸ਼ ਜਾਂ ਤੇ ਰੰਗਾ ਤੇ ਰੁੱਧਮੀਤੇ ਅ ਾਨ ਲਿਖੀ ਹੈ। (ਵੀਸ਼ਜਨ। ਦੇ ਹਨ ਪਰ ਵਿਚਾਰ ਇਹੇ ਹ।

> > or deligned dispersions

entant much experimented interior 9, ਸਭ ਇਛਾ:-ਸਭ ਮਿੰਡਾ ੋਣੀ ਜਿ ਪ੍ਰਸਤ ਦਾ ਸਿਮਜਣ ਜੇਹੇ। ਨੇ ਹੈ। ਹੁੰਦੇ ਸੰਸਟ ਪੁਰਖਾ ਦੀ ਸੰਗਰ ਕਰਤੀ। ਹਮਸਾ ਲਗਾ ਇਸਿਆਂ। ਵਿੱਚ ਲਈ ਪੁਰਦੇ ਪੁਰਦਾ ਦੀ ਸੰਗਰ ਕਰਤੀ। ਹਮਸਾ ਲਗਾ ਇਸਿਆਂ। है। ११२, वेंग्ली र हेर्से भित्र भग तर से जा ने से 4 खिलाफ र कि ह महत्त्व रूपनी निम्न सहस्र किन्न ग्री अस्ता सिता जिल्ला स्थाति ਮੁਸਤ ਪ੍ਰਸਕਰਦਾ ਕਮਣ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜੁੜਾ ਮੁਕਬ ਦੀ ਮੁੰਤ ਕਰਨਾ . इस एवं हो प एं त्यान वन्ता है। मन प्रिल परिन्ती ੇ ਪ੍ਰਮੁਕਤ ਦੇ ਕਥਾ ਕੀ ਤਨ ਸ਼ਣਾਜ਼ ਆਂ ਜੇਸਾਵਾਰ ਖੜਾ ਹੈ ਜਾਵਾਂ ਨੇ ਪਰਚ ਸ਼ਹਿਰਾਰੂ ਜੀ ਨੇ ਇਸ ਪ੍ਰਸ਼ਰ ਨਿਹ ਤੂੰ ਸਕਾ ਦਰਸਾਈ ਹੈ। ੰ, ਤਿਹਾਜੈ ਕਾਮਨੀ; ਬਚਨ ਭਰੀ, ਲ ਉਸਾਸਾ हा- रवसंप्रा र चिन्हें प्रिस् सर का लाहा तें , लेश वड्ड ਰਜਤਾ ਦਾ ਵਿਭੇਡੇ ਵਿਚ ਜ਼ਿਵੇਂ ਨੇ ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ ਆਸਕੀ ਐਮ ਨਾ ਕਾਰਤ ਨਵਾ ਇਸ ਨੀ ਐੱਧਿਸਰ, ਆਹੁਨਾਜਦ, ਜੋ, ਜੋ ਜੋ, ਜੇਸਮ ਤੋਂ। ਜੋਵੇਜ਼ ਵ_ਾ ਰਾੱਟਮ ਬਰਦਾ, ਖਆਰਜ਼ ਹਾਮ, ਨੇ ਜ਼ਰੀ, ਹਨ। ਹੈ। ਹਨ। ਵ ਾਣ - । ਤੰਦੇ ਸਾਜ਼ ਆਉਂਤੇ (ਕ, ਜੰਗ ਪ ਕਾ ਤੋਂ ਜਾਵਾ (ਕ, ਨ ਕਤੇ ਗੁਰੂ ਨੇ ਪ੍ਰੇ ਕੁਣ ਬੁਲਣਾ (ਪ) ਖ਼ਾਣਾ ਪ੍ਰੇ ਹਨ। ੀ. ਭਾਰਤ ਅਜ਼ੇਦੀ (ਹ, ਜ਼ੇਜ਼ੀਕੁੰਦੇ ਜ਼ੀ - ਜੰਹ - ਮੁੱਬ ਰੌਥ ਕੇ ਸੌਰਾ ਸ਼ਹਿਤ ੍ਰਿਚ ਰਿਜ਼ਾਰ . ात्रीहर द्विम भन्ते . . ਕਰਮ ਸੰਪ੍ਰਸੇਸ਼ਤ ਦਾ ਮੁਤਵਾਂ, , ਸ[ਿ]ਹਰਾਰੋਨਾ:-ਜੇਸਟ ਵਿਜਾ . १९ % रेम भूती सहार १९ ं भां क रेखोल र । हत्र to at the f . A TA 1 ... 1 . TH X 1H'

5.47.5541. 7 % 4

(ÉBE)

व तय नी प्रार्थि

ਪ⊈ੜੀ ਤੁਹ El sell fit + 4.4 1- THE WORLD WITH STREET THE WASTERS र प्राप्त केला कर का कि एक प्राप्त केला केला केला है। रामको क्रमकार कर्मकार क्रमकार करें (आँग २०३६) । CARTA CHECKING FREE 11 8 ਸਤਲ ਪਤ ਦੀ ਸਭ ਪਲ ਆਵਸੀ ਜਦੋਂ ਜਾਂਤ ਪਵ. के र पर एम महत्त्व रही काचनी पूचनी देशाची। ा कि स्वित्र व्हार्ट स्वर्थ म अस्ति स्थाप किल्लाम्या स्थाप कर्णा स्थाप स्था ਼ ੇਸ਼ ਸ਼ਰੂਸਵਾ ਦੇ ਸ਼ਿੰਦ ਸ਼ਰੂਬੀ '(ਅੰਗ Bod) भाग प्रकार का अपीर्श्वास (अंग रहे) Er F HH . H LHE LIAMID ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਕਤ (ਕਰ) ਮੌਤ ਕਿਰਤੇ ਮੈਂਟ ਤੋਂ The state of the same -त व कि सब साहित्यार -1 1 (12 15 4) . 4 + 2" 1d 1 1 10 10 0 In he he were

ਵਾਂ ਕਮੂ ਜੀ ਸਾਹਿਬ (8,9) King a had don't had had a something to the said of a 2. उठी आधन :- वनीमा का विस्तास मार्थ, मध्य, मध्य : ਹੈ. ਤੁਰਾਜ਼ਗਰਾ ਦਾ ਹੋਣਾ ਜਾਣਾ ਹੋਣ। ਨਿਲ ਸਾਤੇ ਸੰਪਟ, ਸੰਕੰਪਤ ਜਿਹੜੇ ਪਰੋਟ ਨਹੀਂ ਸੰਗਰਾ ਅਵਾਦ ਦੇ ਨਾਤਰ ਫਿਲ ਸ਼ਰਤਮ ਤੀਆਂ ਮਾਹਿਤ इन्द प्रशेष्ट) वंत्र प्रत्य संती त्र ते त्र त्र भावत् । विक्र ते त्र R Tags - a span Is mail the standard of trains and salar ह न वास्तान मुक्ति संवेधन र वेलान उत्तर किया दिया का प्राची । ਦੇ ਦੇ ਹੈ ਸਿੱਤੇ ਕੁੱਸਿਕ ਨੇ ਜਿਆਨ ਵਾਰ ਤੇ ਮੰਦੀਆਂ ਹਨ। Contract to .. वेद्रियं यस सार्वाष्ट्री सावित्राम हमाले (१५-, व र वेर वे मह के मिन है। का हेन कि हु हो हु है 'ਤੇ ਕ ਲੇ ਪੰਜੂ ਉਪਦੀ ਜਾਂਦੇ ਕੇ ≤ ਸਾਰਾਵ ਰਿ ਤਾਂ ਼ ਅਕਟ ਕੀ ਮਨ ਬੰਧ ਨਾਸੀ ਰੋਉ ਸਦਾ ਸ਼ਰੀਕ ਇਤ ਹੈ। ਵਰ ਾਕੀ ਤੇ ਇਸ ਦਾ ਨਾਮ 'ਬ੍ਰਾਮ ਬ੍ਰਿਕਕ ਲਗੇ_{ਆਰ} ' ਾਨਾ ਤ ਵਾਰਜੇ ਪ੍ਰਾਜ਼ੀ! ਆਪ ਜੀ ਨ ਦਾਹਾਂ ਜਾਵਾ ् रहें नेरबंबर से केंद्र हैं। स्ट्रांस र ं, रितं क्रिस् मण्याच अध्यात , ੂ ਸੀ ਜੋ ਕਸ਼ਾਮੀ ਵਾੜੇ ਸੀ ਵਾਲੇ ਤੋਂ ਵਿੱਚ ਫੈਤਰ - ਸਣਿ ਗਲਾ ਆਕਾਸ ਕੀ; ਕੀਟਾ ਆਈ ਰੇਸ and the second To Alter Walter 7' 7 "F, 7 M

ਪ€ਭੀ∋⊃

th and things to be to have districted the state of the s CE PHOLOSOPES THE PLANTED, CHAP. रेमहरू है । ते राहर होर को प्रवर्ग देव देव से स ANT OFFICE AMERICAN SET 1

स्थाप कार्याच्या रियम्स्य के समाप्ता स्थाप अस्त र अं राम कर्ण व म नवदमा अ दव .

ੀ ਮਕਾਰੋਕੀ, ਭਾਵਤੋਂ ਕੁਸ਼ ਤੋਂ ਵਿਚ ਸ਼^ਹਰ ਹੁੰਦੇਣ ਤੋਂ ਗਲਮਾਂ ਕੀ नेक छन्त्री हा रहत ्र त र, पर हमें न र मृष्य मार वेर नामर संस्था सम्ब ਕੜੇਅ ਤੇਵ ਵਾਜ਼ਿਵੀ ਕਿ ਅਸੰਵੇਖਰੇ ਵੇਤਦੇ. ੇ ' भू । ਅਸ ਵੀ ਦੇ ਤੇ ਸ਼ਤਦੇ ਹੁ, ਇੰਦੂ ਦੇ ਤੇ ਉਸਾਦ ਸਾਦਦੇ ्र त प्रक्रिक्टी विवस्तित ाक्षेत्र माना प्राप्त व अन्य वात व स्ट्रांस 1764. Little ... act de

13 42 P.S. 25 | A. 1 & 1 & 1 البرة و د د د

4 + 1 € J*1

े प्रसार भागस व HIRTONIA TO M

1 7 3 5 7 1

F 1 47 . 14 7 167 (c > 2H el (,)

. are deterre consideration in

P No et Me 18 (É43 ,

Example to the production of the second section of the 33 ਵਰਤਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜੇਗਜ਼ 1 ਮਾਇਆ। ਹੈ, ਅਜਵੰਦੀ ਸਮਾਨ ਜਮਾਨੀ ्रा प्रेर में प्राथित से प्राप्त वर कर में मार्ट सम्बद्ध ्रभे हनते अत्रह को उन्हें है कि (का निर्माण के .. र रहि भ गरभा स्थाभ नोंद्रा प्रत्येत स्था की शर्म की स्थाप ਰਹਾ, ਉਨਾ ਨੂੰ ਵਾਦ ਦੇ ਸ਼ਹੀਨ ਦੀ ਇਆਰਾ ਦੇ ਸੀ। ਦੇ । ਹਵਾਲੇ ਸ਼ਹੀ ਸਮ ਦੇ ਪਿਲਾ ਹਵਾਲੇ ਦੇ ਸਿਆ ਹੈ। THE TOWN OF THE PROPERTY OF TH ਮੁਕਲਾਕ ਜਾ ਇਧ ਵਿਖੇਧ ਕਵਜਾਵੂ ਹੀ ਖੇਡ ਲਾਕੇ ਚੀ ਮੋਤ ਆ ਜ਼ਿ∉ ਦੇ ਹਨ। ੍ਹ ਵਿੱਚ ਮਾਇਆ ਹੈ :-

ੂੰ ਦਰਿਕ ਪਤੀ ਕੋਦ ਪਕਰੀ। ਮੰਟੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੀ ੰਸਾ ਸਤੀ ਚਿਤੁ ਉਲਾਸ ਹ ਕੁਕੜ ਦੀ ਦਵਾਤਾ। * (ਤਵਰ) ਤਰ ਦੇ ਸਭਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਾ ਤਾਂ ਉੱਡ ਕੇ ਵੁੱਚ ਤੇ ਜਾ ਸਹਿੰਦਾ ਹੈ ਸਵੇਜ਼ ਨੇ ਜੇ ਪਵੇਤਾ ਪੱਤ ਕ ਕਨੂੰ ਤੇ ਜਾ ਬਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਵਿਚਲਾ ਨੇ ूर पर्के स्वाह्य स्थिय वर्भा रही सर राज्या स्ट्रा त्र ्रेटल के किंद में से उठक के से स्टब्स के रास्त्र र हैं। भारतसे प्रसम्म सम्म सम्म केर्न स्ट्रिया है ਨ । ਇਉਂ ਅਸਟੋਗ ਵਿਚੇ ਹਿੱਤ ਹਨ ਹਨ ਨੇ ਹੈ।

. प्राचनवेतीत संहरोहर ... 4 - - - ਕਰਜੰਬ ਸਮ ਦੇ ਸੰਕ ਸ਼ਕਾ । ਜ .. "ਮ' ਆ ਮੇਮੋਹ ਤੇ ਤੋਂ ਤਵਾਵ · - the note of the . ਾਮਣ ਸਮਜ਼ੇ ਰਾ. ਐ. . . . 1 4 43 15 1 13 434 7 T. H = G"H , G" . .

. 4 4 5 42 71 THE T PETT THE (JH - H W E - HI) C INT TIME STATE OF THE

Andrew warmer wine .

18.87 B I have hit while it had taken THE HALL BUT STATE OF THE PARTY . प्राप्त स्थापित विश्व स्थाप स्याप स्थाप स्याप स्थाप स्याप स्थाप ्राप्ति । स्थिति विश्वस्थिति । १ विश्वस्थिति । स्थानि । स्थिति विश्वस्थिति । ent to the transfer of the tra ਸਾਹ ਹਵਾਲੇ ਪ੍ਰਤਾਸ ਜੀ ਜਿਸ ਜਿਸ ਜਿਵਨਾ (ਅਰਾਵਤ) ਨਾਨਕ ਨਵਾਰੀ ਪਾਈਐ '--, 'ਭਰਾਤ ਬਾਣਕ ਸੇਵ ਜੀ ਵਰਮਾਉਂ ਦ ਾ ਪੰਜਾਬ । ਇਦ ਹਾ ਸਿੰਘਣ ਜਾਣ ਜਾਣ ਰੜੀ ਕੜੇ ਹੋ ਸਮੂਤ ਦੀ ਸਮੂੰ ਪ੍ਰਸੰਧ ਦੀਆਂ ਕੂਵੀ) ਬੁਸੀਆਂ (ਨੀਸ ਵੀ ਹੈ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਹੈ ਤੋਂ ਵੀਸ਼ਆ ਵਿੱਚ ਗਿੰਗ ਪੈ ਦਾ ਹ≖਼ ਜ਼ਾਵ ਦੇ ਸ਼ਾਵ ਲਲਮਾ ਕਰ ਕੀਆਂ ਬੂਠੀਆਂ ਹੀ (ਨੀਸ਼ ਼ = ਜਿ• • ~ * ਵਕੁਦਵ ਜੀ ਦਾ ਨਾਮ ਰਖਾ ਕ ਼ , , , , , , ਜਮੇਂ ਸਵਿਭਾਰ ਦੇ ਪਾਸ ਗਏ रर र वर्गाच सुर व स्थाप**्र**ाष्ट्रा , ਹੈ * * ** ** ਹੈ** ਹੈ** ਤੋਂ ਉੱਤਾ ਤ , 41. 4 85 412, 1 mt 1 1/ / ---मा प्राथमा १७ - + +1 5' +']

, hr 27 +7 ("

में मिय्येस में यम

Sandahr Same

ੂ ਜ਼ਾ ਜੀ ਸਾਹਿਬ (ਵਿੱਚ) to the total and the standard with the said of the sai ्राह्म इत्तर नाम हो हो है है है है है है है है। इस है है है है है। इस है है है है है। इस है है है है। इस है है प्रमान होता (अवी) सत्रोधां (प्रोधा, स्वां ग्रां का विकास स्विधान करण दर्भ तम रामि है। प्र म म में में कि में में कि में में कि में में कि में भावधार :- (मार्च गर्च हाम विक्रिय कर High a the standard and , ਜੋ ਅਵਸਥਾ 'ਗਰਮਾਂਚ ਕੀਬ ਜੇਸ , ਜੋਹਾਜ਼ ਵਜ਼ਾਂ ਜੋ । ਜੇ ਵਾਸ਼ਤੀ ਵਧਾਰੀ ਜਗੇ ਮਹੇ ਹੋਏ ਜੀ ਜਾਂ ਵਜ਼ਾਂ ਜੋ । ्र भाग ता हवानी हवानी प्रशिष्ट हो सार १ ४० देव ਹੁਸ਼ਤ¹³, ਯਦਾਹੁਦ ਦਾ ਦੇ ਸਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀਏ ਸਭ ਸਿੰਦ ਹੀਰ ਨਾਮ ਗਿਆ ਤੇ ਜਾਮ ਜੋ ੇ ਪ੍ਰਾਜ਼ ਦੇਸ਼।) 'ਲਬ, ਸਜਨ ਤੋਂ 'ਵਾਸੇ की (क्ष्मून वर्ड । भारतिक स्थाप के सम्द्र हैं 'हामें की (क्ष्मून वर्ड) ं स्टब्स्ट्रिक्ट प्रमें मन्ध्री हैं। सम् हिंद स्टब्स्ट्रिक्ट ਅਜਾਣ ਜਾਣਾ ਜੋ ਇਸ਼ਹੀ ਜਾਂ। ਦੇ । इ.स. ५१ मन्यांस्थ अवेस है सह है। अहे से हैंन ही ਾਦਅ ਦਾ ਮੌਸੇਸ਼ਰ ਤੇ (ਵੀਸ਼, ਵੀਤ ਵਿਸ਼ਵ ਜਾਵ ਹੈ ਪੂ ਜਵਾਜ਼ਤ ਦ . ह ह समार्थ में ने से के करा 'ਦੀਸ਼ ਦਿਸਦੇ ਚਰ ਕਾਮਣ ਜਾਂਦਾ ਾ ਆਫੀਆ ਪ੍ਰਿੰਕਟਾਮ ਜਾਦਮ ਤੋਂ , , , , ਾ ,ਨਰਾਈਸ) ਪ੍ਰਮਾਸ਼ ਨੇ ਮ , इतिथा, खोर्ग कि का · 4233 - 1 624 n ha reller do *H 1 . 4 . 1 . 1 . 1 , 818 12 A.M. x 74 ,5 1, 6 1

a middle business

My Hydrage and who have have have a shall ha THE PRESENT WHITEHOUSE the state of the s the cold and a ्र भ तम्बर्गने चे छत्तरमा_ल दरे the list a set on a fight र र र पर र स्वर्धित स्थलाहर ਨਾਨਕ ਨਜ਼ਰੀ ਪਾਈਐ :--ਕਵਿਕਟੂ ਵਾਨਕਕਵ ਜੀ ਵਰਜਾਉ : . . . मामा और लाहिन (धारोंको पर मान pr THE TAX STATE OF STATE OF THE STATE OF ਰੜੀ ਕੜੇ ਠੀਸਗੜੇਵੇ॥ - ਵੇਂ ਭੂਤਿਆ ਦੀਆਂ (ਕੂਵੀ) ਬਨੀਆਂ (ਨੂੰ , ਸ਼ਹਾਂ ਹੈ। ਜਾਲ ਦੇ ਦਾਕ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਵਿੱਚ ਡਿੜ ਪੈਂਦ ਹੁੰਦ ਕ । ਜਾਵੇਂ । हा का के इस्तार वाधा कांग्रा मुठाओं जो (अह ੈ। ਪ੍ਰਵਾਤਕ ਦੇ ਜੰਕਾਰ ਕੈ ਕੋਈ ਦੀ ਦਾ ਨਾਮ ਜਦੂ ਕ are ਅੰਦਰਤ ਕਰੀਵਾਂ ਸਟੂਕਾਕਰਮਾਤਕੋ ਸਿੰ , रं, महंद ' दिल्ला ग्राम हैर , . ., अप चनवन सुर नुगान ... · श्राप्ती आर्टिय है-1 151 A P 15 (े भारे प्रश्नरभी ए ः म भावां हर् a sa hour proper ਼ ਜੀ ਸ ਉਪਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਕਮ

anhamilahaham.

ੂੜ ਸੀ ਸਾਹਿਬ (É ...) the shinkand at word in the site which whe as the state of the state o अवति वसति वसानी की से हागा अप सावाचा के विशिष्ट । ਮਸਰਨ ਕਸਨ ਹੈ। ਜੁਣਤੇਸ਼ਨ (ਤਰਨ) ਸੁੱਗਾ ਨੂੰ ਜਿਵ ਹੈ।। ਮਸਰਨ ਕਸਨ ਹੀ ਹੈ। ਨੂੰ ਪ੍ਰਤਾ ਹੈ। ਜਿਵ ਹੈ।। म् प्रमार्थ तम् का है। है। है। मनम त रही मार ने ता жत्व २ : निकार्य करका रूप स्थापिक स्था भूग में अब डोएन, विभाव किस सम्बद्ध है की संख्यात ਦ ਦੀ ਅਵਸ਼ਰ 'ਗੁਰਮਬਿ ਕੋਬ ਕੀ । ਬਿਆਵੀ (ਉਜ਼ਰ੍ਹ) ਦ ਦੀ ਅਵਸ਼ਰੀ ਵਸ਼ਦੀ ਵੱਡਾ ਵਿਚ ਹੀ ਬਿਆਵੀ (ਉਜ਼ਰ੍ਹ) ्रं हे. अंग हवाली हवाली र्शिह्स की भीय रेज्य रेज . . ਵਾਰੇ। ਯਾਚਾ:--਼ਾਲ ਦੇ ਸਦੀ ਜਿੰਦ ਤੀਏ ਸਭ ਤੀਰ ਜਿੰਦ ਨਾਮ ਧਿਆ ਤੇ ਰਾਮ ।* क भी क्षत्र मान के मिल के किल का मान का किल के बाह्य हैं कि का मान किल के किल के किल के किल के किल के किल के क - • अने. ਪੁੱਟ ਪੁਲਸ, ਸਖਨ ਹੋ ਤੋਂ ਜਾਂਦ ਹਵਾ। अमे. -ਪੰਜਾਣ ਜਾਵਾ ਸੇ ਵਿਸ਼ਹੀ ਜੋ 7 1 ਵਿਚਾ। ਵ-ਦੇਹਬਰ ਸਰੂਪ ਵਿਚ ਅਕੇਦ ਹੈ ਜਾਦ ਹਨ ਅੱਜ ਜੋ ਹੋਰ ਦੀ ਾ ਦਾ ਦੇਅ ਰਾ ਨੌਮਸਰ ਤ (डोਸ) ਦਾ । ਵਿਸ਼ਵੰ ਜਾਣ ਤੇ ਜਿਚਣ ਵਿਸ਼ਦ। , ह, हो ਲਖ ਸਾਪ ਹੀ ਹੋ ਜਾਦੇ ਹਨ। ਾਗੇਸ਼ ਤਿਸ਼ਵੇਂ ਰਾਰ ਕਾ ਮਨ ਮਨ੍ਹਾਂ ਰ- ਵਰਾ ਆਖੀਆਂ ਵਿਦੇਕ ਨਾਮ ਜਗਦੀਸ਼ ਪ੍ਰਸ਼ਤਾ , ਅਤ ੂੰ ਦਾ ਜ਼ਿਲਾ ਦੇ ਸਕਦੀਆਂ (ਬਰਿਸ਼ਸ਼, ਹਵਾ ਹੈ) ੇ ਜਿਹਵਤੀਆਂ, ਚਰੀਸੰਗਵਿਧ ਹੈ, ਜ ਰਾਹਸਤ ਰਾਹਾ ਦਾ ਪ + PITH'S FIJA AMAT · ਅਨੁ ਰਜ ਚੁੜੀਆ) ਦਾ ਨੂ ४०. अस् तम् १_{७४} a a rate on dr. M 18 18 1 * for the attacket as association of the company of the

and the state of t de la seguir तातन ताती प्राथित e to go the at year वती तत प्राप्त करिया करिया कर प्राप्त कर प्राप्त कर करिया कर विकास ्र विकास समित्य के उ , ਰਾਵਕਵਜੀ ਦਾ ਨਾਮ ਜਜਾ कर्म किस्स के प्राप्त के किस्स के किस् कर्म किस्स के किस्स प्रतिस्थानिक विकास र म्यास्ता व्याप्त । , u , y , pz, m, EF BUT " YO कर प्रमान हो। B St. + Figur Figur ਹ, 5 ਉਹਨੁੰਬ ਤੂੰ ਕ੍ਰਮ. a sekhalanahan

्र वर्षात्रव (६,५) The water of the state of the s महर क्षा ने लीचा र क्षा का वा सार है है की धाम FOR SAME OF BESTIME (SAME AND A SAME AND A S 4 molas + 131 g x 4 ml + 51m 1 + at % 38 २ :- का भी रहेश क्षेत्र वा के करा police of the state of the stat हरे मार्थित । भारतमान्त्र कि े भिन्न स्तानी संतिन का कार्य है कर के कार्य है के वेस वह आसमन , ਰੇਸ਼ਰੀ ਜ਼ਿੰਦੇਡੀਓ ਸਭ ਹੀਰ ਜਿ ਨਾਮ ਧਿਆਵੇਂ ਵਾਸ ਪ੍ਰਾ ा अस ड,मण) , भूत, मन्त नु (हास नाम हरास ते. ਾ । व अर्थ प्रमुप ਹੀ ਹੈ ਜ ਦੇ 17 । 'ਸਥਾ :-नस्य भारत में त्याजी स्था है, से प् ੂ ਨਾ ਹੱਟ ਸਟਪਾਵਿਚ ਅਕੇਦ ਹੋ ਜਾਦੇ ਹੈ। ਅਤੇ ਜੋ ਹੋਰ ਦੀ ਾਦਯਾਰ ਪ੍ਰੇਜੇਸ਼ਰ ਤੇ (ਵੀਸ਼) ਵੀਟ ਵਿਸ਼[ੇ] ਜਟਰੇਪੂ ਨਿਸ਼ਗ਼ਾ ੂੰ ਜ਼ਿੰਕਿਬਸ ਪਹੀ ਹੋਜਦੇ ਹਨ, ਾਈਸ਼ ਵਿਸਵੇਂ ਗਰ ਕਾਂ ਮਨ ਮਾਨੇ , - ं भाषीक्षितः एवं ठाम् नवसीमः जन्मनाः । ਨ , ਜਗਦੀਸ਼) ਪ੍ਰਸਥਵਾਉ ਨਾਮ ਨੂੰ ਜ , , । ं प्राप्ति स्थान स्थान कर्म में का में देश में के के ्रांतिक में से भी भी भी भाग है। han 80 173 4 13 न । ज्यादिक्षा की किंका । - एक करते की वास हर प्र mus distributionadaire.

ਪਉੜੀ ਤਨ

की पान 1 स्थापन के प्रत्या का प्रत्या प्रत्या प्रत्या प्रत्या प्रत्या प्रत्या के प्रत्या प्रत्या प्रत्या प्रत्या के प्रत्या प्रत्या के प्रत्या प्रकार कर सम्बद्धाः का विश्वसम्बद्धाः विश्वसम्बद्धाः । स्थापना विश्वसम्बद्धाः विश्वसम्बद्धाः विश्वसम्बद्धाः ।

1 . or a . January affered a ्र रहे हैं हैं है हिल्ला सहित्या से (हरका) सहित्र भी गाम दे हैं है है है है है से दे के प्रश्नित है र प्राप्त का स्थाप र अहील जो उन्हें का जो जाता है कि स्थाप

or Property of white ਸਾਖੀ - ਜੱਟ ਕ ਕਬੀਰ ਬਣਨ ਦੀ

ਾ । (१) । (३) । ਤਰੀ ਮਹਾਂ ਦੇ ਉਹ ਗਾਣੀ ਜਸ ਹੁੰਦਾ ਵੇਖ ਕੇ ਨਿਤ ल्याम । स के रिल में ही लामीर इतार नेले प्राधात . . ਲ ਦੇ ਜਾ ਹੋਵ[ੇ] ਹੋਵਿਕਾਰਕ ਤੇ ਕਰ ਜਾ ਜਿਹੜ ਸਥਾਇਆ । ਵੇਡੂਵ ਹੁ ਮੁਕਤ ਦਸਤ ਵਾਧਰਣ 'ਕਲ 'ਡ ਵਧੂ ਤੁਧੀਰ ਬਤਰਾ**ਚਾ**ੂੰਜਾ ਦੇ न्त्र सो ५ ल व्यूच अत्राज्यों क्रिक्टी दुर्व स्थित हैं कि है। ਅਨੁਸਵਿਚ , ਜਵਰਹ, ਨਰਵਰਤਸਕੇ ਨੂੰ ਸਿੱਟੀ ਲੋਣੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਰਾਤ ਬੰਦਰ ਸਭਾ ਭਾਵਸ਼ਸ਼ ਵਕਤ **ਬੰਦਰ ਨਾਮ ਸਨ** ਪਤ ਼ ਕਰੀ ਮੀ ਕਰਤ ਵੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸ਼ਾਂ ਰੋਕ ਮਮਝਦੀ ਸੀ ਤੇ ਸਦਾਹਰਮ ਸੰਵਰ' ਜ ਜੇ ਜਿਸ ਹੈ ਜੇ ਵਿਚੇ ਹੁਵਕ ਹਾਂ। ਇਸ ਵਾਸਤ ਸੰਤ ਬਚਨ ਕਾਂਕ ਨਿਰਕ ਸੀ ਤਵਾਵਤ ਸਿਤ ਕਿਸ਼ ਹੈ ਕੌਰ ਕੇ ਬ ਾ ਹਨ ਤੋਂ ਘੁਖਪਾਕੇ ਮਿੰਟੀਗ ਦਿਤੀ ਤ । . . र राज्य च प्रित्व वे घळार प

> - <u>ਪੀਕ ਕਈਰ ਬਾੜਾ ਤਾੜਾ</u> ,) ਵੇਂ ਪਰ ਵਾਲੀ ਤੇ ਜਿ 14' 4 31X 1 5 (5) ਾ ਕੀ ਜਦੀ ਅਵਾਸ਼ ਵਿਜ ਾ ਜਵਿਚ ਮਾਸਤੀ ਹੈ, ਸੇਵ न मेमारण दिन विश · r of the wind i are

or de made produced and a con the

(649)

ਪਰੰਜੀ ਭਾਰ

੍ਰ ਜਲਾ, ਕਵਾਕਸ ਨੇ ਮਿਟੀ ਵੀ ਵਰਤ ਛਾਣ ਕੀ ਜਾਂ। ਦਾ ਸਤਕ ਹੀ। ਜਨਾਵ ਵਿਲੇਖ ਕਰਕ ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਜਨਾਵ ਼ਰਾਜਾ, ਕਾਰ ਜਿਲ੍ਹੇ ਕਰਕ ਮਿੱਟੀ ਕਰਤ ਉਣ ਭਰਦਾ ਕਈ ਜਿਸ ਜ਼ਰੂਵ ਵੀ ਜ਼ਰੂਵ ਦੇ ਦੇ ਦੇ ਜਦਾ ਕਈ ਜ਼ਿਸ਼ਤ ੂਰ ਦਾ ਕੱਗਾ ਕਿ ਜਿਸੀ ਪਾਕੇ ਇਸ ਨੇ ਹੀਣਾ ਕਰ। ਤੋਂ ਮੋਟ ਕ ੂਰਕੇ ਪ ਦਾ ਜਦਵਾਰੀ ਜਿਹਾ ਕਮਲਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਤਹਿ ਕਿ ਪਤ੍ਰੀ ੂ ਤੁਸ਼ੇ ਸਾ ਮਰਵਾ ਕੇ ਰੱਖ ਨਾਲ ਬਣਾ ਜ਼ਿਤਾ

कर 'एडें' अरोर भी चित्र राम MY में हेंचे के कि महते हता भर् हरा. भे बड़ीत मही घरमा क्या वता व , असे रेप्ट्रेन रुमारी असी स्थिति श्रित स्थान स्थान स्थान ੂੰ ਇਹ ਪਾਜਲਾ ਮੀ? ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਛੱਡ ਜ਼ਿਊ। ਇਸ ਤਰਕਾ ਨੂੰ

ੂੰ- ਜੀ ਭਰਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬੁਠੇ ਪਰਖਾ ਕੀਆਂ ਬੁਨੀਆਂ ਹੀ ਪ ਦੇ ਦੇ ਤੋਂ ਮਹਾਤਮਾਂ ਦੂ ਬਰਾਬਰ ਪਹੁੰਚ ਨਹੀਂ ਸਕਦ- ਅਤੇ ਼ ਜ਼ਰਨ ਦੇ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦ ।

🚽 ਤੇਤੀਵੀਂ ਪਉੜੀ ਪ੍ਰਾਰੰਭ 🏀

ਆਫ਼ਿ ਜੰਭੂ; ਦੁਪੈ ਨਹ ਜੌਤੂ॥ ਜੌਤੂ ਨ ਮੰਗਣਿ; ਦੇਣਿ ਨ ਜ਼ਗ ਜੰਭ ਨ ਜੀਵਣਿ; ਮਰਣਿ ਨਹ ਜੇਗੁ॥ ਜੇਗੁਨ _{ਦੂਜ਼} ਮਾਲਿ: ਮਨਿ ਸੇਰੂ॥ ਜੇਰੂ ਨ ਸੁਰਤੀ: ਗਿਆਨਿ _{ਵੇਚਾਰਿ "} ਜੰਗੂ ਨ ਜੁਗਤੀ; ਛੁਟੈ ਸੰਸਾਰੂ ॥ ਜਿਸੂ ਹਥਿ ਰੇ ਕਰਿ ਵੇਖੇ ਸੋਇ॥ ਨਾਨਕ; ਉਤਮ ਨੀਚ ਨ 1, EE "g?;

भरा १:-- भार मिरकार और fug र र र भक्त जे प्रति है । करी, ही, खान स, अर्थ 12 16 all \$ 0

on Arm Arthrack A. से न्य

सर्गाम किरमा the Mr Hi Hilling And Andrew Links Andrew An (612) ਾਰਾਸ਼ ਤਰ ਕਿਸਨ ਮਿੱਟੀ ਦੀ ਤਰ ਪਾ ਰੀਗਾ ਤਰ ਰਹਾ। ਅਤੇ ਜ਼ਿਲੀ ਬਜ਼ਕੇ ਵਿੱਚ ਕਮੀ ਹ ਵਿਕਾਰ ਵਸਾਮ ਵਾਰਿਆ ਹੈ ਪ੍ਰਸੈਸ਼ਟ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਕਰ ਲੜਾਂਗ प्रतिका ४-ੇ ਦਿਲ ਹੈ ਜਿਉਂ ਤਿਉਂ ਬਰਕੇ ਮਿੰਨ ਨੂੰ ਕਿਤਾ ਹੈ। ਜ਼ਰ ਕੇ ਜਿਉਂ ਤਿਉਂ ਬਰਕੇ ਮਿੰਨ ਨੂੰ ਕਿਤਾ ਹਨ। मीत सम्प्राची है है है है है है कि विस्ति। र अर्थ है । अर्थ को अर्थ से (४१८ से) प्रतिकार ਜ਼ਿਲੀ ਦਰਤ ਬਹਿਣ ਲੱਗਾ ਕਿ ਪਿਉਂ ਤੋਂ ਕੀਵਜ਼ ਤੋਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਲੀ ਜ਼ਿਲੀ ਦਰਤ ਬਹਿਣ ਲੱਗਾ ਕਿ ਇਹ ਬਮਲਾ ਹੈ ਜ਼ਿਲਾ ਨੇ ਕੀ ਕੀ ਜੀ ਜੀ ਜ भी राज्यात पार्ता स्थान ते विभावसम्भित्ति स्थाप । ਰੂਜਵਿੰਦਰ ਬਾਹਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਮਲਾ ਹੈ ਗਿਆ ਤੇ ਸਮਾਨ ਤੋਂ ਜਾਂ ਨਾ ਵਤੇ ਹਨ। ਵੱਲ ਦੀਆਂ ਵੱਲਤੀਆਂ ਹੈ ਨੂੰ ਸਤੇ ਦੂ 18+8+ 10 8, 49+ 41 Au Tim W. 12 54 1 AH3 A 14 TX, H LIVE & PROPERTY ਸ਼ਾਖੀ – ਜੱਟ ਦੇ ਕਬੀਰ ਬਣਨ ਦੀ , कर्म के स्टूड ते में भी का कि कर करा न प्रवाद की बार कहा कर के सब बाती सप्र देश हैं कि है। ਦਾਸੀ। ਇਹ ਪਾਲਲ · · । । । । ਹੁੰਦੀ ਰੋਟਰਾ ਨੇ ਜ਼ਾਮੀ ਹਵਾਲੇ। मूर्ट मण ब्रु भरी खिला है को खबीन बन्धे नुस्त हैना है कर है ੂਰ ਉਣਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। भर्तिम्य क्षेत्र हैं क्ष्यं के प्रति के स्थाप स् 는 마는소리에 작가 가 하는 경우 가면 바라 휴인가 될 사람 सर राज्य प्रदेश के राज्य के राज्य स्थापित स्थापन स्थापन के विकास स्थापन स्यापन स्थापन स्यापन स्थापन हराम पर व सहारमा ६ वटाहेन व से ठीम प्रकट मन ਵਿਅਤਟਸਲਤ ਸਤਾਵੀਨ ਸਮਵਾਰਕੇਵ ਕੁਪਾਵੀਲਈ ਤੂੰ ਸੱਦਿਆ ਜਿੰਕੇਤ, ਵਰੂ। ਨੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹ अतिहार के ता प्रतिहर है प्रतिहर है प्रतिहर है भिटी यहाँ के हैं। ਲਕਾਲ ਵਾਲੇ ਜਿਵਾਨ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਡ ਵਾਲੇ ਬੰਦਲ ਨਾਂ ਸ਼ਿੰਘ ਹੈ. -> ਤੇਤੀਵੀਂ ਪਉੜੀ ਪ੍ਰਾਰੰਭ <u>(</u> ਵਸਤਵਾਰ । ਜਾਂਦੇ ਨੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾ ਗੁਰੂਹ ਸਮਝਦੀ ਸੀ ਤੋਂ ਸਨ । ਜੋ ਸ਼ੈਕਰੀ ਪ੍ਰਾਵਰੂ ਨੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿਸ਼ੇ ਦੇ ਦੇ ਸ਼ੈਨਿਊਟ ਸ਼ੈਨਿਊਟ ਵਾਸ਼ਤੇ ਸੀਤ ਬਚਨ ਨੂੰ ਤ ਆਖਣਿ ਜੌਤੂ; ਚੁਪੈ ਨਹ ਜੋਤੂ॥ ਜੋਤੂ ਨ ਮੰਗਣਿ; ਦੇਣਿ ਨ ਜ਼ਿੰਗ ਹੈ ਲਾਵੇਂ ਕਰਤੇ ਜੀ ਕੇ ਇਸ ਹੈ ਕਰੋ ਕਰਤ ਹੈ। ਕੁਰ ਜ਼ਰ ॥ ਜੌਰੂ ਨ ਜੀਵਣਿ: ਮਰਣਿ ਨਹ ਜੋਰੂ॥ ਜੋਰੂਨ ्रवतः च न र १ अन् रोत्ववातः स्ट वन पूर् · . व अन्य भी भी व 'महो हा है. ਰਾਜ਼ਿ ਮਾਲਿ; ਮਨਿ ਸੋਰੁ॥ ਜੇਰੂ ਨ ਸ਼ਰਤੀ; ਗਿਆਨਿ ्व प्रशासिक्ष्य व छ । ਵੀਚਾਰਿ॥ ਜੌਰੂ ਨ ਜੁਗਤੀ; ਛੁਟੇ ਸੰਸਾਰੁ॥ ਜਿਸੂ ਹਿਚ ਜ਼ੋਰ; ਕਰਿ ਵੇਖੇ ਸੋਇ । ਨਾਨਕ, ਖ਼ਿਤਮੂ ਨੀਚ ਨ ٠, ١ (٥ ٥ ١) ١ ١٠ ١ मुहिता बेडे ॥ ਅਰਬ ੧ :-- ... to the real parts of , H 1 p 2 1 f. No. of the Arrahamer and and

ਪਉੜ੍ਹੀ ਤਰ

By me + Halla The reservence of the sail o ੱਟੋ ਅ ਮਿਤਾ ਵੀ ਕਸ਼ ਕਮਾਏ ਤੂੰ ਵਿਵਾਹੀ ਪ੍ਰਸ਼ਿੰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਤਤੀ ਕਮ ਨਾਵਾਤਾ। ਵਿਤੀ क ताल संघट के प्रकासिक दियों ्तर्गण । अस्तिमान् भादतम् सं (ठाठल, स्वित्रः भी भी भी भी दर्भ के पर से निवासी समिति वास के प्राथित है। ੂਰੀ, ਤੁੰਨਰਾ , ਸਮੁਰੀਆਂ ਤੋਂ ਬੇਡੀਆਂ ਹੀ ਨਸ)

read the tell grand

ਸਾਖੀ - ਜ਼ੁਕੂ ਕੁਬੀਰ ਬਣਨ ਦੀ

ਮਨਮਾਨ ਸੀ 1, ਵਰ ਕਰੀ ਜੋ ਕਾਲ ਵਿਕਾਸੀ ਜਸ ਤਿਜਾਵਤ , ੧, , , जिस्मार्थन भारति में दो अतीर इत्या देस प्राप्त . भ की मात्रक किंग्डिम कि सहस्था सियान अगारास प्रकृति न के महत्त्व कार्य प्रकारण हुन है है है में है है है है है है ਤ ਅਕਤਾਸਤ ਹੈ। ਜੀ ਨੇ ਸਭ ਕੋਤਨ ਤੋਂ ਭਵੀ ਕੋਈ ਤੂੰ ਸ਼ਹਿਆ ਤਿੰਗਾ, ਵਕੂਸ अनुसम्भित्त । पूर्ण प्रमुख्यान स्वर्गास्त्री देवते ५० ਵਲ ਵਰਵੇਂ 'ਮਹੀ ਕੁਸ਼ ਪ੍ਰੋਵ ਦੀਸ਼ ਵਕਤ ਬਦਲ ਨਹਾਂ ਸ਼ਹ ਵਾਲ ਵੇਹਵੇ ਨੂੰ ਨੂੰ ਤੁਸਨੇ ਨੂੰ ਸਮਝਦੀ ਸੀ ਤੋਂ ਜਿਸ ਕੀ। ਹਵਾਲੇ ਮੋਸ਼ੀ ਵੱਕੋਂ ਨੂੰ ਤੁਸਨੇ ਨੂੰ ਗੁਪ ਸਮਝਦੀ ਸੀ ਤੋਂ ਜਿਸ ਕੀ। ਸੰਬਰ ਜ ਸੰਬਰਤ ਬਾਅ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਧੱਕ ਸੀ। ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਸੀਤ ਬਚਨ ਰੋਕਾਨ ਕਿ ਕਿ ਕਿ ਕਿ ਕਿ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਰ ਨੂੰ ਕ निर्मात्र स्थार्थक्र विश्वेत्रिक्षात्रक्षित्र वर्णास्त्रीत्र क्रिक्ट ਾਲ । ਇਹ ਵਿੱਚ ਕਰ ਨੇ ਜਵਾਬੀ ਹੈ ਜਿਹਾ ਹੈ। ्र प्रतिक विश्वति । विश्व

H T + 1 1

ੂਮ ਵਾਰ ਸਾਹ ਕਰ ਕਿਸ ਨੇ ਜਿੱਟੀ ਵੀ ਭਾਵ ਕੀਤਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਦੁਸ਼ਿਕਾ ਵਿੱਚ ਕਰਗ ਜਿਹੜ ਹੈ। ਤੋਂ ਤੋਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਤੋਂ ਤੋਂ ਹੈ। ्रत्ते व किस्ति किस वित्त किन्न क्रिक्ट के अन्य का स्वा त्रांचे के क्रिक्ट किस्ति के क्रिक्ट के अन्य का स्वा Here at to the factor and the a second of the a ALIENTO ALTER OF WARD TIME & THE A SHARRANIES A CONTRACTOR प्राचत 'छ हैं जान भी सन का भी के के कि के असर क

1845,

्राचित प्रति होता भी कार्या । स्टेस्ट विस्तर विस्तर के स्टेस्ट स्टेस स्ट the state of Sand on the same and the same and a same as a same a

Harry all or it is as a seral along the tenths of +,184 12 g M JSM1 P 3 JSM 1 2 SM1 BANK LD 4 44 F GHA 4 TEAT LIM - HT 21 47 47 1 7 8 - 422

-> ਤੇਤੀਵੀਂ ਪਉੜੀ ਪ੍ਰਾਰੰਭ (

ਆਖਣਿ ਜੋਰੂ; ਚੁਪੈ ਨਹ ਜੋਰੂ । ਜੇਰੂ ਨ ਮੰਗਣਿ; ਦੇਣਿ ਨ ਜ਼ਰ ॥ ਜ਼ੋਰੂ ਨ ਜੀਵਣਿ; ਮਰਣਿ ਨਹ ਜ਼ੋਰੂ॥ ਜ਼ੋਰੂਨ ਰਾਜਿ ਮਾਲਿ; ਮਨਿ ਸੌਰ ॥ ਜੌਰੂ ਨ ਸੁਰਤੀ; ਗਿਆਨਿ ਵਾਚਾਰਿ॥ ਜੌਰੂ ਨ ਜੁਗਤੀ; ਫ਼ੋਟ ਸੰਸਾਰੂ॥ ਜਿਸ ਹਿਥਿ ਜ਼ਰ; ਕਰਿ ਵੱਖੇ ਸੋਇ। ਨਾਨਕ, ਉਤਮ ਨੀਚ ਨ श्रिम ३३ ॥

ਅਰੋਬ ਜੋ :-- -- - •

A STATE OF THE PROPERTY OF THE PARTY OF THE ਉ'ਤਰ :-- ਅਾਖਣਿ ਜੌਰ -- ਹੇ ਜਸਦੇ। ਜੀਵ ਪੰਤਰ ਹੈ ਇਸ ਕਰਤ ਤੋਂ प्रवर्त के प्रकृतिक के प्रवर्त के स्वर्त के प्रवर्त के स्वर्त के स्वर्त के स्वर्त के स्वर्त के स्वर्त के स्वर्

'_{ਕਲ ਸਥਾਵ}ੇ ਕਾਰ ਜ਼ਿਰਾਹ ਹੈ ਜ਼ਿਲਾਸੀ,

पत्र अन्य अन्य प्रमा स्थान स्थान हो। (श्रीता २६२) ਨ, ਵਿਤਾਨ ਸਮਝਾਨ ਕੈਲਾਂ ਤਰਤੇ ਸਵਾਤਿਕ ਵਿਕਾਸ ਤਿਹਾ? ਪਰ ਕੈਲਾਂਕਰ ਨੇ ਲੈਲਾਂ ਤਰਤੇ ਸਵਾਤਿਕ ਵਿਕਾਸ ਤਿਹਾ? कि विश्व स्थापन स्यापन स्थापन स्यापन स्थापन स्थापन

ਸ਼ਾਖੀ ਕੰਤਕਰਨ ਦੀ

ਕਿਰੋਟ ਦੀ ਕਈ ਦੇ ਤੋਂ ਵਿਚਾਸ ਦੇ ਦੀ ਤੋਂ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਸਵਾਕ _ਦੁ ਰੋਗਰਾਵ ਦੀ ਕੋਈ ਦੇ ਜਿਹਾ ਕੀਆਂ ਕੈਂਦੇ ਨਾ ਵੇਖਦੀ ਅਤੇ ਵੱਧੀਆਂ ਵੱਧ ਸਿ ਵੰਗਾ ਮੀ, ਕਵਾ ਦੇ ਛੋਕ ਕੇ ਕਿਸ ਜੀਵ ਨੂੰ ਵੇਖਦਾ ਉਸ ਨੂੰ ਖਾ ਗੰਗ ਰਿਸ਼ਾਸਤ ਅੱਖਾ ਸਾਂ ਜਾਤ ਕਾਰ ਵਾੜੀ ਗਾ ਸੀਗਾ। ਉਸ ਹੈ ਖਾ ਗੰਗ ਰਿਆ ਨੇ ਬਹੁਸ ਨੇ ਵਸ਼ ਕਰਨ ਫਾਰਤ ਰਾਜੀ ਤੁਪ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਦੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਬਹੁਸ ਨੇ ਵਸ਼ ਕਰਨ ਫਾਰਤ ਰਾਜੀ ਤੁਪ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਦੀ ਇਸ ਵਿੱਚ

ਦੇਸ਼ ਨ ਬਹੁਸ ਨੇ ਦੇਸ਼ ਕਰਾ ਸੀ ਕਿ ਸੀ ਵੇਂ ਸਹੀਨੇ ਜਾਰਦਾ ਵਿਹੀ ਕੋਵਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਰਾਤ ਸਵਿਆਂ ਕਰਾਂ। ਸੀ ਕਿ ਸੀ ਵੇਂ ਸਹੀਨ ਕਾਰਦ ਬ੍ਰਾਮਾ ਨੇ ਮੈਂ ਚਆਂ ਕਿ ਜਾ ਇਹ ਵੇਂ ਮਹੀਨੇ ਜਾਗਦਾ ਰਿਹਾ ਤਾਂ ਮੇਰੀ ਹੁਤਾ ਬ੍ਰਾਮਾ ਨੇ ਮੈਂ ਚਆਂ ਕਿ ਜਾ ਇਹ ਕੋਟਜੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਚਿਲਕੀ ਬੁਹਮਾਂ ਨੇ ਸੂ ਦੂਆਂ ਨੇ ਮੁਲਾਂ ਵਿਆ ਕੋਫ਼ਗਾਂ , ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਦੀ ਖੂਰਾਕ ਬਹੁ, ਸਿਸ਼ਟੀ ਵਿਚ ਬਹੁਤੀ ਮੁਲਾਂ ਵਿਆ ਕੋਫ਼ਗਾਂ , ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਦੀ ਖੂਰਾਕ ਬਹੁ,

ਜਸੂਸ਼ਟਾ ਹੈ ਇਸ ਸ਼ਾਹੀ ਕਈ ਨਾ ਕੋਈ ਉ**ਪਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ** ਬਆਦਾ ਹੈ। ਦਸ ਲ ਬਹੁਸ਼ ਤੋਂ 'ਬਾ ਵਿਚਾਰ ਭਾਕ ਮਰਸਤੀ ਨੂੰ ਪਾਰਿਆ ਕਿ ਇਸਦੇ ਤੇਸਨਾ ਬਹਾਰ ਵਿੱਚ ਰਿਲ ਕਵਾਈ । ਜਦੋਂ ਸੁਰਸਤੀ ਇਸਦੀ ਚੁਬਲ ਭੁਰੇਤ ਕੇ ਮੀਹਾ ਦੇਸ਼ਟ ਰਾਲ ਕਵਾਈ । ਜਦੋਂ ਸੁਰਸਤੀ ਇਸਦੀ ਚੁਬਲ ਤ ਦੇ ਤ ਕੇ ਸ਼ਾਹ ਚਲਵ ਤੇ ਦੇ ਕੀ ਤਾਬ ਜਾਂਕ ਅਤੇ ਦੇ ਕਰਾਕਿ ਸੈੱਤ ਦੀ ਤਪੰਸਿਆ ਤੇ ਰਹੇ ਤਾ ਕਰਨਾਰ ਗੁਰੂ ਕਰਨਾਰ ਗੁਰੂ ਕਰਨਾਰ ਗੁਰੂ ਤੇ ਵਰ ਜੰਗਾ ਇਸ ਕਿਹਾ, ਜੀ ਜਿੱਥੇ ਤੇ ਸਹਾਨ ਸਾਵਕ ਕਰਨਾਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਿਹਾ ਤੇ ਜਿਹਾ ਤੇ ਸਿਹਾਨ ਸਾਵਕ ਤੁਸ਼ਾ ਵਿਕਾਦ * 'ਭਾਅ' ਕਾਂਗਾ, ਬਹੁਮਾ ਨੇ ਕਿਹਾ 'ਤਬਾ ਅਸਤੇ ਭਾਵ ਤਕਾਨ ਦਰ ਦੀ ਜਵਾਗ ਤਕਲ ਕੇ ਇਹ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਸੰਭਾ ਹੈ । ਜਕਾਂ ਨਿਸ਼ਤਾ ਹੈ ਜਵਾਗ ਤਕਲ ਕੇ ਇਹ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਸੰਭਾ ਹੈ । ਜਕਾਂ ਇਸ ਹੈ ਕਾਮ ਜ਼ਬਰ ਜੀ ਵਲ ਜ਼ੋਗ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਜੋ ' ਤ ਤ_ਾਂ

1 xx 7x112m 국고 국당 1 축배원

मा रही वर १हराव्हीर होत ice in . Exty notifi

, क प्रकार ने व व विषये

ี่ และ เกาะ สาโสเพ็สยจน ัง งงง.

ਅਤੇ ਨਾ ਕੋਈ ਜੋਰ ਨਾਲ ਆਖਕੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਵੀ ਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਕਰ ਸਕਦ ਹੈ

(क) ਪ੍ਰਮਸਰ ਦੇ ਗੁਣ ਆਖਣ ਦਾ ਫਾ ਕਿਸ ਦਾ ਬਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਯਦਾ -्रिक्ति स्थाप्त सर्वे मुक्ति आदि ताहारे प्रचान ताहा है। '(२००

ਰਪੈ ਨਹ ਜੇਰੁ:-ਕਰੀ ਅਰਮੀ ਸਨ ਧਾਰਕ ਤਨ ਭਰਕ ਪੂਰ ਹੀ ਜਿ ਾਨ ਪਰ ਜਦੋਂ ਅਚਾਵਕ ਕੇਵਾ ਜਿੱਤ ਹੁਣੇ ਵਾਜਕ ਕੁਝ ਨਾਲ ਹੈ ਜਾ ਨਿਸ਼ ਹੈ ਜਿਹੜੇ ਜਾਣ ਵਾਜਕ ਕੁਝ ਨਾਲ ਹੈ ਜਾ ਨਿਸ਼ प्रवास स्थाप के किन्तु हो है है के स्थाप के साथ प्रवास के स्थाप के स्थाप के स्थाप के स्थाप के स्थाप के स्थाप के ह तमी अनुस्र स्टार्कर रक्ता स्थाप नक्षर हो प्राचीका हरू है। इ. तमी अनुस्र स्टार्कर रक्ता स्थाप नक्षर हो प्राचीका हरू है। ਉਸਸਾਵਤ ਗੁਜ਼ਿਕਾ ਦੇਖ ਰਹਿੰਦ ਮਨ ਤਾ ਤਿਵੇਂ ਅਦਾਤਤ । ਤੁੱਸ ਵਿਚ ਆ ਕ

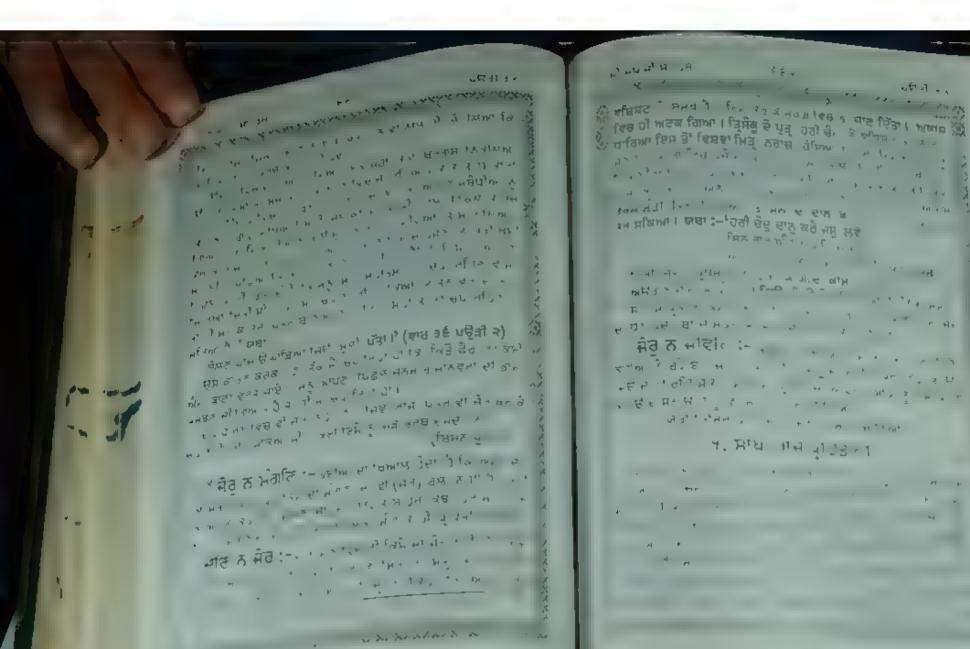
मिन्धी

ਦਿਕ ਪ੍ਰਿਕਾਲਦ ਰਜ਼ੀ ਮਹਾਰਮਾਨ ਅਪਣ ਜੈਲੇ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਚੁਕ ਕਰ ਤੋਂ ਬੰਨ ਕ ਸਿਮਰਨ ਕਰ ਭ ਕਿਸ ਨੂੰ ਵੇਰ ਸਟਾਪ ਨਾ ਕਰੀ ਨਿ J ਸਿਖਿਆ ਦੇ ਕ ਬੋਠੇ ਕਾਸ਼ਮਾਰ ਕਿਹਾਰੇ ਬਾਹੁਤ ਸਿਕਾਰ ਕਰਾ ਸਿਸਰਨ ਕਰਤ ਚਾਪੂਰਨ ਜਿਵੇਂ ਮੁਤਾਰਮਾ ਕਿਹਾਰੇ ਬਾਹੁਤ ਸਿਕਾਰ ਕਰਾ ਸਿਸਰਨ ਕਰਤ ਚਾਪੂਰਨ ਜਿਵੇਂ ਮਹਿਤਸਾ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਰਾਜ਼ ਅਸੰਦਾਸ਼ ਤੁਸੀਂ ਸਾਹਿਤ ਨਾ ਸਿਲਦ ਪ ਜੰਬੀ ਕਾਸ਼ ਪਹੁੰਚਿਆਂ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਚੁਲੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਸ਼ ਹੈ ਤੇ ਮਸ਼ਣਾਰ ਕੀਤਾਂ ਤੇ ਸ਼ਰਦਾ – ਸਕਤ ਮਾਇਆ ਕੋਟ ਕੀਵਾਂ ਜਾਂਦੇ ਕੋਟਜ਼ੀ ਕੀਤਾ ਵਿਚ ਕਿਸਾ ਜੀ। ਰਿਕਰਪਾਕਰ ਮੇਰੇ ਘਰ ਬਣ ਦਾ ਨਾਜ਼ਦੇ

War and was to the same of the ਿਇਹ ਮਹਾਂਤੀਮਾ ਦਾ ਬਜ E - HI ELMP BOX 19'MA ੍ਹ- ਘਰ ਪੂਰਰ ਹੈ ਜਾਵਰਾ · 된 H 13H1 중148 M12 SHEW THI TO HE O Hade a test to * . - - A TOP TO 9 ਜ਼ਾਜ਼ਮਾਰਮ ਦੀ ਵਾਂ 1 c + , f md > . Durdun 15 * "H, " H " " M 412 001 4 m a widhi gres 413 , 444 rt tam 1 A H P PART OF A

· AASAN

28

्राम प्रत्य क्षित्र स्थाप क्षेत्र प्रति । विष्ण प्रति । FINES Y IN WE RESERVE THAT SHOW I AND रामा र प्राप्त का स्थाप स्

ਾਗ ਹਨ। ਸਮਾਜ ਵਚ ਬਨਾਹਰਰ ਕਰਮ ਲੋਚ ਤੋਂ ਵਰ ਲੈ ਕੇ . ਤੋਂ ਜਿਸ ਨੇ ਵਾਸ਼ਤ ਾਗ । ਕਵਾ ਜਵਕਾ ਵਚ ਬੈਠਾ ਵਿਚਾ। ਿਸ ਜਿਸ ਦੇ ਸ਼ਬਾ ਨੂੰ ਜ਼ਬਾਦ ਜ਼ਬਾਦ ਜ਼ਬਾਦ ਜ਼ਬਾਦ ਸ਼ਬਾਉਂ ਵਿਸ਼ਨ੍ਹੀ ਜ਼ਿਸ਼੍ਰੇ ਵਾਪਸ ਆਉਂ ਵਿਸ਼ਨ੍ਹੀ ਵਾਸ਼ ਸ਼ਬਾਉਂ ਵਿਸ਼ਨ੍ਹੀ ੀ ਸੀ ' ਦ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਤੇਲੇ ਪਿੰਗ ਦੇ ਗਲ ਵਿਚ ਪ੍ਰੀਵਰ ਰਾਜ਼ਾ ਰਾਜ਼ ਤੇਲੇ ਪਿੰਗ ਦੇ ਗਲ ਵਿਚ ਪ੍ਰੀਵਰ ਰਾਜ਼ਾ ਮ ਅ ਪਿਲ ਕਮ ਦੇ ਸ਼ਿਆ ਹੈ। ਜਦ ਆ ਕੇ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਸਗਪ ਸ ਅ ਪਿਲ ਸਹੁਤਾਗਿਆ ਹੈ। ਜਦ ਆ ਕੇ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਸਗਪ ਸ ਸ ਨਿਸ਼ ਸਰਦਾਵਗਲ ਰਹਾ ਵਿਚ ਸਿੱਚ ਹਨਿਆ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾ ਵਿਕਾਰ ਸਾਹਿਤ ਨੂੰ ਜਿਹਾ ਹੈ ਕਰਨ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾ •• ਕ ਕਿ • ਸ਼ਹਿਸਤ ਪੜ੍ਹੇ ਤਰ੍ਹੇ ਕਰ ਸ਼ਹੂਰ ਹਨ। •• ਕ ਕਿ • ਸ਼ਹਿਸਤ ਪੜ੍ਹੇ ਕਰ ਸ਼ਹੂਰ ਹਨ। •• ਕ ਕਿ • ਸ਼ਹਿਸਤ ਪੜ੍ਹੇ ਕਰ ਸ਼ਹੂਰ ਹਨ। ਜਿਸ ਦੇ ਸਮਾਕ ਜਾਣਦੇ ਤੱਕ ਰਿਖੀਨ ਸਾਰੀ ਵੰਦਨ ਕਈ ਉਸ ਦੇ ਜਿਸ ਦੇ ਜਿਸਾਵੀ ਕਿਸਾਰੀ ਵੰਦਨ ਕਈ ਉਸ ਦੇ ਜਿਸਾਵੀ ਜਿਸਾਵੀ ਕਿਸਾਰੀ ਵੰਦਨ ਕਈ ਉਸ ਦੇ ਜਿਸਾਵੀ ਜਿਸਾਵੀ ਕਿਸਾਰੀ ਵੰਦਨ ਕਈ ਉਸ ਦੇ ਜਿਸਾਵੀ ਜਿਸਾਵੀ ਵਿੱਚ ਜਿਸਾਵੀ ਜਿਸਾਵੀ ਵਿੱਚ ਜਿਸਾਵੀ ਜਿਸਾਵੀ ਜਿਸਾਵੀ ਵਿੱਚ ਜਿਸਾਵੀ ਜ ਸਮਾਧਾ - ਜਾਨਸਾ ਭਾਸ਼ਗਾ ਕਰਸਾ ਬੜਾ ਚਰਮੀ ਹੈ, ਸਮੂਲੀ ਰ ਾ।

का अभारत मनाप्री प्रोजना सुरोजात ਮ ਕਿਸਾਵਕ ਸਮਾਬ ਤੋਂ ਦੌਸ਼ ਦਿਸ਼ 'ਕ ਕੌਂ 'ਸਚਾ ਦਾ ਉੱਚ ਸਾਕਾ ਤੋਂ ' 'ਨਸਕੋਵੇਂ ਜਾਂਕ ਤੋਂ ਦੌਸ਼ ਦਿਸ਼' ਕ ਕੌਂ 'ਸਚਾ ਦਾ ਉੱਚ ਸਾਕਾ ਤੋਂ ' ्रेट प्रशास्त्र के किल्लामा प्रशास करते थे किल्लामा करते थे किल्लामा प्रशास करते थे किल्लामा करते थे किल्लामा प्रशास करते थे किल्लामा प्रशास करते थे किल्लामा प्रशास करते थे किलामा करते थे किल्लामा करते थे किल्लामा करते थे किल्लामा प्रशास करते थे किल्लामा प्रशास करते थे किल्लामा करते थे किल्लामा करते थे ੍ਰਕੇ ਵਰਗਾਦ ਅਤੂ ਜਿਸ ਵਿਚੇ ਕਵਾਂ ਵੀ ਛੇਕ ਨਹਾਂ ਸੀ. ਜਿਸ ਦੇਆਂ ਜਾਂ ਖਾਣੀ ਜਾਂ ਠਾਂ ਨਾ. ਤ ਜ਼ਵਾਰ ਦਾ ਸ਼ੁਸ਼ਮ ਸਰਵਾਈ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਦੀ ਜ਼ਵਾਦ ਹੈ , , , , , म र र र र पाउन रूप दुन नामा र मन र र र करन ने प्रज्ञान के राष्ट्रकार की में बतार के लगा के हैं। जन्म A CHART WHATE IN TERM OF A ਦੇ ਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਨੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਨੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਼ , , , । ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਵਿਚ ਅਸੀਂ ਆਮ੍ਹਿ

20 - 7

ਗੈ ਜਵਜੀ ਸਾਹਿਬ The same to want at the want of the while want the same

ਭੂ-ਮੁਕਰਦਾ ਤੋਂ ਤੁਸ । ਕੁ ਤੋਂ ਵਿਸ਼ਾ ਨੂੰ ਜੀ । ਅੱਗ ਵਿਚ ਹ ਹੁਣਾ-ਭਰਾ ਤੋਂ ਲੱਕੜ ਹਾਰਾ ਜੀ ਨਾਲ ਕਰਤੀ, ਵਿੱਚ ਨੂੰ ਨੂੰ ਨਾਲ ਤੋਂ ਵਿੱਚ ਹਰਾ-ਭਰਾਤ ਹਾਤ - ਹੀ ਬਲੀ ਹੈ ਤੇ ਸ਼ਿੰਮਆ ਵਿੱਚ ਹੈ ਤੇ ਤੇ ਮਿਜ਼ਤ हुत द भारत है है है असे प्रकार के कि तोड़ इस द भारत है कि तोड़ के कि तोड़ the cody a garage of the ਰ ਜਾਂਦੀ ਜਾਂਦੀ ਦੇ ਹੈ। ਜਾਂਦੀ ਜਾਂਦਿਆਂ ਤੁਰੰਘ ਹੁਸ਼ੀ। ਜਦੋਂ ਖੁੰਡੀ ਦੇ ਸੁਤ ਨੇ ਪ੍ਰਤਿਕਤਨ ਹੈ। ਤੋਂ ਸੀ ਨੇ ਮੁੱਟ ਜ਼ਿਲਾਮ ਵੱਲ ਕੇ ਤੌਂ ਪੂਲੀ ਦੀ ਸੁਤ ਨੇ ਪ੍ਰਤਿਕਤਨ ਹੈ। ਤੋਂ ਸੀ ਨੇ ਮੁੱਟ ਜ਼ਿਲਾਮ ਵੱਲ ਕੇ ਤੌਂ ਪੂਲੀ ਦੀ मा विद्यापन्तरी का का भी करता किस सभा समा समा ਼ = ਖ਼ਾਮ ਹਰਾ

ਮੁਸਤ ਨੂੰ ਸਾਨ ਕ ਪ੍ਰੀਤ ਨੂੰ ਜਾਣ ਦੇ ਚਲ tum ਪਰ ਅੰਦਰ ਜਾਣ ਲਈ ਤੋਂ ्रम १ मार्गिकास । अस्य से से का कार्य का विकास कार्या ੂਜਲਦ ਰਹੀਮ' ਕਾਰਤ ਹੈ ਹਨ ਹਿਸਤ ਉੱਤੇ ਦੁਸ਼ਤ ਜ਼ਿਲਦ ਰਹੀਮ' ਕਾਰਤ ਹੈ ਹਨ ਹੈ ਹਨ ਹਿਸਤ ਉੱਤੇ ਵਿਚਲੀ ਜੋਣ ਤੇ ਅੰਦਰ ਜ਼ੀਨਾ ਵਿੱਚ ਹੈ ਹਨ ਜੋ ਦਿੱਲੇ ਤੋਂ ਜੈ ਨੇ ਜੋ ਜਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਜੋ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਜੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਜੋ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਜੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਜੋ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਜੋ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਜੋ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਜੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਜੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਜੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ बिराष्ट्रियां मेरे देल दर्ज संभाग मुनिरास का क्या , ਤੀਕਰ ਦਾਸ਼ਕਿਲ

가, 사고 4차 4번호 아름 지수는 가 보고 하고 있는 보고 있는 모든 것 같다. 그 가 나는 다른 것이 되었다. 그 나는 것이 되었다. 2 7 F GG' 1

. Hat & 1 - d a 1 12 EN Ell cr tr a mark a gar

੨, ਸਾਰਾ । ਖੁਸ਼ ਜ:

4) 4' + + 5

Shire in Director of

्रतीय कि मान में प्रकार भवीदि हो संवीत र राज आ की र पर र EIN, the state of the state of the ्री प्रश्निम्स्य स्थाप्त स्थापत्त स्यापत्त स्थापत्त स्थापत् The children is a first field of the control ਜਰੂ ਨ ਰਾਜਿ ਜਾਲਿ; ਮਨਿ ਸੌਰੂ॥ ਰਾਜ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦ मठ र व्यापी . व. १ यंत्र स सी प्रथल कर्ण हरू. 1 H 2 + 2" B 12" 3 n ! 1 + 1 , . . n . . 3 u स्ते इ. १२' मा शाँउ होन्दित

Wagazakania kasaka nonantaha hada kasakan da a a a वर राष्ट्र तर्रो वे महरू । हा भारते हरा साध्यमा और सिम्ह जिल्हा ਨੇ ਕਾਲਾਨਾਨ ਨੇ ਕਾਲਿਗਰ ਸਕੂਪ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਜ਼ਿਵਾਂ ਸ਼ਰਮਣ ਸ਼ੁਰੂ ਸਮਾਤ ਹੈ। ਨੇ ਕਾਲਿਗਰ ਸਕੂਪ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਜ਼ਿਵਾਂ ਸਰਮਣ ਸ਼ੁਰੂ ਸਮਾਤ ਹੈ। ਅਵੇਸ਼ਾਰ ਧਾਰਕ ਤੋਂ ਬਿਆ ਕਰਦਾ ਤੋਂ ਿਤ ਵਿਚੋਰ ਕਰਨ ਦਾ ਵੀ ਜ਼ਰ हुन हा (मलते) ममर भो (तरो) प्रेस बन्दर राष्ट्र हो, स्वाम्यर हो हुन। 4 ਕੋਰਨ ਦਾ ਦੀ ਜਗਣ ਹੈ । ਦਾ ਸਾਰੀਆਂ ਦੇ ਤੜ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਗਿਆਣ ਵਿਚਾਰਨ ਦਾ, ਤੋਂ ਪਤੰਜਲੀ ਜਿਸ ਪ੍ਰਭਾਰ ਸੁਰਤੀ ਵਿਭਾ: ਹਨ, ਇਉਂ ਸ਼ਾਮੀ ਵਿਕੋਟ ਦਾ ਵੀ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤੇ ਨਿਆਿ ਜ਼ ਦੀਆਂ ਜ਼ਗਤੀਆਂ ਨਤੇ ਕੀਤ । ਇ ਟਿਕਟ ਦੇ (ਵਾ) ਵਿਸ਼ੇਖ਼ਕ ਕਾਲ ਵਾਈ ਕਾਟ ਦੀ ਵੀਜ਼ਾਰ ਕਰਦੇ ਕਾਂ ਹੋਵ ਹਨ। ਇਹ ਦੀਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਭੀ ਕਰ ਕਰ ਹੈ

ਜ਼ਰਨ ਜਗਤੀ; ਵਟ ਮੈਸਾਰ॥- ਨ ਤਿਆਰਿਕਾ ਰਾਜਾ भटनी सह नेमा मिल काम न न हे के ना जनह जनन हैं। प 변화 강 음년단체 전기를 하다 그림국 경기 수업 속가 된 기기

ਗ੍ਰੀ ਇਸ ਕਾਰਨ ਨਹਾਂ ਹਨ ਤੇ ਫੋਰ ਕੇ ਸਕਦੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤਰ तत प्रश्लेखा ।

ਜਿਸ ਹੀ ਬ ਜਰੋ; - ਜਿਹੇ। ਜੀਜ ਨੀ ਲਵਨੀ ਚਾਹੀਦਾ ਮੂਲ ਨੂੰ ਇਸ ਕਥਾ ਵਿਚ ਕੋਮ ਸਮਾ ਪਿੰਸ ਜੀ ਪਾਰਿਕ ਦੇ ਸਕਦਾ ਅ ਅਬਣਾ ਨੇ ਸ਼ਬਦਾਹਾ ਜੀ ਸਭਾਵਕਰ ਮੋਟਰ ਹੈ। ਤੋਂ ਜਿਸ਼ ਹੋਥ ਵਿਚ

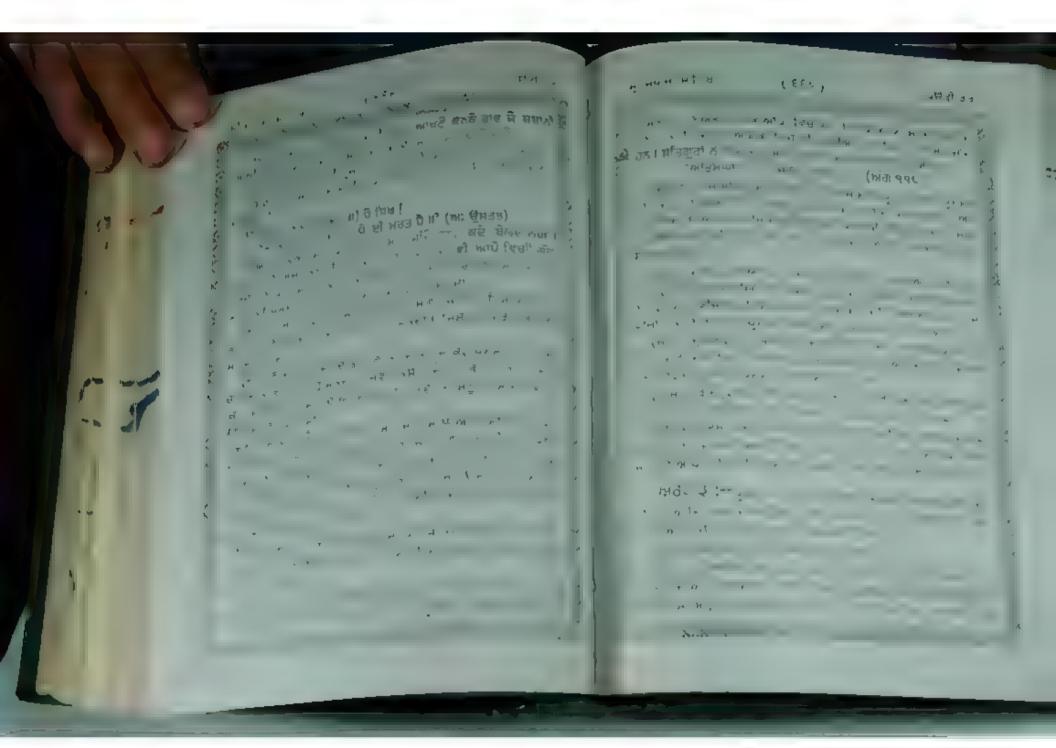
ਕਰਿ ਵੇਖੇ ਸੋਇ ॥− ਹੁਲ ਹਨ ਤੁ

ਨਾਨਕ; ਉਤਮੁ ਨੀਚੁ ਨ ਕੋਇ॥੩੩॥--ਸ਼_{ਿਸ}਼ ਕਰੇਹਜ਼ਾ 1", 218 15 + 10 + 4 TE part of non m land de to the to the total e trackbast some of the server 1 1 p fr + 3

. -: ⊱ ਰ5ਿਲ the first t

on Andrew hour

ARREST LAND

(664)

ਮ੍ਰੀ ਜਪ ਦੀ ਮਾਤਿਸ਼

अधिको कर्क

ਹਾਰ ਕੀਤ ਵੇਬ ਜੀ । ਜਿਵ੍ਹਾਂ ਇੱਕ (. । । ਜਿਸ ਦੇਖ ਲਈ ਗਈ ਹੈ ਇਸ ਲੋਂ ਜਿਲ੍ਹੇ । ਜਨਨ, ਜਿੱਲ ਨੀ ਦੇ ਲਈ ਲਈ ਦੇ ਹਨ, । । ਕਾਲੀ । ਆਹੇ ਕੋਈ ਉੱਤਮ ਜੀ ਨੀਦ ਨਹੀਂ ਜੋ ਸਕਨ।

*AT SET H M AT & THE S

ਨ ਜਿਸ ਜਿਹੜ ਹਨ ਜਨਦਾਰ ਜਨਦਾਰ ਅੰਗ ਸਾਰੂ ਕਿਸ ਪ੍ਰਾਵਾਰ ਜਨ। ਜਨਦਾਰ ਉੱਤੇਸ ਨੇ ਮਾਂ ਦੇ ਸੋਲਦਾਰ ਜਨ। ਜਨਦਾਰ ਉੱਤੇਸ ਨੇ ਮਾਂ ਦੇ ਜਨਦਾਰ ਜਨ। ਜਨਦਾਰ ਉੱਤੇਸ ਨੇ ਮਾਂ ਦੇ ਜਨਦਾਰ ਜਨਦਾਰ ਜਨਦਾਰ ਉੱਤੇਸ ਨੇ ਮਾਂ ਦੇ ਜਨਦਾਰ ਜਨਦਾਰ ਦੇ ਜਿਸ ਜਨਦਾਰ ਜਨਦ ਜਨਦਾਰ ਜਨਦ ਜਨਦਾਰ ਜਨਦਾਰ ਜਨਦਾਰ ਜਨਦ ਜਨਦਾਰ ਜਨਦਾਰ ਜਨਦਾਰ ਜਨਦਾਰ

ਪ੍ਰਸ਼ਨ :-ਸਿੱਚ ਪਾਤਬਾਹ ਜੀ ! ਵਿਖ ਗਿਆਨ ਕਿਵਾਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ !

ਅਰਥ ੳ:=ਉੱਤਰ :=(ਕੋਰੂ ਨ ਜ਼ਗਤੀ;) ਮੁਗਤੀਆਂ ਨੂਲ ਤੋਂ (ਜ਼ਰੂ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।(ਛੁਟੈ ਸੰਸਾਰੁ॥) ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਮੋਰ ਪਿੰਡਰਾ ਵਕਾਂ ਛੱਟ ਜਾਵੇ, ਹਿਰਦੇ ਵਿਚ ਹੈਕਾਰ ਨਾ ਰਹੇ ਕਾਂ ਗਿਆਣ ਜੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(ਜਿਸ ਹਥਿ ਜਨ, ਕਰਿ ਵੇਖ ਹੋਰ (ਪਿੰਡ ਲਿੱਕਿ ਜੀ ਜੇ ਸਥਿਚ ਬਹੁਸ ਗਿਆਨ ਰੋਪੀ ਜੋਟ ਹੈ, ਉਹ ਦਿਸ ਹੈ ਕਿ ਸਾਵਿਚ ਹਰਚ ਗਿਆਨ ਦੀ ਦੂਪਦੀ ਕਰ ਸਰਦ ਹੈ।

ਵਾ) ਜਿਸ ਨੂੰ (ਜੈਰ, ਰਿਆਨ ਸੀਜ਼ਨ ਜੀ ਸਥਰਨ, ਜਿੰਦੇ ਜਿਥੇ (ਵੀ ਨ ਬ੍ਰਿਹੰਬ ਕੇ ਵੇਖ ਲਈਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਜੀ, ਨੂੰ ਜਿਸਲੇ ਜਿਥੇ ਦੇ (ਵੀ ਨ ਜ਼ਾਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਣਾ ਸਭ ਤੋਂ ਜਿਵੇਂ ਜਾਂਹੇ

ਕੀਦਾ ਹੈ ਹਨ ਕਰ ਹੈ। ਜਾਣ ਜਾਣ ਦਾ ਨਿਗਾ ਵਿਚ, ਜੀਮਲਾ ਵਿਚ ਸ਼ਮਸਤ ਜਿਲ੍ਹਾ ਹੈ। ਜਾਣ ਜਾਣ ਦਾ ਨਿਗਾ ਵਿਚ, ਜਮਲਾ ਵਿਚ ਸ਼ਮਸਤ ਜਿਲ੍ਹਾ ਹੈ। ਜਾਣ ਜਾਣ ਦੀ ਜੀ ਸ ਸਮਝ ਵੱਲੋਂ ਸ਼ਕਤ ਜਾਣ ਹੈ। ਜਾਣ ਜਾਣ 💥 ਰਉਤੀਵੀਂ ਪਉੜੀ ਪ੍ਰਾਰੰਭ 💥

ਰਾਤੀ ਤੁਤੀ: ਬਿਤੀ ਵਾਰ॥ ਪਵਣ ਪਾਣੀ; ਅਗਨੀ ਰਾਤਾ ਹੁਤਾ: ਪਾਤਾਲ ॥ ਤਿਸ਼ ਵਿਚਿ, ਧਰਤੀ ਸ਼ਾਪਿ ਰੇਖੀ; ਧਾਤਾਲ । (ਭਾਰੂ ਬਰਮਸਾਲ ।। ਤਿਸ਼ ਵਿਚਿ: ਜੀਅ ਜੁਗਤਿ ਕੇ ਰੰਗ ।। ਤਿਨ ਕੇ ਨਾਮ: ਅਨੌਕ ਅਨੌਤ ॥ ਕਰਮੀ ਕਰਮੀ; ਹੋਇ ਵੀਚਾਰੂ॥ ਸਥਾ ਆ**ਪਿ; ਸਚਾ ਦਰਬਾਰੂ**॥ ਤਿਬੈ ਸੋਹਨਿ: ਪੰਚ ਪਰਵਾਣੂ । ਨਦਰੀ ਕਰਮਿ; ਪਵੇ ਨੀਸਾਣੂ ॥ ਕਰ ਪ੍ਰਫਾਈ; ਓਬੇ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗਇਆ; ਜਾਪੈ ਜਾਇ॥੩੪॥

िमात्रवा :--मान्यत् मी किंग्लिंड धरीर प्रस्ता प्रसार प्रसार का ਰੂਸਕ 1ਵਰ ਦੇਖਾਜ਼ਨਾ ਤੇ ਤੁਸੀਵਨ ਪਉੜੀ ਵਿਚ ਦੂਜੀ ਤੂਸਿਕਾ ਸੁਵਿਚ ਨਵ ਕ੍ਰੀਮਕ ਵਿਚ ਦੁਖਾਰਨ ਹੈ ਹੈ ਇਸ ਪਉੜੀ ਵਿਚ ਤੀਕੀ ਕ੍ਰੀਮਤਾਨ ਕੀਤ ਰੂਪ ਦਾ ਕਥਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਹੋ ਇਸ ਪਉੜੀ ਵਿਚ ਤੀਕੀ ਕ੍ਰੀਮਤਾਨ ਕਾਨ ਰੂਪ ਦਾ ਸ਼ੁਰੂ ਸਾਵਿਸ਼ਗੀ ਜੀ ਅਵਸਥਾ ਦਾ ਨਿਰੂਪਣ ਕੰਟਦੇ ਨ ਰਗਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਲ੍ਹੀ ਤਿੰਦਾਵਿਚ ਨਾ ਕਰਮ, ਚੋਹ ਸਵੰ, ਤੁਆਂ ਕਵਾਂ ਵਿਚ ਨਾ ਕਰਮ, ਚੋਹ ਸਵੰ, ਤੁਆਂ ਕਿ ', ਸਕ ਸੰਬੀ ਕਵਾ ਕੋਰ ਜੋ ਕੀਮ ਕੋਟਨ ਦਾ ਸਮਝ ਨੇ ਤਾਂ ਤੋਂ भारत वाभावती त्रेत्र अस्त्र शास्त्र स्थाति । त्राह्म ਸਮ 🔑 ਅਵਸਦੀ ਦੇ ਕੋਖ਼ਤ ਕੌਰ ਹੈ : ਵੇਂ ਤਰਕ ਕੀਜ਼ੀ ਤਕਦੇ ਅਰਥ ਪਹਿਲਾ ਕੋਰਨਾਂ)

ਅਰਥ 9:-ਤਿਸ਼ ਵਿਚਿ, ਧਰਤੀ ਬਾਪਿ ਰਖੀ; ਧਰਮਸਾਲ॥– ਼ਨ ਸ਼ਿੰਘ' ਦੇ 'ਵ(ਚ) ਦਰਸਿਆਨ ਸ਼ਿੰਘ ਸ਼ਿੰਘ ਼ ਰਾਜ ਮੈਂ ਸਟ ਫ ਹੀ ਵਿਚ ਧੋਟਲ ਹੈ। ੂ , ਾ , ਾਵਾਜ਼ੀ ਕੀਤਮ ਕੀਤਾ । ਜਮਾਈ। ty har at a tolt of men

A he h historichald have had he

TALKER SERVICE SERVICE SERVICE SERVICE AND AREA OF THE ਨੂੰ ਹੁੰਦ ਕੋਰਮ ਦਾ ਵਾਲ ਸੋ ਦੇਅ ਸੰਧਾ ਵਿਚ ਜਾ ਕ ਪੁਸਦ ਹਨ। ਦੁਨਾਂ ਕਰਾ ਵਿਚੰਦਰ ਕਰਮ ਘੱਟੇ ਕਰਦ ਪਨ । ਅੱਲੋ-ਇਸ਼ਰਿਤ ਵਿਚ ਹੈ ਸਮਾ ਕਰਾਰਦੇ ਹਨ। ਖਾਣਾ ਭੋਗਣਾ ਮੁਖ ਸਮਝਿਆ ਹੈ, ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਵਧ ਨਾ ਪਿਸ ਮ

ਪ੍ਰਸ਼ਨ :- ਜੀ ! ਕਰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਵੀ ਦਾੜੇ ? ਭਾਸ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਰ ਵੀ ਕੇ ਜਾ ਸਬਦੇ ਹਨ ?

ਉੱਤਰ :−ਰਾਤੀ ਰੂਤੀ; ਬਿਤੀ ਵਾਰ ॥ -ਕੂਈ ਕਰਮ ਭਾਵ ਨੂ ੂਰ ਦੇ ਹਨ। ਕਈ ਦੀਪ ਮਾਲਾਜ਼ਿਕ ਨੂੰ ਕਈ ਬੰਦੂਮਾਂ ਗ੍ਰਿਕ ਹੈ। ਨ ਜਤੇ ਸੰਤੂਸਿਧ ਕਰਨਾ ਨ। ਮਸਲਮਾਨ ਵਗੀਤ ਦਾ ਨੇ ਜਾਰਾਕ ੂਰਗੇਆ, ਜਿਹਤਾ, ਸੁਲਾਤ ਕੇਵਾ ਨੂੰ ਕਰਨਾ ਦੀ ਸੰਸ਼ਿਤ ਤਹਨਾਤੀ ਜ਼ਰੂਗੇਆ, ਜਿਹਤਾ, ਸੁਲਾਤ ਕੇਵਾ ਨੂੰ ਕਰਨਾ ਦੀ ਸੰਸ਼ਿਤ ਤਹਨਾਤੀ • ਦੁਕਰਾਨ ਲਈਦ ਜੀ ਦਾਵਾਂ ਮਾਲ ਹੈ। ਜਸ

न्यार्ट की र राज्य र राज्य की बहुत स्थान ਜ਼ੇ ਜਾਰੰਨ ਲ ਇਸ ਸਮੀ ਕੇਵ ਦਾਤ ਜ਼ਿੰਗ 93tg, ਅਬਵਾ '= 'ਫਰੀਕਾ ਵਿਵਲ ਦਾ ਸਿਨ ਜਾ ਗੁਸ਼ੀ ਹ, ਜੀਵਰ ਮੁਸ਼ੀ ਹਨ੍ਹੀਂ ਹੈ ਅਰਵ : 'ਕਬਾਰ ਸ਼ਵਾ ਕਿਆ ਭਰਾ । ਉਸਤ ਕਿ ਨ ਜੰਪੀ ਸਮਰਿ ਵਿਕਾਦਿਨ ਮੇਵਾ ਸਿਰਕ ਲ ਰਿਪਤ ਪਸ਼ੀਰ ' ੧੫੧੧,

ਰੂਬਾ ਸੀ ਮਖਵਾਕ :--ਜੰਡੰਟੀ ਰਨਮਾਲ ਅਲੀ। ਜ਼ਾਗਰਿ ਸ਼ੌਤ ਜਨਾ ਜੈ ਨਸ ਨਿਆਰ। אין לעואר אפי א זי יוחירא זיו אים י איני क्षेत्र ब्राइ में, में मार मार का अस अस अस व में में ्रा क्रिन तर संशो कि । विस्तार के शो कित के विस्तार के विस्तार के विस्तार के विस्तार के विस्तार के विस्तार के व ् तमं भाव प्रिकेता । ਜ਼ੂੜੀ ਪ੍ਰਿਸ਼ਿਕਤ ਕਾਂ∗ਾ ੂੜ ਦੀ ਸ਼ਾਬੀ ਵੇਂ 15 ਹ 4" 7818 - 0 - H + .

x of the state of the

De acres acht Klank Charles

ਮਾਂ ਸ਼ਾਹ ਦੀ ਸਾਹਿਤ (fre) MANUAL CONTROL OF THE PROPERTY ਗੜ੍ਹ-(ਪਾਤਾਲ) ਨਾਮ ਪੁਲਾਕ ਦਾ ਡੀ ਹੈ। ਬਸ਼ੀ ਕਮਾਤ ਵਿਚ ਰਾਵ अधारक किस किससे तर है है। है में में में के को अपने किस कर ੂ ਸ਼ੂਣਾ ਕੇ, ਅਸਮਾਨ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ। ਤਿਸ ਵਿਚਿ, ਧਰਤੀ ਬਾਪਿਰਖੀ; ਧਰਮਸਾਲ ॥–_{ਜਿਸ ਤੁਸ਼ਸ਼ਦ} ਕਿ ਲਾਪਣ ਹੁਲਮ ਦ ਵਿਚ ਹੀ, ਇਸ ਸਾਰੇ ਸ਼ੋਬਾ , ਹ ਦੇ ਸ਼ਾਮ ਸਮੇ। ਜਿਸ ਜਿਸ ਦੇ ਜਿਸ ਦੇ ਜਿਸ ਸਾਰੇ ਸ਼ੋਬਾ , ਹ ਦੇ ਸ਼ਾਮ ਸਮੇਂ ਸਮੇਂ ਤ ਜ਼ਾਪਦ ਜ਼ਿਸ਼ ਸ਼ੁੰਸ਼ਾਰ ਵਿਚ ਇਹ ਜ਼ਿਹੜੀਆਂ ਸ਼ਾਰੀਆਂ ਦੀ ਜ਼ੁਰੂ ਤੋਂ र स्थान को र प्रतिस्था स्थार रहा - अस्थार हो स्थार क प्रदेश के का निष्ण के अधिक स्टिश्म के प्रकार के प्रवास के कर के ्रिको प्रान्तां स्टार्थिति वस्ता आस्ता । स्टार्थिता वस्ता विकास विकास विकास विकास विकास विकास विकास विकास विकास विष्या भागान स्थाप देश र भाग र विषय पर विषय

ਤਿਸ਼ ਵਿਚਿ; ਜੀਆ ਜ਼੍ਰੀਤਿ ਕੁਰੰਗ ॥-ਜਤੂਜ ਤੂ ਕੀ ਵਿਚ ਵੇਂ (ਕੇ ਰੰਗ) ਕਈ ਰੰਗਾ ਰੰਗਾ, ਚਾਰ ਖਾਣੀਆਂ ਦੂ ਤੋਂ ਤੋਂ ਜ਼ਰੂਰ ਤੋਂ ਦ ਲੇ ਜ਼ੀਵ ਹਨ। ਕਿੰਨੀਆਂ ਹੀ ਉ ਦਾ ਆ ਜੋਵ ਦਾ ਅਜ਼ ਜ਼ਰਤ ਆਪ ਕ 1. THH 2 PAR . W

ਤਿਨਕਨਾਮ, ਅਟਕਟ ਦੂ ॥

t 4 h ment of 11 I K V 4 TA

A & Silver State

him my 15/ 3/6 strack &

uB# sm

11 H J 883 보드 현도 J र्वा स्थापन क्षेत्र के अंदर्श क्षेत्र के स्थापन क्षेत्र के स्थापन क्षेत्र के स्थापन क्षेत्र के स्थापन क्षेत्र स्थापन क्षेत्र के स्

ការ មេក និក្សាក្សា ភីពស្តែកភីមិព្យុខភិប្រ វត្សាស្ត្រី និក្សាក្សាក្សាស្ត្រីមិព្យុខភិប្រ MIN W. N. C. 1823 V. 25 ted a new contraction ALL ALL HE CHERT ES ELL SE MIN BIN SE . Q II

भाग का विकार सार्वात भीत सभ में में येस से हैं। मान का क्या मा कर का का विभाग मान कर है । का मान कर का है । विभाग मान कर कर कर कर का का का का का का का का का क

करों, 'भ र वें _{संत्य} प्रस्त प्रित्र ਨਹਾਂ, ਜਿ ਦੇ ਕੇ ਹੈ। ਹਿਵੀਂ ਸਤਦੇ ਹੈ। ਦਿਸਸ ਦਿਤਕਾਰ ਦੇ ਦੀ ਨਿ ਹੈ ਤਰੀ, ਜਿਸਲ ਸਿ ਸਿ ਸਿ ਦੇ ਦਾ ਸਾਡੇ ਦ ਕਰੀ, ਜਿਵੇਂ ਦੇ ਜਿਸਲ ਸਿ ਸਿ ਹੈ ਦੇ ਸਾਡੇ ਦੇ

THE . A SEC L A MANUAL स अर पक इरेन्द्र हजाओं. या ग्रंब सन्तरा, रिस्टिंग् झाल प्रेर्टास् ੀ ਵਿਸ਼ਵ ਤੇਸ਼ਤ ਦ ਵਰ PCW'ਵੇਂ ਬਰਦ ਚੋਢ ਸ਼ਿਊ ਦੇਸਤਾਵ 12 ਮਾਮਕੀ ਕੀ ਪੂਜ਼ਾ ਤਰੇ ਨਰ ਸ਼ਵਾਰ ਹੈ ਅਦਿਤਰਾਜ਼ ्रगोमान मिम्सान वहाहो। सर्वादिशेष्ट्रन आवि अस्ति ।

ਕਾਰੀ ਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਕੋਈ ਅਸਟੋਕੋਜ਼ੀ ਕਵੀ ਨੂੰ ਕੋਟੀ ਜਾਧਤ ਨ_{ੂੰ ਕ} AMA 1 2 Mad = 40 tab 1

stant i she i wish a shape

ਕਰਮੀ ਕਰਮੀ; ਹੋਇ ਵੀਚਾਰੂ ਸ਼ਾਜ਼ਵ, ਜ਼ਿਲ੍ਹ . हो न्यूस अर् , भॉर पूर्वत रेड्स डोन अस्त १८० ह e see the standard famate

alm I make with a

ਸੂਚਾ ਆਪਿ, ਸੂਚਾ ਦਰਬਾਰ ॥-६) ਪਲਮ ... 42 74 375 54 39 1

Star Brown Land

The state of the s ਤਿਬੇ ਸੋਹਨਿ; ਪੰਚ ਪਰਵਾਣੂ॥-ਨੂੰਸ਼ ਰਾਜ਼ਿਸ਼ ਦੀ ਜੀ ਕ ਸ਼ਕਰਾ ਵਿਚ (ਪੰਦੀ ਅਜਸ ਮ ਸਮਾ ਨਾਜ਼ਵਾ, ਸੰਕਰ, ਨਿਰਿਆ ਸਤ੍ਹਾਂ ਦਾ निरम्भर स्थित कुरण भरता हता है। वर्ष ताला किस रहस हता से का भ , पर (कार) समाद में उस मेमन हैं (उस) सन्ह ਤ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾਈ ਪਾਪਤੀ ਕਰ ਤ ਸ਼ਜ਼ਾ ਵੀ ਇਸ ਮੈਂ ੀ। 18

ਨਵਰੀ ਕਰਮਿ; ਪਵੰ ਨੀਸ਼ਾਣ ॥ . . . ਮੇਸ਼ ਵਾਂ ॥ e get to the a fety of easy. I am her let हर देवलीम विक्रांभ के भारता हुए वे बेसमेर कार्यका ुष इस्ती क्षा व को अस्त सार व वीक्र असे क्षा व ਤਾਂ (ਸਰੇਜ ਸ਼ਿਸ਼ਨ ਦੇ ਇਹ ਸਿੰਦ ਨੇ ਨੇ ਸੀ। ਸ਼ਿਲਿਸ਼ੀਜ਼ ਸੀ। € ਵੀਜ਼ਾਣ ਪ੍ਰੋਟੇਕ ਹੈ। 1

ਕਰ ਪਕਾਈ; ਉਬ ਪਾਇ॥-+, - ਭਾਸ਼ਾਵਰ ਅਤੇ ਭਾਰ ਨੂੰ ਮਕਾਮ ਕਰਮ ਕਰਨ ਵਾਹ ਜਰ ਜਿਹਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਨੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੀ ਜ਼ ਸਕਾਸ਼ ਹਨ ਉਨਾ ਦੀ ਤਾਜ਼ਸ਼ ਾ ਹੈ। ਜਨ੍ਹਾਂ ਹੈ। ਨਿਆ ਹੈ। ਨੇ ਅਤ いない み とというというとはなる 一切に , तकार एम वाया । वर वर्ष

्टन्सिंद्रियाच्या, १ १०० व व व्यवस्थ and they are the second of the

- the et . . . Trian tra

5 ਤਰ:−ਨਾਨਕਗੀ(ਪ ਦਾ ਕੁਸ਼। at it does .

and when a

Kente ten kalandarik kantantan dengan mengentung penan segap An menan magan ਅਤੇ ਨੇ ਨੇ ਹੈ। ਅੱਖ ਵਿਚ ਸ਼ਾਹਿਤ ਜੋਵਾਨ ਜੋਵਾਨੀ, ਉਸ (ਜਾਣ) ਜਗ ਵਿਚ ਪਿੰਨੀ ਪੁਰਬ, ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਸਾਲਕ ਸਦ ਕਾਰਗਾ। ਇਸੇ ਜਾਣਿਆਂ ਜਾਂ ਹੈ ਪੀ ਸੀ ਕਾਰ ਸਿੰਘੀ ਜਾਣਿਆ ਜੀਦਾ ਹੈ। ੀਨੀ ਜਾਣਿਆਂ ਦਾ ਜ਼੍ਹੇ ਰਾਜ਼ਾਰ ਕਰ ਤੋਂ ਬਾਬੀ ਜਾਣੀ ਜੈੱਗ (੧੩੮)। ਨਿਕ ਸੁਕਾਰ ਵਿੱਚ ਬਤਸ ਨਾਲੋਂ ਤੋਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਹਿਰ ਜਿਸ ਸ਼ਹਿਰ ਉਹ (੧੩੮)। ਦੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਵੇਜ਼ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਜ਼ ਉ ਵਾਂ ਸ਼ਤਕਰਜ਼ਸ਼ਤ ਹੈ, ਜਿਹੇ ਜਿਹੇ ਜੀਵਾਂ ਦੇ ਕਰਮ ਹਨ। ਹੈ ਵਿਭ ਦੇ ਸਰਮ ਸ਼ਤਕਰਜ਼ਸ਼ਤ ਹੈ, ਜਿਹੇ ਜਿਹੇ ਜੀਵਾਂ ਦੇ ਕਰਮ ਹਨ। ਹੈ ਵੇੜ ਦੀ ਭਰਤ ਸਭ ਕਰਤ ਦੀ ਜਾਵਤ ਕੁਕੇ ਬਰੇ **ਗੋ ਪੀਰ ਪਛਾ**ਨਤ ॥ ਉਦਾ ਵਿਕਤੇ ਕਵੇਂ ਕੁ ਸੰਭਤ ਦੀ ਜਾਵਤ ਕੁਕੇ ਬਰੇ ਗੋ ਪੀਰ ਪਛਾਨਤ ॥ ਬਿ^{ਰ ਰ}ਕਟ ਕਟਾਕ ਸਮਰਥ ਸ਼ਿਲ੍ਹ ਅੰਤਰਸ਼ਾਸੀ ਜਾਵੇ (ਸਮੀ ਤਵਕੜ੍ਹ ਵਿਸ਼ਟ ਸਕਤ ਸ਼ਿਲ੍ਹ ਕੇ ਨੂੰ ਕੋ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰਸ਼ਾਸੀ ਜਾਵੇ (ਸਮੀ ਤਵਕੜ੍ਹ हिं सम्बद्धां स्थाप । इत्यादि है साहस्या है। एउट योग्य स

ਧਰਮ ਖੰਡ ਕਾ; ਉਹ ਧਰਮ ॥--ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਇਹ ਧਰਮ ਖੰਡ ਡ ਜ਼ਿਆਰਕ ਕਰੇ ਸ਼ਹਤ ਬਾਸ ਦੇ ਤਰਨ ਵਾਲੇ ਬਰਸੀ ਸ਼ੁਰਖ ਹਨ, ਉ ਜਵਾਦਾ ਕਾਰਾਦਾ ਜਿਹਾ ਹੈ। ਜਿਹਾ ਪ੍ਰਿਸ਼ ਦੇ ਕੋਰੋਟ ਦੀ ਛਲੋਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਜਿਹਾ ਜਿਹਾ ਖ਼ਜ਼ਮ ਕਰੋਵੇਂ ਜੇਨ, ਉਹ ਜਿਹਾ ਪ੍ਰਿਸ਼ ਦੇ ਕੋਰੋਟ ਦੀ ਛਲੋਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ

ਅਰਥ ਕੇ ਜਿਆਦਾ ਜਿਹ ਬਾਬਗੁਰੂ ਜੀ ! ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਵਾਜ਼ ਖੁਤ ਰਿੰਗ ਜਾਵਾ ਤ

स्वतः वानी नगीः विनी स्वतः प्रतिष्टं वसी महा स्वतः क उपन वर्ष व ਜ਼ਵਾਰੀ ਕਜ਼ਾਵਿਓ, ਕੋਈਆਂ ਦੇ (ਜ਼ੜੀ) ਹੱਤਾਂ ਵਿਚ, ਕਵਾਂਅ ਦ ਜ਼ਿਵ੍ਹ ਕਿਸ, ਦੂਜ ਆਦਿ ਜਿ= ਵਿਚ ਅਤੇ ਕਈਆਂ ਦੇ (ਵਾਰੇ 1=ਟ ਅਤਵਾਂ)

ਸੰਸਵੇ ਜਿਸ ਦੇ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। पड पर्मानका पराया) पहिल्याता, महारामन र . ਕਰਤ ਦੇ ਵੇਕਲ ਪ੍ਰਤ ਕੇ ਆਕਾਸ਼ ਹੈ ਇਨਾ ਪੰਜਾ ਕੰਤਾ ਹੈ। भारत मार्थ विद्या वित्र विद्या वित्र विद्या वित्र विद्या व 16 ਜਿਵ ਨੇ ਜ਼ਿਲਤੀ ਹੌਜਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹਨਾ ਸਾਹਿਆ । ਜ ਰਿਕਾਵਾਰ, ਹ ਕੇ ਵਾਰ ਕੁਸੀ, ਧੁਕਸ਼ਕਾਨ , ਕਿਸ ਪ੍ਰਸ਼ਾਨ ਜ਼ਿਲ੍ਹ THE 's The mile of Dy food u man ਮੁਸ਼ੀ ਸ਼ੇ ਭਰੋਵ ਕੇ, ਬਾਪਕ ਰੋਬੀ ਹੈ। ਵਿਚ ਸਾ . त 'रहता भी उमरणी हिम अ'थ स 'रह

ਅ ਜ ਜਨਦਾ 'ਤੇ ਤੋਂ ਵਦੀਆਂ ਜਨਾ ਵਿਚ ' ਵਰੀਆਂ

An all and a distant and an abstract and a second second second and a second se ਕੁੱਝ ਬਾਲਾਪਣ ਕਰਮਾਂ ਦਾ ਲੇਕ ਭਰਮ ਹਨ। ਲਗਾ 🛬 ਨੇ ਵਗੇ ਆਪਰ ਨੇ ਜਮਵਰ ਕਾਂਸ ਕਰੇ ਪਨਿਹਾਰੀ ਜਿਸ ਬਕਰੀ ਮਹਿਕੋਸ਼ੀ ਜ਼ਿਕਦਾਰੀ॥' (398) ਵਰਦਾ ਸ਼ਰਿਸ਼ ਪ੍ਰਕਾਰ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਮਾਰਿਆ । ਜਪੀ ਧਰਤੀ ਹੀ, ਸਾਗੀਆਂ ਜੂਨੀ ਜ਼ਿਆਂ ਧਾਸ ਅਸਥ ਨੇ ਇੱਕ ਕੇ, ਜੱਸ ਦੇ ਤੀ ਜੋ ਵਿ

ਰੁੱਧਿਆ ਲਾਜ (ਵਿਸ਼ਾਵਿਦਿੰਦ ਜੀਅ ਜਾਵਿਕ ਜਾਵਾਂ) ਵਿਚ ਜੀਵਾਂ ਨੂੰ ਜਿੰਗ 1.H र रेटन सरा'र, नर किन न

ਮਿਦਾ ਵਿੱਚ ਸੰਸੰਧਾ ਸ਼ਿਲਿਪੰਜ ਡੀਲ, ਤਿਹਾ ਹੈ ਜ਼ਿਲੇ ਪਾਇ ਜ਼ਿਲੀ ਜ਼ਿਲੀ ਤ दिश है क्षेत्रमान क्या) मा क्या वन अन्मा है

PARKEN, MARINER, GIF HIM OF HAT WENT अन्ति हैं (भर्न) में भूर मंत्र भ का अर्थ में भू भी प्रानी की है। ੍ਰਸੀ ਕਰਮੀ, ਨਿਵੀਜ਼ਾਮ) ਦੇ 'ਕੁਸੀ' ਜਿਵਨਿਸ਼ਕਾਸੀ ਤ ਖ਼ੁਣਾ ਉੱਕ (ਕਾਮੀ) ਸਵਿਧਾਰ ਜੀ । ਹਿਤਾ ਜੀ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨੂੰ ਆਤਮ ਸਰਤ ਹੀ ਵੀਜ਼ਾਰਪੁਖਤ ਤੇਕ. ਹੈ ਉ ਜਾਣਾ ਕਾਂਦੇ

੍ਝਿਸ਼ਦਾ ਆ ਪ, ਸਦ ਕ ਕਟ ਵੀ ਤੋਂ ਜ਼ਿਸ਼ਦ ਆਪ ਵੀ ਜੱਚਾ ਹੈ। ਸ਼ੇਸ਼ ਦਾ ਮਜ਼ਮੁੰਡੇ ਰਾਹ ਕਰਮਾਰ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਹ

(ਤਿਊ ਸੋਹਿਨਿ, ਪਰ ਪਰਵਾਲ ਪਰ ਮਿਲਾ ਸੁਰੀਆਵਿਚ ਪੀਰ) ਸੇਤ, ਚੇਵਨ ਫ਼ੀ: ्रमंहम प्र'टोठ र म ie र

(ਭਰਨੀ ਕਰਮਿ; ਪਵਾਨੀਜ਼ਾਵਾਂ ਉੱਨਾਵੇਂ ਭਰਮੇ ਪ੍ਰੇਸ਼ ਮਹੀ ਕਰਮ ਤ੍ਰਿਹਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹੀ ਜਦੇ ਪੰਜਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੋਂ ਦੀ ਜ ਕ ਵੀ ਸਮਦੇ ਐਸਨ

हा निवसाई , र, सरे की उत्तर दारी भी ਜੇ 2 ਦੇ ਅ 15 ਤੋਂ ਵਿਚ ਜਜ 1 7 3, 21 N Y 150 W) 144 Y 0 14 1 (ad we st. Fig.) " H M' 2H' H 3 H' A + h +4 al mit ਦੀ ੈ ਭਵਿਨਿਸ਼ਕਸ਼ੀ A H T part of the 1 M + 6 1 1 1

AACTEB H & ATE हीं कि , इ में से म

1,84,1

Sankakakakaka e c

Son me in rate.

ੀ-ਗਾਵੀ ਜੀਵ ਵਾ ਹਜ਼ਵ ਦਾ ਜ਼ਿਆਈ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਵਾਲ ਸਭ ਜਿਸ ਤ੍ਰਿਸ ਨਿਆਈ ਮਾਵ ਹਿੱਤ ਜੋ ਅਗਨੀ ਦਾ ਨਿਆਈ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਵਾਲ ਸਭ ਜਿਸ ਤ੍ਰਿਸ ਰ ਕਕਰਤ ਸੂਚ ਰਾਜ ਮਰਮ ਵਿੱਚ, ਬੁਰਤੀ ਛਾਦਿ ਟੂਬੀ, ਬਾਤਮਸਾਲ ਮੇ) ਤਿਸ ਬ੍ਰਾਮ ਵਿਚ ਪ੍ਰਾਹ ਵਿਚ ਕਕਰਤ ਜੱਧ ਹਨ। ਪਤਸਾਵਾਦ ਚਾਤਾ ਪਤਾਬੇ ਵੱਲ ਮਨੌਕਾ ਏਤੂ ਰੂਪੀ ਧਤਬੇ, ਜ ਧਤਮ ਦੀ ਜ਼ਰਾ ਸ਼ਸ਼_{ਾਣ ਹੈ} ਹਾ ਜਵ ਜ ਸਨ੍ਧ ਵਰਤੂ ਪ੍ਰਸ਼ਾ ਰਹਾ ਕੇ ਵੇਸ਼ੇ (ਰਭਾ, ਕਲਾ ਵਿਚ ਜ਼ਿਵ੍ਹ ਰਮ ਦੇ ਸੀ ਰਸਤਕ ਪ੍ਰਿਥੇ ਸਿੰਗਲ ਪ੍ਰਿਗਲ ਜਿਹੀ ਸਾਰਾ ਪਲ ਨ ਹੈ। ਸਵਿਸ਼ ਰਮ ਦੇ ਸੀ ਰਸਤਕ ਪ੍ਰਿਥੇ ਸਿੰਗਲ ਜਿਹੀ ਸਾਰਾ ਪਲ ਨ ਹੈ। ਸਵਿਸ਼

ਰ ਦੇ, ਜਲਵਾਉਣ ਹਨ ਜੋ ਭਾਜਸੀ, ਤਾਲਾਂ ਨੂੰ ਕੀ ਜ The state of the s र राज्य के मार्थित र व सीट अस्ता र रूप मह प्राप्ति हैं।

के प्राप्त कर मने रिश्म श्रीम दिल अस्ति ।

- ਾ, ' ਕ ਜਾ ਅਕ, ਵ ਸ਼ਸ਼ਤ ਅਸੀ_ਨ

AL AL MARKANANANANA

ਮੀ ਜਦੂ ਦੀ ਸਾਹਿਬ

हि सहर रेट किने के मन काराउ कर करा भन (भड़ हैं। कर सर है बहुत हैं। है है है है है के कार की कार के का साथ कि है है। है का साथ वंश ਤੇ ਇਹ ਰੰਗ ਵੀ, ਤਿੰਨ ਸ਼ੁਰੂ। ਵੀ ਸ਼ੁਸ਼ ਵਚ ਤਲ ਮਨੁਸ਼

हा 'र्नाम प्रमान हुने मानीर भर नियं नियं वास हिन , रेक ्रिक्तांत तहे के 15 द राज्यां में अन्य शोक्षा संगरीक राज्य राज्य विकास समिति के समिता के अन्य शोक्षा संगरीक समिता के स्था है। इन्त्रिया किया कार्य कार्य करते हैं। उन्हें ने निक्षण कार्य कार्य कार्य कार्य कार्य कार्य कार्य कार्य कार्य इन्हें कार्य क

हरा-विश्व म रेर नहीं पानों कि लोकों कोल समाने देखे क्षित्र के उस्तित कि कि प्रति है जो है। के उसके कि

ਸਮਾਦਰ ਕਾਰ (ਵਿਤਾਰ ਕਾਰਾਮ, ਅਟਰ ਅਤੇ ਜ਼ਾਂ ਜ਼ਾਮਨੇਵ ਨਾਮ ਕਲਪੈ) ੀ ਹੋ ਹਨ। ਪਹਿਲਾ ਸਕਾਮੀ, ਨਿਜਤਾਮੀ, ਵੱਟਾਗੀ, ਸ਼ਿੰਦਗੀ, ਬਟ ਜੇਤੀ, ਮੁੱਖ ਵਿਛਾ ਵਾਲੇ ਵਾ ਮੁਦਕਾਦਿਕ ਅਵਰਚਾ ਹੈ। ਤੇ ਸਾਰਿਆਵਰ, ਇਹਵੀ ਤਿਆ⁵ਤ ਪ੍ਕਾਰ ਦੇ ਨਾਮ ਸਟਾਮੀ (ਟਸਤਾਮੀ, ਮਗੀ ਰਗੀ ਸਤ ਰ੍ਹਮ ਵਿਚ ਤਾਲ ਭਾਰ ਪ੍ਰਾ ਭਾਰਤ ਗੁੱਧ ਹੀ ਹਨ। ਅਨਿਕਾ ਦੁਸ਼ਾ ਜੋ ਤਾਜ ਨੂੰ ਸਕਾਜੀ ਨਿੰਗ ਨਿਸ਼ਤਾਜੀ ਰੇ, ਇਹ ਮਨੀ ਹੈ, ਇਹ ਪਾਪੀ ਹੈ, ਇਹ ਕਰੀ ਹੈ, ਇਹ ਭੇਗੀ ਹੈ। ਅਨਤ ੂਕਾਰ ਦ ਜਿਹੜੇ ਨਾਮ ਕਲਾਵੇ ਹੁੰਦਾ ਸਾਹਿ ਉਹ ਅਤੇ ਵੱਕਰਿਕ ਨੂੰ

(ਕਰਮੀ ਕਰਮੀ: ਹੋਇ ਵੀਚਾਤ ,) ਨੂੰ ਜ਼ੁਰੂ ਤਾਰੀ, ਜੀਵ ਹਨ ਨਿਨਾ ਹੈ ਰਤੋਂ (ਭਰਮੀ) ਸ਼ਰਿਗ਼ ਜੀ ਦੀ ਪ੍ਰਾਵਤਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਨਾਲਮੀ ਅਧਿਸਟਾਨ

(ਬਚਾ ਆਪਿ; ਸਚਾ ਦਰਤਾਤ , ਤੁਸੰ ਦੇ ਸਿਤ ਕੁਸਤੀ ਅਤੇ ਜ ਜੋ ਬਹੁਸ ਦਾ ਸਰੂਪ, ਜਿਲ੍ਹਾ ਨੂੰ ਨੂੰ ਨੂੰ ਨੇ ਅਤੇ (ਅਤਿਆ · ਭਾਇੰਤ ਅੰਤਰਕਾਣ ਸਾਹ ਜ ਨੂੰ ਨੂੰ ਮਾਰਕਾਰ ਾ ਕਵੇ ਸ਼ੇਚਾ ਅਸਪਦ ਦਾ ਸ਼ਿਕਤ ਸ ਸ਼ਿਕਤ ्या में की हो जिले हैं। के अपने के अपने

ਪ੍ਰਸ਼ਵੇਕ ਮੁੰਅੰ ਨਾਨ . ⊤ ਦੀ ਜਿ∷ੜੀ ਸ

and and and and and and

-

the state has a solution of

ਜਦਾ ਹੈ। (ਕੰਬ ਪੰਕਾਈ, (ਸੀ ਪੂਟਿ) (ਜਹੁਤੇ ਕੱਚੇ ਵਿਸ਼ੇ ਹਨ, ਇਹ ਵਲੋਂ (ਕੰਬ ਪੰਕਾਈ, (ਸੀ ਪੂਟਿ) (ਜਨੁਆਈ ਵਵਲੀ ਹੈ ਵਾ ਜਿ ਰਿੰਦ ਹੁੜਾਏ, ਜ਼ੁਸ਼ ਹੈ ਕੁੜੇ ਹਰਿਆਈ ਵਵਤੀ ਹੈ ਵਾ ਕਿ ਤ ਕੱਚੇ ਸਾਪੂ. ਜਿਹਤ ਵਿਸ਼ੇ ਮੇ ਲਵਮ ਕਰਕੇ ਹਰਿਆਈ ਵਵਤੀ ਹੈ ਵਾ ਕਿ ਤ ਕੱਚੇ ਸਾਪੂ. ਜਿਹੇਤ ਦਿਸ਼ੇ ਅਕਟਸਕਾਰੀ ਹੈ। (ਚਹੈ) ਜੈਸ ਥਾਂ ਵਿਚ ਜਾਂਕ ਗੁਰੂ। ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਰਿਆਰੀ ਕਰਨੀ ਹੈ। (ਚਹੈ) ਜਿਸ ਸਭ ਕਰਨਾ ਸਮ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨ ਕਿਲ੍ਹੇ ਹੈ। ਉਹ ਸਭ ਗੁਲਤਾ ਸਭ ਨਿਆ। ਉਸ ਅਵਸਥਾ ਵਿਚ ਉਹ ਪ੍ਰਧਾਨ ਕਿਲ੍ਹੇ ਅਤੇ ਜੀਵ ਹੈ। ਉਸ ਅਵਸਥਾਵਿਚ ਨਾਲੂ ਸ਼ਵਿਚੋਂ ਨੇਸ਼ ਸਾਇਕ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਸਕਾ ਜਿਹੜੀਆਂ ਜੀਵ ਦੇ ਅੰਦ ਚਿਟ ਕਾਸ਼ ਮਵਿਚੋਂ ਜ਼ਿਲਾਵਿਕ ਸਭ ਸੰਗ ਅਪੱਧ, ਅਤਿ ਹਰਖ, ਅਤੇ ਸਭ ਤ ਭ ਭ ਦੀਆਂ ਵਿਧੇਯ ਅਵੇਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜਨ ਉਸ ਸਿਰ ਸਭ ਜੀ ਤ ਭ ਭ ਦੀਆਂ ਵਿਧਾਰ ਆਵਨ ਖ਼ੁਰੂਆਂ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਉਸ ਸਰੂਪ ਦੀ ਪਤਿਲਾਸ਼ ਇਹ ਸਾਕੀਆਂ ਜੋਵਾਪੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ।

ਪਰ ਹ ਜਾਂਦਾ ਹ ਵਾ - ਕੋਰੀਆਂ ਵਿੱਲ ਭੂਮਿਕਾਂ ਪਹਿਲੀਆਂ ਤੋਂ (ਪਰਾਸੀ) ਪਰ[ਾ]ਨੇ ਜੋ ਜ ਪੁਧਾਰੀ ਜਾਦੀ ਹੈ। ੇ ਭੂਮਿਕਾ ਮਰਾ ਕਲ ਅ ਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਹੈ। ਕਰ ਕੇ ਪਾਈਆਂ ਜ ਦੇ ਜਾਂ ਨੂੰ ਅਕਾ ਸਥਾਤਕ ਗਾਵਿਤਾ, ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ) ਸਥਿਗ੍ਰੇਗਰਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਕਾਂ ਵਿਚਾ ਨਾਨਕ ਗੀਆ ਸਾਂ, ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਤੇ ਨੇ ਉਹ ਨਾਕਾਂ ਹੈ ਹਨ ਹੈ। ਉਹ ਕਿਸ ਦੀ ਰੁਝ ਪ੍ਰਦੇ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਨੇ ਉੱਤ ਦੇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਸੂਪ ੂੰਟੀ ਵਰ

ਨੂੰ ਕਾਣ ਕੇ ਦਾ ਹੈ। ਜਿਥੇ ਅਧਿਸਟਾਨ ਵਿਚ ਸਭ, ਜਿਵੇਂ : ਨੂੰ ਜਾਣ ਨਾਲ ਹੈ। ਅੰਗਰਤਾ ਹੁੰਦ ਕਾ ਪਹਾਦੇ ਤੋਂ ਸਾਲਾ ਮਾਨਿਆ ਕਿਹ ਇਚਾਵਿਤ ਤੇ ੧੧੮੧ ਅਨੁਸਤ ਦੂ ਨਿਸ਼ਦ੍ਸ਼ਾਰ ਜ਼ਿੰਦ ਨੂੰ ਮੰਦਾਹੈ ਕਿ ਵਾਹਿਗੁਤੂ ਸੀ ਤੋਂ ਨਿੱਤ ਵਿਚਸ਼ਤ

ਅਰਹਾਂ ਆ ਜਾਂਦੂ ਵਿਹੀ ਹੈ ਹੈ ਵਾ :-ਰੂਪ ਆ ਪ੍ਰਾਹ ਪ੍ਰਾਵੇਤਸ, ਸ਼ਹਿਸ ਕਿਸ ਹੈ ਸ਼ਹਿਸ ਹੈ ਨੂੰ मन्त्री भारतम रामर्नित्र से भारति है ।

ואר עם בציאה ו איי ד ו מאיי ב לע האו ייב , ואיינג (נאיפ) , פיי ייי ייי मर्ग रंग कर का मित्रा रस् - F F R A F B R THR 3 F

the China remarks which is the which which all 3B ਮਵਰ ਆਦਿ, ਤਾਰ ਸਿਹੌਰਜੇ ਸ਼ਹੀ ਦਾ ਨਾਸ਼ ਕਾਲੇ, ਸਾਖਯ ਦਾ 12 ਰੂਪਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ हे अहर में प्राची पेट र ला महालिहा विष्या र हो भारती करते हैं प्राची की स्थान है। से भी ੇ ਰਾਹਾਬਾਦ ਹੈ। ਵਸ਼ਕਮੀ ਵਿਚ ਕਲ 14 ਹੈ। ਇਸਕਾਸ਼ੀ ਵੱਡ ਵਿਚ ਕਲਪੁਕ ਹੈ। ਜਕਸ਼ੀ ਹੈ। ਵਸ਼ਕਮੀ ਵਿਚ ਕਲ 14 ਹੈ। ਇਸਕੇ ਮੁਤਾਰ ਵਸ਼ਕਮੀ ਵੱਡੀ। न्त्रवाहर स्थान है विहेल, स्थापताहर हते, मुक्त है, सम्बद्धिः ਰਚ ਵਾਲਾ ਮੁਟਤ ਵਿਚ ਅਤੇ ਮੁਵਤੂਰ ਸ਼ਹਤ ਵਿਲ੍ਹੇ ਮਾਤ ਹੈ। ਹਵਾਲੇ ਸ਼ਹਤ ਵਿਚ ਅਤੇ ਮੁਵਤੂਰ ਸ਼ਹਤ ਵਿਲ੍ਹੇ ਮੰਤਤ, ਤੋਂ ਇਸ ਹੁਣ ਰਚੇ, ਸਭ ਭਰਾਵਿੰਦ, ਜਤ ਤੋਂ ਗਿਆਵ ਵਿਚ ਕਲਹੜ ਨੇ ਗਿਆਣ ਸਭਾਵਿਤ भार मा म दिस्स राम्य न देश मा मानाय ने दिश्व पूजान असी हार AUS Plee set your a caracia

(57.3)

(ਸਰਾਅਪਿ, ਮਰਾਦਾਜ਼) ਅਹੁਤ ਅਤਮ ਤੀ ਸ਼ੱਚ ਹੈ ਅਤ ्रव्य व के राज्य स्था भारती मस्य १० मस्य ते स्था ता सम्बद्धाः । इत्या व के राज्य स्था भारती सम्बद्धाः सम्बद्धाः । ਕੁੰਡੇ ਸੰਨ, ਹੋਰ ਹੁਣਾ ਹੈ। ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਦਾਲੀ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਤਿਜ ਜਗਾ ਵਿਚ ਪ੍ਰਵਾਣੇ ਕ (ਪੰਚ) ਜਿਹੜ ਨੂੰ ਰੂਪਨ ਜਿਹੜ ਸਨ ਜਨਦ ਸ਼ਹਿਤ

(ਨਵਰੀ ਕਰਮਿ: ਪਵੇਂ ਨੀਲ ਦਾ। , ਨਵਕੀ, ਸ਼^ਰੀ ਜੀ ਦੀ ਬ੍ਰਹਮ ਰਿਆਨ ਦੀ (ਕਰਮਿ) ਬਰਸ਼ਸ਼ ਨਾਲ (ਨੀਸਾਨ) ਲੱਖਸ਼ ਮਹੁਤ ਦੀ ਬਲਕ (ਪਏ,

੍ਰਕਚ ਹੁਕਾਈ, ਖਬੇ ਪਾਇ ।) ਕੰਚਾ ਕੁੜਾ ਹੈ ਤੋਂ ਪੱਕਾ ਕੌਂਕ ਹੈ? ਇਹ ਰੁੱਲ ਗੋਂ ਚੰਬ ਪਾਈਦੀ ਹੈ, ਕਿ ਸਕਾਮੀ ਤੋਂ ਇਕਾਮੀ ਹੱਕਾ ਹੈ, ਨਿਸ਼ਕਾਮੀ ਰ ਰਿਬੰਡੀ, ਬਿਛੰਡੀ ਤੋਂ ਵਿੱਚਗੀ ਪਤਾ ਹੈ, ਅੰਤ ਸਭ ਜਾਣ ਸੁਵੇ।

(ਬਣਾਨ) ਵਾ:-(ਕਦੀ) ਜੀਵਾ ਦੀ ਅਕਤੌਰ - ਅੰਤਰੀ ਜਵਾਸਰ ਦੀ ਸਰਬੋਗਤਾ ਜ਼ ਜ਼ਿਸ਼ ਦੀ ਬਕਤਾ ਉਥ ਹਾਰਾਂ ਜਾਰਾਂ ।

(ਬਾਕਰਾਗਿਆ, ਜਾਪੈ ਜਨ੍ਹਿਤਨ ਜੌਜੀ ਤੂਜੀ ਦੀ ਸ਼ਲਾਵਿਚ ਅ ਨੇ ਉਹ ਹੀ ਅਧਮਾਨ ਹਵਾ ਤੋਂ ਅਤੇ ਜੋਣ ਨਾਵਾ ਹੈ ੍ਹ, ਜਾਜ ਕੋਈ। ਕੀਤਾਂ) ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸ਼ਹੂ ਜੋਵਿਜ਼ਾ ਹੈ ਕਿ ਬ੍ਰਾਸ਼ ਵਿਚ ਸ਼ੁਰੂ। MAS JA RU!

" नेत्र के त्राप्त न से अर्ट के देवरण ਅਤ ਭੀਜ਼ੀਆਈ ਤੋਂ ਪਰਿਆਮੀ ਨੂੰ ਜਿਹੜ ਦੇ ਜਿਹੜ ਦੇ ਜਿਹੜ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ a some year of the second of the

have bridged a second as a second and a second as a se

"\$4 Britte #

ਧਰਮ ਪੜ੍ਹੇ ਪ੍ਰਦੇ ਪਾਣੀ ਵੇਖੇਤਰ; ਕੇਤੇ ਕਾਨ ਮਹੇਸ॥ ਕਰਮ॥ ਕੇਤੇਪਵਣ ਪਾਣੀ ਵੇਖੇਤਰ; ਕੇਤੇ ਕਾਨ ਮਹੇਸ॥ ਕਰੇ ਬਰਮੇ ਘਾੜਤਿ ਘੜੀਆਹਿ; ਰੂਪ ਦੰਗ ਕੇ ਵੇਸ।। ਕਤ ਬਰਮ ਕਰਮਭੂਮੀ, ਮੌਰ ਕੇਤੇ; ਕੇਤੇ ਹੂ, ਉਪਕੇਸ। ਕੇਤੇ ਇੰਦ ਚੰਦ, ਸੂਰ ਕੋਰ: ਕੇਤੇ ਮੰਡਲ ਚੰਸ ॥ ਕੇਤੇ ਸਿਥ ह्य, तास वेंग्रे: वेंग्रे नेही हिम॥ वेंग्रे नेह माठह ਮੂਨਿ ਕੋਤੋਂ: ਕੋਤੇ ਰਤਨ ਸਮੁੰਦ ॥ ਕੈਤੀਆ ਖਾਣੀ, ਕੋਤੀਆਂ ਬਾਣੀ; ਕੌਤੇ ਪਾਤ ਨਰਿੰਦ ॥ ਕੌਤੀਆ ਸੁਰਤੀ, ਸੇਵਕ ਕੜੇ; ਨਾਨਕ ਅੰਤੂ ਨ, ਅੰਤੂ ॥੩੫॥

ਅਰਬ ੧ :–ਧਰਮ ਖੰਡ ਕਾ; ਏਹੋ ਧਰਮੁ ॥–ਕਾਸ਼ਾ ਪ੍ਰਵ ਤਿਆ ਪਾਸ ਉਸ ਵਾਸਤੇ ਦਰਨਮ ਬੰਗ ਕਾਂ, ਇਹ ਧਰਮੁ ਦੇ ਕ ਸਭ ਭਾਜ

ਵਾਰਟਸ (ਹਵੂਸ਼ੀ ਹੁਆਂ ਜੀ 'ਵੇਚੋਂ ਕਹਾ ਹੈ। (+ 7 - "hJ " et ar H a' 3 4 5 6)

(TH HITTHE + HE STEER HE STANKE) . FIRE ਨ ਨਾ ਨ ਸਦਾ (ਬੱਤ) ਇਸ ਜੋ ਸ਼ੇਂ ਚੇਟਨ ਨੂੰ י א אין די ואלא איאייי י אין באון ליה אא א 12 7 BOD Wet.

Le A . Ach Andrew Ach

(étu) Salah Bar Ballan धारीजी ३व ਦਾ ਮੰਸਰੇ ਅਕਬ ਸ਼ਤਿੰਗੀ ਦੀ ਅਵਸਥਾ ਤੀਮਰੀ ਭੂਮਿਕਾ ਵਰਜਕਸ਼ਾ ਵੇਚ ਨ ਵਾਰੇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਦੀ ਵੱਕ ਅਮਰ ਕਮਣ ਵਾਮੀ ਜਜਦੀ ਪੁਰਿਹੀ ਨਾਲ ਅਤੇ । ੈ ਕਾਵ ਪੁਰਮ ਖੰਗੀਆ ਦਾ ਇਹ ਪੁਰਮ ਹੈ ਦੇ ਪੁਰਾ ਹੈ। ਨੇ ਕਾਵ ਪੁਰਮ ਖੰਗੀਆ ਦਾ ਇਹ ਪੁਰਮ ਹੈ ਦੇ ਪੁਰਾ ਹੈ। ਨੇ ਕਾਵ ਪੁਰਮ ਖੰਗੀਆ ਦਾ ਇਹ ਪੁਰਮ ਹੈ ਦੇ ਪੁਰਮ ਹੈ ਹੈ। ਭਾਵ ਪੋਰਸ ਪ ਨ ਅੱਗ ਤਹਵਾਂ ਪੰਡੀ ਵਿਚ ਗਿਆਣ ਦੰਗੀਆਂ ਹਾਂ ਅਵਜ਼ਬਾ, ਚੁਥਾ ਸਵਤਤ ਤੇ ਅਤੇ ਤਰਦ ਭੀਮਰਾ ਮਾਨ ਅਕਿਸਾਨ ਤੋਂ ਕਾਂ, ਤੁਸ਼ੇਵਕ ਦੀ ਅਵਸਤਾ ਦਾ ਕਰਨ ਜਨ੍ਹੇ। ਪਸ਼ਤ :- ਸਿਧਾ ਕਿਹਾ, ਦੀ ! ਕਾਮ ਭਾਵੀਆਂ ਦੇ ਤੋਂ ਨੂੰ ਵੇਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਤੇ ਨ ਗ਼ ਰਿਆ, ਹੋਣ ਰਿਆਨ ਅੰਤ ਵਾਕਿਆ ਦਾ ਹਰਤਥ ਕਰ हो।

ਉੱਤਰ :–ਗਿਆਨ ਖੰਡ ਕਾ; ਆਖਰ ਕਰਮੂ ॥– , _{ਜਿਸ}ਾਂ ਨੂੰ ਰੂਆਰ ਬੰਦੀਆਂ ਦਾ (ਕਰਮ) ਦਰ ਦੂਸੇ • ਸਦ ਸ਼ਾਂ ਨੇ ਕਦਮ) ਚੁਸ਼ਾਸ਼ਤ ਰਸਾਨ ਕ ਜੜ੍ਹਾਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜਿਹਾ ਹੀ ਰਿਆਨ ਸ਼ਰੀ ਦੀ ਜਗਦੀ ਹੈ। ਜਿਲ ਬੀ ਪ੍ਰਦਿੰਦ ਕਰਗਾਸ਼ B ਦਿਆਣ ਸ਼ਾਂਬਤ ਲਹੇ ਤੁਆਰ , ਉਤਰ ਸੀ , (ਤਰਤਕਾਂ) ੋ ਜਾਵਾ ਹੈ। ਜਾਇਹ ਅਗਮ ਅਤਾਰ ਹਰ ਹੈ, ਜੁਵ ਗਿਆਨ ਖੁਤ ਆ ਨੂੰ

ਕੌਤੇ ਪਵਣ ਪਾਣੀ ਵਸੰਤਰ; ~(ਭਾਵਿਕਾ ਭਵ ਸ਼ਅੰਕ ਹੈ) ਨੇ ਹਫਾਰ ਦੀ ਪਉਣ ਹੈ, ਉਸਦਾ ਹਵਾ ਨੇ ਜਾਵਾ ਹੈ ਤੇ ਕਿਸਨੇ ਪੁਸ਼ਿਰ ਦੇ ਪ੍ਰਤਾਨ ਦਾ ਪਰ ਨਾਲ ਨਾਜ਼ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜਿਸਦਾ ਦਾ ਅਪਰੰਅਬ ਦੌਵਰਿਆਂ ਦਾ ਪਤਾਲ ਨਾਜ਼ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਨਿਸ਼ਨ ਹੀ ਪ੍ਰਤਾਜ਼ ਦਾ ਹ ੁਲਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਾਲਾ, ਨੀਲਾ, ਕਰਾਜਾ, ਜਿਹਾ, ਖਾਹ, ਜਿਨ੍ਹਾ, ਵਿੱਗ, ਵਿ ਜ਼ਹਣਾ, ਨੰਢਾ, ਰਾਜਮ, ਕੱਲਰਾ, ਬਕਬਾ, ਕੇਵਾ ਕਵੀ ਜਾਂਜ਼

ਵਾਲੇ ਹੋ ਦੇ ਅੰਤ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਅਰੂ ਨੂੰ ਹੈ ਜ਼ਿਵ੍ਹੇ ਸਲਾਨ ਅਰਾਟੀ ਸਾਹੀ . ਅਨਾਸਪਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਚੁਲਿਆ ਦੇ ਅਤੇ ਪ੍ਰਜ਼ਣ ਤਨ ਪਵੇਂ ਦੀ ਫੇਰੀ ਹਜ਼ਮ ਤ ਨ ਨ ਵਾਲੀ, ਬੜਵਾਨਲ ਸਮੁੰਦਮ ਵਿਚ ਨੂੰ ਹੈ। ਅਫ਼ੇ ਸਵਾਨ ਤਾਂ ਪਾ , ਰੀ ਹੈ, ਤੋਂ ਅਗਨੀ ਬ੍ਰਿਵਾਂ ਦਾ ਹਮੀ ਹੈ। ਜਿਸ ਦੀ ਜਾਂ ਦੀ ਤਕ 'ਬਜਲੀ ਦੀ ਅਰਾਣੀ ਹੈ। ਤਕ 'ਬਜਲੀ ਦੀ ਅਰਾਣੀ ਹੈ। ਵਰ ਪੈਟ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਦੀ ਹੈ, 'ਨ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਜਾਂ ਜਾਂ ਜਾਂ ਜਿਸ ਜਾਂ ਵਿੱਚ

ਤ ਭੀਰਖਾ ਦੀ "ਹਜ਼ੂ ਹਨ ਹਨ ਨੂੰ 'ਲਾ ਲ' (160) . Charles Blakes. ਦੀ ਅਗੋਂ ਅਦਿਸ਼ਕੋਦ

who was been

ਕਤੇ ਕਾਨ ਮਹੌਸ ॥-

ਜ਼ੀ ਜ਼ੁੱਖ ਜੀ ਸਾਹਿਬ

Love Makaking

ਹਾ ਜਪੂਜੀ ਸਾਹਿਬ

(éto ,

나타 중 하나

ਸਾਖੀ ਬਹਮਿਆਂ ਦੀ

ਖ਼ਿਕ ਵਾਰੀ ਹੈ। ਮੰਸ ਵਾਲਾ ਸ਼ੂਸਮ, ਬਟਹਾਨ ਵ ਦਿਸ਼ੀ । ਅਜਤ । किया, भाषा श्राणांच्यां सु मा कि इत्ते व श्राणांच्या के ਮੁਤਾਵਿਚ ਕਿ ਜਿਸਦੇ ਦਵਾ ਮੌਤ, ਮੌਤ ਉਮਤ ਤਿਹਾ ਹੈ। ਨਿਜ਼ਸ਼ ਅ क्षणे इति सं कृष्टिम्ब स्थान्य प्रधास्त्रम् ए स्ट हिन्द्रः है। विद् ਸੁੰਦਲਪ ਬਣਾ ਕੇ ਨਾਉਂ ਨਿਆ । ਪ੍ਰਸ਼ੇਸ਼ਾ ਵੇਂ ਸਮਝ ਭਰਤਤਾ ਰੂਮਣ ਵਿਚ ਨਸਮਕਾਰ ਨਾ ਰਾਜ - ਮੁੱਟ ਸਵੇਂ ਦਾ ਜਾਂਦਾ ਜਾਂਦਾ ਰੂਮਣ ਵਿਚ ਨਸਮਕਾਰ ਨਾ ਰਾਜ - ਮੁੱਟ ਸਵੇਂ ਦਾ ਜਾਂਦਾ ਸਮਰ ੂਲ ਅਸੀਂ ਹਵਾ ਚੌਕੀ ਕਿ ਬਤਜਾਬਕ ਅਮ ਚਾ ਮਾਵਾਲ ਮ ਮ ਹੈ। ਉੱਤਾ ਕੇ ਰਿਸ਼ ਅਤੇ ਵਿਚੇ ਲ ਰਾਸ਼ੀ ਅਤੇ ਉਹ ਮੋਟਿਚ ਅੱਠ ਜੂਤ ਭੂਲਾ ਦਹਮਾ ਬੰਨਾ ਦਖਿਆ। ਉਸ ਤੋਂ ਦੀ ਮਹਾਦ ਸਤੇ ਜਿਹਾ, ਜਿਲ ਦੂਤ वं न मेरा इंड्रम हर भर लो है है है है है है है वे वे वा स्वर है। द ਰਮਸ਼ਤ ਨੂੰ ਸ਼ਹੂਰ ਵਨ ਦਾ ਜਾਨੂੰ ਕੀ ਸਤ ਹਾ ਆ ਜਾਣ ਕਾਲਮੀ 'ਤ ਦੁਸ਼ਮਾ। ਦੁਸ਼ਮਾ ਕਿਮਿਨਾ ਨੂੰ ਉੱਤਾ ਕੇ ਦੇਸ਼ ਮੂੰ ਵਿਚ ਨਾਮ ਨੂੰ ਮਾਰ ਵੇਤ ਵਿਚ ਨਾਤਾ। ਜਲਾਮਤਾਂ ਵਾਲ ਬੁੱਸ ਨੇ ਵੀ ਇੱਦਾ ਆਦਰ ਨਾ ਕਾਰਾ । ਫੋਰ ਜਲ ਨ ਜੋੜਾ ਵਾਲੇ ਬ੍ਰਿਸ ਸਦੇ, ਹਵਾ ਨ ਮਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਉਤ ਜਿਆ ਸਕ ਰੰਗ ਸ਼ੁੰਤ ਰੂਲਾਬ੍ਹਮਾਦਾਖਆ ਉਸ ਨੂਵੀ ਸ਼ੁਕਾਰ ਨੂੰ ਕੋਤਾ। ਇਉਂ ਅੱਗ ਤ ਨੇ ਕ੍ਰਮਣ ਦੇ ਅਰੇ ਹੁੰਦੇ ਉੱਤੇਦੇ ਪੇ ਉੱਤੇਦੇ ਅਰੇ ਪ੍ਰਤੇ ਸੰਤੇ ਵਲ ਵਿਲਾਵੇਂ ਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਵਿਲਾਵੇਂ ਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਾ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਪੂਜ । ਤਾਂ ਉਹ ਬਾਸ਼ਾ, ਨੁਸਿਆ ਜੇ ਜੰਥ ਅਤੇ ਦੇਵਖਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾਦ ਹੋਇਆ, ਅੱਗਾਂ ਲੈਣ ਵਕਤ ਆਵਿਆ ਤੇ ਸਤਕਾਰ ਸ਼ਹਿਤ ਪ੍ਰ ਾਲ ਸਾਰਿਆ ਨੂੰ ਨਮਸਕਾਰ ਹਨ। ਸਵਾਚ ਹਨ। ਇਹ ਗਨ ਇਹ ਗਿਆਪੈ WHY ELD IN MILE SON OF BEEN BH MINH में रेफे ख्राभार हिंभू उर या राजा कर वर्ग (हार कोर्या कोर्या को ਾਲ ਸਮਾਰੰਥਸ਼ ਹਨ ਕੋਈ ਜਵਾਵਾਂ, ਵਿੱਚ ਜਾਂਚਰ ਵਾਵਿਸ਼ਤ त्म मालाहा हे सम्बद्ध के असम्बद्ध के प्रकृति हैं। THE THE THE , यस में र येते वंशी मा , विस्ते , साम मार्गार सार मार्गार का का कि का कि का कि का कि का कि का कि FORTST TO HE TO THE STATE OF TH

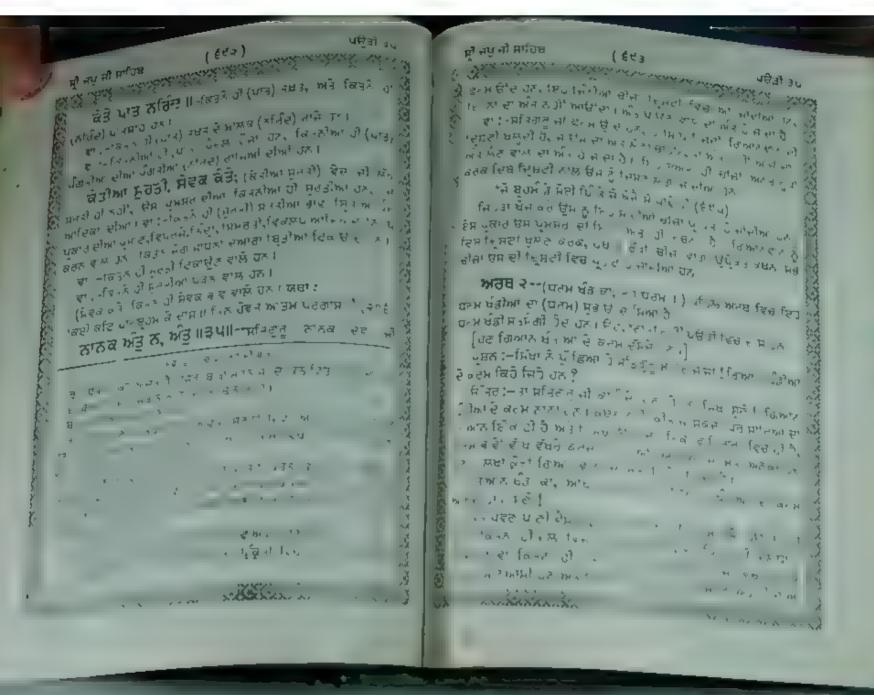
44 400 40

मा अर भी सामुख्य । अर्थक्रमानीक्रमानीक्रमानीक्रमानीक्रमान । विकास । व ਦੀ ਕੁਪੂ ਜੀ ਸਾਹਿਣ And the said different in the same different secretions (Ét#) ਅਨੇ ਮਾਂ ਕਾਬੂ ਸਾਰਥਾ ਕਿਉਂ ਵਕਮ ਸ਼ਾਅੰਤ ਬਿਸਥਾ । ਦਸਮ 20t ਨੂੰ ਅਨੇ ਮਾਂ ਕਾਬੂ ਸਾਰਥਾ ਕਿਉਂ ਵਕਮ ਸ਼ਾਅੰਤ ਬਿਸਥਾ । ਦਸਮ 20t ਨੂੰ ਕਰਮ-ਕੁਸੀ ਸੰਗੀ ਹੈ (ਵ) (ਸਰ ਹੋਏ) 1 ਸਰ ਪਰਬਤ ਮੈਂ ਸਾਜਾ ਸਨੇ ਦਾ ਹੈ। ਦੇ ਹਾਲ ਨੇ ਬਿਆ ਸਾਲ ਸਦਸਾਪ ਹੋ ਉਸ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਦੇ ਹਾਲ ਨੇ ਬਾਰਾਕਰ ਜਿਵੇਂ ਜੀ ਮਾਟ ਤੌਰ ਕੇ ਰਾਜਗ ਦੀ ਮਾਟ ਨੇ ਸੰਬੰਧੀ ਅਤੇ ਨਾਮੀ ਆਪਟਿਆਂ ਆਹੁਤ ਹੈ ਜਗੀ ਫ਼ਿਆਸੀ ਹੱਦ ਸ਼ਰਵਿੰਦਰ ਸੰਦਣ ਦੇ ਦਾ ਅ ਰਸ਼੍ਰਵਰ ਅਜਨ ਦਾ ਹੈ। ਨੂੰ ਰੀ ਮਾਣ ਬੰਦ ਸੰਬੰਧ ਸਾਹਿਰ ਦੇ ਸਾਹ ਵਿਚ ਜੰਨਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਉਹਤਾ ਚੋੜਾ ਅਤੇ ਸ਼ੌਜ਼ਿਲ ਹੋਈ ਵਗਨੇ ਪਤਾ ਵਰਗਾ ਮਿਲਦਾ ਸਮਵਾਰ ਹੈ ਜ਼ਿਲਦੇ ਹੈ - ਸ਼ਰਗਾ ਸਾਜ਼ਿਕ ਪਟੀਆਂ - ਇਹ ਮਾਰਦਾਵੇ ਰਹਿੰਦ ਹਨ ਵਿਸ਼ ਮੁਕਾਰ ਦੇ ਸੂਮਰ ਬਹਬਤ ਜਾਂਦਿਕ ਤੀ ਕਿਤਾ। ਿਸ ਬਾਰ ਸੂ[†] ਗੁੱਕਵਗੀਬਰ ਜੀ ਤੋਂ ਗੋਬਿਆ ਹੈ)-भरती है तेहें। ੇਲਮੀ ਕੋਟ ਵਿਚੀ ਮੌਤ ਵਵਦਨ ਸ਼ੀਵੇ ਹੈ (੨੭੬)। भगवार है। दिस्त विति कि सीत रहा पर्य में भी दिन तह मित्र होते नाएम हैं (लाह्य तहा) इन एन्य में भी दिन तीन मित्र हैं जाएम हैं (लाह्य तहा) ਅਬਵਾ-'ਅਟਿਕ ਬਦਨ ਅਟਿਕ ਕਟਿਕ ਸਮਰ, ', ਅੰਗ ਕਰਭਵੇਂ) ਕਰ ਨਿਜ਼ ਬੂ ਮ ਆਰਥ ਵੀ ਕੇ ਵਰਤ ਸ਼ਗੀ ਵੋਟ ਚੱਤੀ, ਸ਼ਗ ਨੂੰ ਸਮਾਤਵਿਆ ਲਾਵਾ ਦਾ ਕੇਤੇ ਬੂ, ਉਪਦੇਸ਼ II-ਜ਼ਿਕਾ ਹੈ ਪ੍ਰਭਾਵ ਆਦਿਕ ਹਨ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਲਿਕ ਹੈ ਕੀਆਂ ਵਿਚ ਪਾਰ ਵਿਕਾਰ ਸ਼ਿੰਨਿਕ ਹੈ ਕੀਆਂ ਸ਼ਰਾਨੀ ਵਿਸ਼ੰਧ ਸਿੰਕ ਕੁਆਂ ਵਿਚ ਪਾਰ ਵਿਸ਼ਾਹਨ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉੱਪਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਵਾਲ ਨਾਖਦ ਮਹੀ ਜ਼ਿਲਾਦਕ ਹਨ ਸਚਾ:-, ਪ੍ਰਾਰਤ ਸੀਪ ਉਰਦੇ, ਸਾਮ ਪ੍ਰਾਂ ਮਾਹਿਤ ਅਧਿਨ ਕਸ ਨੀਤੇ। ', ਅਨਾਰਾਵਕ ਹੀ ਬ੍ਰਿਸ਼ਿਘਰ ਵਾਲ ਹਨ। ਰਵਸਰਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ 'ਕੋਟਿਬੁ ਸ ਕਗ ਸਾਕਾਰ ਕਾਈ।' (ਅੰਗ ੧੧੫੬) ਭਿਸ਼ਾ ਅਤੇ ਬਿਸ਼ਤ ਕੋਟ ਬਦ ਅੰ ਪੂਰਾਨ ਕਤੇ, (# 3 90 . # \$ 1 9 9 . #) ਰਿਸਨੇ ਧੁਮੰਤਲ ਪਨ ਅਤੇ ਵਿਕਾਨੇ ਹੀ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਉੱਪ, ਸਮੀਕ ਰਹਿਣ ੰਗੂ ਮਾਂ ਅਨਾਬਲਾਂ ਸਿੰਮ ਤੇ ਸਮਾਨ ਨੂੰ ਹੁੰਦ ਜੀਏ ਬਿਸੰਦੇ ਹੈ। ਇੰ(ਜਸਮ ਹੁਦ ਵਾਲੇ ਹੋਰ ਦਸ਼ੂੰ ਹਨ। ਉਸ ਤਤਵੇਕ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਭੀਚਰ ਦਰਸ਼ਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ . ਭ ਹਰ ਦੇਸ਼ |•ਕੇਤ **ਧੂ ਉ**ਪਦੇਸ਼ਾਂ ਮੁੱਧ ਪਾਠ ਹੈ ਕਲੀ ਪਾਠੀ 'ਧੂਉਂ ਪਦਸ਼' ਪੜ੍ਹ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ। ਪੂਰ ਵਿਆਧ ਨਾਲ ਪਹ ਪਾਠ ਕੋਰਨਾ ਚਾਹਿੰਦ ਹੈ } ਰੁਪ ਰੰਗ ਕੇ ਵੇਸ਼॥-ਉਲ਼ਾਂ ਦੇ (ਰੁਪ) ਅਕਾਰ, ਰੰਗ ਅ. ਵਸ ਕੇਤੇ ਇੰਦ ਚੰਦ, ਸੂਰ ਕੇਤੇ;- ਕਿਹਾ ਹੈ ਇੰਦ ਦਵਤੇ ਸਆਗ ਦੇ ਨਿਤਾਸ ਵਾੱਤਿ ਤਿੰਕ ਹਨ। ਸਭ ਦਿਸ਼ਨ ਲਗ ਪੈਂਦ ਹਨ। ਰਾਜੇ ਹਨ 'ਚਉਂਦਾ ਇੰਦ੍ਰੀਵਨਾਤ ਕਾਲ ਵਰਸ ਦਾ ਵਿਕ ਦਿਵਸ ਵਿਹਾਏ ' ਕੇਰੀਆਂ ਕਰਮਭੂਮੀ, ਮੇਰ ਕਤੇ: =(ਕੇਰੀਆਂ) ਕਿਰਨੀਆਂ _{ਹੀ ਭਾਵ}ੇਂ ਬਾਰ ਚਾਰ ਜੁੱਗਾ ਦੀਆਂ ਹੋਣ ਸੁੱਕ ਹੈ।ਆਂ - ਜਾਂ ਤੋਂ ਕਾ ਇੰਦੂ ਜੁਸ਼ਾਪਤ ਹੋ ਜਾਣਾ। ਬੁਲੰਡ ਕੋ ਫੋਟਰ - ਅ ਫੂਰੀਆ ਹਨ। ਕਬਾ :-ਹੈ। ਸਦੇ ੧੪ ਇੰਦ ਰਾਜ਼ ਕੇ ਕਾਸਮ ਤੋਂ ਮਾਦੇ ਹਨੇ ਤੋਂ ਸ਼੍ਰੀਮ ਦਾ ਇਕ ਅਸ ਤੁਰੂ ਹੈ ਅ^{*}ਵਰ ਕਾਮਰੇਨ ੈ (ਅੀਗ ਖਤ ਨੂੰ . . मानी व प्रदेशम सी घलती में प्राप्त कर ਾਵਰ ਹੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਮੁਕੇ ਲੋਜ਼, ਦਾ ਤੁਸਾ ਦੂਤ ਹੈ ਨੇ ਕਰ ਪ੍ਰਕਰ) e a sa 'm et, am to 'ma la i ! Remai ' mis got. ਕਰਾ - ਅਰਿਕ ਜਿਸ ਦੇ ਸੰ ਖਰਵ ਕਈ ਫੋਟ ਜਿਸ ਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ , , र मार्थिक प्रमाणिक विकास C 1 1 1 1 1 2 3H 2 2 3 1 1 1 सम्भ भिन्न ere it structure and and * -71 > 6 4 3 1 6t w. x THEFT RE Achteria a . . . in sking

ਰੀ ਜਪੂ ਦੀ ਸਾਹਿਬ শিক্ষা নিজন প্রতিষ্ঠান কর্মনিক ক্ষাত্র স্থানিক ক্ষাত্র প্রতিষ্ঠান ক্ষাত্র বাব শ্রমণ ক্ষাত্র ক্ষাত্র বিশ্বস্থানিক ক্ষাত্র ক্ষাত্র বাব *ਦੇ ਸਨ। ਸੰਤੇ ਹਨ। ਦੇ ਹੀ ਨਹਾਂ ਕਿਤਨ ਹੀ (ਸੀਨ) ਜੰਨਣ ਸ਼ੀਲ ਿ (ਕਸ਼ ਹੈ'ਦੇ ਹਨ। ਕਤੇ ਰਤਨ ਸਮੁੰਦ ॥--ਜਿਹਤ । ਸਮੁੰਦਰ ਹਨ ਸਤਦਾ ਦੇ, ਜਿਵੇਂ ਖ਼ੇਰ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿਚੇ ਚੌਦਾ ਰਚਣ ਨਿਕਲ ਜਨ हा: सेमा में हा में कार में त्यर में त्यर महा अनेचत हो र के जी हो। इस्तान ਰਿਕਨ ਹੀ ਸਮੇਦਕ ਨ। ਬੁਕਾ, ਦੇਖ ਕਾ, ਸ਼ਹਿਦ ਦਾ, ਆਦਿਤ ਹਨ। ਵ: -ਕਿਸਮੇਂ ਹੀ ਰਜਨ ਕਮ ਜਨ, ਪਾੜ ਰਜਨ ਜਿਸਿਆ ਦਿਕ, ਹਮੀਆਂ हिन्ने मुन्य जनत्र तर्रह को विदय में उठ का विदय भी वर्ग प्र ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਦੀ (ਜ਼ਿਲ੍ਹ ਨ, ਜ਼ਿਲ੍ਹ ਨੇਤ (ਟ) ਨਹੀਂ ਹੁ ਕਿਸਦੇ ਨਲ ਕਤੀਆਂ ਖਾਣੀ, ਕੇਤੀਆਂ ਬਾਣੀ; (ਕੇਰੀਆਂ ਖਾਣੀ) ਚਾਰ ਬਾਣੀਆਂ ਹੈ ਨਹੀਂ ਕਿਤਨੀਆ ਬੇਲੰਟ ਹੈ ਖਾੜੀਆਂ ਹਨ। ਅੰਡੇਜੇ, ਜਰਜ਼, ਸੇਤਜ਼, ਉਤਰਜ, ਜ਼ਿੱਬਿਸਤਾਮ ਖਾਣੀ ਅਜਿਕ ਅੰ ਖਾਈ, ਸਨ ਜੀ, ਿ ਤਵੀ ਦੀ, ਸਿੱਕ ਦੀ, ਸਹਿ, ਤਿਸ਼ਾ, ਜਿਹਾ, ਕਾਇਸ, ਅਭਰਕ, ਕਸ਼ੀ ਤੋਂ ਨਾਰ ਦਾਦਰ ਨੂੰ ਦੀ ਖਾਣ ਆਦਿ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀਆਂ ਖਾਣੀਆਂ ਦੀ ਕਿੰਦਨੀਆਂ ਹੀ ਦਿਸ਼ (ਕੰਤੀਆਂ ਬਾਣੀ‡) ਤੁਕੀਰ ਕੀਆਂ ਪਰਾ, ਪੰਜਤੀ, ਮਵਜਾ, ਬੰਖਰੀ ਚਾਰ ਵਿੱ ਭਾਰੀਆਂ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਗੇ ਬੇਅੰਕ ਹਨ। 13 4 1 3 1 1. 1 4 4 4 4 A) Sty. to 2 M 3 3 4 5 H 12 34 47 1 , 11/17 4 2

NO.

t (610)

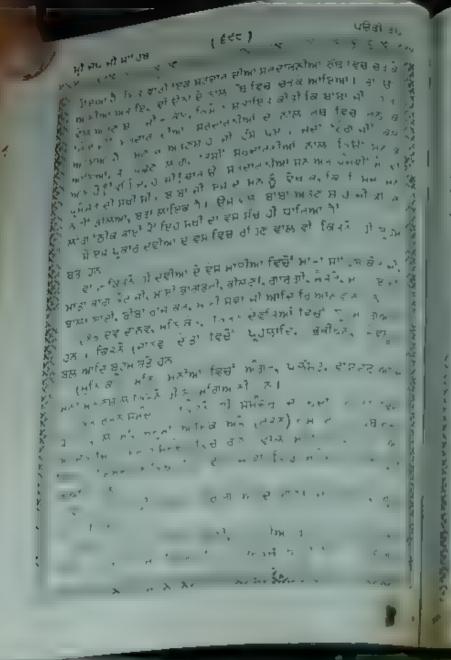
ਵੀ ਜੁਪੂ ਜੀ ਸਾਹਿਬ 1 6461 ੇ ਹੁਊ ਆਰਮਾ ਕਰਕੇ ਅਸੰਗ ਰਹਿੰਦ ਹਨ ਦਿਸ਼ੀਆਂ ਦਾਵਿਸ਼ ਰਸ਼ ਦਾਤ ਹੈ। अपनितर है (कार) (त प्रच १० विन्हा की अह समय है। है Familia 217 12 1 हा दर्भावतः । दिस्क क्ष्म स्थानिक स्थापन वार्यक्र त र लघ किन्द्रका ने वतर ए रू काम एक र ਰਿਹਾ ੀ ਸ਼ਿਵਜੀ ਜਰ੍ਹਾ ਆਬਰੀ ਸਹੂਹਾ ਨੂੰ ਨੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਲ ਹੈ 9.08 23 JAI ਨਵਰਾਮ ਘਾਤਵਿਘਰੀਆਂ ਪ ਰਿਹਾ ਹੀ ਲਹਮ ਸਕਵਿਚ। ਵਾ: ਰਿਕਾ ਤੀ ਲਾਮ ਮਸਤ ਕੀ ਦਾਸਤ ਹਨ ਦੀ ਘਾਤਰ ਨੂੰ ਅ मध्याभामभा ने अस्पर्या क नक (कामक्राक्र के (ਰਹਰੰਗ ਕਵੇਸ਼ਾ, ਚ ਹਿਜੜੇ ਸੋ ਬਾਮ ਬਣਾ ਜਾਂਦਲ ਜੀ ਸਰ ਜਾਂਦੀ ਪੂੰਡਗਵਾਪਵਲ(ਜੰਗਾ, ਮੂਜ ਮਾਂ ਹਵਾਵੀ, ਗਵਜੀ ਵਲ ਵਲਦਾ ਤੇ ਕ ਵਾ: ਬ੍ਰਾਮ ਬੰਤਿਆ ਦੇ ੂਪ, ਜੇਗ ਅਕ ਵਜ਼ ਕਿੰਗ ਵਿੱਚ ਪਿੱਚ ਜ਼ਿਆਨ ਸਾਹਿਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਹੈ। ਸਿਕਕ ਵਿਲਕਦਾਨ ਦੇ ਕਰਨੇ ਕਲਨੇਨ ਨੂਪਰ ਨਿਸ਼ਿੰਦ ਦੇ ਸਾਦਾ ਨੂੰ ਨੇ। ਬੰਕ ਕਾਰਜ ਤੇ ਜਨੇ ਵਿੱਚ ਦੇ ਜਨੇ ਵਿੱਚ Sa to be designed to the same of the same ਦਿਆ ਸ਼ਰੂਰੇਹਵਾ। ਦੇ ਜਿਹੜ ਦੇ ਕਵਾ । ਜਿਸ ਦੇ ਸ਼ਰੂਰ ਸ਼ਰੂਰ ਸ਼ਰੂਰ ਜ਼ਰੂਰ ਜ਼ਰੂਰ ਸ਼ਰੂਰ ਦੇ ਜ਼ਰੂਰ ਸ਼ਰੂਰ अन्त्य प्रतस्य । *** ** ** 17 901 · . + + + + + + 1 - ely ba - 41. 37. TO H H FT HIT APR A F-4-2 2 4 1 1 1 1 1 1 1 1 1 e 17. And Andrews and A se se was a bet so

· 自然 图 ·

Mi the all bulgs And And Shark ਸ਼ੀ ਜਪ ਜੀ ਸਾਹਿਬ (Éto) ੍ਰਿਸ਼ਾ ਕਟਮਜ਼ਮੀ, ਸਭਕਾ, ਗਿਜਨੇ ਹੀ ਬਰਮਭੂਸੀ ਭਾਰਤ ਵਜਸ ਹੈ। ਰਿਸ਼ਾ ਕਟਮਜ਼ਮੀ, ਸਭਕਾ, ਗਿਜਨੇ ਹਨ हि । तमा की उपा कि उसे औं यू उत्तर है है उसे ह स्ट होते कर है त व्यक्ती विसे वर्ष है है है। इस्ति इस्ति वर्ष ੇ ਰਕਤੀ ਵਿਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਸਾਲ ਹਾਂ, 18ਵੇਂ ਜੋ ਕਰਮ ਕਰੋ, ਉਤ੍ਹ ਹਾਂ ਹਾਂ, 18ਵੇਂ ਜੋ ਕਰਮ ਕਰੋ ਹੋਣ ਵਾਲੇ 151 प्रकार में भी मार परे, सेने ही हाद केल हाती है। ਣਾ ਕਾਰ ਜੀ ਸ਼ਵਾਵਨ ਰਜਾਨ ਵਾਲਾ ਹੈ ਵਿੱਚ ਜੀ (ਕਾਸਟੂਸੀ) ਕਰਮਾ ਦੀ ਧਰਤੀ ਰੂਪ ਬਣੇ ਹੋਏ ਕਾਰੂ ੂੁ ਭਿਸ਼ਾਮ ਬੋਤ ਹਨ। ਭਾ ਤਿਕਰ । ਦੇ ਸਨੂੰ (ਕਰਮ ਕੁਸੀ) ਜਾਣ ਕੇ ਉਸ ਨਾਲ ਪਤਨ੍ਹ ਕਾਤ ह्म व संत्रित्र सन्तर र र । इंग्रा सन्तम लन्त हा प्राप्त एक सन्तम सि ਵਾਲ ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਅਗੁਸ਼ੂਸਲੀ ਤੋਂ ਜ਼ਿੰਕ ਬਾਰੂ ਸੋਫ਼ੇਟ ਅਹੁਸ਼ੂਸ਼ਮਸਮੀ।ਨਿਸ਼ੈਗ ਤੋਂ ਸਲਵਜਾ। ਅਗੁਸ਼ੂਸਲੀ ਤੋਂ ਜ਼ਿੰਕ ਬਾਰੂ ਸ਼ਹਿਤ ਗੁਰੂ ਤੋਂ ਜ਼ਿੰਕ ਤੋਂ ਸਲਵਜਾ। ਾਅਹੁਸ਼ ਮਲੀਕੇ ਵਿਸ਼ਕੀ ਵਾਗ਼ ਬਿਸਾ ਸ਼ਹਿਤ ਗੋਹੀਦੇ ਹਨ, ਕੋਈ ਸਰਾ, ਅਹਿਤੇ ਵਿਸ਼ਕੀ ਬਰਤੀ ਵਾਗ਼ ਬਿਸਾ ਸ਼ਹਿਤ ਗੋਹੀਦੇ ਹਨ, ਕੋਈ ਸਰਾ, ਵਰਸ, ਕਿਸਤੇ ਹੀ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਚ ਸੀ ਕਿ ਵਾਹੇ ਸੂਤਮ ਗਿਆ ਹੈ। ਇ mfexil* (é è i ਾਵ੍ਹਮ ਗਿਆਣੀ ਕੈ ਧੀਤਜ਼ ਏਕ॥ ਵਿੱਚ ਬਸਧਾ ਕਜ਼੍ਹੇ ਬੋਰੇ ਕਊ ਤਰਨ ਲੋਪ। (ਅੰਗ 204) family JA ਿਜ਼ ਬਸਪਾ ਕਰੂ ਹਨ। ਜਾਲ ਪਰੰਸ ਕੇ ਖੜੇ ਮੈਵਕ, ਅਤੇ ਸ਼ਹਤ ਉਹ ਧਰਕੀ ਵਾਗੇ ਇਕ ਰਸ ਹਨ। ਜਾਲ ਪਰੰਸ ਕੇ ਖੜੇ ਮੈਵਕ, ਅਤੇ ਸ਼ਹਤ • इस ਇਰ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਨੂੰ ਵਖਣ ਵਾਏ ਵ੍ਰ ਮ ਤਿਆਨੀ 151 ਉ। ਧੁਕਤਾਵ ਕਾਰ ਦੇਤ ਨਿੰਟਰ ਵਿਚ, ਇਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਣੀ ਹੈ, ਵੜੇ। ਪਕਤ ਕ ਕੇਂਟਣ ਲਈ "ਧੂਆਰ ਖਤੇ ਨਿੰਟਰ ਵਿਚ, ਇਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਣੀ ਹੈ, ਵੜੇ ਸਰਾਪ ਨ ਜੇ ਦਿੰਦੇ। ਬਥਾ:-ਸਰਾਪ ਨੇ ਸਾਵਿਦਾ ਹੈ। 'ਨਾਨਕ ਭੌਜਨ ਆਨਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਨੇ ਨਿੰਦਕ ਆਵਧ ਹੋਇ ਉਪਤਿਸਟਤੇ ।' (੧੩੫੬ ਨੇ ਮਾਲਕਰਮਨਆ ਜਿਸ ਹੈ ਜੋ ਸਮੇਰ ਪਰਬਰ ਤੋਂ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ, ਵਾਂ: ਤਿਰੂਨ ਕੁਲੂ ਜਿਹੇ ਕਰ ਕਿਰਨੇ ਜੋ ਸਮੇਰ ਪਰਬਰ ਤੋਂ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਜ਼ਿਲ੍ਹੇਰ ਤੋਂ ਸਮੇਰ ਕਰ ਦੀ ਵਨਮਾਏ ਅਚੰਦ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਸਮੇਰ ਹਰੋਣ ਅਤੇ (ਨਾਰ) ਮਨ ਨੂੰ ਟੱਖਣ ਵਾਲ ਹਵਾ। ਸਮਰ ਪ੍ਰਬਰ ਦੀ ਸਕਦਾ, ਅੱਗ ਸਾਰ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ, ਪਰਿਕ ਉੱਤਾ ਹੈ। ਨਿਸ਼ਾ ਹੈ। ਜੀ ਜਿਸ ਦੇ ਜੀ ਰਾਜ ਪਦਾਰਥਾ ਹੁੰਦੀ ਬਾਣੀ ਕਰਕੇ ਬਾਜ ਜਾਵੇਂ ੂ ਹਵੀ ਵਾਲੇ ਬ੍ਰਹਮ ਰਿਆਨੀ ਤ੍ਰ। त्र व र र र प्रमान वृत्ती अर्थे ताल र प्रमान के ती प्रमान के ताल स्थान के ती प्रमान के ताल स्थान के ताल स्थान स्थान ੍ਰੇਕਰ ਤੋਂ ਜਿਵਾਅੰਗ ਦਿਤਆ ਸਭਾ ਚਮਾਹਾਤ ੂਲ ਪ੍ਰਾਵੇ * ਕਰੋਵਰਲਵਦ ਹਨ, ਉੱਚ ਜ'ਵਨ ਸ ू १०३० र विश्वास्थित स र इंगेकिक हो रा १. . . स. ११ ११ ११ हर तू.स.स.स.स. १९ व र जनवर हो स्वर र विकास ं रामां भारित । . ज्या मध्य भीर तो तम ह THE REPORT OF THE , as no whole other but a contributions

क्षत्र (श्रेष्ट संग्रह केंग्र) व १७०३ में प्रिक्त भीत्रम रिक्त स्थित ਨੇ ਵਰੇ, ਕਿਸਨ ਹੀ ਚੌਲਮਾਂ ਮੰਸਲ ਵਿਚ ਆਹੁਤ ਵਾਲ, ਕਿਸਨ ਸੰਬਰਨ ਸੰਸ਼ਤ ਨੇ ਵਰੇ, ਕਿਸਨ ਹੀ ਚੌਲਮਾਂ ਮੰਸਲ ਵਿਚ ਆਹੁਤ ਵਾਲ, ਕਿਸਨ ਸੰਸ਼ਤ व निर्मा ने (जिंव) अप दिन से किसाफो सिन्न से काले मेटल हरे के लगा में जिस्सा की हिला को मोरल हुना ए ए, जिस्से मिनते । पुर्वा, जिस्से में जिस्सा की हिला को मोरल हुना ए ए, जिस्से मिनते (ਕੰਪ ਮੰਤਲ ਦੇਸ਼ਾ,) ੧ ਕਿਵਨੇ ਹੀ ਮੰਤਲ ਵਾ ਜੀਤਾ ਵਿਚ ਰਹਿਣ ਨ, ਕਿਸਨ ਹੀ (ਮੰਜਨ) ਸਮੱਹ ਦਹਾਂ ਵਿਚ ਜ਼ਿਜ਼ਦਨ ਵਾਲੇ ਬ੍ਰਾਮ। ਆਨਾਰਾ 3 ਕਿਤਨ ਹੀ (ਮੰਤਲ) ਸਮ੍ਹੀ ਦਿਸ਼ ਅੰਗਾਵਿਚ ਵਾਦੇਸ਼) ਰਿਦਿਆ ਰਿਵੇਸ਼ਿੰਦ ਬਹੇ, ਨਾਬ ਕਵੇ;) ਵੀ ਰਿਵੇਵੇਂ ਹੀ ਜਿਹਾ ਵਿਚੋਂ ਵਾਕਿਸਤੇ ਹੀ। ਜਿੱਧਾ ਵਾਰਾ ਰਿੱਧੀਆਂ ਵਿਧੀਆਂ ਵ ਕ, ਭਿਤਤੇ ਹੀ ਆਤਮ ਵਿਜ਼ੇਣੀ ਸ਼ੁਧੀ ਵਾਲੇ ਰਸ਼, ਵਾ ਕਿਤਨੇ ਹੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੰਤਕਾਂ ਵਿਚ ਰੀ ਕਿ ਭਾਸ਼ ਬ੍ਰੀਮ ਬਟੇ ਹਨ। ਡ ਕਿਤਨੇ ਹੀ ਸਿਧ ਸਕਾਪਾਬ, ਪ੍ਰਸਤ, ਦਾ (ਰਧ, ਰਧ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਤ ਕਿਵਨੇ ਹੀ (ਨਾਥ) ਪ੍ਰਸ਼ਸ਼ਤ ਦੇ (ਟਾਹ) ਰੇਹ ਤਿਆਨ) ਦੀ (ਜਿਧ, बहेसही हमा) किन्ने अस्ति हैन दिस प्रिन प्रकार ਦਵੀਦ ਵਸਵਿਚ ਜਿਹਨ ਹੈ ਵਿੱਚ ਜਾਨਕ ਪ੍ਰਤ ਲੋੜ × सम्रोभ रे ₹ । रेसे ਸਾਖੀ ਸੰਤ ਅੰਡਣ ਨਾਵ ਜੀ ਤੇ ਕਾਈ ਰੇਗ ਜੀ ਦੀ

4 2 9 MARINE 1

ਸ਼ੀ ਜਪੂ ਜੀ ਸਾਹਿਬ (500)

ਨੇ ਆਦਿਕ, ਜੇਰਜ ਬਾਲੀ ਵਿਜ਼ੇ ਦਸਿਸਤ ਆਦਿਕ ਅਤੇ ਸ਼ਵਤ ਹੈ। ਜੇਜਜ ਬਾਰੀ ਸਰਕ ਤੋਂ ਸਫੇਦਰ ਸਾਦਿਕ। ਜਦਾ ਹੁੰਸਾਰ ਮੌਕ ਜਾਂਤ ਕ ਸਾਹਿਆ ਜੀ ਉਸ पहल म कर प्राथम अपने हैं का भरण र में भी के ने दिस सीमा। भड़ेन म कर जा अपने हैं का भरण र में भी के ने दिस सीमा। ਰਗਾ ਸੀ, ਜਿਸਫ਼ੀ ਅਹੁੰਦੇ ਜਿਹਾ ਜਾ ਸਫ਼ਸਤ ਦਿਆ। श्रेरवन धानी दिन एक उन्ते, बेहान रेनर शिक्ष भारित

(वरीक्षा भारो, सिन्दर) देवनी प्राची नाव का प्रतिकार का (विन्दे ਮਹਮਾ ਭਾਣੀ ਨਾਲ ਜ ਹ ਕੋਰਨ ਦ ਲੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਬੋ ਸ਼ਾ ਮੀਨ ਹੀ ਤੀਜ਼ਰੇ। ਕਿਸਾਨ ਮਹੇਸ਼ਾ ਹੁ ਜੀ ਦ ਸਾਹਿਸਜ਼ ਦੇ, ਡੇਜ਼ਵਾਂ ਪਾਰਲਾ ਹੁ ਜੀ ਦੇ ਲਾਮਾ ਜੀ, ਸਥਮ ਸ਼ੁ ਦੀ ਹਾਰਸ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਜਾ ਤਗਾ ਅਤੇ ਤਰਦ ਹਨ ਕਿ ਤਰ ਜੇ ਪੰਜਾਬ ਦੁਆਰਾ, श्वान के प्राथम का के जाता का अपना का मान के अपना का अपना क

तरे (चेंद्रधानकरिके जिल्हा राजधनमञ्जल से तर्थार सनस्वतस्वरः) ਜਿਵਾਂ ਮਚੇਖੀ ਵਾਸੀ ਮੈਟ ਨੂੰ ਨਾ ਅਕਤਾ ਜੈਣ ਕੀ ਜਿਹ ਜਿਹੜ ਸਕਾਰ ਹਵਾਲੇ ਸਦੇ ਸ਼ਰੂਰ ਕਰਮ ਜਿੱਕ ਜੀ ਨਿਵਜ਼ੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦੇ ਜਾ ਜਨਾਲ ਜਿੰਕ ਜੀ। ਸ਼ਤ ਬਰ • ੁਤਰਵਾਲੇ, ਸੰਤ ਸਾਰਾ ਸਪਾਰ ਜਿੱਧ ਕੀ 'ਟਾਮਗੜ' ਆਦਿਕ ਬ੍ਰਿਸ ਗਿਆਨੀ ਹੋਏ ਹਨ। ਵਾ : ਰਿਹੜੇ ਜੋ (ਪਾਰ) ਸੰਵਾਅ ਵਿੱਚ ਬਲਮੀਕ ਆਮਿਕ ਬਹੁਮ ਬੇਟ 'ਨ। ਵਾ: ਜਿਹਨ ਸੀ। ਸਰ, ਵੇਖਕਾ ਹੈ ਜਨ੍ਹਿਤ ਕਾਰੰਦ) ਰਾਜੇ, ਪ੍ਰਿਥੂ ਰਾਜ਼ਾ, ਦਾ ਭਾਜਾ, ਜਨਕ, ਪੀਪਾ ਆਦਿ ਬੁੱਕ ਗਿਆਨੀ ਨ 79 15 L

(अरोक्षा मुलयो, मिन्छ करें, किरोक्षा स्वरंग १७२३ जो स्वरोक्ष En y 142x & a 144 ... > m, o 4 4, w, & gardy

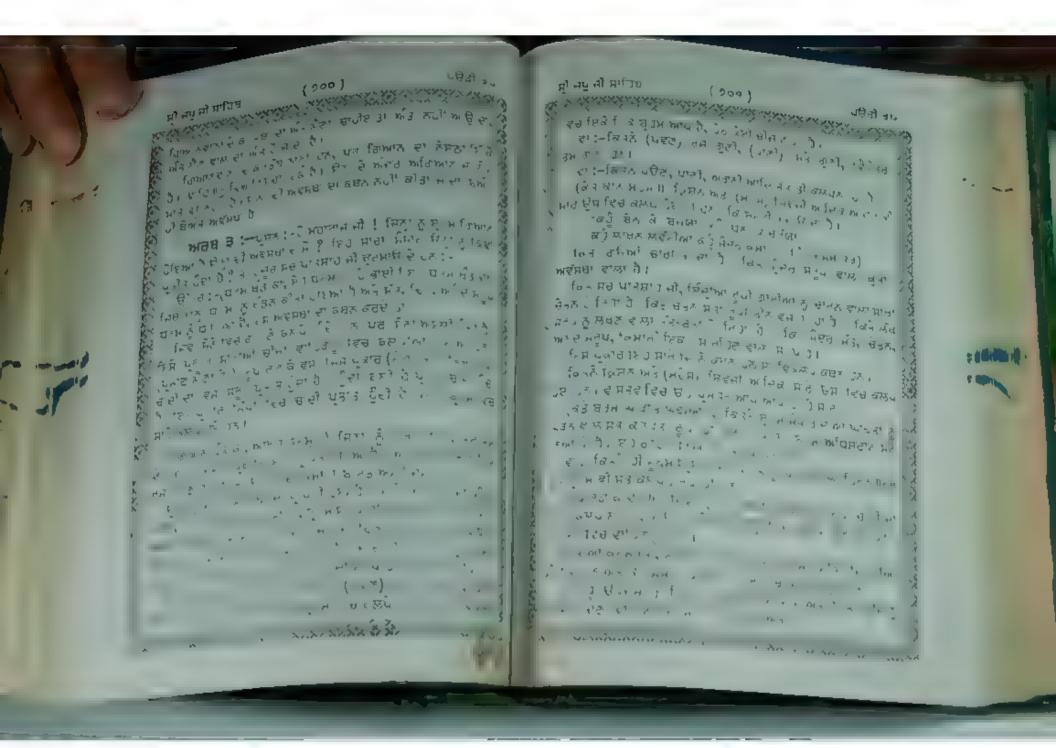
हा विकास ते र न न न न न निकास हा 13-x3Mg B (Hang of the Angel of the Holling of the ्रं बिगारी, य दर्भ में १ १९ च प्राप्ती है

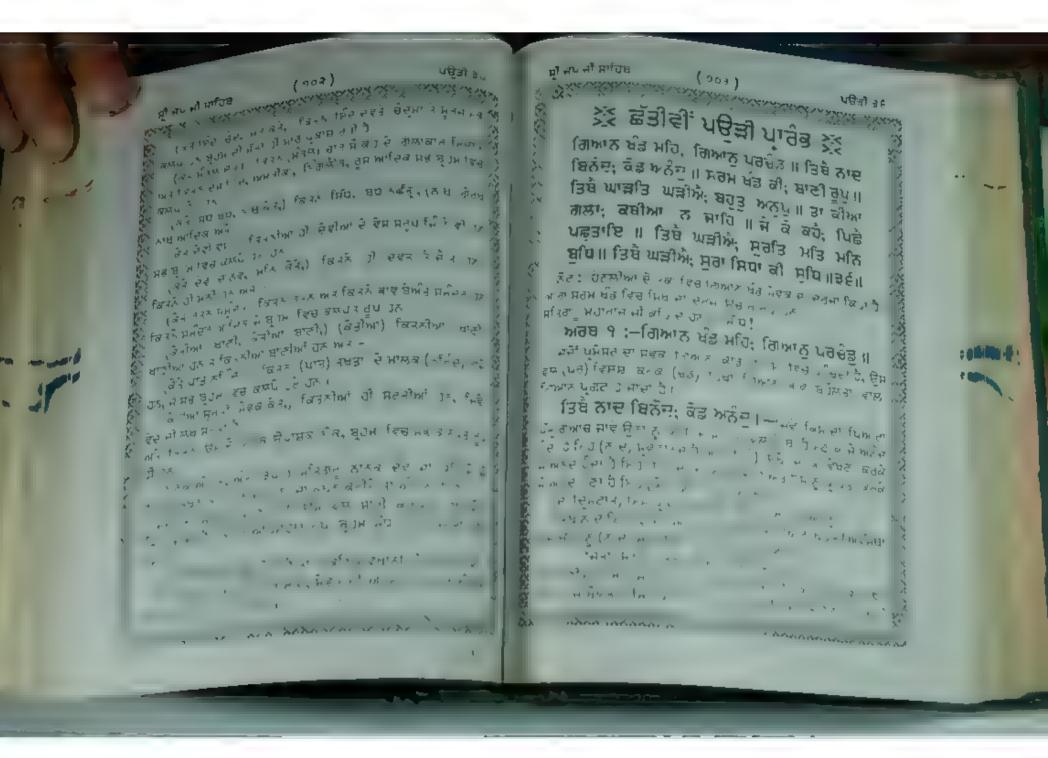
1.5 x 2x H + H + C महेल्या गाया . 17 n + 3, m

THE TENT A .

Se Sukash

to a me house in I

ਵੀ ਜਪੂ ਜੀ ਸਾਹਿਬ (204) 1. 10 2.27 . 7. 6. 6. . . C. 🗱 ੂਰੀ ਰਹਿਤ ਮਟਯਾਦਾ ਵਿਚ ਫਰਕ ਨੂੰ ਕਾਵ । ਸ਼ਬ . 'भर मन्त्रिक छोड़ हो माध्ये हैं क्तश्राक १५५ '(अंग व व ६०) ਨ ਦਿਵੇਂ ਜਾਣ ਕ ਜਿਹੜੀ (ਸਰਮ) ਸ਼ਾਜਿਸ (ਤਲੀ ਹੈ, ਇਹ ਨੇ ਸਰਮ ਕੁੰਤ (ਸਰਵਾਵ) ਨੇ ਇਸ ਸਰ ਵਿਚ ਜਿਹੜ ਪਰਥ ਇਸੰਬ੍ਰਿਤ ਦੇ ਇਕੀ ਦੀ ਉਨਾ ਹੈ। संदर्भ (पूर्व प्रदान हार्थ) । संच्ये हे स्वाप्त कार्य कार्य हार्थ भिष्य मुक्तम नात्री या दे रा अ में प्रेड अपन सम्मान कार्या केसा ਵਾਲੀ ਜਿੱਠੀ, (ਰਪ) ਮੰਗਰ ਪਿਆ ਜੇ ਬਾਨੀ ਉਨ। ਕ ਸਮੇਂ ਜਿਲਮਜੀ ਹੈ ਰਹਾ ਸਿਹਾ ਦੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਗੇ ਤਿੰਬੰਬਾ ਗਾਂਸੀਤ ਰੁਕ ਤਕ ਸਿਨ੍ਹਾਂ ਹੈ ਮੁੰਕਾ ਕਿਸ ਨ ਆਖਿ ਬੁਸਤਾ ਪਾਵਣਾ ॥ (ਅੰਗ ੫੬੬) (end 32, 3 dr) ਖੁਜ਼ਬੇ ਜਾਣਿ ਬੁਹੀਅ ਭੂਪਾ ਕਹੀਐਂ ਬੂਜ਼ਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਜੈ ((ਅੰਗ ੧੬੬) ਵਾ :-(ਸਰਮ) ਨ ਮਾਮਿਟਨ ਤੋਂ, ਮਸ਼ੌਕਰ, ਉ ਨਾਮ ਅਭਿਆਸ ਦਾ ਭੀ ਹੈ ਤਿਬੇ ਘਾੜਤਿ ਘੜੀਐ; ਬਹੁਤੂ ਅਨੂਪ੍ਰਸ਼ਾਜ਼ਜ਼ ਦੇ ਸ਼ਾਰਤ ਦੇ ਜ਼ੁਰੀਆ, ਕਮਾਨੀ, ਉੱਤਮ ਕੇਵਨ ਵਾਲਿਆ ਦੀ ਸੰਗਰ ਵਿਚ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਤੇ ਨੂੰ ਸਾਮ ਨੂਪ ਰਾਹਿਣ ਦੀ ਘਾੜਤ ਸਭ ਗਣਾ ਦੀ ਪਾਤਤ ਜਹਮ ਜੋ ਜੀ ਤਵਕੜੀ ਹੈ ਨੂੰ ਗਈ ਹੈ। ਮਨ ਦੀ ਜਿਹੜੀ ਮਨ ਹੈ ਪ[ਾ]ਾ ਹੈ। ਉਚਲਵਾਈ ਹੁਪ, ਅਗਿਆਨ ਨੇ ਤਰ ਸਫ਼ ਮਿਟ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਪੇ ਹੁਣੇ ਸੋਨ ਦੀ ਨਿਆ ਦੀ ਜਨ ਸ਼ਹਾ ਜਿਸਦ ਹੈ। ਨੇ ਵੱਧ ਦੇ ਗਿਆਨ ਰੋਪੀ ਡੇਖਣ ਦੇ ਵਾਲ ਸੀ ਜਿਹੇ 1132, ਜਿ.ਸਾਂ ਪੈ ਕੀ ਹਵ ਜੇ ਵੱਧ ਦੇ ਗਿਆਨ ਰੋਪੀ ਡੇਖਣ ਦੇ ਵਾਲ ਸੀ ਜਿਹੇ 1132, ਜਿ.ਸਾਂ ਪੈ ਕੀ ਹਵ ਤਾ ਕੀਆ ਗਲਾ; ਕਬੀਆ ਨਾ ਜਾਹਿ _{ਮੇ-ਸਰਮ ਕਤੀ ਜੋਹ ਸ਼ਕ} ੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹ ਦੀਆਂ ਉੱਦਮ, ਕਮਾਈ, ਭੂ ੀ, ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹ ਸਤ੍ਹਿਆ ਨੇ ਭਾਰੀਆਂ ਨਕਾਰਿਸ਼ ਦੇ ਪਾਸ਼ੇ ਰਸ਼ਵ ਨ । । ਸ । ਦਾ ਕ ਜਿਤ ਜਿੱਧ ਕੀ ਜਿ to po , . ਕੁਸ਼ੰਚੇ ਪਾਕਿਸ਼ਾ 1 ਦ ਜੇ ਕੇ ਕਹੈ; ਪਿਛੇ ਪਛਤਾਇ। , ਤੋਂ ਤੁਕਾਰ ਜਦ 1. B 24' 20 3' R42 3 31 र भिष्यता .

Makacheheheretar en

MARKARIA

1 con/

. . . . com kennett killians

ਸੀ ਜਪ ਜੀ ਸਾਹਿਬ

-

ਨੇ ਆਰਿਕਾ ਦੇ ਵਿਚ ਇਹ ਦੇਵੀ ਨਾਮ ਦੀ (kfo, ਗਿਆਰ ਤੇ ਜਾਰੀ ਤੇ ਕਿ ਕਵੇ ਹ ੈ ਜ਼ਰਵੀ ਉੱਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਰੀ ਨੇ ਜਿਹੜੇ ਭੇਜਨ ਤਾਂ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਹੀ ਸਟਾ ਹੈ। ਜ਼ਰਵੀ ਉੱਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਰੀ ਨੇ ਜ਼ਿਹੜੇ ਭੇਜਨ ਤਾਂ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਹੀ ਸਟਾ ਹੈ। ਨੂੰ ਫਿਲਮ, ਵਨ੍ਹਾਂ ਬੀ, ਮਿਕਸਾ ਹੈ। ਉੱਜਵ ਜਨਨ। ਉੱਥਰ ਗੰਗਰ । ਉੱਦਿਲਮ, ਵਨ੍ਹਾਂ ਬੀ, ਮਿਕਸਾ ਹੈ। ਉੱਜਵ ਜਨਨ। ਉੱਥਰ ਗੰਗਰ । ਹਾਰਵਾਰ त्र उट । सहत सर्वत्र व्याप्त स्थान ਕਦੇ ਹਨ। ਭਾਵਿਸ਼ ਸਹਾਤਸ ਦਾ ਪਾਰ ਸਵਾਜ਼ਿਆ ਹੈ। ਜਾਂ ਨੇ ਸਨ। ਕੋ ਸਕਾ ਤੁਕਦਰਾ ਕਿ ਅਕੇਟੀ ਵਿਕਿਆ ਦੀ ਵਾਰਤ × ਮਿਟੀ ਨੇ ਹੋਉਂ। ਰਜਦਰ ਸਾਦਸ਼ੀ ਦੇ ਪਾਜੇਸਦਾ ਹੈ। ਜੋ ਸਹਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਹੈ। ਜੋ ਜਿਸ ਹੈ ਤੋਂ ਗੁਤ ੋ ਗਵਾਰ ਤੋਂ ਉਸ ਜਨਮ ਵਿਚ ਸਭਰ ਹੁ ਜਦਾ ਹਨ ਮਹਾਜ ਕਰ ਕੇ ਅਵੇਰਾਗ -भ दर तिस्मास्मयन्त्र उम्मात्र राज्ये हा जारे हा । किम प्राव हि। कराराला को लान प्राप्त । हिर बत अ ने प्रवस्त हों ਭ ਸਿਸਰਾਹ ਦਵੇਂ ਸਾੰਮ ਤੇ ਖ਼ਾਵਸ ਤੋਂ ਜੇਵੜੇ ਮਿਸਤਦ ਹਨ ਕਿ ਮਰਾਤੇ ਵਿਚ

ਅਤ (ਸਿਧਾ ਕੀ ਬੰਧ, ਜਿੱਤਾ ਨੂੰ ਅਣਸਾ, ਮਹਿਮਾ ਆਦਿਕ ਸਿੱਤੀਆਂ ਕੇ ਸ਼ਹਿਤ ਹੋ ਕੇ ਲੱਕਾ ਤੇ ਪੂਜੇ ਕਰਵਾਰਣ ਦੀ, ਚਿਤਜੀਵੀ ਅਮੀਂ ਉਸਤ ਬਨਾਉਣ ਹ ਸਾਹਤ ਹਵਾਈ ਗੀ, ਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਹੈ। ਕਰਵ ਖਲੜ ਨੂੰ ਤਹੇਤਾ ਚਿਰ ਨ ਵੀ ਇਛਾ ਬਣੀ ਗੀ, ਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਹੈ। ਕਰਵ ਖਲੜ ਨੂੰ ਤਹੇਤਾ ਚਿਰ ਨ ਰੱਖਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਬਣੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸਿਧਾ ਦੀ ਸਧ ਪ੍ਰਾਸ਼ਤ ਮੈਂਤ ਜਾਂਦੀ ਹੈ

ਅਰਥ ੨ :--(ਜਗਲਾਲ ਖ਼ਤ ਸ^ਨਨ ਜਤਲਾਨ ਪੁਸੰਤ) ਹੋ ਭਾਈ ! ਾਗਆਨ ਖੰਡ ਜੇ ਕਰਨ ਕੀ ਜਾਂਹੇ ਸ਼ਹਾ ਗਿਆਨ ਹੈ ? ਖੰਡ ਦੀ ਨਿਆਨੀ। ਮਨਾਸਦਣ ਵਾਲਾ ਅਵੰਦਾਰੇ ਜਾਣਦਾ ਦੂ ਕੀ ਕਰਨ (ਮਸਲਨ 4ਰਚੇਤ ਼ ਨ ਪੰਦਾਰਥਾ ਜਾਨ ਜਾ ਰਿਆ। ਨੇ ਵਿੱਚ ਨੇ (ਪਰ ਰਿਆਸ ਨਰਕ ਚੋਰ੍ਹ रत अध्यानम् अधिकावन् ਭਸ਼ਕਤ ਗਿਆਨ ਸਭ ਛਾ ਜਾਂ ਦ

14ਥੇ ਨਾਦ ਬਿਜੇਦ, ਜਤ · + 38 (20e) + 21 . 1. Bar en tot . . . 3 dix m . 2, .

monnosit

For topes as fee mint a a HH THI and harry and * * 44 2 7 14 f H

The seconds .

ਵੀ ਜਪੂਜੀ ਸਾਹਿਰ (204) * SACTOR SACRES ਸਵਣ ਪਾਣਿਆਂ ਜ ਦੇ ਹੈ. (ਸੀ) ਮੰਤਦ ਪਾਣਿਆਂ ਜ ਦੇ ਹੈ, (ਸੀ) ਸਵੇਟ faightae ਪਰਿਆ ਜਦਾ ਹੈ ਅਤੇ (ਬੁਰਿ) ਵਸ ਤੋਂ ਜੋ ਸਾਂਦਾ ਸ਼ਾਬਿਆਰਜਾ ਦਾ ਬਧ ਕੀ ਆ ਜਾਣਾ ਹੈ ਨਿਹਰਾਂ ਕੁਕਵ ਨਾਜੇ ਨ (दिसी धारोके, अला कि जा की आंधा प्रदेश केंग्री केंग्री करते करते. ਜ਼੍ਰੇ ਸਿਧਾ ਕੀ) ਪੁਰਤੀ ਦੀ ਜ਼ਬੀ 2, ਜ਼ਿਲਾਤ ਕਰੀ ਜਦੀ ਹੈ। का, (सिंग) मेंबर नवा का महत्र, मेंसा में मेंसन नम न ਮੜਕੀਆਂ ਦੀ (ਮਹਿ) ਗਿਆਵ ਤਰੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਦਾਣ ਲੈਂਦ ਕਵਿਤੀ ਮੁਤਾਰੀ ਸਰਗਣ ਅਦਮਰਾ ਹੈ), ਇਸ ਪ੍ਰਵਾਰ ਦੇਵੀ ਸੰਪਤ ਤੁਹਾਤ ਤੋਂ ਇਹਸਾਰੀ ਸਰਗਣ ਅਦਮਰਾ ਹੈ), ਇਸ ਪ੍ਰਵਾਰ ਦੇਵੀ ਸੰਪਤ ਤੁਹਾਤ ਤੋਂ ਤਰ ਕੇ ਜਿਹ) ਸਕਤ ਪਰਖਾ ਤੇ (ਮਹਿ) ਮਹੇ ਸਰੂਹ ਦੀ ਪ੍ਰਪਤੀ ਹੁਤ ਜਿਸ ਤੋਂ ਕੀ ਅਰਥ ਤੋਂ , =(ਗਿਆਨ ਚੰਤ ਸੀ , ਗਿਆਨ ਕਰੰਵ / ਆਵੇ ਉਸਾਨੂ ਅਖੰਤ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਧਾਨ ਜਾਂਦਾ ਨੇ ਜੋ ਕੇਂਟਰ ਤੋਂ ਜਾਂਤ ਨੇ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਦਰ ਲੂਤ (ਪਰ) ਵਿਸ਼ਸ਼ ਕਰਕੇ (ਚੰਤੂ ਪਿੱਖਾ ਗਿਆਣ ਨੇ ਅਕਰਥ ਗਿਆਣ ਹੈ) (ਪਿਲੈ ਨਾਂਦ ਬਿਸਦ; ਕੋੜ ਅੰਦ , ਜਿਹੜਾ (ਨਾਜ ਮਨਿਆਵੀ ਭਾਵ ਅਦਿਕ ਦੇ ਸ੍ਵਣ ਕਰਕੇ ਦਰਿਆਵੀ ਲੋਕਾ ਨੂੰ ਅਵੇਦ ਤੁਹਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਜਿਵਦ) ਆਦਿਕ ਦੇ ਹੈ। ਮੁਨਿਆਵੀ ਕੌਤਕ ਤੇਮਾਸ ਨਾਜ਼ਾਦਿਤ ਕਰਕੇ ਤੋਂ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਅਰਦ ਹੋਣ ਹੈ। ਕਿਨਾ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਸੇਸ਼ਰ ਦਾ ਨਾਮ ਕੁਕੜਾ ਨੇ 'ਯਦਾ'. ਾਕਰੇ ਤਕ ਕਾਰ ਭਸ਼ਾਰਿਆ ਰਿਵਿਤਾਸ ਵਸ ਨਾਲ । ਨਾਨਕ ਕੰਡੀ ਨਰਕ ਤਾ ਨਜੇ ਉਹ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਹੈ (ਅੰਗ ਹਰ) ਜ਼ਾਣ ਕੇ ਗਰਜਥਾਂ ਨੇ t=ਅ ਾ ਰਿਹ ਨੇ ਵਿਲੇ ਸਵਸਥਾਵਿਤ ਕਮਮਬਾ ਨੂੰ ਬਾਕੀ ਸਮਨੰਦ ਤਾਰ ਨਾਵਿ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਵੱਡੇ ਸਮਵਜ਼ ੂੂ ਹੁਣੀ ਸਥਿਆ ਤਰਾਦਾ ਹ ਮੁਤਮ ਬੰਤ ਕੀ, ਬਾਣਾ , ਪੂ ' ਬ ਸਰਮ ਵਾਸ਼ਮਸ਼ਨ ਤੋਂ म मार्ग कर है। जा मार्ग कि मार्ग के मार ੰਜ ਕਰਮੰਦਰ ਦਾਰ ਹ . fedd I had 1

ਜ਼ੀ ਜਪ ਜੀ ਸਾਹਿਬ (299) ਵਿੱਚਨਾਂ ਨੂੰ ਇਕ (ਬਕ) ਘਰ ਸਰਪ ਦੀ ਦਾਪਤੀ ਹੋਈ ਹੈ ਉਹ ਹੈ ਨੂੰ ਰਿਸ਼ਾ ਨੇ ਸਭਾਵ ਗਿਵਾਉਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਤੇ ਪ੍ਰਤਿਸ਼ਤ ਦੀ ਸਭਾਵਾਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਸਵੇਤ ਦਿ हा (रिके पड़नार्थ) नीह भीत हा (रिके क्व रिके) रिके कारण है। हार्ष रचना है से सी है, (वाहि) साक्षित्री में मान'-इसी से में देखा पर ਵਾਹਨ। (ਜਿਹੇ ਘਰੀਐ, ਸਮਾਰਿ ਮਹਿ ਮਨਿ ਬਹਿ।) ਜਿਨਾ ਸਰਮਰੰਗੀ ਮ ਜਰ। ਸ਼ਵਮਰ ਸਿਖਾ ਨੂੰ, ਜਿਨਾ ਨੂੰ ਅਬੰਤ ਸ਼ਖ ਨੀ ਪ੍ਰਧਾਰ (ਸੀ) ਉਨ੍ਹ ਦੀ ਸੰਗਰ ਸ਼ਵਸਥਾ ਸਾਰ ਹੈ। ਕੁਟਕ (ਸ਼ਰੀਕ) ਨਾਮ ਸਟੇਰੀਆਂ ਦੇ ਮੁੱਤ ਦਾ (ਮੁਰਾ (ਮੁੱਟ) ਮੁਣ ਦੂ ਵਿਚ gfo) ਬਧ ਹਵਾ ਹੈ, ਇਹ ਵੀ ਬਾਤਜ ਬਿਆਰ ਹੀ ਮਲੋਕਟ ਦੇ ਜ਼ ਕੀ ਹੈ। ਨੀ हा: छल (प्रति है) प्राप्तित (गर) में ते र प्राप्तः (माउ) । ਵੱਧੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮੰਨਣ ਕਰਨਾ ਹੈ (ਅਕਤ ਦੇ (ਰਾਂਧ) ਬੇਧ ਦਾ ਗਿਆਨ ਦਾ, ਇਹ ਘਾੜਰ ਵੀ ਉਂ ਦੇ ਅੰਕਰ ਸ਼ੁਰੇ ਹੀ ਘੜੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਵਾਂ ਉੱਥੇ ਅਦੀ ਪ੍ਰੇਸ ਵਾਂ (ਮੇਟੀ ਸ਼ਾਮਣ ਪ੍ਰਤਾ ਅੰਦਰ ਪੈਂਦ ਹੈ ਜੀਨੀ ਨੂੰ ਉਸ ਵੱਲੇ ਸਤਿਗਤੂ ਜੀ ਦੀ (ਸਾਂਤ) 'ਸ਼ਾਂਸਆ' ਕਰ ਕੇ ਜਿਹੜਾ ਸਨਿ, ਸ਼ਮਣੀ ਦੁਸ਼ਦਾ ਹੈ ਉਸ ਦੇ (ਸੂਬ) ਜਹ ਕੀ ਅਪਰੂਖ ਗਿਆਨ ਦੀ ਘਾਤਰ ਵਾ:-ਰਬ (ਸੁਰਤਿ) ਦਿੰ- ਜਿਹਵਾ ਅੱਤੇ ਪਦਾਰਥਾ ਦੀ ਚਿਤਵਨੀ ਕਰਨਾ ਮੈ ਨੇ ਇਹਵਿਸਰ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਦੁਕਾ ਸੂਪ ਦੀ ਘਾਤਰ ਘੜੀ ਜਾਂਦਾ । ਸਿਤਿ, ਕਰਮ ਵਿਸ਼ੈਣੀਆ ਜਾਦੀ ਹੈ (h - ਜੰਨਰ ਕਰਤ ਸਰੂਪ ਦਾ ਬਧ ਪ੍ਰਤ) Enfa) ਦਿੰਦ, ਸਨ, 80 m ਅੰਕਰੀ · ਸ਼ਰਿਆ ਦਾ ਆਬ੍ਵੇਂ ול לשוב דב בין הוו הוצים שונים שום בת ביום לו . ਸਮਕਤਾਦੀ ਅਵਸ਼ਬਾਨਿਆ ਨੂੰ ਦਾ ਅਕਾਰ ਜਿਸ ਪ੍ਰਮਾਰ ਹੈ , ਵੱ ਬਾਰਜ਼ ਸ਼ੜ ਜਾਵੇ ਜਾਵੇ ਦਾ ਨਿਜਿਆ ਜ਼ਿਕ ਾ ਪਾਲ ਉੱਤ ਨੇ ਜਵ · w w'tostem gets , भारता हरता हर । ः । ५८ ८ ३५ हो ।

ि । वेष्टमाने भिन्न . ' I fan yard . St. भाग्री स्था ्रिस छ से कि . . HAM OF THE ST

no handren

ਜਿੱਥ ਦੂਹ ਹੈ ਤੁ(ਵਿੱਚ ਸੀ। ਵਾਲ਼ਕਾਰ) ਸੀ। ਸੰਵਰ ਬਰਨ ਕਰੋਗ (ਹੁਆ , ਬ੍ਰੀਰ) ਬਧੀ ਬੰਧ ਵਿਚ ਮਿਲ ਤਾਜ਼ਾ ਹ ਸੀ। ਸੰਵਰ ਬਰਨ ਕਰੋਗ (ਹੁਆ , ਬ੍ਰੀਰ) ਣੇ ਮਾ ਮਾਣ ਅਤੇ ਲਈ ਸ਼ਿਲ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਣ ਕਰਕੇ। ਯਥਾ ਨੇ ਮਿਸਿਆ ਸਵਾਤਲ ਨੂੰ ਸੀਤ 12 ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਣ ਕਰਕੇ। ਯਥਾ ਮਿਲਿਆ ਪ੍ਰਤਾਰਰ ਉੱਤੇ ਹੀ ਝਸ਼ਧ ਕੀ ਨ ਮਹ ਰਹੀ, ਬਾਹਿ ਕੀ ਨ ਕਾਂਡਿੰਗ ਜੀਵਰਸ਼ ਵਿਚਕ ਹੀ ਝਸ਼ਧ ਕੀ ਨੇ ਮਹ ਰਹੀ, ਬਾਹਿ ਕੀ ਨ ੂਵਰਸ਼ ਵੱਧ ਨੇ ਜਿਵਨੇ। ਸਰੀਤ ਮੈਂਟ ਸਟੀਤ ਜ਼ਾਹਰ ਹੈ, ਸੰਵਿਸ਼ੇ ਨੇ ਸਟੀਤ ਜ਼ੀਰ ਹੈ ਹਨ ਹੈ ਨੇ ਇਹਲਾ ਕਰਿਯ, ਗੜਾਨ ਜੈ ਨੇ ਜ਼ੀਰੇ ਰਿਕਾ ਨੇ ਜੋ ਨੇ ਰਿਲਾਤ ਕਰਿਯ, ਗੜਾਨ ਜੈ ਨੇ ਕਾਰ ਬਾਲ ਤੋਂ ਤੋਂ ਭਗਮ ਹੈ। ਧੀਨਜ਼ ਕ ਧੀਰਮ ਗੁਲਾ ਨੇ ਲਿ. ਗੀਜ਼ ਮੈਂ ਭਗਮ ਹੈ। ਧੀਨਜ਼ ਕ ਧੀਰਮ ਗਾਲ ਕ ਸਕਬ ਗਿਲ, ਰੀਵ ਸੈੱ ਨਰੀਜ ਦਹੀ, ਪੁਤਿ ਗੰਨਬ ਕੀ ਅਦਰਗ ਪ੍ਰਮਦਕਰ ਇਸਮੈਂ ਸਿਸ਼ਜ਼, ਕੀਤ ਪੀਤ ਹੈ ਅਦਰਗ ਪ੍ਰਮਦਕਰ ਇਸਮੈਂ ਸਿਸ਼ਜ਼, ਕੀ ਪਾਤ ਹੈ। ਅਸ਼ਬੇਰੋਜ਼ ਅਮਰੋਰੋਜ਼ ਅਤਿ ਅਤਿ ਹੈ ਸ਼ਿਵੀ ਕਿਲਿਤ ਸਵੈਂਟ

ਵਾ -ਉਚ ਸਟਮਚੰਤੀ ਸਟਾਵਸਾਂ ਸ਼ਹੀਤ, ਸ਼ਵਣ ਕਰਦ ਹਨ ਆ (ਸਨ੍ਹ ਵੇਂ - ਉੱਚ ਸਟਸਰ ਸੰਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਸਿੰਨ ਨਿਰਿਆਸਣ ਕਰਦ ਹਨ ਜਾਂ ਹੋਰ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ

ਬੰਧ ਜ਼ਿੰਦ ਹਨ ਇਹ ਕਿਸ਼ਗਆ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹਿ ਜਿੰਦ ਹਨ ਵਿਚ ਕੀ ਸਿਧਾ ਕੀ ਸਿਧਾ ਤੋਂ ਦੇਸ਼) (ਤਿਥੇ ਤਿਸ ਅਵਸਬ _{ਕਿਲ} ੍ਤਿਏ ਸਭੀਐ, ਸਭੀ ਤਿਹਾ ਕੀ ਸਿਧਾ ੍ਰਿਤ ਸਤਾ ਸਰਮ ਦੀ ਦਿਵਾਜਦੇ ਹਨ ਸਰਮ ਦੀ ਦੀ ਦੇਖ (ਸਰਾ) ਜ ਦੇਵੜੇ (ਜਰਤ ਸਤਾ ਪ੍ਰਤੇਖ ਜ਼ਰੂਬਆਂ ਦੇਰਤਿਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤਾਸਤ ਤੋਂ ਿਸ਼ਹਤ ਸਹਾ ਕੋਰਟ- ਸਾਹਿਆ ਦੇਰਵਿਆ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ ਹੈ । ਅਤੇ ਤੋਂ ਸਾਹਿਆ ਦੇ ਅੰਦਟ- ਸਾਹਿਆ ਦੇਰਵਿਆ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ ਹੈ । ਅਤੇ ਤੋਂ ਸ਼ਾਰਿਆਂ ਦਾ ਸਦਦਾ ਕੇ ਦੇਵ ਹੈ। ਅਤੇ (ਸਿਧ) ਸੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਰੂਪ ੈ, ਉਸ ਸਾਹ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਹੈ 'ਦੇਵਨ ਕੇ ਦੇਵ ਹੈ। ਅਤੇ (ਸਿਧ) ਸੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਰੂਪ ੈ, ਉਸ ਸਾਹ ਵਟਸਾਦਸ ਹੈ ਪ੍ਰਤੀ ਦੀ ਜਾੜਤ ਬ੍ਰਹਮ ਵਿਦਿਆ ਕਰਕੇ ਕਤੀ • ਕਾਂ ਤੂੰ ਸੂਧ ਸਤੇ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀ ਦੀ ਜਾੜਤ ਬ੍ਰਹਮ ਵਿਦਿਆ ਕਰਕੇ ਕਤੀ • ਕਾਂ ਤੂੰ ਵਧ ਜਾਂਹ ਦੀ ਹੈ। ਵਿਚ (ਸੂਨਾਂ, ਦਵਤ ਅਤੇ ਸਿਧ ਆਜਿਕ ਕਲੇ ਡ । ਵਾਂ-ਵੇਂ ਸਧ ਸਰੂਪ ਵਿਚ (ਸੂਨਾਂ, ਦਵਤ ਅਤੇ ਸਿਧ ਆਜਿਕ ਕਲੇ ਡ । ਵਾ ਜਾਵੇਸ਼ ਸਭ ਨੂੰ ਗਵਾਲੇ ਹੀ ਜਾਂਦੇ ਹੀਨ। ਇਹ ਸਕਸ਼ੂ ਮਿੰਡੂ ਨਿਸ਼ਤੀ ਤੇ ਜਵੇਂ ਹਨ ਗਵਾਲੇ ਹੈ ਜਾਂਦੇ ਹੀਨ। ਇਹ ਸਕਸ਼ੂ ਮਿੰਡੂ

अभवन अस्ति की किए माले दियार काले किए एक काला ੂ ਜ਼ਿਲ ਸਭ ਪ੍ਰਤਾ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗਿਆ ਤੁਜੀ ਵੱਚ ਤੁਸ े । भे भारतिस्तिमानाभ सीनी प्रतान । भारतामा राष्ट्री , _ . d' d'm z z 11 5

ਜੀ ਜਪੂ ਜੀ ਸਾਹਿਤ

ਸੈਂਤੀਵੀਂ ਪਉੜੀ ਪ੍ਰਾਰੰਭ *

ਕਰਮ ਖੰਡ ਕੀ; ਬਾਣੀ ਜੇਰੁ। ਤਿਥੇ, ਹੋਰੁਨ ਕੋਈ ਹੋਰੁ॥ ਤਿਬ; ਜੰਧ ਮਹਾਬਲ ਸਰ॥ ਤਿਨ ਮਹਿ; ਰਾਮੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੁਰ॥ ਤਿਏ; ਸੀਤੋਂ ਸੀਤਾ ਮਹਿਮਾ ਮਾਹਿ॥ਤਾ ਕੇ ਰੂਪ;ਨੇ ਕਸਨ ਜਾਹਿ॥ ਨਾ ਉਹਿ ਮਰਹਿ;ਨ ਠਾਗੁਜਾਹਿ॥ਜਿਨ ਕੇ, ਰਾਮੁ ਵਸ਼ਮਨਮਾਹਿ॥ ਤਿਬੈ ਭਗਤ ਵਸਹਿ; ਕੇ ਲੋਆ।ਕਰਹਿ ਅਨੇ ^ਕ,ਸਚਾ ਮਨਿ ਸੋਇ॥ ਸੂਚਸ਼ੀਤ ਵਸ; ਨਿਰੰਕਾਰ॥ ਕੀਰ ਰਹਿ ਵੇਖ;ਨਵਰਿ ਨਿਹਾਲ॥ ਤਿਬੰਬਤ ਮੰਡਲ; ਵਰਕੰਡ॥ ਜੋ ਕੇ ਕਾਰ; ਤ ਅੰਤ ਨ, ਅੰਤ॥ ਤਿਵ ਲੱਅ ਲੱਅ; ਆਕਾਰ। ਜਿਵ ਜਿਵ ਹੁੜਮੂ,ਤਿਵੇਂ ਤਿਵ ਕਾਰ॥ ਫੇਖੇਵਿਗਸ਼ੇ;ਕਰਿ ਵੀਚਾਨ,।ਨਾਨਕਕਟਨਾ;ਕਰੜਾ ਸਾਰੁ॥੩੭.।

4-1 b3 o8 5 00 9

병교리: f-파 및보 가 = 가 기 과저 이 과 제공 문 등 But A'HO! D

ਅਰਕ 9: – αਰਮ ਖੰਤ ਸੇ, ਬਾਣੀ ਜੇਰੁ॥~ , н зон . el. difer ,

is that . * * * * * * * * * * *

· P / AB1 .

TARA HIS A CO

1 187 1 A

a makak ska

-

JE 37 32

(208)

夏服 小月後後後後後後後後後後 ਸ਼ਾਖ਼ੀ ਭਾਈ ਗੋਂਦੜੀਆਂ ਜੀ ਦੀ

ਸ਼ੀਰਗਾ ਵੇਸ਼ਸੂਬ ਸਿਖ ਦੇ ਸਿਕਸ਼ੀਨ ਸੋਠ । ਪਿਲ ਹੈ ਸ਼ੁਰੂ ਸੀਰਗਾ ਵੇਸ਼ਲਬ ਕਰ ਦੇ ਡੇਸ਼ਲਬੀਰ ਸਨ। ਜਿਹਾ ਦੀ ਸੁਣਾਜ਼ਤ ਕਮਾਨੀ ਵਾਧੇ ਕਾਰ ਦੇ ਸ਼ਹੂਰ ਡੇਸ਼ਲਬੀਰ ਸਨ। ਜਿਹਾ ਦੀ ਸੁਣਾਜ਼ਤ ਕਿਸ਼ਨੀ ਵਾਧੂ ਸਿੰਘ ਦੇ ਜਿਸ ਦੀ ਜਿਸ ਦੀ ਸਮਿੰਦ ਜੀ ਜਿਸ ਵਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਦੇ ਜਿਸ ਦੇ ਜਿਸ ਦੀ ਸਮਿੰਦ ਜੀ ਜਿਸ ਦ क्यों हो । रश्चर मा वार प्रदेश में भी भी मा शिव है । वीर रेप परिमाण करें वार प्रदेश किया होता विशेष करें ਕੈਂਟ ਵੇਧ ਜਨਿਸਦਾਸ ਸਦ ਜਨ੍ਹਾਂ ਜੋ ਜੋ ਕੇਂਦਰ ਤੋਂ ਸਾਈ ਸਮੇਤੀ ਵਿਚ ਲੀਣ ਕਹਿੰਦ। ਨਿਤਾਦੂ, ਜਨ੍ਹਾਂ ਜੋ ਜੋ ਕੇਂਦਰ ਤੋਂ ਸਾਈ ਗੈਂਟਟ ਸੀ ਹੈ ਕਰ ਹੈ। ਪਾਨ ਜਾ ਜਦ ਆਦ ਪਾਨ ਜਾ ਜਦ ਆਦ ਪਾਨ ਵੱਕੀ ਪੀ । ਹੋ ਸੋਨੇ ਉਸ ਵਿਸ਼ਕ ਤਾਈ ਗਿਆ ਜੀ ਨੌਕਰ ਨੂੰ ਤਾਂਤਨ ਨੂੰ ਾਂਦ ਤੱਕੀ ਜਾਂ ਹਿਲਨ ਜਿਲ੍ਹਾ ਵੱਖ ਕੇ ਕਾਈ ਹੋਵੜੀਆਂ ਜਾਂਨੂੰ ਨੂੰ ਨੂੰ ਉਸਦਾ ਕੇ ਕਿਹਨ ਹੈ ਕਿ ਜਾਂਦਿਆਂ ਵੱਖ ਕੇ ਕਾਈ ਹੋਵੜੀਆਂ ਜਾਂਨੂੰ ਨੂੰ ਨੂੰ ਜ਼

ਗਿਆ, ਅਤੇ ਅ ਇਆ ਹੋ ਕਾਈ ਹੈ ਗ ਬਿਨੂਨ ਤੋਂ ਤੋਂ ਗਿਆ, ਸਰਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਕਾਈ ਗੋਰਾ ਜੀ ਬਲ, ਤੂੰ ਰੂਕੀ ਪੀੜੀ ਜਾ, ਜੋਨੂੰ ਵਿਗੁਸ਼ਾ ਹ ਅਤਾ ਗਾਲਾ ਹਾਂ । ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਤੇ ਅਤੇ ਸ਼ਖਤੀ ਦੇ ਭੀ ਕਈ ਖ਼ਰਤ ਬਹੁੰਤ ਗੁਲਾਈ ਜੀ ਦਾ ਸਥੇ ਸਾਂ ਕੁ ੀ ਸ਼ਾਹੇ " ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਹੈ। ਇਸ ਹੈ । ਬਚਨ ਸਿਥਦਿਅ ਸਤ੍ਹ ਨਿਕਲ ਗਿਆ ਭਰਾ ਆਫ਼ਿਜਿਆ (ਇਸ ਹੈ। ਬਚਨ ਸਥੀਦਅ ਸਤ੍ਹ ੀਣਕਲ ਗਿਆ ਵਤ ਉਸ ਨੂੰ ਅਫੌਰੇਵਾ ਹੋ 'ਗੋਆ' ਵਾਵਿਚ ਗਿਈ ਗਿੱਤਾ ਜੀ ਚੁਸਤੀ ਗੁਦਤ ਆ ਉਸਨੂੰ ਅਫਰਵਾਰ ਹੈ। ਅ ਗੋ ਬੁਨਤਾਂਅ ਕੋਟਨ ਲਗੇ ਕ੍ਰਾਹੀ ਜੀ ਨੇ ਸੂਚਣ ਤਾਂਤਾ ਕਿ ਹੈ ਭਾਰ ਅ ਗੋ ਬੋਨੋਕਾਅ ਕਵਾ ਹੈ। ਗੁਰੀਬ ਦਾ ਦਿਲ ਤਾਂ ਦੇਖਾ ਏਆਂ ਕਰ, ਸਤਿਗਰ ਜੀ ਕਿਹਾ ਬਜਨਤ ਹੈ। ਤੇਜ਼ਤ ਗੁਰੀਬ ਦਾ ਦਿਲ ਤਾਂ ਦੇਖਾ ਏਆਂ ਕਰ, ਸਤਿਗਰ ਜੀ ਕਿਹਾ ਬਜਨਤ ਹੈ। ਤੇਜ਼ਤ ਗਗੋਬ ਦਾ ਦਿਲ ਹੈ ਉਸਾਂ ਅਫੋਰੇਵਾ ਹੁਣ ਗਿਆ। ਫੋਰ ਨਿਸ਼ਾਂ ਫੋਰ ਫ਼ਰ ਬਰਕਰਿਗ ਤੇ ਉਸਾਂ ਅਫੋਰੇਵਾ ਹੁਣ ਗਿਆ। ਫੋਰ ਨਿਸ਼ਾਂ ਫ਼ਰ ਸ਼-ਬਰਵਾਕ ਸਭ ਰਹਾ. ਕਿ∈ਗਣ ਜੀ ਨੂਕਿ⊤ਾਂ ਵ ਹੋਣ ਤੁਸੀਂ ਆ ਪਣੀ ਇੱਛਾ ਅ≖ - ਵਿਚੁਹ

भाकु रता हो घटल करा व ੇ ਜੋਗ ਭਾਰਤ ਗਦਤੀਆਂ ਜੀ ਪਰ ਆ ਗਦੇ ਤੋਂ ਸਿਜਤਾ ਤਕਰ (ਭੂਨ ਾਜ਼ਗ ਭਾਰ ਗਦਤਾਸ਼ ਸਮ ਰਜੀਵ ਕਾਂਡ ਇਹ ਇਕ ਦਿਵਾਈ ਅੰਨ੍ਹੇ ਖਤ ਵਿਚ ਸਤੋਂ ਵਾਲ ਸਮ ਰਜੀਵ ਨੇ ਵਜ ਭਰਵ ਨੇ ਜੁੜ੍ਹੇ ਸਿੰਘ ਤੋਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਜਾ ਵੇਂ ਹਨ੍ਹੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਜ ਭਰਵ ਨੇ ਜੁੜ੍ਹੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਜਾ ਵੇਂ ਹਨ੍ਹੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ अ रें र रा १ र) यूम से योकाभ में मिल हैं भिक्स

र रम र XM सम म म पट विर ए ... ्रम क्ष्रिया व्याप्तिया प्रति भारती

The same of the Brown and a section . . A Tan * M' ਕੋ ਵੇਲਾ * * N . . .

in anthonoughthathathathat wather is

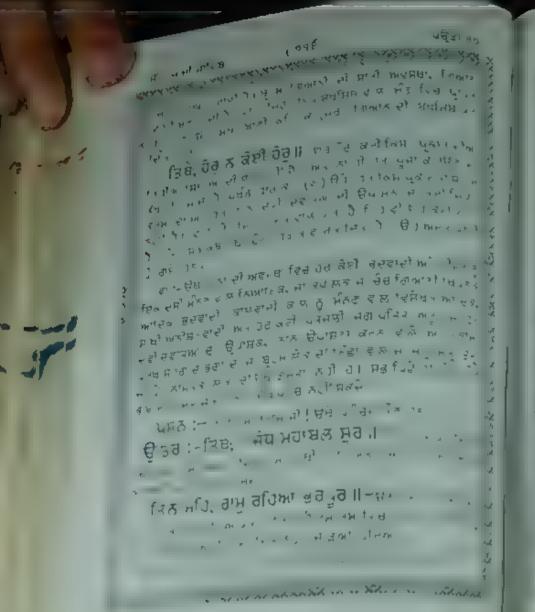
THE REAL PROPERTY OF THE PROPE ਜ਼ਰੀ ਵੱਢ ਰਹੇ ਹਨ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਹੁੰਦੇ ਨੂੰ ਆ ਕ ਦੇ ਸ਼ਿਆ ਕਿ ਇਹ ਹਾਂ ਉੱ ਮਰਪਤਰ ਤੋਂ ਦਿਨਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਨਿਆ ਕੇ ਵਕਾਉਂ, ਸ਼ੁਕਰਾ ਨੂੰ ਮਿਲਾ ਹੈ ਵਿੱ प्रशासन के स्थाप के जिल्ला के प्रशासन करें हैं। प्रशासन के स्थाप के जिल्ला के प्रशासन करें हैं। महाका न कारो प्राधिष्ठ है मुख्ये को ने कि की है कता है असे की है कि ਗਿਣਾਹੈ ਜੰਦੇ ਅੰਮਾ ਦੀ ਮੌਕੇ ਕੇ ਸਦੀ ਪਤੇ ਸਭਾਸ਼ਿਤ ਗਿਣਾਹੈ ਜੰਦੇ ਅੰਮਾ ਦੀ ਮੌਕੇ ਕੇ ਸਦੀ ਪਤੇ ਸਭਾਸ਼ਿਤ ਬਿੰਦੀ ਕਰ ਹੈ। ਜੀ ਜੋਣਕ ਸੰਗ ਮਿਸ ਦੇ ਜਾਣ ਸਿੰਦੀ ਜੀ ਜਿਸ ਦੇ ਜਾਣ ਸੀ। ਜਿਸ ਦੇ ਜਾਣ ਸੀ। ਜੀ ਜੀ ਜਾਣ ਸੀ। ਜੀ ਜੀ ਜਾਣ ਜਾਣ ਸੀ। ਜੀ त्त्रीक्षा संवाभी प्रशिष्ठ भी रेमने रिक्स विकास कर रव क्षा त्वाम है है है है एक सहस्य कर महा भी। ਕਰਿਸ਼ ਇਹ ਉਸ ਨੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਦੇ ਦਿੰਦ ਵਿਚਾਰ ਨੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਕਰਨ ਵਲੇ ਸਾਹਿਬਦ ਦੀ ਨਾਲੀ ਵਿਚ ਜੇਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜ ਕਹਿੰਦ ਹਨ। ੂਰਾ ਹ ਕਾਰਾ ਹੈ।

ਵਾ: ਕਰਮ ਖੰਡੀ ਕਮਾਮੀ ਕਾਨ ਵਾਲਿਆ ਨੂੰ ਅਖੰਕ ਸਾਪ ਦੀ ਪ੍ਰਪਤੀ ਹੁੰਜ ਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਤ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬਣਾਏ ਵਰ ਗੁਰੂ ਨਾਲ ਜੇ ਨਾ ਵਾਲੀ ਹਜਦਾ ਤੋਂ ਜਦੇਂ ਬਚਨ ਕਰ ਦੇਣ ਮਨ ਵਧ੍ਰ ਸਰੂਵਿਜ਼ ਜਨ ਜਦਾ ਹੈ। ਕਈ ਕਮ ਸ਼ਹਿਤ ਹੁਜਵਾਲ ਰਦੇ ਵਚਨ ਰੁਜੰਲਲਾ ਮੋ ਮੋਤਮ ਦੇ ਮੁਖ਼ ਜ਼ਿਲ ਕਾਰਤਨ ਜੋ ਕਰ ਜ਼ਿਲੀਏ ਤੁਸ਼ੀਚੁੱਤ ਮਿਕ ਤੁਰ ਾ ਕੇ, ਗੁਰ ਕੇ ਸ਼ਾਰਦ ਵਿਚ 'ਚਾ ਕਵਾ ਜਾਦੀ) , ਜਿਸ ਅਵਸਥਾ ਦਾ ਉ ਕਰਨ ਕਰਦੇ ਹੋਦੇ ਹਨ, ਸਭ ਕ ਅਨੇ ਉੱ! 'ਜਹਾ ਵੇਟ ਆਦਾ ਹੈ ਇਹ ਜ ਤਬਨ ਇਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹਨਾ ਜਾਵਨਾ ਦ ਸਭ ਉਤਾਵਾਹਾ ਨਿਕਾਗਰ ਨਿਆ। ੍ਰਿਹਰੈ ਕਮਦੀਕ-ਕੇਰਮ ਪੂਰਤ ਸਾਲ ਦਿਸਤੇ ਕਮਦੀਕੇ ਹੋ। ਜ਼ਿਹਰੇ ਕਰਦਾ ਵਿੱਚ ਉਣਾਦਾ ਹੈ। ਜਿਹ ਵੇਜੇਵੇਂ ਵੇਸਦੀ ਨਾਜਾਂ ਦ

A-Night Hall with a war at His and at A-1 , (5 of ्त्वी इसंदेशतार स्थान । १ विच १००४ अवस्ति।

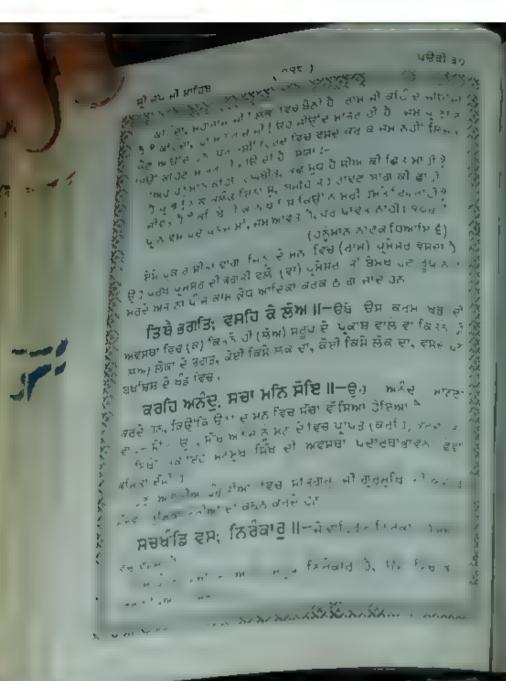
· · · · · · · · 2 - Bus 12 Bis 14 C (80H AH -

AT PROPERTY AND A . mushickel 1 fra Adles , settens and . t ... A 44 126 1

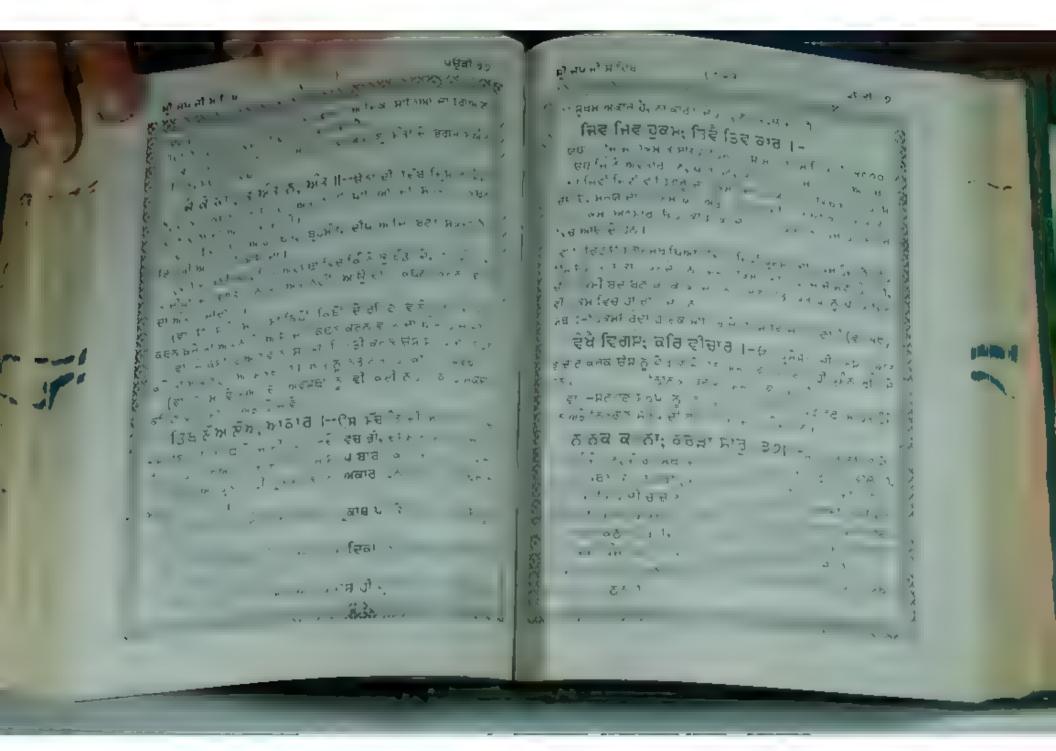

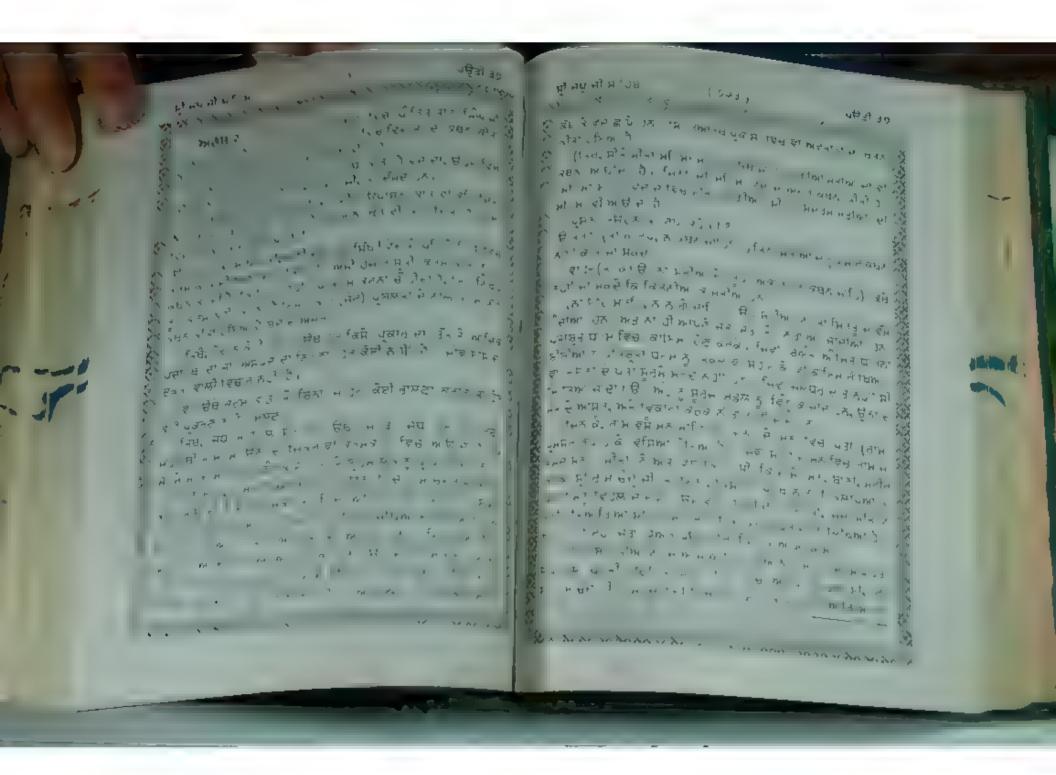
Account to the way we will an account the state of ਹੀ ਜ਼ਾਮ ਜੀ ਸਾਹਿਬ ਜ਼ਿਵੇਂ ਤੁਸਾਨ ਨੇ ਵਚ ਪਾਤ ਕੇ ਜਾਮ ਤਾਮ ਕਿਵਿਆ ਜ਼ਿਵਾਦਿਆਂ ਸੀ ਤੋਂ ਜਿਵਾਂ ਗੁਜ਼ੀ ਪਾਰ ਕੀ ਤੀਸਰ ਕਿਤਸ ਤ ਜੀ ਦਾ 'ਮੱਖ ਪਰਮ ਹੋਸ ਆਵਮਦਾ रिश्त क्षीड जी है सह प्रमार :- 'माता सा कार्योग, सालकार विशेष अभावित है, ऐस मार का राम है हैं में ने विकास मार कि भी है। ਦੇਵਤ: 'ਤਿਥ; ਸੀਤੇ ਸੀਤਾ ਮਹਿਸਾ ਮਾਹਿ ॥~ੂ _{ਕਿਥਾ ਜਿ} ਹਾ ਸਨ ਮੁਸਰਰ ਦੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਿਸ ਨਿ ਤੇ 'ਵੇਖੇ (ਸੀਤਾ) ਸੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, भूतर न ते । अने अने अने अने भूत में बार रो देशिय और्थ्य वे 1900 है। नम्भान को दल रोजर असरन का संग्रमा किस दिए असर है। end, trang of hand of hand of transper plants ਤਾ ਕੇ ਰੂਪ, ਨ ਕਬਨੇ ਜਾਹਿ ॥—ਿਜ਼ਿਸ਼ਾ ਕਥਾਸਿਸ ਦੇਵ ਵਾਲਿਆ है हिए माउ ए पर है हो है के उन्हें में महाहो ਨੂੰ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਵਨ ਤਿਸ਼ ਭਰਤ = ਤਰਸ ਨੂੰ ਜਾਂਦੀ ਪੁਣ ਗੋਵਕਾਰ ਦੀ ਵਨ ਤਿਸ਼ ਭਰਤ = ਤਰਸ ਨੂੰ ਜਾਂਦੀ ਵਾ:-ਤਿਨ੍ਹੀ ਦੇ ਸ਼ਾਪਾਨੂੰ ਜਾ(ੂਪਾਟੂਪਾਟ੍ਰਿਪਟ ਹੈਜਿਆ ਹੈ, ਬਬਨ ਸ਼ਹੀਰ ਡੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਨਾ ਓਹਿ ਮਰਹਿ; ਨ ਤਾਂ ਤੇ ਜਾਹਿ ਜ਼- ਜ਼ਿਸ਼ ਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾਂ प्रक्रिक्षेत्र राज्य स्थापन ਜਿਨ ਕੇ; ਰਾਮੁਵਸ ਤਨ ਆਹਿ । ਜਿ ਜਿਸ ਵਿਚਾਰਸ , ਸ਼ਹੂਰ ਵਸਦਾ ਹੈ 👍 🚶 was graff, at ਅਕਸ਼ਿਸਕਟ ਦਾ रते'ल स तथा -1 €15 3 0 . AN DE MORTE OF * ME 6 , 5 3 91

STATE OF THE PARTY

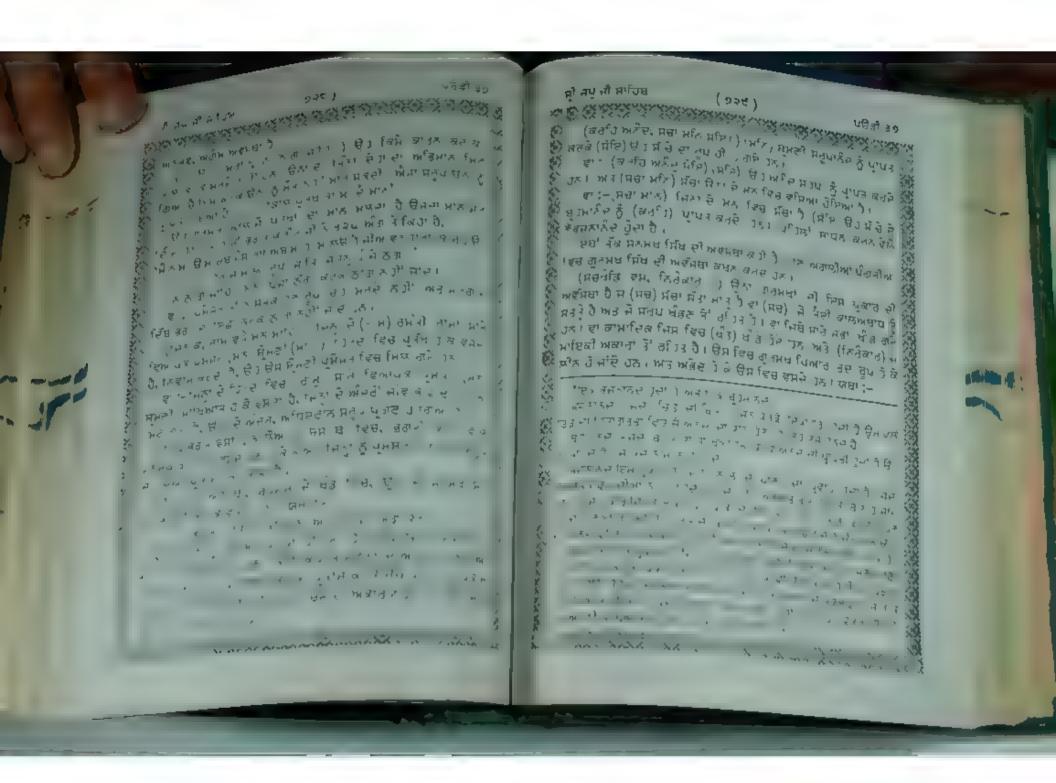
ਸੀ ਜੰਪ ਸੀ ਸਾਹਿਬ (294) THANKING THE VENT AND THE STREET, SHE SHE IS A रतान मूर्तीय तेन प्रश्न के प्रदार्थित प्रश्नेत और स्थार आ र अपने की सत्यम्भरत्रत क (वृष्टि रामक का तम्म स्थापन स ਸ਼ਹਿਸਤਾ ਪਰੀ ਸਦਮਾਤ ਵਿਚ, ਤਾਂ ਪਰਪ ਰਹਿੰਦ ਨੇ ਪ੍ਰਤੀ ਹਨ ਹੈ। ਪ੍ਰਿਸੰਦਾਤ ਪਰੀ ਸਦਮਾਤ ਵਿਚ, ਤਾਂ ਪਰਪ ਰਹਿੰਦ ਨੇ ਨਿਸਤ ਪ੍ਰਤਿੰਦ नमा व रहेची का क्षा के बसे तह । स्थित का प्राप्त के का वा का विविधित्रम् पार्वाचित्रम् भावत्रम् वर्षः AND BELLEVIEW BENEFIT OF THE PERSON OF प म क्षाय है राग म सह ने मलता म, सचीर अस्तर ਰੇਸ਼ ਹੁੰਦ ਉਂਦੇ ਨੂੰ ਉਂ। ਸਦਜ਼ਤ ਸਟਜ਼ਉਨ ਨੂੰ ਨੇ ਅਮਾਰੀ ਨਰੂਜ ਤੇਸ਼ ਸਦ 'ਤੇ ਵੇ रा बहु वसमा मुझ म र्सुट । ਅਤਿਵ ਜ਼ਰਨ ਜ਼ਿਲਤ ਨ ਹੈ। 1 ਅੰਗ ਤਰਹੀ • ਤਰਬਦਾ ਅਨੰਦ ਅਨਰ ਨ ਆਖਾਰ ਭਾ ਵਸਤਿਕੀਰ ਹਨ ਅਧਾਰ ਹੈ। ਹਵੀ ਰਿਸ਼ ਸਰਖਤ ਹੁਪ ਦਸਤਾਰ ਵਿਚ ਜਿਹਾ, ਗੁਸ਼ਮਾਰ ਹਨ, ਉਨ ਕੀ ਜ਼ਿਜ਼ੀ ਨੂੰ ਮੰਗਰ ਵਿਚ ਵਧ ਕਾਦੀ ਹੈ। ਮਾਇਕੀ ਅਕਾਦ ਉਕ ਦੇ ਮਾਰੇ ਅਭਾਵ ਹੈ। ਜਦੇ ਹਨ। ਨਿਸਕਾਰ ਵਿਚ ਉਹਨਾ ਦਾ ਚਿਰ ਲੀਨ ਜੀਦਾ ਹੈ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੋ: ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲ ॥ ਜਿਲਾ ਨੇ ਕੀਤਾ ਹੈ ਸਵਣ, ਕੀਤਰੀ ਸੰਸਨ, ਪ੍ਰਸ਼ਸ਼ਤ ਦੇ ਨੁਸ ਜਾ, ਖਤਾ , ਵਰੇ ਨਹਾਂ ਨਿਹੜੀ (ਲਹਿਨ) ਰਬਸਟ ਵਾਲੀ ਨਦਰ ਕਰਬ ਪ੍ਰਜਤਕ ਉਨ ਨੂੰ ਵੇਂ ਦੀ, ਉਤ੍ਹਿਤ ਲ ह:-विकार समाने का ने प्रकार (रक्ता प्रमान के क्रिया) ਭਾਤੀ ਹੈ ਜੋ: ਮਹਾਰਦ ਜਾ ਦੇ ਮਰਤਣ ਜੋ ਕਰੋ ਮਾਰਸ਼ ਕਰਦੇ THE PROPERTY OF STREET FOR THE PROPERTY OF THE ला रहे जेल्ल हर का का का का का का का HE A S - ET HE S ST LT R STATE ਤਿਬੰਬੀਤ ਮੰਤਲ; ਵਰਕੇਡ -, ਹਨ ਤੋਂ ਜਾਂਤਾ · Von at Storent St.

The state of the s ਸੀ ਜਾ ਜੀ ਸਾਹਿਰ (224) 应对分类类 ੀ ਇਸਾਵਾ ਵੀ ਇਲਾਗ ਕਰਕੇ ਤੋਂ ਗੁਜ਼ਾਕਾ ਵਨਨ ਵ ਵਿੱਚ ਵਿੱਚ ਕਰੋ ਤੋਂ ਗੁਜ਼ਾਕਾ ਵਨਨ ਵ 2 3 ae 35 1 El Bury of Pited Patro ਵਾ:-ਜਿਸਾਨ (ਕੀਮ) ਕੀਟ ਹਨ ਨਿਸ਼ਕਾਮ ਕਾਮ ਅਤੇ ਕੀਮ ਪੀਜੀਨ੍ਹੀ ਹੈ। ਜ਼ਿਲ੍ਹੀ ਜਿਸ ਤੋਂ ਵਿਕਾਸ ਕਰਕੇ ਤੌਰ ਜਾਂਦੇ ਤਨ। ਉੱਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੀ ਜਿਸਾਂ ਤੇ ਵਿਕਾਸ ਕਿਰ ਜਿਹੀ ਸਭ हा क्षेत्रकार प्रिक्त कर्मार स्थान स्थान स्थान होती है। इस क्षेत्रकार प्रिक्त सर्वाहरू के स्थान स्थान स्थान स्थान होती है। भ र प्राप्त समिता है। इस्ताहिस 18 ही तम असिर लोगाहेक सर्वे के सिक्स में प्राप्त की सेस्स करा है ਬਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਦੇ ਦੇ ਜਿਸ ਹੈ। ਉਹ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਕੁਸ਼ਤ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਰਿਹਾ ਕਾਨਤ ਜ਼ਿਲੇ ਖੰਡ ਸੰਸਥ; ਵਰਕਵਾਤ ਵਜ਼ੇ ਨੇ ਖੰਗ ਦੇ, (ਮੰਗ ਦੀ ਤੋਂ ਦੇ, ਸ਼ਾਜ਼ ਨੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਨਿਰਚ ਨਿਰ ਪ੍ਰਾਂਤ ਕਰਤ ਕੀਜ਼ਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। हम्बंड) (इस अध्य (वेड प्राचन मेर महासा १८। ਕਰਨਾਉ, ਵਿਚਾਰ ਕੁਲਿਆ।) ਨਿਕਤੇ ਕੁਲਬਾ ਦੇ ਕਿਹੜੇ ਚਰਕ ਵਿੱਚ ਗਿਰਵਾਂ ਕੁਲਿਆ। ਨਿਕਤੇ ਕੁਲਬਾ ਦੇ ਕਿਹੜੇ ਚਰਕ हा: सम्राण के येर स्टेड कर समय क्षेत्र के किंग्या अस्ति के ्रिक्टी पर्याप केला है जाना आनंदी लगात है है असे हैं जाता है है जाता है है जाता है है जाता है है मामन है में के अरची रूप्स, मिलन इ.घ. मान के प्रतिस्थ है प्रतिस्थ स्थापन स ਵਿਸ਼ਦੇ ਪੰਜਾਬ (ਸੁੱਦੇ ਭਾਈ (ਸ਼ਨਸ਼, ਪ੍ਰਤਾਬ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਸਹਿਤ ਤੋਂ ਪ੍ਰਤਾ (ਭੂਸ਼ਾਂ ਸੇ ਭਾਵ, (ਸੁੱਦੇ ਭਾਈ (ਸ਼ਨਸ਼) ਹੈ। ੂਜ ਕੇ ਕਈ; ਵ ਸੰਵਨ, ਅੰਟ , ਉਂ ਵਾ ਕਰਵਾ ਜਾਂ ਜੋ ਤੇ ਸੀ ਜ਼ਿਆਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵੀ ਦੇ ਕੇ ਵਿਚ ਕੀ ਦੇ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਵਿਚ ਸਾਲ ਸਿੰਘ ਸੀ। ਜੀ ਗਾਜੀਬ ਭੁਜਧਾ ਸੰਭਾਵ । (ਕਰੀ ਅਵਿ, ਸਿੰਘ ਹੈ। ਜਾਣ ਸਿੰਘ ਵਿਚ ਜਿਹਤਾ ਅ सिकार केत अभाग होते । प्रतिस्थ यसर अन्तर होए सामित (ਕਰ ਅ ਦੇ ਸ਼ਿਲ੍ਹਾ ਹੈ ਜਾਂਦੇ (ਸਦਾਵਿਚ ਜਿ)ਵਾ ਅਤੇ ਸਾਹਤ ਹੈ। ਵਾਲਤ ਦਿਵਾਇਵਾਰਤ ਹੈ ਜਾਂਦੇ ਜਿਨਾ ਤੋਂ ਹੈ। ਵਾਲੇ ਨਿਸਦਾ ਵਸ ਭਵਨ ਲਕ ਸੱਚੇ ਨੇ ਸਨ ਵਿਚ ਕਰ । ਰਵਾਲੇ ਨਿਸਦਾ ਵਸ ਭਵਨ ਨਕ ਸੱਚੇ ਨੇ ਸਨ ਵਿਚ ਕਰ । ਹਸਨ: ਵੱਦ ਵਿੱਚ ਹੁੰਘਣ ਕੁਝ ਤਸ਼ਵ ਦੀ ਸ਼ਾਰੂ ਨੂੰ ਜ਼ਾਦਸਦੇ ਹਨ --੍ਰਾਹੇ, ਨਿਸਦੀ ਪ੍ਰਤਾਵਿਤੀ, ਵੱਖ ਕਰਤੇ ਲਕਸੰਚੇ ਨੂੰ ਮਨੇਵਿਚ ਵਸਾਨ ਕ, ਕੂ, ਤ ਪ੍ਰਤਾਵਿਤੀ, ਵੱਖ ਕਰਤੇ ਲਕਸੰਚੇ ਨੂੰ ਮਨੇਵਿਚ ਵਸਾਨ ਕ, ਕੂ, ਤ (ਜ਼ਿਲਮ ਸਮ, ਅਰਰ, 'ਰਾਪਰਾਸਤ ਹ ਅਕਾਰਵਾਵਰਵਿਚ Mate X 보석로 (*** 3론 · 조크린 J도) tra JE CT . ਪਾਦ ਨੂੰ ਪੂਰਤੇ, ਨੂੰ ਤੂੰ ਸ਼ੀਏ (ਸੀਏ) ਉਹ ਸਮਨੌਦ ਦੇ ਤਰਵ ਕਤਤੂ ਹੈ ਵੇਂ ਰਗੀਹ ਨੂੰ ਦੂ ਸ਼ੀਏ (ਸੀਏ) ਉਹ ਸਮਨੌਦ ਦੇ ਤਰਵ ਕਤਤੂ ਹੈ ਰਹਵਾਦ ਵਾ:-ਉਥ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਤੇ (ਲਾਲ ਜਾਵੇਂ ਐੱਟ ਦਿਆਣ ਦਾ ਨਾਲ ਪ੍ਰਵਾਸ਼ ਕਰੰਜ ਵਿਲ੍ਹੇ ਜੋਵੇਂ ਪ੍ਰਸੰਤ ਦਾ ਮੰਨਣ ਕਰਕੇ ਉਸ ਦਾ ਜਨਵਾਪੂ ੍ਜਦ ਹੈ. ਉਹ ਗਿਆਨ ਮਰਪਦੇ ਜ਼ੋਮਸ ਜੇ ਤੋਂ ਸਵਾਲੇ ਹਨ ਵਾ:- ਉਣ ਉਪਾਸਨਾ ਕ ਭਾਵਰ ਨਾ ਹੁੰਗਾ ਤੋਂ ਦਾ ਅਤਾਰ ਲਾਅ ਨੂੰ इन्ड संराष्ट्र अवन प्राप्त पेट्रा नेवा है। ਨਿ, ਬਣ ਟੂ-ਸ ਹਿਰਗ ਵਚ ਨਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਨੂੰ US BHOT BELS I म विकास के हमाहिन (मन्द्री कि के स्वास ਮਿਵਾਜਵ ਹੁਣਮ, ਿਵਾਵਾਂ ਦਾ ਵਿਚਾਸ਼ਨ ਉਸਦੇ ਹੁਣ ं से शांतम्र डोड ११० व व संदर्भ द व स्रम्म अ र अ र असे मुक्तिन में ने असर र रूप पर र तस्य इसाम्यम रेप्ट्री. Tet to the next . 24 fe 1 h. a'- +1 + m of M xmpregary of the contract . F - 1 0 + 1 C 1, तार प्रतिसंग र प्रमुख्य होते. a sex sta 74 , THE - e' 2" × ter or a done An ABI . Y 1 T 1 T Ber w water Kinder Som THE HEAD SHOPE AND AND ASSESSED TO परिजी ३६ ਈ ਸਪ ਜੀ ਸਾਹਿਤ (554) ਤ ਕਾਦ ਹਨ। द्धा १७५ ८ च्या र स्था है। ਕਾਦੇ ਪਾਹਾਂ ਵਾ: ਜਿਲ੍ਹਾ ਨੇ (ਕਾਰ, ਕੀਤੇ ਹਨ ਨਿਸਕਾਮ ਕਰਮ ਅਤੇ ਕੀਤ ਕੀਤੀ ਨੇ ਵਿੱ भूति रेपा र अवट ११ ट्राइटिन विस्तित स्थार। स्थापत, विश्वनंदर मन्त्र है स्वत है कि अने भागत की तहें र अन्तर हो। इस दिस जिल्ही कुछ सम्मान को शाहिक े हो । प्रमुख्य स्थापन के ति यो सी तथा क्लांसा, तथा हैं भीता है, (भीत्रण) हो तथा। उन्हों भीत्रण, क्लांसा, तथा हैं भीता है, (भीत्रण) हो तथा। ਸ '' ਉਸ ਵਿਕਾਸ ਦੀ ਸ਼ਬਾਵ ਦੀ ਸ਼ਾਹਿਸਿਆ ਹੈ। क प्रांतित संसद् (वंड कार्य मुद्र साम्मान प्र म र प्राप्ति । प्रकार के अपने प्रमुख्या स्थाप के प्रकार के प्रकार के प्रकार के प्रकार के प्रकार के प्रकार के प का देन का वार्त न प्रमान के प्रमान के किया है। वितास में मेरे रमहेर्ड केम न वृत्य भागति भगति वृत्य भागति । रमहेर्ड केम न वृत्य भगति भगति वृत्य भागति । अर्थ में महुष भागी रुष्य, महात रुष्य, महात रुष्य, मानी महारा The state for the form of the grant of the state of the s Pa 351 (ਜ ਤੇ ਕਈ, ਭ ਅੰਦ ਨ, ਅੰਦ । ਜਾਂ ਭਾਵਾ ਕਾ ਜੇ ਕੋਸ਼ੀ ਜ਼ਿਆ ਨ BY E STEN SES SES SERWING हर् र र प्राप्त मार्थ मार्थ प्राप्त के स्वति । ਕਰੇ, ਕਰੋਣ ਅਤੇ ਨਾ ਅਤੇ ਨੂੰ ਜਾਂ ਬਣਦੇ, ਕਰਨ ਕਰਨ ਵੱਲ ਦਾ ਅਤੇ ਵਾਲ ਜਵੇਂ ਵਿੱਚ ਇੰਦਾਰ ਹੈ ਜ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਸੀ ਹਿਤਾ ਵਾਲ ਸਵੇਂ ਵਿੱਚ ਨੂੰ ਤੁਸਤ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਉਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭੁਸਤਾਵਕ, ਤੋਂ ਪਲਨ:-ਵਿਚਾਵਿਚ ਹਰਵਾਂ ਕਾਰ ਕਾਰਨ ਤਾਂ ਨੂੰ ਨੇ ਨਾ ਕਸ਼ਨੇ _{ਹਨ}ਾ ੂਟ ਹੈ। ਜਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਤ ਸੰਚ ਨੂੰ ਮਨ ਵਿਚੰਵਰਾਨ ਕਾਸ ਹੈ। ਪ੍ਰਾਮੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਰੋਜ ਸਭ ਸੰਚ ਨੂੰ ਮਨ ਵਿਚੰਵਰਾਨ ਕਾਸ ਹੈ। ੇ ਸੁਕੰਸ ਕਾਮ; ਆਣ ਰ ੀਰ ਵਾਤਕ ਦੇ ਆਕਾਵੀ ਵੇਖ ਵਿਚ : कारतेतृपुषर मा वह वे तर स्टाउँ । TO FIR ਕਦਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਸਾਣ) (ਸਿੱਖ) ਉਹ ਅਨਦ ਦੇ ਨਾ ਮਾਸਤ ਵਾਲਵੰਗ ਨੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਸਿੱਖ) ਉਹ ਅਨਦ ਦੇ ਨਾ ਮਾਸਤ हा:-चिष्ठान्य के (२०० र के १८०० हा देश पूर्वाह ती ਭਾਜ਼ਾਨ ਕਰਕ ਹੋਣ ਅਤੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸਤਨ ਦਾ ਮੰਤਣ ਕਰਕੇ ਉਸ ਦ ਜਵਾਵੇਂ ਪ੍ਰਸ ਕਰਕ ਹੋਣ ਅਤੇ ਨੂੰ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਨ ਦਾ ਮੰਤਾ ਹੈ। ਮਾ ਹੈ, ਉਹ ਗਿਆਨ ਸਤਰ ਕਾਲ ਹਰ੍ਹਾਂ ਸਵਲ ਲ ਡ - ਉਸ ਉੇ ਪੋਸਨਾਕ ਬਾਵੇਚ ੈ , ਟੋਵੋ-ਕੇ ਦਾ ਅਕਾਜ ਾਜ ਐ ਕਾਰ ਉਹਾ ਦੇ ਅਸਤ ਪ੍ਰਤੇਸ਼ ਪਦਾ ਹੁੰਤਾ ਹੈ, ੀ 'ਬ ਜੋੜ ੀ, ਭਗ ਵਚ ਵਿਖਿਆ ਹੈ ਿਆ ਹੈ। ्रम्पत्य विस्टब राज्याः विस्टब्स्याः ्राप्त । विश्वासी विश 142 He 135 1-2 . र अध्यान सम्बद्धा है भ र के दोसल कुरियमों के पूल कु - cpt to BK at a St. र भीव स्थाप र मा र भागी। HE THE JUN 4 123 A. at. 44 The total of the terms of the t - 1 - 6 -5 *4 F T YH F 4 7 . . . P TO F TO . at their - १५ वर्ग वर्ग व , , , , , , , , + + 1 + 4 10 . 2 . * + (27 , + 3 PY LM 1 12 Kan han haddan h. 1 20 00 3

And the same of th . . . य वी माना हा Marian State of a State of the 1 -- 23 AND SERVICE OF STREET THE WAY CONTRACTOR STATES हे शब्द असे वे अन्य के कर में भाग भी की ता क र भाग प्रकाल स्वास स्वास प्रवास मान ्रिक्स के किन किन के किन के बार का का किन के कि C + an I see and the many the हैं , दिस्मा । से अपने में अपने के का किस्सा · Might of the Command of the stand के सीत र र हर लायु उट्यान गर्यात तह विश्व भी रहता ह AND FAMILY OF THE STATE OF THE PARTY OF THE FEW MI TE DA CHILLES TO THE FER रूप के हैं, हा ने भी ना साम का का कि का समाप्त का का समाप्त C 128 21 . 27 भावेच वे : कार्यावृती इस प्राप्त है शास्त्र ने ति . अस्त ह, प्रमंतरोम रास रा जार इक वर्ग की जिल्ले THE ME H ST. D. S. ल र अवस्था विषय । विशेषित के विश्व अभिक्र हिन्द्र मोत मोत्रम (सन् भी कार्य का अस्ति का अस्ति हा विकास मोत्रम का सम्मान का स्वास का स्वास का ਨੂੰ ਮੋਟੀ ਟਰੋ ਟੋ ਜੇਸ਼ ਤੋਂ ਸਿਕੀ ਸ਼ਿੰਝ ਦੀ ਤੀ ਹੋ ਸੋਖਜ਼ਾ ਖੋਵ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਸ਼ਿਲ੍ਹੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਾਂ 2ਵਾਂ ਤੁਵੰਤਰ ਜ਼ਿਲਾ ਸਾਹਿਆ ਹੈ ਹੈ। ਇਹ ਵੱਗੋਂ ਸਰਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤਾ ਦੇ ਸ਼ਤੀ ਵਾਈ ਸੀ। ਸਿਰਤੇ ਹੈ। ਸਰਵਾਜਿਤ ਜਾ ਸਰ रक्षत्र पूचारे देव दिस्^{ति के} · 學 國 5. 'Heride's P. . . 보지고 'h=5' 니'H ੰਡੇਰ ਬੁੰਧਣ ਜੋਵਾ ਗਿਆਨੈ । (ਅੰਗ ਕਰ ਦੇ 日よび日常スニュー HAMM H FILA PT HARE AT A "K" AT 20E ਜ਼ ਮਿਤਾਸੀ ਕਲ ਨੂੰ ਮੁ - 11 i. -1.54 4 4 6 7 6 7 25 4 5 7 some of hearteness as to be NO 11 1 1 1 1 8h . 34

भी नम् वी प्रतिविध स्टूब्स्ट्रिक्ट

ਅੰਡਊ ਕਲ ਸੀ। ਜੱਧ ਆਇ ਬਣੇ ਨਾਂ। ਕਿਉਂ ਜ ਤੀ ਸੇਗਿ ਜੀਵ ਸਮਾਨਾ ਹੈ। ਜੰਡਊ ਕਲ ਸੀ। ਜੱਧ ਆਇ ਬਣੇ ਨਾਂ। ਕਿਉਂ ਜ ਤੀ ਸੇਗਿ ਜੀਵ ਸਮਾਨਾ ਹੈ। ਕਰਉ ਹਨ ਸੀ 1 ਜਨ ਜਵਾਵ ਕਰ ਰਹਿਆ ਘੱਲਦਾ ॥' (ਅੰਗ ਪਵੇਬ) ਹਵਾ ਵਜੇਕਿ ਜਿਹੀ ਸੀਗ ਜੀ ਵਾਰਿਹਿਆ ਘੱਲਦਾ ॥' (ਅੰਗ ਪਵੇਬ) ਗਾ - ਜੀਤ ਮਿਲਾ ਸਾਰਾਜਾ ਹੈ ਨਾਲ ।, ਜਿਨਾਂ ਨੇ (ਕਰਿ) ਕਰਿਆ ਹੈ ਨਾਮ ਕਰਿ ਕਰਿਵੀ, ਵਿਚਿੰਧ ਹੈ ਮੀਨਣ, ਅਤੇ ਫੈਰ ਤਿਲਾ ਹੈ ਨਾਮ ਼ ਕਰਿਕੀ ਕਵੇਂ ਜਵਾਨ ਹੈ ਮੰਨਣ ਅਤੇ ਫੈਰ ਜਿਨਾ ਨੇ ਕੀ ਗੈ ਵ ਗ ਸਵਨ (ਜਨਾ ਨੇ ਕੀ) ਵੀ ਕਾਰ ਸ਼ਹੀਰ ਕੀ ਹੈ। ਉਹ ਵਿੱਚ ਨੇ ਕੀ ਗੈ ਵ ਵਾਸ਼ਵਣ ਜਿਲਾਨ ਕਾਰੂ ਜੀ ਦੀ ਦਰੀਰ ਹੋਈ ਹੈ । ਉਹ (ਵਧੇ) ਵਖ ਲੈ; ਰਸਾਈ ਉਂਕ ਤੋਂ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਜੀ ਦੀ ਦਰੀਰ ਹੋਈ ਹੈ । ਉਹ (ਵਧੇ) ਵਖ ਲੈ; ਕਮਾਈ ਉਣ ਤੁਸਾਤਰਾ, ਹੈ। (ਵਿਹਾਸ) ਦੇਖਾਂ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹਵਾਲਾਬਵ ਸਤਬ ਨੂੰ, ਅਤੇ ਪੈਂ। (ਵਿਹਾਸ਼ਸ ਲਗਮ ਸਾਹੀ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕ ਆਪਣ ਸੂਗਪ ਨੂੰ ਅਤੇ ਸਾਂ ਮੇ ਨੇ ਨਿਸਕਾਮ ਕਰਮ ਕਜਾਏ ਹਨ, ਭਗਤਾ । ਵਾ: ਜਿਵੇ ਤੋਂ ਸਾਂ ਮਗਤਾ ਜੀ ਨੇ ਨਿਸਕਾਮ ਕਰਮ ਕਜਾਏ ਹਨ, ਭਗਤਾ । ਵਾ: 'ਜੀ ਤੇ ਸ਼ਾਰਤ ਦੀ ਦਿਸ਼ਟੀ ਲਗਕੇ (ਨਿਹਾਲ) ਦੇਖਾਂ ਜੋ ਰਹਿਤ ਕਰਵੀ ਹੈ ਉਹ ਵੇਰ ਗਿਆਨ ਦੀ ਦਿਸ਼ਟੀ ਲਗਕੇ (ਨਿਹਾਲ) ਦੇਖਾਂ ਜੋ ਰਹਿਤ ਕਰਵੀ ਹੈ ਬਹਵਰ (ਅੱਗੇ ਨਾਸ਼ ਤੋਂ (ਵੋ) ਰਹਿਤ ਸਰੂਪ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਦੁਖੂ ਕ, ਸਿਹੜਾ (ਵੱਚੋਂ, (ਚੈ) ਨਾਸ਼ ਤੋਂ ਵਿੱਚ

ਦੇ ਹਨ। 'ਨਰ ਕਿੰਫ ਜਾਂਝੀ ਨਰ ਕਿੰਫ ਸਰੇ ਆਪਨ ਚਲਿਤ ਆਪ ਹੀ ਕਰੇ।_'' 'ਨਹ ਕਿਵੇਂ ਜਾਂਸ ਹੈ। ਕਿਹਿ) ਹੱਥ ਹੱਥ ਕੇ ਦੇਖ ਲਈਦਾ ਹੈ ਇਹ ਦਾ '-ਜਿਵੇਂ', ਕੀਟ ਹੱਥ ਵੇਂ (ਕਹਿ) ਹਥ ਹੱਥ ਕੇ ਦੇਖ ਲਈਦਾ ਹੈ ਇਹ ਗਾਰ ਸ਼ੀ ਕੋੜ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਲੇ ਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਪ ਹੀ ਨਦਗੇ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪ ਹੁਤੇ ਹੈ ਪ੍ਰਭਾਰ ਸ਼ੀ ਕੋੜ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਲੇ ਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਪ ਹੀ ਨਦਗੇ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪ ਹੁਤੇ ਹੈ

ਾਲ ਹਨ ਵਨ੍ਹਾਂ ਹੈ। ਭੂਫੇ ਖੰਡ ਮੰਡਲ: ਵਰਕੰਡ ।) ਉਸ ਅਵਸਥਾ ਵਿਚ ਜਿਹਤੇ ਮਾਤੇ ਪਰਖਾ ਨੇ कि गय पुरु इस् प्रे। ਰਿੰਦ ਬੰਡ ਸਭਵਾਜ ਦੀ ਸਾਹਿਤ, ਇਨ੍ਹਾਂ (ਮੰਡਲ) ਸਮੂੰ, ਨੂੰ ਖੰਡ ਬੰਡਨ ਕਰਨ ਵਾੜੇ ਸਨ ਕਾਮ ਕੈਂਧ ਆਦਿਕ, ਇਨ੍ਹਾਂ (ਮੰਡਲ) ਸਮੂੰ, ਨੂੰ ਖੰਡ

'ਦਰ' ਹੈ ਭਾਵ ਕਟ 'ਦਰਾ ਹੈ ਯਥਾ :--ਹਿਭਾਵਕਟ ਵਰੋਹ ਨ ਲੰਭੇ ਨ ਸੋਹਿੰ॥ ੧੦੦ , (ਦਸਮ ੨੧) ਅਤੇ ਚੌਤਾਨ ਸਭ ਗੁਣਾਦਾ ਮੰਡਨ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਸਦਾ ਸ਼ਾਂਤਿ ਚਿੱਤ ਦੀ ਤੋਂ ਅਸ ਦਾ ਹੈ ਹੈ ਵੇਸਦੀ, ਨਿਆਵਗਾਰ ਜੀਵਨ ਹਨ ਅਸ ਉਹ (ਵਸਕੂਤ ਕਿਸਟੇ ਪਤੇ ਹਾਸਰ ਹਨ, ਵਾਹਿਗਾ<u>ਰੂ ਦੀ ਪਾਪਤੀ</u> ਵਾਲੇ ਵਾ (ਵਜ ਵਾ ਸ਼ੁਸ਼ਵਾਵਤ ਵੱਚ 4ਡੇ ਭ ਭ ਵੀਕਿਸ਼ਾਈ ਸਾਰਾ ਬ੍ਰੀਮੰਡ ਹੀ ਉਕਾਦਾ ਅਕਾਰ ਬਣਿਆ।

ਵਾਲਾ । ਵਾਲਾਬੇ ਸੰਘ ਸਨੀ ਸੋਵਜਰੋੜ) ਬ੍ਰਮੰਤ ਆਉਦਕ ਹ≥ ਸਰ (ਪ੍ਰੈਤ

चीर मिल्लूट कश्राः-भारत की जार के तक काले तार की। . . миг м- . . - , с . т (ан и с) ' (же зав, ੇ. ਹੁਰ ਦੇ ਕਾਰ ਕਾਂਨਨ ਪਲ ਪਿੰਡ ਸ਼-ੀਰ ਦੀ ਭੀ ਰਿਆ. ਨੂੰ

र , , सर र र गा तर वार प्रेंस विभी विभात ह There were the as as no he as a substitution has the action of a continue ਸ਼੍ਰੀ ਜਪ ਜੀ ਸਾਹਿਬ (239)

ਉੱਛੇ ਅਭਾਵ ਹੈ।

ਗਵੇ ਹੈ। ਡਾ:-ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜਿੱਥੇ (ਮੰਤਾਰ) ਸਮੀਹ, ਜਿਤਨਾ ਅਤਿਆਨ ਦਾ ਕਾਰਜ ਰਾਵੇਜ਼ ਨੇ (ਬੰਤ) ਬੰਗਨ ਕਰ ਦਿਸਾ) ਅਤੇ ਉਹ ਵਰ, ਸ਼੍ਰਿਸਟ (ਚੰਡ) ਨੂੰ _{ਦਵਾ} ਕਰਿ ਜਾਸਕਦੇ ਹਨ।

त्वासार्थाः उभावन् भीतः।) ते विशेषार्थत्र महित्र है। प्रथा है। दिनका हत्य राष्ट्री के प्रवर्धनी विकासित के कानी ਸ਼ਾਪ ਦਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹ ਸਕਦ। ਜ਼ੋ ਭਰਨ ਕਰਨ ਨਾਲ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਜਾਂ ਐਤ ਵਨ੍ਹਸ਼ਬਰ ਅੰਦ ਪੂਰੀ, ਦਾ ਸਕਦ। ਜ਼ੋ ਭਰਨ ਕਰਨ ਨਾਲ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਜਾਂ ਐਤ

ਰਗਾ ਹੈ, ਹਾਂ ਜ਼ਿਰੇ ਸੰਅ ਲੰਅ: ਮਾਕਾਰ ਹੈ ਓਥੇ ਬਟ ਕੋਰੋਸ਼ੀ ਆਹਿ ਦਾ (ਸ਼ੋਸ਼) ਪੁਰਾਸਕ ਜੋ ਹਿਰਨਰਾਕਤ ਹੈ ਅਤੇ (ਆਕਾਰ) ਸਾਹ ਸ੍ਵੇਹਮੰਤ ਖੰਤ ਦਾ ਇਕੋ ਹੀ

'ਸ਼ਗਲ ਭਵਣ ਕੀ ਮੂਰਤਿ ਸੇਕਾ ।' (ਅੰਗ ੫੯੬) ਰੁਪ ਵੈਰਾਂਟ ਹੈ, ਇਨਾ ਦਾ ਭੂੰ ਲੰਅ) ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ ਵਾਹਿਗਣ ਹੀ ਹੈ ਹੁਦਨ :–ਹੇ ਮਹਾਟਾਜ਼ ਜੀ ! ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਅਵਸਥਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਹੈ ਉਤ ਹੁਰ ਵੀ ਕਿਸ ਨੂੰ ਇਹ ਬੁਹਮ ਗਿਆਨ ਦੀ ਅਵਸਦਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਾ ਦਿੰਦੇ

ਹਨ ਕਿ ਜਾਂ ਹੁੰਦੂਰ ਫਰਮਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਹਾਂ ਉਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਰਹੇ: ਤੇ ਹੁਕਮ, ਤਿਵੈ ਤਿਵ ਕਾਰ) ੲੰਸ਼ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜਿਵਾਂ ਜਿਵਾਂ ਨ ਉਹਾਂ ਤੱਤਬੰਤਿਆਂ ਦਾ ਹੁਣਮ ਹੋਏ ਚਣਾ ਉਵਾਂ ਜਿਹੜੇ ਸਗਿਆਸ਼ੂ ਕਾਮ ਕਰਦੇ।

ਕਟਸ, ਹਰ , ਵਬੇ ਵਿਭਾਸ਼ੇ, ਕਰਿ ਵੀਚਾਰ ॥, ਵੇਜ਼ੇ ਵਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਆਪਣੇ ਸਰੂਪ ਨੂੰ ਅਤ ਦੀਸ਼ ਅਨੰਦ ਸਰਹਾਨੂੰ ਪਾ ਕਰ ਕੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਕੇ ਵਿਚਾਸ਼ੇ, ਖਿਤ ਜਾਂਦੇ ਅਤ ਦੁਸ਼ਾਹਰ ਹਨ, ਵਾ:–ਜਿਹੜਾ ਜਗਿਆਸ, ਜਿਵੇਂ ਜਿਵੇਂ ਬ੍ਰਹਮ ਤਿਹਾ ਹੋਕਮ ਕਰੋ। ਲੇ ਦੇ ਦੇ ਕਾਰ ਨਿਸ਼ਕਾਮ ਕਰਮ - ਲੈ ਕੇ ਜਰ ਜੇ ਦੇ ਮੋਧਨ ਜਾਂਦੀ (ਕੀਜ ਲਵਾਨ (ਵੀਚਾਰ) ਸਰਕ ਦੀ ਸ਼ਾਬਿਆ ਹਵ ਨਹੀਂ ਵਾਂਚਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰਾਵਤੀ ਕਰ ਕੇ। ਵੇਖ ਨਾਸ਼ ਤੋਂ ਤਹਿਤ ਸਾਹੁਨੂੰ ਜਾਰ ਕੇ ਅਸਮ ਦਿਸਤੇ, ਪ੍ਰਮੇਨ ਹੈਵਾ ਹੈ।

the the part (नहें t e are) हो। है। अध्ये अह अह , 'ਆ ਤੇ ਜਿਵਾਂ ਜਿਵਾਂ ਕਿਸ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਉਵਾਂ ਉਵਾਂ ਹੀ ਕਾਰ 9 4 86 1 Six handanadah - nananada o dhanadahaak &

ਵਿਤ ਦਾ ਅਪਣਾ ਅਨੂੰ ਉਂ ਵਾਏ ਵੱਧ ਕਰਨ ਤਾਂ ਵਿਕ ਪਾਸ ਤੋਂ ਨੂੰ

ਦਿਨ _{ਦਾ ਆ}ਧਣਾ ਸਨ ਹੈ। ਉਹ ਹਨ ਸਭਨਾਂ ਦੇ ਸਨਾਂ ਤੋਂ ਹੈ। ਉਹ ਹੈ ਕਿਸ ਕਿਸ ਪਾਸ ਨਿਹਾ ਪੂੰਦਾਰੇ ਹਨ ਸਭਨਾਂ ਦੇ ਸਨਾਂ ਤੋਂ ਹੈ। ਦੇਹ ਤਾਂ ਜਿਸ ਜਿਸ ਬਾਲੇ । ਸੱਚਚੰਤ ਵਾਸ਼ੀ ਬਾਬਾ ਸੈਂਦਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਵੱਸ ਬਰ ਲੰ'ਦੇ ਹਨ । ਸੱਚਚੰਤ ਵਾਸ਼ੀ ਬਾਬਾ ਸੈਂਦਰ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਵੱਸ ਕਰ ਲਵਾ ਹੈ ਸਨ, ਇਹ ਜਿਥੇ ਤੱਕ ਸਾਤੀ ਨਿਗਾ ਜਾਂਗੀ ਹੈ। ਰਗਰੀ ਵੱਲੋਂ ਕਿਹਾ ਕੇ ਸਨ, ਇਹ ਪਤੀਕ ਹੋਰੇ ਕਰ ਹੈ। ਕਿਸ਼ਗ ਦੇ ਸਤ ਮਾਉਂ ਅੰਪਣੀ ਸਨੀ ਵਿਚ ਪ੍ਰਤੀਬ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਚਾਹੀਮ ਸਤ ਹੈ। ਕੁਜਿਆ ਦੇ ਸਤ ਮਾਉਂ ਅੰਪਣੀ ਸਨੀ ਵਿਚ ਪ੍ਰਤੀਬ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਚਾਹੀਮ ਸਤ ਹੈ। ਅੰਗਆਂ ਦੇ ਸਾਤ ਸਾਫ਼ੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਸ਼ਿਲ੍ਹੇ ਸ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਉਹ ਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦਾ ਹੈ। ਸ਼ੁਕੂਰ ਜਿਵ੍ਹੇ ਦੇ ਹੋਏ ਉਦੇ ਸ਼ੁੱਕ ਲਈਏ, ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦਾ ਹੈਏ ਉਸ ਦੂਸ਼ੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ

ਦਈਏ । ਉਹ ਇਸੇ ਕਰ੍ਹੀ ਤੌਰ ਵੀ ਦਿਆਂ ਯਕਦ ਸਨ। ਈ , ਉਹ ਸ਼ਿਲ ਕਰ ਵੀ ਰਾਜ ।) ਉਹ ਵੇਖ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਆਪਣੇ ਸਰੂਪ ਨੂੰ ਕਿ । (ਵੇਖੇ ਵਿਗੇਸ਼, ਕੀਟ ਵੀ ਰਾਜ !) ਉਹ ਵੇਖ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਆਪਣੇ ਸਰੂਪ ਨੂੰ ਕਿ । (ਵੇਬ ਵਿਗਮ, ਜੀਵ ਕੇ ਹੈ (ਵਿਗਸੇ) ਅਨੰਦ ਸਰੂਪ ਹੈ। ਇਉਂ ਵੀਬਾਰ ਨੂੰ (ਦੋ) ਨਾਸ ਵੇਂ (ਵੇ) ਰਹਿਤ ਹੈ (ਵਿਗਸੇ) ਹਨ।

ਕਰਕੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਦਿਖਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

ਰਕ ਆਪਣੇ ਸਰੂਪ ਨੂੰ (ਵੇਖੋ) ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ : ਤੋਂ ਵੀਂ ਆਪਣ ਸਰੂਪ ਈ ਵੀਚਾਰ ਕਰ ਕੇ ਵਿਗਸਦੀ ਹਨ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

। ਆਪਣ ਸਰੂਪ ਦਾ ਵਾਰ ਸਾਤੂ । ਭ੭ ।) ਸਤਿਗਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਕਹਿੰਦੇ % ੍ਰਨ ਜਿਹੜਾ ਉਸ ਸਕੂਪ ਦਾ ਪੂਰਨ ਕਰਨ ਕਰਨਾ ਹੈ ਇਹ (ਕਰੜਾ) ਕਨ੍ਹਾਂ ਹੈ ਹਨ ਜਿਹੜਾ ਉਸ ਸਕੂਪ ਦਾ ਪੂਰਨ ਕਰਨਾ ਹੈ ਇਹ (ਕਰੜਾ) ਕਨ੍ਹਾਂ ਹੈ ਹਨ ਜਿਹੜਾ ਬਸ ਸਰੂਚ ਦੇ ਭੂੰਟਣਾ ਜਾ ਸੋਨੂੰ ਦੇ ਗਹਿਣੇ ਦਾ ਘੜਨਾ ਕਨ। ਐਨਾ ਹੈ, ਜਿੰਨਾ ਸਾਰ ਲੱਕੇ ਦਾ ਕੁੰਟਣਾ ਜਾ ਸੋਨੂੰ ਦੇ ਗਹਿਣੇ ਦਾ ਘੜਨਾ ਕਨ। ਅਨਾ ਹ, ਜਿਨਾ ਸਹਿਰ ਉਸ ਸਰੂਪ ਦਾ ਕਥਨ ਕਰਨਾ, ਬਹੁੰਤ ਕਠਨ ਹੈ ਭਾਵ ਵੈ ਹੋਵਾ ਹੈ, ਏਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਉਸ ਸਰੂਪ ਦਾ ਕਥਨ ਕਰਨਾ, ਬਹੁੰਤ ਕਠਨ ਹੈ ਭਾਵ ਵੈ ੍ਰਿੰਦਾ ਹੈ . ਏਸ ਪ੍ਰੇਕ ਕਰਾ । ਜਿਨਾ ਨੇ ਉਸ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਸਕੂਪ ਦੇ ਤਾਨਾਂ । ਕਬਨ ਨਹੀਂ ਕੀਵਾਂ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਜਿਨਾ ਨੇ ਉਸ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਸਕੂਪ ਦੇ ਤਾਨਾਂ । ਕਬਨ ਨਹਾਂ ਕਾਨ ਜਾ ਮਹਾ ਕਬਨ ਨਹਾਂ ਕਾਨ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਉਹ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਸ ਸਾਰ ਦੂਪ ਦਾ ਲਬਣਾ ਕਿਹਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਗਿਆਨ ਸ਼ਹੂਪ ਦਾ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਕਮਾਈ ਕਰਨੀ ਵੀ ਬਾਤ ਕਸਤੀ ਹੈ। ਉਥੇ

ਕਰਮ ਖੰਡ - ਬਖ਼ਸ਼ਿਸ ਦੇ ਖੰਡ ਵਿਚ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਸਰਪ ਤਾਂ ਹਾਪਕੀ ਵਲ ਪੰਥ ਹਨ। ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰੇ ਹਿਰਦੇ ਰੂਪੀ ਆਕਾਸ਼ ਵਿਚੋਂ ਜਿਵ ਵਰਕੇ ਚੋਟ ਜੀ ਹਾਨਾਂ ਚੋਂ ਕਿਸਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਵ੍ਹਾਂ ਜਾਂਤ ਆਵਾਂ ਜਦ ਮਾਜਦ ਦਰਤਨ ਕਾਰੇ, ਅਵਿੱਚਿਆਂ ਦੀ ਰਾਤ ਮਿਟ ਜ ਜੀ ਹੈ। ਭੇਜਮ ਨੂੰ मा राम् वर्षा तर ने स्व धर्ते तुष्यति हैं जिस हैं है ਜਨ ਪਤਵਾਰ ਵੀ ਲਾਂਹ ਜਿਵਾਨ ਅਤੇ ਉਸ ਹਿਰਦੇ ਵਿਚ ਨੂੰ ਅਨੇ _ਅਨੇ ਅ

FACE CHAIRPANER JAI

ਰਾਜ ਵੇਰ੍ਹ ਜੇ ਹਵਾਲੇ ਹੈ 'ਦੁਸ਼ ਤੁਲਾਰ ਪੁਸ਼ਸ਼ਤ ਦੇ ਦਿਸ਼ਤ ਦਾ ਸ਼੍ਰੂ Same and hillie and in the a same the hand

यो तप मी पर्ग उध (933) N 5 59 ਉ ਜਤ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਾਣਾ ਹੈ। ਪਿਛਲੀਆਂ ਇੱਕ ਪਉੜੀਆਂ ਵਿੱਚ ਮੁਸ਼ਾਰਾਜ ਜਾਂ ਤਿਸ਼ ਜੀ / ਪੰਜ ਚੰਗ क्षत को र उत्ता

9 ਸ਼ਤਿਸੰਗੀ ਦੀ ਅਦਸਥਾ ਪਰਮ ਖਤ ਹੈ।

) ਸਵਕ ਦੀ ਅਵਸਥਾ ਗਿਆਣ ਖੰਤ ੀ

ਰ ਸਿਖ ਦੀ ਅਵਸਥਾਸਰਮ ਚੰਗ ਹੈ

ਝ ਸਨਸਥ ਦੀ ਅਵਸਦ। ਬਖਸ਼ਸ਼ ਦਾ ਖਰੇ ਤਾਮ ਕੰਤ ਹੈ।

ਹ ਰਾਹਮਾਂਬ ਦੀ ਅਵਸਥਾ ਸ਼ਰਬੰਡ ਹੈ। ਭਰੀਆ ਅਵਸਥਾ ਦਾ ਕਥਨ।

ਹੁਣ ਅਗਲੀ ਪਉੜੀ ਵਿਚ ਗਤਮੁੱਖ ਪਿਸ਼ਾਰੇ ਅਤੇ ਸਤਿਗਰਾਂ ਦੀ ਤੇ ਜੀਆਂ ਅਤੀਕ ਅਵਸਥਾ ਦਾ ਕਬਨ ਕਰਨਗੇ। ਜੋ 'ਨਾਨਕ ਨਜ਼ਰੀ ਨੇਜ਼ੀਰ ਨਿ ਸਨ।' ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਹੈ। ਸਤਿਗ੍ਰੂ ਕੀ ਸਾਰੀਆ ਅਵਸਥਾ ਤੋਂ ਅਤੀਤ ਹਨ।

🛶 ਅਠੱਤੀਵੀਂ ਪਉੜੀ ਪ੍ਰਾਰੰਭ 🦶

ਜਤ ਪਾਹਾਰਾ; ਬੀਰਜੂ ਸੁਨਿਆਰੂ॥ ਅਹਰਣਿ ਮਤਿ; ਵੇਜ ਹਬੀਆਰੂ ॥ ਭਉ ਖਲਾ; ਅਗਨਿ ਤਪ ਤਾਉ ॥ ਭਾਂਡਾ ਭਾਉ; ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਤਿਤੁ ਵਾਲਿ ॥ ਘੜੀਐ ਸਬਦੂ; ਸਚੀ ਟਕਸਾਲ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰਮ; ਤਿਨ ਕਾਰ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ; ਨਦਰਿ ਨਿਚਾਲ ॥३੮॥

ਿੜੇਤ ਪਾਠ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ)

ਬੰਧਾ ਸਿੰਚਾਰੇ ਜੀ, ਸਨਿਆ ਭ ਦਾ ਇਕ ਹੀ ਖਲ ਹਿਲ ਹੈ, ਖਲਾ ਨਹਾਂ वनर भी)

ੇ ਜਾਂ / ਜ਼ਰ ਨੇ ਸਹਾਨ ਬਖ਼ਸਿਸ਼ ਕਟ ਕ ਰੱਖ'ਵੀ ਪੜ੍ਹਿ ''ਵਿਕੇਜ਼ ਜੀਵੇਲਬ ਹੈਂਗਿ' ਜ਼ਰ ਜਾਣਵਾ ਅਤੇ ਜਤਦੀ ਪਾੜੇ 'ਅਬਣਿ ਜਦ ਵਿਚ ਜਵਦਾਰਟਾ , 15 ਚਹੀਦੀ ਪਉੜੀ 'ਕਾਵੀ ਵਾਂ 'ਵਿਚ ਵਨੁਸ਼'ਤਸ਼ਾ ਅਵੇਪੈਂਤਵੀ ਦ ਵਾਦ ਸਮ ਸੰਗ ਕਾਂ ਵਿਚ ਸਵ ਹ'ਵ ਸ'- ਸੰਗ ਅਤੇ ਅਵਸਥਾ ਕਹੀ ਹੈ। ਉ

A " H BUCK A CHARLES CONTRACTOR SECTION OF THE SECT ੇ ਹੈ। ਪ੍ਰਾਵਾਰ ਜੀ ਸਹਿੰ ਵਿੱਚ ਅਸੰਸਕਤ, ਸਵੇਕ ਦੀ ਅਵੰਤਤ ਹਵੇਰ ਸੀ। ਖਤਾਬ ਜੀ ਸਹਿੰ ਵਿੱਚ ਅਸੰਸਕਤ, ਸਵੇਕ ਦੀ ਅਵੰਤਤ भाग के भाग है। है कि मिला स्थाप की अस्तिक का है। भाग कि भाग है। है कि स्थाप स्थाप की अस्तिक का है। ि अर्थः अपनित्र व व्याप्त विश्व प्रश्नामा साम्बन्धती प्रक्रमण की आहेत्. चेत्रमी प्रितित्र के स्वत्र विश्व विश्व प्रमाणिक स्वर्णे कि विश्व विश्व विश्व विश्व विश्व विश्व विश्व विश्व विश् ं का व्यास के त्र विश्व विश्व मुख हिंद रहे. दिवेलाला. व विश्व के त्र विश्व के मुख हिंद रहे. दिवेलाला. व क स्व मार्गा कर है। हो स्व हो आरम्भ स्वी है करे देखा है। विकार सर्वाच्या कार्याच्या स्वी क्षेत्र है। रूप : अधारमा र राम्भ मार्ग को को को असे अस्ट्रिंग स्राह्म स्राह्म स्राह्म ਿਲ ਮਾਂ ਵਿੱਤ ਤਾਰ ਜੀਵਰ ਸਕੇ ਵ ਗਾਇਕਦ ਜੀਕੇ ਨਜ਼ਰੂ । ਇਸ ਮਾਂ ਵਿੱਤ ਤਾਰ ਜੀਵਰ ਸਕੇ ਵ ਗਾਇਕਦ ਜੀਕੇ ਨਜ਼ਰੂ । रिस्मित्र हो । सिनो तसार नी नेंगर ने मुसिली, मेंसेला लें का है। र भूग हो हो से नो तसार नी नेंगर ने मुसिली, मेंसेला लें का है। ਸ਼ੀਜ਼ ਹੈ। ਵਿਚ ਬੁੱਸ ਗਿਆਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਹੀ ਵਾਲੀ ਲਜੋ। ਵਿਸ਼ਾਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਸਿਵਾਈ ਗੁਸ਼ੀ ਗੁਸ਼ਵ ਗਿਲਾਉ ਵਸਦ ਪਾ ਅਤੇ ਜੀਦ ਸ਼ਵਰੀ ਦੀ ਪ੍ਰਪਤੀ ਵਾਸਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾ ਜਿਨ੍ਹਾ ਸਾਹਨਾ ਹੈ। ਮਤ ਹੈ ਉਹ ਸਾਹਨ ਕੋਬਨ ਕੋਰਦੇ ਹਨ। ਤੂੰ) ਉਹ ਸਾਧਨ ਕਰ ਪ੍ਰਸ਼ੰਧ ਤੁਸਰੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਹੈ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਦ ਜੀ । ਸਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਸ਼ੰਧ ਤੁਸਰੀ ਕਰਤ ਪ੍ਰਸਾਵ ਸਮਾਧਾ ਬੁਹਮ ਗਿਆਨ ਰੂਪੀ ਗਹਿਤ ਦੀ ਘੜਨਾ ਬੜਾ ਹੀ ਕਠਨ ਕਬਣ ਕੀ_{ਚਾ ਹੈ} ਬੂਰਮ ਗਲਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਚੋਸ਼ ਦ ਘੜਨ ਦੀ ਵਸਮੱਗਰੀ ਕਥਨ ਕਰ ਜੀ ? ੈਸ਼ਵਰ ਵਾਸ਼ੀ ਪ੍ਰੀਆ ਸਮਾਨ ਸਭ ਪ੍ਰੋਗਰਚ ਸਿੰਘ ਜੀ ਖਾਲਸਾ ਨੇ ਸ਼ਾਂਨਤ ੈਸ਼ਵਾ: ਵਾਸਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸ਼ ਰਾਵਾਰ ਵਿਚ ਅਗੇ ਹਵਾ ਤੇ ਸ਼ਿਆਨ ਦੀ ਸਮਗ੍ਰੀ ਦੇ ਇਹ ਵੀਰ ਗੁਣੂ _ਹੁ ਰਾਵਾਰ ਵਿਚ ਅਗੇ ਹਵਾ ਤੇ ਸ਼ਿਆਨ करण संदर्भ र १०५ में वन्ति । ब्रह्म किस नम् उन के ब्रह्म (্ত্ত সংগ্ৰাপন্ত আৰু প্ৰত্নতি কলা কুৰু ्र व र किस साम साम साम कर का मण ३+ असम्बस्तानर 1 भा T + 10 CHAP 1 H A / 2" F 3 10"; , व व पर १ वास्त तथ स्टाहा , सम्बन्दित सा पूर क्षांच्या स्वयं च्या P 2 1 1 1 15 3 2 1 1 2 1 1 2 2 2 1 ਪੂਰ ਹੋਏ ਮੁਝ ਅਤੇ ਤਿੰਸ ਦੇ ਵ 8 - 118 + 31 1 Hay 1, 4 existi e Skin haddaehahaha sahhadilk hahahahahahahahah

ਰਾ ਸ਼ਘੂ ਸਾਹਿਬ ਉ-ਤਰ:-*ਜਤੁ ਪਾਹਾਰਾ;-(ਸ਼ਬ) ਜਿਸ ਆ ਦਾ ਹਰਨ , . ਜ਼ਰਾਵਿਆ ਵਲੋਂ ਰੇਕਣਾ, ਵਿਭਚਾਰ ਤੇ ਐੱਟਟ ਵੱਲੋਂ ਬਰਕਾਰ । ਜ਼ਰਾਵਿਆਰ ਹੈ:-ਗਰਦਾ : ਅਵਾ : ਬਿਸਰਨ : ਕੀਰਕਾ, ਚਿਕਾਨ : ਸਕਾ, ਹੈ। दिन्द प्रत्याचन प्रतित्र नेत्र व्यव क्षा र ना PATE 1, [FO LH AS 4 4 4] ਮੁਕਾ ਨਾ ਜੋ ਅਤੇ ਹੋਇ ਪਰ ਨਾਵੇਂ ਹਾਂ ਵਿੱਕ ਕਰਨ। ਮੁਕਾ ਨਾ ਜੋ ਅਤੇ ਹੋਇ ਪਰ ਨਾਵੇਂ ਹਾਂ ਵਿੱਕ ਕਰਨ। framines Rugal mattil & sala of franch has ma ਨਿਤ ਸਾਪਦ ਹਵਾਲਾ ਇਸ਼ਪੀਆਂ ਵੱਕੀਆਂ ਨੂੰ ਮਾਵਾ, ਬਰਤਰ ਕੀਆਂ ਨੇ ਕਰੀਆਂ ਹੈ। ਹਵਾਲੇ ਸਕੀਆਂ ਦੀਆਂ ਬਜੰਬ ਹਿੰਹ ਕਣਾ ਅਤੇ ਛਟੀਆਂ ਨੂੰ ਸਕੀਆਂ ਧੀਆਂ ਮੁਸੰਬੇ। ਕਿਹੇ ਭਰ ਵਸਤ ਅੰਗ ਦੇ ਇਹ ਉਪਦੇਸ਼ ਫ਼ੋਰਮ ਵਿਲਾ ਹੈ। ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਜਾਂ ਜਾਂ ਜਾਂ ਸੁਖੰ ੁਰ, 'ਸਾਹਿ ਜਬ ਤੋਂ ਮੁਸ਼ ਧਰੀ, ਬਚਨ ਜੁਰ ਦੂਏ ਮਿਰ। ਪੂਰ ਇਹੈ ਪ੍ਰਨ ਤਹਿ ਪ੍ਰਨ ਜਬ ਲਗ ਘਟ ਬਾਰੇ. ਨਿਜ਼ ਨਾਰੀ ਕੇ ਸਾਬ ਨੇਹ ਕਮ ਕਿੱਤੇ ਬਵੀਕਰ। ਪਰ ਨਾਰੀ ਕੀ ਸੇਜ਼ ਤੂਲਿ ਸਪਨੇ ਹੈ ਨ ਜੇਲ ਹੈ ਕਬਾ:-'ਸ਼ ਗਿਤਾਤੀ ਜੋ ਨਿਗ੍ਰ ਕਰ ॥ ਜੰਪ ਤੁਹ ਸੰਜਮ ਭਰਿਸ਼ਾ ਕਰੇ।' ਕਿਹਾ ਵਿਕਾਰੀ ਆਦਮੀ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਨਕਦੇ 'ਟਕਾਰਾਕ ਕਰ। ਜਿਹੜ ਵਿਕਾਰੀ ਆਦਮੀ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਨਕਦੇ 'ਟਕਾਰਾਕ ਕਰ। ਂ ਤਵਾ, ਚੰਚਲ ਵਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਧੀਤਜ਼ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹਿੰਦਾ ਜਿਸ ਕਸ਼ ਹੋਰ ਵਿਚ ਲਹੂ। ਵਧੰਕ ਹੋਵ ਉਸ ਦਾ ਮਨ ਚੌਚਲ ਹਨਿੰਦਾ ਹੈ, ਵਿਕਦਾ ਹੈ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਸਦ ਵਰਕ ਹਵੇ, ਉਹ ਉਆਦਾ, ਸੁੱਤਾ ਹੀ ਜਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਦੀ ਜਿਕਾਰਾਰ ਾ ਹੁੰਸ਼ਤਦਾ। ਜਿਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਬ੍ਰਹਮਰੋਕਰ ਕੁਸ਼ੰਸ਼ ਹਵੇ ਉਹ ਹੀ ਧੀਰਜ਼ । ਾ ਹੈ। ਉੱਦਮ ਨਾਲ ਕਮਾਈ ਭੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਨ ਤੁਦਸ਼ਵਿਚ ਵਿਸ਼ੇ ਪਾਪਤ ਹੋ ਜਾਣ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਜਾਰੀ ਤੇ ਨਾਹੋਵੇ ਜ਼ਵੇਕ ਗੀ ਜੋਤ ਰੱਖੋ, ਵਿਸ਼ਿਆ ਵਿਚ ਸੰਵਰਤ ਨਾ ਹਵੇਂ ਜਿਵੇਂ ਮੁਤਿਗਰ ਾਤ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਨੇ ਆਪ ਜਤ ਰੁੱਖ ਕੇ ਸਵਾਲਾ ਦੀ ਮੁਜ਼ਾਲਾ ਪ੍ਰਮਣਾਆਂ ਦ ਼ । ਸੰਬਿਆ ਦਿਤੀ ਸੀ। ਯਥਾ:~ 'ਗਾਲਹ ਪੂਰਰੀ ਰਾਜ ਕੁਆਵਿਕ ! (ਅੰਗ ੧੨੮੭) , 2 2 4 ' M H T . . . and a single the the the the succession of the single the in it

. . 2 21

ਕੀ ਜਪੂ ਜੀ ਸਾਹਿਬ

ਸ਼੍ਰੀ ਜਪੂ ਜਾ ਜ ਰਗਜ਼ਮਤਿ ਸਤ੍ਰਿਤ ਅਚਲ ਹੈ ਜ਼ਰੂਰਿਤ ਦੀ ਸਮਾਨਤ ਨੂੰ ਨਰਨਵ ਸ਼ਬਾ :- 'ਚਾਰਮਤਿ ਮਤਿ ਅਚਲ ਹੈ ਚੁਸਾਇ ਨੇ ਸ਼ਬੇ ਕਿਏ। । अहर) ਹੋਈ :- ਰਾਹਮ । ਵੇਦਾ ਵਿਚ ਅੱਸੀ ਹਜ਼ਾਰ ਮਜ਼ਤੀ ਕਰਮ ਬਾਂਡ ਨੂੰ ਕਸ਼ਤ ਕਰਜੀ ੧ (ੇ ਵਿੱਚ ਜਿਹੜਾ ਆਹ ਕੰਮ ਕਰਜ਼ਾ ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਕਾਲ ਹੈ ਕਰਨ ਕਰਜ਼ੀ ਨੇ ਇੱਕ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਜਿਹੜਾ ਆਹ ਕੰਮ ਕਰਜ਼ਾ ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਕਾਲ ਹੈ। ਕੁਸ਼ ਹੈ। ਤਿੰਦ ਹੋਤਾ ਸਮਾ ਦਿਹ ਫਲ ਹੈ। ਇਹ ਜਾਂਦੇ ਦੀ ਮਾਲਨ ਹੈ। ਸੰਸ਼ਿਆ ਨਾ। ਕਰੋਗਾ ਚਲਾ 9 ਅਤੇ ਕਿਤੇ ਜੰਗ ਵਿਚ ਕੀਵ ਦਾ ਮਾਤਨਾ ਪੰਨ ਦਾ ਸਮਨਾ ਹੈ। ਦੇ ਸਿਆ 9 ਅਤੇ ਕਿਤੇ ਜੰਗ ਵਿਚ ਕੀਵ ਦਾ ਮਾਤਨਾ ਪੰਨ ਦਾ ਸਮਨਾ ਹੈ। ਦੇ ਸਿਆ ਤੇ ਅਤੇ ਕਿਤ ਲਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦੇ ਉਹ ਹੈ। ਸਾਲ ਸਕਾਰ ਕਿ ਜਿਸ ਜੀਣ ਤੋਂ ਨ ਜੰਗ ਵਿਚ ਲਾਜ਼ਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦੇ ਉਹ ਹੈ। ਸਾਲ ਸਤ੍ਹਾ ਵਿਚ ਵਸ ਕੇ ਮੈਂਚ ਤ ਰਹਾ ਵਿਚ ਹੈ। ਇਣਾ ਦਾ ਉੱਤਰ ਕਈਰ ਸ਼ਾਹਿਬ ਦੀ ਨਰ੍ਹਾਂ ਦਿਤ ਹੈ। ਹੈ। ਇਣਾ ਦੇ ਉੱਤਰ ਕਈਰ ਸ਼ਾਹਿਬ ਦੀ ਨਰ੍ਹਾਂ ਦਿਤ ਹੈ THE PRICE HATTER I AND HEAD WITH A STATE OF THE STATE OF

ਅ, ਨਾਲ ਕਰ ਸਪ੍ਰਿਤ ਕਪਾ ਸਾਨ। ਕਿ, ਕਰ ਤੋਂ। ਕੁਸ਼ਾਪਾ।, ਰਰਹਤ)। ਜਾਮਲ ਕਰਨ ਸਪ੍ਰਿਤ ਕਪਾ ਸਮਨ। ਕਿ, ਕਰ ਤੋਂ। ਕੁਸ਼ਾਪਾ।, ਰਰਹਤ)। ੇ ਕਾਈ ਦੀ ਜੀਵਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਦਾਲ ਤਾਂ ਕਸ਼ੇ ਮਨੀ ਸੁਝੇ ਕੋਨ ਹੈ ਕਸ਼ ਸ਼ੀ ਆਪਸ ਕਰ ਕਿਸ਼ ਨੂੰ ਕਰਗੇ ⁹ਕਸਾਈ ਕਿਰ ਉਹ ਤਾਂ ਜਿਹੜੇ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆ ਕਰਨ ਹੈ ਕਸ਼ ਐ. . ਕਿਸ਼ ਨੂੰ ਕਰਗੇ ⁹ਕਸਾਈ ਕਰ ਉਹ ਤਾਂ ਜਿਹੜੇ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆ ਕਰਨ ਵਾਸ ਤਨ੍ਹਾਂ ਸਨੇ ਕਰਨ ਜਜਰ ਵੱਦ ਵਿੱਚ ਜਗ ਕਾਨ ਵੋਲੇ ਹੋਰ ਅਨੁਕ ਰੂਬਰ ਹੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਅਸੀਂ ਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਇਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੀਉਂ ਜੀ ਹੁਊ ਹ ਐਂਦਰੇ ਕੋਈ ਵਜ ਫ਼ਰੀ ਆਦਿ ਨਾਲ ਉਸ ਦਾ ਮੋਹਾ ਕੁੱਦ ਤੋਂ ਹਵਨ ਕਰ ਨੇ ਉਹ ਰਾਉਂ ਸੋ ਸਾਲ ਵਰੀ ਆਦ ਨਾਲ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਉ ਵੀ ਨਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਸੰਘਰ ਜਗ ਵਿਚ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤਕਤ ਕਰ ਹਨ ਹੈ। ਕਿ ਅਸੰਘਰ ਜਗ ਵਿਚ ੁੰਤੇ ਨੂੰ ਕਜਲ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਜੱਭ ਕਰਨ ਵਾਲ ਰਾਜਾ ਤੇ ਰਾਣੀ ਕੋਲ ਹੋਣ ਅੱਗੇ। ਤ ਨੂੰ ਕਰਨ ਹੈ। ਵਿਚਾਵਿਚ ਜੋ ਇਸ ਪ੍ਰਾਵਾਕਸ ਹੋਣ ਅੱਗ ਰੁੱਲ ਲਿਖਣ ਜੰਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਿਚਾਵਿਚ ਜੋ ਇਸ ਪ੍ਰਾਵਾਰ ਦਾਕ ਹਨ ਇਹ ਰੁੱਲ ਲਾਕਰ ਜਾਂਹ ਜੁੰਦੁਆਰਾਂ ਦੀ ਨਿਆਮੀ, ਹਬੱਤਿਆ ਦੀ ਨਿਆਸੀ ਹਨ, ਇਸ ਨੂੰ ਸਣ ਕ ਾਚਤ ਭਣ ਨਾ, ਭੱਟਕੇ ਨਾ ਅਜੇ ਸ਼ਹਿਤ ਸੀ ਦ ਸਪਦਸ਼ ਵਿਚ ਕਾਸਿ ਰਹੇ।

ਵਿਸ਼ ਪਰੇਰ ਵਲਾ ਹਜ਼ਾਤ ਸਾਂਹੇ ਨਾਵਾਂ ਜਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਪਸ਼ਨਾਂ ਉੱਤ ਤਰਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਕਿਤੇ ਸਟਜ ਨੂੰ ਪਾਣੀ, ਕਿਤੇ ਚੇਵਜ ਨੂੰ ਤੇਜ ਜਣ ਬਾਰੇ ਕਰਾਹੈ। ਕਿਵੇਂ ਵਿਆਨ ਕਰਦਾਅੰਗ-ਜੰਵ ਤੇ ਪੀਸ਼ਤ ਨੂੰ ਜਾਇਆ ਹੈ। ਡੇ ਮਾਣਲਾ ਹੈ ਕਿ ਮਾਇਆ ਜਿਹਤੀ ਹੈ ਜਿਹ ਤਾਉਂ ਹੈ ਅਤੇ to ਹੈ ਵਿਆਦ ਦੇ ਜਿਆਦ ਹੈ ਜਾਂ ਹੈ। ਇਸ ਜਾਂਦ ਜੀ ਜੀ ਦਕਸਾ ਦਾ राज्योगी किसा मह राहि लहेगा (स) ਕਰਾ: 'ਕਰਮ ਅਤਰਸ ਵਾਰਾ ਨਿਲ ਜਕਾ ਮਾਂਟ ਰੋਦ ਕਰਾਣ

ਸੰਸਾ ਸਦ ਜਿਹੜੇ ਦਸ ਨਵਾਂ ਜਿਸ ਅਜਿਹੜ ' ਅੰਗ ਤੇਖ਼ਵੀ) ਰਚਾ: "ਬਦ ਕਰਬ ਨਿਲਕ ' ਜਾਂ ਹੈ, ਜਿਸ ਕਾ ਦਿਕਤ ਨ ਜਾਂਦ ' (232) ਨੂੰ with the harmon when he is the water that with

ਅਤੇ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਸਟਾਵਾਂ ਬਦ ਕਵੇਬ ਤੋਂ ਰਹੀਂਹ ਨਿਆਰਾਂ । (35%) ਨੂੰ 'ਕਹਮ ਕਰੀਰ ਕੁਲ ਅਸਟਾਵਾਂ ਸ਼ਕਾਰ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾ ਤੋਂ ਜਿਹੜੀ (35%) ਾਕਰਤ ਕਾਰੀਰ ਕੁੱਲ ਅਸਵਾਧਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾ ਤੋਂ ਚਿਤ ਨੂੰ ਨਿਗਾਰਾ ਹੈ। ਬਵਾਂ ਤ ਕੁੱਸ਼ਾ ਦੀਆਂ ਨਾਨਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾ ਤੋਂ ਚਿਤ ਨੂੰ ਨਿਗਾਰਾ ਹੈ। ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਲ੍ਹ ਪ੍ਰਕਾਰ ਵਦ ਹੈ। ਸ਼ੀਆਰ ਸਿੰਤ ਅਤੇ ਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਪੈਂਦ ਹਨ। ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਲ੍ਹ ਪ੍ਰਕਾਰ ਵਦ ਹੈ। ਸ਼ੀਆਰ ਸਿਆਣ ਸਿਆਣ ਿਵਾਰ ਜਿਸ ਯੂਕਾਰ ਵਵਾਦ ਹੈ। ਕਿਵਾਂ : ਮੁਸਮ ਸਾਮ ਕੀਵੇਂ ਸੂਜਬੂ ਬਭਾਰ ਗਿਆਨ ਧਿਆਣੂ ਨਹੀਂ ਜਾਣੇ । * ਹਵੇਂ: 'ਮਾਸ ਸਾਏ ਕਾਰ ਨੂੰ ਦ ਵਸ ਗਲ ਨੂੰ ਮਨੇ ਕੇ ਸਾਬੇ ਚਾਣ ਲਗੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਕਿ ਸਾਸ ਚਾਣ ਦਾ ਹਕਮ ਵਸ ਗਲ ਨੂੰ ਮਨੇ ਕੇ ਸਾਬੇ ਚਾਣ ਲਗੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਕਿ ਸਾਸ ਚਾਣ ਦਾ ਹਕਮ

ੇ ਮਰ ਇਹ ਤੋਂ ਮੁਕਸਬੰਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਇਹ ਪੰਗਤੀਆਂ ਵੀ ਲਿਖੀਆਂ ਹਨ। ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਤੋਂ ਮੁਕਸਬੰਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਜਿਹ ਪੰਗਤੀਆਂ ਵੀ ਲਿਖੀਆਂ ਹਨ। ੈ ਹੋਰ ਇਹੋ ਪੰਜਾਬ ਦੂਜੇਸ਼ਰ ਦਾ ਤਰ ਧਾਰਨ ਕਰਨਾ ਹੈ ਇਹ ਸਾਜ਼ 'ਤੋਂ ਸਿੰਸ ਆਹਾਰ' ਜਿਹਕਾਂ ਪੁਜੇਸ਼ਰ ਦਾ ਤਰ ਧਾਰਨ ਕਰਨਾ ਹੈ ਇਹ ਸਾਜ਼

ਦਾ ਗੁਸ਼ਨ ਹੈ। 'ਕਚੋਂਟ੍ਰ ਮਾਸ਼ ਕੋਊਣਾ ਸ਼ਾਗ ਕਹਾਣੇ ਕਿਸ ਸਮਿਤ ਹੈ। (੧੨੮ਖ਼, ਼ ਪਕਰੋਗ ਸਾਮ ਕਰਦ (ਕਰੋਗ ਸਾਮ ਕਰਦ (ਕਰੋਗ ਸਾਮ) ਜੋ 'ਹੁਕ ਪ**ਾਇਆ ਨਾ** ਤਕਾਂ, ਉਸ ਸੂਅਰ ਸੋਸ ਗਾਇ ਸ੍ਰੀ'(੧੪੧) ਉਣ ਸਾਸ) ਜੋ ਹਵੇ ਪਰਾਇਆ ਹੋਣ ਦੇ] ਕੇ ਚਾਣਾ ਹੈ, ਇਹ ਮਾਸ਼ ਹੈ ਅਤੇ (ਕਉਣ ਸਾਗ ਕਰਾई) ਫ਼ ਹਰਾਇਆ ਹਕ ਪ ਆਪਣੀ ਦੇਸ਼ਾ ਨੂੰ ਹੋ ਕਿਰਕੇ ਕਰਕੇ ਵਰ ਕੇ ਜੋ ਛਕਣਾ ਹੈ ਇਹ ਸਾਂਗ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਦੇਸ਼ਾ ਨੂੰ ਹੋ ਕਿਰਕੇ ਕਰਕੇ ਵਰ ਕੇ ਜੋ ਛਕਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਂਗ ਹੈ। ਿਆਪਣੀ ਦੀਸ਼ਾ ਨਹਾਂ ਦਾ ਕਾਂ ਰੂੰਘ ਹੁੰਬੰਤਿਆਂ ਦੇ ਸੂਬਿਆਰ ਵੱਜਣਾ ਤੇ ਵੀ ਸਤ੍ਹੇ ਤੋਂ ਨਿਉਂ ਬਦ ਦੇ ਨਾਨਾਂ ਵਾਕਾ ਰੂੰਘ ਹੁੰਬੰਤਿਆਂ ਦੇ ਸੂਬਿਆਰ ਵੱਜਣਾ ਤੇ ਵੀ ਸਤ੍ਹੇ ਤੋਂ ਨੂੰ ਨਿਆਂ ਬਦ ਦੇ ਨਾੜ੍ਹੇ ਕੇ ਅਹਰਣਿਵਾਗ ਜੋ ਅਰੰਕ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਸੁਣ ਕੇ ਚਿੱਤ ਫੌਲਣ ਨੂੰ ਮੈਂ ਦੇਣਾ ਹੈ ਕੇ ਅਹਰਣਿਵਾਗ ਜੋ ਅਰੰਕ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਸੁਣ ਕੇ ਚਿੱਤ ਫੌਲਣ ਨੂੰ ਮੈਂ ਦੇਣਾ ਹੈ ਕ੍ਰਿਕ ਅਹਰਣਿ ਵਾਗਾ ਜਾਂ ਆਉਂ ਪੂਜਨ ਭਰੇਸ਼ਾ ਰੱਖਣਾ ਇਹ ਅਹਰਣਿ ਹੈ, ਜਿਸ ਜ਼ੁਰੂ

ਚੁਪਰ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨ ਰੂਪਾਂ ਗਾਂ 1ਣਾ ਘੜਨਾ ਹੈ।

ਭੂ**ਉ ਖਲਾ:** ਲ੍ਹਾਰ ਦੇ ਪਾਸ ਰਸਤੇ ਦੀਆਂ ਦੇ ਫੂਕਣੀਆਂ ਵਾ ਚੌਕਣੀਆ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਤੋਂ ਸ਼ਾਨਆਰ ਪਾਸ ਇਕ ਹੀ ਖੱਲਾ ਭਾਵ ਫਕਣੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਹਵਾਆਂ ਹਨਵਾਰ ਸ਼ਿੰਗ ਤਜ਼ੇ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜੋ ਦੇ ਹੋਦ ਤਾਂ ਖੋਲਾਂ ਤਿੰਦਾ ਲਾਡ ਕਾਂ ਹੋਵੇ, ਪਰ ਮੁਨਿਆਰਾ ਇਕ ਹਬ ਨਾਲ ਉਸ ਨੂੰ ਹਿਲਾ ਕੇ ਅਗ ਨੂੰ ਸਪੈ ਨ ਕਾਰਦ, ਧਰ ਨਾਲ ਦਾ ਚਾਲ ਕਾਨ ਕਰਨ ਕਰ ਹਵਾ ਦੇਵੇਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸੇਸ਼ਰ ਨੂੰ ਸਾਜ਼-ਹ ਦਿੰਦਾ ਪ੍ਰਸ਼ਮਾ ਦ ਵਾਜ਼ਰ, ਅੰਦਰ ਬਾਹਰ ਜਾਣਣਾ, ਕੇ ਧਾਰ ਕੇ ਸੈਕਲਪ ਨਾ ਦੂਰਨ ਦਣਾ, ਅੰਦ ਕੁ

ਕੈਖਲਾ ਹੈ ਸਥਾ--^{ਰ ਪਲ} 'ਸਕ ਸਟੇਦ' ਸਦ ਵਰਦਾ ਸਬਦਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ '(ਸਕਦੇ, ਅਤ ਕਿਲੇ ਮੋਟੇਦਾ ਵੇਖਦਾ ਕਿਉਂ ਸ਼ਕੀਰ ਪੁਇਆ ਜੋ ਵਿ '(ਅੰਗ ਤਵੇਂ)

ਸਾਖੀ ਕਬਤਰ ਮਾਰਨ ਵਾਲੇ ਦੀ

ਉਤ੍ਹੇ ਭਾਵਾਵਾਨ ਕਿ ਸਧਾਰ ਪਾਸ ਦੇ ਪਰਸ਼ ਆਏ। ਬਣਵੀ ਭਾਵਾਈ ਜੀ ' ਅ , ਜੀ ਜਾਬਆਂ ਬਾਰਬ ਦੇ ਆਪਣ ਚੋਲੇ ਬਣਾਉ। ਸਾਧ । ਉਹ , ਜੀ " NA BER STREAMS WALL

∟ੇ ਜਪੂ ਜੀ ਸਾਹਿਬ

ਹਾਰਿਆ ਕਰਨ ਵਾਸ਼ਤੇ ਦੇ ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਕ ਇਗ ਕਰੂਤਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ

ਜਾਰ ਕਾ ਲਾਜ਼ਰ ਜੋਵਾਂ ਸੰਕਸੂਤਰ ਲੈ ਕਾ ਚਲੇ ਗਏ। ਇਕ ਨੇ ਕੰਧ ਕਾਰੀ ਸਿੰਘ ਹੈ ਕਾ ਕਸ਼ਤਰ ਹੋਰ ਹੈ ਮਹੇਤ ਜਿਸੀ। ਅਤੇ ਆ ਕ ਤਿਹਾ, ਸੀ। ਮੰਨੂੰ ਸਨਾ ਜਲਾ ਦੀ ਹੋਰਦੇਨ ਬਦ ਹੈ। ਕੁਣਾਉ, ਕਿਉਂ ਕਿ ਮੈਂ 3 ਮਾਤਾ ਚੌਕਮ ਮੰਨ ਕ ਰਹਿਆ ਹੈ। ਕੁਸਤਰ ਸਭ ਹੈ। ਕੁਣਾਉ, ਕਿਉਂ ਕਿ ਮੈਂ 3 ਮਾਤਾ ਚੌਕਮ ਸੰਨ ਕ ਰਹਿਆ ਹੈ। ਕੁਸਤਰ ਸਭ ਹੈ। ਬਣਾਉ, ਕਿਥਾ ਸ ਕਿਸਾਇਆ ਹਾਂ। ਮੌਤਾ ਨ ਕਿਹਾ, ਭਾਮੀ ਤਿੱਠ ਜਾਉ, ਜਮ੍ਹਨ ਦੀ ਆ ਜਾਣ ਦ

ਰਨਾ ਹੀ ਚਖਾਸ ਦਾ ਹੈ। ਦੁਸ਼ਰਾ ਆਦਮੀ ਕਸ ਦਰ ਚੰਕੇ ਰਹਾ ਪਿਆ, ਕੋਡ ਉਸ ਦੇਸ਼ ਵੇਖ ਹੈ। ਸਨ। ਜਾਂ ਵਿੱ ਦੁਸ਼ਰਾ ਅਦਮੀ ਕਸ ਦਰ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹੈ। ਉ। ਸ਼ੁਜ਼ਤੂ ਜੁੰਗਲ ਵਿਚ ਜਲਾ ਗਿਆ ਗੁਣ, ਸੁਸ਼ ਨਾਲ ਨੇ ਮੂੰ, ਵਕਦ ਸ਼ੁਦ ਜੇ । ਜਲਾ ਆਈ ਜਲਾ ਗੁਣ ਸਾਹਿਤ ਜ਼ੁਸ਼ਤ ਨੇ ਮੂੰ, ਵਕਦ ਸੁਦ ਜਥੇ । ਉਂ ਸ਼ਮਾਰ ਕਰਾ ਹੁੰਡੀ ਵੇਖਦ ਸਨ। ਇਸ ਵਾਸ਼ਤੇ ਉਸ ਦੀ ਨਾ ਮਾਰਿਆ। ਤੇ ਇਕ ਗਰਾ ਵਿਚ ਰੋਕਾ ਗਿਆ। ਅੰਦੇ, ਸਾਚਣ ਲਾਗਾ ਪਾ ਉੱਤੇ ਕੁਝ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ। ਵਿਚ ਤੋਂ ਹੁਣੀ ਵਰਦ ਸਾਹਾ ਵਖ ਵਿਰ ਉਸ ਨੇ ਕੁਨੂਬਰ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾ ਬੰਟ ਕੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਮੀਚੀ ਵੇਖ ਵਿੱਚ ਦਸ ਫ਼ਸ਼ੀਆਂ ਅਤੇ ਵੀਚ ਰਿਆ ਕਿ 1ਣ ਕੌਸੀ ਵੇਖਣ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਨੂੰ ਕਸ਼ੇਚਰ ਨੂੰ ਜੋ ਲਾਸ਼ ਸਾਰਨ ਵਾਸਤ)ੱਚ ਵਿਚ ਧੌਣ ਫੜ ਲਈ ਇਸ ਗ੍ਰੇਗਮਰ ਦੇ ਅੰਦਰੀ ਆਵਾਜ਼ ਨੂੰ ਸਾਰਨ ਵਨ ਆਈ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਨਾ ਮਾਰ। ਕਥਾ :-ਮਿਲ੍ਹਾ ਕਾ ਮਾਲਤ ਕਰੇ ਹਾਡੇ ।

ਵਿਸ਼ ਨੇ ਵੀਚਾਇਆ ਕਿ ਵਾਹਿਤ ਨੂੰ ਅੰਦਰਾ ਆਵਾਜ਼ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਹ 🐉 ਸਤਤ-ਵਿਆਪੀ ਹੈ ਜੇ ਕਿ ਸਭ ਨੂੰ ਵਖ, ਸਣ ਤੇ ਪ੍ਰੇਚ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਤੋਂ ਭਾਰ ਭੀ ਜਗਾ ਅਜੇਹੀ ਨਹੀਂ ਜਿਥੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਨਾ ਵੇਖਦਾ ਹੋਵੇਂ ਮਹਾ ਪ੍ਰਖਾ ਨੇ ਭਾ ਤਾ ਸੀ ਕਿ ਓਬ ਆਰਨਾ ਹੈ, ਜਿਵ ਕੋਈ ਨਾਵੇਜ਼ ਇਸ ਲਈ

ਉਹ ਗੁਵਸਥ ਕੁਸ਼ੇਕਰ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲੂੰ ਕੇ ਸੂੰਤਾਂ ਤੇ ਪਾਸ ਆਇਆ ਤੇ ਬੁਣਤੀ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮਹਾਵਾਜ ੂੰ ਦੇਸ਼ਾ ਲਗਾਨ ਜਹੇ ਜ ਵਵਾਲ ਪਰ ਕਬੇਤਰ ਸੂਰੇ ਹਾਲੇ ਹੋ ਜਹਾਵਾਜ਼ ਤੋਂ ਕਿਸ਼ਾ ਲਗਾਨ ਨਾ ਮਰ ਸਕਦਾ। ਕਿਉਂ ਕਿ ਜਿਸ ਕੌੜੀ ਕੀ ਨਹਾਂ ਵਸਦਾ ਉੱਤੇ ਮਸਤ ਵਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਮੁਣ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਭਾਸੀ। ਉਚਸਾ ਬਣੁਕ ਦੇ ਨ ਇਕ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਸਸਟ ਵਿਧਵਸ ਜਿਹਾ ਤੇ ਪਸਨ ਹੋਕੇ ਜਰ ਕਰ ਦੇ ਜਿਤਾ। ਹੈ ਰਚਤਰ ਮਾਰਦ ਵਾਲਾ ਕਿ ਦਿੱਖਾ। ਮੁਟੇ ਉੱਚਲ ਨੂੰ ਖ ਰੇਲਾ ਬੁੱਚ ਉੱ ਲਾਲਿਆ ਹੈ। ਲ ਤੇ ਪੋਰੋਪ ਰਿਜ ਸੰਨ ਕੇ ਇਸ ਸਾਹੇ ਹੈ ਹਨ ਹੈ ਕੋਸਟਰ ਸਾਰ ਕਿਸਾਇਆ , ਮਹਾਂ ਬਰਬਾਰਿਸ਼ਾਂ ਰਹਾਂ ਹੈ ! ਅਮੀਂ ਤਨ੍ਹੇ ਚਲਾ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਣਾ, ਕ ਕਰਨ ਆਰਨ ਵਾਰਾ ਸ਼ਾਜੀ ਹੀ ਜਾ ਜਨ ਮਰੋਤ ਤਾਂ ਸਮੀ' ਕਨੂੰ ਚੇਲਾ ਬਣਾਉਣ

No selections and selections are selected as a selection of the selection and selections are selected as a selection of the selection and selections are selected as a selection of the selection and selections are selected as a selection of the selection and selections are selected as a selection of the selection and selections are selected as a selection of the selection and selections are selected as a selection of the selection and selection are selected as a selection of the selection and selection are selected as a selection of the selection and selection are selected as a selection are selected as a

ਕਿਨ ਹੀ ਰਹੇ ਹੈ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਪ੍ਰਮੁਸ਼ਰ ਸ਼ਾਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਟਰ ਹੈ ਜੋ ਸਾਵੇ ਚੰਗੇ ਸੀ ਦੇ ਕਰਮਨ ਨੂ €> ਤੋਂ ਬਿਲ ਹੀ ਚਗੇ ਜਾਂ. ਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਪ੍ਰਮੁਸ਼ਰ ਸ ਅਮਰਦਾਸ਼ ਕਰ ਵੀ ਦਾ ਹੀ ਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਤਿਗਰੂ ਜੀ। ਉਬ ਜਿਹਾ ਹੈ ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਅਮਰਦਾਸ਼ ਕਰ ਵੀ ਦਾ ਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਤਿਗਰੂ ਜੀ। ਵਿੱਚ ਜਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਾਸਤ ਤੋਂ ਬਚਾਓ ਅਤੇ ਚੌਗ ਕਰਮ ਕਰਾਓ। ਇਊਹ ਕਿਰਪ ਕਰਕੇ 8ੇ ਕਟਮੀ ਤੋਂ ਬਚਾਓ ਅਤੇ ਚੌਗ ਕਰਮ ਕਰਾਓ। ਇਊਹ ਪ੍ਰਸੰਸਰ ਦਾ ਤੇ ਧਾਰਨ ਹੁੰਘ ਖਲਾ ਹੁਣ। ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਅਗਨਿ ਤਪ ਤਾਉਂ ॥-ਕਪ ਰੂਪੀ ਅਰਾਣੀ ਹੈ :-ਅਗਾਨ ਤੱਕ ਕੀ ਇਵਾਗਰਤਾ ਕੀ ਜਾਈਆਂ '(ਕਰਥ ਸੀ ਜੀ) 'ਤੂਪ ਨਾਮ ਕਿਤ ਕੀ ਇਵਾਗਰਤਾ ਕੀ ਜਾਈਆਂ '(ਕਰਥ ਸੀ ਜੀ) ਪ੍ਰੇਸ਼ ਨਾਸ ਦੇ ਕਰਨ ਨੁੱਖ ਅਗਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਅਗਨੀ ਨੂੰ ਭੀ ਕੀ ਖੁੱਲ ਸ਼ੇ ਮਨ ਨੂੰ ਇਕਾਰੀਰ ਕਰਨ ਨੁੱਖ ਅਗਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਅਗਨੀ ਨੂੰ ਭੀ ਕੀ ਖੁੱਲ ਸ਼ੇ ਸਨ ਨੂੰ ਇਕਾਰਕ ਹੈ। ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਵਾ ਨਿਰਣਾ ਹੁੰਦ ਜਾਂ ਅਭਿਆਸ ਰੂਪੀ ਹਵਾ ਦੇ ਕੇ ਜਾਉਣਾ ਹੈ। ਨਾਲ ਸੰਭ ਅਮੌਤ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਹੁੰਦ ਜਾਂ ਅਭਿਆਸ ਰੂਪੀ ਹਵਾ ਦੇ ਕੇ ਜਾਉਣਾ ਹੈ। ਨਾਲ ਸਭ ਅਮਰ (ਵਾਂ) ਅਭਿਆਸ ਕੋਰ ਕੋਰ ਕੇ ਸਾਰ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰਣ ਰੂਪ ਇਸ ਦਾ ਤਾਉਣਾ ਹੈ।

ਭਾੜਾ ਭਾਉ: ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਤਿਤੁ ਢਾਲਿ ॥—ਸ਼ਤਿਕਰਾਂ ਅਤੇ ਵਾਹਿਤ ਭਾੜਾ ਭਾਉ। ਦਾ ਕੇ, ਭਾਉ ਪੰਮ ਹੈ ਇਸ ਨੂੰ , ਭਾਭਾ ਕਨਾਲੀ ਬਨਾਉਣਾ ਕਰੇ । ਭਾਵ ਵਿੰਸ਼ ਨੂੰ ਦਾ ਕੇ, ਭਾਉ ਪੰਮ ਹੈ ਇਸ ਨੂੰ , ਭਾਭਾ ਕਨਾਲੀ ਬਨਾਉਣਾ ਕਰੇ । ਭਾਵ ਵਿੰਸ਼ ਨੂੰ ਦਾ ਕਾਵੀਂ ਦੂ ਪ੍ਰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਕਰਮ ਕਰ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਮੇਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਕਿਹਾ. ਪੁਲਵੀ ਵਿਚ ਕਿਹਨ ਸਭ ਕਰਮ ਕਰ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਮੇਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਕਿਹਾ. ਪਲੇਵੀ ਵਿਚ ਜਿਸਨ ਸਭ ਸ਼ਹੂਰ ਨਿੰਮੂਤਾ ਸ਼ਹੂਰਾ ਸ਼ਹਿਤ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼੍ਰ ਰੂਪੀ ਨਾ ਬਰ- ਸੰਤਗਰਾ ਦੇ ਪ੍ਰਸੰਵਿਚ ਨਿੰਮੂਤਾ ਸ਼ਹੂਰਾ ਸ਼ਹਿਤ ਹੈ। ਇਹ ਸ੍ਮ ਰੂਪੀ

ਭਿਾਰਨਾਨਾਨਰਾ (ਅੰਮ੍ਰਿਟਰਿਟਰਾਲਿ।)(ਵਿਤ੍ਰਿਸ ਪ੍ਰੇਮ ਰੂਪੀ ਭਾਰੇ ਵਿਚ ਅੰਮ੍ਰਿਟ (ਅੰਮ੍ਰਿਟਰਿਟਰਾਲਿ।) ਭੀਤਾ ਬਨਾਣਾ ਤਰੇ। ਸ਼ਤਿਰਕਾ ਦਾ ਉਹਦੇਸ਼ (ਵਾਂ, ਨਾਮ ਰਹਾ ਸ਼ੋਨਾ (ਢਾਕਿ, ਢਾਲੇ ਭਾਵ ਪ੍ਰਾਹਤ ਭਰ ਰਗਕਾ ਦਾ ਰਚਦਰ । (ਘੜ੍ਹਾਂ ਸੇ ਸ਼ਰਵ, ਸ਼ਰੀ ਟਕਸ਼ਾਲ। , ਜਿਵਾਂ ਪਾਂਤਜ਼ਾਹ ਦੀ ਟਕਸ਼ਾਲ ਵਿਚ ਕੋ ਕੁਲ ਦੀਆਂ ਸਹਰ ਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਹੁੰਹੇ ਅਤੇ ਜੱਸੇ ਦੇ ਪੈਸੇ ਆਦਿਕ ਜਿੱਥੇ _{ਪੜ੍ਹੇ} ਲੈ ਕਨ ਦਾਲ ਲਹਾਰ ਜਾਵਾਨ, 193 ਟਕਸ਼ਾਲ ਵਾ ਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਵੀ ਹੈ। ਪਰ ਸੰਭਗ ਜ ਸਿਰਤ ਜੀਤਾ ਸਾਦ ਨੇ, ਸਤ ਮਗ਼ਕ ਨਵੀ ਸਦੀ ਟਠ ਸਾਲ ਸਦਾ ਅਮਰ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚੇ 'ਮਲ ਕ ਕੂੰ, ਆ ਸੀ, ਨੀ ਤਜ਼³ ਜ਼ਿੰਗਰਆਂ ਦੀ ਜੰਦਰ ਘਾੜਤ ਘੜੀ ਦਾਦੀ ਹੈ। ਜਿਵ –

व वासी - उसे हो विभिन्ने स्वनाधिय साम र व असावा ਅਪ ਵਾਰਿਕ ਬਚਨ ਅਤੇ ਦੇਅ ਨੂੰ ਬਹੁ-ਬਚਨ ਕਹਿਤ। ਹੈ। ਸਦ ਜੇ ਜੋਜ਼ अस्टर रहे अधी वर्षाची मिस्सी है।

a , गुजी - एक साम्यम प्रिय सेंग वि । वी र प्रशास क्रिक ਕਧ ਜਾਂਹ ਵਿਲਾ ਜੇ, ਮੁਲ ਹੀ ਮਣੀ ਜੀ ਲਿਖਿਕ ਵਲਾ ਹੈ ਤੇ ਤੁ ** * * , * * *

ਬੀ ਜਦ ਜੀ ਸਾਹਿਬ

一

भेग्यत कि एक प्रत्ये प्रतिकार कि जिल्ला कि जि ਤ ਬਹਿਰੀ !- ਸਾਧ ਸੰਗਰ ਵਿਚ ਚੌਂਕਰੀ ਮਾਰ ਹ ਹਮ ਨੇ ਮੰਤਰ ਨੇ ਨੇ ਮਾਰ ਸ਼ਾਹ ਗੱਲਣ ਤਾਲਿਆ ਲਗਾ ਹੈ ਮਾਰ ਨੇ ਮੰਤਰ ਨੇ ਭ ਬਾਂਦਰਾ - ਅਤੇ ਰਾਜ ਕੰਦੜ ਵਾਲਿਆ ਵਾਗ ਨਾਮ ਨਲ ਫੈਨੇਟ ਨੂੰ ਰਾ ਵਿਧਾਰੇ ਪੈਰਾ ਭਾਰ ਬਾਜ ਕੰਦੜ ਵਾਲਿਆ ਵਾਗ ਨਾਮ ਕੈਨੇਟਾ ਦੀ ਵਿਚ ਰਾ ਵਿਧਾਰ ਕੰਦੜ ਕੇ ਨਹੀਂ ਬੈਨੇਟਾ ਵਿਚ ਕਾਰ ਨਾਮ ਬੈਨੇਟਾ ਦੀ ਵਿਚ ਰਾ ਵਿਧਾਰੇ ਪਰ ਤਰਕ ਕੇ ਨਹੀਂ ਬੈਠਨਾ (ਬਹੁ ਕਲਾਜ ਸਾ ਬਨਨਾ ਚ ਵਿਚ ਕੀ ਅਤੇ ਪਰ ਤੇ ਅਤੇ ਰਹੀ ਬੈਠਨਾ (ਬਹੁ ਕਲਾਜ ਸਾ ਸਾਸਟ ਹੈ। ਰਹਿਸ਼ ਕ ਅਤੇ ਪਰ ਤੋਂ ਅਤੇ ਹਨ। ਬੇਨਰਾ, ਸਕਾਣ ਗਿਆਂ ਦੇ ਗਾ ਸੀ। ਦੇ ਹੈ। ਹਰਿਆਂ ਤੋਂ ਵਿਕੇ ਜਿਹਾ ਗੋਰ ਪਾ ਕੇ ਕੋਰ, ਜਿਹਾ ਤੋਂ ਕੋਰ ਹੈ। हिस्सिति पा व पा ने किये किए उन्त पा के के वह सहिए पा कर है। केहरू पा मान भी किये किए उन्त पा के के वह मान व सहिए हैं।

ਫ਼ ਬਨਣਾ ਹੈ। ਸ਼ਹਿਰਕ ਜੀ ਨੇ ਰਹਿਤਨਾਮ ਵਿਚ ਜੋ ਤਰਮਾਇਆ ਹੈ ਤਿਹਾ ਹੈ। ਲਾ ਰਹਿਣੀ ਦਾ ਲਗੂਰੇ ਵਿਸ਼ਦਗੇ ਹੋ ਲੇਖ ਜ਼ਿਸ਼ ਸਮਾਇਆ ਹੈ ਤਿਹਾ ਹੈ। ਲ ਰੀਹਵਾਰ ਸ਼ਾਹੀ ਜਿਆਰੀ ਹੈ ਲਖ ਵਿਚ ਸਮ ਵਿਚਿਸ਼ਟ ਦੇ ਵਾਜ । ਪੰਜ ਕਰਾਜਾਂ ਦੀ ਜਾਂ 13 ਵਜੇ ਨਹੀਂ ਛੋਕਣੀ। ਪਾ ਵੇਕਜ ਕਥਾ ਹੈ ਕਸਤੇ ਹ ਹੁੰਦਰੀ। ਦੂਜ ਕੇਸੀ' ਕੁਈ ਵਿਹਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ। ਕਿਸ ਦਾ ਜਨਾ ਨਹੀਂ ' ਜ਼ਬਰੀ। ਦੂਜ ਕੇਸੀ ਕੁਲ ਜ਼ਿਲ੍ਹ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ। ਕਿਸ ਦਾ ਜਨਾ ਨਹੀਂ ' ਰੇਸ਼ਣੀ। ਵਰਾ ਸਾਈ ਅੰਮਿਤ ਵਲੇ ਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਕਿਸ਼ਦਾ ਜੇਨਾ ਵਰੀ ਜਿ ਜਵਾਹ ਹੁੰਸੰਸ਼ ਲਈ ਅੰਮਿਤ ਵਲੇ ਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਕਵਿੰਤ੍ਹਾ ਰੇਸ਼ਣੀ ਮੈਂ

ਇਹ ਰਹਿਣੀ ਸਿੱਖਣੀ ਹੈ ;

'ਬੰਤਾ ਸਵਣਾ ਬੇਾਵਣਾ ਬੇਤਾ ਬਲਨ ਗੁਜਮਤਿ ਪਾਏ । (ਵਾਜ ਵੇਟ ਪਾਂ ਪ੍ਰ) ਇਸ ਪ੍ਰਾਰ ਇਹ ਸਕਿਸ਼ਗਰ ਰੂਪੀ ਸੰਗੀ ਟਰਸਾਲ ਵਿਚੋਂ (ਸ਼ਬਰ) ਗੁਰਾ ਨੇ ੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਕਹਿਣਾ, ਸਹਿਣਾ, ਰਹਿਣਾ, ਹਾਂ ,ਦੀ ਆਦਿ ਸ਼ੁਤੇ ਗੁਤਾ ਐ

ਵਾ :-ਗੁਰਾ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਦੁਆਰਾ ਮਨ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤ੍ ਸੂਧ ਕਰਨ ਤੁੱਕ ਗ**ਿਣ** ਦਾ : -38" DI

ਪੂਰਨ. – ਹੈ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ! ਹੋਰ ਵੱਦ ਆਦਿਕਾ ਵਾਗੇ ਇਸ ਟਕਸ਼ਾਲ ਵਰ ਕਈ ਕੋਰੀ ਘਾੜਤ ਤਾ ਨਹੀਂ ਘੜੀ ਜਾਜੀ ?

ਉਤ੍ਹ: - ਜਾ ਸਾਰੇ ਪਾਇਲਾ ਹੁ ਜੀ ਕੀ , ਹੋ, ਗੁਲਾ। ਨਹ ਤਾਂ ਸੰਚ ਦੀ ਪ੍ਰਪਤੀ ਵੇਡ, ਸ਼ੁਰੀ ਤਰਸ਼ਲ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਪ੍ਰੀ ਸਪ੍ਰਿਆਰਾ ਵਿਸ਼ਾਨਸ ਕਰਮ ਰੇਡੇ-ਵਾਲੇ ਕਰਾਵੀ, ਉਪਾਸ਼ਨਾ, ਅਤੇ ਸਰਪ ਦੀ ਲੱਖਰਾ ਹੁੰਦੇ ਗਿਲਤ ਘੜਿਆ। ਵਾਲੇ ਸਰਦ

ਦਸਨ: - ਹੇ ਮਹਾਜਾਜ ਜੀ ! ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਗਹਿਣੇ ਦੀ ਘਾੜਤ ਦੀ ਕਸੀ। , ਕਰਦਾ ਗੋਰੈਂ?

ਉੱਤਰ :-ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰਮੂ: ਤਿਨ ਕਾਰ॥-क पर भवित्रत सो को १७२१त) जिल्ला किन हो है स्टब्स्

LANDER OF SALES AND

प्रधियो ३६ ਜੀ ਬਾ ਬ੍ਰੀ ਬਰੂਰਰ ਜੀ ਬਾ ਬ੍ਰੀ ਬਰੂਰਰ ਜੀ ਬਾ ਬ੍ਰੀ ਬਰੂਰਰ ੇ ਨੂੰ ਕੁਰਮ ਗਿਆਨ ਰੂਪ ਗਹਿਣ ਤੇ ਪੜੇਟ ਨੂੰ ਹੈ, ਵਸ ਕਮਾ^ਰ ਲੀਵੀ ਹੈ, ਕਿਉਂ ਨੂੰ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ ਰੂਪ ਗਹਿਣ ਤੇ ਪੜੇਟ ਨੂੰ ਤਿਕਰ ਦੂਪਿਤ ਹੋਈ ਹੈ। ਵਾਲਿਆ ਨੇ ਕਾਮ) ਨਿਸ਼ਗਾਮ ਕਰਿਸ਼ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਨੇ ਇਹ ਸਤਿਤਾ ਵਾਲਿਆ ਨੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੀ ਜ਼ਿਸ਼ੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਤਿਲ੍ਹੀ ਨੇ ਇਹ रोजन मृद्य उंहा है। ਦਾ ਜਿਹਾਣ ਕਾਲਾ ਸਿਤਰ ਮੀਵੀ ਨਵੀਰ ਵਿਧਾਰਿਸ਼ਟੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਅਤੇ ਤਿਨਾਂ ਨੇ ਇਹ ਸਭਾਵਤੋਂ ਮੀਵੀ ਨਵੀਰ ਵਿਧਾਰਿਸ਼ਟੀ ਹਿਲਾਂ ਨਾਲ ਬਹੁਸ ਗਿਆਣ ਹੈ ਤੇ ਸਭਾਵਤੋਂ ਮੀ ਦੀ ਨਵੀਰ ਵਿਧੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ ਰੂਪੀ ਗ_{ਿੱਧਣਾ} ਨੂੰ ਮਨ ਦੀ ਖਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ ਰੂਪੀ ਗ_{ਿੱਧਣਾ} ਨੂੰ ਰ ਹੈ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ; ਨਕੁਰਿ ਨਿਹਾਲ ॥੩੮॥–_{ਸੀਰ ਗੁਰ} ਨਾ_{ਨਕ} ਨਾਲਕ ਨਵਧਾਰ ਸਮਬਿ (ਨਵਾਰੀ) ਵਾਸਿਸ਼ ਦੀ (ਲਗੀ) ਜਿਹਾ ਹੈ रहती अवसे कि एक ने संसे 15 दल होता सके आपने प्रतास रहते हैं। ਵਿਸ਼ਵੀ ਕਰਕੇ ਨਿ ਪਿਲ ਹੈ। ਜੇਤ ਨੇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇਤ ਨੇ ਪ੍ਰਤਿਕਾਰ, ਵਿੱਕ ਵਾਲ ਵਿਹਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇਤ ਨੇ ਵਿਚੀਰ ਪਾਰ, ਭਵਾਸ਼ ਹੈ। ਜੇਤ ਨੂੰ ਪਾਪਤ ਹੈ ਜੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਕਰੂਪ ਜਾਂ ਭ ਵੱਡੀ ਉੱਚੀ ਦੂਤਿ ਉਤਨਾ ਗੁਰਮਬੰਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ ਜੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਕਰੂਪ ਜਾਂ ਭ ਵੱਡੀ ਉੱਦੀ ਵਾਕ ਦੀ। ਪ੍ਰਾਹਵੀ ਹ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਵਾ:- ਸ਼ਹਿਰਾਰੂ ਜੀ ਕਹਿੰਦੇ 1ਨ ਉਥੇ ਚੁਕਮਚ ਨੇ ਪ੍ਰਾਹਵੀ ਹ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਵਾ:- ਸ਼ਹਿਰਾਰੂ ਜੀ ਕਹਿੰਦੇ 1ਨ ਹੈ ਦੇ ਚੁਕਮਚ ਨੇ ਪ੍ਰਾਹਤੀ ਹ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਵਿਚੀਰ) ਕ੍ਰਿਪਾ ਦਿਸ਼ਣੀ ਕਰ ਕੇ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਣ (ਨਵਕੀ) ਵਧੀ ਗੜ੍ਹੇ ਦੀ (ਨਵੀਰ) ਕ੍ਰਿਪਾ ਨੇ (ਨਿਹਾਲ) ਦੇਖ ਗਿਆਣੇ ੍ਰਸ਼ਰਗ) ਵਾਸ਼ਗ੍ਰੀ ਦਾ ਗਿਆ। ਰੂਪ ਗੁਸ਼ਿਵਾ ਘੜ੍ਹ ਕੇ, ਆਪਣੇ ਸ਼ਰੂਪ ਨੂੰ (ਨਿਹਾਲ) ਦੇਖ ਲਿਆ ਹੈ ਵਾ ਅਪਰ ਮਰੂਪ ਦੇ ਵਿਚ ਲੀਨ ਹੋ ਕੇ ਨਿਹਾਲ ਹੈ ਗਏ ਹਨ ਇਹ ਗਰਮਦ ਆਪਰ ਮਰੂਪ ਦੇ ਵਿਚ ਲੀਨ ਹੈ ਕੇ ਨਿਹਾਲ ਹੈ ਗਏ ਹਨ ਇਹ ਗਰਮਦ ਪਿਆਰੇ ਜਾ ਸ਼ਤਿਗ੍ਰਵਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਅਵੱਸਥਾ ਹੈ। ਅਰਥ ਵ-ਪ੍ਰਸ਼ਨ :-ਹੋ ਸਤਿਗ੍ਰੂ ਜੀ ! ਅਕਾਲ ਪੂਰਖ, ਜੀਵਨ ਮੁਕਰੀ ਨੂੰ ਨੂੰ ਹਾਪਤੀ ਅਤੇ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ ਰੂਪੀ ਗਹਿਣਾ ਘੜਨ ਵਾਸਤੇ ਕਿਹੜੀ ਸਮਣਾ ਪੰ श है इस 19 ਰਿਕਰ '-(ਜੇਤ ਪਾਹਾਰਾ,) ਹੋ ਗੁਰਵਿੱਖ ! ਜਤੂ ਨਾਮ ਹੈ ਤਿਆਰਾ ਜਾ ਨੂੰ

ਜ਼ਿਆਰ ਨਾਮ ਹੈ ਸੰਬਆਸ ਦਾ, ਸੰਨਿਆਸ ਨਾਮ ਹੈ ਵੈਰਾਗ ਦਾ। ਵੇਰਤਕ

ਰਿਨਾ ਰਿਆਰਾ ਨਹੀਂ, ਰਿਆਰਾ ਬਿਨਾ ਸੰਨਿਆਸ ਨਹੀਂ, ਸੰਨਿਆਸ_{ਿਲ} Ħか おJ!

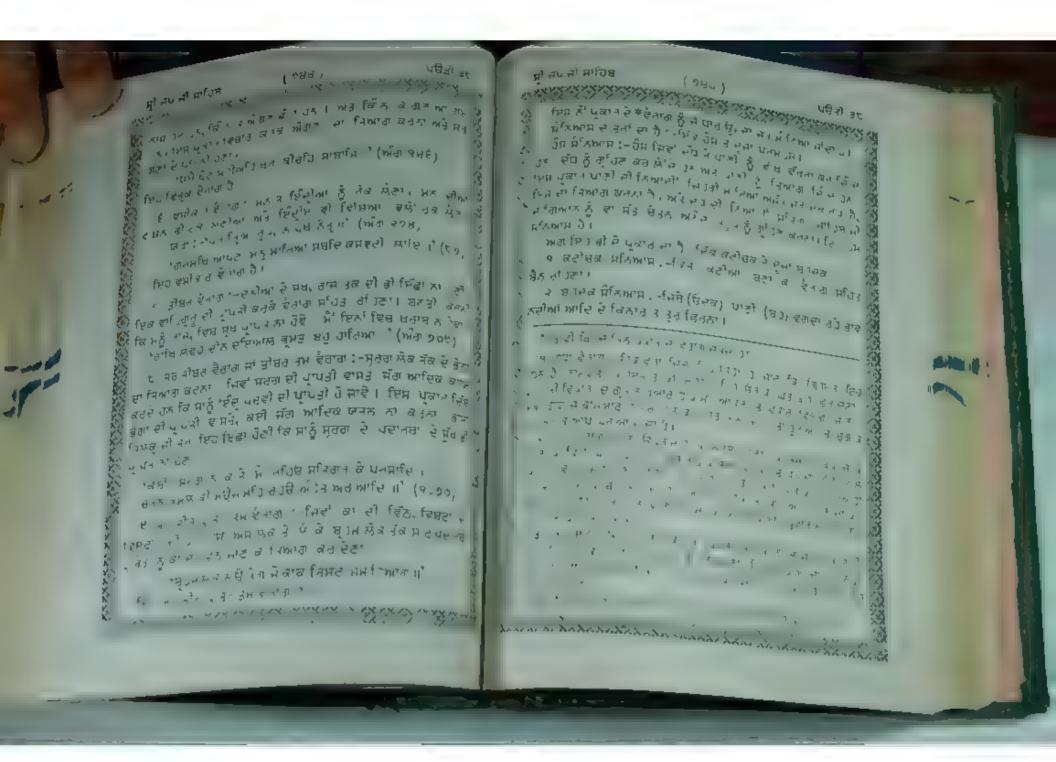
हत व में पवान का है :-

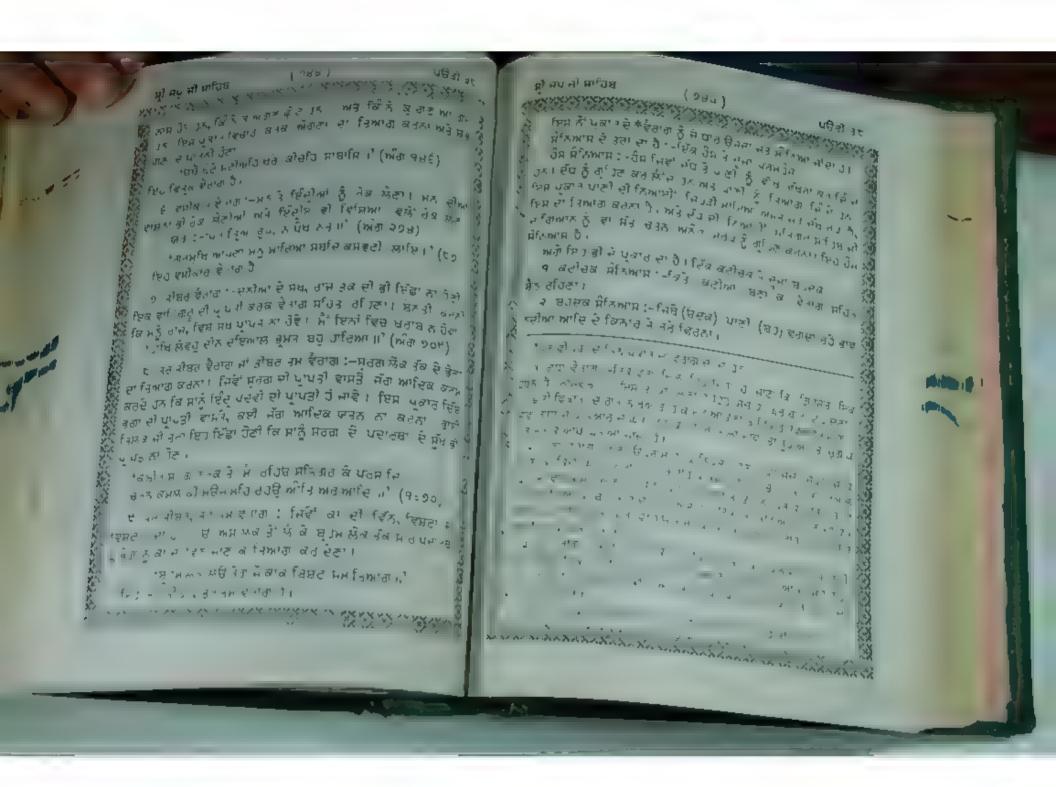
ਵ ਕਰਨ ਵੇਰਰ '- ਜਿਵੇਂ ਕਰਬਰੀ ਜੀ ਨ ਆਪਣੀ ਪਿੰਡ ਘਾ ਨਾਜ਼ ਨਾਲ ਪ ਼ਰਸ਼ਣ ਤੋਂ ਨੇ ਅਰਿਆਕਾਰ ਵੇਖ ਕੇ ਰਾਜ ਵੱਡ ਦਿਤਾ ਸੀ ਵਰਤਲ ਰਾਜ ਭ ਤੋਂ ਖੁਨਾਬ ਦੇ ਸ਼ੋਰਣ ਗ੍ਰਾਵਣ ਕਰਕੇ ਯੋਗ ਧਾਰਣ ਕਰ ਸਿਆ ਜਾ ਕਮ- 'ਦ ਅਚੇ- teਲਾ ਵਿੱਚੇ ਕਾਰਣ ਵੈਰਾਗ ਧਾਮਿਆ। ਇਸ ਕਰਤ

ੂੀ ਜਪ ਜੀ ਸਾਹਿਤ (283) परिज्ञी ३६ ਜ਼ਿਲ੍ਹ ਦਾ ਨਾਮ ਕਾਰਣ ਵੇਰਾਰਾ ਹੈ। ਤ ਮੰਦ ਵਰਾਗ :- ਉਸ ਨੂੰ ਕਾਂ ਤਿੰਦੇ ਤਨ 'ਨ ਕਮਜੇ ਘਰ ਸੰਪਕ ਨਹੀਂ ਤੇ ਮੰਦ ਵਰਾਗ :- ਉਸ ਨੂੰ ਕਾਂ ਤਿੰਦੇ ਤਨ 'ਨ ਕਮਜੇ ਘਰ ਸੰਪਕ ਨਹੀਂ ੇ ਮੌਤ ਮੰਤ ਦ ਰਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਹੀ ਸਰ ਗਰੀ ਪਰ ਦੇ ਪਰ ਦੀ ਹੈ। ਫ਼ੁਮੰਤ ਮੰਤ ਦ ਰਹਾ ਹੈ ? ਜਗੇਤ ਸਿਥਿਆ ਨੇ ਪਰ ਦੀ ਨਿਹੜੇ ਨਾਜ ਮੌਤ ਮਾਂਦੇ ਭਰ ਸ ਜ਼ਰੂਬਾ ਕਿ ਦੇ ਕਿਆ ਹੈ ? ਜਗੇਤ ਮਿਲਿਆ ਹੈ, ਸਰੇ ਕੰਬ ਨਿਵੰਗ ਹੈ ਜ਼ਰੂਬਾ ਕਿ ਦੇ ਕਿਆ ਹੈ ਜ਼ਰੂਬਾ ਹੈ ਜ਼ਰੂਬਾ ਮਹੰਜੀ ੇ ਜਾਂਦੀ, ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕੁ ਨਾਲਾ ਪਾਲ ਹੈ। ਜਿਸ ਕਰ ਨੇ ਸਨਾਂ ਹੈ। ਜਾਂਦੀ, ਕਰਿਤ ਸਾਂਕ ਕਰ ਵੱਡੇ ਕੁ ਨਾਲਾ ਪਾਲ ਹੈ। ਜਿਸ ਕਰ ਨੇ ਸਨਾਂ ਹੈ। ਅਸ਼ਾਇਆ। ਬੁਧਾ ਪਹਿਣ ਦਾ ਹਰਿਆ ਕੁੱਖ ਅਕਾਸ ਵੀ) ਦਾ ਵੀ ਦਾ ਵੀਹ ਪਿਆ ਕੱਬ ਕੋਰਾ ਦੇ ਪਸ਼ਟੀ ਜਿਵੇਂ ਪਰੋਣ ਦੇ ਬੱਲੇ ਨਾਲ ਕੁੱਖ ਉਤਕ, ਵਰਕ ਨਾਲ ਅਕਾਸ਼ ਵਿਚ ਨੇ ਜਿਵ ਬਰਦ ਭੂਜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਜਜ਼ੇ ਪਉਣ ਦੀ ਭੀਚ ਖੰਨ ਜ ਵੇ, ਉਹ ਤਨ ਜੰਚ ਰਜਿਆ ਜਦ ਰਜ਼ ਤਰਾਂ ਧਰਤੀ ਜ ਆ ਰਿਕਰਾ ਹੈ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਵਿਸ਼ਤੀ ਸਰਨ ਤ ਰਨ ਪਦਾਜਰ ਨਾਸ ਹੁੰਦ ਜੇ ਜਿਆਗੀ ਸ਼ੁਦ ਬੈਠਾ ਮਹੁਜ਼ੋ ਜਿਸ ਕੁਜੇ ਵਿਸ਼ ਹੈ ਰੁੱਖ ਰੂਪੀ ਮਰਦਾਰ ਪਾਪਤ ਨਿਆ ਉਂਝ ਤਿੰਗ ਪਿਆਂ ਯੂਜ਼ਾ:-ਾਫ਼ਿਰਦੀ ਫਿਰਦੀ ਦਰ ਦਿਸ਼ਾ ਜਦ ਪ੍ਰਬਵ ਸਨਕਾਨਿ ਜ਼ਿਰੇ ਤਿਨਾ ਮਿਰਕਕੇ ਇਲ ਬੀਨੀ ਅਊ। (ਅੰਗਤਕ) ਇਕ ਇਸਤੀ ਛਰ ਕੇ, ਮੌ ਸੇ ਚਲੀ ਬਣਾ ਬੈਠਾ, ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਸੰਦ ਵੈਰਾਰੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸੇ ਇਸ ਮੰਦ ਵੈਰਾਗ ਵਿਚ ਪਰ x ਜੀ ਫ਼ਤਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਾ ਛਰਵ ਤ ਏਕ ਟਿੰਦ੍ ਵੈਰਾਗ: ਮਨ ਤੇ ਇੰਡੇ ਸ਼ੁਰਿਆ ਪਸ਼ੂ ਵਾਗ ਵਿਰਦੇ ਜਹਣ, ਹਵ ਵੱਕਤ ਭਾਵਾ ਤੇਲ ਰਹਿਣੇ, ਪਰ ਸਹੀਰ ਵਰਕੇ ਬਚ ਰਹਿਣਾ, 'ਮੌਨੀ ਹੁਇ ਬਨਾ ਇਵਾੜੀ ਜ਼ਿਵਦੇ ਬਨਪਨ ਭਾਰ ' (ਅੰਗ ੧੦੦੩) ਇਹ ਏਕ ਇੰਦ ਵਰਾਗ ਹੈ। ਰ ਯਾਮਾਨ ਵੇਰਾਗ :- ਸੱਚ ਤੇ ਬਨ ਦਾ ਨਿਰਣਾ। ਸੱਚ ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਗ੍ਰੀਤਣ ਅਤੇ ਬੜ ਦਾਤਿਆਗ ਕਰਨਾ ਯਬਾ:-ਾਡਰਤ ਕਬੀਰ ਚੇਰਿ ਨੂੰ ਅੰਧਾ ॥ ਸਭਿ ਰਾਮ ਬ੍ਰਠ। ਸਭ ਹੋਂਧਾ । (ਤ੨੬)

I MANUAL .

ਅਸ ਦਾ ਨਾਮ ਯਾਤਮਾਨ ਵੈਰਾਗ ਹੈ , ਰ ਵਿਤ੍ਕ ਵੇਰਾਗ:-ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨੀ ਕਿ ਸੈ ਐਨ ਚਿਰ ਦਾ ਰ ਮਰਾਤ ਅਤੇ ਭੂਜਨ ਸਿਮਰਨ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਮਰੇ ਅੰਦਰੇ ਵਿੱਚ ਕੁਵਿਕਾਰ ਵ

and the least the white of the working ਨੀ ਪਰਮ ਮਿ'-ਪੰਤ (ਮੁਗਿਆ ਦਾ ਵਿਵਚਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੋਦੇ ਹਨ। ਵਾਚ ਖ਼ੁਸ਼ ਪਰਮ ਮਿ'-ਪੰਤ (ਮੁਗਿਆ ਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਹੈ। ਜੀਵ ਈਸ਼ ਦੇ ਕਰ ਗਿਆ। ੂ ਪਰਮ ਮਿ'- ਤਰਾਮਾਬਆਂ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਹੈ ਮਿਬਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀਗੇ ਹੈਦੀ ਹੈ, ਜੀਵ ਈਸ਼ ਦੇ ਭਦ ਗਿਆਨ ਦੀ, ੇ ਅਕਬ ਵਿੱਚ ਕੇ ਸਿੰਬਲ ਵਿੱਚ ਕੀਵ ਦੀ ਅਕਬੰਗਤਾਂ ਛੇ ਵਿਕਾਰ ਜਿਆਗ ਕ ਤਸ ਦਾ ਰਿਆਗ ਕਰ^{ਕਾ} ਹੈ। ਕੀਵ ਦੀ ਅਕਬੰਗਤਾਂ ਛੇ ਵਿਕਾਰ ਜਿਆਗ ਕ ਾਈ ਦਾ ਕਿਆਰਾ ਕਰ ਹੈ। ਅਤੇ ਸੀਨ ਦੀ ਸਹਬੰਗਤਾਂ ਛੇ ਗਣਾ ਗਿਆਰਾ ਕੇ ਤੱਤ ਪਦ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਕਰਨੀ

ਇਹ ਪਰਮ ਨ ਪਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਪਰਮ ਨਿ ਭੀ ਦੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੈ। ਇਕ ਬਿਬਦਿੰਥਾ ਸੰਨਿਆਸ ਅਤੇ

ਹੈ ਇਕ ਕਿੱਤਿਕ ਸੀ।ਅ ਸ ਹੈ। ਕ ਇਰ ਦੌਰਾ ਸ਼ਣਿਆਸ - ਜੋ ਪਉੜੇ ਕੋਗਾ ਸੱਚ ਸਰੂਪ ਹੈ, ਉਸ ਕਾ ਪ੍ਰਮੂਡੀ ਵਾਸ਼ਵੇ, ਬਾਰਾ ਆਇਆ ਦਾ ਅਹੇ ਫੰਡ ਕੇ ਸਭਨਾਂ ਤੋਂ ਨਿਵੇਰਲ ਨੂੰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮੂਡੀ ਵਾਸ਼ਵੇ, ਬਾਰਾ ਆਇਆ ਦਾ ਅਹੇ ਫੰਡ ਕੇ ਸਭਨਾਂ ਤੋਂ ਨਿਵੇਰਲ ਨੂੰ ਨੂੰ ਪੂ ਪੂਰਾ ਵਾਸਤ, ਜਾਣ ਹਰਵਕਤ ਸਾਹਨ ਕਰਨ ਵਿਚ ਲੱਗੇ ਰਹਿਣਾ। ਇਹ ਬਿਸ਼ਦਿੱਖਾ ਮੈਨਿਆਸ ਹੈ , ਉ ਕਵਕਤ ਸੰਧਾਨ ਕਾਰ ਹੈ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਦੇ ਉਸ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤ (ਫੈ ਕ ਵਿੱਚਿਕ ਮੰਨਿਆਸ: ਦਪਉਣ ਜੋਗ ਜੋ ਬ੍ਰਹਮ ਹੈ ਉਸ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤ (ਫੈ ਕਰਕੇ ਭਾਵੇਂ ਚੰਬ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਤਿਆਗ ਦੀ ਲੋਕ ਨਹੀਂ, ਪਟ ਵਿੱਚ ਭੀ ਜੀਵਨ ਕਰਕੇ ਭਾਵੇਂ ਚੰਬ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਤਿਆਗ ਦੀ ਲੋਕ ਨਹੀਂ, ਪਟ ਵਿੱਚ ਭੀ ਜੀਵਨ ਕਰਕ ਭਾਵ ਚਰ ਮਕਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਧੰਸੀ ਵਾਸਤੇ ਸਭਨਾਂ ਪਦਾਰਥਾ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕਾ ਦਿਕ ਅਕਾਲ ਪ੍ਰਖ਼ 🔇 ਵਿਚ ਜੁੜ ਰਹਿਣਾ। ਇਸ ਤਿਆਗ ਦਾ ਨਾਮ ਵਿਚਿਤ ਸੈਨਿਆਸ ਹੈ।

ਇਹ ਚਾਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਤਿਆਰਾ ਹੈ ਾਦਰ ਚਾਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਵੇਰਾਗ ਅਤੇ ਚਾਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਤਿਆਗ ਨੂੰ ਜੋ ਸਾਰਣ ਹੈ ਇਸ ਨੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਵੇਰਾਗ ਅਤੇ ਚਾਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਤਿਆਗ ਨੂੰ ਜੋ ਸਾਰਣ ਹੈ

ਕਰੇ ਉਸ ਦਾ ਕਤ ਸੀਨਿਅ ਜੀਦਾ ਹੈ . ਰ ਦਸ ਦਾ ਸਭਾ ਇਹ ਸਭ ਰੂਪੀ (ਪਾਹਾਰਾਂ) ਭੱਠੀ ਬਣੀ ਹੋਈ ਹੋਵੇਂ ਵਾਹਿਗ੍ਰ ਦੀ ਪਾਪਤੀ ਵੈ

ਰੂਪ ਗਹਿਨ ਘੜਨ ਵਾਸਤੇ

ਰਗਰਨ ਕੜਾ।) ਧਾਰਜ ਵਾਲਾ ਗਣ ਵਾਹਿਗਰੂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਵਾਸਤ 🕏

ਸ਼ਨਿਆਰ ਹੈ। ਹੀਰਜ਼ : -ਚਿੱਤ ਦਾ ਵਿਕਾਉ ਕ ਵ ਸਖ ਦਖ ਵਿਚ ਸਮਾਨ ਬਿਤੀ ਟਖਣੀ।

ਅਰੰਬ ਸ਼ੀਬ fum'ਰ ਜੂਹ ਵਿਆਈ . ' (ਅੰਗ ਦੇਏ)

ਕੈ ਕਿਤ ਜੱਖ ਆ ਬਣੇ ਵਾਵਾਰਿਕ ਕੂਨੂੰ ਵਿਸਾਰ ਨਾ। ਅਤੇ ਸੁਖ ਅਸਤੇ ਤ ੍ਰੇ ਨਜ਼ਾਇਜ਼ਬਾਰਨਾ ਕਰ। ਇਹ ਨਾਕਪਾਕਿ ਵੱਢ ਲਹੂ ਬੇਕਨ, ਉਡਾ ਜ਼ਿਰ੍ਹ ਸ਼ਰਾਦਦੀਆਂ ਸੋਰਮਾ, ਕੀ ਪ੍ਵਾਰ ਹੈ ਆਪਾਂ ਨੂੰ ? (ਨਿਸ ਵਿਆਹ ਜਾੜ੍ਹ ਕੀ ਜਮ ਦੀ ਖ਼ਸ਼ੀ 'ਵਰ ਬੱਕਰ, ਵੇਕਰ ਵੱਚਣੇ, ਸ਼ਰਾਬਾ ਉਸਾਉਣੀਆਂ, ਜਾਂ ਜਿਸ ਦੇ ਸਲਾਈ ਕੋਟਰ ਵਾਲੀ ਸਮੀ ਨਾ ਹੋਵਾ। ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਦਾਰ । ਰੂਪੜ੍ਹੇ ਮੈਂ ਮੇਸ਼ਨਾ ਵੇ, ਧਾਰਨਾ ਆਨ, ਜ਼ਿਕਨਾ ਖੇਰਵੇ, ਕਧਾਨਾਲ ਟੱਕਰਾ ਹੈ ਨ ਜਰ੍ਹੇ SANSALARAMAN KANAKAKAKAKAKA MANA MANAKAKAKA

ਜ਼ੀ ਕੰਪੂ ਜੀ ਮਾਹਿਬ

क्रिज-तम दर्ग । यन स्व न का दिस न)।

मार्ने से के के प्रतिक स्थापन के स्थापन स्थापन

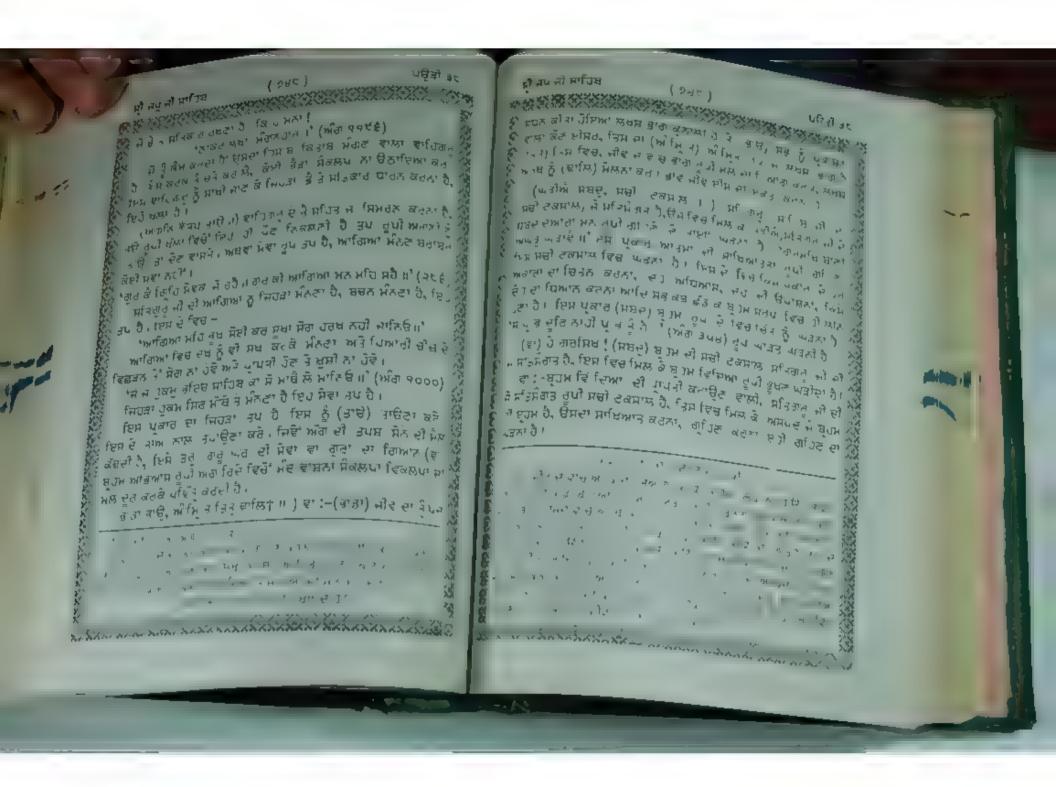
ਜਿਹ ਦੇ ਹੈ ਜਿਹੜੇ ਹੈ ਜਿਹੜੇ ਜੀ ਜਿਹੜੇ क्षित्र प्रतात का लिएक हो का के प्रतान के का अवन कि कि ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦ ਸ਼੍ਰੀਨਆਰ ਪ੍ਰਣਾ ਹੈ। ਮੈਕਰ ਬ੍ਰੀਮ ਵਿਚਿਆ ਹੈ ਗੀ। ਵਾਂ, ਪਰਚ ਰੂਪੀ ਕਸਵੇਰੀ ਤੇ ਸਮਝ ਅੰਤਰ ਜੀ ਤੋਂ ਪਰਨ ਵਾਸਤੇ। ਵਿਚੰਧਰ ਜਿਹ ਦਾ ਜਿਹ ਮੁੱਤ ਵਿਚੰਧਰ ਜੀ ਜ਼ਰੂ ਪਰਨ ਵਾਸਤੇ। ਰਾ, ਪਰਦ ਰਰਣ, ਕਿ ਕੋਬੀਆ ਜਿਸ ਦਾ ਦਿਤ ਸ਼ਵੇਦਿਰ ਜ ਵਲਾ ਹੈ ਕਿ ਨੂੰ ਸਿਸ਼ ਦੀ ਤਰਵ ਰਰਣ, ਕਿ ਕੋਬੀਆ ਜਿਸ ਦਾ ਦਿਤ ਸ਼ਵੇਦਿਰ ਜ ਵਲਾ ਹੈ ਕਿ ਨੂੰ ਸਿਸ਼ ਦੀ ਜਿਸ ਜਿਸ ਦੇ ਜਿਸ ਦੇ ਜਿਸ ਦਾ ਦਿਤ ਸ਼ਵੇਦਿਰ ਜੋ ਵਲਾ ਹੈ ਕਿ ਨੂੰ ਸਿਸ਼ ਦੀ ਤਰਵ ਕਰਨ, ਕਿ ਦਾਰਮ ਫੋਲ ਸਿਖ ਸਤਿਗਜਾ ਅੱਗੇ ਅਜਵਾਸ਼ ਕਰੇ, ਜਨਮਖ ਗ੍ਰਿਕ ਪਾਰਮ ਚੁੱਚ ਫੋਲ ਸਿਖ ਸਤਿਗਜਾ ਅੱਗੇ ਅਜਵਾਸ਼ ਕਰੇ, ਜਨਮਖ ਗ੍ਰਿਕ ਪਾਰਮ ਚੁੱਚ हर प्रियमा प्रकारिकां सी भागे जे वाची पान का ज्या पानते स्था त्रह पंजा पिकारिकां सी भागे जे वाची पान को मी भाग वाची पोना वह हिन्द प्रमा प्रमान । जो लड्डान डोर्ड, अंदेर बंती पोल्स वेहिला हिन्द प्रात सिंहें। ਭਾਵਤਾ ਹੈ ਜੀ ਦ ਸਮ, ਭਾਣੀ ਸੂੜ ਜੀ ਸੀ ਸ਼ੁਸ਼ੀਣ ਹੁਣਾ ਸਫ਼ ਨੂੰ ਉਹਦ ਪਤ ਸਤੇ ਨੂੰ ਤਾਜ਼ਤ ਸਿਆ। ਹੁਕਮ ਮੰਨ ਕੇ ਮ੍ਰੀ ਅੰਮਿਤਸਤ ਆ ਕੇ ਸਰੂ ਕ ਲਗਤ ਵਿਚ ਨਾਸ਼ ਹੋ ਗਿਆ। ਦੂ ਕੁਕਤਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਲੱਗਿਆ। ਹੁਮਰ ਨੇ ਲਗਨਾ ਪਸ਼ ਦਾ ਫਕਨਾ ਵੀ ਵਿਚ ਲ ਕੁਰਤਾ ਦਾ ਸਦ ਭਰਜਿਆ। ਫਿਰ ਸਿਖਾਂ ਤਾਂ ਮੰਗਣਾ ਵੀ ਹਟਾਇਆ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਜਨੇ ਵਕਰਾ ਦਾ ਵਰਾਜ਼ਆ। ਵੱਗ ਲਾਔਦਾ ਹੈ । ਅਖੀਰ ਖ਼) ਵਿਚ ਡਿੰਗਣ ਤੌਕ ਕਰੜੀ ਪ੍ਰਖ਼ ਵਿਚ ਗ ਭੂਗ ਲਾਮ ਦਾ ਹੈ। ਭੂਗੀ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਧੀਰਮ ਰਖਿਆ। ਇਉਂ ਵਾਹਿਗਰੂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਹਤੀ ਜਾ ਗਿਆਨ ਰੂਪੀ ਗਹਿਣਾ ਘੜਨ ਵ ਸਤੇ ਇਹ ਧੀਰਜ਼ ਰੂਪੀ ਸ਼ ਨਆਰ ਹੈ

ੀ ਗਾਰਦ (ਅਹਰਦਿ ਸਤਿ.) ਜਿਹੜੀ (ਸਤਿ, ਬੁੱਧੀ ਹੈ ਇਹ ਅਹਰਦਿ ਵਾਗ ਅਚੋਲ ੍ਰਿਕੀ ਰਾਹੀਂਦੀ ਹੈ। ਵਿਸ਼ੇ ਵਿਸ਼ਣੀ ਬੁਧ ਅਚੱਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਕਵਲ ਆਤਮ ਵਿਸ਼ੌਣੀ ਬੱਧੀ ਹੀ ਅਚੱਲ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।

*ਹਸ ਤੀ ਸਿਰਿ ਜਿਉ ਅੰਕਲੂ ਹੈ ਅਹੁਕੁਣਿ ਜਿਉ ਕਿਸ ਦੇਇ ।

ਮਨ ਤਨ ਆਗ ਜਾਬਿ ਕੇ ਉਕੀ ਸ਼ਿਵ ਕਜੇਬਿ ' ਅੰਗ ਵੇਖਨ) (ਵੱਦ ਹਥੀਆਰ ਜ) 'ਵਦ' ਨਾਮ ਗਿਆਨ ਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਸਤਿਗਰੂ ਜੀ ਮਵਣ ਗਿਆਨ, ਮੰਨਣ ਗਿਆਨ ਤੇ ਨਿਧਿਆਸਣ ਗਿਆਨ ਕਪ ਹੁਸੰਤੇ ਮਾਰਨ ਮਾਵ ਕਾਂਹਣ ਕਿ ਸਿਖਾ ! ਸਵਣ, ਮੇਟਣ, ਮਿਲਹਾਸਾਸਣ ਕਰ ਦਾ ਮੌਤ ਨੂੰ ਅਹਰ ਨੇ ਵੇਂ ਗੇ ਅਚਲ ਹੋ ਹੈ। ਇੱਕ ਨਾ ਕੰਪ ਜੀ। ਇਹ ਕਰਨ ਸਸਕਨ ਹਨ ਦਾ ਅਚਲ ਬੰਧ ਰੂਪ ਅਹੁਰਾਣ ਅਤੇ ਸ਼ਤਿਰਾਗ ਦੇ ਸ਼੍ਰਾਂ ਮੁਖਵਾਕ ਰੂਪ ਰਿਫਿਆ ਮਲ ਬਹਮ ਰਿਆਨ ਰਹੀ ਸ਼ਹਿਰ ਘੜਨਾ ਹੈ.

ਭਰੇ ਖਾਲਾ:) ਵਾਹਿਸਾਨ ੂਰ ਵਕਤ ਹਾਮਰ ਨਾਜਰ ਮਾਣ ਕੇ ਉਸਦ D Benerolaniak akananan akanak kebanak ke Banenolaniak kebanak k

पित्रो ३० क्रामिस कि यह स् The state of the s ਨਿੰਡਿਲ ਸਿਲਦੇ ਸ਼ਿਲਦੇ ਸ਼ਿਲਦੇ ਹੈ। ਜਿਨਾਂ ਤੇ ਸ਼ਿਰਦੇ ਸੀ ਹੈ। ਹੈ। ਹੈ। ਜਿਵ ਸ਼ੁਲੀ ਨਵੀਰ ਸਮੇਸ਼, ਜਿਸ ਲਾਰਾ। ਜਿਲਦੇ ਸੀ ਸਿਲਦੇ ਸੀ ਹੈ। ਹੈ। ਵਾ ਉਹ ਗੁਜਮੁੱਖ ਪਿਆਰ ਵਿਕਾਰ ਪੁਲੇਸ਼ਰ ਹੀ ਨਿਸ਼ਰ ਵੇਂ ਵਾ ਉਹ ਗਾਜਸ ਦਾ ਬਾਸ਼ਨ ਦਿਆਰਾ, ਪਸਸਰ ਜੀ ਨਿਸ਼ਰਿ ਨੂੰ ਜਿਹ ਜੀ ਦੇਵਾਂ ਤੋਂਹ ਜਾਂਤ ਜਿਸ ਜੀ ਨਿਸ਼ਰਿ ਪਾ ਨੂੰ ਜਿਹ ਜੀ ਦੇਵਾਂ ਤੋਂਹ ਜਾਂਤ ਤੇਸ਼ ਜੀ ਨੂੰ ਅਤੇ ਗੁੜੀ ਪਸੈਰ ਪਦ ਵੇਂ ਨੇ ਜੁਣਾ ਗੁਈ ਨੌਜੇ ਸ਼ਸਲ ਜੀ ਨੂੰ ਅਤੇ ਗੁੜੀ ਘਟੋ ਬੀਆਂ ਪਾ ਪਿੰਗ ਪਦ ਵੇਂ ਹੈ ਵਿਲਾਪਕ ਦਿਸ਼ ਪੰਜਾਬਨ। ਪੀ ਨੂੰ ਬੀਰਆਂ ਵਿਚ ਨੇ (ਜਿਵ ਕੋਈ ਨਵਾਰ ਕਰਨ) (ਜਿਵ ਕੋਈ ਨਵਾਰ ਕਰਨ) ਹੈ ਤਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ (ਕਰਮ) ਕਿਸਕਾਮ ਕਰਮ ਕਰਨੇ ਹੈ। (ਨਵਾਰ) ਵਿਧਾ ਵਿਸ਼ਟਾਂ ਦੀ ਪਾਰਤੀ ਰੂਪੀ ਕਾਰ ਕੀਤੀ ਹੈ। ੇ (ਨਵਾਰਾ ਵਿਚਾਰਕ । ਰਗਰ ਕਰਤੇ ਗਿਆਂਤ ਦੀ ਪ੍ਰਾਹਕੀ ਰੂਪੀ ਬਾਰ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਾਰ ਗੁਰੂ ਕਰਨ, ਗਿਆ । ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਕਰਨ, ਗਿਆ । ਗੁਰੂ ਜਿਨ੍ਹਾ ਗੁਰੂ ਸੂਰ ਅਕਾਲ ਪ੍ਰਬਾ ਨੇ (ਨਵਾਰ) ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਿਸਤਾ ਾ ਕੀ ਸੀ ਹੈ ਜੋਹਨਾ ਹੈ। ਬਰਮੀ ਬਰਬਿਸ਼ ਸ਼ਹਿਰਾਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕੀ ਸੀ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਰਾਕੀ ਸੀ ਸੋਹਨਾਂ ਨੇ ਵਰਮੀ ਬਰਬਿਸ਼ ਸ਼ਹਿਰਾਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕੀ ਸੀ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਵ ੇ ਕੀ ਹੈ ਉਹਨਾਂ ਹੈ, ਪਰਨਾਨ ਅਕਤਾ ਵਾਲੀ, ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਟੀ ਜਾਗ ਪਈ ਹੈ ਉਹਨਾ ਤੋਂ ਗਿਆਨ ਵਾਲੀ, ਜੀਵਨ ਅਕਤਾ ਵਾਲੀ, ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਟੀ ਜਾਗ ਪਈ ਹੈ ਉ ਕਬਾ, 'ਮੂਹ ਦੀਰ ਹਰ ਜਿਸਮ ਗੁਰ ਰਾਵਿੰਦ ਜਿੰਘ । ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਵਾਲਾ, ਜਾਵਤ ਲਗੇ ਹੈ। ਉਹਨਾਨ ਜੀਵਨ ਸੁਕਜੀ ਵਾਸ਼ਤ ਅੰਦੀ, ਕਾਂ) ਕਮ ਈ ਕੀ ਕੀ ਹੋਈ ਸਫਲੀ ਹੈ। ਉਹਨਾਨ ਜੀਵਨ ਸੁਕਜੀ ਵਾਸ਼ਤ ਨੂੰਰ ਦੀ ਰਾਹਰ ਹੈ ਜਿਵ੍ਹਾ ਹੈ ਹੈ ਜਿਵ੍ਹਾ करी राइड मा भी है। समस्य है भर देवें के मिया है सर्वात ੇ ਕਾਰਕਮ ਉਣਾ ਕੀ ਹੈ। अती न मो बयवोधन भी ते व भी भागित भी है प होगा उसी है। ਕਾਰਕਮ ਉਣਾ ਕਾਰ (ਕਰਕ ਨਵਰੀ: ਨਵੇਂ ਤੇ ਨਿਸ਼ਾਲ (ਭਵਰ) ਸਵਿਗਾਰ ਨਾਨਕ ਜੇਵ ਨਾ ਕੋਰ ਸਿੰਘ ਕਰਮ ਕੋਰ, ਹੁਸੰਚੇ ਪਾਤਮਾਰ ਜੀ! ਮੈਨੂੰ ਤਾਂ ਮਾਮ ਆਪ ਜੀ ਜਾ ਸਰੂਤ ਹੈ ਤਜ਼ਰ ੀਵੇਂ (ਕ ਤਕ ਮਦਰਾਜ਼ ਹਮਸਤ ਦੀ ਰਿਹਾ ਵਿਸਦੀ ਕਰਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੈ ਕੁ ਹੋਰ ਜੀਵ ਨੇ ਤਵੇਰੀ ਹਮਸਤ ਦੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਉਹ ਤੋਂ ਹੈ ੇ ਵੀ ਹੈ ਨੇ ਨਵਰ (ਨਵਾਰ ਗਿਆਨ ਵਾਲੀ ਦਿਸ਼ਟੀ ਜਾਗ ਪੈਂਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਵੇਲ ਉਹ ਨਿਹਾਵ (ਨਵਾਰ ਗਿਆਨ ਵਾਲੀ ਦਿਸ਼ਟੀ ਜਾਗ ਹੈ ਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਵੇਲ ਉਹ ਨਿਹਾਵ ਲਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਜਦਾ ਅਦ ਜੀ ਪਣਾ ਮੰਗ, ਜਾ ਮਾ ਦਿਸ ਇਕ ਜਿਵੇਂ ਜਾਂ ਤੋਂ ਅਉਂਦਾ ਹੈ। ਜਦ ਅਦ ਜੀ ਪਣਾ ਮੰਗ, ਜਾ ਮਾ ਦਿਸ ਇਕ ਜਿਵੇਂ ਜਾਂ ਤੋਂ ਸਭਦਾ ਹੈ ਤੋਂ ਸਣ ਕੇ ਕਲਗੀਬਰ ਜੀ ਨੇ ਨਾਲ ਮਲਮ ਹੈ ਪੰਦੀ ਵੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਅਉਂਦਾ ਹੈ। (ਨਵਾਰ ਗਿਆਨ ਦਾ: ਨਿੱਤਲ ਦੇਸ਼ਾ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ ਜਾਂਦੇ 35 ਅਤੇ ਉ. ਨ੍ਰੇ ਜਦੇਤਨ ਵਾ: ਨਿੱਤਲ ਦੇਸ਼ਾ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ ਜਾਂਦੇ 35 ਅਤੇ ਉ. ਹੋ ਜਦ ਹਨ ਬਹੁਮ ਬੌਕ ਜਿਸ ਦੇ ਉਕ ਨਿਗਾਹ ਭਰ ਕ ਤੌਕਦੇ ਹਨ (ਬਚਨ ਕਕਨ ਕਾਰ_{ਥਣ} ਬਹੁਮ ਬੌਕ ਜਿਸ ਦੇ ਉਕ ਨਿਗਾਹ ਭਰ ਕਰ ਤਿੰਨ ਗ਼ਰਦਾਰ, ਗਰਮਬਾਦੀ ਔਸ਼ੀ ਸਮਵਿਸ਼ਟੀ ਸੀ ਯਚ.-ਬੁਹਮ ਬੇਕਾਸ਼ਮ ਦੇ ਨਲ ਹੀ ਨਿਹਲ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਐਂਡ ਹੀ) ਉਸਨੂੰ ਵਿਰੋ ਦੇ ਨਲ ਹੀ ਨਿਹਲ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਐਂਡ ਜ਼ਨ ਨ ਨਕ ਹੀਰ ਹੀਰ ਮਿਲ, ਭੁਏ ਗਲਤ ਨੇ ਤਾਲ ਨਿ ਤਾਲ (ਨੇ ਤਾਲਾਂ (ਵਿਤਤ ੍ਹੀ) ਉਸ ਨੂੰ ਜਦੂਰ ਬੁਖਸ਼ਿਸ਼ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹੈ ਜਾਂਦ ਹਨ। ਇਹ ਸ਼ਤਿਗਾਰਾ ਦੀ ਆਪਣੀ ਤੁਰੀਆ ਅਤੇ ਜਨਨਨਕ ਕਰੋ ਸ਼ਰਿ ਹਰਿ ਪੂਰਿ ਦੀਨੀ; ਸ਼ਰਿ ਦੇਖਿ ਨਿਕਟਿ ਹਵੁਰਿ ਨਿਹਾਲ ਨਿਹਲ ਨਿਹਲ ਨਿਹਲ ,' (੯੭੮) (ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ; ਨਦੀਰ ਨਿਹਲ । ਹਵਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਸੰਕਗ੍ਰਾਂ ਜ ਅਵਸਥਾ ਹੈ। ਵਸਥਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਸ੍ਰੀ ਗੜ੍ਹ ਅੰਗਦ ਦੇਵੇਂ ਜੀ ਜਦੇ ਸਮਾਧੀ ਵਿਚਾ ਉਠਿਆ ਕਾਦੇ ਹ ਨਾਨਕ ਦਵ ਜੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਮੇਹਰ ਭਰੀ (ਨਦ ਜੀ) ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨੇ ਲ (ਨਜ਼ਾਜ਼ ਜਿਵ ਮਾਰਤ ਕਰੀ ਰੰਗੀ ਦੁੱਖ ਸਹਿਤ ਸਾਹਮਣੇ ਬੈਠੰ ਹੈਵ, ਉਹ ਸ਼_{ਤਿਰਤ} ਉਸ ਵਲ ਸਮਾਨ ਦਾ ਹੈ ਹੈ ਤੋਂ ਸਾਰੇ ਰੰਗਾਂ ਤੋਂ, ਦੱਖਾਂ ਤੋਂ _{ਰਹਿਤ} ਜੀ ਵੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵਿਸ਼ਟ ਪੈਣ ਤੋਂ ਸਾਰੇ ਰੰਗਾਂ ਤੋਂ, ਦੱਖਾਂ ਤੋਂ _{ਰਹਿਤ} ਜੀ ਦਾ ਆ ਸ੍ਵੇ ਹੈ: ਨੂੰ ਬਰ ਨੂੰ ਹੋ ਕੇ, ਸ਼ੁਖ਼ ਨਾਲ ਆਪੋ ਆਪਣਾ ਘਰਾਂ ਨੂੰ ਤੁਰ ਕੇ ਜਾਂਦੇ। ੧, ਸਾਖੀ ਬਲਦੀ ਚਿਖ਼ਾ ਵਾਲੇ ਪਾਪੀ ਤੇ ਠੱਗਾਂ ਦੀ ਾਅਮਿਆ ਦਿਸ਼ਟਿ ਸਭ ਕਰੋ; ਹਰੇ ਆਘ ਪਾਪ ਸਕਲ ਮਲ। ਸ਼ਤਿਰਤ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਇੱਕ ਟਰਾਰ ਵਿਚ ਗਏ ਜਿਸ ਵਿਚ ਸਾਹ ਕਾਮ ਕੋਧੇ ਅਤੇ ਲੌਕ ਮੇਹ ਵੀਸ਼ ਕਰੇ ਸਭੈ ਬਕੂ; ਵਰ ਹੀ ਵਸਦ ਸਨ। ਜੋ ਕੋਈ ਪ੍ਰਮੀ ਆਰਾਦਾ ਉਸ ਨੂੰ ਮਾਰ ਕ ਪ੍ਰਮ ਸਦਾ ਸੂਥ ਅੱਕ ਵਸੇ ਦੇਖ਼ ਸੰਸਾਰਤ ਖੋਵੇ, ਰਦੇਸ਼ਨ ਉਨਾ ਨੂੰ ਸਮਾਂਤਿ ਦੇਣ ਵਾਸਤ ਹਜੇਰ ਨੇ ਅਮਰਦੇਸ਼ ਕੇਂਤਰ ਰਵਿਆ ਗੁਤ ਨਵੇਂ ਨਿਹਿ ਦਰੀਆਉ ਜਨਮ ਹਮ ਕਾਲਬ ਹੋਵੇ। ਰਵੇਸ਼ਨ ਤੁਸੀਂ ਬਾਲਾ ਜੀ ਨੂੰ ਜਰੀ ਦੇ ਮੈਦਰ ਬਸ਼ਜ਼ ਪਹਿਤ ਸ਼ਾ ਜਿਹ ਸੀ ਭਾਸ਼ੀ ਸਰਜ਼ਨਾ ਤੁਸੀਂ ਬਾਲਾ ਜੀ ਨੂੰ ਜਰੀ ਦੇ ਮੈਦਰ ਬਸ਼ਜ਼ ਪਹਿਤ ਸ਼ਾ ਜਿਹ ਸੀ ਭਾਸ਼ੀ ਸਰਜ਼ਨਾ ਜ਼ ਕਰ ਰਕ ਗਰ ਸਵੀਅ ਅਹਿਨਿਸਿ ਸਹੀਜ਼ ਸਭਾਜ਼ਿ , ਾਸ਼ ਕਰ ਰੋਕ ਗੋਰ ਸਵਾਜ਼ ਸਮਰ ਦੁਸ਼ੀਨ ਪੁਆਸਲ ਗੁਰੂ ਕੇ ਜਨਮ ਸਰਣ ਦੁਖ ਜਾਣਿ '(੧,੫੦,ਖ਼ੈਂ ਫ਼ੈ, ਹੈਰ' ਸਨ, ਹੁਜ਼ੋਰ ਦਾ ਨੁਜਾਨੀ ਚਿਹੁਸ਼ਾ, ਬਾਗ ਭਰਿਆ ਸਮਕ ਰੂਲ੍ਹ ਜੋ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਸੰਦੂਸ਼ ਕਾਮਰੇ ਰੂਸਤ ਹਨ (ਨਜ਼ਮੀ ਰੂਸਤ ਹੈ, ਫ਼ੈਲੇਜ਼ ਨਵੇਂ ਸੰਦੂਸ਼ ਕਾਮਤੀ ਰੂਸਤ ਹੈ, ਭਰਿਆ ਸਮਕ ਰੂਲ੍ਹ ਮੇਂ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਮੇਂਦਨ ਕਾਮਤੀ ਰਸਤ ਪਹਿਲ ਮਸਨ ਜਿਵੇਂ ਕੁਸ਼ੀ ; ਵ '-ਮ ਕਰੂਰ ਨਾਨਕ ਦਵੇਂ ਜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ (ਨਕਰੀ, ਪ੍ਰਸ਼ੇਸ਼ਰ ਦੂ ਹੈ " o thing right Hand as a thing of the first hand ਰਹਾਂ ਰਹਾ ਰਿਸ਼ਰੀ ਜਦੋਂ ਹੁਣੀ ਹੈ ਉਸ ਵੇਲ ਸ਼ਰੂ ਨੂੰ (ਜ਼ਿਰੂਫ਼ ਹੈ) ਜਹਾ ਦੇ ਅਤੇ ਪ੍ਰਵਾਸ਼ ਹਨ, ਉੱਤ ਵਾਰ ਕਾ ਕਰਤਾ ਪ੍ਰਾਣ ਤੋਂ ਰਿਆ। ਅਦਰੋਂ ਨਿੱਗੀ ਉ € 17 To 1 1 1 E is white he had a hand a hand a hand a hand a hand a hand James Brand Standard Standard

के प्राप्त मा मा वस करा के ता किस का में किस ਵ ਹੈ। ਰ ਉਹਤਾਂ ਮਿਠੀਆਂ ਮਿਠੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰਨ ਲੱਗਾ ਖੀਦਲ ਕਾਤੀ ਗੜ੍ਹ ਦਾਤ । ਰ ਉਹਤਾਂ ਮਿਠੀਆਂ ਜਿਨੀਆਂ ਹੈ ਜਿਹੜ੍ਹੀ ਜ਼ਿਹਤ ਨਹੀਂ ਸ਼ਹਿਤੀ ਹੈ। ਰ ਉਹ ਤੋਂ ਮਿਠੀਆਂ ਸਿਲਾਸ਼ ਕੁਸ਼ਾ : ਰਿਵੰਡੀ ਹੈ ਸਿੰਘਿਆਂ ਵੀ ਪੂਰ ਦਰਜ਼ ਹਿਰਨ ਕੀ ਬਾਨੀ ਹੈ (੧੩੫੨) ਕੁਸ਼ਾ : ਰਿਵੰਡੀ ਹੈ ਸੁਧਿਆਂ ਸਾਏ ਤੋਂ ਕਹਿਣ ਲੱਗੇ ਇਤਾ ਹੈ ਕਥਾ 'ਕਿਲ ਭਾਸ਼ੀਰਾਨ ਬੜੀਦ ਤੌਰ ਹੀ ਵੇਖ ਕੇ ਆਏ ਕੇ ਕਹਿਣ ਲੱਗੇ ਇਤਾਏ ਮਸਤਕ ਗੁ ਬੜੀਦ ਤੌਰ ਹੀ ਵੇਖ ਕੇ ਆਏ ਕੇ ਕਹਿਣ ਦੇ ਪਤੇ ਹੋਵੇਗਾ। ਿ ਬੁਕੀਦ ਨੇ ਸਦੀ ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਤੋਂ ਬੁਰੂ ਹਨ ਪ੍ਰੇਪਤੇ ਹੋਵੇਗਾ। ਤੇ ਚੌੜ੍ਹ ਹੈ ਹੋਰ ਬੜੀ ਜੇ ਜਦੀ ਨੇ ਇਸ ਪ੍ਰਿਸ਼ੀ ਬੁਰੂ ਹਨ ਸ਼ਹਿਤ ਕੋਰ ਲਈ, ਆਈਏ ਿਕ ਬੜੀ ਜਗਦੀ ਹੈ। ਨੂੰ ਆਕ ਕੰਧਨ ਪ੍ਰਾਪਕ ਕੌਰ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਹੀ ਕਿਹਾ ਕਿਉਂਸਾਂ ਨੂੰ ਆਕ ਕੰਧਨ ਪ੍ਰਾਪਕ ਕੌਰ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਹੀ ਨੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਨੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਤੇ ਸਿੰਗ ਨੇ ਸ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਹੈ। ਦਿਸ਼ਿਲ੍ਹੇ ਨੇ ਦਿਸ਼ਾਵਸ਼ ਅਵੇਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਤੋਂ ਸਿੰਗ ਨੇ ਸ਼ਿਲ੍ਹੇ ਬਲ ਜਨ੍ਹੇ ਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ੍ਰਿਸ਼ਾਵਾਂ ਲਵੇ । ਜਿਥੇ ਹੈ ਜਾਣ ਬਾਪੀ ਕੇ ਸਿੰਗਾ ਹੁੰਦੇ ਸੰਦੇ ਪਾਤਸ ਵਿੱਚ ਅੱਧ ਅੱਧ ਨੇ ਜਾਣੇ ਜਾਣ ਬਾਪੀ ਕੇ ਸਿੰਗਾ ਹੁੰਦੇ ਸੰਦੇ ਪਾਤਸ ਕਿ ਨਿਆਂ ਪੂ ਅੱਧ ਜੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵਲ ਦੇ ਮੁਤਿਸਨ ਨ ਕਰਲ ਵਿੱਤਨਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਉਹਰੇਤ ਸ਼ੁਰੂ ਜੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵਲ ਦੇ ਮੁਤਿਸਨ ਨ ਕਰਲ ਵਿੱਤਨਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਉਹਰੇਤ ਸ਼ੁਰੂ ਜੀ ਸਮਿਸ਼ਤ ਵਲ ਦਾ ਗਾਰਟ ਦਲ ਸਾਰੇ ਸਤੇ ਹੀ ਰਹਿ ਗਏ ਹਜਤ ਸ਼ਹੂਰ ਹਵੇਤੇ ਅੰਗ ਬਲ ਖਾਤ ਘਰੇ ਵਲ ਸਾਰੇ ਸਤੇ ਹੀ ਰਹਿ ਗਏ ਹਜਤ ਸ਼ਹੂਰ ਰਤ ਤੇ ਅੰਗਰਲ ਕਾਰ ਦਾ ਦੂਸਰੇ ਨੌਗਾਂ ਤੇ ਆ ਕ ਚੰਧਰੀ ਨੂੰ ਜਰਾਜ਼ਆ ਅਕਸਾਜ਼ ਦੇ ਹੋਏ ਜਨ ਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੀ ਦੇ ਕਹਿਣ ਲੱਗਾਂ ਹੈ? ਕਬ ਸਾਰ ਵਰ ਬਲਾਗਾ ਖਾਹ ਹੈਨਾਨ ਹੁੰਕੇ ਕਹਿਣ ਲੱਗਾ ਜਾਂਤਾ ਮੌਤਾ ਹੀ ਜਾ ਕਰਨ ਸ਼ਹਿਰ ਲਹੇ। ਗਿਆ, ਪ੍ਰਤਾਨ੍ਹੇ ਸ਼ਗਾਜ਼ਿਹਰ ਚਲੇ ਗਏ ? ਦੂਸ਼ਰੇ ਇਸ ਦਾ ਗਿਆ, ਗਿਆ, ਪਤਾਨਹ ਮੰਤਰ ਸਰੀ ਬਰਾਕ ਕਰਨ ਲ ਗੇ ਕਿ ਤਰੇ ਹੋਈ ਬਹੁਤਾ ਧਨ ਲੱਗ ਹੈ : ਮੇਮਣ ਸਗਾ ਬਰਾਸ ਲਾਲਚ ਕਟਕੇ ਲਕਾ ਨਿਆ ਹੈ, ਕਾਵਾਂ ਕਿਵੇਂ ਕਰ ਤੇਰੇ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਛੋਤਾੜੇ ਲਾਸ਼ੇਚ ਕਟਰ ਲਹਾ ਇਸ ਨੇ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣ ਲਈ ਆਪਣ ਪੀਰ ਦੀ ਸਹੁੰ ਖਾਧੀ ਤਾਂ ਸਾਰਿਆ ਨ ਇਸ ਨੇ ਛੋਟਕਾਰ ਸੂਚ ਮੁੱਖਿਆ ਸ਼ਾਰ ਮਿਲ ਕੇ ਸੇਚਣ ਲੱਗ ਕਿ ਉਹ ਕਿਧਰ ਚਲ ਗਏ ਹਨ ਨੂੰ ਸ਼ਰਮ ਨਿਆ ਸਦ ਅੰਤਰਾਰ ਨਿਕਲ ਕੇ ਸਤਿਗਰੂ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨ ਕਵਲਾ ਹੈ ਹੈ। ਅੰਤਰਾਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਕੇ ਸਤਿਗਰੂ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨ ਕਵਲਾ ਹੈ ਹੈ। ਕ੍ਰਿੰਗ ਤੇ ਬਾਹਰ ਕ੍ਰਿੰਗ ਤਾਂ ਬਾਰੇ ਜ਼ੇਆਨ ਆਦਮੀ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਸਤ ਲੈਂਕ ਪਿਛ ਹੁੰਤੂ ਵਿਚਾਰ ਕਿ ਵਿਚ ਹੱਕਾਂ ਹੈਲੀ ਤਰਦੇ ਹੋਏ ਪਿੱਛੇ ਮੁੜੇ ਮੁੜੇ ਨਗਰ _{ਦੌੜ} ਹੁੰਦੇਰ ਕੀ ਵਿਚ ਹੱਕਾਂ ਹੈਲੀ ਤਰਦੇ ਹੋਏ ਪਿੱਛੇ ਮੁੜੇ ਮੁੜੇ ਨਗਰ _{ਦੌੜ} ਦੇ ਵੇਖਦੇ ਜਾਂ ਰਹੇ ਸਨ। ਕਾਈ ਮਰਦਾਨ ਨੇ ਪਛਿਆ ਹਜ਼ੂਰ ! ਆਪ ਪਿਛੇ ਤ ਵੇਖਦ ਜਾਂ ਹੈ ਸੀਤਰਾਜੂ ਜੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸਰਵਾਨਿਆਂ ਵਿਸ ਪਿੰਡ ਦੇ ਲੈ, ਕਰਵਾਰ ਸੰਕੁਝ ਫੌਜਰੈ ਵਿੱਖ ਤੋਂ ਉਹ ਚਾਣੇ ਹੀ ਠੱਗ ਸ਼ਸ਼ਤ ਲੈ ਕੇ ਤੋਂ ਆ ੂੰ _{ਦਿੱਕ} ਨਰੇ ਜੀ ੂ ਕਮਾਰ ਕ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਿਧਜ਼ ਚਲੇ ਹਨ ਜਿ੍ਹਾ ਜ਼ਖ਼ਤ ਅਤ ਘਰਚਾਕ ਯੋਗ ਸਹੇ, ਜਾਵਾ ਧਨ ਸਾਨੂੰ ਜੋ ਦਿਉਂ ਅਸ ਤੋਂ ਨ ਪ੍ਰਸ਼ਾਨ ਨੇ ਸ਼ਾਲੇ ਵਿੱਚ ਸਵਾਲੇ ਸਤਦਾਨਾ ਜੀ ਘੁਸ਼ਦਾਤ: ਪ੍ਰਸ਼ਾਨ ਸ਼ਾਲੇ ਵਿੱਚ ਸਵਾਲੇ ਸਤਦਾਨਾ ਜੀ ਘੁਸ਼ਦਾਤ: ਕ ਮ ਜਜਾ।। ਪਾਨ ਚਰੀਕਦ ਸਾਂ, ਹੁਣ ਇਨਾ ਕੇ ਕਿਵੇਂ ਬੜ੍ਹਕਾ ੈ ਹੈ ਜਿਹਾ ਗੇਸ਼ ਦਾ ਸ਼ਾਮੀ ਵਾ ਹਗਰ ਵੀ ਹਰ ਤੇ ਕੀ, ਕਰਵਾ कर कर कर करता अमानात मनातक प्रतिकाल ਰ ਰਨ ਨੇ ਪੰਜੀ ਨੇਸ਼ਤ ਲੈ ਕੇ ਸਭ ਸਭ ਦੇੜੇ ਸਮਾਦੇ ਹੈ ਜਿਕ ਤੇ ਤੇ ਸ

and he had that the hand and the state

में अर्थ था मानव ੇ ਜਾਰਾ ਧਨ ਦ ਦਿਉਂ, ਰਾਤ ਤੇ ਤਸ਼ਾ ਬਚ ਗਾਣ ਪਰ ਸਵਾ ਹੈ। ਹੈ ਜੀ ਹੈ ਕਿ ਧਨ ਬੋਹ ਸੈੱਕ ਸਾ ਤੇ ਸ਼ਾਰ ਜਾ ਸਾਂ ਵੱਕ ਹੈ। ਸਾਂਤੀ ਉੱ ਸਾਰਾ ਧਨ ਦ ਦਿਲਦ ਹੈ। ਇਹੀ ਰੀਜੀ ਹੈ ਕਿ ਧਨ ਬੋਹ ਸੈੱਕ ਸਾ ਤੇ ਸਾਰ ਜਿਹੇ ਹੈ। ਜਾਣੀ ਹੈ ਇਹੀ ਰੀਜੀ ਹੈ ਕਿ ਧਨ ਬੋਹ ਸੈੱਕ ਸਾ ਤੇ ਸਾਰ ਜਿਹੇ ਹੈ। ਜਾਣੀ ਹੈ ਇਹੀ ਰੀਜ਼ ਹਾਲ ਹੈ। ਕਿਤ ਕਰਿਆਦ ਆਉਦ ਕਰਨ ਹੀ। ਜੋ ਜਿਵਿਦ ਭੂਜੀਏ ਤਾਂ ਹੋਂ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਤ ਕਰਿਆਦ ਆਉਦ ਕਰਨ ਇਸ ਕਈ ਜਾਣ ਫ਼ੁਰੀਏ ਤੋਂ ਹੋ ਸਕਦ ਕਈ ਡੀ ਤਿਆਰ ਹੋਏ। ਹੁਜ਼ਰ ਨੇ ਕ੍ਰਿਹ ਦੇ ਸਾਣੇ ਸਾਰਨ ਹੈ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਸ਼ਹਿਰ ਕਈ ਭਾਵਿਆਰ ਸ਼ਹੂਰ ਕਰ ਦਰਿੰਦ, ਵਿੱਚ ਅੰਦ ਨਾ ਸਟ ਅਨਿਊ ਤਾਂ ਸਾਵੇ ਦਾ ਸਮਕਾਰ ਜਰਤ ਕਰ ਦਰਿੰਦ, ਵਿੱਚ ਅੰਦ ਨਾ ਸਟ ਅਨਿਊ ਤਾਂ ਸਾਵੇ ਰਗਰ ਕੇ ਕਰਮ ਬਿਣਕਿ ਕੇ ਬਚਨ ਸਨ ਕਰ ਕਾਨ।

ਕਛਕ ਜਯਾ ਉਪਜ਼ੀ ਜਿਜੇ, ਕਹੇ ਕਿ ਪੀ; ਰੇਚ ਮਾਨ। ਹੁਣ ਮ ਵਿਚ ਸਟੇ ਕ ਦੇ ਜਨ ਕੋਰਕ ਨੇਗਾ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਭਵੇਗ ਦੇਸ਼ਾ ਆਈ ਦਿਹ ਸਟ ਯ ਅਪਸ ਵਿਚ ਕਿ ਨੇ ਹੈ ਨਿਨ। ਕੀ ਨੰਸ ਸੰਨ ਸਊ ਨਿਚ ਕੀ ਹੈ ਕ ਸ਼ਤਿਗਰਾਂ ਤੋਂ ਪਵਿਆ ਕਿ ਤੇ ਸਤੇ ਸਕੀਜ਼ ਦੇ ਸਮਝਾਕ ਕਿਵੇਂ ਕਰ ਗਏ ਅਤੇ ਤੋਂ ਸ਼ਤਿਗਰਾ ਖ ਚ ਲਗਾ ਹੈ। ਉਹ ਤੋਂ ਉੱਥ ਵੱਲੋਂ ਜ਼ਰੂ ਜਨ ਜਗੇ ਜਿਕ ਸਾਵੀ ਦੀ ਉੱਤੇ ਜ਼ਰੂ ਜਨ ਜਗੇ ਜਿਕ ਸਾਵੀ ਦੀ ਉੱਤੇ ਤਾਨਤ ਕਿਤ ਦਿਸ਼ਾ। ਚੁਲਾਵਲ ਹੁੰਦਰ ਦੀ ਨਿਤਾਹੁਪਸੀ, ਉਸ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰ ਕ ਕਿਹਾ ਕਿ ਚੁਣਾ ਵਲ ਪਾਰਹਾ। ਉਥੇ ਅੱਗ ਲੈ ਆਓ। ਤਾਂ ਦੇ ਅੱਗ ਲੋਣ ਚੋਲ ਗਏ ਅਤੇ ਦੇ ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਪਕਤ ਹੈ ਉਰੰ ਅਗ ਲਾਲ ਸਾਵਧਾਨ ਹੁ ਕੇ ਪਹਿੰਗ ਕੁਖੜ ਹੋ ਗਏ। ਚਿਖਾ ਵਲ ਜਾਂਦਿਆ ਰਸਤੇ ਵਿਚ ਫ਼ਵਿਆ ਕਿ ਭਿਆਨਕ ਰੂਪ ਵਾਲੇ, ਇਕ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਕੱਟ ਹੋਏ ਹਨ ਜੋ ਬੁੰਨਿਆ ਵਿੱ ਰੇਬਿਆ ਹੈ। ਉਨਾਂ ਤੇ ਭਰਦੇ ਹੋਏ ਛਪ ਕੇ ਲੰਘ ਅਤੇ ਚਿਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅੱਤ ਲੈਂਕ ਨੂੰ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਦੂ ਜਦੋਂ ਵਾਪਸ ਮੁਤ ਤਾਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਉਂ ਹੀ ਆਦਮੀ ਪਾਲਕੀ ਤੇ ਚਵਿਆ ਹੋਇਆ ਸਦ ਵਾਰਮ ਹੁੰਦ ਸੁਖ ਅਰਾਮ ਸਹਿਤ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ , ਇਹ ਵੇਖ ਕੇ ਰੋੜ ਹੈਗਨ ਹੈ? ਡੋਰਜਿਆ ਸੁਖ ਅਰਾਮ ਮਾਰਤ ਤੁਰਦਿਆਂ ਨੇ ਨੇਤ ਹੋ ਕੇ ਪੁੱਛਿਆ, ਸੁੱਖ ਪਾਲਕੀ ਉਪਰ ਕੋਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ? ਰਗਦਾ ਨੇ ਜਮਦੂਤ ਦੁਖ ਦਾ ਤੇ, ਸਨ ਹਨ ਇਹ ਅਰਾਮ ਸ਼ਹਿਤ ਕਾ ਰਿਹ ਪਹਿਲਾ ਇਸ ਹੁ ਜਾਣੂ ਤੇ ਭੈ ਰਣਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਇਹ ਬਚਾ ਪਾਹੀ ਸੀ ਦੁਖ ਦਣ ਮਰਾ ਸੀ, ਪਰ ਹੁਣ ਇਸ ਤੇ ਸਤਿਹਾਰ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀ ਵਿਚਾ ਭਰੀ ਨਿਗਾ ਹੈ ਕਰਾਈ ਹੈ ਰੂਟ ਫ਼ਿਲ ਵਿਚ ਹੀ ਇਸ ਦੇ ਪਾਪ ਨਾਲ ਹੈ ਲਈ ਹਨ ਤੋਂ ਇਹ ਨਿਹਾਰ ਹੈ ਕਿ ਰਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਸੰਖ ੂਪਤ ਵਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਸਤੇ ਉਮਰ ਕੇ

्रमात्र हे यह दाको - प्रस्न-इक्क

ਸ਼ਰਿਰਾਜੂਨ ਨਰ ਸਾਹਿਬ ਕੇ ਜਿਲ੍ਹਾਂ 'ਨਲਜੀ ਵਲੀਜ਼ ਨਿਹਾਲ' ਕੀ ਜਾ ਹੈ, ਤੋਂ ਨੇ ਨਿ ਬਰੰਨ ਵਾਸੀ ਹਵਾ

ਟੁੱਗਾ ਮੇ ਹੈਰਾਨ ਹੁ ਕੇ ਪੁੱਛਿਆ ਅਜੇ ਜ਼ਾਤਨਕ ਸ਼ਾਹਿਬ ਤੋਵ ਹਨ ਮੁਤਾਂ ਤੋਂ STATES AND STATES AND SOUTH OF STATES AND ST

(248)

ਲੈ ਗਣ : to ' leave for toe' ਗਿਆ ਹੈ ਹਿਵੇਂ ਧਾਇ ਚਲੇ ਹਨ ਦਹ ਹੈ ਗਣ : ਜਨ੍ਹਾਜਿਨਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਰਾਵੇ : ਜਨ੍ਹਾਜਿਨਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿਚੇ ਦੇ ਹਮ ਕੇ ਹਿਕੇ ਧਾਇ ਚਲੇ ਤੇਬ ਦੁਊ , ਰਾਵੇ : ਜਨ੍ਹਿਕ ਬਿਸਮ ਵਿਚੇ ਹਵੇਂ ਦੇ ਹਮ ਕੇ ਕੁਮ ਹੈ ਕਾਰ ਦੇ ਦੂਊ , ਜ਼ੀ ਮੀਨ ਕਾਸ਼ਸ਼ਸ ਦੇ ਹਨ ਸਾਂ, ਬੇਨ ਭੰਨੇ ਤੁਸ ਹੋ ਦੇਖ ਬੇਊ ਜਵੰਬਜ਼ਾ ਆਇ ਹੈ, ਪੰਗ ਵੰਕਰ ਪਾਨ ਸਾਂ, ਬੇਨ ਭੰਨੇ ਤੁਸ ਹੋ ਦੇਖ ਬੇਊ ਜਵੰਬਜ਼ਾ ਅਵਿੱਗ ਪੰਗਾਬਕਸ ਹੋਏ ਤੇ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਹੈ ਲਾਹਣ ਦੇ ਪਾਉਣ ਇਹ ਸਟੇਨ ਬੰਗੇ ਅਮੇਚੋਰੋਜ ਹੋਏ ਤੇ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਹੈ ਲਾਹਣ ਦੇ ਪਾਉਣ ਕਿਤ ਸੰਤ ਵਿਚ ਘਾਪ ਰਾਲ ਵਿਚ ਨੁੱਲ ਨਾ ਕੁ ਹੁੰਦ ਸਭ ਕੁ ਨੂੰ ਜ਼ਾ ਕਰਨ। ਕੁੱਕ ਸੰਤ ਵਿਚ ਘਾਪ ਰਾਲ ਵਿਚ ਨੁੱਲ ਨਾ ਕੁ ਤੋਂ ਵੇਖ ਕੁ ਤੇ ਕਾਰ ਹੈ। ਕੀਤਾ ਮੁੱਤ ਵਿੱਚ ਘਾਰਨ ਹੈ। ਦੂਸ ਹੈ ਦੋਨੇ ਵਿੱਚ ਕੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋਏ ਕਹਿਣ। ਦੌਰ ਮੈਂ ਹਜ਼ਹ ਵਾਰਾ ਸੀ ਆ ਪ੍ਰਤਾ ਦੂਸ ਹੈ ਦੋਨੇ ਵਿੱਚ ਕੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋਏ ਕਹਿਣ। ਦੇਰ ਕੇ ਹਜ਼ੇਹ ਦੇ ਬਾਨੂੰ ਕੀ ਦੱਖ ਨੂੰ ਰਸਤੇ ਦਾ ਜਾਰਾ ਪ੍ਰਸੰਗ ਸੁਣਾਇਆ ਤੂਹ ਯੂਗ ਕੀ ਕਾਲ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਕੀ ਦੱਖ ਨੂੰ ਰਸਤੇ ਦਾ ਜਾਰਾ ਪ੍ਰਸੰਗ ਸੁਣਾਇਆ ਤੂਹ ੍ਰਿਸ਼ਕ ਕੀ ਰਾਜਨ ਤੇ ਸਾਹੂ ਚੌਹਾ ਤੇ ਸ਼ਤਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਪਾਦਨ ਚਰਨ ਪਰਤ ਕੇ ਚੰਨ ਤੀ ਕੀ ਤੀ. ਜ਼ਿੰਦੀਅਸ਼ਮੇ ਪਾਪ੍ਰਮ ਰੋਹਾਂ ਵੇਸ਼ੀ ਕਮਾਉਣ ਦਾ ਬੀਕਾ ਬਤਾ ਘਿਣਾ ਜਗ ਹੈ। ਬਿਨਾ ਵਿਚਾਰ ਤਾਂ ਹਾਂ ਸ਼ੜਾ ਰੋਜ਼ੀ ਕਮਾਉਣ ਦਾ ਬੀਕਾ ਬਤਾ ਪਿਣਾ ਜਗ ਹੈ। ਬਿਨਾ ਵਿਚਾਰ ਤਾਂ ਤਾਂ ਸਭਾਰਤਾ ਕਮਾਰਟ ਅਸੀਂ ਕੀਵਾ ਨੂੰ ਮਾਰੂ ਕੇ ਬੋਂਪੁੰਦ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਸਾਤ ਤੋਂ ਬਖਬਿਸ਼ ਕਰੇ, ਤੁਸ਼ੀਆਂ ਅਸਾ ਜਾਂਦਾ ਨੂੰ ਸੂਚ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਹੈ, ਪ੍ਰਿਤ ਪਾਵਨ ਹੈ, ਸਾਰਾ ਪਾਪੀਆਂ ਦਾ ਉਧਾਰ ਕਰੋ।

ਾਬਬਸਰ ਬਤੇ ਕਰ ਅਪਰਾਧੂ । ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਹੂੰ ਜਗ ਸਾਧੂ ਜਵੇਤੂ । ਾਬਬਸਰ ਬਰ ਕਰ ਫਿਰ ਬਨਤੀ ਕੀਤੀ,ਜੀ, ਸਾਰੇ ਨਗਰ ਨੂੰ ਕਿਪਾ ਦਿਸ਼ਦੀ ਪਾ ਕ ਤਾਰ ਜ਼ਿਸ਼ ਫ਼ਿਰ ਬਨਤਾ ਕਾਤਾਜ਼ਾ, ਹੁਣ ਨਗਰ ਵਿਚ ਪਵਿਤ ਚਰਨ ਪਾ ਕ ਸ਼ੁਭ ਉਪਦੇਸ਼ ਦ ਕ ਨਿਹਾਲ ਕਰੋਂ ਤਸ ਹੁਣ ਨਗਰਾਵਚ ਗਵ੍ਹਾ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਸਕੇਗੇ ਨਹੀਂ ਵਿਖਾਈ, ਅਸੀਂ ਆਮ ਮਨੁੱਖ ਸਮਝ ਕੇ ਆਪ ਜੀ ਦੀ ਪਹਿਲਾ ਸਕਰਾ ਨਹਾਂ ਪਹਿਲਾ ਸਕਰਾ ਨਹਾਂ ਇਆਦਬੀ ਕੀਵੀ ਹੈ, ਆਪ ਜੀ ਦਾ ਬਖੜਿੰਦ ਬਿਰਦ ਹੈ ਕਿਪਾ ਕਰਕੇ ਬਖਸ਼ ਾਬਲਦਬਾ ਕਾਤਾ ਕਰ ਸਤਿਗਰੂ ਜੀ ਕਿਹਾ ਕਰਕੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਚੋਲ ਪਣ ਲਉ। ਵਾ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਸਤਿਗਰੂ ਜੀ ਕਿਹਾ ਕਰਕੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਚੋਲ ਪਣ ਜਿਤ੍ਹਾਂ ਬੱਟ ਕਿਸੇ ਗਰਮਖ ਪਿਆਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ :-

'ਬਰ ਨਾਲ ਬਰਿਆਈ ਕਰਨੀ ਮੁਆਫ਼ ਕਰਨ ਕਈ ਸਿਆ**ਨ**

ਬਰੇ ਨਾਲ ਫਿਰ ਨੇਕੀ ਕਰਨੀ ਇਹ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜਾਣੇ। ਰਾਹੀਆਂ, ਦੋਹਾਂ, ਯਾਰਾਂ, ਨਗਾਂ ਨੂੰ ਬਖ਼ਸ਼ਣ ਲਈ ਸੀਤਗਰੂ ਜੀ ਨਗਰ 🔾 ਲੇ ਵਿਚ ਗਏ, ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਚੋਰੋੜੀ ਪਏ ਤੇ ਬੋਨੇ ਗੋਆ ਕੀਤੀਆਂ 'ਮਹਾਰਾਜ਼! ਸਾਡੀਆ ਾਵਚ ਗਾਵ, ਸੂਰ ਹੈ, ਜਸੀਂ ਵੜੇ ਪਾਠੀ ਹੀ ਹੈ ਹਜ਼ਰੂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਪਹਿਲੀ. ਭੂਲਾ ਗਨਾਹ ਬਖਸ਼ੇ ਜੀ, ਅਸੀਂ ਵੜੇ ਪਾਠੀ ਹੀ ਹੈ ਹਜ਼ਰੂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਪਹਿਲੀ. ਭੂਲਾ ਹਨ ਦੇ ਰਹਾ ਤੋਂ ਜਾਰ ਵਿਚੋਂ ਅਤੇ ਪਾਪ ਕਰਕੇ ਕੁਸਾਇਆ ਧਨ ਰੋਮੀਨੂ ਪਾਪ ਵਾਲੀ ਕਿ ਜੋ ਭਿਆਗ ਵਿਚੋਂ ਅਤੇ ਪਾਪ ਕਰਕੇ ਕੁਸਾਇਆ ਧਨ ਰੋਮੀਨੂ ਵਿਚ ਵੰਤ ਕਿਉਂ। ਹੋਈ ਧਰਮ ਦੀ ਕ੍ਰਿਤ ਕਰੇ ਤੇ ਦਸਵੇਧ ਕੋਵੇ। ਸੰਤਾ ਸਵਿਆ ਗਤਾਲ ਵਿਚਾਈ ਸਵਾ ਕੀਤਆਂ ਕੋਰੋਂ। ਨਗਰ ਵਿਚ ਨੇ ਦੋਸ਼ਾਨ ਮਾਹਿਬ ਬਣ ਸ, ਉਸ ਵਿਚ ਬਣ ਕੇ ਬਾਣੀ ਦਾ ਕਾਰਤਨ ਗੁਮਿਆ ਬਰੇ ਅਤਾਰ ਵਲ ਜਨ ਕੇ ਇਸ਼ਨ ਨ ਕਰਕੇ ਨਾਮ ਵਿਚ ਸ਼ਿਵ ਲ ਉ ਪ੍ਰਮਾਂ ਭਰੂਤੇ ਨੇ ਾਰਕਾਵਿਚ ਪਾਰਣ ਕਰੋ ਸਾਰਿਆ ਨੇ ਸ਼ਹਿਰੀਰਾ ਦਾ ਪਵਿਚਰ ਤਕਸ ਸਿਰੂ -

ਜ਼ੀ ਕਪ ਕੀ ਸਾਹਿਬ

से यत था अव्यक्त विकास स्थापन स्थापन क्षेत्र के विकास स्थापन स्यापन स्थापन स्यापन स्थापन स्य ਨੂੰ ਮੋਹੇ ਤੇ ਮੰਨਿਆ। ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਬਣਾ ਕ ਹੋਮਾ ਭਰਾਤੀ ਤੇ ਆਹਿਕਾਰੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਸਾਰੀ। ਵਾਧਿਸਤੂ ਮੌਤ ਦੇ ਸਿਸਤਨ ਵਿੱਚ ਇਵ ਸਾਊਤ ਸ ਉੱ ਜਿੱਥੀ ਹਾਰੀ। ਵਾਪੀ ਜਾਰੂ ਸੰਤ ਦੇ ਸਿਸਤਨ ਵਿਚ ਕਿਵਾਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ । ਕ ਤੋਂ ਜਿੱਥੀ ਹਾਰੀ। ਵਾਪੀ ਜਾਰੂ ਸੰਤ ਦੇ ਸਿਸਤਨ ਵਿਚ ਕਿਵਾਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ । ਕ ਤੋਂ ਜਿਸਤੀ ਨਿਰਵਾਸ਼ ਨਾਲ ਤੱਕ ਕੇ 'ਨਾਟਕਨ ਸਮ ਨੇ ਜਿਸਤਿਆ ਹੈ ਜ਼ਿੱਤੀ ਬਾਗਾ ਦਾ ਤਰੇ ਕਿਰਾਤ ਨਾਲ ਤੱਕ ਕੇ 'ਨਾਨਕ ਨਜ਼ਰੀ ਨਜ਼ੀਤ ਨਿਰਾਤ ਹੈ। ਸ਼ਹਿਰਕ ਜ਼ਰੋ ਨੇ ਕਿਪਾ ਭਰੀ ਨਿਰਾਤ ਨਾਲ ਤੱਕ ਕੇ 'ਨਾਨਕ ਨਜ਼ਰੀ ਨਜ਼ੀਤ ਨਿਰਾਤ ਹੈ

ੂ ਦਿੱਤਾ। ਜੀਪਛਲੇ ਅਉਗੁਣ ਬਖਕਿ ਲਏ ਪੂ ਭ ਆ ਨੂੰ ਮਾ ਰੀਗ ਵਾੜੇ। ਜਿਹੜ ਸਿੰਘ ਨਾਨਕ ਪੁਲਾਸ਼ ਉਤਜ਼ਾਗਰ ਅਹਿਤ ਹੈ। [ਸ਼ੀ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਉਤਰਾਰਧ ਆਧਾਤ ਕਰ ਹੈ]

੨. ਸਾਖੀ ਵਪਾਰੀ ਨਿਹਾਲ ਕੀਤਾ

ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਤ ਦੇਵ ਜੀ ਗੁਸ਼ੀ ਬਾਲ ਅਤੇ ਮੁਤਰਾਵੇ ਜੀ ਸਮੇਤ੍ਹ ਸ਼ੀ ਗੁਰੂ ਜਾਨ ਸਨ। ਸ਼ਾਂ ਮਿੰਟਰਾ ਜਿਵੇਂ ਵੇਪਾਰੀ ਜ਼ਿਲਿਆਂ, ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਰਸ਼ਤ ਵਿੱਚ ਜਾਨਰ ਸਨ। ਸ਼ਾਂ ਮਿੰਟਰਾ ਜਿਵੇਂ ਵੇਪਾਰੀ ਜ਼ਿਲਿਆਂ, ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਸ਼ਹਾਵਿਚ ਸਾਜ਼ਰ ਰਿੰਡ ਸਾਜ਼ਰ ਹੈ ਭਾਈ! ਇਹ ਗਠੜੀ ਵਿਚ ਸੀ ਵੇਧਿਆ ਹੈ? ਜਵੇਂ ਹੋਰ ਤੁਰੂ ਗ ਪਿੰਮੂਤਾ ਸ਼ਹਿਤ ਬੰਧ ਹੀ ਕੀਤੀ, ਜੀ ਤਿਆਂ ਜਿਸ ਵਿਚ ਸੁਣ, ਸਮਨੀ, ਪਿਉ ਜ਼ਰ ਕੇ ਜਿਸਤ ਸਾਹ ਪੁਲ ਆਦਿਕ ਹੈ, ਰੇਜ਼ੀ ਵਾਸਤ ਨੰਗ । ਵਿਚ ਦਿਰ ਵਿਚ ਕ ਸੋਦਾ ਵਚਣਾ ਹਾਂ ਫ਼ ਸਾਵਿਕ ਪ੍ਰਦਾਸ਼। ਉਸ ਦੀ ਕਵਿਆਣ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਤਜ਼ਰ ਕੋਸ਼ੇ, 'ਤੇ ਭਾਸੀ । ਇਹ ਗਨਤੀ ਚੌੜ ਦਾ ਕਾਂ ਚੌੜ ਕੇ ਦਿਖਾ!' ਲਸ ਨੇ ਬਚਨ ਮੰਨ ਕੇ ਚੌੜ ਹੀ ਗਠੜੀ ਖਲ੍ਹ ਕ ਸਾਹਮਣ ਰੱਖ ਚੰਦਰ ਹੈ। ਹਜ਼ੂਰ ਨੇ ਮੌਲਣ ਵਾਲ ਪੱਥਰ ਦੇ ਵਾਂਪੀਆਂ ਵਿਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਛੱਟਾ ਇਕ ਦਿੱਤੀ। ਹਜ਼ੂਰ ਨੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇਸ਼ ਸ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇਸ਼ ਸਭ ਤੋਂ ਛੋਟਾ ਇਕ ਸਭ ਪੂਪਾ ਦਾ ਵੱਟਾ ਹੱਥ ਤੋਂ ਕੁੱਖ ਲਿਆ ਗਨ੍ਹੇਤੀ ਵਿਚ ਪੁਣਿਆਂ ਵੱਟਿਆਂ ਦੁੱਲ ਦਾ ਦਾ ਵਟਾ ਹੈ। ਇਨਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਦੱਸ ? ਵਪਾਰੀ ਨੇ ਦੂਜ਼ਿਆ, ਜੀ! ਇਹ ਦੇ ਸੇਨ, ਇਕ ਸਰ, ਅੱਧ ਸਰ੍ਹੇ ਅਤੇ ਜੋ ਆਪ ਜੀ ਹੈ ੁਵਿਸ਼ਆ, ਆ : ਇਹ ਵਿਚ ਹੈ ਇਹ ਇਕ ਪਾ ਹੈ ਇਹ ਸੁਣ ਕੇ ਬੜ ਹੀ

ਾਚੌਪਾਈ ਸਾ 'ਸਨਿ ਗੁਰ ਕਹੇ', ਪੁੰ- ਇਹ ਪਾਉ ਜਿਨ ਅਪਨੇ ਲਘ ਨਾਮ ਧੂਜਾਉਂ।

ਰੰਸ਼ ਇਹ ਪਾਸੀਆਂ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਛੱਟਾ ਰੇਖਾਇਆਂ ਨੇ ਭਵ ਨੀਵਾਂ ' ਸ਼ਾਤਆ ਹੈ। ਨਾਲ ਵਿਧਾ-ਰਹੀ ਨਿਰਾ। ਨਾਲ ਵਿਕਿਸ਼ਾ ਤੋਂ ਸਹਿਗਤੂ ਜੀ ਦੀ ਅਜਬਰ ਰਸਨਾ ਤੋਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਰਨ ਸ਼ਾਵਕਾਰ ਸਾਰ ਸੇ ਵਧਾਰੀ ਨੇ ਜਾਣਿਆ। र्क एवं स हितेशात स्थाप्त हात्र प्रतर प्रतर मेर दूर । पृत्र क्वा सक्ते ਆਪ ਭਾਵਮੰਟ ਕੇ ਪਵਿੱਤ ਚਰਨਾ - ਆਪਣੇ ਇਰ ਜੀ ਗਿਆ। ਬੇਹੱਦ ਪਸ ਵਿਚ ਅਕਾਲੀਨ ਹੁਇਆ ਚੋੜ ਕੇ ਜਿਸ ਦੀ ਚੁੱਕਿਆਂ ਕਿਸ ਦੀ ਚੀਬੀ LONG THE STATE OF ਵਿੱਚ ਹਰ ਭਗੇ ਵਿਗਾਹੇ ਨਾਲ ਕਾਰਗਾਣਾ। ਅਦਰਫ਼ ਭਯੋ ਅਪਰ ਹੀ ਨਾਦਾ। ਪ੍ਰਿੰਗਫ਼ਨ ਖ਼ਕਿਰ ਬਿਕਟ ਕਪਾਣਾ। ਅਦਰਫ਼ ਭਯੋ ਅਪਰ ਹੀ ਨਾਦਾ। ਪ੍ਰਿੰਗਫ਼ਨ ਖ਼ਕਿਰ ਬਿਕਟ ਕਪਾਣਾ। ਐਸੀ ਦਿਥ ਦਿਸ਼ਦੀ ਜਾਰੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਰੁਸ਼ ਫ਼ਿਲ ਅੰਜਰ ਕਪਾਣ ਖਲ ਗਏ, ਐਸੀ ਦਿਥ ਦਿਸ਼ਦੀ ਜਾਰੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਉਸ ਫ਼ਿਲ ਅੰਜਰ ਕਪਾਣ ਖਲ ਗਏ, ਐਸੀ ਨਦੀਰ ਨਿਹਾਲ॥ ਕਰ ਦਿਹਾ। ਇਸ ਨੂੰ ਫ਼ਿਲ ਸਿਟ ਗਈ। ਨਾਲ ਹੋਇਆ ਵਖ ਕੇ ਛਾਈ ਬਾਲੇ ਜੀ ਨੇ ਸ਼ਕੂਰੀ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਫ਼ਿਲ ਵਿਚ ਨਿਹਾਲ ਹੋਇਆ ਵਖ ਕੇ ਛਾਈ ਬਾਲੇ ਜੀ ਨੇ ਸ਼ਕੂਰੀ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਫ਼ਿਲ ਵਿਚ ਨਿਹਾਲ ਹੈ। ਕਛ ਚਿਰ ਕਾਲ ਨੇ ਸੇਵ ਰਾਮਾਈ ਹੈ ਜੀਤੀ - ਇਨ ਵਿਚ ਦੀ ਪਿਛਲੇ ਜਨਮ ਦੀ ਕਮਾਈ ਵੀ ਸੀ। ਸਾਰੀ ਨੇ ਹਰ੍ਹੇ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਸ ਦੀ ਪਿਛਲੇ ਜਨਮ ਦੀ ਕਮਾਈ ਵੀ ਸੀ। ਸਾਰੀ ਨੇ

ਰਿਗਰ ਹੈ ਪਰ ਦੀ ਦੇਰ ਸੀ। ਨਿਗਰ ਹੀ ਪਰ ਦੀ ਦੇਰ ਸੀ। 'ਦੀਰਿਗਾ। ਦੀਪਕ ਬਾਕੀ ਰੋਲ ਯਕ, ਪਾਵਕ ਲਾਵਨ ਦੇਰ। 'ਦੀਰਿਗਾ। ਦੀਪਕ ਬਾਕੀ ਰੋਲ ਯਕ, ਤੇਯ ਇਸ ਕੇ ਤੂੰ ਤੇਰ। ਤੇ ਨੇ॥ ਤ੍ਰਿੰਡ ਰੇਸ਼ਨੀ ਤਰਤ ਮਿਲ, ਤੇਯ ਇਸ ਕੇ ਤੂੰ ਤੇਰ। ਤੇ ਨੇ॥

ਭ, ਸਾਖੀ ਕਾਵਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋਏ

'ਨਾਨਕ ਨਦਗੇ ਨਦੀਰ ਨਿਹਾਲ ॥'
'ਨਾਨਕ ਨਦਗੇ ਨਦੀਰ ਨਿਹਾਲ ॥'
'ਸ਼ਤਿਗਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਤਾਰਦੇ ਹੋਏ ਇਕ ਨਗਰ ਵਿਚ ਪੈਂ
ਸ਼ਤਿਗਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਤਾਰਦੇ ਹੋਏ ਇਕ ਨਗਰ ਵਿਚ ਪੈਂ
ਇਕ ਸਿੱਖ ਪਾਸ ਗਏ। ਇਹ ਸੰਤਾ ਦਾ ਬੜਾ ਹੀ ਪ੍ਰਮੀ ਸੀ, ਹਰੇਕ ਸੰਤ ਦੇ ਪੈਂ
ਸਵਾ, ਭਾਵਨਾਂ ਨਾਲ ਕੋਰੰਦਾ ਤੋਂ ਮਗਰਾਂ ਇਹ ਪੁੱਛਦਾ ਕਿ ਸਾਧੂ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਪੈਂ
ਸਵਾ, ਭਾਵਨਾਂ ਨਾਲ ਕੋਰੰਦਾ ਤੋਂ ਮਗਰਾਂ ਇਹ ਪੁੱਛਦਾ ਕਿ ਸਾਧੂ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਪੈਂ
ਗੋ ਵਲ ਹੈ ਹੈ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਨੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾਸ ਜਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਪੈਂ
ਗੋ ਵਲ ਹੈ ਹੈ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਨੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾਸ ਜਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਕੀਤਾ ਤੋਂ ਪੈਂ
ਹਜ਼ੂਰ ਨੇ ਵਰਮਾਇਆਂ ਕਿ ਭਾਈ! ਜੇਗਲ ਵਿਚ ਜਾਹ ਉਥ ਇਕ ਵੱਡੇ ਪੈਂ
ਹਜ਼ੂਰ ਨੇ ਵਰਮਾਇਆਂ ਕਿ ਭਾਈ । ਜੇਗਲ ਵਿਚ ਹੋਣਾਂ ਜਾਂ ਬੈਠਾ ਜਿਸ ਬਾਰ ਬਿੰਫ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਹੋਣ ਜਾਂ ਕੇ, ਵਾਹਿਬਾਰੂ ਕਹਿ ਕਿ ਹੋਣਾਂ ਜਾਂ ਬੈਠਾ ਜਿਸ ਬਾਰ ਉੱਤਰ ਮਿਲ ਜਾਂਦਗਾ। ਆਗਿਆਂ ਲੈ ਕੇ ਉਸੇ ਬਿਛ ਹੋਣਾਂ ਜਾਂ ਬੈਠਾ ਜਿਸ ਬਾਰ ਸ਼ਤਿਗਰਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ —

ਸ਼ਕਿਰਗਾਨ ਰਿਹਾ ਸਾਂ — ਸ਼ਕਰ ਪਰ ਵੱਖ ਬਾਇਸ ਦੇਉਂ । ਦਰਸ਼ਨਿ ਕਰਿ ਇਸ ਭੇ ਬਕ ਸੋਊ ॥' ਉੱਤੇ ਇਕ ਕਾਵਾ ਦਾ ਜੋੜੇ ਬਠਾ ਸੀ ਇਸ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਕ ਜਵੇਂ ਬਰਾਸ਼ਾਂ ਨੇ ਬਗਾਬੀ ਬਣ ਗਏ। ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਬੈੱਨ ਕੇ ਵਾਪਸ ਆ ਕੇ ਬਨਤੀ ਕੀਤੀ ਨੂੰ ਬਗਾਬੀ ਬਣ ਗਏ। ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਬੈੱਨ ਕੇ ਵਾਪਸ ਆ ਕੇ ਬਨਤੀ ਕੀਤੀ ਨੂੰ 'ਸ਼ਰਿਤਰ ਜੀ! ਸੌੜ੍ਹ ਕੋਈ ਉੱਤਰ ਨਹੀਂ ਜ਼ਿਲਿਆ।' ਹੁਯੂਰ ਨੇ ਵਰਮਾਇਆ, ਐ 'ਸ਼ਰਿਤਰ ਜੀ! ਸੌੜ੍ਹ ਕੋਈ ਉੱਤਰ ਨਹੀਂ ਜ਼ਿਲਿਆ।' ਹੁਯੂਰ ਨੇ ਵਰਮਾਇਆ, ਐ 'ਸ਼ਰਿਤਰ ਜੀ! ਸੌੜ੍ਹ ਕੋਈ ਉੱਤਰ ਨਹੀਂ ਜ਼ਿਲਿਆ।' ਹੁਆਰ ਨੇ ਵਰਮਾਇਆ ਅਤੇ ਵੇਧ ਵਿੱਚ ਬਣਾ ਸੀ ਉੱਤ ਇਸ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਕੇ ਹੋਰ ਵਲੇ ਗਏ ਸ਼੍ਰੀ ਜਪ ਜੀ ਸਾਹਿਬ (242)

'ਆਇਸ ਪਾਇ ਗਾਲੇ ਜਿਹੇ ਕਾਲ। ਬੜਵੇਂ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰ ਭੂਨ ਅਰਾਨ ਪੰਜਾਬ ਇਹ ਕੇਂਜਕ ਵੇਖ ਕੇ ਫੇਜ ਸ਼ਰਿਗਜ਼। ਨੂੰ ਆ ਕ ਬੇਟ ਜੀ ਕੀ ਨੀ 'ਸਾਜ਼ਮ ਨੇ ਕਾਈ 'ਕਰਤਾਰ ਸਿਹਰ ਕਮੇਗਾ', ਸ਼ਰਿਗਜ਼ ਜੀ ਨਾ ਪੰਜਾਬ ਨੇ ਕਈ ਗਿਆਂ – ਸ਼ਰਮਨ ਉਨ ਪਰਭਾਰ ਸ਼ਹਰੀ । ਹੈ

ੇ ਰਾਮਨ ਉਹ ਪਰਭਾਤ ਬਹੁਜੀ। ਹੋਸਨ ਦਾਬਯ ਜ਼ਬੂ ਜਿਸ ਉਗੀ ਨੇ ਸੇ ਮਾਰੂਬ ਤੋਨ ਤੂੰ ਨ ਹੋਏ। ਉਠੂੰ ਤਰਵਜ਼ ਕੇ ਤਰ ਦੁਸ ਜ਼ਿੰਦਰ, ਪ੍ਰੇ ਦਿਸ਼ਤੀ ਤੇ ਪਰਸ਼ ਬਰ ਗਦ, ਜ਼ੋਗਾ ਹੈ ਟਮਸਕਾ, ਕਰਬ ਜ਼ੁਲੂ ਗਿਆ ਤੇ ਆਪਣਾ ਉੱ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਕੀਤਾ। ਤਾਂ ਉਹਾ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਜ਼ਿੰਦ, ਕਿ ਕੋਠੂੰ ਅਸ ਭਰਸ਼ ਸਮੀ ਤਰ ਦਰਸਨ ਕਰਕੇ ਕਾਵਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਸ਼ ਬਣ ਜਾਂ ਤਰ੍ਹੇ ਇੰਘ ਰਜਿਆ ਤ

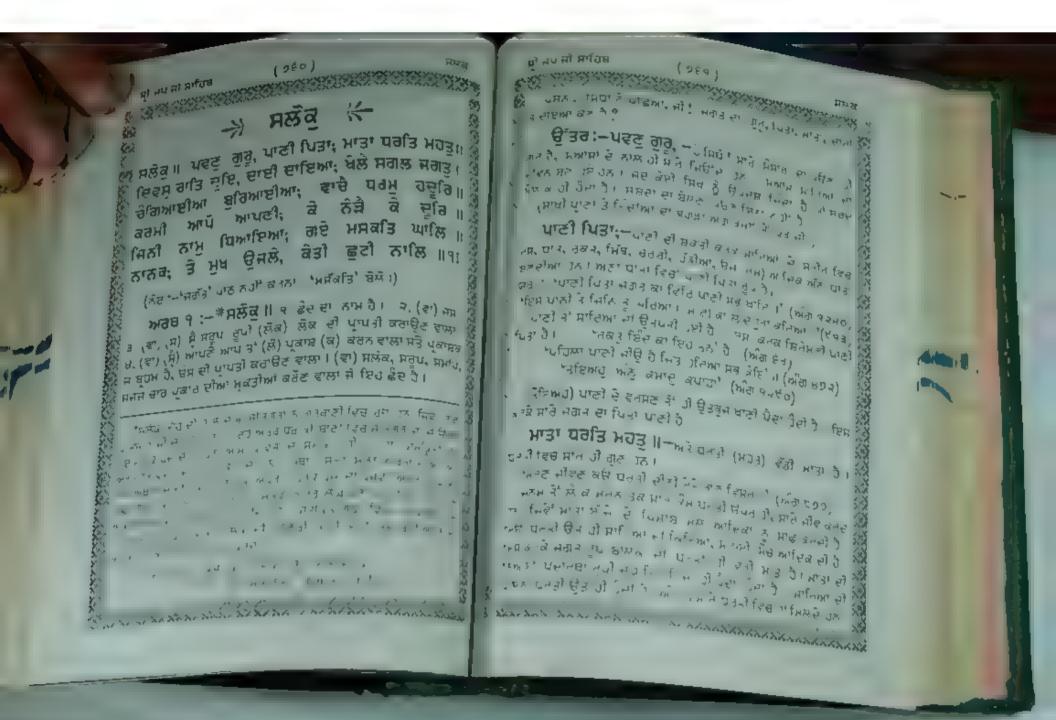
ੰ ਪੂਰਬ ਬਾ ਇਸ ਦਹ ਸਮਾਰਾ ਸਕ ਸੰਸਤਦ ਸਮਿਸਾਰਾ। ਜਮ ਕਰਣਾ ਪਨ ਭੇਏ ਮਰ ਲਾ। ਦੇਇ ਦਰਸ਼ ਤੁਸ ਕਰ ਨਿਹਾਰਾ। ਸਮੂੰ ਭੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਾ।

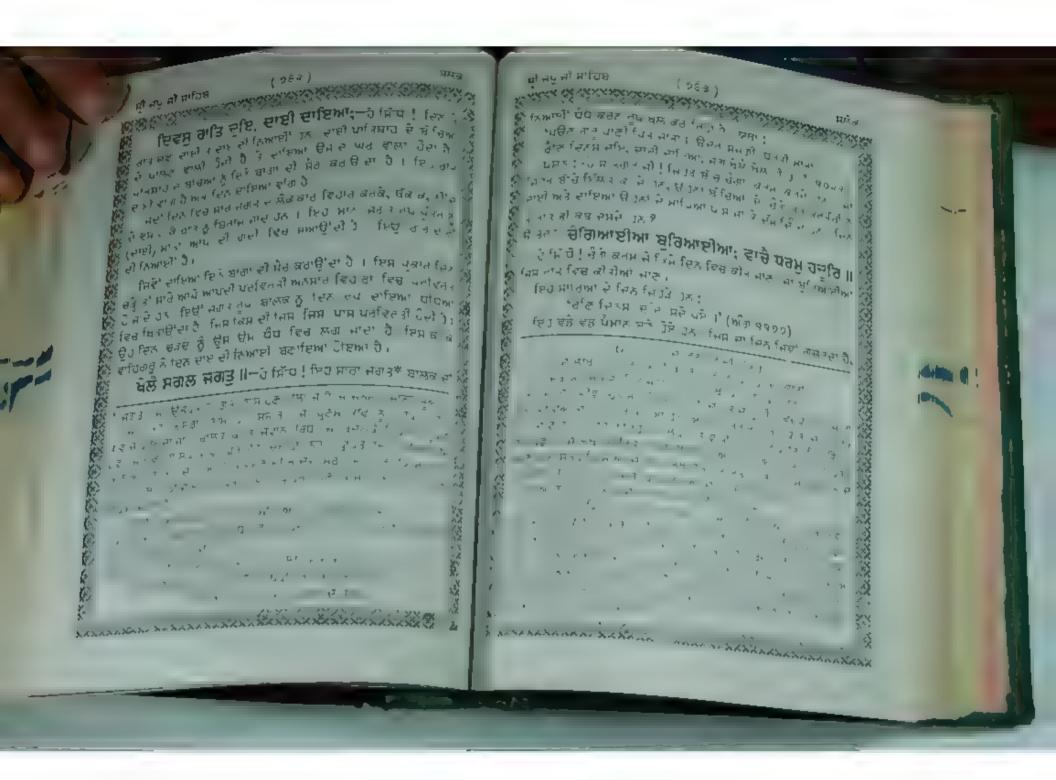
ਉਹ ਸਿੱਖ ਉਨਾਂ ਦੇਹਾਂ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈ ਕੇ ਹਜਤ ਦੇ ਚਰਨਾ ਵਿਚ ਸਕਰ ਜਿਆ। ਸਤਿਗਾ_ਵ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਤੇ ਨਾਮਸਕਾਰ ਕੌਜਰ ਜਿੰਘ ਹੈ ਬਠ ਗਏ। ਕੀਤਰ ਦੂ ਜੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਕਹਾ ਸਿੱਖਾ ! ਨਿਸਾ ਹੈ ਗਈ? ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ... ਕਰਤਾ ਪਰਖ ਮਿਲੇ ਜਥਿ ਆਇ। ਕਿਉਂ ਨਾਂ ਨਿਸ਼ਾ ਹੋਵੀ ਸਨ ਭਾਇ !

-

(ਸ਼ਾਨਾ ਪ੍ਰਾਉਤਜਾਤਰ ਅਧਿਆਇ ਰਫ਼, ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਬਚਨ ਕੀ ਤਾ ਸ਼ਤਿਕਾਰ ਸੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨਾਲ ਜ਼ਰਮਾ ਇਸ ਦੇ ਕਿਵਾੜ ਖੱਲ ਗਏ। ਸ਼ਰਮ ਗਿਆਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਹਤੀ ਹੈ ਗਈ। ਜ਼ਰੂਰ ਕੇ ਕਿਹਾ, ਬਰਾਰਬਧ ਭੇਗ ਕੇ ਤੂੰ ਸੰਚ ਖੰਗ ਨੂੰ ਜਵਾਗਾ, ਫਰ ਤੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਨੇ ਕਹਾ, ਬਰਾਰਬਧ ਭੇਗ ਕੇ ਤੂੰ ਸੰਚ ਖੰਗ ਨੂੰ ਜਵਾਗਾ, ਫਰ ਤੂੰ ਜ਼ਸ਼ਤ ਸਰਟ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਆਵਾਗਾ, ਦੂਜ਼ੀ ਹੋਏ ਜ ਕਾ ਕਾਵਣੀ ਤੇ ਜਿਸ ਸੋ ਜ਼ਸ਼ਤ ਬਣੇ ਸਨ। ਉਹਨਾਂ ਵਲ ਕੀ ਕਿਹਾ ਕਰੀ ਨਿਗਾ। ਨਾਲ ਜੰਕ ਕੇ ਜ਼ਰੂਰ ਸਨ। ਉਹਨਾਂ ਦਲ ਕੀ ਕਿਹਾ ਕਰੀ ਨਿਗਾ। ਨਾਲ ਜੰਕ ਕੇ

1 11

1

ੂਰ ਕੁੰਬ ਜੀ ਸਾਹਿਬ AND STREET STREET STREET STREET STREET The state of the s पहर अन्। मां उन् ना पहित्र । के तिस् कार्य पहर अन्। मां उन् ना पहित्र । के तिस् कार्य हिम प्रशान कि नक र सार र अगानि इर्गामका स्वातमधा क् अभार भर है है से उपाह प्रदेश केम हिंदि विस्तित्वाचारम्यः स्टब्स्यः प्रत्यक्ताः । ज्ञान्यः स्टब्स्यः प्रत्यक्ताः । ज्ञान्यः स्टब्स्यः । ਜ਼ੀਤ ਸਦ ਨਾਰ ਹੈ ਹੈ ਹੈ ਜਨ੍ਹਾਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾਂ ਹੈ ਜਨ੍ਹਾਂ ਸਮਾਨ ਜ਼ਾਮਾ ਕਿਹਾ ਤੋਂ ਕਾਰਿਲ ਹੈ ਕੇ ਜਨ ਆਨ। ਤੋਂ ਜਨ੍ਹਾਂ क्षेत्र र तम् । वर्षः कष्ठ मधारितमः (midi ०००) ਭਾਰਾ ਬਰਮਿੰਦੇਸ਼ਾ ਵਿਚ' ਜਦ ਸੰਤ ਹੈ। ਜ ਤੋਂ ਹੈ। ਜ ਜੇ ਹੈ। ਜ ਰਾਜ਼ਾ ਵਿਚ' ਜਦ ਸੰਤ ਹੈ। ਜ ਤੋਂ ਹੈ। ਜ ਜੇ ਹੈ। म अर में १० माहिमा इंट मिट शास्त्रा। विकास ਭਾਰਾ ਬਰਾਹਰਾ ਹਵਾਰੇ ਹੀ ਸਿਟਦੀ ਹੈ। ਸਮਾਮ ਵਿਸ਼ਵ ਤੋਂ ਹੁੰਦੇ ਹੈ। ਜਿਹੜੇ ਹੋ ਹਵਾਰੇ ਹੀ ਸਿਟਦੀ ਹੈ। ਸਮਾਮ ਵਿਸ਼ਵ ਤੋਂ ਹੁੰਦੇ ਹੈ। ਜਿਹੜੇ ਹੋ THE R . HAY 48 HAY (ME 909) ਸ਼ਵਿਤ ਦੀ ਜ਼ਿਵਨਾਨ ਜਿਲ੍ਹੇ ਦਾ ਸਕਨਾਮ ਦੇ ਤਰਦਾ ਹੈ। ਬਰਦੂਗ੍ਰ ਸਵਾਲ ਕਰਦਾ ਜਿਲ੍ਹੇ ਦਾ ਸਕਨਾਮ ਦੇ ਤਰਦਾ ਹੈ। बह्र गटलम्ब १ १ तम्बर्ग में भरता वी रहे ਸਟਦਸ਼ਤਾ । ਪਰਵਾਗ ਕਰ ਸ਼ਬਦ ਹੈ ਗਾਰ ਨਾਲ ਦੀਚਾਰ। क्षत्र स्टब्स्ट को यह ने भी भागी है। भी भागी है। भी भागी है। अत र रूप घंतेत वै संत्रव संस्थातः) क्रम नवा मान्य हो सन्। मान्य कर्म कर्म मान्य सर्थ बबरे हिन्द्र हिन्द्रिक्त हो सन्। मान्य कर्म कर्म मान्य सर्थ ਮਾਤ ਜ਼ਾਮ ਦੇ ਇਆਂ ਜਾਤੇ ਜਿਹੇ ਵਰਤੇ ਵਰਤਾਜਾ। त्र स्था है है। स्था से त्र भी स्थान स्थान है के स्थान है है। त्र भाष देशों से त्र भी स्थान स्थान है के स्थान है हैं। ਜ਼ਿਰਸ਼ਕਤੀ ਹਾ ਜ਼ੇਕ ਅਲ ਪ੍ਰਤੀਕਰੀਤ ਪ੍ਰਸਾਨ। ੂੰ ਵਿਜ਼ਗਰਦੇ ਹਨ। ਜ਼ਿਵ੍ਹੇਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇਰ ਜ਼ਿ ੇ ਬੰਜ ਹੈ।ਏ ਸ਼ੀਰੇਸ਼ ਅਤਿ ਸ਼ੁਰੂ ਸ਼ਿਕਤਾ। ੇਵ੍ਹ ਕਰਦ ਹਨ। ਨੇ ਇਲੇ ਸਤਿੰਦੂ ਜੀ ਨ ਮੁਖ ਵਿਚੇ ਜਨ ਨੇ ਜ ਵਿੱਚ ਮੁਸ਼ਵਿਦੇ। ਨੇ ਇਲੇ ਸਤਿੰਦੂ ਜੀ ਨ ਮੁਖ਼ਵਿਚੇ ਜਨ ਨੇ ਜ਼ ਵਿੱਚ ਹੋਰਟ ਨਿ ਤੁਲ੍ਹ ਅੱਧ ਅਧਿ ਵਿਭਾਵੀ ਦੀ ਸਦਿ ਨਿਕਧਾਰਾ । ਜਦੂ। क्र रामव के रियास वर्ग के अने मिल हैं विवर्ग करने क्रियास के स्थापन के अने मिल हैं विवर्ग के क्रिया ਮਾਈ ਕਰ ਕਰ ਸ਼ਬਦ ਹੈ ਵਾਹਿਰਕ ਸਤ ਸਫ਼ਦ ਸਤਾਇਆ। ਜਵਾਪਰ ਦੂਰ ਸਲ-ਾਨ ਚ ਪੰਰਾਪਾਸ ਚੜੇ ਹੈ ਜਿਲਾ ਹੈ। ਤੇ ਨਾਸਰ ਹੈ ਜਿਲਾ ਹੈ ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਤੋਂ ਜਿਲਾ ਹੈ। ਜਵਾਪਰ ਦੀ ਸਲ-ਾਨ ਚ ਪੰਰਾਪਾਸ ਚੜੇ ਹੈ ਜਿਲਾ ਹੈ। ਜਵਾਪਰ ਦੀ ਜਲਾ-ਲੋਜ ਪੰਰਾਪਾਸ ਚੜੇ ਹੈ ਜਿਲਾ ਹੈ। ਕਰਦੇ ਪਾਣੀ ਵਿ , ਪ੍ਰਤਿੰਤ ਬੜ੍ਹਿ ਬੰਤਮੌਜ਼ ਸੂਰ ਇਤਾਣ ਚਲਾਣਿਆ। ਜਵਾਂ ਸਦ ਭੀਗਾ ਕਿ 'ਸਤਿਗੁਜ ਜੀ ਨੇ ਸਾਨ ਸਿੱਧ ਪਾਨ ਵਾਲੀਰ ਸਤ ਮਦੀਨ, ਖਰਚਿਸ ਨੇ ਜਿਵਾਂ ਸਦ ਧਾਣਾ। ਧਰਤੀ ਮਾਤ ਮਹੁਤੇ ਕੀਰ ਚੀਤ ਪੇੜ ਸਮੇਗ ਬਣਾਇਆ। ਵਰੀਜ਼ਤ ਲਈ ਹਨਤੇ ਹਨ ਦੇ ਸਾਣ ਹਿਵ ਕੇ ਕਿਤੇ ਸਾੜੀ ਪ੍ਰਤਾ ਵਿੱਚ ਰਤਕ ਚਰਜਾ ਦਾਈ ਵਾਇਆ ਗੀਤ ਵਿੱਚ ਬਾਲ ਸਭਾਇ ਜਗਤ ਖਿਲਾਇਆ। ਸ਼ੁਰੂ ਜਿੱਤ ਲਵਾ ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਪਾਉਣ । ਇਸ ਵਾਸਤ ਇਕ ਕੌਵ ਹਾਂ ਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਲਵਾ-ਕਵੇਂ ਤੋਰ ਕੰਸ਼ ਦਾਣਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਸ਼ਕਾ ਕਵਾ ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਵੀਏ ਆਪ ਗਵਾਉਆ। ਗੁਕਮੁਖਿ ਜਨਮ ਸ਼ਕਾ ਕਵਾ ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਵੀਏ ਆਪ ਗਵਾਉਆ। ਤਾਰਾਬਦ ਭਾਵਾ।ਜਿਸ ਦਾ ਭਾਵ ਸੀ ਕਿ ਜਿਵਾਂ ਕੱਟਰ ਵਿਚ ੂਕ ਰੋਧ ਨੀਂ ਸਮਾ ਜਮਣ ਸਰ ਨੂੰ ਬਾਰਿ ਜੀਵਨ ਸਕੀਤ ਜੀਗੀਤ ਵਰਕਾਇਆ। ਵਰਦਾ ਫਿਊ, ਸੰਘਤ, ਪਾੜ੍ਹ ਪਾੜ੍ਹ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਦਾ ਜਿਸ ਜਿਸ ਤੋਂ ਵਰਦਾ ਫਿਊ, ਸੰਘਤ, ਪਾੜ੍ਹ ਪਾੜ੍ਹ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਦਾ ਜਿਸ ਜਿਸ ਤੋਂ ਗਰਮੀਕ ਮਾਰਾ ਮੀਤ ਹੈ ਪਿਤਾ ਸੌੱਥ ਮਥ ਪਦ ਪਾਇਆ ; ਧੀਨਜ ਧਰਮ ਕਿਗਵ - ਇ ਜੰਧੂ ਤੋਂਪ ਜਤੇ ਸਤ੍ਰੇ ਪਤੇ ਜਣਾਵਿਆ ਰੀਹ ਚੰਲ, ਚੌਕਾ ਗਰੂ ਪ੍ਰਬਾਹ ਪ੍ਰਥੇ ਚਲਤ ਵਰਤਾਇਆ ਭਾਰਮੀਰ ਮੇਰ ਵਧ ਅਲਬ ਲਬਾਇਆ ਪਿਰ Fr. 7,3 1 ਅਰਥ ੨ : ਜ਼ਿਸ਼ਿਸ਼ ਅੰਗਦ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਤੋਂ ਮੰਗਤ ਨੂੰ ਜੀਡਆ ਨੂੰ : 112 कर महार मार्च हार हा भी थी । भी पेला र हिंदी में अन्य पड़े ह ਸ਼ਾਮਰ ਹੈ। "ਜੰਗਾ । ਨ ਨਾਗਰੀ ਕਿ ਬਿਆਨ ਹੋ ਕੇ ਸਾਬ ਦੀ ਵ ---਼ਰੂਮਕੇਟ ਸੋਚੋਂ ਕਾ ਜਿਸ ਵਿਚ ਇਸ ਨਾਲਾਂ ਚਾਰ ਕਿਸ ਹਨ: f '2 + ਕ ਪਰਵਾ ਹੈ। ਪਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਗਰੂਸ਼ ਕੀ ਬਾ ਦਿਲਸ਼ ਤੇ 'ਵਾਉਂ ਕੀ ਜ किल म , मनु र , , भी मा , विषय में बेंद्रा थाएं हैं।

ਸੀ ਜੰਪੂ ਜੀ ਸਾਹਿਲ संस्था हो स्ट्रिक्ट्रिक्ट्रिक्टर प्रतास का का स्ट्रिक्ट की मानाहर के स्ट्रिक् (> 8 %) ੍ਰਾ ਕਾਲਕ ਨਦਰਾ ਨਦੀਕ ਇਹ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਜਲ ਨੂੰ ਕਾਲੀ ਕਿ ਜਿਸ ਵੀ ਇਸ ਵਿਚ ਸਮਾਉਣ ਦੀ ਗੰਜਾਇਸ ਨਹੀਂ ਵਿ_ਰ ਜ਼ਿੰਦੇ ਹਨ ਤੇ ਆਪ ਨਿਰਮਾਨ ਉ ਜ਼ਾਨ ਜ ਹੈ। ਹਨ। ਅਜ਼ਵਾਦ हैं अले क्ष्मित्र भाग से अले हैं। म्ह पर विकास कितास्य कितास्य कितास्य कितास्य के अन्ति । भ्रम्भ विकास कितास्य कितास्य कितास्य के अन्ति । अन्ति । भ्रम्भ कितास्य कितास्य कितास्य कितास्य के अन्ति । ਅਸ਼ਸ਼ ਸਭ ਸਾਚ ਅਸ਼ਸ਼ ਸੀਵ ਨੀ ਕ ਪ੍ਰਭਾਵ ਤੋਂ ਰੇਚਲੀ ਵਧ ਵਿਚੋਂ ਮਿਲਾਨੀ ਜਿਧਾ ਬਾਰਾ ਵਿਚ ਜੰਗ ਸਮਾਮੀ "(ਵਾਰ ਖ ਪਉਂਦੀ ਚੁਸ਼) ਰ ਰਾਆਸੂਆਂ ਦਾ ਹੈ। (ਪਰਦੇ) ਸ਼ਹਿਰਾਜ ਕੀ ਜਿਹੇ ਹਨ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ਹਿਰਾਜ਼ੀ ਪਰ ਜਿਹੇ ਹਨ ਤੋਂ ਜਿਸੀ ਸਗਾ ਵਿੱਚ ਬਲਾਈ ਦਾ ਵਾਧ ਕੋਰ ਕ ਦੱਧ ਉੱਪਰ ਤਾਂ ਜਿਲ੍ਹ ਸਾਪਣੀ ਤਗਕਾਵਰ ਬਲਾਈ ਦਾ ਵਾਧ ਕੋਰ ਕ ਦੱਧ ਉੱਪਰ ਤਾਂ ਜਿਲ੍ਹ आपार श्वास प्रकार महाती ने वन दिसे ने स्था उत्कारित है। ੂਰਿਸਾਏ ਦਾ ਮਾਲਤ ਬੰਚਾ ਹੋਣਾ ਹੈ ਇਥੇ ਸ਼ਾਂਤਰ ਜੀ ਜਿਵ ਜਿਸ ਦੀ ਹੈ। ਜ਼ਿਲ੍ਹਾਣ ਦਾ ਮਾਲਤ ਬੰਚਾ ਹੋਣਾ ਹੈ ਇਥੇ ਸ਼ਾਂਤਰ ਜੀ ਜਿਸ ਜਿਸ ਦੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਹੈ। रंत कि न न है। निष्य के स्वर्ग कि तथ ता तो न महिल्ला कि के कार्य कि स्वर्ग कि के कि ਸ਼ਹਮ ਰਿਆਨ, ਬੁੱਸ ਵਿਦਿਆ ਦੇ ਮਾਨ, ਹੈ। ਸਹਾਨ ਵਿਚ ਨਾ ਜਿਵੇਂ ਹਨ। ਹੈ। ਜਹੂਰ ਪ੍ਰਸਾਵ ਦੇ ਰੁਪਰ ਸ਼ਿਲ੍ਹੇ ਕੀ ਸਗਤੀ ਤੀ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਚ ਖੁਰੂ ਸ ਾ ਜੀ ਨੇ ਫੋਲ ਸਮਾਨ ਦਾ ਸਿਕਲਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਾਜ਼ਗੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਦੇ ਸ਼ਿਕਲਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਾਜ਼ਗੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਦੇ ਸ਼ਿਕਲਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਾਜ਼ਗੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਦੇ ਸ਼ਿਕਲਾਂ ਦੇ ਸ किल्या निवसकी अन ੍ਰਿਪਰ ਕੋਸ਼ਿਕਸ਼ਕ. ਇਸ ਕਰ ਗਾਪਨ ਸ਼ਾਜਿਬ ਵੀ ਰਹਿਣ ਸ਼ਾਜਿਆ ਵਿਚ ਇਲ ਕੇ ਕੇਸ਼_{ਕ ਕ}ਾ ਮਿਹੰਮਰੇ ਜਰਵਿਚ -ਨਰਦੇ ਸਟੇ ਤੇ ਕਵਾਨੇ ਹੈ ਕੇ ਜ਼ਿਸ਼ ਨੇ (ਵਾ) ਸਾਰੇ ਜਰਵਿਚ -ਨਰਦੇ ਸਟੇ ਤੇ ਕਵਾਨੇ ਹੈ ਕੇ ਜ਼ਿਸ਼ ਨੇ ਭਿਸ਼ਕਰ ਸ਼ਹਿਰ ਜੀ, ਵਾਅਤ ਸਭ ਵਿਚ ਭਰਾਤੀ ਦੀ ਸਰੀਧੀ ਜਰਤ ਭ੍ਰਿਕਸਕੀ ਸ਼ਕਿਰਨ ਜੀ, ਵਾਅਤ ਸਭ ਵਿਚ ਭਰਾਤੀ ਦੀ ਸਰੀਧੀ ਜਰਤ ਮੋਸ਼ ਜੀਣ ਸਮੇਂ ਜੀਵਾਂ ਨੂੰ ਤੇ ਉਚ ਨੀਵਾਂ ਬਾਸੀ ਸ਼ਿਗਦੀ ਹੈ। ਤਹੁੰਸ਼ रदन् है। फिले, में, बारे दा सुण क्षा व मा सुध देवस क ਸੰਸੰ ਪੁਖਣ ਸਟਾਜ ਦੇ ਸੂਚ ਦੇਸ਼ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸੂਚ ਉ_{ਤਰੇਨ} ਸ਼ਤਿਗਰ ਜੀ ਨੇ ਬੱ^{ਰ ਹ}ੈ, ਯੂਚਜਟੇ, ਸੂਚ, ਵਸ਼ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸੂਚ ਉ_{ਤਰੇਨ} ्राधित पिठा उठर किहा चिन हो है का उठर दिस के किस के किस के किए जा है कि किस के किस के किस के किस के किस के किस ਸ਼ਹਿਰੀ ਜੀਨੇ ਬਾਂ , ਅੰਬਵਾਰ ਨੂੰ ਸਿੱਖੀ ਆਦਿ ਵਿਚ ਏਕਾ ਸਾਤ ਰਸ਼ੀਸ਼ਆ। ਬੇਦ ਦੀ , ਅੰਬਵਾਰ ਨੂੰ ਸਿੰਘੀ ਸ਼ਹੀ ਵਿਚ ਏਕਾ ਸਾਤ ਰੂਪਰਤ ਪਿਤਾ ਜੀ ਆਪਣ ਹੈ। ਇੱਕ ਦੀ ਲੋਕ ਨੂੰ ਤੇ ਜਿਸਾ ਤੇ, ਤੋਂ । ਬੁਖ਼ਸ਼ਿਆ। ਬਦ ਦੀ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਘ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਵਿਚ ਸਾਹੇ ਭਗਤਾ ਜੋ। ਅਦਰ ਮੌਤ ਵਿਖਾਇਆ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਘ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਵਿਚ ਸਾਹੇ ਭਗਤਾ ਜੋ ਅੰਦਰ ਸ਼ਕਾਦਿਕਾਂ ਸਭ ਦੇ ਗੇਰਥਾ ਤੋਂ ਗਏ, ਸਭ ਨੂੰ ਉਪਦੇਸ਼ ਫ਼ਖਬਿਆ ਬਾਣੀ ਇਕੰਤਰ ਕੀ ਜਾਂ ਸਭ ਦੇ ਗੇਰਥਾ ਤੋਂ ਗਏ, ਸਭ ਨੂੰ ਉਪਦੇਸ਼ ਫ਼ਖਬਿਆ ਚੰਚਲ ਮਤਿ ਬਾਰਿਕ ਬਪੰਟ ਕੀ ਸਟਪ ਅਤਾਨਿ ਕਰ ਜੋ ਹ। ਬਣਾ ਇਕਤਰ ਕਾਪ ਜੀ ਨੂੰ ਸਾਰ ਗਰੂ ਪੀਰ ਕਹਿ ਕੇ ਯਾਦ ਕਰਦ ਹੁਣ ਏਹ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਆਪ ਜੀ ਨੂੰ ਸਾਰ ਗਰੂ ਪੀਰ ਕਹਿ ਕੇ ਯਾਦ ਕਰਦ ਹੁਣ ਸਾਹਾ ਪਿਤਾ ਕਹਿ ਲ ਕਿ ਰ ਹੈ ਅਨਜ਼ ਸ਼ੂ ਜ ਤੋਰ ਖ਼ਾ ੇ (੧੨੬ਿ ਨੇ) ਬਹ ਕਾਰਤ ਹਾਕ ਸੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜੀ ਨੂੰ ਮੀ ਰਾਮ ਚੇਵਰ ਜੀ ਨੂੰ ਕਵਲ ਹਿੰਦੂਆਂ ਨੇ ਹੀ ਮੀਤਿਆਂ ਤ ਪਾਤ ਹੈ ਦੇ ਸ਼ਾਂਤ ਸਮਝ ਨੇ ' (ਅੰਟਰਪਨ) ਸ਼ਾਰਿਸ਼ਨ ਜਾ ਉਹ ਸੰਸਵਸ਼ਹੀਤ ਆਵਿਤ ਜਿਵਕਾਲ ਮੁਸਲਮਾਨਾ ਨੇ ਹੀ ਮੀਨਿਆ ਹੈ ਤੇ ਮੋਵਿਤਾ ਅਮਨਸ ਕੀ ਕੀ ਕੇ ਤੇਕ ਕੇ ਤੇ ਜ਼ ਜਮ ਤੇ ਰਾਵੇਂ ਦ ਕੇ ਰੇ ਸੂਬ , ' (੧੧੫੯ ਲੀ ਜੀ ਨ - ਖਰਗੇ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਕੌਸ ਦੀ ਮੌਕੇ ਅੰਦਰ ਪੂਜ ਕਰਾਈ । भारत वर्तात्र भारत । मन्ति नो भारत सा त्यासा एक स्ट ਾਰ ਬਹੇਸ਼ਤ ਜ ਤ੍ਰਿੰਡ੍ਰੈ ਬੰਹਮ , (ਅੰਗ ਰੁਕਰਰ) ਮਾਲਾ ਵਚੇ ਨੂੰ ਪੰਦਾ ਕਟਦਾ ਹੋ ਤੋਂ ਅਪਣੀ ਹੁੰਦ ਵਿਚ ਪ੍ਰਾਵ ਕਰਦ, ' ਅਸੀਂ ਸੰਜ ਕਰਜਾ ਕਾ ਸ਼ੁਰ (ਅੰਗ 9899) ਤੇ ਅਤੇ ਵਧ ਉੱਘਾਉਂ ਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਪਤਾਰ ਸਤੇਂ ਦਾ ਨਿਆਦਾ ਪਨ। ਨੇ ਅੰਤ ਹੁੜਾ ਤੇ ਜ਼ੀਜ਼ ਕਾਸ਼ ਦੂਸਤ ਹੁ ਸੀ ਕਿਰਸ਼ਾਣੀ ਕਰਣੀ `ਜਿਸ਼^ਦਦੂਤ ਆਪਣ ਸਕੂਪ ਵਿਚੌਂ ਗਜਾਮੁੱਖੀ ਤੋਂ ਖੜਵ ਜੀਜ਼ਾ ਹੈ ਅਜੇ ਸ^{ਜਤ} ਨੂੰ ਅਸ਼ਕਮਾਨ ਸਮ ਦਿਲ ਹਵੇਂ ॥ (ਅੰਗ ੧੦੮੪) ਪੰਜਿਸ਼ ਨਿਵਜਾਵਬਤ ਪੰਜੀ (ਅੰਗ ੧ਤ੧) ਜਿਸ਼ੀ ਕਿ ਜਿਵ ਕ ਮਹੀਰ ਜੀ ਮਾਤਾ ਹੋਰ ਜੀ ਪਿਕ ਹੀਤ ਜੀ ਪ੍ਰਿਤਪਲਕ ਜ਼ਰਦੇਸ਼ ਦਿਤਾ ਜਜ ਪੰਜ ਜਿ ਸਕ ਕਾਈ ਸਾਓ ਹਨ। ਇਉਾ:-ਹੀਰ ਜੀ ਮੇਰੀ ਮਾਰ ਕਰੇ ਲਾਹਰ ਕਾਰੋਲਕ ੈਂ ਹਿਸਿਲੀ ਮਿਰੀ ਸਾਰ ਹਮ ਸ ਮਰ ਕ ਬਲਕ ਹੈ। ੧੧੦੫ ੀ ਅਮਿਆਧਾਰਿ ਬਾਰਿਕੁਮਤ ਹੋਮ (* ਖਰ ਫਮਨਨਜ਼) ਹੈ (੧੫੬੬, भी तार जाता शास अभावा में (आँव ए०) ुन्ती प्राप्त कर को दिला भी अहम पहले कि है कर का ਾਸ਼ਟ ਆਪਰਾਧ ਕਰਤ ਹੈ ਜੋਜੇ ਜਾਂ ਜਿਸ਼ਤਿਟ ਰਥੀਸ ਜੋਜ਼ ਹੈ (ਬਟਿਸ) कामय प्राप्त रक्षण परिस्थितिक विकाल किला ਹੈ ਮਹੜ੍ਹਾਦ ਸੀ ; ਅਧੀ, ਅਧਾ, ਤੇ ਲੇ, ਖਬੇ ਹੈ, ਤੇ ਮਰਕਾਨ ਨੂੰ and he hit hit have be he had now a college with the hard markets SANS COLENSANDE STRANDERS OF ARCOCALABORATES.

Higher Hart Andrews Andrews Control of the Salar ਜੇ ਜਹ ਕੀ ਸ਼ਾਹਿਬ PARTICIPATION OF THE PARTICIPA हे हे व से से 18 ते हैं पा के का किस के प्रति हैं के से किस के से ਨੂੰ ਜ਼ਿਲਾਈ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਗੋਲਾਹਾਂ ਨੇ ਸ਼ੁਰੂ ਲੱਗਾ। ਆਪ ਤੋਂ ਸਾਰੇ ਸ਼ੁਰੂ ਸ਼ੁਰੂ ਸਿਰਾਈ ਦੇ ਕਾਸ਼ਿਆਣ ਸਕਾਰ ਨੇ ਕੀ ਆਪ ਕਵਿਸ਼ਤ ਕਿ ਸਵੀਸ਼ ਬਿਆ ਦੇ ਕ ਸਿਆ ਨੇ ਇਨ ਉੱਤ ਕੀ ਕਵਾ ਬੁਖਰ ਨੇ ਕਿ ਹੈ ਦੇ ਸਵੀਸ਼ਬਦ ਦੇ ਕਿ ਸਿਆ ਨੇ ਇਨ ਉੱਤ हे देव ते में स्वास ने में अन्य कार्य के कार्य भाग क्षेत्र ने संस्थात हुन भाग प्रमाय हुन स्थाप । इस्त्र प्रमाय हुन स्थाप के स ਦੇ ਵਿਚ ਹੈ ਜਿਸ ਸਾਲ ਕਰਦ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਲਤੀ ਸਿੰਘਣਾ ਤੋਂ। (ਮਾਨ) ਵਿਕਟਬੰਡ ਹੈ ਤੇ ਜਿਸਵਿਚ ਅਮੀਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤਾਰ *# # 4 \$ 3 H + 3 4 > 2 4 PH > 4 ਿਸਲ ਕਵਦ । ਪਿਤਾ ਮਤੇ ਅਤਿਭਾਵਨ ਅਤੇ ਦੀ ਸਿਤੀ ਦੀ ਨਿਆਡੀ (_{ਸਿਤ} र दश्यात प्रमुखाल्युंट है अस्वयम स्था। (स्था उत्ता PRINTER BY THE PRINTER OF THE MEETING TONG सेन्द्र साम्बर्ग स्थाप स्याप स्थाप स्याप स्थाप स्याप स्थाप स अ रा प्राप्त में इस्ते में उप बनों के दें जेने पूरी साई, ही में ਕੁਆਰ ਤੋਂ ਵਿਲਾ ਹੈ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਉਂ ਸੀਤਰਸ ਜੀ ਹੁਤਦ ਪ੍ਰੋਫੈਕ ਵੇ ਕਿ ਸੀ, ਸਮਾ ਹੈ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਉਂ ਸੀਤਰਸ ਜੀ ਹੁਤਦ केल, भाषा प्रति भारत्य व क्रमान्य म स्ववाद । विकास सम्बद्धाः स्वति व क्रमान्य स्वति । ਕੋਵੇਂਗ ਵੀ ਕੇ ਸੀ, ਬਸ਼ ਬੀ ਜ਼ਿਸ਼ ਵੀ ਕੇ ਸਿਰਾਦੇ ਅੰਗਣ ਵੇਖ ਕੇ ਖਿਸ਼ੀ ਕੋਸਦ ਹਨ। ਅ_ਰਕ ਬੀ ਜ਼ਿਸ਼ਵੀ ਕੇ ਸਿਰਾਦੇ ਅੰਗਣ ਵੇਖ ਕੇ ਖਿਸ਼ੀ ਕੋਸਦੇ ਹਨ। ਅ_ਰਕ ਗ਼ਾਜ਼ ਪਾਰਟਾਰ ਨੂੰ ਖ਼ਰੂਰੀ ਵਿਚ ਜ ਬੀਜੀਏ ਉਹ ਓ ਗਜ਼ਾ ਹੈ। ਅੰਟਰਰਿ ਬਾਰਟਾਰ ਨੂੰ ਖ਼ਰੂਰੀ ਵਿਚ ਜ ਬੀਜੀਏ ਉਹ ਓ ਗਜ਼ਾ ਹੈ। ਮੂਰ ਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਦੇ ਸ਼ਹਿਰ ਹੈ। ਸ਼ਹੂਰ ਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ ੀਸ ਹਾਰ ਬਾਰਨਾ ਹੈ। ਜਸ ਵਿਚਿ ਜਹਾ ਕੇ ਬੀਜ ਤੇ ਸ਼ਾਰਨ ਪ੍ਰਮੁੱਧ ਜਿਸਦਾ ਰਗਤੀ ਫਰਮ ਹੈ। ਜਸ ਵਿਚਿ ਜਹਾ ਕੇ ਬੀਜ ਤੇ ਸ਼ਾਰਨ ਪ੍ਰਮੁੱਧ ਜ਼ਵ ਧਰਤੀ ਹੈ ਉੱਤਰ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂ ਹੈ ਅਤੇ ਸ਼ਰੂ ਹੈ । ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਹੈ ਦੇ ਜ਼ਰੂਰ ਜ਼ਰੂਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਜ਼ਰੂਰ स्तिक्षा र अस्ति स्वा रोज ति है। उन्हें प्रश्नान से स्वान से हैं स्ति प्रश्ना से अस्ति से प्रश्ना रोज ति से स्वान से से स्वान से 'ਸ - - ਰਹਕਾਰਗ 'ਜ - - ਰਹਕਾਰਗ 'ਗੁਕਾਸਥੀ ਅੰਸ਼ ਕਈ ਜਲਾ ਕਿਨ ਅੰਸ਼ਿਕ ਫਲ ਹੀਰ ਪ ਬ ਹੈ, ਅੰਗ ਵਰ੍ਹ 'ਗੁਕਾਸਥੀ ਅੰਸ਼ ਕਿਲੀ ਤੇ ਤੇ ਰਹਿੰਗ ਹੈ ਜ਼ਿਊਟ ਸ਼ਹਿਰਕ ਹੈ, 'ਗੁਜਾਸਥਾ ਆ ਨੂੰ ਹੈ ਇੱਕ ਜੋਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਇਉ' ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਹਨ। ਜਿਸ ਪ੍ਰਭਾਰ ਧਰਤਾ ਨਿਕੇ ਜੋਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਇਉਂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਹਨ। ਸਾਖੀ ਰਾਜੇ ਲਾਜਵਰਦ ਦੀ ਅਗ ਉਹ ਅਗੰਮ ਹੈ ਵ ਹਮੜੇ ਜਾਵ ਨੂੰ (ਅੰਗ ੧੪੮ ਰਦੀ ਆਪ ਹੋਈਆਂ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਗਏ ਹਨ। ਉਸੀਂ ਦੇ ਰਾਜੇ ਲਾਜਵ੍ਜਤ ਅਗ ਬਣਾ ਅਗ ਸਨੇ 'ਫ ਾਮਬੰ ਅ ਵੇਂ ' (ਵਾਜ ਤੇਜ਼) ੇਡਾ ਅਕਾਸ਼ ਨੂੰ ਤਾਰ ਮਾਤੇ ਉੱਤੇ ਦੁਭ ਕੇ ਚਰਾਜ ਹੈ। ਜਿਸੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਜੋ 'ਤਾ ਜਦਾ ਆਪ ਹਰਨਾ ਨੇ ਪਰਉਪਕਾਨੀ ਸ਼ੀਬਰਾਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਅੱਗ ਵਿੱਚ ਬਿਠ ਇਆ। ਪਰ ਆਪ ਜਾਂ ਦੂ ਹੈ ਨੇ ਪਰਉਪਕਾਨੀ ਸ਼ੀਬਰਾਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਅੱਗ ਵਿੱਚ ਕੋਸ਼ਨਾ ਤਾਇਆ ਤੁਤਾ ਸਕਾਰ ਹੁ ਤੁਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਵੇਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹਨਾਤ ਹੈ ਸਾਰਨਾ ਜਦਾ ਹੈ। ਕਿਸ ਦਾ ਨ ਪਰਦੇਪਰ ਸਾਹਿਆਂ ਫੇਰ ਪਾਣੀ ਵਿਚ ਡੋਰਣਾ ਚਾਹਿਆਂ। ਪਾਣੀ _{ਵਿਚ} ਵਿਚ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੀਰ ਦਹੀ, ਸਹੁੰਦੇ ਦਿੱਤੇ ਅਕਾਰ ਦਿੱਸ਼ ਹੁੰਤੀ ਉਤਦੇ ਤੇ। ਜਿਸ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇਸ਼ ਦਹੀ, ਸਹੁੰਦੇ ਦਿੱਤੇ ਅਕਾਰ ਦਿੱਸ਼ ਹੈ। ਰਮ ਭੀ ਨਹਾਂ ਸਭ ਹੋਰ ਹੋਰ ਹੋਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹਿਆ। ਪੱਥਰਾ ਹੇਠ ਭੀ ਨਾਲ ਹੈ ਗਾਨ ਸਾਹਿਆ ਕੀ ਹੈ ਸਮਰਥ ਸ਼ਹਿਰਾਨੀ ਨੇ ਤੱਤਾ ਕੇ ਸ਼ਗਾ : ਨੂੰ ਆਏ, ਵਿਜਾਰ'ਮ ਮਾਇਆ ਫ਼ੈਰੀ ਸਮਰਥ ਸ਼ਹਿਰਾਨੀ ਨੇ ਤੱਤਾ ਕੇ ਸ਼ਗਾ : ਨੂੰ ਼ਰੂਰ ਚਦਾਕਾਸ਼ ਵਿਚ ਮਿੱਖ ਐਆ ਉ, 'ਅ ਨੂੰ ਨੇ ਆਕਾਸ਼ ਹੀ। ਅਦੇ ਲਈਕ ਬਾਰਬਾਹ ਨੇ ਪਵਿਤੇ ਚਰਨ ਪਕਤ, ਕਿਹਾ ਗਲਾ ਹੈ ्रमाद्र :- माद्रवेभ अवरे, संबद्ध भरत का, रूपण विमान की मान की स्थाप की स्य ਬਦਕਾਦਤ ਵਿਵਾਜ ਸੀ! ਮੈਨੂਸਆ ਫੋਰਰੇ। ਸਦੇ ਸ਼ੀ-ਗਰੂਜੀ ਨੇ ਕਿਤਾ ਸਾਨੂ ਅਤਾ ਸਾਰਾਵਾ ਦੇ ਹਿਕਦ ਨੂੰ ਕੋਵੇ ਜਾਵਾ, ਜ਼ਿਖ ਕਰ ਨੀਕ ਨਲ ਵੀਤ ਸਵੀਜ਼ ਜਾਂਦੇ ਸੂਫ਼ ਸਰੀਜ਼ ਜੀ ਕੋਈ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਜੋ ਕਈ ਪਰਦਾਸ਼ੀ ਬੇਦਾ ਆਵ ਉ_{ਸ ਨਾਲ} ਜਰ ਵਸੰਦੀ ਸਬਾਧਜਨ ਨਾ ਬਣਾਇਆ ਕਰੇ, ਦੁੱਖ ਨਾ ਦਿਆ ਕਰ, ਜੁੜ੍ਹੇ ਵੱ (한문과) 도 (4명 및 대통 수가 (주요 는 기 1대문 발대 대 시대 ਜੋਰ ਵਸਤਾ ਹੈ। ਜੋਰ ਕੀ ਦਲਾ ਕੋਰ। ਪਿਛਲੇ ਤੌਰ ਗੁਨਾ। ਅਸੀਂ ਜਨਾਵ ਰ-्रात विवासित का प्राप्त वन्त है। हिसे वीनामंत्र क ਲਬ ਕਾਰਕਾਮਨੂ ਬਣ ਹੀ ਸਭਿਕਾਰੂ ਜੀ ਨੇ ਬਖਸ 'ਸਤਾ । ਼ + ਅ ਵਿਚੇ ਅਵਿੱਖ ਅ + ਹੈ ਜਿਸ ਅਜਿਹ ਦਾ ਨਜਾ ਦਰ ਾ, ਜ਼ਾਜਨ ਨੇ ਪਤ ਦੇਵੇਂ ਜੀ ਦਾ ਹਮਤੀ ਵਾਲਾ ਸਕਾ ਹੈ। ਜਿਨਾ ਜਿਥੇ ਵੇਂ र अधाम रिकार का प्राप्त के करते कि रिकार क ਮਾਰਕ ਮਾਰਵਾਦੀ ਕਿਤੇ ਜਾਂ ਦੇ ਜਾਂ ਹੈ। ਆ ਦੇ ਵੇਦ ਸ਼ਾਮਤ ਦ ਰਜਨ ਸ਼ਾਂਤਾ ਸ਼ਹੂਰ ਹ ਗਏ ਜਿਨਾ ਨ ਨਿਰਵਰ ਸ਼-ਿਗਜਨ ਨੂੰ Litera Berekakanan manakakkakkekkikkekkik

A STATE OF THE ANALYSIS STATE OF THE STATE O ਸੀ ਸਪ ਜੀ ਸਾਹਿਬ White the state of ਕੀ ਜੀ ਜੀ ਸਾਲ ਅਤੇ ਦਾ ਹਾਂ ਦਿਖਾ ਜਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਫ਼ਬਾ_ਟ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂ ਸਵਾਜ਼ ਕਾਲ ਅਤੇ ਸਫ਼ਰਗ ਵਿਚ ਜੀ ਸਫ਼ੈਨ ਵਿਚ ਜ਼ਰੂ ਹਾ ਤਸ਼ਾਹ ਜੀ ਕਿਤਦਾ ਕਰਕ ਗਾਵ ਜਾਂਦਾ ਦਾ ਸਕਦਾ ਵਕ ਗ ਜ਼ਰੂ ਹਾ ਤਸ਼ਾਹ ਜੀ ਕਿਤਦਾ ਕਰਕ ਗਾਵ ਜਾਂਦਾ ਦਾ ਸਕਦਾ ਵਕ ਗ ਜ਼ਰੂ ਹਾ ਤਸ਼ਾਹ ਜੀ ਕਿਤਦਾ ਕਰਕ ਗਾਵ ਜਾਂਦਾ ਦਾ ਸਕਦਾ ਵਕ ਗ ਜ਼ਰੂ ਹਾ ਤਸ਼ਾਹ ਜੀ ਕਿਤਦਾ ਕਰਕ ਗਾਵ ਜਾਂਦਾ ਦਾ ਸਕਦਾ ਵਕ ਗ ਜ਼ਰੂ ਹਾ ਤਸ਼ਾਹ ਜੀ ਕਿਤਦਾ ਕਰਕ ਗਾਵ ਜਾਂਦਾ ਦਾ ਸਕਦਾ ਵਕ ਗ ਜ਼ਰੂ ਹੋ ਜੋ ਹੈ ਕਿਤਦਾ ਕਰਕ ਗੁਵਾਜ਼ ਜਾਂਦਾ ਦਾ ਸਕਦਾ ਵਕ ਗ ਜ਼ਰੂ ਹੋ ਜਿਹਾ ਜ਼ਰੂ ਹੈ ਕਿਤਦਾ ਕਰਕ ਗੁਵਾਜ਼ ਜਾਂਦਾ ਦਾ ਸਕਦਾ ਵਕ ਗ ਜ਼ਰੂ ਹੈ ਜਿਹਾ ਜ਼ਰੂ ਹੈ ਜਿਹਾ ਜ਼ਰੂ ਹੈ ਜਿਹਾ ਦਾ ਸਕਦਾ ਵਕ ਗ ਜ਼ਰੂ ਹੈ ਜਿਹਾ ਜ਼ਰੂ ਹੈ ਜਿਹਾ ਜ਼ਰੂ ਹੈ ਜ਼ਰੂ ਹੈ ਜਿਹਾ ਦਾ ਸਕਦਾ ਵਕ ਗ ਜ਼ਰੂ ਹੈ ਜਿਹਾ ਜ਼ਰੂ ਹੈ ਜਿਹਾ ਜ਼ਰੂ ਹੈ ਜਿਹਾ ਜ਼ਰੂ ਹੈ ਜਿਹਾ ਦਾ ਸਕਦਾ ਵਕ ਗ ਜ਼ਰੂ ਹੈ ਜਿਹਾ ਜ਼ਰੂ ਹੈ ਜੋ ਹੈ ਜਿਹਾ ਜ਼ਰੂ ਹੈ ਜ਼ਰੂ ਹੈ ਜਿਹਾ ਜ਼ਰੂ ਹੈ ਜਿਹਾ ਜ਼ਰੂ ਹੈ ਜਿਹਾ ਜ਼ਰੂ ਹੈ ਜਿਹਾ ਜ਼ਰੂ ਹੈ ਜ਼ਰੂ ਹੈ ਜਿਹਾ ਜ਼ਰੂ ਹੈ ਜ਼ਰੂ ਹੈ ਜ਼ਰੂ ਹੈ ਜਿਹਾ ਜ਼ਰੂ ਹੈ ਜਿਹਾ ਜ਼ਰੂ ਹੈ ਜਿਹਾ ਜ਼ਰੂ ਹੈ ਜ਼ਰੂ ੂਜ, ਰੋ. ਸਾਂ। ਸਾਂਦੀ ਹੈ ਸਵਰਗ ਵਿਚ ਜ ਬਕੌਨ ਵਿਚ, ਸ਼ੂਮ ਹੈ ਜ ਸਾਂ। ਫਿਲਾ ਜੋ ਸਾਂਧੀ ਹੈ ਮਾਂ ਰਗ ਹਨ। ਅਗਿਆਨ ਰੂਪ ਸਟਾਜ ਦੀਆਂ ਦੇ ਨੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਜ਼ਿ स भ'र हिं हुका। न भटेंचा से प्रांपन जुना है पर्रा पर्राटण हुँदे हुका। न भटेंचा से प्रांपन जुना है ਰੁਕ ਹੈ, ਸਭ ਹਵਾ ਰਿਕਾ ਦਿ ਦੇ ਹਨ। ਅਗਿਆਨ ਕੁਤਾ ਸਟਾਜ ਦੀਆਂ ਦਾ ਜਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ ਰਿਕਾ ਦਿ ਦੇ ਹਨ। ਅਗਿਆਨ ਕੁਤਾ ਸਟਾਜ ਦੀਆਂ ਦਾ ਜਾਂਦੇ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਕਰ ਦਾ ਵਿੱਚ ਉੱਤੇ ਸਭਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸਭਿਗਜ਼ਾ ਦੁਆਰਾ । ਹਾਸਤ ਸਵਿਚ ਦੇ ਜ਼ਹੂਰ ਜ਼ਹੂਰਆ ਹੈਕਾ ਹੈ ਸਭਾਜ਼ਤ ਨ ਸਾਰ ਸਾਰਥ ਦੇ ਕਰੀ ਚੀਕਸ਼ਾ ਹੈਨਾ ਹੈ, ਉੱਤਵਾ ਜਿਸਤ ਜਿਹਾ ਸਰਕ ਸਰਕ ਵਿਚ ਕਰੀ ਚੀਕਸ਼ਾ ਹੈਨਾ ਹੈ। ਉੱਤਵਾ ਜਿਸਤ प्रतास्त्र प्रति स्थापन स् ਿ ਹਨ ਸੰਗੇ ਪਰਕ ਦੇ ਕਰ ਛੋਪਾਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਾਇਆ ਹੁਕਦੇ ਨੇ ਕਵੇਂ ਪਰਕ ਦੇ ਕਰ ਛੋਪਾਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਾਇਆ ਕਰ ਸਾਹੰਦੇ ਹਨ। ਸਭ ਗੁਕਾ ਦਾ ਹਨ। ਸਭ ਗੁਕਾ ਦਾ ਹਨ। ਜ਼ਰੂ ਸਾਹੰਦੇ ਹਨ। ਸਭ ਗੁਕਾ ਦਾ ਹਨ। ਸਭ ਸਥਾ ਹਨ। ਜ਼ਰੂ ਸਾਹੰਦੇ ਹਨ। ਸਭ ਗੁਕਾ ਦਾ ਹਨ। ਸਭ ਸਥਾ ਹਨ। ਹ ਰਦ ਹੈ ਕਵੇਂ ਪਾ ਦਿੰਦ ਹਨ। ਸਾਰੀਆਂ ਵਸਤਾਅੰਦਾ ਗਿਆਨ ਸੰਗ੍ਰਾਹ ਚੋਟ ਨੂੰ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਸਾਹੇ ਅਸੰਗ ਲਾਗ ਹੈ। ੇ ਰਜ਼ੀ ਹੈ ਜਿੰਘ ਦਾ ਜਿਵਾ (ਅਕਾਜ ਦਸਤਾ ਹੈ। ਜੇ ਰਜ਼ੀ ਹੈ ਜੀ ਰਜ਼ਤਾ ਤੋਂ ਅੰਮਰ ਦ ਹੈ। ਸੰਤੂਪ ਚੋਟ ਵੀਵੇਕ ਅਹੁਸੰ, ਵਸਤ ਹੈ, ਆਹੁ ਅਮੌਤ ਵਸਤ ਹੈ। ਅੰਧੂ ਵਿੱ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਵਿਚ ਅਹੁਸੰ, ਵਸਤ ਹੈ, ਅੰਧੂ ਵਿੱਚ स्मान्त्र प्राचलका स्वतंत्र स का नमरा भी मिन सबसी । किसिस ली र जार १ ह ्रस्तिर प्रमाण प्राप्ति हो है के कहा अने सहाधिका। प्राप्ति है ने वे ्क तम कि मान के स्वचन के स्वामवयक्त करें हैं। भूगाई विभाग के भून चना के स्वामवयक्त करें हैं। × ਲਿਆਂ ਕੁ ਸਾੜ੍ਹਾ ਹੈ। 'ਬ੍ਰਮ ਵਿਚਤ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਸਭ ਜੀ। ਕਾਤ ਅਗੀਨ ਸਹਿ ਜੀਤੇ ।' (ਦਸ਼ਮ ਹੈ ਜ਼ਮਵਾਰ ਸ਼ਮਲ ਨੂੰ ਰਾਮਸਿਰ ਕੁਝ ਨੂੰ ਸੰ ਤੇ ਨਾਲਾ ਜੰਘਾ ਨੂੰ ਕੇ ਵਿਸ਼ਹੀ ਵਿਚ ਸਮ ਦੀ , ਬੰਮ ਤਰਨੇ ਪਾਰ । ਬਿਣ ਬੋਧੀਤ ਕੁ ਦ ਕਜ਼ੋਨਾਂ (ਨਸ਼ਮ ਨ ਵਿਜ਼ਿਆ ਜਪ ਕਹਿਰ ਸੇਵ ਲੈ ਦੇ ਹਨ ਵਾ -ਕਰ ਨੇ ਸਾਲਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਵਿਲੇ ਵਿਚੇ ਕਮਲ ਬਿਤੇਦੇ ਹਨ ਤੇ ਕਵਾਲਾ ਜਿਚ ਜਾਂਦਾਨ ਹਨ। ਬੜਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਜ਼ਿਸ਼ਟਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਟਸੀ। ਅੰਗ ਤਰਤ) ਜ਼ਿਵੇਂ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਗ ਕਰਕੇ ਗੁਕਸਥਾ ਦੇ ਰਿੰਦ ਕਵੇਲ ਖਿਰਦ ਹਨ ਇਉਂ ਸੀਜ਼ ਹੈ ਐਂ ਦ ਵਰਸ਼ਤ ਕਰਕੇ ਗੁਕਸਥਾ ਦੇ ਰਿੰਦ ਕਵੇਲ ਖਿਰਦ ਹਨ ਕੇ ਬੰਸਤ ਵੀ ਸ਼ਾਬੌਕ ਆ ਰੂੰਘ ਕਵੀਆਂ ਸਿਚ ਜੋ ਦੀਆਂ ਸਨ। ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਨੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਪਾ ਕ ਤੌਤੇ ਤੋਂ ਬਸ ਕ *ਕੜਾ ਮ* ਨੌਤ ਤ ਬੰਸਤ ਦੀ ਅਬਰ ਤੋਂ ਬੁਕਵਾਂ ਚੁਕਵਾਂ ਖ਼ੁਬ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਆਪਸ਼ _{ਵਿਚ} ਸਿਆ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਿੱਤੇ ਸ਼ਹਿਰ ਜੀ ਦਿੱਠ ਚੋੜ੍ਹਿਨ ਕਰਕੇ ਜੀਵਾ ਚੇਕਵਾਂ। ਮਿਲਾਪ ਹੈ ਜੋ ਦਾ ਹੈ। ਦਿੱਤੇ ਸ਼ਹਿਰ ਜੀ ਦਿੱਠ ਚੋੜ੍ਹਿਨ ਕਰਕੇ ਜੀਵਾ ਚੇਕਵਾਂ। ਤਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। (ਰਾਈ ਸਤਿਗਰੂ ਸਚ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹ ਜੀ ਜਾਣੀ ਜੋ ਨਿਆਸੀ हर। ਜਿਵੇਂ ਦਾ ਬੰਪਰ ਉਹ ਵੇਂ ਨਾਲ ਮਿਲਾਪ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਜੀਵ ਪ੍ਰਸ਼ੰਨ ਹੁੰਦ ਹਨ ਵਿਸ਼ ਪ੍ਰਭਾ. ਵਾਈ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਪਾਲਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਸ਼ਤਦ ਰੂਪਾਂ, ਸ਼ਗਤ ਰੂਪੀ ਵਾਂ ਸ਼ਤਤ ਵਾਈ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਪਾਲਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਸ਼ਾਂ-ਕਰ ਜਾ ਜਦਵੇਸ਼ ਦਿਨ ਦੀ ਨਿਆਦਾ ਹਨ। ਵਾਈ ਬਚ ਦੂ ਭੂਪੀ ਰਾਂਦ ਵਿਚ ਰਥਕੇ ਗੁਰਸ਼ਿਖ ਦੀ ਪਾਣਣਾ ਕੰਦਦੇ ਹਨ ਤੋਂ ਅੰਤਣਾ ਤਾਂ ਿ ਦਾਦ ਸ਼ਰਗਰੂਨ ਨਕ ਦਵ ਜੀ ਦੇ ਰਾਤਾ ਦੀ ਨਿਆਦਾ ਹਨ। ਪ ਵਰੇ ਕੇ ਰਬਦੇ ਹਨ। ਦੇ ਵੀ ਵੱਤ ਨਿਸ਼ ਵਤਲਮ ਮੁਸਾਰੀ ਵਿਚ ਸਵੇਜ਼ ਹਨ। ਭਿਕਤ ਸਕਿਸ ਦਾ ਪੂਰੇ ਹਨਗੇ ਬਾਡ ਹੋਈ ਹੈ। ਜਿਸ ਵਿਚ ਹੱਥ ਪਸਾ_{ਰਿਆ} (ਦਾਇਆ, ਦਾਵਿਆ ਜਿਵ ਬਤਾ ਦੀ ਜਿਹ ਕਰਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਉਂ ਵਾਨ੍ਹਾ ਵਿਸਦਾ ਦੂਜੀ ਬਗ ਚਾਨਣੀ ਗਤ ਪੂਰਨਮਾਸ਼ੀ ਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਮੀ-ਵਰੂਜੀ ਹੋਰਨਾ ਵੇਦਾ, ਸ਼ਾਸਤਾ, ਹਵਾਵੇਂ, ਸਭਾਸਤਾ ਜਵਾਦਾ ਜ਼ਜ਼ ਵਿਜਾਵ ਕ ਜ਼ਰੂ ਜੰ ਸ਼ ਕਿਆਂ ਦੀ ਰਾਤ ਦੀ ਨਿਆ ਦੀ ਨਿਰਵਿਕਲਪ ਸਮਾਧਾ _{ਵਿਚ} ਕਰਾਈ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਸਤਿਗਰੂਨ 'ਤ ਦੇਵਜੀ ਨੇ ਰਸਕਤ ਰਗ 'ਵਚ ਮਿਸ਼ ਨੂੰ ਨਿਕ ਬੇਜ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਮਾਰੀਆਂ ਕਲਪਣਾ ਸਦ ਕ ਵੀ - ਵਿਚ ਕੀਤ ਕਰ ਦਿੰਦ ਹਨ। ਬਿਨਾ ਬ੍ਰਹਮ ਤੋਂ ਹੋਰ ਕੋਸ ਾ ਸਿਰ ਦਾਨ ਕੇ ਇੰਦ੍ ਰੇਅਸਕਿਆ । ਪਤਰ ਤੁਜੰਦੇ ਪੀਰ ਆਕਿਆ । ਪ੍ਰਿਸ਼ਲ ਨੇ ਰਿੰਦਾ ਫ਼ਰਨ ਤੇ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਪਦਾਰਥ ਅਗਿਆਨ ਜੋਹ ਅਮਸ਼ਰਵੇਗਬਿਆ ਬਾੜ ਨੂੰ ਦਾਤੇ ਜਿਨ ਸਮ ਦਿਸ਼ ਨੇ ਅਸਤੇ ਤੋਂ ਸਵਾਬਾਕਰ ਦਿੰਦ ਹਨ. ਉਸ ਦੀ ਦਿਸਦੀ ਵਿਚ ਰਵੈ ਰਾਮ ਨਿਕਾਲਾ ਭਰਿਆ ਸਮਾਹ ਨਵਸਤ ਵਿ_ਰੇ ਰਾਇਆ ਸਮਾਜਦਾ ਅਸਵਕਾਸ ਦਿੰਦ ਹਨ ਤੋਂ ਸਭ ਗਣ ਜਾਤ ਚਸਕਾ ਦੰਦ ਹਨ रेस्डामन् रूव वार्यामा चित्र प्राच भागी नात्न स्थान ਾਜਵਾ ਦਾ ਜਾਵ ਜੋ ਚਾਣਵਾਂ ਰਾਤ ਯੂਕਣਸਾਸ਼ੀ ਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸ਼ਾਂਕਰ दर्द धाउँद वर्ष भवता । । वर्ष र मामा वर्ष र ।

ਸ਼ਾਮ ਦੇ ਜ਼ਾਮਦ ਦੇ ਦੇ ਹਨ ਨੇ ਸ਼_ਰ ਹੈ। ਜ਼ਾਮਦ ਸ਼ਾਮਦ ਸ਼ਾਮ ਗ਼ੀ ਜਪ ਜੀ ਮਾਹਿਬ ੂੰ ਗੁਰਾਂਸਰਾ ਨੂੰ ਕੀ ਉਹਦਸ਼ ਦਿੰਦ ਹਨ ਨੇ ਸਾਤਰਾਤ ਕੀ ਜਿਸ ਪਤੀ ਨੂੰ ਗੁਰਾਂਸਰਾ ਨੂੰ ਕੀ ਉਹਦਸ਼ ਦਿੰਦ ਹਨ ਨੇ ਸਾਤਰਾਤ ਕੀ ਜਿਸ ਪਤੀ ਆਪਣੇ ਹਾਸ ਪਵਿੱਤਰ ਹਜ਼ਜੀ ਵਿਚ (ਸ਼ਿਨ੍ਹਾਂ ਕੇ ਪਰਮ ਨਿਸ਼ ਪਤੀ ਜੀ। ਵਿਸ਼ਵੇਂ, ਆਖਦੇ ਭਵ ਰਖ਼ਸ਼ਦੇ ਹਨ (ਸ਼ਿੰਗ ਧਰਮ) ੂਵ ਜਨਮਜ਼ਾ ਬੁਝ ਗਾਂਸਗ । ਦੂਵੀ ਕਾਰਵਿ ਪਾਪੀ ਕੁਇਆ। ਜਵਾਜਨਮਜ਼ਾ ਬੁਝ ਗਾਂਸਗ । ਦੂਵੀ ਕਾਰਿਨ ਪਤ ਵਿੱਚ ਸਮ ਸਥਾ ਵੱਡ ਪੀਰ। ਅੰਤਿ ਕਾਲਿ ਸਭੇ ਲਾਗ ਭੀਤ। ਵੱਧ ਸਮ ਸਥਾ ਵੱਡ ਪੀਰ। ਅੰਤਿ ਆਗਿ ਸਭੇਵਿਤ ਆਪਣੇ ਹਾਸ ਚਵਤਰ ਜ਼ੋਪਦੇਸ਼ (ਵਾਰੇ, ਆਖਦੇ ਭਾਵ ਰਖਸ਼ਦੇ 1ਨ। ਚੌਤਾ ਪ੍ਰਾਜ਼। ਜ਼ੋਪਦੇਸ਼ (ਵਾਰੇ, ਆਖਦੇ ਭਾਵ ਰਖਸ਼ਦੇ 1ਨ। ਚੌਤਾ ਪ੍ਰਾਜ਼। ਹਾਲੇ ਕਰੇ। ਵਾਹ ਸਮ ਸਮਾਦਰ ਰਾਹ ਰਜ਼ਕਾਨ ਪ੍ਰਤਾਇ, ਘਰਿ ਘਰਿ ਸਾਰਾਹਿ ਭੀਬਿਆ ਜੋ ਇ। ਰਵਾਵ ਪਤ ਮੌਰ ਹਰ ਦੇ ਇਹ ਪੀਤਰਜ ਹਵੀਰ ਗਿਆਨ ਗਵਾਇ। ਹਵਾਵ ਪਤ ਮੌਰ ਹਿਲ ਜਾਣਿ ਹਵਾੜੇ ਹਵਾਲਿ । ਰਵੇਂ ਵਿਚ ਸ਼ਬੂਰ ਹੈ। ਨਾਤਤ ਦੁਖੀਆ ਸਭ ਸੰਸਰ। ਬਾਕੀ ਕਦੇ ਨਹਿੰਤ ਕਰਦੇ । ਨਾਤਤ ਦੁਖੀਆ ਸਭ ਸੰਸਰ। ਤੇ ਸ਼ਾਰਬਿਸ਼ ਦੇ ਚਰਮ ਤੀਰ ਗੋਣ ਭਾਰੀ ਸਨ ਚੀਨਾ ' ਅੰਮਾਰਤਾ) ਪਰੰਚ ਪਰਮ ਹਰ ਪਰਮ ਤੀਰ ਗੋਣ ਭਾਰੀ ਸਨ ਚੀਨਾ ' ਅੰਮਾਰਤਾ) ਬਾਧੀ ਕਵੇਂ ਨੀ ਹੈ। ਮੁੰਤ ਦੇ ਸਦੀ ਜ਼ਿਣਿ ਜਾਣਿਆ ਅਦੇ ਦੇ ਕਰਮ ਨ ਲਈ ਲਾਇ ਹੈ (ਦੇ ਪ੍ਰ ਮੁੰਤ ਤੇ ਦੇ ਸਦੀ ਜ਼ਿਣਿ ਜਾਣਿਆ ਅਦੇ ਦੇ ਕਰਮ ਨ ਲਈ ਲਾਇ ਹੈ (ਦੇ ਪ੍ਰ ਦੇਸ਼ ਹੰਡਾਰ ਨੇ ਅੰਤਵ 'ਵੇਂ ਕੇ ਪ੍ਰੈਕੇਟ ਹੈ ਜਿਸਤੇ ਸੰਬਰ ਕਰ। ਜਾਤੇ ਹੁੰਬਰ ਨੇ ਅੰਤਵ 'ਵੇਂ ਕੇ ਪ੍ਰੈਕੇਟ ਹੈ ਜਿਸਤੇ ਸੰਬਰ ਕਰ। ਮੀਨਨ ਉਸਦੀ ਜਿਸਤ ਬਰੇ ਸ਼ਸ਼ਤ , ਸਭ ਸੱਤਾ ਸਭਾਤਾ ਰੂਪ ਬਾਗਾ ਨਾ ਜ਼ਿਲੀ ਸੰਤ ਕਿ ਜੀ ਸਭ ਬਰੇ ਸ਼ਸ਼ਤ , ਸਭ ਸੱਤਾ ਸਭਾਤਾ ਰੂਪ ਬਾਗਾ ਨਾ ਵਿਧੇ ਸੰਭ ਹਨ। ਅਨੇਕਾਂ ਪੰਜਾਬ ਹੈ ਕਰਾ ਇੰਦੇ ਹਨ। ਅਨੇਕਾਂ ਪੰਜਾਵਾ, ਸਾਸ਼ਤ ਤੋਂ ਤਰਗ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇਹ ਹਾਲਤ ਹੈ। ਾਦਕ ਨਿਵ ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚ ਜੀ ਮਕਾ ਦਿੰਦ ਹਨ। 'एलीडा जी समनी हेसीड जा धाटन ਅਫ ਇਕ ਸ਼ਬਦ ਵਿਚ ਸ਼ਹਿਰ ਸਹਿਬ ਜੀ ਸਾਰ ਸੱਤਾ ਸਹਾਤਾਂ ਰੂਪੀ ਬਾਗਾਂ ਦੀ ਸੈਕ ਕਸ ਉਨ੍ਹ ਤੋਂ ਸਿਵਤੀ ਮਾਰਨ ਜਾਣਨੀ ਮਦਾ ਵੱਧ ਸੰਦਨ ਤੇ (ਅੰਗ ਹਵਰ ਸ਼ਤਿਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਅਨੀਸਰਵਾਦੀ ਹੈ। ਕਈ ਈਸਰ ਨੂੰ ਇਕ ਦੂਜੇ ' ਉਹ ਸੈਤਾਨੀਆਂ ਵਿਚ ਵਸਣ ਵਲ ਲਗ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹ ਦੇ ਅੰਦਰ ਧਰਮ ਨ ਜੋਕ ਵਲਾਨ ਸੰਦਾ ਹੈ। ਕਈ ਕਾਲਵਾਦੀ ਹੈ। ਕਈ ਕਰਮ-ਵਾਦੀ ਹੈ। ਚਾਰ ਵਾਰੀਸ ਦੇਹ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਫ਼ਡਾਇ ਦਨੀ ਜੋ ਲਾਏ ॥ ਦੂ ਮੈਂ ਸਿਰਾਈ ਖ਼ੁਨਾਮੀ ਕੁ ਸੂਬੇ ਹੈ (੧੪੨) ਹਵਾਲੇ ਕਰੋਨ ਜਵਾਦਿਆ ਕਰੀ ਜ਼ਿੰਦ ਹਨੇ ਮੌਦਦਾ ਹਾਕਦਾ ਕਾਰ । ਉਹੀ ਬੁਧ ਨੂੰ ਹੀ ਆਤਮਾ ਮੌਨੀ ਬੁੱਨ ਹਨ ਹੈ ਹੀ ਆਤਮਾ ਮੌਨੀ ਬੈਠੰ ਹਨ । ਉਹੀ ਬੁਧ ਨੂੰ ਹੀ ਆਤਮਾ ਮੌਨੀ ਬੁੱਨ ਹਨ ਹੈ 30° 0 1 ਦੇਸ਼ ਸੰਕਾਰ , ਕਸ਼ੀ 9 ਵੀਦਾ ਗੁਣਾ, ਦਿਆ ਕਾਰੀ ਇਕ ਨਤੀ ਦਾ ਹਿਕਤੇ ਤਰ ਜਿਹੜ ਵਿਸ਼ਾ ਤੇ ਜਿਹੜ ਤਰ ਹੈ। ਹਿਕਤੇ ਤਰ ਹੀ ਆਤਮਾ ਸਨਾ ਬਹੁਤੀ ਹੀ ਆਤਮਾ ਮੰਨੀ ਬੈਠ ਹਨ। ਦੇਵਤੇ ਸਨ ਨੂੰ ਨੂੰ ਨਿਆਇਕ ਅਨਵ-ਮੌ ਕੇਸ਼ ਨੂੰ ਹੀ ਆਤਮਾ ਮੰਨੀ ਬੈਠ ਹਨ। ਦੇਵਤੇ ਸਨ ਨੂੰ ਨੂੰ ਪਾਇ ਕੁਹਾਬਾ ਮਾਦਿਆ ਰਾਵਲਿ ਅਪਨੇ ਹਾਰ ((੧੩੬) ਅਸਤੂਆਂ ਮੰਨੀ ਬੈਠ ਹਨ। ਭਿਆਸਨਾ ਹਨ। (ਖੇਲੇ ਪਰਲ ਜਗਤ) ਸਾਰੇ ਜਗਤ ਰੂਪੀ ਬਾਰਿਕ ਨੂੰ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਚੰਗਿਆ ਹੈ ਕਈਰ ਸ਼ਹਿਬ ਜੀ ਨ ਕਿਹਾ ਹੈ :--ੂੰ ਵਿਚ ਖਿਲ ਉਂਦੇ ਹਨ। ਵਾਪਬੇਲੇ, ਸਾਰੇ ਜੇਗਰੇ ਨੂੰ ਕੋਰਕ ਰੂਪ ਹੀ ਜ਼ਿਦਾ ਨੇ ਵਿਚ ਖਿਲ ਉਂਦੇ ਹਨ। ਵਾਪਬੇਲੇ, ਸਾਰੇ ਜੇਗਰੇ ਨੂੰ ਕੋਰਕ ਰੂਪ ਹੀ ਜ਼ਿਦਾ ਵਿਸਾਰਿਓ ਰੇ ਦਿਵਾਨੇ ਦੀਨ ਇਸਾਰਿਓ ਹੈ। ਾਵਰਾਬਲ ਬਾਦ ਹਨ। ਇੰਦੇ ਹਨ ਕਿ - "ਖ਼ਲ ਖ਼ਲ ਅਖ਼ੌਲ ਖ਼ਲਨ ਅੰਤ ਕੇ ਫਿਰਿ ਏਕ ॥" (ਦਸ਼ਮ) ਪੁੱਟ ਭਰਿਊ ਪਸੂਸਮ ਜ਼ਿਊ ਮੋਵਿਊ ਮਨਬ ਜਨਮ ਹੈ ਆਰਊ '(੧੧১੫) ਨੇ ਸੋ ਗਰਸਿੱਖ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤਰ ਬਰਮ ਵਿਚ ਪੁਪਰ ਹੋਣ ਦਾ ਉਪਦੇਸ਼ ਵਿੱਚੇ ਹਨ। ਵਿਸ਼ਵਲ' ਸਿਖ ਦੀ ਬਿਰਤੀ ਨੂੰ (ਬੇ) ਨਾਮ ਅਕਾਸ ਭਾਵ ਚਿੰਦ ਕਾਮ ਦੂ ਤੋਂ ਤੇ, ਸਾਰੇ ਮਗਤ ਨੂੰ (ਚਿਦਾਕਾਸ਼) ਬਹੁਮ ਚੇਜਨ ਵਿਚ ਲੈ ਕਰ ਦਾਏ _{ਹਨ} ਜਿਹੜਾ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਨੂੰ ਚੇਤ ਕਰਨਾ ਹੈ ਇਹ ਸਾਡਾ ਧਰਮ ਹੈ। ਅਕਾਵ ਕਰ ਵਾਦ ਹਨ। ਸਿੱਖ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਮ ਦੀ ਖੋਲ ਖਿਡੇਂ ਦੇ ਹਨ। -ਤੇ.ਚ ਸ੍ਵਵ ਕੋਪਸ ਕੁਦਿਲ ਨਾ ਅਬੀਸਾ। ਕੀ ਪਾਮਕ ਅਤਕ ਇ[ੇ] ਹੁਕਸ ॥, ਵਾ ਭਰਮ ਕਰਕ ਜੋ ਜਗਤ ਦੀ ਰਚਨਾਂ ਪ੍ਰੀਥ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ, ਇਸ ਨ ਸਰ ਕਰਮ, ਵੀ ਸਮ (ਸੀਜ, ਛੱਗ ਕੇ ਵਾਹਿਗਤ ਦਾ ਭਜਨ ਕਰਨਾ ਇਹ (ਖੇਲੇ ਖਿੰਡਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਭਾਵ ਮਿਸਥਾਸ਼ਾ ਦਿਖਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਹੱਲ ਧਰਮ ਹੈ। ਅ, ਉ ਸਪਨਾ ਅਰ ਪੱਖਨਾ ਐਮ ਜਗੂ ਕਉ ਜਾਨਿ॥' (ਅੰਗ ੧੪੨੭) ਤ ਸ਼ਰੀਰ ਨੂੰ ਸਾਬਰ ਸਰਰ ਦਿਵਾ। 'ਜਾਬਰ ਸੂਰਰ ਦਸ਼ਵਰ ਸਿਗ।' ਰਸ ਵਾਹਿਗਰੂ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਕੁੱਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਹੇ ਹੀ :-ਜਿਵੇਂ ਮਾਤਾ ਦੇ ਗਰਭਾਵਦੇ ਬਚਾ ਪੰਦਾ ਸਿਕਮਾ ਉਵੇਂ ਕਸ ਨਾ ਕਰਸ ਅਨਿਕ ਨੂੰਹ ਬਿਨ ਮਾਹਿ ਕਦਰੀਤ ਧਾਰਦਾ ॥ (ਅੰਗ ੫੧੯) ਨ (ਉਣ। ਸਾਬਤ ਸੂਤਤ ਰਕਣੀ, ਮਿਜ ਨੂੰ ਚੰਡ ਕੇ ਦਸਤਾਰ ਰਕਣੀ, ਇਸਤੋਂ ਨੇ ਉਸ ਮਾਰਿਤਾ ਜਿਵ ਬਾਜੀਗਰ ਦੀ ਬਾਜੀ ਝੂਠੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅੰਮ ਹੀ ਜੇਸਤ ਮੁਤਿਗੁਰ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਨੇ ਪ੍ਰਮੁੱਸ ਵਲ ਦਿਹਾ ਜਿਹੜਾ ਧਰਮ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਕਾਨਮ ਰੱਖਣ ਦੀ ਸਮਾਗਿਆ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਸ਼ਿਖਤਿ ਸਰੀਤ ਸਾਦਿ ਸਨ੍ਹ ਜ਼ਿੰਬਅ ਦਿਖਾ ਦਾਦੇ ਹਨ। ਅਸਾਜਿਹਤਾ ਬਾਮਮੀ ਹਵਾ ਹੈ ਜੋ ਨੂੰ ਮਾਜ਼ੇ ਵਿਚ ਬਿਠਾ ਕੇ ਜਿੱਖ ਨੂੰ ਜੋ ਤਗਰੂ ਚਾਰ ਆਈਆਂ ਬੁਰਿਆਈਆਂ, ਵਾਰੇ ਧਰਮੂ ਹਦੂਰਿ ।) ਤੇਰ ਸਤਿਗ੍ਰਾ ... Besterickens and manufactures and and the second se The Principal Control of the Control

ਸੀ ਜਪੂ ਜੀ ਸਾਹਿਬ

SANTERNAMEN SERVICE OF THE PROPERTY OF THE PARTY OF THE P NUMBER 11 N + 19 18 C B LEGISTER CHALL

ਅਵੇਦਿ , ਵਿਆਦੀਆਂ ਬੇ' ਆਈਆਂ ਵਾਰੇ। ਕਹਿਲਆਈਆਂ, ਵੇਤੀਆਂ अर्थि राज्या राज्य है अन्य बोलका संग, ने से आहेता ਪੂਰਵਿੱਖਣ ਕੇ ਗੋਜਿਸ ਸਾਲ ਕੂ ਵਾਰੇ ਸਦੇ ਕੇ ਜਿਹੂ ਕਰੋ, ਇਹ ਜ਼ਿੰਮੀਦਲਾਂ ਦਾ ਦੂ ਹੁਣ ਵਿੱਚ ਬੰਤ ਕੇਤਮ ਤਕ੍ਤਾ ਵਾਰੇ ਸਦੇ ਕੇ ਜਿਹੂ ਕਰੋ, ਇਹ ਜ਼ਿੰਮੀਦਲਾਂ ਦਾ ਦੂ ਹੁਣ ਵਿੱਚ ਬੰਤ ਕੇਤਮ ਤਕ੍ਤਾ

ਕਰ ਵਿਵਾਹ ਨੇ ਅਤੇ ਅਤੇ ਆਈ ਨਾਈ ਨੇ ਸੀ ਪਾਉਂਟਾ। ਅਧਿਤਾਰੀ ਨੂੰ ਉਹ ਆਈ ਆਪਣੀ ਕਾਣੀ ਕਮਾਈ ਦੇ ਅਣਸ ਦੇ ਕਹਾ ਤ ਅਧਿਤਾਰਾ ਜ਼ਿਵਤ 'ਤੇ ਰਵਿੰਦ ਹਨ ਅਤੇ ਕਈ ਦੇਰ ਜ਼ਿੰਦ ਹਨ ਗੁਸਲ ਮੈਂ ਵਿਚ 'ਤੇ ਰਵਿੰਦ ਹਨ ਅਤੇ ਕਈ ਦੇਰ ਜ਼ਿੰਦ ਹਨ

ਸਾਖੀ ਸ੍ਰੀ ਕਲਗੀਬਰ ਜੀ ਦੇ ਪਹਿਰੰਦਾਰਾਂ ਨੇ ਖੇਡਾ ਵੇਖਣਾ

ਸਾਵਾਰ ਸ਼ਵਿਤਰ ਗੋਉੰਟ ਸਿੰਘ ਜੀ ਤਖ਼ਤ ਸੀ ਦਸਦਮਾਸ ਗਿਰਾਸ ਖ਼ੁਰੀ ਤੁਹੜ੍ਹੇ । ਤੋਂ ਵਿੱਚ ਸੰਗਵਾਰ ਕਰ ਕਰ ਸਨ। ਇਕੰਗਾਕ ਬਣਾ ਹੈ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਜ਼ਿਕਰ ਹੈ ਵਿੱਚ ਸੰਗਵਾਰ ਕਰ ਕਰ ਜ਼ਿਕਰ ਹੈ ਵਿਚ ਸ਼ਹਾਣਾ ਨੇ ਵਾਰ ਹਨ। ਪਲਿੰਘ ਦੇ ਪ੍ਰੀਰਵਾਰਾ ਵਿਚੋਂ ਸ਼ਹਿਰਾਹਾਂ ਤੋਂ ਆਗਿਆ ਲਏ ਤੋਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਹੈ ਕੁਝ ਸੂੰਘ ਸ਼ੇਤਾ ਵੇਸ਼ਣ ਵਾਸਤ ਚੋਲ ਚੋਣ । ਅਤੇ ਕੇਸ਼ ਕੁ ਸਿੰਘ ਸੀ ਪਾਸਤਾ ਕੁਝ ਸੰਘ ਬੁਖਾ ਵਰਦ ਪਲੇ ਹੋ ਦੇ ਰਹਿਰ ਤੇ ਰਹੇ ਜਵੰਬਣ ਵਾਸਤੇ ਗਏ ਸੀ ਉਨਾ ਨੇ ਬਹੁਤੇ ਖਚੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ੍ਰਕ੍ਰ ਦ ਗਰਗ ਪ੍ਰਤ ਵੱਖ ਕੇ ਕੀ ਲੋਣਾ ਸੀ, ਕਿਉਂ ਆਏ ਸੋ ? ਸਤਿਤ ਕੁਤਾ ਹੈ ਕੀਤਾ ਕਿ ਆਪਾ ਇਹ ਵੱਖ ਕੇ ਕੀ ਲੋਣਾ ਸੀ, ਕਿਉਂ ਆਏ ਸੋ ? ਸਤਿਤ ਕੁਤਾ ਹੈ ਗਿਤਾਰ ਆਖ ਹੈ। ਕਿਤੇ ਨਰ ਜੋ ਨਾਹੋਵਣ ਮਨ ਤਾਸ਼ਤਿਗਰ ਹਾਸ ਸੀਤੇ ਸ਼ਹੀਰ ਕਰਕੇ ਕੋਵੇਲ ਖੂੜ੍ਹ ਵਿਚ ਰਹੇ ਅਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਸਮਾਪਤ ਹੋਏ ਤਾਂ ਆ ਗਏ

ਭਾਵਰ ਰਹਾਂ ਪਤਾਜ਼ 'ਤੇ ਸ਼ਤਿਤ੍ਰ ਜੀ ਦੇ ਪ੍ਰਵਿਤਕ ਚਰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਰਹੇ, ਉਹ ਅਪਸ ਵਿਚ ਕਵਿਲਗ ਤਿਸ਼ਹਬਤ ਵੇਖ ਕੇ ਆ ਰੁਝ ਹਨ, ਆਪਾ ਗੈ ਵੇਖ ਅ ਉਂ ਹ ਕਾਰ ਲਗ ਹੈ ਸਨ ਕੀ ਪਤਾ ਲੱਗਣਾ ਸੀ ? ਇਨਾ ਦ ਨਿਸ਼ਜ਼ਸ਼ਤ : ਸ਼ਤਿਭਾਰ ਦੇ ਜਾਂ ਜ਼ਿਆਂਜ਼ ਹੀ ਸਨ ਕੀ ਪਤਾ ਲੱਗਣਾ ਸੀ ? ਜਿਸਤ ਦੇ ਤੁਸੀਂ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਹੋਵੇਂ ਦੇ ਪਾਲ ਦਿਨ ਚੜੇ ਤੇ ਖੜੇ इवह इनियम मी प्रदर्भीनी, जिला :

ਅਨੇ ਗਾਨ ਸੀਨ ਵੀਤ ਸਾਂਕ ਨੇ ਸਨਾਣ । ਨਿਕਟੇ ਦੂਰ ਦੂਰ ਨਿਕਟ ਹੈ। ਰੇ ਅਵਿਕਰਮਾ ਅਕਾਰੀ। ਜਾਣ ਨੇ ਵਿਨੇ ਸਨ ਬਰ ਸ਼ਰੂ ਹੈ। (ਸੀ ਗਾ. ਪ੍ਰ: ਸ: ਗ੍ਰੀਬ ਅਨ ੧ ਅੰਸ ਤਰ ਵ

ਸ਼ਾ ਨ ਜੀ ਹਾਂ ਤ ਲੇ ਗੋਇਸ ਸਰੀਰ ਕਰਕ ਤੋਂ ਵੀ ਗਏ ਸੰਪ੍ਰੀਫ਼ਤ ਨੇ ਦਾਵੇਰ , ਰਹਲ ਕਾਵੇ ਜ਼ਰੀ ਵਿਚਸੀ , ਸਥਾ ਗਰਦ ਸਨ ਕਿ ਸੀਕਰ WARREN OF WARRENGER WARRENGER STANDARD STANDERS A STANDARD STANDARD TO THE STANDARD STANDARD ਕ ਕ੍ਰੀ ਦੇ ਨੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਦੇ ਕਿਲਗੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਦੇ ਇਹ ਅੰਕਰ ਸਕਦ ਸ ਨੂੰ ਜੀ ਸਾਨੂੰ ਗਿਆ ਹੁ ਜਾਤੂ ਨੂੰ ਅਸ ਸਾਤੇ 'ਚਰ ਖਰ ਵੇਖਦੇ ਫਿਰਦੇ ਜੀ ਭਾਵੇਂ ਸਾਤੀ ਜ਼ਿਜੀਵਰ ਸਕਦਾ ਸ ਉੱ ਅਸ ਸੂਚਰੇ, ਇਸ ਕਰਕ ਇਹ ਤਾਂ ਸਾਤੇ ਨੇਵੇਂ ਜੋਨੇ ਤੇ ਅਤ ਤੋਂ ਤੋਂ ਦਿੱਤੇ ਬਲ ਦੂਤ ਹੀ ਸੀ। ਇਸ ਕਰਕ ਇਹ ਤਾਂ ਸਾਤ ਨੇਵੇਂ ਸ਼ਨੇ ਤੋਂ ਜਾਂ ਉੱਤੇ ਸੀ। ਤਦੇ ਦੂਤ ਹੀ ਸੀ। ਇਸ ਕਰਕ ਇਹ ਤਾਂ ਸਾਤ ਨੇਵੇਂ ਸ਼ਨੇ ਤੋਂ ਜਾਂ ਉੱਤੇ ਸੀ। ਸਦੇ ਦੂਰ ਹੀ ਸੀ। ਇਸ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਸ਼ਹਿਰਾਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਅੰਤਰਜ਼ਾਮੀ ਸਤਸ਼ ਹਨ। ਮੁਤਿਗੁਤਾ ਨੇ ਇਹ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਸ਼ਹਿਰਾਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਅੰਤਰਜ਼ਾਮੀ ਸਤਸ਼ ਹਨ। ਸਮਰਵ ਜ ਣ ਕੇ ਸਆਵੀ ਸੰਗੀ ਅਤੇ ਦਿਲ ਲ। ਕੇ Rei ਤੇ ਭੇਵਿਰ

ਹੁਣ ਲਾਗਾ। (ਕ ਮੈਜੇ ਕੇ ਦੂਰਿ।) ਕਮੀ ਨੇਵ ਰਹਿੰਦ ਹਨ ਸਨ ਕਰਕ। ਜਿਵੇਂ *ਭਾਸ਼ੀ ਬਣਾ ਜੀ ਸਗ੍ਰੇਧ ਕਰਕ ਵਾੜੇ, ਜੰਧ ਕ ਰਾਸ ਵਿਚ ਕੁਊ ਸਵੇਂ ਕਰੇ ਸਤ ਕ ਕਿ ਜੀ ਕਰਕਿ ਕਾਰ, ਜੰਧ ਕ ਰਾਸ ਵਿਚ ਕੁਊ ਸਵੇਂ ਕਰ ਸਤ ਕ ਭਾਵਾਂ ਜੀ ਸਰਗਰ ਕਰਾਂ ਜੀ ਗਾਰੂ ਹਰਿਰ ਦਿ ਸਾਹਿਬ ਜਾਂ ਦੇ ਪਵਿੱਚਰ ਚਰਨ ਕਰਲ ਪਰ ਸਟ ਕ ਭ ਜੀ ਗਾਰੂ ਹਰਿਰ ਦਿ ਸਾਹਿਬ ਜਾਂ ਦੇ ਪਵਿੱਚਰ ਚਰਨ ਕਰਲ ਗਿਆਨ ਨਾਲ ੂਰ ਗੁਰੂ ਹੋਰਿਕ ਦਿਲ ਹੁਤ ਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਜਿਨਾ ਦੀ ਪਿੰਦ ਸੰਗੀ ਹੈ ਕਮੀ ਦੂਰ ਜਿ ਭੀ ਨਤ ਨਾਲ ਹੁਤ ਹੁੰਦੇ ਹੋ ਦੀ ਪਿੰਦੀਮ ਤੇ ਧੀ। ਮੱਲ ਵਰਗ ਕੀ ਕੀ ਨਤ ਨਾਲੀ ਤਿੰਹ ਸਿਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਭਾਨਿਤ ਰਹਿੰਦ ਦੀ ਪ੍ਰਿਸ਼ਸ਼ਿੰਦੇ ਧੀ ਮੁਸਲ ਵਰਗ ਦੀ ਦੂਰ ਸਨ ਉਹ ਪਨ

ਉਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸਾਧ ਮੰਗਤ ਜੀ ! ਕਈ ਨਤੇ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦ ਹਨ। ਜੈਸ ਦਸ× ਰੁਸ਼ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸਾਧ ਰਾਜ਼ਸ਼ਾਹ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਵਾਸ਼ਿੰਘ ਪਹਿਰ ਜੋ ਹੈ। ਇਆ ਕਰਦੇ ਸਨ। ੂਰਿਸ਼ਾਹ ਜਾਂਦ ਪਾ. ਜ਼ਿਵੇਂ ਗੰਬੀ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਕੀਰਤਨੀਏ ਮਹਾਰਾਜ਼ ਜੀ ਦੇ ਨਜ਼ੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਭਾਈ ਜ਼ੁੜਾ ਜੀ, ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਜੀ, ਭਾਈ ਬੰਲੂ ਆਦਿ ਨੌਤੇ ਹਨ ਤੇ ਦੂਰੋ ਕਈ ਭਾਰਟ ਖੇਤੀ ਦੀ ਸਵਾਕਰਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਬੁਢਾ ਜੀ ਆਉ।

ਬਿਤਾ ਦਾ ਸ ਾਇੰਕ ਸੇਵਕ ਗੁਰ ਪ ਸਿ ਇਕਿ ਗਰਿ ਬਾਰੇ ਲਾਸੀਆਂ ।' (੬੪੮)

ਚਾਹੇ ਨੌੜੇ ਹਨ, ਚਾਹ ਦੂਰ ਹਨ ਜਿਨਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਭਾਵਨਾ ਹੈ ਜ਼ਿਵ ੇ ਬਾਹ ਨੂੰ ਸਿੱਤ ਜਵੇਂ ਹੁਣੈ ਹਨ ਉਹ ਦੂਰ ਹੋਏ ਨੇੜੇ ਹਨ ਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨ ਆਪਣ ਚਿਤ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿਤਾ ਹੈ, ਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ, ਉਹ ਨੰਡ ਗਹਿੰਦ ਵੀ

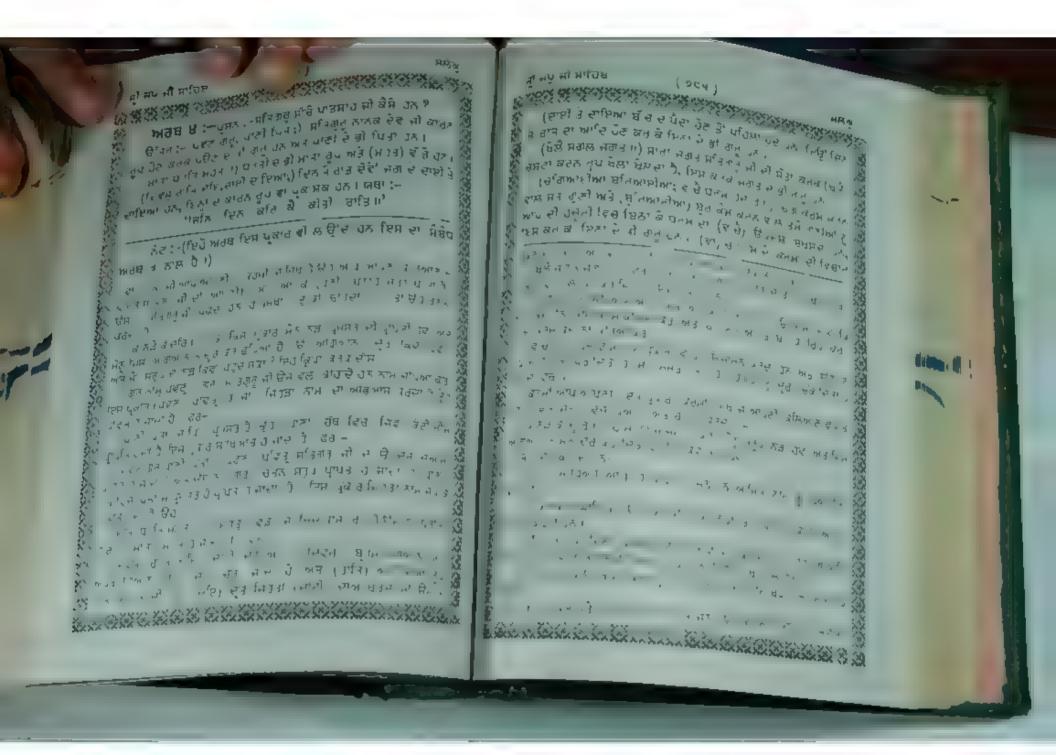
(ਕਿਨੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ;) ਇਨਾ ਸਾਰਿਆ ਵਿਚੇ ਜਿਨ੍ਹਾ ਕਿਨੂੰ ਨੇ ਅੰਸਰ ਦੇ ਪਵਿਤ ਨਾਮ ਨੂੰ ਧਿਆਉਣਾ ਕੀਤਾ ਹੈ**–**

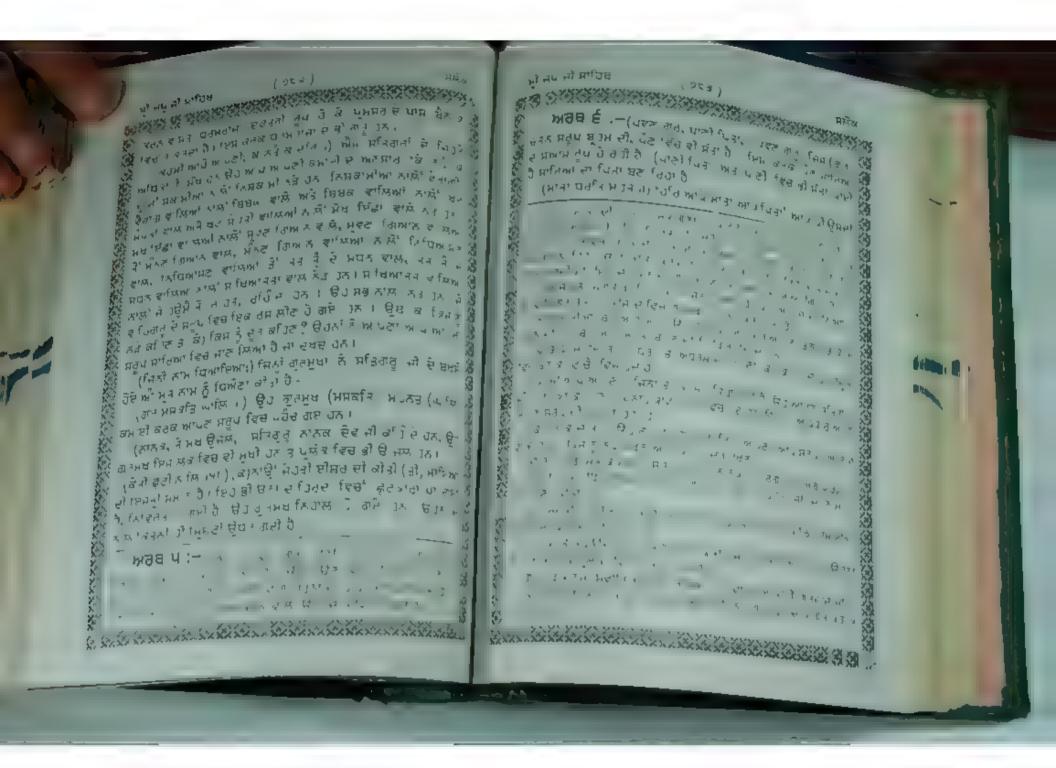
(ਗਾ ਮਸਕਾਂਤ ਘਾਲਿ॥) ਉਹ (ਮਸਕਾਂਤ) ਮਿਹਨਤਾ ਕਮਾਈਆਂ ਨੂੰ ੍ਰਾਨ) ਕਮਾ ਕ ਸੱਚਬੰਤ ਵਿਚ ਸ਼ਰੂ। ਸਲਾਮਤ ਸਰੂਪ ਵਿਚ ਪ੍ਰਦੇਰ ਗਏ ਹਨ ਵਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨਾਮ ਧਿਆਇਆ ਹੈ ਉਹ ਮਸ਼ੱਤਵਾਂ ਤੋਂ (ਘਾਲ) ਕਮੇਂਦ ਤੋਂ

भावता अस्य स्थान स्थान स्थान

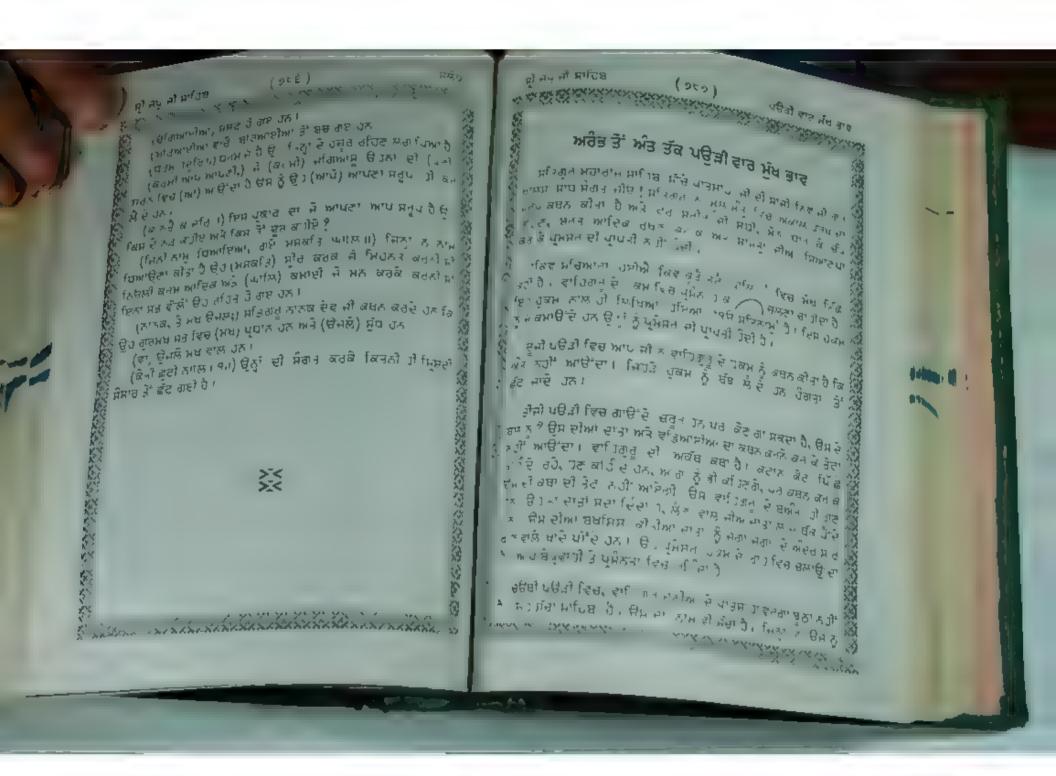
A 544 35 W. ਨ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸ਼ਿਲ੍ਹੇ ਹਰ ਕੋਮ ਦੀਆਂ, ਘਾਲਣਾਂ ਵਲਾਂ ਪਰ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਕਿਲਾਬ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਹਨ, ਅਤੇ ਹਰ ਕੋਮ ਦੀਆਂ, ਘਾਲਣਾਂ ਵਲਾਂ ਪਰ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਦਾ ਦਾ ਜਾਂਦ ਹਨ, ਸਭ ਹਰ ਕਰ ਹੈ, ਉਣੀਆਂ ਵੋਣ ਆਦਿ ਕਿਸ ਗੁ ਨੇ ਹਨ ਨਾਲ ਸਵੇਂ ਭਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਜ਼ਰਾਹ ਹੈ, ਉਣੀਆਂ ਵੋਣ ਆਦਿ ਕਿਸ ਗੁ ਤੋਂ ਹਨ ਨਾਮ ਸਪਣੇ ਗਾਲਾਬ ਦੇ ਦੋਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿੰਮ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਕੋਈ ਬਿਜ਼ਨ ਹੈ। ਸਾਧਨ ਦੀ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤੋਵ ਦੋਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿੰਮ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਕੋਈ ਬਿਜ਼ਨ ਵਿ िमाप्तर हो आर करा । भाषात्र हो आर करा । स्वत्र मूं में से पार्थिया भी के ब्रिया स्वयं त्युं के ਸ਼ੁਆ ਹੈ। (ਨਾਜਨ, ਜੋ ਸਥ ਉਹਨ, ਸ਼ਹਿਰਾਹ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਸੀ ਕਾਰਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਹਨੀ (ਨਾਜਨ, ਜੋ ਸਥ ਉਹਨ। ਦਸ਼ ਲਨ ਵਿਚ ਵੀ ਸਥੀ ਹਨ ਤੋਂ ਪ੍ਰਲੇਗ ਵਿਚ ਵੀ ਉੱਜਲ ਹਨ। ਸ਼ੂ ਸ਼ੁਨਾਵਰ ਕਰੀ ਵਿੱਤੇ ਨਿਲ 191) ਉਨ੍ਹਾਂ ਗਰਮਬੀ ਦੀ ਸੰਗਤ ਕਰਕੇ 'ਆਪ ਤੇਜ਼ ਹੈ ਕਰੀ ਵਿੱਤੇ ਨਿਲ 191 ਹਨ ਤੋਂ ਜਿਸਦੀ ਨੂੰ ਕੀ ਹਨ ਹੈ। ੍ਕਰ ਵਿਸ਼ਾਦ ਜੀ ਹਨ ਤੇ ਸ਼ਿਸ਼ਵੀ ਨੂੰ ਵੀ ਭਾਰ ਲੈਂਦ ਹਨ। ਜਾਤ ਅੰਨਿੰ ਅਕਵੀਤੀ ਹਨ ਤੇ ਸ਼ਿਸ਼ਵੀ ਨੂੰ ਵੀ ਭਾਰ ਲੈਂਦ ਹਨ। ।ਕਤਨਾਂ ਜ਼ਿਸ਼ਦੀ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾ ਰਈ ਹੈ। ਅਰਥ ਤੋਂ : ਜ਼ਿਲੀਨੇ ਕਰਕ ਸਿੱਖ ਮੁਖ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾ ਦੇ ਉੱਤ੍ਰਾ ਦਾਸ਼ਾਰਾ ਅਰਥ ਵਾਜ਼ਕਰਮਾਂ ਦੇ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਜੋ ਸਿੱਖ ਹੈ ਉਹ (ਆਹੁ ਪ੍ਰਸ਼ਤ ਜ਼ਿਕਰਮਾਂ, ਕਰਮਾਂ ਦੇ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਜੋ ਸਿੱਖ ਹੈ ਉਹ (ਆਹੁ ਪਸ਼ਤ -(ਕਰਮਾ) ਸਿਤਿਗਰੂ ਜੀ ਦੀ (ਆਪਣੀ) (ਆ) ਆ ਕੇ (ਪਣ) ਆਪਣੀ ਗਲਅਾਣ ਵਾਸਤ ਸ਼ਤਿਗਰੂ ਜੀ ਦੀ (ਆਪਣੀ) (ਆ) ਆ ਕੇ (ਪਣ) ਪਨਾਹ ਲਵੇ, ਸ਼ਰਨ ਪੰਦੇ ਤੋਂ ਬਨਤੀ ਕਰੇ। ਨਾਹ ਸਵ, ਸ਼ਵਨ ਕਵੇਂ ਤੋਂ (ਕ ਨੇੜੇ ਕ ਦੂਰਿਕ) ਹੋ ਸੂਚੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਜੀ ! ਮੈਨੂੰ ਜਿਸ ਆਪਣੇ ਸੂ_{ਰੂਪ} (ਕ ਨੇੜੇ ਕ ਦੂਰਿਕ) ਹੈ ਸੂਰੇ ਕਰ ਵਿਗ ਹੈ। ਉਹ (ਕ ਨੜ ਕਾ ਤੂਜਰ ਸਿੰਨ (ਦੂਰਿ ਕੇ) ਦੂਰਿ ਕਰ ਦਿਤਾ ਹੈ, ਉਸ ਸਰੂਪ ਦੇ ਨੂੰ 🔌 (ਡ ਨੇੜੇ ਕਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਨੇੜੇ ਹੈਵਾ, ਭਾਵੇਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਂ ? ਵਾ:-(ਕ ਨੌੜੇ) ਕੀਤਾ ਹੈ ਨੌੜਾ ਜਿਸ ਅਗਿਆਨ ਨੇ ਉਹ (ਕੇ ਦੂਤਿ) ਕਿਸ਼ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੂਰ ਹੁਣੇ ? ਜਿੱਖ ਦਾ ਇਹ ਪ੍ਰਜਨ ਸ਼ਣਕੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਉੱਤ੍ਰ ਦਿੰਦ ਹਨ ਕਾਰ ਵੂਰ ਹਵਾ। (ਗੁਰੂ ਨਾਮ ਪਵਣੂ ਜਿਨੀ ਰਿਆਇਆ) ਸਤਿਗ੍ਰਤੂ ਜੀ ਤੋਂ ਨਾਮ ਲੈ ਕ (ਪਵਣ) ਸੁਆਸ਼ਾ ਨਾਲ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨ ਧਿਆਉਣਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਯਥਾ :-ਾਪਵਨ ਅਰੰਭੂ ਸ਼ੀ-ਗਰ ਸ਼ੀਕ ਵੇਲਾ। ਸਬਦ ਗੁਰੂ ਸੁਰਤਿ ਧੁਨਿ ਚੇਲਾ '(ਦਰਤ (ਚੀਗਆਈਆਂ ਸ਼ੁਰਿਆਈਆਂ; ਵਾਰੇ ਧਰਮੂ ਹਦੂਰਿ ..) (ਚੀਗਆਸ਼ੀਆ ਰਿਗਾਲ ਹਵ ਅਤੇ (ਬਰਿਆਈਆ) ਬੁਰੇ ਕੌਮਾਂ ਤੋਂ (ਵਾਚੇ, ਬਬੂਦ ਹੈ ਰੂਗ ਕਮ ਕਰਦ ਹਨ ਅਤੇ ਸ਼ਤਿਗਰੂ ਜੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਭਾਈ ਹਜ਼ੂਜੀ ਵਿਚ ਬਿਠਾ ਕੇ ਧਰਮ ਕਜ਼ੋਣ ਤੋਂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਬਿਆਂ ਵਾਚਦ ਹਨ, ਕਬਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਵਾਂ -ਉਂ, ਚੰਗ ਭਰਮਾਂ ਨੂੰ (ਵਾਰੇ) ਕਬਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤੇ (ਬਰਿਆਈਆਂ ਵਾੜ੍ਹੇ The approximation of the state of the state

ਮੀ ਬੁਨੇ ਅਤੇ ਲਹੁਤੀ ਲੇ ਸ਼ਰੀਰ ਕਰਕੇ ਵੀ ਬਰਿਆਆਂਆਂ ਤੋਂ ਬਚੇ ਹੁੰਦ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ ਮੁਸ਼ਰੀਰ ਕਰਕੇ ਵੀ ਬਰਿਆਆਂਆਂ ਤੋਂ ਬਚੇ ਹੁੰਦ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ ਸਮੇਤਾ ਤੇ ਮਹੁਹੇ ਅਤੇ ਹਿਰ ਅਤੇ ਉਨ ਨ ਸ਼ਰੀਰ ਕਰਕ ਹਰਮ ਹਰ੍ਹੀਰ) ਕੋ (ਮ) ਮਮਤਾ ਤੋਂ ਮਹਾ ਹੈ ਅਤੇ (ਹ, ਜਿਹੜੀ ਹਤਾਤਾ ਹੈ, ਦਸ਼ ਨੂੰ ਬਰ ਦਿਤਾ ਹੈ ਦੂਹ (ਦਵਸ਼ ਰਾਤਿ ਦੁਇ, ਦਾਈ ਦਾਰਿਆ;) (ਦਿਵਸ਼) ਦਿਨਗਿਆ। (ਤਰਸ਼ ਰਾਤਿ) ਅਵਿਦਿਆ ਰਹੀ ਵਾਲੇ ਸੰਸ ਰਵਾਈ ਰਾਤ (ਤਾਬ) ਅਵਿਦਿਆ ਰੂਪੀ ਵਾਂ ਤਾਂ ਸਾਹਿਤ ਹੈ। ਜਿਸ ਹੈ। ਪਤ ਸ਼ੀ ਇਹ (ਵਾਈ, ਦਾਅ ਚਲਦੀ ਤਾਂ ਹਿਰੀ ਸੀ ਨੂੰ ਤੋਂ ਤੋਂ ਤੇ ਜ਼ਿਸ਼ ਉਣ ਵਿਚ ਹੁਜ਼ਾਦ ਤੇ ਅਤੇ ਹਿਨ੍ਹਾਂ ਬਾਹੇ ਬੋਠੇ ਸੀ, ਏਸ਼ ਮੁਤਾ ਤੋਂ ਜ਼ਿਸ਼ ਉਣ ਵਿਚ ਹੁਜ਼ਾਦ ਤੇ ਅਤੇ ਹਨ ਤੋਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸੀ, ਏਸ਼ ਮੁਤਾ ਤੋਂ ਜ਼ਿਸ਼ ਉਣ ਵਿਚ ਜ਼ੁਆ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਸ਼ਰ ਵਲ੍ਹ, ਹੁਦਾਰਾ ਸਹਿਤ ਸ਼ੁਰੂ ਸੀ, ਨੁਸ ਦੇ ਸਤਵ ਦੇ ਜ਼ਿਆ। ਜ਼ੁਆ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਸ਼ਰ ਵਲ੍ਹ, ਹੁਦਾਰਾ ਸਹਿਤ ਸ਼ੁਰੂ ਸੀ, ਨੁਸ ਦੇ ਸਤਵ ਦੇ ਜ਼ਿਆ। ਕੁਲੇ ਸਗਾਤ ਜਗਤ ॥) ਸ਼ਾਰਾ ਜਗਤ ਬੋਲ ਰੂਪ, ਤਮਾਸ਼ੇ ਦੀ ਨਿਆਦਾ TERE MAI TUNN I ਸਟੇ ਦਾਰ (ਸਸਰੀਤ ਘਾਲਿ ਗਏ) ਜਿ ਤਰੀਆਂ (ਸਸਕੀਤ) ਸਿਤਨਤਾ ਕਰਨੀਆਂ ਜਟ ਅਤੇ ਕਾ ਸਨ ਸਾਂ ਵਿਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਮਾਈਆਂ ਨੂੰ ਪਾਲ ਕ ਕਮਾ ਕੇ ਉਹ ਪਾਸਤ। ਸੂਰਪ ਵਿਚ ਜਾਣੇ ਕਰਕੇ ਉਹ ਆਪ ਗ ਵਿੱਚ ਹਨ-ਸ਼ੁਰੂਪਾਦਰ (ਪਾਣੀ ਪਿਤਾ) (ਪਾਣੀ) ਹਰ ਵਿਚ (ਪਿਤਾ, ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਨ ਕਵ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਹਸਤਾਮਲ ਵੱਤ ਗਿਆਨ ਹੈ ਗਿਆ, ਮਨ ਵਿਚ ਵਾਹਿਗੁਰ (ਮਾਤਾ ਧਰਤਿ ਮਹਤ ॥) (ਮ ਸਤ੍ਰੇ) ਵੱਡੇ ਕਰੀਆਪਦ ਰੂਪ ਮਰਾਤਬੇ ਨੂੰ (ਧਰਤਿ ਾਰ ਕ (ਮਾਤਾ) ਮਮਤ ਹੋ ਗਏ ਬ੍ਰਹਮਾਨੇਦ ਵਿਚ। (ਨਾਨਕ, ਤੇ ਮੁਖ ਉਕਾਂਕ;) ਸਤਿਗ੍ਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਹਨਮੁਖ ਉੱ ਜਾਲ ਮੁੱਖਾ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਵਾ:-ਚੋਹ ਗੁ-ਮਖ (ਨਾਨਕੇ, (ਨਾ ਅਨ ਅਕ, ਦੁੱਖਾਂ ਤੇ ਰਹਿਤ ਸਰੂ ਜਦੀ ਹਾਮਜੀ ਕਰਕ ਲੌਕ ਪ੍ਰਾਲਕ ਵਿਚ ਮੁਖੀ ਅਤੇ ਪਵਿੱਚ ਹਨ। ੍ਰਕਰੀ ਛੁਟੀ ਨਾ'ਲ "ਰਾ) ਦਕਤਨੀ ਹੀ ਮਿਸ਼ਦੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜਲਲੰਗ ਕ ਫ਼ਰ ਗਈ ਹੈ। ਵ: (ਭੋ) ਸ ਵਿਆ ਜੋ ਨਲ ਲੱਗਾਂ ਹੋਈ (ਕੇ ਕਿਸਨੇ ਜਨਮਾ ਦੀ, ਅਪਣ ਅਧੀਨ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ, ਰਿਸ ਤੇ ਬ੍ਰਿਤੀ ਫੁਟ ਗਈ ਹੈ ਭਾਵ ਉਹਨਾਮ ਤਾ

ਨੇ ਕਰ ਦੀ ਸਾਹਿਬ (244) (354) ਕ ਨੇ ਤੇ ਕੇ ਦੂਰਿ ਹ) ਜਿਹੜਾ ਨੇ ਤੇ ਬਾਂ ਹੋਏ ਤੋਂ ਨਿਹਾ ਦੀ ਉਸ ਹੀ ਜੀਤ ਹੈ ਤੋਂ ਅਧਿਆਨ ਹੀ ਜਿਹੜ ਤੋਂ ਤੋਂ ਤੋਂ ਤੋਂ ਸ਼ਾਹਿਤ ਹੀ ਵਿੱਚ ਮਾਤਾ ਹੁੰਦੇ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪ ਹੈ ਉਹ ਦੀ ਸਤਾ ਪਿਤਾ ਰੂਪ ਹੈ। ਉਸਦੀ ਸੰਤਾ ਤੁੱ ਰੋਕਾ ਮਾਤਾ ਹੁੰਦੇ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪ ਹੈ ਉਹ ਦੀ ਸਤਾ ਪਿਤਾ ਰੂਪ ਹੈ। ਉਸਦੀ ਸੰਤਾ ਤੁੱ ੍ਰ ਕੁਲੇ ਤੋਂ ਕਾਰੂ ਦਾ ਸ਼ਾਹ ਤੋਂ ਅਸਰ ਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਹੜ ਕਾਰੀ ਦੇ ਹਨ, ਅਗਿਆਣ ਹੀ ਚੁਸ਼ਤੀ ਸੰਤ ਦਾ ਤੋਂ ਤੋਂ ਅਸਰ ਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਉਸਦੀ ਸੰਤ ਤੋਂ ਜ਼ੁਰੂ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਤੋਂ ਕੇ ਆਜਰ ਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਉਸਦੀ ਜੋਤ ਦੇ ਅਤੇ ਸਿੰਘ ਨੇ ਨੇ ਜਿਲ ਨੇ ਜਿ ੇ ਕੁਝ ਦੂਰ ਕਰ ਵਿੱਚ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਨਹੀਂ, ਅਗਿਆ ਨੂੰ ਦੀ ਜ਼ਿਲਾਨ ਨਿਰਾਨ ਅਗਿਆਨ ਦੇ ਨਾਮ ਕਰਦਾਨ ਦੇ ਦੀ ਜੁਲਜ਼ਤ ਨੂੰ ਬਰਕ ਭਾਰਤ ਪ੍ਰਸ਼ਵਰੀ ਪ੍ਰਬ ਹਾਂਦਕੀ ਗਿਆ ਉਦਿ ਕਰਮ ਕਮਾਹੀ।। 2, Aigu 4, InB, 2.-ਜਦਸਤਰੀ ਪੂਰਬ ਹਾਇਕ ਹੈ। ਨਾਨ ਰਹਾਸਦਾ ਹਹਿ ਤਰੋਂ। ਹੋਏ ਹੀ ਮਾਹਿ ਸਮਾਣੀ ਹੈ (ਅੰਗ ੧੬), ਨਾਨ ਰਹਾਸਦਾ ਹਹਿ ਤਰੋਂ। ਹਵਾਵਾਂ । ਪੰਜਾਬੀ ਮਾਤਾ ਹੈ ਨਾਨ ਕਰ ਸਦਾ ਹਾਰ ਭਰਾ ਆ ਹੈ ਕਿਸ ਕੇ ਕਰ ਨਹੀਂ ਤੋਂ ਸਕਦਾ । ਪ੍ਰੀਕਜੀ ਸਾਤਾ ਹੈ, ਯੂਕਰ ਵਿਤਾ ਰਸ਼ ਗਿਆਨ ਮਾਸਲ (ਮਨੀ ਨਾਮ ਧਿਆਇਆ) ਉਸ ਸ਼ੂਮ ਦੇਰਨ ਦੇ ਨੁਮ ਨੂੰ ਜਿਕ ਜਿਹੜੀ ਮੈਨਿਆ ਹੈ। ਪ੍ਰਸਸ਼ਨ ਦੀ ਸਤਾਨ ਲ ਸਭ ਕਬ ਹੈ ਜਿਹਾ ਹੈ। ਰਤਸਥਾ ਨੇ ਧਿਆਉਂ ਨਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਕਿਆ ਹੈ. ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਟ ਵੀ ਸੰਸ ਦੇ ਆਸਤੇ ਹੀ ਹੈ (ਮਤ_{ੇ)} (ਹ ਕਿ ਮਹੇ ਤੇ ਹਰ ਸੀ ਦੀ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਟ ਦੀ ਸੰਸ ਦੇ ਆਸਤੇ ਹੀ ਹੈ (ਮਤ_{ੇ)} ਹੈ (ਭੁੰਦ ਮਸ਼ਕਤਿ ਪਾਲਿ ।) ਉਹ ਸਾਰੇ (ਅਸਤਾਤ ਜਿਹਤ ਤਾਂ (ਆਨ ਵੱਗਾ ਜੈ ਪ੍ਰਸ਼ਸ਼ਤ ਹੈ ਉਸ ਨੇ ਅਵਾਲ਼ ਤੇ ਬਰੇ ਹੈ ਆਦਿਕ -ੇ (ਗਏ ਸਸਕਾਤ ਅ ਭਗਈਆਂ ਕਰਕੇ ਆਪਣੀ ਉਸ ਅਵੰਸਥਾ ਵਿਚ ਪੀਚ ਗੋੜੇ ਹਨ। ਕਿਸ਼ਕਿਸ ਅ ਭਗਈਆਂ ਕਰਕੇ ਆਪਣੀ ਉਸ ਅਵੰਸਥਾ ਵਿਚ ਪੀਚ ਗੋੜੇ ਹਨ। ਜਿਸ਼ਕਿਸ ਕਰਸਮਾ । ਅਸੇਰਾਧ ^ਸਾਵਿਛੇ ਤ ਚੇਦਆਂ ਕਾਣਿਆਂ ।' (ਅੰਗ ੧੨੭ਦ_ੀ ਰੁਸ਼ਾਈਆਂ ਕਰਕ ਆ ਹਵਾਰ ਦੀ ਕੋਟੀ ਘਲਣਾ ਆਦਿਕ ਅਤੇ ਮਿਸ਼ਤ੍ਰੇ ਅੰਦਕ ਦੀ ਜ਼ਿਸ਼ਕਿਸ਼ ਹਵਾਰ ਦੀ ਕੋਟੀ ਘਲਣਾ ਆਦਿਕ ਅਤੇ ਮਿਸ਼ਤ੍ਰੇ ਅੰਦਕ ਦੀ ਜ਼ਿਸ਼ਕਿਸ਼ ਪ੍ਰਵਾਰ ਦੀ ਕਵਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਆਪ ਆਪ ਹੀ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਸਭ ਭਰ ਵੀ ਪੰਜਾਰ ਦੀ ਜੰਤਾ ਦ ਆਪਣੀ ਸੰਤਾ ਦੇ ਆਸਰੇ ਹੀ ਟਿਕਾਏ ਹਨ। ਆਪਣੀ ਸਤੀ ਦੇ ਅਸਟੇ (ਇਵੰਸ਼ ਰਾਵਿਸ਼ਾਈ ਦਾ ਇਆ; ਬੋਲੀ ਸਰਲ ਜਗਰ ॥) ਦਿਨ ਤੇ _{ਰਾਤ} (ਇਵੰਸ਼ ਰਾਵਿਸ਼ਾਈ ਨੂੰ ਜਗਤ ਕਰਕੇ ਹੀ ਸਮੇਂ ਨੂੰ (ਇਵਸ਼ ਰਾਕਿਸ਼ਾਨ) ਦੁਸ਼ੀ ਦਾਏ ਦੀ ਨਿਆ ਈ, ਜਸਬਰ ਦੀ ਸੰਭਾ ਕਰਕੇ ਹੀ ਸਾਰੇ ਮੈਸਾਰ ਨੂੰ ਖਿਲਾ, ਦੁਸ਼ੀ ਦਾਏ ਦੀ ਨਿਆ ਈ, ਜਸਬਰ ਦੀ ਸੰਭਾ ਕਰਕੇ ਹੀ ਸਾਰੇ ਮੈਸਾਰ ਨੂੰ ਖਿਲਾ, ਕਰੇ ਹਾਰ (ਨਾਨਕ, ਤੇ ਮੁਖ ਉਸਲੇ;) ਸ਼ਤਿਗਾ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਕਾਰਿੰਦ ਹਨ, ਉਹ ਦ ਈ ਵਾਏ ਦਾ ਨਿਆ ਹੈ। ਰਹੇ ਹਨ। (ਵਾਂ) ਦਿਨ ਤੋਂ ਰਾਤੇ ਗਿਆਨਵਾਨ ਤੋਂ ਅਗਿਆਨੀ, ਇਹ ਸਭ ਚੁਸ਼ (ਨਾਨਕ, ਤ ਲਗਾ ਹੈ। ਕੁੰਸਾਰ ਵਿਚ (ਮਖ) ਪ੍ਰਧਾਨ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲੋਕੋ ਪ੍ਰਲੌਤ ਉਜੇਲ ਹਨ। ਦੀ ਕੱਤਾ ਦ ਆਸਤੇ ਹੀ ਹਨ। ਦੀ ਸੰਤਾ ਦੇ ਆਮਰ ਹੈ। ਕਬਾ :- 'ਮੂਜਦੂ ਸਿਆਣਾ ਦੋਕੋ ਹੈ ਦੇਕ ਜੀਤਿ ਦੁਇ ਨਾਉਂ॥' (ਅੰਗ ੧੦੧੫) ਕਬਾ :- 'ਮੂਜਦੂ ਸਿਆਣਾ ਦੋਕੋ ਹੈ ਦੇਕ ਜੀਤਿ ਦੁਇ ਨਾਉਂ॥' ^ ਇਹ ਵੀ ਉਸ ਦੀ ਜੱਤਾ ਦੇ ਆਸਰੇ ਹੀ ਹੈ। ੂ ਵੀ ਉਸ ਦਾ ਸਤ ਕਿਤੀ ਛੁੱਟੀ ਨਾਲਿ ਸ਼ਾਂਗ।) ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੰਗਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀ (ਕੇਤੀ) ਕਿਤਨੀ ਕਿਤਨੀ ਜ਼ਰੂਰ ਹੈ । ਇਹ ਵੀ ਪ੍ਰਤੁਹਿਤ ਕੀ ਲੱਗ ਬਾ : - ਸੂ ਪ੍ਰਾਪ ਸਾਰਾ ਸੈਸਾਰ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਸੱਤਾ ਨਾਲ ਹੀ (ਖਲੈ) ਕਿਟਿਆ ਕਰ ਰਿਹਾ ੈ 'ਸ਼ਸ਼ਣੀ ਮੁਕਤ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਭੀ ਪਟਮੈਸਟ ਦੀ ਸੱਤਾ ਕਰਕ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਬ੍ਰੀਮ ਦੀ ਸੱਤਾ ਦ ਆਸਰੇ ਹੀ ਦਿਸਦਾ ਹੈ। ਅਰੇਬ 2 :- (ਪਵਣ ਗੁਰੂ ਪਾਣੀ ਪਿਤਾ;) (ਪਵਣ) ਸਾਸ਼ਾਂ ਕਰਕੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸ ਨੂੰ 18ਹ ਰੂਪਸ (ਫ) ਸਾਰਾ ਸ਼ਸਾਰ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਸੱਤਾ ਨਾਲ ਹੀ (ਖੈਲੈ) ਕੀਤਾ (ਕਿਆ) ਕਰ ਅਰਕ ਤ ਸਰਿਕਰੂ ਜੀ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਨਾਮ ਜਪਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਪਾਣੀ ਵਾਰਾ ਸੀਚਲ ਹੈ ਗੁਜ਼ ਤੋਂ ਰਹਾ ਹੈ । (ਰਗਿਆਈਆਂ ਬੁਰਿਆਈਆਂ ਵ ਹੈ, ਜਿਹੜੀਆਂ ਰੰਗਿਆਈਆਂ ਹਨ ਇ ਰਿਹਾ ਹੈ ਹ ਵੀ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਸੰਭਾ ਦੇ 's'ਲ ਹੈ। ਹੋਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਜੋ ਬਰਿਆਈਆਂ ਹਨ ਲੈ (ਸਤਾ ਧਰਤਿ ਮਾਤ ,) ਮਾਸ ਵਾਂਗਾ ਖਿਮਾਧਾਨੀ, ਧਰਤੀ ਵਾਂਗ ਇਹਨਾ ਤੇ ਵਚੋਂ ਬਚਣਾ ਵੀ ਵਾਹਿਗਾਰੂ ਦੀ ਸੱਤਾ ਦ ਆਸਰੇ ਜੀ ਹੈ। (ਸਾਤਾ ਪਰਾਤ ਜੀ ਜਿਸਾਲਿਤਾ ਵਾਲੇ ਅਤੇ(ਮਹਿਤ ਅਤਾਸ਼ ਵਾਰਾ ਨਿਰਜ਼ੋਰ ਤੋਂ ਨਿਰਲੇਪ ਹੋਰਾਨੇ ਹਨ 'ਦਵਸ਼ ਰਾਜਿ) ਆਵਿੱਦਿਆ ਕਹੀ ਜਾਂਦ ਨੂੰ ਨਾਸ਼ ਕਰਨ (ਜ਼ਿਵ੍ਜ) ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਰਕਮ ਹਦਾਰ , ਜਿਹੜਾ ਧਰਮ ਹਵਾ ਹੈ ਅਤੇ (ਹਦੂਰਿ) ਹੁਦੂਰੀ ਵਿਚ ਨਿਕਟਵ ਕੀ ਗੋਹਣਾ ਸਤਿਗਕਾ ਦੇ ਹਰ ਵਕਤ। ਇਹ ਵੀ ਬ੍ਰਹਮ ਦੀ ਸੰਤਾ ਹੈ ਕੈ , 30 FF JA . ੂੰ ਦਾ ਦਾਈ ਦਾਇਆ,) (ਦਾਨ ਦੁਤ ਜੋ (ਦਾਈ, ਦਾਉ ਨੇਲਦੀ ਸੀ, ਤਿਸਦੇ ਅਧਰ ਹਾਂ ਹੈ, ਕ-ਮੀ ਅਪ ਆਪਣੀ) ਕਰਮੀ, ਜੀਵਾ ਦੇ ਜਿਹਤੇ ਕਰਮ ਹਨ, ਇਹ ਦੇ ਪੈ ਰਜ਼ ਵਾਲੇ ਦਾ (ਦਾਇਆ) ਕਾਰੇ ਆ ਜਿਸਾ ਹੈ ਜਿਲ੍ਹਾ ਵਿੱਚ ਭਰਿਆ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸ਼ਰ ਦਾ ਸੰਦ ਕ ਆਸਰ ਹੀ ਹਨ ਅਤੇ (ਆਪ ਆਪਣੀ) (ਆਪੋ, ਆਪਣ ਐ ਕੈਸਤਾਲ ਕਗਤਾ।) ਮਹਾਰ ਅਤੇ ਤ੍ਰਿਹਾ ਤੋਂ ਬੇਰਬੇਸ਼ ਰੂਪ ਜਾਣ ਕ איש מע ה שוא ט פאר וו (אוי פון (אוי אוי מ (יבן) אונה कर्मा है। ਕਣੇ ਨ ਸਾਣ ਕਣੀ ਨੇ ਇਹ ਕੀ ਬਹੁਸ ਦੀ ਸੱਤਾ ਦੇ ਆਸਰ ਹੈ ਹੈ। MANAGER AND SERVICE STATE OF THE SERVICE STATE OF THE SERVICE SERVICES SERV Str Change of the transfer and the transfer of the transfer of

ह समाय हो यु पने हो है। ਪੰਜਵੀਂ ਪਲਤੀ ਵਿਚ ਆਪ ਜੀ ਨੇ ਕਚਨ ਲੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਵਾਰਿਗਰ ਹਿੜੇ ਦਾ ਪ੍ਰੀ ਹਿਜਵੀਂ ਪਲਤੀ ਵਿਚ ਆਪ ਜੀ ਨੇ ਕਚਨ ਲੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਵਾਧਤਰ ਪੰਜਾ ਸੀ ਜਾਣਦੇ ਦਾ ਉ ਵਿੱਚ ਪੰਜਵੀਂ ਪਰਿਗਾਵਰ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਦਾ ਪ੍ਰਤਰ ਪੈਦਾ ਕੀ ਤਾਂ ਡਿਆ ਪੈ ਰੋਕਾ ਬਣਾ ਕੁ ਦਾ ਪਿਲਾਂ ਹੋਇਆਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬੀਤਰਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਤੋਂ ਹੈ ਰੋਕਾ ਬਣਾ ਕ ਗਾਬਲਾ ਦਾ ਸਰੂਪ ਹੈ। ਸੀਤਗਰਾਂ ਦਲਾਗਾ ਉਸ ਨੂੰ ਗਾਜਾਂ ਹੈ। ਨਵਾਹਿਤ ਆਪ ਆਪ ਸਰੂਪ ਹੈ। ਸੀਤਗਰਾਂ ਦਲਾਗਾ ਉਸ ਨੂੰ ਗਾਜਾਂ ਹੈ। ਿਨ੍ਹਾਂ ਹੈ। ਆਪ ਆਪ ਫਰੋਏ ਅਤੇ ਸਨ ਵਿਚ ਹੋਸ ਰਥੀਏ ਕਾਉਸ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਫੋਰ ਦਖਾ ਜ ਿਟੀਏ ਅਤੇ ਸਨਾਵਰ ਯੂਸ ਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਵਾਹਿਗਰ (ਈਸ਼ਰੂ) ਜਿਦਜੀ ਦ ਨਿਵਿਰਤੀ ਤੇ ਸਥਾ ਦੀ ਪਾਪਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਵਾਹਿਗਰ (ਈਸ਼ਰੂ) ਜਿਦਜੀ ਦ ਨਿਵਿਰਜੀ ਕਮਕਾਵਾਂ ਦੂਸਤ ਦਾ ਵੀ ਗੁਰੂ ਹੈ, (ਬਰਮਾ) ਬਹੁਮਾਂ ਦਾ ਭੀ ਹੈ. ਭੀ ਗੁਰੂ ਹੈ, (ਗੈਰਬੂ, ਵਿਸ਼ਤ ਦਾ ਵੀ ਗੁਰੂ ਹੈ, (ਬਰਮਾ) ਬਹੁਮਾਂ ਦਾ ਭੀ ਹੈ. ਗੋਰਜ਼ਹੇ. (ਗਾਊ, ਜਨੂਰੀਆ ਪਾਰਬਜੀ, ਸੁਰੱਸਤੀ, ਲਫ਼ਮੀ ਦਾ ਗੋਰਾ, ਜੂੰ ਹੈ ਅਟੇਟਿਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਤ੍ਤੀਆਂ ਪਾਰਬਜੀ, ਸੁਰੱਸਤੀ, ਲਫ਼ਮੀ ਦਾ ਗੋਰਾ, ਜੂੰ ਹੈ ਅਵੀ ਵਿੱਚ ਦਾ ਸਾਲ ਕਰ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਹੋ ਗਰਾਜ਼ਿਖ ਜਿ ਅਸੀਂ ਚੁਸ਼ ਤੋਂ ਸ਼ਕਜੀ ਬਿਤੀ ਕਰਕ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਹੋ ਗਰਾਜ਼ਿਖ ਜਿ ਅਸੀਂ ਚੁਸ਼ ਤੋਂ ਸਕਸੀ ਵਿੱਚ ਕਰਕਾਰਰ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦੇ ਸਰੂਪ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਨਰਵ ਦੁਆਰ। ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਕਥਨ ਨਹੀਂ ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ।

ਕੀਰਥਾ ਤੋਂ ਕਾਉਣਾ ਤਾਂ, ਜਾਂ ਹੀ ਸ਼ਚਲਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਦਾ ਭਾਣਾ ਜੰਨਾਡੇ ਕਰਿਹਾ ਕਿ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਤੋਂ ਨਹਾਂ ਕੇ ਕੀ ਫਲ ਪ੍ਰਘਤ ਕਰ ਗ⁹ ਜਿੰਨੀ ਸਾਜ਼ੀ ਬਿਨਾਂ ਭਾਵਾਂ ਮੰਨੇ ਤੋਂ ਨਹਾਂ ਕੇ ਕੀ ਫਲ ਪ੍ਰਘਤ ਕਰ ਗ⁹ ਜਿੰਨੀ ਸਾਜ਼ੀ ਬਿਨਾਂ ਭਾਣਾ ਸਾਨ ਤੇ ਜ਼ਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਦੇ ਕੁਝ ਹੋਏ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਹੈ, ਏਫ਼ ਜ਼ਿਲਵੀ ਹੈ, ਕਮਾਈ ਤੋਂ ਇਨਾਂ ਕਿਸੇ ਦੇ ਕੁਝ ਹੋਏ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਹੈ, ਏਫ਼ ਰਿਸ਼ਟਾ ਹ, ਕਮਾਈ ਸਿੱਖਿਆਂ ਲੈ ਕੇ, ਸ਼ਣ ਕੇ ਜਿਹੜੀ ਕਮਾਈ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਕਰਕੇ ਸ਼ਹਿਰੀਰਾਂ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆਂ ਲੈ ਕੇ, ਸ਼ਣ ਕੇ ਜਿਹੜੀ ਕਮਾਈ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਕਰਕ ਸਾਤਰਾਰ ਸ਼ੁਸ਼ ਕਰਕੇ ਹੀ ਬੁਧੀ ਦੇ ਅੰਦਰਾਂ ਸਾਰੇ ਪਦਾਰਥ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਗੁਰੂ ਦੀ ਸਿਖਿਆ ਇਹ ਹੈ=

'ਸਤਨਾ ਜੀਆ ਕਾ ਇਕੁਦਾਤਾ ਸੌ ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਹਿਨ ਜਾਂਦੀ '

ਸੱਤਵੀ ਪਉੜੀ ਵਿਚ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਨੇ ਵੈਰਾਗ ਦਾ ਕਰਨ ਕੀ_{ਰਾ}ੀ ਅੱਠਵਾਂ, ਨਾਵਾਂ, ਦਸਵਾਂ ਤੇ ਰਿਆਰਵੀਂ ਪਉਤੀ ਵਿਚ ਸਚੇ ਪਾਸਾ। ਜੀ: ਅਨਵਾਕ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਕਹੀ ਹੈ ਅੱਗੇ ਚੌਂਹ ਪਊੜੀਆਂ ਵਿਚ ਸੰਨਣ ਦੀ ਸੀ ਸ ਕਰੀ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਪੰਜ ਪਰਵਾਣ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਵਾਸਤ ਜ਼ਿਬਿਆ ਸੁਣ ਕਰਨ ਨੇ ਅੰਦਰ ਕੇ ਹਨ। ਇਹ ਕਮਾਈ ਦਾ ਸਿਧਾਤ ਕਥਨ ਕੀ ਜਾਂ ਹੈ ਅਤੇ ਅਤੇ ਅਸਰ ਦੇ ਆ ਹੋਈ ਗੀਆਂ ਵਿਚ ਕਾਜ਼ਸੀ, ਤਾਮਸੀ, ਸਾਹਰਾ, ਇਸ਼ਵਾਂ ਦ ਤਸ਼ਨ ਦੀ ਵਿੱਚ ਦੇ ਸ਼ਾਉਂ ਦੇ ਬਾਉਂ ਤੇ ਨਾਉਂ ਕਬਨ ਕੀਤੇ ਹਨ।

ਸੀ ਜੰ∪ ਸੀ ਸਾਹਿਬ

CASSAL STATE OF THE STATE OF TH ਦੇ ਸ਼ਗਮ ਅਰਸ ਭਾਰਾ ਹੈ। ਬਿਨਾਂ ਨਾਮ ਜਪਣ ਤਾਂ ਕਿਸ ਨੇ ਸਕੂਪ ਰੂਪ ਸ਼ਾਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ।

(266)

ਭਾਰ ਮਹਾਂ ਵਾਕ ਉਦਾਰਨ ਕੀ ਹਨ ਪ੍ਰਸ਼ਦ ਸ਼ਕ ਸ਼ਹਿਰਗਾ ਹੈ। ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਸ਼ਕਰ ਵਿਧਾ ਸ਼ਹੂ ਸ਼ਹੂ ਸ਼ਹੂ ਸ਼ਹਿਰਗਾ ਹੈ। ਰਾਰ ਮਹਾ ਵਰ ਹਾਰ ਸੰਗ੍ਰਾਵ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਇਹ ਪਾਲਾ ਹਿੰਦੇ ਸ਼ਾਮਕਰੀ ਸ਼ਾਂਤ

ਵੀਹਵੀਂ ਪੳੜੀ := ਇਸ ਵਿਚ ਪਾਜਿਸ਼ ਪੰਜਾਬਰਤਾ ਤੋਂ ਹੈ। ਵਿਸ਼ਵਾ ਹੈ ਦੇ ਕੇ ਉਪਦਸ਼ ਸ਼ਖਸਦੇ ਨ ਜਿਵੇਂ ਸ਼ਿੰਹ ਜਿਵੇਂ ਹੈ। ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਸ਼ਿੰਹ ਜਿਵੇਂ ਸ਼ਿੰਹ ਜਿਵੇਂ ਸ਼ਿੰਹ ਜਿਵੇਂ ਸ਼ਿੰਹ ਜਿਵੇਂ ਜ਼ਿੰਹ ਜ਼ਿੰਦ ਹੈ। ਜ਼ਿੰਦ ਸ਼ਿੰਹ ਜ਼ਿੰਹ ਸ਼ਿੰਹ ਸ਼ਿ ਾ ਭਾਰਤ ਤਾਂ ਉਹ ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਹੋਣ ਕਰ ਕੁਸਾਰ ਹੈ ਜਾਂ ਜੇਰੀਕਮੇ, ਨਾਲ ਹੈ ਭਾਰਤਾਣ ਤਾਂ ਉਹ ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਹੋਣ ਕਰ ਕੁਸਾਰ ਹੈ ਜਾਂ ਜੇਰੀਕਮੇ, ਨਾਲ ਹੈ ਭਾਰਤਾਣ ਤਾਂ ਲਗਰੰਭਤ ਹੈ ਜਾਂਦੇ ਤਾਂ ਸ਼ਾਸ਼ਣ ਲਾ ਕੇ ਉ ਭਰ ਕੇ ਕਪਤਾ ਆਪਵਿੱਤ ਹੈ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਸਾਸ਼ਣ ਲਾ ਕੇ ਉਸ ਨ ਸੱਧ ਕਰ ਸ਼ਾਮੀਗਾਂ ਤੋਂ ਜੋ ਕਰ ਸ਼ਾਮੀਗਾਂ ਨਾਲ ਤਰਾਂ ਦੇ ਸੰਧ ਕਰ ਸ਼ਾਮੀਗਾਂ ਤਰ ਤੋਂ ਕੋਪੜਾ ਜਾਣਾ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਪਾਖਾ ਨਾਲ ਭਗਾਂ ਮਾਂ ਹੈ, ਉਹ ਨਾਮ ਡੇ ਹੈ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜਿਹੜੇ ਨਾਮ ਨੂੰ ਸਿਕਾ ਸਹਿ, ਚੋਂ 1 ਨਾਮ ਕੋ ਹੈ। ਹਮ ਨਾਲ ਧੌਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜਿਹੜੇ ਨਾਮ ਨੂੰ ਹੈ। ਜੇਜਦੇ ਤੇ ਸਕਾਮ ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਹਮ ਨਾਲ ਧਤਾ ਜਾਂ ਦਾ ਹਕਮ ਕਰ ਕੇ ਜੰਮਦ ਅਰਤ ਵਿਚ ਪਏ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਵਾਂ ਵਿਚ ਅਸੀਂ ਦੇ ਜੰਮਦ ਅਰਤ ਵਿਚ ਪਏ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੇ ਜ਼ਿਲ ਵਿਚ, ਜੂਨਾਂ ਵਿਚ ਆਉਂ ਦੇ ਜੋ ਦੇ ਜੀ ਸਿੰਘ ਹਨ। ਅਤੇ ਜਿਹੜੇ ਨੇਸ਼ ਉਸ ਦੇ ਜੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਦੇ ਮੰਨੀਆ ਹੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਨੇਸ਼ ਫ਼ੇਸ਼ਰ ਵਿਚ, ਜੂਨਾ ਵਿਚ ਸਮਰ ਵਾਲੇ ਹਨ, ਉਹ ਪਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਪੰਨੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਹਨ।

ਇੰਕੀਵੀ ਪਉੜੀ : ਦਹਿਲਾ ਤੇ ਇਸ਼ਨਾਨ ਕੰਜੇ, ਤਪ ਕਰ, ਜੈਨੀਆ ਵਾਲੀ ਦੁਇਆ ਕਰੋ ਤੋਂ ਦਾਨ ਆਦਿਕ ਜੋ ਕਮਾਂ ਦਵਾ ਕਰ ਤਾਂ ਉਹ ਪ੍ਰਜੇਸ਼ਕ ਹੈ ਵਾਲੀ ਦਾਵਾਨ ਜਾ ਵਿਚਤਿਲ ਕਾਜਿਨਾ ਹੀ ਸ਼ਹਿਕਾਰ ਜਾਂਚ ਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਹ ਦੀ ਜਿਸਕੇ ਜਾਣ ਨਿਲਾ ਹੀ ਸਾਣ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜ਼ 'ਤਲ ਦ ਸਦ ਕਰ ਵਾ ਸਿਲ ਗਿਆ ਜਾ ਭੀ। ਰਕਰ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਹੀ ਹੈ। ਜਿਹੜਾ ਪ੍ਰਸੰਦ ਨਾਲ ਪ੍ਰਸੰਸਰ ਦੇ ਨਾਮ ਦ ਸਨਦਾ। ਜਾਣ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਮਨ ਵਿਚ ਕੰਮ ਦੀ ਭਾਨੀ ਹੈ, ਇਸ ਨਾਲ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਕਰੋ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਦੂਤ ਅੰਦਰ ਹੀ ਤੀ-ਬ ਰੂਤ ਪ੍ਰਸਤ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਵਿਚ ਇਸ਼ਨਾਨ ਕਰ ਕੇ, ਪਾਵਾ ਦੀ ਮੌਲ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰ ਅਤੇ ਬਾਪਰ ਭਾਰੀਆਂ ਹੈ। ਜਿਸ ਦੇ ਕਿ ਹੋਏ ਹਨ, ਹੋ ਵਾਹਿਨਰ ਕੀ। ਸਵੇਗਣ ਵੇਜੀਵਰ ਹੀ ਹਨ ਅਨੂੰ ਜੋ ਹਮਾਵਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਮੋਰਵਿਚ ਕੋਈ ਗਣ ਵਿੱਚ

who were

50 A 20 A

को पूर कार्क को उन्हें की जान का स्थित के कार्य मुन्त हिए। है। यह अध्यास ਨੇ ਨੇ ਪ੍ਰੈਕ ਸਨ ਹੈ ਕਰ ਜੀ ਸਮ ਤਾਂ ਬਿਨਾਂ ਤੇ ਆਪ ਕੀ ਦਾ ਵਿੱਚ ਗਣ ਅਰੂ ਹੈ। ਉੱਤਰ ਹੈ ਸਭ ਸਤ ਹੈ ਕਰ ਜਾਂਦੀ ਸਮ ਤਾਂ ਸਿਸ਼ਟੀ ਦੀ ਉਹ ਹੈ। ਿਸ਼ਾਰੇ ਸਭ ਸਭਰਤ ਸ਼ਹਾਰ ਸਭਾ ਸਿਸ਼ਣੀ ਦੀ ਉਤਪਤੀ ਬਾਸ਼, ਨੂੰ ਉੱਕੇ ਸਿਨਾਂ, ਕਸਕੀ ਵੜਾ ਸ਼ਹਾਰਾਣ ਸਰੋਚ ਬਾਸ਼ ਨੇ ਆਪ ਜਿਹੜਾ ਬਾਸ਼, ਨੂੰ ਕਿ ਵਾਰਿਆਂ ਤਕਤਾ ਹੈ। ਉੱਤਰ ਹੈ ਕਿ ਸਾਇਆ ਤੋਂ ਮੁਕਲਾਣ ਬਰੋਕ ਬੁੱਸਮ ਨੇ ਆਪ ਵਿਚੀਏ ਮਿਲ ਤੂੰ ਉੱਤਰ ਹੈ ਕਿ ਸਾਇਆ ਤੋਂ ਮੁਕਲਾਣ ਬਰੋਕ ਬੁੱਸਮ ਨੇ ਆਪ ਵਿਚੀਏ ਮਿਲ ਤੂੰ ਲੈ ਕਿਹਾ ਹੈ। ਕਿ ਸਾਇਆ ਤੋਂ ਇਹ ਬਾਣੀ ਉਚਾਰਨ ਨਾਲ ਕਿ ਜਿਲ੍ਹ ਹੈ। ਉਹ ਕਲਹੀ ਵਵੇਂ ਕਮ ਸੰਬੰਧ ਹਾਂ ਕੇ, ਇਹ ਬਾਣੀ ਉਚਾਰਨ ਨਾਲ ਕਿ ਜਿਲ੍ਹ ਹੈ। ਉਹ ਕਲਹੀ ਵਵੇਂ ਕਮ ਸੰਬੰਧ ਹਾਂ ਕੇ, ਜਿਸ ਦੀ ਜਿਲ੍ਹਾ ਹੈ। ਕਲਕਰਿਰ ਹਮ ਸਬੰਧ ਹੈ । ਹੈ 'ਸਲਮਰਿ ਆ'ਬ ਬਾਣੀ ਬਜਮਾਊ। ਬਹੁੰ ਹਵਾਂ ਮਿਊ ਦਰਪਨ ਕੀਜ਼ੀ ਹੈ 'ਸਲਮਰਿਤ ਮੋਜ ਕੀਜ਼ । ਹੈ। ਇਸਜਮਾਊ। ੇ ਬਹੁਤੇ ਹਵਾ ਜਿਉਂ ਦਾ ਕਰਨ ਨੂੰ ਅਤੇ ਬ੍ਰਾਮੀਤ ਕਾਇਕ ਪੈਦ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਮਿਸਟੀ ਪ੍ਰੈਜ਼ ਨੂੰ ਅਤੇ ਬ੍ਰਾਮੀਤ ਕਰਨੀ ਸੀਟ ਸਹਾਣ ਦੂਰਾ ਅਤ ਤਾਂ ਸੀਟਿਕ ਕੁਰਨਤ ਕਰਕੇ ਹਮਸ਼ਤ ਸ਼ੁਰੂ ਪ੍ਰਕਾਨਹੀ ਹੈ ਫੋਰ ਦੀ ਸਿੰਤ ਸਹਾਣ ਸਦਾ ਸਾਰ ਜਾਉ -ੇ ਕਰਕੇ ਦਸਸਤ ਸਦੇ ਯੂਕਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਹ ਦੇਖ਼ਾ ਕਿਹੜਾ ਨੂੰ ਵਕਤ ਤਿਹੁਤਾਰ ਸਦਾਸਤੀ ਭੋਗਨ ਅਨੇਦ ਸਦੇ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਤਜ਼ੀ ਖ਼ਿਲ੍ਹ ਸਟਾਸਰ, ਚੋਰੇਨ, ਜਾਣ ਰਚ ਵਿੱਚ ਗੈ ਨੇ ਪ੍ਰਿੰਡ (ਬਹੁਰੀ ਸੀ ਨੂੰ ਜਦੀ ਸਿਸਟੀ ਰਚੀ ਉਸ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਕੁੜ੍ਹ) ਹੈ ਰਚ ਵਿੱਚ ਗੈ ਨੇ ਪ੍ਰਿੰਡ (ਬਹੁਰੀ ਸੀ ਨੂੰ ਜਦੀ ਹੋ ਕੋਈ ਕਰਕਿਤਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹ ਨੂੰ ਲਗਾਣਾ ਵਾਲਾ, ਨ ਜਗੀ ਹੀ ਕੋਈ ਜੁਣ ਸਤਜ਼ਾ ਤੋਂ ਵੀ ਵਰਤਾਈ ਵਾਲਾ, ਨ ਲਗਾਣਾ ਵਾਲਾ, ਨ ਜਗੀ ਹੀ ਕੋਈ ਜੁਣ ਸਤਜ਼ਾ ਤੋਂ ਵੀ ਵੇਜ਼ਕਾਰ ਵਿਲਾਜ਼ ਨੂੰ ਸ਼ਾਜ਼ਬਾਹੈ, ਆਪ ਹੀ ਜਾਣਜਾ ਹੈ। ਕਰਵਾ ਪਰਖ ਜਦੋਂ ਬਿਸਟੀ ਨੂੰ ਸ਼ਾਜ਼ਬਾਹੈ, ਆਪ ਹੀ ਜਾਣਜਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਰਵਾ ਪ੍ਰਬਰ ਜਦਾ ਸਕਦ ਦਾਸ਼ ਕਾ ਜਿਸਟੀ ਦੀ ਦੇਕਪਕੀ ਵਿੱਚ ਦਈਏ, ਕਿਵਾਂ ਖਾਲਣਾ ਰਹਿ ਕੋਸ਼ੀਵ ਕ ਵਿਸ਼ਕੀ ਸਮਾਨਾ ਦੀ ਸਮੇਤ ਕਿਵੇਂ ਪਰਲ ਦਾ ਵਰਵਨ ਕਰੀਏ ਕਿ ਜਿਸ਼ ਕਿਵੇਂ ਸਿਕ ਕਰ ਦੂਹੀ ਅਤੇ ਕਿਵੇਂ ਪਰਲ ਦਾ ਵਰਵਨ ਕਰੀਏ ਕਿ ਜਿਸ਼ ਕਿਵਾਂ ਸਿਫੇ ਕਰ ਸਿੰਦ ਰਜਾਮਤਾ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਕਿਵਾਂ ਜਾਣ ਸਕਦ ਮਾਂ ਸਾਹ ਕਰਦਾ ਹੈ ? ਉਸ ਦੀ ਅੰਦਰਜਾਮਤਾ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਕਿਵਾਂ ਜਾਣ ਸਕਦ ਮਾਂ ਸਿੰਘ ਕਰਦਾ ਹੈ. ਸ਼ੁਮ ਦ ਦੁਣੀਆ ਕਹਿਣ ਵਾਲੀ ਬਣ ਕ ਕਹੀ ਜਾਵੀ ਹੈ . ਇਕ ਤੋਂ ਇਕ ਸਿਆ ਨ ਲਾਵ ਦੁਸ਼ੀਆ ਕਰਿਦ ਦੇ ਸ਼ਾਹਰ ਹੈ। ਵੱਡਾ ਮਾਲਕ ਹੈ, ਵੱਡੀ ਉਸ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਨੂੰ ਵੱਡ ਉੱਤਣ ਕ ਕਰਿੰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਉੱਤਰ ਮਾਲਕ ਹੈ, ਵੱਡੀ ਉਸ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਨੂੰ ਵੱਡ ਜਿਸ ਦਾ ਕਾਰ ਹਾਟਿਆ ਕਹਿਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਤਾਂ ਉਹ ਅੰਗੇ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਵਿਚ ਸ਼ਾ ਕੇ, ਸੱਚਰੰਡ ਾਵਰ ਜੋ ਕੇ ਸੌਤੇ ਕਹੀ ਪਾਉਂਦਾ। ਉਹ ਪ੍ਰਸੇਸ਼ਰ ਬੋਅੰਤ ਹੈ ਉਸ ਦੀ ਸ਼ੇਤੂ ਜਾਣੀ ਨਹੀਂ ਜ ਦੀ

ਬਾਈਵੀਂ ਪਉੜੀ:--ਇਸ਼ ਵਿਚ ਫੁਰਮਾਉ ਦੇ ਹਨ ਕਿ ਲੰਖ ਕ ਪਾਵਾਲਾ ਹਿੱਠ ਪਾਵਾਧ ਅਤੇ ਆਕਾਜ਼ਾਂ ਉੱਪਰ ਆਕਾਸ ਹਵਾ, ਜਵਕ ਭਾਰਤ हाल व्याव हुं प्रथ स्व अंटा जस् :--

ਾਸ਼ਤਰ ਸ਼ਤਰ ਭਾਲ੍ਹਿ ਨ ਸਤਰ ਚਾਇਆ । ਰਾਜਕ ਕਾਲ'ਨ ਗਏ ਜਿ ਵੇਰ ਨ ਸਮਾਇਆ '

(ਵਾਰ ਕਰ ਪਉਤੀ ਤ ਵਿੱ

ਭੁਕਤਾ ਤਿਰਕਿ ਬੇਅੰਤ ਬੇਅੰਤ ਦੀ ਕਹਿੰਦ ਹਨ। ਅਨਾਰਾਂ ਹੁਕਕਤੇ

Alama and I windown

THE STATE OF THE PARTY OF THE P ਨੂੰ ਆਲਮ ਮਸਲਮਾਨਾਂ ਦਾ ਅਤੇ ਚਾਰ ਕੱਪੜਾ ਅੰਕੀਨ, ਤਰਤ, ਮੈਨਸ ਤੋਂ ਕਮ ਨ ਆਦਸ ਸਬਲਮ ਹੈ। ਆਦਰ ਵੀ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿਚ ਦੂ ਹੈ ਹੈ ਕਿਨਾ ਸਭ ਹਾਨ। ਆਦਰ ਕਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਸਭ ਹਾਨ। ਅਜਿਸਦਾ ਜ ਤੋਂ ਜਿਸਤ ਵ ਆਦਰ ਵੀ ਕਾਰਦ - ਮੁੜ ਪ੍ਰਮਸ਼ਟ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਸਭ ਧਾਨ) ਆਦਿਆਂ ਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਨ ਨੂੰ - ਮੁੜ ਪ੍ਰਮਸ਼ਟ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਸਭ ਧਾਨ) ਆਦਿਆਂ ਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਨ ਨੂੰ - ਮੁੜ ਪ੍ਰਮਸ਼ਟ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਸਭ ਧਾਨ) ਆਦਿਆਂ ਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਨ ਨੂੰ - ਮੁੜ ਪ੍ਰਮਸ਼ਟ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਸਭ ਧਾਨ) ਆਦਿਆਂ ਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਨ ਨੂੰ - ਮੁੜ ਪ੍ਰਮਸ਼ਟ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਸਭ ਧਾਨ) ਆਦਿਆਂ ਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਨ ਨੂੰ - ਮੁੜ ਪ੍ਰਮਸ਼ਟ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਸਭ ਧਾਨ। ਆਦਿਆਂ ਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਨ ਨੂੰ - ਮੁੜ ਪ੍ਰਮਸ਼ਟ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਸਭ ਧਾਨ। ਆਦਿਆਂ ਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਨ ਨੂੰ - ਮੁੜ ਪ੍ਰਮਸ਼ਟ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਸਭ ਧਾਨ। ਆਦਿਆਂ ਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਨ ਨੂੰ - ਮੁੜ ਪ੍ਰਮਸ਼ਟ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਸਭ ਧਾਨ। ਆਦਿਆਂ ਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਨ ਨੂੰ - ਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਨ ਨੂੰ ਜਿਵਨਾ ਸਭ ਪ੍ਰਸ਼ਾਨ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਸ਼ਿਲ ਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਨ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਨ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਸ਼ਿਲ ਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਸ਼ਿਲ ਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਸ਼ਿਲ ਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਸ਼ਿਲ ਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਸ਼ਾਂ ਤੇ ਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਸ਼ਾਂ ਤੇ ਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਸ਼ਾਂ ਤੇ ਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਸ਼ਾਂ ਤੇ ਸ਼ਾਂ ਤੇ ਸ਼ਾਂ ਤ ਪ੍ਰੈਫਟ ਸੁਲ ਸਾਵਾ ਹੁੰਦ ਨੇ ਜਿਹਾ ਸਾਤ ਹਨ। ਉਹ ਜਹਾ ਸਭ ਵੱਡ। ਕਰਦਾ ਸ਼ਿ ਪ੍ਰੈਫਟ ਸੁਲ ਸਾਵਾ ਹੁੰਦ ਨੇ ਜਾਰ ਸਾਤ ਹਨ। ਉਹ ਜਹਾ ਸਭ ਵੱਡ। ਕਰਦਾ ਸ਼ਿ

ਕੀ ਜੱਖ ਕੀ ਸਾਹਿਬ

ਤੇਈਵੀ' ਪਉੜੀ :- ਸਦੇ ਕਾਰਸਾ ਸੀ ਨੇ ਕਸ਼ਨ ਕੀ ਸੀ। ਹੈ। ਕ ਸ਼ਰਤ ਦੀ ਜਿਵਤ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆ ਨੂੰ ਵੀ ਉਸ ਦਾ ਅਤੇ ਨਹਾਂ ਪਾਲਿਆਂ ਹੈ। ਜ਼ਰਤ ਦੀ ਜਿਵਤ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆ ਨੂੰ ਵੀ ਉਸ ਦਾ ਅਤੇ ਨਹਾਂ ਪਾਲਿਆਂ ਹੈ। ਮੁੰਸ਼ਰ ਦੀ ਸਿਵਤ ਉਸ ਵਿਚ ਆਦਾ ਹੋ ਤੇ ਕੇ ਕਰ ਜਿਵੇਂ ਦੀ ਹੋਆਂ ਹੈ। ਜ਼ਰਦੀ ਸਿਵਤ ਉਸ ਵਿਚ ਆਦਾ ਹੋ ਤੇ ਕੇ ਕਰ ਜਿਵੇਂ ਦੀ ਹੋਆਂ ਹੈ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਿਵੇਰ ਦੂਸ • ਕੁੰਕਾ 'ਚਰ ਸਮਦੇਰ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਜਾਂਦੇ, ਖ਼ੁਰੂ ਦੇ ਨਹੀਂ ਜਾਂਗਦ ਨੇ ਜਾਂਕਾ ਨੇ ਜੀਵ ਜੀਵ ਕੇ ਤਵੇਂ ਗਹਿੰਦੇ ਨੇ ਜਗਿਆ ਨੇ ਜਾਂਗਦ ਨੇ ਹੁਤਾ ਚਰ ਸਮਦਰ ਹਰਤਾ ਬੁਜਰਾਨਾਂ ਨੂੰ ਚੀਕ ਚੀਰ ਕੇ ਜਕ ਰਹਿੰਦ ਨੇ ਫਿਕ ਸਮਦਰ ਵਿਚ ਹਰਤਾ ਬੁਜਰਾਨਾਂ ਨੂੰ ਚੀਕ ਚੀਰ ਕੇ ਜਕ ਰਹਿੰਦ ਨੇ ਫਿਕ ਸਮਦਰ ਵਿਚ ਪੁਰਾਤਾ ਵਜਰਾਨਾ ਦੂ ਮੁਲਾਕ ਮਸੰਦਰ ੂਪ ਹੀ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਨਿੰਦੇ ਜਾਂਤੇ ਮੁਭਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮੰਜਰਾਹ ਮੁਲਾਕ ਮਸੰਦਰ ੂਪ ਹੀ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਨਿੰਦੇ ਜਾਂਤੇ ਮੁਭਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮੰਜਰਾਹ ਵਜ਼ ਮਿਲ ਕੇ ਸਮਦਰ ੂਜ ਜਦੇ ਚਲ। ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਉਹੜੇ ਨੂੰ ਮੈਰੇਲਪ ੂਜ ਜ਼ੀਰ ਚੀਰ ਕ ਪ੍ਰਮਾਸ਼ਰ ਵਲ ਤਦੇ ਚਲ। ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਉਹੜੇ ਨੂੰ ਲੇਪਦੇ ਹੋਏ। ੂਜ਼ ਕੋਈ ਰੂਪੀ ਪ੍ਰਮਾੜਾਂ ਨੂੰ ਚੀਰਦੇ .ਏ. ਦਾਹਿਰੀ ਹੁੰਦੀ ਸਮਦਰ ਵਿਚੇਜ਼ ਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਰੂਪੀ ਸਮਦਰ ਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਰੂਪੋਨ ਦੇ ਰੂਪ ਤੋਂ ਨੂੰ ਲੇਪਦ ਹੈ? ਜਨ ਦੇ ਸ਼ਾਹਕਾਰ ਪ੍ਰਸਲਦ ਦੇ ਜਿਲਦਨ ਕਰਨ ਵੱਲ, ਬਰਪਾਂ ਵਿੱਲ, ਸੰਤੇ ਜਨ ਦੇ ਸ਼ਾਹਕਾਰ ਪ੍ਰਸਲਦ ਦੇ ਜਿਲਦਨ ਕਰਨ ਵੱਲ, ਬਰਪਾਂ ਵਿੱਲ, ਸੰਤੇ

ਪੰਜਸੂ ਨਾਮ ਰਿਵੇਂ ਸੇਈ ਵਡ ਰਾਜਾ ਨੂੰ (ਅੰਗ ੧੧੫੫)

ਦਿਸ਼ਵਾਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹਵੇਗੀ ਭਾਵ ਬ੍ਰਹਮ ਵਿਚ ਮਿਲ ਤੇ ਬ੍ਰਹਮ ਸਰੂਪ ਵਾਦਾਤ ਤੁਹਾਨੂ ਜਾਰੇਗਾ। ਅਤੇ ਕੀਤੀ ਜਿਨਾ ਵੀ ਮਾਣ ਨੂੰ ਵਰਗਾ ਜਿਹੜੇ ਸ਼ਰੂਪ ਸ ਰਣ ਕਰਦੇ ਹਨ ਭਾਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਾਰ ਪਹਾਰਾ ਜਿਹੜ ਸਭ ਹੈ। ਹਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਭਾਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਾਰ ਪਹਾਰਾ ਜਿਹੜ ਸਭ ਹੈ। ੁਣ ਕਰਦ ਹਾਂ ਬੜ੍ਹੇ ਬੀਆਂ ਹਨ ਵੱਜ ਵੀ ਉਹ ਕੀਤੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ

ਚਉਵੀਵੀ ਪਉੜੀ :- ਮਿਲਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ, ਉਸ ਦੀਆਂ ਭਰਤ ਦਾ ਅਤੇ ਸਿਕਤਾ ਕਰਨ ਵ ਇਸ ਦਾ ਅੰਤ ਨਹੀਂ ਅਉਂਦਾ ਉਸ ਦੇ ਾ ਤੁਬਾਨਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਨਿਤ ਆ ਦਾਤਾ ਦਾ ਗੀ ਅੰਤ ਨੂੰ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਵਾਕਮਾ ਦਾ ਅਤੇ ਸਨਣ ਵਾਕਿਆਂ ਦੂ ਵੀ ਅੰਜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ SHARMARARA MARAKAMANANA MARKAMAKA KALA MANAKA

ਵੇ ਸ਼ਖ਼ਿਆਰਵਾਂ ਰੂਪ ਦਾਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਪੰਝੀਵੀਂ ਪਉੜੀ :--ਇਸ ਵਿਚ ਫਰਮਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਕ ੂਰੀ ਕਰਮ) ਬੁਖ਼ ਸਿਸ਼ ਬੁਅੰਤ ਹੈ। ਕਾਗ਼ਜ਼ ਤੋਂ ਲਿਖੀ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਉ_ਹੀ , ਗੁ ਕਰਮ। ਬਰ ਸ਼ਾਲ ਵੰਡਾ ਵਾਤਾ ਹੈ , ਸ਼ਰਧਾ ਨਾਲ ਮੰਗਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸਭ ਬਖਸ਼ਿਸ਼ਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਵਿਭਾਵਾਤਾਰ, ਸਰਜ਼ ਭੂਵ ਉਸਨੂ ਕੁਣੀ , ਸਮਾਂ (ਵ) ਖਾਰਥ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਬਦਲੇ ਵਿਚ ਮੈਡ ਭਵਰਮ ਨੂੰ ਉਸ ਪ ਸ ਕੋਕੀ ਕੁਝ ਸੰਗਦਾ ਹੈ, ਕੋਵੀ ਕੁਝ ਸੰਗਦਾ ਹੈ। ਕਿਜ਼ਵੇਂ ਕੁਝ ਦੇਵੇਂ ਹੈ ਹੈ ਹੁਣ ਜਹਾਪ ਵਾਂ ਜੋਧੜੀਆਂ (ਮਿਤਨਤਾ) ਕਰਨੀਆਂ ਮੰਗੜੇ ਪ੍ਰਮਾਵ ਨੇ ਤੋਂ ਰਹਿਣ ਜਹਾਪ ਵਾਂ ਜੋਧੜੀਆਂ (ਮਿਤਨਤਾ) ਕਰਨੀਆਂ ਮੰਗੜੇ ਪਾਤਾਵਟ ਤੋਂ ਸਮਝ ਦੀ ਵਿਚਾਰ ਸੰਗਦੇ ਹਨ ਉਹ ਸਭ ਤੋਂ ਬੁਖਸ਼ਿਸ਼ਾ ਕਾਰੂ ਬ ਵਿੱਚ ਵਿੱਚ ਜਵਿਚ ਹੀ ਖਰ ਬੱਧ ਕੇ ਟਵ ਕੇ ਮਰ ਜਾਦੇ ਹਨ ਕਿਹੜ ਵਿਸ਼ਾ ਰਹੀ ਹਨ। ਜਿਵਨੇ ਦਾਵਾ ਲੈ ਕੇ ਵੇਰ ਸੰਸਰ ਜਰਨ ਰਿਸਤ ਹੈ ਤੇ ਬਰਕਿਤਨਿਆ ਨੂੰ ਦਵ ਕਵੇਂ ਦੀ ਸਦਾ ਸਰਕਾ ਰਿਸਤ ਹਵਾਲੇ ਹਵਾਵਤ ਸਮਕੋਗ ਸ਼ਹਾਵੀ ਕੋਰੀ ਦਾਤ ਹੀ ਹੈ। ਪ੍ਰਜਿਹੜ ਅ ਹੈ ਜਿਹਾਰਿਆਂ ਕਿੰਦਰਨ ਭਗਤੀ ਬਖਸਦਾ ਹੈ. ਜੀ ਹਾਰਲ ਦੂ ਤੋਂ ਕੈ ा वर . ी. जार माचला उधर रा (मा , भारवहн Тэгринал уметер

and the maniferential state the and a state of the

ਸ਼ੀ ਜੱਧ ਜੀ ਸਾਹਿਬ

हो नवानी मणवा के प्रतिकारिक प्रतिकार के प हंबोदीं पिन्नी : व्यक्त बन्ध कि है। असम्ब अस्तर्थ ਤੇ ਬਿਲ ਵਸਤੇ ਦੇ ਵੱਟ ਪਾਸਤ ਵਾਹਿ ਦਾ ਸਮਾਨ ਹੈ। ਇਸ ਅਸਨਾਰ ਜੋ ਬਿਲੇ ਵਸਤੇ ਦੇ ਵੱਟ ਪਾਸਤ ਵਾਹਿ ਦਾ ਸਮਾਨ ਹੈ। ਇਸ ਅਸਨਾਰ ਜੋ ਬਿਲੇ ਵਸਤੇ ਦੇ ਵੱਟ ਪਾਸਤ ਵਾਹਿ ਦਾ ਸਮਾਨ ਸਮਾਨ ਅਸਨਾਰ ਜ ਰਿਸੇ ਵਸਤੂ ਦ ਆਦਿਕ ਗਣ ਹਨ। ਵਾਧਾਰੇ ਕਰਨ ਵਾਲ ਜਿਸ ਅਤੇ ਵਾਪਤ ਹਨ। ਆਦਿਕ ਹੋਣ ਸਮਾਨਕ ਹਨ। ਅਮਾਨਕ ਹੀ ਜਿਸ ਅਤੇ ਵਾਪਤ ਹਨੇ ਵਾਲੇ ਆਦਿਕ ਹੋਣ ਹਨ। ਅਮਨਕ ਹੋਣ ਅਮਨਕ ਹੈ ਉਸ ਹੈ ਨਾਮ ਦੇ ਰ ਜਿਹਾ। कर मधान प्रतास प्रतास के क्षेत्र के क्षेत्र के क्षेत्र के का क्षेत्र के का ਜਦ ਰ ਸ਼ਗਤ ਰੂਪ ਗ ਧਾਰਕ ਸਮਾ ਵਿਚ ਆ ਕ ਸ਼ਹਿਤ ਤਾਂ ਪੰਜਾਬ ਹੈ ਜ਼ਗੂ ਹੈ ਰ ਜੀ ਵੱਡਾ ਪੰਸ ਹੈ ਅਤੇ ਅਮਨਕ ਹੋ ਜ਼ਿਲ੍ਹ ਤੋਂ ਤੋਂ ਜਾਣ ਤੋਂ ਅਮਨਾਬ ਪ੍ਰੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜੰਮ ਹੈ ਅਤੇ ਅਮਨਾਬ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੁਸ਼ਾਨ ਹੈ ਅਮਨਾਬ ਪ੍ਰੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜੰਮ ਹੈ ਅਤੇ ਅਮਨਾਬ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿ ਕੁਸ਼ਾਨ ਹੈ ਅਮਧੜ ਹੈ ਜਿਸਲਗ ਹੈ ਉਸ ਦਾ ਸਟ, ਚਿਤ, ਅਤੇ ਹੈ (ਸਮ) ਅਤੇ ਹੈ ਅਮਧੜ ਹੈ ਸਟਿਸੰਗਟ ਰੂਪ ਦੀਮਾਣ ਕਚੀ ਤੀ ਅਸਲਾ ਹੈ ਅਮਧਣ ਹੈ ਅਤੇ ਅਮਧੜ ਹੈ ਸਟਿਸੰਗਟ ਰੂਪ ਦੀਮਾਣ ਕਚੀ ਤੀ ਅਸਲਾ ਹੈ ਅਮਧਣ ਹੈ ਅਤੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ੁਰੂਸਤਸਾ ਹੈ। ਵੀ ਅਮੇਸ਼ਕ ਹੈ। ਅਮਸ਼ਕ ਕਰਤ ਸਾ ਦੂ-ਵਾਰਿਗਤ ਅਮਸ਼ਕ ਵਸਤਸਾ ਹੈ। ਵੀ ਅਮੇਸ਼ਕ ਹੈ। ਅਮਸ਼ਕ ਕਰਤ ਸਾ ਰੂ ਕਾ ਜਿਹਾ ਸਮਾ ਕਰੇ ਦੀ ਕਿਹਾ ਨੂੰ ਜਾ ਸਕਦਾ ਆਖਣ ਵਾਲੇ ਜਿਸਤੇ ਹਨ, ਕਹਿੰਦਿਆਂ ਤਰੰਵੀ ਕਿਹਾ । ਭੰਗਵਿਆ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇਵ ਲਗ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਉੱ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਤੋਂ ਵਾਈ ਵਿਆ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਤੋਂ ਵਾਈ ਵੇਂਦੀ ਤਾਂ ਹੁੰਦਿਆਂ ਦੂ ਹੈ। ਪ੍ਰਸਤਾ ਨੂੰ ਪਤਨ ਵਾਲੇ, ਵਖਿਆਣ ਕੋਰਣ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਦੇ ਲਿੰਮੇ ਬਿਆਸ ਆਵਿਕ ੂੰ ਗਣਾ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੋਰੂਰ ਲੋਕ, ਬਹੁਮ ਤੋਂ ਇੰਦਾਦਿਕ, ਗਹੀਆਂ ਤੋਂ ਕਿਸ਼ਨ ਆਦਿਕ, ਜਿਵ ਜੀ ਹੈ ਨੇ ਰਿਹਾ ਆਦਿਕ ਸਾਰੇ ਆਖਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਜਿੰਨ ਕਥਨ ਆਦਿਕ ਜਿਵ ਜੀ ਵੇ ਨੇ ਰਿਹਾ ਆਦਿਕ ਸਾਰੇ ਆਖਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਜਿੰਨ ਕਥਨ ਕੀਤ ਹਨ, ਜਿਵ ਜੀ ਵੇ ਜੀ ਕਥ ਰੇਪ ਕਰਕੇ ਕਥਨ ਨੇ ਜੀ ਕਰ ਜੀ ਜਨੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਫ਼ੁਣਾ ਦੇਵੇਂ ਤਾਂ ਵੀ ਕੁੱਝ ਰੂਪ ਕਰਕੇ ਕਥਨ ਨੂੰ ਜੋ ਬੜੇ ਸਕਦ। ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਰੇਕੈਂਟ ਕੁੱਫ਼ਣਾ ਦੇਵੇਂ ਤਾਂ ਵੀ ਕੁੱਝ ਰੂਪ ਕਰਕੇ ਕਥਨ ਨੂੰ ਜੋ ਬੜੇ ਸਕਦ। ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਰੇਕੈਂਟ ਲੇ ਫ਼ੁਣਾ ਦੇਵ ਤੋਂ ਦਾ ਦੂ ਨੂੰ ਮਾ ਜਿਹਨੀ ਵੜੀ ਭਾਵਨਾ ਸਿਖ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹਨੇ ਵੱਡੇ ਅਨੰਦ ਵਾਲਾ ਹੈ ਨਿਸ਼ਤ ਜੀ ਕਿ ਜਿਸ ਉਹਨਾਂ ਜਾਣਦਾ ਪ੍ਰਸਾਰ ਨੇ ਹੈ। ਜਿਵਨਾ ਵਰ ਨੇ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਸ਼ਹਿਰਾਰ ਜੀ ਕਾਂ ਦਿੰਦ ਹਨ, ਉਹ ਸੱਚਾ ਆਪਣ ਸਰੂਪ ਨੂੰ ਆਪ ਜੋ ਹੈ। ਜਿਹੜਾ ਕੀ ਕਿ ਸੌਂਪਨਾ ਹਨ ਜਿਹੜਾ ਜ਼ਾਣਦਾ ਹੈ। ਜਿਹੜਾ ਕਹੇ ਕਿ ਸੌਂ ਪੂਟਾ ਕੀ, ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਸੂਰਥਾ ਦਾ ਨ ਰੁਮਣੀ ਮਰਥ ਲਿਖਿਆ ਜ਼ੀਦਾ ਹੈ

ਸਤਾਈਵੀ- ਪਉੜੀ :--ਿਸ ਪਰੋਗੇ ਵਿਚ ਪਸ ਪ੍ਰਸੇਸ਼ਟ ਦਾ ਨਾ _= ਰਬਨ ਕੀਵਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਜਰਾਮਾ ਸਵਿਸ਼ਰ ਹੈ ਅਜਵਾਦਾ ਦੀ ਵੰਜਥਰ ਹੈ ਅੱਗ ਵਾਦਿਤ ਦਾਦੇ ਸਮਤਾਰੀ ਦੇ ਹਰਤ ਕਾਂਹ ਹੈ ਉਸ ਦੇ ਅਤੇ ਪ ਵਾਰ ਸਾਹਕਾਂ ਜੀ ਵਜਾਉਣ ਵਾਲ ਹਨ। ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਦਾ ਵਿੱਚ ਭਾਉਂਦ ਤੋਂ ਵਰ ਉਸ ਨੂੰ ਮੀਜਨ, ਜਿਣਜੀ, ਬੁ ਸਾ, ਸਵਾਆ, ਜਿੰਦ, ਜਿਸ, ਸਾਹ. ा , ते. भेरता, होर. वीर ा में सेंगे, चल घटांका है, धेंड . प्रतास मोहमात गो ताहा, वा धारम्यम् हिस्सी नाही त

N. 36.16 Bearmonnie -

स्तिको प्रणातप्रदेशकार स्टिक्ट स्टिक स्टि ਨਿਵੀਂ ਹੈ। ਹੈ ਹਨ, ਅਖ਼ਸ਼ ਨੂੰ ਕਾਉਂਦੇ ਤੇ ਅਰ ਕੋਟੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਜਿਸਤ © ਹਨ, ਆਖ਼ਕ ਤੋਂ ਭਾਰਦ ਦੇ ਘਰ ਗਏ ਹੋਏ ਹਨ। ਜਿਹੜੇ ਚਲ ਦਾ ਤੇ ਹੈ। ਓ ਵਿਚ ਜੋੜੇ ਜੋ ਕੇਰਸ਼ ਦੇ ਘਰ ਗਏ ਹੁਏ ਹਨ। ਜਿਹੜੇ ਚਲ ਦਾ ਤੇ ਹੈ। ਉੱ ਵਿਚ ਜੋ ਜਾ ਕਰਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਚੁੱਕੇ ਨੇ ਇਆਉਂ ਦੇ । ਸ਼ਤਿਰਕ ਜੀ ਜਿੱਤ ਹੀ ਗਈਏ ਹਨ ਉੱਤ ਸਾਰੇ ਚੁੱਕੇ ਕਰਕ ਲੋਕਾ ਦੀ ਕੀ ਨੇ ਨੂੰ ਜੀ ਕਿੰਦ ਹੋਰ ਉਹ ਵਿਚਾਰਆਂ ਨੂੰ ਚੌਕ ਕਰਕ ਲੋੜਾਂ ਵੀ ਕੀ ਹੈ ? (ਸ਼ਜ਼ੀ ਕਵਿੰਦ ਹਨ ਉਹ ਵਿਚਾਰਆਂ ਨੂੰ ਚੌਕ ਕਰਕ ਲੋੜਾਂ ਵੀ ਕੀ ਹੈ ? (ਸ਼ਜ਼ੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਿਰ ਸਿਰ ਸਿਰ ਸਾਲਕ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਦੀ ਸੰਚੀ ਸਹਿਸਾ ਹੈ। ਉਹ ਹਵ ਉਹ ਪ੍ਰਸਰ ਸਹਾ ਸਵਾ ਸਕਾ ਸੀ ਕਾਰੀ ਸੀ , ਕਿਤੇ ਕਾਵੇਗਾ ਨੂੰ ਹੈ ਉਹ ਹਵਾ ਉਹ ਪ੍ਰਸਮਰ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਾਜ਼ ਦੀ ਸੀ , ਕਿਤੇ ਜਾਵੇਗਾ ਨਹੀਂ ਜਿਸ ਨੂੰ ਵੀ ਹੋਵਗਾ ਤੇ ਜਿਸ ਦੀ ਸੀ , ਕਿਤੇ ਜਾਵੇਗਾ ਨਹੀਂ ਜਿਸ ਨੂੰ than of the del a-

'ਰੁਬਨਾ ਜਾਸੀ ਜਿਨਿ ਰਚਾਈ ਜਾਇ ਨੂ**ਂ**

ਰੰਗਾਂ ਰੰਗਾਂ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਰਾਂ ਦੀ ਰਚਨਾ ਰਚੀ ਹੈ, ਜਿਨਸਾਂ ਰਚੀਆ_{ਂ ਪ}ਤ ਰਗਾਰਗਾਦਾ ਪ੍ਰਸ਼ੇਤ ਹਵਾ ਕੀਤੀ ਹੈ. ਉਹ ਆਪਣੇ ਕੀਤੇ ਨੂੰ ਆਪ ਹੈ। ਸ਼ਬ ਕਰ ਸਾਇਆ ਉਸ ਤੇ ਹਵਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਉਹ ਸਾਧਣੇ ਕੀਤੇ ਨੂੰ ਆਪ ਹੈ। ਅਕਕਰ ਸਾਇਆ ਦੇਸ਼ ਕਰ ਕਰ ਕ ਵਖਦ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਉਸਦੀ ਕਰਾ ਹੈ ਜ ਉਸ ਨੂੰ ਗਾਉਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਤੋਂ ਕਰ ਕਰ ਕਵੇਬਦ ਹੈ। ਕਰਵਾਹੈ ਉਸ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਕਿ ਐਂਡ ਨੂੰ ਕਰਵਾਹ ਉਸਤਾਕਾ ਪਾਸਸ਼ਾਹ ਹੈ, ਉਸਦੀ ਰਜ਼ਾ ਵਿਚ ਰਹਿਣੇ ਕਰਕ ਕਰ ਉਹ ਪਾਤਸਾਹਾ ਦਾ ਪਾਸਸ਼ਾਹ ਹੈ, ਉਸਦੀ ਰਜ਼ਾ ਵਿਚ ਰਹਿਣੇ ਕਰਕੇ ਅਤੇਰ ਦੀ ਪ੍ਰਾਹਕੀ ਹੈ ਸਕਰੀ ਹੈ।

ਅਨਾਈਵੀਂ ਪਉੜੀ :--ਜਿੰਗ ਨੇ ਸਤਿਗਰ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਨੂੰ ਆਪਣ ਭੂਖ, ਕੇਰ ਦੇ ਚਿੱਕ ਭੇਵਾ ਕੀਤੇ ਕਿ ਉਹ ਧਾਰਨ ਕਰ, ਸਭ ਦੇ ਵਿਚ ਪੂਜਣ ਜੋੜ ਭਵ, ਸਰ ਦਾ ਚਾਲੂ ਹਾਤਸ਼ਾਰ ਜੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਸਿਧਾ ! ਹਹੇ ਤੁਹਾਤੇ ਜੇਤਾ ਹੈ ਹੁਜਾਬੰਗ ਤਾਂ ਸਦੇ ਹਾਤਸ਼ਾਰ ਜੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਸਿਧਾ ! ਹਹੇ ਤੁਹਾਤੇ ਜੇਤਾ ਹੈ ਹਿਜ਼ਸ਼ਾ ਤੇ ਸਮੇਂ ਉੱਕ ਕਿਸ ਸ਼ਾਸ਼-ਸ ਵਿਚਨਹਾਂ ਲਿਓ ਹੋਏ, ਸੁਹਾਡੇ ਆਪ ਦੇ ਹੀ ਬਣਾਏ ਨੂੰ ਰਿਨਾਕਸ ਲਾਜਾਂ ਰਹਾੜੇ ਦੁਖਨ ਰੂਪ ਰਿੰਨ੍ਹੇ ਨੂੰ ਭੂਖਨ ਹੈ। ਕਸਕ ਕਸ਼≥ ਹਨ, ਲਹਾ ਤੂਪਕ ਦਿਨ੍ਹੇ ਨੂ ਬ੍ਰਹਮ ਰਿਆਨ ਦੇ ਸਾਕਾਰੀ ਕਰਤ ਜ਼ਰਦ ਹ , ਅਬਵਾ ਤੂਪਕ ਦਿਨ੍ਹੇ ਨੂ ਬ੍ਰਹਮ ਰਿਆਨ ਦੇ ਸਾਕਾਰੀ ਕਰਤ 38× 3121

ਵੀ ਜਾ ਤੇਨ ਪੁਰਤੇ ਕਰਕੇ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ਵਾਹਿਤ ਮਿਲਤ ੍ਰਸ਼ਾਰਕਸ਼ਾਅ ਸੰਦਾ, ਸਨ ਰੂਪੀ ਜਗੀਦ ਮੈਕਲਪ tesku ਪ੍ਰ ਾ ਤੇ ਦੁਕਰਾ ਹੈ ਨਲ ਦੀਟ ਕੈ ਪਾਈਏ ਤਾਂ ਜੋਗੀ ਫਟਿਆ _ਵ ाक्ष्म । प्रकोशन त्यो अवस्थ संसार त्यो देश दे मन्द्र । , ' - ਜ ਪ੍ਰਧਾ ਕਾ ਹੈ , ਅਥਵਾਂ ਸੰਬ ਦੀ, ਹੁੰਦਾ

National me no management and State of the S

Market Market Market And State of the Side (241) ਵਰਤ (ਲਗਿਆ) ਦਾ ਪਾਸਰ ਪਵਾ, ਗਿਆਣ ਦੀ ਸ਼ਿਕਤ ਰਿਸ਼ (ਲਗਿਆ) ਦਾ ਪਾਸਰ ਪਵਾ, ਗਿਆਣ ਦੀ ਸ਼ਿਕਤ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਹੈ ਇਹ ਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਆਲਾ ਵਿੱਚ ਵਿੱਚ ਵਰਮ (ਲਜਿਸ) ਦ ਰੂਪ ਪਤੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਹਿੰਹ ਹੈ ਅਤੇ ਪਤਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਰੂਪ ਪਤੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਹਿੰਹ ਹੈ। ਅਤੇ ਪਤਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਰੂਪ ਪਤੀ ਹੈ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ। ਜਿਸ ਜਿਵੇਂ ਵਿੱਚ ਹੈ। हर्म के जिल्हा है है है है जिल्हा कि कर के कि का क ਰਵਾਰੇ ਕਮਾਰੀ ਰਹਣਾਰੇ ਜਿਹੇ ਹੈ ਬਾਲੀ ਤੋਂ ਬੋਧਾ ਨੂੰ ਜਾਂ ਕ ਜ਼ਰੂਰ ਰਾਜ਼ਾਰੀ ਰਹਣਾ ਹੈ ਜਿਹੇ ਹੈ ਬਾਲੀ ਹੋ ਜਵਾਜ ਕੁਲਾਗਾ ਦਾਵਰ ਜਵਾਜ ਕੁਲਾਗਾ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਜਿਹਾ ਤੋਂ ਬੰਤਾਰੀ ਹੈ ਜਿਹ ਜਵਾਜ ਵਿਚੇ ਪੁਲੇਸ਼ਤ ਦੀ ਅਤੇ ਅਮਬੜੀ ਹੈ। ਵਿਚੇ ਪ੍ਰੀ ਦਾ ਤੋਂ ਜਿਹੜੀ ਜਵਾਜ ਕੁਲਾਗਾ ਦਾਵਰ ਰ ਦਿਲ ਸਾਫੀ ਜਲਾਬ ਹੋਏ ਜਨ ਹੈ। ਜਵਨ ਨੂੰ ਜਸਬੂਤ ਦੇ ਜ਼ਿਕਸ਼ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਫੀ ਜਲਾਬ ਹੋਏ ਜਨ ਹੈ। ਜਵਨ ਨੂੰ ਜਸਬੂਤ ਦੇ ਜ਼ਿਕਸ਼ हरा है। किया संस्था के स्थान है। के स्थान के स्थान है। के स्थान के स्थान है। के स्थान के स्थ ਤੁਹਾਨੇ ਇਹਸ ਰਹੇ। ਜਿਹੜਾ ਜਗਤੇ ਨੂੰ ਜਿਜਦਾ ਵਿਲ੍ਹੇ ਪਰ ਸਟਨ ਜਿੰਦੀ ਜਿਹ ਰਹੇ। ਜਿਹੜਾ ਜਗਤੇ ਨੂੰ ਜਿਜਦਾ ਵਿਲ੍ਹੇ ਪਰ ਸਟਨ ਜਿੰਦੀ ਜਿਸ ਜਿਹੜੇ ਵ ਹੈ। ਜਿਹੜਾ ਅਤੇ ਜ ਟੰਗ ਦੀ ਹਾਰ ਕੇ ਜਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਵਾਪਤਰਾ ਤੋਂ ਨੇ ਮੋਸ਼ਿਕਾਰ ਜਾਂਦਾ, ਨੇ ਸਮਜ਼ਿਲਾਨ ਜਰ ਕੋਲੋਕ ਤੋਂ ਹੈ ਹੈ ਕੇ ਸਰਜ਼ ੇ ਨੇ ਦੇ ਰਾਜ਼ੀ ਹੈ। ਅਗਿਆਨ ਕੁਤ ਰਾਸ਼ਕਤਾਰ ਹੈ ਜ ਸਰਸ ਵਾਲਾਬਿਰੂਪ ਹੈ। ਅਗਿਆਨ ਕੁਤ ਰਾਸ਼ਕਤਾਰ ਹੈ ਜ ਸਰਸ ਵਾਲਾਬਿਰੂਪ ਹੈ। ਅਗਿਆਨ ਕੁਤ ਰਾਸ਼ਕਤਾਰ ਹੈ ਜ ਸਰਸ ਵੇ ਅਤਿ ਰੁੱਧ ਹੈ, ਆਹਾਨ ਰਿਭ ਹੈ, ਮੁਤ ਅਨਾਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਰਾਹਿਤ ਸਿੰਘਤ ਆਜਿਤ ਜ਼ਰਤ ਹੈ, ਮੁਤ ਅਨਾਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਰਾਹਿਤ ਸਿੰਘਤ ਜ਼ਰਤ ਜ਼ਰਤ ਰਿਤ ਹੈ, ਸ਼ੁਰੂ ਵਿਚ ਅ²ਲੇ ਰੂਪ ਧਾਰਕੇ ਦੀ ਵਿਚ ਇੱਕ ਤੂਪ ਹੈ। ਜਿਸ ਦੇਜ਼ਾ

ही संघ भी प्राप्ति क

ਉਨੱਤੀਵੀਂ ਪਉੜੀ :--ਜਿਸ ਵਿਚ ਕਰਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਗਿਆਨ ! ਦੁੰਤਰਾਨ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਿਪਤੀ ਅ ਵੇਗੀ , ਇਸ ਤਰਕਾ ਦੀ ਸ਼ਿਰਾਜਨ ਨੇ ਦੁੰਤਰਾਨ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਿਪਤੀ ਅਵੇਗੀ , ਇਸ ਸ਼ਿਰਾਜਨ ਦੀ ਆ ਰੁਪੀ ਤੁੰਤਾਰਵ ਨੇ ੂੰ ਪੁਰਤ ਹਵੇਤਾ। ਸਰਵਾਂ ਸਨੀਨਾ ਵਿਚ ਸ਼ਹਿਤ ਮੁੱਤਾ ਵਾਜ਼ਸ਼ ਰੂਪੀ ਭੜਾਰਦ ਸੰਦ ਜ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੇ ਜ਼ੁਰੂ ੇ ਹੁੰਦੇ ਵਿੱਚਾ। ਸਹਾ ਨੇ ਉਹ ਆਪ ਸਾਹਿਆਂ ਦਾ ਸ਼ਰਮਾਮਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ੰਸ਼ ਸਾਰੀ ਸ਼ਿਸ਼ਣੀ ਕਰ ਨੇ ਜ਼ਰਮਾਨ ਕੀਤੀ ਜ਼ਰਮਾਨ ਕੀਤੀ ਜ਼ਰਮਾਰੀ ਸ਼ਿਸ਼ਣੀ ਕਰ ਨੇ ਹੈ। ਉਹ ਸਾਰ ਸਾਹੀ ਹੈ ਹੈ ਜਿਸਦੇਨ ਕੀਤੀ ਨੂੰ ਹੈ। ਜਿਸਦੇਨ ਕਸਤ ਹੈ। ਉਹ ਸਾਰ ਸੰਗੇਨ ਨੇ ਜਿਸਦੇਨ ਕਸਤੇਨ ਜਿਸਦੇਨ ਕਸਤੇਨ ਕਸਤੇਨ ਜਿਸਦੇਨ ्रेड वे क्षान्त्री। क्षान्त्र के स्थापन कर कार्या क्षाप्तिक कर्मा है से से वे ਾਵਿਸਾ ਦਵਾ ਹੈ ਉਹ ਕੁਣ । । ਤੁਜੇ ਕਾਮ, ਸਵਾਰਥਾ ਦਾ ਜਿਜ਼ਗ ਜਿਹਾ ਤੁਸਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾ ਹੈ ਉਹ ਕੁਣ । । ਤੁਜੇ ਕਾਮ, ਸਵਾਰਥਾ ਦਾ ਜਿਜ਼ਗ ਼ਾਰਾ ਤੇ ਵਿੱਚ ਕੰਤਾਆਂ , ਨਿਹਾ ਨੇ ਕਟਾਰ ਤਾ ਜਾਨਿਸਰੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਤੋਂ ਵਿੱਚ ਕੰਤਾਆਂ , ਨਿਹਾ ਨੇ ਕਟਾਰ ਤਾ ਜਾਨਿਸਰੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਤੋਂ ਵਿੱਚ ਕੰਤਾਆਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਨੇ ele la Bildon elas la maria ela escaraba . ਜਾਵਾ ਚਰੀਜਵਾਇਕੇ ਹੀ, ਜੇਸ ਸਰਪ ਹੈ

ਤੋਂ ਹਵੀਂ ਪਉੜੀ :--, -ਮਾਂ ਦਾ ਦਾ ਕਿ ਉਹ ਜਿਲੇ ਤੇ ਪ੍ਰਮਸ਼ਰ ਹੈ

Mad to this of the standard st ਮਰ੍ਹ ਆ ਦ ਸਤ੍ਹੇਤ ਉਸ ਦੇ ਨਾਕ ਜਦ, ਸਾਹਿਆ, ਬਲਾਗ੍ਰਤਜ਼ਤਸ ਸੁਸ਼ੁਸ਼ ਤਿੰ ਕਿਲ੍ਹੇ ਵਰਤਕਰ ਜ਼ਰੂ ਜਾਹਿਆ, ਬਲਾਗ੍ਰਤਜ਼ਤਸ ਸੁਸ਼ੁਸ਼ ਨੂੰ ਮਹਿਲਾ ਦਾ ਪ੍ਰਾਹਿਤ ਹੋਈ ਕਾਰ ਬਹੁਸਾ, ਵਿਸ਼ਨੂੰ, ਸ਼ਿਵਕੀ ਨੂੰ ਮਹਿਲਾ ਹੋਈ ਕਾਰ ਬਹੁਸਾ, ਵਿਸ਼ਨੂੰ, ਸ਼ਿਵਕੀ ਨੂੰ ਨੇ ਪ੍ਰਾਹਤ ਹੋਈ ਕਾਰ ਬਹੁਸਾ, ਵਿਸ਼ਨੂੰ, ਸ਼ਿਵਕੀ ਨੂੰ ਨੇ ਪ੍ਰਾਹਤ ਹੋਈ ਕਾਰ ਬਹੁਸਾ, ਵਿਸ਼ਨੂੰ, ਸ਼ਿਵਕੀ ਨੂੰ ਉੱ ਵਾਕ ਦੂਰੀ, ਵਾਂ ਵਾਜ਼ਤ ਤੋਂ ਵਿੱਚ ਗਣ ਟਜ਼ੇ ਸਤੇ ਚੁੱਖ ਹੈਦਾ ਹੋਏ। ਚੁੱਖੇ ਗਣ ਐੱ ਉੱਤਰਿਨ ਹਲ ਹੋਣਾ ਵੀਤੇ ਬੇ ਤੇ ਮੁਖਰਗਣ ਕੰਤਾ ਹੈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਾਣ ੱਟੇ ਜਿੱਨ ਹਨ ਹੋਣਾ ਵੀਣ ਬੀ ਤਾਕਲ ਉੱਤੇ ਸਮਾਹ ਦੀ ਹੈਆਇਸ ਕਰਦਾ ਤੇ ਸਿਖ ਗੁਣ ਕੋਰਨ ਦੀ ਸਮਝਤ ਹਨੀ ਹੈ ਕੁਝ ਨੂੰ ਨੂੰ ੀ ਸਮ ਹ ਦੀ ਹਿਸਾਇਸ ਕਰਦ ਹੈ ਪੈਟਾ (ਵਾਸ਼) ਕਰਨ ਦੀ ਆਦਤ ਪਸੀ ਸਿਸੇ ਨੂੰ ਪੈਟਾ (ਵਾਸ਼) ਕਰਨ ਦੀ ਆਦਤ ਪਸੀ ਸਿਸੇ ਨੂੰ ਨੇ ਵਿਕਰ ਹੈ, ਜਸ ਗਾਂਡੇ ਸ਼ਹਤ ਆਈ ਦਾ ਹੈ ਉਵੇਵੇਂ ਹੀ ਸਾਇਆ ਨੂੰ ਤੇ ਤਿੰਨਾ ਗੁਲਾ ਹੈ। ਵਿੱਚ ਉਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਹਤ ਆਈ ਦਾ ਹੈ ਉਵੇਵੇਂ ਹੀ ਸਾਇਆ ਨੂੰ ਤੇ ਤਿੰਨਾ ਗੁਲਾ ਹੈ। ਿਕ ਉਸਵੀ ਸ਼ੁਕੂ ਪ੍ਰਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗ ਹੁਕਸ਼ ਹੋਈ ਹੈ ਜਿਵਾਂ ਇਹ ਚਲ੍ਹ ਹੁਣ ਰਸ਼ਾਈ ਦੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗ ਹੁਕਸ਼ ਹੋਈ ਸ਼ੁਲ੍ਹਾ ਹੈ ਰਿਸ਼ ਹੈ'- 'ਤੇ ਜਿਵ ਪ੍ਰੇਜ਼ ਹੈ, ਵਿੱਤਾ ਗੁਣਾ ਤੇ, (ਵਾ) ਬ੍ਰੇਸਾ, ਵਿਸ਼ਤ, ਜਿਵਜ਼ ਤੋਂ ੍ਰੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਲ੍ਹੇ ਹੈ ਹੈ। ਹੁਣ ਸ਼ਹਿਰ ਨੇ ਨੁਸ਼ਹਤਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਹੂਦ ਹੈ। ਵਿੱਚ ਵਾਹਿਰ ਦੇ ਨਿਸ਼ਟੀ ਹੈ ਹੋ ਹੈ। ਹੁਣ ਸ਼ਹੂਰ ਹੈ ਨੇ ਨੁਸ਼ਹਤਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਹੂਦ ਹੈ। ੂੰ ਨਿਸ਼ਤਾ ਹੈ। ਉਹ ਵਾਇਰ ਨੂੰ ਦੁਸਤਾਰ ਹੈ ਸਭ ਉੱ ਵਿਸ਼ਤਾ ਹੈ। ਉਹ ਵਾਇਰ ਨੂੰ ਦੁਸਤਾਰ ਹੈ ਸਭ ਉੱ ਨੇ ਅਦ ਦਾ, ਬੜਾ ਅਸਦਰਾਜ ਹੈ। ਹੋਰ ਵਾਲਾ ਹੈ ਜੇਗਾ ਜੁਤਾ ਵਿਚ ਇਹ ਨੂੰ ਨਿੱਕਸਮ ਦੇਰ ਹੈ। ਉਹ ਸਦਾ ਸਦਾ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਜੇਗਾ ਜੁਤਾ ਵਿਚ ਇਹ ਨੂੰ ਤੀ ਸਰੂਪ ਹੈ

ਇਕੱਤੀਵੀਂ ਪਉੜੀ :--ਇਸ ਵਿਚ ਵਾਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉ ਪ੍ਰਮੌਸ਼ਰ ਦਾ ਸ਼ਾਰਿਆਂ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਆਸਣ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਰਿਆਂ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਸੋਸ਼ ਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਸਾਹਿਆ ਵਾਲੇ ਸ਼ਿਕ੍ਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਇਕੋ ਵਾਰੀ ਹੀ ਕਰ ਦਿੰਤਾ ਹੈ। ਕੁੰਬਾਰਾ ਹੈ। ਜੋ ਕਛ ਬਖਸ਼ਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਇਕੋ ਵਾਰੀ ਹੀ ਕਰ ਦਿੰਤਾ ਹੈ ਹੈ ਕੁੰਭਾਰਾ ਹੈ। ਜਾ ਕੁਝ ਬਰਕਾ ਬ੍ਰੇਤਪਰੀ, ਪਾਲਨਾ, ਲੈਂਡਾ ਕਰਕ ਸਿਰਜਨਹਾਰ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਸ ਸਾਚੇ _{ਦੇ} ਨੂੰ ਬ੍ਰੇਤਪਰੀ, ਪਾਲਨਾ, ਲੈਂਡਾ ਕਰਕ ਸਿਰਜਨਹਾਰ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਸ ਸਾਚੇ _{ਦੇ} ਨੂੰ ਭਗਤੀ ਕੋਰੋਨ ਨੂੰ ਕਾਰ ਸਭ ਤੋਂ ਸੰਚੀ ਹੈ।

ਵਾ:-ਹੋ ਸਿਧੇ। ਜੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਰੂਪ ਦੇ ਵਿਚ ਇਸਥਿਤੀ ਕਰਨੀ ਮੈਂ, ਜ਼ਿਲ੍ਹੀ ਵਾ:ਦਰਾਸ਼ਯ ਸਾਰਾ ਆਸਣ ਹੈ। ਜੋ ਸਨੂੰ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਸ਼ ਰੂਪ ਦੇ ਗਿਆਨ ਸਹਿਤ ਹੋਵਾ ਹੈ ਜ਼ਿ. ਉ ਸਾਰਾ ਆਸਟ ਹੈ। ਸ਼ਹਰਿਤ ਸਾਰਾਂ ਕਿਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਅਕਾਲ ਬਰਥ ਦੇ ਪਾਸ਼ਾਂ ਸ਼ਹਾਰਤ ਸਾਲੇ / ਸ਼ਹੂਰਤ ਸਾਲੇ ਹੈ ਜ਼ਰੂ-ਸ਼ਾਦਿ ਤਕ ਪਾਇਆ ਹੈ ਸ਼ਿੰਦਰੋਂ ਵਾਤੀ ਪਾ ਕਿਸ ਮੀ ਸਾ ਹੈ (ਨਾਂ) ਬੰਤੇ ਨਰੇ ਪ੍ਰਿਥ ਰਜ਼ ਕੁਤਜ਼ ਆਜੂਆਂ ਹੈ ਦੇ ਜ ਅਤੇ ਜਵੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਨੂੰ ਦੂਰ ਸਿੱਧੀ ਕਾਰੀ।

्रवस्त्रमत ने व्यवस्था मानी ने, बोह्म ने स्ट्रिक् . . P को च्ला रेश रिय में देश मेर्च त

Willy habe whilehickshickshick with the way

ੇ ਫੇਰ ਇਕ ਬਾਸਾ ਸ਼ੁਰੂ ਨਾਮ ਹੋ ਆਂਦੇ ਹਨ। ਜਿਹੜੇ ਬਿਨਾ ਘਾਲ ਕਮਾਈ ਸਿਮਰਨ, ਭਜਨ ਰਚ ਨੇ ਕਰ ਨਾਮ ਹੋ ਜਾਂਦ ਹਨ। ਫਰਕੀ ਤੋਂ ਐਵੇਂ ਵੱਬ ਬਣੇ ਵਿਰਹੇ ਹਨ, ਉਹ ਇਸ ਹਵਾਨ ਦੇ ਉੱ ਫਰਕੀ ਤੋਂ ਐਵੇਂ ਵੱਬ ਬਣੇ ਵਿਰਹੇ ਹਨ। ਉਹ ਇਸ ਹਵਾਨ ਦੇ ਹਨ ਜਿਵਾਂ ਉੱ ਫ਼ ਭਰਤੀ ਤੋਂ ਅਦ ਲੇ ਅਤਾਬ ਵਿਚ ਉੱਤਦੇ ਅਨਲ ਮਨਲ ਪੰਡੀਆਂ ਦੀਆਂ ਹੱਲ। ਸਕ ਕੇ ਭਾਰਤਾ ਤੋਂ ਜੇ ਜੇ ਜੇ ਜੇ ਜੇ ਜੋ ਜੋ ਜੋ ਜੀ ਸ਼ਾਮ ਹਾਲੀ ਨੇ ਜਿਲ ਕੇ ਭਾਰਤਾ ਤੋਂ ਫ਼ੇ ਅਤਾਬ ਵਿਚ ਚ ਹਨ ਲੇ ਮਾਨਿੰਦੇ ਕੀਤਿਆਂ ਨੂੰ ਦੀ ਉੱਤਣ ਦੀ ਕੀਸ਼ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਉੱਤਦੇ ਨੂੰ ਮਾਨਿੰਦ ਕਰਤਾਨ ਦੂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਾਨਵਰ ਬਾ ਜਾਵੇ ਹਨ ਜਾਂ ਬੰਕੂ ਵਦ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਵਿਚੋਂ ਇਹ ਨਿਬੇਸ਼ ਕਰੀ ਸੰਭਵਾ ਹੈ ਹਨ, ਉਹ ਵਿਚੋਂ

ਨ ਰਹੇ ਲੱਗ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਿਧ ਨਿਖੇਧ ਰੂਪੀ ਖੰਤ ਦਾ ਜਦ ਹਨ. ਉਹ ਇਹੋਂ ਲੋ ਵਿਚੰਦ ਲੱਗ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਿਧ ਨਿਖੇਧ ਰੂਪੀ ਖੰਤ ਦਾ ਜਦ ਜਾਂ ਕਾਰਨ ਵੈਰਾਂਗ ਜਹੇ ਲੱਕ ਹਨ। ਉਹ ਪੈਣ ਚਲਣ ਨਾਲ ਟੋਟ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਤਾਂ – 'ਹੌਸਾ ਮੌਤੀ ਚਿਤ ਉਲਾਸ਼ਹਿ ਕੁਕੜ ਦੀ ਓਡਾਰੀ ।'

ੱਸ ਤੱਤ ਬੰਤਿਆਂ ਦੀਆਂ ਗੋਸਾਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਭੁਕਤ ਵਾਗ ਉਡਾਰੀ ੂਸ ਭਰ ਬਾਤਾਜ਼ ਕਾ ਕੇ ਵਿਸ਼ੌ ਰੂਪੀ ਰੂੜੀ ਜਾ ਸ਼ਕਰਾ ਰੂਪੀ ਕੋਠੇ ਤੇ ਜਾਂ ਤਿੰਗਦ ਹਨ। ਇਸ ਕਾ ਕੇ ਵਿਸ਼ ਹੂੰ ਪਾਇਆ ਦਾ ਮਹਾ ਦੂਰੀ ਪਾਣੀ ਪੀਣ ਵੇਸ਼ੀ, ਮਤਰ ਰੂਪੀ ਐ ਹਿਰ ਸੱਤ ਦੇ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਪਾਣੀ ਪੀਣ ਵੇਸ਼ੀ, ਮਤਰ ਰੂਪੀ ਐ ੇ ਵਧ ਨਹਾਂ ਸਤੀ ਖਾਣ ਵਾਲੇ ਹੋਸ ਤੱਤ ਲੇਤੇ ਨਾਮ ਬਣ ਸਬਦੇ। ਗੁਰਾ ਦੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਾਲ ਵਰਰ,) ਜੰਸੂਬਰ ਨੂੰ ਨਾਲ਼੍ਰਿੰਗ ਹੈ। ਹੁਰ ਤੁਗ੍ਰੈ ਕੁਤਿਆਂ ਜਰੂਸ਼ ਦੀਆਂ ਅਤੇ ਸ਼ਿਤ ਭਾਰਾ ਵਰੀਆਂ ਹੀ ਗੱਪਾਂ ਹਨ। ਜੋ ਵ ਹਿਗਾ ਦੀ ਕਿੰਪਾ ਭੇਜੀ ਨਵੀਰ ਪ੍ਰਾਪਤ

ਤੇਤੀਵੀਂ ਪਉੜੀ:--ਇਸ਼ ਵਿਚ ਸ਼ਹਿਰਾਰੂ ਸੀ ਨੇ 'ਸ਼ਵਿਚ'ਰਨ' ਕੁਸ਼ ਨੇ ਭੂਮਿਕਾ ਕਬਨ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਹਿਊਸੈ ਦਾ ਤਿਆਗ ਦਸਿਆ ਹੈ ਕਿ कर्ड चुंच वच चु वंब की घो, वाना में प्रवकार प्रमावन व है

ਗ਼ੋ ਕੁਪ ਜੀ ਸਾਹਿਬ

(242)

ਸ਼ੰਤੀਵੀਂ ਪਉੜੀ :--ਇਸ ਬੱਤੀਦੀ ਪਉੜੀ ਵਿਚ ਸ਼ਤਿਗ੍ਰਾ ਸੀ ਨ ਕਰ ਇੱਛਾ ਭੂਮਿਕਾ ਅਤੇ ਸੰਪਤ ਉਪਾਸ਼ਨ। ਕਹੀ ਹੈ। ਵਿਕ ਜ਼ਬਾਨ ਤੋਂ ਲੱਖ ਜ਼ਬਾਨ ਹੋ ਜਾਵੇ ਵੇਰ ਲੱਖ ਤੋਂ ਵੀਹ ਲੱਖ ਹੈ ਕਾਵ ਜ਼ਿਕ ਜ਼ਬਾਨ ਨਾਲ ਲੱਖੀ ਲੱਖਾ ਵਾਰੇ ਆ ਜ਼ਿਕਰਾ ਨਾਲ ਇਕ ਜ਼ਰਾਨ ਤੇ ਲਗ ਫ਼ਰ ਇਕ ਇਕ ਜ਼ਰਾਨ ਨਾਲ ਸੰਖੀ ਸੰਖਾ ਦਾ ਰਾਜ ਤੋਂ ਵੀਹ ਸੰਖੂ ਤੋਂ ਜਾਵ ਇਸ ਜ਼ਰਾਰ ਪੰਜਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੈਗੇ ਹੈ। ਇ

ਫ਼ਰ ਇਕ ਇਕ ਦੁਕਾਰ ਪ੍ਰਮੁਸ਼ਰ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੈਗੇ ਹੈ। ਇਹ ਅਤਿਆਸ ਰੂਪੀ ਕਿ ਰੂਜੀਏ । ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਪ੍ਰਮੁਸ਼ਰ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੈਗੇ ਹੈ। ਇਹ ਅਤਿਆਸ ਰੂਪੀ ਕ ਕਰਨ ਨਾਈ ਵੀ ਸਕਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਜਹੇ ਦਾ ਸਭਾ ਸ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸਭਾਸ਼ਨ ਜਹੇ ਹੈ। ਜ਼ਰੂਰ ਸ਼ਾਰਿਆ ਰਾਹੀਂ ਦਾ ਪੂਰੀ ਹੈ। ਜਵੇਂ ਜਹੇ ਦਾ ਪੂਰੀ ਜੇ ਸ਼ੁਲਾ ਜਹੇ ਹੈ। ਦੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਸ਼ਹਿਰ ਕਰਨ ਲਈ ਫੋਮਲਾ ਦੀ ਪਰਗੀਆਂ ਕੁਸ਼ਤਾ ਹੈ। ਜ਼ਹੂਰ ਸ਼ਹਿਰ ਕਰਨ ਲਈ ਫੋਮਲਾ ਦੀ ਪਰਗੀਆਂ ਕੁਸ਼ਤਾ ਹੋਰੀਦ ਹੈ ੇ ਵੇਰ ਇਕ ਬਾਲਤ ਕਰਮ ਹੈ ਹੋ ਜਾਈਦਾ ਹੈ। ਜਾਂਗਲ ਕਲਾਗ ਚੁਰੀਦ ਹੈ ਵੇਰ ਇਕ ਬਾਲ ਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹੋ ਜਾਈਦਾ ਹੈ। ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਮਰ ਵਿਧਾਰ ਵਾਲਾ ਹੈ

ਸ਼੍ਰੀ ਜਪ ਜੀ ਸ਼ਰੀਹਬ ਇਲਿਲਾ ਕਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਨਾ ਚੁਪ ਰਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੰਗਣਾ ਤੋਂ ਦੇਣਾ ਵੀ ਜੇਰੂ ਸ਼ੋਲਿਆ ਕਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਨਾ ਚੁਪ ਰਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੰਗਣਾ ਤੋਂ ਦੇਣਾ ਵੀ ਜੇਰੂ ਬੋਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾਰ ਨੂੰ ਜੀਉਣ ਤੇ ਮਰਣ ਵਿਚ ਵੀ ਕਿਸੇ ਦਾ ਜੋਰ ਨਹੀਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਸਕਦਾ। ਜੀਉਣ ਤੇ ਮਰਣ ਵਿਚ ਵੀ ਕਿਸੇ ਦਾ ਜੋਰ ਨਹੀਂ ਤੋ ੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਹ ਮਕਦਾ। ਚੱਲ ਸਕਦਾ। ਭਾਵ ਆਪਣੀ ਮਰਦੀ ਨਾਲ ਜੋਰ ਕਰ ਕੇ ਨਾ ਕੋਈ ਜੀਉਂਦਾ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ ਨਾ ਮਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਰਾਜ, ਮਾਲ ਤੇ ਧਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿਚ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ ਨਾ ਮਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਰਾਜ, ਮਾਲ ਤੇ ਧਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿਚ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹੋ ਨਾ ਸਹੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਦਾ ਜੌਰ ਨਹੀਂ ਚੱਲ ਸਕਦਾ। ਐਵੇਂ ਮਨ ਦਾ ਸ਼ੌਰ ਸ਼ਰਾਬਾ ਹੀ ਹੈ। ਵੀ ਕਿਸ ਦਾ ਜਰ ਨਹਾਂ ਬਲ ਕਰ ਕੇ ਕਿਸੇ ਦਾ ਰਾਜ, ਮਾਲ ਆਦਿ ਬੋਹਣ ਦਾ, ਪਰ ਬੋਹ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਬਲ ਕਰ ਕੇ ਕਿਸ ਵਾਰਾਜ ਬੇਦ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤੀਆਂ ਦੋ ਗਿਆਨ ਵਿਚਾਰਨ ਵਿਚ ਵੀ ਕਿਸੇ ਦਾ ਜੋਰ ਨਹੀਂ

ਕਦ ਵਾਕਾ ਤੁਹੰਤ ਹੈ। ਜੁਗਤੀਆਂ ਦੇ ਜੋਰ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸੰਸਾਰ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਡੁੱਟ ਸਕਦਾ। ਵਾ:-ਇੰਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੇਵਲ ਆਖਣ ਕਰ ਕੇ, ਮੰਗਣ ਕਰ ਕੇ, ਦਾਨ ਦੇਣ ਕਰਕੇ, ਬਹੁਤਾ ਚਿਰ ਜੀਉਂਦੇ ਰਹਿਣ ਕਰਕੇ, ਆਤਮਘਾਤ ਕਰਨੇ ਕਰਕੇ, ਕਰਕ, ਬਪੂਰਾ ਹਿਰ ਘੇੜੇ ਆਦਿ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਕਰ ਕੇ, ਨਿਆਇਆਂ ਰਾਜ ਤੇ ਮਾਲ ਹਾਈ ਘੇੜੇ ਆਦਿ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਕਰ ਕੇ, ਨਿਆਇਆਂ ਰਾਜ ਤ ਮਾਲ ਹੈ ਕੇ ਸੰਸਾਰ ਤੋਂ ਅਤੀਤ ਹੋਣੇ ਕਰ ਕੇ (ਜੇਰੂ) ਬਹੁਮ ਵਾਆਂ ਜੁਗਤਾਲ ਗਿਆਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। (ਵਾ)ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਨਾਲ (ਜੋਰ)ਜੋੜ(ਮਿਲਾਪ) ਗਿਆਨ ਦਾ ਪ੍ਰਾਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਸਾਰਾ ਐਵਾਂ ਮਨ ਦਾ ਸ਼ੋਰ ਬਰਾਬਾ ਹੀ ਹੈ। ਹੋ ਸਿੰਦੇ। ਨਹਾਂ ਹ ਸਕਦਾ ਜੋ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਇਸ ਕਵਨ ਵਿਚ ਸੰਸਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਮਾਣ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਸਿਰਕਿਸ਼ ਦੂ ਵਿੱਚ ਬਲ ਹੈ ਉਹ ਕਰ ਕੇ ਵੇਖ ਇਹ ਕੁਝ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੀ। ਤਾਂ ਜਿਸ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿਚ ਬਲ ਹੈ ਉਹ ਕਰ ਕੇ ਵੇਖ ਸ਼ਵੇ। ਸਭ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉੱਤਮ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਨੀਚ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਬਣਦਾ, ਲਵਾ ਸਭ ਕਾਪਤੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। (ਵਾ) ਕੋਈ ਵੀ ਉਤਮ ਜਾਂ ਨੀਚ ਜੋਰ ਕਰਕੇ ਕੁਝ ਕਰ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ।

ਚਊਤੀਵੀਂ ਪਊੜੀ :--ਇਸ ਵਿਚ ਧਰਮ ਖੰਡੀਆਂ ਦੀ, ਸਤਸੰਗੀ ਦੀ ਅਵਸਥਾ, ਤੀਜੀ ਭੁਮਿਕਾ ਤਨੂੰਮਾਨਸਾ ਕਬਨ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਰਾਤ ਨੇ ਕਰਮ ਕਰਦ ਹਨ। ਕੋਈ ਰੁੱਤਾਂ ਵਿਚ, ਕੋਈ ਬਿੱਤਾਂ ਵਿਚ, ਕੋਈ ਵਾਰ ਬੁਹਵਾਰ ਆਦਿ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਪਵਣ, ਪਾਣੀ, ਅਗਨੀ, ਪਾਤਾਲ ਵਿਚ ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੱਤਾਂ ਵਿਚ ਧਰਮ ਦੀ (ਸਾਲ) ਜਗ੍ਹਾ ਧਰਤੀ ਸਾਜ ਕੇ ਰਖੀ ਹੈ। ਤਿਸ ਧਰਤੀ ਵਿਚ ਅਨੇਕਾਂ ਜਗਤੀਆਂ ਵਾਲੇ ਤੇ ਰੰਗਾਂ ਵਾਲੇ ਜੀਵ ਪੰਦਾ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਅਨੇਕਾਂ ਹੀ ਅੰਤ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੱਡ ਅੱਡ ਨਾਮ ਹਨ। ਜੀਵਾਂ ਦੇ ਕਰਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਓਏ ਵੀਚਾਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਆਪ ਵੀ

(244) CONTRACTOR OF THE PARTY OF THE ੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਦਰਬਾਰ ਦੀ ਸੰਦਾ ਹੈ। ਉਥੇ (ਪੰਚ) ਮਹਾਤਮ ਵਿ ਫ਼ਰਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਦਰ ਪ੍ਰਮਾਰ ਹੈ। ਬਿੰਬੂ (ਪੰਚ) ਅਹਾਤਮਾਂ ਹੈ ਪ੍ਰਵਾਣੀਕ ਸ਼ੌਰਨੀਕ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰਮਾਰ ਦੀ ਕ੍ਰਿਪ, ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਸਾਰ ਵਿਚ ਹੈ ਪ੍ਰਤਾਣਤਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਪ੍ਰਤਾਰ ਵਿਚ ਹੈ ਪ੍ਰਵਾਣੀਕ ਸ਼ੌਭਨੀਕ ਹੁੰਦ ਪ੍ਰਵਾਣੀਕ ਸ਼ੌਭਨੀਕ ਹੁੰਦੇ ਤੁਤਾ ਮਹਾਤਮਾਂ ਦੀ (ਨੀਸਾਣ) ਪ੍ਰਗਟਤਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ । ਉਥੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਤੁਤਾ ਮਹਾਤਮਾਂ ਦੀ ਕਰਿਆਈ ਅਤੇ ਤਜਨਾਨੇਗੇ ਦੀ ਸੰਗਤ ਫ਼ਿਰ ਵਿਸ਼ੇ ਅਨੰਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਂ ਦੀ ਕਚਿਆਈ ਅਤੇ ਭਜਨਾਨੰਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਂ ਦੀ ਸਤਿਹਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਵਿੱਚ ਸਿੰਗ ਦੀ ਸੰਗਤ ਵਿਚ ਵਿਸ਼ੇ ਅਨਦ। ਤੁਹਾਰ (ਵਾ) ਸਤਿਗਰ ਅਤੇ ਬਸਨਾਨੇਦੀ ਪ੍ਰਮਾਤ ਹੈ ਫੁਰਿਆਈ ਜਾਣੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। (ਵਾ) ਸਤਿਗਰ ਜੀ ਕਤਿੰਦ ਹਨ ਕਿ ਜਦੇ ਜੀਵ

ੇਬਿਨ ਬਕਨੇ ਬਿਨ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਅੰਤਰਜ਼ਾਮੀ ਜਾਣੇ ਜਾਂ

ਜਾਣਵਾ ਹੈ। ਇਸ ਪਾਉੜੀ ਵਿਚ ਧਰਮ ਬੰਡੀਆਂ ਦਾ ਧਰਮ ਕਹੀਏ, ਕਰਮ ਕਿਹਾ

ਪੈਂਤੀਵੀਂ ਪਉੜੀ :--ਇਸ ਪਉੜੀ ਵਿਚ ਆਪ ਜੀ ਨੇ ਧਰਮ ਖੰਡੀਆਂ ਪ ਤਾਵਾਂ ਗੇ ਅਵਸਥਾ ਦੱਸੀ ਹੈ, ਤਨੂੰਮਾਨਸ਼ਾ ਭੂਮਿਕਾ ਕਥਨ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਸਾਰੀਆਂ ਮਨ ਦੀ ਅਵਸਥਾ ਦੁਆਂ ਹੋ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੈ ਇਕ ਖਿਨ ਵਿਚ ਪ੍ਰਲੋਕ ਵਿਚ ਟੀਆਂ ਵਾਸ਼ਨਾਂ ਸੂਚਮ ਹੋਣੇ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੈ ਇਕ ਖਿਨ ਵਿਚ ਪ੍ਰਲੋਕ ਵਿਚ ਦੀਆਂ ਵਾਸ਼ਨਾ ਸੂਚਜ ਹੈ। ਏਥੌਂ ਤੱਕ ਪਿਛਲੀ ਪਉੜੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧ ਹੈ। ਫ਼ਣ ਦੀ ਗੰਮਤਾ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਏਥੌਂ ਤੱਕ ਪਿਛਲੀ ਪਉੜੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧ ਹੈ। ਜ਼ਣ ਦੀ ਗਮਤਾ ਹਾਂ ਜਾਣ। ਅਗੇ ਗਿਆਨ ਖੰਡੀਆਂ ਦਾ ਕਰਮ ਕਿਹਾ ਹੈ। ਸੇਵਕ ਦੀ ਅਵਸ਼ਗ ਚਰੁੰਗੇ ਅਗੇ ਗਿਆਨ ਖਣਾ ਕਰਨ ਹੈ। ਅਤੇ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਖ਼ਬਿਸ਼ ਹੋਈ ਹੈ ਉਹ ਵੀ ਭੂਮਿਕਾ ਸੜ੍ਹਾਪਤ ਦ ਭੂਮਿਕਾ ਸ਼੍ਰਾਪਤ ਦ ਭੂਮਿਕਾ ਤੋਂ ਗਿਆਨ ਵਾਲੇ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਖੁਲ੍ਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਤਨੇ ਤਹੀ ਹੈ। ਜਦ 100 ਸ਼ਹੀ ਹੈ। ਕੇਵਲ ੪੯ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੋਰ ਵੀ ਕ੍ਰਿਤਨ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਦਿੱਸਦੀ ਹੈ। ਕਿਤਨ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਅਗਨੀ ਦਿੱਸ ਪੈਂਦੀਹੈ। ਤਿਤਨ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਤਤਨੇ ਹੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਤੋਂ ਸ਼ਿਵਜੀ ਦਿੱਸਦੇ ਹਨ। ਕਿਤਨੇ ਬ੍ਰਹਮ ਸ਼ਿਸ਼ਟੀ ਦੀਆਂ ਭਤਨੇ ਹਾਂ ਕਿਸਨ ਵਾਲੇ ਦਿੱਸਦੇ ਹਨ। ਕਿਤਨੀਆਂ ਕਰਮ ਭੂਮੀਆਂ ਤੇ ਸਮੇਰ ਪਰਬਤ ਦਿੱਸਦੇ ਹਨ। ਕਿਤਨੇ ਚੰਦਮਾਂ, ਸੂਰਜ ਦਿੱਸਦੇ ਹਨ। ਕਿਤਨੇ ਸਿਧ, ਤਰ ਨਵਤ ਤੋਂ ਬੋਧਾ ਅਵਤਾਰ ਆਦਿਕ, ਨਾਥ, ਦੇਵਤੇ, ਦੇਤ ਮੁਨੀ ਆਦਿਕ ਵੁਧ ਨਵਾ ਹਨ। ਕਿਤਨੀਆਂ ਖਾਣੀਆਂ, ਕਿਤਨੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਬਾਣੀਆਂ ਸ਼ਰੀਰ ਵੇਬਦ ਹਨ। ਵੇਬਰਮੰਡ ਦੀਆਂ ਦਿੱਸ ਪੈਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਹ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਅਨੰਦ ਵਿਚ ਐਨੇ ਬੱਠਰਨ, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਨੰਦ ਦਾ ਕੋਈ ਕਬਨ ਕਰੇ ਤਾਂ ਅੰਤ ਨਹੀਂ ਪਾ ਸਕਦਾ, ਅੰਤ ਪਾਉਣਾ ਚਾਹੁਣ ਵਾਲੇ ਦਾ ਅੰਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। (ਵਾ) ਉਸ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਵਿੱ (too) ਪਉਤੀ ਵਾਰ ਮੁੱਖ ਭਾਵ ਸ਼੍ਰੀ ਜਪੂ ਸੀ ਸਾਹਿਬ ਕੈ ਕਿਹਾ ਸੀ ਸਾਹਿਬ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਜਾਂ ਸ਼ਬਦਾ ਬੇਅਤ ਹੈ, ਅੰਤ ਪਾਉਣਾ ਚਾਹੁਣ ਵਾਲਿਆਂ

ਵਿਸ਼ ਪਉੜੀ ਵਿਚ ਸ਼ੌਵਕ ਦੀ ਅਵਸਥਾ ਦਾ ਕਬਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਦਾ ਇਸ ਪਉੜੀ ਵਿਚ ਸ਼ੌਵਕ ਦੀ ਅਵਸਥਾ ਦਾ ਕਬਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸ਼ੌਵਕ ਹੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਛੱਤੀਵੀਂ ਪਉੜੀ:--ਇਸ ਵਿਚ ਕਬਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਗਿਆਨ ਖੰਗ ਫਿਰ ਐਸਾ ਤਿੰਬਾ ਗਿਆਨ ਹੈ, ਉਥੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਨਾਮ ਦੇ ਸਿਮਰਨ ਦਾ ਸ਼੍ਰਣ ਵਿਚ ਐਸਾ ਤਿੰਬਾ ਗਿਆਨ ਹੈ, ਉਥੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਨਾਮ ਦੇ ਸਿਮਰਨ ਦਾ ਸ਼੍ਰਣ ਤਿਸ਼ ਦੇ ਦਰਬਨਾਂ ਦਾ ਕੋੜੀ ਗਣਾ ਅਨੰਦ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਹਾ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਰਿਸ਼ ਦੇ ਦਰਬਨਾਂ ਦਾ ਕੋੜੀ ਗਣਾ ਅਨੰਦ ਗਾ ਆਖ਼ਹ ਕਰਮੂ ' ਨਾਲ ਸਬੰਧ ਹੈ। ਅੱਗ ਸਰਮ ਖੰਡ ਵਿਚ ਮਿੱਖ ਦੀ ਅਵਸਥਾ ਅਸੈਸਕਤ ਪੰਜਵੀਂ ਭੂਮਿਕਾ ਹੈ। ਅੱਗ ਸਰਮ ਖੰਡ ਵਿਚ ਮਿੱਖ ਦੀ ਆਵ਼ਰੀ ਜੋ ਮੁਖੋ ਨਿਕਲਦੀ ਹੈ, ਕਬਨ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਸਰਮ ਖੰਡੀਆਂ ਦੀ ਬਾਣੀ ਜੋ ਮੁਖੋ ਨਿਕਲਦੀ ਹੈ, ਜਗਿਆਸੂਆਂ ਦੇ ਮਨ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੀ, ਸ਼ਰੂਪ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਵਾਲੀ ਬਾਣੀ ਨਿਕਲਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਥੇ ਬ੍ਰਹਮ ਵਿਦਿਆ ਦੀ ਘਾੜਤ ਉਪਮਾਂ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਘੜੀ ਨੇ ਨਿਕਲਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਥੇ ਬ੍ਰਹਮ ਵਿਦਿਆ ਦੀ ਘਾੜਤ ਉਪਮਾਂ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਘੜੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤਿਨ੍ਹਾਂ ਸਰਮ ਖੰਡੀਆਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਬਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤਿਨ੍ਹਾਂ ਸਰਮ ਖੰਡੀਆਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਬਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ। ਜੋ ਕੋਈ ਕਹਾ ਕਿ ਮੈਂ ਕਬਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਪੂਰਾ ਨਾ ਕਥਨ ਜਾਂਦੀਆਂ। ਜੋ ਕੋਈ ਕਹਾ ਕਿ ਮੈਂ ਕਬਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੀ ਤੋਂ ਪੂਰਾ ਨਾ ਕਥਨ ਜਾਂਦੀਆਂ। ਜੋ ਕੋਈ ਕਹਾ ਕਿ ਸ਼ਿਲਤਾਉਣਾ ਹੀ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਤਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੰਗਤ ਵਿਚ ਸਰਤ (ਚਿਤ) ਮਤ, ਮਨ, ਬੂਧ ਚਤੁਸਣੇ ਅੰਤਹਕਰਨ ਦੀ ਹੈਗੜਾ ਮੈਟ ਕੇ ਸਰਤ (ਚਿਤ) ਮਤ, ਮਨ, ਬੂਧ ਚਤੁਸਣੇ ਅੰਤਹਕਰਨ ਦੀ ਹੈਗੜਾ ਮੈਟ ਕੇ

ਸੰਤੀਵੀਂ ਪਉੜੀ:—'ਕਰਮ ਖੰਡ ਕੀ ਬਾਣੀ ਜੋਰੁ॥' ਵਿਚ ਸਨਮੁਖ ਹੋ ਦੀ ਅਵਸਥਾ ਛੇਵੀਂ ਭੂਮਿਕਾ ਪਦਾਰਥਾਭਾਵਨੀ (ਕਰਮ) ਕਮਾਈ ਕਰਨ ਹੋ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਜੋ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਦੀ ਕਰਮ ਬਖ਼ਸ਼ਿਸ਼ ਹੋਈ ਹੈ, ਓਸ ਦਾ ਕਬਨ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬਾਣੀ ਵਿਚ (ਜੋਰੁ) ਬਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜੋ ਮੁਖੋ' ਕਹਿਣ ਓਹੋ ਹੀ ਬਚਨ ਪੂਰਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵਾ:-ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਨਾਲ ਜੋੜਨ ਵਾਲੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬਾਣੀ ਹੈ। ਉਸ ਅਵਸਥਾ ਵਿਚ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਰਿੱਧੀਆਂ ਸਿੱਧੀਆਂ ਦੀ ਵਾ:-ਪਾਖੜ ਧਾਰ ਕੇ ਪੂਜਾ ਕਰਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਰ ਕੋਈ ਭਦਵਾਦੀ ਕਾਲਵਾਦੀ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦੇ। ਪਰਮਸਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੋਰ ਕਥਾ ਪਰਤੀਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਨਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਸੰਸਕਾਰ ਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਦਸ ਅਵਸਥਾ ਵਿਚ ਜੋਧੇ ਸ਼ਵਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਹਾਂਬਲੀ ਮੰਨਣ ਵਾਲੇ ਸ਼ਰਮੇ ਪਹੁੰਚਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰੋਮ ਰੇਮ ਤੋਂ ਰਿਦੇ ਅੰਦਰ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਹੀ ਵਸ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਨ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਦੀ ਮਹਿਆ ਵਿਚ ਸੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਿਰਦੇ ਵਿਚ ਠੰਡ ਹੀ ਠੰਡ ਪੈ ਗਈ ਹੈ। ਉਹ ਨਾਸਤਕ ਹੋਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਹਾਂ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਵਿਕਾਰਾਂ ਕਰਕੇ ਠੰਗੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਭੰਡ ਵਿਚ ਕਿੰਨੇ ਹੀ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਵਾਲੇ ਭਗਤ ਵਸਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਮਨ ਵਰ ਸੰਗਾ ਅਨੰਦ ਮਾਣਦੇ ਹਨ।

ਵਿਚੰ ਤਕ ਸਨਮੁਖ ਦੀ ਅਵਸਥਾ ਕਹੀ ਹੈ। ਅਗੇ 'ਸਚਖੰ ਫ਼ਿ ਵਸੈ ਨਿਰੰਕਾਰੂ॥'
- ਮੁਖਿ ਦੀ ਅਵਸਥਾ ਤੇ ਸੱਤਵੀਂ ਭੂਮਿਕਾ ਤੁਰੀਆ ਦਾ ਕਬਨ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ
ਕੁਮੰਸਰ ਦੇ ਸਰੂਪ ਦੀ ਸਾਖਿਆਤਤਾ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਹੱਥ ਤੇ ਹੱਥ ਰੱਖ ਕੇ
ਨ । ਉਸ ਅਵਸਥਾ ਵਿਚ ਖੰਡਾਂ ਬਹੁਮੰਡਾਂ ਸਭ ਦੀ ਗਿਆਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।
ਵਜ਼ ਦੀ ਐਸੀ ਦਿਥ ਦ੍ਰਿਸ਼ਣੀ ਜਾਰ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਕਥਨ ਕਰਨਾ ਵਹੇਤਾਂ ਕਰ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਉਥੇ ਭਗਤਾਂ ਦੇ ਪੁਕਾਬ ਹੀ ਪੁਕਾਬ ਸਰੂਪ ਅਕਾਰ ਨ । ਸੂਖਮ, ਸਥੂਲ ਤੇ ਕਾਰਨ ਦੇਹਾਂ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਉਥੇ ਸਰਗੁਨ ਸਰੂਪ ਨੂੰ ਕੁ ਕੇ ਅਨੰਦ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੇ ਨਿਰਗੁਨ ਦੀ ਵੀਚਾਰ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।
ਕੁਲ ਜਾਂ ਮੌਨੇ ਦਾ ਗਹਿਣਾ ਪੁੜਨਾ ਬੜਾ ਅੱਖਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਸਾਰ ਲੱਹੇ ਦਾ ਬਸਤਰ ਤੇ ਪੰਜ ਖੰਡ ਕਹੇ ਹਨ।

ਅਠੰਤੀਵੀਂ ਪਉੜੀ :--'ਜਤੋ ਪਾਹਾਰਾ' ਵਿਚ 'ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਿਆਰੇ' ਰੇ ਅਵੰਸਥਾ ਤੇ ਤਰੀਆ ਅਵਸਥਾ ਤੇ ਸਮਾਪਤੀ ਅਤੇ 'ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਭਰਨ ਹੈ। ਤਰਨ ਹੈ।

ਬਹਮ ਗਿਆਨ ਰੂਪੀ ਭੂਚਣ ਘੜਨ ਵਾਸਤੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਿਆਰਿਆਂ ਨੂੰ ਜੋਤ ਬਹਮ ਗਿਆਨ ਰੂਪੀ ਭੂਚਣ ਘੜਨ ਵਾਸਤੇ ਹੀਰਜ ਨੂੰ ਹੀ ਸੁਨਿਆਰ ਬਣਨ ਜੋਤ ਬਹਮ ਗਿਆਨ ਰੂਪਾ ਭੂੰਦਰ ਪਹਾਰਾ ਸੁਨਿਆਰੇ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਜਾਂ ਭੱਠੀ ਤੇ ਧੀਰਜ ਨੂੰ ਹੀ ਸੁਨਿਆਰ ਬਣਾ ਵਿਆ ਪਹਾਰਾ ਸੁਨਿਆਰੇ ਦੀ ਦੁਕਾਰ ਜਾਂ ਭੱਠੀ ਤੇ ਧੀਰਜ ਨੂੰ ਹੀ ਸੁਨਿਆਰ ਬਣਾ ਵਿਆ ਹਰਾਰਾ ਸ਼ਾਨਕਾਰ ਦੇ ਹੈ। ਜੋ ਵੇਦਾਂ ਦੇ ਨਾਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਵਾਕ ਹਨ ਇਹ ਹਥੋੜੇ ਹਨ।

ਗੁਰਮੂਬਾਂ ਨੂੰ ਬੁੱਧ ਨੂੰ ਆਤਮ ਵਿਸ਼ੈਣੀ ਬਣਾ ਕੇ ਅਚੱਲ ਕਰ ਕੇ ਰਾਖਿਆ : ਗਰਮਦੀ ਨੇ ਬੁੱਧ ਹੈ ਕਿ ਕਰਮ, ਉਪਾਸ਼ਨਾਂ, ਗਿਆਨ ਦੇ ਵਾਕਾਂ ਕਰਕੇ ਭਾਵ ਵੱਦ ਦੇ ਨਾਨਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਕਰਮ, ਉਪਾਸ਼ਨਾਂ, ਗਿਆਨ ਦੇ ਵਾਕਾਂ ਕਰਕੇ ਭਾਵ ਵਦ ਦੇ ਨਾਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਕਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਨ ਗੁਰਮਤਿ ਵਲੋਂ ਨਹੀਂ ਭੋਲਦਾ, ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੂੰ ਅੰਗ ਸੰਗ ਜਾਣ ਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਨ ਗੁਰਮਾਤ ਹੈ ਹਾਰਨ ਰੂਪ ਹੀ (ਖਲਾ) ਹੋ ਕਣੀ ਹਵਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਫੋਰਣੀ ਬਣਾਇਆ ਹੈ।

ਅਭਿਆਸ ਕਰਨ ਰੂਪ ਹਵਾਦੇ ਕੇ ਬ੍ਰਹਮ ਦ੍ਰਿਸ਼ਦੀ ਰੂਪੀ ਅੱਗ ਬਾਲ ਤੋਂ ਗੁਰੂ ਘਰ ਦੀ ਨਿਸ਼ਕਾਮ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਰੂਪ ਤਪੌਣਾ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਪ੍ਰੇਮ ਵਰਿਸ਼ਟ ਰਿਦਾ ਭਾਂਡਾ ਬਣਾ ਕੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਵਾ ਨਾਮ ਰੂਪ ਐੱਮਿਨ ਉਸ ਦੇ ਵਿਚ ਪਾਕੇ ਗੁਰੂ ਕੀ ਸਾਹ ਸੰਗਤ ਰੂਪੀ ਸੱਚੀ ਟਕਸਲ ਦੇ ਵਿਚ ਉਸ ਦੇ ਵਿੱਚ ਪਾਲ ਸੂਹਣਾ ਭੂਖਣ ਘੜਨਾ ਕੀਤਾ ਹੈ । ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਗੁਰਮੁੱਖ ਬੁਹਮ ਗਿਆਨ ਰੂਪ ਸੰਹਣਾ ਭੂਖਣ ਘੜਨਾ ਕੀਤਾ ਹੈ । ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਗੁਰਮੁੱਖ ਬਹੁਮ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਿਸ਼ਸ਼ਰ ਨੇ ਕਿਪਾ ਭਰੀ ਨਿਗ੍ਹਾ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਕਾਰ ਹਿਆ। ਕੀਤੀ ਹੈ। ਉਹ ਤੁਰੀਆ ਅਵੱਸਥਾ ਵਾਲੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਿਆਰੇ ਹਨ।

ਅਤੇ 'ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲ ॥' ਇਹ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਆਪਣੀ ਕਰੀਆ ਅਤੀਤ ਅਵੱਸਥਾ ਹੈ। ਜੋ ਕਿਪਾ ਭਰੀ ਨਿਗਾ ਨਾਲ ਤੱਕ ਕੇ 'ਨਿੰਦਰ ਦੁਸ਼ਟ ਸਭ ਦੇਖੀ ਭਾਰੇ' ਨਿਹਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਸਲੌਕ॥--ਅੰਗ ਸਲੌਕ ਵਿਚ ਕਿ ਇਹ ਮੌਸਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬਾਲਕਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਮ ਦੀ ਖੋਲ ਵਿਚ ਖਿਲਾ ਰਹੇ ਹਨ । ਪਉਣ ਵਾਂਗ ਨਿਰਲੇਪ ਪਾਣੀ ਵਾਂਗ ਸ਼ਾਂਤ ਚਿਤ, ਮਾਤਾ ਦੀ ਨਿਆਈ ਸਭ ਨੂੰ ਪਾਲਣ ਵਾਲੇ, ਧਰਤ ਵਾਰ ਖਿਮਾ ਹਾਰਨ ਵਾਲੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੁਕਮ ਵਿਚ ਦਿਨ ਤੋਂ ਰਾਰ, ਦਾਈ ਤੋਂ ਦਾਇਆ ਦੀ ਨਿਆਈ ਹਨ। ਸਾਰਾ ਸੰਸਾਰ ਉਸ ਦੇ ਹਕਮ ਵਿਚ, ਆਪੋ ਆਪਣੀ ਕਿਰਿਆ ਕਰਨ ਰੂਪ ਖੋਲ ਰਿਹਾ ਹੈ । ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਆਪਣੀ ਹਜ਼ਵੀ ਵਿਚ ਬੁਲ਼ਾ ਕੇ ਗੂਰਸਿੱਖ ਨੂੰ ਧਰਮ ਵਿਚ ਪਰਪੱਕ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਰੇ ਚੈਗਿਆਈਆਂ

ਗ਼ੂ ਜਪੂ ਜੀ ਸਾਹਿਬ CONTRACTOR OF THE PARTY OF THE (802) ਤਰਨ, ਨਾਮ ਜਪਣ ਤੇ ਬੁਰਿਆਈਆਂ ਤੇ ਬਚਣ ਦਾ ਉਪਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਕੇ ਤਰਨ, ਨਾਮ ਜਪਣ ਤੇ ਧਰਮ ਦੀ ਕਿਤਾ ਨਾਮ ਜਪਣ ਵਾਲੇ ਸ਼ੁਰੂ ੇ ਤਰਨ, ਨਾਮ ਜਪਣ ਤੇ ਹਰਮ ਦੀ ਕਿਤ, ਨਾਮ ਜਪਣ ਵਾਲੇ ਸ਼ਤਿਆ। ਨੂੰ ਨੇ ਨਿਸ਼ਕਾਮ ਕਰਮ ਤੇ ਧਰਮ ਦੀ ਕਿਤ, ਨਾਮ ਜਪਣ ਵਾਲੇ ਸ਼ਤਿਆ। (ਬਰਾਈਆਂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਨਾਸਤਕ, ਬੇਸਬ ਅਤੇ ਪਾਰ ਨੇ ਨਿਸ਼ਕਾਮ ਕਰਮ ਤ ਨੇ ਹਨ। ਬੁਰਾਈਆਂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਨਾਸਤਕ, ਬੇਮੁਖ ਅਤੇ ਪਾਪੀ ਹਰਿਆਰੇ

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਗੁਰਮੁਖਾਂ ਨੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਆਗਿਆ ਮੰਨ ਕੇ ਸਿਮਰਨ ਭਜਨ ਕ ਕੀਆਂ ਮਿਹਨਤਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਤੇ ਸਫੀਰ ਕਰ ਕੇ ਕਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਗੁਰਮਾਰ ਕਾਉ ਭਗਤੀ ਦੀਆਂ ਮਿਹਨਤਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਤੋਂ ਸਵੀਤ ਕਰ ਕੇ ਗੁਰੂ ਘਰ ਦੀ ਸਵਾ ਕਾਉ ਭਗਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਸਤਿਗਰ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਕਤਾਵਿਆਂ ਦੀ ਸਵਾ ਭਾਉ ਭਗਤੀ ਦਾਲ ਭਾਸ਼ ਭਾਸ਼ਾਈ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਦੁਰਮਾਉਂਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਭਾਸ਼ ਭਾਸ਼ਾਈ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਦੁਰਮਾਉਂਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੂਲ ਰਮਾਈ ਕਾਤਰ ਦੂਲੇਕ ਪਲੰਕ ਵਿਚ ਉੱਜਲੇ ਮੁੱਖ ਹਨ। ਉਹ ਆਪ ਸਕਤ ਹੈ ਗਏ ਤੇ ਰੇਅੰਤ ਦੁਲੇਕ ਪਲੰਕ ਵਿਚ ਉੱਜਲੇ ਮੁੱਖ ਹਨ। ਉਹ ਆਪ ਸਕਤ ਹੈ ਗਏ ਤੇ ਰੇਅੰਤ

наз भेषात ॥

ਹੋ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਜੀ ! ਉਨ੍ਹਾਂ ਗੁਰਮੁਖਾਂ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਪਿੱਛੇ ਸਾਭਾ ਦਾਸ਼ਾਂ ਹੋ ਗਰਾਬ ਜਨਦਾ ਤੀ ਉਧਾਰ ਕਰੇ ਜੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਆਪ ਜੀ ਦਾ

ਪ੍ਰੋਜ ਸਰਣਿ ਆਵੇ ਤਿਸ਼ੁ ਕ<mark>ੋ</mark>ਠਿ ਲਾਵੈ HAME ਮੈਂਦਾ 112

(ਅੰਗ ਪਰਭ) 803 ਬਹੁ ਬਾਰ ਬਾਰ ਹਰਿ ਗਣਤ ਨ ਆਵੈ॥ ਗੁਣਵੰਤਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਇਆਲੂ ਹਰਿ ਆਪੇ ਬਖਸ਼ਿ ਲੌਹਿ ਹਰਿ ਭਾਵੈ॥ ਰਾਖੇ ਗੁਰ ਸੰਗਤੀ ਅਪਰਾਹੀ ਉਪਦੇਸ਼ ਦੀਓ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਫੜਾਵੈ॥

(ਅੰਗ ਵਵੰਤ)

